M. Lawian

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராந் திருமுறையுள்

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கோயினான் மணிமாலை

முதலிய மூலமும்,

சென்னை - பச்சையப்பன் கலாசாலைத்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களால்

இயற்றிய

விருத்தியுரையும்.

இவை

ஸ்ரீ பெருமபூதூர்

இராமசாமி முதலியார் குமாரர்

S. R. மா[...]க முதலியாரால்

[...]ணிக்[...]

சென்னை[...]ல் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

அமெரிக்கன் டைமெண்ட் பிரஸி[...]வி.

பிங்களஹூ கும்ப[...]

1918.

Registered Co[...]ht.

Kalaignana Malikai Series. Book No. 2.

உ

கடவுள் துணை

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

சரித்திர சங்கிரகம்.

பதினோராந் திருமுறையில் ஷை சுவாமிகள்

அருளிய

பிரபந்தங்கள்.

தனித்து வழங்கும்

திருப்பாடல்கள்.

அருட்புலம்பல்.

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

இவற்றின் உரையுடன்

S. R. மாணிக்க முதலியாரால்,

சென்னை,

அமெரிக்கன் டைமென்ட் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பிங்கள வருஷம் கும்பரவிமீ

1918.

All Right Reserved

இதன் விலை]

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

அறிஞர்களே!

நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வாகிய மோக்ஷானந்தத்தை நமயட்ஞெய்திக் கடைத்தேறும் வண்ணம் இத் தண்டமிழ்நாட்டில் திருவவதாரஞ் செய்த ஞானவித்துக்களி லொருவராய், தத்துவராயர் ஒழிவிலொடுக்கநூலுடையார் தாயுமானவர் முதலிய மேதாவிகளால் துதிக்கப்பெற்றவராய், இலக்கணக் கொத்து முதலிய நூலகளில் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற இலக்கியக்காரராய் உண்மைத் துறவியாய் விளங்கிய திருவெண்காட்டுப் பிள்ளையாராகிய பட்டினத்துப்பிள்ளையார் புராணத்தை உரை யெழுதுவித்து முன்னர்ச் சஞ்சிகை ரூபமாக யான் வெளிப்படுத்தியது பலருமறிந்தவிஷயமே.

அதன்பின்னர், ஷை சுவாமிகளாற்றிருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டனவற்றில் சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள், சோமசுந்தரப் பெருமானருளிய திருமுகப்பாசுரத்தை யாதியாகக்கொண்ட பதினொராந் திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கோயினான்மணிமாலை முதலிய ஐந்து பிரபந்தங்கட்கும் அவராற்றனித்தனி அவ்வவ் வமயங்களிற் பிரசாதித்த தனித்திருப் பாடல்கட்கும், அருட் புலம்பலுக்கும் உரை யெழுதுவித்துச் சஞ்சிகை ரூபமாக வெளியிடக் கருதியபோது, ஷை பிரபந்தங்கள் உரையிடப்பட்டுள்ளனவெனக் கேள்வியுற்று, அவற்றை வருவித்து நோக்குகையில், திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதியில் முப்பது திருப்பாடல்கள் உரையியற்றப்படாதிருத்தல் கண்டு அவற்றையும் முற்றச்செய்ய முன்னினவனாகி, சென்னைப் பச்சையப்பன் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆனூர். சிங்காரவேலு முதலியாரைக் கொண்டு ஷை ஐந்து பிரபந்தங்கட்கும் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்களோடு பரந்த விரிவுரை யியற்றுவித்து, அவற்றின் பின்வரத்தக்க தனித்திருப் பாடல்கட்குச் சென்னை நகரத்துச் சில செந்தமிழ்வித்துவ சிகாமணிகளால் உரைசெய்வித்துச் சஞ்சிகை ரூபமாக நடத்தி முடித்தனன்.

இவை இன்னணம் முற்றுப் பெறுகையில், மத்தியார்ச்சுன மாகிய திருவிடைமருதூரிற் சிற்சோதியி லைக்கிய மெய்திய **பத்திர கிரியாரால்** அருளிச்செய்யப்பட்ட **மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலும்** இதிற் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று, சென்னை நகரவாசிகளாய், என்பால் அன்பு மிக்கவர்களாய், தள்ளப்படாது கொள்ளத்தக்க சொல்லேற்றமுடைய சில நண்பர்கள் விரும்பிய வண்ணம் கருத்துரை யெழுதிச் சேர்த்து, செய்யுள் அட்டவணையையும் உடன் கூட்டி, புத்தகமுகப்பில் **பட்டினத்துப் பிள்ளையார் சரித்திர சங்கிரகம்** என்னடையுறவெழுதி யமைத்து ஒருவாறு முடித்தனன்.

முந்தித் தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடற் றிரட்டினுக்கு மெய்கண்ட விருத்தியுரை செய்து தந்த சித்தாந்த சரபம்-அஷ்டாவதானம் பூவை-கலியாண சுந்தர முதலியாரவர்கள், இந்நூலச்சிட்டு வருகின்ற காலத்து அவ்வவ்வமயங்களின் எனக்கு வேண்டிய பல உதவி செய்தமைக்கு நான் எக்காலத்தும் அவரை மறக்கற்பாலதன்று.

யான் தனிகனல்லனாயினும் முயற்சி திருவினையாக்குமென்ற முதுமொழியை விடாதுப்பற்றிப் பல்லாற்றானும் வருந்தி முடித்தனன். இதன் உரை யெழுதுகைக்கு நான் கொடுத்த ஊதியம் சொற்பமாயினும் அன்போடெழுதிக் கொடுத்த கல்வி வாணர்கட்கு என் வந்தனஞ் செலுத்துகின்றேன். இவ்வுரைப் பதிப்பை முட்டின்றி முடியுமாறு செய்த எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீநடராஜ பதியின் றிருவருட் பிரசாதத்தை வாழ்த்தித் துதித்து வணங்குகின்றேன்.

☞ திருவெண்காட்டின் பிரபந்த முழுமைக்கும் உரை விரும்புவோர் இப் பதிப்பினையே வாங்குதல் இன்றியமையாததாம். ஏனெனில் இதின் ஒரு பகுதியாகிய திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதியில் 30 பாடலின் உரை பிறபதிப்புக்களில் காணப்படமாட்டா இதில் மட்டுமே காணப்படும். இவ் விஷயம் கவனிக்கத்தக்கது. **சுபம்! சுபம்!.**

இங்ஙனம்:

சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபையிலொருவரும்

சைவ நூலுரைப் பிரசாரணருமாகிய,

☞ **ஸ்ரீ-குமாரவேலாயுத முதலியார்**

சகோதரர்

S. R. மாணிக்க முதலியார்.

சென்னை
சாதாரணஸு தனுர்ரவி.

OPINIONS

Mr S. R. Manicka Mudaliar of 'Kalaignana Malikai Depot,' has brought out a *Second* Edition of the Compilation, 'Thayumanaswamigal Thirupadal-thirattu,' which is an exhaustive collection of the ethical and devotional songs of the great sage, Thayumana swami, who flourished in the 16th century, in Southern India, and the rhyme, melody & soul-elevating nature of whose songs, have won the admiration of poets, musicians and devotees, at the same time. Of all the commentaries on the songs, the commentary known as the 'Meikanda Vrithiurai,' written by Ashtavathanam Puvai Kalyanasundara Mudaliar is, in my hnmble opinion, unparalleled in its success in bringing out clearly the spirit and meaning of the sage, who has combined and put in the best truths of religion and the highest feats of Yogasasthra into his songs, in such a way as to suit every religion, sect and creed. The commentator has faithfully and closely followed the text, and the rich and apt quotations from other works, has added much to the usefulness of the commentary, and the citations, at their proper places, from the Sutras, Smrithis and other original Sanskrit Texts themselves, are excellent choice and unique. The book has been modestly priced at Rs. 4. and it is my hearty desire that a copy of the publication should grace and adorn the library of every scholar and devotee, and the compilation has been duly registered under the Copy-right Act.

Mr. Manicka Mudaliar has also published two other works, epually sacred and ennobling. The 'Pattinathar Prabhandam' and 'Pattinathar Charithram,' with the commentary of Mr. A. Singaravelu Mudaliar, Tamil Pandit, Pachaiyappah's College, Madras, on the former work, do also deserve our attention. The moral and didactic songs of Pattinathupillayar, who was a merchant-prince at first and then became a holy sage, are too well-known. I have great pleasure in commending to the public the three publications aforesaid, and I am much indebted to Mr. Manicka Mudaliar for the opportunity he has given me to express my humble apreciation.

(Sd.) V. VISVANATHA SASTRI, B.A.; B.L.,

24-6-16. *Vakil, High Court, Madras.*

அபிப்பிராயம்.

இச்சென்னைமாநகரில் 'கலைஞான மாலிகை புக்டிபோ'வைத்திருக்கும் சைவநூலுரைப்ரசாரணர். ஸ்ரீ குமாரவேலாயுத முதலியாரவர்கள் ஸகோதரர் S. R. மாணிக்க முதலியா ரவர்களால், சித்தாந்தசரபம், அஷ்டாவதானம், பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியாரால், இயற்றப்பட்ட மெய்கண்ட விருத்தி யுரையுடன் இரண்டாமுறை பதிப்பிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டைக் கண்டு களிகூர்ந்தனம். இத்தென்னிந்தியாவில் ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளின் பெயர் தெரியாதவர் எவருமே யில்லை. தமிழராயினும் தெலுங்கராயினும், பண்டிதராயினும், பாமரராயினும், பாலராயினும், வ்ருத்தராயினும், ஸ்திரீயாயினும், புருஷராயினும், இவரது தெய்வப்புலமைவாய்ந்த, திருப்பாடல்களில் ஒன்றையாவது கேளாதவர் ஒருவருமிரார். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பாடல்களை யாவரும் அறிந்துகொள்ளும்படி உத்தமமான உரையுடன் பதிப்பிப்பது அத்யாவஸ்யகமே. அதனிலும் உத்தமோத்தமமான இம்மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன் ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளின் திருப்பாடற்றிரட்டை புதியதாய்ப் பதிப்பித்தது நம்மவரின் பாக்யமே. இதனைத்தமிழ் அபிமானிகள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசித்துப் பேரானந்த மடைவார் என்று நம்புகிறோம்.

புஸ்தகம் ஒன்றுக்கு விலை ரூபா 4. வி. பி. பிரத்தியேகம்.

விருத்தம்.

இலகு பன் மொழிகளுக்குள் இனியது தமிழேயாகும்
பலவித கலைக்குள் ஆங்கு பாங்குறும் பாடலே தான்,
நலமுள வதனுள் சைவர் நால்வரின் பாடலே யாம்
பொலிவுறு தாயுமானர் புகழுறும் அவற்றின் மீதே!

வாழ்நாளின் வாலிபத்தின் தளிரும் பூவும்
மாண்புடைய மூதறிவின் பழமுஞ் சாறும்,
பேழ் நான்கு புருஷார்தம் பயனும் பூண்டு
பேரின்பக் கடல் மூழ்கி பூரித்தோங்கி,
காழ் நாம மொன்றதனுள் விண்ணு மண்ணும்
கவினுடனே கலந்திடுமே கனவிற்போலும்,
தாழ்நாவா லுனது பெயர் ஒருதரந்தான்
"தாயுமானவர்" என்றால் எல்லா மாமே!
ஜகண்ட மதனிலுறு மதங்கட் கெல்லாம்
அத்வைதஸமயமதை மேலாய் நாட்டி,
வைகுண்டநாதன் புகழ் தாயுமானர்
வாய்மலர்ந்த திருப்பாடற்றிரட்டினிற்கே
கைகண்ட சைவசித்தாந்த சரப
கலியாண சுந்தரப் புலவர் செய்த
மெய்கண்ட விருத்தியுரை யதனைக் கண்டு
மேன்மேலுங் களிப்புற்றேம், கலக்க மற்றேம்.

ஸமுக்தரீஸதநம்
சென்னை
நள ௵ புரட்டாசி ௴ 12௳

இங்ஙனம்,
த. ச. நாராயண சாஸ்த்திரியார், பி. எ. பி. எல்.
ஹைகோர்ட் வக்கீல்.

OPINIONS.

1st Eebruary 1918.

I have gone through the works of Pattanathu Pillayar Prabandam Rs. 3—8—0 and of Thayumanavar Meikanda Vrithiurai Rs. 4—0—0 brought out, the first by Sri Kumara Velayuda Moodaliar, and the second by Mr. S. R. Manicka Moodaliar, and I am glad to be able to bear testimony to the fact that the Compilations were prepared with great care. I am sure the Tamil Public will be much obliged to the above two gentlemen for the services rendered by them.

(Sd) T. Ramakrishna Pillai,

Thottakadu House,

Madras.

M. R. Ry,

T. Ramakrishna Pillai Avl., B. A., F. R,

Hisk. S., F. M. U.

Madras, 28th February 1918.

I have gone through the work of Manicka Mudaliyar, entitled "Pattinathar Prabhandam" with great pleasure. The annotation is almost complete. Works of this kind would be very useful to the Tamil-reading public. I am glad the author has taken such popular men like Thayumanavar and Pattinathar, whose sayings are so common in this land. I wish the author all success.

(Sd) P. Sambandam.

Rao Sahib P. Sambanda Mudaliyar, B. A., B. L.,

High Court Vakil.

Author of

"The Two Sisters," "The Bandit Chief"

and several other Tamil Dramas.

சாத்துகவிகள்

தமிழ்ப்பிரம சூத்திராசிரியராகிய

மறைத்திருவன் - சுவாமி, விருதை - சிவஞான யோகிகள்

இயற்றியது.

அன்புருவ மாகியபட் டினத்தடிகள் வாய்மலர்ந்த வருமெய்ப் பாற்கு
கன்னலெனச் சிங்கார வேலறிஞன் றந்தவுரை கணித்தார வத்தால்
இன்பநிலை யடியவர்தம மேவலெனத் துணிந்துபுரி யியற்கை பூண்ட
சென்னைநகாக் குமாரவே லாயுதமா லச்சியற்றிச் சிறப்புற் றனே

சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்

பூவை கலியாணசுந்தர முதலியா ரவர்கள் இயற்றிய,

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

தவராஜ சிங்கமெனத் தாபதர்க ளணிவியக்குந் தனிமை வாய்ந்த
தக்கதிரு வெண்காடர் பிரபந்த மாட்சியினைத் தகவாச் சூழ்ந்து
நவமாக விருத்தியுரை சித்தாந்த நயமுடனே நலக்கச் சொற்றான்
நண்ணுமிலக் கியவிலக் கணமுற்று மொருங்குணர்ந்த நல்விற பன்னலை
தவபான விற்களுறு மானூர்சிங் காரவேற் றகுமே தாவி
தனித்தவப் பெருநூலெலங் கனும்பரவக் கலைவல்லோர் சந்தோஷிக்கக்
கவலாநெஞ் சுறுமிரா மச்சாமி தவமுற்றிக் கனிவி னீன்ற
காதலன்கு மாரவே லாயுதனச் சிவிலேற்றிக் களித்திட் டானால்

சென்னை-வேப்பேரி

எஸ். பி. ஜீ. ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கா. நமச்சிவாயமுதலியாரவர்கள்

பாடியது.

மைகண்ட னடிக்கமலக் கெழில்வண்டா மெனமருவி மகிழ்ந்து போற்றி
மெய்கண்ட சிவஞானச் செழுந்தேறல் வாய்மடுத்து மேலுந் தேக்கிப்
பொய்கண்ட வெம்மனோர் பவபிணியை யிரித்திடுவான் பெரிது நாடிக்
கைகண்ட மருந்தென்னப் பல்லரிய பிரபந்தங் கனிவிற் றந்த

தவ வெண்காட ரடிபரவி யவரருளுந் திருப்பாடற்கே
செய்தனனால் சிங்கார வேலனெனுஞ் செந்நாவல்லோன்
[illegible]ந்தனை யச்சுவா கனமேற்றி யுலவுந் தந்தான்
இனன்குமார வேலாயுதப் பெயர்கொள் குணாகரமாதோ

திருநெல்வேலி ஜில்லா
எட்டயபுரம் சமஸ்தான வித்வான்,
திருமயிலை - வி. சுந்தரமுதலியாரவர்கள்
இயற்றியது.

விருத்தம்.

சங்காழி மருவுகா விரிசங்க மத்துறையாந் தலத்தி லில்லந்
தங்காமற் றுறந்தபர சிவஞானி வெண்காடர் சாற்று நூற்குச்
சிங்கார வேற்புலவ னுற்சிறந்த விரிவுரையைச் செவ்வே யாற்றி
மங்காமற் பிரசுரித்துக் குமரவே லாயுதமால் வழங்கி னானால்.

சென்னை, ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
கோ. வடிவேலுசெட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சித்தநிலை திரியாது திகழ்ந்துசிவா னந்தத்தேன் றெவிட்டா துண்டு
முத்திநிலை நின்றருள்பட் டினத்தடிக ளுலகுய்ய மொழிபா டற்குப்
பத்திநிலை யுற்றுப்பன் னூலோதித் திறம்பெற்ற பண்ப னாகி
யொத்துநிலை பெற்றிடுசிங் காரவேற் பண்டிதனே ருரைகண் டானால். (1)

அவ்வுரைகண் டார்கலிசூ ழவனியின்க ணன்பினெறி யமைந்த சைவர்
செவ்விதெனச் சிரந்துளக்கச் சீர்பெறுவேளா ளர்குலச் செல்வ னான
தெவ்வறுமி ராமசா மிப்பெயரான் றிருக்குமரன் சிவன்பா லன்பான்
குவ்வினிற்பேர் குமரவே லாயுதன்ற னச்சிட்டுக் குலவி னானே. (2)

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான் வண்ணக்களஞ்சியம்
காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியாரவர்க ளியற்றியது.

திருவருட்பெ ருஞ்செல்வ ராகியவெண் காடரருட் டெய்வ ஞானத்
தருவெனுநற் பிரபந்தந் தனக்கொருவி ருத்தியுரை தகவா யானூர்
வருமுயர்சிங் காரவே லுவலன்று னியற்றிட்டான் மகிழ்வா யஃதைத்
தெருள்வளர் குமாரவே லாயுதனச் சினிலேற்றித் திகழ்வித் தானால்.

சென்னைக் கிறித்தவ கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த
வா. மகாதேவ முதலியா ரியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தருத்திகழு மந்நாடுங் கருத்திகழூர் துறவிகளுட் டலைமை சான்ற
கருத்திருகு பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்தங் காட்டு முண்மை
யருத்தியுடன் சைவருளங் கொளவளித்தான் றிருத்தமுற வழகி தாக
விருத்தியுரை சிங்கார வேலனெனனும் வேளாளன் மேதக் கோனே.

மற்றதனை யச்சேற்றி மகிதலத்திற் புகழ்நிறீஇ மாண்புற் றானே
னற்றமிழி னருமையெலா நன்கறியு மொருவ னும்மை நற்ற[illegible]த்
சொற்றழையு மிராமசா மிக்குரிசின் மகனாகத் துலங்கப் பெற்றோ
னுற்றவிருங் குமரவே லாயுதனென் பான்[illegible]தா ருதித்தோன் மா[illegible]

மதராஸ் பியர் ஆபீஸ் டிராபிக் ஓவர்சீயராயிருந்த வித்துவான்

மோசூர் - முனிசாமி முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்சான்ற கொன்றையணிச் செஞ்சடைப் பரமனது திருவடிப்பற் றன்றியே
திகழுமிவ் வுலகினிறை செல்வங்க ளியாவையுஞ் சிந்தனையி லாதொழிந்த
பார்சான்ற வெண்காடர் பகருந் தனிகளைப் பண்பினிற் போற்றுநாளிற்
பாங்காகச் செய்தருளும் பிரபந்த மாட்சியினை பன்னரும் விருத்தியுரையில்
ஏர்சான்ற சிங்காரவேற் பெயர்கொளுவல னிருவினை யிரிந்தோடநல்
லின்பமுடன் றந்தன னன்னவ னீடூழி யிந்நிலன்றனில் வாழிநற்
பேர்சான்ற குமரவே லாயுதச் சுகுணனைப் பேசுபா வலர்மகிழவே
பேணரிய பிரியமுட னச்சுவா கனமேற்றிப் பெட்புற வளித்தானரோ.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்வான் செங்கற்பட்டு

அரங்கசாமி நாயகர் அவர்களியற்றியவை.

புணையரனுர் மலரடியென் றறிந்துலக மருளகற்றிப் புனிதமெய்தி
யிணையகன்ற விரனீடும் பட்டினத்துப் பெருமானுரிசைத்த வேதத்
தணைகடந்த தமிழ்க்கடலிற் சிங்காரவே லறிஞனறிவா மத்தாற்
றுணையிகந்த வமுதெடுத்துப் புலவர்செவி யூற்றியிசை சூடினுனல். (1)

அன்னவன்செ யுரைபலரு மோதுதற்கே யாதரத்தா லச்சியற்றிப்
பன்னருஞ் சீர்திறை கொண்டான் கறைகண்டனன் பர்வழி பணிந்துநிற்பான்
முன்னமரார் துயர்களைந்த முதல்வனடி மறவாதான் முயற்சிக் குன்று
னன்னயஞ் சேர்குமாரசாமிப் புலவனவன் பெருமை நவிலப்பாற்றே. (2)

இந்நூலச்சிட்டார் சிறப்பு.

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,

உரையாசிரியரும், சைவப்பிரசாரணருமாகிய

ஈக்காடு - இரத்தினவேலுமுதலியாரவர்கள் குமாரர்

ஈக்காடு - சபாபதி முதலியா ரவர்களியற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னியநஞ் சிவபெருமானிணைமலர்த்தாள் சிந்தையினின்வைத்துப்போற்றி
வாழ்வனைத்து மயக்கமெனத் தேர்ந்தபட்டி னத்தடிகள் வாய்ம லர்ந்த
தன்னிகரில் பாவினுக்கோர் விருத்தியுரை யியற்றவதன் றகைமை நோக்கித்
தரணியுளோ ருளமகிழ்ந்து கண்களிக்க வச்சிட்டுத் தலைமையுற்றுன்
பன்னரிய கீர்த்தியெங்கணும்பரவ வேநிலைக்கும் பான்மை பெற்ற
பகர்தொண்டை நாட்டகத்து ஸ்ரீபெரும்பூதூ ரதனிற் பண்பாய்வந்த
நன்னயஞ்சே ரெழின்மேழித் துவசனிரா மஸ்வாமி நல்லா ஞேற்க
னைக்கவந்த குமாரவேலாயுதப்பேர் வகித்தவொரு நலமிக்கோனே.

உ

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல்.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
பட்டினத்துப்பிள்ளையார், பத்திரகிரியார் சரித்திரச்சுருக்கம்.	1	திருவிடைமருதூர்	110
கோயினுன்மணிமாலை	1	திருஒற்றியூர்	110
திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை	136	திருவாரூர்	111
திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்	222	கச்சிக்காரோணம்	112
திருவேகம்பமுடையார் திருவந்	296	திருக்காளத்தி	113
திருவொற்றியூர் ஒருபாவொருப	359	திருவிருப்பையூர்	113
முதலாவது கோயிற்றிருவகவல்	385	திருவையாறு	114
இரண்டாவது கோயிற்றிருவக	388	குற்றாலம்	114
மூன்றாவது கோயிற்றிருவகவல்	401	பொது-வெண்பா,	114
நான்காவது கச்சித்திருவகவல்	405	பின்முடுகுவெண்பா.	117
திருவேகம்பமாலை	1	விருத்தம்	
திருத்தில்லை	41	முதல்வன்முறையீடு	124
திருச்செங்காடு	58	அருட்புலம்பல்	136
திருவொற்றியூர்	59	இறந்தகாலத் திரங்கல்	155
திருவிடைமருதூர்	60	நெஞ்சொடு புலம்பல்	158
திருக்கழுக்குன்றம்	62	பூரணமாலை	169
திருக்காளத்தி	63	நெஞ்சொடு மகிழ்தல்	185
கைலாயம்	67	உடற்கூற்றுவண்ணம்	190
மதுரை	71	பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்	197
பொது	71		
தாயாருக்குத்தகனகிரியை செய்கையிற் பாடியது.	106		

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் நூலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

திருவொற்றியூர்

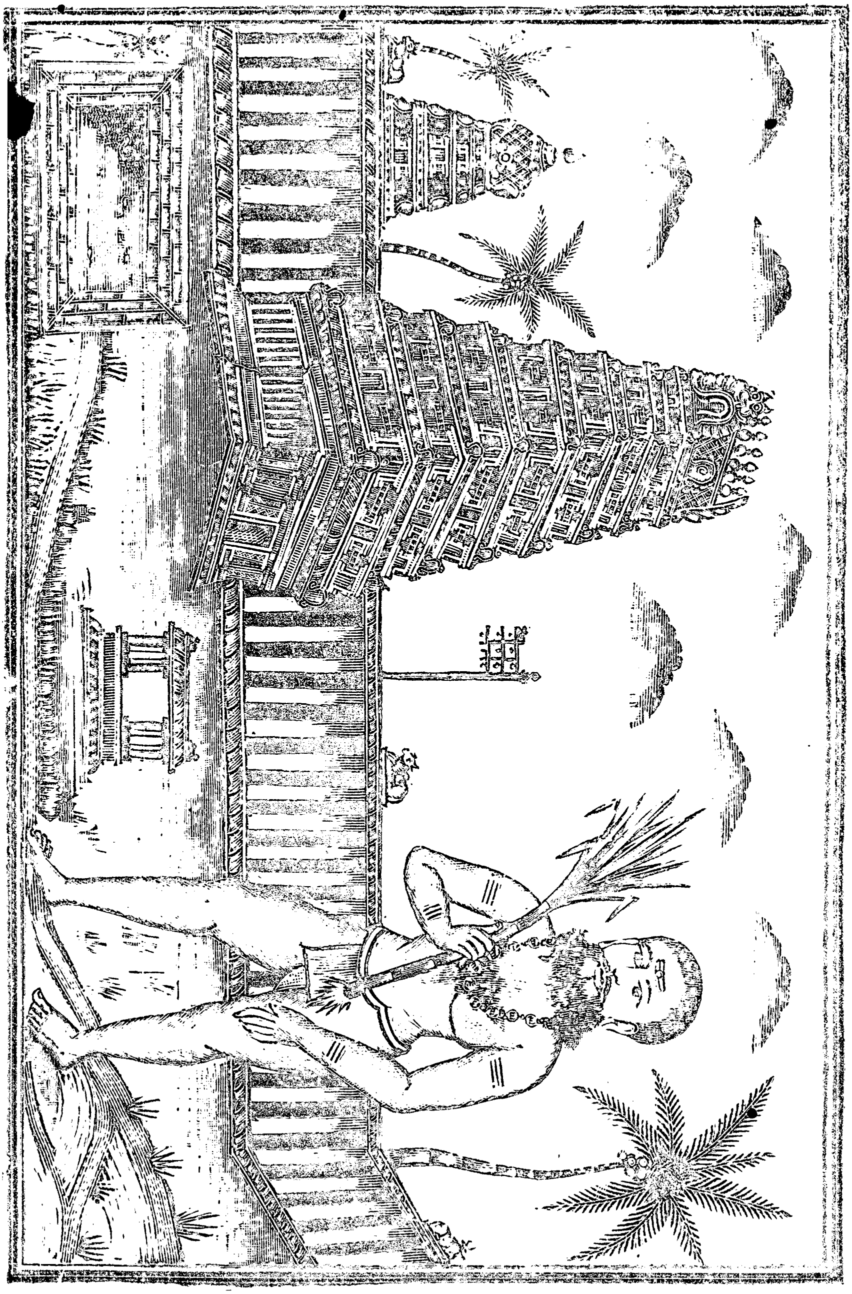

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காட்டடிகள்

எனவழங்கும்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

சரித்திரம்.

திவ்விய மங்கள தேஜோமயமாகிய சிவபெருமானே பரம்பொருளென் றுணர்ந்த உண்மை ஞானத்தையுடைய வசிஷ்டர் வேதாரணியர் புலத்தியர் சவுனகர் முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் முன்னொருகாலத்தில் நைமிசாரண்ணியத்தில் திருவெண்ணீறு சண்ணித்து, திரிபுண்டரமணிந்து அக்கமாலைசூடிச் சிவத்தியானபரராய் வேதாகமங்களாற் பரமபதியைத்துதித்து வாழ்ந் திருந்தனர். அக்காலத்துச் சதுர்வேத ஷடங்க அஷ்டாதச புராணங்களை வியாசமுனிவர்பால் ஐயந்திரிபற வுணர்ந்த புண்ணிய வடிவினரான சூதபுராணிகர் ஆங்கெழுந்தருள முனிவர்கள் கண்டு எதிர்கொண்டழைத்து அர்க்கிய பாத்திய ஆசமனதிகளாலுபசரித்து உன்னதமான ஆசனத்திலிருத்தி மும்மல மற்ற முனிபுங்கவரே! எமது தவப்பேற்றால் தேவரீர் ஈண்டெழுந் தருளப்பெற்றோம். சிவபிரானே அகில லோகசிருஷ்டியாதி பஞ்ச கிருத்திய காரணபூதரென்றும் அவரது திருவடியே அழிவற்ற நற்கதியை யளிப்பதென்றும் பல புராணங்களைத் தேவரீர் அடியேங்கட்குபதேசித்திருந்தும், அம் மகாதேவனுடைய பத்தர்கள் சரிதங்களைச் சொல்லத்தொடங்கி ஸ்ரீ சுதரிசனருடைய பிரபாவங்களைச் சொல்லிமுடித்த பின்னர், சிவாநுக்கிரகு மேலீட்டாற் பரிபக்குவமுற்றிருந்த நிதிக்கோனாகிய குபேரன், தென்றமிழ் நாட்டில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் அவதரித்துச் சிவபெருமானையே அரும்பெறன் மகவாய்ப்பெற்றுச் சிவஞானியாய்ச் சித்திமுத்தியடைந்ததாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர், அவ்வற்புத சரிதையை அடியேங்களுக்கு விளக்கமாகத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சூதமுனிவர் அவர்களுடைய விருப்பத்திற் கியைந்து பின்வருமாறு திருவாய்மலர்ந்தருளத் தொடங்கினர்.

முனிவர்களே ! நீவிர் விரும்பிய இச்சரிதம், சாமவேத சம்பந்தமான சாந்தோக்கியாதி உபநிஷதங்களால் புகழ்ந்தோதப் பெற்ற சிவஞானச் செல்வராகிய உபமந்யுமுனிவர் தமது மாணவர் பலருக்குபதேசித்ததாகப் பவிஷ்யோத்தர புராணம் பகர்கின்றது.

ஊழிதோறேங்கும் வெள்ளிமலையாகிய கைலாய மலைச்சாரலில் சுசவனத்தில் உபமந்யுமுனிவர், தம்மைப் பல முனிவர்சூழ வெழுந்தருளி யிருக்கையில், முனிவர்பலரும் உபமந்யு பகவானைப்பணிந்து, ஸ்வாமீ ! பக்த பரமேசுவரரென நூல்களாற் புகழ்ந்தோதப்பெற்ற சிவனடியார் பிரபாவங்களை நாங்கள் சிரவணஞ் செய்யும்படி திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, உபமந்யுமுனிவர் திருநந்திதேவர் திருவருள் பெற்ற சநத் குமாரர் வழியில் வழங்கிய ஒரு சிவஞானியார் சரிதம் அதியற்புதமானது. அது சுவேதாரண்யர் சரிதம் (திருவெண்காட்டடிகள் சரிதம்) எனவும் பெயர் பெறும். அத்திவ்விய சரிதையைச் சொல்கின்றேன். திரிகரண சுத்தியாகக் கேட்பீர்களாக.

முனிவர்களே ! கற்பாந்தத்திலே குபேர பதமுற்றிருந்த வொருவர் சிவபெருமானிடத்தில் அன்புமிகுந்து அவருக்குத் தோழனென்று அனைவருங் கூற வாழ்ந்திருக்கையில், ஒருநாள் கைலாயத்திற்குச் சிவதரிசனார்த்தமாகச் சென்றபோது, சிவபெருமான் சகல தேவர்களும் முனிவர்களும் தம்மைப் புடை சூழ்ந்துவரவும், தமது தோழரான குபேரர்தொடர்ந்து வரவும் சிதம்பர மகாக்ஷேத்திரத்திற்கு எழுந்தருளினர். அக்காலத்தில், தோழனார் சிவபெரு மானைத் தொழுது இச்சிதம்பர தலத்திற் போலவே பிறதலங்களிலுஞ் சென்று தேவரீர் திருக்கோலங்களைத் தரிசிக்கவேண்டுமென விண்ணப்பிக்க, சிவபெருமான் அவ்வேண்டுகோளுக் கிணங்கி, திருநந்தி தேவர் முதலிய கணங்கள் புடைசூழ எழுந்தருளி, சுவேதாரண்யம் என்னும் திருவெண்காட் டினை யணுகிவாழ்ந்திருந்தனர்.

சிவபெருமானோடு உடன்வருந் தோழனார் தமக்குச் சத்திநிபாதத் துத்தம சன்மார்க்க மடையும் பரிபக்குவகால மணுகினமையின் அச்சுவேதா ரண்யத்தை யடுத்த காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைப்பார்த்து அவ்விடத்தில் அதிக விருப்புற்றனர். ஒருகாலத்தில், அதிதியானவள் சிவதரிசனார்த்தமாக நாடோ றுந் திருச்சாய்க்காட்டுக்கு வருவதுணர்ந்து இந்திரன், தன்தாயின் வருத்த மகல அவ்வாலயத்தைத் தன் நகரத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப் போர்த்த பொழுது உமாதேவியார் அஞ்சிப்புறம்போந்து கூ கூ வென்றோசைகாட்ட. சிவபெருமான் இந்திரனைத்தடுத்து அவனுக்கும் அவன் தாயாகிய அதிதிக் கும் அநுக்கிரகித்தனர். அது காரணமாக இந்திரன் மீண்டும் ஆங்கு ஆலயப் பிரதிஷ்டைசெய்ய ஒருநகரங்கண்டு அந்தணர் முதலிய உயர்ந்த நாற்பெருங் குலத்தினரையும் அமைத்து வைசியர்மரபு ஓங்கச்செய்து திருச்சாய்க்காட்

டில், அமுதவண்ணப் பெருமானுக்கும் ௯-௯ வென்ற காரணம் பற்றிக் ௯ வென்ற மென்மொழிப் பிராட்டியென்று பெயர் வழங்கும் உமாதேவி யாருக்கும் ஆலயஞ்சமைத்து நித்திய நைமித்திகாதிகளை முறைப்படி யியற்றி, திருப்பல்லவனீச்சர முதலிய ஆலயங்களின் பிரதிஷ்டைத் திருப்பணிகளையும் செய்வித்தனன். அந்நகரத்தினர் எப்பொருளை விரும்பியேனும் பிற நகரத் திற்குப் புகாராகலின் புகாரெனும் பெயர்கொண்டு அந்நகரம் விளங்கியது. அக்காவிரிப்பூம் பட்டினமே இயற்பகை நாயனார் திருவவதாரஞ்செய்த திவ்வியஸ்தலமாகலின் அங்கே சிலகாலம் வசிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பம் குபேரனார்க் குண்டாயது.

குபேரனார் அவதரித்தது.

குபேரனார் சிவபெருமானைப்பணிந்து, அடியேன் இத்தலத்தில் சில காலம் வாசஞ்செய்ய விரும்பினேன். அவ்வாறே நிகழத்தேவரீர் திருவுள்ளஞ் செய்தருளவேண்டுமென விண்ணப்பிக்க, சிவபிரான் குபேரனாரைநோக்கி, இது கர்மபூமி நீயோ போக பூமியில் வசிப்பவன். இங்கே வசித்தல் உனக் கடாது ஆயினும் நீவிரும்பியபடியால் மாநுடதேகமுற்று ஈண்டு வசிக்கக் கடவை யென்றருளினர். அதுகேட்ட குபேரனார் பிறத்தற்குப்பயந்து, இறை வனே! பெறற்கரியதேவரீர் திருத்தொண்டினைப் பிரிய நேர்ந்ததாலும் மாநுடவடிவேற்றுச் செல்வச் செருக்கால் மயங்குகையில் தேவரீரே புதல்வ னாகத் தோன்றி உண்மை நிலையினை யுணர்த்தியருள வேண்டுமென்று வேண் டவும், எம்பெருமானும் அங்ஙனமேயாகுக வென்றருளிச்செய்து, இறைவி யாருடன் ஏனைத்திருத்தலங்களையுங் கண்டு திருக்கயிலாய கிரியடைந்து பண்டுபோ லமர்ந்திருந்தனர்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருவவதாரஞ் செய்தது.

சிவபிரானனுமதிபெற்ற குபேரனார் யாரிடஞ்சென்று பிறப்போ மெனும் விசார முற்றிருக்கையில், அந்தக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வைசிய மரபில் அவதரித்துச் சிவபக்தி முதலியவற்றிற்கு நிதியாய் விளங்கிய சிவ நேசரென்பார் ஞானகலாம்பை யெனும் பெயர்வாய்ந்து நற்குணம் கற்பு அழகு முதலிய குணச்சிறப்புக்களோடு விளங்கிய மனைவியாருடன் இல்லற நடாத்தி ஒரு பெண் மகவைப்பெற்று வீடுபேற்றுக் குரிய சற்புத்திரனில்லாக் குறையால் மனமாழ்கி. அம்மைந்தனைப் பெறுதற்கேற்ற பலவகைப்பட்ட விரதாதிகளை யநுஷ்டித்துவந்தனர்.

சிவநேசரது நிலையினைக்கண்ட குபேரனார், இவர்க்குப்புதல்வராய்ப் பிறப்பதே நலமெனக்கொண்டு அவர்மனைவியார் ஞானகலாம்பையார் வயிற் றிற் பிரவேசித்தலால் ஞானகலாம்பையார் கருப்பம் வாய்த்தனர். அவர் உறவினர் பலரும் களிபேருவகை கொண்டிருந்தனர். மாதங்கள் தோறும்

கர்ப்பக்குறிகள் நன்கு விளங்க, பத்து மாதங்கள் பூர்ணமானதும் உத்தம மான சுபதினத்தில் சிறந்த லக்கினத்தில் ஞானகலாம்பையார் புதல்வனைப் பெற்றனர். சிவநேசர் காவிரியில் ஸ்நானஞ்செய்து பிதிரர்கடன் முடித்து இல்லஞ்சேர்ந்து அந்தணராதியோர்க்கு அபரிதமான தானமளித்து, சோதிடநூல் வல்லாரையழைத்து ஜாதகர்மமியற்றிப் புத்திரோத்ஸவங் கொண்டாடி, திருவெண்காடரென நாமகரண முதலியன நடாத்தித் தாமும் மனைவியுமாக அம்மைந்தனை நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகப் போற்றிக் காத்துவந்தனர். திருவெண்காடருக்கு வயது ஐந்தாயது.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் கல்விபயின்றது.

இவர் ஐயாட்டைப் பருவத்தினராயிருக்கையில், இவர் தந்தையார் சிவநேசர் சிவபதமடைந்தனர். திருவெண்காடர் பிதாவின் ஈமக்கிரியைகளைக் குறைவின்றி முறைப்படி யியற்றித் தாயாருடைய ஏவல் கடவாதிருந்தனர். ஞானகலாம்பையார் திருவெண்காடர்க்கு வித்தியாப்யியாசஞ் செய்விக்க, இவர் தவக்குறையை நிரப்பத் தோன்றியவராதலின், அவ்விளமையிலேயே ஆசிரியன் முன்னிலையாக நிற்ப எவ்வகை நூல்களையும் எளிதிற்கற்றுத் தேர்ந்து, பண்டைய வுணர்வால் சிவஞானச் செல்வராய், உலகப்பற்றின்றிச் சிவபூஜையில் ஆசக்தியுடையராய், அச்சிவபூஜை ஆசிரியமுகத்தாலடைய வேண்டும் அங்ஙனமில்லையேற் பயனில்லையென்றோர்ந்து, உத்தமாசிரியன் நமக்கு யாண்டுக்கிடைப்பனோ வென்று இராப்பகல் கவலைகொண்டு உடலுருகிவந்தனர். இவர் நிலையைத் தாயார்பார்த்து, அருமைக்குழந்தாய்! உன்சரீர மிளைப்பானேன், வயிறுவாடுவானேன். உண்ணற்குவருக வென்றழைப்ப, இவர் ஆசிரியனைத் தேடுங்கவலையிலிருப்பவராதலால் உணவில் வெறுப்புற்று, அன்னாய்! எனக்கு இன்று பசியின்று நாளைப்புசிப்பேன் என்று சமயோசிதமாய்க் கூறிப்படுத்துத் துயின்றிருந்தனர்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் சிவாநுக்கிரகம் பெற்றது.

திருவெண்காட்டடிகள் இங்ஙனமிருக்க, இவரைத் தடுத்தாள் வோமென முன்னரே வரமளித்த முழுமுதற்கடவுளும் தடங்கருணைப் பெருங் கடலுமாகிய சிவபெருமான் இவரது அதிதீவிர பக்குவ நிலையைக் கருதித் திருவருள் பாலிப்பவராய் அவ்விரவில் இவர்கனவில் நரைதிரை மூப்புடைய வேதியராக வெழுந்தருளி, குழந்தாய் வெண்காடா! உடலிளைத்தனையே என்று தமது கையாற்றடவவும், திருவெண்காடர் துண்ணென விழித்து, கனவு நனவாகக் காந்தத்தைக் கண்ட இரும்புபோலக் குழைந்து திருவடியைப்பற்றிப் பலபல வகையாகப் பன்முறை பணிந்து துதித்து, எம்பெருமானே! தேவரீர் இங்கு எழுந்தருள யாது தவஞ்செய்தேன்? உம்மைப் பிரிந்து சகியேன். என்னைக் கைவிடாதீரென்று துதித்துப்பாதத்தில் வீழ்ந்து பரிதபிக்க, ஐயர் அன்போடு நோக்கி இன்மொழி கூறிநிற்ப, இன்று நான் தன்னியனாயினேன். அடியேன் செல்வமுழுதுந் தேவரீருடையனவே. அவற்

றை யேற்றருள வேண்டுமெனப் பலவாறு பணிந்து நிற்க, ஐயர், குழந்தாய்! இந்திராதியிமையோர் பதங்களும் இமைப்பிலழியும் இயற்கையன ஆதலின் இச்செல்வம் உனக்கு யாதுக்குவேண்டும்? குரு லிங்க ஜங்கமங்களுக்கு இகத்தில் செல்வமே கருவியாயிருத்தலின் இவற்றை நீயே வைத்துக்கொண்டு நல்வழியில் உபயோகப்படுத்துக. நீ கருதிய வற்றை யெல்லாம் பெறுவாயென்று அருளிச் செய்தனர்.

முன்னரே சிவார்ச்சனையில் பெருவிருப்புற்றிருந்த திருவெண்காடர் அவர்கூறிய வற்றைக் கேட்டுப்பணிந்து துதித்து அடியேன் எவ்வகையாக எதனைக்கொண்டு எவ்விடத்தில் பூசிப்ப தெனத்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென விண்ணப்பிக்க, ஐயர்? குழந்தாய்! நாளையதினம் திருவோண நக்ஷத்திரங்கலந்த சோமவாரப் பிரதோஷமானபடியால் நீ சுவேதாரணிய முற்றுப் பெருமானையும் பிராட்டியையும் விதிப்படி திருமஞ்சனமியற்றி, அரனடியரையுபசரித்து அங்கே காத்திருந்தால், வேதாகமப்பொருள்களை நன்குணர்ந்த அந்தண ரொருவர்தோன்றி, நீயர்ச்சனை செய்தற்குரிய சிவலிங்கப்பெருமானை யெழுந்தருளச் செய்து தீக்ஷாவிதிப்படி உனக்கு ஐந்தெழுத்துண்மையை யருள்செய்து அருச்சிக்கு முறையையும் உணர்த்துவர். நீயதனாற் பரிபாகமுற்று இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் மேம்பட்ட பேரின்பமாகிய முக்தியையெய்தக்கடவாய் என்றாசீர்வதித்து, திருவெண்ணீறணிந்து அஸ்தமஸ்தகசையோகஞ்செய்து அந்தர்த்தானமாக, உடனே கண்விழித்தெழுந்த திருவெண்காடர் கருணாநிதியைக்காணுமல் ஆராமையால் அழுது தொழுது யான் கண்டது கனவாயிற்றே. உண்மை யென்றெண்ணி உளமகிழ்ந்தேனே. இறைவன் திருவுள்ளம் இவ்வாறாயின் யாதுசெய்வேன்? என்றேக்கமுற்றிருந்தார்.

அன்றிரவில் புதல்வராகிய திருவெண்காடர் உணவு கொள்ளாது உறங்கிவிட்டமையினால். பெருங்கவலையோடு நித்திரையின்றி அருகே சயனித்திருந்த ஞானகலாம்பையார் வெருண்டு விழித்து மைந்தரைநோக்கி அப்பா! என்ன செய்கின்றாய்? என்னசெய்தி? எனவினவ, திருவெண்காடர் தமக்குற்ற கனவைக் குறிப்பாக வுணர்த்த, ஞானகலாம்பையார் மனமகிழ்ச்சி மிகுந்து இவர் நிலைமையையுணர்ந்து திருவெண்காடரைத் தடவி யுச்சிமோந்து, மகனே உனக்குச் சிவானுக்கிரகங் கைகூடுங்காலம் குறுகியது. கவலையுறாதே. கனவிற் கடாக்ஷித்த வகையே கடவுள் நடத்திக் கருணைபுரிவர். சிவபூசை செய்வது எளிதல்ல மிக்க அரிது. வேதாகமங்களே சிவபிரான் மகிமையை யறியாமல் மயங்குமாயின் நீயோ சிறு குழந்தை. என்தமுவியகை சிறிது நழுவின் தனியேயிருப்பதாக அழுகின்றபருவத்தினன். சிவபூசையோ, பக்தி, வைராக்கியம் அறிவு, ஆசார முதலியவற்றில் ஒன்று குறைந்தாலும் முற்றுவதன்று. சிவபூசை செய்வதன்முன் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தாற் சித்தசுத்தி செய்திருக்கவேண்டும். இப்பஞ்சாக்ஷரமே மந்திரங்கட்கெல்லாம் தலைமைவாய்ந்தது. பஞ்சாக்ஷரம் ஜபிக்க முனிவர்களும் நடுங்குவார்கள். நீயோ சிறுகுழந்தை யாது

செய்வாய். திருமஞ்சனம் நிவேதன முதலியன சுத்தமாகத் தேடிப் பெறுவது அருமை. சண்டேசுவரர் முதலிய பெரியோர்களைப்போலத் திருமஞ்சன முதலியவற்றைச் சேகரிப்பது உன திளமைக்கு அசாத்தியம். ஆதலால் குமாரப்பருவம் வந்தபிறகு சிவபூஜை செய்யத்தொடங்குவது உசிதமென்று ஞானகலாம்பையார் கூறினர்.

தாயார் இவ்வண்ணஞ் சொல்லக்கேட்ட திருவெண்காடர் புன்னகையோடு தாயார் முகத்தை நோக்கி, அன்னாய்? நீ கூறியபடி எல்லாத் தேவரிலும் சிவபெருமானே சிறந்தவரென்றும், அவரைப் பூசிப்பதருமையென்றும் வேதாகமங்கள் கூறுவதுண்மையாயினும், பக்திவலையிற் படுபவனும், அடியார்க்கெளியவனுமாமெனப் பெரியோர் சொல்லுவர். சிவபூசை செய்வற்கு வருணாசிரமநியதி வேண்டுவதில்லை. தேவர் முனிவர்களும் பிராம்மணாதி சதுர்வருணத்தவரும், பிரமசரியாதி நான்காசிரமிகளும் பூசிக்க வில்லையா? தேவர் மனிதரேயன்றி, பசு புலி குரங்கு நரி யானை சிலந்தி பாம்பு முதலியவையும் அர்ச்சித்து அருள் பெற்றதாகக் கேட்டிருக்கிறோம். இவ்வுயிர்களெல்லாம் அன்பினாலேயே பூசிக்கின்றன வல்லவா? சர்வபரிபூரணனாகிய சிவபெருமானுக்கு நம்முடைய சுத்தி யெவ்வளவாகும்? இழிதொழில் புரியும் வேடர் குலத்திலுதித்த கண்ணப்பதேவர் செருப்புக் காலால் நிர்மாலியத்தை யகற்றி, வாயிற்கொண்டுபோன எச்சில் நீரால் அபிஷேகித்து பன்றியிறைச்சியைத் தாம் உருசிபார்த்து உண்பிக்க, அப்பூசைக்கும் மகிழ் மிகுந்து அவ்விறைச்சியை யமுதுசெய்து ஆறு தினங்களில் அவர்க்குமுக்தி கொடுக்கவில்லையோ? சந்நிதியில் எரிந்துக்கொண்டிருந்த தீபத்தில் நெய்யைக்குடிக்கவந்த எலியின் வாலால் திரிதூண்டப்பெற்றுந் தீபம் பிரகாசித்தமைக்கு அச்சங்கரன் மகிழ்ந்து அதுமாவலியாகப்பிறந்து திரிலோகங்களையும் அரசு செய்ய வரங்கொடுத்த சரிதையை யறியோமோ? முசுக்கலையாகிய குரங்கு தன் குலவியற்கையால் பக்தி முதலியன ஒரு சிறிதுமின்றி வில்வ தளங்களைப் பறித்தெறிந்து அது சிவலிங்கத்தின்மேல் விழக்களித்த சிவபெருமானால் முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியாகப்பிறந்து முக்தியடைந்ததல்லவா? மார்க்கண்டேய முனிவர் சிவபூஜாபலத்தால் யமனையும் வென்று சிரஞ்சீவியாய் விளங்கவில்லையா? உத்தானபாதராசன்மகனான துருவன் தன் மாற்றாந் தாய் சிங்காசனமேறற்கவெனக்கூறியவன் சொல்பொறாது வனமடைந்து சிவார்ச்சனை யியற்றி யழியாத உயர்வான (துருவ) பதம்பெற்றது கிழப்பருவமோ? இளம்பருவந்தானே. கிரகபதியெனும் வேதியச் சிறுவன் ஏழுவயதில் தனக்கு இடியால் அபாயமுண்டாமென்று நாரதமுனிவரா லுணர்ந்து சிவபூசை செய்து சிவாநுக்கிரகத்தால் அக்கினியின் பதவியை யடையவில்லையோ? வியாக்கிரபாதமுனிவர் குமாரரான உபமன்யு பகவான் சிவபெருமானை நோக்கி யழுது திருப்பாற்கடலைப் பெற்றது சிறு பிராயத்திலே தானே? கர்ப்பத்தி லிருக்கையிலேயே சுகமுனிவர் யோகமார்க்கமாக மானதபூசை செய்தாரல்லவோ? புலோமருடைய குமாரத்தி தாயின் கர்ப்பத்திலிருக்கையிலேயே சிவத்தியானஞ் செய்

துகொண்டிருந்து வெளியே பிரவேசமானபோது பூர்வ ஞானத்துடன் நாபிக்கொடியை யறுக்குமுன்னரே தாயை விளித்து, சிவபூசைக்கு வேண்டிய பத்திர புஷ்பமுதலிய உபகரணங்களைக் கொண்டுவரும்படிகேட்டுவருவித்துப் பூசித்தனரன்றோ? இவர்களைப்போல எண்ணிறந்தோர் தங்கள் இளம் பருவத்திலேயே சிவார்ச்சனை செய்து உயர்பத முற்றிருக்கிறார்களே. ஆதலின் யான் இளைஞனென்று என்னைச் சிவபூசை செய்வதில் தடைபடுத்தத் தொடங்கவேண்டாம். தாய் தந்தைகளே தங்கள் குமாரர்க்கு இதோபதேசஞ் செய்து நன்னெறியில் நடக்கப் பயிற்றவேண்டியவர்களாகவிருக்கவும், பிள்ளைகள் நல்வழி நடக்கத் தொடங்குகையில் பெற்றோர் அவர்களைத் தடை செய்வதுமுண்டோ என்று தாயின் மனங் கரையக் கூறிப் பணிந்தனர்.

திருவெண்காடர் சொல்லிய வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஞானகலாம்பையார், ஐயனே! உன் கருத்தின்படி சிவபூசை செய்யலாம். அதனை நான் தடுக்ககில்லேன். நீ மாத்திரம் சற்குருவைக் கண்டு அவரால் சமயதீக்ஷை முதலியன செய்யப்பெற்ற பின்னர், சிவபூசையும் பஞ்சாக்ஷர ஜபமுஞ் செய்யக் கடவாயெனக்கூற, அவ்விடைபெற்ற திருவெண்காடர் அன்னையார் திருமுகத்தை நோக்கி, தாயே நீ கூறியவை யாவுமுண்மையே, சிவபூசைசெய்யக் காலவரை யறுப்பது உசிதமன்று. ஏனெனில், க்ஷணபங்கமாகிய உடல் அழியுமுன்னமே அறிவு விளங்கியகாலமே அதனைச் செய்தற்குறிய காலமாம். காலத்தை வறிதிற்கழித்தல் விசனிக்கத்தக்கது.

அன்னாய்! முன்னொருகாலத்தில் யமதர்மன் நாகலோகவாசஞ்செய்வோரைப்பார்த்து வருகையில் அவருட் சிற்சிலர் தீவாய் நரகத்திலும், வேறு சிலச்சிலர் ரௌரவம் கும்பிபாகம் கூடசாலம் அசிபத்திரம் ஜந்துஸ்தானம் அழற் பிரவைமுதலிய பல்வகை நரகங்களில் கிடந்து பரிதவிப்பதைப்பார்த்து மனஞ்சகியாமற் பதறி, சித்திரகுப்தனெனுங் கணிகரை விளித்து, இவர்கள் செய்த தீமை யென்ன? இத்துயரை மேற்கொண்டு எவ்வளவு காலமாயின? இன்னும் எவ்வளவுகாலம் இத்துயரமனுபவிக்கவேண்டும்? என வினவ, கணிகர் தமது சணக்கைக்கண்டு, இவர்கள் சிவபூசை முதலிய சற்கருமங்கள் புரியாது சிவ நிந்தை முதலிய தீக்கருமங்களைப் புரிந்த பாவிகள். இந் நரகங் கட்குவந்த காலத்தை நாங்களறியோம். இவர்கட்குரிய விமோசனகாலமு மறியோம். இவர்கள் நரகடைந்த காலத்தையும் விமோசனமாகுங் காலத்தையும் தருமதேவதையே யறியத்தகும் எனச் சொல்லக்கேட்ட யமதருமன் மன நடுங்கி, ஐயோ! இப்பாவிகளைக் கண்ட பாவந் தொலையவேண்டுமே யென்று சிவத்தியானஞ் செய்ததாக நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளதாகலின் சிவபூசை சாமானியமாகக் கிடைப்பதன்றென்று கூறி, அன்னையின் அடிமலர் வணங்கி அவர் விருப்பேற்று அவருடன் திருவெண்காடு சேர்ந்து சிவதரிசனஞ் செய்து உத்தமாசிரியன் ஆங்குவருமெல்லையுங் காத்திருந்தார்.

திருவெண்காடர் அப்படிக்காத்திருக்கையில் அழகிற்சிறந்த ஓரந்தணப் பிரமசாரி சடைமுடிதரித்து திருவெண்ணீறும் உருத்திராக்கமணியு முத லிய சிவசின்னங்கள் விளங்கவணிந்து அங்குள்ளாரைப்பார்த்து திருவெண் காடரெங்கேயென வினவிக்கொண்டே ஆலயத்தினுட் பிரவேசிக்க, ஆங்கி ருந்த வேதியர் பலருங்கண்டு அதிசயித்து அவரையெதிர்கண்டு. ஐயரே! தே வரீர் எங்கிருந்து எழுந்தருளினீர் திருவெண்காடரைத் தேட நிமித்தம்யாது? எனக்கேட்ப, வந்த அந்தணர் அந்த வேதியர்களை நோக்கி, நாம் இங்குவந்த காரணமுதலிய வெல்லாம் திருவெண்காடரைச் சந்தித்த மாத்திரமே உங்கட்கு விளங்குமென்றுரைத்துக்கொண்டே, ஆலயத்தினுட் சிவபூஜோப கரணங்களைத்தாயாருடன் சேகரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்த திருவெண்காட ரைக் குறிப்பானுணர்ந்து மனமகிழ்ச்சி இன்சொல் அன்பு முதலியவற்றுடன் சமீபித்து, அப்பா திருவெண்காடா: உன்னைப்பார்க்க விரும்பி இங்கே வந் தோம். உன் கருத்தை யாமறிவோம். அது முற்றுப்பெறுங் காலம் சமீபித்த தெனச் சாற்றிச் சமீபத்திலிருந்தனர்.

குருதரிசனம் கிடைத்தது.

திருவெண்காடர் தமக் கெதிரேநின்ற அந்தணரது கருணுருபமான திருமுகமண்டலத்தைக் கண்டு நமது சொப்பனத்தின்படி நம்மை யடிமை கொள்ள ஈங்கெழுந்தருளிய கிருபாமூர்த்தியோவெனக் கருதி, அன்புமேலீட் டால் அவர் பாதங்களிற்பணிந்து, எம்பெருமானே! அடியேன் தேவரீரைத் தரிசித்து உஜ்ஜீவித்தேன். எனது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தேவ ரீர் உரிமைகொண்டு என்னைக் கிருதார்த்தனுக்கி யருளவேண்டுமென்று வேண்டினர். அதனைக் கேட்ட குருமூர்த்தியார்திருவெண்காடர் அன்புக்கதி சயித்து அவரை நோக்கி அப்பா திருவெண்காடா! நம்மிருப்பிடம் வியாக்கிர புரம்' இங்கு நேற்றிரவிலே வந்தோம். ஒரு சிவத்துவிஜர் கனவிற்றேன்றி நீ நாளையுதயஞ் சுவேதனஞ் சென்று அங்குவந்திருக்குந் திருவெண்காடனெ னும் ஆறு வயதுள்ள சிறுவனுக்குச் சைவதீக்ஷையியற்றி, பஞ்சாக்ஷரோபதே சஞ், செய்து அவனுல் முன்பிறப்பில் பூசிக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்த சிவலிங்க மூர்த்தி யடங்கியதாய் ஒருவராலுந்திறக்கப்படாததாயுள்ள இச்சம்புடத்தை யவனுக்குக் கொடுவென்று இச்சம்புடத்தைக் கொடுத்து, நீ ஒரு மண்டல மளவும் அவனேடிருவென நியமிக்கையில், நீர் யாவர்? எங்குள்ளீர்? என வி னவ, எங்குமிருப்போமெனினும் இப்போது திருவிடைமருதூரில் வசிக்கின் றேமென்று அந்தர்த்தானமாயினர். மஞீதனை கடவுளை உன்னுல் தரிசித் தேனென்று பட்டுப் பரிவட்டஞ்சுற்றியிருந்த சம்புடத்தை ஒருயர்ந்த பீடத் தில்வைத்துப் போர்வையை நீக்கினர். அச்சம்புடம் அதிகாந்தியுள்ளது கண்டு யாவருமகிழ்ந்தனர். திருவெண்காடரும் கண்டு மகிழ்ந்து தெண்டனிட்டு நின்றனர்.

சிவதீக்ஷை பெற்றது.

குருமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிய அந்தணர் திருவெண்காடரது தீவிர பக்குவநிலையைக்கண்டு அருகிருந்த வேதியர்களுடன் காவிரிக் கரைக்கு அழைத்துப்போய், சைவதீக்ஷா சங்கற்பஞ்சொல்லி ஸ்நானஞ்செய்வித்து, திருவெண்ணீறும் உருத்திராக்ஷவடமும் அணிவித்து அழைத்துச்சென்று சிவசந்நிதியடைந்து பஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ்செய்து சம்புடத்தை யெதிரில் வைத்து, அங்கிருந்த அந்தணர்களைநோக்கி ஒவ்வொருவராய்த் திறக்கும்படிகூற, அவர்கள் அப்படிச்செய்ய முயன்றும் ஒருவராலுந் திறக்கமுடியாதாக, இறுதியில் திருவெண்காடரைப்பார்த்து நீ யிதனைத் திறக்கக்கடவாயெனக் கட்டளைதர, அவர் குருமூர்த்திகட்டளையால் சம்புடத்தையணுகிப் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்துடன் அதனைப்பரிசித்தமாத்திரமே அது இலேசாகத்திறப்புற்றது. அச்சம்புடத்திற்குள் தெய்வமலர்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டுக் கோடிசூரியோதயம்போல ஒளிவிடுஞ் சிவலிங்க மூர்த்தியும் விநாயக மூர்த்தியும் விளங்கினர். கண்டோர் யாவரும் அம்மூர்த்தங்களையும் திருவெண்காடர் தவப்பெருமையையும் புகழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது சற்குருவாக வந்தவர் திருவெண்காடரை நோக்கி, அப்பா! இன்று உத்தமதினமாதலின் உன் ஆன்மார்த்தத்தைப்பூசிக்க, பூசிக்குமுன்னமே இந்த க்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிய சிவபிரானையும் உமாபிராட்டியையும் பூசைசெய்விக்கக்கடவாய். அதன்முன்னரே சிவனடியரைப் பூசித்தல் சிறந்ததாமென்று கூறினர்.

சிவபூசை செய்தது.

திருவெண்காடர், ஆசிரியர்கட்டளைப்படி நீராடி நித்தியகருமமுடித்து நியமனத்துடன் சுவேதாரண்யேசுவரருக்கும் பிராட்டியாருக்கும் ருத்ராபிஷேகஞ்செய்வித்து, பட்டாடைகளும் ரத்நாபரணங்களும் மலர்மாலைகளும் சாத்துவித்து, சித்திரான்னங்கள் பழவகைகள் தாம்பூல முதலியன சமர்ப்பித்து, தூபதீபாதியுபசாரங்கணடத்தி, சிவாக்கினியையும் சிவனடியார்களையும் ஆராதித்து, பின்னர் தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியைப்பூசித்துப் பணிந்து பலவிதமாகத்துதித்து ஆநந்தக்கூத்தாடி உத்தரபூசைமுடித்து உடையவரையும் விநாயகரையும் சம்புடக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்து, நிவேதனத்தை ஆசிரியருக்குக்கொடுத்து, அவர்கட்டளைபெற்றுச் சிவப்பிரசாதத்தைத்தாமும் தாயாரும உறவினருடன் உட்கொண்டு பஞ்சாக்ஷர ஜபஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். மாலைப்பொழுதாயது.

திருவெண்காடர் கனவுகண்டது.

பின்னர், திருவெண்காடர் தமதாசிரியருக்கும் சிவத்துவிஜருக்கும் தக்ஷிணை கொடுக்கப் பொருள் வேண்டுமென்று தாயாரிடம் விண்ணப்பஞ்

செய்ய, அதற்குத் தாயார், பிள்ளாய்! நமது பொருளெல்லாஞ் செலவாயின மையின் இனிக்கடன் வாங்கவேண்டியதுதான் வழியென அதனைக்கேட்ட திருவெண்காடர் மனமாழ்கி, ருத்ரபாராயணஞ்செய்த அந்தணருக்கும் நமது தீக்ஷாகுருவுக்கும் எவ்வாற்றால் தக்ஷிணை கொடுப்போ மென்று சிந்தித்துக் கொண்டு சிவத்தியானபரராய் நிலைசைப்படுத்துத்துயின்றனர். அவர் தாயாரும் புதல்வனார் கவலையைக்கண்டு தாமுங்கவலையுற்றுப் புதல்வருகேதுயின்றனர். இன்னும் அங்கிருந்த அந்தணர் முதலாயினார் ஆலயம் மண்டபம் சோலை முதலிய விடங்களில் சயனித்திருந்தனர். அப்பொழுது எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திருவெண்காடர்க்குள்ள கவலையை யொழிக்கத் திருவுளங்கொண்டு,முன்வந்த ஆதிசைவவேதியர்வடிவுடன் அவர்கனவிற்றோன்றி, அப்பா! பயப்படாதே எல்லையில்லாத பொன்னும் மணியும் ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் உன் வீட்டி லிருக்கச் செய்தோம். அவற்றை அடியருக்குக் கொடுத்துப் பயனடைக எனக்கூறி மறைந்தனர். உடனே கண்விழித்ததிருவெண்காடர் நிகழ்ந்த விர்த்தாந்தங்களைத் தாயாருக்குக் கூறிச் சூரியோதயத்தை யெதிர்பார்த்திருந்தார்.

சிவாநுக்கிரகத்தாற் பெருஞ்செல்வம் பெற்றது.

அவ்வாறிருக்கையில், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் திருவெண்காடர் மனையிலிருந்த காவலாளரிற் சிலர் ஓடிவந்து அம்மையாரைப்பணிந்து, தாயே! தாங்கள் பூட்டிவைத்த மனையில் இன்று நடுராத்திரியில் உண்டாகிய ஒரு பெருஞ்சோதி இதுவரையில் மாறாதிருக்கின்றது. இவ்வதிசயத்தைத் தெரிவித்தோமென்றார்கள் அதைக்கேட்ட அம்மையார் தமது புதல்வர்கண்ட கனவு உண்மையென்றுணர்ந்தெழுந்தார். சூரியோதயமாயிற்று. உடனே காலைக்கடனைமுடித்துக் குமாரரோடு காவிரிப்பூம்பட்டினமுற்றுத் தம் வீடு சேர்ந்து வாயிற் காப்பு நீக்கியுட்புகுந்து, குபேரசெல்வத்தினும் பெருஞ்செல்வம் விளங்கக்கண்டு, இஃது எல்லாம்வல்ல இறைவன்றிருவருளென்று வியப்புற்று, அச்செல்வத்தில் தமக்குவேண்டுமளவு எடுத்து வண்டிகளிலேற்றித் திருவெண்காட்டிற் கனுப்பி, தாமும் புதல்வருமாகத் திருவெண்காடுசார்ந்து, சிவாலயத்தில் ஒரு பாகத்தில் அவற்றை யிறக்கி மைந்தரைப்பார்த்து, அப்பா! இனி யுன் கருத்திற்கிசையக் குருபூசையையும் மகேசுவரபூசையையும் செய்யலாமெனக்கூறினர்.

மகேசுவர பூசை செய்தது.

தாயாருடைய கட்டளைபெற்ற திருவெண்காடர் முறைப்படிஸ்நானஞ் செய்து விபூதி ருத்திராக்ஷமணிந்து சுத்தமான மனத்துடன் ஆசிரியரையும் அந்தணர் முதலிய அடியார்களையும் பூசித்து அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியெய்தும்படி வேண்டிய வகையே எல்லாப் பொருள்களையுங்கொடுத்து வணங்கினர்.

அவர்கள் சாதுசங்கவழிபாடுபெருகுகவென ஆசீர்வதித்துச்சென்றார்கள்; அதுமுதல் திருவெண்காடர் குரு லிங்க சங்கமபத்திசெய்து காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்துவந்தனர்.

மணவினை முடித்தது.

திருவெண்காடர் காளைப்பருவ முற்றதுணர்ந்த தாயார் அந்நகரத்தில் உத்தமவேளாண் டகைமையிற்சிறந்த வைசியகுலத்தில் செல்வம் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டிருந்த சிதம்பரசெட்டியார் மனைவியாகிய சிவகாமியம்மையார் பெற்ற சிவகலையம்மையெனுங் குமாரியை மணம்பேசிச் சிறப்பாக மணவினைசெய்து முடித்தனர். திருவெண்காடர் தமது மனைவியரான சிவகலையம்மையாருடன் இல்லற நடத்துவாராய் ஐம்பெருவேள்விகளையுங் குறைவற நடத்தி வாழ்ந்துவந்தனர்.

மருதவாணர் சிவசருமருக்கருளியது.

திருவெண்காடருக்கு முப்பத்தைந்து வயதாகியும் மகப் பேறின்றி மனமாழ்கி மருதூர்வாணர் சந்நிதியில் தமதுமகவிலாக்குறையை வாய்விட்டு வெளியிட, மருதீசர் இவருக்குத் தாமே புதல்வராயுதிப்போமென்று திருவுளங்கொண்டனர். இவ்வாறிருக்கையில், அவ்விடைமருதில் சிவசருமரெனப் பெரியவேதியர் தம்மனைவி சுசீலையோடு இல்லறதருமத்தைக் குறைவற நடாத்தித் திரிகாலங்களிலும் சிவபெருமானையும் பிராட்டியையும் விதிப்படியருச்சனை புரிந்து, தம் செல்வத்தையெல்லாம் சிவார்ச்சனையிலும் சிவனடியார் பூசையிலும் செலவுசெய்து வறுமையடைந்து மருதப்பிரானை வருந்தித் துதிக்க, அவர் இவர்கனவிலும் இவர் மனைவியர் கனவிலும் விருத்த வேதியராயெழுந்தருளி! நீங்க ளெமக்குப் பேரன்புடையீர். எமதாலய தீர்த்தத்தின் பூர்வ பாகத்திலுள்ள வில்வமர நிழலில் நாம் குழந்தை வடிவோடிருப்போம். எம்மை நீங்கள் கொண்டுபோய்க் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் மகவின்றி வருந்தித் தவஞ்செய்யும் திருவெண்காடரிடங் கொடுத்து எம்மளவு எடையுள்ள பொன் பெற்று வறுமைதவிர்த்து வாழக்கடவீரெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். சிவசருமர் கேட்டு ஐயோ அரியயனாலுந் தேடற்கரிய நின்னையளித்து நிதிபெறுதலினும் இறத்த லுசிதமன்றோவென, மறையவர் வடிவாய்வந்த மருதவாணர், அப்பா உன்கருத்தையாமுணர்வோம். பண்டொரு காலத்தில் நமது தோழனாகிய குபேரனுக்கு நாமே புதல்வராக உதிப்போமென வாக்களித்தோம். அக்குபேரனே திருவெண்காடன். எமது வரங்கைகூடுங்காலம் கடுகியதாதலின் இவ்வா றுமகருக் கட்டளையிட்டோம். அவனுக்குக் கருணைசெய்து ஞானங்கைகூட்டி மறைந்துவிடுவோமெனக் கூறி மறைந்தருள, உடனே சிவசருமர் விழித்து ஆனந்தத்துடனெழுந்து சிவத்தியானத்துட னிருக்கையில் அவர் மனைவி சுசீலையும் இக்கனவேகண்டு

அவர் விழித்தலையெதிர்ப்பார்த்திருந்து அவருடன் நிகழ்ந்தவற்றைச்சொல்ல, அவரும் தமது கனவை மனைவிக்குரைத்து இருவரும் அச்சமும் துன்பமுங் கொண்டு ஒன்றுந்தோன்றாதிருந்து பின்னர் நம்மையுடையாரிட்ட கட்டளையைக் கடக்கலாகாதேயென்று கருதி, பெண்ணே! நீ யிங்கிரு யான்சென்று வருவேனென்ன, சுசீலை யான் உம்மைப்பிரிந்து ஒரு விநாடியுமிரேன். என்னையும் கொண்டு செல்கவென, அந்தணர் அதற்கிசைந்து அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு சந்நிதியிற் புகுந்து மருதவாணரைத் தேவியாரோடு வணங்கிக் காருண்யாமிர்த தீர்த்தக் கீழ்க்கரையடைய, அவ்விடத்தில் இந்திரனுடைய நந்தவனமும்நாணமெய்தி விளங்கும் உத்தியானவனத்தில்இளங்குழந்தையின் சிறுகுரலழுகை செவியிற்கேட்க, விரைவாகக் குரல்கேட்கும்வழியே சென்று அங்கொரு வில்வமர நிழலில் மருதவாணரே பச்சிளங்குழவியா யிருக்கப் பார்த்தனர்.

மருதப்பிரானார் மகவாக வந்தருளியது.

சிவசருமரும் சுசீலையும் அம்மகவைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியிருந்து அதிக விரைவுடன் அக்குழந்தையை அன்போடெடுத்து மார்போடணைத்து உச்சிமோந்து கன்னத்தைக்கிள்ளி அரசேஐயனே ஆனந்தவெள்ளமேஅற்புதப் பேறே முக்கட்கரும்பே முழுமுதற்பொருளே அமுதசாகரமே ஆதித்யோதயமே எனப் பலவிதமாகக்கூறி மனைவிகையிலளிப்ப, சுசீலை அன்புமயமாகி அதனைப்பெற்று கண்ணீரொற்றி உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு ஆசைமேலீட்டால் கும்ப ஸ்தனங்களில் பாலொழுக ஊட்டுதலும், மகவாயிருந்த மருதப்பிரான் உண்பார்போலபிநயித்தனர். அதுகண்ட சுசீலை அக்குழந்தையினிடம் பேரன்புகொண்டு இதனையொருவர்க்குங் கொடேன். உமக்குப்பொருள் வேண்டுமாயின் வேறுவகையிற் பெறக்கடவீர். யான் வீட்டிற்குக் கொண்டு போவெனென் றெடுத்துச் செல்லுகையில்,சிவகடாக்ஷத்தால் வழிதவறித திருவிடைமருதூரிலிருந்து இருகாத தூரத்திலுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினமடைந்து பசிதாகங்கொண்டு இளைப்புற்று அங்கொரு மனைப்புறத்துச் சோலையில் அக்குழந்தையைக்கிடத்தி அதனைப்பார்த்துக்கொண்டிளைப்பாறியிருந்தனர். சிவசருமரும் அவர்மக்களும் அவ்விடத்திலேயேதங்கிக் களையாற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

மருதவாணர் திருவெண்காடருக்குக் கனவிற் கட்டளையிட்டது.

திருவெண்காடர் மகவின்றி வருந்தியிருப்பினும் சிவபூசையையும் அடியவர் பூசையையும் சிறப்பாக நடத்திவந்தனர். அன்றிரவில் அவர் கனவிலும் அவர் மனைவியார்கனவிலும் மருதப்பிரான் வயோதிகமறையவராகத் தோன்றி, உங்களுக்கு இப்பிறப்பில் கருப்பத்துதித்துதவும் பிள்ளையின்றாத

லும் கருப்பத்துதியாதுதவும் பிள்ளை யொருவனுண்டு. நாளை உங்கள் மனைப் புறத்துச் சோலைக்குப்போனால் அங்கே சிவசருமரெனும் ஆதிசைவ வேதிய ரும் சுசீலையெனும் அவர்மனைவியும், அச்சுசீலையின் கையில் ஒரு பசுங்குழந் தையும் காண்பீர்கள். அவர்களை வருவித்துபசரித்து அக்குழந்தையைப் பெற் றுக்கொண்டு அக்குழந்தையின் எடையுள்ள பொன்னை யவர்கட்குக்கொடுத் தனுப்பி, நாமகரண முதலியவற்றை யுமது குலாசாரப்படி செய்யக்கடவீர் கள். அக்குழந்தையே உங்கட்கு இம்மை மறுமை யின்பங்களையுங் கொடுப் பாரெனக் கூறிச்சென்றனர்.

சிவகலையம்மையார் சுசீலையினிடம் குழந்தையைப் பெற்றது.

இவ்வாறு கண்டு விழித்த இருவரும், ஒருவரோ டொருவர் தமக் குற்ற கனவைக் கூறி மகிழ்ந்தனர். பின்னர், திருவெண்காடர் தமது தாயா ரிடஞ்சென்று கண்ட கனவைச் சொல்ல அவரும் மகிழ்ந்தனர். சூரியோதய மாயிற்று. திருவெண்காடர் காலைக்கடன்கழித்து சிவபூசையையும் அடியவர் பூசையையும் முடித்து மனைவியாருடன் தம்மனைப்புறச் சோலைக்குப் போய் அங்கிருந்த தம்பதிகளையும் குழந்தையையுங்கண்டு, அத்தம்பதிகளை மருதவா ணரும் மலைமங்கையுமாகக் கருதிப் பணிந்து இன்மொழிகூறி உபசரித்தனர். அப்பொழுது சுசீலையின்கருத்துத் திருவருளால் மாறுதலாகி, சிவகலையம்மை யாரை நோக்கி நீர் நல்லவராகக் காணப்படுகிறீர். எமது கணவர் பொரு ளைசையுட்கொண்டு அழகும் அருளுந் திரண்டாற்போன்ற இக்குழந்தையை யாருக்கோ கொடுத்துவிடப் போகிறார். அதனைத்தடுத்து உமக்குக் கொடுக் கிறேன். இதனை நீர் பத்துமாதஞ் சுமந்துபெற்ற குழந்தைபோலப் பாவித்து நடத்தினால் உமக்கு எல்லாச் சுகிர்தமு முண்டாகும். நான் விரும்பியபோது வந்துபார்த்து ஆசைதீர்வேன். என்வார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று குழந்தையைச் சிவகலையம்மையார் கரத்திற்கொடுத்தனர். சிவகலையார் தாம் கண்டகனவுமெய்யானதுகண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு இருகரங்களுநீட்டிக் குழந்தை யைவாங்கி அன்பின்மிகையால் பெருகிய முலைப்பாலினையூட்ட, குழந்தையாக வந்த மருதப்பிரானும் அன்போடு நுகர்ந்து அழுகை நீங்கினார்போல நடித் தார். சுசீலையாரும் சிவசருமருங்களித்தார்கள். அச்சமயத்தில் திருவெண் காடர் திருவருளைநினைத்து உடல்பூரித்து ஆநந்தங்கொண்டு, ஐயரே! உம்மை நான்கண்டது மருதவாணர் திருவருளேயாம். இது உமது மாளிகையே. எழுந்தருளலாமென்று உபசரித்தார். சிவகலையாரும் சுசீலையாரை நோக்கி அன்னாய்! சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம். கட்டளையிட்டபடியே இக்குழந்தை யைக் காப்பேன். சிவாநுக்ரஹத்தால் இக்குழந்தை யென்னுடையதும் இச் செல்வம் உம்முடையதுமாமென்றார். அப்பொழுது சிவசருமர் திருவெண் காடரிவரே யென்று திருவருளால் தெளிந்திருந்தார்.

திருவெண்காடர் புத்திரோத்சவங்கொண்டது.

அச்சமயத்தில், சிவகலையார் தமதுகரத்திலிருந்த குழந்தையைத் திருவெண்காடர் கரத்திலளிக்க, அவர்வாங்கிக்கேசாதிபாதவிறுதியான அவயவங்களின் அழகைக் கண்டு பரிசித்து உச்சிமோந்து முத்தங்கொண்டு மகிழ்ச்சி மிகுந்து மீண்டுங் குழந்தையை மனைவிகையிற்கொடுத்து, சிவசருமரையுஞ் சுசீலையாரையும் அழைத்துப்போய் ஆசனத்திலிருத்திப் பூசைசெய்து, புதல்வரைத் தொட்டிலிட்டுப்பொன்னாபரணங்களிலும் இரத்தினாபரணங்களினும் அலங்கரித்துக் களித்தனர். இவ்விர்த்தாந்தத்தைக் கேள்வியுற்றுக் காணும்படி வந்த அவர்தம் உறவினர் முதலானோர்க்குப் பொன்மாரிபொழிந்து மனங் களிக்கச்செய்து புத்திரோத்சவங் கொண்டாடினர்.

திருவெண்காடர் சிவசருமருக்கு நிதியளித்தது.

இவ்வாறுநிகழ்கையில், திருவருளால் ஓரசரீரி சிவசருமரேதிருவெண்காடரே உங்களுக்கிட்ட கட்டளையை விரைவில் முடிக்கக்கடவீரெனப் பிறர் கேளாத வகையாக உண்டாயிற்று. உடனே திருவெண்காடர் ஒருதுலைவருவித்து அதின் ஒரு தட்டில் தமது அருமைப்புதல்வரை யமர்த்தி மற்றொரு தட்டில் பொன்னையும் இரத்தினங்களையும் பெய்ய, சிவாநுக்ரஹத்தால் பொன்னிடுந் தட்டு மேலெழுந்தே நின்றும் குழந்தை யிருந்த தட்டுத் தாழ்ந்துங் கிடந்தன. இவ்வற்புதங் கண்டார் யாவரும் அதிசயித்தார்கள். சிவசருமர் துலையைச் சூழவந்து கைகூப்பிநேர்நின்று எம்பெருமானே! அடியேன் பொருளாசையால் அடிமைப்பட்டவனல்லன். திருவடித்தொண்டிற்கே யடிமைப்பட்டவனைத் தேவரீர் இங்ஙனஞ் செய்தல் தகுதியன்று. செல்வக்கடலில் அமிழ்த்தத் திருவுளமோ. அடியேனை உய்விக்கக் கருணையாயின் இத்தட்டு இவ்வளவில் சமநிலையடைகவென்று மந்திராக்ஷதை யிறைத்துப்பணிந்தனர். உடனே தட்டிரண்டும் சமநிலைபெற்றன. திருவெண்காடர் சிவசருமரைப் பணிந்தனர். சிவசருமரே! இத்திருவெண்காடருடைய பொருள் தருமவழியிற்றேடியது. அதனைப் பெறுதற்குரியர் நீரேயென்றிங்ஙனஞ்செய்தோம். அஞ்சற்க இன்னும் பதினான்குவருடங்கள் நீங்கியபின்னர் நீர் குடும்பத்துடன் எமது பதவி யடைவீர்கள். இந்நிதியுடன் திருவிடைமருதூரை யடைமின் என்று ஓரசரீரியுண்டாகக்கேட்ட யாவரும் ஹரஹரசங்கரவென முழங்கிப் பணிந்தனர். சிவசருமர் இறைவனைத்துதித்து நின்றனர். திருவெண்காடர் துலையினின்று குழந்தையையெடுத்துக் கண்ணெச்சில்கழித்து, மற்றைத் தட்டிலிட்டபொருளையெல்லாம் திருவிடைமருதூரில் சிவசருமர் மனைக்கனுப்பி, அன்றே குமாரர்க்கு மருதவாணரென நாமகரணஞ்செய்து, சிவசருமருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விருந்திட்டு மகிழ்வுசெய்தனர். மறுநாள் விடிந்தவுடன் சிவசருமர் தமதிடஞ்செல்லத் திருவெண்காடருக்குக்குறிப்பிட, அவரும் அவ்வேதியரையும் மனைவிமக்களையும் தேரிலேற்றி வழிவிடுத்துத் தம் மாளிகைசேர்ந்தனர்.

சிவசருமர் திருவிடைமருதூருக்குத் திரும்பியது.

தேரேறிச்செல்லுந்தம்பதிகள் குழந்தையின் பிரிவுக்காற்றாதுசோர்ந்து தேர்மேற்சாயவும் அவர் மக்கள் அதனைக்கண்டு வருந்தவும் பார்த்ததேர்ப்பாகன் அவர்கட்குச் சைத்யோபசாரஞ்செய்ய, மருதவாணனே யெனக்காண தெளிந்தெழும்ப, இறைவர் அச்குழந்தை வடிவாய் அவர்மக்களோடிருப்பக் கண்டு அப்பா எப்படி வந்தாயென்று தேரைவிரைவாகச் செலுத்துகையில் தேர்வேகத்தால் துயின்று திருவிடைமருதூரில் தம் மாளிகையடைந்து குழந்தையைக்காணாமல் வருந்திநிற்கையில், சிவசருமர், பெண்ணே! நீ இப்பொருளையெல்லாஞ்சற்கருமத்திற்செலவுசெய்துகொண்டிரு நான் குழந்தையைப் பார்த்துவருகிறேன் என, சுசீலையார் நீர் என்னைப் பிரியுமுன் என்னை என்னுயிர் பிரியுமெென ஒன்றுந் தோன்றாதிருந்தனர்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்த குழந்தையானது திருவெண்காடரையும் அவர் மனைவியாரையும் களிப்பித்தது. திருவெண்காடர் சிவசருமருக்குக் கொடுத்த திரவியம் மூன்றுதினங்களாக வண்டியில் வந்துகொண்டேயிருந்து மூன்றாந்தினம் முற்றியது. அப்பொருளோ காவலர் வடிவுகொண்டுவந்த ஒரு கணாதிபர் திருவெண்காடர் தந்ததாக ஒரு கவளிகையும் ஓலைச்சுருளுங் கொடுத்துப்போயினர். சிவசருமர் அவ்வோலையைப் பிரித்து வாசித்து அதில் மருதவாணர் சுகம். அவர் பிரிவால் வருந்தாவண்ணம் அக்குழந்தை யுருவப் படமொன் றனுப்பினேனென்றிருக்கக் கவளிகையை யவிழ்த்து அதனுள் அங்ஙனமே இருக்கக்கண்டு மனைவியாருக்குங் காட்டி மனமகிழ்ந்தனர். அதுமுதல் சிவசருமர் அப்படத்தை யன்போடுபூசித்து, சிவபூசை பிதிர்பூசை அடியவர் பூசை முதலியவற்றையெல்லாம் சரிவர நடத்தி வாழ்ந்திருந்தனர்.

திருவெண்காடரும் அவர்மனைவியரும் தம் அருமைக்குமாரனைநாளொருமேனியாக வளர்த்தனர். குழந்தை வளர்கையில் தந்தை தாயார்க்குவிந்தை யதிகரிக்கச்செய்தது. குழந்தைக்கு உரியவயதில் சந்திமிதித்தல் அன்னப்பிராசனம் சௌளமுதலிய கிரியைகளை நடத்தினர். விளையாட்டுப்பருவமடைந்து கழற்காய் பம்பரமுதலிய விளை யாடல் புரிவதாயது.

மணிக்கிரீவன் சாப விமோசனம்.

மருதவாணர் விளையாட்டுப்பருவத்தில் ஒரு நாள் தமது தோழர்களோடு கடற்கரையடைந்து விளையாடுகையில்; அச்சிறுவரோடு மரக்கலமேறி நெடுந்தூரம்போய்த் திரிந்தாடுகையில், ஒரு பெருமீன் இவர்கள் தோணியை விழுங்குவதுபோல் விரைந்துவர, சிறுவர்கள் பயந்து, வருந்திக்கூவுகையில் அந்த மீன் தோணிக்கருகேவந்து கூம்பின்மீது நின்ற ஒருவனை விழுங்கியது. அதுகண்டோர் மூர்ச்சித்தார்கள். அவர்களோடிருந்த மருதவாணர் மனமிரங்கி, அவர்கள் அச்சத்தை யகற்றத் தமது பாதத்தை நீட்டி அம்மீனின் தலை

யிலுதைக்க உடனே அம்மீன் உயிர்நீங்க, அதனுடலினின்று ஒருதெய்வபுருஷன்வெளிவந்து விமானமூர்ந்து ஆகாயத்தினின்று மருதவாணரைப்பார்த்து ஐயா! நான் சிந்துமுனிவன் சாபமேற்று மீனுகக்கிடந்த மணிக்கிரீவனெனுங் கந்தர்வன். அவர் கூறியபடி உமது பாதபரிசத்தினுல் சாபவிமோசனம் பெற்றேனெனப்புகழ்ந்து தன்வழியேசென்றுன். சிறுவர்கள் மயக்கொழிந்து மருதவாணரையும் மாண்டிருக்கும் மச்சத்தையுங் கண்டுமெகிழ்ந்து மீனுல்விழுங்கப்பட்ட சிறுவனைக்குறித்துக்கூற, மருதவாணர் புன்னகைசெய்து, வருவானென, அச்சிறுவன் விலையேறிய நவமணிகளை வாரிக்கொண்டு அந்த மீனின் வாய்வழியே வந்தான். அவர்கள் அம்மணித்திரளைப்பார்த்துத் தமக்கும் அப்படிக்கிடைக்கும்படி யருள்செய்யவேண்டுமென்றுவேண்ட, மருதவாணர் நீங்களும் ஒவ்வொருவராக அதின் வயிற்றிற் புகுந்து மணித்திரளை வாறிவாருங்களென அவ்வாறே அனைவரும் மணித்திரளைக்கொணர்ந்து தோணியிற் சேமித்து, அவற்றுட் சிறந்த சிலமணிகளை மருதவாணருக்குக் காணிக்கையாக முடிந்துவைத்து, நமது தாய்தந்தையர் நம்மைத் தேடுவார்கள். நெடுநேரமாயிற்றேயென்று தோணியைத் திருப்பிவந்தார்கள்.

இதற்குள் வணிகர்யாவரும்தம்புதல்வர்வராமையால்வருந்தித்திருவெண்காடர்வீட்டில் விசாரிக்க மருதவாணருமில்லையெனத்தெரிந்து, அவர்களுடன் திருவெண்காடருமாக யாவரும் நகர்முழுதுந்தேடி இறுதியில் கடற்கரையையடைந்து விசாரித்துக்கொண்டிருக்கையில், தோணியும் கரையடைந்தது. சிறுவர் மணித்திரளோடு தத்தம் பிதாவையடைய வீட்டிற்கழைத்துச்சென்றனர். அனைவரும் திருவெண்காடருக்கு இவ்வரலாற்றினைச்சொல்லிக்களித்தார்கள். திருவெண்காடரும் தம்புதல்வர் கொணர்ந்த மணிகளைவாங்கி அந்தணர் முதலினேர்க்குத் தானஞ்செய்து களித்திருந்தனர்.

மருதவாணருக்கு வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தது.

மருதவாணருக்கு உரிய காலம் வந்தவுடன், திருவெண்காடர் தகுந்த ஆசிரியரைத் தேடி அவர்பால் பள்ளியிலமைத்துச் சகல கலைகளிலும் வல்லவராக்கினர். அக்காலத்தில் அயலூரிலிருந்து ஒரு வணிகன் ஒரு பெரிய முத்தைக் கொணர்ந்து அங்குள்ள வணிகரிடம் காட்ட, அவர்கள் யாவரும் விலைமதிக்கமாட்டாது திருவெண்காடர்பாற் கொண்டுவர அதுகண்ட திருவெண்காடர் வியந்து இது பதினுயிரம் பொன் பெறுமென, கேட்ட வணிகரெல்லாரும் தகுமென்றுர்கள். அச்சமயம் பள்ளியிலிருந்து வீடடைந்த மருதவாணர் பிதாவுடன் புசிக்க விரும்பி அழைக்க வந்தவர், அங்குக் கூடியிருப்பதையும் முத்தையுங் கண்டு இஃதெங்கே கிடைத்ததென, திருவெண்காடர் நீயுண்ணப்புகுக. இரத்தினத்தைப்பற்றிய விசாரம் உனக்கு வேண்டாமென, மருதவாணர் தந்தையே! எம்மாசிரியர் இரத்தினலக்ஷணம் போதிக்கையில் உணர்த்திய சில தீக்குறிகளை இதிற் கண்டேன். அதனை யுணர்த்துவே

னென, அங்கிருந்த ஒரு வணிகர் இது பிறதேசத்தினர் கொணர்ந்தது என நடந்த விடயத்தை சொல்ல, மருதவாணர் என் தந்தையிட்ட மதிப்பை நானே கொடுப்பேன். ஆயினும் இதனைக் காணினும் வறுமை வியாதி முதலிய பீடைகளுண்டாம். இதனுள் நீரிருக்கின்றது. உடைத்துக் காட்டுவோ னென்று அதனையுடைக்க, உள்ளேயிருந்த நீர் வெளியாயிற்று. யாவரும் அதிசயித்தார்கள். மருதவாணர் தம்மிடம் அம்முத்தைக் கொடுத்த வணிக னுக்குப் பொருள் சேர்ப்பிக்கக் கருதி, கடாரபுரத்திலிருக்கும் தமது நண்ப னை ஞானனந்தனுக்குத் திருமுகங் கொடுத்தனுப்ப, அவனும் அவ்வண் ணமே பொன் கொடுத்தனுப்பினன். இவற்றைக் கேள்வியுற்ற திருவெண் காடர் மருதவாணரிடம் அன்பும் பயமும் அதிகரித்திருந்தார்.

மருதவாணவர் வர்த்தகஞ் செய்யக் கப்பலிற் சென்றது.

மருதவாணருக்கு வயது பதினறாகவே, சிவசருமருக்கும் திருவெண் காடருக்கும் முத்திகொடுக்கத் திருவுளங்கொண்டு, பட்டினத்துப்பிள்ளையா ரிடஞ் சேர்ந்து, தந்தையே! நான் தீவாந்தரங்கட்குச்சென்று ரத்தின முத லிய உயர்ந்த பொருள்களில் வர்த்தகஞ்செய்து பெரும்பொருளீட்ட விரும்பு கிறேன். குலாசார தருமமாகலின் தடையின்றி விடை தரவேண்டும் என, பட்டினத்துப்பிள்ளையார் மகனைத்தழுவிக்கொண்டு, குழந்தாய்! நமக்கெல்லை யில்லாத செல்வமிருக்க இன்னும் பொருள் தேட வேண்டுமா? இளமையில் எங்களை விட்டுப் பிரியாதே என, மருதவாணர் உலகவியற்கைக் கேற்க நடப்பது என் கடனாதலின் விடைதந்தனுப்ப வேண்டுமெனை, திருவெண் காடர் புதல்வர் கருத்துணர்ந்து, இனி நமது தடைக் கடங்காரெனத் தீர் மானித்து, ஆயின் யானும் உன்னுடன் வருவேனென, மருதவாணர் நீரென் னுடன்வரின் என் ஊக்கங் குறைபடும். எமது தாயாரும் உயிர் விடுவர். நீரிங்கேயே யிருமென்று கூறி விடைகொண்டு அந்நகரினின்று வியாபார நிமித்தஞ் செல்லும் வணிகரோடு தாமுங் கப்பலேறிச் சென்றனர்.

மருதவாணர் வாணிபஞ் செய்து திரும்பியது.

இவ்வாறு பொருளீட்டச் சென்ற வணிகர் யாவரும் ஒரு தீபாந்தரத் திலிறங்கித் தம் பண்டங்களை மாற்றிக்கொண்டு பல தேசங்கட்குச் செல்ல, மருதவாணர் ஒருவர் மாத்திரம் அவர்களோடு செல்லாது அங்கேயேயிருந்து கொண்டு தம் பண்டங்களையும் மாற்றிப் பொருள் சேகரித்து, கோயில், மடம், மண்டபம், சத்திரம், சாவடி, நந்தவனம், தடாக முதலிய அறத் துறையிற் செலவு செய்துகொண்டு சில மாதங் கழித்தனர். பிறதேயஞ் சென்ற வணிகர் பெருஞ் செல்வந்தேடித் திரும்பி மருதவாணரிடம் வந்து நீர் இங்கே யிருந்து யாதுலாபம் பெற்றீரென, மருதவாணர், யான்பொருள் சேகரிக்கவில்லை, என் பண்டங்கட் கீடாக இவ்வூரினர் கொடுத்த எருமுட் டைகளும் அவல் கடலையுமே யுள்ளனவென, அவ்வணிகர் சிரித்து, ஐயோ உம்முடைய பொருளை இப்படி மாற்றிக்கொண்டு போனல் உமது தந்தைக்கு

யாது சொல்வீர்? என, மருதவாணர் நீங்களென்னிமித்தம் வருந்த வேண்டாமெனை, வணிகர் சில நாட்களை அங்கே கழித்து மருதவாணரையும் உடன் கொண்டு தமது காவிரிப்பூம் பட்டினஞ் செல்லக் கப்பலேறி வருகையில், மருதவாணர் மாயையினல் காற்று மழையை யுண்டு செய்தமையின் கப்பல் திசை தப்பிப் போயிற்று. உணவுப் பொருள்கள் முற்றும் ஒழியுமளவும் திசை தோற்றுமையின் குளிர்காய விறகு மில்லாமல் மருதவாணர் கொணர்ந்த எரிமுட்டையைக் கேட்க, அவர் நாம் ஊரிற் சென்றவுடன் திரும்பக் கொடுப்பதாகப் பத்திரம் எழுதுவித்துப் பெற்று விரட்டியைத் தந்தார் யாவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினஞ் சேர்ந்தவுடன் அவ்வணிகரி லொருவன் திருவெண்காடரிடம் வந்து தம்முடைய புதல்வர் அறிவு மாறியிருக்கிறரெனச் சொல்லிச் சென்றான். இது கேட்ட திருவெண்காடர் தம் புதல்வர்வசமிருந்த எரிமுட்டையையும் அவல் கடலையையுங் கண்டு, வணிகன் கூறியது உண்மையா யிருக்கலாமெனத் துணிந்தும், எரிமுட்டையைப் பெட்டியில் வைப்பானேன். விசேஷ மிருக்குமென்று கருதி அதிலொன்றைப் பிட்டுப் பார்த்து அதினிடையே மாணிக்க மிருக்க, இன்னும் இப்படியே சோதித்துப் பல வரட்டிகளிலு மிருக்க மகிழ்ச்சி பெற்று, அவல் கடலையைச் சோதித்து முழுதும் பொன் மணல் கலந்திருக்கப் பார்த்ததிசயித்து, இன்னும் அப்பெட்டியில் என்ன விருக்கிறதெனச் சோதிக்கையில், அதில் ஓலைச் சுருள் கிடக்க, அதனைப் பிரித்து அது ஊர் சேர்ந்தவுடன் தாம் பெற்ற எரிமுட்டைகளைக் கொடுப்பதாக வணிகர் எழுதிக் கொடுத்த பத்திரமாயிருக்க அவ்வணிகரை விளித்து இது நீங்களெழுதிக் கொடுத்த பத்திரந்தானேவெனக் கேட்க, அவர்கள் ஆமெனக் கூறி, நாம் சாதாரண வரட்டி யென்றெண்ணினேமே இது போல மாணிக்கம் பொதிந்த வரட்டி தரச் சொன்னல் யாது செய்வோமென வருந்தியிருந்தனர்.

மருதவாணரைக் காணுது திருவெண்காடர் வருந்தியது.

திருவெண்காடர் தம்புதல்வர் கொணர்ந்த மணித்திரளையும் பொற்றிரளையுங் கண்டு மருதவாணரைத் தழுவிக்கொள்ள வேண்டுமென்னும் விருப்புடையவராய் அவரிருக்கு மிடத்தோடி அங்கே அவரைக் காணமல் மயங்கித் திடுக்கிட்டுக் காவலாட்களைக் கேட்க, அவர்கள் நாங்கள் ஜாக்கிரதையாகவே காக்கின்றோம். அவர் இவ்வழியாகப் போகக்காணேமெனை, திருவெண்காட்டுப் பிள்ளையார் அந்தப்புரத்தி னுட்சென்று தம்மனைவி முதலாயினரை வினவ, அவர்கள் மருதவாணர் இப்பொழுதுதான் புசித்துப் புறஞ்சென்றனர். அவர் எமக்களித்த ஆடையாபரணங்களைப் பாருமெனக் காட்டச்சிறிது தெளிவடைந்து அவரைப் பார்க்க விரும்பி எங்கெங்கே போய்ப் பார்த்துங் காணமல் தம் மாளிகை யடைந்து வருந்தி யிருந்தனர்.

மருதவாணர் சிவசருமருக்கு முத்தியளித்து மறைந்தது.

இங்ஙனம் நிகழ்கையில், மருதவாணர் தம்மைத் திருவிடைமருதூரிற்பூசித்து அன்புகொண்டிருந்த சிவசருமருக்குத் தாம் முன்னருளியபடி

பதினாறு வருடங்கள் கழிந்தமையின் ஒளிப்பிழம்பாகத்தோன்றி, சிவசரும ரையும் அவர் குடும்பத்தினரையும் அந்தச்சோதியில் ஐக்கியஞ்செய்துகொ ண்டு மூல லிங்கமூர்த்தியாகிய மஹாலிங்கத்தினிடத்தில் கலந்து எழுந்த ருளி யிருந்தனர்.

திருவெண்காட்டடிகள் திருவருள்பெற்றது.

திருவெண்காடர் மருதவாணருடைய பிரிவுக்காற்றாது உணவாதி களை வெறுத்துக் கவலைகூர்ந்திருக்கையில், அவர் மனைவியார் ஒரு சிறுபெட் டியைக் கொணர்ந்து முன்வைத்து, இது உமது புதல்வர் தேவரீர் வந்த வுடன் கொடுக்கும்படி கொடுத்துச் சென்றாரென்றார். பட்டினத்துப் பிள் ளையார் ஆவலோடு அதனைத்திறந்துபார்க்க, அதனுள் ஒரு காதற்ற ஊசி யும் ஓரோலை நறுக்கு மிருக்கக்கண்டு ஆச்சரியங்கொண்டு அந்நறுக்கைப் படிக்க அதில் "காதற்ற வூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே" என்றி ருக்க, அதனைப் பார்த்தவுடன், முன்னமே மருதவாணர் திருநோக்க முதலி யவற்றால் பக்குவ முற்றிருந்தமையின் சிவானந்தக்கடலில் மூழ்கி எப்பொரு ளிலும் விருப்பற்று, திருவருள் கூட்டுதலின், 'பட்டைக்கிழித்து, சூதுற்ற கொங்கை' எனும் முதலையுடைய செய்யுள்களைக்கூறியிருவகைப்பற்றுமற்று, உலகினர் உய்யும்படி மனதை முன்னிலையாக்கி "வாதுற்ற" முதலிய பாடல் களைக்கூறி, தமது தாயாரை நோக்கி, அன்னையே! உமது தவப்பயனெய்தி யது. நீர் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம். உம்மைக் கணமும் பிரியாத யான் குருநாதன் கட்டளையில் நிற்பவனெனக்கூற, தாயார் அவர் குறிப்பையு ணர்ந்து, ஐயனே! யான் வயோதிக பருவத்தின ளாகலின் என் சரமக்கிரி யைகளை முடித்தபின் விருப்பின்படி சொல்லலாமேயென, பட்டினத்தடி கள் அங்ஙனமே யாகுகவென்று நேரில்நின்ற தமது நண்பரும் தலைமைச் சம்பிரதியுமாகிய சேந்தனாரைப்பார்த்து; இப்பொருள் முற்றையும் பலரை யுங் கொள்ளையிடச்செய்யுமெனக் கட்டளைதந்து வெளிப்பட்டனர். அச்ச மயம் அவருடன்மே லிருந்த ஆடைகழன்றிருந்ததை யறியாமைகண்ட அவ ரது மனைவியார் சிவகலையம்மையார் அவரைவணங்கி, எம்மிறைவரே! அடி மைக்குத் தேவரீர் கதியாதலால் யானும் உடன் வருகிறேனெனப் பணிந்து சொல்ல, திருவெண்காட்டடிகள் பெண்ணே! அனைவர்க்குஞ் சிவபெருமா னே கதியாவர். யான் சற்குருவின் ஆணைவழி நிற்பவன். நீ யென்னுடன் வரச் சக்தியற்றவள். இங்கேயே சிவநேசமும் அடியவர் நேசமுங்கொண்டி ருந்து சிவபெருமான் திருவடிப்பேற்றினை யடைகவெனக் கூறிவிடுத்து. ஆதரவில்லார்போல் அவ்வூர்ப்பொதுமண்டபத்தில் தங்கியிருந்தனர். அவர் சுற்றத்தினர் நண்பர்முதலாயினோர் இச்செய்தியறிந்து அவரைக்கண்டு, நீர் எங்களிலெல்லாம் மேம்பட்டிருந்தும் இப்பரதேசி கோலங்கொள்வதேன்? எமக்கு யார் ஆதரவாவரெனவருந்த பட்டினத்தடிகள் அவர்களைப் பராமுக மாகநோக்கி "மனையாளும், அத்தமும், எரியெனக்கு, அண்ணல்" என்பது முதலான நான்குபாடல்களால் நிலையாமையை யுணர்த்தி, தம்மனதை முன்

னிலையாக "மாடுண்டு" என்பது முதலிய ஐந்துபாடல் இது பெறற் குரிய தெனக் கூறி, அவர்களையே முன்னிலையாக்கி "ஊரீர்" என்பது முதலிய இருபாடல்களால் இதோபதேசஞ்செய்து வாய் பேசாது மவுனங்கொண்டனர். அவர்கள் அச்சமும் நாணமுமெய்தி இவர் நிலை உயர் நிலையெனக் கருதிப்போயினர்.

அரசன் சேந்தனுரைச் சிறைசெய்தது.

பட்டினத்தடிகள் துறவுபூண்டதையும், அவர் செல்வ முழுவதையும் ஊரார் கொள்ளைகொள்ள விட்டதையும் அரசன் கேள்வியுற்று, நிதிகளஞ்சியம் அப்படிக் கொள்ளைபோகாமல் தடை படுத்தி, திருவெண்காடருடைய தமக்கை புதல்வரை வருவித்து அவருக்கு உரிமைதந்து ஆங்கிருத்தி, அவர்கள் குடும்பபோஷணைக்கு வேண்டும் பொருளையளித்து ஏனையவற்றைத் தன் பொக்கிஷத்திற் சேர்ப்பித்து, அவற்றைத் தர்மசாலை முதலியவற்றில் செலவாக உத்தரவுசெய்து, பட்டினத்தடிகளின் தலைமைச் சம்பிரதியான சேந்தனுரது உண்மை நிலைமையுணராது, திருவெண்காடர் செல்வத்திற்கு எல்லையில்லையென்று பலருஞ் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்னும் எங்கேனு மிருப்பின் தெரிவிக்கவெனக் கேட்க, சேந்தனுர் அரசனே! அவர் செல்வமுழுவதையுங் காட்டிவிட்டேன்; வேறறியேனென, அரசன் அவர் சொல்லை நம்பாது தன் பரிசனர்களைப் பார்த்து இவர் இன்னும் வேறு நிதி காட்டும்வரையில் சிறையில் வையுங்களெனக் கட்டளையிட்டு, இவர்பொருள் முற்றும் திருவெண்காடர் பொருளேயென்று கவர்ந்துகொண்டான். இவற்றைக்கண்ட சேந்தனுர் மனைவியார் அரசன் கொடுங்கோலுக்கஞ்சி தமது ஒரேபுதல்வனை யுடன்கொண்டு பிறதேசமுற்றுக் கூலிவேலைசெய்து காலங் கழித்து வந்தனர்.

அரசன் பட்டினத்தடிகளைக் காண்டல்.

இவை யிவ்வாறிருக்கையில், அவ்வூராளி பட்டினத்துப் பிள்ளையாரை நேரிற்காண விருப்பங்கொண்டு, ஊர்ப்பொது மண்டபத்திற்குப் போய் அங்கே சிவயோக நிஷ்டைகொண்டு வீற்றிருக்கும் திருவெண்காடரைத் தரிசித்து, ஐயா! நீர் இந்தப் பரதேசி வடிவாகி எல்லா இன்பங்களையுந் துறந்ததனுல் எய்திய விசேஷமான பிரயோசனம் யாது? எனக்கேட்க, பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அரசனே! நீ நிற்பதும் நாமிருப்பதுமாகிய இந்நிலைமையையே நாம் கொண்ட பரதேசிக் கோலத்தின் பலனென, அரசன் அதனைக் கேட்டு மனதில் நாணங்கொண்டு ஒன்றுமுறைத்தற்கின்றிப் போயினன்.

திருவெண்காடர் சிவயோகத் திருத்தல்.

அதுமுதல், பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பசிவந்த சமயங்களில் ஊரிற் சென்று இருகரங்களை விரித்து ஏற்றுப்புசித்து, தமதுமுழுநோக்கத்தையும் சிவனடியி லமர்த்திச் சிவயோக நிஷ்டையில் நிலைபெற்றிருந்தனர். ஆனுல், பட்டினத்தடிகளது உயர் நிலையையுணராத அவருறவினர் அவர் ஊராரிடத்

தில் கைப்பிச்சை வாங்கிப் புசிப்பது தமது குலத்திற்கு இழிவென்று கருதி அவ்வூரிலுள்ளாரைப் பிச்சை கொடுக்காத வண்ணம் தடுத்தார்கள். அது கண்ட திருவெண்காடர் அவர்களிடத்தில் இரக்கங்கொண்டு அவர்களுக்கு ஞாயிறுதயமாம்படி பசுநிரை மேய்க்கும் ஆய்க்குலச்சிறாரோடு அளவளாவி விளையாடியும் குப்பைகளின்மீது படுத்துறங்கியும், தமது காலில் பழுதையைத் தொடுத்து அச்சிறாரை ஈர்க்கும்படி செய்தும், கண்டார் பித்தம்பிடித்தவரென்று பழிக்குவண்ணம் குடியிருந்த வீட்டிற்குக் கொள்ளி வைப்போம் என ஓயாது சொல்லிக்கொண்டு பல விடங்களில் திரிந்துகொண்டு மிருந்தனர்.

திருவெண்காடர்க்குத் தமக்கையார் நஞ்சூட்டியது.

திருவெண்காடருடைய செயலைப்பார்த்து மனம்பொறாத அவர் தமக்கையார், இவர் இவ்வகையா யிருத்தலினும் இறத்தல் நலமெனக்கருதி நஞ்சூட்டிய ஓட்டப்பமொன்று சமைத்து அதனைப் பிள்ளையார் உண்ணும்படி கொடுப்பித்தார். திருவருளா லதனையுணர்ந்த பிள்ளையார் "தன்வினை தன்னைச் சுடும் ஓட்டப்பம் வீட்டைச் சுடும்" என்று தாம் பிட்ட அப்பத்துண்டைத் தமக்கையார் வீட்டிறப்பிற் செருகியதும் அவ்வீட்டுடன் அந்நகரிற் பலவீடுகளுந் தீப்பற்றி ஒருவராலும் தணிக்கமுடியாமலும், பிராணிகளுக்குப் பீடை யில்லாமலும் எரிந்துபோயின. அதுகண்ட பலரும் சுவாமிகளைப் பணிய அத்தீயையகற்றி "விளக்கினை வையமுய்ய" என முதலையுடைய செய்யுள் முதலியவற்றையோதி, ஊரிற் பிச்சையேற்றுண்டு "குடியிருந்த வீட்டிற்குக் கொள்ளி வைக்கவேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு திருவெண்காட்டிற்றங்கி யிருப்பாராயினர்.

திருவெண்காடர் தாயார் தகனகிரியை செய்தல்.

இவரிங்ஙன மிருக்கையில், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இவர் தாயார் உடல்நீங்க, இவருறவினர் அவ்வுடலை வழக்கப்படி மயானத்திற்குக்கொண்டு செல்ல, அதனைத் திருவெண்காட்டிலிருந்துணர்ந்த பட்டினத்தடிகள் பெருமான் கட்டளையால் அன்னைக்குச் சொல்லிய வண்ணம் முடிக்கக் கருதி அங்கிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினமுற்று மயானமடைகையில், உறவினர் இவரைக் கண்டு ஒதுங்க, பிள்ளையார் அருகேபோய் அவர்களடுக்கிய சிதையையகற்றி, வாழைப்பட்டைகளால் சிதையடுக்கி அதின்மேலே தாயின் உடலைக் கிடத்தி, "ஐயிரண்டு, முந்தித்தவம், வட்டிலிலும், நொந்துசுமந்து, அரிசியோ, அள்ளியிடுவது," என்னும் முதலினையுடைய பாடல்களையோதி. "முன்னையிட்டதீ" என்னும் பாடலால் தீமூட்டி, "வேகுதே தீயதனில்" என்னும் பாடலை அது மூண்டெரிகையிலோதி, சாம்பரான பிறகு "வெந்தாளோ" என்னும் முதலையுடைய பாடலால் துக்கித்து, மறுநாட் காலையில் "வீற்றிருந்தாள்" என்னும் பாடல்கூறி உறவினரையும் விளித்துச் சஞ்சயனம் செய்வித்து "மென்றுவிழுங்கி" என்னும் பாடல் பாடிக்கொண்டே

திருவிடை மருதூர்சேர்ந்து அங்குள்ள அரனடியார்எதிர்கொள்ள அவருடன் ஆலயமடைந்து, சந்நிதியிலிருந்து திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை யோதித்துதித்துப் புறம்போந்து பிச்சையேற்றுண்டு சிலகாலம் கோபுரவாயி லில் சிவயோகத் தமர்ந்திருக்கையில், ஒருநாள் சிவபெருமான் அவர் கனவில் அவ்வூர் மன்னன்போலத் தோன்றிநின்று கைக்கோலினால் பூமியைத்தாக்கி நீயாரென்று வினவலும், இவர் மன்னனே நானென்றது தோல் நரம்பு மாமி சம் எலும்பு உரோமம் மூச்சு மன முதலியவற்றில் யாதோ அறியேனென, பெருமானும் உடனே அந்தர்த்தானமாக, அவ்வாறு வந்தவர் கடவுளென்று ணர்ந்து அன்பும் ஆராமையு மேலிட்டு அழுது தொழுது அவர்நின்ற அடிச் சுவட்டினைக் கண்ணிலும் மார்பிலும் ஒற்றித் துதித்தனர். பின்னொரு தினத் தில் நகர்முழுதுஞ் சுற்றியும் பருக நீர்கிடைக்காமல் மருதப்பிரானைப்பாடி யதனைப் பெற்றனர். ஒருநாள் உடம்பினை வெறுத்துக் கருப்பங்கழனியில் இழுக்கப்பண்ணி யனுத்துப் புறந்திண்ணையிற் படுத்துறங்குகையில் மருதவா ணர் இவர் கனவிற்றோன்றி, வெண்காடா! நீ நமது க்ஷேத்திரந்தோறுஞ் சென்று துதிசெய்கவெனக் கட்டளையிட்டு மறைய, பட்டினத்தடிகள் பல ரும் உய்யுமாறு பலதமிழ்ப் பாக்களை யோதிப் புறப்பட்டு, கும்பகோணம், கீழ்க்கோட்டம், காரோணம், நாகேச்சரம், குரங்காடுதுறை, மாயூரமுதலிய க்ஷேத்திரங்களைப் பணிந்து திருவாரூரை யடைந்து அடியவரெதிர்கொள்ள ஆலயத்தைப் பணிந்து அந்தகரிற் பிச்சையேற்றுண்டு வசிப்பாராயினர்.

திருவெண்காடர் இறந்தவனை யெழுப்பல்.

திருவெண்காடர் திருவாரூரி லிருக்கையில் ஒரு சிறுவன் ஜந்மாந்தர புண்ணியவசத்தால் சிவபக்தி முதிர்ச்சி யுடையனாய், திருவெண்காடர் பாற் பக்தி செலுத்தி உணவாதிகளை காலத்திற் கொடுத்துபசரித்து இராப்பக லாகப் பிரியாது தொண்டு செய்து வந்தனன். அவன் ஒருமகனேயாத லின் அவனது நல்லத்தை தன்மகளை யவனுக்கு மணஞ்செய்வித்துத் தம யன் குடியும் தன்குடியும் விளக்கமுறச் செய்யவிரும்பி அவன் தாய்க்கோத, அவள் பிள்ளையின் அநுமதிகேட்ப, அவனிணங்காமையின் அவ்விருமாதரும் பட்டினத்தடிகள்பால் விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் சிறுவனை நோக்கி, அப்பா! உன்தாய் அத்தையாகிய இருவர்கருத்தையும் நிறைவேற்று. திருவ ருள் உண்டாகுகையில் யாவுமாகும். என்சொல்லை மறுதேயென, சிறுவன் இணங்கி, சுவாமிகளைப் பணிந்து, சுவாமி! தேவரீரைப் பிரியாது தொண்டு செய்ய விரும்பிய அடியேனுக்கு இவ்வாறு கட்டளையிடச் செய்தது என் ஊழ்வினையேயாயினும் மணக்காலத்தில் தேவரீரெழுந்தருளி யாசீர்வதித்த ருளல் வேண்டுமெனக் கேட்க, அடிகளும் அங்ஙனமே யாகுக வென்றருளி யனுப்ப, அவன் தாயும் அத்தையும் மகிழ்ச்சியோ டழைத்துச் சென்று மண வினையைப் பிரபலமாக நடப்பித்தனர். அக்காலத்தில் பட்டினத்தடிகள் சென்று அவன்விருப்பின்படி வாழ்த்தி மேல் நிகழுங் காரியத்தைக் கூறவேண்டு

மென்னுங் கருத்துட் கொண்டவராய் 'நாப்பிள்க்க' என்று முதலையுடைய பாடல் பாடிச் சேவையிட்டுச் சென்றனர்.

அந்த மணமகன் தன்னில்லாளுடன் கூடி வாழ்ந்து வருகையில் ஒருநாள் தீவினைப்பயனால் அப்பியங்கன ஸ்நானஞ் செய்து அன்றிரவு அவனுக்குற்ற காமமேலீட்டினால் காதலியைக் கலக்க, சந்நிபாதங் கண்டு மரணமடைய, அவனது மனைவி தாய் அத்தை முதலியோர் கூடிக்கொண்டு பேரிரைச்சலிட்டழுதுகொண்டிருக்கையில், சுயேச்சையாய் உலாவிக்கொண்டிருக்கும் பிள்ளையார் தெய்வகதியாய் அவ்வழியே வரவும், சிலர் இச்செய்தியைத் தெரிவிக்க, சுவாமிகளும் இரக்க மெய்தி அருகே செல்ல, அவனதுறவினர் அழுகை நீங்கி யிருந்தனர். சுவாமிகள் அவ்விறந்தவனைக் கிருபையாகப் பார்த்து "வடிவந்தானும்" என்னும் பாடலோதி, தம்மையடிமை கொண்ட தலைவர் திருவருளை "மண்ணுமுருகும்" என்னுஞ் செய்யுளாற் கூற, இறந்து பட்டவன் உறங்கி யெழுந்தான் போலத் துணுக்குற்றுப் பணிந்து நின்றான். யாவரும் அதிசயித்தார்கள். அச்சிறுவன் நிகழ்ந்த செய்தி சிறிது முணராதவனாதலின் சுவாமிகள் திருவமுதுகொள்ளப் பொழுதுபட்டதே யென வருந்தி அவருக்குப் பிச்சையுணவைச் சித்தஞ் செய்வதறிந்து சுவாமிகள் திருவுளங் கனிந்தவராய் "எருவாய்க் கிருவிரன் மேல்" என்ற செய்யுளால் அவனுக்கு அருள்புரிந்து வாழ்த்திச் செல்லுகையில், அவ்வூரினர் எங்கள்பால்தொண்டு செய்யப்பெற்று இங்ஙனே யெழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென "வெட்ட வெளி" என்னும் பாடல்பாடி யவர்களை யிருத்தி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் பல தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு பாண்டி நாடடைந்து மதுராபுரியில் சோமசுந்தரப் பெருமானைப் பணிந்து "விடப்படுமோ" முதலிய சிலபாடல்களோதிச் சில நாளங்கிருந்து அந்நாட்டுத் தலங்களை யெல்லாங் கண்டு மலைநாடு சென்று திருவஞ்சைக்களம் முதலிய தலங்களைப் பாடிப் பின்னர்க் கொங்கு நாடு சென்றனர்.

திருவெண்காடர் கொங்கு நாட்டிருத்தல்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் கொங்கு நாட்டிலுள்ள பேரையூர் அவிநாசி முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துத் துதித்து, மௌனவிரதங்கொண்டு அங்கே வசித்திருக்கும்போது ஒருநாள் நடுராத்திரியில் பெரும்பசியில் வருந்தி, மூர்க்கனாகிய ஒருவனுடைய வீட்டு வாயிலிலே நின்று தமது கையைத் தட்ட, அம்மூர்க்கன் இவரது பிரபாவங்களை யுணராதவனாகலின் கள்ளனென்றுள்ளத்திற் கருதி, கரத்தில் தண்டமொன்று தாங்கி வந்து புடைத்தான். அதற்கு ஒன்றும் தடை செய்யாமல் நின்ற விடத்திலேயே நின்று சிவநாமோச்சாரணஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர். அச்சமயத்தில் அயல் வீட்டுப் புறந்திண்ணையிற் சயனித்திருந்த வொருவன் ஓடோடி வந்து அம் மூர்க்கனைத் தடுத்து ஸ்வாமிகளை யழைத்துச்சென்று உபசரித்து உணவளித்தனன். அத்தருணத்தில் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவருளை யெண்ணி "பூணும் அணிக்கல்ல" என்னுஞ் செய்யுள்கூறி, "இருக்குமிடந்தேடி" என்னுஞ்

செய்யுளால் தமது கருத்தை வெளியிட்டு, அவ்விடத்தை விலகித் துளுவ நாடு சென்று கோகரண மடைந்து கோகர்ணேசுரரைப் பணிந்து, உஞ்சேனை மாகாளமுற்று மாகாளேசுரரைத் தொழுது அந்நகருடுத்த ஒரு சிறு புறங் காட்டி லிருந்த விநாயகராலயத் தணுகிச் சிவஞான நிஷ்டையில் எழுந்தருளி யிருந்தனர்.

கழுமர மெரிந்தது.

அக்காலத்தில், அந்நகரை யரசு செய்த பத்திரகிரி மன்னன் சத்திரிபாதகத்துத்தம நிலைவாய்ந்த அதிதீவிரபக்குவ முற்றிருந்தது பற்றி, சிவபெருமான் அவனைத் தேற்ற அருள் செய்ததனால், அரசன் மாளிகையில் திருடக் கருதிய சில கள்வர் அக்கணபதி கோயிலை யடைந்து, திருடப்போமிடத்தில் பெரும்பொருள் கிடைக்க வேண்டுமென்று வணங்கிச் சென்று இராஜக் கிருகத்திற்புகுந்து ஆசையடங்கப் பலவகைத் திரவியங்களையும் திருடிக்கொண்டு போகையில் விநாயகரைப் பணிந்து விலையேறிய ஒரு பதக்கத்தை விநாயகருக்குச் சாத்துவதாகக் கருதி, மிக்க இருளா யிருந்தமையின் விநாயகரெனத் தெரியாமல் அருகேயிருந்த பட்டினத்துப் பிள்ளையார் கழுத்தில் வீழ்த்திச் சென்றார்கள்.

அந்தப் புரத்திற் களவுபோனது பற்றிக் காவலாளரும் பரிவாரங்களும் நகர்முற்றுந் தேடிப்பார்த்துப் புதிதாகத் தோற்றிய அடிச்சுவட்டின் வழி குறுங்காடடைந்து அங்குள்ள விநாயகராலயத்தில் அருணோதய சமயத்தில் சிவஞான நிஷ்டையிலிருந்த ஆரம்பூண்டுள்ள பட்டினத்துப் பிள்ளையாரைப் பார்த்து, கள்வரில் இவருமொருவரென்று கருதிப் பலவிதமாகத் துன்பு செய்தார்கள். அதனால் நிஷ்டை கலைந்தபிள்ளையார் தாம்பூண்ட பதக்கத்தின் வரலாற்றையும் ராஜசேவகர் துன்புசெய்யுங் காரணத்தையுந் தெரியாமல் சிவசிவவென்று கலங்காதிருக்க, அவரிற் சிலர் இவர் பெரியராயிருக்கிறார், கள்வரல்லர், நன்குணராமல் இவரை வருத்துதலடாது, அரசனுக்குணர்த்திக் கட்டளையின்படி செய்வோமென்று அரசன்பாலெய்தி ஆரத்தையுங் காட்டினர். வேறு சிலர் இக் கள்வனைத் தண்டியாதுவிடின் பொக்கிசமுற்றுங் கொள்ளையாய் விடுமெனக் கூற, மன்னன், கழுவேற்றுக வெனக் கட்டளையிட, தண்டலாளர் ஸ்வாமிகளைக் கழுமரத்தருகே அழைத்துப்போக ஸ்வாமிகள் கழுமரத்தைக் கண்டு புன்னகை புரிந்து "என் செயலாவதியாதொன்றுமில்லை இனித் தெய்வமே" என்னுஞ் செய்யுளோத, உடனே கழுமரம் பற்றியெரிந்தது. பரிசனர்கள் இச்செய்தியை யரசனுக்குணர்த்த மன்னன் பிரமித்துப் பாதசாரியாய் ஓடிவந்து, கழுமரம் எரிவதையும் பட்டினத்தடிகள் அருகே நிற்பதையும் பார்த்தவளவில் பிரபஞ்சத்தை மறந்தனன்.

பத்திரகிரியாருக்குத் திருவருள் புரிந்தது.

மெய்ம்மறந்த பத்திரகிரிமன்னர் உணர்வுற்று ஸ்வாமிகளைப் பலவாறு துதித்துப் பணிந்து நன்காராயாது செய்த அபசாரத்தை மன்னிக்கவேண்டு

மெனப் பிரார்த்திக்க, பட்டினத்துப்பிள்ளையார் கிருபாமூர்த்தியாய் மன்னவருக்கு ஞானோதயமாகத் தத்துவங்கியதிபுரிந்து "நாய்க்கொருசூல்" "மானார்விழி" என்னுஞ் செய்யுள்களையோதித் தம்மைப்பிணித்திருந்த தளைகளைத் தெரித்துவிழச்செய்தனர். பத்திரகிரியார் உடனே தெளிவுற்று உலகவிச்சையை வெறுத்து அரசகோலத்தை விலக்கி, தம்மைப் புடைசூழ்ந்து நின்ற உறவினராதியோரைப் பாராது, பிள்ளையார் பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு, அடிகளே! குற்றவாளியாகிய என்னை உச்சீவிக்குமாறுகருணை செய்யவேண்டுமென வேண்டினர். அதற்குத் திருவெண்காடர் "ஓங்காரமாய்" என்னும் பாடலோதிப் பாவனாதீக்ஷையாற் பத்திரகிரியாருக்குச் சிவயோகாநுபவம் நிலைக்கும்படியருளி, நீ திருவிடைமருதூருக்குப் போகுகவெனச் கட்டளைசெய்து, அவ்விடம் நீங்கி விந்தகிரி காசி திருக்கேதார முதலிய க்ஷேத்திரங்களைப் பணிந்து, ஸ்ரீபர்ப்பதஞ் சேர்ந்து துதித்து அவ்விடத்திற் சிலகாலமிருந்து, மேற்கடலோரமாய் மீண்டுங்கொங்குநாடடைந்து பாண்டிநாட்டிற்குப்போய்த் திருக்குற்றாலத்தைக் கண்டு "காலன் வருமுன்னே" முதலிய பாடல்களையோதி, இராமேச்சுரம் திருமறைக்காடு முதலிய சிவஸ்தலங்களைப் பணிந்துமீண்டும் திருவிடைமருதூரை யடைந்து மருதீசப்பெருமானைப் பணிந்து கீழைக்கோபுரவாசலில் தங்கியிருப்பாராயினர்.

குருவின் கட்டளைபெற்ற பத்திரகிரியார் சிவயோகசாதன நீங்காது பிச்சை புக்குண்டு பலதலங்கள் பணிந்துகொண்டு பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருவிடைமருதூரைச் சேர்ந்ததினத்திலேயே தாமும் ஆங்குற்று அடிகளை வணங்கி உத்தரவின்படி மேலைக்கோபுரவாயிலி லிருந்துகொண்டு, தினமும் பிச்சையேற்றுக்கொணர்ந்து குருநிவேதனஞ்செய்து சேஷத்தைதாம்புசித்துச் சிவயோகசாதனையி லிருப்பாராயினர். இப்படி யிருக்கையில், ஒருநாள் சுவாமிகள் பரிகலசேஷத்தைப் பத்திரகிரியார் அமுதுசெய்யப் புகுகையில், ஒரு பெட்டை நாய்க்குட்டி தன்னைப் போஷிப்பாரின்றிப் பசியால் வருந்தி வால்குழைத்து எளியமுகங்காட்டி நிற்க, பத்திரகிரியார் அதனிடத்திரக்கமுற்று அப்பிரசாதத்திற் சிறிது அதற்கிட, அஃதுண்டு பசியாறி அதுமுதற் பத்திரகிரியாரைப் பிரியாது காத்துக்கொண்டிருந்தது. அதனால் இவர் நாடோறும் சேஷப்பிரசாதமிட்டு வந்தார்.

அந்தப் பெட்டைநாய் ஜந்மாந்தரத்தில் அங்கதேசத்திலிருந்த அதிசௌந்தரியவதியாகிய ஒரு வேசை. அவள் பல புருஷர்களையும் வஞ்சித்துத் திரவியஞ் சம்பாதித்துக் கள்ளுண்டு புலாலருந்திப் பலவகைத் தீக்கருமங்களிற் காலங்கழித்து வருகையில், ஒருநாள் நடுப்பகலில், ஞானவானாகிய ஆசிரியன் கட்டளையாற் பிச்சைக்குப்போகும் ஒருமாணாக்கன்கையில், தான் விடர்களோடுண்டுமிகுந்த உச்சிஷ்டத்தை அகங்காரத்தாலிட, அவன் அதைக் குருப் பிரீதிசெய்து தானும் பசியாறிச்சென்றனன். அவ்வேசைவயது முதிர்ந்திறந்து பெட்டைநாயாய்ப்பிறந்தவள். ஆயினும், சிவயோகியின் பசியைத்

தணிவித்த புண்ணியவசத்தால் பத்திரகிரியாரது உச்சிஷ்டம் நுகரப் பாத்திரமாய் அவருக்குக் காவற்றொண்டுசெய்து முத்தியெய்த இடமுற்றாள். சிலகாலஞ் சென்றபின், அந்நாய்க்குப்பரிபாகமுண்டானமையின் மருதப்பெருமான் சித்தரூபமேற்றுக்கீழைக்கோபுரவாயிலிலுள்ள திருவெண்காடர்பாற்சென்று பசியால்வருந்துகிறேன் பிச்சையிடுவீராவெனக் கேட்க, திருவெண்காடர், ஐயா ! நான்கோவணமே சுமையெனக் கருதி யுள்ளேன். நான்பிச்சையிடுவ தெங்ஙனம்? ஒருகுடும்பி மேலைக்கோபுர வாயிலிலிருக்கிறான். அங்குச்சென்றால் பசிதணிக்க ஏதேனுங் கிடைக்குமெனை, சித்தர் பத்திரகிரியாரிடஞ் சென்று தாம்பசித்திருப்பதும் கீழைக்கோபுரவாயிலில்தாம் கேட்டதும் அதற்கு அவர்பதில் சொன்னதும் சொல்லி,உம்மிடம் வந்தேன் நீரென்பசியைத் தணிவிக்கவேண்டுமெனக் கூற, பத்திரகிரியார் அச்சொல்லின் குறிப்பையறிந்து, இரந்துண்ணும் ஓடும் எச்சிற் புசிக்கும் நாயுமா வென்னைக் குடும்பியாக்கினவென்று தமது கையிலிருந்த ஓட்டை யெறிய, அது நாயின் பொறியிற்பட, ஓடுமுடைந்து நாயு மிறந்துபோயது. மருதப்பிரானாகிய சித்தரும் புன்னகைகாட்டி மறைந்தனர். பத்திரகிரியார் சகச நிஷ்டைகைகூடத் திருப்புலம்பல் முதலியன கூறிச் சிவயோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

சிவயோகியாலிறந்த அந்தநாய், பண்டையவினைமுற்றும் நீங்கிப் புண்ணியமேலிட்டு, காசிமன்னன் விசுவகுத்தனுக்குத் தவப்புதல்வியா யுதித்து ஞானவல்லி யெனுநாமங்கொண்டு, பூர்வஞானமுற்றுப் பத்திரகிரியார் திருவடியில் அன்புகொண்டு வளர்ந்து மங்கைப்பருவமடைய, அவள் பிதா தகுந்தநாயகனை விசாரித்துக் கிடையாததுபற்றி மனவருத்தத்துடன் புதல்வியையடைந்து, அருகிருந்த புரோகிதரிடம் தன்மனக்குறையைக்கூறி வருந்த, அப்பெண் பிதாவைப்பணிந்து, நான்யார்க்கும் உரியவளல்லேன். தென்னாட்டில் திருவிடைமருதூரில் மேலைத்திருக் கோபுரவாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் என் குருவிற்கேயுரியேன், நீங்கள் என்கருத்தைத் தடுக்காது என்னை அவருக்கே கொடுத்தால் இருபத்தொரு தலைமுறை யினரும் நற்கதியடைவீர்களெனக்கூற, மன்னன் மனமகிழ்ந்து இச்சிறுமிக்கு இவ்வெண்ணம் எவ்வாறுண்டாயிற்று? இவளது குணம்செயல் அழகு முதலியவற்றால் ஓரவதாரமென்றே யாலோசிக்கிறேன். இன்னும் இவ்வார்த்தையின் உண்மையையறியவேண்டுமென்று சில ஒற்றரை யனுப்பி அவர்களாற் பத்திரகிரியார் நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு, தன் மகளைச் சிவிகையிலேற்றிக்கொண்டு, பரிசனர்கள் புடைசூழத் திருவிடை மருதூரை யடைந்து மேலைக்கோபுரவாயிற்கருகே மகளைப் பல்லக்கிலிருந்து இறக்கினான்.

பத்திரகிரியார் சிவஞானநிஷ்டையி லிருப்பதுணர்ந்த அரசகுமாரத்தி கைகூப்பிக் காலம் பார்த்துக்கொண் டெதிரேநின்று, நிஷ்டை விலகிப் பார்த்தவுடன், அடிநாய் மீட்டும் திருவடிப்பேற்றுக்கேவந்தது எனப்பணிய அவர் முற்றுமறிந்து அப்பெண்ணின் கரத்தைப்பற்றிக்கொண்டு கீழ்க்கோ

புரவாயலிலிருக்கும் ஞானசாரியர் சந்நிதியடைந்து, எம்பெருமானது எச்சிற்பிரசாதமுண்ட நாய்க்கு இப்பிறவி வரற்பாலதோவென வருந்தி நிற்க, பட்டினத்தடிகள் சிவன்செயலுக்கு யாது செய்வோமென்று திருவருளை நாடினவுடன், ஆங்கு ஓர் சோதியுண்டாக, பத்திரகிரியார் அப்பெண்ணுடன் அதிற்பிரவேசித்து ஐக்கியமாயினர். சோதிமறைந்து மஹாலிங்கத்திற் சேர்ந்தது. திருவெண்காடர் இவ்வற்புதத்தைக்கண்டு நடுங்கி கண்ணீர்பெருகப் பரவசராகித் தெளிந்து திருவருளை நாடிச் சிவாலயத்தை நோக்கி, எம்பெருமானே! வரகுணபாண்டியர் மனைவியாரை முன்னொருகாலத்தில் திருமேனியில் ஐக்கியஞ்செய்துகொண்ட அருள்வெள்ளமே! இன்று நிகழ்த்திய அற்புதம் அளவிடற்பாலதோ, என்னை வினையுடன் இங்கிருத்திய தெதற்கோவென்றுமனங்குழம்புகையில், திருவெண்காடரும் ஒற்றியூருக்கு வருகவென்றோரசரீரியுண்டாக, வெண்காடர் பணிந்து புறப்பட்டுப் பல தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருவெண்காட்டை யடைந்தனர் என்று கூறிவந்த உபமன்யுமுனிவரை முனிவர்கள் பணிந்து, சுவாமி! வரகுண பாண்டியர் மனைவியை மருதப்பெருமான் ஐக்கியஞ்செய்து கொண்ட வரலாற்றினையுங் கேட்க விரும்புகின்றோமெனப்பணிய, உபமன்னிய முனிவர் உரைப்பாராயினர்.

வரகுண பாண்டியர் வரலாறு.

சிவபக்த சிகாமணிகளே! பல்வளனும் பெருகிய பாண்டிநாட்டில் மதுராபுரியில் முற்காலத்தில் பாண்டிமன்னவர் பரம்பரையிலவதரித்து, சிவநேசமிக்கு விளங்கிய வரகுணதேவர் நீதிவழியே செங்கோல் புரிகையில், ஒருநாள் இரதாரூடராகச் செல்லுகையில் வயோதிக மறையோ னொருவன் தேர்க்காலிற் பட்டிறப்ப, அப்பிரமஹத்தி தம்மைவருத்த, பலவகை பரிஹாரஞ்செய்தும் அது நீங்காமையிற்பயந்து தங்குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரப் பெருமான் சந்நிதியடைந்து பிரார்த்திக்க, திருவிடைமருதூரையடைந்தால் பிரமஹத்தி விலகுமென்றுண்டான அசரீரிவாக்கின்படி திருவிடை மருதூரையடைந்து காருண்யாமிர்த தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நியதிமுடித்துக் கீழ்க்கோபுரவாயிலாற் புகவும், அப்பிரமஹத்திசந்நிதிக்குட்புகாமல் புறத்திலேயே நின்றது. தேவர் சிவபிரானைப்பணிந்து புறஞ்செல்லத் திரும்புகையில், அரசனே! கீழைக்கோபுரவாயலில் பிரமசாயை நிற்றலின் மேலைக்கோபுர வாயிலாற் புறஞ்செல்கவென்ற சரீரியுண்டான வண்ணமேசென்று தம்மிருக்கையடைந்து மருதப்பிரானைப் பணிந்து பக்தி செய்து வருகையில், அரண்மனையிற் களவுசெய்த கள்ளனொருவனைக்காவலாளர் கட்டிக்கொணர்ந்து தம்முன்னிறுத்த, அவன் உடலில் திருநீறு அணிந்திருத்தலைப் பார்த்து, சிவனடியனென்று கட்டை அவிழ்க்கச்செய்து அவனைப் பணிந்து ஆசையடங்கப் பொருள் கொடுத்தனுப்பினர். வேறோர் நாளிரவில், நகர்ப்புறத்தில் நரிகள் ஊளையிட, அவை சம்புவென்று தியானஞ்செய்ததாக அவைகட்கு ஆடை

யாதி பரிசளித்தனர். பின்னுமோரிரவில், தவளைகளிட்ட இறைச்சலை ஹரவொலியெனக்கேட்டு இரத்தினங்களையும் பொன்னையும் அந்நீரில் இறைப்பித்தனர். சிவாலயத்திற்கு உலரவைத்திருந்த எள்ளைத் திருடியுண்ட ஒரு திருடனைக் காவலாளர் பிடித்து வந்து முன்னிறுத்த, அவனை வினவி, மறுமையில் சிவாலயத்திற்குச் செக்கிழுக்கும் எருதாய்ப் பிறக்கக்கருதி இது செய்தேனென, அங்ஙனமாயின் உன்வாயிலிருத்தலிற் சிறிதுகொடு, யானும் மற்றோ ரெருதாவேனென்று அவன் வாயெள்ளை யாசித்துண்டு மகிழ்ந்தனர். மருதூரில் உருண்டுகிடந்த வெற்றுத்தலையைக் கண்டு, மருதூர் வருவார் பாததூசைப்படியவன்றோ இங்ஙனங் கிடக்கின்றதென்று, அப்பேறு கருதி அதனைப் பலமுறை இறந்தனர். ஆலயப் பிரதக்ஷிணம் புரிகையில், நாய் மலமிருக்கக் கண்டு இதனைப்புறத் தெறிவார்க்கு என்னரசிற் பாதியளிப்பலென்றுன்னி, மறுமுறை பிரதக்ஷிணம் வருகையில் அஃதங்ஙனமேயிருக்க, இனியெடுப்பார்க்கே யென்னரசு முற்றும் உரித்தென்று சென்று, மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணம் புரிகையில் மீண்டுமிருப்பத் தமது உத்தரியத்தால் அதனையெடுத்துப் புறத்திலெறிந்தனர். ஒருநாள் நகருலா வருகையில் வேப்பங்கனிகள் உதிர்ந்து தமதன்பால் சிவலிங்கங்கள் போலத்தெரிய, அவற்றிற்கு விதானமமைத்தனர்.

பின்னர், விக்கிரமச்சோழன் மகள் காந்திமதியை மணந்து இரவில் பள்ளியறை சேர்ந்த மனைவியின் அழகைநோக்கி, இப்பெண் மருதப்பிரானுக்கே யுரியளென்று கருதி மனைவி கையைப்பற்றிக்கொண்டு ஆலயமடைந்து நள்ளிரவாகலின் திருக்கதவடைக்கப்பட்டிருக்க, திருவாயிலினின்று மருதப்பா வென்றழைத்துத் தட்டினவுடனே, சிவபெருமான் வரகுணபாண்டியா வந்தேன் எனக்கூறிக் கதவைத்திறக்க, உட்புகுந்து, சுவாமி! இப்பெண் தேவரீருக்கு யுரியளென்று கொணர்ந்தேன் என, சிவபெருமான் அதற்கியைந்து அப்பெண்ணைச் சிலிங்கைக்கியஞ்செய்து கொண்டனர் வரகுணதேவர்களித்து மனையிற் புகுந்தனர். திருக்கோயிலுந் தாழ்பூட்டப்பட்டது. விடிந்தபின்னர், வழக்கப்படி திருக்காப்பு நீக்கி உட்சென்று கோயிற் பரிசனர், சிவலிங்க மூர்த்திக்கு ஒரு புறத்தில் வளையணிந்த பெண் கையொன்று வெளிதோன்றப் பார்த்துப் பயந்து, வரகுண பாண்டியருக்குணர்த்த, அவர் சந்நிதிக்கு ஓடோடிவந்து கண்டு, பரமசிவனே, பாவியாற் பிடிபட்ட கையை யெச்சிலெனக் கருதிக் கழித்தீரோவென வருந்த, சிவபெருமான் உன் கருத்தை உலகறிய உணர்த்தியதன்றி வேறல்லவென அசரீரியாகக்கூறினவுடன் அந்தக் கையும் அதனுண் மறைந்தது. தேவர்கள் மலர்மழை சொரிந்தனரென்று கூறி, பின்னர் திருவெண்காடர் சரிதத்தைச் சொல்லலாயினர்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருவெண்காடு சேர்ந்தது.

பட்டினத்தடிகள் திருவெண்காடு சேர்ந்து திருவெல்லையை வணங்கிச் சந்நிதியடைந்து பணிந்து அன்புமேலிட்டு அகங்குழைந்து "பூதமும்

கரணம்" "யாவரே யிருந்தும்" "உண்டதே?" என்னுந் தொடக்கங்களை யுடைய திருவிசைப்பாவாற் ரோத்திரித்துச் சந்நிதியினின்று புறம்போந்து அங்கே வசித்திருந்தனர்.

சேந்தனார் வரலாறு.

அங்ஙன மிருக்கையில், அரசனால் முன்னர் சிறையில் வைக்கப்பட்ட சேந்தனாருடைய மனைவியும் மகனும், பிள்ளையார் அங்குற்ற செய்தி யறிந்து அவர் பாலணுகித் திருவடியில் வீழ்ந்து வருந்த, பிள்ளையார் நீங்கள் யார் உங்கள் துயர் யாதென வினவ, அவர்கள் நிகழ்ந்த செய்திகளைச் சொல்லிச் சேந்தனாரைச் சிறைவிடுவிக்க வேண்டுமென வேண்ட, அடிகள் மனம் வருந்தி, சிவசந்நிதி யடைந்து "மத்தளை தயிருண்டானும்" என்னும் முதலை யுடைய திருவிசைப்பாவை யோதியவுடனே, சிவபெருமான் மூத்த பிள்ளையாரை நோக்கி, நீ சேந்தன் விலங்கை முரித்துச் சிறை நீக்கிக் கொணர்ந்து வெண்காடன் முன் விடுகென, *பிள்ளையார் அங்ஙனமே செய்யச் சேந்தனார், பிள்ளையாரைப் பணிந்து அடியேன் சிறையை யகற்றியது போலவே, பாசச் சிறையையும் அகற்றி அருளவேண்டுமெனப் பணிய, பட்டினத்தடிகள் அவர் பக்குவ நிலையை யறிந்து, நீயினி காட்டு விறகு விற்று அதினால் சிவனடியரை யூட்டிக் குடும்பத்துடன் தில்லையில் வாழ்கவெனப் பணித்து, சீகாழி நோக்கிச் சென்றனர்.

சேந்தனார் தில்லையடைந்து, ஆசிரியர் கட்டளைப்படி வாழ்க்கையில், அடைமழை ஏழுநாள் விடாது பொழிகையிற் பசியால் வருந்தி, காட்டிற் சென்று விறகு கொணர்ந்து விற்றுக்கிடைத்த மாவை மனைவிபால் கொடுக்க, மனைவி களியமுது சமைக்க, சேந்தனார் எங்கெங்கு தேடியும் அடியாரைக் காணமல், சிவபெருமான் ஒரு முதிய அடியவர் வேடங்கொண்டு மண்டபத்திலிருக்க, அவரை யழைத்து வந்து களியமுது படைக்க, பெருமான் அதனை யமுது செய்து எஞ்சியதை முடிந்து சென்று, அம்பல மடைந்து, தரிசனத்திற்கு வந்தவர்களுக் களித்து அம்மையார்களிக்க அமர்ந்திருந்தனர். சேந்தனார் தமது குடும்பத்துடன் அம்மிகுதியைப் புசித்துத் தங்கினர்.

இங்ஙனமிருக்கையில், செல்வச் சோழன் திருவம்பலத்தில் தன்னால் நடத்துவிக்கப்படும் நித்திய பூசை முடிவில் ஒலிக்கும் மணியோசை கேட்டுப் புசிக்கும் நியதிகொண் டிருந்தவன், ஒருநாள் நள்ளிரவாகியும் மணியொலிகேளாது மனமாழ்கித் தரையிற் கிடந்து துயில் கையில், அம்பலவாணர் சேந்தனாரன்பினை வெளிப்பட அவன் கனவில் தோன்றி, மன்னவ! வருந்தற்க இன்று நம்சேந்தனூட்டியகளிய முதைக் களியோடுண்ணச்

* இப்பிள்ளையார் இன்றும் விலங்கு முரித்த விநாயகரெனப் பிரசித்தமாக விளங்குகின்றனர்.

சென்று, உன்னால் நடத்தப்படும் பூசைக்குத் தடைபட்டோமெனச் சாற்றி அந்தர்த்தானமாயினர். அரசன் தெற்றெனவிழித்து, அத்தகைய சேந்தனாரைத் தரிசிக்க விரும்பி, சூரியோதய காலத்தில் ஆலயமடைந்து, தானும் தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் ஆலய முற்றிலும் சிந்திக்கிடக்க, தன் கனவை அவர்கட்குக் கூறவும், யாவரும் அவரைத் தரிசிக்க விரும்பியிருக்கையில், மார்கழித் திருவாதிரைத் திருவிழாவில் இரதமானது, முன்னாள் பொழிந்த மழையின் சேற்றினால் நடைபெறாது தடைபட, சிவபிரான் பலரும் கேட்கும்படி "சேந்தா! தேர் நடக்கப் பல்லாண்டு பாடுக" என்றசரீரியாகக் கூற, அது கேட்ட சேந்தனார் திருவருளை வியந்து "மன்னுகதில்லை, எந்தை யெந்தாய்" எனுந் திருப்பல்லாண்டு ஓதியக்ஷணமே தேர் திருவீதியைப் பிரதக்ஷிணம் வந்து தன்னிலை சேர்ந்தது,

அவ்வற்புதங் கண்ட அரசனும் தில்லைவாழந்தணரும் சேந்தனாரைப் பணிய, சேந்தனாரும் அவர்களைப் பணிந்து ஆங்கிருந்து திருவிடைகழிக்குச் சென்று இளையபிள்ளையாரை "மாலுலாமனந்தம்" எனுந் திருவிசைப்பாவோதித்துதித்து, திரு ஆவடு துறை முதலிய ஸ்தலங்களைப் பணிந்து திருப்பதிகமோதி, சிற்சபேசர் திருவடி நிழலில் வீற்றிருந்தனர்.

சேந்தனாரை இவ்வண்ணம் முத்திநெறி சேர்ப்பித்த திருவெண்காடர் சீகாழியடைந்து தோணியப்பரையும் திருநிலை நாயகியாரையும் வணங்கி "திருவளர் பவளப் பெருமலை" எனும் முதலையுடைய திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை யோதி அங்குச் சில காலந்தங்கி, நடராஜப்பெருமானைத் தரிசிக்கக் கருதி "அத்தனை" யெனுஞ் செய்யுள் கூறிப் புறப்பட்டு, கொள்ளிடக் கரையேறி, சிதம்பரத்தை யடைந்து திருவீதியைத் தண்டனிட்டு வணங்கி வலம் வந்து தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைப் பணிந்து, திருமாளிகையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து கனகசபையைப் பணிந்து ஆனந்தத் திரு நடந்தரிசித்துப் பரவசராகி "பூமேலயனறியா" என்னும் முதலையுடைய கோயினான் மணிமாலை யோதி விடை கொண்டு வெளிவந்து, தமக்குற்ற பசியால் "பன்னுகவாடகப் பொற்பாதம்" எனும் பாடல் கூறியவுடனே, சிவகாமியம்மையார் வேதியச் சிறுமியாய், உச்சிகால நிவேதனத்தைக் கொடுத்தருள, உண்டு பசியாறினவுடன் வந்த பார்ப்பனப் பெண்மறைய, வந்தவர் உலகமாதா வென்றறிந்து ஆராமையால், "ஓடுமெடுத்து" எனும் பாடலால் துதித்து, "சோறிடுநாடு" எனுஞ் செய்யுளையோதி, காலங்களில் திருநடன தரிசனஞ் செய்து "நினைமின்மனனே" என்பது முதலிய பல துதிகளோதிச் சிலகாலம் அங்கே யிருந்து திருவொற்றியூரைக்கருதி "பாற்கடல்கடைய" எனும் அடைக்கலத் திருவகவல் கூறி இன்னுஞ் சில தோத்திரங்களியற்றி வழிக்கொண்டு பல க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்துக் காஞ்சியுடைந்து திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி யோதி, திருவேகம்பமாலை, கச்சித்திருவகவல்

முதலிய கூறி, காரோணத்தில் வீற்றிருக்கையில் பசிதாளாமல் "அத்திமுதல்" எனும் வெண்பாவோத, அம்மையார் அந்தண மங்கையாய் அமுதளிப்பப் பசியாறி, அங்குள்ள பல தளிகளையும் தரிசித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு, திருவாலங்காடு திருப்பாசூர் முதலிய தலங்களை வணங்கி, திருக்காளத்தியைத் தரிசிக்கச் செல்லுகையில், கண்ணப்ப நாயனார் முதலானோர் பெருமையைக் கருதி "வாளால்மக வரிந்தூட்ட" எனுஞ் செய்யுளோதிக் காளத்திமலையடைந்து பணிந்து அங்கு வசிக்கையில், கயிலையைத் தரிசிக்க விரும்பி "மந்திக்குருளை" எனுஞ் செய்யுளோதியவுடன், காளத்தியாகிய தென்கயிலைப்பிரானே வட கயிலைத் திருக்கோலத்தைக் காட்டியருளத் தரிசித்துப் பலவாறு துதித்துப் பணிந்து விடைகொண்டு, பிரளய வெள்ளத்தில் அழியாது நின்று பலகை வடிவாகிப் பெருமான் விளங்கிய தலமும், பலகைநாதர் படம்பக்கநாதர் தியாகராஜப் பெருமான் முதலிய திருநாமங்களோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்குந்தலமும், பிரமபுரி ஆதிபுரி முதலிய அநேக காரணப் பெயர்கள் வாய்ந்ததும், கற்பக விருக்ஷம் தவங்கிடந்து மகிழமரமாய் இறைவர்க்குத் திருநீழல் செய்வதும், அகஸ்திய முனிவர் திருமணக்கோல தரிசனஞ் செய்யப்பெற்றதும், ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் முதலிய மூவருந் தேவாரத் திருப்பதிக மோதப்பெற்றதும், சங்கிலி நாச்சியார் திருப்பள்ளித் தாமத்தொண்டு செய்திருந்ததும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிவாநுக்கிரகத்தால் சங்கிலி நாச்சியாரைத் திருமணஞ் செய்து கொண்டு சில காலம் வசித்திருந்ததும், ஓமகுண்ட முதலிய பல புண்ணிய தீர்த்தங்களுடையதும், அளவிட்டுரைக்க ஆதிசேடனாலு முடியாத அரும்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்ததுமான திருவொற்றியூரைச் சேவிக்கக் கருதிப் புறப்பட்டனர்.

அப்படி வருந்திருவெண்காடர் "கண்டங்கரியதாம்" எனும்வெண்பாவோதி யாவுங் குருலிங்க சங்கமங்களாக விளங்கக்கண்டு "வாவியெல்லாந்தீர்த்தம்" எனும் வெண்பாவாற் றுதித்து, திருவொற்றியூறின் எல்லையில் பிரவேசித்துத் தம்மைமறந்துண்டான பேரின்பப்பெருக்கால் "ஓடுவிழுந்து" எனும்வெண்பாவோதி "கிடப்படவார்" எனுஞ்செய்யுளாற்றுதித்து, திருவீதியைமிதியாது பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதியடைந்து சேவித்து "இருநில மடந்தை" எனும் முதலையுடைய திருவொற்றியூர் ஒருபா வொருபஃது பாடித்துதிசெய்து, திரும்பி "ஐயுந்தொடர்ந்து" எனும் பாடலோதி, முதல்வன் முறையீடு, அருட்புலம்பல் முதலியன திருவாய்மலர்ந்து, பசுமேய்க்குஞ் சிறுரோடு விளையாட்டயர்கையில், ஒருநாள் அவர்களை நோக்கி உங்களுக்கு விளையாட்டுக்காட்டுவேன் பாருங்கள். என்னை யொரு குழியிற் புதைக்கவென, அவர்கள் அங்ஙனம்புரிய, திருவெண்காடர் வெளிப்போந்து ஒரு மணற்றிட்டைமேல்நிற்க, சிறுவர் வியந்து, பன்முறை அவ்வாறுசெய்ய, இருவரும் வெளிவந்துகொண்டேயிருந்து; இறுதியில் ஒருமுறை வெளிவராது சிவலிங்கவடிவாக வெளியே விளங்கினர்.

அதுகண்ட சிறுவர்கள் அதிசயித்து அதனை ஊரார்க்குணர்த்த, அவ்வூரினர் பலரும் பார்த்ததிசயித்துப் பணிந்தார்கள். இவர் மனைவியாரான சிவகலையம்மையார் இவர் திருவடித்தியானத்தால் இவர்க்கு முன்னரே சிவகதியெய்தினர். பட்டினத்துப் பிள்ளையாரது உன்னத நிலையைக் கேள்வியுற்ற காவிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உறவினர் முதலிய பலரும் திருவொற்றியூரெய்தித்தரிசித்துப் பலவகைத்தொண்டு புரிந்து திருவருட்பெருஞ் செல்வராயினர். என்று உபமன்யு முனிவர் பல முனிவர்களுக் குபதேசித்த முறையே ஸ்ரீபவிஷ்யோத்தர புராணத்தில் திருவிடை மருதூர் மஹாத்மியத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பட்டினத்தடிகள் சரித்திரத்தைச் சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளான சௌநகாதி மகரிஷிகளுக்குச் சொல்லினர்.

இதனைப் பக்திசிரத்தையோடு படிப்போருங் கேட்போரும் இம்மை மறுமைப் பலன்களை யெய்தி அழியாத சிவகதி யெய்துவார்கள்.

திருவெண்காட்டடிகளென வழங்கும்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் சரித்திரம்,

முற்றிற்று.

நேரிசை வெண்பா.

மண்ணுசை பொன்னுசை மாதாசை நீத்தருளை
உண்ணடி யோற்றி யுயர்பதியில்—பண்ணுது
நாடிலிங்க மாய்ப்பட்டி னத்தடிக ளானதினம்
ஆடியுத்தி ராடநாளாம்.

இச்சரித்திர வசனமும் திருநக்ஷத்திர வெண்பாவும்
சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்
சைவப்பிரசாரணருமாகிய,
ஈக்காடு - இரத்தினவேலு முதலியாரவர்கள்
எழுதியன.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொராந்திருமுறையுள்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

முதலாவது

கோயினான்மணிமாலை

மூலமும்

விருத்தியுரையும்.

கோயினான் மணிமாலை யென்பது:- நான்குசொல் மூன்று சந்தியாய் முன்னதாகிய கோயிலென்பது, "வருநத்திரிந்த பின்மாய்வு மென்றதால் நான்கென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயரோடு ஈறுதிரிந்து புணர்ந்து நான்காம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும், பின்னதாகிய நான் கென்பது 'எண்ணிறை" என்ற சூத்திரத்தால் ஈறு கெட்டு நானென நின்று, பின்னதாகிய மணியென்பதுடன் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர்ந்தும், மற்றதாகிய மணியென்பது, மாலையென்னுஞ் சொல்லுடன் சினைக்கிழமைத் தாகிய ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடராகப் புணர்ந்து "எல்லாத்தொகையும் ஒருசொன்னடைய" என்பதால், அரவணிந்த மூர்த்தி, குன்றத்திருந்தான், என்பனபோல ஒரு சொன்னீர்மைத்தாய்க் கோயிலுக்குக் கூறிய நான்காகிய மணியினதுமாலையெனப் பொருள்பட்டு, ஆறும் வேற்றுமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராயிற்று. இத்தொடர்மொழியாகிய கோயினான்மணிமாலை யென்பது உலகத்தவர் பூணும் ஏனைய மணிமாலை, தன்னையணிந்தார்க்கு உடலிலுள்ள குற்றங்களைப் போக்கி அழகுசெய்வதுபோலாது, தன்னையணிந்தார்க்குப் பிறவிப்பெருங்கடலைத் தரும் மாசாகிய மும்மலங்களைப்போக்கி முத்தியங்கரையிற் சேர்க்

கும் பேரழகுசெய்தலின் உவமையாகு பெயராகவும், அதன்செய்
யுட்கள் தொக்க நூலுக்குச் சினையாகு பெயராகவும் நின்றது. அன்
றிக் கருவியாகு பெயரெனினுமாம். கோயில் என்பது சிதம்பரம்,
மணியென்னும் வடமொழிக்கு மண்யதேஸ்தூயதமணி:—என்ப
தால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் படுகிறது என்பது பொருள். மாலா
எனும் வடமொழி "ஆவீறையாம்" என்றதனால் ஐகாரமாய் மாலை
யென நின்றது. இனிக்கோயில் என்பது ஒருமொழி இறைவன்
எழுந்தருளியிருக்கும் ஏனைய தலங்களெல்லாங் கோயிலாயினும்
இதனையே கோயிலென்றது என்னையெனின்? யார்க்குமனுக்கிரகராகிய
சிவமூர்த்தி, பரிபூரணராய்ச் சடசித்தெங்கும் நிறைந்துநின்றுமே
னும் ஆன்மாக்களா லுணர்ந்து முத்தியடைதலருமையாகுமென்று
திருவுளத்தடைத்து நமது புண்ணியத்தால் எண்ணிறந்த திருப்
பதிகளில் எழுந்தருளினர். அவற்றுள், அறுபத்தெட்டுச் சிறந்த
முத்தித்தலமாகக் கொள்ளப்பட்டன. அவற்றினும் ஆறுசிறந்தன.
அவற்றுள் மூன்று சிறந்தன. அவை திருஆரூர், திருக்காசி, திரு
அம்பலம், இவற்றில்முறையே பிறந்தோரும் இறந்தோரும் தரி
சித்தோரும் முத்திபெறுவர். பின்னும், "கண்ணுதலோடல் வெற்
பிற் காரிகை காணுமிங்கப் புண்ணியமன் றெவர்க்கும்பொது"
என்பதாலும், உபமன்னியர், வியாக்ரபாதர், பதஞ்சலி சயிமினி
முதலியவர் பூசித்ததாலும். இது பிரமத்தானமாகிய இந்தத்தே
கத்திற்குப் பிரமபுரமென்ப தொன்றுண்டு, அதில் சூக்குமாதி சூக்
குமமாய்த் தூலாதி தூலமாய் ஒரு ஆகாயமுண்டு அதனையே சிவ
யோகிகள்தியானிப்பார். அதையொப்ப புறத்திலுள்ள பிரமாண்ட
த்திலும் பஞ்சபூதத்தலங்கள் உண்டு. அவற்றுள் பிருதிவி காஞ்சி,
அப்பு திருவானைக்கா, தேயு திருஅண்ணாமலை, வாயு திருக்காளத்தி,
ஆகாயம் திருத்தில்லை. இவற்றுள் ஆகாயத்தலம் ஆதலாலும், இது
காரணிகமாய் ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களுக்கு அறிவித்தாய், உண்
மையாய், சித்தாய் ஆநந்தமாய், பரிபூரணமாயிருத்தலாலும்
இதற்கும் பிரமபுரம் என்றுபெயர். இதற்கு இப்பெயர் வந்ததற்
குக் காரணத்தைப் பின்னுங்கூறுவோம். சமலத்தையொத்த உள்
ளக்கமலத்தில் பிரமமுறைகின்ற காரணத்தால் புண்டரீகமென்று
பெயர். அதை யொப்ப விராட்புருஷனுக்கு இதயமானதா லிதனை
யும் புண்டரீகபுரமெனவும் பிரமபுரம் எனவுங்கூறுவர். பின்னும்
மூவகையாருயிர்களுக்கெல்லாம் ஆருயிராய் அகண்டமாய்க் குறை

வில்லாது எங்கணும் எஞ்ஞான்றும் நிறைந்து, வேதாகமங்களால்
புகழப்பட்ட பகிரண்டத்துள் ஸ்ரீசிவமூர்த்தியை யல்லாது விசேடி
த்தபொருளொன்றுங் கிடையாது. உலகத்திற்குச் சூரியனையல்
லாது விளக்கும்பொருள் வேறு கிடையாது. அதுபோல் சிவசூரி
யனையன்றிப் பொருள்வேறில்லை. சூரியன் எங்கும் பிரகாசித்தா
லும் அதன் பிரகாசத்தை ஆகாயத்திற்காண்பதருமை, அப்பிரகா
சம் மரங்களினும் மலை முதலிய சடத்தில் அதிகமாய் விளங்கும்.
அம்மரமுதலியவற்றினும் கண்ணாடி முதலியவற்றில் காந்தி அதிக
மாயிருக்கும், அதினும் படிகத்தில் அதிகவொளியுண்டு, அதினும்
சூர்யகாந்தக்கல்லில் ஒளியதிகமுண்டு. அதுபோல் மற்றெல்லா
விடங்களினும் சிதம்பரத்தில் அதிகம் விளங்குதலின் கோயி
லெனப்பட்டது. பின்னும் இதனை ஆகாயத்தலமென்றது எற்றுக்
கெனின் "பிரமம் ககனவுவமையால் ககனாகாசமென்ப" என்ற
தாற்காண்க. இதற்குப் புண்டரீகமெனவும் பிரமபுரமெனவும்
பெரும்பற்றப் புலியூர் எனவும், சிதம்பரம் எனவும், சுஷும்நாத்தல
மெனவும், மன்றமெனவும், பொது எனவும், கோயிலெனவும் பசு
நிலையெனவும், பெயர் புண்டரீகபுரமென்றதற்கும் பிரமபுரமென்ற
தற்கும், பொதுவென்றதற்கும் முற்கூறினும். புலிக்கான் முனிவரா
கிய வியாக்ரபாதர் பூசித்துப் பேறடைந்ததால் பெரும்பற்றப் புலி
யூர் என்றது." பூத ஆகாயம்போற் சடமாகாது அருட்சித்தாய்ப்
பொலிதலாலே யோதருமம் பரமானசபாபதியைச் சிதம்பரமென்
றுரைத்தது' என்றதால் என்க. "நாடருநடுவிநாடி நலங்கிளர்
தில்லைசேர்போய்க், கூடுமங்கதனின் மூலக்குறியுளததற்குத்தென்
னர், மாடுறுமறைகள் காணுமன்று மம்பலமொன்றுண்டங், காடு
மென்றுமென்று மன்னனை யாளுடையவையன்" என்றபடி பூமிக்கு
இடைகலைபிங்கலையாகிய இரண்டுநாடிகளுக்கு நடுவாகியசுஷுமுனா
நாடிக்கு முடிவிடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றது. பொது என்ப
தற்கும் கூறினும். சங்காரவழக்கறுக்கிற அம்பலமாதலால் மன்ற
மெனவும்,சிறந்தவனாகிய உயர்ந்தோன் இருக்கையாதலால் கோயில்
எனவும், "அத்தன்பாதத்துவனித்தனடத்தமரும் பொதுவின்பெ
யர் மன்றமலம், சத்தும்பரிரண்மயகோச மகந்தனி புண்டரிகங்
குகைவண் ககனஞ், சுத்தம்பரமற்புதமெய்ப்பதமச்சுழுநாவழி
ஞானசுகோதயநற், சித்தம் பாமுத்திபரப்பிரமம் திகழுஞ்சபை
சத்தி சிவாலயமே." எனக்கூறியதுகாண்க. பின்னும், ஓரிடத்தில்

கல்யாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்துமுண்டான ஆபரணங்களெல்லாம் அவ்விடத்துக்கூடி, யக்கலியாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போல இறைவனுடைய ஓர் கலையங்குமுள்ள கோயில்களில் உலாவி அர்த்தயாமத்திற் பூரணமாயீண்டு ஒன்றுதலா லிப்பெயர்பெற்றது. ஆயினிதற்குத் திருக்கோயிலென அடைபுணர்க்காது கோயிலென்றது என்னையெனின் அடைகொடுப்பிற் பிறகோயில்களுடனிதனை யொப்பித்ததாம்; ஆதலான் இதற்கடை கொடாமையே ஏற்றத்தை விளக்கிநின்றது. "அஃது திருவாயில் திருக்கோயில், திருவலகு, என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயனாரைத் திருநாயகர் எனுததுபோல என்க. பின்னுமிதனைத் தகராகாசமென்ப. அதற்குபபுண்டரீகபுரமென்றமேதம்பாருள் இதனைக்கைவல்யோபநிஷத் "ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் விசுக்தம் விசிந்த்யமத்யே விஸதம் விஸோகம் | அசிந்த்யமவ்யக்தம் அநந்தரூபம் சிவம் பிரசாந்தம் அமிர்தம் பிரம்மயோநிம் | ததாதிமத்யாந்தவி ஹீநமேகம் விபும் சிதாநந்த ரூபம் அத்புதம் | உமாஸஹாயம் பரமேஸ்வரம் பிரபும் திரிலோசநம் நீலகண்டம் பிசாந்தம் | தயாத்வாமுநிர் கச்சதி பூதயோநிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிந்தமஸ: ப்ரஸ்தாத் | என்று பிரதிபாதிக்கிறது." பாளையுடைக்கமுகோங்கிப்பன்மாட நெருங்கி யெங்கும், வாளையுடைப்புனல் வந்தெற்றி வாழ்வயற்றில்லைதன்னு, ளாளவுடைக்கழற் சிற்றம்பலத்தானாடல கண்டால், பீளையுடைக்கண்களாற் பின்னைப் போய்த்தெண்டர் காண்பதென்னே" எனவும் "குனித்தபுருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்குமிழ் சிரிப்பும், பனித்தசடையும் பவளம்போன்மேனியிற் பால்வெண்ணீறு, மினித்தமுடையவெடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றான், மனித்தப்பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே' எனவும் பின்னுமவருவனவற்றாலும் அதன் பெருமைவிளங்கும். மற்றுமிதற்குற்றபுராணங்களில இதற்குப்பலதிருப்பெயருண்டு. அவற்றை விரிவஞ்சிவிடுத்தனம். இனிநான்மணிமாலையென்பது "மன்னியவெண்பா கலித்துறை, மன்னர்பா முன்னியமுப்பான்மும் மணிமாலை - மன்விருத்தம், நாட்டியநாற்பது நான்மணிமாலையாம், ஈட்டியவந்தாதியாயேய்ந்து;' என்றபடி வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், ஆசிரியபபா முதலியவை அந்தாதியாக நாற்பதுசெய்யுள்வருமாயின் நான்மணிமாலையாம்.

அவற்றுள் முதலில்வெண்பாவும் இரண்டாவது கலிப்பாவும் மூன்றாவது விருத்தப்பாவும் நான்காவது ஆசிரியப்பாவும் வைத்த முறைப்படி முறையே வெண்மை, பொன்மை, செம்மை பசுமை முதலிய மணிகளாலமைந்த மாலையென்பது பெறப்பட்டது. இதனால் சத்துவமுதலிய முக்குணங்களால் மூவராகியும் அவர்க்கு அதீதப்பட்டுநின்ற முதற்கடவுளின் தன்மை குறிப்பிக்கப்பட்டது. மலமல்லதாரணே என்பதால் மாலையென்பதற்குத் தரிக்கப்படுவதென்றும் சோபையைத் தருவதென்றும் பொருள்.

நேரிசைவெண்பா.

பூமே லயனறியா மோலிப் புறத்ததே
நாமே புகழ்ந்தளவை நாட்டுவோம்—பாமேவு
மேத்துகந்தான் றில்லை யிடத்துகந்தா னம்பலத்தே
கூத்துகந்தான் கொற்றக் குடை.

(பொருள்.) பாமேவும் - (உண்மைநாயன்மார்களால் விரும்பிப்புகழப் பட்ட) செய்யுட்களிலுள்ள, ஏத்து உகந்தான் - துதியை விரும்பினவனும், தில்லை இடத்து-திருச்சிற்றம்பலமென்னும் கோயிலை, உகந்தான் - விரும்பினவனும், அம்பலத்தே (ஞானாகாசமாகிய) மன்றத்தில், கூத்து உகந்தான் (ஆனந்த) நடனத்தை விரும்பிநடிப்பவனுமாகிய (நடராஜமூர்த்தியின்) கொற்றக் குடை உயர்ந்ததிருக்குடை, பூமேலயனறியா - தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனாலுங் காணவொண்ணாத, மோலிப்புறத்தது - திருமுடியின் புறத்திலுள்ளது, அளவை நாமேபுகழ்ந்து - நாமே (அக்குடையின்) பெருமை அளவையினை வெளியிட்டு, நாட்டுவோம்-தாபிப்போம். என்றவாறு.

(விசேடவுரை) தந்திசைத்தன இசையெச்சம். பூமேலயனறியாமோலி-எனின் எவராலுந்துதிக்க அறியாது அபாவமாய் விடுமென்றோவெனின் அற்றன்று, ஆணவாதிபந்தப்பட்ட ஆன்மாக்களால் அறியப்படாததென்பது கருத்து. "அடியுமுடியுங் கலிம்போற்றி" என்றும், "நகுவாய்மலர்மேலயனு நாகத்தணையானும், புகுவாயறியாா புறநின்றோரா," என்றும் "முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய் மூவருமறிகிலாயாவர் மற்றறிவார்." என்றும், "எண்ணில்பல்கோடி திருவுருநாமமோர்கொண்முக்கண் முகமியல்பு, மெண்ணில்பல்கோடியெல்லைக் கப்பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற்றந்தணரேத்து, மெண்ணில்பல்கோடி குணத்தோர் வீழியிவர் நம்மையாளுடையாரே," எனவும் கூறிய திருவாக்குகளானறிக, பூ - என்பது தாமரை, அது பூக்களில் சிறந்தமைபற்றி ஏனைப்பூக்களின் விசேடந்தோன்றக் கூறிற்றும். என்னைவிசேடமெனின் பிரமனும், கலைமகளும், மாமகளுமாகிய மூவர்க்குமிருக்கைநோக்கியேயாம். இச்சொல்மங்கலமுதன்மொழியாய், முதனிலைத்தொழிலாகுபெயராய்ப்பொருளையுணர்த்தி நின்றது. மேல்

என்பது ஏழனுருபு. மௌளிஎன்னும் வடமொழிமோலிஎன்றுதற்பவமாயிற்று. புறத்தது என்பதில் சாரியை இடப்பொருளுணர்த்திற்று. நாமேபுகழ்ந்து என்ப தற்கு நாமாபுகழுந்து என எதிர்மறையாப்பொருள் கூறினுமாம். ஏகாரம் முற் கூறியபொருளெனின் தேற்றமும், பின்னதாகக்கொள்ளின் எதிர்மறையாகவுங் கொள்க. நாமேபுகழ்ந்து நாட்டுவோமென்றது நாவலிற்புகுதல். அது "செம் மனக்கிழவோ னன்புதாவென்றன் சேவடிபார்த்திருந்தலச, வெம்மனங்குடி கொண்டிருப்பதற்கியாறுரென்னுடையடிமைதான்யாதே "எனவும், சொன்ன வின்முறை நான்காரண முணராச்சூழல்புக்கொளித்த நீயின்று, கன்னவின் மனத்தென் கல்வலைப்படுக்கருணையிற்பெரிய தொன்றுளதே" எனவும், கூறியதிருவாக்குகளாலுணர்க. நாம் என்பது தனித்தன்மைப்பன்மை. அள வை நாட்டுவோம் எனின் உரையின் வரையும் பொருளினளவும் நடந்ததைக் கூறின் உலகப்பொருள்களுடன் ஒன்றுமெனின் அது என்மனங்கோயிலாக் கொண்டு இருக்குநிலைமையினை அடங்காப் புகழ்ச்சியால் சிறிது கூறுகின் றேன் என்றதாம். அளவை என்பது, மூவகையளவையாகிய பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருட்டாந்தம், உபநய நிகமனத்தால் திடம்பண்ணுகையென்பது மாம், பா, முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். 'பாவிநடத்தலிற்பாவெனப்படுமே" என்றார் பிறரும். ஏத்து, அவ்வாகுபெயர். பாமேவுமேத்துகந்தான் என்றது, சிவமூர்த்திக்கு ஏனைய துதிகளினும் அடியவர்பாமாலையில் விருப்பமென்பது "பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதேயெந்தைபுகலூர் பாடுமின்புலவீர்காள்" என வும், கூடவேடத்தாராகிக்குழுவிலென். வாடியூனை வருத்தித்திரியிலென், ஆடல் வேடத்தனம் பலக்கூத்தனைப், பாடலாளர்க்கல் லாற்பயனில்லையே" என்னுந் திருவாக்குகளாலும் 'படியிலாநின் பாட்டிலாரூரனநிவிருப்பன் பரமனென்ப தடியேனறிந்தனன்" எனப், பிறர் கூறியதனானுமறிக. தில்லையிடத்துகந் தான் என்பதற்குக் கோயிலுக்குக் கூறியதையறிக. அம்பலத்தே கூத்துகந் தான் என்பதற்கு அடியவர் மனமாகிய ஆகாயத்தை யிடமாகக்கொண்டானெ னினுமாம். 'உள்ளமாயுள்ளத்தே நின்றாய் போற்றி யுகப்பார்மனத்தென்று நீங்காய் போற்றி" என்றதனாற்காண்க. கூத்து, முதனிலைபெற்றதொழிற் பெயர். இது பஞ்சகிருத்ய நடனம். "ஆடும்படிகேணல்லம்பலத்தானையனே நாடுந்திருவடியிலே நகரம் - கூடு, மகாரமுதரம் வளர்தோள் சிகரம், பகருமு கம் வாமுடியப்பார்." எனவும் "ஓங்காரமே நற்றிருவாசியுற்ற தனிநீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்கார, மற்றாரறிவாணியம் பலத்தாடலிது, பெறுார் பிறப்பற்றார்பின்" எனவும் "தோற்றந்துடியதனிற்றோயுந திதிய மைப்பிற், சாற்றியிடுமங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய், ஊன்றுமலர்ப்பதத் திலுற்றதிரோதமுத்தி நான்றமலர்ப்பதத்தேநாடு." எனவும், "மோனந்தமா முனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத், தானந்தமானிடத்தேதங்கியிடு - மானந்த, மொண்டருந்தி நின்றாடல்காணுமருண்மூர்த்தியாய்க் கொண்டதிருவம்பலத் தான் கூத்து" என்னுமின்றோர் வாக்குகளாலறிக. நிஷ்களனாகிய இறை வன் ஆன்மாக்களினது நிக்ரகநிமித்தம் சகளவுருக்கொள்ளுமிடத்து என்று

மழியாநிலைமைத்தாகிய அறம் விடையாகவுங் குடையாகவுமிருந்து இறைவனைத் தாங்கியுங் கவித்து நீங்காது நிற்றலின் கொற்றக்குடை என்றார், புறத்ததே என்பதிலுள்ள ஏகாரத்தை வியப்பெனினுமாம். அயனறியா என்பதில் "ஒரு மொழியொழிதன் னினங்கொளற்குறித்தே யென்பதால்" மாலுமிந்திரன் முதலிய ஏனைப்பசுக்களுக்கு மறியாதான் என்பது பெறப்பட்டது. அயன் என்பதில் உயர்வுச் சிறப்பும்மை தொக்கது. இது பாடாண்பாட்டில் எத்திசை புகழ்பெருக வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தது. இங்ஙனம் புகழ்தற்கு ஏதுவாயது நிழல் அந்நிழல் மூன்றுலகமும் நிழற்றியதாகக் கூறுதலும்பட்டு அடியவர்களைக்காத்தற்கு அறிகுறியாக நிற்றலின் என்க. இது இருவிகற்பத்தானடைந்த இருகுறளேரிசைவெண்பா அடிதோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றி வரத்தொடுத்தமையால் அடியெதுகைத்தொடை. இது பிரமன் சிவமூர்த்தியின் திருமுடிதேடியறியாது அலமந்த உயர்ந்த சரிதையை யுட்கொண்டிருத்தலின் வீறுகோளணி, இதனை வடநூலார் உதாத்தாலங்காரமென்ப. (க)

கலித்துறை.

உ. குடைகொண்டிவ் வையமெலாங் குளிர்வித் தெரிபொற் றிகி
ரிப், படைகொண் டிகலெறும் பார்த்திவ ராவதிற் பைம்பொற்
கொன்றைத், தொடைகொண்ட வார்சடை யம்பலத்தான் றொண்
டர்க் கேவல்செய்து, கடைகொண்ட பிச்சைகொண் டுண்டிங்கு
வாழ்தல் களிப்புடைத்தே.

(பொருள்) குடைகொண்டு - வெண்கொற்றக்குடை நிழலால், இவையம் எல்லாம் - இந்த வுலகங்களையெல்லாம், குளிர்வித்து - குளிர்ச்சியடையச்செய்து, எரி - பிரகாசிக்கும், பொன் - அழகிய, திகிரிப்படைகொண்டு - சக்கரத்தால், இகலெறும் - பகைவரைவருத்துகின்ற, பார்த்திவராவதில் - அரசராதலினும், பைம்பொன்கொன்றை - பசுமையாகிய அழகிய கொன்றைமலரின், தொடைகொண்ட - மாலையையணிந்த, வார்சடை - நீண்டசடை முடியையுடைய, அம்பலத்தான், திருச்சிற்றம்பலத்தினெழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜமூர்த்தியின், தொண்டர்க்கு - அடியவர்க்கு, ஏவல்செய்து (ஏவிய தொழில்களைச்செய்து), கடை கொண்ட - (அவரிடத்துண்ணாது வீடுகளின் கடைவாயில்களிற்சென்று அவர்களிடக்கொண்ட, பிச்சைகொண்டு - பிச்சையாகிய அன்னத்தை, உண்டு - புசித்து, இங்கு - இவ்வுலகத்து, வாழ்தல் - உயிர்வாழ்ந்திருத்தல், களிப்புடைத்து - மகிழ்ச்சியினை விளைப்பதாகும். எ - று.

(வி-ரை.) குடைகொண்டு என்றது, அரசனது ஒழுக்கத்தைக்குடைமேலிட்டுக் கூறியதாம். இது உபசாரம், இங்ஙனம் புனைந்துரைத்தற்குக் காரணமாயது நிழலாம். அந்நிழல் உலகுடனிழற்றியதாகக் கூறப்பட்டது குடிகளைப்புறங்காத்தலாம். வையமெலாம, என்றது ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி, முதலிரண்டடிகளிலுள்ள கொண்டென்பதிரண்டும் மூன்றாவது

ண் சொல்லுருபுகள். குளிர்வித்து என்றதால் நிழல் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. எரிபொற்றிகிரி என்பதற்குப் பொன்மேல்விளங்கும் தீப்பொறியுமிழுந் திகிரிஎனினுமாம். திகிரி, வட்டம், அது ஆகுபெயராய்வட்டமாகிய ஆயுதத்தை யுணர்த்திநின்றது. இகல் பண்பாகுபெயர். திகிரிப்படை, இருபெயரொட்டுப் பின்மொழியாகுபெயர். படை, (படுத்தல்) கொல்லுதலென்னும் பொருளது. பிரத்விக்குத்தலைவ னுதலால் பார்த்திவன்என்றுபெயர் பைம்பொற்கொன்றையென்றதால், பசுமைவாடாமையையும் பொன்மை நிறத்தினையும், செம்மை கருமையாகிய பிறிதினியைபு நீக்கத்தையும் உணர்த்திநின்றது, இது திரு அடையாளமாலையாதலால் தெய்வத்தன்மையாய் வாடாமை இயற்கையாயிற்று. இறைவனுக்கு நிறம் பொன்மையாக வேதங்கூறுதலின்-கொன்றையும் அந்நிறமாகவே கூறப்பட்டது. ஏனைய சிவந்த கறுத்த கொன்றைகள் தாமதகுணத்தவாதலால் தாமதகுணமுள்ள வேறு தேவர்களுக்காம். "வில்வமுடன் கொன்றைமலர் சங்கரற்கு நேயம்." "மாதவிகுருந்து வாகைமதயாணிகருங்காக்கொன்றை, சீதளமுருக்கச் செம்பட்ட லரியே செம்பரத்தை, கேதகைகருந் துழாய் செந்திலகமும் கேசவற்காம், நாதனுக்காகா விந்த நறுமலரனைக்காமே." என்பனவற்றுற் காண்க. தொடை தொடுக்கப்பட்டது எனும்பொருளில் ஐ செயப்படுபொருள் விகுதி சடை, ஜடஸங்காதே என்ற தாதுவால் ஒன்றுடனொன்று கூடிக் கொண்டிருப்பதென்பது பொருள், அம்பலத்தான் தொண்டர், சிவனடியவன். அவர்க்கு ஏவல்செய்வது குறிப்பறிந்து வேண்டியவுதவல் "ஈசனெந்தை பிரானடிக்கீர்ந்துணர், வாசநாண்மலரிட்டு வணங்குவோர், மாசிலாச்சிரமத்தின் வருணத்திற் பேசிலாங்கவர் போற்றப் பெரியரே" ஆசறுத்துவிளக்குமருட்சிவ, தேசிகற்பணிவோர் சிவதொண்டரைப், பூசனைக்குரியாரெனப்போற்றுவோர், ஈசனொப்பரென்றேத்துவரெம். மனோர்." "குணமிலாராயினும் குலீனராயினும், மணமலி கருங்குழன் மகளிராயினும், பணமணிபரவரைப் பரமனன்பரே, கணமலியுலகெலாம் பரவுங்காட்சியார். "ஒழுக்கமே புரிந்தோனுதலதனைவிட்டொழிந்தோனுல், இழுக்கஞ்செய் மூர்க்கனுதல் பண்டிதனுதலெண்ணில், பழிப்பறுஞானந் தன்னின் முயல்பவன் பணியத்தக்கான், தொழத்தகு ஞானியென்று சொல்லவேண்டுவதுமுண்டோ" எனவும் வருவனவற்றுற் காண்க. சடைகொண்ட பிச்சையென்பதற்கு இழித்துக்கூறத்தக்க பிக்ஷைஎனினுமாம் அது கரவாதுவந் தீயுங்கண்ணன்னூர் கண்ணுமிரவாமை கோடியுறும்" ஆவிற்குநீரென் றிரப்பினும் நாவிற், கிரவினிளிவந்ததில்" எனவும், பிறவும் வருவனவற்றுற் காண்க "நெடிலடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை" ஆதலின் இச்செய்யுள் கலித்துறை. இது எரிந்திலங்குஞ்சடைமுடிமுனிவர் புரிந்துகண்டபொருண் மொழிந்தமையால் பொருண்மொழிக்காஞ்சி. இது அரசனுயிருத்தலினும் அடியவர்க்கேவல்செய்தல் களிப்புடைத்தென வேறுபடுத்தலால் வேற்றுமையணியின்பாற்படும்.

(உ)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

களிவந் தமுதூறிக் கன்மனத்தை யெல்லாங்
கசியும்படி செய்து கண்டறிவா ரில்லா
வெளிவந் தடியேன் மனம்புகுந்ததென்றால்
விரிசடையும் வெண்ணீறுஞ் செவ்வான மென்ன
வொளிவந்த பொன்னிறமுந் தொன்னடமுங் காட்டு
முடையா னுயர்தில்லை யம்பல மொன்றல்லா
லெளிவந் தினிப்பிறர்பாற் சென்றவர்க்குப் பொய்கொண்
டிடைமிடைந்த புன்மொழியா லிச்சை யுரையோமே.

(பொ-ள்) களிவந்த - ஆநந்தமேலிட்ட, அமுது - அமுதமானது, ஊறி - என் மனதில்சுரந்து, கல்மனத்தை எல்லாம் - எனது கல்லையொத்த மனது முழுதும், கசியும்படிசெய்து - இளகியுருகச் செய்வித்து, கண்டறிவார் இல்லா - (அப்பதிப்பொருளின்தன்மை) இத்தன்மையது என்றுஊனக் கண்ணாலும் மனக்கண்ணாலும் கண்டு அறிபவர்களில்லா, வெளி - பர, மாகாகாசமாகிய, அப்பெருவெளி, வந்து - (அதுதானே இச்சைகொண்டு) எழுந்தருளி, அடியேன் - தனக்கு அடிமைப்பட்ட என்னுடைய, மனம் புகுந்தது - மனமென்னும் இடத்தைக் கோயிலாகக்கொண்டது, என்றால் - எனின் விரிசடையும் - (திக்குகளெட்டினும்) விரிந்தசடையையும், வெண்ணீறும் - (சுத்தசத்துவத்தினறிகுறியாகிய) வெள்ளிய திருநீற்றினையும், செவ்வானம் என்ன - சிவந்தவானத்தைப்போல, ஒளிவந்த - பிரகாசங்கொண்ட, பொன்நிறமும் - பொன்னிறத்தையும், தொல்நடமும் - தொன்றுதொட்டு (ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச்செய்கின்ற) திருநடனத்தையும், காட்டும் - அடியவர் பொருட்டு (அநவரதந்) தரிசிப்பிக்கின்ற, உடையான் - எல்லாமுடைய சிவமூர்த்தி, (எழுந்தருளியிருக்கும்) உயர் - (எல்லாத்தலங்களினும்) உயர்ந்த, தில்லை அம்பலம் ஒன்று அல்லால் - திருத்தில்லையாகிய திருச்சிற்றம்பலம் ஒன்றை அல்லாமல், இனி - இனியாம் எம்வாணாளளவும், பிறர்பால்சென்று - உலகத்தவரிடஞ் சென்று, எளிவந்து - எளிமைகொண்டு, அவர்க்கு - அவர்மேல், பொய்கொண்டு - பொய்யால், இடைமிடைந்த - நடுவிற்கலந்த, புல்மொழியால் - சிறுசொற்களால், இச்சைஉரையோம் - இச்சையான செய்யுள் பாடோம். (எ-று.)

(வி-ரை.) ஆநந்தவுருவமாகிய சிவமூர்த்தியை யுள்ளக்குகையிலூன்றி யுற்றுநோக்குவார்க்குப் பரமானந்தம் விளைதலின் களிவந்தஎன்றார். இதனை "பயிலுநர்க்குக், கண்ணுமாநந்தங்கனிவாயுமாநந்தம், வண்ணவதனமுமாநந்தந், தண்ணறல்சேர், வேணியுமாநந்தம் வியன்மார்பு மாநந்தம் பூணுமாநந்தம் புயங்கரத்தான், நாணுடையும், ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தம், ஆனந்தமெவ்வுறுப்புமானந்தம்." எனும் அன்புடைவாக்காலறிக. சிவஞான யோகப்பயிற்சியிற்பல்காலுந் தூங்குவோர் சிதாகாசமாகிய பெருவெளியின்

ஆநந்தத்தை யனுபவிக்கையில் சுரக்குமமுத தாரையை மாந்தி இன்புறுவரா தலின் அமுதூறியென்றார். அன்றிக் களிவந்த அமுதமாகிய சிவமூர்த்தி என்னலுமாம். என்னை அமுதமாமாறெனின் "மையனவுங்கண்டத்தெம் வளர்சடையென்னாரமுதை" எனவும், "அங்ஙனம் வந்தெனையாண்ட வளர்சடையென்னாரமுதை" எனவும், "மடலின் மட்டே மணியே யமுதேயென் மது வெள்ளமே." எனவும், 'அப்பனே யெனக்கமுதனே'' எனவும், "பருகாவமிர்தமாம்'' எனவும், "ஏதானமிர்தஸ்யநாமதேயானி'' என்னுஞ்சாபாலோபநிஷத்வசநங்களாலுமறிக.

தாமே செய்யாது சிவசத்தி பிரேரேபணையாற் செய்தலின் செய்து என்பதற்குப் பிறவினையாகப் பொருள்கூறப்பட்டது. மனத்தையெல்லாம், ஒருமை பன்மை மயக்கம், புறக்கரணங்களாகிய மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியெனப் பெயர்த்த உறுப்புகளின் தொழில்களாய் பரிச ரச ரூப கந்த சத்தங்களாலும் அகக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரங்களாலும் அறியப்படாது உள்ளத்தால் அநுபவிக்கப்படுவதாதலின் கண்டறிவார் இல்லா என்றார். காணுதல் அறிதலாகிய தொழில்களிரண்டும் உடலுக்குள்ள முக்கியத்தொழில்களாதலின் அவை கூறவே "ஒருமொழியொழிதன்னினங் கொளற் குரித்தே" என்பதனுல் ஏனையவுங்கொள்ளப்பட்டன. வெளியென்றது, புத்தியாவது அந்தக்கரணத்திலொன்று பெயர் ஜாதி முதலான பேதஞானம் அந்தக்கரணத்திலுண்டாகும். அந்தக்கரணம் பாசமாதலால் விகற்பமின்றிச் ஸ்வரூபமாத்ரமான சிவஞானத்தை அறியமாட்டாது, ஆதலால் அமனஸ்கராய் வியோம வ்யாபிக்கு அப்பாற்பட்டவராய் நிஷ்களராய் இருக்கும் பரமசிவன் அந்தஇடத்தில் வெளியாகக்கூறப்பட்டனர், அதனை "வெளியில் வெளியன்'' எனவும், "மூப்பாழும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமாய்'' எனவும், "ஆகாசவண்ணமரர் தலக்கொழுந்து, ஏகாசமாசுணமிட்டங்கிருந் தாகாசவண்ணமமர்ந்து நின்றப்புற, மாகாசமாயங்கி வண்ணனுமாமே.'' "புறத்துளாகாசம் புவனமுலகம், அகத்துளாகாசமெம் மாதியறிவு, சிவத்துளாகாசஞ் செழுஞ்சுடர்ச்சோதி சகத்துளாகாசந் தானஞ்சமாதியே,'' எனவும் அருளிய திருவாக்குகளாலறிக.

தானே இச்சைகொண்டு என்னைப்பணியாளாக்கி யென்னுள்ளத்தை யிடமாக்கிக்கொண்ட தென்பார், புகுந்ததென்றார். விரிசடை, வினைத்தொகை, •பண்புத்தொகைநிலைத்தொடருமாம், திக்கெட்டுமே இறைவனுக்குச் சடையாகக்கூறுதலின் விரிசடையென்றார். இதனை "கலங்குபுனற்கங்கை யூடாடலாலும், இலங்குமதியியங்கலாலும் - நலங்கொள், பரிசுடையா னீண்முடிமேற் பாம்பியங்கலாலும். விரிசடையாங் காணில் விசும்பு.'' எனும் அம்மை திருவாக்காலறிக.

வெண்ணீறு,• பிறிதினியைபு நீக்கிய அடை,• செம்மை, பசுமை, பொன்மைமுதலியநீக்கிநின்றது; அவைகூடாவாதலின், அஞ்ஞானத்தையும்,

பிறவியையும்நீறுசெய்தலின்நீறுகாரணப்பெயர். செம்மைவானம், ஈறுகெட்ட பண்படி முன்னின்ற மெய்திரிந்து நின்றது. வானம், என்பதில் அம் சாரியை என்ன, என்பதுஉவமைஇடைச்சொல். பொன்னிறமென்பதற்கு,உள்ள பிரமாணங்கள் விரிதலின்ஈண்டுவரைந்திலம். மற்றோரிடம்வரைவாம். உடையான், குறிப்புவினைப்பெயரீண்டு இறைவன் எண் குணங்களிலொன்றாகிய முற்றுமுடைமையை விளக்கிநின்றது. பிறர், இடைச்சொல் லடிப்பெயர்உலகத்துள்ளாரைஉணர்த்தியது. பொய்கொண்டிடை'மிடைந்த புன்மொழி என்றது "நலமிலாதானை நல்லனேயென்று நரைத்தமாந்தரை யிளையனேயென்றுங், குலமிலாதானைக் குலவனேயென்று கூறினுங் கொடுப்பாரிலை புறமெலாம் வெறிகமழும் பூம்புகலூரைப் பாடுமின்புலவிர்காள், அலமராதமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே." என்றதாலுணர்க. இது எண்சீர்க்காய்க்கழிநெடிலடி நான்கால்முடிந்தமையால் எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம். "கழிநெடிலடியேகசடறக்கிளப்பின் அறுசீர்முதலாவையிரண்டுறு வருவன பிறவும் வகுத்தனர்கொளலே" என்றதுகாண்க. அவர்க்குஎன்பதில் நான்கனுருபு இடப்பொருள் தாதலின் உருபு மயக்கம் உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளன. இதுவாகையுள் பொருளொடுபுகறல். இதுமனிதரைப் பாடுதலையொழித்து இறைவனைப்பாடவேண்டுமென்பதால் ஒழிப்பணி ஆம். (3)

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

ச, உரையின் வரையும் பொருளி னளவு
மிருவகைப் பட்டவெல்லையுங் கடந்து
தம்மை மறந்து நின்னை நினைப்பவர்
செம்மை மனத்தினுந் தில்லைமன் றினுநட
மாடு மம்பல வாண நீடு
குன்றக் கோமான்றன் றிருப்பா வையை
நீலமேனி மாதிருத் தங்கை யைத்
திருமணம் புணர்ந்த ஞான்றுபெருமநின்
றுதவிழ் கொன்றைத் தாரு மேதமில்
வீரவெள் விடைக் கொடியும் போரிற்
றழங்குந் தமருகப் பறையு முழங்கொலித்
தெய்வக் கங்கை யாறும் பொய்தீர்
வரையாக் கலியெனு மானையு நிரைநிரை
யாயிரம் வகுத்த மாயிரு மருப்பின்
வெண்ணிறச் செங்கண் வேழமும் பண்ணியல்
வைதிகப் புரவியும் வான நாடு
மையறு கனக மேருபால் வரையுந்

செய்வயற் றில்லை யாகிய தொல்பெரும்
பதியுமென்
றொருபதி னாயிரந் திருநெடு நாமமு
முரிமையிற் பாடித் திருமணப் பந்தரு
ளமரர் முன்புகுந் தறுகு சாத்திநின்
னமர்பெய ரெழுதிய வரிநெடும் புத்தகத்
தென்னையு மெழுத வேண்டுள னின்னரு
ளாணை வைப்பிற் காறெறு வனுவும்
வானுற நிமிர்ந்து காட்டுங்
கானில் வானுளம்புங் கருட னாதலினானே.

(பொ-ள்,) உரையின் வரையும் - சொல்லினளவும், பொருளினளவும்- பொருளினளவும், (ஆகிய) இருவகைப்பட்ட-இரண்டு விதமாகிய, எல்லையும் கடந்து-அளவைக்கடந்து, தம்மைமறந்து-தங்களைமறந்துபரவசமாகி, நின்னை நினைப்பவர் - உன்னை தியானிப்பவர்களின், செம்மைமனத்தினும்-மாசில்லா மனக்கோயிலினும், தில்லைமன்றினும் - திருச்சிற்றம்பலத்தும், நடம் ஆடும்-திருநடனஞ்செய்தருளும், அம்பலவாண - பொன்னம்பலவனே, பெரும - எம்பெருமானே! நீடு - உயர்ந்த, குன்றக்கோமான்தன்-மலையரையனுடைய, திருப்பாவையை - குமரியாகிய பிராட்டியை, நீலமேனி - நீலநிறங்கொண்ட வுருவினையுடைய மால் - திருமாலின், தங்கையை - பின்பிறந்தாளை, திருமணம்புணர்ந்தஞான்று - நீ திருமணங்கொண்ட காலத்தில், தாது அவிழ்-மகரந்தம் விரிந்த, நின்கொன்றைத்தாரும் - உனது கொன்றைமலர் மாலையும், ஏதம்இல் - குற்றமில்லாத, வீரம் - வீரத்தினையுடைய, வெள் விடைக்கொடியும் - வெண்மையாகிய இடபக்கொடியும், போரில் - போரையொப்ப, தழங்கும் - ஒலிகின்ற, தமருகப்பறையும் - டமருகமென்னும் பறையும், முழங்கு - சப்திக்கின்ற, ஒலி - ஓசையினையுடைய, தெய்வக் கங்கையாறும் - தெய்வத்தன்மையுடைய கங்காநதியும், பொய்தீர் - பொய் இல்லாத, வரையாக்கலியெனும் - நீக்கக்கூடாத வேதாகமங்களென்னும், ஆணையும் - திருஆணையாகிய செங்கோலும், ஆயிரம் - ஆயிரமாக, நிரைநிறை-முறைமுறையே, வகுத்த - வகுக்கப்பட்டிருக்கிற, மாஇருமருப்பின்-பெரிய கொம்புகளையும், செம்கண் - சிவந்தகண்களையும், வெண் நிறவேழமும்- வெண்மையாகிய நிறத்தினையுடைய (ஐராவணம் என்னும்) யானையும், பண் இயல் - பண்ணிலக்கணத்தையுடைய, வைதிகப் புரவியும் - சதுர்வேதமாகிய குதிரைகளும், வானநாடும் - உயர்நிலையாகிய தேவர் இருக்கையும், மைஅறு - குற்றமற்ற, கனகம் - பொன்னாகிய, மால் - உயர்ந்த, மேருவரையும் - மேருமலையும், செய்வயல் - கழனிகள்சூழ்ந்த, தில்லையாகிய - திருச்சிற்றம்பலமாகிய, தொல்பெரும்பதியும் - பழமையாகிய பெரிய இருக்கையும், என்று-என்றுஉனது புகழை யெடுத்தேத்தி, (அன்றி) ஒருபதினாயிரம்-

ஒப்பற்ற பதினாயிரமென்னுங் கணக்கினையுடைய, திருநெடு நாமமும்-உனது சிறந்த திருப்பெயர்களையும், உரிமையிற்பாடி - அன்புடன் துதித்து, திருமணப்பந்தருள்-திருக்கல்யாணப்பந்தலில், அமரர்-தேவர்கள், முன்புகுந்து-நான்முன் நான்முன் என நுழைந்து, அறுகு சாத்தி - அறுகமாலை சூட்டி, நின் தமர் பெயர் எழுதிய - உனது சுற்றத்தவராகிய அடியவர்களின் திருப்பெயர் வரைந்த, வரி-எழுத்துக்களையுடைய, நெடு புத்தகத்து-பெரிய புத்தகத்தில், என்னையும் எழுதவேண்டுவன்-என் பெயரையும் எழுத வேண்டுகின்றேன், நின் அருள் - உனது சிவசத்தி, ஆணைவைப்பின் - அடியேன்மீது திருஆணை சுமத்தில், காண் ஒணு - கண்ணுக்குப்புலப்படாது சூக்ஷ்மதமமாயிருக்கும், அணுவும், பரமாணுவும், வான் உற - சுவர்க்கத்தை அளாவ, நிமிர்ந்து காட்டும் - ஓங்கித் தனது தூலதமமாகிய உருவத்தைத்தெரிவிக்கும், கானில் - காட்டிலுள்ள, வால் நுளம்பும் - வெண்கொசுகும், கருடன் - கருடனும், ஆதலின் - ஆதலால், (என்க) (எ-று.)

(வி-ரை.) சுத்தாசுத்த மாயைகளிலிருந்தே அதிசூக்குமை, சூக்குமை பைசந்தி, மத்திமை, வைகரியாகிய வாக்குகள் தோற்றினவாதலாலும் அம்மாயை, இறைவன் சத்தி பலகூறுகளினேகதேசமாதலாலும் அவற்றிற்கதீதப் பட்டவனாதலாலும் உரையின்வரையும் எனவும், அவ்வித சுத்த சுத்தாசுத்த அசுத்தமாயைகளினின்று தோன்றின பொருள்களும் அவ்வகைப்பட்டன ஆதலால் பொருளினளவும் எனவும் கூறினார். சொல்லும் பொருளும் ஒன்றுடன் ஒன்று இயைந்தனவாயினும் அவை நீங்கியும் நீங்காது மிருத்தலின் இரண்டாகக்கூறினர். பேராநந்தமாகிய கடலில் மூழ்கி யச்சுவாநுபவத்தை யநுபவிக்கையில் உலகமும் உடலும் நித்திரையில் கைக்கொண்ட பொருள் போல் நழுவிநிற்குமாதலில் தம்மை மறந்தேன்றார். அம்மனம் நிர்மலமானதாதலின் செம்மைமனம் எனவும், கூறினார்.

குன்றங்களுக்குத் தலைவனாகிய மலையரையன் செய்த தவப்பயனால் இறைவி புதல்வியாகத்திரு அவதாரஞ் செய்ததனால் குன்றக்கோமான்றன் றிருப்பாவையை என்றார். பிரதிமை எனும் வடமொழி பாவையெனச்சிதைந்தது. பொருள் ஒன்றுக்குப்பிரதியாக நிருமிக்கப்பட்டது. கோமான், என்பதில் மகான் என்பது மானென்று மருவியது தன் என்பது சாரியை. இறைவனுக்குள்ள சக்திகளில் மால் முதற்சத்தியெனவும் பின் பார்வதி பிராட்டியென்றும் புராணங்கள் கூறுதலால் நீலமேனி மால் திருத்தங்கையென்றார். இறைவனது மூலசக்தி விஷ்ணுமூர்த்தி என்றவாறென்னெனின் உலக முதற்சிருட்டியில் அநாதி புருஷனாகிய சிவமூர்த்தி, அவ்யக்தமென்னும் பிரகிருதி சத்தியிடம், தன் வீர்யத்தைப் பதிக்க அது கனகாண்டமாய் அதினின்று சராசரங்களாகிய உலகந்தோன்றின. ஆதலால் கூறியதா மென்க. "மூவாமுகுந்தற்கிளையவனே" என்றார் பிறரும்.

திருப்பாவை, யென்னுமிடத்தும் திருத்தங்கை என்னுமிடத்தும், 'திரு, கண்டாரல் விரும்பப்படும் தன்மைநோக்கம், என்பது அழகு. இஃதென் சொல்லியவாறெனின் யாவனொருவன் யாதொரு பொருளைக்கண்டான் அக்கண்டவற்கு அப்பொருண்மேற் சென்ற விருப்பத்தோடே கூடிய அழகு அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிற் சிறந்த வுருவும் நலனும், ஒளியும் எவ்வகையானும் பிறிதொன்றற்கில்லாமையால் திருவென்றது அழகிற்கே பெயராயிற்று.''

பெருமாறுகெட்டு நின்ற அண்மைவிளி. தாதவிழ் கொன்றைத்தாரும் என்பது முதல் இறைவனது தசாங்கத்தைப் புகழ்ந்தது. தசாங்க மாமாறு 'புல்லுமலையாறு நாரேர்புனைதார்மா, தொல்லுங்களிறுகொடி முரசம்-வல்ல கோல், என்றிவை நஞ்செழுத்தோடே லாவகையுரைப்ப, நின்ற தசாங்க மெனநேர்.' என்றதால் காண்க. கொன்றைத்தார், விடைக்கொடி, தமருகப்பறை, கங்கையாறு, பொய்தீர்வரையாக்கலியெனுமானை, வெண்ணிறச் செங்கண்வேழம், வைதிகப்புரவி, வானநாடு, மேருமால்வரை, தில்லைப்பதி, பதினாயிரம்நாமம், இவை முறையே தார், கொடி முரசும், ஆறு, செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, மலை, பதி, பெயர் முதலியவற்றைக்குறித்து நின்றன அங்கம் பத்தாக ஒன்று மிகுந்தது திருநெடு நாமத்தைச்சேர்க்கையால் என்க அதனை நீக்கிப் பத்தாகக்கொள்க, இதனைத் திருவாசகம் திருத்தசாங்கத்தாலும், கொற்றவன்குடி யுமாபதிசிவமருளிய நெஞ்சுவிடுதூதாலுமறிக.

விடைக்கு வீரமாவது இறைவன் சந்நிதானத்துத் தேவர்முதலியோர் கட்டளையின்றி யணுகப்பெறுக்காப்பும். இறைவனை வேண்டிக்சொண்ட பதினாறுபேறுமாம் அவற்றை ''மறைகணிந்தனை சைவநிந்தனை பொறுமனமும், தறுகணைம்புலன்களுக்கேவல்செய்குறுச்சதுரும், பிறவிநீதெனப் பேதையர் தம்மொடு பிணக்கும், உறுதிநல்லறஞ் செய்பவர் தங்களோடுறவும்'' ''யாது நல்லன்பர்கேட்கினு முதவுறுமியல்பும். மாதவத்தினோரொறுப்பினும் வணங்கிடமெகிழ்வும், ஓது நல்லுபதேச மெய்யுறுதியுமன்பர், தீதுசெய்யினுஞ் சிவச்செயலெனக்கொளுந் தெளிவும்'' ''மனமும் வாக்கு நின்னன்பர்பாலொருப்படுசெயலும், கனவிலும் முனைதன்பருக் கடிமையாங்கருத்தும், நினைவில் வேறொரு கடவுளை வழிபடாநிலையும், புனிதநின் புகழ்நாடொறு முரைத்திடும் பொலிவும்.'' 'தீமையாம் புறச்சமயங்களொழித்திடுந்திறனும், வாய்மையாகவே பிறர்பொருள் விழைவுறுவளனும், ஏழுறும் பரதார நச்சிடாத நன்னெஞ்சும்; தூய்மை நெஞ்சின் யானெனதெனுஞ் செருக்குறுத்துறவும்.' என்பனவற்றாலறிக. கொடிவளை வினையுடைதென்னும் பொருளில் இகரம் வினைமுதற் பொருண்மைவிகுதி, போரில் என்பதில் இல் ஒப்புப்பொருளது டமேதிஸப்தங்கரோதீதிடமருக என்றதால் டம சப்தத்தை விளைவிப்பது டமருகம், டமருகப்பறை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கங்கைக்குத் தெய்வத்தன்மையாவது - இறைவன் முடியிலிருக்கையும், உமாதேவியின் திருவிரலின் தோற்றத்தாலுமாம். ஆக்னேயென்பது, ஆனையென மருவின்றது. ஆனை நீண்டுத் தசாங்கத்தொன்றாகிய செங்கோலை யுணர்த்திநின்றது

எனினுமாம். செங்கண் சினக்குறிப்புணர நின்றது. வெண்ணிறவேழம், இறைவனது ஐராவணம் என்னும் ஆயிரம் கொம்புகளுள்ள வெள்ளையானை. பண்ணியல் வைதிகப்புரவி என்றது. நான்குவேதங்களையாம். அவற்றைப் புரவியென்றதால் முகமுதலிய வுறுப்புகளுளவோவெனின் அந்த வேதத்திற்குப் பாதம், அஸ்தம், முகம், மூக்கு, நேத்ரம், செவி என்பனவற்றிற்கு முறையே, சந்தசு, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிடம், நிருத்தியமாகிய ஆறும் அங்கங்களாம், அவற்றுள் சந்தசு, மந்திரசுலோகாதிகளுக்கு அக்ஷரகணிதஞ்செய்யும். கற்பம் - ஆஸ்வலாயன, போதாயன, ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யக்யப்பிரயோகாதிகளைக் கற்பிக்கும் வியாகரணம், வைதிகசாஸ்திரார்த்த சித்தியைச் சமர்ப்பிக்கும். சிக்ஷை, உதாத்த அநுதாத்த, ஸ்வரித பிரசயமென்னும் சதுர்விதஸ்வரகரண பூர்வகமான பதபாளிக்ரம வேதாத்யயனுதிகளைச் சொல்லும். சோதிஷம், லக்ன திதி வார நக்ஷத்ர யோக கரணாதிகளால், வைதீககர்மங்களுக்குக் காலந்தெளிவிக்கும். நிருத்தி, வைதிகசப்த நிர்வசநத்தை நியமிக்கும்.

மேரு உலகத்திற்கு மத்தியாயும் தேவர்களிருக்கையாயும் பொன்னனியன்றது மாதலால் மையறு கனகமால்வரை என்றார். கனதீப்திப்யத இதிகனகம், என்றதால் கனகம் என்பதற்குப் பிரகாசத்தையுடைய தென்பது பொருள். வரை மூங்கிலின் பெயர்தானிருப்பதற்கு இடமாயுள்ள மலைக்கு ஆதலால் தானியாகுபெயர். செய்வயல், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை செய்யப்படுவதென்னும் பொருளில் ஐ செயப்படுபொருண்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டது; அன்றி முதனிலைத் தொழிலாகு பெயருமாம். தொல் பெரும்பதியென்றது. அநாதியாகிய சிவமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பதும், பதஞ்சலி, விஷ்ணு, வியாக்ரபாதர்களால் பூசிக்கப்பெற்றதும், விராட்புருடனுக்கு இருதயகமலம்போன்றது மாதலின் என்க. எண்ணிறந்த திருநாமங்களையுடையான் என்பார், ஒருபதினாயிரம் திருநெடுநாமம் என்றார். ‘இதனை ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமிலார்க்காயிரம் திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ” என்ற அருமைத்திருவாக்காலுணர்க. அந்நாமம் ஆன்மாக்களின் பந்தநீங்கி முத்தி காரணமாகக்கொண்டதாம். உடல் புளகிக்க கண்கள் ஆநந்தவெள்ளம் கொள்ளத் தானடிமையென்னும் உரிமைகொண்டு பாட என்பார். உரிமையிற் பாடி என்றார். பந்தர் லகரத்திற்கு ரகரம் போலியாயிற்று. அமரர், மரணமில்லாதார். இவர், விஞ்ஞானகலர் முதலியோரும் மற்றச்சிவகணங்களும் தேவருமாம். இறைவனது திருமணக்கோலப் பொலிவைக் காணவேண்டிய அன்புள்ளாராகிய அமரர், நெருக்கத்தானும் பூதகணங்களின் பயத்தாலும் அஞ்சி நெருக்கத்தின் இடைவெளியிலுள்ள நுழைவழிபுகுந்து சென்றார் என்பார், புகுந்ததென்றார். தமர், பொருளடியாகப்பிறந்த கிளைப்பெயர். வரி, இது செயப்படுபொருள் விகுதிபுணர்ந்துகெட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர். அன்றித் தொழிலாகுபெயருமாம். அளவில்லா அடியவரின் திருப்பெயரெழுதியதாதலால் நெடும்புத்தகம் என்றார். உன் கடைக்

கண் பார்வையுண்டாயின் அணுவும் மகத்தாம் எனவும் தூலமும் அணுவாம் என்பார், அணுவும் வானுற நிமிர்ந்துகாட்டும், வானுளம்பும் கருடனும் என்றார். தசாங்கத்துட னியைந்தன எண்ணும்மைகள் என்னையும் என்பது இறந்ததழீஇயதுடனிழிவு சிறப்புப்பொருளது. அணுவும், நுளம்பும் என்பன இழிவு சிறப்புப்பொருள. இது இடையிற் சிற்சில அடிகள் குறைந்துவந்தமையின் இணைக்குறளாசிரியப்பா. எரிந்திலங்கு சடைமுடி முனுவர்புரிந்து கண்டபொருண் மொழிந்ததாதலால் பொருண்மொழிக்காஞ்சியாம். நின்தமர்பெயர் எழுதியவரிநெடும்புத்தகத் தென்னையு மெழுதவேண்டுவன் என வேண்டிணமையின் இது வேண்டுகோளணி.

வெண்பா.

ரு. ஆதரித்த மாலு மறிந்திலனென் றஃதறிந்தே
காதலித்த நாயேற்குங் காட்டுமே—போதகத்தோற்
கம்பலத்தா னீணாக கங்கணத்தான் றென்புலியூ
ரம்பலத்தான் செம்பொ னடி.

(இ-ள்.) போதகத்தோல் - யானைத்தோலினை, கம்பலத்தான் - மேற்போர்வையாகவுடையவனும், நீள்நாக கங்கணத்தான் - நீண்ட அரவுகளைக் கங்கணமாக வுடையவனும், தென்புலியூர் - திருத்தென்புலியூரை, அம்பலத்தான்-திருநடனசபையாகப் பெற்றவனுமாகிய நடராஜ மூர்த்தியின், செம்பொன் அடி-சிவந்த பொன்னையொத்த திருவடிகள், ஆதரித்த - அவற்றை யடைய விரும்பிய, மாலும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும், அறிந்திலன் - தெரிந்துகொண்டானில்லை, என்ற அஃதறிந்தே - என்ற அச்செய்தியறிந்தே, காதலித்த-அவற்றையடைய விரும்பிய, நாயேற்கும் - நாயையொத்த எனக்கும், காட்டுமே - தரிசனந்தந்தருள்வானே. எ-று.

(வி-ரை.) கற்பங்கடோறுந் தாம்பிறந்து லயிக்கையில் சிவானுக்கிரக நிக்ரகங்கள் பெறவேண்டுமென உலகத்தில் திருவவதரித்தலின் ஆதரித்த மாலும் என்றார், அஃதாமாறு 'மானுடமடங்கலை வலிதபக்கோறலின்' ஐயிரு பிறப்பினு மரியருச்சித்தலின் எனக் கூறியதனான் அறிக. மால், ஆசைகொண்டான் என்னும் பொருளது. ஆதரித்த இது ஆதரம் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த பெயரெச்சக்கிளவி. மால் என்னும் குணவாகுபெயர் கொண்டது அறிதல் மனத்தின் தொழிலாதலால் அஃதிறத்தல் சால அரிதென்பார், அறிந்திலன் எனவும், அவனறியாச்செய்திபல புராணகாதைகளாலும் வேதாகமங்களாலும் வெளிப்படை யென்பார், அஃதறிந்தே எனவும், கூறினார். இழிபிறப்பாகிய சுநங்களை யுவமைகொண்டு கூறிய தென்னையெனின் தோற்றத்தாலிழிவேயாயினும் குணத்தாற் சிறந்ததாதலின் என்க. என்னை சிறப்பெனின் 'யானையனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார் கேண்மைதழீஇக்கொளல்வேண்டும். யானை, அறிந்தறிந்தும் பாகனையே-கொல்லுமெறிந்தவேல் மெய்யதாவால் குழைக்கும்நாய்' என்றார் பிறரும். 'சூழ்த்துமதுகாமுாலுந்தா

"நாயைனாயடியேன்," எ-ம். "செய்வதறியாச் சிறுநாயேன்" எனவும். அருளிய திருவாக்குக்களால்நாய் தலைவனிடத்து அவன்வெறுக்கினும் மிக்க அன்புடையதென்பது பெறப்பட்டது, காட்டுமே எ-து, தேவர்களிலுயர்ந்தாராகிய திருமாலுங் காணப்பெற்றிலா அடிகள் நாயையொத்த என்பொருட்டு எளிவந்தருளுமா என்னுந் துணியாமைப் பொருள்பட நின்றது.

போதகத்தோல் போர்த்தது, கஜாசுரன் என்னும் அசுரன் தேவர் முதலியோரை வருத்த; வருந்திய தேவர் துன்பத்திற்காற்றாது பெருந்தேவரிடத்து முறையிட அவர் வெருவிச் சிவமூர்த்திபிடத்துக் குறைகூறினர். கருணாநிதியாகிய சிவமூர்த்தி, துன்பத்திற்கிரங்கி யசுரனிடஞ் சென்று அவன் தோலையுரித்துப்போர்த்தனர். இதனை "மதித்துவேழமாந்தானவன் வருதலும்வடவை, யுதித்தவன்னியுமச்சுறவெரிவிழித்தொருத்தன், கதித்தகால் கொடுதள்ளவே கயாசுரன் கவிழ்ந்து, பதைத்துவீழ்தலு மிதித்தனன் சிரத்தையோர்பதத்தால்." என்ற மகா ஸ்காந்தபுராணத்தாலறிக. கம்பலம் - குளிருள்ளவர்களால் விரும்பப்பட்டது என்பது பொருள், நீள்நாகம் - வினைத்தொகைகுறிப்பு. நாகம்-என்பதற்குபர்வதத்திலும், சந்தனமரத்திலும் பிறந்ததும் பாதத்தால்நடவாததும் என்பது பொருள். கங்கணம், கண கணப்தே என்றதாதுவால் ஓசையிடுவது என்பது பொருள். தாருகவனத்தவர் இறைவனைப் பகைத்துச்செய்த யாகத்திற்பிறந்தவைகளைத்தாம் கங்கணமாகக்கொண்டமை புராணங்களாலறிக. (5)

கலித்துறை

௬ அடியொன்று பாதல மேழிற்கு மப்புறம் பட்டதிப்பால்,
முடியொன்றிவ் வண்டங்க ளெல்லாங் கடந்தது முற்றும்வெள்ளைப்;
பொடியொன்று தோளெட்டுத் திக்கின் புறத்தன பூங்கரும்பின்;
செடியொன்று தில்லைச்சிற் றம்பலத் தான்றன் றிருநடமே.

(இ-ள்.) பூ கரும்பின் - அழகிய கரும்பினது, செடி ஒன்று - புதல்கள் நெருங்கிய, தில்லைச்சிற்றம்பலத்தான்தன் - தில்லையைத் திருப்பதியாகக் கொண்ட நடராஜமூர்த்தியின், திருநடம் - திருநடனத்தில், அடியொன்று - திருவடி ஒன்றுமே, பாதலம் ஏழிற்கு - எழுவகையாகிய பாதாளத்திற்கு, அப்புறம்பட்டது - அப்பாலாயிற்று, இப்பால் - இப்பகுதியில், முடிஒன்று - திருமுடி ஒன்றுமே, இ அண்டங்கள் முற்றும் எல்லாம் - இந்த உலகங்கள் முழுதும் எல்லாம், கடந்தது - அப்புறப்பட்டது, பொடி ஒன்று-விபூதி தூளி நம்பெற்ற, தோள் எட்டு - எட்டுத்தோள்களும், திக்கின்புறத்தன - எட்டுத் திக்குகளுக்கப்புறத்தவாயின. எ-று.

(வி-ரை.) அடி - பண்பாகுபெயராய்த் திருவடியையுணர்த்திநின்றது. ஒன்று என்பனவற்றினீற்றில் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாகிய ஏகாரங்கள் தொக்கன. ஆதியந்தசூன்யமதாய், அமலமாய்ப்பரிசுத்தமாய் பரிபூர்ணமாய்ச்

சூக்ஷ்மமாய் ஏகமாய் நிறைந்துள்ளது சிவம்; ஆதலால் அதற்கு அடியினளவும் முடியினளவுங் காணின் கண்டிதமாய் அளவைப்பட்டு உலகப்பொருள்களிலொன்றுமாதலின், அப்பொருளின் திருவடி பாதலமேழினையுங் கடந்ததென்றார். இதனாலன்றே "அணியனவுஞ் சேயனவு மல்லா அடி." "அகலமளக்கிற்பாரில்லா அடி." "உருவென்றுணரப்படாத அடி." எனவும், "சீதப்பினியகுயிலே கேட்டியே லெங்கள்பெருமான், பாதமிரண்டும் வினவிற் பாதாளமேழினுக்கப்பாற், சோதிமணிமுடிசொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை, ஆதிகுணமொன்றுமில்லா அந்தமிலான் வரக்கூவாய்." எனவும், "முந்துநடுவுமுடிவுமாகிய மூவரறியாச் சிந்தூரச் சேவடியானைச் சேவகனை வரக்கூவாய்." எனவும் கூறியதுணர்க.

பதந்தயஸ்மின்பாபாதிதிபாதாளம்-பாபத்தினால்ஆன்மாக்களடையுமிடம் பாதாளம். இது அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம் இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம் என்பன. இவற்றின் தன்மையிலைச் சிவதருமோத்தரம். முதலிய சிவாகமங்களினும்புராணங்களினும்காண்க. முடி-முடிக்கப்பட்டதென்னும் பொருளில் செயப்படுபொருள். விகுதிபுணர்ந்து கெட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர். அடிபாதலமேழையுங் கடந்ததென்றதால் கீழுலகமுழுவதும், முடியொன்று இவ்வண்டமெல்லாம் என்றதால் முடிமேலுள்ள ஏழின்புறத்ததாயிற்றென்பதும் பெறப்பட்டது. அவை பூலோகம், புவர்லோக முதலிய எழுவகைய. தோளெட்டுத்திக்கின் புறத்தன என்பதால் எட்டுத்திருத்தோள்களும் எட்டுத்திக்கினைப்புறத்தன வாயின என்பது கொள்ளப்பட்டது. தோள், பால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலினதற்குத் தோள்களென்று பொருள்கூறினும். முடி, தோள், அடி என்னாது அடி, முடி, தோள் என்றது, தலைதடுமாற்றந் தந்து புணர்ந்துரைத்தலென்னுந் தந்திர உத்தி, விராட்டுருவமாகியசிவமூர்த்தி, உலகமேயுருவமானபினாதலின், அவனது பெயர்ச்சி உலகப்பெயர்ச்சியாம். ஆதலாலன்றே "அடிபேரிற்பாதாளம்பேருமடிகள், முடிபேரின் மாமுகடுபேரும் - கடக, மறிந்தாடுகைபேரில் வான்றிசைகள்பேரும், அறிந்தாடுமாற்றாதரங்கு." எனவும், "மூவா மதியானை மூவேழுலகங்கள் ஆவானைக்காணுமறிவு." எனவும், "உருவுபலகொண்டுணர் வரிதாய் நிற்கு மொருவன்." எனவும், "தலையவன்பின்னவன்றாய் தந்தையிந்தத் தராதலத்து நிலையவை நீக்குதொழில் புரிந்தோன்" எனவும் கூறிய திருவாக்குகளா லறிக. இறைவன் திருநடனஞ்செய்தகாலத்து சடைமுடி தங்கிய தலம் அண்டத்தெல்லையாகவும், புருவஞ் சத்தியலோகத்திற் கப்புறமாகவும், முகம் தவலோகத்துக் கப்புறத்தும், கண்டம் மகாலோகத்திற் கப்பாலும், மார்பு தேவருலகத்திற்கப்புறமும், புயங்கள் திக்குகளெட்டிற்கு மப்பாலும், நாபி பூமியின் புறத்தும், தொடை, முழந்தாள், கணைக்கால், சரடு. புறந்தாள், திருவடிகள், சத்தபாதாளங்களுக்கு அப்புறத்தவாக இருந்தன. இவ்வகை திருநடனஞ்செய்து தரிசனந்தருகையில் தேவர் ஞானநோக்கால் தரிசித்தனர். இவ்வித திருநடனங்களில் இறைவன் "ஒங்குலகங்

றுயர்தீர நடம்புரியுமுயர்தான முறைப்பைக்கேண்மே, பாங்குதருங் கைலா யஞ் சிவலோகம் பனிவரைநூல் பரவுஞ் சொர்க்கம், தீங்ககல்பத்திரபீடம் நேபாளங் கங்கைநதி சிரந்தகாசி, கோங்கலருந் தடங்காம ரூபமொடு குரு வின்றானம்." இவ்விடங்களில்நடம்புரிவன். இவற்றுள் திருச்சிற்றம்பலமாகிய திருத்தில்லையில் நடனஞ்செய்வதே உத்தமமாம். "ஈங்கிவற்றுட் சிதம்பரத் துளியற்றுநட முத்தமா மியற்று மேன்மை, தாங்கியிலை மாநந்தத் தாண்டவ மாருயிர்க்கிருளைத்தடுத்தானந்த, மோங்கிடவளிப்பதுவா மற்றையவுமுயிர்க் குறுதியுறுதற்காகும், பாங்கியலுநடத்தானம் பகர்ந்தனமாலினி மூனிவபகாக் கேணி." என்றதாலுத்தமம். மற்றைத் தாண்டவங்கள் ஒவ்வொருகாலத்தில் அடியவர்பொருட்டும் வணங்கார் பொருட்டுமோம். வணங்கார் பொருட்டுச் செய்தது சண்டதாண்டவம். அதனைக்காண அஞ்சித் தேவர் முதலியோர் "மேருமுதற்குலவரைகளனைத்துந்தூளாம் விரவுபிரமாண்டமது வெடித்தூ வேறும், நீருதிரைக்கடலனைத்து மரும்பாழாகும் நிலையுணர்ந்து நடுங்கியு னைச் சரணமாகச், சாருமடியேங்கள்துயர் தவிர்த்திசார்ந்தார் தமையளித்தல் தலைவர்தங்கட்கருளாமன்றே. பேருலகுமடியேமுமழியாவண்ணம்பெயர்த்து நடமகற்றிடுதல் பெருமையாமால்" என வேண்டி நிறுத்தினதால் அது பகையைவெல்லும்பொருட்டாம். பின்னும் இந்நடம் "வடிவுவடிவிறு தியிலாவின்ப வருவாயுலகவாழ்க்கை யென்றோ, நெடியநம துண்மையினை யுணர்ந்து நினைந்தனவரதநிறையானந்தப், படிவமணியம்பலத்துட் பரமாநந் தப் பரவைபடிந்துமூழ்கி, யடிமுடிவுகாணாத வானந்தத்தாண்டவ நின்றுடா நின்றோம்." எனவும், "கலங்கினமால்கடல் வீழ்ந்தனகார்வரையாழ்ந்தது மண், மலங்கினநாகமருண்டன பல்கணம் வானங்கைபோய், இலங்கினமின் னொடுநீண்டசடையிமையோர்வியந்தார், அலங்கனன்மாநடமார்க்கினியாடுவ தெம்மிறையே" எனவும், "தாளொன்றாற்பாதாளமூடுருவத்தண் விசும்பிற், றாளொன்றாலண்டங்கடந்துருவித்-தோளொன்றால், திக்கனைத்தும்போக்குந் திறற்காளி காளத்தி நக்கனைத்தான் சண்ட நடம்." நடமாடுஞ்சங்கரன்று ணண்முகனுங் காணான், படமாடு மாம்பணையான்காணான் - விடமேவுங், காரேறுகண்டன் கயிலாயன் றன்னுருவை. யாரேயறிவாரிசைந்து." என்ற வற்றாற்காண்க.

ஒன்று என்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மையும், எட்டென்பதில் முற்றும்மை யுந் தொக்கன. (௬)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

௭. நடமாடி யேழுலகு முய்யக் கொண்ட
நாயகரே நான்மறையோர் தங்க ளோடுந்
திடமாடம திட்டில்லைக் கோயில் கொண்ட
செல்வரே யுமதருமை தேறு விட்ட
ரிடமாடி யிருந்தவளும் விலக்கா விட்டா
லென்போல்வார்க் குய்யுங்க வியல்வ தன்று

தடமாலை முடிசாய்த்துப் பணிந்த வானோர்
தஞ்சுண்டா யங்கருந்தீ நஞ்சுண் டரே.

(இ-ள்.) நடம்ஆடி - திருநடனஞ்செய்து, ஏழுஉலகும் - ஏழ்உலகங்களையும், உய்யக்கொண்ட - பிழைக்கச்செய்த, நாயகரே-உலகநாதனே, நான்மறையோர்தங்களோடும் - நான்குவேதங்களையுணர்ந்த தில்லைமூவாயிரவருடன், திடம்மாடம் - உறுதியானமாளிகைகளையும், மதிள்-மதிலினையுமுடைய, தில்லை - திருச்சிற்றம்பலத்தை, கோயில்கொண்ட-சிறந்த இருக்கையாகக்கொண்ட, செல்வரே - பெருஞ்செல்வத்திற்குக் காரணமானவரே, உமது அருமை - உமதுபெருமையினை, தேறவிட்டீர் - அறியாதிருந்தீர். இடம்மாடு-இடதுபக்கத்தில், இருந்தவளும் - எழுந்தருளியிருந்த பிராட்டியும், விலக்காவிட்டால்-உமதுதிருநடத்தைத்தடுக்காளாயின், என்போல்வார்க்கு - என்னையொத்த பசுக்களுக்கும், உடனிற்க - ஆண்டுநிற்பதற்கு, இயல்வது அன்று-முடியாதாகும், தடம்மாலை - பெரியமாலைகளையுடைய, முடிசாய்த்து - தலையைச் சாய்த்து, பணிந்த - வணங்கிய, வானோர் - தேவர்களுக்கு, தஞ்சுஉண்டாய்-ஆதாரமாகித் தேவரீர், அங்கு-அத்திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய, அரு-உண்ணற்கருமையாகிய, தீநஞ்சு-நெருப்பை யொத்து (அடைந்ததைக்கெடுக்கின்ற) விஷத்தை, உண்டீரே - அமுதுசெய்தருளினீர். எ-று.

மாடு என்பதில் இரகம் சாரியை.

(வி-ரை.) நடந்தால் ஏழ் உலகுமுய்யக்கொள்ளுதலாவது, சிவமூர்த்தி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே திருமேனியாகக்கொண்டு நடஞ்செய்த எட்டு மிரண்டும் உருவான யகாரமாகிய ஆன்மாவில், நகரம் திருவடியாகவும், மகரம் திருவுந்தியாகவும், சிகரம் திருத்தோளாகவும், வகரம் திரு முகமாகவும், யகரம் திருமுடியாகவும், டமருகம் ஏந்திய திருஅத்தம் சிகரமாகவும், வீசிய திருக்கரம் வகரமாகவும், அமைத்த திருக்கரம் யகரமாகவும், அக்னியை யேந்திய திருக்கரம் நகரமாகவும், முயலகனை ஊன்றிய திருவடிமகரமாகவும், திருவாசி ஓங்காரமாகவும், பிரணவமாகிய அதனை நீங்காத பஞ்சாக்ஷரமே உள்ளொளியாகவும் எழுந்தருளி நடஞ்செய்வன். இந்நடத்தை ஆன்மாவிற்கண்டு களிப்பவர் இம்மைத்துன்பங்களினின்று நீங்கி முத்தியாகிய பேரின்பத்தை யடைவர். ஆயினிதில் தோற்றலயம் எவ்வாறெனின் "தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடுமங்கியிலேசங்காரமூற்றமா, யூன்றுமலாப்பதத்திலுற்ற திரோதமுத்தி, நான்றமலர்ப்பதத்தேநாடு." இதுதோற்றம், "மாயைதனையுதறிவல்வினையைச்சுட்டுமலஞ், சாயவமுக்கியருடானெடுத்துநேயத்தா, லானந்தவாரிதியிலான்மாவைத்தானழுத்தல், தானெந்தையார்பாதத்தான்." இத்திருநடம் ஆன்மாக்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கருணையால் செய்வதாம். இதினுண்மையை மௌனஞானிகள் பரசிவமூர்த்தியின் திருக்கருணையால் மும்மலங்களை நீங்கி, ஆன்மபோதமுடிந்தஇடத்தில் காண்பர். இதுவே பிறப்பை யறுக்குமருந்து இப்பெருஞ் செல்வத்தைக் கொண்டார்க்குப் பிறவி

வறுமை நீங்கும். "உரையுணர்வுக் கெட்டாவொருவன் மிகுபஞ்சாக் கரத்தான்வரைமகடான்பாதிபரையிடமாய்க், காணும்படியே கருணையுருக் கொண்டாடல், பேணுமவர்க்குண்டோ பிறப்பு." என்பனவற்றாற்காண்க.

கொள்ளுதலாவது உள்ளன்பையுடைய விஞ்ஞானகலரிடத்துத்தாமே ஆன்மாவில் பேரானந்தத் திருமேனியைத் தரிசிப்பித்தும், மற்றதீவிரதரம், தீவிரம், மந்தம் மந்ததரமாகிய ஆன்மாக்களிடத்து வேடுவன் மிருகாதிபக்ஷிகளைப்பிடிக்கவேண்டி அவ்வினத்தைக்கொண்டு பிடித்தல்போல ஆன்மாக்கள் கொண்டவுருவத்திற்குத் தக்கவாறு திருமேனிபூண்டு "எவ்வுலகத்து மூர்த்தியேதுகொண்டிவணியங்கும், அவ்வுலகத்துமேனியது கொண்டங்கருமீசன், எனவும், "அருபரத்தொருவன் அவனியில்வந்து, குருபரனாகியருளிய பெருமையைச் சிறுமையென்றிகழாதே" எனத் திருவாசகத்திலும், "இறையருளுருவாய்வந்து கூட்டிடும், எனவும் "உணர்வாய்நின்ற ஞானகூத்தன் ஒருமூர்த்தி கொடுகுறுகி, எனவும், "நன்னெறி விஞ்ஞானகலர்நாடு மலமொன்றினையு மந்நெறியேயுண்ணின்றறுத்தருளிப்:--பின்னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரளயாகலருக்குத் தேவாய்மலகன் மந்தீர்த்தருளிப்—பூவலயர், தன்னின்று நீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த் தாட்கொள்கை—யன்னவனுக்கு, ஆதிகுணம் எனவும், கூறிய திருவாக்குகளால், மார்ச்சால நியாயமாய்த்தாமே எழுந்தருளி அடிமைகொண்டு ரக்ஷிப்பதையாம்.

மறை-அருகரல்லாதார் கேட்கவும் ஓதவும் கூடாதென; மறுக்கப்படுவதென்னும் பொருள்பட்ட தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர். மறையோர்என்பதில் செய்யுளாதலால்ஆஓகாரமாயிற்று. வேதியர்தம்மோடுகோயில்கொண்டமைதில்லைமூவாயிரவருடன் தாமியைந்து அந்த எண்ணைமுடித்தமை. அதனை. "செம்மைமெய்ப்பெரியோர்போலத் தேடரிதென்றுமைந்தன் மெய்ம்மையிற்றுயரநோக்கி விமலன்விண்ணவருங்கேட்ப, வெம்மையொப்பவர்கள் யாரும் யாமவர்க்கொப்போமன்றே, யம்மையப்பயனு மாவானுமவர்களி லொருவனென்றான்." என்ற கோயிற்புராண வசனத்தாலறிக.

மதிள், மதில், ளலயோரபேதம், செல்வரே என்றது எண்குணத்தொன்கிருய முற்றுமுடைமையாகி ஈசுவரன் என்னுந் திருநாமத்தின்பரியாயம்அருமை தேர்தலாவது, தாம், இத்தகையன், இப்படியன், இன்னன் என்று சொல்லியுமளந்தும் பிறாலறிதலேயன்றித் தாமுந்தம்தன்மையறியா திருத்தலேயாம். அதனை "என்னையுடையானு மேகமாய்நின்றானும், தன்னையறியாத தன்மையனும்—பொன்னைச், சுருளாகச்செய்தனைய தூச்சடையான் வானோர்க், கருளாகவைத்தவவன்" எனவும், "அம்பரமாம்புள்ளித் தோலாலமாரமுதம் எம்பெருமானுண்ட சதுரெனக்கறியவியம்பேடி, எம்பெருமானே துடுத்தங்கேதமுடிசெய்திடினுந், தம்பெருமைத்தானறியாத் தன்மையன் காண் சாழலோ," என்ற திருவாக்குகளாற் காண்க.

இடமாடிருந்தவள் எனப்பிராட்டியினிலையை இருப்பவள் என எதிர்காலத்தாற் கூறாதுஇருந்தவள் என இறந்தகாலத்தாற் கூறியதனால், பரமேசுவரருக்கு அக்னிக்குஷ்ணம்போல, அவிநாபாவமாக இருக்கிற கிருபாசத்தியானது பஞ்சகிருத்யபேதத்தாலைந்து வகைப்படும்அதுபராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தியெனப்பெயருறும். அவற்றுள் பராசத்தி, சிவசத்தில், ஆயிரத்தொரு கூறாயமரும். ஆதிசத்தி ஆன்மாக்களுக்கு விஷயசுகத்தைப் பொருந்தும். இது பராசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூறாம். இச்சாசத்தி ஆதிசத்தியில் ஆயிரத்தொரு கூறாய்ச்சிருட்டி யாதிகளைச்செய்ய இச்சைகொண்டிருப்பது. ஞானசத்திசர்வான்மாக்களுடைய கன்மங்களையும் அக்கன்மங்களுக்கீடான தநுகரணபுவன போகங்களையும் உபாதானத்ரயங்களினின்று முண்டாக்கும். இது இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறாக இருக்கும் கிரியாசத்திஞானசத்தியில் ஆயிரத்தொருகூறாய்ச் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைப்பண்ணும். இந்தச்சிவசத்திகளைந்தும் நிஷ்களம். ஆகையால் விஸ்வத்திற்கு அபின்னநிமித்தோபதானமாகிய தமதுசமவாய ஆதிசத்திவாமபாகமும் தாம் தக்ஷணபாகமுமாக இந்திரதனுசுபோலநீலமும் பொன்மையுமாகி ஒருமுதலி லிருவகை நிறம்பெற்று ஞானக்ரியாசமமாய் அகளமாயிருத்தலின் பூதகாலத்தாற்கூறினார்; பின்னுமிதனை "வலந்தான்கழலிடம் பாடகம்பாம்பு வலமிடமே, கலந்தான்வலநீரிடஞ்சாந் தெரிவலம்பந்திட மென்பலத்தார் வலமிடமாடகம் வேல்வலமாழியிடஞ், சலந்தாழ்சடைவலந் தண்ணங்குழலிடஞ் சங்கரற்கேளனவும், "ஒருபாலுலகளந்தமாலவனுமற்றை, யொருபாலுமையவளாமென்றால்—லிருபாலும், நின்னுருவமாக நிறந்தெரியமாட்டோமால், நின்னுருவோ மின்னுருவோ நேர்ந்து." எ-ம், "கங்கைவலமிடம் பூவலங்குண்டலந் தேடிடப்பாற், றங்குங்காம்வலம்வெம்மருவீ யிடம்பாந்தள் வலஞ், கங்கமிடம் வலிந்தோலிடமாடை வலமக்கிட, மங்கஞ்சரியம்பலவன் வலங்காணிடமணங்கே," என்பனவற்றாற்காண்க.

தான்விலக்குவதாவது, தான் உலகமரதாவாதலின் அவ்வுலகத்தையழியாதுகாத்தல். அதனை "முற்ற - எற்றுபுனலிற்கழுவு புவனப்பழங்கலமெடுத்தடுக்கிப்புதுக்கூழின் னமுதமுஞ் சமைத்தன்மை நீபன்முறை யிழைத்திடவழித்தழித்தோர், முற்றவெளியிற்றிரியு மத்தப்பெரும்பித்தன் முன்னின்றொந்தமிடவும் முனியாதுவைகலுமெடுத்தடுக்கி" எனப்பிறர் கூறியதனானறிக. என்போல்வாரென்றது, அத்தரிசனத்தைக்காணும்படி பூமியிற்பிறக்குந்தவமுடைமை. அது அப்பொருளின் நீக்கமறநின்று உடனிருக்கும் உனக்கே தகுதியின்றிப் பிரகிருதி சம்பந்தப்பட்டு மும்மலத்தாற்றொடர் புண்டுகிடக்கும்எம்போலிகளுக்குக்கூடாதென்பார். இயல்வதுஅன்றுஎன்றார். தடமாலை, வர்டாமாலையாகிய கற்பகப்பூமாலையெனினுமாம். முடிசாய்த்துப்பணிந்த என்றதனால், எட்டுறுப்புழ் நிலத்திற்பொருந்தஅடியோம் உமதுதிருவடிசம்பந்திகள், அத்திருவடிபற்றல்லாமல் வேறொன்றையும் ஆதரவாகக்கொள்ளோம் எனையதேவர் தாம், இதன்முன்னிற்க ஆற்றார் சற்றுத்தாமதப்படின் இவ்வி

டம் உலகத்தை எரிக்கும். ஆதலால் எம்மை எக்காலத்தும் காத்தல்போல் இப்போதுங் காக்கக்கடனென்று உத்தமத்தில் உத்தமமாகிய சிரத்தை முதலில் வணங்கிப்பின் ஏனையவுறுப்புகளையும் சாய்த்து வணங்கினவர் ஏன்க

தஞ்சு, தஞ்சம் என்பதில் அம் விகுதி தொகுத்தல். அது ஆதரவாகிய இறைவனை யுணர்த்தியது. அங்கு என்பதில் கு-இடப்பொருளுணர்த்தியது. அக்காலத்தெனக்கொள்ளின் காலப்பொருளுமாம். அருமை எத்தேவராலும் மாட்டாமை யுணர்த்திநின்றது. தீமையென்னும்பண்பு. ஈறுபோய்த்தீயென நின்றதெனினும், அன்றித்தீத்தல்என்னும்பொருளில் தொழிலடியாகியமுதனிலைத்தனிவினைப் பெயரெனினுமாம். தீயாகிய நஞ்சு, தீக்குநஞ்சு, எனமயங்கிநிற்றலால்பொருண்மயக்கம். இதுஎண்சீர்த்தாய்க்கழிநெடிலடி நான்காய் முடிந்ததால் எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம், உலகும் என்பதில் உம்மை முற்றுப்பொருளது. நாயகரே செல்வரே என்பனவற்றில் ஏகாரம் பிரிநிலை. ஓம் என்பதினும்மை யெச்சப்பொருளது. தேன் என்பதில் வினையெச்சவிகுதிதொக்குநின்றது. இருந்தவளும்என்பதினும்மை உயர்வுசிறப்பு. என்போல்வார்க்கு என்பதில் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏகாரம் அசை,

நேரிசையாசிரியப்பா.

அ. நஞ்சுமிழ் பகுவாய் வெஞ்சின மாசுணந்
தன்முதன் முருக்க நென்முதற் சூழ்ந்த
நீர்ச்சிறு பாம்பு தன்வாய்க் கெதிர்வந்த
தேரையை வவ்வி யாங்கி யான்முன்
கருவிடை வந்த வொருநாட் டொடங்கி
மறவா மறலி முறைபிறழ் பேழ்வா
யயிற்றலை யன்ன வெயிற்றிடைக் கிடந்தாங்
கருணனி யின்றி யொருவயி றோம்பற்குப்
பல்லுயிர் செகுத்து வல்விதி னருந்தி
யயர்த்தன னிருந்தும் போலும் பெயர்த்துநின்
றெண்டோள் வீசிக் கண்டோ ருருகத்
தொல்லெயி லுடுத்த தில்லை மூதூ
ராடு மம்பலக் கூத்தனைப்
பாடுதல் பரவுதல் பணிதலோ விலமே.

(இ - ள்.) நஞ்சுஉமிழ் - விஷத்தைக் கக்குகின்ற, பகுவாய் - பிளந்த வாயினையும், வெம்சினம் - கொடுங்கோபத்தினையுமுடைய, மாசுணம்-பெரும்பாம்பு, தன்முதல்முருக்க - தனக்கு முதலாகிய உயிரைக்கொடுக்க (காலம் பார்த்திருக்க) நெல்முதல்சூழ்ந்த-நெற்பயிரின்வேரில் சுற்றியிருந்த, சிறுநீர்ப்பாம்பு - சிறிய நீர்ப்பாம்பானது, தன்வாய்க்கு எதிர்-தனதுவாய்க்கு எதி

ராக, வந்த - (விதிகூட்டவ) வந்த, தேரையை - சிறுதவளையை, வவ்வியாங்கு-கவ்வியதுபோல, யான் - அடியேன், முன் - முதலில், கருஇடை - மாதாக்களின் கருக்குழியினின்றும், வந்த - உலகத்திற்றோன்றிய, ஒருநாள்தொடங்கி-அந்தஆதிநாள்முதலாக, மறவா குறித்தநாளின் எல்லைமறக்காத, மறலி-யமனுடைய, முறைபிறழ்-(ஒன்றுக்கொன்றுஏற்றக்குறைவால்) முறைமாறியுற்ற, பேழ்வாய்-பிளந்தவாயிலுள்ள, அயில்தலைஅன்ன - வேலின் உச்சியையொத்த, எயிற்றிடை - பற்களில், கிடந்து - அழியாதிருந்து, ஆங்கு பிறந்த இடத்தில், அருள்நனி இன்றி - (உயிர்களிடத்து) கருணை சிறிதும் இல்லாமல், ஒறுவயிறுஓம்பற்கு - எனதுஒருஉடம்பினைக் காத்தற்பொருட்டு, பல்உயிர்செகுத்து - பலஉடல்களைக்கொன்று, வல்லிதின் - இனிப்பால்வன்மையாக, அருந்தி பலவகையாகஅருந்தி, அயர்த்தனன் இருந்தும் - சோர்ந்திருந்தும், தொல்எயில் பழமையாகிய மதில்சூழ்ந்த தில்லைமூதுஊர் - தில்லையாகிய பழையநகரில், நின்று - ஒருதிருப்பதத்தை ஊன்றியும், பெயர்த்து-மற்றொருதிருப்பதத்தைவீசியும், எண்தோள்வீசி - எட்டுத்திருத்தோள்களை வீசியும், கண்டோர்உருக-தரிசித்ததோர் கண்ணுமனமும் உருகும்படி, ஆடும்-திருநடனஞ்செய்யும், அம்பலக்கூத்தனை-அம்பலத்தாடியை, பாடுதல்-வாயாரவாழ்த்துந்தொழிலினும், பரவுதல் - கையாரவணங்குந் தொழிலினும், ஒவிலேம்-ஒழிந்தோமில்லை. எ-று. போலும்-அசை.

(வி-ரை.) பெரும்பாம்பு தன்னிரைக்கமைந்த சிறுபாம்பை விழுங்கக் காலம்பார்த்திருக்க அச்சிறுபாம்பு தன்னிரைக்கமைந்த சிறுதேரை தன்முன் வர அதனைக்கவ்வியதுபோல எனைக்கொல்லப் பெரிய யமன் பலபிறவியின் கண்ணேக்காயிருக்க அடியேன் என்ஒருவயிற்றின்பொருட்டுப் பலவுயிர்களைக்கொன்றருந்தியிருந்தும், தேவரீரைவாழ்த்தலும்பாடுதலும்ஒழிந்தேனில்லை என்பதுகருத்து.

பாம்பு, தான்பிறரைக் கவ்வுகையில் தனது பற்களாகிய காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதன் என்னும்பற்களின்வழியுள்ள தொளைகளில்நஞ்சை இறக்கிக் கடிவாயில் ஏற்றும்ஆதலால் நஞ்சுமிழ், எனவும், பசியுற்றகாலத்தும், பயந்தகாலத்தும்,நோவடைந்தகாலத்தும்,பல்லின்விஷ மிகுந்தகாலத்தும், பிறர்மிதித்தகாலத்தும் வாய்திறக்குமாதலால் பகுவாய் - எனவும் வெஞ்சினமாசுணமெனவே எக்காலுங் கோபத்துடனிருக்கும் மூர்க்கனென்னும் பாம்பெனவும், மாசுணம் எனவே, பெரும்பாம்பெனவும் கூறப்பட்டது தன் என்பது சிறுபாம்மை யுணர்த்திநின்றது. முதல் என்பது பண்பாகுபெயராய் உயிரையுணர்த்திநின்றது. நென்முதல் என்னுமிடத்து ஆகுபெயராய் வேரையுணர்த்தியது. சூழ்தல், அதற்கு விளையாட்டாகவும் இயற்கையாகவுமிருத்தலி னிவ்வாறுகூறினர். நீர்ச்சிறுபாம்பெனவே, தான்கடிக்கின் விஷமின்மையும், உருவத்திற் பெருமையின்மையும், தன்வாய்க்கு எதிர்வந்த எனவே, தனக்குமற்றபிராணிகளைச்சென்று வலிஅடங்கித்தின்னும் வலிமையின்மையும், அப்பிராணிகள்தாமே விதிகூட்டவரின் கொள்ளுதலும், தேரையெ

னவே மற்றபிராணிகளைப்போல் தீமைசெய்யாமையும் பெறப்பட்டன. இங்ஙனம் மாலை யுவமையாகக் கூறவேபெரும்பாம்பு யமனாகவும், சிறுபாம்புஅவ்யமனுக்கடங்கியமகனும், தேரையெனவே அம்மகனால் கொன்றருந்தப்பட்டவுயிர்களும் உள்ளுறையாக கூறப்பட்டன. மூன் என்பது ஆகுபெயராய்க் கர்மத்தால் பிறவியில் பிறக்கத்தொடங்கிய காலத்தையுணர்த்தி நின்றது. மாதர்களின் கருப்பையென்றது கருவிடையென்றதால், அனேக சன்மங்களில் ஓரறிவுயர் முதல் ஆறறிவுயிர்காறும் எனது கர்மவலிக்கொப்பப் "புல்லாகிப் பூடாகிப் புழுவாய்மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச், செல்லாநின்ற வித்தாவரசங்கமத்து, ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்." என்றபடி சனனமெடுத்தமையும், வந்தது எனவே எனது இச்சையின்றிச் சிவசத்தியின் பிரேரிப்பால் ஊர்த்வலோகங்களிற்சென்று எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் சுகங்களை யநுபவித்துத் தீர்ந்தவுடனே யங்குள்ள தேவர்களால் பிடித்துத்தள்ளப்பட்டு நக்ஷத்திரங்களாகித் தலைகீழாய்ப்பூமியில்விழுந்து தந்தையினுதரத்தில் உணவாதிகளால் சென்று மாதாவின் உதரத்தில் செல்லுதலும் கூறப்பட்டன.

நாள்என்பது அக்காலத்தை யுணர்த்தினமையின் சினையாகுபெயர். மறலிதான் உயிர்கள்செய்த கர்மங்களைச்சிறிதும் விடாதுபார்த்து, அவரவர்களின் காலத்திற்கும் கர்மத்திற்கும் ஏற்கஉயிரையும் பாபபுண்யங்களையும் அநுபவிக்கச்செய்தலின் மறவாமறலி என்றார். அபிற்றலையன்ன எயிறு எனவே அதனிடம்பட்ட வுயிர்கள் மீண்டும் மீளாமை கூறப்பட்டது. இதனால் நான் பிறக்குந்தோறு பிறக்குந்தோறும் இறப்பென்னும் பயங்கொண்டானாய் வருந்தினேன் என்பது கூறப்பட்டது. இயல்பாக எல்லா உயிர்கண்மேலும் கருணையிருத்தல்வேண்டும், அங்ஙனம் கருணையில்லாதான் நரகம் புகுவன். அதனை "அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கில்லை யிருள்சேர்ந்த இன்னாவுலகம்புகல்." எனவும், "மன்னுயிரோம்பி அருளால்வார்க்கில் லென்பதன்னுயிரஞ்சும்." வினை. எனவும் கூறியதனால் அருணனியின்றி எனக்கூறினார்.

ஒருவயிறுஎனவே, பலவுயிர்களைக்காக்க அருளின்றிச் செய்யினும் அது உண்டார் பலர்மீதும் அக்காரியம்செய்யத் தொடங்கியகாலத்து எவினார் கண்டார்மீதும் அக்கொலைத் தொழுலாதியசேறலின் அத்துணைக்குற்றமின்று அது தன்னையே யடைதலின் இவ்வாறு கூறினார். "அறவினையாதெனிற்கொல்லாமை கோறல் பிறவினையெல்லாந்தரும்," பகுத்துண்டுபல்லுயிர் ஓம்புதனூலோர், தொகுத்தவற்றுளெல்லாந்தலை." எனவும் கூறுதலானும் "கொலைப்பாவம் விளக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளக்கமாட்டா," ஆதலின்பல்லுயிர் செகுத்து என்றார். வல்லிதின் அருந்தியெனவே, உண்ணுங்காலத்து உண்பன, தின்பன, நக்குவ, பருகுவ எனப் பலவித உண்டிகளாக மாற்றி யெனக்கொள்க, அயர்த்தனன் எனவே

இத்தீமைகளென்செய்யுமோ எனஅஞ்சுதல். போலும், அசை. இறைவனது அசைவே உலகிருட்டியும், அவனது நிலையே முத்தியுமாதலின் நின்று பெயர்த்து எனக்கூறினார். இறைவன் நடனஞ்செய்கையில் திருக்கரங்களெட்டும் எண்டிக்காகக்கொண்டு திருநடஞ் செய்தலின் எண்டோள் வீசி யென்றார். "கண்காள் காண்மின்களோ கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை எண்டோள்வீசி நின்றாடும் பிரான்றன்னைக் கண்காள்." என அருளிச்செய்த திருவாக்காற்காண்க. "ஆடினானமலமூர்த்தி யஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சென்னி சூடினாரடியில் வீழ்ந்தார் சுருதியாயிரநாவாரப், பாடினார் பரமாநந்தப் பாவையிற் படிந்தாரன்பு, நீடினார் நிருத் தானந்தங் காண்பது நியமம் பூண்டார்." எனப்பரமானந்தப் பேருததியில் கண்டோரை மூழ்கச்செய்தலின் கண்டோருருகவென்றார். இங்ஙனம் பல்லுயிர்செகுத்துண்டேனாயினும் அம்பலக்கூத்தனைப்பாடுதல் ஒழியேன் ஆதலின் அக்கூற்றன் அவனதுபெயர் கூறுமென்னிடம் வாரான் என்பது கருத்து, என்னையெனின் காலகாலனாதலினானென்க அன்றிப்பரவுதல் இலம்எனப் பொருள்கொண்டுபணிய இல்லை இனியவன் திருவுளப்படி தீதுவருக நலம்வருக என்னினுமாம். ஆங்கென்னும்இடைச்சொல்உவமைப் பொருள்படநின்றது. மற்றையாங்குஇடப்பொருளது. இந்நேரிசையாசிரியம் வெஞ்சினமாசுணம். எனவும். ஒருவயிறு பல்லுயிர் எனமூரண்கொண்டு முடிந்தது. இச்செய்யுள் பெரும்பாம்பு சிறும்பாம்பினுயிரைக் கெடுக்கக்காலம் பார்க்கச் சிறுபாம்பு தேரையினைப் பற்றுதல்போல் காலன் என்னுயிரைக்கொள்ள காலம்பார்க்க நான் பலவுயிரைக்கொன்று தின்பேனாயினேன். என உவமையும் பொருளும் ஒன்றுக்கொன்று இடைவிடாது பிறிதுபொருள் விளக்கலினிதனைப் பிறிது மொழிதலணியெனதுமாம். பிறழ், என்னும்முதனிலை எயிறுஎன்னும் பெயர் கொண்டது. இருந்தும்என்பதின் உம்மை இழிவுசிறப்புப்பொருளது. முதுமையெனும் பண்பு, ஆதிநீண்டு மூது எனநின்றது. உருக எனும் வினையெச்சம், ஆகும் எனும் பெயரெஞ்சுகிளவிகொண்டது. கூத்துமுதனிலை பெருத்தொழிற்பெயர். (8)

வெண்பா.

௯. இலவிதழ்வாய்வீழ்வாரிகழ்வாரவர்தங்
கலவிகடைக்கணித்துங்காணே—னிலகுமொளி
யாடகஞ்சேரம்பலத்தே யாளுடையார்நின்றாடு
நாடகங்கண்டன்பானநான்.

(இ-ள்,) ஒளி-பிரகாசம், இலகும்-விளங்குகின்ற, ஆடகஞ்சேர்-ஆடகம் என்னுஞ்சிறந்தபொன்னினாற் செய்யப்பட்ட, அம்பலத்தே-திருவம்பலத்தில், (எழுந்தருளியிருக்கும்) ஆள்உடையார் - என்னை யடிமையாகக்கொண்ட நடராஜமூர்த்தி, நின்று-ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்தற்பொருட்டு எழுந்தருளி, ஆடும்-திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற, நாடகம்-ஆநந்தத்தாண்டவத்தினை, கண்டு - தரிசித்து, அன்புஆன - பேரன்பின் விளைவைப்பெற்ற, நான்

அடியேன், இகழ்வார் - (பெரியோர்களால்) நிந்திக்கப்பட்ட காமுகரால்; வீழ்வார் - விரும்பப்பட்டவராகிய, இலவு இதழ்வாயவர்தம் - செவ் இலவ மலரின் இதழையொத்த வாயையுடைய விலைமகளிரது, கலவி - கூட்டத்தை, கடைக்கணித்தும் - கடைக்கண்ணிஞலும், காணேன் - நோக்கேன். எ-று.

(வி-ரை.) இவர்கள், பூர்வசன்மபாவத்தால் பலர்க்கும் ஆசைதரும்பெண்களாகிச், சிறுவர் யுவாக்கள், மூத்தோர்என்றும பிணிமுதலிய பெற்றோர் அதிலில்லோரென்றும், நினையாது எல்லாரையுமணைந்தும் பொருளுக்கேற்ப இன்பங்கொடுத்து அப்பொருளைத் தாம்பெற்று இன்பத்தைப் புருடனையொப்ப அனுபவித்துப் பலவிதத்தில் வஞ்சித்தும் கபடத்தை மனதில்கொண்டு அதனையில்லாதார்போல் நடித்தும்; மனதை யொருபுருடனிடம் வைத்து அதிலாததுபோல், ஒளித்துப்புதிய புருடனுடன்முயங்கியும்; பொருளுள்ள அளவும் அவனுடனிருந்து சுகத்தையுண்டு பொருள் நீங்கியகாலத்துப் பழி முதலிய கூறி வெருட்டியும், உம்மை, இம்மையேயன்றி மறுமையிலும் பிரியோமென்று ஆணைகூறி யன்புவரச்செய்து பொருள்பறித்தும், அழகில் மன்மதனேயாக, திருமாலேயாக, கந்தமூர்த்தியேயாக கைப்பொருளிலனேல், அவனை வெறுத்தும், அன்பிஞல் விரும்பாது பொருள் விரும்பியும், நிற்பார் என்பார்; இலவிதழ்வாயவர் என்றார்; அவர்களதுபுணர்ச்சியை விரும்புவோர் கீழ்மக்களில் கடையாஞரும். மேலோரால் இகழப்பட்டவருமே ஆதலின் இகழ்வார் எனவும் கூறிஞர். இவரைக்கூடல் அயலவர் பிணத்தை இருட்டறையில் தழுவுதலையொக்கும் ஆதலின் தீதாமென்க. இதஞலன்றே "பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம் இருட்டறையில் ஏதில்பிணந்தழீயற்று. எ-ம். "வரைவிலாமாணிழையார் மென்றோள். புரையிலாப் பூரியர்களாழுமளறு." எனவும் - "இருமனப்பெண்டிறும் கள்ளுங்கவரும் திருநீக்கப்பட்டார் தொடர்பு." எனத் தெய்வப்புலவருங் கூறியது. மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

இகழ்வாரவர் என்பதில் அவர் என்பதை வாய் என்பதஞேடு கூட்டி வாயவர் எனப்பொருள்கொள்க. இலவு: இது செம்மை பொன்மை, வெண்மைநிறம் பெற்றதாயினுமீண்டுச் செவ்விலவை யுணர்த்தியது. இலவு- முதலாகுபெயர். கலவி; தொழிலாகுபெயர் கலத்தலென்பது பொருள். கலவி எனப் பொதுப்படக்கூறிய அதஞல் இக்கலவி, விலைமகளிர் கலவியாம். அது, மந்தபுத்தி, சோம்பல், அக்கினிமந்தம், வாதம், அரோசகம் முதலிய வுண்டாக்குதலாலும்; குலமகளிரது கலவி தாதுவிர்த்தியும், திரிதோஷஹாரமும், பாவநாசமும் தேசக்கட்டும், குளிர்ச்சியும், மறுமையில் சுவர்க்கமும் தருதலாலும் கடைக்கணித்துங் காணேனென்றார். மேல் பொதுப்படக்கூறிய அதஞல் கலவி நாற்பதும், பெற்றும "ஒருமொழி யொழிதன்னினங் கொளற்குரித்தே யென்றதஞல், ஆலிங்கனம், நகக்குறி, தந்தக்குறி, நாடனம், சும்பனமுதலிய புறத்தொழிலுங் கொள்ளாமை அறிக. காணேன், என்றதால் செவியாற்கேளேன், தேகத்தால் பரிசிக்கேனென்ப

தும். இனத்தாற் பெறப்பட்டன. வாயில் வீழ்தலாவது, வண்டு தேனுண்ண மலரிடத்துத் தாமேசெல்லுதல்போல், விடனும் பரத்தையர் வேண்டாதிருக்கத்தானே யுள்ளன உரியனகொடுத்துவலியச் சொல்லுதலினிவ்வாறு கூறினார்.

பொன்-ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம், என நால்வகைத்து ஊட, தீப்தௌஎன்ற விற்பத்தியால்ஆடகம் என்பதற்குபிரகாசிப்பது என்பது பொருள். சாதரூபம் என்பது மிகவும் பிரசஸ்தமான ரூபமுடையதென்பது பொருள். மேருவிற்குச்சமீபத்திலுள்ள நதிக்கரையிலுள்ள நாவற்பழரஸத்தினால் உண்டான தாதலால் சாம்பூநதம் எனப்பட்டது. மாற்றுன் உயர்ந்தபசும்பொன்னாதலின் கிளிச்சிறையென்ற பெயர்பெற்றது. அவ்வகை மிகவும் விளக்கமுற்ற பொற்சபையை யிடமாகக் கொண்டிருத்தலின் ஆடகஞ்சேர் அம்பலம் என்றார். இவ்வாறு கூறவே சுத்தான்மாக்களின் மலமொழிந்து துலங்கும் சுத்தவெளியாகிய பரமாகாசத்தை இடமாக்கொள்ளுதல் பெறப்பட்டது. ஆளுடையார் என்றதால் என்னைத்தாமே வலுவில் எழுந்தருளி அடிமையாக்கொண்டவர் எ-ம். உலகத்து, மலமொழிந்த சுத்தரை அடிமையாகக்கொண்டு மற்றோரையும் அடிமைகொள்ள கருணையுருவாக விருப்பவன் என்பதும் பொருள், இவ்வடிக்கு ஆடகஞ்சேர் அம்பலத்தே இலகுமொளி எனக்கூட்டி, திருவம்பலத்தில் விளங்கும் ஒளியுருவானவன் ஆளுடையார் - என்னை யடிமைகொண்டான், எனக்கூறினுமாம். நட, நிருத்தௌ என்கிற தாதுவால் ஆன்மாக்களின் சிருட்டியாதி பஞ்சகிர்த்தியத்தின் பொருட்டு நடிப்பவன் என்பது பொருளாம்.

அன்பு ஆனை என்றதால், காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் இன்பம்புதிதாக இருத்தலின் என்க. அதனைவாதவூரடிகளின் மணிவாசகமாகிய திருக்கோவையாரில் "உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன்தில்லைச்சிற்றம்பலத் தொருத்தன் குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொவ்வைச் செவ்வாயிக் கொடியிடைதோள், புணர்ந்தாற் புணருந்தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய், மணந்தாழ் புரிகுழலா ளல்குல்போல வளர்கின்றதே." எனக்கூறினமையானும் அதற்கு உரையாசிரியர் "புணராத முன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிசுட்குறைபடும் அக்குறைபாட்டை யக்கூட்டத்தின் கட்டம் மாற்பெற்ற குணங்களினாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒருபெற்றித்தாய் நிற்கும் என்பது." எனக்கூறினமையானும் உணர்க. அம்பலத்திற்கு அத்துணையொளியெவ்வாறு வந்ததெனின் "பொருளது புணர்வே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளறவரூஉ மரபிற்றென்ப "என்றதனுன்உலகத்துப் பொருள்களில் பொன்னின் மிக்கதின்மையானும், ஈறில் ஒளியையுடைய இறைவனைத் தன் இடமாகப்பெற்றதனாலும், அவனை யடைந்த பொருள்கள் இறப்ப இழிந்தன ஆயினும் மேருவைச்சார்ந்த காகமும் பொன்னாகும் ஆனும் வழக்கமொழி போல் உயர்ந்தோனாகிய இறைவனைச் சார்ந்த பொருளும் விளக்கத்தைப் பெற்றது என்பது பெறப்பட்டது. (9)

கலித்துறை.

நானே பிறந்து பயன் படைத்தேனய னாரணனெங்
கோனே யெனத்தில்லை யம்பலத் தேநின்று கூத்துகந்த
தேனே திருவுள்ள மாகியென் றீமையெல் லாமறுத்துத்
தானே புகுந்தடி யேன்மனத் தேவந்து சந்திக்கவே.

(இ-ள்) அயன் - பிரமதேவனும், நாரணன் - நாராயணன் ஆகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், எம் கோனே என - எமது தலைவனே யென்று துதிக்கும்படி, தில்லை அம்பலத்தே - திருத்தில்லையில் திருச்சிற்றம்பலத்தி னிடமாக, நின்று - எழுந்தருளி, கூத்து உகந்த - (பெருந்தேவர் பொருட்டு) திருநடத்தை விரும்பிய, தேனே - தேன்போல் இனிப்பவனாகிய சிவமூர்த்தி, திருஉள்ளமாகி - திருமனத்தில் என்னை நினைத்து, என் தீமையெல்லாம் அறுத்து - எனது கன்மங்களாகிய தீமைகளை யெல்லாம் நீக்கி, தானே புகுந்து - தீமை நீங்கிய மனக்கோயிலில் தானே எழுந்தருளி, அடியேன் - ஒன்றுக்கும்பற்றாத என்னுடைய, மனத்தே - மனதில், வந்து - எழுந்தருளி, சந்திக்க - என் மனதிற் கலந்ததனால், நானே - அடியேனாகிய நானே, பிறந்து - மனிதயாக்கைபெற்று, (அதனாலாகிய) பயன் படைத்தேன் - இலாபத்தை யடைந்தேன். (எ-று.)

(வி - ரை.) ஆன்மா, பலசன்மங்களிற் பலவித யாக்கைகளைப் பெற்று அச்சநங்கடோறும் நல்வினையால் உயர்வுபெற்றுப் புண்ணிய தீர்த்தக்கரை சிவாலய முதலிய தேவாலய மருங்கு அசரங்களாகவும் சரங்களாகவும் எண்பத்து நான்கிலக்கம் யோனிபேதங்களாய்ப், பிறகு மானிடப் பிறப்பினைப்பெற்று உலகவாதனையில் கட்டுண்டு தாய்தந்தைய ரல்லாதாரைத் தாய்தந்தயர் எனவும், ஒப்புக்கு வந்தாரை உற்றாரென்றும், பூர்வ கர்ம பலத்தினால்: பெண்ணாசைகொண்டு, என்மனைவி என்மக்கள் என்வீடு என்வாயில் என் சார்பு எனத் தனதல்லாத புறப்பற்று அகப்பற்றுகளைத் தன்னுடைமை யென்று இறுமாந்து நல்லோரைவெறுத்து கல்லாரைக்கூடி யிவ்வகைப் பிறந்து மிறிந்தும்; தேவர்முதலிய உயர் பிறப்படைந்தும் வருகையில் புண்ணியத்தால் இறைவன் ஒருவனுளன் என்று சித்தமுண்டாக அவ்வகையில் பிறப்பறுக்க எண்ணமுண்டாகிச் சிவனடியவர், சிவசின்னங்கள் முதலியவற்றில் நீங்காத அன்புகொண்டு சரியை கிரியை முதலிய செய்ய இச்சைபெற்று ஆலயங்கள் தோறுஞ்சென்று திருஅலகிடுதல், திருவிளக்கிடுதல், மலர்மாலை தொடுத்தல் முதலிய செய்தும், பல தலங்ளடைந்து மூர்த்திகளைச் சேவித்தும் பாசத்தையறுக்கும். பின்னும் அதினின்று கிரியை யோகங்களை யடைந்து ஞானம் பெறின் ஆங்கு நம்பனருள் சற்றேகும். ஆதலால் நானே பிறந்து பயன் படைத்தே னென்றார். இதனை "புல்லையரேகவுருப்போனபினர் கல்லறுகம் புல்லாய்ப் பிறக்கவதுபோம். "பூமரங்களாய்ப் பிறந்து புண்ணியனுக்கான

மையாற் போமரத்தினுற் பிறவிபோல்." புண்ணிய தீர்த்தநுட்புழுவா பிறந்தமையால் கண்ணும் புழுப்பிறப்புக் காண்." புள்ளாயநேகவுருப்பே பினர்ப்புட்பிறவிவிள்ளு நதிதோய்விரைந்து.' 'துட்டமிருகப்பிறவிதுறைந் நெடுங்காலங்கட்டப்படுமுயிரார் காண்" எல்லாவுருவுமெடுத்தெடுத்து நல்வினையால் நல்லாவுருவாகு நாடு." "ஆனைந்து மைம்முகனுக் கபிடேகபுண்ணியத்தா லானுருவை நீக்குமற." "ஆனுருவநீங்குதலு மளவில்சிவ புண்ணியத்தால் மானிடரா யிங்ஙன்வரும்" "வேதாகமம் வழங்காமேதினியிற் போய்ப் பிறந்திட்டாதாரமின்றியலையும்" "இந்த மானிடப்பிறவி கொண்டாறிவை யெய்தா மலந்தரிக்கு மைம்புலன்களால்." "அபுத்திபூருவத்தா லாங்கிருநா லெய்திச் சுபுத்திவருமாவி துலங்கும்." தெய்வஞ்சிவமென்னுஞ் சித்தமுண்டாமக்கணமே யுய்யுநெறியுண்டாமுயிர்க்கு." தந்தை மார்மேல் வெறுப்புஞ் சங்கரன்மேல் விருப்புஞ்சிந்தையினைவந்து திகழும்." அத்திகழ்வாலீச னருளுருவுகொண்டருளிமுத்தியடைவிப்பன்முறை." என்பதனான் அறிக. விதியும் மாலுமாகியவிருவர்புவனத்திற்கு மப்பாற்பட்ட திருக்கைலையின், மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாததாய் எழுந்தருளியிருப்பதாதலின் அயன்மாலறியா என்றார்.

புவனங்கள் பலவற்றிருக்கும் உயர்ந்ததென்பதை 'புவலோகங்கடந்துபோய்ப்புண்ணியருக் கெண்ணிறந்த போகமூட்டுஞ், சுவலோகங் கடந்துபோய் மகாலோகஞ் சனலோகந்துறந்து மேலைத், தவலோகங் கடந்து போய்ச் சத்தியலோகங்கடந்து தண்டுழாயோன், அவலோகங் கடந்துலக நாயகமாஞ் சிவலோக நண்ணினரே' என்பதாற் காண்க. கோன், என்பதில் னகரம்சாரியை. கண்ணினும், செவியினும், உடலினும், நாவினும், இனிக்கும் தேன்போலாது மனத்தின்கண் இனித்தலின் தேன் என்றார், இதனை "தினைத்தனையுள்ளதோர் பூவிற்றேனுண்ணாதே, நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறுமெப்போது, மனைத்தெலும் புண்ணெக வாநந்தத் தேன் சொரியுங், குனிப்புடையானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ." என்ற மணிவாக்காலறிக." உனக்குக் கதிவழங்கு முபதேச நல்காவருள் செயவந்தனன்" என்ற பட்டணத்தடிகள் புராணத்தால் இறைவன் மானிடச்சட்டை சாத்தி சத்திநிபாதம் பெற்ற ஆத்மாக்களிடம் எழுந்தருளி அநுக்ரகித்தல் குறிப்பிக்க திருவுள்ளமாகி யென்றார். ஆணவங் கன்மம் மாயையென்கிற மூன்றின்வலிமையை ஒளிமுன்னிருள்போல் குறையச்செய்து ஒளிவிடுசும் பொன்போல் ஆன்மாவில் சிவப்ரகாசம் விளங்கச்செய்தலின் தீமையெல்லா மறுத்தென்றார். தீமை என்றது ஈண்டு ஆணவாதி கர்மங்களையாதலி னருகு பெயர். தீமையெல்லாம், ஒருமை பன்மை மயக்கம். அறுத்தல் சிவபோதப் பயிர் வளராது ஆணவாதிகளாகிய சீவபோதக்களை மூடிநெருக்க அதனைச் சிவசத்தியென்னுஞ் சுரிகைகொண்டு நீக்குதலாம். தன் திருவடியே திரவடிவமாதலின் புறத்தி லநுக்ரகித்தல்போல அகத்திலும் ஆன்ம பஞ்சகிருத்யஞ்செய்ய மந்திரவடிவமாகப் புகுதலை தானே புகுந்து என்றார். புகுந்தபின் தன்னைவிளங்கச் செய்து தாதான்மிய மாதலை அடியேன்

த்தேவந்து சந்திக்கவே, என்றார். நானே என்பதில் ஏகாரந்தேற்றம். னே என்பதின் ஏகாரஞ் சிறப்புப்பொருளது. மற்றைய அசைநிலை - சந்திக்க எனும் வினையெச்சம் இளவிப்படைத்தேன் எனும் வேறு வினைமுதல் கொண்டது. "ஏனையெச்சம் வினைமுதலானுமான வந்தியையும் வினைநிலையானும் தாமியன் மருங்கின்முடியுமென்ப." என்றதனாற்காண்க பிறந்தயன், எனவும் பாடம்.

கழிநெடிலடி யாசிரியச்சந்த விருத்தம்.

௧௧. சந்துபுனையவெதும்பிமலரணை
தங்கவெருவியிலங்குகலையொடு
சங்குகழலநிறைந்தவயலவர்
தஞ்சொனலியமெலிந்துகிளியொடு
பந்துகழல்கண்மறந்துதளிர்புரை
பண்டைநிறமுமிழந்துநிறையொடு
பண்புதவிரவனங்கனவனொடு
நண்புபெருகவிளைந்தவினையன
நந்திமுழவுதழங்கமலைபெறு
நங்கைமகிழவணிந்தவரவுக
ணஞ்சுபிழியமுரன்றுமுயலக
னைந்துநரலவலைந்தபகிரதி
யந்திமதியொடணிந்துதிலைநக
ரம்பொனணியுமரங்கினடநவி
லங்கணரசையடைந்துதொழுதிவ
ளன்றுமுதலெதிரின்றுவரையுமே.

(இ-ள்.) நந்திமுழவு - நந்திதேவர்கொட்டு மத்தளம், தழங்க - ஒலிக்கவும்; மலைபெறு - மலையரையன்பெற்ற, நங்கை - பிராட்டி, மகிழ - களிப்பினைப்பெறவும்; அணிந்த - திருவாபரணமாகக்கொண்ட, அரவுகள் - நாகங்கள், நஞ்சுபிழிய - விஷத்தினைக்கக்கவும்; முயலகன் - முயலகனென்னுமரக்கன், முரன்று - ஓசையிட்டு, நைந்து - வாடி, நரல - நசுக்குண்ணவும், அலைந்த - அசைவுபெற்ற, பகிரதி - கங்கையை, அந்தி - அந்திக்காலத்துத்தோன்று, மதியொடணிந்து - சந்திரனுடன்தரித்து, திலைநகர் - திருத்தில்லைநகரில், அம்பொன் - அழகியபொன்னினால், அணியும் - அலங்கரிக்கபபட்ட, அரங்கில் திருச்சிற்றம்பலத்தில்; நடம் - திருநடனத்தை, நவில் - செய்தருளுகின்ற, அங்கண் அரசை - அழகியகருணைக்கண்ணையுடைய நடராஜமூர்த்திக்கு, அடைந்து - எதிரில் சென்று, தொழுது - வணங்கி, அன்று முதல் - அந்றுதொடங்கி, இன்றுவரையும் - இந்நாள்வரையிலும், இவள் - (என்துகுமரியாகிய) இவள், சந்துபுனைய சந்தனம் அணிய, வெதும்பி - வெப்பமடைந்து,

மலர்அணை - புஷ்பசயனத்தில், தங்க-இருக்க, வெருவி - பயந்து, இலங்கு-விளங்குகிற, கலையொடு - வஸ்திரத்துடன், சங்கு - சங்குவளைகள், கழல - நீங்க, நிறைந்த-(இவளது கோலத்தைக்காண) நிறைந்த-அயலவர்தம்-அயன் மாதருடைய, சொல்நலிய - சொல்துன்பத்தைச்செய்ய, மெலிந்து-வருந்தி, கிளியொடு - கிளியும், பந்து கழல்கள் - பந்தும் அம்மனைகளையும், மறந்து - மறந்துபோய், தளிர்புரை-மாந்தளிரையொத்த, பண்டைநிறமும்-(அவளது) பழையநிறமும், இழந்து - நீங்கி, நிறையொடு - (தனது கலங்காநிலையாகிய) கற்புடன், புண்புதவிர - அடக்கம் முதலிய குணமும்கெட, அநங்கன் அவ னொடு - உருவிலியாகிய) மன்மதனிடத்தில், நண்புபெருக-ஆசைவளர இனை யன - இவ்வகைய (கலகங்கள்) விளைந்த - நேர்ந்தன. எ-று.

(வி-ரை.) எதிர் என்பதை அடைந்து என்பதுடன்கூட்டிப் பொருள் கொள்க. அரசை, என்பதில் இரண்டனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிநின்றது. இது நற்றாய், தலைவிக்கு நாயகனைக்கண்ட நாள்முதலுண்டாய வேட்கை, எல்லாவுணர்வினையு நீக்கித் தானேயாய் நாண் வழிக்காசுபோலவும், நீர்வழி மிதவைபோலவும் தலைவனிடஞ்சென்று பதிந்து அவனது குணங்களை யுள் ளத்து அநுபவிக்கு மிடத்து மனமிடங்கொளாது வெளிவந்து அடையுஞ் செய்கையினைக் கூறுதல். அவ்வாறாயின் தலைவி இருமுதுகுரவர் ஏவல்வழி நில்லாது தானே யிவ்வகை மயலுற்றாளெனின், தேர்ந்து காணாது உள்ளம் ஓடினவழி யோடுதலான் உள்ளத்தான் வேட்கைப்படாத பொருளில்லை. ஆத லான் இது அறத்தின் வழுகாது என்க. இவன் உலகத்திவனின் மிக்கார் ஒப்பாரில்லாத் தலைமகனாதலின் இவனுடன்பொருந்தி னல்லது உடம்பி லணிந்த சந்தனத்திற்குமதனைப்பெற்ற சட்டகத்திற்கும் பயனில்லையென் னும் உள்ளத்தளாய்க் கலவை யணியக் குளிர்ச்சியடையாது வெதும்பினள். இவ்வாறு கொள்ளாது அஃதணிய வருவாரைக்கோபித்தாள் என்றலு மொன்று.

இலவு, செம்பஞ்சு,வெண்பஞ்சு, மறுற்றூவி, அன்னத்தூவி,முதலியஅணை கள் இவள்கொண்ட வெம்மையைத் தணியாவெனத்தாயரிட்டமலர் அணை யிற்றங்கின்காமனால் துன்பநேருமென்பார், வெருவிஎனவும், இவள்பண்டை நிலைமைநீங்கி அவனது திருவழகினை யெண்ணுந்தோறு மெண்ணுந்தோறும் மனம்வாட அதனுடனியைந்த உடம்பு வாட்டங்கொள்ளுதலி னவ்வுடம்பிற் குப் புறவணிகளாய் உடம்பில் அவன்கண்டு மகிழப்பூண்ட அணியும் கலையும் கழலுதலின் கலையொடு சங்குகழல எனவும், இவளது பரிதாப நிலைகண்டு அயலவர் வருந்திஇவளுக்கு அறிவுறுத்துவார்போன்று கூறும் மொழி அன்பு ளானிடத்துவைத்த ஆசையால் அரம்போலுதலின்மெலிந்து எனவும், தனக் குப்பொழுதுபோக்காகக்கொண்ட பந்து கழல்கிளி முதலிய, தான்தலைவனி டத்து அன்புகொள்ளாதமுன் இனியவாகத் தோன்றினும் அத்தலைவனைக் கண்டு அவனது திருமேனியின் பொலிவை நோக்கியபின்னர் அவனது திருவு ருப்பை யெண்ணும்பொழுதுபோக்கினும் இவைசிறந்தனவாகத்தோன்றில்

னாதலின் மறந்து. எனவும், இறைவனைக்காணாத முன்னிருந்த அழகியதளிர் புரைதண்ணன்மேனி கண்டபின் அரும்பெறல்யாக்கையைப் பெற்றபயன் ஈதுணர்வானும் அவனால் விளையுமின்பத்தை யனுபவிக்கலாமெனத் துணிந்தநோக்குடன் ஏக்கங்கொண்டு மனம்வாட அவ்வாட்டத்தை வெளியிட்டுப் பலர்க்கு அறிவிக்குமேனியும் வாடுதலின், தளிர்புரைபண்டை நிறமுமிழந்து என்றார். உலகத்து மனத்திற்கு அடுத்தது காட்டுவது முகமும் மேனியுமாதலின், நிறையென்பது காப்பனகாத்து கடிவனகடிந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம். பண்புதவிர என்றதனால், பண்பென்பன அச்சம் மடம், நாணம், பயிர்ப்பு எனுங்குணங்களேயாம். அவற்றுள் அச்சம் என்பது:—பெண்மையிற் றான் காணப்படாததோர் பொருள் கண்டவிடத்தஞ்சுவது. மடமென்பது:—கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமை. நாணம் என்பது பெண்டிர்க்கு இயல்பாகியதோர் தன்மை. பயிர்ப்பென்பது:—பயிலாதபொருட்கண் அருவருத்து நிற்கும் நிலைமை. இந்நான்கையும் பெண்களுக்குப் புனலோடுவழிப் புற் சாய்ந்தாற்போல வேட்கையான்மீதூரப்பட்டுச் சாய்ந்துகிடவாது ஒழிந்தன என்பார், பண்புதவிர என்றார். உலகத்துப் புருடரை உவமிக்கும் உவமைப்பொருள்களுள் அழகில் அநங்கனையுவமிப்பது இயற்கை, அங்ஙனமாயினும் ஒப்பாரு மிக்காருமில்லாத் தலைமகனுக்கு அநங்கனாகிய மன்மதனை உவமைகாட்டியது. உவமைப்போலியாகக் கொள்க. இவள் இல்லையின்கண் தலைமகனைக் கண்ணுற்று நீங்காதுநீங்கி அவனிடத்துக்கொண்ட வேட்கை மிகுதியால் புனல்வழி மிதவைபோல உள்ளத்தைத் தன்வழிநிறுத்த இயையாது. மனம் ஐம்புலன்வழிசெலுத்தி, வாய்அவன் திருநாமத்தினையும், மெய் அவன் திருவுருப்பினையும், கண் அவன் திருவழகினையும், மூக்கு அவனையணைந்து மாணம் கொள்வதினும், செவி அவன் திருப்பெயர் அழகுமுதலிய கேட்பதினும் விருப்புற்று நிற்றலின் இது காட்சியால் விளைந்த கலக்கம். இதன்கருத்து ஆன்மா இறைவனது நிலைகண்டு அவனை யடையவேண்டுமென்று அவாவுநிலை கூறியதாம். (11)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

௧௨. வரையொன்று நிறுவி யரவொன்று பிணித்துக்
கடறட வாக மிடலொடும் வாங்கித்
திண்டோ ளாண்ட தண்டா வமரர்க்
கமிர்துண வளித்த முதுபெருங் கடவுள்
கடையுகஞ் சென்ற காலத்து நெடுநில
மாழிப் பரப்பி லாழ்வது பொருஅ
தஞ்சே லென்று செஞ்சே லாகித்தன்
றெய்வ வுதரத்துச் சிறுசெலுப் புரையிற்
பெளவ மேழே பட்டது பெளவக்கோ
லெஃகு குழைந்தொரு நாஅ ழீண்டது

உலக மூன்று மளந்துழி யாங்கவ
னீரடி நிரம்பிற் றுயிலவே தேரி
னுரைப்போர்க் கல்லதவன் குறை யின்றே
யினைய னாகிய தனிமுதல் வானவன்
கேழற் றிருவுரு வாகி யாழத்
தடுக்கிய வேழு மெடுத்தன னெடுத்தெடுத்
தாழி யூழி கீழுறக் கிளைந்துங்
காண்பதற் கரியநின் கழலும் வேண்டுபு
நிகில லோகமு நெடுமறைத் தொகுதியு
மகில சராசர மனைத்து முதவிய
பொன்னிறக் கடவு ளன்ன மாகிக்
காண்டி லாதநின் கதிர்நெடு முடியு
மிங்கிவை கொண்டு நீங்காது விரும்பிச்
சிறிய பொதுவின் மறுவின்றி விளங்கி
யெவருங் காண வாடுதி யதுவெனக்
கதிசயம் விளக்கு மன்றே யதிசயம்
விளையாது மொழிந்த தெந்தை வலையாது
கல்லினும் வலித்து நல்லிதிர் செல்லாது
தான்சிறி தாயினு முள்ளிடை நிறம்ப
வான்போ யச்ச மயா வாசை
யிடைந்தன கிடப்ப விடம்பெற லருமையி
லைவர் கள்வர் வல்லிதிர் புகுந்து
மண்மகன் றிகிரியி லெண்மடங்கு சுழற்ற
வாடுபு கிடந்த பிடினெஞ் சத்து
நுழைந்தன புகுந்து தழைந்தநின் சடையுஞ்
செய்ய வாயு மையமர் கண்டமு
நெற்றியிற் றிகழ்ந்த வொற்றை நாட்டமு
மெடுத்த பாதமுந் தடுத்த செங்கையும்
புள்ளி யாடையு மொள்ளிதின் விளங்க
நாடக மாடுதி நம்ப கூடும்
வேத நான்கும் விழுப்பெரு முனிவரு
மாதி நின்றிற மாதலின் மொழிவது
பெரியதிற் பெரியை யென்று மன்றே
சிறியதிற் சிறியை யென்று மன்றே

நிறைபொருண் மறைக ணான்கு நின்னுறைசுடு
விரண்டொடு மறிவினி லாத்து வைத்த
மறையவர் தில்லை மன்றுகிழ வோனே.

(பொ - ள்.) வரை ஒன்று நிறுவி - ஒன்றாகிய மந்தரமலையினை மத்தாக நாட்டி, அரவு ஒன்றுபிணித்து - ஒப்பற்றவாசுகி யென்னும் பாம்பினைத்தாம்பாகக்கட்டி, கடல் தட ஆக - கடலேதாழி ஆக, மிடலொடும் - வலியுடன், வாங்கி - வலித்து, திண்தோள் - தமதுவலிவுள்ள தோள்களை, ஆண்ட - தொழி லுறக்கடைந்த, தண்டா - கெடாத, அமரர்க்கு - தேவர்களுக்கு, (தொழிற்பயனாக) அமிர்து - சாகாநிலைமைதரும் அமிர்தத்தினை; உணா - உணவாக, அளித்த - தந்த, பெருமுதுகடவுள் - நெடியோனாகிய திருமால், கடையுகம் - யுகத்தின்கடை, சென்றகாலத்து - முடிந்தகாலையில், நெடுநிலம் - பரந்த உலகத்தவர், ஆழிப்பரப்பில் - விரிந்த நெடுநீரினையுடைய கடலில், ஆழ்வது - அழிந்து கெடுதலை, பொறா அது - பொறுக்காமல், அஞ்சேல்என்ற - பயப்படவேண்டாம் என்று (அபயந்தந்து) செம் சேலாகி - செம்மைநிறத்தையுடைய சேல்மீனின் உருக்கொண்டு, தன்தெய்வ உதரத்து - தனது தெய்வத் தன்மையுள்ள திருவயிற்றிலுள்ள, சிறு செலுபுரையில் - சிறியசெதிளின் பள்ளத்தில், ஏழ்பௌவம் - எழுகடலையும், பட்டது - யடக்கியது, (அஃதன்றி) ஒருநாள் - ஒருகற்பத்தில், பௌவத்தோடு - கடலுடன், உலகுகுழைத்து - உலகங்களை யெல்லாந்திரட்டி, உண்டது - உணவாக்கியது, அளந்துழி - வாமனவுருக்கொண்டு மூவடி அளந்தகாலத்து, உலகமூன்றும் - சுவர்க்க மத்ய பாதாளமாகிய மூன்று உலகங்களும், அவன் ஈரடி - அவனது இரண்டு பாதங்களுக்கு, நிரம்பிற்றும்இல - நிரம்பியதும் இன்று. பாதம் விரிந்தன. (இக்காரணங்களால்) தேரிற் - ஆராய்ந்து எண்ணுகையில், உரைப்போர்க்கு அலலது - இவன்சொல்லுவார்க்கு அன்றி, அவன்குறைவு இன்று - அவன்குறைந்தானல்லன், இனையன் ஆகிய - இப்படிப்பட்டவனாகிய, தனிமுதல்வானவன் - ஒப்பற்ற தேவர்முதல்வன், கேழல்திருவுருவாகி - வராகவுருக்கொண்டு, ஆழத்து - ஆழ்ந்தகடலில், அடுக்கிய ஏழும் - அடுக்காகவிருந்த ஏழுலகங்களையும், எடுத்தனன் - எடுத்து நிறுத்தினன். எடுத்துஎடுத்து - இவ்வாறு பலமுறையெடுத்து நிறுத்தி, ஊழி ஊழி - பலஊழிகள்தோறும், கீழ்உற - பாதாளமடைய, கிளைந்தும் - கெல்லியும், காண்பதற்குஅறிய - காணுதற்கரிய, நின்கழலும் - உனதுதிருவடியும், வேண்டுபு - தான்இச்சைகொண்டு, நிகிலலோகமும் - எல்லாவுலகங்களையும், நெடுமறைத்தொகுதியும் - விரிந்தவேதத்தின் கூட்டத்தையும், அகில சராசரம் அனைத்தும் - சரஅசரங்களாகிய எல்லா ஆன்மாக்களையும், உதவிய - படைத்த, பொன்னிறக்கடவுள் - பொன்னிறத்தினையுடைய பிரமன், அன்னமாகி - அன்னவுருக்கொண்டு, கண்டிலாத - காணாத, நின்கதிர்நெடுமுடியும் - உனது கிரணங்களையுடைய நெடுமுடியும், ஈங்கு - இந்தத்திருத்தில்லையில், இவைகொண்டு - இந்தத்திருமுடியும் திருக்கழலும் கொண்டு, நீள

காது விரும்பி - நீங்காமல் (அருள்செய்ய) விரும்பி, சிறிய பொதுவில் திருச்சிற்றம்பலத்தில், மறு இன்றி - குற்றஞ் சிறிதுமில்லாமல் விளங்கி பிரகாசித்து, எவருங்காண - எல்லாஉயிர்களுங் கண்டு பேராநந்தம் அடையா ஆடுதி - திருநடனஞ்செய்கின்றாய், எந்தை - என்னை தந்தையாய்க்காப்பா னே, மொழிந்தது - மேற்கூறியது, எனக்கு அதிசயம் விளையாது - அடியே னுக்கு வியப்பினை விளைக்காது (வேறு என்னையெனின்) வளையாது - தேவ ரீரையும் அடியவர்களையும் பணியாது, கல்லினும் வலிது - கல்லைக் காட்டி னும் வலிமையுடையது, அது நல்லிற்செல்லாது - அது நல்வழியிற் செல் லாது, தான்சிறிது - தான் அணுவின்திரத்தது, ஆயினும் - அவ்வுருவத் துடனிருக்கினும், உள்இடை - உள்இடம், நிரம்ப - முழுதும், வான்பொய் - மிக்கபொய்மையும், அச்சம் - வெருவுங்காரியமும், மாயா - கெடாத, ஆசை - பேராசையும், மிடைந்தன கிடப்ப - நெருங்கிஇருக்க, கள்வர்ஐவர் - பஞ் சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துகள்வர், வல்லிதில்புகுந்து - தாமே வலுவில் நுழைந்து, மண்மகன் - குயவனது, திகிரியில் - சக்கரத்தைக்காட்டிலும், எண்மடங்கு - எட்டுப்பாகம் அதிகமாய், சுழற்ற - ஆட்ட, ஆடுபுகிடந்த - சுழ ன்றுகொண்டிருந்த, பீடுஇல்நெஞ்சத்து - பெருமையில்லாத மனத்தில், இடம்பெறல் - அருமையில் இடம்இலாமையால், (நீ இடம்செய்து கொண்டு) நம்ப - சிறந்தோனே, தழைத்தசின்சடையும் - தழைந்துள்ள உனது திருச் சடாமுடியும், செய்ய - செந்நிறங்கொண்ட, வாயும்-திருவாயும், மைஅமர் - கருமை (தான் அழகுபெற) பொருந்திய, கண்டமும் - திருக்கண்டமும், நெற்றியில்-திருநெற்றியில், திகழ்ந்த - (கருணையின்காரணமாக) விளங்கிய, ஒற்றை நாட்டமும் - ஒப்பற்ற திருநயனமும், எடுத்தபாதமும்-அநுக்ரகத்தின் பொருட்டு வீசியதிருபாதமும், தடுத்த செங்கையும் - அபயமென அநுக் ரகம் செய்யும் சிவந்த திருக்கரமும், புள்ளிஆடையும் புள்ளிகளைப்பெற்ற புலி த்தோலாடையும், ஒள்ளிதின்விளங்க-செம்மையாக விளங்க, நுழைந்தனை புகு ந்து-புகுந்து நுழைந்து, நாடகம் ஆடுதி-திருநடனஞ் செய்தருளுகின்றாய். அது எனக்கு அதிசயம்விளைக்கும் அன்றே-அது எனக்கு அதிசயத்தை யுண்டாக்கு மல்லவா, கூடும்-அங்கங்களுடன் கூடும், நான்குவேதமும் - நான்குவேதங்க ளும்விழுபெரு - மிகப்பெரிய சிறப்புற்ற, முனிவரும் - தவத்தினரும், ஆதி முதல்வனே, நின்திறம் அன்றே - உன்திறத்தினர் அல்லவா, ஆதலின் அன்றே - ஆகையாற்றான், என்றும் பெரியதில்பெரியை - எக்காலத்தும் பெரியவாயினவற்றுள் பெரியோய், (என்றும்) சிறியதில் சிறியோய்என்றும்- சூக்ஷ்மபொருள்களினும் நுண்ணியை என்றும், மொழிவது - உனைத்துதிப் பது, நிறைபொருள் - நிறைந்த பொருள்களடங்கிய, மறைகள் நான்கும் - வேதங்கள்நான்கினையும், நின் அலைகழல் இரண்டொடு - ஒலிக்கும் திருக் கழலையணிந்த உனது திருவடிகளிரண்டுடனும், அறிவினில் - தமது அறி வாகிய இடத்தில், ஆர்த்துவைத்த, நிறுத்திவைத்த, மறையவர் - வேதியர் வணங்கும், தில்லைமன்று - தில்லையினிடத்துள்ள கனகசபைக்கு, கிழவோ னே - உரிய நடராஜமூர்த்தியே. (எ - று.)

உலகங்களைக்காக்கவும் அழிக்கவும் நிறுக்கவும் வல்ல திருமாலும், உலகத்தைப்படைக்கும் பிரமனும் அடியும் முடியுங்கொண்டு திருவம்பலத்தில் நடனஞ்செய்தல் அதிசயமன்று ஆயினும் பொய்ம்மை முதலிய குணங்கள் நிறைந்து சற்றுமிடமிலாதிருக்கும் என்னெஞ்சத்தை யிடமாக்கொண்டு நடிக்கின்றனை அது எனக்கு அதிசயம் விளக்கும் என்பது கருத்து. யுகக்கடையென்பது கடையுகம் என நிலைமாறியது. வரை, கீற்று, அதுதன்னைக்கொண்ட மூங்கிலுக்கும் அம்மூங்கில் தனக்குத்தானமாயுள்ள மலைக்கு மானமை யிரு மடியாகுபெயர். உலகத்துயர்ந்தமலை, உயர்ந்த அரவு, உயர்ந்தகடல் இவற்றைக்கருவியாகக்கொண்டு உயர்ந்த தேவனால் கடையப்பட்டது என்பார், ஒன்றுஎன இருமுறைகூறினர். அரவு, தடவு உணவு என்பன "குறியதனிறுதிச் சினைகெடவுகர, மறியவருதல் செய்யுளினுரித்தே." என்பதனால் வந்தன. வரையையும், வாசுகியையும் கொண்டு நிறுத்தும் வலியுள்ளார் என்பதற்கேற்ப திண்தோள் எனவும், அவ்வகை இறுவியமையாது சோம்பாது தம் வலியானியன்றவளவு கடைந்தனர்என்பார், ஆண்டஎனவும், அம்முயற்சியாற் பெற்ற பயன் என்பார், அமிர்து எனவும். அதனைத் தாம்கொண்ட கௌத்துவம் சிதேவிமுதலிய பொருள்களுடன் ஒன்றாகக்கொள்ளாது தேவர்க் கிரங்கிக்கொடுத்தான் என்பார், அளித்த எனவும், இங்ஙனம் அமிர்தம் உண்டுசாகாநிலையடைந்த தேவர்முதல்வனாகிய இந்திரனும், ஏனையதேவரும் இறந்த தேவகற்பத்தினும் தான்தன்வரையறையளவு முள்ளவன் என்பார், முதுபெருங்கடவுள் எனவும் கூறினர். கடவுள்என்பது உள் விகுதிகொண்ட தொழிற்பெயர். பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட வாசுதேவனை யுணர்த்தியது. யுஜயத இதியுகா என்பதால் பலவாண்டுகளாகச்சேர்க்கப்பட்டது. என்பது பொருள்.

ஆழி-ஆழமுடைய எனும்பொருளில் இ, வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி, உலகத்தைக்காக்குங் கடவுளாதலின் உலகம்படுந்துன்பஞ்சகியான் என்பார், பொறுது எனவும், தாம்வாளா ஏனையதேவரை யேவாது தாமேநீரில்விரைந்துசெல்ல வல்லசேன் மீனாயினன்என்பார், செஞ்சேலாகிஎனவும் அங்ஙனம் சேலாகித் தாங்கவும் கவரவும்வல்ல கரங்களிலாது உலகத்தைத்தாங்கவல்லவன் என்பார், ஆற்றல்தோன்ற தெய்வநாத்து எனவும், அங்ஙனம் தாங்கியது, உள்ளிடத்தன்று புறப்புறமாகிய உறுப்பி னுறுப்பென்பார், செலுப்புரை எனவும், இங்ஙனம் காத்ததும், காத்ததனை மற்றொரு கற்பத்தில் அழிப்பதும் விளையாட்டென்பார், பௌவத்தோடுலகு குழைத்து எனவுங் கூறினார். சேல் என்பது, செல் என்னும் முதனிலை முதனீண்டு நின்றது. பொருள் நீரில் விரைந்துசெல்வது. நாள் என்பது ஆகுபெயராய்க் கற்பத்தை யுணர்த்திநின்றது. திருமால் திரிவிக்ரம அவதாரங்கொண்டு மாவலி பொருட்டு உலகமளந்தகாலத்து ஓரடியால் மண்ணையும் மற்றோரடியால் விண்ணையும் அளக்கப்புகுகையிலவ்வடி மண்விண்ணூடுருவிச்சென்ற வாதலின் ஈரடிநிரம்பிற்றில என்றார். அங்ஙனமாயினும் ஏனையதேவர்களாகிய பிரமன் இந்திரன். அக்கினிமுதலியவர்களுந் தலைவராகக்கொள்வோர் கூற்று அவனைத்

தாழ்மைசெய்யாது என்பார், குறைவின்றி எனவும், இவ்வகைப்பேராற்ற லுடையன் என்பார், இனையன் எனவும், இத்தகையன் இரணியாக்கன் பொருட்டுப் பூமியைப் பன்முறையெடுத்து நிறுத்தினன் என்பார், எடுத்தெடுத்து, எனவும், இவ்வகைப்போற்றலும் பெருங்குணமுமுடைய அவனாலும் காணாத திருவடி என்பார், காண்பதற்கரிய நின்கழல் எனவும் கூறினார்,

சோமுகன், மாவலி, இரணியாக்கன் கதைகள் வெளிப்படையாதலால் விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். பிரமன் இராசதகுணமூர்த்தியாதலின் நிறம் பொன்மையாகக்கூறப்பட்டது. கதிர்நெடுமுடிமிடை புணர்ந்த முடியென்பது செயப்படுபொருண்மைவிகுதி புணர்ந்து கெட்டுநின்றது. அடிமுடியுங் கூறவே ஏனைய வுறுப்புகளுங் கூறாமே யடங்கின. இங்ஙனம் மண்புகுந்தும் விண்பறந்தும் மாலும் அயனுங்காணாத ஒன்று திருவம்பலமாகி சிறிய இடத்தைக் கொண்டது என்பார், சிறிய பொதுஎன்றார். அந்நடனம் அனைத்துயிர்களின் அநுக்கிரகநிமித்தமென்பார், எவருங்காணஎன்றார். அதிசயம் விளைக்கும் என்பதிலுள்ள உடன்பாட்டிற்கு மற்றையடியிலுள்ள விளையாது என்பதைக் கூட்டி அதுஎனக்குஅதிசயம் விளைக்கும்என்பதை நாடகமர்பதி என்பதுடன் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. வளையாது என்பதற்கு மென்மையாய் வளைதல் குழைதல் முதலிய குணங்களிலாது எனப்பொருள்கொள்க. ஆன்மாவைச் சிறிது என்பது அணுவெனக்கூறும் பிறர்கோளாயினும் இங்ஙனம் ஆன்மாவின் நுண்மை அறிவிக்கக்கூறினது உபசாரமாம். உள்இடைஎன்பதில் இடை ஏழனுருபு. பெரும்பான்மையும் காமத்தையும் பொருளையும்பற்றி நிகழ்ந்து நரகத்தைத் தருவதாதலின் வான்பொய் எனவும், குடிகளஞ்சுவதும், உயிர்களஞ்சுவதும், தானஞ்சுவதும் ஆகியவெருவந்த செய்கை பலவுடைமையின் பொதுப்பட அச்சம் எனவும், வினைத்தொடர்பால் துறக்கப்பட்ட பொருள்கண்மேல் பழைய பயிற்சி வயத்தால் செல்லும் மனம்பிறவிக்கு வித்தாமாதலின் மாயா ஆசை எனவும் கூறினார். குலாலசக்கரம் குலாலன் எண்ணத்தின் வழிநின்று அவன்வேண்டியாங்கு குடஞ்சால்விசளைமுதலிய செய்தற்குக்கருவியாய்நிற்பது; அங்ஙனமன்றி யென்எண்ணத்தின் வழிநில்லாது தான்எண்ணியபடி செல்லுதலின் எண்மடங்கு சுழற்ற ஆடுபுகிடந்த எனவும், அங்ஙனமாடினும் குலாலனிறுத்த நிற்கும் திரிகைபோலாது தான் எக்காலத்தும் தாவும் புழுப்போல் தாவுநிலையுடையதென்பார், பீடிநெஞ்சம் எனவும், இத்தகை இடமிலா நெஞ்சத்தில் என்னைப்பொருளாகக்கொண்டு நீ வலிய இடங்கொண்டு புகுந்தனையென்பார், நுழைந்தனைபுகுந்து எனவும் கூறினார்.

நம்ப எனும் விளிப்பெயரைத் தழைத்த என்பதின்முன்னே கூட்டியும் அன்றே என்பதை ஆதலின் என்பதன் பின்னும் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. வேதநான்கும் என்றது இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வணமாகிய வேதங்களை விழுப்பெருமுனிவர் என்றது அம்முனிவர்களால் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதி புராணங்களை. நின்திறம் என்றது, வேதவேதாங்கங்களே அவன் திருவுருப்

பும் புறவணியுமாதலின் இதனை; "வேதமொழியர் வெண்ணீற்றர்செம்மேனியர்" எனவும், "வேதமும் வேள்வியுமாயினார்க்கு" எனவும், "வேதியனை வேதப்பொருளானை வேதத்துக் காதியனை யாதிரைநன்னாளானை" எனவும், கூறிய அருண்மொழியானும், "மறையேநமது பீடிகையா மறையேநமது பாதுகையா, மறையேநமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமா, மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகு, மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்." எனவும், "வேதந் தானே நமதாணைச் சத்தி வடிவாய் விதிவிலக்காய்ப், போதங் கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகங்கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கும், பேதஞ்செய்யும் பிணியவித்தெம் பிரியாவீடு தருவதுவே, நாதஞ்செய்யுந் தாவேந்தே நமது செங்கோலதுவாகும்." என்ற பரஞ்சோதி முனிவர்செய்யுளாலும் அறிக. சர்வான்மாக்களுமெடுக்கும் உருக்களுக்கேற்ப அவற்றிற்குத் தக்கபடி இயைந்து நிற்றலின் பெரியதிற் பெரியை சிறியதிற் சிறியைஎன்றார். இதனை "பலகலை............சிறிதாகிப் பெரிதாய்த் திகழ்வது தற்சிவ" மென்பதனாலும் பிறவாற்றானும் காண்க. எழ் என்பதின் எகாரம் பிரிநிலை, மூன்றும் அனைத்தும் என்பதினும்மை முற்றுப் பொருள். நிரம்பிற்றும் என்பதில் உலகினது இழிவைத் தெரிவித்தலின்உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை. ஆழம் கடலை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். எடுத்தனன் முற்றெச்சம். சடையும் - ஆடுதிவரையுள்ள உம்மைகள் எண்ணுப் பொருள்.

வெண்பா.

௧௫. கிழவருமாய் நோய்மூப்புக் கீழ்ப்பட்டுக் காமத்
துழவரும்போ யோயுமா கண்டோ—மொழிதெரிய
வாயினா லிப்போதே மன்றி நடமாடு
நாயனா ரென்றுரைப்போம் நாம்.

(பொ-ள்.) காமத்து உழவரும் - நெடுநாள் காமத்துழைத்தாராகிய யுவாக்களும், நோய் - பிணிக்கும், மூப்பு - கிழத்தனத்திற்கும், கீழ்ப்பட்டு - அடங்கினவர்களாய், போய் - (பஞ்சேந்திரியங்களும்,) வலிகுறைந்து, கிழவரும் ஆய் - கிழத்தன்மையும் உடையவர்களாகி, ஓயும் ஆறு - ஓய்ந்தவிதத்தை, கண்டோம் - பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டோம், (ஆதலால்) நாம் - நாம் எல்லோரும், இப்போதே - இந்த அறிவுடன்கூடியிருக்குங் காலத்திற்றானே, மன்றில் - திருச்சிற்றம்பலத்து, நடம்ஆடும் - ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற, நாயனார் என்று - தலைவனென்று, வாயினால் - வாயினாலே, மொழிதெரிய - சொல் தெளிவாகத் தெரியும்படி, உரைப்போம் - துதிப்போம், எ-று.

(வி-ரை.) ஆலிங்கனம், சும்பனம், நகக்குறி, பற்குறி, தாடனம், முதலிய புறத்தொழில்களும் கரணவிதங்களுமுணர்ந்த திருடகாத்ருமான புயவலியுள்ளாரும் தமது இளமைநீங்க நரைமுதலிய பெற்றும் சொல்தளர்ந்தும் இளையர் தம்மைக் கிழவனென அவமதிக்கவும்பெறுதலின் கிழவருமாய் என

வும், அக்கிழத்தனத்தின் மிகுதியாலும் உணவாதிகளின் அசீரணத்தாலும் செல்லாமையாலும் நோய்முதலிய வலிகொண்டு நிற்றலின் நோய் எனவும், அந்நோயால் மூப்புத்தான் தேகத்தை யிதுகாறும் விடாதுமறைந்து தக்க தருணங்கண்டு தன்னை எதிர்ப்பாரின்றித் தலையெடுத்து நிற்றலின், மூப்பு எனவும், அவ்வகைத்தோன்றிய மூப்பு எவ்வகைமந்திர ஔஷதங்களாலும் தன்வலிகுறையாது தானே அத்தேகத்தைக்கொண்டு மற்றையவற்றைக் கீழ்ப்படுத்தலின் கீழ்ப்பட்டு எனவும், வாதபித்த சிலேத்மாதிகள் ஒன்றினை யொன்று நெருக்கப் பிணிகள் மேலோங்குவதில் சிலேத்மம் மேலோங்க நரை.திரையுண்டாம். சிலேத்மம் பித்தத்தைச் சாரில் உணவுசெல்லாது. அதனால் சத்ததாதுக்களும் நிலைதளரும். பித்தம் வாதத்தை நெருக்கின் வாதங்குறையும், அதனால்கண்ணொளிகெடும். பின்னும்நடத்தல், நிற்றல், ஓடல், கெடும். சுவாசம் மேனோக்கில் காது மந்தம், மேன்மூச்சு முதலியவுண்டாம். அஃதன்றியும் இளமையின் சுகம் இருபதுவயதளவுமாம். அவ்விருபது வயது நீங்க வளர்ச்சிகெடும் முப்பதில் அழகுகெடும். அறிவு நாற்பதுவருடத்திற் கெடும். தேகவலி ஐம்பதுவருடத்திற்குறையும். அறுபதில் தாதுக்கள் கெடும். எழுபதில் கண்கள்கெடும். எண்பதினில் செவிப்புலன்கெடும். மனம்தொண்ணூறினும், நூறில் சீவனும் நீங்குமெனக்கூறுதலின் ஓயுமா எனவும், இது அநுமான ஆகமம் முதலியவற்றால் நிரூபிக்கத்தக்கதாயினும் எம்மதத்தவருக்கும் சம்மதமாகிய பிரத்யட்ச ப்ரமாணமென்பார், கண்டோம் எனவும் கூறினர்.

இதனை "இட்டமிகு மிளமைநலமீரைந்தாண்டதனி லிருபதினில் வளர்ச்சியு முப்பதுவருடத்தழகு, முட்டகையமேதையு நாற்பது வருடத்துடலி, லொண்மலமுமைம்பதினிலறுபதினிற்றாதுந், திட்டியுமங்கெழுபதினிலெண்பதினிற்செவியுந், திகழ்மனமுந் தொண்ணூறிற் சீவனுநூறளவில், விட்டகலும் விரவியு தித்தொடுங்குவதென்றுணர்ந்தோர், வீணுள்பட் டொழியாமல் விரும்புவர் நற்றவமே." என்பனவற்றாலும், "உரைகின்றனரைவரொன்பது வாயிலோர் மூன்றுளதான், மறைகின்ற வென்புநரம்போடிறைச்சியு திரமஃசை, பறைகின்ற தோல்போர் குரம்பை பயனிலைப்போயடைமினறைகின்ற தென்புனல் செஞ்சடைக்கொண்டோன் மலரடிக்கே" எனவும் கூறியதனான் அறிக. காமத்துழவரும், கிழவருமாய், நோயருமாய், மூப்பருமாய் என ஆர் விகுதியையும் ஆய் எனும் வினையெச்சத்தையும் தனித்தனிக்கூட்டிபொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்றும். போய் என்பதற்கு இந்திரியங்களென்பது வருவிக்கப்பட்டது கிழமை, உரிமை. அது மூப்பினீங்காமையும் நெடுநாளுடல் கொண்டமையுமாம் நாய், மூப்பு என்னும் குணப்பெயர்கள், தம்மை யுணர்த்தாது குணிகளை யுணர்த்தின் கீழ்ப்பட்டு என்பதற்குக் கூனடைந்தென்றலுமொன்று. ஆம் என்பது, ஈறுதொக்கு ஆ என நின்றது உபாம்சு, வாசிகம், மானஸம், எனத் திருமந்திரமுச்சரிக்கு முறையானுமிவர், தன்னோடொத்தஜன்மாக்கள்தாம், அடைந்த பேரின்பவாரியிற்குளித்து, அப்பேற்றை அடையும்

வண்ணம் மொழிதெரியஎன வாசிகமே கூறினர். உலகு, நெருநெலிருந்தா னின்றில்லையென்னும் நிலையாமை யுடைத்தாதலின் அவ்வுலகில் உடலுயி ருடனிருக்கவே காலத்திற் நற்கதிபெறவேண்டுமென்பார், இப்போதே என்றார். நாயகன் என்பது, நாயன் எனமருவிற்று. இதனால், உடனிலையாமை கொண்டது, அவ்வுடலுள்ளபோதே அதனைப்பெற்றதனாலாய பயனையடைக வென வற்புறுத்தினமை கூறப்பட்டது. "ஓதலனும்முறையவன் பல்குண முன்னைவிட்டேன் போதவன் பின்னேபொருந்தவன் வாழ்க்கை திருந்தச் சென்று, மாதவமாகிமோதவமாவளர் புன்சடையான், யாதவன் சொன்னனது கொண்டொழியினி யாரணங்கே." என்னும் அருள்வாக்காலறிக. (13)

கலித்துறை.

கச. நாமத்தி னாலென்ற னாத்திருத் தேனறை மாமலர்சேர்
தாமத்தி னாலுன் சரண்பணி யேன்சார்வ தென்கொடுநான்
வாமத்தி லேயொரு மானைத் தரித்தொரு மானைவைத்தாய்
சேமத்தி னாலுன் திருத்தில்லை சேர்வதோர் செந்நெறியே.

(பொ-ள்.) வாமத்திலே - வாமகரத்திலும் பாகத்திலும், ஒருமானை - ஒருமான்கன்றினை, தரித்து - ஏந்தி, ஒருமானை - ஒருமான்போன்றபிராட்டியை, வைத்தாய் - திருத்தேவியாகப்பெற்றவனே! நாமத்தினால் - உன்திருநாமத்தையோதலினால், என்றன - என்னுடைய, நா - நாவினை, திருத்தேன் - திருத்திக்கொண்டேனில்லை, நறைமாமலர்சேர் தாமத்தினால் - தேனிறைந்த பெருமை தங்கிய மலர்மாலைதொடுத்துப் பூசிப்பதனால், உன்சரண் - தேவரீர் திருவடிகளை, பணியேன் - வணங்கேன், சேமத்தினால் - அரண்கொண்டு, உன்திருத்தில்லைசேர்வது - தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தில்லையை யடைவதாகிய, ஓர்செம்நெறி - ஒப்பற்றமோட்சத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய வழியை, என்கொடு - எந்த ஆதரவைப்பற்றி, நான்சார்வது - அடியேன் அடைவது. எ-று.

(வி-ரை.) நாமத்தினால் என்றதால், சிவமூர்த்தியின் திருவுருவத்தை மந்த்ரபூர்வமாகத் தெரிவிக்கும் மந்திரம் கூறப்பட்டது. மநநம், திராணம் எனும் இரண்டுபதப்புணர்ச்சி மந்த்ரமெனப்பட்டது. பொருள், தன்னைத் தியானிப்பவனைச் சம்சாரக்கடலினிருந்து கரையேற்றிக்காப்பது. அம்மந்த்ரம்; வாசக, வாச்யபேதத்தால் இருவிதப்படும். அவற்றுள் வாசகம், வாக்கினுருக்கொண்டது. வாச்யம், அதன் லக்ஷணத்தைக்கொண்டது. மந்திரமே, நாதஸ்வரூபம், அந்நாதம், சிவத்தில்தோன்றும், நாதத்தில் விந்துதோன்றும், விந்துவில் உயிர் மெய், முதலிய அக்ஷரங்கள் தோன்றும்.

அம்மந்திரங்களைச் சிவமூர்த்தி ஆன்மாக்களின் கன்மாநுகுணமாகப் பல வித பேதத்தால் அருளிச்செய்தனர், அவை, மிருத்யுஞ்சயம், சிந்தாமணி,

மாலாமந்த்ரம், பிராசாதம் முதலியவாகப் பலதிறப்படும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடுமுதலிய போகங்களையும் சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சிய மென்னும் பதவிகளையும் தரும்.

மந்திரங்கள், சித்தம், சாத்யம், ச்வசித்தம், அரி, என நான்குவகுப்புக் கொண்டிருக்கும். இவற்றை முறையே தனித்தனி மாறப் பதினறுபகுப்பாகும். அவற்றுள் சித்தம், சாதகனுக்குச் சபத்தால் இஷ்டபலத்தைத் தரும். சாத்யம், ஜபதர்ப்பணங்களால் இஷ்டபலத்தைத் தரும். ச்வசித்தம், பாட மாத்திரத்தால் பலத்தைத்தரும். அரி, பகைவரைக்கெடுக்கும். ஆதலின் இவற்றின் முறையை யாசிரியன் உபதேசிக்க அறிந்து மந்திரமாதாவாகிய பஞ்சாக்ஷரியைச் சபிக்கவேண்டுமென்பார், அவ்வகைக்கூறினர். திருத்துதலாவது, தான் மறந்திருப்பினும் நாத்தானே அவன்திருநாமத்தைக்கூறிக்கொண்டிருக்கப் பழக்கிவைத்தல், அதனை "மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிருப்பாதமே மனம்பாவித்தேன், பெற்றலும் பிறந்தேனினிப் பிறவாத தன்மைவந்தெய்தினேன், கற்றவர் தொழுதேத்துஞ் சீர்க்கறையூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி, நற்றவா வுனை நான் மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமசிவாயவே." என்னுந்திருப்பாசுரத்தால் அறிக. நாமத்தினல் மந்தரசித்தி கூடாது தியானித்தபொருள் கண்கூடாகாதெனின், பரிபாகமின்றிச் செய்தல் கூடாதெனச் சரியை யநுஷ்டித்தல்வேண்டும் ஆதலில் முதலில் நாமத்தைக்கூறிப் பின்பு தாமத்தைக் கூறினர். அது தாதமார்க்கமாம். "தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன்கோயிற்றலமலகிட்டு இலகுதிருமெழுக்குஞ்சாதிப், போதுகளுங் கொய்துபூந்தார் மாலைகண்ணி புனிதர்க்குப் பல சமைத்துப் புகழ்ந்துபாடித், தீதிறிருவிளக்கிட்டுத்திருநந்தவனமுஞ்செய்து திருவேடங்கண்டா லடியேன் செய்வது, யாதுபணியீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியுமியற்றுவதிச் சரிதைசெய்வோரீசனுலகிருப்பர். என்றதால் சிவபரஞ்சுடரை ஸ்படிகாதி லிங்கங்களில் ஆவாகித்து மாலைமுதலிய தொடுத்துக் கிரியாவிதிப்படி சாத்திப் பூசிப்பது. நறைமாமலர் சேர்தாமம் என்றதால், மலரெடுக்குமிடத்து வண்டுகள் தேன் தேடிச்சென்று மலர்களிலுள்ள மகரந்தங்களை மூக்காலுழுது அதினுள்ள நுண்டேனையுண்ணுமுன்னம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அதனை "சிறையளிபுகுதாமுன்னஞ் சிறுகாலை யெழுந்திருந்து, பொறைமரம் வழுக்காதேறப் புலிநகம்பெற்றுவந்த, நறைமலர்பழுதுபார்க்கநகந்தொறுங் கண்படைத்துங், குறைவறப் புரிந்தான் பூசைகுயவரிப்பதத்தினனே." என்பதாலறிக. நாமத்தினல், தாமத்தினல் என்பன, நாமத்தை எண்ணி த்யானிப்பதாலாகியகாரியத்திற்கும், தாமத்தைத் தொடுத்துச் செய்யும் கிரியையினலாகிய காரியத்திற்கும் கருவியாய் நின்றன. சரண் பால்பகா அஃறிணைப்பெயராதலின் பன்மையாகப் பொருள் கூறப்பட்டது. சாத்யநேதிசரண: எனும் விற்பத்தியால் செல்லுதற்குபயோகமாகவுள்ள தென்பது பொருள்.

மேற்கூறிய சரியை கிரியைமுதலிய வற்றைக்கருவியாகக்கொண்டுஅநுட்டிப்போர் அடையும் பதவியாகலின் அதனை பிரேதுகமாய் ஒன்றுக்கும் பற்

ரூது அதனை அநுட்டியாதநான் எந்த ஏதுவைக்கொண்டு அடைவேன். நான் அடைதல் கூடாது. என்றபடியாம்.

உனக்கு ஊறுசெய்யவேண்டி பகைவர் அனுப்பியமானினை ஊறுசெய்யாது உருவத்திற்கேற்பக்கருணைசெய்து திரு அத்தத்தில் தரித்தாய் ஆதலாலும், கருணையேயுருக்கொண்ட உமாதேவியாரை ஒப்பற்ற வாமபாகத்துக் கொண்டுளாயாகலாலும், அவ்வாறு செய்யாத என்னையும் காப்பாய் என்பது போதர ஒரு மானைத்தரித்து ஒருமானைவைத்தாய் என்றார். வலியடக்கித்திருக்கரத்தில் வைத்தலின் தரித்து எனவும் இறைவி, தவஞ்செய்து வேண்டாமே யிச்சைகொண்டு அவளுடன் கூடியிருத்தலின் வைத்தாய் எனவும் கூறினார். அவ்விடதுபாகத்தில் மானைத்தாங்கியது இவணோக்கினழகிற்கு மானோக்கம் இழிந்தமை தெரிக்கவுமாம். உலகமெல்லாமொடுங்கிய சர்வசங்காரகாலத்து இறைவர் பாகத்துத்தாம் ஒடுங்கித்தனித்திருத்தலின் அது நோக்கி ஒருமான் என்றார் எனினுமாம்.

திருத்தில்லை என்பது, பரமாகாசமாகிய பேரின்பவீட்டினையாம். செந்நெறிச்செல்வார் அடையும் வீட்டினைச் செந்நெறிஎன்பது உபசாரம். "தோற்றக்கேடுகளின்மையின்நிமித்தமாய், நோன்மையாற்றன்னை யொன்றுங்கலத்தலின்மையாற்றூய்தாய்த் தானெல்லாவற்றையுங்கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி அதற்கிடமாகுமோக்ஷத்தைச் செந்நெறி என்றார். கொடு என்பது. கொண்டு என்பதன்மரூஉ. என்கொடுஎன்பது வினாவினைக்கருத்தாது கவற்றிகுறித்து நின்றது. இது தமக்கு வேண்டியபொருண்மேல் முயலும் ஒழுக்கமின்மை தோன்றக் கூறினமையின் கையறல்விலக்கென்னும் அணி.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கரு. நெறிதரு குழலையறலென்பர்கணிழலெழுமதிய நுதலென்பர்க
ணிலவினும் வெளிதுநகையென்பர்கணிறம்வருகலசமுலை யென்பர்க
ளறிகுவ தரிதி டையென்பர்க ளடியிணை கமல மலரென்பர்க
ளவயவ மினைய மடங்கைய ரழகிய ரமையு மவரென்செய
மறிமழு வுடைய கரனென்கிலர் மறலியை முனிபு மரனென்கிலர்
மதிபொதி சடில தரனென்கிலர் மலைமகண்மருவுபுயனென்கிலர்
செறிபொழி னில்வு திலையென்கிலர் திருநடநவிலுமிறையென்கிலர்
சிவகதி யருளுமரனென்கிலர் சிலர்நர குறுவ ரறிவின்றியே.

(பொ-ள்.) சிலர்-உலகத்து அறிவில்லாச் சிலமானிடர், மடம்மங்கையர் இளமையாகிய மங்கையரின், அவயவம்-உறுப்புக்களில், நெறிதரு-வக்கிரினையுடைய, குழலை-கூந்தலை, அறல்என்பர்கள்-கருமணலின் ஒழுக்கு என்பர்கள். நுதல்-நெற்றியினை, நிழலெழு-ஒளியுள்ள, மதியம்-பிறைச்சந்திரன், என்பர்கள்

என்றுகூறுவர், நகை-பற்களை, நிலவினும் - சந்திரிகையினும், வெளிது-வெண்ணிறமுள்ளது, என்பர்கள் - என்றுகூறுவர், முலை - முலைகளை, நிறம்வரு ஒளிவளரும், கலசமென்பர்கள் - பொற்கலசம் என்று கூறுவர், இ இடை இந்த இடுப்பு, அறிகுவது-(உண்டோஇல்லையோ என) அறிதல், அரிது என்பர்கள் - அருமையெனக்கூறுவர், அடி இணை-இரண்டுகால்களை, கமலமலர்என்பர்கள்-தாமரைமலர் என்பார்கள், இனைய - இப்படியமைந்த, அழகியம்-அழகிய மங்கையரின் (உறவு) என்செய - யாதுபயன் கருதி, அமையும் - அவருடன்கொண்ட தொடர்புசாலும் இனிவேண்டேன், (அவர்) மறி - மானையும் - மழு - மழுவினையுமுடைய, கரன்என்கிலர்-திருக்கரங்களையுடையான் என்றுகூறூர், மறலியை-யமனை, முனியும்-கோபிக்கின்ற, அரன் என்கிலர்-அரன்எனுந் திருநாமமுடையான் என்று கூறூர், மதிபொதி - சந்திரனையணிந்த, சடிலதரன் - சடைமுடிகொண்டான், என்கிலர் - என்னூர், மலைமகள் - மலையரையன்குமரியாகியபார்வதிபிராட்டி, மருவு - பொருந்திய, புயன்என்கிலர் - திருப்புயத்தையுடையான் என்னூர்கள், செறிபொழில்-நெருங்கிய சோலைகள், நிலவு - தங்கிய, தில்லைஎன்கிலர் - திருத்தில்லை என்னூர், சிவகதி - பாகதியாகிய சிவகதியை, அருளும் - அநுக்ரகஞ்செய்யும், அரசு என்கிலர் - தலைவன்என்னூர், அறிவு இன்றி - அறிவு இல்லாமல், நரகுஉறுவர் - நகரம் அடைவர், எ-று.

(வி-ரை.) கேசாதிபாதாந்தம் உறுப்புகளைத்தனித்தனி யுவமைப்படுத்திக்கூறியதனுல், காதற்சிறப்பும், பலமாதர்களுக்குற்ற அழகினுஞ்சிறப்புடைமையுங்கூறிற்றும். நெறி, இதனைவழக்கத்தில்வடுஎன்பர். அன்றிகுழலின்வேறுபாடாகிய, ஐம்பால் என்னும் பனிச்சை, குழல் சுருள், கொண்டை, முடி, முதலியவுமாம். பனிச்சை பின்னிவிடுதல், குழல் சுருட்டிமுடித்தல், சுருள் பின்னேசொருகல், கொண்டை பக்கமாகமுடித்தல், முடி உச்சியின் முடித்தலாம். குழல், உட்டுளையுடைய பொருளின்பொது, ஈண்டு பண்பாகுபெயராய்க்கூந்தலையுணர்த்திநின்றது. அறல், இது நீரின்வெள்ளம் எக்கரும் பள்ளமுமாகஉள்ள இடத்தில்பாய அதனுலுண்டான இடையிடையற்றகருமணலுக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

குழலைக்கண்டார், அதினழகினைக்கண்டு நீங்காது நீங்கி நுதலைக்காண அதனைநோக்குந் தோறும் நோக்குந்தோறு, அமுதகிரணத்தால், தேவர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் இனிமையைத்தரும் மதிபோல் இன்பத்தைத்தருதல் எண்ணிநிழலெழுமதிஎன்முர். நிழலெழுதல் ஒளியேயன்றிக் கூந்தலாகிய மேகத்தில் மறைதலொழிந்து வொளிகொண்டுதோன்றிய மதிஎன்னலுமாம். மதி மது, இ, எனப்பகுத்து அமுதகிரணமுடையது எனக்கொள்க. மதியம், என்பதில் அம், சாரியை. நிலவு தான்விளங்கி உலகத்துப்பைங்கூழ் முதலியவற்றைத் களிர்ப்பித்தல்போல், தன்னிடங்காதல்கொண்டு வாடிய வுள்ளப்பயிரைத் தளிர்க்கச்செய்தலின் அந்நகைநோக்கினூர் நிலவினும் வெளிதென்முர். காதலிசகுங் காமுகர்க்கு உள்ளத்தைக்கவர்வது காதலிக்கப்படுவாளிடத்து

முகமும் முலையுமாதலின், முதற் கண்முகத்தினகத்தழகு கூறிப்பின் முலை நோக்கினுற் எம்முள்ளங்கவரவந்த பொற்கலசமோ என்பார், கலசமுலையென்ருர். இதனை, நிறம்வருமுலை கலசம் எனக்கூட்டி, மார்பினெழுந்த முலைகள் பொற்கலசமென்னினுமாம். தேகத்திற்கு இடையாகநின்று தாங்குதலின் இடையென்ருர், இது மிகு நுண்ணிதாகலின் இன்மையும், தனக்கு மேற்பட்டவுறுப்புகளைத் தாங்கலின் உண்மையும்பற்றி நிற்றலின், அறிகுவதறிது என்ருர். அறிகுவது, என்பதில், கு, சாரியை. இவ்விடை என்பதில் வகரம், தொகுக்கும்வழி தொக்குநின்றது,

ஒருகொம்பில் பலமலர் மலர்ந்ததுபோலுள்ளானைத் தாங்குவதென்னென்று ஆராயப்புகுந்தார். தாள்நோக்கித் தானுள்ளநீரை அலங்கரிப்பதுபோல் என்னுள்ளத்தையும் அலங்கரித்தலின் கமலம் என்ருர், கம், ஜலம், அலதி, பூஷயதிதிகமலம், ஜலத்தைப்பூஷிப்பது என்பதுபொருள். கமலமலர், இது இருபெயரொட்டு முன்மொழியாகுபெயர். அவ்வாருகிய குணத்தொகையுமாம். இவரோடாடலும் ஊடலும் உவகையும், வாடலும், கேடும், வருத்தமும்விளைத்தலாலும், சிற்றின்பமாதலாலும், அறம், புகழ், கேண்மைமுதலியவற்றைக்கெடுத்தலாலும், மறுமைக்கு வித்தாய் நிரயத்துச் சேர்த்தலாலும், இவரோடிருக்கின் இனித்தீமையே நேருமெனத் தெளிந்தா ராதலாலும், அமையும் என்ருர். இதனை "சுருள்புரிகூழையர் குழலிற்பட்டுன் திறமறந்திங், கிருள்புரியாக்கையிலே கிடந்தெய்தனன்." எனவும், "மாழைமைப்பாவியகண்ணியர் வன்மத்திடவுடைந்து, தாழியைப்பாவு தயிர் போற்றளர்ந்தேன் " எனவும் "மின்கணினார்நுடக்கு மிடையார் வெகுளிவலையிலகப்பட்டுப், புன்கணனுப் புரள்வேனை" எனவும், அருளிய மணிவாசகங்களாலறிக.

எல்லாமாயுள்ள உன்னை நோக்க அவ்வின்பம் சிறிதும்பொருளாகா ஆதலின் அவை பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகக்கொண்ட மருளர்க்கே யாம்; எம் போலிகளுக்காகா என்பார் என்செய என்ருர். சரணடையின் பகைவராயினும் அருள்புரியும் கருணாகரன் என்பார், மறிமழுவுடைய கரன் எனவும், உலகத்துயிர்களைத்தத்தம் காலவெல்லையின் ஊழின்வகை நடத்தும் கூற்றனையும் தம்மடியரை நெருங்கின் தண்டிக்கும் பேராற்றலுடையான் என்பார்; மறலியை முனியும் என்ருர், கட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சம், அவ்வாறு சுட்டி யுணரப்படாது எவ்வுலகும் ஒன்ருயறிந்து நிற்கும் சங்காரகர்த்தாவினிடம் பரதந்திரமாய் நிற்பதன்றித் தனக்கெனச் சுவதந்திர முடைத்தன்று ஆதலாலும்; எல்லாக் கடவுளரையுந்தன்னுள் ஒடுக்கித் தானே தனித்துநிற்றலினுனும் அரன் என்றனர்.

ஆணவாதி கன்மங்களால் பலபிறவிகளினும் துன்புறுவார்க்கும் சாபத்தாற் கீழ்ப்பட்டு வருந்துவோருக்கும் அருளுபுள்ளான்; இவன் முன்னொருகாலத்து மதிக்கு உடல்குறையநேர்ந்த சாபத்தைப்போக்கி யருளினவன், என்ப

வற்றைக் குறிப்பிட மதிபொதிசடிலதரன் என்றார், அடைந்தார் துயர்போக்கி ஆட்கொள்ளும் அருளுருக்கொண்ட வுலகமாதாவுடன் கூடி நம்மையாள் வேந்தன் என்பார், மலைமகள் மருவுபுயன் என்றார். மலைமகள், நான்காம்வேற்றுமைத்தொகை. மலை, எல்லாவளங்களும் குறைவின்றி நிறைந்த மலையரயனைத் தெரிவித்துநின்றது, பேரைக்கூறினும் பாவம் விலகுமாதலின் திலையென்கிலர் என்றார். திலை என்பதில் லகரம் தொகுத்தல். மற்றைய முத்திகளிற்செல்லினும் மீண்டும் பிறப்புண்டு ஈதொன்றுமேபிறவாமையை நீக்கிப் பேரின்பந்தருவதுஎன்பார்,சிவகதிஎன்றார். அவனைத்தியானிப்போர்மனதில் அநவரதத் தாண்டவந் தரிசிப்பித்து முத்திதருவான் என்பார் இறை, அரசு என்றார். இங்ஙனம் கூறியதனானே களைகண்ணாயிருப்பானை யெண்ணாது வீணேவாணாளைப்பெண்கள்கலவியில்கழித்து நரகக்குழியிலாழ்ந்துபோம்உயிர்களையெண்ணி இரங்கிச்சிந்தாமணி யொப்பானுஞ் சிவனைத்தொழுக என இரக்கமுற்றுக்கூறியதென்பது விளங்குகின்றது. இது அக்காமச் சிற்றின்பத்தினும் இவனது திருநாமங்களைக்கூறும் பெருமையே சிறந்ததெனக் கூறுதலின் பெருமையணியும், ஒரு சொல்லேபலவிடங்களில் வருதலின் சொற்பின்வருநிலையும் - ஆம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கசு. அறிவி லொழுக்கமும் பிறிதுபடு பொய்யுங்
கடும்பிணித் தொகையு மிடும்பை யீட்டமு
மினையன பலசரக் கேற்றி வினையெனுந்
தொன்மீ காம னுய்ப்ப வந்திலக்
கருவெனு நெடுநக ரொருதுறை நீத்தத்துப்
புலனெனுங் கோண்மா னலமந்து தொடரப்
பிறப்பெனும் பெருங்கட லுறப்புகுந் தலைக்குந்
துயர்த்திரையுவட்டிற் பெயர்ப்பிட மயர்த்துக்
குடும்ப மென்னு நெடுங்கல் வீழ்த்து
நிறையெனுங் கூம்பு முரிந்து குறையா
வுணர்வெனு நெடும்பாய் கீறிப் புணரு
மாயப் பெயர்ப்படு காயச் சிறைக்கலங்
கலங்குபு கவிழா முன்ன மலங்கன்
மதியுட னணிந்த பொதியவிழ் சடிலத்துப்
பையர வணிந்த தெய்வ நாயக
தொல்லையி லுடுத்த தில்லை காவல
வம்பலர் தும்பை யம்பல வாணநின்
னருளெனு நிலைத் தார் பூட்டித்
திருவடி நெடுங்கரை சேர்த்துமா செய்யே.

(பொ-ள்.) அறிவுஇல் முன்வருதலையாராய்ந்து செய்யாத, ஒழுக்க மும் - நடையும், பிறிதுபடு - மனதைவேறுபடுத்துகின்ற, பொய்யும்-பொய் ம்மையும், கடுபிணித்தொகையும் - கொடுமையைச்செய்கின்ற நோயின்கூட் டமும், இடும்பை ஈட்டமும் - இவையல்லாத துன்பக்கூட்டங்களும், இனை யன - இவ்வகைத்தான, பலசரக்கு - பலவிதப்பட்டசரக்குகளை, ஏற்றி-வர் த்தகத்திற்குரிய பொருளாக ஏற்றிக்கொண்டு, வினையெனும்-தீவினையென் கிற, தொல்மீகாமன் - அடிப்பட்டமாலுமி, அந்நிலை-(அம்மரக்கலத்தை) அது நிலைத்த அந்நிலையினின்று, கருவெனும்-மாதாவின் கருப்பையென்கிற, நெடு நகர் - பெரியபட்டினத்தின், ஒருதுறை - ஒப்பற்றதுறைமுகத்தைநோக்கி உய்ப்ப - செலுத்த, நீத்தத்து - வெள்ளத்துச் செல்லத் தொடங்குகையில், புலன்எனும் - பஞ்சேந்திரியங்களென்கிற, கோள்மீன்-வலியுள்ள சுறுமீன் கள், அமலந்து - சூழ்ந்து, தொடர-(அம்மரக்கலத்தைக் காலநோக்கித்தீங்கு செய்ய) பின்பற்ற, பிறப்பெனும் - பிறப்பென்கிற, பெருகடல் - மகாசமுத் திரத்தில் உறப்புகுந்து - மிகுதியாகச்சென்று, அலைக்கும் - வருந்துகின்ற, துயர்திரை - துன்பமாகிய அலைகளின், உவட்டின் - பெருக்கினால், பெயர்ப் பிடம் - நிலைபெயர்கையில், அயர்த்து - நொந்து, குடும்பம்என்னும்-குடும்பம் என்கிற, நெடுகல் - பெரியமலையில், வீழ்த்து - மோதப்பட்டு, நிறைஎனும்- மனஅடக்கமென்னும், கூம்பு - பாய்மரம், முரிந்து - பிளவுபட்டு, குறையா- குறைதலில்லாத, உணர்வுஎனும் - அறிவுஎன்கிற, நெடுபாய் - நீண்டபாயி னை, கீறி - கிழித்து, புணரும்-தீமைகள் நெருங்கிய, மாயப்பெயர்படு - மா யம் எனும் பெயரைப்பெற்ற, காயசிறைக்கலம்-உடல் என்கிற காவலாகியமா க்கலம்,கலங்குபு-கலங்கி,வீழாமுன்னம்-வீழ்ந்துகெடுதற்குமுன்,பொதிஅவிழ் முருக்கவிழ்ந்த, அலங்கல்-மாலையினை, மதியுடன் - சந்திரனுடன், அணிந்து சூடிய, சடிலத்து - திருச்சடையின், பை அரசுஅணிந்த - படத்தையுடைய பாம்பினை அழகுபெற அணிந்த, தெய்வநாயக - தேவர்தேவனே, தொல்- பழமையாகிய, எயில் உடுத்த - மதில்சூழ்ந்த, தில்லை - திருச்சிற்றம்பலத்தி ற்கு, காவல - தலைவனே, தும்பை - தும்பையானது, வம்பு - காலமல்லாக் காலத்தும், அலர்-மலருகின்ற, அம்பலவாண-திருச்சிற்றம்பலத்தையிடமாக க்கொண்டோனே, நின்-தேவரீருடைய, அருள்எனும் - திருஅருள் என்கிற நலத்தார் - நல்லவடத்தை, பூட்டி - சேர்த்து, திருவடி-திருவடியாகிய,நெடு கரை - பெருங்கரையினை, சேர்த்தும்ஆறு - சேர்த்தும்வழியை, செய்-கருணை புரிவாயாக எ-று.

(வி-ரை.) அறிவின்மையாவது; தமக்கு அறிவிருந்தும் அதனை நல் வழியில் செலுத்தாமை. அது உலகத்தார் உண்டென்பதில்லையென்பதும், அறிவின்முதுமைபெருமையும் தம்மிடமுள்ள குற்றத்தைநீங்காமையும், பிற வமாம்,பொய்ம்மையாவது, உள்ளத்தையின்மையாகக்கூறுதல், பிறரைவஞ்சி த்தற்கு வேண்டுமுபாயங்களை எக்காலத்தும் மாராய்ந்து கொண்டிருத்தலினை பிறிதிபடுபொய் என்றார். வாதபித்தசிலேத்மாதிகள் ஒன்றையொன்று நெரு

க்குதலால் ஒன்றினொன்று வேறுபட்டுப்பலபிணிகள்தோன்றிப் பலரோகங்கள்உண்டாதலால், கடும்பிணித்தொகை என்றார். கர்மவசத்தால் ஆன்மாவினுடலைப்பிணித்தலின் பிணியெனப்பட்டது. கடுமை, அதுதொடர்ந்தாரைச் செய்யுந்துன்பத்தைக்குறித்தஅடை. இடும்பைமீட்டம், அழுக்காறு, வெகுளி அவா,சூது,காதல்,கவறு, கள்ளுண்டல்முதலியபிற. மரக்கலம்தான் ஒருதுறை நீங்கிவேறுதுறைக்கு வாணிபத்தின் பொருட்டு நீங்குகையில் ஒரு படித்தலாதபல வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களைப்பலரிடம்பெற்று நீங்குதலின்பல சரக்கு ஏற்றி என்றார், மீகாமன், பலநாள் மரக்கலஞ்செலுத்திப் பழகியடிப்பட்டுவருதலின் தொன் மீகாமன் என்றார். வினைதான், ஆன்மா சரீரமெடுக்கத் தொடங்கிய நாள் முதல் ஆன்மாவைத்தன்வசப்படுத்தி நடத்துதலின் வினையெனுந்தொன்மீகாமன் என்றார்.

பலவகைப்பட்ட பிறவிகளில் தத்துளுப்புப்பட்டு ஆண்டுபெற்ற வுருவங்களுக்கேற்ற நடைமுதலியகொண்டு நடித்துக்கொண்டு இருத்தலின கருவெனு நெடுநகர் என்றார். நெமைமீண்டுப் பலநாள் பிறவிநீங்காமையை யுணர்த்திநின்றது,நீத்தம்,;நீந்தக்கூடியபுனல், தொழிற்பெயர்வலிந்துநின்றது. நீத்தம்என்றார். அப்புனலிடையேமரக்கலஞ்செலுத்தலின். கோண்மீன், என்பதற்குச் சுறுவெனப் பொருள்கூறிய தென்னெனின், அம்மீன்கடலின்கணுள்ளனவையமீன்களையடக்கி அரசாயிருத்தலினுனென்க. கோள்-வலிமை மீன், மின்என்பது முதனீண்டு நின்றதொழிற்பெயர். பொருள் மின்னுதலையுடையது. புலன்களைந்தும் மனதை ஒருவழி நிறுத்தாது தாம் எண்ணியவாறு தம்வசப்படுத்தி யீர்த்துச் செல்லுதலின் புலன் எனும் கோண்மீனென்றார்,

கடலில் தன்கண்ணுக்குக் காணப்படும் பொருள்களனைத்தினையும் கவரச்சென்று இரையல்லாமைகண்டு மயங்கிச்செல்லும் மீன்போல் புலன்களும், மனதைப் பொருளல்லாப் பொருள்களிடம் செலுத்தி அது உண்மையல்லாப்பொருளாக மனங்காண அதனுடனீங்குதலின் அமலந்து தொடர என்றார், கடலிடை அலைகள், ஒன்றுதோன்ற ஒன்றடங்கி மற்றதடங்க வேறொன்றுதோன்றுதல்போல் இடைவிடாது ஒருபிறப்புநீங்க வேறுபிறவிகொண்டும் மற்றது நீங்கக் கர்மவசத்தால் வேறோருடல்தாங்கியும் வருதலின் பிறப்பெனும் பெருங்கடல் என்றார். தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாரும் "பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் நீந்தார் இறைவனடி சேராதார். என்றார்.இதற்குப்பரிமேலழகியார் "காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க்கரையின்றி வருதலின் பெருங்கடலென்றார் என்றுகூறியதுகாண்க. கப்பலை மீகாமன் கடலில்தானே செலுத்தல்போல், பிறப்பில் தானே யெனதிச்சைவழிசெல்லாது கர்மஞ்செலுத்தச் சென்றேனென்பார், உறப்புகுந்து என்றார்,

காற்றினால் அலைகள்பெயருந்தோறும் மரக்கலம் தனனிலைநின்று பெயர்ந்து மாறிக் கலங்குதல்போல் நானும் காமவெகுளிமயக்க முதலிய துயர்க

ளிடைபட்டு மயங்கிக் கலங்கினேன் என்பார் துயர்த்திரை......அயர்த்து என்றார்.

மீகாமன் செலுத்தச்செல்லும் கலம், செல்லுகையில் பெருங்காற்றால் அலைக்கப்பட்டுக் கடலிலுள்ள மலைப்பாறைகளில் மோத அதனால் கலம் சேத முறுதல்போல் குடும்பமென்கிற மலையில் மோதப்பட்டு எனது இயற்கை மறந்தேன் என்பார், நெடுங்கல் வீழ்த்து என்றார். கூம்பு தான், காற்றின்வே கத்தைத் தன்னிடந்தொடுத்துள்ள பாயின்வழிக்கொண்டு நின்று அக்காற்றின் வழிச்செலுத்தல்போல் நிறையும் தான் கூம்புபோன்று உயிர்க்கு ஊறுசெய் யுந் தீமையாதி குணங்களைப் பகுத்துநின்றறிவித்தலின் நிறை எனுங்கூம்பு என்றார். பாய் எவ்வாறு பரந்து காற்று முழுதையும் பெற்றுத் தன்னிடங் கொண்டு மரக்கலத்தைச் செலுத்தத்தக்க கருவியாகவுள்ளதோ அதுபோல் அறிவும், மனம் புத்தி சித்த மகங்காரமாகிய அந்தக்கரணங்கள் தம் தொழில் களை யிச்சைப்படி செலுத்தாமல் தன்வழிச் செலுத்துவித்தலின் குறையாக வுணர்வுஎன்றார். இல்வாழ்க்கை, தோன்றிவளர்ந்து சுகித்துநெடுநாளிராமல் காற்றின்வழி கலங்கவிழ்தல் போல் நீங்குதல் ஓர்மாயவித்தைபோலும் என் பார். மாயப்பெயர்ப்படுகாயம் என்றார். இவ்வகைப்பிறவியாகிய கடலில் கல மாகிய உடல்நின்று வாழ்தல் உண்மையன்று ஒருநாள் அழிவது திண்ணம் என்பார்; கலங்குபுவீழாமுன்னம் என்றார். இவ்வாறு திருவாதவூரடிகளும் பிறவியைக் கடலாகக் கூறினமை 'தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத் தடந்திரையாலெற்றுண்டு பற்றொன்றின்றிக், கனியை நேர்துவர் வாயாரென்னுங் காலாற் கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட், டினி யென்னேயுய்யுமாறென் றென்றெண்ணி யஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனை, முனைவனே முதலந்தமில்லா மல்லற் கரைகாட்டி யாட் கொண்டா மூர்க்கனேற்கே.' என்பதால் அறிக.

அலங்கல் மதி என்பதற்கு, பலசந்திரர்களை மலையாகக்கொண்ட மதி மாலை எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம். என்னை ஊழிகள்தோறுங் கெடும் மதிகளைத்தான் மாலையாகக்கொண்டு தன்னழியா நிலைகண்டு உலகர் உய்ய நிற்பானாதலினானென்க. விருப்புவெறுப்பில்லான்என்பார், முரண்கொண்ட மதியினையும் பாம்பினையும் பகைமை தீர்த்தாண்டமைதோன்ற மதியுடன் அரவணிந்த என்றார். இறந்துபிறக்குந் தேவர்களுக்கு அவ்வாறு இறவா தான் தலைவனாகவேண்டுதலின் தெய்வநாயகனென்றார். இதனை 'தேவர்கோ வறியாத தேவதேவன்' எனத் திருவாசகத்திலும், 'அவன்கண்டாய் வானோர் பிரானாவா னென்றும் அவன்கண்டா யம்பவள வண்ண - னவன்கண்டாய், மைத்தமர்ந்த கண்டத்தான் மற்றவன்பா னன்னெஞ்சே, மெய்த்தமர்ந்தன் பாயிரு.' எனும் அம்மைதிருவாக்கானும், 'காணாதலக்கின்றார் வானோர்கள் காளத்திப், பூணாரமார்வன்றன்பொற்பாத - நாணாதே, கண்டிடுவான் யானிருந்தேன் காணீர்கடனஞ்சை, யுண்டிடுவான் றன்னையொருங்கு.' என நக் கீரர் அருளினமையானும் அறிக. வம்பு - அகாலம், இதனை வம்புகாய் என

உலகவழக்காற் காண்க. தில்லையின் தெய்வத்தன்மை குறிப்பிக்க வம்பலர் தும்பையென்றார். கார்காலத்தும் பனிக்காலத்தும்மலர்தலும், வேனிற்காலத்து அழிதலுடைமைபோலாது எக்காலத்து மலர்தலின் இவ்வாறுகூறினர்.

அருள் என்பது சிவசத்தி, அது ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்ப்பிக்குங் கருணைகொண்டு அதனைப்பரிபாகப்படுத்தத் திருவருள் செய்யுந் தொழிலால் பெற்ற காரணப்பெயர். பூட்டுதல், காற்றால் கரைகாணாது அலமரும் மரக்கலத்தை துறையிலுள்ளார் காக்கக்கடன்பூண்டு வடமுதலிய கொண்டு பூட்டியீர்த்துக்கரைசேர்த்தல்போல் பிறவிக்கடலில் மயங்குமுடலாகிய கலன்கவிழாமுன் சிவமாகிய கருணையுருக்கொண்டான் தனது சத்தியாகிய வடத்தை சேர்த்தலாம். பிறவியாகிய கரையிலாக்கடலிடைப்பட்டு அலமருமுயிர், கரை கண்டாலுண்டாம் பேராநந்தம் ஏனைய ஆநந்தங்களினும் மிக்கதாகலின் நெடுங்கரை என்றார். கரைசேர்ந்தார் மரணமென்னும் பயத்தினின்று நீங்குதல் போல் இவ்வடியைச் சேர்ந்தார். பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களினின்று நீங்கி முத்தியங்கரையிற் சேர்தலின் திருவடி நெடுங்கரை என்றார், இதனால், தீயொழுக்கம், பொய், பிணி, துன்பமுதலியகொண்டு வினையாற் கருவிடைப்பட்டுத்தோன்றி ஐம்புலன்களால் வருந்திக் குடும்ப பாரங் கொண்டு அறிவு முதலிய இழந்து தேகமழியுமுன் தேவதேவனே உமது திருவருளால் திருவடிவாகிய பேராநந்தமருள்செய் என்பது கூறப்பட்டது. ஆறு, என்பது ஆ எனத்தொக்குநின்றது. இதில் முதலிரண்டடிக்கணுள்ள உம்மைகள்எண்ணுப்பொருளன. இந்நேரிசையாசிரியப்பா விழுமியபொருள் பயப்பத் தம்முள் இயைபுடைய உவமையையும் பொருளையும் வேற்றுமையின்றி யொன்றெனக்கொண்டு முடிந்தமையின் ஒருவகையியைபுருவக வணியின்பாற் படும் வேண்டுகோளணியுமாம். (16)

வெண்பா.

கஎ. செய்ய திருமேனிச் சிற்றம் பலவருக்கென்
ஐையல் வளைகொடுத்தல் சாலுமே—யையன்றேர்
சேயே வருமளவிற் சிந்தாத மாத்திரமே
தாயே நமதுகையிற் சங்கு.

(இ-ள்.) செய்ய - சென்னிறங்கொண்ட, திருமேனி - திருமேனியையுடைய, சிற்றம்பலவருக்கு - திருச்சிற்றம்பல முடையார்க்கு, என்னையல் - என்குமரி, வளைகொடுத்தல் - வளையல்களை நீங்குதல், சாலுமே - நிரம்புமா, (என்று தாய்வினவ அதற்குத் தோழிவிடையாக) தாயே - தாயாயமைந்தானே, ஐயன்தேர்-தலைவனதுதேர், சேயேவரும் அளவில்-தூரத்தில் வருகையிலேயே, நமதுகையில்-நமதுகையிலுள்ள, சங்கு - சங்குவளைகள், சிந்தாதது-கழலாதது, அமாத்திரமே- அம்மாவன்மையேயாம். (எனக்கூறினள்.) எ-று.

(வி-ரை.) சிந்தாதமாத்திரமே - என்பதற்குக் கழன்று சிந்தாதமாத்திரமோ என்றுங்கூறும். இது தாயும் தோழியும்கூறிய கூற்று. தாய்வினவ

அதற்குத்தோழி விடைகூறியதாகக் கூறியதாம். பொருளின் பொருட்டும் வேறுபல்வகையினும் பிரிந்த தலைமகனதுதேர், பதி நோக்கிவரக்கேட்ட தலைவிவளை அணிமுதலிய இழத்தலை தாய் தோழிக்குக்கூறத் தோழிஉவகை யுடன்விடைகூறுதலாம். தேர்வரவுகேட்ட துணையானே வளைமுதலியஇழத் தலை திருக்கோவையார் இளையர் எதிர்கோடற்றுறையில், ''யாழின்மொழி மங்கைபங்கன் சிற்றம்பலத்தானமைத்த, வூழின்வலியதொன்றென்னையொ ளிமேகலையுகளும், வீழும்வரிவளை மெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே, சூழுந் தொகுநிதியோடன்பர்தேர்வந்துதோன்றியதே.'' என்பதாற்காண்க. இவ்வ கைத்தோழி நற்றாய்க்குக்கூறவே, அந்நாயகனைக்கண்ட சராசரங்களெல்லா முருகி யவன்வயப்படுமெனின் நீயும் நானும் உன்குமரியும் உடலுமுள்ளமும் கரைதல் வியப்பன்றென்றவாறும். என்னெனின் ஆண்பால்களுள் இவனோ டொத்தாருமில்லை, மிக்காருமில்லை, குறைபட்டாரல்லது. எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஞானத்தானும் குணத்தானும் உருவினாலும் திருவினானும் பொருவிலனாகலின் என்க. இறைவனுக்கு நிறம் வெண்மையே யாயினும் அவனது பஞ்ச கிருத்தியத்திற்குத் தகத் திருமேனிபினிறம் வேறுபடுதலி னவ்வகைத் திருமேனியி னீண்டுசெய்ய திருமேனி கூறினாள். அது அவளது நோக்கங் கவர்ந்தமை எண்ணிபோலும். செய்யதிருமேனியின்வநப் பினை 'நீளாகஞ்செம்மையான்' எனவும் 'செக்கர்போலாகத்தான்செஞ்சடை யும்.' எனவும் கூறிய திருவாக்குகளாலறிக. தையல், என்பது அழகு, ஈண்டு பண்பாகுபெயராய் எக்காலும் யாண்டுங் குணத்தானும், உருவானும், திருவி னானும், ஒத்தாரு மிக்காரு மில்லாத் தலைமகளை யுணர்த்திநின்றது. திரு மேனி என்னுமிடத்துத் திருகண்டதலைகளால் விரும்பப்பட்ட தன்மை நோக்கம்.

இளமைதொட்டு என்சொற்கடவாது நின்று ஈண்டு வேறுபட்டு என் னிற்கடந்து களவொழுக்கம் பூண்டாளென்பது தோன்ற, என் தையலென் றாள். வளை, ஆகுபெயர். வளை கழிபெருங்காமத்தால் தானேகழலுதலின்வளை கொடுத்தல் என்றாள். வேட்கை மிகுதியான் வளைஆடை அணிமுதலியசோரு மென்பதை 'சோருந் துகிலும் வளை கலை நாணுந்துணிந்துடல்' என்பதா லறிக. அம்மா என்பதில் மகரந்தொகுத்தல். மாத்திரம் என்பது மாத்திரை யென்னும் வடமொழி வேறுபாடு. சங்கு பொருளாகுபெயராய் அதனாலாகிய வளையைக்குறித்து நின்றது. நவமணி வளையணியாது சங்குவளை யணிந்தது என்னையெனின் சமயதிதுக்கமிதிசங்க: எனும் வித்பத்தியால், துக்கத்தைப் போக்குதல்பற்றியென்க. சங்கம்,துக்கத்தைப்போக்குவதுஎன்பதுபொருள். தானும் உடன்பட்டுச்செய்வித்த புணர்ச்சியைத் தாய்கோபிப்பாளாகஎண்ணி அவளையும் தன்னொடுபடுத்தி நமதுகையிற் சங்கு என்றாள். இவ்விருகற்பத் திருக்குறனேரிசை வெண்பா சாமச்சுவைபட நின்றமையின்சுவையென்னு மணியின்பாற்படும்.

கலித்துறை.

௧௫. சங்கிடத்தானிடத்தான்றனதாகச்சமைந்தொருத்தி
யங்கிடத்தாடில்லையம்பலக்கூத்தற்கவிர்சடைமேற்
கொங்கிடத்தார்மலர்க்கொன்றையென்றாயெங்கைநீயுமொரு
பங்கிடத்தான்வல்லையேயில்லையேயுன்பசப்பொழியே.

(பொ - ள்.) தில்லை அம்பலக்கூத்தற்கு - திருத்தில்லையின் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆநந்தநிருத்தஞ்செய்தருளும் கூத்தப்பிரானுக்கு, சங்கு இடத்தான்-சங்கமென்னும் பாஞ்சசன்யத்தை யிடதுகரத்தில் தாங்கின திருமால், இடத்தான்ஆக - இடதுபாகத்தில் மூலசத்தியாக அமைந்திருக்க, ஒருத்தி - வேறொருத்தி, அங்கு - அவ்விடத்தில், தனது இடத்தாள்ஆக - இடதுபாகத்திலுள்ளவளாக, சமைந்து - ஏற்பட்டு (இருக்க), எங்கை - என்தங்கையே, அவிர்சடைமேல் - விளங்கும் சடைமீதுள்ள, கொங்கு - மணம், இடு - அமைந்த, அமலர்க்கொன்றைதார் என்றாய் - அந்தக் கொன்றைமலர்மாலையை விரும்பினாய், (அவ்விருவருங்கொண்ட பங்கேயன்றி) நீயும் ஒருபங்கிட வல்லையேல் - நீ ஒருபங்குசெய்துகொள்ள வல்லையாயின் (செய்), இல்லையேல் - இல்லாவிடின், உன்பசப்பு ஒழி - உன்பசப்பினை நீக்கு. எ - று. தான் - அசை.

(வி-ரை.) இது பரத்தை இறைவனைத்தானும் அணுகவேண்டுமென்று மனங்கொண்டாளாய் நிற்பதறிந்த தலைவி யவளைத்தானும் அந்த எண்ணமுற்றவளாதலின் தங்கையெனவிளித்து, மூலசக்தியாகிய திருமாலும், பார்வதிபிராட்டியும் இறைவனது இடப்பாகத்தை நீங்காதிருக்க, நானும் அவனை விரும்பியபங்குள்ளவளாக இருக்க. நீயும் ஒருபங்கிட்டுக்கொள்ளவல்லையேல் செய் அல்லையாயின் அவனுக்குக்கொண்ட பசப்பையொழியென விலக்கினாளென்பது கருத்து. இதனால் ஆன்மா, மனத்தைநோக்கி நிஷ்களனாகிய இறைவன் ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் சகளத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி அனுக்கிரகிக்கு முறைமையில் அறியாதிருக்கு மனதை நோக்கி மனமே அவனையணுகப்பெறுவையேல் உனது மலநோய்விண்டு உண்மையாகிய அவனது நிஷ்களத்திருவுருவில் மலர்மணம்போனிற்பாய் என உள்ளுறை அறிவித்ததுமாம்.

காப்புக்கடவுளாகிய மாலை இடதுபுறம் பெற்றானெனவே ஏனைப்பிரமனை வலப்புறம்பெற்றானென்பதும் தான் இடையாய் நாயகனாய் நின்று முத்தொழி லியற்றுவோனென்பதும் பெறப்பட்டது. மாலை இடப்புறமாகப் பெற்றானென்பதை 'இடமால்வலந்தானிடப்பாலுழாய் வலப்பாலொண்கொன்றை, வடமாலிடந்துகிரோல் வலமாழியிடம்வலமா, னிடமால்கரிதால்வலஞ்சேதிவனுக்கெழினலஞ்சேர், குடமாலிடம்வலங்கொக்கரையாமெங்கள்கூத்தனுக்கே' என்பதாலறிக. பிராட்டி தவம்புரிந்து இறைவனது வாமபாகத்தையென்றும் பிரியாது வரம்பெற்றதனால் ஒருத்தியங்கிடத்தாளென்றார்

இதனை "வலந்தான்கழலிடம்பாடகம்பாம்பு வலமிடமே, கலந்தான் வலநீறிடஞ்சாந்தெரிவலம்பந்திடமென், பலந்தார்வலமிடமாடகம்வேல்வலமாழியிடஞ், சலந்தாழ் சடைவலந்தண்ணங்குழலிடஞ்சங்கரற்கே' எனவும், 'கங்கை வலமிடம் பூவலங்குண்டிலந் தோடிடப்பாற், றங்குங்கரம் வலம்வெம்மழுவிடம்பாந்தள்வலஞ் சங்கமிடம்வலந்தோலிடமாடைவலமக்கிட, மங்கைஞ்சரியம்பலவன்வலங்காணிடமணங்கே' எனவும், 'அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந், தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்தொடையல், வடித்தசூலமோர் புறமொருபுறமலர்க்குவளை, திடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.' எனவும், 'பச்சைவண்ணமற்றொருபுறமொரு புறம்பவளங், கச்சுலாமுலையொரு புறமொருபுறங்கவின்மா, ரச்சநீக்கியவரதமொன்றபயமொன்றங்கை, யிச்சையாமிவருறுதல் கண்டிறைஞ்சினரிமையோர்.' எனவும் வருவனவற்றானறிக. ஒருபாதியில் மாலும் மற்றொருபாதியில் உமையுமெழுந்தருளினமையை 'ஒருபாலுலகளந்தமாலவனுமற்றையொருபாலுமையவளாமென்றோ—லிருபாலும், நின்னுருவமாக நிறந்தெரிய மாட்டோமால் நின்னுருவோ மின்னுருவோ நேர்ந்து.' என்பதாலறிக. அனைத்து மழிந்த சர்வசங்காரகாலத்துச்சிவத்துடன் தாதான்மியமாய்த் தனித்துநிற்றலின் அச்சிவசக்தியை ஒருத்தியென்றாரெனினுமாம். இங்ஙனமாலையும் சக்தியையும் ஒருபுறங்கூறவே அவனது விசித்திர சக்தியை வியந்துகூறியதாம், தோழி அவன் தனித்திருப்போனென்றும், நமதுள்ளக்கருத்தை ஒருவருமறியாரென்றுமெண்ணினாய் அவன்திருமால் சத்திமுதலியவருடன்கூடி, நிற்றலின் உனது கருத்து முற்றாது எண்ணியதொழியென்றதுமாம். அவன் ஆன்மாக்கள்தோறு நடிக்குங் கள்வன் அவனிடத்து நீ மயல்கொண்டு உன்வயமாக்குவான் எண்ணினை அதனையொழியென்பாள் கூத்தன் என்றாள்.

பொன்போல் விளங்குஞ் சடையுடையான் என்பாள், அவிர்சடையென்றாள். இயற்கையாகத்தெய்வமணமிடுவதென்பாள், கொங்கிடு எனவும்;அடியவர்களால் தொகுத்து அணியப்படாதது என்பான், தார் மலர்க்கொன்றையெனவும் கூறினாள். ஏனையமலர்மாலை எனது காதனோய்க்கு மருந்தாகா அதுவே வேண்டுமென்பாள். அத்தார்மலர்க்கொன்றையென்றாள். இதனால் திருஅடையாளமாலை குறிப்பிக்கப்பட்டது. என்தங்கை என்பது எங்கையெனமருவியது. தோழி, யுடன்பிரியாது தலைவியைக்காப்பவளாதலின் அவ்வொற்றுமைநோக்கி யெங்கையென்றாள்; அன்றித்தோழியையெங்கையெனும் மரபுபற்றியுமாம். அதனை 'சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச் செழும்பூண், மலைமலிமார்பினுதை பத்தந்தான்றலைமன்னர்தில்லை, யுலைமலிவேற்படையூரனிற் கள்வரிலென்ன வுன்னிக், கலமலிகாரிகைகண் முத்தமாலை கலுழ்ந்தனவே.' எனுந்திருக்கோவையர் கலவியிடத்தூடற்றுறையிலெங்கையென்றதாலறிக. அவன் அனைத்துயிருமாய் நிற்போன் அவனே யிச்சைகொள்ளினன்றி நீயே வசப்படுத்தல் கூடாமையென்பாள், வல்லையேல்என்றாள். ஒருகூறுமாலும், ஒருகூறுசத்தியும், ஒருகூறுநானும், ஒறுகூறுநீயுமாகக்கொள்

வோமாயின். அவன் திருவுருநம்பாகமேயாய், அவனுரு, அருவமாம். அவ்வகையருவமாகவே நீ அவனை அணையவேண்டுமென்னு மெண்ணம் பாழாம். பாழாக அவனையெண்ணிக் காதலால் நீகொண்ட பசப்பு. உடனே நீங்கு மென்பாள் பசப்பொழியென்றாள். பசப்பு என்பது பிரிவாற்றாமையான் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. அதுகணவனைக் காணப்பெறுவழி நீங்குவது. இல்லையேல் எனுமிடத்து எல்தானடைந்தமுற்றை யெச்சமாக்கவந்தஇடைச்சொல் இது சுவையென்னும் அணி, காமச்சுவைபட நின்றது. (18)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

௧௯. ஒழிந்ததெங்களுறவென்கொலோவெரியிலொன்னலார்கள்புர முன்னோர்நாள், விழுந்தெரிந்துதுகளாகவென்றிசெய்த வில்லிதில்லை நகர்போலியார், சுழிந்தவுந்தியி லழுந்திமேகலை தொடக்கநின்றவர் நடக்கநொந், தழிந்தசிந்தையினும் வந்ததாகிலுமொர் சிந்தையா யொழிவதல்லவே.

(இ - ள்.) எங்கள்உறவு - எனக்கும் தில்லைநகர்க்க ணுள்ளாருக்கும் இருந்தஉறவு, ஒழிந்தது - நீங்கியது, என்கொல் - இது என்ன (புதுமை) எரியில் - தீயினிடத்து, ஒன்னலார்கள் - பகைவரது, புரம் - திரிபுரங்கள், முன் - பூர்வத்தில், ஓர்நாள்-ஒருகற்பத்தில், எரிந்துவிழுந்து - எரிந்து அழிந்து, துகள்ஆக - புழுதிபட, வெற்றிசெய்த - வெற்றியைக்கொண்ட, வில்லி- வில்லைத்தாங்கிய நடராஜமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருக்கும், தில்லைநகர்போலியார் - தில்லைநகரத்தையொத்த பெண்களது, சுழிந்த-சுழலைப்பெற்றிருக்கிற, உந்தியில் அழுந்தி-கடிப்பிரதேசத்தில் முழுகி, மேகலைதொடக்க - (அவ்விடமிருந்து நீங்க எண்ணுகையில், அவர் அணிந்துள்ள) மேகலையென்னும்அணி தடைசெய்து தொடர்ப்படுக்க, நின்று-தடையடைந்து நின்று, அவர்நடக்க- அம்மாதர் இடம்விட்டுப்பெயர, (கால்கள் வருந்துமென) நொந்து - மனம் வருந்தி, அழிந்த- தன்னிலைநின்றுமாறிழியழிந்த, சிந்தை-மனமானது, இனும் (அவ்விடம்நின்று) இப்போதும், வந்ததாகிலும் - என்பொருட்டு மீண்டதாயினும், ஒருசிந்தையாய் - ஒருவழிப்பட்டமனமாக, அது ஒழிவது அல்ல - அது ஒழியாதாகும், எ-று.

(வி-ரை.) இது, தலைமகன், தலைமகனது உறுப்புக்களையும், அவ்வுறுப்பின் காரியங்களையு மெண்ணியழிந்தமனம் ஆண்டுநின்று மீண்டதாயினும் ஒருமனமாகாதென்று அழுங்கிக் கூறலாம். தன்னைப்போலத் தில்லைநகரை யொத்தவரதுஆசைவலைப்பட்டாரும் இவ்வகைவருந்துவரென்னத்தம்போல் வாரைத் தன்னொடுபடுத்தி எங்களுறவென்றார். அவரைச்சேர்ந்தார் பேரானந்தத்தழுந்தி மீளாநிலைகொள்ளுதல் இயற்கையாக இவ்வாறு அழுங்கல் காலப்புதுமையென்பார்; என்கொல் என்றார். இங்குகொல்என்னும் இடைச்சொல்லைஅசையாக்காது வியப்பிடைச்சொல்லாக்கொள்ளினுமாம். என்னன்

பது விறுவினைக்குறிப்பு வினைக்குறியாது கவற்சி குறித்தது. எரியில் என்னும் ஏழனுருபை மூன்றாவதன் ஏதுப்பொருளாகக் கொள்ளினுமாம். முன் ஓர்காலத்தில் தம்மை மதியாதிருந்த திரிபுராதிகளை மதித்து வணங்கும் வண்ணம் அவர்கொண்ட செருக்கினை யடக்கி ஒன்றாதாரை ஒன்றுவித்தா ராதலின், ஈண்டு நான் தில்லைநகரையொத்தாரது ஆசையென்னுஞ் சுழியிற் பட்டு மீண்டு மேலெழாது நிற்கும் என்மனதை ஒருப்படுத்தாக ஒன்றுவிப் பான் எனுங் குறிப்புத்தோன்ற வென்றிசெய்த வில்லியென்றார். ஒன்று அலார் என்பது ஒன்னலார் எனமெலிந்து நின்றது. பொருள் மனத்துடன் பொருந்தாதார் அதாவது பகைவர்.

புரம் எனும் பால்பகாவஃறிணைப் பெயரீண்டு முப்புரங்களை யுணர்த்திநின்றது. இறைவன் புராரியாய்த் தகனஞ்செய்தது தாருகாக்ஷன், கமலாக்ஷன், வித்துன்மாலிமுதலிய அசுரர் இருக்கையேயன்றி வேறுபுரங் களையு மவ்வாறு செருக்குற்றகாலத்தில் நீறுசெய்யும் இயல்புளான் என் பார், ஓர்நாள் என்றார். என்னையெனின் இது விண்டுவை அம்பாகவும், வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவுங் கொண்டுசெய்த வெற்றி, மற்றொன்று வேதங்கள் தேராகவும், உபநிடதம் குதிரைகளாகவும், பிராட்டி சாரதியாகவும், பிரணவம் சவுக்காகவும், காலசக்ரம் வில்லாகவும், மாயை நாணாகவும், பாசுபதம் அத்திரமாகவும் சென்று பகாக்ஷனை வெற்றி கொண்டது. மற்றொன்று விண்டலம் தேராகவும், வாயு குதிரையாகவும், அக்னி வில்லாகவும், சந்திரன் நாணாகவும், வருணன் அம்பாகவும், குமாரக் கடவுளைச் சாரதியாகவுங்கொண்டு சத்ததந்துவின்புரத்தைவென்றது. நாள் ஆகுபெயராய்க் கற்பத்தை யுணர்த்தியது. விழுந்தெரிந்து என்னுமிடத்து எரிந்து என்பதை முன்கூட்டிப் பொருள்கொள்க, எரிந்த பின்னரே விழுத லாதலின். வெற்றி இத்தகைத்தெனச்செய்து காட்டினராதலின் வென்றிசெய்த என்றார். வலியன எவற்றினையும் அடக்கியாளும் போராற்றலுள்ளான் என்பார், ஆற்றல்தோன்ற வில்லிஎன்றார். குலத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் அழ காலும் தன்னையொத்தாள்என்பது குறிப்பிக்கச்சுழிந்த வுந்தியென்றார். என் னையெனின் உத்தமசாதிப்பெண்களுக்கு உந்திவலஞ் சுழித்தலின் என்க. அதனை 'துய்த்திநாபிவலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற்றொலைவிலாத்திருவளம் பெரு கும்.' எனக்கூறியபரஞ்சோதியார் வாக்காலுணர்க. நீர்ச்சுழி, இரண்டுவெள் ளங்கள் மாறுபடவுண்டாகும் பெரும்புகழைகொண்டசுழல். அதனிற் பட்ட பொருள்கண் மீண்டும் மேலெழாது அழுந்தும். அவ்வாறு இவ்வுறுப்பாகிய சுழியிற்பட்டு என்மனம் மீளாநிலைபெற்றதென்பார் அழுந்தியென்றார்.

அவ்வகை என்முயற்சியால் மீளினும் ஆண்டு அணிந்துள்ள இடையணி யாகியமேகலைத்தொடக்கநின்றுதடையுற்றதென்பார், நின்றஎன்றார். மேகலை பவளக்கோவையெட்டினாற்செய்தஅணி. அது அல்குன்மேலணிவது. இதனை 'எண்கோவை மேகலைகாஞ்சி யெழுகோவை, பண்கொள் கலாபம்பதினாறு - கண்கொள், பருமம்பதினெட்டு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகைமென்றுணரற்

பாற்று." என்பதனாற்காண்க. இவற்றின் கோவைகள் வடநூலொடு மாறு படுகின்றன. அவை; காஞ்சி ஒருகோவையும் மேகலைஎண்கோவையுமுடைய வென்பர். மென்மையும் அழகும் மனக்கவர்ச்சியும் உடையார் என்பார், அவர் என்று பன்மை கூறினார். "அனிச்சமும் அன்னத்தின் றூவியுமாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்." என்பவாகலின், இவ்வகை மெல்லியவடி வலிந்த நிலமிசை வருந்தும்வண்ணம்நடத்தல்பொறாதார்நடக்கநொந்துஎன்றார். நடக்க எனும் எச்சம் நொந்து எனும் வேறுவினைகொண்டது. இவ்வகை அவயவத்து அழுங்கிய வற்றிடை தேனிடை வண்டெனப்பட்டுமீளாநிலையடைந்ததென்பார்,அழிந்தசிந்தையென்றார்.என்பது இனும்எதிர்காலமுணர்த்துமிடைச்சொல்னகரம் தொக்குநின்றது. வந்தது என்பது இயக்கமில்லதை இயங்குவதுபோலக்கூறும் வழுவமைதி அது புலிபார்க்கச்சென்றார் ஆண்டு அதற்கிரையானாற்போல் மீளாது அங்ஙனமொருகால் மீளின் ஒருவகைப்படாதென்பார், ஒரு சிந்தையாயொழிவதல்ல என்றார். அன்றி மீளினும் அவர்வழிபட்டேயொழியுமன்றி வேறாகாதென்னினுமாம். அதாவது ஆன்மா அவன்வழிப்பட்டு அவனது திரு உறுப்புகளை நோக்குதலாலுண்டாகிய பேரின்பத்தை அநுபவிக்குமிடத்து ஒருகால் பண்டைய பயிற்சிவயத்தான் உலகவாதனைக்கண்மீளினும் அது அம்மீண்ட ஆன்மாவினைப் பந்திக்காது. அம்மெய்ப்பொருளிடம் மனஞ்செல்லுதலால் என்பது உள்ளுறை. இனும் என்பதினும்மை எதிரது தழீஇயது. ஆகிலும், எனும் இடைச்சொல் நெஞ்சது சிறப்பும் வனத்தது கவற்சியுங் குறித்து நின்றது. அழிந்த சிந்தை என்பது "படுமகன் கிடக்கை காணூஉ." என்பதுபோல் நின்றவழுவமைதி, ஏ, அசை, இதுவுஞ் சுவையெனும் அணி. (19)

நேரிசையாசிரியப்பா.

௨0. அல்லல் வாழ்க்கை வல்லிதிற் செலுத்தற்குக்
கைத்தே ருழந்து கார்வரு மென்று
வித்து விதைத்தும் விண்பார்த் திருந்துங்
கிளையுடன் றவிரப் பொருளுடன் கொண்டு
முளைமுதிர் பருவத்துப் பதியென வழங்கியு
மருளா வைய வரம்பிடை நடந்து
மிருளுரு வெளவத் தெந்திரங் கடாஅய்த்
துன்றுதிரைப் பரப்பிற் குன்றுபார்த் தியங்கியு
மாற்றல் வேந்தற்குச் சோற்றுக்கடன் பூண்டுந்
தாளுழந் தோடியும் வாளுழந் துண்டு
மறியா வொருவனைச் செறிவந்து தெருட்டியுஞ்
சொற்பல புனைந்துங் கற்றன கழறியுங்
குடும்பப் பாச நெடுந்தொடர்ப் பூட்டி

யைவ ரைந்திடத் திரிப்ப நொய்திற்
பிறந்தாங் கிறந்து மிறந்தாங்கு பிறந்துங்
கணத்திடைத் தோன்றிக் கணத்திடைக் கரக்குங்
கொப்புட் செய்கை யொப்பின் மின்போ
லுலப்பில் யோனிக் கலங்கத்து மயங்கியு
நெய்யெரி வளர்த்தும் பெய்முகிற் பெறருந்
தெய்வ வேதியர் தில்லை மூதூ
ராடகப் பொதுவி னாடக நவிற்றுங்
கடவுட் கண்ணுத னடமுயன் றெடுத்த
பாதப் போதும் பாய்புலிப் பட்டு
மிதியாத் தசைத்த வெள்ளெயிற் றரவுஞ்
சேயுய ரகலத் தாயிரங் குடுமி
மணிகிடந் திமைக்கு மொருபே ராரமு
மருள்பொதிந் தலர்ந்த திருவாய் மலரு
நெற்றியிற் றிகழ்ந்த வொற்றை நாட்டமுங்
கங்கை வழங்குந் திங்கள் வேணியுங்
கண்ணிடைப் பொறித்து மனத்திடை யழுத்தியாங்
குண்மகிழ்ந் துரைக்க வுறுதவஞ் செய்தன
னான்முகன் பதத்தின் மேனிகழ் பதந்தா
னுறுதற் கரியது முண்டோ
பெறுதற் கரியதோர் பேறுபெற் றேற்கே.

(இ-ள்.) அல்லல் - துன்பத்தைத்தரும், வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையினை, வல்லிதின்-வலிவாக, செலுத்தற்கு-நடத்திக்கழிப்பதற்கு, கார்வரும் என்று - மழைக்காலம் இனிவரும்என்று, கைத்து-கையிலுள்ளதாகிய, ஏர் உழந்து - ஏரின்முயற்சியாகிய உழுதற்றொழிலைச்செய்து, வித்து-விதைத்தும்-விதைகளைவிதைத்தும், விண்பார்த்திருந்தும்-வானத்தின்மழையைப் பார்த்திருந்தும், முளை-நெற்பயிரின்நாற்றுக்கள், முதிர் பருவத்து-முதிர்ந்து நடும்பருவகாலத்தில், மருள்ஆம்-மயக்கத்தைச செய்கின்ற, வையம்-பூமியினிடம் (செய்யப்பட்ட), வரம்பிடை-கழனியில், நடந்து - சென்று, தவிர்-அறிவுடையவர்களால் கொள்ளப்பெறாத, அப்பொருள்-அந்தப்பொருளை, கொண்டு-கூலியாகக்கொண்டு, கிளையுடன்-நண்பர்கள்முதலிய உறவினருடன், பதியெண - நடவுத்தொழிலியற்றுக என, வழங்கியும் - அதிகமாகத்தந்தும், இருள்உறு-இருள் அடைந்த, பவவத்து-கடலில், எந்திரம்-மரக்கலத்தை, கடாஅய் - செலுத்தி, குன்று பார்த்து - (மீகாமனுக்கு அடையாளமாகவுள்ள) மலையின் இலக்கைநோக்கி, திரைதுன்று-அலைகள்

நெருங்கிய, பரப்பில்துறைமுகத்தில், இயங்கியும்-சென்றுவாணிகஞ்செய்தும், ஆற்றல்-சேனாபலத்தையுடைய, வேந்தற்கு-அரசனுக்கு, சோற்றுச்கடன் பூண்டும் - கூலிக்காகச்செய்யவேண்டிய கடைமைகளைச்செய்தும் தாளுழந்து - (மற்றும் வேறுதொழில்களையெண்ணி) முயன்று, ஓடியும் - (பல இடங்களில் ஓடித்திரிந்தும், வாள்உழந்து - வாள்தாங்கிப் போர்த்தொழில்செய்து, உண்டும்-சீவித்தும், அறியாஒருவனை-முன்புநண்பில்லாத ஒரு புதியவனை, செறிவந்து-நெருங்கிவந்து, தெருட்டியும்-(தன்னை யின்னானெனத்தானே சென்று) அறிவுறுத்தியும், சொல் பல புனைந்தும்-பலகவிமாலைகள் பாடிப்புகழ்ந்தும், கற்றன-(தான் அருமையாகக்) கற்றகவிகளை, கழறியும் - (அவன் களிப்படையும்படி) பிரசங்கித்தும், குடும்பப்பாசம் - இல்வாழ்க்கையெனும் பாசமாகிய, நெடுந்தொடர் - நீண்ட சங்கிலியை, பூட்டி-மாட்டி, ஐவர்-பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்துவீரர், ஐந்துயிடத்து - (ஒருவருடன் ஒருவர் ஒற்றுமையுறாத) ஐந்து இடங்களில், ஈர்ப்ப-இழுக்க, நொய்தில்-(நான் அவர்களுடன்மறுத்து, என்னையடக்கவலியிலேனாதலால்,) எளிதில்தானே, பிறந்தாங்கு-எனது பழவினையால்) பிறந்ததேகத்துடன், இறந்தும்-அவ்வுடலைவிட்டும், இறந்தாங்கு-உடல்நீங்கிய காலத்திற்றானே, பிறந்தும்-மீண்டும் வேறுடல்கொண்டும், கணத்திடை-ஒரு க்ஷண காலத்தில், தோன்றி-பிறந்து, கணத்திடை - மறுக்ஷணத்தில், கரக்கும் - ஒழிந்துபோகின்ற, கொப்புள்-நீர்க்குமிழியையும், ஒப்பில் - வேறொன்றை ஒப்பிடமுடியாத, மின்-மின்னலினையும், போல்-ஒத்த, செய்கை-தொழில்களையுடைய, உலப்பில்-அளவுபடாத, யோனிக்கலத்து - பிறவியின் கலத்தில், மயங்கியும் - மயங்கியுழன்றும், நெய்எரி வளர்த்து - நெய் சொரிந்து காருகபத்யமுதலிய வேள்வித்தீயைவளர்த்து, பெய்முகில் - மழையை பெய்யத்தக்க மேகத்தை, பெயல்தரும்-பெய்யும்படிசெய்விக்கும், தெய்வ வேதியர்-தெய்வத்தன்மைதங்கிய மூவாயிரம் வேதியர் எழுந்தருளியிருக்கும், தில்லை-திருத்தில்லையாகிய, மூதூர்-பழம்பதியில், ஆடகப்பொதுவில் - கனகசபையில், நாடகம்-ஆநந்தத்தாண்டவத்தினை, நவிற்றும்-செய்தருளுகின்ற, கண்ணுதற்கடவுள்-திருநுதற்கண் நேத்திரத்தினை யுடைய நடராஜமூர்த்தி, நடம்முயன்று-திருநடனஞ்செய்ய திருவுள்ளப்பாங்காகி, எடுத்த-தூக்கிய, பாதப்போதும்-திருவடித்தாமரையும், பாய் புலிப்பட்டும்-பாய்கின்ற புலித்தோல்ஆடையும், மீதுயாத்து - மேலே வரிந்து, அசைத்த-இறுக்கிக்கட்டிய, வெள்எயிறு-வெண்மையாகிய பற்களையுடைய, அரவும்-பாம்பும், சேய்உயர்-செம்மையாக உயர்ந்த, அகலத்து - விரிவினையுடைய, ஆயிரம் குடுமி - ஆயிரஞ்சிரங்களிலும், மணிகிடந்து-மாணிக்கங்கள் தங்கி, இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, ஒருபெரு ஆரமும் - ஒப்பிலாத பெரிய அரவாபரணமும், அருள்பொதிந்து - கருணைநிறைந்து, அலர்ந்த - மலர்ந்துள்ள, திருவாய்மலரும் - மலரையொத்த திருவாயும், நெற்றியில் - திருநெற்றியில், திகழ்ந்த - விளங்கியுள்ள, ஒற்றை நாட்டமும் - ஒரு திருநேத்திரமும், கங்கை வழங்கும்-கங்கை உலாவும், திங்கள்-சந்திரனையணிந்த, வேணியும்-திருச்சடையும், கண் இடை-கண்ணில், பொறித்து

பதித்து, மனத்திடை-மனதில், அழுத்தி-அழுந்தவைத்து, ஆங்கு-அவ்விடத்திற்றனே, உள்மகிழ்ந்து-மனம்களித்து, உரைக்க-ஜபிக்க, உறுதவம்-அதிகதவத்தினை, செய்தனன்-அடியேன் செய்துமுடித்துள்ளேன், பெறுதற்கு அரியது-பந்தமுள்ளோரால் அடைதற்கு அருமையதாகிய, பேறு-பெரும்பேற்றினை, பெற்ற எற்கு-பெற்ற எனக்கு, நான்முகன் பதத்தின்-பிரமனடைந்துள்ள சத்தியவுலகத்திற்கு, மேல்நிகழ்-அப்பால் விளங்குகின்ற, பதம்-அந்த உண்மைமுத்தி, பெறுதற்கு-அடைதற்கு, அரியதும் உண்டோ-அருமையாகவும் உளதாகுமோ, எளிதே. (எ-று.) தான்-அசை.

(வி-ரை) அடியேன்பலவகைப்பட்ட யோனிகளிற் பிறந்து மிறந்தும் பலமுயற்சிகளைச் செய்தேனாயினும் அவனது திருவுறுப்புகளை காயத்தானும் மனத்தானும் வாக்கானும் அநுபவிக்கத் தவஞ்செய்தேனாதலால் பிரமன் முதலியவர்க்கும் அரிதாகும் அசசிவபதத்தை யெளிதில் அடைவேன் என்பது கருத்து. வாழ்க்கை என்பதீண்டு இல்வாழ்க்கை, அஃது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாயினும், 'மனையாளுடன்மனமொத்துச்செய்யின் அறமும், அவ்வாறு செய்யாது இருமனப்பட்டுச்செய்யின் துன்பமும் விளைதலின் அல்லல்வாழ்க்கை எனவும, சிற்றின்பஞ் சின்னீரதாயினு மதையடைந்தார் மற்றின்பங்களெல்லாங் கைவிட்டு அவ வாழ்க்கைத்துணைவியின் வயப்பட்டு அவளொழுகுமாறு வொழுகலின் வல்லிதின் எனவும், அவ்வில்வாழ்க்கையெனுஞ்சகடம் வாழ்க்கைத்துணைவியும் துணைவனுமாகிய இருவரும்மனமொத்து ஈர்ப்பினன்றிச செல்வன் செல்லாதாகலின் செலுத்தற்கு எனவும், கூறினர். கைத்து-கைபகுதி, சந்தித்து ஒன்றன்படர்க்கைவிகுதி. எலலாசசெல்வ வருவாய்க்கும் உயிர்களின் சீவனத்திற்கும் உழவுகாரணமாதலின் அதை மேற்கொண்டாரதனைவிடாது உடன்கொண்டிருத்தலின் கைத்தேருழந்து என்றார். இதனை "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாந் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்" எனவும், உழுதுண்டு வாழ்வதற்கொப்பில்லைகண்டீர் பழுதுண்டு வேறோர்பணிக்கு" எனவும், கூறியவற்றாற்காண்க. உலகத்துயிர்களுக்கு இன்றியமையா உணவாதிகளுக்கும் மற்றெல்லாச் செல்வங்களுக்கும் கடவுளர்பூசனை முதலியவற்றிற்கு முதற்காரணமழையாதலால் கார் வரும் என்றார். இதனை "நீரின்றமையா துலகெனின்யார் யார்க்கும், வானின்றமையா தொழுக்கெனவும், "தானந்தவமிரண்டுந் தங்காவியனுலகம் வானம் வழங்காதெனின், எனவும், சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வரக்குமேல் வானோர்க்குமீண்டு" கூறியவற்றானறிக. கருமை எனும்பண்படி முதனீண்டுகார் எனநின்று மேகத்திற்காய் அதுமழைக்கும் காலத்திறகு மானமையின் மும்மடி யாகுபெயர்.

இது புருஷன் தான்இல்லறமுடையன்ஆயின் அவன்மடியைக்கொண்டொழுகா நிலையாகியதாளாண்மைகூறிற்றும். அவ்வகையொழுகுமிடத்து பொருள் தேடுதற்கண்ணதாகிய தாளாண்மைபல அவற்றுள் முதன்மை

யாய்க் குற்றமிலாததாய்ப் பாபத்திற்கு மூலமாகிய வஞ்சனை சூதுமுதலிய புரியாது பொருள்பெறும் வருவாயாகிய உழுதற்றொழிலை முற்கூறிப், பின்கொள்வது மிகையுங்கொடுப்பது குறைவுமாகாது ஒப்பநாடிச் செய்வதாகிய உத்தமமாகிய வாணிகத்தினையும், பின் அரசனிடத்தும் ஏனையரிடத்திலும் வேதனத்தின் பொருட்டுச் சேவிக்குமடிமைத்தொழிலும் முறையே கூறினார். அதில் முதற்கண்கூறியது உத்தமமும் இடைநின்றது மத்திமமும் கடைக்கண்ணது அதமமும் ஏனைய ஆதமா அதமமுமாகக் கொள்க. கார்காலம் நோக்கித் தெளிவுடன் விதையை விதைத்தலின் விதைத்து எனவும், விதைத்தபின் நீர்நிலையில்லாரும் உள்ளாரும் பசியால் தாய்முகநோக்குங் குழவிபோல் பைங்கூழ் வாடுதலைக்கண்டு வருந்தலின் விண்பார்த்திருந்தும், எனவும், (விண் இடவாகுபெயராய் மழையையுணர்த்தியது.) அங்ஙனம் மழைபெய்தபின், யதஞ்செய்த கழனிகளில் நாற்றுகளைத் தாமுஞ் சுற்றத்தவருமேயன்றிக் கூலிகளுக்கும் பொருள்வழங்கி நடவுசெய்தலின் பதியெனவழங்கியுமென்றார். பதியெனவழங்கியுமென்பதற்குச சக்ரவர்த்தியைப்போல் ஏற்பார்க்கு வரையாது உதவியும் எனப் பொருள்கூறுதலும் ஒன்றும். வழங்குதல் ஏற்பார் மாட்டு ஒன்றுகருதாது ஈதல். முளை, நாற்றிற்கு ஆகுபெயர். பருவம், கணு, அதுகாலத்தினங்கமாதலால் சினையாகுபெயர். இல்லதை உள்ளதுபோல் மெய்ப்படக்காட்டி இனிமைசெய்து அதில் சத்தியபுத்தி யுண்டாகப் புருடனதறிவை வேறு செய்தலின் மருளாம்வையுமென்றார். ஆகும் எனும் எசசம் இடைகுறைந்து ஆம் என நின்றது. வரம்பு, ஆகுபெயராய்க் கழனியையுணர்த்திற்று. நடத்தும், என்பதில் உம், சாரியை. ஆழ்ந்த ஆழி தான் ஆழங்கொண்டபோது அதினிறைந்த நீர் இருளடைந்த அப்பிலத்தினிறங்கொண்டு கருமையாக நிற்றலின் இருளுறு பௌவம் என்றார். யந்திரம் என்பது, எந்திரம் என முதனீண்டது. கடாஅய் எனும் சொல்லிசை. நிறைக்க வந்தவுயிரளபெழுந்த வினையெச்சம், இயங்கியென்னும் செய்தெனெச்சங் கொண்டது. துன்றுதிரை வினைத்தொகை நிலைத்தொடர். திரையென்பது ஆகுபெயராய்க் கடலை யுணர்த்தியது.

காற்றின் மோதுதலால் பலசிறு அலைகளும் பேரலைகளும் தோன்றி மறைதலால்துன்றுதிரையென்றார். பரப்பினைக்கொண்டநிலத்தைப்பரப்பு என்றது ஆகுபெயர். இதுபாரெனவும்விகாரமுறும். குன்று சிறுமலை அது ஈண்டுமீகாமனுக்கு மரக்கலஞ்செலுத்தி அதனை துறைமுகத்தடைவிக்கத் துணையாநிற்றலின் குன்றுபார்த்துஎன்றார் மரக்கலஞ்செலுத்துவார், அகன்ற நீர்பரப்பில் தாம் செல்லுமிடத்தைச் சேர்வதற்கு, அறிகுறியாக நீர்க்கண்ணும்,பார்க்கண்ணும்,உயர்ந்தகுன்றுகளைக்கண்ணுகக்கொண்டு துறையடைதல் மரபு பற்றியிவ்வாறுகூறினார். இவ்வாறே பிறரும், "பவக்கடல் கடந்துமுத்தியங்கரையிற் படர்பவர்திசைப்பறநோக்கித் தவக்கலநடத்தவுயர்ந்தெழுஞ்சோணசைலனேகைலைநாயகனே" எனக்கூறினதறிக. ஆற்றல், ஆகுபெயராய் நால்வகைப்படைகளை யுணர்த்தி நின்றது, அவை, ரத

கஜதுரக பதாதியென்பனவாம். அன்றி அரசன், இந்திரன், வாயு, யமன், சூரியன், அக்னி, வருணன், சந்திரன், குபேரன் முதலிய அம்சத்தால் பிறந்திருத்தலினாலும், மற்ற மனிதரினும் விசேஷ ஒளியுள்ளவனாதலாலும், சூரியனைப்போலத் தன்னைக்காண்போர் மனதையும் கண்களையுங் கவர்தலின், ஆற்றல் வேந்தன் என்றார் எனினுமாம் சோற்றுக்கடன், அரசரும், அவன் வழிப்பட்டாரும் ஏவுவித்த செய்தலும் ஏவாதன விலக்குதலுமாம். இது அவன் கொடுத்த கூலிக்கு உழைப்பு; அங்ஙன முழையாது, வாளா விருப்பின் தண்டமுறுவனாதலால், அதனைக் கடன் என்றார். அது தான், இயற்கையாய் பிறவியில் வாராமல் தானே மேற்கண்டதாதலால், பூண்டு என்றார். உலகத்துள்ளாரொருவன், ஒருவயிறோம்பற்குவேண்டிய முயற்சிகளை மடியிலாது பலஇடங்களிற்சென்று நாடவேண்டுதலின், தாழுழந்து என்றார். இவ்வாறன்றிக் கால்கள் வருந்தப் பலவிடங்களில் ஓடித்திரிந்தும் எனினுமாம். வாழுழந்துண்டு என்றது, செஞ்சோற்றுக்கடன் பூண்டு அரசனுக்குப் பகைவர் முதலியவர்களால் இடுக்கண் நேர்ந்த காலத்துப் பகைவரை நிலைகலக்கிப் பரிசுதர, வுண்டு சீவித்தலையாம். செல்வத்தில் ஆவலுள்ளார், அதையெவ்வகையேனும் அடைய முயற்சியில் உள்ளான் உலோபன் என்னின் "ஆகாதெனினும் அகத்து நெய்யுண்டாயிற் போகாதெறும்பு புறஞ்சுற்றல்போல் கொடாதவரைப் புறஞ்சூழ்ந்துதிரிந்து தன்னைத்தெரிவித்து நட்புக்கொள்ளுதலின், அறியாவொருவனைச்செறிவந்து தெருட்டியென்றார்.

புலவர் பலர், தம்வயிறு ஓம்பல் காரணமாகப் பண்டைய நல்வினை வயத்தால், பொருள் பெற்றுக் கல்வியறிவு சிறிதுமிலாக்கடையனும் பயனிலானுமாகிய ஒருவனிடத்துச்சென்று அவனை வலியனென்றும் நீ கல்வியில் பாரதியென்றும் புனைந்துபாடியதற்கொப்பயன் சிறிது பெற்றும் பெறாதும் மீளுதலின் சொற்பலபுனைந்து மென்றார். பெருங்கல்விமானேனும் பாடுதலறியாது அவனிடஞ்சென்று தாமறிதிற் கற்றகவிகளைப் பாடிப்பிரசங்கித்துப் பொருள்பெற்றும்பெறாது மீளுதலின் கற்றன கழறியும் என்றார். இதனை திருநாவலூர் நம்பிரான், "நலமிலாதானை நல்லனே யென்று நரைத்தமாந்தரையிளையனேயென்று, குலமிலாதானைக்குலவனேயென்று கூறினும் கொடுப்பாரிலை, புலமெலாம் வெறிகமழும் பூம்புகலூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள் அலமராதமருலக மாள்வதற்கியாதுமையுற வில்லையே" என்று அருளிய திருப்புகலூர்த்திருப்பாசுரங்களாலறிக. மனைவி தாய்தந்தையர் முதலியோரே; நமக்குத்துணையென அவரைக் காக்கும்பொருட்டு உலகத்துப்பொருள் செய்தற்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்து, மண்பொன் முதலிய பெருகச்செய்து, மறுமைப்பயன்தராத இல்லறத்தை நடத்திக் கவலைகொண்டு மயங்கி யெவ்வுயிர்க்கும் உள்ளுயிராய், எல்லாம்வல்ல சிவமூர்த்தியைக் காப்பவனெனவுணராது, சுமைதாங்கிபோல்குடும்பத்தைத்தான் தாங்குவதாக மதித்துங் கலக்கமுற்றுத் தொடர்பட்டுக்கிடத்தலின், குடும்பப்பாச நெடுந்தொடர் என்றார். குடும்பம் இழிவு என்பதற்

குப் பிரமாணம் திருமந்திரம் "பண்டம் பொய்க்கூரை பழகிவிழுதலா, லுண்டவிப்பெண்டிருமக்களும் பின்செலரர், கொண்டவிரதமு ஞானமுமல்லது, மண்டியவருடன் வ்ழிநடவாதே" என்பதாலும், மகளிரிழவு, திருமந்திரம் "இலைநல்லவாயினு மெட்டிபழுத்தாற், குலைநலவாங்கனி கொண்டுணலாகா, முலைநலங்கொண்டு முறுவல்செய்வார்மேல், விலகுறுநெஞ்சினை வெய்த்துகொள்ளீரே." கோழையொழுக்கங் குளமூடுபாசியி, லாழநடுவாளப்புறுவார்களைத், தாழத்துடக்கித் தடுக்ககில்லாவிடிற், பூழைநுழைந்தவர் போகின்றவாறே." எனவும், பொருளிழவு, திருமந்திரம் "தன்னது சாயை தனக்குதவாதுகண், டென்னது மாடென் றிருப்பார்களேழைகள், உன்னுயிர்போமுட லொக்கப்பிறந்தது, கண்ணதுகாணொளி கண்டுகொளீரே" "ஈட்டியதேன்பூ மணங்கண்டிரதமும், கூட்டிக்கொணர்ந்தொரு கொம்பிடைவைத்திடு, மோட்டித்துரந்திட்டது வலியார்கொளக், காட்டிக்கொடுத்தவை கைவிட்டவாறே" என்பவற்றாலும் காண்க.

இக்குடும்பம், அநாதியாய் வீசிதரங்கநியாயமாக ஆன்மாவைத் தொடர்ந்து வருதலின் நெடுந்தொடர் என்றார். பஞ்சேந்திரியங்களின் வழிநின்றியங்குமான்மா, வொன்றறிந்த தொன்றறியாதாகி, ஐந்திடத்தின் வழியாய் நின்று தன்னையுந் தலைவனையு மறியாது இடர்ப்படுதலின் ஐவரைந்திடந் தீர்ப்ப என்றார். இதனை "ஒன்றறிந்ததொன்றறியா தாகியுடன்மன்னியன்றும் புலனையவ்வைந்தெழுத்தை - யொன்றறித லுள்ளதேயாயினதுநீதனித்தனி கண்டுள்ளலவை யொன்றல்லையோர்." என்பதனாலும், "சிந்தாகுலமனிதர் சீசெவிமுதலா மைந்தாலுமீடழிவரல்லரோ-வைந்திலொரு, வேட்கையசுணமிபம் விட்டின்மீன்வண்டு,கேட்கைமுதலோரொன்றிற்கேடு, என்பவற்றானுமறிக." ஆன்மா சநநமெடுக்கையில் தான்செய்த புண்ணியபாபத்தின்வழி கருவினுள்சிரவம், பாதம், அவப்பிரசவமாகவும், பத்துமாதங்கள்சென்று பூபதிதமானபின்னரும், பரிணமித்தும், பாலப்பருவமடைந்தும், தருணனாகியும், நரைத்தும், இறந்துமீண்டு மிருவினைக்கீடாகக் கலைமுதலாகிய அசாதாரணமாகியதத்துவங்கண்முப்பதும், சிருட்டிமுதலாகச் சங்காரமளவும் சுகதுக்கங்களையநுபவித்தற்குச் சிவனது ஆஜ்ஞாசத்திசெலுத்தப் பூதசாரவுடல்கொண்டுசுவர்க்கபோகங்களைப் புசித்தும், பூதவுடல்கொண்டு நரகசேடங்களைப் புசித்துத், தொலைந்தவாறே புரியஷ்டகதேகியாய்ச் சுக்லசோணிதங்களுடன் கூடிப் பூதபரிணாமமாகியசரீரத்தைக் கன்மானுகுணமாகக்கொள்ளுதலின், "பிறந்தாங்கிறந்து மிறந்தாங்குபிறந்தும் என்றார். இதனைக் "கருவினுள் அழிவதாயுங் கழிந்திடாவழிவதாயும், பரிணமித்தழிவதாயும் பாலனையழிவதாயுந், தருணனையழிவதாயுந் தானரைத்தழிவதாயு, முருவமேயழிவேயானு லுள்ளபோதே பாருய்ய." என்பதானும், "பூதனாசரீரம்போனாற் புரியட்டரூபந்தானே, யாதனாசரீரமாகி யின்பதுன்பங்களெல்லா, நாதனாராணையுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கந்துய்த்துத், தீதிலாவணுவாயோனி சேர்ந்திடுஞ் சீவனெல்லாம்." என்னும் சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தத்தாலுணர்க. இது

பிரமந்தானே பல்வகைப்பட்ட யோனியிலும் கடாகாயம்போல நின்று அவத்தையுறும் என்பார், தலையிலசநிபாதம்போல் இறைவனுக்கு வேறு யான்மாவுண்டெனக்கூறிச் சித்தாந்தஞ் செய்ததாம்.

அறிவிலார் பலரும் பற்றுச்செய்வது, நிலையிலாதனவாகிய உலகவின்பங்களை நிலையுள்ளனவாகக்கருதியவனை யநுபவித்தற்கு ஆதாரமாகிய தேகமாம். அது வினையினளவாகத்தோன்றியுடனேமறைதலின்கணத்திடைத்தோன்றிக் கணத்திடைகாக்கும் என்றார். கணமென்றது, காலநுட்பத்தை. அது முப்பது கலைகளுள்ளகாலம். க்ஷணமென்னும் வடமொழி கணமெனத் தத்பவமாயிற்று. க்ஷண, ஹிம்ஸாயாம் எனுந்தாதுவால், இம்ஸிப்பது என்பது பொருள். கொப்பூழ் தான் நீரொத்த பொருள்களிடத்தும் நீரினிடத்தில் வாயுவின் செய்கையால் ஓர் உருவமாகக்காணப்பட்டு உடனே மறைந்து தோன்றிய இடமும் காணப்படாததுபோல் அநித்தமாய் அசேதனமாய் உருவாய் உள்ள உடலும், நித்தமாய் சேதனமாய் அருவமாய் உற்றஉயிரும், வினைவயத்தாற்கூடி வினையுவந்தவாறே பண்டைய நட்பையும் பாராது நீங்குதலின் கொப்புட்செய்கை யென்றார். இதனைப் பிறரும் படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்றிக் கெடுமிதோர் யாக்கை” எனவும், “நீரிற்குமிழியிளமை” எனவுங் கூறினார். மின்னல்தான், ஞாயிறு திங்கள் முதலிய ஒளிவிடு பொருள்கள் விளங்கும் ஆகாயத்தில் தானும்தோன்றி ஒளிகொண்டு நிலவுதலின்றி, தோன்றியக்கணமே யழிதல்போல், தேகியும் பிறத்தலுமிறத்தலுங்கொண்ட தேகத்தைப் பலவகைப்பட்ட இன்பங்களை யநுபவித்தற்குக் கருவியாக எண்ணிக்கெடுதலின், ஒப்பின் மின்போல் என்றார், கொப்புளும், மின்னும், தொழிலுவமம். இவ்வகையே பிறரும் “கருங்கொண்மூவாய் திறந்த மின்னுப்போற் றோன்றி மருங்கறகெட்டுவிடும்” எனவுவமைகூறுப ” இங்ஙனம் யாக்கை நிலையாமைக்குக் கூறிய காட்டுகள் பலவுளவாகலின் அவற்றையெடுத்து விரித்திலம்.

முட்டையிற்பிறப்பனவாகிய பன்னகம்பறவை கமடம் மச்சம் முதலியனவும், வியர்வையிற்றோற்றுவனவாகிய பதங்காதிகிருமி கீடங்களும், வித்திற்பிறப்பவாய் நீரினும் நிலத்தினுந்தோற்றும் புல்பூண்டு முதலியனவும், பையிற்றோற்றுவனவாகிய நரர்மிருகமுதலியனவுமாகிய அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசமென்னும் எண்பத்துநான்குநூறாயிரமாகிய வெழுவகையோனியைப்பெற்று, முதலிற் றூபரயோனியிற்றோன்றிக் கழிந்தவாறே அதனைநீங்கிக் கிருமியோனியின் அருவினைப் புசித்துப்போக்கிப், பின்பறவை யுருப்பெற்று அதனை யொருவி, விலங்கி னுருக்கொண்டு கன்மம் புசித்துப், புண்ணியமேலீட்டால் பசுவினுருக்கொண்டு கன்மாதிகளையுண்டு, கழிந்தவாறே பூர்வபுண்ணியவசத்தால் மானிடப்பிறப்பில் தோன்றும். இங்ஙனம், பல்வகைப்பிறப்பில் தோன்றுகையில் எத்தனையோ சராசரங்கள் மாதாபிதாக்களாக நின்றனவாதலின் உலப்பில் யோனிக்கலக்கம் என்றார். இதனை “அண்டசஞ்சுவேதசங்க ளுற்பீசஞ்சராயுசத்தோ

டெண்டரு நாலெண்பத்து நான்குநூறாயிரத்தா, யுண்டபெல்யோனி யெல்லா மொழித்துமானுடத்துதித்தல், கண்டிடிற்கடலைக்கையா னீந்தினன் காரியங்காண்" எனவும், "எத்தனை தாயுந்தந்தையு முற்றாரித்தனையன்றோ வினைகளுமிங்கே" என வருவனவற்றாற்காண்க. யானெனது இசைவழியன்றிக் கன்மவசத்தனுய்த் திரோதானசத்தி எனது ஞானத்தை மறைத்து ஊட்டுவிக்க, இவ்வகைத் திகைத்தேனுதலின் மயங்கியுமென்றார்.

தருசம், பௌர்ணமாசம், ஆக்ராயணம், சாதுர்மாச்யம், பசுவதேஷ்டி, அக்னிஷ்டோமம் முதலிய இஷ்டிகளை நெய்சொரிந்து அக்னி நீங்காது வளர்த்துத் தேவர்களைக் களிப்பிக்க இந்திரன் மகிழ்ந்து மழைபொழிவிப்பானுதலின் இவ்வேள்வி மழைக்குக் காரணமாயிற்று. இது, இருவகை வேள்வியின் மானிடவேள்வி, அதிதிக்கு அன்னமிடலாலும், தேவவேள்வி, யாகாதிகார்யங்களாலுமாதலின் இவ்வாறு கூறினார் இவ்வேள்வி, மழைக்குக்காரணமென்பதை 'ஆகுதித்தொழிலின்றுதொழிலாளருமறைமனுவெடுத்தோதி, யோகையிற் சொரிநெய் தெறித்தெழும்பிதிர்வு மொலிபடுபுலிங்கமுங் கொண்டு, மேகமாய்ப்படர்ந்த தூமமேயிடித்து மின்னிநீர் பொழிவனபோலும், ஈகைசால்வேள்வி மறுத்துழிமாரி யின்மையேயிதற்குறுசான்றால், என்ற திருக்காஞ்சிப் புராணத்தால் அறிக இது வைதிகவேள்வி, சைவவேள்வி ஆசாரியர் வழியறிக. எரி எனப்பொதுப்படக்கூறியதனுல் காருகபத்யம், ஆகவநீயம், தக்ஷிணாக்னி மூன்றுங்கொள்க. பஞ்சாக்னியில் ஆன்மாவுஞ், சூரியனும் வளர்த்தற்குரிய பொருள்களன்றுமாதலி னவையொழியமூன்றுமே நெய்சொரிந்து அணையாதிருக்க வேட்டலின் நெய் யெரிவளர்த்து என்றார். எரி, ஏதுப்பெயர். தன்னைச்சேர்ந்த பொருள்களைக்கெடுத்துத்தன்னகப்படுத்தலின். பெய்முகில், வினைத்தொகைக் குறிப்பெனினுமாம். இது ஆவர்த்தமென்னும் மேகம், ஏனைசம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காளமுகி, நீலவருணம் முதலிய பொழிவனமணி, பொன், பூ, மண், கல், தீ, முதலியவாகலின் அவற்றை யொழித்து ஈண்டு நீர்பொழிவதையே கூறினார். முகில் கடவுளர் ஆணையால் பெய்யாது நிற்பினும் வேள்வியின் வலியால் தாமே பொழியுமென்பார், தரும் என்றார்.

விபூதிருத்ராக்ஷமேபொருளாகவும் சிவனடியவரைச்சிவனுகவும் நினைந்துவழிபட்டு, வேதமோதியாகாதிகிர்த்யங்களைச்செய்து, சிவனையேமுதல்வனுகக்கடைப்பிடித்து அன்புமிக்காராய்இறைவனுணையால்ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளாலும் புகழும் பெரும்பேறடைந்தமையின்தெய்வவேதியர் என்றார். இதுஎக்காலத்தும் அழிவின்றி நித்தியமாய்வேண்டுவார்க்கு இஷ்டசித்திகளையருளுதலினுனும் "ஒருபிரமபுரந்தன்னினுண்ணிய புண்டரிகவகத்துணர்வுக்கெவ்வர, வருளிடமாகிய நுண்பேராகாயமுண்டஃதேயறிஞர் தம்மாற்கருத விரும்புதுமதுவா நேடுவதும்புறப்பூதகரணந்தன்னின், மருவியவெல்லையினுமிகுந்தெஞ்ஞான்றுங் குறைவின்றிவயங்காநிற்கும்." என்றதால் தில்லைமூதூர் என்றார். கண்ணுதல் என்பதை நுதலில்கண்ணை

யுடையான் எனப் பிரித்துக்கூட்டிப் பொருள்கொள்க. மலத்தால் இறப்புண்டு அழுந்திக் கிடந்தவுயிர்கள் முத்தியடையும்வகைக் கருணைபூண்டு இயற்றுவதாதலின், 'நடமுயன்றெடுத்தபோது' என்றார். பாய்புலி, வினைத்தொகைக்குறிப்பு சாதி அடையாற்றல் விளக்கிநின்றது. அரா என்பது குறுகி உகரமேற்றது, குற்றுயிரின் பின்னதாகலின். "குறியதன்கீழாக்குறுகலுமதனோடுகரமேற்றலு மியல்புமாந்தூக்கின்" என்பவாகலின். இறைவனுக்கு எண்டிசையு மெண்டோளாதலின் சேயுயரகலமென்றார். இதனை "முற்றுநீறணிந்ததொடியாயிரங்கொண்டதோளிரண்டாயிரமென்ற" அடிகள் திருவாக்கால் அறிக. "மீதுயாத்தசைத்தவெள்ளெயிற்றரவுகூறிமீண்டும் "ஆயிரங்குடுமிமணி கிடந்திமைக்கு மொருபேரரவம்" என்றது முன் கூறியது புஜங்கத்திராசமும் மற்றது புஜங்களிதமும் ஆம். இறைவனது அருஉருவாகிய திருமேனிகளிரண்டும் அருளாதலின், அருள்பொதிந்தலர்ந்த திருவாய்மலரும் என்றார். இதனை "உருவருள் குணங்களோடு முணர்வருளுருவிற்றோன்றுங்கருமமுமருளரன்றன்கரசரணாதிசாங்கந்-தருமருளுபாங்கமெல்லாந்தானருடனக்கொன்றின்றி - யருளுருவுயிருக்கென்றேயாக்குவ னமலனன்றே." என்றதனாற்காண்க. அன்றிஆன்மாக்கள் காரணமாக வேதாகமங்களையருளினலருளிச்செய்தமையா னங்ஙனங்கூறினரெனினுமாம்.

வாய்மை என்பது, ஈறுகெட்டு வாய் எனநின்றது. உலகத்தவர்க்குப் புறவொளி நீங்கியகாலத்து அவ்வொளியினும் பேரொளியாய்ப்புறவிருளை நீக்கி நின்ற பேரொளி கொண்டதாதலின், நெற்றியிற்றிகழ்ந்தவொற்றை நாட்டமென்றார் ஒற்றை என்பதில், ஐகாரம் சாரியை. இறைவி, திருநேத்திரஙகளை லீலையாக மறைத்தகாலத்துத் திருக்கரஙகளிலிருந்துஉலகத்தவரைச் செழிப்பிக்கப்புகுந்ததாதலானும், பகீரதன் தவமுயன்றுவேண்ட அருள்செய்து பூமியில் நிலவியதாதலானும், கங்கை வழங்கும் என்றார். கமல், கதெள, எனுந்தாதுவால் கங்கை என்பதற்கு இறைவன் திருமுடியினின்று உலகத்தவர் பொருட்டுச் சஞ்சரிப்பது என்பது பொருள். வேணீ திவேணி என்பதால், ஒன்றோடொன்று கூடிக்கொண்டிருப்பதென்பது பொருள் (சடை) அவன் திருவழகைக் கண்ணாரக்களிகொண்டு நோக்கி அதனைப்பற்றுக்கோடாகக்கொள்ளுதலின் கண்ணிடைப்பொறித்து எனவும், அங்ஙனம் நோக்கியதமையாது தன் பிழைப்புக்குக்காரணமாய் மனமெனுங்குகையிடை அக்கண்ணாற்கண்ட திருக்கோலத்தையழுந்தப்பெற்றுத்தியானித்தலின் மனத்திடையழுத்தியென்றார். இதனை "உயிராவணமிருந்து வுற்றுநோக்கி யுள்ளக்குகையினுருவெழுதி, யுயிராவணமிட்டுன் கைத்தந்தால் உணரப்படுவாரோடொட்டிவாழ்தி ஐராவணமேறாதானேறேறியமரர் நாடாளாதேயாரூராண்ட, ஐராவணமே யென்னம்மானே யுன்னருட்கண்ணானோக்காதா ரல்லாதாரே" எனும் திருநாவுக்கரசுகள் திருவாக்காலறிக.

அவன் திருவடியைக்கடைப்பிடித்து அவன் திருக்கோலத்தினழுந்தும் பெரும்பேற்றின் மிக்கதாக வேறு இன்பமின்றாதலா லாண்டு அநுப

விக்குமானந்தம் புறத்திற்றோன்றி அவனது கல்யாணகுணங்களைமகிழ்ந்து வருணிக்குமென்பார், உண்மகிழ்ந்துரைக்கஎன்றார். அங்ஙன முரைக்கப்பெற்றதும் அநுபவிக்கப்பெற்றதும், அடியேன் பலசன்மங்களில் அடிப்பட்டு அசசன்மங்கள்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச்செய்த தவமீண்டுப்பெருகிப்பலன்றந்ததென்பார், உறுதவஞ்செய்தனன் என்றார். நான்முகப்பதமெனப் பொதுப்படக்கூறியதனானே முதனின்ற சுவர்க்கப்பதத்திற்கும் அப்பானின்ற வைகுண்டமென்னும் விஷ்ணுபதத்திற்கும், அப்பாற்பட்ட சிவகதியாதலின் மேனிகழ்பத மென்றார். இறைவனது திருக்கோலத்தையிடைவிடாது கண்ணுறநோக்கி மனத்திடையழுந்தப்பெறுதலின் எனகரணங்கள் அவன் வசத்தனவாயின ஆதலின் அடியேன் வேதாகமங்களால் கூறப்படும் அம்முத்தியினை யடைவேனெனத்துணிந்து உறுதற்கரியதுமுண்டோ என்றார். இது நுதலிப்புகுதல் இதன்மேல் ஆன்மா அடையவேண்டியது வேறின்றாதலாலும், மும்மலத்தழுந்தி யிடருறுவாரும் தேவர்களும் அடையாநிலையாதலாலும் பெறுதற்கரியபேறு எனவுங்கூறினார்.

வெண்பா.

உக. பெற்றோர் பிடிக்கப் பிழைத்துச் செவிலியர்கள்
சுற்றோட வோடித் தொழாநிற்கு —மொற்றைக்கைம்
மாமறுகச் சீறியசிற் றம்பலத்தான் மான்றேர்போங்
கோமறுகிற் பேதைக் குழாம்.

(இ-ள்.) ஒற்றை கை - ஒன்றாகிய துதிக்கையினையுடைய, மா - விலங்காகிய யானையுருக்கொண்ட கஜாசுரன், மறுக - மயங்கிவருந்த, சீறிய - கோபித்த,சிற்றம்பலத்தான்-திருசசிற்றம்பலத்துவெழுந்தருளியிருக்கும்-நடராஜமூர்த்தியின், மான் தேர்-குதிரைகள் கட்டிய தேரானது, போம்-செல்லுகின்ற, கோமறுகிற்-சிறந்ததிருவீதியில், பேதைக்குழாம்-பேதைப்பருவப்பெண்கள், (அவன்அழகினைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டியபேர் அவாவால்) பெற்றோர் - பெற்றோராகியதாயர்கள், பிடிக்க-இளையரென்று வீதியிற் செல்லாது பிடித்துக்கொள்ளவும், பிழைத்து - அவரினின்று தவறி, செவிலியர்கள்-செவிலித்தாயர், சுற்றோட-(அங்ஙனம்பிழைத்துச்சென்ற, பேதைக்குழாத்தைப் பிடிக்க) சூழ்ந்து ஓடாநிற்க, ஓடி காலவிசைத்துச் சென்று, தொழாநிற்கும்-தொழுதுநிற்கும். எ-று.

(வி-ரை.) ஸ்ரீநடராஜமூர்த்தியின் திருத்தேர் வீதிவரக்கண்டபேதைக்குழாம், ஐம்புலனாலும் அவனையநுபவிக்கும் பேராசைமிகுந்து தாயர்தடுக்கவும் நில்லாது திருவீதியிற்சென்று, ஒருபுலனுகர்ந்த வின்பத்தினை யேனைப்புலன்களார அநுபவித்துத் தொழுதனர் என்பது கருத்து "பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பேறல்லபிற." எனவும், "தம்பொருளென்ப தம்மக்களவர் பொருள் தந்தம்வினையான்வரும். என்பவாகலின், ஈன்றோர்க்குத் தமமக்களினும் சிறந்தபொருள் வேறின்றாதலால் இப்பெருஞ்செல்வமடைந்தாரே யிம்மைமறுமைப்பயனையடைந்தார்எனைய நிலையிலாத பொருட்செல்வத்தினைப்பெற்றார் அத்துணைச் சிறப்பினர்

அல்லர் என்பார், பெற்றோர் என்றார். பெற்றோராகிய தாய்தந்தையரிருவரும் அப்பேதைப்பருவம் நீங்குந்துணையும் புதல்வருக்குஅப்பருவத்தால் நேரும் ஏதம் நீங்கத் தாம்காத்துநிற்பவர். அங்ஙனம் காக்கப்பட்டார் தேர்விழவு தரிசிக்க விரும்பிச்செல்லுகையில் பேதைமையால் வீதிமருங்கில் தனித்துச்செலின் ஏதுவருமோவென்று அஞ்சிப்பிடித்தார் என்பார், பிடிக்க என்றார். காணவேண்டுமென்னும் பேரவாவால்செல்லுங்குழாத்தினைப் பெற்றோர்தடுககவும் பேதையராதலின் ஒருவாறு அவரை யேமாற்றிச் சென்று காணுதலின் பிழைத்து எனவும், அங்ஙனம் பெற்றோரைப்பிழைத்துச்சென்றாரை மீண்டும் வளர்த்த தாயர்அவரிடை கொண்டகாதலால் ஓடித்தடுக்க முயலுதலின் செவிலியர்கள் சுற்றோட எனவும், அவ்வாறு தம்மைத்தொடர்ந்து தாங்கொண்டகருத்து முற்றுறாவகைத் தடைசெய்யவாரா நின்றாரென்றுணர்ந்த மாத்திரை கைப்படாவகை யோட்டெடுத்தலின் ஓடி எனவும், இவ்வகைப் பெற்றோராலும் செவிலியராலுந் தடையுற்ற ஊறுகளை நீந்திவந்தபேறு அவனைக்காணும் பேரானந்தமாதலின் அவ்வகையருள் செய்தானைக்கண்ட துணையே களிப்புற்றதென்பார், தொழாநிற்கும் என்றார். தொழுதது என்னாது தொழாநிற்கு மென்றார், அவனது திருவுறுப்புக்களைத் தனித்தனி தரிசித்ததுணையானே அவ்வுறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் அப்பேதையரது கண்கள் அழுந்திப் பெயராது தோள்கண்டார்தோளே கண்டும் தடக்கைகண்டார் அதனையே கண்டும் தாள்கண்டார் தாளேகண்டும் நிற்றலின் பிழைத்து எனும் செய்தெனெச்சம் ஓடியென்னும் அவ்வெச்சங் கொண்டது. தொழா என்பதைச் செய்யா எனும் வாய்பாடாகக்கொள்ளுதலேயன்றித் தொழாநில் பகுதியாகக்கொண்டு ஒருசொல்லென்னினுமாம். கையொன்றுடையனெனும் பிரமன்முதலியோரிடத்துப் பெற்றவரத்தின் பலத்தால் பல கைகளையுடைய தேவாசுரர்களைவென்று பின்னிடையச்செய்தான் என்பார், ஒற்றைக்கைம்மா என்றார். மா, விலங்கின் பொதுவாயினும் கைமிகையாகக் கொண்டதாதலின் யானையை யுணர்த்தியது.

இவ்யானையுருக் கொண்டாரிருவர்; அவருளிவன் கயாசுரன், யானையே யுருவாக்கொண்டவன். மற்றவன், முகமொன்றேயானையுருவமும் மற்றையவுறுப்புக்கள் மனிதவுருவாகப்பெற்ற கயமுகாசுரன், முன்னவன், பிரமன் முதலிய தேவரைவென்ற செருக்கால் முற்றுமுடைய மகாவீரனாகிய எம்மையாளுடைய அம்மையப்பன்மீது யுத்தம்புரியவந்து அம்மையாரஞ்சியொதுங்க இறைவனை எடுத்துவிழுங்கினன். எம்மையாளுடையவள்ளல் உமையம்மைக்கு ஓர் திருவிளையாட்டைக் காட்டக்கருதியும் தேவரிடுக்கணீக்கத் திருவுளத்தெண்ணியும், அசுரனது அஞ்ஞானமொதுங்கவும் அவனுதரத்து உக்கிவுருக்கொண்டு கஜாசுரன் உடலைப்பிளந்து வெளிப்போந்து மத்தகத்தின்மீது திருப்பதமூன்றி யுமையம்மை களிப்புற தரிசனந்தந்தனர். இத்திருக்கோலந் தரிசித்த தேவர், அத்தோலைத் தங்கள்பொருட்டுப் பொத்திக்கொள்ள வேண்டினமையால் அன்றுமுதல் இறை

வனுக்குக் கஜாரிமூர்த்தியென்று ஒரு திருப்பெயருண்டாயிறறு. இச்சரிதம் புராணங்கடோறும் வேறுபட்டிருக்கின்றது. தேவர்களைத் துரத்திச்சென்ற அசுரன், காசியையடைந்து சிவமூர்த்தியை யடைக்கலம்புக்க தேவர்களை வருத்த எண்ணுகையில் சிவமூர்த்தி கோபாவேசராய் அசுரனது சிரத்தை யோர்பாதத்தால் மிதித்து அவனது தோலை யுரித்துத் தேவர் வேண்ட உடையாக்கொண்டனர் என்பது மகாஸ்காந்தம். நல்லார்க்குத் தீமைசெய்த பொல்லான் தவத்தானுயர்ந்தோனெனினும் தண்டித்தல் கடன்ஆதலில் சீறிய என்றார். மான், என்பதில் னகரம் சாரியை. அன்றிச் சிற்றம்பலத்தானாகிய மகான் எனக் கொள்ளினுமாம்

அங்ஙனங்கொள்ளின் மானை மகானென்பதன் மருவாகக்கொள்க. போகும், எனும் எச்சத்தி னுயிர்மெய்கெட்டது. திருக்கைலையினின்று போந்த தில்லைமூவாயிரவர் எழுந்தருளிய திருவீதியாதலின் கோமறுகென்றார், இது இடத்து நிகழ்பொருளிடத்ததாகக் கூறுவதோர் வழக்குப்பற்றி பேதைமை என்பது ஈறுகெட்டு அக்குணத்தைக் கொண்டார்க்குக் குணவாகுபெயராயிற்று. குழாம், என்பதில் ஆம், சாரியை. (உக)

கலித்துறை.

உஉ பேதையெங்கேயினித் தேறியுய்வாள் பிரமன் றனக்குத் [ன்
தாதைதன் றாதையென் றேத்தும்பிரான் றண்புலிசைப்பிரா
கோதையந் தாமத்தன் கொன்றைகொடா னின்று கொல்ல
யூதையுங் காருந் துளியொடுங் கூடி யுலாவியவே. [வெண்ணி

(இ-ள்.) பிரமன் தனக்கு - பிதாமகனாகிய பிரமதேவனுக்கு, தாதைதன்-(பிறப்பிடமான)பிதாஎன்று, எத்தும்-துதிக்கின்ற, பிரான்-தலைவன், கண்-குளிர்ந்த, புலிசைப்பிரான்-திருப்புலியூராகிய சிதம்பரத்தை யிடமாகக்கொண்டவன், கோதையந்தாமத்தன்-பலவகைப்பட்டமலர்மாலைகளைச்சூடியவன், இன்று-இப்போது, கொன்றை-தானணிந்துள்ள கொன்றைமலர்மாலையை (அவள் காதல்நோய் தணியும்வண்ணம் திருவுளங்கொண்டு) கொடான்-கொடுக்கான், (ஆதலான்)ஊதையும்-வாடைக்காற்றும், காரும்-மேகமும், துளியொடுங்கூடி-நீர்த்திவலைகளுடன் கூடி, கொல்ல எண்ணி-காதனோய்கொண்ட அவளைக்கொல்வான் கருதி, உலாவிய-(அச்சமின்றி, உலவின. ஏ-அசை. எ-று.

(வி-ரை.)பேதைப்பருவங்கொண்டாளாகிய இவள்திறத்து,ஆக்கலுமளித்தலும்கொண்ட தேவர்க்குத்தலைவனாகிய நடராஜமூர்த்தி,இவளதுகாதனோய்தணிப்பான் கருணைசெய்யாத காலத்தைஎண்ணி வாடையுங்காரும் கொல்வானுடன்வந்தன என்று நற்றாயிரங்கிக் கூறினாள்என்பதுகருத்து. பேதைஎன்பது,பெண்ணின்பொது.ஈண்டுஅப்பருவங்கொண்டாளையுணர்த்தியதன்று.ஐந்துமுதல்எழளவுங்கொண்ட பருவம்,"பகருங்காலைந்தேழ்

பதினொன்றுபன்மூன், றகலாதபசதொன்பானையைந்—திகலாத, முப்பத்தொன்றீரிருபான் பேதைமுதலோர்க்குச் செப்புவராண்டெல்லைத்திறம்'' என்பதாற்காண்க. இஃது அறியாமைக்குணமாய் அக்குணங் கொண்டானை யுணர்த்தினமையினாகுபெயர். இறைவனது திருமேனியின்கண்ணுள்ள திருஅடையாளமாலைக்கண்வைத்த அவாவால் நாளுக்குநாள் மேனிவாடல் முதலிய துன்படைந்து வருந்தலின் தேறிஎனவும், அங்ஙனம் தேறினும் பிழைத்தல் அருமையென்பார், எங்கே யுய்வாள் எனவுங்கூறினார்.

இரண்யகருப்பம், பாஞ்சராத்ரம் முதலியமதத்தவர், ஒருகற்பத்தில் சிவமூர்த்தி பிரமனிடத்தும், ஒரு கற்பத்தில் விஷ்ணுவிடத்தும், இறைவன்பிரமனிடத்தும், பிரமன் விஷ்ணுவிடத்தும் தோன்றியதாகக் கூறுதலின் அக்கூற்றுகளைத்தம் உண்மைமொழியால்களைவார் பிரமன்தனக்குத் தாதைதன்தாதையென்றார் அதனைப்பின்னர் ஒருசிறிது கூறுவாம். இம்மதத்தவர்கூற்று நமக்குடன்பாடன்று. எற்றெனின் இவர் சிவமூர்த்திக்கும் ருத்ரமூர்த்திக்கும் பேதமறியாது கூறுவர். அதுஎவ்வாறெனின் ஒரு கற்பத்தில் பிரமன் சிருட்டியாதிகளை இயற்ற அறியாது தியங்கி இறைவனைவேண்ட எல்லாம்வல்லவனாகிய இறைவன், காலருத்திர மூர்த்தியையேவி அவற்கு அத்தொழிலறிவிக்கக் கட்டளையிட்டனர். கட்டளைபெற்ற ருத்ரர் பிரமதேவன் நெற்றியின்கண் நீலலோகிதமூர்த்தியாய்த்தோன்றிச் சிருட்டி யறிவித்தனர். இக்கதையினை யேதுவாக்கொண்ட அவர்கள், அவ்வாறு கூறுவர் அவர் கூற்றுப் பிரமாணமன்றோ எனின் பிரமாணமேயாயினும் துல்யாதுல்யவிஷயத்தால் விரோதிக்கும் எற்றெனின், சில சுருதி, ருத்ரன் பிரமனிடத்தும்,விஷ்ணுவிடத்தும் தோன்றியதாகக்கூறுதலின்ஒன்றற்கொன்று மாறுகொளக்கூறலாம். இதனை யெழுதப்புகின் இப்புத்தகம் விரியுமாதலின் சிறிதே நுட்பமாகக்கூறுவேன். சிவஸங்கல்போபநிஷத்து "அண்டம்ஹிரண்யமயம் மத்யே, ஸமுத்தரம்பிரதமம்பபூவ | அண்டாத்விஷ்ணு ப்ரம்மஜாதவேதாச்ச தன்மேமனஃ சிவஸங்கல்பமஸ்து." என்று ஆதியில் பொன்அண்டம் ஒன்று உண்டாயிற்றெனவும், அதில் சிவஸங்கல்பத்தால் விதி விஷ்ணு அக்னிமுதலியவர் தோன்றினர் எனவும், இருக்குவேதத்தில் "ஸோம: பவதேஜநிதா எனத்தொடங்கி ஜநிதாவிஷ்ணோ: எனவும் தக்ஷிணுங்கபவோப்ரஹ்ம, எனக்கூறிய வாக்யங்களாலும் "பெருமநின்னிட புறத்தரிதனைப்பெற்றனை, அருளொடும் வலப்புறத்தென்னையீன்றளித்தனை. உருவவைகுந்தமுஞ் சத்தியவுலகமும், இருவரும் பெற்றுளோமெந்தைநின்னருளினால்." எனவும் கூறிய திருவாக்குகளால் சிவமூர்த்தி விதிவிஷ்ணுவாதிகளுக்கும் ஏனையதேவர்களுக்கும் பதியென்பது அறியப்படுதலால், பிரமன் றனக்குத் தாதைதன் தாதை என்றார். பிரமன் மால் அக்னி சூர்யன் திங்கள் முதலாயினாரைத் தன்னிடஞ்சிருட்டித்து உலகத்தைப் படைத்தழித்தலின் தாதையென்றார். தனோதிகுலமிதிதாத: எனுந்தாதுவால்தன்குலத்தைப்பரவச்செய்பவன் என்பதுபொருள். இங்குத் தன்குலமாவார் பிரமன் மால் முதலிய அதிகார சக்தியறி

ந்த தேவர். பிரமன் றனக்கு என்பதில் சாரியையும் நான்காம்வேற்றுமை யுருபினையும் தாதை யென்பதனுடன் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளலுமாம். தனக்குமேல் நாயகனில்லாது எல்லார்க்கும் எல்லாவற்றிற்குந் தான் தலை வனாய் நிற்றலின் பிரமன் என்றார்.

மத்யந்தனமுனிவர், அரியதவஞ்செய்துபெற்ற திருக்குமாரர் சிவபூசையினிமித்தம் எடுத்தமலர்களில் வண்டு புழுவரிப்புமுதலிய குற்றமிருத்தல்கண்டு வருந்தி இறைவனை வேண்ட சிவமூர்த்தி அவரது அன்பிற்கிரங்கி யவர் வினவியவாறு மரம் பனியால் வழுக்காதிருப்பவும், உயர்வாயினும் ஏறவும் இருக்கத்தக்கப் புலிக்காலையும் அம்மலர்களிலுள்ள பழுது கண்டெடுக்க நகந்தொறும் கண்ணும் பிரசாதித்தனர். அன்றுமுத லவர்க்கு வியாக்ரபாதமுனிவர் எனத் திருப்பெயர் உண்டாயிற்று. அவர் தம் பெயர்விளங்கச் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்தமையின் அத்தலத்திற்குப் புலிசைஎனப்பெயர் உண்டாயிற்று புலியூரைப் புலிசையென்றதுமரூஉ. அன்பரிடும் பச்சிலைமலர் முதலிய மாலைகளை யணிந்தான் அவளணிந்த கொன்றை மலர் மாலையினைத் தந்தருளான் என்பாள் கோதையந்தாமத்தன் கொன்றைகொடான் என்றார். இன்று என்பது அக்காலத்தை யுணர்த்தியது. ஊதை ஒன்றே காதலால் வருந்துவோர் தம் உயிரைக் கவருதற்கமையும், துளியோடு கூடியகாரும் கூடி உலாவிய படியால் புண்ணிற் சலாகையிட்டாங்கு வந்தமையால் கொல்லவெண்ணி யென்றாள். காமத்தால் வருந்துவோர்க்கு வாடையும் காரும் பகையாதலின் ஊதையுங்காரும் என்றாள். இது கார்க்காலங்கண்டு நற்றாயிரங்கல், கோதையந்தாமத்தன் என்பதற்குப் பிராட்டியை வாமபாகத்திற்கொண்டானெனினுமாம்.

கழிநெடிலடியாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

உ௫ உலவு சலதி வாழ்விட மமரர்தொழ வுணுவென
நுகருமொருவ ரூழியி னிருதி யொருவராழிய
புலவு கமழ்கரோடிகை யுடைய புனிதர் பூசுரர்
புலிசை யலர்செய் போதணி பொழிலி னிழலின் வாழ்வ
கலவ மயில னார்சுருள் கரிய குழலி னார்குயில் (தோர்
கருது மொழியி னார்கடை நெடிய விழியினாரித
ழிலவிலழகி யாரிடை கொடியின் வடிவினார்வடி
வெழுது மருமையாரென திதயமுழுது மாள்வரே.

(இ-ள்.) அமரர் - தேவர்கள், தொழ - (அடுங்காலமென விடமெழக் கண்டு) வணங்க, (அதுநோக்கி) உலவு-உலாவுகின்ற, சலதி- கடலிடத்து, வாழ்-வாழும், விடம் - அந்தவிடத்தை, உணு என - உணவாக, நுகரும் - அமுதுசெய்யும், ஒருவர் - ஒப்பற்றவர், ஊழியின் - அனைத்து மழிந்த சர்வசங்காரகாலத்தின், இருதி-முடிவில், ஒருவர்-தனித்துநிற்பவர், ஆழி ய-மிகுந்த, புலவு - முடைநாற்றம், கமழ் - வீசுகின்ற, கரோடிகை - தலை

மாலையினை உடைய-கலனுகப்பூண்ட, புனிதர்-தூய்மையாளர், பூசுரர்-வேதியர்களால்துதிக்கப்பட்ட, புலிசை-திருப்புலியூராகிய ஸ்ரீதில்லையின்கண், அலர்செய்-மலர்தலைசெய்கின்ற, போது-மலர்களால் அணி-அழகுபெற்ற, பொழிலின்-சோலையினது, நிழலின்-நிழற்கண். வாழ்வதுஓர் வாழ்வாராகியஒரு, கலவமயில் அன்னார்-கலாபத்தையுடைய மயிலின் சாயலையொத்தாரும், சுருள்-சுருண்ட, கரிய-கருமையாகிய, குழலினார்-கூந்தலையுடையவர், குயில்-குயில்களும, கருதும்-தமதினமெனா எண்ணும்,மொழியினார்-சொற்களையுடையாரும், நெடிய-பரந்த, கடை-கோடியினையுடைய, விழியினார்-கண்களையுடையவரும், இலவில்-இலவமலரைப்போல், இதழ்-இதழ்கள், அழகியார்-அழகினைப்பெற்றவரும், இடை இடையானது, கொடியின்-பூங்கொடிபோல, வடிவினார் வடிவினையுடையாரும், வடிவு உருவம், எழுதும்-எழுதுதற்கும், அருமையார்-கூடாததன்மையுடையாரும். (ஆகிய இவர்) எனது இதயம் முழுதும்-எனது மனதை முற்றும், ஆள்வர்-அடிமைகொண்டு ஆளாநிற்பர். எ-று.

(வி-ரை.) காற்றின் மிகுதியாலும், சலசரங்களினியககத்தாலும் நிலைநீர் ஒன்றையொன்றுதாக்க தரங்காதிபுற்புதங்கள் தோற்றும்வண்ணம் நீர் கரைக்கண்மோதுதலின் உலவுசலதி என்றார். ஜலதி-ஜலத்தைதரித்துள்ளது என்பது பொருள். தேவர்மந்திரமிட்டுகடையாதமுன் அதனிடத்தேயுள்ளதும் இயற்கையாக அளவிற் குறையாததும், நாளுககுநாள் எல்லாக்குணங்களிலும் உயர்வதும், இனியென்றும் அழியாஇயற்கையைப்பெற்று நிற்பதுமென்பார், வாழ்விடென்றார். ஈண்டு இயற்கைப்பொருளதாகிய உம்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. தேஹம்வே வேஷ்டிதிவிஷம், என்பதால் விஷம் என்பதற்குத் தேஹத்தை வியாபித்துக்கொள்வது என்பது பொருள். அமரர் எனப்பொதுப்படக்கூறியதனுன் விண்டுமுதல் அடிமைத்தொழில்செய்யுந் தேவரிறுதியானுரென்பது பெறப்பட்டது. இவர் சாகாநிலையுடைமை அமுதமுண்டபின்னையாயினு மீண்டுக்கூறியது உபசாரம். அங்ஙனமியற்கையானே சாகாநிலையுடையராயினு மிவ்விடத்தின்முனிற்கலாற்றாது அதனது வலியடக்கும் ஆற்றலுடைமையறிந்த இறைவனைத் தம்மைக்காக்கவேண்டினர் என்பதால் தொழஎன்றார். தொழ எனும் எசசம்காரணப்பொருட்டு. உணு, இச்சொல் உணவென உகரசசாரியையும் பெறும், அவ்விடத்தினையேனையிடங்களில்வைக்கின் இவ்வாறுமீண்டுஇடுக்கண்செய்யக்கூடும் என்று திருவுளத்தெண்ணி, தமதாற்றலறிவிப்பான் உடற்கண்புகும் எப்பொருளுந்தங்கா நிலைத்தாகிய கண்டத்திற்கு அழகுசெய்வான் அத்தேவர்வேண்டத் திருக்கடத்தடக்கியவ்விடந் தம்மைசசிறிது வருந்தாநிலைதெரித்து நின்றானென்பார், உணுவெனநுகரு மொருவர் என்றார். சிறுதேவராகிய அக்னி வருணன் வாயு இந்திரன் முதலானோர்க்கும் அவரினும் புண்ணியமிகுதியால் உயர்ந்த எண்ணிலராகிய விதிவிஷ்ணுக்க ளாதியனோர்க்கும் அனுசதாசிவராதியர்க்கும் அப்பாற்பட்டுத் தனித்து அனைத்தையும் அழித்த ஊழியின் அனைத்தையும் அனைவரை

யும் தமது சத்திக்குள் லயப்படுத்தித் தாம் ஒரு முதலாயக் காலாதீத ராய் நிற்றலின் ஊழியினிறுதியொருவர் என்றார் இதனை வேதசிவாக மங்கள் விரித்துக்கூறும் 'நஸந்நஸாசன் சிவயேவகேவல:" எனவும், "ஏகோஹிருத்ரோநத்விதியாயதஸ்து" எனவும், மேலவானவரும் மறியா ததோர், கோலமேயெனையாட்கொண்ட கூத்தனே, ஞாலமேவிசும்பே யிவைவந்துபோங், காலமேயுனையென்றுகொல்காண்பதே " எனவும், "த ன்மைபிறரால்றியாத தலைவாபொல்லாநாயான, புன்மையேனை யாண்டை யாபுறமேபோக விடுவாயோ... ..தகுவேனே " எனவும் கூறிய திருவாக் குகளானறிக.

ஆழிய என்பதற்கு ஆழியில்தோன்றுஞ் சலசரங்களின் முடைபொறாத் தநாற்றமெனினுமாம், பெருந்தேவர்களது கேடும்தமக்குக்கேடின்மையுந் தெரிவிப்பான் அத்தேவர் முதலியோர் சிரமுதலியவற்றையணிகலனாகக் கொண்டுநிற்குஞ் சிவமூர்த்தியை யடையப்பெற்றமையின் அச்சிரமாலை முதலியன அழியாது பண்டைய முடைமுதலியநாற்றங்கொண்டே நிலவு தலின் ஆழிய புலவு எனவும், அது ஏனையமாமிசாதிகளைப்போல் தீக்குண மாகிய நாற்றங்கொளாது நறுமணங்கோடலின் கமழ் எனவுங் கூறினார். ருட பிரதிகாதே, எனுந்தாதுவால் கரோடிகை என்பதற்குச் சிரவில் அடிக்கப்பட்ட எலும்பென்பது பொருள். அங்ஙனம் விஷபக்ஷணம், என் புமாலையுடையனேனும் தூய்மையுடையான் என்பார், புனிதர் என்றார். பூமிக்குத்தேவர்போல் தீயரையும் நல்லோரையுந்தமது தவத்தால்செகுத் தும் ஆக்கியும் வருதலின் பூசுரர் என்றார். புலியூர் என்பது புலிசை என மருவிற்று. இதனை மறைசை கலசை என்பவற்றாலறிக. இதில் சையென் பது சாரியை என்னினுமாம் பொருளுணர்த்தாது பெயரொடும் வினை யொடுஞ் சார்த்திச் சொலப்படுவது சாரியையெனக் கூறுபவாதலின் என்க. இதனைத் தொல்காப்பியச்சொல்லதிகாரத்து இடைச்சொல்லியல் "அவை தாம், முன்னும்பின்னும் மொழியடுத்து வருதலுந் தம்மீறு திரித லும் பிறிதவணிலையலு-மன்னவையெல்லா முரியவென்ப"என்பதாலறிக. அவர் எனும் முதனிலைத்தனி வினைப்பெயரில் வினைமுதற்பொருளுணர் த்தும் இகரம் தொக்குநின்றது. காலத்து மலர்தலும் கூம்புதலும் உடை மையின் மலர்க்குப்போது என்றது ஏதுப்பெயர் ; இதுபோழ்து என்ப தன் மரூஉமொழி. அதுமலர்க்கானை யின் காலவாகுபெயராம். இவர் வாழ்வதால் அப்பொழிற்கு அழகு முதலிய விளைந்தன என்பார், அணி பொழிலின் என்றார். பொழிலினிழலின், என்பதற்கு பொழிலிடத்து இனிய நீழலின்கண் எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம், என்மன முழுதுங் கொள்ளைகொண்டது அப்பொழிலின்கண் எக்காலும்நீங்கா ததனிடத்து நிலைத்துநிற்பதென்பார், வாழ்வதுஎன்றார், ஏனையமயில்களிதற்கொவ்வா இது தனித்து உள்ளுமுருக்கு உருவமும் குணமுமுடைமையின் என்பார், ஓர் மயிலென்றார். இவரணிந்த பட்டும் பணியும் ஏனையவொளிகளை நீக் கித் தாம் மிக்கவொளிகொண்டு லாபத்தோடியைந்தமயில்போல் அழகு

செய்தலின் கலவமயிலனார் என்றார். கலாபம் என்பது கலவம் தற்பவமாயிற்று. பொருள்கலையாகிய ஒளியை யடைந்திருப்பதென்பது. இவர் சாயலான் மயிலையொத்தாராயினும் மேகத்தின் கருமையைப் பின்போக்கும் குழலைப் பின்னே செருகி முடித்து மனங்கவர்ந்தாரென்பார், சுருள்கரிய குழலினார் என்றார். சுருள் என்பது பெண்கள் முடிக்கும் ஐம்பாதினொன்று. அதில் சுருள்போலழகு செய்தலின் சுருள்குழல், எனவும், கருமை உத்தமலக்ஷணந் தெரிவித்தலின் கரிய எனவும்,கருமை உத்தமலக்ஷணந் தெரிவித்தலின் கரிய எனவும் கூறினார். கருமையுத்தம இலக்கணமென்பதை "கருவிவான் வண்டின் கணமெனக்கறுத்துக்கடை குழன்றியன் மணங்கான்று" எனப்பிறர் கூறியதனானறிக. இவள் பேசுகையில் வாக்கின் மேன்மையால் குயில்களும் தம்மினமோ வெனமயங்கும் செவ்வியுடைமையின் குயில் கருது மொழியினாள் என்றார். இங்ஙனங் கூறவே, இவள் உத்தமஇலக்கணமுடைத்தாய் மெல்லிதாய்ச்சிவந்து கோமளமான நாவினாள்" என்பது பெறப்பட்டது. இக்கடைக்கண் என்மார்பைப் பிளந் துட்சென்று படலாற்றாத்துயரை விளைத்து மனத்தைக்கவர்ந்து சென்ற அக்களிப்பால் என் மனஞ்சென்று உலாவுவதுபோல் பரந்து நிற்றல் தோன்ற கடைநெடிய விழியினார் என்றார். "கண் கடைசிவந்து ஆன் பாலெனவெளுத்து" என்றபடி கடைநெடிய என்றதனான் அவ்விலக்கணங்கொண்டா ளென்றதுமாம். விழி, முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். இலவு முதலாகுபெயராய் மலரினையுணர்த்தியது. இலவில் என்பது எல்லைப்பொருட்கண்ணதாகிய ஐந்தாம் வேற்றுமை அன்றி ஒப்புப்பொருளெனினுமாம். இயற்கையான் போலியரகப்புலவர் இடைக்குக்கொடியினை உவமை கூறுவார். அதுவும் இவட்குத் தோற்றுப் பின்சென்றதென்பார் அந்நயந்தோன்ற நடுவெனக்கூறாது இடைகொடியின் வடிவினார்என்றார். கொடி வளைதலைப்பெற்றதென்பது பொருள். இவருறுப்பின் அழகு முதலியவற்றை யொருவாறு கைவல்லசிற்பவினைஞன் சித்திரிப்பினும் அவையுயிர்கொண்ட இவளது வடிவழகின் விளக்கத்தினை இறையுமொவ்வாவாகலின் வடிவெழுதும் அருவையார் என்றார். இங்ஙனம் அழகுமுதலிய கொண்டு எனது ஆண்மை முதலிய குணங்களைக் குன்றச்செய்து தமக்கு அடித்தொழில் புரியச்செய்தா ரென்பார், இதயமுழுது மாள்வர் என்றார். இதயம் இது இருத்ய மென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. இது கமலம் போன்று தேகத்துறுப்பாகி அந்தக்கரணங்களை யறிப்பது. இது தில்லைப்பொழிற்கண் தான் கண்ட தலைவியினது உறுப்புக்களில் முதற்கண்டது சாயலாதலின், மயிலெனவையுற்றுக் கலவமயிலனார், எனவும் அங்ஙனங்கண்டான் சற்றணுகிச்சென்று மயிலன்று காணப்பட்டாள் மயிற்சாயலாள் எனவுணர்ந்து அவளது அளகந்தன்னைக். கண்களைக்கவரக் கரிய குழலினார், எனவும்; பின்னர் அவர் தம் ஆயவெள்ளத்துடன் மொழிபயிலக்கேட்டுக் குயில் கருதுமொழியினார், எனவும், அங்ஙனம் மொழி பயின்றார் தன்னைச்சிறிது கடைக்கண்ணோக்க அந்நோக்க் மனதிடை யெறிவேலோச்சியாங்கு மனதைக்கவர வருந்திக் கடைநெடிய விழியினார் எனவும்

இங்ஙனம் நம்பொருட்டுத் தலைமகனொருவன் வருந்தினனெனத் தமது பாகவேக்குழுஉவுடன் கூறுவான்கண்டு இதழிலவிலழகியார், எனவும் இவ்வகைமொழியும் விழியும், குழலும், இயலுங்கண்டாற்கு இடைதோன்றாது தோன்றக்கண்டு இடைகொடியின் வடிவினார், எனவும் இங்ஙனம் உறுப்புக்களை யொருங்குநோக்கி வியந்தானிவரது வடிவெழுதிக்காணமுயன்று முடியாமையின் வடிவெழுதும் அருமையார், எனவும் கூறியுறுப்புக்களினலனைப் புனைந்துரைத்தாமென்க. இது தலைவியின்உறுப்பியங்கக்கண்ட தலைவன் கூற்று.

இதனான், ஆன்மா, இறைவனது திருவுருப்புக்களை புறத்துவழிப்பட்டாங்கு மனதிடைக் கண்ட ஆனந்தமேலீட்டால் அப்பொருட் கண்ணமூந்தி அது தன்னை விழுங்கிய பேரின்ப நிலை கூறப்பட்டது.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

ஆளெனப்புதிதின்வந்தடைந்தில'பத்தநின்
ருளினைவறலையினியற்றி
வழிவழிவந்தமர ீனமொழிவது
னைந்தெழுத்தவையெஞ்சிந்தையிற்கிடத்தி
நனவேபோலநாடொறும்பழகிக்
கனவினுநவிற்றுங்காதலேய்வினைகெடக்
கேட்பதுநின்பெருங்கீர்த்திமீட்பது
நின்னெறியல்லாப்புன்னெறிபடர்ந்த
மதியினெஞ்சத்தை வரைந்துநிறுத்தியென
வருத்திசெய்திடுவ தருத்திரசாதனங்
காலையுமாலையுங் கால்பெயர்த்திடுவதுன்
னாலயம்வலம்வரு தற்கேசால்பினிற்
கைகொடுகுயிற்றுவ தையநின்னது
கோயிற்பல்பணி குறித்தேயோயா
துருகிநின்னினைந் தருவிசோரக்
கண்ணிற்காண்பதெவ் வுலகினுங்காண்பன
வெல்லா
நீயேயாகி நின்றதோர்நிலையே
நாயேன்
றலைகொடுசார்வதுன் சரண்வழியல்லா
லலைகடல்பிறழினு மடாதேயதனாற்
பொய்த்தவவேடர் கைத்தகப்படுத்தற்கு
வஞ்சச்சொல்லின் வார்வலைபோக்கிச்
சமயம்படுகுழிசமைத்தாங்கமைவயின்

மானிடமாக்களை வலியப்புகுத்து
மானுவிரதத் தகப்படுத்தாழ்த்து
வளைவுணர்வெனக்கு வருமோவுள தரு
நுரையுந்திரையு நொப்புறுகொட் ம்
வரையில்சீகர வாரியுங்குரைகடற்
பெருத்துஞ்சிறுத்தும் பிறங்குவே ான்றி
யெண்ணிலவாகி யிருங்கடலடங்கு
தன்மைபோலச் சராசரமனைத்து
நின்னிடைத்தோன்றி நின்னிடை ங்குநீ
யொன்றினுந்தோன்று யொன்றி மடங்காய்
வானோர்க்கரியாய் மறைகளுக்கெ டாய்
நான்மறையாளர் நடுவுட்புக்கடங் ச்
செம்பொற்றில்லை மூதூ
ரம்பலத்தாடு மும்பர் நாயகனே.

(இ-ள்.) அத்த-தலைவனே, புதிதின்- திதாக. ஆள்என-அடிமையெ ன்று, வந்து அடைந்திலம்-வந்து அடைந் தாயில்லை, நின்தாளின்-தேவரீருடைய திருவடிசம்பந்தமாகிய, ஏவல்-அப த்தொழிலினை, தலையின்-சிரத்தால், இயற்றி-செய்துமுடித்து, வழிவரு - சந்ததி பரம்பரையாக, வந்த - அடிமை செய்துவந்த, மரபினம்-குலஒ க்கத்தை யுடையோம், மொழிவது - வாயாற் சொல்லப்பட்டது, உன் ந்தெழுத்து-தேவரீர் திருமேனியே திருவுருவமான திருவைந்தெழுத்த ம், அவை-அத்திருவைந்தெழுத்தினை, எம்சிந்தையில்-எம்மனத்தின்கண், டைத்தி-இருக்கச்செய்து, நனைவேபோல-சாக்கிரநிலையினைப்போல, நாள் தோறும் - காலங்கள்தோறும், பழகி - அதினிடைபயின்று, கனவிலும் - னவின்கண்ணும், நவிற்றும் - சொல்லித் துதிக்கும், காதலேம் - ஆசை னை யுடையேம், வினைகெட - மும்மலங்களின வலிகெட, கேட்பது-கே கப்படுவது, நின்-தேவரீருடைய, பெருங்கீர்த்தி-அடங்காப்புகழ், மீட்ப -தடுப்பது, நின்னெறிஅல்லா-(தேவரீர் அருளிச்செய்த வேதசிவாகமங்க ரின்) ஒழுக்கம் அல்லது. புல்நெறி-(பௌத்த ஆருகதநீசமென்கிற) தீய ஒழுக்கத்தில், படர்ந்த-சென்ற, மதி இல் - (ஆராய்தலாகிய) அறிவு இல்ல த, நெஞ்சத்தை - மனதினையாகும், நிதிஎன-(சங்கநிதி பதுமநிதி முதலி செல்வங்களைப்போல, வரைந்து - கொள்ளப்பட்டு, அருத்தி செய்திடு து-விரும்பப்படுவது, உருத்திரசாதனம் - விபூதி ருத்ராக்ஷ முதலிய உ த்திர சாதனங்களாம், காலையும் மாலையும் - காலைப்பொழுதினும் மாலை பொழுதினும், கால் பெயர்த்திடுவது - எனது காலினைப் பெயர்த்துப் பு -பெயரச செய்வது, உன்-தேவரீருடைய, ஆலயம் - திருக்கோயிலை, வ ம்வருதற்கே - வலமாக ப்ரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கேயாம், கைகொடு- கயால், சால்பினின் - நற்குண

நிறைவுடன், குயிற்றுவது-செய்யுந்தொழில், ஐய-தந்தையாய் உள்ளானே, நின்னது-தேவரீருடைய, கோயில்-திருக்கோயிலின், பல்பணி - பலதிருப் பணிகளை, குறித்து-தேவரீர் திருவுருவத்தினைத் தியானித்து, ஓயாது - இடைவிடாமல், நினைந்து-அதனை யெண்ணி, உருகி-மனமுருகி, கண்ணில்-எனது கண்களில், அருவிசோர-அருவியொழுக, காண்பது - தெரிசித்திருப்பது, எவ்வுலகினும்-எல்லா உலகத்தினும், காண்பனவெல்லாம்-காணப்படும் பொருள்களெல்லாம், நீயேயாகி-உமது வியாபகமேயாகி, நின்றதோர் நிலையே - நிலைத்த நிலைமையாம், நாயேன்-நாயினை யொத்த நான், தலைகொண்டுசார்வது-தலையால் வணங்குவது, உன்சரண்வழி-தேவரீர் திருவடிநெறி, அல்லால்-அல்லாமல், அலைகடல்பிறழினும - அலைதலையுடைய கடல்மாறு கொள்ளினும், அடாது-(மற்றொருதேவை-வணங்கல்) ஆகாது, அதனால்-ஆகையால், பொய்த்தவவேடர் - பொய்யாகிய தவவொழுக்கம் பூண்டோர், கை-கையினிடத்து, தக-தக்கவிதம், படுத்தற்கு-அகப்படுத்தற்கு, வஞ்சம்-கபடமாகிய, சொல்லின்-நூல்களாலாகும, வார்வலை-பெருவலையினை, போக்கி-வீசி, சமயம்-பலசமயங்களாகிய, படுகுழி - ஆழமாகிய குழியினை, ஆங்கு சமைத்து-அந்த இடத்து உண்டாக்கி, அமைவயின்-அமைத்த அவ்விடத்து, மானிடமாக்களை-மனிதராகிய மிருகங்களை, வலிய-வலிமையாக, புகுத்தும்-நுழையச்செய்யும், ஆறு நீங்காத, விரதத்து-தீய விரதங்களில், அகப்படுத்து - உட்படுத்தி, ஆழ்த்தும் - அழுந்தச்செய்யும், வளை உணர்வு-கொடுமனம், எனக்கு வருமோ- அடியேனுக்கு உண்டாகுமோ, உளர்தரும்-ஒலிக்கின்ற, நுரையும்-நுரையும், திரையும் - அலையும், நொப்புறு-தடையுண்டாகும், கொட்பும்-சுழற்சியும், வரைஇல்-அளவுஇல்லாத, சீகரம்-துளியினையுடைய, வாரியும-ஜலமும், குரைகடல்-ஒலிக்கும் கடலினிடத்து, பெருத்தும்-பெரிதாகவும், சிறுத்தும் சிறிதாகவும், பிறங்குவ-விளங்குவனவாகி, தோன்றி-மேலெழுந்து, எண்இலஆகி-அளவுஇலாதனவாய், இருகடல்-பெரியகடலினிடை, அடங்கும் தன்மைபோல-அடங்கிப்போகும் தன்மைபோல, சராசரம்அனைத்தும - சராசரங்கள் முழுதும், நின்னிடைதோன்றி-தேவரீரிடத்துத்தோன்றி, நின்னிடை - தேவரீரிடம், அடங்கும்-ஒடுங்கும், நீ-நீயோஎனில், ஒன்றினும் - ஒருபொருளினும், தோன்றாய்-தோற்றமடையாய், ஒன்றினும்-ஒருபொருளினும், அடங்காய்-லயமடையமாட்டாய், வானோர்க்கு-தேவர்களுக்கு, அரியாய்-அகப்படாய், மறைகளுக்கு-வேதங்களுக்கு, எட்டாய்-அளவுபடாய், நால் மறையாளர்-நான்குவேதங்களையுணர்ந்த பேரறிவாளர், நடுவுள்புக்கி-மனமாகிய இடத்தில் புகுந்து, அடங்கி-அதினுஞ்சிறிதாக இருந்து, தில்லைமூதூர்-திருத்தில்லையாகிய பழம்பதியில், செம்பொன்-சிவந்த பொன்மயமாகிய, அம்பலத்து-திருச்சிற்றம்பலத்து, ஆடும்-ஆனந்தநடனஞ் செய்தருளுகின்ற,உம்பர்நாயகனே-தேவர்க்குத் தலைவனே, எ-று.

இறைவனே நான்புதிதாகஅடிமைப்பட்டவனல்லன். பலசனனங்களிலும் தேவரீருடைய திருப்புகழினையுந் திருவைந்தெழுத்தினையும் வாயார

செபித்து ஏனைய வுறுப்புக்களால் மற்ற ... ந்த்திர சாதனங்களையும் திரு ப்பணிகளையு மணிந்துஞ் செய்தும் காண்ட ... வற்றை நீயேயாகக் காண லால் பொய்ச்சமயத்தார் கூறும் சமயப் ... ட்டில் அகப்பட்டு வருந்தும் வளைவிணர் வெனக்குள தாகுமோ உண்டா... து என்பது.

(வி-ரை.) இறைவனைப் பல சாதங்களே ... றும் மனத்தானும் வாக்கா னும் காயத்தானும் பூசிக்கும் பலனால் சாத ... கடோறுஞ் சிறிது சிறிதாக வல்வினைகுறையப் பாவநீக்க முண்டாகிச் ... வபுண்ணியமேலிட்டால் சாதரீங் கி வேறுசாத மெடுப்புழி நற்சார்பாய் இழி... லத்தில் பிறந்தானேனும் பிற ப்பன் ஆதலினுன் ஆளனைப்புதிதின் வந்த ... த்திலம் அத்த என்றார். இத னை "புண்ணியமேனுக்குவிக்கும் பாவங் ... னூக்கும் புண்ணியனைப் பூசி த்த புண்ணியத்திறைலே, நண்ணிப ஞான ... த்திறு விரண்டினையுமறுத்து ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணுறுகி, எண்ணு ... சிகலோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றா னெங்கழிலென் ஞாயிறெமக்கெ... று குறைவின்றிக், கண்ணுத றன்னிறைவதனிற் கலந்து காயங் கழிந் ... க்காலெங்கு மாய்க்கருதான் போனிற்பன்." என்ற திருவிருத்தத்தாலறி ... பஞ்சாக்ஷரங்களே அவன் திருநாமமன்றி வேறு திருநாமமும் திருவுரு ... மும் இல்லாதவனுதலாலும், ஆன்மாக்கள் தாம் நல்வழி அடையவேண் ... அவர்கள் பொருட்டுப்பல திருநாமங்களையுந் திருவுருவங்களையும் ... வனுதலினுலும் அத்திருநா மங்களுள் பஞ்சரத்னமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக ... மே ஏற்றமுள்ளதாதலால் வொழிவதைந் தெழுத்தென்றார். இதனை "... தவனுமறுமையவன்பல் குண முன்னைவிட்டேன், போதவன்பின்னே வெ ... ந்தவன் வாழ்க்கைத்திருந் தச்சென்று, மாதவமார்கிடு மாதவமாவளர் பு ... சடையான், யாதவன் சொ ன்னனது கொண்டொழி யினியாரணங்கே ... எனவும், "கூறுமினீசனைச் செய்மின் குற்றேவல் குளிர்மின்கண்க, ... றுமின் சித்தந்தெளிமின் சிவ னைச்செறுமின்செற்ற, மாறுமின் வேட்கை ... றுமினவலமிவை நெறியா, வேறுமின் வானத்திருமின் விருந்தாயிடை ... பவர்க்கே." எனச்சேரமான் பெருமாளுயனாருளிய திருவாக்குகளாலறி ... தாமும் தம்மையொத்தாரு மடைந்த பேருமேற்கூறிய பஞ்சாக்ஷரத்தை ... க் கடைப்பிடியாகக்கொண் டேயாதலின் அப்பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளா... கிய இறைவனைச் சகள நிட் களத் திருமேனியுடன் மனமாகிய அணையி... பொருந்திச் சாக்கிரசொப்ப னுதிகளில் தியானிப்பது முறைமையென்பா... , வாளா இருத்தியென்னுது எஞ்சிந்தையிற் கிடத்தியென்றார். மனத்திற... தும் வாக்கிற்கும் அநியோந்ய சம்பந்தம் உண்மையானும் மனம் நினைத்தவை ... வாக்குவசனிக்கு மாதலினு னும், அவ்வாறே வாக்கு வசனித்ததை ம ... மும் கொள்ளுமாதலினுன் சாக்ரநிலையில் அவனது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ... வாயாற்கூறப்பழகின், சாக் கிரநிலையின் பழக்கவாதனையே சுவப்பனமா... லால், அது அசசுவப்பனத் தினும் அவ்வாறு தான் மறந்திருப்பினும் அ... நாதன் பழக்கமொழியாகிய அத்திருமந்திரத்தினைத் தானே கூறுமென்ட ... ர், நனவேபோலக் கனவினு நவிற்றுங் காதலேம் என்றார். இதனை பிள்ளை ... பாரும் "துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாதபோழ்தினு, நெஞ்சகநைந்து நினைமி... றுதொறும், வஞ்சகமற்றடி

வாழ்த்தவந்த கூற்றஞ்ச வுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே." என்ற திருப்பாசு ·த்தாலறிக.

செவியடைந்ததனல் கேட்கப்பட்ட இனிய தீஞ்சொல் அவனது திருப்புகழே யன்றியேனை கருப்புகழ் கருப்புக வழியாதலின் அதனை யொருவுக என்பார், கேட்பது நின்கீர்த்தியென்றது நின் பெருங்கீர்த்தி யென்ருர். இதனை ஆளுடைய வெம்மரசுகள் "செவிகாள் கேண்மின்களோ, சிவ-னெம்மிறை செம்பவள, மெரிபோன் மேனிப்பிரான் றிறமெப்போதுஞ், செவிகாள் கேண்மின்களோ." என்றதனுனும், சேரமான் பெருமாளுயஞர் "சொல்லாதன கொழுநாவல்ல சோதியுட் சோதிதன்பேர், செல்லாசசெவி மரந்தேறித் தொழாதனை மண்டினிந்த, கல்லாகினையாமனம் வணங்காததலையும் பொறையா, மல்லாவவயர்தானு மனிதர்க் கசேதனமே." என்ற திருப்பாசுரத்தாலறிக. புறப்பற்ருகிய உலக இன்பத்தின் கண் அலைந்து துயர்படும் மனம் அத்துயர்நீங்கிச் சுகமடைய வேண்டின் இறைவன் திருவடியல்லாது ஏனைய பற்றுக்கோடன்றும் ஆதலான், மற்றவை இம்மை மறுமைக்கண் துன்பமேபயக்கும் ஆதலின் அதனை யொருவிப் பேரின்பக்கடலாட வேண்டின் அப்புறத்தின்கண் பேய்போலலைந்தசலாடும் மனத்தினை மீட்டுத் தன்னகப்படுத்தி இறைவனது திருவடிக்கண் லயப்படுத்த வேண்டுமென்பார், மீட்பது நின்னெறியல்லாப்புன்னெறி படர்ந்தமதியினெஞ்சத்தை என்ருர். இதனை வாதவூரடிகள் "ஓயாதேயுள்குவா ருள்ளிருக்கு முள்ளானைச், சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின், மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை நாயானநந்தம்மை யாட்கொண்ட நாயகனைத் தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழு, மாயானையாள்வானைப் பாடுதுங்காணம்மானய்"எனவும், திருநாவுக்கரசுகள் 'நெஞ்சே நீ நினையாய்; நிமிர்-புன்சடை நின்மலனை, மஞ்சாடும் மலைமங்கை மணளனை நெஞ்சேநீ நினையாய்," என்ற திருப்பாசுரத்தாலறிக.

ஆதிபகவன் ஞானவடிவமலிற் பூத்து சித்தியமாயருந்திஞேர் கட்சாரமுதாய்ப் பசுமலத்தை நீக்கச் சிவனடியவர்களாலணியப்பட்டு உடலுக்கு அழகு செய்வான் அணியப்படும் பொன்னணிமுதலிய போலாது ஆன்மாவிற்கும் அழகு செய்தலின் அதனையே யென்மனம் விரும்புமென்பார், அருத்திசெய்திடுவது உருத்திர சாதனமென்ருர். இதனை பேசிற்ரு மீசனே யெந்தாய் யெந்தை பெருமானே யென்றென்றே பேசிப்பேசிப், பூசிற்ருன் றிருநீறே நிறையப்பூசிப் போற்றி யெம் பெருமானே யென்றுபின்ரு, நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை யாண்டானேயவாவெள்ளக் கள்வனேனை, மாசற்ற மணிக்குன்றே யெந்தா யந்தோ வென்னைநீயாட்கொண்ட வண்ணந்தானே என்ற திருவாதவூரடிகள திருப்பாசுரத்தானும்; "காணீர் கதியொன்றுங் கல்லீரெழுத்தஞ்சும் வல்லவண்ணம, பேணீர் திருப்பணி பேசீரவன் புகழாசைப்பட்டுப், பூணிருருத்திரசாதனநீறெங்கும் பூசுகிலீர், வீணீர் எளிதோ மருதப்பிரான் கழல்மே

வுதற்கே" என்ற அடிகள் திருவாக்கானறிக. "ஒன்றினைமுடித்தல் தன்னினைமுடித்தலென்றதனான் விபூதி கூறவே அதனின் மாய கண்டிகையுங் கூறாதே அமையும், அதனை யணிந்தார் இம்மை மறுமைப்பயன்களையும் தேவர்களாதியர் அடையும் பெரும்பேற்றிலும் சிறந்தமுத்தியினையும் பெறுவர். அதனை "சென்மித்தநாண் முதலாய்த்தீ நெறிக்கட் சென்று சென்று, வன்மித்த நெஞ்சராய்க் கொன்றுண்ட வன்கணரும், நின்மித்தருடரு நீண்மணியி லொன்றணிந்தால், என் மற்றவர் பெறும் பேறெம்மனோர்க் கெய்துவதே" எனவும்,"ஆயமாமணியுருத்திர வக்கமுற்றணிந்தார் மாயிரும்பு விச்செல்வராய் மன்னரிற் சிறப்பார்,ஏய,வெள்ளியங்கைலை வீற்றிருப்பரீதிகழ்ந்தோர், பாயவெண்டிரை நிலத்துழல் பஞ்சபாதகரே." எனவும், கூறியவற்றாலறிக. விபூதி ருத்திராக்கங்களின் மிகுதி யெடுத்துரைப்பின் கிரந்தவித்தாரமாம் ஆதலின் அஞ்சிவிடுத்தாம். அதனை சிவதருமோத்தரம், சூதசம்மிதை, உபதேசகாண்டம் முதலிய பெருநூல்களால் அறிக.

உடலெடுத்த ஆன்மா, அச்சனனத்து முத்தியடைய விரும்பின் கைகால் முதலிய தனதுருப்புகளால் அவனது திருக்கோயிற் றிருப்பணி சிவனடியார் திருப்பணி முதலியசெய்து சிவமூர்த்திக்குத் தன்மீது பெருங்கருணையும் தனக்கு அவனிடத்து நீங்காஅன்பும் பெறவேண்டி இயற்றப்படுவது, சரியையாதியாகிய பூக்கொய்தல், மலர்மாலை தொடுத்தல், திருமெழுகிடுதல், திருநந்தவனம்வைத்தல், திரு அலகிடுதல், திருவிளக்குத் தூண்டல் வைத்தல் முதலியனவாம். அவற்றை யியற்றின் அங்கங்களாகிய கைகால்களும் ஏனையவுறுப்புக்களும் பயனடைந்து உடம்பைப்பெற்ற.அங்கியும் பயனடைதலின் 'காலையுமாலையுங்கால்பெயர்த்திடுவதுன் கோயில் வலம் வருதற்கே, சால்பினிற்கைகொடுகுயிற்றுவதைய நின்னதுகோயிற் பல்பணி குறித்தே" என்றார், இதனைத் திருநாவுக்கரசுகள், "கால்களாற் பயனென், கறைக், கண்டனுறைகோயில், கோலக்கோபுரகோகரணஞ் சூழாக் கால்களாற் பயனென்." எனவும், கூறிய திருவாக்குகளாலறிக, அடிகள்மேல் இதுகாறுந் திருவாய்மலர்ந்து வந்தது சரியை கிரியைக்குக் காரணமான சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்க்கமாம். இனி சகமார்க்கமும் சன்மார்க்கமும் கூறுவானெடுத்து ஓயாதுருகி நினைந்து என்றார். இதனால் சரியை கிரியையோக ஞானங்கள் நான்குமிதில் சுருங்கக்கூறினார். இவ்வாறுகூறவே சகமார்க்கத்தார் முதலியோர் அநுட்டிப்பது இதுவேயென வரையறுத்தாராயினார். இதனை "சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந் தாதமார்க்கமென்று சங்கரனையடையு, நன்மார்க்க நாலிவைதான் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற்றுவதுஞ்செய்வர், சன்மார்க்கமுத்திகள் சாலோக்ய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா, முன்மார்க்க ஞானத்தாலெய்து முத்தி முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர்." என்றதாற்காண்க. உருகி நினைந்து என்றதால் பதுமம், வீரம், மயூரம், குக்கிடம், முதலிய ஆசனங்களிலொன்றிலிருந்து, ஆமை தனது உறுப்புக்களையடக்கல்போல் மனம் புலன்வழி

செல்லாதபடி அடக்கி நாசியினிருதொளைவழிசலிக்கும் இரேசக பூரகாதி
வாயுக்களைச்சலிக்காது கும்பித்துப், பிராணவாயுவைச் சுழுமுனையினிறு
த்தி தன்னுடற்கண் குதத்திற்கு இரண்டங்குலமேலும் லிங்கத்திற்கிரண்
டங்குலங்கீழுமாகவுள்ள மூலாதாரத்தில் முக்கோணவடிவான யந்திரத்து
நாலிதழ்க் கமலத்தில் விநாயகர், வைரவர், க்ஷேத்ரபாலகர், சண்டர்,முத
லியதேவர்களை யவரவர்களுக்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன் தியானித்து,
மேல் சுவாதிஷ்டானமாகிய இலிங்கமூலத்தில் அறுகோணத்தில் ஆறி
தழ்க்கமலத்தில், பிரதிட்டை, சுத்ததயிரிணி, பாவனை, இருடி, பத்மினி,
பத்மயோகி, என்ற அறுவரையுமவரவர்களுக்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன்
தியானித்து, மேல்மணிபூரகமாகிய நாபித்தானமடைந்து மூன்றுவட்ட
மாய்ப் பத்திதழ்த்தாமரைக்கண், நூலாராக்ஷி, நீலாக்ஷி, கைலாசனி, புலங்
கனி, உபாகி, உட்கிகை, வாசிகி, நேத்ரகரி, தவகி, நவகி, என்ற பதின்மரை
யும்அவரவர்களுக்குரிய பீஜாக்ஷரங்களுடன் தியானித்து, மேலேறி அநா
கதமாகிய இருதயத்தானஞ்சென்று முக்கோணவடிவாய்ப் பொன்மைகல
ந்தவெண்ணிறங்கொண்ட துவாதசவிதழ்க்கமலத்தில்சுயகி, பிரதனி, சோ
ஷி, காலோணிகி, வேணி, ஆக்ஷணி, சாமுண்டி, விராடி, துர்கா, செடிகா,
ஆரணி, தரணி. என்னும்பன்னிருவரையும் அவரவர்க்குரிய பீஜாக்ஷரங்க
ளுடன் தியானித்து, மேல் விசுத்திதானமாகிய கண்டத்தை யடைந்து
அறுகோணவடிவுள்ள யந்திரத்தில் சோடச இதழ்களை யுடைய ஸ்வேத
பத்மதளத்தின்கண் மாண்டி, புடபடி, கிரி, சருங்கி, சுவரா, அசனி,
சிராத்ரி, தர்மாக்ஷணி, சாயா, அற்பாசி, கிகராக்ஷி, துல்லாசகி, யூபா, சாரி
ணி, காலாசி, கமலானனும், பதினறுவரைத்தியானித்து, மேல் ஆக்ஞையெ
னும் புருவமத்தியடைந்து ஈரிதழ்ச் செந்தாமரைக் கமலத்தில சுந்தரி,
ஆனந்தி, யெனும் அதிதேவதைகளையமைத்துத் தியானித்து, மேற்கூறிய
விசுத்தியீறான ஆறுதாரங்களைக்கடந்து இவற்றின்மீது மீதானமாகிய ஆ
றுதாரங்களையுங்கடந்து, காற்றும் பொருள்களிடத்து வியாபித்திருப்பது
போல் தன்னால் தியானிக்கப்படும் பொருளினுடைய பரிபூரண பிரகாச
த்திலழுந்தி யுருகி ஆனந்திக்கலாம். இவவாறு பொருளிடத்து ஆனந்தங்
கொண்டார் புறத்தில் அதுநீங்கிமனஞ்சலிக்கையினும் முன்பு அதனை யநு
பவிக்கும பழககவாதனையால்புயத்திலும் அப்பொருளையே காண்பர். எவ்
வாறெனின் சராசராத்மகமாகிய ஆன்மாக்களெல்லாம் சிவனிடத்தொடு
ங்கிநிற்கு முறைமையினையும், அசிவமூர்த்தியும் மாயாதிதனுவான் உயி
ர்க்குயிராய் நிறைந்து நிற்றலினாலும் எனக. இதனாலன்றே காண்பனவெ
ல்லாம் நீயேயாகி நின்றதோர் நிலையேயென்றார். மாயாதிதனுவா னிறை
வனிறைந்து நிற்பானென்றதெனனை யெனின். சிவசாதாக்யமுதலிய நா
ன்குமெவ்வாறு ஒன்றாகக் கன்மசாதாக்யத்தில் வியாபித்து நிற்கும் அது
போல் என்க. இதனை பிறரும் "கன்மசாதாக்கியத்திற கலந்துறல்போ
லனாதி நின்மலனவனே மாயாதனுவினு நிறைந்து நிற்கு, மன்னியமனாதி
தனனுட்கலாதியுளுயிருள்வைகுஞ், சின்மயன் சீவன் பாலுமுன்னிலை கூவ
ன் பாறசீவன்." இவ்வாறு கூறினதறிக. அங்கங்களிற சிறந்த உத்தமா
ங்கமாகிய வென் சென்னி தேவரீரது திருப்பாதப்பேறதல்லாது மற்றத்
தேவருமஎன் மாட்டனுகி முத்தி தருகிறோமெனக் கூறகினு மிறைஞ்
சா தென்பார், "நாயேன் தலைகொடுசார்வதுன் சரண் எனவும், அங்க

னம் பணிகினும் உன்னைப் பணிவார் உன்றொடப்பர் அச்சிவனடியவரையும் நானெம்மையிலும் மறந்தேனல்லன் என்பார், வழிஎனவுங் கூறினார். இதனைத் திருநாவுக்கரசர். "தலையே நீ வணங்காய்." தலை. மாலை தலைக்கணிந்து தலையாலேபலி தேருந்தலைவனை, தலையே நீவணங்காய்." என அருளிச்செய்தவாறறிக. இதுகாறும், அடிகள் மனத்தாலும் வாக்காலும் காயத்தாலும் சிவமூர்த்தியையன்றி வேறுதேவரைத் தொழா வுறுதிநிலையைப் புறத்துறுப்புக்களாய் தலைமுதல் பாதாந்தமாகக்கூறினர். இவ்வாறே வாதவூரடிகளும் "சிந்தனை நின்றனக்காக்கி நாயினேன்றன் கண்ணிணை நின்றிருப்பாதப் போதுக்காக்கி, வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன் மணிவார்த்தைக் காக்கியைம் புலன்களார, வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்தவிச்சை மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையேயுன்னைத், தந்தனை செந்தாமரைக் காடனைய மேனித் தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தமியனேற்கே."

எ-ம். "உங்கையிற் பிள்ளையுனக்கே யடைக்கல மென்றங்கப் பழஞ்சொற்புதுக்கு மெம்மச்சத்தால். எங்கள் பெருமானுனக் கொன்றுரைப் போங்கே ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள்சேரற்க, வெங்கையுனக் கல்லாதெப்பணியுஞ் செய்யற்க, கங்குல்பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க, இங்கிப்பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே லெங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

எ-ம். "பாடவேண்டுநான் போற்றிநின்னையே பாடிநைந்து நைந்துருகி நெக்குநெக், காடவேண்டு நான்போற்றி யம்பலத் தாடுநின் கழற் போது நாயினேன், கூடவேண்டுநான் போற்றியிப்புழுக்கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம், வீடவேண்டு நான்போற்றி வீடுதந்தருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே." என்ற திருவாக்குகளாலும், "சிவன்றன் றிருவுருவைக் காணாதகண்ணே குருடாஞ்சீர்சால், சிவன்றன் றிருவுருவை யெண்ணாத சிந்தையே பித்தாமெனறுஞ், சிவன்றன் றிருப்புகழைக் கேளாச்செவியே செவிடாமன்பிற், சிவன்றன் றிருப்புகழை யோதாதவாயே திணிந்த மூங்கை." எ-ம். கண்ணுதலாலயங் காணுங் கண்ணே கண்கள் கறைக்கண்டன் கோயில்புகுங் கால்களே கால்கள், பெண்ணொருபாகனைப்பணியுந் தலைகளே தலைகள், பிஞ்ஞகனைப் பூசிக்குங் கைகளே கைகள், பண்ணவன்றன் சீர்பாடு நன்றாவே நன்றாப் பரன்சரிதையே கேட்கப்படுஞ் செவியே செவிகள், அண்ணல்பொலன்கழ லினைக்கு நெஞ்சமே நெஞ்சம் அவனடிக்கீழடிமைபுகு மடிமையே யடிமை." எ-ம். கூறினவாறறிக. இறைவனது திருக்கோலத்தின் பொலிவழகினையு மவனது திருக்கல்யாண குணங்களையும் புறத்து மகத்தும் அநுபவித்து அழுந்திநிற்கும் மிகுதியால் இறைவனையன்றி வேறுவணக்கம் அலைகடல் பிறழினும் அடாதென்றார். இதனை யெம்மை யாளுடையாசுகளும். "நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம் நரகத்திலிடர்ப்படோம் நடலையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோ மின்பமேயெ

ந்நாளுந் துன்பமில்லை, தாமார்க்குங் குடியல்லாத்தன்மையான சங்கரநற் சங்கவெண்குழையோர் காதிற், கோமாற்கே நாமென்றுமீளாவாளாய்க், கொய்ம்மலர்ச் சேவடியிணையே குறுகினோமே." எ-ம். "மூவுருவின் முதலுருவா யிருநான்கான மூர்த்தியேயென்று முப்பத்துமூவர், தேவர்களுமிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ் செம்பவளத்திருமேனிச் சிவனேயென்று, நாவுடையார் நமையாள வுடையாரன்றே நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாதரான, காவலரேயேவி விடுத்தாரேனுங் கடவமலோங் கடுமையொடு களவற்றோமே." என்றவாறறிக. பாழினுடம்பை யோம்பல் காரணமாக அறிவழிசிலர், மழித்தலு நீட்டலுங் கொண்டு யோகரைப்போலும் உண்மையடியவரைப்போலும் உலகத்தை மயக்கிப் பொருள்பரித்துத் தவத்தையிழந்து பொய்யாகிய வுடலிழந்து நரகத்துழத்தலின் பொய்த்தவர். எ-ம். வேட்டுவன் மிருகாதி புட்களைப் பிடிக்குமிடத்து விலங்குகளின் தோல்களைப் பொத்திக்கொண்டும் அவற்றைப்போல் ஓசையிட்டும் மறைந்து வலைவீசி அம்மிருகாதி புட்களைப் பிடித்தல்போல இப்பொய்த்தவத்தரும் உலகத்தவரைத் தமது தவவேடத்தால் மயக்கித் தம்வசப்படுத்தலின் வேடர் எ-ம். கூறினார். சைநர்கூறிய பிடகமும். புத்தம் சாங்கியம் பாஞ்சராத்ரம் முதலிய புறச்சமய நூல்களும் அகச்சமயமாகிய யாமளம் வைரம் முதலிய நூல்கள் உண்மையை விபரீதப்படுத்திக் கூறலானும், இதனையோதிய சமயங்களில் புக்குழந்தார் முத்திநெறியைக்கைவிட் டுண்மையிழந்து சநரகக்கடலிற் பட்டுவருந்தி யிடருற்றலைவராதலானும் வஞ்சச்சொல் என்றார். இந்நூல்கள் வேடனது கண்ணிவிரிந்தாங்குப் பல்வேறு வகைப்பட விரிதலின் வார்வலை என்றார். வலையென்பது, ஏதுப்பெயர். தன்னகத்துப்பட்டதனை விடாது வலித்தலின், வல், பகுதி, ஐ, புடைபெயர் தற்கண் வந்தவிகுதி யென்க.

இவற்றை முதலாகக்கொண்ட அச்சமயமுதல்வர், அந்த நூற்பொருள்களைப் பரவச்செய்வான் பல மாணாக்கர்களைக்கொண்டு எங்கும் போதிக்கும் வகைசெய்தலின், போக்கி என்றார். பொய்ச்சமயமாகிய புறச்சமயங்களிலும் புறப்புறச்சமயங்களினும் பட்டார் அதினின்று மீளுதல்வேண்டுவர் மிருகங்களைக் குழிதொட்டு அதில் வீழ்வித்து அதினின்று மீளுதலையொத்தலின் சமயப்படுகுழி யென்றார். இச்சமயத்தவரில் சார்வாகர் லௌகிகர் மரணமே மோக்ஷமெனவும், ஜைநர் ஆகாசமத்தியத்தில் உத்தரோத்தர கமனமே மோக்ஷமெனவும், பௌத்தர் சுத்தபுத்தி சந்ததியே மோக்ஷமெனவும். கௌளயாமளர் ஆகாசகமனாதி சித்திப்பிராப்தியே மோக்ஷமெனவும், பாஞ்சராத்திரிகள் வாசுதேவாத்மகமாகிய பிரகிருதியில் ஸ்வரூப ஆனியிலா தடங்கல் முத்தியெனவும், பூர்வமீமாம்சிகள் சுவர்க்காதி லோகப்பிராப்தியே மோக்ஷமெனவும், நியாய வைசேடிகர் துக்கநாசத்தால் பாஷாணம் போலிருப்பதே முத்தியெனவும், சாங்கியர் பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால் அவித்யாநாசமே மோக்ஷமெனவும், பாதஞ்சலர் யோகாப்பியாசத்தால் மனோலயப்பட்டு அஞ்ஞான நாசமே மோக்ஷமெனவும், வேதாந்திகள் விவகாரசம்சார பந்தநீக்கமே மோக்ஷமெனவும் கூறு

வர். இதுகாறுங் கூறியது புறப்புறசமயங்களின் மோக்ஷ நிலைகளாம். இனி, அகசசமயத்தில் பாசுபதன் ஞப்திமாத்திரமாய் இருப்பதே மோக்ஷமெனவும், காபாலிகமாவிரதாதிகள் கர்த்துருத்வமான சம்சாரபாவத்தை விட்டு ஞப்திமாத்ரமாயிருப்பதே மோக்ஷமெனவும் கூறுவர். இவர்களில் சிலர் நிரீசுரவாதிகளும் பேதவாதிகளாயும், மற்றர் சேசுரவாதிகளாயினும் சித்தாந்தமுத்தியுடன் மாறுகொள்ளுதலின் சித்தாந்த முத்தியொன்றே சிறந்தது; ஏனைய கற்பிதமென்பார், சமயப்படுகுழி யென்றமையாது சமைத்தென்றார். பலசமயத்தவர் பொய்யை மெய்ம்மைபோல் காட்டித் தமது வன்மையாம் நன்னிலைக்கணிற்பாரையும் மயக்கித் தம்வசமாக்குவான் பொய்ச்சமயநெறி போதித்து அச்சமயத்தில் அவர்களைப் புகுத்தலின் வலியப்புகுத்தும் என்றார். இதனானன்றே வாதவூரடிகளும், "சமைய வாதிக டத்தமதங்களி, லமைவதாகவரற்றி மலைந்தனர் மிண்டிய மாயா வாதமென்னுஞ் சண்டமாருதஞ் சுழித்தடித்தார்த், துலோகாயதனென்னு மொண்டிறற்பாம்பின், கலாபேதத்தகடு விடமெய்தி" என்றார்.

பொய்த்தவவேடர், வலை, படுகுழி யென்றதற்கேற்ப மானிட மாக்கள் என்றார். என்னை "வானவர் மக்கணரகர் விலங்கு புள்ளாதிசெவியறிவோடையறிவுயிரே." எ-ம். "வானவர் மனிதர்கீழ் போய் மாழ்கிய நாகரோடு, கானுருவிலங்கு புள்ளுக்கருது நாலறிவினோடே, யூனமில் செவியுமாங்கே யுறவினையுறிவிற்சீவன், மானமர்நோக்கினல்லாய் மனமுமொன்றதிகமாமே." எ-ம். "ஒன்றறிவதுவே யுற்றறிவதுவே, இரண்டறிவதுவே யதனொடுநாவே, மூன்றறிவதுவே யவற்றொடுமூக்கே, நான்கறிவதுவே யவற்றொடுகண்ணே, ஐந்தறிவதுவே யவற்றொடுசெவியே, ஆறறிவதுவே யவற்றொடு மனமென, நேரிதினுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தனரே." எ-ம். 'புல்லுமரனு மோரறிவினவே, பிறவுமுளவே யக்கிளைப்பிறப்பே, நந்துமுரணுமீரறிவென்ப, பிறவுமுள வேயக்கிளைப்பிறப்பே, சிதலுமெறும்பு மூவறிவென்ப, பிறவுமுளவே யக்கிளைப்பிறப்பே, நண்டுந்தும்பியு நான்கறிவினவே பிறவுமுளவே யக்கிளைப்பிறப்பே. மாவும்புள்ளு மையறிவினவே, பிறவுமுளவே யக்கிளைப்பிறப்பே,' மக்கடாமே யாறறிவுயிரே-பிறவுமுளவே யக்கிளைப்பிறப்பே.' எனக்கூறுதலால் அடிகள் விலங்கென்றதென்னையெனின் "விலங்கொடுமக்க ளனைய ரிலங்குநூல், கற்றாரோடேனையவர்." எ-ம். "உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற்பயவாக் களரனையர் கல்லாதவர்." எ-ம். "நுண்மா ணுழைபுலமில்லா னெழினலம் மண்மாண்புனைபாவையற்று." எ-ம். கல்லாதவரை யஃறிணையுடனொப்பித்து பெருநாவலர் கூறுதலால் கல்வியிலாதாரே யித்தகைய ராவரெனின் மேம்பட்ட கல்விகற்றும் வீடுபயக்கும் மெய்ப்பொருளுணராதார் பயனடையார் என்பார், மானிடமாக்கள் என வுருவகப்படுத்தினர். என்னெனின் "அலகுசால்கற்றும் அறிவுநூல்கல்லாதுலக நூலோதுவதெல்லாங் கலகல." எ-ம். "எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினுமப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு," எ-ம். "பிறப்பென்னும் பேதைமைநீங்கச் சிறப்பென்னுஞ், செம்பொருள் காண்பதறிவு." எ-ம். கூறுப ஆதலானும், தோற்றக்கேடுக

னின்மையி னித்தமாய், நோன்மை யாற்றன்னே யொன்றுங் கலத்தலின் மையிற்றாய்தாய் தானெல்லாப் பொருளினுங்கலந்து நிற்றலின் வியாபகமாய் நிற்கும் மெய்ப்பொருளுடன், ஆன்மா, தன்னவிச்சை கெட்டு அதனுடன் ஒற்றுமையுற்று இடைவிடாது பாவிக்கும் இன்பத்திலு மிக்கதாகிய பேரின்ப மின்றுதலால் அவனே யநுபவிப்பாரே மக்கள் ஏனையோர் மக்கட் கூட்டத்தவரல்லர் என்பார் அங்ஙனங்கூறினர்.

விரதமாதிகள் உத்தராயண, தக்ஷிணாயண, சாந்திராயண, அமாவாசை, பௌர்ணமி, பிரதோஷம், கிர்த்திகை முதலிய திதி நக்ஷத்ர யோக கரண வார பக்ஷ மாதங்களில் தாங்கள் எண்ணிய தேவதைகளைகுறித்து அன்னமில்லாமலும், ஒருபொழுது புசித்தும் பலகாராதிகள் உண்டும், தீர்த்தபானஞ்செய்து, தேகத்தை வருத்தியும், பின்னும் தங்கள் மதத்திற் சொல்லி யுள்ள விரதங்களேயன்றி மற்ற மதத்தவர்கூறி யுள்ள விரதங்களே அநுட்டித்தும், அநுட்டான பலத்தால் பிராணத்தியாகஞ் செய்தும், தம்முள்ளத் தெண்ணிய உண்பொருள்களில் ஏதேனும் மரணபர்யந்தம் உணவாகக் கொள்ளுகிறதில்லே யென வைராக்கியஞ்செய்தும், உண்டி சுருக்கியும், கந்தமூல பலாதிகளே யருந்தியும், சருகாதிகளேத் தின்றும், குகைகளிலும், வநங்களிலும் ஆச்சிரமங்களிலும் தனித்திருந்து தலேகீழாகவும் கால்மேலாகவும் ஒரு காலேத்தூக்கியும், கைமேனேக்கியும் ஊர்த்த திருஷ்டி யுள்ளவராகவு நின்றும், இருந்தும், கிடந்தும், பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்தும், தேகாபிமானம்விட்டும் தேவதாராதனம் முடிந்தபின்பே ஆகாராதிகள் கொண்டும், அதற்குமுன் தீர்த்தபானமும் செய்யாமலும், பூஜாதிவிரதங்கள் தவறின் பிராணத்தியாகஞ்செய்தும். விரதாதிகளின் வலிமையால் சாபாநுக்ரக சித்தியுமடைந்து முத்தியடைந்தனர் என்று கூறுதலால், அவ்விரதவாதிகளின் துர்ப்போதனே ஞானத்தின் முன் பலியாதாதலால் ஒருகாலகன்மவசத்தால் அவர்வயப்படுதல் நோக்கி ஆணுவிரதத்தகப்படுத்தாழ்த்தும் என்றார். சமயங்கள் பலவாதலால் அவற்றின் பொருட்பேதங்களும்பல. அவற்றைப் பொருளெனக் கொண்டார் நிலேதத பேரின்பத்தை யடையாது மீண்டும் உண்மையாகிய சமயமாகிய சைவசமயத்திற் பிறந்தே உண்மை முத்தியடைதல் வேண்டும். அதனே.
"ஓதுசமயங்கள், பொருளுணரு நூல்கள் ஒன்றோடொன் றொவ்வாமலும் பலவு மிவற்றுள், யாது சமயம் பொருணூலியாதிங் கென்னிலிது வாகுமது வல்லவெனும் பிணக்கதின்றி, நீதியினுலிவையெல்லா மோரிடத்தே காண. நிற்பதியாதொரு சமயமதுசமயம் பொருணூ,லாதலினுலிவையெல்லா மருமறையாகமத்தே, யடங்கியிடுமவையிரண்டுமரனடிக்கீழடங்கும்." எ-ம். சித்தாந்தத்தே "சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் சநநமொன்றிலே சீவன் முத்தராக, வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரி, மடித்தானந்தம் - பொழிந்துவரும் பிறப்பை யறுத்து, முத்தாந்த பாதமலர்க்கீழ்வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகமெலா மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தம்பெரும் பிதற்றும் பிதற்றிப் பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவரிதுவென்னப் பிராந்தே." என்ற திரு விருத்தத்தாலறிக. என்றதால்,

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு நரகத்தி லிடர்ப்பட்டு வருந்தும் தீயவூழ்வருமோ என்றோ எனும் திருவருளின் கட்டளையுணர்ந்துவெருவினவர் அலைகடல் பிறழினும் உன்னையல்லாது வேறு எண்ணேனென்பார், மறைப்பொருளதாகிய ஓகாரம்புணர்த்து விளைவுணர்வருமோ என்றார்.

சராசரமாகிய உயர்திணை அஃறிணையிரண்டும் இறைவன்காரணமாக உண்டாய் அவனிலயப்படுமென்றது. உபசாரம் என்னெனின்? இருவகைப்பிரபஞ்சமும் மாயையிடத்துதிக்கும், அம்மாயை, சுத்தம், அசுத்தம், சுத்தாசுத்தம் என்று மூவிதம், முற்கூறியசுத்தமாயை விந்துஎனவும்படும். அவ்விந்துவாகிய சுத்தமாயையின் அதோபாகம்அசுத்தமாயை. அவ்வசுத்தமாயையின் மகானுண்டாம். இவ்வாறுவிஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர், என்னும் மூவர்க்குந் தனுகரணாதிகளுண்டாம். இந்தச் சுத்தாசுத்தமாயைகளே விந்து மோகினி மகான் எனப்படும். இதில் விந்துவில் வாக்குகள் தோன்றும். மோகினியாகிற அதோமாயையில் வித்யாதத்வங்கள் தோன்றும், மூலப்பிரகிருதியில் முக்குணங்களும் தோன்றும், இனிமாயையொன்றே யமையும் மூன்றுஎனகூறியது கற்பனை கௌரவமெனின், கூடாது என்னெனின் அத்துவாக்களாகிய சுத்தம் அசுத்தம் சுத்தாசுத்தம் இம்மூன்றிற்கு விந்து மோகினி மகான் மூன்றும் உபாதான மாதலால் என்க. என்னெனின் பருத்தியில், பட்டும், சணலும் உளவாகா வாறுபோல, மாயையில் மிச்ராத்வா வொழிய சுத்த அசுத்த அத்வாக்கள் தோற்றம் கூடாதாம். பிறபுத்தராகிய விஞ்ஞானகலருடைய தனுகரணாதிகளுக்கு அசுத்தமாயை காரணமல்ல, அவர்கள் சுத்ததேகேந்திரியாதிகளை யுடையராயினும் சர்வதா சிவானுக்ரகத்தால் பிரபுத்தரே. அசுத்தமாயை அசுத்த கனுகரணாதிகளை யுண்டாக்குவதாதலால் விஞ்ஞானகலருக்குக் கருவமில்லாமையால் இவர்களின் தனுவாதிகளுக்கு விந்துவே காரணம். இனி சுத்தம், அசுத்தம் எனும் விந்துவினையும் மாயையினையும் ஈஸ்வர சமவாய சத்தியென்போமெனின் மேற்கூறிய சுத்தையாகிய விந்து,சடமாகையால் குலாலனுக்கு ம்ருத்பிண்டம்போல ஈச்வரனுக்கு பரிக்ரகசத்தியாமேயன்றிச சமவாயசத்தி யன்று. இந்தவிந்து சுத்த தனுகரணாதிகளுக்கும், மிச்சாத்வாவிற்கும் அசுத்தமாயையும், அசுத்தாத்வாவிற்கு பிரகிருதியும் உபாதானகாரணம். ஆகையால் இவைமூன்றிற்கும் இறைவனிடத்திற்றோற்றங் கூறியது உபசாரமாம். இது இறைவன் பிரபஞ்சத்திலுள்ள பொருள்கள் மாட்டும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கு மொற்றுமைநயத்தால் கூறியதாதலின் அடிகள் "சராசரமனைத்து நின்னிடைத்தோன்று நின்னிடை யடங்குமென" சித்தாந்தஞ் செய்தனர். இதனை "விந்துவின்மாயையாகி மாயையினவ்வியத்தம், வந்திடும் விந்துத்தன்பால் வைகாரியாதிமாயை, மூந்திடும் ராகமாதி முக்குணமாதிமூலந், தந்திடுஞ்சிவனவன்றன் சந்நிதிதன்னிலன்றே." ஏ-ம், "அருவினிலுருவந்தோன்றி யங்காங்கிபாவமாகி, உருவினிலுருவமாயே வுதித்திடு முலகமெல்லாம், பெருகிடுஞ்சுருங்கும்பேதாபேத

மோடபேதமாகு, மொருவனேயெல்லாமாகியல்லனுயுடனுமாவன்." எ-ம். "இலயித்ததன்னின் லயித்ததாமலத்தால் லயித்தவாறுளதா வேண்டும்" என்றது மிதுபற்றியென்க. நுரை அலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதுதலீண்டாம் திவலையின் கூட்டம். இது தோன்றியவுடனே மறையும் திரை அலைகள் இவை சிறிதுபோது நின்று கரைசாரச்சாரக் கேடுறும். நொப்பு - திரைகட்படுந்தடை. கொட்பு-நீருந்தி, வரையில் சீகரவாரி. அளவிலாச்சிறுநீர்த்துளிகளும் நீரும், ஈண்டு நுரை. உடனேதோன்றிச் சிறுபொழுதில் மரிக்கும் ஆன்மாக்களுக்குவமை. திரை - அங்ஙனந்தோன்றிச் சிலகால மிருந்து இறக்கும் ஆன்மாக்களுக்குவமை. நொப்புறு கொட்பு - ஆணவாதி கன்மங்களால் தடுக்கப்பட்டு நற்கதி பெறாத ஆன்மாக்களுக் குவமை, வரையில் சீகரவாரி - எண்பத்து நான்கு லக்ஷ சீவபேதங்களுக் குவமை, இவை, கடலிடைத்தோன்றி யதிலடங்குந் தன்மைபோல் எண்ணிலவாகிய சீவராசிகளும் இறைவனிடந் தோன்றி யவனிட மொடுங்குமெனக் கூறியதாம். இதனை "நின்னியல்பை யாரேயறிவார் நினையுங்கால், மன்னியசீர் காளத்திமன்னவனே-நின்னில், வெளிப்படுவதேழுலகு மீண்டேயொருகால், ஒளிப்பதுவுமாறுனுரை." என்ற நக்கீரதேவர் திருவாக்காலும், "இந்திரந்துருகவென் மனத்துள்ளேயெழுகின்றசோதியே யிமையோர், சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சேவடியாய் திருப்பெருந்துறையுறைசிவனே. நிறந்தவரகாய நீர்நிலந்தீகாலாயவை யல்லையாயாங்கே கரந்ததோருருவே களித்தனனுன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு கொண்டின்றே." என்ற மணிவாசகத்தானுமறிக. எல்லாவுலகமும் நின்னிடைத்தோன்றி நின்னிடை யழியுமென்றதனுன், பிரபஞ்சம் நித்யம் இதற்கொரு கர்த்தா வேண்டுவதில்லை என்கிற சார்வாக மதத்தை யடிகள் கண்டித்தார் என்க. தோன்றியழியும் பொருள்களுக்கு அவ்வாறு தோற்றக் கேடுகளில்லாததலைவனுகல்வேண்டுமாதலால், பிரபஞ்சமுதல்வனுகிய பசுபதியே அவ்வாறு தோற்றக்கேடுக ளில்லாதவனுதலாலும் ஏனைய தேவர்கள் இவன்சந்நிதி குற்றேவல்செய்து காலாந்தரத்தில் இவனிலயப்படுதலாலும் நீ யொன்றினுந் தோன்றாயென்றார். இதனை "பேதமில்லதார் கற்பளித்த பெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே, யேதமேபலபேசநீயெனை யேதிலார்முன மென்செய்தாய், சாதல்சாதல் பொல்லாமையற்ற தனிச்சரண் சரணமெனக், காதலாலுனை யோதநீவந்து காட்டினாய்கழுக் குன்றிலே."என்ற மணிவாசகத்தாலும், "எல்லார்பிறப்புமிறப்பு மியற்பாவலர் தஞ், சொல்லாலறிந்தோநஞ் சோணேசன் - இல்லிற், பிறந்தகதையுங் கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்திண், டிறந்தகதையுங் கேட்டிலேம்." என்ற திருவெண்பாவாலு மறிக. அணுவிற்கணுவாய் மகத்திற்கு மகத்தாயும் பொருள்கடோறும் நிறைந்து நிற்றலின் ஒன்றினு மடங்காய் என்றார். இதனை "பாதம்புவனி சுடர்நயனம் பவனமுயிர்ப்போங், கோதமுடுக்கை யுயர்வான் முடிவிசும்பேயுடம்பு, வேதமுகந்திசைதோண் மிகுபன் மொழிதேமென்ன, போதமிவற்கோர் மணிநிறந்தோற்பது பூங்கொடியே." எ-ம். "இன்று நமக்கெளிதே மாலுக்குநான்முகற்கும், அன்று மளப்பரியனானை-யெ

ன்றுமோர், மூவாமதியானை மூவேழுலகங்கள், ஆவானைக்காணு மறிவு.'' எ-ம், கூறியவற்றானறிக. ஆணவாதிமலத்தால் பெத்தராய்ப்புண்ணியமிகுதியான் மேலுள்ள ஊர்த்தபுவன வாசிகளுக்கும்அவனைக்காணும்அறிவின்மையால் அரியன் என்பார். வானோர்க்கரியாய் என்றார். இதனை ''நினைந்திருந்து, வானவர்கணீண்மலராற்பாதம், புனைந்துமடிபொருந்தமாட்டார்-நினைந்திருந்து, மின்செய்வான்செஞ்சடையாய்வேதியனேயென்கின்றேற், கென்செய்வான் கொல்லோவினி.'' எ-ம். ''காணுதலறுகின்றார் வானோர்கள்காளத்திப்பூணாரமார்வன்றன்பொற்பாத-நாணாதே, கண்டிடுவான்யானிருந்தேன் காணீர்கடனஞ்சை, யுண்டிடுவான் றன்னை யொருங்கு.'' எ - ம். ''மேலைவானவரும் மறியாததோர், கோலமேயெனை யாட்கொண்ட கூத்தனே, ஞாலமேவிசும்பே யிவைவந்துபோங், காலமேயுனை யென்றுகொல் காண்பதே.'' எ-ம். ''கூறியவாற்றாற்காண்க. சுத்தமாயையாகிய விந்துவிற் றோற்றமுடைத்தாயுள்ள வேதங்கள் அவன் தன்மையறியாமல் அவனது திரு இறைமைக்குணங்களை ஸ்ரீ ருத்ரமாகிய நமகசமகங்களால் துதித்தனவேயன்றி அவனையறியா ஆதலால் மறைகளுக்கெட்டாய் என்றார். இதனை ''ஆரணநான்கிற்கு மப்பாலவனறியத்துணிந்த, நாரணநான்முகனுக்கரியானடி வாய்நிறைந்த, பூரணனெந்தை புகலிப்பிரான் பொழிலத்தனைக்குங் காரண னந்தக்கரணங்கடந்த கருப்பொருளே.'' எ-ம். ''மறைகளு மமரர் கூட்டமு மாட்டாதயன்றிருமாலொடுமயங்கி, முறைமுறைமுறையிட்டோர் வரியாயை மூர்க்கனேன் மொழிந்த புன்மொழிக. ளறைகழலான் சீரறிவிலாவெறுமைச் சிறுமையிற் பொறுக்கு-மம்பலத்து, ணிறைதருகருணை நிலயமேயுன்னைத் தொண்டனேனினியுமாநினையே.'' எ-ம். ''எவருமாமறைகளெவையும் வானவர்களீட்டமுந் தாட்டிருகமலத், தவருமாலவனு மறிவரும்பெருமை யடலழலுமிழ்தழற் பிழம்ப, ருவரிமாகடலி ஞெலிசெய் மாமமறு வுறுகளிற்றரசினதீட்ட, மிவருமால்வரை செயிஞ்சிசூழ் தஞ்சை யிராசரா சேச்சரத்திவர்க்கே.'' என்ற திருப்பாசுரங்களாலறிக. இவனது இருப்பும் நிலைமையுங்கரணங்கடந்து சுகாதீத நிலையினை யடைந்த பெரியோர் அறிந்து ஆனந்தமடைதலாலும், இறைவனும் அம்மநான்கினை விட்டு நீங்கா திருத்தலாலும் ''நான்மறையாளர் நடவுட்புக்கடங்கி'' என்றார். இதனை ''கற்றவர் கருதும நற்றவக்கரும்பே'' என அடிகள் அருளினமையாலும். ''கற்றவர் விழுக்குங் கற்பகக்கனியைக்கரையிலாக்கருணைமாகடலை, மற்றவரறியாமாணிக்க மலையை மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச, செற்றவர்புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத், திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த, கொற்றவன்றன்னைக் கண்டுகொண்டுள்ளங் குளிரவென் கண்குளிர்ந்தனவே'' என்ற திருப்பாசுரங்களாலறிக.

வெண்பா.

25. நாயனைய வென்னைப் பொருட்படுத்தி நன்களித்துத்
தாயனைய னாயருளுந் தம்பிரான், - றாயவிரை
மென்றுழாய் மாலொடயன் றேட வியன்றில்லை
மன்றுளே யாடு மணி.

(இ-ள்.) தூய-பரிசுத்தமாகிய, விரை-மணத்தினுடைய, மெல்-மிருது வாகிய, துழாய்-துளபமாலையினை யணிந்த, மாலொடு-திருமாலும், அயன்-பிரமதேவனும், தேட-திருவடியினையும் திருமுடியினையுந் தேடிக்காண - (அகப்படாது), வியன்-பெருமை தங்கிய, தில்லைமன்றுள்-திருத்தில்லையி ன்கணுள்ள பரமாகாயமாகியசபைக்கண், ஆடும்-திருநடனஞ்செய்தருளு கின்ற, மணி-மாணிக்கத்தையொத்த நடராஜமூர்த்தி, நாய் அனைய-நாயை யொத்த, என்னை-அடியேனை, பொருள்படுத்தி-ஒருபொருளாகத் திருவுள த்தமைத்து, நன்கு அமைத்து, அடியேனுக்கு வேண்டிய வேட்கைகளைத் திருவருள்செய்து, தாய்அனையனாய் - என்னை யளிக்குஞ் செயலில் தாயை யொப்ப, அருளும்-திருவருள்சுரக்கும், தம்பிரான்-தலைவன்-எ-று.

பிரமன் மால்முதலியோர் தேடிக்காணாது தில்லையில் நடனஞ்செய்யும் நடராசமூர்த்தி. அடியேனை யொருபொருளாகக் கொண்டு தாயையொப்ப வருளுந் தம்பிரானாயினான். என்பது கருத்து.

(வி-ரை.) பிராணிகளில்மிக்க இழுக்குள்ள பன்றி, மலத்தைபுசித்தல் போல் நாயும், மலமுதலியவற்றையும், மாம்சாதிகளையும் பிறரெச்சிலையும் புசித்துஉடம்பையோம்பிப்புழுதியிலுறங்குதலினாலும்,வைதிகாதிகாரியங் களிலும்,சிவபூசைமுதலியவற்றிலும்அதைக்கண்ணினுந்தீண்டினும்குற்றமெ னக்கூறுதலானும்,மநுமுதலியதருமநூல்களில்,அநத்தியயநம்விதித்த அத் யாயங்களில்"நாய், பசு,தவளை,பூனை,பாம்பு,ஓணான்,எலி, இவைகள்ஓதுகிற வனுக்கும்உபாத்தியாயனுக்கும்நடுவிற்செல்லின்ஒருநாள் அநத்தியயனம்." கூறப்பட்டிருத்தலானும், பின்னும் "பிரம்மசாரியாயினும் வானப்பிரத்த னாயினும் ஒரு வீட்டிற்குப் பிக்ஷைக்குப்போகையில் அந்த வீட்டில் நாய் உணவுண்ணக்கண்டால் அந்த வீட்டில் தாம் பிக்ஷைபண்ணக்கூடாதென சாத்திரமிருத்தலாலும், நாய் என்றும் அங்ஙனம் தீண்டுதற்கும் அருகமல் லாத தெனினும் வளர்த்தவனிடத்து அதி விசுவாச முடைமைபோல் அடியேனும் தேவரீர் திருவடியல்லாது வேறு நனவேபோலக் கனவிலும் எண்ணேனென்பார், அதனை யொப்ப என்னை யெனவுங் கூறினர். இவ் வாறே வாதவூரடிகளும் "நாயினேனை நலமலி தில்லையுள்." எ-ம். "ஆய நான் மறையவனு நீயே யாதலறிந்தியானியாவரினுங் கடையனாய, நாயி னேனாதலையு நோக்கிக்கண்டு, நாதனே நானுனக்கோரன்பனென்பேனாயி னேன்..பேசுகேனே." எ-ம். கூறினதறிக. உலகத்துப் பொருள்கள், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள், உருவப்பொருள், அருவப்பொருள், சித்துப்பொருள், சடப்பொருள், இயங்கியற்பொருள், நிலையியற்பொருள் எனப் பலவிதப்படும். அப்பொருள்கள், தேவரீர் சந்நிதானத்து அணுத்து ணையுங் கூறப்போதா. அவை, தேவரீர் சந்நிதி மாத்திரத்து முத்தொழி லுற அவற்றைப்பொருட் படுத்தாமல் அடியேனைத் திருமனத் துட்கொ ண்டாண்டது வியப்பு என்பார், பொருட்படுத்தி எ-ம். அங்ஙனம் பொரு ட்படுத்தியதுணையே அடியேன் பல பிறவியினும்பட்ட துயர்களை எல்லாம்

"வயாவும் வருத்தமுமின்றிக் காணோவுங் கவான்மகற் கண்டுதாய் மறந்தாங்கு" போக்கிப் பேரின்ப மடைந்தேனென்பார், நன்களித்து எ-ம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தோற்றமொடுக்கம் மாயையிற் கலாதி தத்துவங்கள் தோற்றி யொடுங்கிக் கட்டவிடமோகமுற்ற மலம் ஒரு பிரதேசத்தில் நீங்கமறைக்கஅதனான் ஞானக்கிரியைகள்விளங்க மறையஉபசரிக்கப்படும். விகாரமின்றி, ஞானக் கிரியைகளுக்குக் கலையினால் விளங்குதல் மலத்தினால் மறைதல் சித்துக்குத் தோற்றக்கேடுகள் சிவனிமித்த மாதலால் இறைவனிடம் ஒடுக்கம்கூறப்படும். இனிச்சடப்பொருள்கட்கு, சிவசங்கற்பத்தால் விகாரமாய்த் தனது காரணரூபத்தில் காரியரூபமறைதல், காரணரூப மறைய காரியரூபம் விளங்குதல், தோற்றக்கேடுகளாம். ஆயின் ஆணவாதிமும்மலங்களில் கேடுற்றதெனனெனின் ஆன்மாக்களின்அஞ்ஞானத்தை நீக்கு மாயாகாரியங்கெட்டுக் காரணமாயை சங்காரத்தினுமிருக்கும். ஆதலால் சிவனிமித்த காரணனாய் நின்று போக போக்யங்களாக முன்பழகிய காரியப்பொருள்களை முந்திய சிருட்டியிற்போல முதற்காரணத்தினின்று துணைக்காரணத்தால் தோற்றுவித்தலால் தாயனையன் என்றார்.

பிரமத்தில், நாராயணப்பிரகிருதியில்பரிணத வேதாந்தி பாஞ்சராத்திரிகள். சித்துக்குத் தோற்ற மொடுக்கம் கூறுதல்போல் சிவனிடத்தில் தோற்றமொடுக்கம் சித்தாந்திகள் கூறார் கூறார். ஈண்டுக்கூறியது உபசாரம். அங்ஙன மலாதிகள் கட்டுண்டு தன்னையுந் தலைவனையு மறியாமல் பாடாணம்போற்கிடக்கு மான்மாவினிடத்துக் கருணைபூண்ட இறைவன் தானிமித்த காரணமாய் நின்று தனது சத்தியைப் பிரேரேபித்துத் தழற்பொடி நீக்கினாற்போல் மலத்தைக்கலையால் சிறிதுநீக்குதலின் 'அருளுந்திம்பிரான்'என்றார். கல்துளசி, முட்டுளசி, செந்துளசி, கருந்துளசி,நாய்த்துளசி, நிலத்துளசி முதலிய நீககுவார் "தூயவிரை மென்றுழாய்" என்றார். இதற்குத் தூய்மையாவது ஆயுள்வேத முறைப்படி "ஐயம் வயிறுளைச்சலத்திசுரந் தாகமும்போம், பையரசு மாந்தம் பறக்குங்காண்-மெய்யாக, வாயினரோசகம்போம் வன்காரஞ்சூடுள்ள, தூயதுளசி தனைச்சொல்." என்ப. பின்னும் இது இறைவனுக்குச் சாத்தத்தக்கமலர்களின் "திருமலற்கு நாரிதன் கொங்கைபோனயத்த லாற்றுளபந்தன்னைச், சீரிய முன்னோன்வேண்டான் சிவன்சொலைச் செவியிற் கேட்டு." எனவும், உள்ளியதெல்லா மெய்தும் வறுமை நீக்குமொண் டுழாய் மலர்களினு முயர்ச்சிதானே" எனவும், கூறியிருத்தல் பற்றியும், பிரந்தையினானுண்டான மால்நீங்க இறைவியால் அநுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்ற தூயவிரையினை அவளுயிர் போக்கிய சாம்பரில் விதைக்க, அதிற்றோன்றிய தாதலானும் 'தூயவிரைமென் துழாய்' என்றார். என்னலுமாம். தூயவிரை மென்றுழாய் என்றது மூன்றடை முதலையடுத்த மரபுவழுவமைதி. இதனை "அடைசினை முதலென முறைமூன்று மயங்காமை, நடைபெற்றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்." எனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தின்படிக் கொள்க இச்சூத்திரத்திற்கு

ஆசிரியர் சேனாவரையர் தமதுரையில் "அடுக்கிய அடையுஞ்சினையும் பொதுமை நீக்குதற்கன்றி யணிகுறித்து நிற்றலின் செய்யுட்கே யுரித்தென்றபடி" ஈண்டு அடைகள் பிறதுளசிகளினின்று நீக்குதலும் அணியுங் குறித்து நின்றன. மாலொடயன் என்பதில் ஒடு எண்ணுப்பொருளது. மால் என்றார். ஆணவாதி மலத்தால் தன்னைமறைத்து இறைவனைத் தலைப்படாது நின்றமைநோக்கி. அஜன் என்பது தமிழில் அயன்எனத் தத்பவமாயிற்று. இவ்விருவரு மண்புகுந்தும் விண்பறந்தும் காணாது நின்ற புராண கதை எல்லாப்புராணங்களாலும் வெளிப்படையாதலின் அது கூறவேண்டாம். உலகத்துக்குச் சுழுமுனைநாடி சிதம்பரமாதலாலும், இறைவனது ஓர்கலை யெங்கெங்கு முலாவி யர்த்தயாமத்துப் பூரணமா யொன்றுதலாலும் 'வியன்றில்லை மூன்று' என்றார். மேற்கூறிய சுழுமுனைத் தலமாகிய அதில், அசபா ஸ்வரமாகிய இரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளால் தானாடத் தன்தசையாடும் எனும் முதுமொழிப்படி உலகுக்கு உயிருமாயும் அஷ்டமூர்த்தமாயு நின்று திருநடனஞ்செய்தலின் 'ஆடும்' என்றார். மணி, தன்னுள் அளவில்லாத காந்தியினை யடக்கிக் குற்றமிலாது விளங்கித் தன்னை யணிந்தார்க்குற்ற துன்பங்களைப் போக்கி நன்மை பயத்தல்போல் இறைவனும் உலகங்களையெல்லாம் தம்முள்ளொடுங்கி மாசில்லாத மணியாய் விளங்கலினாலும், அம்மணிகண்டார் கண்கள் ஒன்றையே கவர்தல்போலாது இது கண்களையேயன்றி யேனைய புறத்துறுப்புக்களையும்' அகத்துறுப்புக்களாகிய அந்தக்கரணங்களையும் அறிவையுங் கவர்தலினாலும், மணியென்றார் என்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணிவாய் முகிழ்ப்பத் திருமுகம் வேர்ப்பவம் மன்றுக்கெல்லா
மணியாயருணட மாடும் பிரானை யடைந்துருகிப்
பணியாய் புலன்வழி போநெஞ்ச மேயினிப் பையப்பையப்
பிணியாய்க் கடைவழி சாதியெல் லோரும் பிணமென்னவே.

(இ-ள்.) புலன்வழி - மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவியாகிய ஐம்புலன் வழி, போம்-எண்ணத்தைச் செலுத்தும், நெஞ்சமே-மனமே, பையப்பைய-மெல்லமெல்ல, பிணிஆய்-நோய்வளரப்பெற்று, கடைவழி-வாணாளிறுதிக்காலத்து, எல்லோரும்-சுற்றத்தாரும் மற்றோரும், பிணம் என்ன-பிணமென்று தீண்டாதகல, சாதி-சாகிறாய், (ஆதலால் அம்மரணவேதனை வருவதற்குமுன்) மணிவாய்-பவளமணி யொத்தவாய், முகிழ்ப்ப-குவித்து அவனது திருப்புகழைப் பாடாநிற்க, திருமுகம்-அழகிய முகமானது, வேர்ப்ப-அவனை நினைத்திருத்தலால் வியர்வுதோன்ற, அ மன்றுக்கெல்லாம்-ஏனைய மன்றுகளுக்கெல்லாம், அணியாய்-அழகு விளைவிப்பானாய், அருள் நடம்-ஆனந்த நடனத்தை. ஆடும்பிரானை-செய்தருளுகின்ற தலைவனிடம், அடைந்து-சென்று, உருகி-மனமுருகி, இனிப்பணியாய் - இனி வணங்குவாயாக. என்றவாறு.

இது-ஐம்புலன்வழி அறிவைச்செலுத்தி அல்லற்படும் நெஞ்சமே! சாங்காலத்தில் சுற்றத்தவரும் மற்றோரும் பிணமென்றிகழ மரணமடை யப் போகிறாயாதலால், அம்மரண நெருங்குமுன் இறைவனை வாயாரப்பாடித் துதித்து வணங்குக என்றதாம்.

(வி-ரை.) அசுத்தராகிய இழிந்தாரைப்பாடி யிழுக்குறாது, இறைவனது திருப்புகழைப்பாடி யின்பமுறு மியல்பிற்றாதலால் அவ்வாயினை "மணிவாய்" என்றார். அன்றி வாயுடனியைந்த வுறுப்பாகிய இதழைப் பவளத்துடனொப்பித்துக் கூறுதல் மரபுபற்றி யங்ஙனங் கூறினாரெனினுமாம். இது உறுப்புறுப்பியபேதம். முகமாகிய கமலத்திற்குத் தம் இதழ் போலுதலின் அவ்வொற்றுமைநோக்கி 'முகிழ்ப்ப' என்றார். ஈண்டு முகிழ்தல் இறைவன் திருப்புகழைப்பாட முயலுகையில் மீ கீழிதழ்கள் தம்மிற் சேர்ந்து தொழிலுறல். வாய், இறைவனது திருப்புகழாகிய வாய்மையை யெக்காலத்தும் பேசுதல் பற்றிவந்த காரணத்தால் பெற்ற எதுப்பெயர், இது குணவர்குபெயர். இச்சொல்லின் விகுதிகுறைந்து வாயென நின்றதெனக்கொள்க. முகிழ்ப்ப என்பது, முகிழ்எனும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம், இதனை வடநூலார் சப்ததாதுவெனவும் நாமதாதுவெனவும் கூறுப. சர்வமங்கல குணகணனாய் சம்புவெனு நாமவாச்சியனாதலின் அவனது திருப்புகழை மனதால் நினைந்து வாயாரவாழ்த்தி யநுபவிக்கையில் தோன்றும் புளகம் உடலிடத்து நில்லாது மேலெழ அதின்வழி வியர்த்தலின் திருமுகம் வேர்ப்ப என்றார். ஈண்டுத் திரு என்றது கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கமாகிய அழகு. வியர்ப்ப என்றது, வேர்ப்ப எனநின்றது மரூஉமொழி. கறு. அவதாரனே, எனுந்தாது வால் முகம் என்பதற்குப் பக்ஷய முதலியவற்றைப் பீடிப்பதென்பது பொருள். சிவமூர்த்தி யடியவர்பொருட்டு எழுந்தருளி. நடனதரிசனங் கட்டளையிட்டருளிய தலங்களிலுள்ள இரசிதமன்றம், இரத்தின மன்றம், தாம்பிரமன்றம முதலியவற்றிற்கு நாயகமாகியது ஆதலால் அம்மன்றுக்கெல்லாம் அணியாய் என்றார். அகரச்சுட்டு இம்மன்றின் எற்றங்குறித்து நின்றது. மன்றது. மன்றுக்கெல்லாம், ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி. அணியென்றார் அழகு செய்தலின் அது, மற்றைப் புறத்துறுப்புக்களை அழகு செய்யும் மணிகுயிற்றிய பணிபோலாது தன்னை நினைப்பார் மனமாகிய மன்றுக்கு அழகுசெய்தலாலும், அன்றித் தாமிருந்து நடஞ்செய்யும் பெருமையால் அம்மன்றங்களை யழகு செய்தலாலும், கூறியதாமென்க. நடம் கண்டார் கண்ணையு மனத்தையுங் கவருவது ஆயினும், இதுகண்டார் மனத்தையேயன்றி யேனைய அக்கரணங்களையும் புறக்கரணங்களையும் கவருதலின் 'அருள் நடமாடும்' என்றார்.

முன்னைய சநநங்கடோறும் பட்ட துன்பங்களை யிச்சநநத்துத் தாம்படும் துன்பத்தோடொப்பித்து நோக்கிப் பயமுண்டாய் அந்தோ இச்சநவாழ்வு வேண்டேம் என்று இறைவனை நோக்கிவேண்டிச் சநநத்தைப்போக்குதல் முறைமைப்பற்றி யடைந்துருகியென்றார். இவ்வாறு திருவாதவூ

ரடிகளும், "இரும்புதரு மனத்தேனை யீர்த்தீர்த்தேனென்புருக்கிக், கரும்புதரு சுவையெனக்குக் காட்டினையுன் கழலிணைக, ளொருங்குதிரை யுலவுசடை யுடையானே நரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாக்கியவா றன்றே யுன் பேரருளே" எனவும், மருவினிய மலர்ப்பாத மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருக' எ-ம். கூறியதறிக. பணியாய் என்பதை நெஞ்சத்திற்குப் பயனிலையாக்கொள்க. நெஞ்சம் அருவப்பொருளாயினும் தான் பிராணவாயுவுடனியைந்தகாலத்துச் சலித்து அகத்தியங்கலமையாது மெய்முதலிய புலன்களின் வழிபுகுந்து பொருள்களைக்கண்டு, அவற்றை காமுற்று அதிலழுந்தித் துன்புறுதலின் அதனைக்கண்டிரங்கிய அறிவு இரக்கமுற்றுப் புலன்வழிபோம் நெஞ்சமே என்றதாம். புலன்கள், நீ யியங்கவாயிலே யன்றி அவைதாம், நீ யியங்காதொழின் பயனிலாத வாயிலாம் என்பார், புலன்வழியென்றார். நெஞ்சமே, என்பதில் ஏகாரம் இரங்கற்பொருட்டு; அன்றி யுனக்கு அறிவொன்று கூறுவன் கேட்பாயாக எனும் ஒழிந்தசொற்கள் எஞ்சி நிறைவெனக்கொண்டு ஒழியிசைப்பொருள் பயக்க நின்றதெனினுமாம். போம்நெஞ்சமே யென்றது, நெஞ்சத்தைநோக்கி அறிகூறுதலால் சடப்பொருளாகிய நெஞ்சத்தைச் சித்துப்பொருள் நோக்கிக்கூறுதலால் இது மரபு வழுவமைதியாம். "இது, வாராமரபின் வரக்கூறுதலும், என்னா மரபினவெனக் கூறுதலும் அன்னவையெல்லா மவற்றவற்றியல்பான், இனவெனுங் குறிப்புரையாகும்," என ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறியவாறறிக.

போம் என்பதில் இறுதி யுயிர்மெய்கெட்டது. பையப்பைய என்பதினடுக்கு இடைவிடாமைப்பொருட்டு. வியாதிதேகத்துடன் பிறந்தே அத்தேகத்தை மதியைப் பையப்பைய விழுங்குமரவுபோல நாளேறச் சிறிது சிறிதாகத் தேகத்தைப்பற்றி யுள்ளுருக்கிக் கடைவழிதானே தேகத்தைக் கவர்ந்து நிற்றலின் பிணி என்றார், உடலெடுத்த ஆன்மாவிற்கு அவ்வுடலினின்று ஆன்மா நீங்குதலே இறுதியெனப்படுதலின் கடைவழி யென்றார். இது சர்வ சங்காரகாலத்து இறைவனிடத்து இலயப்பட்டுநிற்கும் ஆன்மாவை யிங்ஙனங்கூறியது, உபசாரம். அன்றி இடத்தின்தொழிலை யிடத்து நிகழ்பொருள் மேலிட்டுக்கூறியதாக்கொள்க. இந்தவுடல் உற்பவகாலத்துப் பிரசூதவாயு, கருப்பாசயப்பையுறுத்தல், சலம்பூரித்தல் முதலிய ஐம்பெருந்துயர்கண்டு, அவ்வுடல் நீங்குகையில் அவ்வுற்பவக்காலத்திலும் எண்மடங் கதிக துன்பம், ஆயின் அந்தத் தோற்றலயங்களுக் கிடையிட்ட காலத்தே யெனின் அக்காலத்தும் நரை திரை. மூப்பு முதலியவற்றால் துன்பமே சித்தம், அவ்விருத்தப்பருவ நீங்கிய பாலப்பருவத்திலோ வெனின் அதினும் அறிவறியாமையாற் றுன்பம், குமாரப்பருவத்தோவெனின் பசிகாமாதிகளாற்றுன்பம் அப்பாற்றான் இன்பமின்றோவெனின் அப்பாலும் வாதபித்த சிலேத்மாதிகள் எல்லைகடந்து வருதலிற்றுன்பமும் அதை நீக்கிக்கொள்ள மருந்துமுதலிய தேடுதலிற் பெருந்துன்பம், மரணகாலத்திற்றான் இன்பமில்லையோ எனின் அக்காலத்துன்பத்தைக் கடவுளே யறிவர், இதனை" பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டு தங்

கையிற்றந்த, விரணமானவை கொண்டிடவிவரைவிட்டியம்பிடாதிவணே கு, மரணவேதனை யாவராலறியலா மயங்கியைம் புலனந்தக், கரணம்யா வையுங் கலங்கிடவருந்துயர் கடவுளேயறிகிற்பர்.'' என்பதாலறிக. மேலு பசிதாகாதிகளும் காமமுதலியவும் பிணியென்னலாமோ வெனின், அவை துன்பமுறுத்துகையில் பிணிக்கு மருந்துபோல் உணவாதிகளும் மற்றவும் கொள்ளப்படுதலின் பிணியேயென்பார், ஆய்என்றார். உயிர்தேகந்தி லிவ் விதத் துன்பமடைந்து அவ்வுடற் சுமையைப் பிராணவாயு தாங்காது கர் மாநுகுணமா யினியநுபவிக்கும் மேல்வினையை யெண்ணி யுடலைவிட்டு ஒன்பதுவாயிலில் ஒருவாயிலால் நீங்கிய காலத்து அந்த உயிரிருந்தவுடல் எவராலுந் தீண்டப்படாது. இழிந்ததசைப்பொதியான பிணமெனப்படுத லில் பிணமென்னவே என்றார். சாதியெல்லோரும் எனவே இறந்தவுடலை க்கொண்டோன் எவ்வகை யுயர்ந்தோனாயினும், சூத்திரனாயின் அவனுட லை ஊர்க்குத் தென்பக்கத்தானும், வைசியனாயின் மேல்பாலாலும், க்ஷத் திரியனாயின் வடபாலாலும், வேதியனாயின் கீழ்பாலாலும் வெளிப்படுத்தி ஊர்ப்புறத்தில் தகனதிகிரியைகளை நடத்தி யெல்லோரும் ஸ்நாநாதி கரு மம் முடித்துவர வேண்டுதலாலும், இறந்தவனைத் தூக்கிய பந்துக்களுக் கும், சிநேகருக்கும், மூன்றுநாள் தீட்டும், பிணந்தூக்கினவன் தீட்டுள் ளோன் அன்னத்தைப்புசிக்கின் அவனுக்குப் பத்துநாள் தீட்டும், அவ்வன் னத்தையுண்ணாதும் அவன்வீட்டில் வசிக்காமலுமிருக்கிற பிணந்தூக்கின வனுக்கு ஒருநாள் தீட்டும், இறந்தபிணத்தைப் பின்றொடர்ந்துபோனால் உடுத்தஆடையுடன் ஸ்நானஞ்செய்து நெருப்பைத்தொட்டு நெய்யையுண் ணின் தீட்டு நீங்குமெனவும் கூறியிருத்தலாலும், சாதியெல்லோரும் பிண மென்னவே என்றுங்கூறினார். இது. மனைவிமக்கள் ஒக்கலைத்துணையென் றும், அவர்களே எய்ப்பினில் வைப்பென்றும் எண்ணி, 'இம்மையினும் மறு மையினும் எம்மையினும் பெருந்துணையாய் இறைவனைச் சற்றேனும் எண் ணாமலும், இக்கணத்தில் நின்றவுயிர் மற்றைக்கணத்தில் நிற்குமோ நிற்கா வோவென அநித்திய விவேகத்தை யெண்ணாமலும், மின்று பொருளையும், பெண்ணையும் எண்ணிவாணாள் வீணாள்போக்கிப் பிராரத்தசஞ்சித ஆகாமி யங்களை வளர்த்துக்கொண்ட ஆன்மாவினை யெண்ணி யிரக்கமுற்றதாம். முகிழ்ப்ப, வேர்ப்ப அடைந்து உருகி, எனும் எச்சங்கள் வேறு.பலவடுக் கிப் பணியாய் எனும் முன்னிலையேவல் முற்றைக்கொண்டது. இனி, எதிர்காலத்தைக்குறிக்கும் இடைச்சொல். சாத, என்பதில், சா, பகுதி, த் எழுத்துப்பேறு, இகரம் முன்னிலைப்பொருட்டாகிய விகுதி. எல்லோரும் என்பதினும்மை முற்றுப்பொருளது. என்ன எனும் சொல்லெச்சம் சாதி யெனும்முற்றைக்கொண்டது. பிரானையென்பது எழாவதனுருபு மயக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

என்னுமினி மடவரலாய்செய்குவ தினமாய்வண்டுகண்மலர்கிண்டித்
தென்னுவெனமுரல்பொழில்சூழ்தில்லையுள்ரனார்திருமுடியணிதாம

த், தன்னாலல்லதுதீராதென்னிடர் தகையாதுயிர்கருமுகிலேறி
மின்னாநின்றதுதுளிவாடையும்வர வீசாநின்றதுபேசாயே. ௨௭.

(இ-ள்.) மடவரல் - மடப்பத்தின் வரலாற்றினை யுடையதோழி, கருமுகில்-கருமைநிறங்கொண்ட மேகம், ஏறி-ஆகாயமுகட்டில் பரந்து, மின்னாநின்றது-மின்னுகின்றது, வாடையும்-வடகாற்றும், துளிவர-நீர்த்திவலை தூவும்படி, வீசாநின்றது வீசுகின்றது, இனமாய-கூட்டமாகிய, வண்டுகள்-ஆணும்பெண்ணுமாகிய தேன்வண்டுகள், மலர்கிண்டி-மலர்களை மூக்கால் கோதித் (தேனையுண்டு,) தென்னாஎன - அழகுள்ள நடராசமூர்த்தியே யென, முரல்-பாடுகின்ற, பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த, தில்லையுள் - திருத்தில்லைக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும், அரனார் - நடராசமூர்த்தியின், திருமுடி - அழகிய முடிக்கண், அணி - சூடப்பெற்றிருக்கும், தாமம் தன்னால் அல்லது-திருமாலையைத்தரின் அல்லாமல், என் இடர்-இப்போதவன் என்னைப் பிரிந்ததனாலாகிய) துன்பம், தீராது-நீங்காது, உயிர்தகையாது-உயிரும் நீங்காது தடையுறாது, இனி நாம் செய்குவது - இவ்விடர்நீங்க நாம் இனிச்செய்யும் உபாயம்; என்-யாது, ஆய் - ஆராய்ந்து, பேசாய் - நீ கூறு. எ-று.

இது, அறுவகைப்பிரிவில் வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிந்த தலைவன்கூறிய காலவரை யிறப்பக்கண்ட தலைவி அவனது வாராமையெண்ணிப் பிரிவாற்றாது கார்காலநோக்கித் தோழியுடன்கூறித் தலைவனது மாலைவேண்டலாம். இனிப் பிரிவு அறுவகையாவன. "ஓதல்காவல் பகைதணிவினையே வேந்தற்குற்றுழி பொருட்பிணிபரத்தையென், றாங்கவ்வாறே யவ்வயிற் பிரிவே." என்பவாகலின் இதனுள், ஓதல்பிரிவு - வளர்ந்துகொண்ட பின்னர்த் தலைமகனுக்கு முதற்பிரி வோதலாதலால் கல்வியின் மிகுதிகூறி நீங்குதல். காவற்பிரிவாவது எல்லாவுயிர்களையும் அரசன் பாதுகாக்கவெனும் கருமநூல் விதியால் அக்காவற்குப் பிரிதல். பகைதணிவினைப் பிரிவாவது-தம்மிற் பகைத்த வேந்தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும் பொருந்தப்பண்ணுதல். வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவென்பது - ஒரு வேந்தனுக்கு மற்றவன் தோற்றுவந்தடைந்தால் அவனுக்கு தவப்பிரிதல். பொருள்வயிற்பிரிவெனபது - குரவர்களால் படைக்கப்பட்ட பொருட்கண் இல்லறம் செய்யின் அதனானவரு பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது நமக்காகாமையால் தமதுபொருள்கொண்டு இல்லறஞ்செலுத்தற்தப் பொருள்தேடப் பிரியாநிற்றல், பரத்தையிற்பிரிவென்று - தலைமகளை வரைந்தெய்தியபின்னர், வைகலும் பாலேநுகர்வானொருவன், இடையே புளிங்காடியுநுகர்ந்து அதனினிமை யறிந்தாற்போல, அவனுகர்ச்சி யினிமையறிதற்குப் புறப்பெண்டீர் மாட்டும்பிரியாநிற்றல். அல்லதூஉம், பண்ணும் பாடலும் முதலாயின காட்டிப் புறப்பெண்டீர் தன்னைக் காதலித்தால் தானெல்லார்க்குந் தலைவனாதலின் அவர்க்கும் இன்பஞ்செய்யப் பிரியாநிற்றல் என்னலுமாம். அன்றித் தலைமகளை யூடலறிவித்தற்குப் பிரித

லென்றுமாம். இவ்வாறொருளிந்து தனக்கின்பம்வேண்டிப் பிரிவானெனின் "கண்டுகேட்டுண் டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு-மொண்டொடிகண்ணே யுள" என்பதனால் இவளுக்குத் தலைமகளென்னும் பெயரொடு மாறுபடுடுத் தனது பெருமையொடு மாறுபடாநிற்கும், ஆதலால் அங்ஙனங் கொள்ளலாகாதென்க. ஆயினிப்பிரிவு வேந்தற்குற்றுழிப் பிரிவென வென் சொல்லியவாறெனின்? "பிரிந்தமை கூறல் பிரிவாற்றாமை, கார்மிசை வைத்தல் காரைநோக்கி, வருந்தியுரைத்தல் மலர்க்குழலரிவை, கூதிர் கண்டுகவரல் குளிர்முன்பனிக்கவ, ரொந்துகூற லோக்கிப்பின்பனிக், கிரங்கியுரைத்த விளவேனில்கண்டவ, ளின்னவெய்த விதுவலர்குறித்த, பருவமாமென வரவுகூறல், பருவமறைத்துரைத்தல் மறுத்துரைத்தலொடு. தேர்வரவுகூறல் வினைமுற்றிநினைதல், நிலைமை நினைந்துரைத்தன் முகிலொடுகூறல், வரவெடுத்துரைத்தல் மறவாமைகூறல். மற்றிவையீரெட்டு முற்றுழிப்பிரிவாம்."

என்பவாதலின், அவற்றுளிது, கார்ப்பருவங்கண்டுவருந்தல், அஃதாமாறு இறைவனாகிய நடராசமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்குந் தில்லைப்பொழிற் கண்சேவலும் பெடையுமாகிய வண்டுகள் ஒன்றையொன்று விட்டு நீங்காமல்மதுவருந்திப், பெடையைச்சிறகாலணைத்துக்களித்துப்பாடும்கார்காலத்து,நான் தனித்துஇருத்தல்நோக்கி இக்காருந்துளியும் என்னை வருத்தாநின்றன. ஆதலால் நீ இதனையென் தலைவனுக்குஅறிவித்துஇக்கார்காலத்திற்கு மருந்தாய் அவனணிந்த திருமாலையினைக்கொண்டு வருதியென்று கூறி வேண்டியதாம். யான்படுந்துயர் அவற்கு அறிவியாயேல் என்னுயிர் தரியாது, ஆதலின் நீயென்செய்குவையென்பாள், இனியென்னுமென்றும், நீயும் இவ்வாறு துணைவற்பிரியின் அறிவாய் அங்ஙனமில்லாமையால் எந் நோயறியாது கேளாவிருக்கின்றாயென்பாள், அறியாதவள் எனும் பொருள்பட மடவரல், எ-ம். நான்கூறியதை நன்கு ஆராய்ந்துபார்க்க என்பாள், ஆய், எ-ம். அறிவிலாவண்டுகளும் தம்பெடையை நீங்காத கார்காலத்து அறிவுடையொருவன் என்னை யகன்றான் என்பாள், இனமாயவண்டு, எ-ம். அவ்வண்டுகள் மலர்கிண்டித் தேனருந்தல்போல் என்னிதழூற லருந்தாதுபிரிந்தான் என்பாள், மலர்கிண்டி, எ-ம். அவ்வண்டுகள் தேனுண்டு களித்துப்பாடல்போல் என்னிடையின் சொல்லாடாது நீங்கினான் என்பாள் தென்னாலெனமுரல் எ-ம். கூறினாள். தென்னா என்பது ஒலிக்குறிப்பிடைச் சொலெனினுமாம். சர்வ சங்காரகாலத்துப் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாய்க்குழவியின் நோய்க்குத் தாய்மருந்துண்டாங்கு ஆன்மாக்களின் மலநோயினைத்தையு நீக்கு மிறைவற்கு என்னோயை நீக்குதல் அரிதன்று என்பாள் அந்நயந்தோன்ற அரனார் எ-ம். ஏனைய பொன்னணிமாலைகளும் மருந்துமின்னோயைத் தணியா என்பாள், திருமுடியணி தாமந்தன்னாலல்லது எ-ம். கூறினாள். இங்ஙனங் கூறித் துன்புறுந் தலைவியினிடர் கண்ட தோழி சாந்த உபசாரங்கள் செய்து தணிவிப்பான் புகுத அதனை நோக்கிய தலைவி நீசெயுமுயற்சி பயனற்றதென்று விலக்குவாள் என்னிடர் தீராதெனவும். இவ்வகைச் சீதளோபசாரஞ் செய்துகொண்டு சற்றுத் தாம

தித்து என்னிலை என் தலைவனுக்கறிவியாது நிற்கின், என்னுயிர் நீங்குதல் உண்மையென்பாள், தகையாதுயிர், எ-ம், அங்ஙனங் கூறுந்த தலைவியை நோக்கி யிது கார்காலமன்று வாளாவருந்தாதொழி வேந்தற்குற்றரு கருமமுடித்து நந்தலைவர் மீள்வர்என அதனைச்செவியுற்ற தலைவி யிதுவே கார்க்காலமென்பாள், கருமுகில் எ-ம், அங்ஙனம் கூறினாட்கு அதுமேக மன்றுஎனமறுப்ப அதுகேட்டு அதனை வற்புறுத்துவாள் எறிமின்னா நின்றது எ-ம். இது ஒன்றேயென்னுயிர்கொள்ளவமையுமஃதன்றி மின்னினமையால் "மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்குமழை" யென்னு முதுமொழிக்கொப்ப வாடைக்காற்றும் வராநின்றது என்பாள். வாடையுந் துளிவர வீசாநின்றது என்றாள். இத்தனை துன்பங்கொண்ட என்னது நிலையினை நீ சற்றுக் கருணைசெய்து எந்தலைவரிடங் கூறுக என்று இரந்து எற்பாள் பேசாய் எ-ம், கூறினாள், என்னும் என்பதில் குச்சாரியை கெட்டும் செய்குவ தென்பதில் அதுமிக்கும் வந்தது. இனமாய வண்டுகள் என்றமையா லதற்குச் சேவலும் பெடையு மெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. அரனார், என்பதின் ஆர் உயர்வு பற்றிய விகுதி, அரனார் என்பதினீற்றிலுள்ள ஆர் விகுதியைப் பிரித்து, தாமத்தினிலைமொழியாக்கி ஆர் தாமமென நிறுத்தி ஆத்திமலர்மாலையெனப் பொருள்கூறினுமாம். தாமந்தனால், என்பதில், தன் ஆற்றற்பொருண்மைக்கண்வந்தது. "எல்லாச்சொல்லும், பொருள் குறித்தனவே." என்பனவாகலின் இடரைத்தருவதை யிடர் என்றது காரணத்தைக் காரியமாகக்கூறு முபசாரவழக்கு. கருமுகில் என்பதில் கருமைபிறிதினியையு நீக்கியவிசேடம். துளி'முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். வடக்கின் கண்ணிருந்து வருங்காற்றை வாடையென்றது மரூஉ. வாடையும். என்பதின்கணுள்ள உம்மை இறந்தது தழீஇயது. வாஎனும் செயவெனெச்சத்தத்தைத் துளியென்பதனுடனியைத்துத்துளிவர எனப்பொருள் கொள்க. முகிலும்,வாடையும்,முக்காலத்தும் ஒத்தியல்பொருளேனும் துணைநிகழ்வுபற்றிய தாதலால் அங்ஙனங் கூறியதாமென்க,பேசாய் என்பதற்கு நீயெனுந் தோன்றாவெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. மடவாய் என்பதில் ஆய் வினையெச்சமேயன்று மடவால் என்பதனுட னியைந்த எட்டாம்வேற்றுமையின் விகாரமன்று. என்னெனின் லகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர் ஆய்என விகாரப்படுமெனயாண்டும் இலக்கணமின்மையால் விரிவேற்றுமை யெனக்கூறின் குற்றமாம் என்க.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

பேசுவாழி பேசுவாழி
யாசையொடுமயங்கி மாசுறுமனமே
பேசுவாழி பேசுவாழி
கண்டனமறையு முண்டனமலமாம்
பூசினமாசாம் புணர்ந்தனபிரியு
நிறைந்தனகுறையு முயர்ந்தனபணியும்

பிறந்தனவிறக்கும் பெரியனசிறுக்கு
மொன்றொன்றொருவழி நில்லாவன்றியுஞ்
செல்வமொடுபிறந்தோர் தேசொடுதிகழ்ந்தோர்
கல்வியிற்சிறந்தோர் கடுந்திறன்மிகுந்தோர்
கொடையிற்பொலிந்தோர் படையிற்பயின்றோர்
குலத்தினுயர்ந்தோர் நலத்தினின்வந்தோ
ரனையரெங்குலத்தின ரிறந்தோரனையவர்
பேருநின்றில போலுந்தேரி
னீயுமஃதறிதி யன்றேமாயப்
பேய்த்தேர்போன்று நீப்பருமுறகத்துக்
கனவேபோன்று நனவுபெயர்பெற்ற
மாயவாழ்க்கையை மதித்துக்காயத்தைக்
கல்லினும்வலிதாக் கருதிப்பொல்லாத்
தன்மையரிழிவு சார்ந்தனைநீயு
நன்மையிற்றிரிந்த புன்மையையாய்தலி
னழுக்குடைப்புலன்வழி யிழுக்கத்தினொழுகி
வளைவாய்த்தூண்டிலி னுள்ளிரைவிழுங்கும்
பன்மீன்போலவு
மின்னுறுவிளக்கத்து விட்டில்போலவு
மாசையாம்பரிசத் தியானைபோலவு
மோசையின்விளிந்த புள்ளுப்போலவும்
வீசியமணத்தின் வண்டுபோலவு
முறுவதுணராச் செறுவுழிச்சேர்ந்தனை
நுண்ணுனூற்றுத் தன்னகப்படுக்கு
மறுவில்கீடத்து நுந்துழிப்போல
வாசைச்சங்கிலிப் பாசத்தொடர்ப்பட்
டிடர்கெழுமனத்தினோ டியற்றுவதறியாது
குடர்கெழுசிறையறைக் குறங்குபுகிடத்தி
கறவைநினைந்த கன்றெனவிரங்கி
மறவாமனத்து மாசறுமடியார்க்
கருள்சுரந்தளிக்கு மற்புதக்கூத்தனை
மறையவர்தில்லை மன்றுளாடு
மிறையவனென்கிலை யென்னினைந்தனையே. உ௮.

(இ-ள்.) ஆசையொடு - ஆசையால், மயங்கி - மயக்கத்தை யடைந்து, மாசுஉறு-குற்றமடைந்த, மனமே-நெஞ்சமே, (உனக்குறுதிகூறுவன் கேட்[redacted]யாக) கண்டன-கண்ணுற்காணப்பட்ட வெல்லாப்பொருள்களும், மறையும்-நிலைபெறாதழியும், உண்டன-நீ உட்கொண்ட இன்சுவைப் பொருள்கள் எல்லாம், மலமாம்-மலமாகத்திரியும், பூசின-நீ மணமுள்ளவையென்று பூசிக்கொண்ட கலவையாதி பூச்சுக்கள் முழுதும், மாசாம்-அழுக்காகமாறும், புணர்ந்தன-உன்னுடைமையென உன்னைசசேர்ந்தபொருள்கள், பிரியும்-உன்னைவிட்டு நீங்கும், நிறைந்தன-நிறையுள்ள பொருள்கள், குறையும்-குறைவை யடையும், உயர்ந்தன-மிகவுயர்ந்த பொருள்களும், பணியும்-தாழ்ந்தனவாம், பிறந்தன-தோன்றிய பொருள்கள், இறக்கும் - கெடும், பெரியன-தூலப்பொருள்கள், சிறுக்கும்-சூக்ஷுமப்பொருள்களாம், ஒன்று-ஓரிடத்திற் பொருந்திய, ஒன்று-ஒருபொருள், ஒருவழி-அந்த இடத்திற்றானே, நில்லா-நிலைபெறாது கெடும், அன்றியும் - மேற்கூறிய வல்லாமலும், செல்வமொடு பிறந்தோர்-செல்வக்குடியிற் பிறந்தோரும், தேசொடு திகழ்ந்தோர்-புகழொடு விளங்கினோரும், கல்வியிற் சிறந்தோர்-பலகல்வியாற் சிறப்புற்றோரும், கடுந்திறல் மிகுந்தோர்-மிக்கவலிமையில் மிகுந்தாரும், கொடையிற் பொலிந்தோர்-ஈகையாதிகளால் மிக்கோரும்,படையில்-ஆயுதங்கள் முதலியவற்றில், பயின்றோர்-கைவல்லபயிற்சியுடையாரும், குலத்தின் - உயர்குலத் தோற்றத்தால், உயர்ந்தோர்-உறவுபெற்றோரும், நலத்தினின்-நற்குணங்களால், வந்தோர்-தொன்றியவர், எக்குலத்தினர் - எம்மனித குலத்தி லுதித்தோர், அனையவர்-அவ்வளவினர், இறந்தோர்-இறந்தோருமாதல், தேறின்-ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து, (அனையர்)பெரும்நின்றில-பெயரும் நிற்கவில்லை, நீயும் அது அறுதி அன்றே-நீயுமந்நிலையாமையைப் பிரத்தியக்ஷமாக அறிவாயல்லவா, மாயப்பேய்த்தேர்போன்றும் - மாயமாகிய, கானல் நீரினையொத்தும், நீப்பரும்-நீக்குதற்குக்கூடாத, உறக்கத்து-நித்திரையில், கனவேபோன்றும்-காணுங் கனாநிலையொத்தும், நனவு பெயர்பெற்ற-சாக்கிரமென்னும் பெயரினை யடைந்திருக்கிற, மாயவாழ்க்கையை-மாயமாகிய இல்வாழ்க்கையை, மதித்து-நிலையாக எண்ணி, காயத்தை-தேகத்தை, கல்லினும்-கல்லைக்காட்டினும், வலிதாக-வலியுள்ளதாக, கருதி-எண்ணி, பொல்லாத்தன்மையர்-பொல்லாத்தீக்குண முடையாரது, இழிவுசார்நதே-இழிகுணங்களின் சார்புடையையாய்,நீயும்-அறிவிலா நீயும், நன்மையில்-நற்குணங்களினின்று, திரிந்த-மாறுபட்ட, புன்மையை-அற்பகுண மூடையாய், ஆதலின்-ஆதலால், அழுக்குடை-மலம் நிறைந்த, புலன்வழி - பஞ்சேந்திரியங்களுக் காட்பட்டு, இழுக்கத்தின் ஒழுகி-குற்றமுண்டாக நடந்து, வலைவாய்-வளைந்தவாயினையுடைய, தூண்டிலினுள்-தூண்டிற் கணையிலிட்ட, இரை-சிறுஉணவை, விழுங்கும் - உட்கொண்டழியும், பல் மீன்போலவும் - பலவாகிற மீனினம்போலவும்-மின்னும்-மின்னுகின்ற, விளக்கத்து - தீபத்திடத்து விழுந்துகெடும், விட்டில் போலவும், விட்டிற் பறவையொத்தும், ஆசை ஆம் - ஆசை வளரும், பரிசத்து-பரிச வுணர்வினாலழியும், யானைபோலவும்-யானையினை யொத்

தும், ஓசையின்-ஒலிகேட்டலால், விளிந்த-உயிர்நீங்கிய, புள்ளுப்போல வும்-அசுணமாதிய பறவைகள்போலவும், வீசிய-பரிமளிக்கின்ற, மணத்தி ன்-நாற்றத்தால் மாயும், வண்டுபோலவும்-வண்டுக் கூட்டம்போலவும், உ றுவது உனக்கு இனிவருங்கேட்டினை, உணரா-அறியாமல், செறுவுழி-நா கமாகிய குழியில், சேர்ந்தனை-அடைந்தாய், நுண் நுல்-சிறு நூலினை, நூ ற்று-வாயினுனூற்று, தன் அகப்படுக்கும்-(தன்னிடம்வந்த பூச்சிகளை) யக ப்படுத்துக்கொல்லும், அறிவு இல்-அறிவு இல்லாத, கீடத்து-சிலந்தியின், நூந்துஉழிபோல-தள்ளும் சிறுதொளைபோல, ஆசைச்சங்கிலி-ஆசையாகிய சங்கிலியின், பாசந்தொடர்ப்பட்டு-பாசமாகிய தொடரில் அகப்பட்டு, இட ர்கெழு-இடர்தங்கிய, மனத்தோடு-மனத்தினுடன், இயற்றுவது அறியா து-செய்வதறியாமல், குடர்கெழு-குடல்கள் பொருந்திய. சிறைஅறைக்கு-சிறைச்சாலையாகிய உள்ளிடத்தினை யுடைய பெண்களுக்கு, உறங்குபு கிடந்தி-உறங்கிக் கிடக்கின்றாய், கறவை-கறக்கும் பசுவாகிய தாயினை, நினை ந்த-எண்ணியோடும், கன்று என-ஆன் கன்றுபோல், இரங்கி-இரக்கமுற் று, மறவாமனத்து-மறவாத மனத்தினையுடைய, மாசு அறும்-ஆணவாதி குற்றங்கள் நீக்கிய, அடியார்க்கு-அடியவர்களுக்கு, அருள்சுரந்து-திருவரு ள்சுரந்து, அளிக்கும்-காக்கின்ற, அற்புதக்கூத்தனை - அற்புதத்தாண்டவ மூர்த்தியை, மறையவர்-வேதியர் போற்றும், தில்லைமன்றுள்-தில்லையின் கண்ணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்துள், ஆடும்-திருநடனம் செய்தருளுகின்ற, இறையவன் என்கிலை-தலைவன் என்று கூறுகின்றாயில்லை, என் நினைந்த னை :- என்னசெய்யப்போகின்றாய் ஆதலால், பேசு, பேசு, பேசு பேசு-விரைந்து அவனைத்துதிசெய், துதிசெய், துதிசெய், துதிசெய், வாழி, வாழி, வாழி, வாழி-வாழ்வாயாக,வாழ்வாயாக,வாழ்வாயாக,வாழ்வாயாக, எ-று.

வி-ரை. அவாவே மேலும்; மேலும் பலபிறவிகளை யாக்குதற்கு வித்தாதலினன் அவ்வாசை மனத்தின் அங்குரிக்குந்தோறும் அறிவெனும் அரிவாளாலறுத்துப் போக்கல் நன்றாதலினலும், இங்ஙனம் ஆசையைச் செய்து களைந்தார்க்கு விஷயப்பற்று நீங்குமாதலினலும், அதுநீங்க,இறைவன் திருவடியில் ஆசையுண்டா மாதலினலும், அவவாசைக்கு அடிமைப் பட்டான் அகிலலோகத்துக் கடிமைப்பட்டவ ஞதலினலும், அவ்வாசையினைத்தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டவனே யுலகனைத்தையும் அடிமையாகக்கொண்டவனுதலினலும், அவ்வாசை நீங்குமளவும் அஞ்ஞானமும் பாசமும் நீங்கா வாதலாலும், அது நல்லறிவை மறைத்து உலகவாழ்க்கையை மெய்யென மயக்குதலாலும் ஆசையொடு மயங்கி மாசுறுமனமே எனக்கூறினர். இதனை "அவாவென்ப வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றுந் தவாப்பிறப்பினும் வித்து." எ-ம், "இச்சையாம் விறகுமாண்டா லெண்ணமாம் வன்னிமாயும்," எனப் பிறருங் கூறியவாற்றானறிக. தோற்றமுடையன யாவும் நில்லாவாதலாலும், உலகம் பேய்த்தேர்போலவும், கயிற் றரவு போலவும் பொய்யா மாதலினலும், தோன்றி யழிதன்மாலைத்

தாய்க்கண பங்கமுடைமையானும். புல்லறிவாளர் பலரால் உலகம் அழியா நிலைத்தெனப்பேற்றுச் செய்யப்படினும் அதுபிறவித் துன்பத்திற்கு ஏதுவாக்கி யவரைப் பலபிறவியினுந் தீமையுறச்செய்யு மாதலினானும், அதுஉள்ளதன்றுஎன்பார், கண்டனமறையும், என்றார். இதனை "நில்லாதவற்றை நிலையினவென்றுணரும் புல்லறிவாண்மை கடை" என்ற, தேவர் திருவாக்கானும் அறிக. இங்ஙனம் கண்டனவெனப் பன்மையாலடிகள் அருளினமையான் "ஒன்றினமுடிந்த றன்னின முடித்தலென்னு முத்தியினால் தோற்றப்பட்ட பன்மைமுழுதுங் கொள்க. செல்வ நிலையாமைக்கு" "அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வமது பெற்றா லற்குபவாங்கேசெயல்." எ-ம். கூத்தாட்ட வைக்குழாத்தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்குமது விளிந்தற்று" எ-ம். "நின்றன நின்றன நில்லாவெனவுணர்ந், தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க, சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன் வந்தது வந்தது கூற்று." எ-ம். யாக்கையொடு இளமை நிலையாமைக்கு "காயநீர்க்கு மிழியதி லுறுமின்பங் கானலிற் புனலிது தனக்கிங், காயவித்து யாமளவிலை யிதைநீ யாய்வுறாமையி லழிந்தற்றாய், நீயினைக் கவலைநினைவெலா மொழித்து நெஞ்சமே வந்தெனக்குடன்பட், டாயநற் சொருபர்க்கன்பதே யியைந்தாலறிய தேதார் நமக்கெதிரே." எ-ம். "நெருநலுள னொருவனின் றில்லையென்னும்பெருமையுடைத் திவ்வுலகு" எ-ம். "உறங்குவதுபோலுஞ் சாக்காடுறங்கி விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு." எ-ம். படுமழை மொக்குளிர் பல்காலுந்தோன்றிக், கெடுமிதோர் யாக்கையென்றெண்ணித் - தடுமாற்றந், தீர்ப்பேம் யாமென்றுணருந் திண்ணறிவாளரை, நேர்ப்பார் யார் நீணிலத்தின்மேல்." எ-ம். புண்ணினுமேனி போனிலையாமை யென்றெண்ணி, யின்னினியே செய்கவறவினை-யின்னினியே, நின்றானிருந்தான் கிடந்தான்றன் கேளலறச்சென்றானெனப் படுதலால்." எ - ம். இளமை நிலையாமைக்கு "மன்னா விளமை மகிழ்ந்தார்" எ-ம், "பனிபடுசோலைப் பயன்மரமெல்லாங் கனியுதிர்ந்து வீழ்ந்தற்றிளமை" எ-ம், "நீரிற்குமிழியிளமை" எ-ம், பிறவாற்றாலும் பலரும் பலபட யாக்கை இளமை செல்வம் நிலையாமை கூறியதறிக. இதனை விரி வஞ்சிவிடுத்தாம்.

உணவாகாரமாக பயனிலாவுடலை யோம்பர்பொருட்டும்,உரிசையின் பொருட்டும், இனிப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு, கைப்பு உவர்ப்பாகிய சராசரப் பொருள்களைக்காயங்களிட்டு இன்சுவையுண்டாக்கிஅருளிலார்உண்ப.அங்ஙனம் உண்டவுணவாதிகள் பைங்கூழ்வளர்தற்பொருட்டு எருவாதிய விட்டுவளர்க்கும் களம்போல அவைஊனையாக்கன் மாத்திரையேயன்றி யவ்வுணவாதிகளையுண்ட உடலை நீட்டிக்கச்செய்யாது பயனிலாமலமாக மாறுதலால் உண்டனமலமாம் எ-ம். அங்ஙனம்உண்ட உணவாதியின் உதிரமாக மாறியவையொழிந்தஒழிபுகள்ஒன்பதுவாயிலில் அதோமுகமானஇருவாயி

லின்வழி மலமூத்திரங்களாகவும், ஏனைய கண் செவி மூக்கு வாய்முதலிய துவாரங்களால் ஏனைய மலங்களாகவும், உரோமத் துவாரங்களின் வழி நீரினுருக்கொண்ட வியர்வையாகவும் மேலெழுந்து தீநாற்றம் வீசுதலை மறைத்தல்வேண்டி, மணச்சாந்தாதிய சுகந்தங்களை யுலகர்பூசினும் அவை சேர்ந்தபொழுதின் சிறிதுமணந்து பின்னர் இம்மலமாகவே பரிணமித்தலால் பூசினமாசாம் என்றார். இதனுனன்றே வாதவூரடிகளும் "புறத்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்குமூடி, மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலை" என்றார், "ஊறியுவர்த்தக்க வொன்பது வாய்ப்புலனுங் - கோதிக் குழம்பலைக்கும் கும்பத்தை" யென்றார்பிறரும். கடந்தபிறவியில் ஒருவன் தான்செய்த புண்ணியபாபங்களுக்கீடாக இப்பிறவியில் அந்தப்புண்ணிய பாபபலனை யநுபவித்தல் திண்ணம். அவை, "பல்லாவுளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று வல்லதாந்தாய்நாடிக் கோடலைத் - தொல்லைப், பழவினையு மன்னதகைத்தே தற்செய்த, கிழவனைநாடிக் கொளர்க்கு." என்றவாறாய் எந்தநாட்டில் பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களில் உயர்திணை. அஃறிணையாகவுருக்கொண்டிருப்பினும் அவை செய்யத்தக்க பேறழிவின்பமொடு பிணிமூப்புச் சாக்காட்டைத் தந்தேவிடு மாதலாலும் அவை அந்த இருவினை நீக்கத்தில் மிடிக்குற்றுப் பற்றினும வருந்தி யழைக்கினும் நில்லாவாதலாலும். புணர்ந்தன பிரியும் என்றார். இதுநோக்கியே "வருந்தி யழைத்தாலும் வாராதுவாரா எனவும், பொருந்துவன போமி னென்றால்போகா-எ-ம், இல்லமிளமை யெழில்வனப்புமிக்கூற்றஞ்-செல்வம் வலியென் றிவையெல்லாம்மெல்ல, நிலையாமைகண்டு நெடியார்துறப்பர் தலையாயார் தாமுய்யக்கொண்டு." எனப் பிறரும் இதனது நிலையாமையை வலியுறுத்திக் கூறினர். பயனுற்றனவாகிய அறம்பொருள் நிறைந்த நற்குண நற்செய்கையானுயர்ந்த மெய்யறி வாளரும் தம் தீவினையா லலைக்கப்பட்டுப் பொய்குறளை கடுஞ்சொல்பபனில் சொல்முதலிய பெற்றுத் தம் நிறைவினின்று நீங்குவ ராதலினனும், நீர் நிறைவின் மிக்கசலநிதியாகிய கடலும், நிறைநீர்க்கங்கையாகிய பாகீரதியும் முறையே அகத்திய முனிவராலும் சந்து இருடிகளாலும் உண்ணப்பட்டுத் தம் நிறைவுகுறைந்தமையாலும் நிறைந்தனகுறையும் என்றார். தலையாய செல்வவாழ்க்கையினை யுடையாரு மிடிமை முதலிய துன்பங்களி யைந்த காலத்துத் தமதுசிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையுமிழந்து வீட்டிலும் அரசூழ்ச்சாலையினும் அடைந்து இறந்துண்ப ராதலினனும்,உலகத் துயர்ந்த மகாமேருவென்னும் பொன்மலைத்தன்னின் உயர்ச்சியினும் வேறின்று எனச்செருக்குக்கொண்ட காலத்துச் சிவமூர்த்தியின் •திருவிரலொன்றால் வளைவுண்டும் அவரது திருக்குமாரரால் பந்தாலடியுண்டும் தன்னுயர்வு தீர்ந்து பணிந்தமையால் உயர்ந்தன பணியும் என்றார். தோற்றமுள்ள உயர்திணை யஃறிணைப் பொருள்களில் ஓரறிவாதியாறறிவுவரையாகிய புல்தாரு கீடம் விலங்கு மக்கள் தேவர் நரகராதியரும் சிறிதேயிருந்து மறைதலின் பிறந்தன இறக்கும் என்றார். விந்தமலை ஓர்காலத்து உயர்ந்து சூர்யகதியைத் தடுத்துப் பகவானாகிய அகத்திய முனிவரால்

உயர்வு தீர்ந்து தாழ்ந்தமையாலும் பிறவு மவ்வாறுனமையாலும், பொரு யன சிறுக்கும் என்றூர். ஓரிடத்தில் ஓர்காலத்திற் றேற்றிய சராசரங் கள் காலவசத்தால் மற்றோர் தேசஞ்சென்றும் அவ்விடத்தினின்று வேறு [illegible]கப்படும் அழிதலின் ஒன்றொன் றொருவழி நில்லா என்றூர். இதனை "எழுநிலை மாடங்கீழ் சாய்ந் துக்குக் கழுதைமேய் பாழாயினு மாகும்." என்பதாலறிக.

இதுகாறும் அடிகள் தோற்றமுள்ள அசரங்களி னிலையாமை கூறி னூர். இனி, செல்வத்தாற் சிறந்தோர், சூர்ய சந்திரகுலத்திற் பிறந்தாரா கிய மனு பூரு முதலாகிய சக்கரவர்த்திகள். தேசொடு திகழ்ந்தோர் இரா மன், திலீபன், தசரதன், முதலியோர், கல்வியிற்சிறந்தோர், நக்கீரர் முத லிய முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கங்களின் தமிழ்ப் புலமை நடாத்தி புலவர் சிகாமணிகள். கடுந்திறன் மிகுந்தோர் இராவணன், கும் பகர்ணன், இரண்யன், பானுகோபன், தாருகன், வீமன், அர்ச்சுனன் ஆதிய மகாசூரர்கள். கொடையிற் பொலிந்தோர், மகாபலி, திலீபன், கன்னன் முதலியோரும். முதல்வள்ளல்களெழுவரும்; படையிற் பயின்றோர், பரசு ராமன், பலராமன், துரோணன், வீஷ்மன் பானுகோபனே முதலியவர். குல த்தினுயர்ந்தோர் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியர்களில் கற்புடையில்லாளிடத் துப்பிறந்தார். நலத்தினின்வந்தோர், ஏனையநற்குணவொழுக்கம்மிக்கார். இத்தகைய வீரமுதலிய குணங்களு மற்றனவுமிக்கோரும் யமனைவெல்லா மல் அவற்குமுன் தம் வீரமுமாண்மையுங் குன்றி யுயிர்நீங்கினர் ஆதலின் அனையவர் பேருநின்றில என்றூர். இதனுலன்றே நாயனுரும் "நெருநலுள னொருவனின் றில்லையென்னும் பெருமையுடைத் திவ்வுலகென்றூர்." பிற ரும் "புன்னுனிமேனீர் போனிலையாமை," எ-ம், "படுமழை மொக்குளிர் பல் காலுந்தோன்றிக்கெடுமிநோர் யாக்கை." எ-ம், கூறினர். அடிகள்மேல் இருவகைப்பொருள்களி னிலையாமை கூறி யிதுகாறும் அப்பொருளைப் பெற்றூர் பெயரும் யாக்கையும் நிலையாமை கூறினூர். மேற் கூறியவை நிலையா என்பதை நீ அறிவுடையாய் ஆதலால் நான் கூறியவை பிரமாணங் களில் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணம் முதலது ஆதலின் அதுகொண்டு நீயறி வாயாதலின் நீயு மஃதறிதியென்றே யென்றூர்

இப்பிரபஞ்சம், கருவினுள்ளும், கர்ப்பத்தினும், பரிணமித்தும், பாலனு யும் தருணனுயும் குறித்தகாலம் இதுவென்று நிச்சயிக்கத்தக்கபடி யில்லா மல்கணம் நிமிஷம், நாள் மாதம் வருஷமுதலிய வெண்ணிலடங்கியுமடங் காமலுமரித்துப்போம், ஆதலால்இது, உள்ளதுபோலக் காட்டிநெருங்கிய காலத்து இல்லதாகும் கானநீரினையும், உறக்கத்துக் கனவுகண்டானொரு வறியன், பொற்குவையினைக்கண் டெடுத்து அதனுல் அனுபவிக்கத்தக்க போகபாக்யங்களை அநுபவித்துப் பேரானந்த வுததியில் மூழ்கிக் களித்தி ருமாந்திருக்கையில் அக்கனு நிலைநீங்கிச் சாக்கிரநிலை யடைந்தகாலத்து தான் முன் கண்டுகளித்த களிப்புப் பொய்யென வெண்ணித் துன்புறுமா றுபோல இறைவனது சத்திப்பதிந்தகாலத்துப்பொய்ப்படும் இப்பிரபஞ்

சத்தை மெய்யெனக் கருதல் இழிந்தார் தன்மையென்பார் "பேய்த் தேர்..............பொல்லாத் தன்மையர் இழிவுசார்ந்தனே" என்றார். சாக்கிர நிலைக்கண் மனமடைந்த துன்பத்தினைப் போக்குவானிறைவனால் நியமிக்கப்பட்டது உறக்கமாதலின் அதுகொண்டார் அச்சிரமம் நீங்குமளவு மதிலழுந்தி அது தருமின்பத்தில் மூழ்குவராதலின் நீப்பரு முறக்கம் என்றார், இவ்வாழ்க்கை காணப்பட்டதுபோல மறைதலின் மாயவாழ்க்கை யென்றார். இதனாலன்றே "இந்திரசாலங் கனவு கானலின்னீரென வுலகமெமக்குத் தோன்ற" என்றார். தாயுமானார் இங்ஙனம். "பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர்வார் மருளராதலின் பொல்லாத்தன்மையர் எனவுங் கூறினார். இப்பெற்றி பற்றியன்றே பிறரும்" நீரின்மே லெழுத்தை யதனின் மேலெழுந்த மொக்குளை நிகரில் பேய்த்தேரைக், காரின்மேன் மின்னை யென்னுடம்பென்று கருதினேன் கடைப்பிடி காணேன், மேருவேவில்லாய்த் திரிபுரமெரித்த விகிர்தனே மேவுவெண்காடா, யாருனே ரொவ்வா வையனே யடியேன் செய்வதென்னருளிச்செய்யாயே." எனக் கூறினார்.

அரியமானிட யாக்கையை யாப்புடைத்தாப் பெற்றவர் அதுநீங்கு முன்னரே அவ்யாக்கையாலாய பயன்பெறுப. அங்ஙனம் பெறாதார் நன்மையாகிய அம்முத்தி யின்பத்தை யிழந்தாராதலின் நன்மையிற்றிரிந்த புன்மையையென்றார், மாதாவினுதரத்திற் றோன்றிய நாள்தொட்டுண்டவுணவாதிகளால் மலமிக்கு ஒன்பதுவாயிலின் வழிநீங்காது தங்குதலின் அழுக்குடைப்புலன் வழியெனவும், அங்ஙனம் ஐவகை யிந்திரியங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு ஒழுகினேன் தன்னைக் கெடுத்தவனேயன்றி ஆசைக்கடியானுயகிலலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியானுதலின் இழுக்கத்தி னொழுகி என்றார். மீனானது; தூண்டிலினிட் டவ்வளை முன்னில்கோத்த இரையைத்தன்னைப் பிடிக்கக் கோத்த வஞ்சக இரையென்றெண்ணாமல் அதனிரத்தத்திற்காசைப்பட்டு அதனை விழுங்கி யிறத்தல்போல் உலகர், உலக இன்பத்திற்கு ஆசைப்பட்டு இறத்தலின் பன்மீன்போலவும் என்றார். வளையென்பதை மாகுபெயராக்கி வளைந்த முள்வாய்ந்த தூண்டிலென்று பொருள்கூறினுமாம். விட்டிற்பறவை, உருவத்தினைக்கண்டு ஏதோ, தேசோவுருவமென்று அதற்காசைப்பட்டு அவ்வொளியை நிலையெனக்கருதி அத்தீயினொளியில் விழுந்து மரித்தல்போல் உலகர் கண்ணால் உருவத்தைக்கண்டு மயங்கி மயலுற்று அவ்வின்பத்தினைப் பொய்யெனக் கருதாது மெய்யெனக்கருதி யிறத்தலின் விளக்கத்து விட்டில் போலவும் என்றார். விளக்கம் என்பதில் அம்சாரியை யானையானது பரிசமாத்திரத்தால்ஆசைப்பட்டு உயிர் இழத்தலின் ஆசையாம் பரிசத்து யானைபோலவும் என்றார். அசுணமெனும் பறவை சத்தமெனும் செவியுணர் ஓசைகேட்டுச் சகியாமல் உயிர் இழத்தலின் ஓசையின் விளிந்த புள்ளுப்போலவும் என்றார். வண்டினங்கள் கந்தமென்னும் மணத்தினை முன்னிட்டுச் சண்பகமுதலிய மலர்களை மொய்த்து அதனால் உயிர்நீங்குதலின் வீசியமணத்தின் வண்டுபோலவும்என்றார். இதுகாறும் மீன்முதலிய அசேதனப்பொருள்கள் தமக்குற்ற

மெய் வாய் கண் மூக்குச்செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழித்தம் மனதைவிட்டுக் கெட்டமை உவமைமுகத்தாற்கூறிச் சேதனனாகிய நீஅறிவுடன் கூடியிருந்தும் அப்பஞ்சேந்திரிய வழிவயங்கி மாயாதிருக்கவென அறிவுறுத்தியவாறு கூறினார் என்க. இதுபற்றி யன்றே பிறரும், "சத்தத்தாலசுணமாயும் பரிசத்தாற் றந்திமாயும், வெற்றிசே ருருவத்தாலே விட்டிலம் பறவைமாயும், பற்றியா ரிரதத்தாலே பாணிமீனினங் கண்மாயும், பொய்த்தகந்தத்தினாலே மூசுவண் டினங்கண்மாயும்." "ஓதியவசுணமாதி யொன்றொன்று வழியாகிற்கும், சாதினற் றெக்கான்மூக்காற் கண்ணினானாவாலிந்தச் சாதிமானிடர்க ளெல்லாமஞ்சினாற் சாகாநிற்பர், பேதமேலிட்டகாலம் புலன்வழிப் போகாரன்றே." இவ்வாறுகூறினர். இவ்வைம்புலன்களும் ஒருவனுக்கு இன்பமல்லாததை யின்பமென வறிவித்து இனிக்கச்செய்து அதிலாழ்த்தி நரகுறச்செய்வதை யுணராது மயக்குறுதலின் அவ்விதம் மனமே மாசுபடாதை யென்பார், உறுவதுணராச் செறுவழிச் சேர்ந்தனை யென்றார்.

சிலந்தியெனும் அறிவில் கீடம் தன்னிரையைக் கவர்தற்குத்தனக்கு இறைவன் தந்தவன்மையால் நூலான்வலை நூற்று அவ்வலையிடைஒருகுழி யொன்றுண்டாக்கி வழியறியாது வலையிலடைப்பட்ட இரையாகிய பூச்சிகளை அதனிடையிலுள்ள குழியிலிழுத்துத் தள்ளியுண்டு சீவித்தல்போல் அறிவுடைய நீ ஆசையென்னும் வலைவீசி அறிவுடைய உன்னை இயற்றுவதின்னதெனஅறியாவகை மயலேற்றித் தன்னகப்படுத்தி நரகத்திலிடருறவைக்கும் அரிவையர்க்கு இரங்காநின்றாயென்பார் "நுண்ணூல்......... உறங்குபுகிடத்தி" என்றார். அதிநுட்பமாய்க் கட்புலன்கவரா நிற்றலின் நுண்ணூல் என்றார். வந்துழி ஒருசொல்லின் தன்மைத்து. சங்கிலி தன்னால் வளைக்கப்பட்டு பொருளைப் பிறர்முயன்று விடுப்பினல்லது விடாமைபோல் ஆசையும் தன்னால் காதலிக்கப்பட்ட பொருளின்றன்மை யித்தகைநிலை பேறிலாதழியுந் தகைத்தெனப்பிறர் அறிவித்து மீட்பினல்லது மீளாமையின் ஆசைச்சங்கிலி என்றார். பாசம், ஆணவம் கன்மம் மாயையெனப்பட்டு மூன்று புரிகொண்ட வொருவடமாய் ஆன்மாவிற்குப் பிரதிபந்தம் நிர்ப்பந்த சம்பந்தங்களைச் செய்தலின் பாசத்தொடர் என்றார். மனந்தான் அறிவின்வழி அடங்கிநிலாது காணப்பட்ட பொருள்களிடத்து அப்புலன்வழிசென்று மீளாதுஅழுந்தி யிடருறுதலின் இடர்கெடுமனம் என்றார். ஆணைக்கண்டு பெண்ணும், பெண்ணைக்கண்டு ஆணும் காதலிப்பது புறவுடம்பின் தோற்றங்கண்டன்றி வேறின்று. அவ்வாறு காதலித்தல் அறிவுடையார் கடனன்று அவ்வுடம்பினை, யறிவுடையார் "உண்ணீர் களைந்தக்கால் நுங்குசூன் றிட்டன்னகண், எ-ம். "எல்லாருங் காணப்புறங்காட்டுதிர்ந்துக்கப்பல்" எ-ம். "குடருங்கொழுவுங் குருதியு மென்புந், தொடருநரம்பொடுதோலு, மிடையிடையே, வைத்ததடியும்வழும்புமாம்."எ-ம். பழித்துக்கூறுதலினதனைப்பையு மறியாப்பார்த்துஒழுகுகவென்பார், குடர்கொழுசிறையறைக்குறங்குபு கிடத்தியென்றார். ஆவின்கன்று தன்தாயிருக்குமிடமறி

ந்து சென்று இரங்கிக்கரைந்து தாய் முலைப்பாலுண்டு களித்தல்போல் நீயு மிறைவனை யெண்ணி மனங்கரைந் துருகின் அவன் பக்தவற்சல னாதலின் தன் னைநினைத்துத் தேடிவரும் பசுவினைப்போல் அவன் தானேவந்து அருள்செய் வன் என்பார் " கறவை நினைந்த..... அருள் சுரந்தளிக்கும் " என்றார். எக் காலும் இடைவிடாதுதியானிப்போ ருள்ளத்தினுனந்த நடனஞ்செய்வோனு தலின் 'மறவாமனத்து மாசறுமடியார்க் கருள்சுரந்தளிக்கு மற்புதக்கூத்தன்' என்றார். இதனுலன்றே பிறரும் " ஒருகண மிருப்பன் றெய்வ வுருவினிலீச னொன்மற், றிருகணஞ் செங்கோலோச்சு மிறையவர் பாலிருப்பன், அரும றையவர்குழாத் துளம்புவீ மூளவிருப்பன், றுரியயோகி யருளத்திற் றாங்குவ னிருந்தெப்போதும்' என்றார்.

இதனுள், பேசு, பேசு, பேசு, பேசு, எனும் ஒருசொல் பன்முறைவந்த து வாழ்நாள் உலவாமுன் இறைவனை யெண்ணிநைந்து அவனது திருப்பெயர் கூறியுய்கவெனத் தன்னொத்த பிறப்பினரை யெண்ணி யிரங்கிக்கூறியதாம். வாழி, வாழியென அவ்வாறு கூறியது அங்ஙனம் நீமறவாமனத்துடன் கூறு வையேல் முட்டின்றி வீடுபெற்றுய்வாய் என வாழ்த்தியவாறுமாம். நில்லாது என்பதில் துவ்விகுதிதொக்கு நின்றதெனக்கொள்க. அன்றியடிகள் முதலிற் கண்டன எனப் பன்மையீற்று வினைப்பெயரெனத் தொடங்கினவாறே ஒன் றென்று என்பதைப் பலவெனப் பொருள்கொண்டு நில்லாவெனப் பன்மை முடிபாக முடித்தாரென்னலுமாம். செல்வமொடு எனுமிடத்து ஒரு இசை நி றையென்னினுமாம். அன்றிப்பிறப்பினிடை நீங்காமை யதனோடியைந்த இள வியென்னினுமாம். மற்றைய வோடுவு மவ்வாறேகொள்க. போலும், அசை நிலை. வலிதா என்னுமிடத்துக்குச்சாரியையும் அகரவிகுதியுந்தொ க்குநின்றன. மின்னுறு, என்பதற்குமின்னுபு எனவும் பாடம். சிறையறை பண்புத்தொ கைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை, கறவை, தொழிலாகுபெயர், இதனுல், முதற்கண்தோற்றமுள்ளன கெடுமென, பொருள்முதலிய செல்வ நிலையாமையும், அச்செல்வமேயன்றி யதனைப் பெற்றோர்க்குக் குணமாயதேசு, வலி, கல்வி,கொடை,குலம், நலம், முதலியவும், இல்லதையுள்ளது போலக் காட்டி மயக்கும்மாயவாழ்க்கையும், நிலையல்லவெனக்கூறி, யறிவிலாநெஞ்சே யிவற்றை மெய்யெனமதித்து வீணேயிறக்காது நினைத்தார்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங்குத்தரும் கற்பகமாகிய அற்புதக்கூத்தனைத் தொழுகவென விர ங்கித் தன்னொத்தபிறப்பினார்க்குக் கூறியதாம். இது தலைவரும் பொருளைத் தக்காங்குணாத்திநிலையாமை நெறிப்பட வுரைத்த **முதுமொழிக்காஞ்சியாம்.**

வெண்பா.

நினையார் மெலியார் நிறையழியார் வாளாப்
புனைவார்க்குக் கொன்றை பொதுவோ-வனைவீரு
மெச்சியே காண வியன்றில்லை யானருளென்
பிச்சியே நாளைப் பெறும். ௨௬.

(இ - ள்.) நினையார் - அவனை மனத்திற்கொள்ளார், மெலியார் - (அவ னிடையூற்ற மிகுதியால்) மெலிவினைப்பெருர், நிறை அழியார் - மனநிலைதள ரார், வாளா - (இவ்வகை அகத்தும் புறத்தும் நெகிழ்ச்சியிலாமல்) சும்மா, புனைவார்க்கு - அவன் சூடிக்கொண்டிருக்கும் மாலையைச் சூட்டிக்கொள்ள வெண்ணுவாராகிய கன்னியர்க்கு, கொன்றை - கொன்றைமலர்மாலை, பொது வோ - (பலர்க்கும் உரிமையாகும்) பொதுத்தனமைத்தோ ? (அன்ரும்), அனைவீரும் - அங்ஙனம் அவனது கொன்றை மாலையின்கண் விருப்பமுள்ளா ரும் இல்லாருமாகிய நீங்களனைவரும், மெச்சி - (இவனது இடைவிடாஅன்பி ற்குப்) புகழ்ந்து, காண - காணும்படி, வியன் - பெருமை தங்கிய, தில்லையா ன் - திருச்சிற்றம்பலவன், அருள் - திருவருள்செய்யும், (அக்கொன்றை மாலை யினை), நாளை - நாளைக்கு, என்பிச்சியே - (அவனிடை மயல்கொண்ட) என்பேதைக்குமரியே, பெறும் - அடைவாள். எ-று.

(வி - ரை.) இது, நற்ருய், தன்குமரி அவனை நினைதலும் மெலிதலும், அவன்பொருட்டு நிறையழிதலும் பெறுதலால் அவனிடத்துக் கருணைசெ ய்து கொன்றையளிக்க அவளுங்மையாகப் பெறுவள் என இவளது பேதை நிலைகாணு மனைவரையு நோக்கிக் கூறியதாம், இங்ஙனங்கூறவே, இறைவனை யெண்ணிமனநைந்து உள்ளமுருகப்பரவசப்பட்டு அன்பராயினுர்க்கன்றி மற் றவர்க்கு அவனருள்கிடைக்காதென வுள்ளுறை கூறியதாயிற்று. நினைத்தலுஞ் செய்தலோடொக்குமாதலின் அவனைநினைத்தல் அவன்பொருட்டுச் செய்யுஞ் சரியை கிரியைகளை யொத்தலின் நினையார் எனவும், அங்ஙனநினைந்த நினை வின் முதிர்ச்சி அவனிடையூற்ற மிகுதியின் தேகத்தைப் பரவசப்படுத்தி அதை ப்பாதுகாக்கு மெண்ணத்தைப் போக்குதலின் அதனுலாய மெலிவை மெலி யார், எ-ம், மெலிந்ததைநோக்காத உள்ளன்பால் அபிமான முதலிய கெட்டு பித்தாந் தன்மைகொண்டு அவன் றிருவருள் நோக்கிக் காபலம் பாரத்தலின் நிறையழியார் எ - ம், கூறினுர். எதிாமறை முகத்தாற் கூறியதனுனே யிங்ங னம் விதிமுகத்தாற் செய்வோா சிவப்பேறடைவா. அல்லாதோர் சிவப்பே றடைவர் என்பது கூறினுராயிற்று- நினையாா எனப்பன்மை பற்றிக்கூறியத னுன் அன்பர் பலரைநோக்கிய கூற்று. வாளா, என்பது பயனின்மை பொரு ட்டு. புனைவார் என்பது புனைய விரும்புவார் எனும்பொருட்டு. கொன்றை ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிாமறைப் பொருள்படநின்றது. அனைவீரும் என்பதி னும்மை முற்றுப்பொருளது. அவள்செய்த தவப்பேறு யாம்செயதிலேம் என அவளது தவததினைப் புகழ்ந்து தம்முள் ஒருவாக்கொருவா உயாததிக் கூறுதலின் மெச்சி எ-ம், அவனது திருவருள் அங்ஙனம் நின்ருளுக்குப்பயன் தருதல் அளவை மூன்றனுள் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணும் காட்சியளவையென பார் காணவெனவும் கூறினுர். நினைவாரும், மெலிவாரும், நிறையழிவாரும் நிறம்பிய பெருமையுடைத்தென்பார் வியன்றில்லை யென்ருா. இவள்கொண் ட எண்ணந்தவிரா நிலைமை, யவள் அத்தலைவன் பொருட்டுச் செய்யும் பித்

தாந்தொழிலால் தாய் துணிவுகொண்டு அவளது தூங்கா நிலைக்குக் களித்து என் பிச்சியென்றாள். பிச்சி, தகரத்திற்குச் சகரம்போலியாயிற்று. நனி, என்பது இனிவருங் காலத்தை யுணர்த்திய குறிப்புமொழி. பெறும் என்பது செய்யுமென் முற்றாதலால் பெண்பாற் கண்வந்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பெறுகின்ற வெண்ணிலி தாயரும் பேறுறும் யானுமென்னை
யுறுகின்ற துன்பங்களாயிர கோடியு மோய்வொடுஞ்சென்
றிறுகின்ற நாள்களு மாகிக்கிடந்த விடுக்கணெல்லா
மறுகின் றனதில்லை யாளுடை யான்செம்பொ னம்பலத்தே.

(இ - ள்.) பெறுகின்ற - புத்திரப்பேற்றினை யடைகின்ற, எண் இலி-கணக் கில்லாத, தாயாரும்-தாய்மாரகளும், பேறு - அப்பிறப்பினால் வரும் சுகதுக்கங் களை, உறும் - அடையும், யானும் - அடியேனும், என்னை - அப்படிப்பட்ட வென்னை. உறுகின்ற - வந்தடைகின்ற, துன்பங்கள் ஆயிரகோடியும் - பலதுன் பங்களும், ஓய்வொடுஞ் சென்று - ஓய்வினாற்சென்று, இறுகின்ற - தம் வாணாளின் முடிவையடைகின்ற, நாள்களும் - (இவ்வள வினவெனவிதித்த) ஆயுட்களும், ஆகி - (தம்மைத்தடுப்பார பிறர் இன்மையால்) வளர்ந்து, கிட ந்த - ஆனமாக்களை யாவரித்திருந்த, இடுக்கண் எல்லாம் - பின்னும் பல் வகைத்தாகிய எல்லாத்துன்பங்களும், தில்லை - திருத்தில்லைக்கண் எழுந்தரு ளியிருந்து, ஆள் உடையான் - என்னை யடிமையாகக் கொண்ட நடராச மூர்த் தியின் (திருவருள் நிறைந்த), செம்பொனம்பலத்தே - கனகசபைக்கண், அறுகின்றன - நீங்குகினறன, (எ - று.)

(வி - ரை.) சநநந்தோறும் யான் செய்த காமத்திற் கீடாகப் பலவகைப் பட்ட பிறவிகளைக் கொள்ளுங்கால் 'அச்சராசரங்களாகிய உயர்திணை யஃறி ணைப் பிறவிகளில் தாயாராகப்பிறந்தார எண்ணிலராதலால் 'எண்ணிலிதாயர்' என்றார். "பேறிழவின்பமோடு பிணிமூப்புச் சாக்காடென்னு, மாறுமுன்க ருவுட்பட்ட தவ்விதி யனுபவத்தா லேறிடுமுன்புசெய்த கன்மமிங்கிதனுக் கேது, தேறுநீயினிச்செய்கன்ம மேலுடற்சேருமனறே." என்பதனாற் காண் க. அவைபிறந்த பிறவிகளிலும் புத்திரப் பேறடைதல் புண்ணியத்தாலன்றிக் கூடாமையின், பெறுகின்ற என்றார். தந்தையைக்கூறாது தாயர் என்றார் முன்னின்ற தெய்வமாய்க் காக்குந் தொழின்மைபூண்டு நிற்றலின். எண்ணி லியென்றார் அளவின்மை குறித்தல் வேண்டி. பெறுதலை விரும்பியதாயே யன்றி யானும், கருப்பாசயப்பை யுறுத்தலானும், அதிற்சலம் பூரித்தலானும், உதராக்னியால் வேதலானும், பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலானும், யோ னித்வாரத்தால் நெருக்குண்ணலானும் உண்டாகுந் துன்பத்தை யனுபவித்த லால் வருந்துன்பத்தை யனுபவித்தலின் பேறுறும் யானும் என்றார். இதற்கு தாரணம், சிவதர்மோத்தரம் " என்றென்றெண்ணி யிருக்கு முயிரிடர்ப்பட்

டழியுமெழில் வரைக்கீழ், ஒன்று மொன்றுவன்றனைப் போலக்கருப்பாசயப் பையுறுத்துதலால். மன்றவுதரத்தி மறிந்தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருந்தியிடு, நின்ற கருப்பாசய வுதகவெள்ளங்கொள்ள நிறையழிந்தே" எ - ம், அங்கிய தனிற்றங்கி யிடுமேயோ மயத்தகும் பத்திற், றங்குமொரு வன்றபனம் போற்ற பன மெய்துந்தாயுதரத், தங்கிசுடவே யழலனைய சூசியதனு லாகத்தைப், பங்கித்திடவே படுமிட ரிலிருநாற் குணிதம்பட்டழுகும்," எ - ம், "கருப்பாசயமே கட்டமதாமதனி னதிகங்கடுங்கானு, முரிக்கமிகவுமோக முறமுன்னை யுணர்வுமங்கிலையே, மரிக்கவாலைக்கரும் பெனவேயோனி வழியின் வலிதொலைய, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்றுமுயி ருனிலையுடனே." எ - ம், கூறியவற்றாலறிக. ஆதியாத்மிகம், ஆதிதெய்விகம் ஆதிபௌதிகத்தா லுண்டான துன்பங்களும், வாத பித்த சிலேத்மாதிகள் ஒன்றோடொன்று முரணுதலால் தோன்றும் நோய்களும், பலவாதலின் துன்பங்க ளாயிரகோடியும், எ - ம், அவை கர்மத்திற்கீடாக என்னை வந்தடைதலின் என்னை யுறுகின்ற துன்பங்கள் என்றார். ஆயிரகோடி யென்பது, பலவென்பதைக் குறிப்பிக்க நின்ற குறிப்புமொழி. ஆதித்தன் சந்நிதானத்தைக் கண்ட இருள்தான் ஓடுங், குமிடந் தெரியாது மறைதல்போல் இறைவன் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருத்தலத்தைக் கண்டதுணையானே நோய்கள் ஓடுங்குதலின் ஓய் வொடுஞ் சென்று, எ - ம், இவ்வள வினதெனக் கடவுளால் விதிக்கப்பட்டு இறுதியையடையு மான்மாக்களும் தம் வாணாளிறுதிக்கண் ஒருகால் தரிசிக்கின் ஆயுள் அவ்வரையினைக் கடந்து நீட்டித்து நின்றலின், இறுகின்ற நாள்களும் என்றார். மேற்கூறிய துன்பங்களேயன்றி மற்றும் அபுத்திபூருவத்தால் வருகின்ற துன்பங்களும் அடங்க ஆகிக்கிடந்த இடுக்கண் எல்லாம் என்றார். இவை முறையே வலிய மெலிய கன்மங்க ளாதலின் அம்முறைப்படி மெலியன முன்னும் வலியன இறுதியினும் இடைப்பட்டன இவற்றிடையினும் நீங்குமென்பார் இறந்த காலத்தாற் கூறாது, அறுகின்றன என நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். என்னைப்பண்டே சநநங்கடோறும் அவன் திருவடிக்கண் சிறிது அன்பு வரச்செய்து இச்சனனத்து முற்றும் ஆட்கொண்டான் என்பார் ஆளுடையான் என்றார். அவன் தில்லையை ஆளும்பதியாகக் கொண்டான் என்னலுமாம். உம்மைகள் எண்ணுப்பொருள். நாள்கள் ஆகுபெயர். இடுக்கண் எல்லாம், ஒருமைமிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அம்பலவரங்கணர டைந்தவர்தமக்கே
யன்புடையரென்னுமி தெனானையயுரித்துக்
கம்பலமுவந்தருளுவீர் மதனன்வேவக்
கண்டருளுவீர் பெரியகாதலறியாதே
வம்பலர் நிறைந்துவசை பேசவொருமாடே
வாடையுயிரீரமணி மாமையுமிழந்தென்

கொம்பலமருந்தகைமை கண்டுதகவின்றிக்
கொன்றை யருளீர்கொடி யிரென்றருளுவீரே. (௩௯)

(இ - ள்.) (தோழியரே) அம்பலவர் - திருவம்பலத்தினைத் தமக்கு இடமாகக் கொண் டெழுந்தருளியவர், அம்கணர் - அழகிய திரிநேத்திரத்தினையுடையார், அடைந்தவர் தமக்கு - தம்மை யபயமென்று சரணாகதி செய்த அடியார்களிடத்து, அன்புடையர்-கருணையுடையார், என்னுமிது - என்கிற இவ்வார்த்தை, எஃ - என்ன வியப்பு. ஆனையை உரிதது - கஜாசுரன் என்னும் ஆனையையுரிதது, கம்பலம் - அதனது உரியைக் கம்பலமாக, உவந்து அருளுவீர் - களிப்புடன் போர்வையாகக் கொண்டருளுவீர், மதனனவேவ - மன்மதன்சீறுக, கண்டருளுவீர்-திருநோக்கஞ்செய்தருளுவீர், பெரியகாதல் - என்குமரி உம்பாற்கொண்ட பெருங்காதலை, அறியாதே - திருவுளத்தெண்ணாமல், ஒருமாடு - ஒருபக்கததில், வம்பலா -(அவளின் தன்மையறியாது நின்னிடை யவள்பிதற்றேறியதுகாரணமாக்கொண்டு வசைபேசும்) அயலவர், நிறைந்து - ஒன்றுகூடி, வசைபேச - பழிச்சொல்கூற, ஒருமாடு - மற்றொருபக்கத்தில் வாடை - வாடைக்காற்று, உயிரீர - உயிரைவருத்த, மணி - அழகிய, மாமையும் - இயற்கையாகிய அழகின் பொலிவையும், இழந்து-போக்கிக்கொண்டு, என்கொம்பு-எனது பூங்கொம்பையொத்தபெண். அலமருந்தகைமைகண்டு- வருந்திமயங்கு மியல்புநோக்கி, தகவு இன்றி-தயைசிறிதுமில்லாமல், கொன்றைஅருளீர. கொன்றைப்பூமாலையினை யருளிச்செய்யீர், கொடியீர் - கொடுமையுடையீர், என்று அருளுவீர் - என்று அவன்முன் கூறக்கடவீர் எ - று.

(வி - ரை.) இது நற்றாய், இறைவன் ஆன்மாக்கள்பொருட்டாகக் கருணைபூண்டு திருவம்பலத்தின்கண் ஆநந்தநடனஞ் செய்தருளுவோன், கருணை கடாக்ஷமுடையான் தன்னையடைந்தவர்களிடத்தன்புடையான் எனும் தோழியரைநோக்கி, தோழியரேயவனை யவ்வாறுகூறுதல் அடாது அங்ஙனங் கூறுதலொழிந்து யானையையுரித்து அதன்தோலைப் போர்வையாகக் கொண்டான் எனவும், மதனன் நீறும்வகை தீ நோக்கங்கண்டோன் எனவும் என் அயலவர் வசைகூற குமரி தம்மிடைப்பட்டகாதலால் அழகுமுதலிய இழந்து வருந்துதலறிந்தும் தாம் அணிந்த திருவடையாள மாலையாகிய கொன்றைப் பூமாலையினை யருள்செய்யீர என்று அவன் திருச்சந்நிதிமுன் சென்று வசைகூறுமின் என்று கூறியதாம். பொதுத்தன்மையால் எல்லா ஆன்மாக்களையும் ஆள்வோன் என்பார அம்பலவர் எ - ம், கண்மூன்றுயினும் ஓர் அழகுசெய்து கருணைபூண்டிருத்தலின் அங்கணர், எ - ம், தன் தன்மையறிந்து தன்னை வழிபட்டார்க்கு மிக்க அன்புடையான் என்பார் அடைந்தவர் தமக்கே யன்புடையர் என்றார். தமக்கே எனும் ஏகாரம் பிரிநிலையும் தேற்றமும் ஆம். அன்புடையார்க்கெளியன் என்பதற்குப் பிரமாணம், இறைவனவாக்கு "அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்கொற்றம், குடியார்க்கெழுதியகைச்

சீட்டுப் - படியின்மிசைப்-பெற்ருன் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து, முத்திகொடுக்கமுறை." எனவும், "சென்றிறைஞ்சும் வானோர்தஞ் சிந்தைக்குச்சேயரா, என்றுமடியார்க்கு முன்னிற்பர்—நன்று, கனியவாஞ்சோலைக் கயிலாயமேயா, ரினியவர்பத்தர்க்கிவர்." எ-ம், கூறிய நக்கீரதேவர் திருவாக்கானும் அறிக. முன்னிரண்டடியிற்கூறியவை மூன்றும் அவனது அநுக்கிரகத்தைத் தெரிவித்ததாம் பின்னர்கூறியவை நிக்ரகமாம். நீவிர், அவன்கருணையுடையான் எனக்கூறுமிது புகழ்ச்சியேயன்றி யுண்மையன்று என்பார் இதென் என்ருர். இது, எனுஞ்சுட்டு இறைவனது செயற்கையுணர்த்திப் பன்மைப்பட நின்றது. என், எவனென்னும் வினுவினைக்குறிப்பு என்னென நின்றது. இக்குறிப்பு வினை வியப்புப்பொருள்பட நின்றது. ஆனை, யானையென்பதன் மரூஉமொழி, மற்றையார்வெறுக்கும் உடையாகிய யானையினுரியைத் தேவரீர் இனிதாகக்கொண்டருளுதலால் வெறுக்கத்தக்க பொருள்களினும் விருப்புடைய வெறுப்பு விருப்புடையன் என்பது போந்தது. இது இறைவனது எண் குணங்களில் முடிவிலாற்றலுடைமை விளக்கி நின்றது. காததற்ருழின்மை பூண்டு இறைமைக்குணமுடையரென மற்றவராற்கூறப்படும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் குமாரனுகிய மன்மதன் தான் நாராயணபுத்ரன் எனத் தருக்குற்றுப் பிரமனுதியர்வேண்ட இறைவனது யோகநிலையைத் தீர்த்து அம்மையை மருவத்தனது சாயகங்களி லொன்றை யேவி அவனது தீவிழியால் வெந்து சாம்பலானமையின் மதனன் வேகக் கண்டருளுவீர் என்ருர். மேற்கூறிய நிக்ரகச்செய்கைக ளிரண்டும் காண்பார்க்கு நிக்ரகமெனத் தோற்றினும் கருணுமூர்த்தியாகிய சிவமூர்த்திக்கு அது அநுக்ரகத்தொழிலேயாம் எவ்வாறெனின். சிவமூர்த்தி ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்யும் சிருஷ்டி ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மமெல்லாம் புசித்துத் தொலைப்பதற் பொருட்டாம். திதியோவெனிற், அக்கன்மங்களைப் புசிப்பித்தற் பொருட்டாம். சங்காரமோவெனின், தோற்றக் கேடுகளால் சகலாவத்தையி லுண்டாகிய இளைப்புநீங்கத் தத்துவங்களெல்லா மொடுக்கி யான்மாக்களைக் கேவலாவததையிற் கிடததற் பொருட்டாம். திரோபவமோ வெனின் கன்மசாம்மியத்தின மலங்க ளெல்லாவற்றையு நீக்குவ தாகையாற் கன்மசாம்யமாமளவும் கன்மபலத்திலே ஹேயபுத்திவராமற் புசிப்பித்தற் பொருட்டாம். அநுக்ரகம், ஆன்மாவிற்கு உபாதியாயுள்ள வாணவாதி பாசபந்த நிவர்த்தித்துவாராஸ்வ ஸ்வரூபமான சச்சிதானந்தாபி வியக்தியாக்குவது. ஆதலின் அவனது பஞ்சகிர்த்யமும் கருணையே. "அழிப்பிளைப்பாற்ற லாக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடநுகரச்செய்கை காப்பது கன்மவொப்பிற், றெழிததிட மலங்களெல்லா மறைப்பருட் செய்திதானும், பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடினருளேயெல்லாம்" என்ற திருவிருத்தத்தாலுமறிக.

எனைய காதல் இவள்கொண்ட இக்காதலை யொவ்வா ; என்னெனின் அவை சிறிது பொழுது நின்று கேடுறுதல்போல இது கேடுருது நீட்டித்து நிற்

றலின் பெருங்காதல் என்றார். இங்ஙனம் பெரும் காதல்கொண்டு இவருளிக்க இவணிலை யினைச்சற்றுஞ் சிந்திக்காராய் இவள்கொண்டகாதல் வெறுக்கத்தக்கதென நிந்தித்துக் கூறுதலின் வம்பலர் என்றார். அன்றியவர் இவளுடன் சம்பந்தங்கொண்ட தங்கை முதலியோரெனின் இவள் படுந்துயர்க்கு இரங்கி யென்னொடுவருந்துவர். இவர் அத்தகையரல்லர் என்பார் வம்பலர்என்றார் எனினுமாம். இவ்வம்பலர் தனித்து இருவர் இவளது குறைகளைப் பேசிக்கொள்ளினமையும் அங்ஙனஞ் செய்யாது பலர்கூடி யிவள்செய லெடுத்துக் கூறித் தம்மில் அவமதிச் சிரிப்புக் கொள்ளுதலின் நிறைந்து, எ-ம், அங்ஙனம் நிறைந்தும் அவள் மாட்டுள்ள குணமெடுத்துக் கூறாது நறுங்கனி நிறைந்த சோலையிடத்துங் கனிவிரும்பாது வேம்பினை விரும்பும் காக்கைபோல் அவளைப்பழித்துப் பேசலின் வசைபேச எனவும் கூறினார். இங்ஙனம் வசைபேசுவார நிற்க அவள் தன்தலைவனைப்பிரிந்தமை யறிந்து அவளை வருத்துவான் எண்ணிக் குளிர்ந்தநீர்த் துளிகளை யாயுதமாக்கொண்டு அவளுயிரைக் கவர்தல் கருதி வாடைக்காற்று மோதுதலின் வாடையுயிரீர என்றார். மேற்கூறிய காரணங்களால் அவள் தனது அழகு முதலிய இழந்தாள் என்பாள் மாமையுமென்றாள். இங்ஙனம் வருந்துவாள் வருத்தம் பொறாநிலையினைக் கொண்ட தன்மையள் அவள் படுந்துயரமும் அவளது அருமையும் நானே யறிவேன் மற்றவரறியார் என்பாள் என் கொம்பு என்றாள். காற்றால் மோதப்பட்ட பூங்கொம்பு ஓரிடத்து நிலைபெறாது சுழலுறுதல்போல் இவளும் தலைவனைப் பிரிந்து, காதனோய்வருத்த வாட்டமுற்று மனச்சுழற்சி கொண்டாள் என்பாள் அலமருந்தகைமை யென்றாள். நீர், எங்குஞ் சிரமும் கண்ணுங்கரமும் உடையீர் இவள் படுந்துயர் தேவரீர் திருச்சந்நிதிமுன் வெளிப்படை மற்ற தனைக்கண்டும் காணார்போல் வாளாவிருக்கின்றீர இது அருளுடையார் கோட்பாடன்று என்பாள் கண்டுதகவின்றி என்றாள். அவள் நும்மாட்டுவிரும்பியது மற்றவர் விரும்பும் உயர்பதமும் செல்வமும் அன்றுகாண தேவரீர் அணிந்திருக்கும் திருவடையாள மாலையாகிய சரப்பூங்கொன்றையே யென்பாள் கொன்றை யெனறாள். இவ்வாறு வருந்துதலைச் சற்றுஞ் சிந்திக்கா நிலைகொண்டா அவன் மாட்டுச் சிறிது கருணைசெய்ய வேண்டுகின்றேன் என்பாள் அருளீர எனவும் இவ்வாறு அவள்பொருட்டு நானும் வருந்த இருவர் வருந்துதலை நோக்காது கேளாவிருக்கின்றீர வன்னெஞ்சமுடையாரிற்றலைமையுடையீர என்பாள் கொடியீர் என்றாள். இங்ஙனங் கொடியீர் என்று அடியேனறியாது கூறினேன் சீறியருளல் தேவர் திருமனக்குறிப்பின் வகைதிருவருள் செய்க என இரங்கிக் கூறுவாள் என்றருளுவீரே எனவுங் கூறினாள்.

இச்செய்யுள், இறைவனது குணங்களை யனுபவித்தல் வேண்டி வருந்தும் மனத்தைக்கண்டு இறைவனது திருவருள் பதியாநிலைகண்ட நெஞ்சம் வருந்துதலை யுள்ளுறை யாக்கொண்டு நின்றது. உவந்தருளுவீர், கண்டருளுவீர் என்னுமிடத்து அருள்எனும் முதனிலை தலைவனது இறைமைக் குணத்

தையும் ஏற்பாரது இழிவையுங் குறித்து நின்றது. வடகாற்றினை வாடை யென்றது மரூஉ. மணிமாமை என்பதற்கு அழகிய மாமை யென்பதேயன்றி, மணிகுயிற்றிய அணிகளும், மாமையுமிழந்து என்னலுமாம். கொம்பு ஆகுபெயர். அருளீர், இச்சொல் விதிவினை மறைவினைக்கும் பொதுவினை. இதனை மறைவினையாகக் கொள்ளுமிடத்து எதிர்மறை யுணர்த்தும் ஆகார விகுதி புணர்ந்து கெட்டதாக்கொள்ப.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

அருளுவாழி யருளுவாழி
புரிசடைக்கடவு ளருளிவாழி
தோன்றுழித்தோன்றி நிலைதவக்கறங்கும்
புற்புகச்செவ்வியின் மக்களியாக்கைக்கு
நினைப்பினுங்கடிதே யிளமைநீக்க
மதனினுங்கடிதே மூப்பின்றொடர்ச்சி
யதனினுங்கடிதே கதுமெனமரணம்
வாணாள்பருகி யுடம்பைவறிதாக்கி
நாணாள்பயின்ற நல்காக்கூற்ற
மினையதன்மைய திதுவேயிதனை
யெனதெனக்கருதி யிதற்கென்றுதொடங்கிச்
செய்தனசிலவே செய்வனசிலவே
செய்யாநிற்பன சிலவேயவற்றிடை
நன்றென்பசிலவே தீதென்பசிலவே
யொன்றினும் படாதன சிலவேயென்றிவை
கணத்திடைநினைந்து களிப்பவுங்கலுழ்பவுங்
கணக்கில்கோடித் தொகுதியவைதா
மொன்றொன்றுணர்வுழி வருமோவனைத்து
மொன்றாவுணர்வுழி வருமோவென்றொன்று
தெளிவுழித்தேறல் செல்லேமளிய
மனத்தின்செய்கைமற் றிதுவேநீயே
யரியைசாலவெம் பெருமதெரிவுறி
னுண்டாய்த்தோன்றுவ யாவையுநீயே
கண்டனையவைநினைக் காணுவதுதா
னின்வயின்மறைத்தோ யல்லையுன்னை

மாயாய் மன்னினை நீயேவாழி
மன்னியுஞ்சிறுமையிற் கரந்தோயல்லை
பெருமையிற் பெரியோய் பெயர்த்து நீயே
பெருகியுஞ்சேணிடை நின்றேயல்லை
தேர்வோர்க்குத்தம்மினு மணியைநீயே
நண்ணியுழிடை யொன்றின் மறைந்தோயல்லை
யிடையிட்டுநின்னை மறைப்பதுமில்லை
மறைப்பினுமதுவு
நீயேயாகி நின்றதோர் நிலையே
அஃதான்று
நினைப்பருங்காட்சி நின்னிலையிதுவே
நினைப்புறுங்காட்சி யென்னிலையதுவே
யினிநனியிரப்பதொன் றுடையமனமருண்டு
புன்மையினினைத்துப் புலன்வழிபடரினு
நின்வயினினைந்தே மாகுதனின்வயி
னினைக்குமா நினைக்கப் பெறுதலனைத்தொன்று
நீயேயருளல் வேண்டும்வேய்முதிர்
கயிலைபுல்லெனவெறி விசும்புவறிதாக
விம்பருய்ய வம்பலம்பொலியத்
திருவளர்தில்லை மூதூ
ரருநடங்குயிற்று மாதிவானவனே. (நு உ)

(இ - ள்.) வேய்முதிர் - மூங்கில்கள் முதிர்ந்த, கயிலை - திருக்கைலை, புல் என - சிறிது பொலிவுநீங்கவும், எறி - பிரகாசிக்கின்ற, விசும்பு - சிதாகாசம், வறிதாக - சிறிது வறிதாகவும், இம்பர் - இவ்வுலகத்தவர், உய்ய - பிழைக்கவும், அம்பலம் - திருச்சிற்றம்பலம், பொலிய - விளககததினைப் பெறவும், திருவளர் - சிவானுபூதிச் செல்வம் ஓங்குகின்ற, தில்லைமூது ஊர் - திருத்தில்லையாகிய பழம்பதிக்கண், அருநடம் - காண்டர்க்கு அரியதிரு நடத்தினை, குயிற்றும் - செய்தருளுகின்ற, ஆதிவானவனே - முதற்கடவுளே! தோன்றுழி - தோன்றுமிடத்தின்கண், தோன்றி - பிறந்து. நிலைதப - நிலைகெட கறங்கும் - சுழற்சியடைகின்ற, புற்புதம் - நீர்க்குமிழியையொத்த, செவ்வியின் - தன்மையினையுடைய, மக்கள்யாக்கைக்கு - மானிடதேகத்திற்கு, இளமைநீக்கம் - இளமை நீங்குதல், நினைப்பினும் - ிினைப்பினைக்காட்டினும், கடிது - விரைவுடையது, மூப்பின் தொடர்ச்சி - மூப்புத்தொடர்தல், அதனினும் - அந்நினைப்பின் கடுமையினும், கடிது - விரைவுடையதாம், கதுமென-

சரேல் என உண்டாகும், மரணம் - இறப்பு, அதனினும கடிது - அவ்விரண்டினும் விரைவுடையதாகும், நாள் நாள் - பலநாள், பயின்ற - என்னுடன் பழகியிருந்த, உடம்பை - தேகத்தை, வறிதாக்கி - பயனற்றதாக்கி, வாழ்நாள் - எனது ஆயுளை, பருகி - உண்டு நல்கா - மீண்டு உதவாத, கூற்றம் - யமனது செய்கையும், இனையதன்மையது - இவ்வகை விரைவான செயலையுடைத் தேயாகும், இதனை - மேற்கூறிய நிலையாமைகளுக்கிடனான தேகத்தை, இது எனதே - இது எனக்கேயுரியது, எனக்கருதி-என்றுளெண்ணி, இதற்கு என்று- இவ்வுடலை யோம்பற்பொருட்டாக, தொடங்கி - முயன்று, செய்தனசிலவே- செய்த காரியங்கள் சிலவாம், செய்வன சில - இனிச்செய்யும் காரியங்கள் சிலவாம், செய்யாநிற்பன சில - செய்யாநிற்பன சிலவாம், அவற்றிடை-அவ்வகை செய்யும் முக்கால முயற்சிக்கண், நன்று என்ப சில - நன்மை தருவன என்று சொல்லப்படுவன சிலவாம், தீது என்பசில - தீமை தருவன என்று சொல்லப்படுவன சிலவாம், ஒன்றினும் - இந்த நலந்தீது என்னும் இரண்டனுள், ஒன்றினும் - ஒரு குணத்தினும், படாதன - உட்படாதன, சிலவே-சிலவுண்டு, என்ற இவை - மேற்சொல்லப்பட்ட காரியங்கள், கணத்திடை-க்ஷண காலத்தில், நினைந்து - எண்ணி, களிப்பவும் - களிப்பினைப் பெறுபவையும், கலுழ்பவும் - விசனமடைவனவும், கணக்கில் - அளவிடுதற்கரிய, கோடித்தொகுதி - பலகோடியாகும், அவைதாம் - முன்சொன்ன களிப்பும் கலுழ்ச்சியுமுதலிய, ஒன்று ஒன்று - ஒவ்வொன்றாக, உணர்வுழி - தான் நினைக்குமிடத்து, வருமோ-வந்திடையுமோ, அனைத்தும் ஒன்றா - (அன்றி) அனைத்தும் ஒன்றாக, உணர்வுழி - நினைக்குமிடத்து வருமோ - வந்திடையுமோ, என்று - என்று நினைத்து, ஒன்று - சிறிதும், தெளிவுழி - தெளிந்துநோக்குமிடத்து, தேறல் செல்லேம் - துணிவினைப்பெறேம், இதுவே-இது, அளிய- பேதைமைத்தாகிய, மனத்தின்செய்கை-மனத்தினது செயலாம், நீயே-நீயோ, எம்பெரும் - எம்பெருமானே, சால் அரியை - மிகுதியும் நினைத்தற் கருமையானவன், தெரிவுறில் - தெரியுமிடத்து, உண்டாய் - உள்ளனவாகி, தோன்றுவயாவையும் - காணப்பட்ட பொருள்கள் முழுதும், கண்டனை நீயே - நீயே சிருட்டித்தாய், அவை-அப்பொருள்கள், நினைக்கானு-உன்னைத்தோற்றுவியா அதுதான் - அத்தோற்றந்தான், நின்வயின் - உன்னிடத்து, மறைத்தோய் அல்லை - மறைத்துக் கொண்டாயல்லை, உன்னை மாயாய் - உன்னையுமறைத்துக்கொள்ளாய், மன்னினை - அழியாது நிலைபேறுடையாய், (ஆதலால்) வாழி நீயே - நீ யெந்நாளும் வாழ்வாயாக, மன்னியும் - அவ்வாறு நிலைபெற்றும், சிறுமையில் - அணுப்பொருள்களினின்று, கரந்தோய் அல்லை - ஒளித்தாய் அன்று, பெருமையில் - தூலப்பொருள்களினும், பெரியோய் - பெரியோய் ஆவாய், பெயர்த்தும் நீயே - மீண்டும் நீ, பெருகியும் - உயர்ந்தும் சேண் இடை - தூரத்து, நின்றோய் அல்லை - நின்றாயுமல்லை, தேர்வோர்க்கு, நின்திருக்குணத்தினை ஆராய்வார்க்கு, தம்மினும் - ஆராயும் அவரைக்காட்டி

னும். அணியை நீயே - அணிமைக்கணுள்ளாய் நீ, நண்ணியம் - அவ்வாறு அணிமைக்கணின்றும், (காணப்படாமையால்) இடை - (நின்றவுனக்கும் ஆரா ய்வானுக்கும்) இடையில், ஒன்றின் - ஒரு பொருட்கண், மறைந்தோய் அல்லை- மறைந்தாய் ஆகாய். இடையிட்டு - தேவரீர்க்கும் அடியேனுக்கும் இடையாக, நின்னை - உன்னை, மறைப்பதும் இல்லை - மறைக்கத்தக்க பொருளும் இல்லை, மறைப்பினும் - அவ்வாறு மறைப்பினும், அதுவும்-அம்மறைபொருளும், நீயே ஆகி - நீதானே ஆகி, நின்றது ஓர் நிலையே - நின்றதாகிய ஒப்பற்றநிலை அது வாம், அஃதான்று - அதுவன்றி, இதுவே - இப்பொழுது கூறிய இது, நினை ப்பரும் - நினைத்தற்கருமையாகிய, காட்சி - தோற்றமுற்ற, நின்நிலை - உனது நிலைமையாம், அதுவே - முன்சொன்ன அது, நினைப்புறும் - நினைக்கத்தகு ந்த, காட்சி - தோற்றமுள்ள, என்நிலை — எனது நிலைமையாம், இனி - (ஒழி ந்தவைபோக) இனி, நனி இரப்பது - மிகவு தேவரீரிடம் யாசிப்பது. ஒன்று உடையம் - ஒன்றை மனங்கொண்டுள்ளோம், மனம் - மனது, மருண்டு-மய ங்கி, புன்மையில் - தீமையானவழிகளை, நினைத்து - எண்ணி, புலன்வழி- ஐம் புலன்களின் வழிப்பட்டு, படரினும் - சென்று இடர்ப்படினும், நின்வயின் - தேவரீரிடத்து, நினைந்தேம் ஆகுதல் - நினைவினைப்பெற்றேம் ஆதலும், நின் வயின் - தேவரீரிடத்து, நினைக்குமாறு - தியானிக்கு முறைப்படி, நினைக்கப் பெறுதல் - நினைக்கப்பெறுதலாகிய, அனைத்து ஒன்றும் - அவ்வளவினதாகிய ஒன்றினையும், நீ அருளல்வேண்டும் - நீ திருவருள்செய்யல்வேண்டும். புரிச டைக்கடவுள் - புரியினையொத்த சடைமுடிகொண்ட நடராச மூர்த்தியே அருளு அருளு அருளு - திருஅருள் செய்வாயாக, திருஅருள்செய்வாயாக, திரு அருள்செய்வாயாக, வாழி வாழி வாழி - (பல்லாண்டு) வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக, வாழ்வாயாக. (எ - று.)

(குறிப்புரை) இறைவனே, இளமை, மூப்பு, சாக்காடு முதலிய கொண்ட தேகத்தை யெனதென வெண்ணி இதற்கென்று முக்காலத்தும் செய்தன, செய்வன, செய்யாநிற்பனவாகிய பல நன்மைகளையுந் தீமைகளையுஞ்செய்து விருப்பு வெறுப்பையடைவதற் கெண்ணில்லை. அவை தனித்தனி வருவன வோ ஒருங்குவந்தியைவனவோ அதனையு மறியோம் இவ்வகைத்து பேதை மைத்தாகிய எமது மனச்செயல், இனி உனதுசெயலோ எனின் கூறுதற் கரிது நீயோ அனைத்து மாக்கினவன் எவையு முனைப்படைத்தில் 'எக்காலத்து முள்ளவன், தூலமானவன், சூக்குமமானவன், தூரமானவன் அறிவிலார்க்கு அணியன், ஆதலால் தேவ உன்னிடத்து வேண்டுவதுஒன்றுண்டு அது எனது அறிவு மருண்டு ஐம்புலன்வழி செல்லினும் உன்னை நினைந்ததாகவும் உன்னை நினைக்கப்பெறுதலாகவுமாகிய ஒன்றும், அதனை யருளக்கடவாய், நீ வாழ்வா யாக, என்பது கருத்து. வாயுநீருடனியைபுங் காலத்துண்டாம் தொழிலால் புற்புதம் தோன்றி யவ்வாயுவி னீக்கத்து அழிவதுபோல ஆன்மா, கர்மவச த்தால் பிறப்பினை யடையுங் காலத்துண்டாய் அக்கர்மநீக்கத்து நீங்குஞ்செய

ற்படுவதர்தலால் புற்புத செவ்வியின் மக்கள் யாக்கையென்றார். மக்கள் யாக்கையெனவே ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே யென்பதால் ஏனைய பெண்பால் அஃறிணைமுதலியவுங்கொள்க. வேகமுடைய பொருள்களில் நினைவினும் கடியது வேறொன்று மின்றாதலால் அதனை யுவமைகூறினர். தேகங்கொண்ட ஆன்மாவிற்கு முன் வருவது இளமையும், அதன்பின்னர் மூப்பும், பின்மரணமுமாதலால் முறைப்படகூறினார். இதுநோக்கியன்றே "இல்லமிளமை யெழில்வனப்பு மீக்கூற்றஞ், செல்வம் வலியென்றிவையெல்லாம் - மெல்ல, நிலையாமைகண்டு நெடியார்துறப்பர்" என்றார் பிறரும் "சென்றன....வந்தது வந்தது கூற்று." எ - ம். "நெருநலுள னொருவனின்றில்லையென்னும் பெருமையுடைத்திவ்வுலகு" என்பவாதலின் கதுமென மரணமென்றார். வாழ்நாள், இத்தொடர்மொழி புணர்ச்சிக்கண் "ஐம்மூன்றதாமுடல் வன்மையின்வந்திடி லாறொடைந்தா, மெய்ம்மாண்பதாநவ்வரின் முன்னழிந்து பின்மிக்கணவ்வாம்" 'என்பதால் வருமொழி நகரப்புணர்ச்சியில்' நிலைமொழி யீற்றுழகரம் கெடநகரம் ணகரமாயிற்று. மரூஉ வன்று. பருகி, யென்ப துபலக்ஷணம். உயிர் நீங்கிய உடல் அவ்வுயிர் இருக்கையினும் அவ்வுடலையஃறிணையெனப் படுதலானும் எதனினு மிழிந்ததாதலினானும், பின்னொன்றிற்கும் பயனிலாது அழிதலானும் உடம்பை வறிதாக்கியென்றார்.

பயின்ற எனும் பெயரெச்சம் உடம்பென்னும் எச்சங்கொண்டது. கூற்றந்தான், இறைவனால் கொடுத்த ஆயுளின் முடிவில் எவ்வகை முயற்சியினுங் கூடாது உயிரைத் தம்வசப்படுத்தலின், நல்காக்கூற்றம் என்றார். இறைவனது திருவருளின்றிக்கூற்றங்குறித்துய்தல் கூடாமையின் அவ்விறைவனது திருவருளை முன்னிட்டுக் காரியத்தைச் செய்தலின் கூற்றம் என்றார். ஈண்டு தன்மை விரைவின் மேற்று. எனது என்றது ஆறுவதன் ஒற்றுமைப்பொருள் என்னெனின் 'உயிர் நீங்குந்துணையும் வேறுபடாது நின்று நலந்தீங்குகளை யனுபவித்தலின் என்க. இதனைத்தனது என்று எண்ணுதலுந் தீதென்பார்கருதியென்றார். இவ்வுடலையோம்பற்பொருட்டும், அதற்கு முக்காலத்தும் இடையூறு வாராமற்காத்தற் பொருட்டுஞ் செய்யுமுயற்சிகளில் பலநலனும் தீதும் வருதலின், "இதற்கென்று தொடங்கி - கலுழ்பவுமென்றார்." நன்றென்பசில தீதென்பசில ஒன்றினும்படாதன சிலவென்றதில் ஒன்றினும் படாதனசில என்பது கைந்நொடித்தல், அழுக்குருட்டல், மூச்சுவிடல் முதலியவாம். இதனை". அவைதாம் - மனமொழி மெய்யறிவாகிய "நான்கன்என்னுமிலணக்கொத்துச் சூத்திரவுரையில் வேறுவினையாவது இருவினையினுட்படாது வருவது எனத்தொடங்கிக்கையைநொடித்தான் முதலியபலவுதாரணங்களைக் காட்டிப்பின் எல்லா வினையு மிருவினையி னடங்குமேயன்றி வேறுவினை கூட்டி மூவினையென்று நூல்வழக்கில்லையே யெனின் பட்டினத்துப்பிள்ளையார் வினைகளை யுரம்பு செய்யுமிடத்து "செய்தன...சிலவே." எனமூவினைகொண்டார். என இதனையுதாரணமாகக் காட்டித்தாம் கூறிய வேறுவினை

யைச் சித்தாந்தப்படுத்தினுர். ஆதலி னிதனை யொன்றினும் படாதவற்றுள் அடக்குக.

ஆன்மாக்கள், சிலர் கூற்றின்படி யொன்றன்று என்பார், கணக்கில்கோடித்தொகுதி யென்றார். இவை வலியமெலிய கன்மங்களாய் இறைவனுணையால் ஆன்மாக்கள் தாங்குமுயற்சியின் அவன்கட்டளைப்படி வருதலின் தெளிவுழித் தேறல் செல்லேம் என்றார். நீ, யெவ்வகையுனைக் காணமுயலினும் உன்வயப்பட்டுத்தன்னை மறந்தவர்க்கே யன்றியேனையோர்க்குக் காணப்படாயாதலால் சால அரியையென்றார். ஆன்மாக்கள் மலபெத்தராதலின் அவர்களால் காணப்படாய் நீ முக்தனுதலின் எல்லாம் உன்சன்னதி முன்காணப்படும் என்பார் "உண்டாய்....காணு" என்றார். நீ யெக்காலத்து எம்மிடத்துக் கருணை கொண்டு அளிக்குந் திருக்குறிப்புடையாய் ஆதலின் நீ பல்லாண்டாக வாழக் கடவை யென்பார் மன்னினை வாழியென்றார். தூலப்பொருள்களி னதிதூலமாயும் சூக்ஷ்மப்பொருள்களில் அதிசூக்ஷ்மமாயும் நிற்பினும் அடியார் நின்னைக்காணவேண்டின் வெளிப்படுவாய் என்பார் கரந்தோயல்லை யென்றார். நீ காண அரியையாயினும் உன்னைத் தேர்வார்க்கு அதிநெருக்க முடையாயாய் வேண்டுவதருவை யென்பார் தம்மினுமணியை யென்றார். நீ யெங்கு நீக்கமறநிறைந்தோய் என்பார், "மறைந்தோயல்லை....நிலையே" என்றார். நீ யிவ்வகைப் பெருமை வாய்ந்தாய் ஆதலின் உன் திருச்சந்நதிமுன் அடியேன் வாய்பொத்தி நிற்குஞ்செயலுளேன் அவா அடங்காது உந்த, கேட்கபுகுவேன் என்பார் நனி இரப்ப தொன்றுடையம் என்றார். அடியேன் சார்போதனுதலால் என்னின் முயற்சியால் மனத்தினை உன் வயப்படுத்த முயலினும் அது சார்ந்த தன்வயப்படினும் ஆண்டும் நீயுளாயாதலின் அந்நினைவு உனைநினைத்ததாகக் கொண்டருளுக என்பார் அனைத்தொன்று நீயேயருளல் வேண்டுமென்றார். விராட் புருடனுக்கு இருதய புண்டரிகமான தாதலானும் எல்லாக்கலைகளும் ஈண்டிருந்து எல்லாவுலகத்தும் ஒடுங்கிமீண்டும் பூரணமாய் ஒன்று மிடமாதலினுனும் "கயிலைபுல்லென....அம்பலம்பொலிய" என்றார், எல்லாத் தேவர்க்கு முதலோனுதலின் ஆதிவானவன் என்றார்.

வெண்பா

வானோர்பணிய மணியாசனத்திருக்கு
மானுதசெல்வத் தரசன்றே - மானுகம்
பந்திப்பார்நின்றாடும் பைம்பொன்னி னம்பலத்தே
வந்திப்பார் வேண்டாத வாழ்வு. (௫௫)

(இ - ள்.) மால்நாகம் - மகாநாகமாகிய ஆதிசேடனை, பந்திப்பார் - அரைக்கு கச்சாக அசைப்பவராகிய நடராசமூர்த்தி, நின்று - நிலைபெற்று ஆடும் - திருநடஞ்செய்தருளும், பைம்பொன்னின் அம்பலத்தே - பசும்பொன்னின் சோதியுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தை, வந்திப்பார் - வணங்குவோர்

வேண்டாத - விரும்பாத, வாழ்வு - வாழ்க்கையாவது, வானோர்பணிய - தேவர் வணங்க, மணியாசனத்து - மணிகளழுத்திய சிங்காதனத்தின்மேல், இருக்கும் - வீற்றிருக்கும், ஆறாத - கெடாத, செல்வத்து - செல்வத்தினைத்தரும், அரசு அன்றே - அரசாக்ஷியல்லவா, எ - று.

(குறிப்புரை.) எல்லாநாகங்களுக்கும் உயர்ந்தமைபற்றி மாநாகம் என்றார். இறைவனது அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்க உபாங்களுள் சாங்கத்தொன்றாகிய நாகம், ருத்திரயாதி சுத்தமாயையின் ச்வரூபமாகையால் அதனைத் தனது சத்தியிடத்தொடுக்குபவனாதலின்மாநாகம் பந்திப்பாரென்றார். சிவனடியவர், சிவசின்னங்களாகிய "தேடியமாடுநீடு செல்வமும் தில்லைமன்றுள் ஆடிய பெருமானன்பர்க் காவனவாகும்" என்ற திருவாக்கின்படி விபூதி ருத்ராக்ஷங்களாகிய சிவசின்னங்களே யன்றியேனைய "உம்பர்வாழுலகம் வேண்டாருலகர சாக்ஷிவேண்டார் பொன்புனை மகளிர்வேண்டார் புண்ணியபாவம்வேண்டார், இன்பொடுதுன்பம்வேண்டா ரிறப்பொடு பிறப்பும்வேண்டார், ஐம்புலப்பகையைவேண்டா ரறிவினையறிந்தமேலோர்" என்ப, பின்னும் "பெண்ணுடையாபரணம் பெய்தயிலம் தாம்பூலம், உண்ணலனை சந்தனத்தோடோரெட்டும் - விண்ணவர்க்கா, யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடியார் தமக்கிங், காகாது சொன்னோமறி." என்பவாதலின் வந்திப்பார் வேண்டாதவாழ்வு என்றார். ஆயின் இவர் வேண்டும்பொருள் என்னெனின் "தீர்த்தம் பிரசாதம் திருநீறஞ்சக்கரமுஞ், சாற்றுமிறைகட் பிறந்ததாழ்வடமும் - போற்றும், குருலிங்க சங்கமமுங்கொள்ளுங் குறிக ளெட்டாங், கருவகலக் கட்டுரைத்தோங் காண்." என்ப. மேற்கூறிய விபூதி முதலிய செல்வங்களேயன்றி மற்றைய வெவ்வகைச் செல்வங்களும் தீமை தருவனவாதலின் ஆறாத செல்வத்தரசு என்றார். அம்பலத்தே என்பது உருபுமயக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வாழ்வாகவுந்தங்கள் வைப்பாகவு மறைமோர்வணங்க
வாள்வாய்திருத்தில்லை யம்பலத்தாயுன்னை யன்றியொன்றைத்
தாழ்வாரறியார் கடனஞ்சையுண்டிலை யாகிலன்றே
மாள்வார்சிலரையன்றோ தெய்வமாக வணங்குவதே. (௩௪)

(இ - ள்.) மறையோர்-வேதமுதலியவுணர்ந்த வுண்மை யறிவுடைய மகான்கள், தங்கள்-தமது, வாழ்வு ஆகவும் - வாழ்முதலாகிய பொருளாகவும், வைப்பாகவும் - (பேரின்பமேமுதலிய பரமசுகங்களையுந் தருதற்குக் காரணமாகிய) தனமாகவும், வணங்க - வணங்கும்படி, ஆள்வாய் - அவர்களை யடிமைகொண்டானே, திருத்தில்லை யம்பலத்தாய் - அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தை யிடமாகக்கொண்டானே, உன்னைஅன்றி - தேவரீரிருக்கவிட்டு, ஒன்றை - பதித்துவம் இல்லா வேறொருபொருளை, தாழ்வார் - வணங்குவோர், அன்று - தேவாசுரர் கடல் கடைந்தகாலத்து- கடல் - அக்கடலில்பிறந்த, நஞ்சை -

விஷத்தினை, உண்டிலையாகில் - உண்டு காக்காவிடின், அன்றே - அக்கணத் திற்றானே, மாள்வார் - உயிர் நீங்குவோராகிய, சிலரை - சிறுதேவரை, தெய்வ மாக - பதித்துவ முற்ற பெருந்தேவனாக, வணங்குவது - வணக்கஞ்செய் தலை, அறியார் - தாங்கள் அறிந்திலர். எ - று.

(கு - ரை.) உண்மையறிவுணர்ந்த பெரியாராகிய நல்லோர், தாம் தம் வாணாள்வறிதாக்காது மறுமைப்பயன் அடைய முயன்று பெற்ற பெருந்தன மும் வாழ்வும், இறைவனது இணையடி யின்பமல்லாது ஏனைய வின்பம் அத் துணையினிமை தருதலின்மையின் வாழ்வெனவும் வைப்பெனவும் கூறினார் இதனாலன்றே வாதவூரடிகளும் "பெற்றதுகொண்டு பிழையேபெருக்கிச்சுரு க்குமன்பின், வெற்றடியேனை விடுதிகண்டாய் விடிலோகெடுவேன், மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குநரில்லையென் வாழ்முதலே, யுற்றடியேன் மிகத்தேறி நின்றேனெனக்குள்ளவனே." எ - ம், "வலைத்தலைமானன்னநோக்கியர் நோ க்கின் வலையிற்பட்டு, மிலைத்தலைந்தேனை விடுதிகண்டாய் வெண்மதியினொற் றைக், கலைத்தலையாய்கருணாகரனே கயிலாயமென்னு மலைத்தலைவாமலையாண் மணவாளவென்வாழ்முதலே." எ - ம், "அப்பனேயெனக்கமுதனே யாநந்தனே யகநெகவள்ளூறுதே, னொப்பனே யுனக்குரியவன்பரி னுரியனாயுனைப் பருக நின்றதோர், துப்பனே சுடர்முடியனே துணையாளனே தொழும்பாளரெய்ப் பினில் வைப்பனேயெனை வைப்பதோசொலாய் நையவையகத்தெங்கண் மன்னனே." என்றார். வேதத்தின் மெய்ப்பொருளுணர்ந்து இவனே பரமா கக்கொண்டு தஞ்சென அடைதலின் இவர்களைத் பதியாகிய அத்தலைவனும் அம் மெய்யன்பரிடத்துக் கருணைபூண்டு மார்ச்சால நியாயமாகத் தடுத்தாட் கொள்வனாதலின் ஆள்வாய் என்றார். தனது எழுச்சியால் தேவாசுரர் வெருவ எழுந்த அசேதனமாகிய நஞ்சிற்குக் கலங்கி அடைக்கலம் புக அபயந்தந்து சா காமற்காத்த பெருங்குணமணியை விட்டு அன்றேயிறக்குஞ் சிறு தேவர்க்கு இறைமைகூறுஞ் சாத்திரங்களைப் பட்டாங்கென வெண்ணித்துணிவார் அறி வுடையார் எண்ணின் பாற்பட்டாரல்லர் என்பார் அறியார் என்றார்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வணங்குமிடையீர்வறிது வல்லியிடையாண்மேன்
மாரசரமாரிபொழியப் பெறுமனத்தோ
டிணங்கியிவடானுமெலி யப்பெறுமிடர்க்கே
யூதையெரிதூவியுல வப்பெறுமடுத்தே
பிணங்கியரவோடுசடை யாடநடமாடும்
பித்தரெனவும்மிதய மித்தனையுமோரீ
ரணங்குவெறியாடுமறி யாடுமதுவீரு
மையலையுமல்லலையு மல்லதறியீரே. (௫௫)

(இ - ள்.) வணங்கும் - துவளுகின்ற, இடையீர் - இடையினைக்கொண்ட பெண்களே. வல்லி - பூங்கொடியினையொத்த, இடையாள்மேல் - இடையினையுடைய நமது பெண்ணின்மேல், மாரசரமாரி - மன்மதனது அம்பு மழை, பொழியப்பெறும் - பொழியாநிற்கும், (அதனால்) இவள்தானும் - அந்த நிலைமையை யடைந்த இவளும், மனத்தோடு - (புறக்காரணங்களேயன்றி அந்தக்கரணங்களின் முதன்மையாகிய) மனத்தால், உணங்கி - வருந்தி, மெலியப்பெறும் - துன்புறுநின்றாள், இடர்க்கே இவ்விருவகை யிடரில், ஊதை - வாடையும், எரிதூவி - நெருப்பையொத்த திவலைகளைத்தூவி, உலவப்பெறும் - (தன்னைத்தடுப்பாரின்மையின்) உலாவாநிற்கும், (இவை) அடுத்து - நெருங்கி, அரவோடு - பாம்பினுடன், சடை - சடையானது, பிணங்கி - மாறுபட்டு, ஆட - ஆடாநிற்க, நடமாடும் - திருநடஞ்செய்தருளுகின்ற, பித்தர்என - பித்தரது செய்கையென, உம் இதயம் ஓரீர் - உமதுமனதில் ஆராய்ந் தறிந்திலீர், அணங்கு - தெய்வத்தன்மைதங்கிய வேலனது, வெறியாடும் - வெறியாடுகின்ற, மையலையும் - மயக்கத்தையும், மறியாடும் - மறியென்கிற ஆட்டினையும், அது ஈரும் - அதனைக் கொல்லுகின்ற, அல்லலையும் அல்லது துன்பத்தினையும் அல்லாமல், அறியீர் - வேறொன்றையும் மருந்தாக அறியீர்கள், இத்தனையும் வறிது-நீங்கள்செய்யும் இச்செய்கைகள் முழுதும் பயனற்றனவாம் (ஆதலால் இதனை விலக்கித் தக்கவாறு செய்க.) எ-று. நீவிரும் அவளைப்போல் இடையைப்பெற்றவர்களாதலின் அவள் படுந்துயர் அறியுந்தகை யுற்றீர் என்பாள் வணங்கு மிடையீர் என்றாள். இது - தலைவியின் காமத்து யரினிலையுணராத தோழிகளிற்சிலர் அவளுக்கு ஏதோதுயர் நேர்ந்ததென வருந்தி வேலனை நிமித்தங்கேட்டலும் வெறியறுத்தலுஞ் செய்யத் துணிந்தமைகண்டு அவள் கொண்டது இத்தகைய துயர்என அறிவுறுத்தி வெறி விலக்குகிறாளாதலின் இது வெறிவிலக்கல் என்னுந்துறை. மிக்க நுண்மையாய வருத்தமும் பொறாதாள் என்பார் வல்லியிடையாள் எனவும், அங்ஙனம்பொறாதாள்என அறிந்தும் இரக்கமிலாது ஓரம்பாயினும் கூரம்பாகச் செலுத்தும் வன்கணன் என்பான் மாரன் என்றார். மிருஞ் பிராணத்யாகே, எனுந்தாதுவால் விரகங் கொண்டாரைக் கொல்வோன் எனும் பொருட்டு. அவன் விடுக்கும் அம்பு ஒன்றாயினும் அது பலவாய் வெவ்வேறு செயல்செய்தலின் சரமாரியென்றார். வெவ்வேறு செயலாவன காமத்தால் விகாரப்பட ஊறுசெயல் முதலியன. இவளிடத்துப்பட்ட இச்செயலைத்தோழி யெங்ஙன மறிந்தாளெனின் நாற்றத்தானுந் தோற்றத்தானும் ஒழுக்கத்தானும் உண்டியானும் செய்வினை மறையானுஞ் செல்வானும் பயில்வானும் அறிதலின் "மனத்தோடு...இடர்க்கே" என்றாள். நாற்றமாவது - ஓதியு நுதலும் பேதைப்பருவத்துத்தகநாறுது விளங்குதல், தோற்றமாவது - நீண்டும் பிறழ்ந்தும் பிள்ளைப்பருவத்து வெள்ளைநோக்கின்றி யுள்ளொன்று கொள்ளீநோக்குங் கண்ணுந் தன்னிலை திரிந்து துணைத்துமெல்கிப் பணைத்துக்காட்டுந் தோளும் முலையுமென்றின்னோரன்ன. ஒழுக்கமாவது

பண்ணை ஆயத்தோடு முற்றிலான் மணற்கொழித்துச் சோறமைத்தல் முதலியன முனிந்தகுறிப்பினளாய் பெண்டன்மைக்குத்தகவொழுகல். உண்டியாவது-பான்முதலியவற்றின் உவப்பின்றி ஒறுத்தல். செய்வினை மறைத்தலாவது - முன்பு போலாது இக்காலத்து நினைவும் செயலும் தலைவனோடுபட்டவளவேயாகலான் அவைபிறர்க்குப் புலனாகாமை மறைத்தல். செலவாவது - வேண்டியவாறு நடவாது சீர்பெற நடந்து ஓரிடத்துச்சேறல். பயில்வாவது - செவிலி முலையிடத்துத் துயில்வேண்டாது பெயர்த்து வேறோரிடத்துப்பயிறல். நான் பண்டு சோலை யிடை யுலாவு காலையில் எனக்கு இதந்தந்த மருத்து நான் என்னாயகனிடைக் காதல்கொண்டமை யறிந்து தீப்பொறிகளை யிடை விரவி மன்மதன் கணை வருத்தும் வருத்தத்தோடு கூடி வருத்துகின்ற தென்பாள், ஊதை யெரி தூவி யுலவப்பெறுமென்றாள். அரவு தான் ஆடும்நடத்தை யிறைவனுடனிருந்து கற்றதாயினும் அவனது சாங்கமாகிய நானும் அதனை யறிவேனாதலின் நீயென்னினும் கற்றாயல்லை யென்பார் பிணங்கியென்றார். அடியவரிடத்து மயல்கொண்டார் காதல்கொண்ட என்மகளிடத்து அஃதிலர் என்பார் பித்தர் என்றார். இதயம் இருதயமென்பதின் மரூஉ. அணங்கெனக் கூறியது. கட்டுவிச்சி யெனப்பொருள் சொற்றலுமாம். கட்டுவிச்சியும், வேலனும் தாம்பார்த்தகட்டினாலும் கழங்கினாலும் தெய்வத்திற்குச்சிறப்புச்செய்து வெறியிடுதல் செய்யாக்கால் இம்மையல் தீராதென்று கூறி யவை முற்றுவித்தும் தீராமை கண்டலின் அணங்கு....அறியீர்'' என்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

ஈர வேரித் தார்வழங்கு சடிலத்துக்
குதிகொள் கங்கை மதியின்மீ தசைய
வண்டியங்கு வரைப்பி னெண்டோட் செல்வ
வொருபாற் றோடு மொருபாற் குழையு
மிருபாற் பட்ட மேனி யெந்தை
யொல்லொலிப் பழனத் தில்லைமூ தூ
ராடகப் பொதுவி னாடக நவிற்று
மிமையா நாட்டத் தொருபெருங் கடவுள்
வானவர் வணங்குந் தாதை யானே
மதுமழை பொழியும் புதுமந் தாரத்துத்
தேனியங் கொருசிறைக் கானகத் தியற்றிய
தெய்வ மண்டபத் தைவகை யமளிச
சிங்கஞ் சுமப்ப வேறி மங்கைய
ரிமையா நாட்டத் தமையா நோக்கத்
தம்மார்பு பருக்கச் செம்மாந் திருக்கு

மானுச் செல்வத்து வானோ ரின்ப
மதுவே யெய்தினு மெய்துக கதுமெனத்
தெறுசொ லாள ருறுசினந் திருகி
யெற்றிபு மீர்த்துங் குற்றங் கொளீஇ
யீர்ந்தும் போழ்ந்து மெற்றுபு குடைந்தும்
வார்ந்துங் குறைத்து மதநாய்க் கீந்துஞ்
செக்குரற் பெய்துந் தீநீர் வாக்கியும்
புழுக்குடை யழுவத் தழுக்கியல் சேற்றுப்
பன்னெடுங் கால மழுத்தி யின்னு
வரையி றண்டத்து மாறாக் கடுந்துயர்
நிரையஞ் சேரினுஞ் சேர்க வுரையிடை
யேனோ ரென்னையா னாது விரும்பி
நல்ல னெனினு மென்க வவரே
யல்ல னெனினு மென்க நில்லாத்
திருவொடு திளைத்துப் பெருவளஞ் சிதையா
தின்பத் தழுந்தினு மழுந்துக வல்லாத்
துன்பந் துதையினுந் துதைக முன்பி
விளமையொடு பழகிக் கழிமூப் புக்குறுகா
தென்று மிருக்கினு மிருக்க வன்றி
யின்றே யிறக்கினு மிறக்க வொன்றினும்
வேண்டலு மிலனே வெறுத்தலு மிலனே
யாண்டகைக் குரிசினின் னடியரொடுங் குழுமித்
தெய்வக் கூத்துநின் செய்ய பாதமு
மடையவு மணுகவும் பெற்ற
கிடையாச் செல்வங் கிடைத்த லானே. (ருகூ)

(இ - ள்.) ஈரம் - குளிர்ச்சிதங்கிய, தார் - மலர் மாலை, வேரி - நறுமணத்தினை, வழங்கு - கொடுக்கின்ற, சடிலத்து - திருமுடியாகிய சடையின் கண், குதிகொள் - துள்ளுகின்ற, கங்கை - கங்கையினை, மதியின்மீது - பிறைச் சந்திரனுக்கு மேலாக, அசைய - முடித்த, எண்டோள்செல்வ - அஷ்டபுஜங்களையுடையானே, ஒருபால் - ஒருபாகத்தில், தோடும் - குண்டலமும், ஒருபால் - மற்றொருபுறத்தில், குழையும் - குழையுமாக, இருபாற்பட்ட - இரண்டுபகுதிப்பட்ட, மேனி - திருமேனிகொண்ட, எந்தை - என்தந்தையானவன், வண்டு - வண்டுகளின், ஒல்ஒலி - மிகுந்தஓசை, இயங்கு - தங்குகிற, வரைப்பின் - எல்லையினையுடைய பழனம் - கழனிகள்சூழ்ந்த, தில்லைமூது

ஊர் - திருத்தில்லையாகிய பழைய திருப்பதியின்கண், ஆடகப்பொதுவில் - கனகசபையின்கண், நாடகம் நவிற்றும் - திருநடஞ் செய்தருளும், இமையா நாட்டத்து - இமையாத திருக்கண்களையுடைய, ஒரு பெருங்கடவுள்-ஒப்பற்ற பெருங்கடவுளானவனே, வானவர் – தேவர்கள், வணங்கும் - (தமது இஷ்ட சித்திகளைப்பெறவேண்டி) வணக்கஞ்செய்கின்ற, தாதையானே - தந்தை யானவனே, ஆண்தகைக்குரிசில் - ஆண்தன்மையுட னியைந்த பெருமையிற் சிறந்தோனே, நின் அடியரொடு - தேவரீரது திருவடியவர்களுடன், குழுமி - சேர்ந்து, தெய்வக்கூத்தும் - தெய்வத்தன்மைதங்கிய திருநடனத்தையும், நின்செய்யபாதமும் - தேவரீரது தாமரையிதழை யொப்பச்சிவந்த திருவடிகளையும், அடையவும் - பெறவும், அணுகவும் - (அதனைப்பெற்று அதனுலுண்டாகிய இன்பத்தினை) அனுபவிக்கவும், பெற்ற - (அடியேன்) அடைந்த, கிடையாச்செல்வம் - மற்றவர்க்கரிய பெருஞ்செல்வமாகிய (பேறு), கிடைத்தலான் - அடியேனுக்குக் கிடைத்ததனுல், புது மந்தாரத்து - புதிதாகிய மந்தார விருக்ஷத்தினது, பொழியும் - சொரிகின்ற, மதுமழை - தேன்மாரியின் தேன் - தேனுனது, இயங்கு - பாய்கின்ற, கானகத்து - காட்டில், அங்கு ஒருசிறை - அங்கு ஒருபகுதிக்கண், இயற்றிய - பண்ணப்பட்ட, தெய்வமண்டபத்து - தெய்வத் தன்மைபெற்ற மண்டபத்தில், ஐவகையமளி - பஞ்ச சயனமாகிய படுக்கையில், சிங்கம் சுமப்ப - சிங்கங்கள்தாங்க ஏறி - அச்சயனத் தேறியிருந்து, மங்கையர் - அவ்வரம்பை மாதர்களுடைய, இமையா - இமைக்காத, நாட்டத்து - கண்களுக்கு, அமையா - நிரம்பாத, நோக்கத்து - அழகினையுடைய, அம்மார்பு - அழகிய கொங்கைகளின் (நலத்தை), பருக - உண்டு, செம்மாந்து - பெருமிதங்கொண்டு, இருக்கும்-களித்திருக்கின்ற, ஆனுச்செல்வத்து - அழியாத செல்வத்தினைப்பெற்ற, வானோர் - தேவர்களின், இன்பமதுவே - சுவர்க்க இன்பமே, எய்தினும் எய்துக - வரினும் வரக்கடவது, (அன்றி) கதுமென - (முன்னறிதலின்றி) திடீரென்று, தெறுசொலாளர், வெடித்தசெற்களைக் கூறும்யமபடர், உறுசினம் - மிக்ககோபம், திருகி - மேலெழ, எற்றியும் - எறிந்தும், ஈர்த்தும் - இழுத்தும், குற்றம் கொளீஇ - குற்றஞ்சுமத்தி, ஈர்ந்தும் - அரிவாளாலரிந்தும், போழ்ந்தும் - வாளாற்பிளந்தும், எற்றுபு - வீசி, குடைந்தும் - உடலைத்தொளைத்தும், வார்ந்தும் - ஆயுதங்களால் கீறியும், குறைத்தும் - அங்கங்களை யறுத்தும், மதநாய்க்கு - வெறிகொண்ட நாய்களுக்கு. ஈந்தும் - இரையாகத்தந்தும், செக்கு உரற்பெய்தும் - செக்காகிய உரலி னிடமிட்டு நசுக்கியும், தீநீர்வாக்கியும் - கொதிக்கும் நீரை மேலேயூற்றி யழுத்தியும், புழு - புழுக்கள், குடை - குடைந்துசெல்லும், அழுவத்து - நரகபூமியில், அழுக்குஇயல் - பலவாகிய மலங்கள்தங்கிய, சேற்று - சேற்றையொத்த அள்ளவில், பல்நெடுங்காலம் - அநேகநாள், அழுத்தி - அழுந்தச்செய்து, இன்னு-துன்பந்தரும், வரையில் - அளவுபடாத, தண்டத்து - தண்டனைகளையுடைய, மாறு - மாறுதலில்லாத, கடும்துயர் - மிக்கதுன்பம்நி

றைந்த, நிரையம் - நரகவாதனை, சேரினும் - அடையினும், சேர்க - அடையக்கடவது, உரை இடை - எனது சொற்களால், ஏனோர் - அயலவர், என்னை - அடியேனை, ஆளுது - நீயெனென்று (வெறுக்காமல்) விரும்பி - என்னிடம் அன்புளாராய், நல்லன் என்னினும் - இவன் நற்குண நற்செய்கையுடையான் என்னினும், என்க - சொல்லக்கடவர், அவரே - அந்நல்லனென மதித்த அவரே, அல்லன்-இவன் நல்லன் அல்லன், எனினும் - எனக்கூறினும்,என்க-என்னக்கடவர், நில்லா-ஓரிடத்திலும் நிலைபெறாத, திருவொடு - செல்வத்துடன், திளைத்து - இன்பந்துய்த்து, பெருவளம் - மிக்கவளப்பங்கள், சிதையாது - கெடாமல், இன்பத்து - இம்மைச்சுகங்களில், அழுந்தினும் - மூழ்கினும், அழுந்துக - மூழ்கக்கடவன், அல்லா - இவையொழிந்த, துன்பம் - துக்கத்தில், துதையினும் - அநுபவிக்கினும், துதைக - பொருந்துவேனாக, மூன்பில் - வலிமையான், இளமையொடு - இளமைப்பருவத்துடன், பழகி - பயின்று, கழிமூப்பு - மிக்ககிழத்தனம், குறுகாது - நெருங்காமல், என்றும் - எக்காலத்தும், இருக்கினும் - இருந்தாலும், இருக்க - இருப்பேனாக, அன்றி - அஃதன்றி, இன்றே - இப்போதே, இறக்கினும் - இறந்தாலும், இறக்க - இறப்பேனாக, ஒன்றிலும் - ஒருபொருட்கண்ணும், வேண்டலும் இலன் - விருப்பமும் கொண்டேனல்லன், வெறுத்தலும் இலன் - வெறுப்புடையேனல்லன், (எ - று.)

தேவதேவ, தேவரீரது அடியவர்களுடன்கூடித் தெய்வக்கூத்தும் செய்ய திருவடியும் தெரிசிக்கப்பெற்ற பெருஞ்செல்வமடியேன் பெற்றதனால், வானவர் வாழ்வு எய்தினும் எய்துக, அன்றிநரகயாதனை வரினும்வருக,உலகர் என்னை நல்லனெனினுமென்க. அன்றித்தீயனெனினுமென்க, நலமெய்தினும் எய்துக, தீதெய்தினும் எய்துக, என்று மிளமையொடு மன்னினு மன்னுக, அன்றி இன்றே யிறக்கினுமிறக்க, ஒன்றுனும் விருப்பு வெறுப்பினையடையேன் என்பது கருத்து.

(கு - ரை) இறைவன் திருமுடிக்கண் அணிந்த மலர்மாலை யேனைய மாலைகளைப்போல் வாடுதலும் மணமின்மையும் போலாது எக்காலும் மணத்து - னியைதல்பற்றி ஈரவேரித்தார் எனவும், மதியைக் கண்டகாலத்துப் பொங்குதலுஞ் சுரத்தலும் கொள்ளலியல்பு பற்றியும் அம்மதி அண்மைக்கணிருத்தல் பற்றியும் குதிகொள் கங்கை எ - ம், இறைவனுக்கு எண்டிசைகளுமஎண்டோளாதலின் எண்டோட்செல்வ எ - ம், இறைவி, தவமேற்கொள்ள அவள்பொருட்டு நீயென்னின் வேறல்லை யெனத்திருவருள் செய்து தன்னுடனியையபபெற்றதனால் "ஒருபாற்றோடு.......மேனியெந்தை" எ - ம்,எல்லா வளங்களுங் குறைவின்றி நிறைந்த தென்பார் பழனத்திலைமூதூர் என்றார். எக்காலும் ஆன்மாக்களுக்கருள்செய்யும் இமையாக்கருணைக் கண்கொண்டானென்பார் இமையா, எ - ம். எல்லாத்தேவர்களுக்கு முதல்வன் என்பார் பெருங்கடவுள், எ -,ம், கூறினார், மந்தாரம், மந்தம்-சூக்ஷ்மமான, அராணி-

முட்களைப்பெற்ற தாதலால் மந்தாரம் என்பது காரணப்பெயர். அமளி, ஐவகை; முன்னொரு செய்யுளில் கூறினும். சுவாக்கத்து அரம்பையர்களுடன் அனுபவிக்குஞ் செல்வம் புண்ணியத்தேய்வில் கேடுறுமாயினும் அச்செல்வம் அழியாது. அதைத்துய்க்கும் ஆன்மா அதோபுவனங்களில் வருதலினதனை யானுச்செல்வம் என்றார். கதுமென என்பதுமுதல், வரையில் தண்ட மென்றதுகாறும், அடிகள் பலபட அருளிச்செய்தவை பல்வேறு வகைப்பட்ட நரகவிசேடங்களையாம், வண்டு இயங்கு - சங்குகள் உலாவுகின்ற, வரைப்பின் எல்லையினைக்கொண்ட, குதிகொள்-மோதுகின்ற, கங்கை-கங்கையினை, ஈரம்-குளிர்ந்த, தார் - மாலையானது, வேரி - மணத்தினை, வழங்கு - தருகின்ற, சடிலத்து - சடையிலுள்ள, மதியின்மீது - சந்திரனுக்குமேலாக, அசைய - அசையும்படிகொண்ட, எண்டோட் செல்வ - அஷ்டபுஜங்களையுடையானே. இதனை யிவ்வாறு பொருள் கொள்ளின்பொருள் சிறந்திலது, அசைய என்பதின்கண் சொல்லிசை நிறைக்கவந்த அளபெடைக்கறிகுறியாகிய இகரம், எழுதுவோர் பிழையான் கெட்டிருக்கலாம். என்னெனின் அசைய எனும் செயவெனெச்சம் பெயர்கொண்டு முடியாமையாலும், நாம் முன் கூறியபடி அதனை யிருந்தவாறு பொருள் கொள்ளின் தூரான்வயமாதலாலும், ஆண்டு சொல்லிசை நிறைக்கவந்த அளபெடையாகக் கொள்ளின் அசைஇய, எனும் எச்சம் எண்டோட் செல்வனெனும் வினைமுதலை யேற்று நிற்றலானும் அதனை சொல்லிசை யளபெடை யெனக்கூறுதலே சிறைப்புடைத்தாம்.

வெண்பா.

ஆனேறே போந்தா லழிவுண்டே யன்புடைய
நானேதான் வாழ்ந்திடினு நன்றன்றே—வானோங்கு
வாமாண் பொழிற்றில்லை மன்றைப் பொலிவித்த
கோமானை யித்தெருவே கொண்டு. [௩எ]

(இ - ள்.) ஆன் ஏறே - இடபகூட்டங்களிற் சிறந்த இடபமூர்த்தியே, வான்ஓங்கு - சுவர்க்கத்தை யளாவுகின்ற, வாமம் - அழகுபெற்ற, மாண்பொழில் - அழகிய சோலைசூழ்ந்த, தில்லைமன்றை - திருத்தில்லையின் கண்ணுள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தினை, பொலிவித்த - விளக்கத்தினைப் பெறச்செய்த, கோமானை - தலைவனாகிய நடராஜமூர்த்தியை, கொண்டு - உனது முதுகிடமாகப் பெற்று, இத்தெருவே - நானிருக்கு மித்தெருவின் வழியாக, போந்தால் - எழுந்தருளினால், அழிவுண்டே - உனக்குக் கேடுண்டாகுமோ, அன்புடைய - (உன்னிடத்தும் உனக்குத்தலைவனாகிய நடராஜமூர்த்தியிடத்தும்) அன்புள்ள நானேதான் - நான், வாழ்ந்திடினும் - வாழ்ந்தாலும், நன்றன்றே - நலமல்லவா, எ-று.

இது, இறைவனிடத்துக் காதல்கொண்டு அவனது வரவை யெதிர்நோக்கியிருந்த தலைவி, அவனது விடையை நோக்கி நீயுனக்குத் தலைவனாகிய என்

னுயகனைக் கொண்டு இவ்வீதியாய் என்னிடம் வரின் நலமல்லவா என விடை யை நோக்கியிருந்தது.

(கு - ரை.) நீதருமஸ்வரூபியும் எல்லா இடபங்களுக்கும் நாயகத்தன் மை வகித்தாய் என்பாள் ஆன் ஏறு எனவும், அங்ஙனம் தலைமைகொண்டு உன்னடித் தொண்டுசெய்வாரை யாளுதல்போல் என்னிடம்வந்து யான் படு ந்துயர் போக்கின் நலம் என்பாள் போந்தால், எ - ம், உன்னடித் தொண்டு செய்வார்போல் நானும் உன்னிடத்தும் உன்னுயகனிடத்தும் அன்புளேன் என்பாள் அன்புடைய நான், எ - ம், அங்ஙனம் என்மனப்போக்கின் வகை எனது தலைவனைக்கொண்டணையின் வாழ்வேன் 'அன்றிவாழே னுதலின் அஃ தறிந்த நீ அவனைத் தருவாயாயின் உயிர் பெறுவேன் என்பாள் வாழ்ந்திடின், எ - ம், நீ இவ்வகை யுதவிசெய்யின் பரமோபகாரமாம் என்பாள் நன்று அன் றே, எ-ம், கூறினுள். இறைவன் எழுந்தருளி யிருத்தலினுனும் ஏனையமன்றங் களி னுயர்வுபெற்றமையானும் மன்றைப்பொலிவித்த என்றார். எல்லாத்தேவ ர்க்கு முயர்ந்தோ னுதலின் கோமான் என்றார். ஏனைய வீதிகளின் வழிச் செல்லின் அப்பெண்கள் அவன் மாட்டுள்ள காதலால் அவனைவிடாமல் தம் மிடத்துக்கொண்டு புகுவராதலின் அவற்றை யொழித்து நானிருக்குமீண்டு வருக என்பாள் இத்தெருவே யெனவும் கூறினுள். ஏறே என்னுமிடத் தேகா ரம் இரங்கற்பொருட்டு, பின்னைய ஏகாரம்வினு. நானேதான் என்பதில் தா ன் கட்டுரைச்சுவைபட நின்ற உரையசையிடைச்சொல். உம்மை, சிறப்புப் பொருளது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கோண்டல்வண் ணத்தவ ஞன்முக னிந்திரன் கோமகுடத்
தண்டர்மிண் டித்தொழு மம்பலக் கூத்தனுக் கன்புசெய்யா
மிண்டர்மிண் டித்திரி வாரெனக் கென்னினி நானவன்றன்
றொண்டர்தொண் டர்க்குத் தொழும்பாய்த்திரியத் தொடங்கினனே.

(இ - ள்.) கொண்டல் - மேகத்தின், வண்ணத்தவன் - நிறத்தினைப்பெ ற்றதிருமாலும், நான்முகன் - நான்கு்முகங்களையுடைய பிரமனும், இந்திரன் - தேவர்களுக்குத்தலைவனுகிய இந்திரனும், கோமகுடத்து - சிறந்தமுடிகளைத் தரிக்கப்பெற்ற, அண்டர் - தேவர்களும், மிண்டி - நெருங்கி, தொழும் - வண ங்கும், அம்பலக்கூத்தனுக்கு - திருவம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் கூத்தப்பிரா னிடத்து, அன்புசெய்யா - ஆசைவைக்காத, மிண்டர் - மதங்கொண்டார், மிண் டித்திரிவார் - மதங்கொண்டலைவார், எனக்கு - (அவருடன் தொடர்பில்லாத) எனக்கு, என் - யாதாம், இனி - இனிமேல், நான் - அடியேன், அவன்தன் - அந்நடராச மூர்த்தியின், தொண்டர் - அடியார்களுடைய, தொண்டர்க்கு - அடியவர்களுக்கு, தொழும்பாய் - அடிமைசெய்வோனுய், திரிய - உலாவித் திரிய, தொடங்கினன் - முயலாநின்றேன். (எ-று.)

(கு-ரை.) மேகநிறங்கொண் டோனுயினும் இறைவனிடத்து மிக்க அன்புள்ளோனுதலின் அவனுலுமறியப்படாதவன் என்பார் குணங்களிற்க டைப்பட்ட தாமதத்தினிறத்தினைத் தெரித்த கொண்டல்வண்ணத்தவன் என் ருர். பிரமனுக்கு முகங்கள் நான்குளவாயினும் இறைவனது இறைமைக்குண ங்களையறிந்து வழிபட்டேத்து வலிமையுடையன் அன்றென்பார் நான்முகன் என்ருர். தேவர்களுக்குத் தலைவனுயினு ம் அவனும் இவனையேத்தி னன்றித் தான்கொண்ட செல்வம் ஒங்காதென்பார் இந்திரன், எ-ம், இத்தேவர்களே யன்றி மற்றத் தேவர்களும் பெற்ற செல்வம் இவனது வழிபாட்டானே பெற்ற தென்பார் கோமகுடத்தண்டர், எ-ம், இவர்கள் தொழுமிடத்து இறைவனது தரிசனத்தின்பொருட்டு முந்திக்கொள்ளும்பேராவலுடையராய் நெருங்குத லின் மிண்டித்தொழும் என்ருர். இதனுலன்றே "வானநாடரு மறியொணுத நீ மறையிலீறு முன்ருெடொணுத நீ, யேனைநாடருந் தெரியொணுத நீ யெ ன்னை யின்னிதா யாண்டுகொண்டவா, வூனைநாடகமாடுவித்தவா வுருகிநானுனை ப்பருகவைத்தவா, ஞானநாடகமாடுவித்தவா, நையவையகத்துடையவிச்சை யே?" என்ருர், இந்திரன் என்பதற்கு மிக்க செல்வமுள்ளான் என்பது பொருள். இத்தேவர்களில் முதன்மையாகிய விதி விஷ்ணுக்களும், இந்திராதி அஷ்டவசு க்களும், பெற்றசெல்வம் இறைவனை ப்பூசித்துப் பெற்றதல்லது வேறன்று ஆதலால் எல்லாசெல்வங் கொடுத்தற்கும் ஆதிடகவன் சிவமூர்த்தியேயென்பது இச்செய்யுளால்போந்தது. இதனை "வண்டுளருந் தண்டுழாய் மாயோனிறுமாப் பும், புண்டரிகப்போ துறையும் புத்தேளிறுமாப்பும், அண்டர்தொழவாழு முன் னிறுமாப்புமாலால, முண்டவனைப் பூசித்த பேறென்றறிந்திலையால்" என்ற பர ஞ்சோதி திருவாக்காலறிக. பின்னும் "கலைதலை சூலங்கடுங்கனல்கண்டை கட்டங்கங்கொடி, சிலையிவையேந்திய வெண்டோட்சிவற்கு மனஞ்சொற்செ ய்கை, நிலைபிழையாது குற்றேவல் செய்தார் குன்றமேருவெண்ணு, மலைபிழை யாரென்பாராலறிந்தோர்ச ளிம்மாநிலத்தே." எ-ம், "மாயனன் மாமணிகண் டன் வளர்சடையாற்கடிமை, யாயின தொண்டர் துறக்கம் பெறுவது சொல் லுடைத்தே, காய்சினவானை வளருங்கனகமலைபருகே, போயின் சாக்கையுமன் றேபடைத்தது பொன்னிறமே." என்ற மதுரவாக்காலறிக. இவனையன்றிவே றுதேவர்களைப் பரமெனக்கொண்டு தொழுவார் வறுமைகொண்டு நரகடைவர். இதற்கு "குன்றெடுத்தான் செவிகண்வாய் சிரங்கணெரிந்தலற, வன்றடர்த்த ற்றுகச்செற்றவனற்றவர்க்காரமுதா, மன்றிடைத் தோன்றிய நெல்லிக் கனிநி ற்ப மானுடர்ப்போய், ஒன்றெடுத்தோதிப் புகுவர்நரகத்துறுகுழியே." எ-ம், "அருக்கிய சீரையராயகலேந்தித் தசையெலும்பி, லொடுக்கியமேனியொடேணி ரப்பாரொள்ளிரணியனை, நடுக்கியமா நரசிங்கனைச்சிம்புளதாய்நால, விடுக்கி யபாதன் றில்லைத்தொழாவிட்ட வேழையரே." எ-ம், "தன்றுடரித்தாரி யாவர்க்கு மீளாவழிதருவான், குன்றுமதிற்றில்லை மூதூர்க்கொடிமேல் விடை யுடையோன், மன்றுடவும் பின்னு மற்றவன்பாதம் வணங்கியங்கே, யொன்று

ரிரண்டில் விழுவரந்தோ சிலவூமர்களே.'' எனக்கூறியவற்ருற்காண்க. இப் பிரசங்கத்தினை விரிவஞ்சி யிம்மட்டில் நிறுத்தினும்.

இரட்டைக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொடரநரைத்தங்க முன்புளவாயின
தொழில்கண்மறுத்தொன்று மொன்றியிடாதொரு
சுளிவுதலைக்கொண்டு புன்புலைவாரிக
டளையொழுகக்கண்டு சிந்தனை யோய்வொடு
நடைகெடமுற்கொண்ட பெண்டிர்பொருளொரு
நடலைநமக்கென்று வந்தனபேசிட
நலியிருமற்கஞ்சி யுண்டிவெறுவிழு
நரகவுடற்கன்பு கொண்டலைவேனினி
மிடலொடியப்பண் டிலங்கையர்கோனொரு
விரலினழுக்குண்டு பண்பலபாடிய
விரகுசெவிக்கொண்டு முன்புளதாகிய
வெகுளிதவிர்த்தன்று பொன்றியிடாவகை
திடமருள்வைக்குஞ் செழுஞ்சுடரூறிய
தெளியமுதத்தின் கொழுஞ்சுவைநீடிய
தில்லைநகரிற் செம்பொ னம்பலமேவிய
சிவனைநினைக்குந் தவஞ்சதுராவதே. (ரு௬)

(இ - ள்.) பண்டு - பூர்வத்தில், இலங்கையர்கோன்-இலங்கைக்கு அதிபதியாகிய இராவணனது, மிடல் - வலிமை, ஒடிய - கெட, ஒருவிரல் - ஒரு விரலினால், அழுக்குண்டு - ஊன்றுதலைப்பெற்று, பலபண் - பல இசைகளை, பாடிய - யாழ்கொண்டுபாடிய, விரகு-களிப்பினை, செவிக்கொண்டு - காதாரக் கேட்டு, முன்பு உளதாகிய - அவன்காரணமாக முன்னேபெற்ற, வெகுளி தவிர்த்து - கோபத்தைநீக்கி, அன்று - அக்காலத்தில், பொன்றி இடாவகை - உயிர்நீங்காவண்ணம், திடம் - உறுதியாகிய, அருள் - கருணையினை, வைக்கும் - செய்கின்ற, செழுஞ்சுடர் - வளமாகியசுடரையொத்தவன், ஊறிய - சுரப்பைக்கொண்ட, தெளி - தெளிந்த, அமுதத்தின் - அமுதத்தினுடைய கொழும் - வளப்பந்தங்கிய, சுவை - இனிமையுருக்கொண்டவன், நீடிய - உயர்ந்த. தில்லைநகரில் - திருத்தில்லைநகரில், செம்பொன் அம்பலம்மேவிய - திருச்சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளிய, சிவனைநினைக்கும்-சிவமூர்த்தியைத்தியானிக்கும், தவம்-தவமானது, சதுராவது - (அடியேற்கு சதுரப்பாடாதலினால்; முன்பு - வலிமை, உளவாயின - உள்ளவையான, அங்கம் - தேகம், நரைதொடர - நரைதொடராநிற்க, தொழில்கள் - இந்திரியங்களுக்குரிய செயல்கள், மறுத்து மறுக்கப்

பட்டு, ஒன்றும் ஒன்றியிடாது - சிறிதும் வொற்றுமையிலலாமல், ஒரு சுளிவு - ஒப்பற்றகோபம், தலைக்கொண்டு - முதன்மையாகநிற்க, புல் - அற்பமாகிய, புலை - முடைநாற்றந்தங்கிய, வாரிகள் - ஜலங்களாகிய, சீ- குருதிமுதலியன, துளையொழுக - தொளைகள்தோறும் ஒழுகாநிற்க, கண்டு - பார்த்து. சிந்தனையோய்வொடு - ஒய்ந்தமனதுடன், நடைகெட - நடைகெடும்படி, முன்கொண்ட - தலைமையாகக்கொண்ட, பெண்டிர் - மனைவி, பொருத - சகிக்காத, ஒருநடலை - ஒருவஞ்சனையாகியகாரியத்தை, நமக்கென்று - நம்பொருட்டாக, வந்தன - வந்தனவாக்கொண்டு, பேசிட - பேசாநிற்க, நலி - வருத்துகின்ற, இருமற்கு - இருமலுக்கு. அஞ்சி - பயந்து, உண்டிவெறு - உணவைவெறுத்து, விழும் - அழிந்துபோகின்ற, நரக உடற்கு - நரகத்திற்கு இடமானதேகத்திற்கு, அன்புகொண்டு - ஆசைகொண்டு, அலைவு - அலைதல், இனியென்-இனியெதன்பொருட்டு. (எ - று.)

அடியேன், இராவணன் தனதுவலிமையால்செருக்கடைந்து, இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலையினை யெடுக்க முயன்று அவனது திருவிரலால் நசுக்குண்டு சாமகீதம் பாட அருள்செய்த நடராஜமூர்த்தியை நினைக்குந்தவத்திற் சதுரப்பாடுடையேன் ஆதலின் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒற்றுமையில்லாத கரணங்களைப்பெற்றுப் பிணிமுதலியவற்றால் நலியும் நரக உடற்கு, ஆசைகொண்டு அலைதல் அடையேன் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) முதற்கண் வலிமையோடுகூடிய செயல்களைச்செய்த அங்கம், இளமைநீங்கிப்பாலப்பருவத்துக் கல்வியாதிகற்றலாலும், தாய்தந்தையருக்குப்பயந்து உடலிளைத்து வருந்தியும்,பின்குமாரப்பருவத்து அதுநீங்க வளப்பமுதலிய அடைந்து இளமையைவளமைகொண்ட பெண்கள்மாட்டு நீத்து அழகுமுதலியபோக்கி மூப்பையெதிர்கொண்டு நரைதிரை முதலியகொண்டு வருந்தலின்முன்புளவாயின அங்கம் பின்னரைத்து நரை கொண்ட தென்பார் "தொட நரைத்தங்க முன்புளவாயின என்றார்." இவ்வாறு மூப்புக்குறுகி இருகாலேயன்றி ஒருகா லதிகங்கொண்டு கூனிக் குந்தி நடக்குங்கால் புலன்களும் கரணங்களுந் தத்தந் தொழில்களை இளமை பால கௌமாரப் பருவங்களில் செய்தாங்குசெய்யாமல், காதுகேளாமல் கண்பஞ்சடைந்து நாவுரிசை நீங்கியும், மெய் தளர்ந்தும், மூக்கு மணமறியாதும் மறுத்தலின் தொழில் கண்மறுத்து எனவும், அம்மூம்பு மேற்கொண்டு ஆட்சிசெய்கையில், ஒன்றறிந்த தொன்றறியாராய் நலத்தினையுந் தீங்கெனமதித்து அதைச்செய்வார் மாட்டு வெறுத்துச் சினங்கொண்டு வருந்துதலின் ஒரு சுளிவு தலைக்கொண்டு எ-ம் மேற்கூறிய புலன்கள் தொழில்கள் மறுக்கவும் வாளாவிராது உடலின்கணுற்ற உதிரம்மாறுதலால் சிலேத்மம்மேலேறித் தேகத்தை யாட்சி செய்ய அது அதோமுகப்படாது ஐம்புலன்களாகிய கண்வழி பீழையாகவும், செவிவழி சிறுமலமாகவும், மூக்கின் வழி நீராகவும், வாய்வழி கோழையாகவும், பரிணமித்து ஒழுகுதலின், புன்புலை வாரிகள் தொளை யொழுகவும்,இவற்றைக்கண்ட மனம் கவற்சிகொண்டு அந்தோ அழகுமுதலிய கொண்ட என்

தேகம் இவ்வகையாயிற்று என அவ்வுறுப்புக்களின் சிதைவுகாணுந்தோறும் மறுக்கங்கொள்ளுதலின் சிந்தனையோய்வொடும் எ-ம், தான் தனக்கு உபசாரம் செய்யக்கொண்ட பெண்டிர் நமது கற்பின் வழிநில்லாமல் வெறுப்புற்று இக்கிழம் எக்கால் நீங்கும் என்று வெறுப்புற்று மனஞ்சலித்து வஞ்சனைபேசலின், முற்கொண்ட பெண்டிர் பொரு வொரு நடலை நமக்கென்று வந்தன பேசிட எ-ம். அவ்விருத்தப்பருவத்துள் உதிரக்கேட்டால் உதிரம்நீராகப் பரிணமித்துச் சிரத்தைத்தாக்க அது கண்டத்தைப்பற்ற கோழைகொண்டு விக்கவிருமல் உண்டாதற்பற்றித்தேகபோஷணை காரணமா வுணவினிடத்து வெறுப்புண்டாய் அதை நீக்க முயலுதலின் நலி யிருமற் கஞ்சியுண்டி வெரு, எ-ம், இவ்வாறு துன்புறுவார், இறைவன் ஒருவனுளன் அவனை வழிபட்டுய்ந்து போகவேண்டுமென்னும் எண்ணமில்லாதபாபிகளாதலின், அவர் நரகமுறுதல் திண்ணமாதலின் அவர் கொண்டவுடலை நரகவுடல் எ-ம், அதனை மருந்து முதலிய கொண்டு மீண்டுந் திடம்பெறச் செய்வான் பொருள் முதலிய செலவிட்டுக்காக்க முயலுதலின் அன்பு கொண்டலைவேன் எனவுங் கூறினர். மனமே, இறைவன்தனக்குக் கேடு நினைப்பாரையும், அவர் நினைவு, அவனைநினைத்ததாகக்கொண்டு அவர் வேண்டுவசெய்யும் கருணை நிலையன். என்னெனின் இறைவன், எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கைலையினைச் செருக்கால் தனது வலிமைகாட்டத்தூக்கிய இராவணனை அவன்செய்த திங்கு நினையாமல் அவனிடத்துக் கருணை பூண்டுகாத்த கண்ணுதன் மூர்த்தியாதலின், இனி நீயும் மூப்பு முதலிய குறுகாதிருக்கவேண்டி யருச்சிக்கின் "வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீவான் கண்டாய்" என்று கூறிய திருவாக்கின்படி அருளுவானுதலின் திடமருள்வைக்குஞ் செழுஞ்சுடர் என்றார். இங்ஙனம், என்மனத்து ஒளிருஞ் செழுஞ்சுடரை, அமுதத்திற் கொழுஞ்சுவையை, அம்பலமேவிய சிவனை நினைக்குந் தவமுடையேனுதலின் மேற் கூறியவாறு விழும் நரகவுடற்கஞ்சி அலைதல் இனியேன்? அடியேன் அலையேன் என்பதாம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

சதுர்முகன் தந்தைக்குக் கதிர்விடு கடவு
ளாழி கொடுத்த பேரருள் போற்றி
முயற்சி யொடுபணிந்த வியக்கர் கோனுக்கு
மாநிதி யிரண்டு மாளுப் பெருவளத்
தளகை யொன்று தளர்வின்றி நிறுவிய
செல்வங் கொடுத்த செல்வம் போற்றி
தா ணிழலடைந்த மாணிக் காக
நாண்முறை பிறழாது கோண்முறை வலித்துப்
பதைத்து வருங்கூற்றைப் படிமிசைத்தெறிக்க
வுதைத் துயிரளித்த் வுதவி போற்றி

குலைகுலை குலைந்த நிலையாத் தேவர்
படுபே ரவல மிடையின்றி விலக்கிக்
கடல்விட மருந்தின கருணை போற்றி
தவிராச் சீற்றத் தவுணர் மூவெயி
லொல் லனல்கொளுவி யொருநொடி பொடிபட
வில் லொன்றுவளைத்த வீரம் போற்றி
பூமென் கரும்பொடு பொடிபட நில்த்துக்
காமனைப் பார்த்த கண்ணுதல் போற்றி
தெய்வ யாளிகை முயன்று கிழித்தெனக்
கரியொன் றுரித்த பெருவிரல் போற்றி
பண்டு பெரும்போர் பார்த்தனுக் காகக்
கொண்டு நடந்த கோலம் போற்றி
விரற்பத மொன்றில் வெள்ளிமலை யெடுத்த
வரக்கனை நெரித்த வாண்மை போற்றி
விலங்கல் விண்டு விழுந்தென முன்னாட்
சலந்தரற் றடிந்த தண்டம் போற்றி
தாதையை யெறிந்த வேதியச் சிறுவற்குப்
பரிகலங் கொடுத்த திருவுளம் போற்றி
நின்முதல் வழிபடத் தன்மகற் றடிந்த
தொண்டர் மனையி லுண்டல் போற்றி
வெண்ணெ யுண்ண வெண்ணுபு வந்து
நந்தா விளக்கை நுந்துபு பெயர்த்த
தாவுபுல் லெலிக்கு மூவுல காள
நொய்தினி லளித்த கைவளம் போற்றி
பொங்குளை யழல்வாய்ப் புகைவிழி யொருதனிச்
சிங்கங் கொன்ற சேவகம் போற்றி
வரிமிடற் றெறுழ்வலி, மணியுகு பகுவா
யுரகம் பூண்ட வொப்பனை போற்றி
கங்கையுங் கடுக்கையுங் கலந்துழி யொருபாற்
றிங்கள் சூடிய செஞ்சடை போற்றி
கடவு ளிருவ ரடியு முடியுங்
காண்டல் வேண்டக் கனற்பிழம் பாகி
நீண்டு நின்ற நீளம் போற்றி
யாலம் பில்குநின் சூலம் போற்றி
கூறுதற் கரியநின் னேறு போற்றி

யேக வெற்பன் மகிழு மகட்கிடப்
பாகங் கொடுத்த பண்பு போற்றி
தில்லைமா நகர் போற்றி தில்லையுட்
செம்பொ னம்பலம் போற்றி யம்பலத்
தாடுநா டகம் போற்றி யென்றுஞ்
சென்றும் போற்றினு மென்றனக் கிறைவ
வாற்ற லில்லை யாயினும்
போற்றி போற்றிநின் பொலம்பூ வடிக்கே. (சுo)

(இ - ள்.) சதுர்முகன் - பிரமனுடைய, தந்தைக்கு - தந்தையாகிய விஷ்ணுமூர்த்திக்கு, கதிர்விடு - பிரகாசந் தங்கிய, கடவுள் - தெய்வத்தன்மை தங்கிய, ஆழிகொடுத்த - சக்கரத்தினையருள்செய்த, பேரருள் - பெரிய கருணையுருவானவனே. போற்றி - போற்றி, முயற்சியோடு - தாளாண்மையுடன், பணிந்த - வழிபட்ட, இயக்கர்கோனுக்கு - இயக்கர் தலைவனாகிய குபேரனுக்கு இரண்டு மாநிதியும் - சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னும் பெருநிதிக ளிரண்டையும், ஆறு - கெடாத, பெருவளத்து - மிக்கவளத்தினையுடைய, அளகையொன்றையும் . அளகாபுரியென்னும் பட்டணம் ஒன்றையும், தளர்வின்றி - குறைவில்லாமல், நிறுவிய செல்வம் - நிலை பெற்ற செல்வத்தினை, கொடுத்த அருள்செய்த, செல்வம் போற்றி - செல்வமாகியவனே போற்றி, தாள் நிழலடைந்த - திருவடி நிழலை யடைந்த, மாணிக்காக பிரமச்சாரியாகிய மார்க்கண்டருக்காக, நாள்முறை பிறழாது - ஆயுளின் முறை தவறாமல், கோள்முறை - கொள்ளும் முறையை, வலித்து - நிச்சயித்து; பதைத்து - பதபதைத்து, வரும் - உயிர்கொள்ளவருகின்ற, கூற்றை - யமனை, படிமிசை - பூமியின்மேல், தெறிக்க - துள்ளிவிழும்படி, உதைத்து - காலாலுதைத்து உயிர் அளித்த - (தேவர்வேண்ட) உயிரைக்கொடுத்த, உதவிபோற்றி - உபகார சொருபியே போற்றி, குலை குலை குலைந்த - மிக்கநடுக்கத்தினையடைந்த, நிலையா - நிலைபேறில்லாத, தேவர்-தேவர்களுடைய, படு - மிகுந்த, பெரு பெரிய, அவலம் துன்பத்தினை, இடையின்றி - இடையீடில்லாமல், விலக்கி தடுத்து, கடல் விடம் கடலில் தோற்றிய விடத்தினை, அருந்தின - அமுது செய்த, கருணைபோற்றி - கருண சொரூபனே போற்றி, தவிரா - நீங்காத, சீற்றத்து - கோபத்தினையுடைய, அவுணர் - அசுரர்களுடைய, மூவெயில் - திரிபுரங்களை, ஒல்லென - விரைவாக, கொளுவி - கொளுத்தி, ஒரு நொடி - ஒருநொடியில், பொடிபட - புழுதியாக, வில்லொன்று - ஒப்பற்ற வில்லினை வளைத்த - வளையும்படி செய்த, வீரம்போற்றி - வீரனே போற்றி, பூ - புட்பபாணத்துடன் கூடிய, மென் கரும்பு - மிருதுவாகிய கரும்புவில்லொடு, நிலத்

து - பூமியில், பொடிபட - சாம்பலாயழிய, காமனைப்பார்த்த - மன்மதனை விழித்து எரித்த, கண்ணுதல் போற்றி - நெற்றிக்கண்ணுடையானே போற்றி தெய்வயாளி - தெய்வத்தன்மையினையுடைய யானையாளியை, கைமுயன்று - மிக்கமுயற்சிசெய்து, கிழித்தன்ன-கிழித்தாற்போல, கரியொன்று-கஜாசுரன் என்னும் ஒரு யானையின், உரித்த - தோலினையுரித்த, பெருவிறல் போற்றி - மிக்க வலிவுடையானே போற்றி, பண்டு - பூர்வத்தில், பார்த்தனுக்காக - அர்ச்சுனனுக்காக, பெரும்போர்கொண்டு-பெரும்போரைத் தொடக்காகக்கொண்டு, நடந்த - வேடுருக்கொண்டு நடந்த, கோலம் - அழகையுடையானே, போற்றி - போற்றி, வெற்றிமலையெடுத்த - வெற்றிமலையைத்தூக்கிய, அரக்கனை - அரக்கனாகிய இராவணனை, பதம்-திருவடிக்கண் உள்ள, விரல் ஒன்றில் - ஓர் விரலினால், நெரித்த - நசுக்கிய, ஆண்மைபோற்றி-ஆண்மையுடையானேபோற்றி, விலங்கல் - மலையொன்று, விண்டு விழுந்தன்ன-பிளந்து விழுந்தாற்போல, முன்னாள் - பூர்வத்தில், சலந்தரற்றடிந்த-சலந்தராசுரனைக்கொன்ற, தண்டம்-தண்டச்செயலையுடையானே,போற்றி - போற்றி, தாதையையெறிந்த-தந்தையின் அடியையவீசியெறிந்த, வேதியச்சிறுவற்கு-பார்ப்பனச்சிறுவனாகிய தண்டியடிகளுக்கு, பரிகலங்கொடுத்த - பரிகலம் அருள் செய்த, திருஉளம்போற்றி - திருஉளப்பாங்குளானே போற்றி, நின்முதல் - முதலாகிய உன்னை, வழிபட - வணங்க, தன்மகன் - தன்மகனாகியசீராளதேவனை, தடிந்த - கொன்றுகறியாக்கிய, தொண்டர் மனையில் - சிறுத்தொண்டர் மனையில், உண்டல்போற்றி-விருந்தின் கோலங்கொண்டானே போற்றி, வெண்ணெயுண்ண - விளக்கிலுள்ள வெண்ணெயை யுண்ணும்படி, எண்ணுபு - எண்ணி; வந்து - விளக்கை நெருங்கி, நந்தாவிளக்கை-கெடாதவிளக்கினை, நுந்துபு - தூண்டி, பெயர்த்த - எரியச்செய்த, தாவு - தாற்றுகின்ற, புல்லெலிக்கு - அற்பமாகிய எலிக்கு, ஆள - அரசாட்சி செய்ய, மூவுலகு - மூன்றுலகத்தினையும், நொய்தினிலளித்த - விரைவாக அருளிச்செய்த, கைவளம் போற்றி - வளந்தங்கிய திருக்கரத்தையுடையானே, போற்றி-போற்றி, உளை-பிடரிமயிரினையுடைய, அழல்பொங்கு-கொதிக்கும் நெருப்பினையொத்த, வாய்-வாயினையும், புகை-புகையும், விழி-கண்களையுமுடைய, தனி-ஒப்பற்ற, ஒருசிங்கம்- ஒருசிங்கவுருக்கொண்ட நரசிங்கமூர்த்தியினை, கொன்ற - கொலைசெய்த, சேவகம்போற்றி - சேவகத்தையுடையானே போற்றி, வரிமிடறு - வரிகள் தங்கிய கண்டத்தையுடைய, எறுழ்வலி·மிக்கவலியினையுடைய, மணிஉகு - மணிகள்சிந்துகின்ற, பகுவாய் - பிளந்த வாயினையுடைய உரகம் பூண்ட-சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகப்பூண்ட, ஒப்பனை போற்றி - அலங்காரமுள்ளானே போற்றி, கங்கை

யும் - கங்கையும், கடுக்கையும் - கொன்றைமாலையும், கலந்துழி - கலந்த விடமாகிய, ஒருபால் - ஒருபக்கத்தில், திங்கள் சூடிய - சந்திரனையணிந்த, செஞ்சடை போற்றி - சிவந்த சடாமகுடத்தை யுடையானே போற்றி, கடவுளிருவர் - இரண்டு கடவுளராகிய பிரம விஷ்ணுக்கள், அடியும் முடியும் - திருவடியினையுந் திருமுடியினையும், காண்டல்வேண்ட - காணவிரும்ப, கனற் பிழம்பாகி - சோதியுருவாகி, நீண்டுநின்ற - ஓங்கிநின்ற, நீளம்போற்றி - நெ டியோனேபோற்றி. ஆலம்பில்கு - நஞ்சைக்ககருகின்ற, நின்சூலம் போற்றி - உன்சூலத்திற்கு நமஸ்காரம், கூறுதற்கரிய - துதித்தற் கருமையாகிய, நின் ஏறுபோற்றி - உனது இடபத்திற்கு நமஸ்காரம், ஏகம்-ஒன்றாகிய, வெற்பன் மலையரையன், மகிழும் - மகிழ்ந்தளித்த, மகட்கு - மகளாகிய பார்வதிபிராட் டியாருக்கு, இடப்பாகங்கொடுத்த - இடதுபாகத்தை யருள்செய்த, பண்பு போற்றி - பெருங்குணத்தை யுடையானேபோற்றி, தில்லைமா நகர்போற்றி - (நீ எழுந்தருளியிருக்கும்) தில்லையாகிய பெரியநகரத்திற்கு நமஸ்காரம், அத் தில்லையுள் - அத்திருத்தில்லைக் கண்ணுள்ள, செம்பொன் அம்பலம் - அழகிய பொன்னம்பலத்திற்குப், போற்றி-போற்றி, அம்பலத்தாடும்-அம்பலத்தில் நட னஞ்செய்கின்ற, நாடகம்போற்றி - நடனத்திற்கு நமஸ்காரம், என்று - என் று கூறி, ஆங்கு - அந்த விடத்தில், என்றும் போற்றினும் - எக்காலத்திலுந் துதிக்கினும், இறைவ - தலைவனே, என்றனக்கு ஆற்றலில்லையாயினும்-எனக் குவலியின்றாயினும், நின் - தேவரீருடைய, புலன் - அழகிய, பூவடிக்கு - பூ வார்கழலுக்கு, போற்றிபோற்றி - போற்றுதல் போற்றுதல் (எ- று.)

(கு - ரை.) உலகெலாம்படைக்கும் ஆற்றலுடையா னென்பார்சதுர்முக னெனவும், அப்படைத்தானையாக்கும் பேராற்றலுடையா னென்பார்தந்தை எனவும், சலந்தரன்றன் உடல்தடிந்த தெய்வத்தன்மையுடைத் தென்பார் கட வுளாழி எனவும், அத்தகையாழியை திருமால் வேண்ட அருளினனென்பார் அருள்போற்றி என்றார். இயக்கர் கோனாகிய குபேரன்வேண்ட சங்கநிதி பது மநிதி இரண்டும் மிக்க வளங்கொண்ட அளகைநகரமும் ஆளுத செல்வமும் அருளிய பெருந்திருவாளனென்பார்செல்வம்போற்றி எ-ம், தன்னடியடைந் தமார்க்கண்டேயர்பொருட்டுக் கூற்றுதைத்த அருளுடையானென்பார் உத விபோற்றி எ-ம், நடுங்கிய தேவர் இடுக்கண்தீர்க்க விடமுண்ட அருளுடையா னென்பார் கருணைபோற்றி எ-ம், திரிபுரம் பொடிபடவேருவைவளைத்தவண் மையுடையானென்பார் வீரம்போற்றி எ - ம், செருக்கொண்டு தன்னையேற்ற காமனையெரித்த நெற்றிக்கண்ணனென்பார் கண்ணுதல்போற்றி எ - ம், தே வர்க்கு இடர்விளைத்த கயமுகாசுரனென்னும் யானையையுரித்த மகாவீர சூர னென்பார் பெருவிரல்போற்றி எ-ம், அருச்சுனன்பொருட்டுவேடுருக்கொண்

டுபடிமிசைநடந்தபடிவன் என்பார் கோலம்போற்றி எ-ம், வெற்றிமலையெடுக்கமுயன்ற வீரனாகிய விராவணனை விரலொன்றாலழுத்திய வெற்றியுடையானென்பார் ஆண்மைபோற்றி எ-ம், அகங்காரங்கொண்டு திருக் கைலைநோக்கித் தம்மீது சமர் புரிவான் எழுந்த சலந்தராசுரனைத் தாழ்விரலொன்றால் விளைத்தஆழியால் தண்டித்தோனென்பார் தண்டம்போற்றி எ-ம், தந்தைதாளெறிந்து பிறவித்தாளெறிந்த தண்டிக் கருள்செய்தானென்பார் திருவுளம்போற்றி எ-ம், தம்பொருட்டுத் தந் திருக்குமாரரைத் தடிந்த சிறுத்தொண்டர் மனையிலுண்டு அருள்புரிந்தா னென்பார் உண்டல்போற்றி எ-ம், எண்ணாது எண்ணெ யுண்ணவந்த எலியுந்திய விளக்கின் பொருட்டு அருள்புரிந்து மகாபலியாகப் பிறக்க அருள்செய்தா னென்பார் கைவளம் போற்றி எ-ம், இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தைச் செருக்கடக்கிய ஆற்றலுடையானென்பார் சேவகம் போற்றி எ-ம், பகைவரேவிய பாம்பை அணியாக்கொண்டா னென்பார் ஒப்பனைபோற்றி எ-ம், தன்னையடைந்த கங்கையையும் சந்திரனையும், முடிக்கு அணியாயணிந்தோ னென்பார் செஞ்சடைபோற்றி எ-ம், படைக்கும்காக்கும் ஆற்றலுடையார் காணக்காணாத்தாணுருக்கொண்டோனென்பார் நீளம்போற்றி எ-ம், ஞானேச்சாக்கிரியை ஆகியமூன்றினையும் ஓராயுதமாகக்கொண்டோனென்பார் சூலம்போற்றி எ-ம் கூறினார். எல்லாஞானங்களுக்கும் பிறப்பிடமாகிய இறைவனிடத்திற்பெற்ற ஞானமுடைவனாதலின் கூறுதற்கரிய நின்னேறு எ-ம், அம்மை தவஞ்செய்து இடப்பாகம் வேண்ட அருள்புரிந்தோனென்பார் பண்புபோற்றி எ-ம், இத்தன்மை யுடையானைத்தலைவனாகக்கொண்டது தில்லையென்பார் நகர்போற்றி எ-ம், அத்தில்லைத்தலைவனைத்தியானித்தார் அடைவது அம்பலமாதலின் அம்பலம் போற்றி எ-ம் அவ்வம்பலங்கடந்தார் நீக்கமறாது அனுபவிக்கும் ஆனந்தம் ஞானநாடகமாதலின் நாடகம் போற்றி எ-ம் கூறினார். தேவர் இருடியர்க்கே தேவரீரைப்போற்றும் வழியிலாதபோது நாயேன் தேவரீரைத்துதிக்கும் வலியில னென்பார் ஆற்றலில்லை எ-ம், அங்ஙனம் ஆற்றலிலனாயினும் உன்னடியைப் போற்றாதொழியேனென்பார் போற்றி போற்றி நின் பொலன்பூவடிக்கே என்றார்.

இந்நேரிசை யாசிரியப்பா நிக்ரகாநுக்கிரகமாய் இறைவனது கோப்பிரசாதத்தை உணர்த்திநின்றது. அடிகள் இதுகாறும் தமதுவேண்டுகோள் கூறி இறுதிக்கண் இன்னார்க்கு நிக்ராஹா அநுக்கிரகம் செய்தாயாதலின் அடியேற்கும் அவ்வகை அருளுதியெனவேண்டிக்கொண்டதுமாம், இந்நூல் அந்தாதித்தொடையாய் வெண்பாமுன்னிட்டு ஆசிரியம் இறுதிபாக முடிவுபெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயினான்மணிமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

திருக்கழுமல

மும்மணிக்கோவை

காண்டிகையுரை

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

திருவளர்பவளப் பெருவரையணைந்த
மரகதவல்லி போலொருகூற்றின்
இமயச்செல்வி பிரியாதுவிளங்கப்
பாய்திரைப்பரவை மீமிசை முகிழ்த்த
அலைகதிர்ப்பரிதி யாயிரந்தொகுத்த
வான்முறைதிரியாது மலர்மிசையிருந்தெனக்
கதிர்விடுநின்முகங் காண்டொறுங்காண்டொறும்
முதிராவிளமுலை முற்றாக்கொழுந்தின்
திருமுகத்தாமரைச் செவ்வியின்மலரநின்
தையல்வாணுதற் றெய்வச்சிறுபிறை
இளநிலாக்காண்டொறு மொளியொடும் புணர்ந்தநின்
செவ்வாய்க்குமுதஞ் செவ்விசெய்யநின்
செங்கைக்கமல மங்கைவனமுலை
அமிர்தகலச மமைவினணந்த
மலைமகடனது நயனக்குவளைநின்
பொலிவினொடுமலர மறையோர்கழுமல
நெறிநின்றுபொலிய நாகர்நாடு
மீமிசைமிதந்து மீமிசையுலகம்
கீழ்முதற்றாழ்ந்து
ஒன்றாவந்த குன்றாவள்ளத்
துலகமூன்றுக்குங் களைகணாகி
முதலில்கால மினிதுவீற்றிருந்தழித்
தாதையொடுவந்த வேதியச்சிறுவன்
தளர்நடைப்பருவத்து வளர்பசிவருத்த
அன்னையோவென் றழைப்பமுன்னின்று

ஞானபோனகத்தரு ளட்டிக்குழைத்த
ஆனந்தரீ யவன்வயினருள
அந்தணன் முனிந்து தந்தாரியாரென
அவனைக்காட்டுவ னப்பவானூர்
தோடுடைய செவியனென்றும்
பீடுடையபெம்மானென்றும்
கையிற் சுட்டிக்காட்ட
ஐயநீவெளிப்பட் டருளினையாங்கே (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை என்னுந் தொடர், ஐந்துசொல் நான்கு சந்தியாய் முன்னது திருவினையுடைய எனஇரண்டாவதனுருபும் பொருளு முடன் றொக்கதொகையாய்க் கழுமலமெனுஞ் சொல்லுடனும், கழுமலமென் பது மூன்று எனும் வரையரைப் பண்புப்பெயருடன் நான்காவதன் தொகை யாகவும், மற்றதாகிய மூன்று எனுஞ்சொல்லின் முதனிலை மணியுடன் பண்பு த்தொகையாகப்புணர்ந்தும், அம்மணியென்பது கோவையுடன் மூன்றுவதன் றொகையாகப்புணர்ந்து திருவினையுடைய கழுமலத்திற்குககூறிய மூன்றாகிய மணிகளாகிய கோவை என ஒருசொல்லின்றன்மைத்தாய் நூலை யுணர்த்தி நி ன்றது. கழுமலத்திற்குத்திருவாவது எல்லாத்திருவிற்கு நிலைக்களமான இறை வனென்றுந்தருளியிருத்தலாம். கழுமலமென்பது சீர்காழியின் பன்னிரு திரு நாமங்களில் ஒன்று. இதனைக்கழுமலமென என் சொல்லியவாறோ எனின், உரோமசனெனும் வேதியன்பல சிவத்தலங்களையும் தீர்த்தங்களையும் பணிந் தாடிவரவும் பாசவீட்டை யடையாணுய்க்கவலையுற்று இத்தலமடைகையில் அவனது பசுபோத நீங்கிச்சிவபோதமானமையின் களித்துப் பிரமதீர்த்தத்து ப்படிந்து இறைவனைத்தரிசித்து ஆநந்தமடைந்ததலமாதலின் கழுமலம்எனப் பட்டது. "ஆண்டகவல் முன்முறையே வெண்பாகலித் துறையவந்தாதி, மும்மணிக்கோவைக்கு முதல்." என்பதனல் அகவல், வெண்பா, கலித்துறை களால் முறையே செய்யுளியற்றப்பட்டு அந்தாதித் தொடையாய் நின்றமை யால் மும்மணிக்கோவை யெனப்பட்டது மற்றையிலக்கணங்களைக் கோயினு ன்மணிமாலைக்குக் கூறியாங்குக்கொள்க. சீர்காழியின் பன்னிரு திருநாமங்க ளாவன.

"பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலிவெங் குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தராய் பொன்னஞ்சிரபுரம் புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதண்காழி கொச்சைவய முள்ளிட்டங் காதியாய
பரமனூர் பன்னிரண்டாய்நின்ற திருக்கழுமல நாம்பரவுமூரே."

எனும் பிள்ளையார் வாக்கானும் "பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெருவெங்குரு நீர்ப், பொருவிறிருத்தோணிபுரம் பூந்தராய்சிரபுரமுன், வருபுறவஞ்சண்பை நகர் வளர்காழி கொச்சைவயம்பரவு திருக்கழுமலமாம் பன்னிரண்டு திருப் பெயர்த்தால்" எனும் சேக்கிழார் வாக்கானுமறிக.

(இ-ள்.) திருவளர் - அழகுவளர்கின்ற, பவளப்பெருவரை - பவளமாகிய பெரியமலையை, மணந்த - சேர்ந்த, மரகதவல்லிபோல் - பச்சைக்கொடி போல், ஒரு கூற்றின் - ஒருபாகத்தில், இமயச்செல்வி - பருவத இராஜபுத்திரி, பிரியாது - நீங்காமல், விளங்க - பிரகாசிக்க, பாய்திரை - துள்ளுகின்ற அலைகளையுடைய, பரவைமீமிசை - கடலினிடத்து, முகிழ்த்த - அரும்பிய, தொகுத்த - கூட்டமான, அலை - அலைக்கும், கதிர்-கிரணங்களையுடைய, பரிதியாயிரம் - அநேக ஆயிரம் சூரியர்கள், வரன்முறை - வரலாற்றுமுறைமையினின்றும், திரியாது - மாறுபடாமல், மலர்மிசை - தாமரைமலரின்மேல், இருந்தென - இருந்தாற்போல, கதிர்விடு - ஒளிசெய்கின்ற, நின்முகம் - தேவரீருடைய திருமுகத்தை, காண்டொறும் காண்டொறும் - பலகால்பார்க்குந்தோறும், முதிரா - முதிர்ச்சியைப்பெறாத, இளமுலை - இளமுலைகளையுடைய முற்றா - முதிராத, கொழுந்தின் - கொழுந்தினையொத்த பிராட்டியின், திருமுகத்தாமரை - அழகியமுகமாகிய தாமரை, செவ்வியின், மலர - அழகுடன் விகசிக்க, நின்தையல் - உமது தேவியாரது, வாள்நுதல் தெய்வச்சிறுபிறை, ஒளிபெற்ற நெற்றியாகிய தெய்வத்தன்மைதங்கிய இளஞ்சந்திரனது, இளநிலா - சிறுநிலவினை, காண்தொறும்-காணுந்தோறும், ஒளியொடும்புணர்ந்த - பிரகாசத்துடனியைந்த, நின்செவ்வாய்க்குமுதம் - தேவரீருடைய சிவந்தவாயாகிய குமுதம், செவ்விசெய்ய - அழகுசெய்யாநிற்க, நின் செங்கைக்கமலம்- தேவரீருடைய சிவந்த கையாகியதாமரைகள், மங்கை - பிராட்டியினுடைய, வனமுலை - அழகிய முலையாகிய, அமிர்தகலசம் - அமிர்தகுடத்தை, அமைவின் ஏந்த - பொருந்தும்படி ஏந்தாநிற்க, மலைமகள் தனது - பார்வதியாருடைய, நயனக்குவளை - நேத்திரங்களாகியகுவளைகள், நின்பொலிவினொடு - நின் அழகுடன், மலர - விளங்காநிற்க, மறையோர் - தில்லை மூவாயிரவர்கள் நெருங்கிய, கழுமலம் - சீர்காழியானது, நெறிநின்று - ஒழுக்கத்துடன் நின்று பொலிய - பிரகாசிக்கவும், நாகர்நாடு - பாதாளவுலகம், மீமிசைமிதந்து - மேமேலே மிதந்து, மீமிசைஉலகம் - தேவர்உலகம், கீழ்முதற்றாழ்ந்து - பாதாள அளவு தாழ்ந்து, ஒன்றாகவந்த - ஒருமித்துவந்த, குன்றாவெள்ளத்து - குறையாதவெள்ளத்தினிடத்து, உலகம்மூன்றுக்கும் - மூவுலகங்களுக்கும், களைகணாகி பற்றுக்கோடாகி, முதலில் காலம் - அனாதியில், இனிது - க்ஷேமமாக, வீற்றிருந்துழி - எழுந்தருளியிருக்கும் அத்திருப்பதியில், தாதையொடு வந்த - தந்தையாருடன் வந்த, வேதியச்சிறுவன் - பாப்பனச்சிறுவன், தளர்நடைபருவத்து - தளர்ந்த நடைகற்கும்பருவத்தில், வளர்பசிவருத்த - ஓங்கும் பசியானது வருத்தாநிற்க, ஓ அன்னையென்று - தாயே ஓ என்று, அழைப்ப-அழைக்க, முன்னின்று - எதிரில் தரிசனம் தந்து, ஞானபோனகத்து - ஞானமா

கிய உணவின்கண், அருள் - தமதுகாருண்யசத்தியை, அட்டி - பொருத்தி, குழைத்த - சேர்த்த, ஆனுத்திரளை - கெடாத அமுதத்திரட்சியை. அவன் வயின் அருள - அப்பிள்ளைக்குக்கொடுக்க, அந்தணன் முனிந்து - சிவபாத இருதயர் என்னும் வேதியர் கோபித்து, தந்தார் யாரென - இவ்வுணவு உனக்குக் கொடுத்தவர் யாரென்று வினவ, அப்பா - அப்பனே, அவனைக்காட்டுவன் - அருளினனைகண் கூடாகக்காட்டுவேன் (என்று) வான்ஆர் - ஆகாசவீதியிற்றங்கிய, தோடுஉடைய - குண்டலங்களை அணிந்த, செவியன் என்றும் - திருச்செவிகளையுடையானென்றும், பீடுடைய பெம்மானென்றும் - பெருமையுடைய பெருமானென்றும், கையிற் சுட்டிக்காட்ட, கையினல் குறித்துக்காட்ட, ஐய - ஐயனே, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், நீ வெளிப்பட்டு நீ பிரத்தியட்சமாய், அருளினை - கருணைசெய்தாய்)என்றவாறு):

(கு-ரை.) எல்லாச்செல்வங்களுக்கும் நிலைக்களமாய் அவற்றை வேண்டுவார் மனப்பெருக்கினளவு வரையாது, கொடுக்கும் வள்ளலாதலின் ஈஸ்வரன் எனுந்திருநாமத்திற் கேற்பதிருவளர் எனவும், இறைவனுக்குத்திருமேனி செவ்வண்ணமாகிய பொன்வண்ணமாதலின்பவளப் பெருவரை, எ-ம், இதுபற்றியன்றேயம்மையாரும், "ஆளானேமல்லகுறியமுறையிட்டாற், கேளாததென்கொலோகோளாமை நீளாகஞ், செம்மையாகுகித்திருமிடறு மற்றொன்றும், எம்மையாட்கொண்ட இறைக்கு." என்றதும் இவனது திருத்தோளினழகொத்ததோள் வேறின்மையின் பெருவரை எ-ம், அத்தோள்தானே யிணையாது தன்னைக்கண்டார் விருப்புறச்செய்தலின் மணந்த எ-ம். இறைவிநிறத்தால் பச்சைக்கொடி யொத்தலின் மரகதவல்லி எ-ம். கூறினர். இதனல் இறைவனை விட்டுத்தாதான்மியமாய் நீங்காது செம்மையும் பசுமையுங்கலந்த இந்திரதனுவையொத்த சிவசத்தி களினிணக்கம்கூறப்பட்டது. இது வண்ணவுவமைஎன்னையெனின், தன்னைக்கட்புலனுேக்குவோர்க்குப்பவளத்தின் செம்மையினையும் மரகதத்தின் பசுமையினையுங் கொண்டுவிளங்கி நிற்றலின் என்க. பிரவாளம் என்னும் வடமொழி பவளமென நின்றது, பொருள்கொடியுருவாயிருக்கையில் பிரக்ருஷ்டமாய் சலிப்பது என்பது. வல்லி பற்றுக்கோட்டினைச் சுற்றிக்கொண்டிருப்பதென்பது. தக்ஷனிடத்துத் தாக்ஷாயணியாகப்பிறந்த பிறவி நீங்க இமயத்துச்செல்வத்துடன் தோன்றியவளாதலின் இமயச்செல்வி என்றார். பாய்திரைப்பரவை மீமிசையுதயஞ் செய்த பரிதியாயிரமிருந்ததை யொத்த நின்றிருமுகமென்றார். இதுதொழிலுவமம் பற்றியதொடர். என்னெனின் அடிபவர்களின் அஞ்ஞானமென்னுங்கருங்கடலினிடத்து மாயையாகிய இருளைப்போக்கி யெழும் ஞானசூரியனெனும் பொருள்கொள்ளக்கிடத்தலினன் என்க. பரிதி, பரிதோத்தாதிதிபரிதி என்பதால் கிரணத்தால் சூழ்ந்திருப்பதென்பது பொருள். எல்லா அண்டங்களையும் பெருதுபெற்ற எமது அம்மையாகிய பிராட்டியார் பஞ்சகிர்த்தியத்தின் பொருட்டு இறைவனைப் பிரியாது இருத்தல் வேண்டுதலினிறைவனைப்பிரியாது அவனது திருமுகச்செவ்வியைப் பன்முறைக்காண்டொறுமெழும் பேராநந்த மேலீட்டைக்காண்டொறும் காண்டொறும் முகத்தாமரைச் செவ்வியின் மலர என்றார்.

தையல் என்பது அழகு. ஆகு பெயராய்ப்பேரழகுடைய இறைவியை யுணர்த்தி நின்றது. தெய்வச்சிறு பிறையென்றதினால் உலகர் பொருட்டுதயமாம் தேய்தலும் வளர்தலுங்கொண்ட பிறைபோலாது எக்காலத்துந் தண்ணிய இளநிலைவைக்காலும் நுதலென்பது பெறப்பட்டது. இதனைக்காண்டோறும் இறைவனது செவ்வாய்க்குமுதமலர்ந்து அழகு செய்தலின் செவ்வி செய்ய என்றார். இதுவும் வண்ணவுவமை. இதனுள் முதற்கண் இறைவனைச்சூரியனாகவுவமை கூறி அச்சூரியனைக்கண்ட இறைவியின் முகத்தாமரை மலர எனவும், ஈண்டு இறைவியின் திருநுதலை யிளம்பிறையாகக்கூறி இறைவனது செவ்வாய்க்குமுதம் மலர என்றதினானே. இறைவனையும் இறைவியையுஞ்சூரியசந்திரர்களாகக்கூறி அவரது நிக்ரக அநுக்ரகசக்திகளைக் குறிப்பாகத் தெரிவித்ததாம். பிறை, இது திங்கள்தோறும் பிறத்தலுடையதென்றும் பொருட்டதாகிய தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், இறைவி இறைவனுக்குச் சுவைப்பொருட்டதாம் அமுதம் இறைவன் அவ்வமுதச் சுவையுமாதலினான் ஈண்டு அமுதமும் அதின் சுவையும் என இறைவியைக் கூறியது இறைவனும் இறைவியும் பொருட்டன்மையால் தாதான்மியமாய் நின்று உலகத்தவர்க்கு அருள் செய்யும்பொருட்டுச்சிவமும் சத்தியுமாகிய சகளவுருக்கொண்டு தமது ஒற்றுமை தெரிவிக்க ஒரு பீடத்திருந்துஇறைவியின் திருமுலையினைத் தொடுதலின் அமிர்த கலசம் அமைவிநேர்ந்த என்றார். இதனைத்திருக்கோவையார், இயற்கைப்புணர்ச்சியில் தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் புணர்ச்சி யின்பத்தியல்பு கூறுந்துறையடாகிய கலவியுரைத்தல் துறையில் "சொற்பாலமுதிவள் யான் சுவையென்னத்துணிந் திங்ஙனே, நற்பால்வினைத் தெய்வந்தந்தின்று நானிவளாம்பகுதிப், பொற்பாரறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில் வெற்பிற் கற்பாவியவரைவாய்க் கடிதோட்டகளவகத்தே." என்ற செய்யுளுக்கு பேராசிரியர் கூறிய உரையானறிக. இறைவி இறைவனை நோககாது தன்னிச்சையினிருக்கின் பஞ்சகிர்த்தியமும் நடவாவாதலினான் மலைமகள் தனது நயனக்குவளை நின் பொலிவினொடு மலர என்றார், இதனைச்சிவமெனும் பொருளுமாதி சத்தியொடு சேரினெப்பொருளும் வல்லதா, மிவள்பிரிந் திடினியங்குதற்குமரிதரிதெனுமறையிசைக்கு மானவபெரும் புவனமெவ்வகைத் தொழினடத்தி யாவரும் வழுத்துதா ளவனியின் கணொருதவமிலார்பணியலாவதோ பரவலாவதோ" எனபபிறர்கூறியதானும் அறிக. பிரணவத்திற்குப் பொருளுணராத பிரமனைச் சிறையிடைப்படுத்த வேதமூர்த்தியாகிய கந்தமூர்த்தியே கவுணியர் குலத்து அத்திருப்பதிக்கண் திரு அவதாரஞ்செய்தலின்மறையோர் கழுமலமென்றார். பிரளயமொன்றில் உலகமாயையிலொடுங்கி மகா வெள்ளங்கொள்ள இறைவன் பிரணவமே தோணியாக்கொண்டு வீற்றிருந்தாராதலின் நாகர் நாடு....இனிது வீற்றிருந்தாரென்றார். தாதையொடுவந்த வேதியச்சிறுவன், சிவபாதஇருதயருடன்போந்த கௌணியர்குலக்கொழுந்தாகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் சிறுவன் என்றார், இளமை நீங்காது பேரறிவு கொண்டு விளங்கினமை தோன்ற நடைநிரம்பாப் பருவமென்பார், தளர்நடைப்பருவமென்றார், எல்லாச்சுகங்களையும் போக்கத்தக்கவலியுடைத் தென்பார் வளர்பசிவருத்த எனவும், அதனால் அப்பசியிற் காலமறிந்தமுதளிப்பவர்

தாயாராதலின் தந்தையைக் கூறுது அன்ருயோ; எ-ம, அங்ஙனம் பிள்ளைய ழைப்பப்பொருது கன்றைநினைத்த கறவையைப்போல் கோயிலினின்று வெளிப்பட்டாள் என்பார் முன்னின்று எ-ம், பசிதணிப்பதமையாதென திருவருளையுங் கலந்தூட்டினுள் என்பார் ஞானபோனகத்தருளட்டிக் குழைத்த ஆணத்திரளை யெனவும் கூறினுர். இங்ஙனம் இறைவி பிள்ளையாருக்கு ஞான போனகமருளி ஆகாயத்திடை இறைவரைக்கூடச் சிவபாத இருதயர் தமது அகமருடஸ்நான முடிவில் பிள்ளையாரை நோக்க அவரது திருவாயினின்று அமுதத்தின் துளிசிதறியிருத்தல் நோக்கி உனக்கிதனைத்தந்தார் யார் எனப் பிள்ளையார் என்னை முனியேல் அவனைக்காட்டுவன் என்பார் அப்பவெனவும் அங்ஙனந்தந்தான் இன்ன அடையாளங்களுடையான் என்பார் தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக், காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங் கவர்கள்வன் ஏடுடைய மலரான் முனநாள்பணிந் தேத்த வருள்செய்த பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே'' எ-ம் கூறினுர் மால் பிரமன் முதலியவராலுங் காணுவொண்ணுப் பொருள் இவர்பொருட்டுக்கையாற்காட்டக்கிடைத்த தென்பார் சுட்டிக்காட்ட எ-ம். அங்ஙனம் எளிமையாக வெளிப்பட்ட தேவரீர்ஆவலுற்ற என்பொருட்டருள்புரிய வேண்டுமென்பார் அருளினையெனவும் கூறினர்.

வெண்பா.

அருளின் கடலடியே னன்பென்னு மாறு
பொருளின் றிரள்புகலி நாதன் - இருள்புகுதுங்
கண்டத்தானென்பாரைக் காதலித்துக் கைதொழுவார்க்
கண்டத்தார் தாமா ரதற்கு. (உ)

(இ - ள்.) புகலிநாதன் - சீர்காழிக்கண்திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் எமது தலைவன், அருளின்கடல்-கருணைக்கடல் போல்வன், அடியேன் - அவனிடத்து அடிமைப்பட்ட என்னுடைய, அன்பென்னும் - அவாவென்னும், ஆறு - நதியைபபோல்பவன், பொருளின் - எல்லாப்பொருள்களின், திரள் - கூட்டத்தையொத்தவன், இருள்புகுதும் - கருமை பொருந்திய, கண்டத்தான் - திருக்கண்டத்தையுடையான், என்பாரை - என்று துதித்து வணங்குமடியவரை, காதலித்து - விரும்பி, கைதொழுவார்க்கு - கைகுவித்து வணங்குந்தொழிலை மேற்கொண்ட அடியாரடியார்க்கு, அண்டத்து புவியில், ஆர், எவர், அதற்கு - அவ்வடிமைத்தொழிற்கு மவர்க்கும், ஆர் ஒப்பாவார். எ-று. தாம் அசை (அண்டத்தார் - தேவர்களும், அதற்கு ஆர் - அதற்குச்சிறிதும் ஒப்பாகாரெனப்பொருள் கோடலுமொன்றும்.

(கு - ரை.) எல்லாப்புவனத்தும் உள்ள சராசரங்களாகிய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஏற்றக்குறைவின்றிக் கன்மத்துக்கீடாகத தனுகரணபுவன போகங்களைக் கொடுத்துப்பின்னின்பத்தைத் தருதலின் அவர்கட்கு வைத்த கருணை காரணமாக அருளின் கடல் என்முர்.

அருளின் கடல்என னுமிடத்து அருளுக்குக்கடலென்றது அருளாகியகட லெனக்கொள்ளின் சாரியையல்வழிக்கண் வந்ததாகக்கொள்க. கடலென்றார் தாம் எல்லாப் பொருள்களையும் சீவராசிகளையும், தன்னு ளடக்கிக்கொண்டு தட்பமாயிருப்பதுபோல் இறைவனும் உலகமெல்லாவற்றையும் தம்முளடக்கி தாம் எல்லாவுயிர்களுக்கும் கருணைபொழிவதுகருதித் தாம் என்னுட்கலந்து தம்மாட்டெனக்கு அன்பினையாக்கித்தம்மைவணங்கச்செய்து நன்னதியொன் று உலகர்பொருட்டுப் பிரவகித்து அவர்க்கு வேண்டிய பயனைப் பெறச்செய் து கடலையடைவதுபோல், எனக்கு இம்மைக்கண்வேண்டிய பயன்களைப்ப யந்து மறுமைப்பயனாகிய தன்னையு மெனக்குத்தந்து அடிமை கொண்டமை யின் அடியே னன்பென்னும் ஆறு என்றார். புவியிற் பிறந்தார் இம்மையில் தாம் பெறவேண்டிய எல்லாப்பேறுகட்கும்பொருள் காரணமாதல்போல, இம்மைப்பயன்களை யிழுக்கெனவிகழ்ந்து மறுமைப் பயனை விரும்பினார்க்கு இன்றியமையாவைப்பாய் நிற்கும் பெரும்பொருளாதலின் பொருளன்றிரள் என்றார். இவைமூன்றும் அடிகளிறைவனிடத்துப் பதித்த பேரன்புகரைக டந்தால் இன்னதெனக் கூறலாற்றாது உலகத்துயர்ந்தவாக் கொள்ளக்கிடந் தவற்றைக்கூறினார் என்க. இறைவன் திருநோக்கால் கடற்கண் தோன்றிய விடத்தை நோக்கிய மாத்திரத்து தேவரீர் சந்நிதானத்து ஏனையதேவரை மரு ட்டி வலிகெடுத் தோட்டெடுக்கச் செய்ததுபோல் ஈண்டுச் செய்யலாற்றே னெனத்திருவிரற்கண்அடங்கிக்கண்டத்து அழகுசெய்யப்புகுந்தமையின் இரு ள்புகுதும் என்றார். கண்டம் சப்திக்கிறதென்பது பொருள். சிவனடியார்க்கு அன்பிலாச்சிந்தை யிரும்போடொக்குமாதலால் அன்னோர் நரகபூமி காணியா கக் கொண்டாராதலின் அவரொழியச் சிவனடிக்கு அடிமைபூண்டார்க்கு உல கத்தவரேயன்றிவானத்தவரும் ஒப்பாகார் என்பார் "கண்டத்தான்" அதற்கு என்றார். காதலித்துக் கைத்தொழுவார் என்றதால் காதலித்து என்றதால் மனத்தானினைத்தலை வாக்குவசனிக்கும் அவ்வசனித்த வழிகாயம் செயற் படுமாதலி னீண்டு மனோவாக்குக் காயமாகிய மூத்திறத் தாலும் என் பது பெறப்பட்டது." கலைதலைசூலங் கடுங்கனல் கண்டை கட்டங் கங்கொடி சிலை யிவையேந்திய வெண்டோட் சிவற்கு மனஞ்சொற்செய்கை, நிலைபிழை யாது குற்றேவல்செய்தார் குன்றமேருவென்னு, மலைபிழையா ரென்பராலறிந் தோர்களிம்மாநிலத்தே" என்ற அருள்வாக்காலறிக.

(கட்டளைக் கலித்துறை.)

ஆரண நான்கிற்கு மப்பாலவ னறி யத்துணிந்த
நாரணனுன் முக னுக்கரியானடு வாய்நிறைந்த
பூரணனெந்தை புகலிப்பிரான் பொழிலத்தனைக்குங்
காரணனந்தக் கரணங்கடந்த கருப்பொருளே. (௩)

(இ-ள்.) ஆரணம்-வேதங்கள், நான்கிற்கும் - நான்கினிற்கும், அப்பால வன் - அப்பாற்பட்டவன், அறியத்துணிந்த - தாம்பரம், தாம்பரம் என் று செருக்குப்பெற்றகாலத்து இடையிற்றோன்றிய தாணு மூர்த்தத்தை அறி

யும்படி துணிவுபெற்ற, நாரணன் நான்முகனுக் கரியான் - விஷ்ணுவிற்கும் பிரமனுக்கும் காணவரிதானவன், நடுவாய் நிறைந்த பூரணன் - எல்லாப்பொருளுக்கும் தடத்தமாய் நிறைந்த பரிபூரணன், எந்தை - என்தந்தையானவன் புகலிப்பிரான் - சீர்காழியெனும் திருப்பதியை யிடமாகக்கொண்டவன், பொழிலத்தனைக்கும் - எல்லாவுலகங்களுக்கும் - முத்தொழிற்பட்டு முத்தியடைய, காரணன் - மூலமானவன், அந்தக்கரணம் கடந்த-மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரங்களுக்கு அப்புறப்பட்ட, கருப்பொருள் - முதற்பொருளானவன் எ, அசை, எ -று.

இது இறைவன் வேதத்திற்கும், விதி விஷ்ணுக்களுக்கு அரியன், எனவும், உலகத்திற்கு மூலகாரணன் எனவும், கரணாதீதன் எனவும் கூறியதாம்.

(கு-றை.) ஆரணநான்கிற்கு மப்பாலவன் எனவே, இறைவன் மாயாதீதனாதலினாலும், வேதங்கள் மாயா தோற்றத்தன வாதலினாலும் அவற்றிற்கு அப்பாலவன் என்றதாம். வேதம் எவ்வகைமாயாதோற்றத்ததாம் எனெனின் வாக்குகளாகிய வைகரி மத்திமை பைசந்தி சூக்குமை அதிசூக்குமை ஆகியஐந்தும் முறையே சுத்தமாயாதோற்றத்தினின்று அடிப்படுதலின் அவ்வாக்குக்களை யவ்வாறு கூறியதாம். இதனை "விந்துவின்மாயையாகிமாயையினவவியத்தம், வந்திடும் விந்துவின்பால் வைகரியாதிமாயைமுந்திடுமாகமாதி முக்குணமாதிமூலந் தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சன்னிதிதன்னிலன்றே" என்ற திருவிருத்தத்தாலறிக. ஒருமொழியொழி தன்னினங் கொளற் குரித்தே என்பதனால் ஸ்மிருதி புராணமுதலியவுங் கொள்க. ஆரணநான்காவன இருக்கு எசுர் சாமம், அதர்வணம் இவை யிறைவனிடத்துத்தோன்றினும் அவன் றன்மையறியாவென்பதாம். எவ்வாறெனின், உலகம் அவனிடைத்தோன்றினும் அவனையறியாதது போலவென்க. நான்கிற்கும்என்பதின்கணும்மை எண்ணுப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளது. விதி விஷ்ணுக்களிருவரும் தமக்கு ஆக்கும் வன்மையும் அளிக்கும் வன்மையும் இறைவனருளால் கைவந்த வலிகொண்டு ஒருவரையொருவர் நீயென்மாட்டுதித்தனை நீ யென்மாட்டுதித்தனையென்று போரிடுகையில் இவ்விருவருக்கிடையில் இறைவன் அழற்றூணாய்த் தோன்ற நம்மிலிதின் முதலுமுடிவுங்கண்டாரே முதல்வரென மண்புகுந்தும் விண்பறந்துமடியுமுடியுங்காணாதலுத்து இறைவனைத்துதிக்க அருள் பெற்றவராதலின் நாரணனான் முகனுக்கரியான் என்றார். அங்ஙனம் இருவராலும் ஏனையதேவர்களாலும் அறியப்படானெனின் அப்பொருள் சூனியமாமே யெனின் அன்று காண் என்பார் நடுவாய் நிறைந்த பூரணன் என்றார். எனது பிறப்பில் யான்படுந் துன்பங்களை யெல்லாங்கண்டு என் மாட்டுக் கருணை புரிந்து உலகத்துத் தந்தை மகற்கு ஆற்றுமுதவிபோல் எனக்குத் தன்னிடத்து அன்புவளரச் செய்து தன் திருவடியாகிய பேரின்பத்தைச்சேர்த்தலின் எந்தை என்றார் இது என்தந்தை என்பது எந்தையென மருவி நின்றது - இவ்வாறு வேதனும் வேதமும் நாராயணனும் அறியான் என்பொருட்டுச் சகள நிட்களத் திருவுருக்கொண்டு சீர்காழிக்கண் அமர்ந்தான் என்பார் புகலிப்பிரான் என்றார். பொழில் என்பது நிற்பன இயங்குவனவாகிய புவனங்களையாம். இறை

வனை எல்லாப்புவனங்களுக்கும் காரணன் என்றது தாம் தமது சமவாய சத்தியை க்ஷோபிக்க அச்சத்தி மாயையை க்ஷோபிக்க உலகங்கள் தோன்றிய வாதலால் என்க. அந்தக்கரணம் சடமாதலாலும் மாயா தோற்றத்தனவாதலாலும் இறைவனையறிவதற்குத் தம்செயலற்ற காலத்தன்றி முடியாதாதலால் அந்தக்கரணம் கடந்த எனுஞர். தாம் தனித்து நின்று கருணையால் அனைத்தையுந் தம்மிடை தோற்றச்செய்தலின் கருப்பொருளே என்ருர். இச்செய்யுள் இறைவனது சகள நிட்களத் திருவுருவினைவிதந்து கூறியதாம், இது இறைவனது கல்யாணகுணங்களைப்பலபடப்புனைந்து கூறுதலின் பலபடப்புனைவணி இதனை உல்லேகாலங்காரமென்பர் வடநூலார்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

கருமுதற் றொடங்கிப் பெருநா ளெல்லாம்
காமம் வெகுளி கழிபெரும் பொய்யெனும்
தூய்மையில் குப்பை தொலைவின்றிக் கிடந்ததை
அரிதி னிகழ்ந்து போக்கிப் பொருதிறன்
மையிரு ணிறத்து மதமுடை யடுசினத்
தைவகைக் கடாவும் யாப்பவிழ்த் தகற்றி
அன்புகொடு மெழுகி யருள்விளக் கேற்றித்
துன்ப விருளைத் துறந்து முன்புற
மெய்யெனும் விதானம் விரித்து நொய்ய
கீழ்மையிற் றொடர்ந்து கிடந்தவென் சிந்தைப்
பாழறை யுனக்குப் பள்ளியறை யாக்கிச்
சிந்தைத் தாமரைச் செழுமலர்ப் பூந்தவி
செந்தைநீ யிருக்க விட்ட னணிந்த
நெடுநில வளாகமு மடுகதிர் வானமும்
அடையப் பரந்த வாதிவெள் ளத்து
நுரையெனச் சிதறி யிருசுடர் மிதப்ப
வரைபறித் தியங்கு மாருதங் கடுப்ப
மாலும் பிரமனு முதலிய வானவர்
கால மிதுவெனக் கலங்கா நிறைழி
மற்றவ ருய்யப் பற்றிய் புணையாய்
மிகநனி மிதந்த புகலி நாயக
அருணனி சுரக்கும் பிரளய விடங்கநின்
செல்வச் சிலம்பு மெல்லன மிழற்ற
அமையாக் காட்சி யிமயக்
கொழுந்தையு முடனே கொண்டிங்
கெழுந்தரு ளத்தகு மெம்பெரு மானே. (௪)

(இ - ள்.) எம்பெருமானே - என்து தலைவனே, கருமுதல தொடங்கி - நான்கருவிலகப்பட்டுப்பூமியிற்பிறக்கத்தொடங்கிய காலமுதலாக, பெருநாள் எல்லாம் - (கழிந்த) மிக்கநாள்கள் சேர்ந்த காலங்களெல்லாம், காமம் - காமத்தால்விளைந்த தீமையும், வெகுளி - நல்லோரையும் மற்றோரையுங் கோபித்ததனால் வந்த தீமையும். கழிபெரும் - மிக்க, பொய்என்னும் - பொய் பேசுதலால் விளைந்த தீமையுமாகிய, தூய்மையில் - சுத்தமில்லாத, குப்பை-அழுக்கின் மிகுதிகளாகிய மலங்கள், தொலைவு இன்றி - கெடாமல், கிடந்ததை - இருப்பினிலை கொண்டிருந்ததை, அரிதின் - (நீக்கக்கூடாமையின்) அருமையாக, இகழ்ந்து - அவற்றை வெறுத்து, போக்கி - அவையென்னை விட்டுப் போகச்செய்து, பொருதிறல் - போர்புரியும் வன்மைகொண்ட, மை இருள் - மிக்க கருநிறங்கொண்ட, நிறத்து - நிறத்தினையுடைய, மதம் உடை - மிக்க மதங்கொண்ட, அடு சினத்து - கொல்லத்தகுந்த கோபத்தினையுடைய, ஐவகைக்கடாவும் - ஐவகைப்பட்ட (வேறுபட்ட ஒழுக்கங்கொண்ட) பஞ்சேந்திரியங்களாகிய கடாக்களையும், யாப்பு அவிழ்த்து அவைகட்டியிருந்த இடத்தினின்று) கட்டை அவிழ்த்து, அகற்றி - அப்புறப்படுத்தி, அன்புகொடு - அன்பினால், மெழுகி-திருமெழுக்கிட்டு, அருள்விளக்கு - அருளாகிய விளக்கினை, ஏற்றி - ஒளிபெறவேற்றி, துன்பஇருளை-துன்பமாகிய இருட்டினை, துறந்து- ஒட்டி, முன்பு - (இவ்வகைத்துறந்த) அந்த முன்னிடத்தில், உற - பொருந்தும்படி, மெய் எனும் - வாய்மை என்கிற, விதானம் - மேற்கட்டியினை, விரித்து - விளங்கக்கட்டி, நொய்ய - அற்பமாகிய, கீழ்மையில் - தாழ்ந்த குணங்களில் தொடர்ந்து-தொடக்குற்று, கிடந்த - (நல்லோராலிகழக்)கிடந்த, என் - எனது சிந்தைப்பாழறை - சித்தமாகிய பாழாகிய உள்ளிடத்தை, உனக்கு - தேவரீருக்கு, பள்ளியறையாக்கி - திருத்துயில் கொண்டிருக்குமிடமாகச் செய்து, சிந்தை - சித்தமாகிய, தாமரைச் செழுமலர் - தாமரையாகிய வளமுள்ள மலரின், பூ தவிசு - அழகிய இருக்கையை, எந்தை - என் தந்தையாயினனே, நீ இருக்க-தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்க, இட்டனன் - வைத்தனன், இந்த நெடுநில வளாகமும் - இந்தநெடிய நிலமாகிய இடமும், அடுகதிர்-தபிக்கின்ற கிரணத்தினைப்பெற்ற கதிரினையுடைய வானமும்-வானிடமும், அடைய முழுதும், பரந்த-பரவிய, ஆதிவெள்ளத்து-முதன்மையாகியஊழிவெள்ளத்தில், இருசுடர் - சூரியசந்திரர்களாகிய இரண்டு சுடர்களும், நுரை என-நுரையென்று சொல்லும்படி, சிதறி - சிதறுண்டு, மிதப்ப - மிதக்காநிற்க, வரை - பெருமலைகளை, பறித்து - அடியோடுகளைந்து, இயங்கும் - உலாவுகின்ற, மாருதம் - ஊழிக்காற்று, கடுப்ப - வேகத்துடன் வீச, மாலும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமனும் - பிரமதேவனும், முதலியவானவர் - மற்றதேவர்களும், இது-இவ்வெள்ளங்கொண்டது, காலம் என-ஊழிக்காலம் என (எண்ணி), கலங்காநின்றுழி-செய்வதிதுவென்றுதோன்றாமல்மனக்கலக்கங் கொண்டிருக்கையில், மற்றவர் (அவ்வெள்ளத்தால் வருந்தும்) மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவரோ முதலியோர், உய்ய - உயிர்கொண்டு பிழைக்க, பற்றிய ஆதாரவாகக் கொண்ட, புணையாய் - தெப்பமாக. மிகநனி - அதிகமாய், மிதந்த - அவ்வெள்ளத்துமி

தந்த, புகலிநாயக - சீர்காழியாகிய திருக்கழுமல வளநகரைக் கோயிலாக்கொண்டானே, அருள் - திருவருளே, நனிசுரக்கும் - மிகுந்த சுரப்பாகக்கொண்ட, பிரளய - பிரளயஸ்வ ரூபியே, விடங்க - பேரழகுள்ளானே, நின் - தேவரீருடைய, செல்வச்சிலம்பு - எல்லாச் செல்வத்திற்குங் காரணமாகிய திருச்சிலம்பு, மெல்லென - இனியசிற்றோசையாக, மிழற்ற - சிலம்பாநிற்க, அமையா -(காணுந்தோறும் பின்னும் காணவேணுமெனும் பேரவா, நிறம்பாதகாட்சி - தோற்றத்தினையுடைய, இமயக்கொழுந்தையும் - பர்வதராஜபுத்திரியாகிய பிராட்டியாரையும், உடனேகொண்டு உன்னுடன்கொண்டு, இங்கு - இந்தவிடங்கொண்ட அடியேனிடத்து, எழுந்தருளத்தகும் எழுந்தருளவேண்டும். எ-று

எம்பெருமானே நான் பிறவி கொள்ளத் தொடங்கிய நாள் முதலாக நிறைந்துள்ள காமமுதலிய தீமைகளையும் பஞ்சேந்திரியங்களையு மொழித்துக்கீழ்மையிற்றொடர்ந்த என் மனதை அன்பானமெழுகி அருள்விளக்கேற்றித் திருத்திவைத்தேன் தேவரீர் பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளவேண்டுமென்பது கருத்து.

(வி-ரை) அநாதியே யுள்ள நான், மலத்தால் கருவில் பிறக்கத்தொடங்கியநாள்முதல் என்பார், கருமுதல் எனவும், அதுமுதலாக வெனது கருமவசத்தா லெடுத்த பிறவிகளில் ஜநித்த பலபிறவிகளினும் என்பார் பெருநாள் எல்லாம் எ-ம், கழுகாந்தௌ. என்பதால், காமம் என்பது மாதரை விரும்பச்செய்தல் எனப்பொருள்படும். எனது மனம் என்வழிநிற்காது அதுசென்றவாறே பின்சென்று பலவிதப்பட்ட காமவலைப்பட்டு மயங்கினேன் என்பார் காமம் எ-ம், அம்மோகவலைக்கண்பட்டுழி அது இடையூறின்றி முடிய இடைவந்த ஊறுகளைப்போக்கக்கொண்டதுகோபம் என்பார்வெகுளி - எ - ம். அக்காமவசத்தனுய்க்கொண்ட மனைவியரிடத்து அவரால் விளைந்த குடும்பபோஷணை நிமித்தம் உலகத்துப் பொருள்தேடப் பலவகைப்பட்ட காரியங்களைப் பொய்படச்செய்தேன் என்பார். பெரும்பொய் எ-ம், இவைபோன்ற பல தீக்குணங்கள் பல என்மனத்த கத்தனவென்பார் தூய்மையில் குப்பை எ-ம் கும்பு என்பது வலிக்கும்வழி வலிந்து நின்று ஐகாரச்சாரியைபெற்றுக் குப்பையென நின்றது. இக்குப்பைநீக்க நீங்காதவையாய் வெட்டத்தளிர்க்கு நச்சுமரம்போ விருந்த தென்பார் தொலைவின்றி எ-ம், இவற்றை நல்லோர்விரும்பார் என்பார், கிடந்து எ-ம், அடியேன் பலபிறவிகளிற் செய்த தவப்பயனுல் அதனை நீக்கினேன் என்பார் அரிதி னிகழ்ந்து போக்கி எ-ம், யான் எனதுசொல்வழி நடப்பப்பன்முறை உறுதிகூறியுங்கேளாது என்னுடன் போர் செய்வ தென்பார் பொருதிறல், எ-ம், எனது பேரறிவை முழுதுந் தோன்ருது மறைத்ததென்பார் மையிருள், எ-ம், எனது வலியால் முயன்று தடுக்கினும் என்னைத் தன்வசமே வரக்கொள்வதென்பார் மதமுடை, எ-ம், இவை மேற்கொண்டகாலத்துக் கொல்லுஞ் சினத்தினுங் கொடிய என்பார் அடுசினத்து, எ-ம், சடமாய் அறிவின்றித் தத்தம்வழிச்செல்லும் காரானே முதலியவற்றை நல்வழிப்படுத்த மறுப்பான ஒருவனை யவை, அவன் வழிகேளாது செல்லும் வகை இவ்விந்திரியங்களும் சடமாய் அறிவு தம்முடன் கூடியிருந்

தும் அவ்வறிவின்வழி நடவாது ஒழுகலின் ஐவகைக்கடா எ-ம், இக்கடாக்க ளையடைத்தவத்தொழுவத்திருந்து அவற்றையோட்டுவிப்பதுபோல் கருவிடைப்பட்ட நாண்முதல் என்னுடன்கன்மத்துக் கீடாகத்தனுகரணங்களைக் கொண்டு நடக்கும் இந்திரியங்களையும் உனது திருவருள்துணையாக்கொண்டு அகற்றினேன் என்பார் யாப்பவிழ்த்தகற்றி, எ-ம், எங்குமுளனாகிய நினையொருவழிப்படுத்துவதில் முதன்மைகொண்டது அன்பாதலின் அன்புகொடு மெழுகி எ-ம், அங்ஙனமெழுகிய சுத்தபூமியைக்கவிந்த இருளைப்போக்குவது அருட்டீவிகையாதலின் அருள்விளக்கு எ-ம். இவ்வகைத் திருவருளாகிய விளக்கொளி, சென்மாத்திரையே ஆணவமாகிய இருள்தனது சத்திகெட்டு அடங்குதலின், துன்பவிருளைத்துறந்து எ-ம். நீ வாய்மைநிறைந்த இடத்தேயிருத்தல் சத்தியமாதலில் அவ்விடம் எழுந்தருளுகையில் கவித்துநிழல்செய்யும் வகை விதானஞ்செய்தேனென்பார் முன்புறமெய்யெனும் விதானம் விரித்து எ-ம், பொய், குறளை, வன்சொல், பயனில் சொல்நிறைந்து அவற்றின் வழிச்சென்று கீழ்மைகொண்டது என்பார், கீழ்மையிற்றொடர்ந்து கிடந்த என்சிந்தை எ-ம். இவை முறையே உனது அநுக்கிரகசத்தியால் ஒழியின், நின்றது குணஞ் சிறிது மிலாவெற்றிட மென்பார். பாழறை எ-ம், "ஒருகணமிருப்பன் றெய்வவுருவினிலீசன்றான், மற்றிருகணஞ்செங்கோ லோச்சுமிறையவர்பாலிருப்பன், அருமறையவர் குழாத்துளம்புவீழளவிருப்பன, றுரியயோகிகளுளத்திற்றூங்குவனிருந்தெப்போதும்," என்றபடி அந்த என் வெறு, வெளியை யுனக்குத் திருத்துயிலிடமாக விட்டேனென்பார் பள்ளியறையாக்கி எ-ம், நொய்தினும் நொய்யவாய் எனது தீமைமுதலிய வுறுத்தாவண்ணம் செய்யப்பட்டதென்பார் சிந்தைத்தாமரை எ-ம், ஏனைய மலர்கள்போல் வாடுதலும் வளமின்மையுமற்றதென்பார் செழுமலர்ப்பூந்தவிசு எ-ம். அது உன்னையன்றி ஏனையதேவர்க்கு இருக்க இடந்தாரதென்பார் எந்தை நீயிருக்க எ-ம், அடியேனிடத்து உனது ஆஞ்ஞாசத்தி பதியச்செய்ததென்பார், இட்டனன் எ-ம் கூறினர். நிலத்துக்கண் அடங்கிய எல்லாத்தீவுகளையுமடக்கிநெடுநிலவளாகம், எ-ம். ஆகாயத்திலுள்ள சலதரமண்டல முதலிய அனைத்தையுமடக்கி அடுகதிர்வானமும் எ-ம் கூறினர். தன்னையடைந்த சீதத்தினை வறளச்செய்யும் வெப்பமுள்ளதெனினும் இவ்வெள்ளத்தையணுகவும் போகாதென்பார் அடுகதிர் என்றார். ஆதிவெள்ளமென்றார் வெள்ளங்களில் முதன்மைபெற்றதென்பது கருதி.

சூரியன் செந்நிறமுடையனேனும் ஆதிவெள்ளத்து முழுகினதால் வொளிகுறைந்து செம்மைநீங்கி வெண்மைபெற்றதனுன் நுரையொடுவமித்தனர். இவ்விருகோட்கள் உலகிற்கு ஒளிதரும்வகை வானவீதிக்க ணியங்குவதாதலின் இவை இயங்குமிடத்துத் தமக்கு இயங்கவிடமின்றி வெள்ளந்தமக்கு மேலிட்டுப்பாவ அவை நுரையோடொப்பமிதந்தன வென்பார் நுரையெனச் சிதறிச் சுடர்மிதப்பஎன்றார். சிதற என்றதனுல் நொய்மைகூறப்பட்டது: ஊழிக்காலத்தது ஆகலின் பெருவலிகொண்டு அனைத்தையும் அழிக்கும் ஆற்றலுள்ளதென்பார் வரைபறித்தியங்குமாருதங்கடுப்ப எ-ம். திருமால் முதலிய

தேவர்கள் இவ்வெள்ளத்தினை நோக்கி யஞ்சினவர்களாய் இது ஊழிக்காலம் போலும் என்று மனக்கவலைகொண்டு தாமும் தம்மாற்படைத்தளிக்கப்பட்ட உயிர்களுமழிவது கருதி யிரங்கினர் என்பார் கலங்காநிற்புழியென்றார். இவர்களிரங்குவதை எங்குமுள்ளகருணாநிலையனாதலின் அவர்களுய்யும் வகைப்பிரணவத்தினைத் தெப்பமாக்கொண்டான் என்பார், மற்றவருய்யப்பற்றிய புணையாய் எ-ம், அங்ஙனம் புணையாய் நிற்பின் அதனைச்செலுத்தி அலைசெறி வெள்ளத்து அலைபவரிடத்துச்சேர்த்தி அவரைக்காக்கும் வகை ஓடமியக்குவானுமாய் நின்றான் என்பார் மிகநனிமிதந்த புகலிநாயக எனவுங்கூறினார். நீ எல்லாவுயிர்களுக்குங் களைகணாய் அவர்களைப் படைத்துக்காத்து அழிப்பவனுன்னையன்றிப்பெருங்கருணை வெள்ளமாவார் பிறரிலர் என்பார் அருணனி சுரக்கும் பிரளய என்றார். எல்லாப்பொருள்களின் எல்லாவழிகிற்கும் நீயே மூலகாரணனாதலின் விடங்களென்றார். "மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமதுபாதுகையா. மறையே நமதுவாகனமாமறையே நமது நூபுரமாம், மறையே நமது கோவணமாம் மறையே நமது விழியாகும் மறையே நமதுமொழியாகுமறையே நமதுவடிவாகும்." என்றபடி அளவிறந்த பெரும் போகத்தைத் தருதற்கும் காரணமாதல்பற்றி செல்வச்சிலம்பு என்றார், இதன் ஓசையைக் கேட்டார் மனமுருகி அதன் வழிப்பட்டு அத்திருவடிக்கண் லயபபட்டடங்குதல் திண்ணமாதலின் மெல்லெனமிழற்ற என்றார். இதனானன்றே திருச்சிலம்போசை யொலிவழியேசென்று நிருத்தனைக் கும்பிடென்றுந் தீபற, நேர்பட வங்கே நின்றுந்தீபற "எனவும் அருளிச்செய்தது. உலகத்தைத்தன் வசப்படுத்தி அவ்வுலகத்தையும் அதற்குத் தந்தையான இறைவனையும் தன்வயபபட நிருத்தங்காணும் பேரழகியாதலின் அமையாக்காட்சி யிமயக்கொழுந்து என்றார். அடியேன் தேவரீர் அம்மையுடன் எழுந்தருளியிருக்கவும் திருப்பள்ளி கொள்ளவும இருந்தகுப்பைகளை நீக்கி ஆசனமும், திருப்பள்ளியுந் திருத்தி வைத்தேனீண்டுத் தேவரீர் இனிதிருக்கலாம் என்பார் எழுந்தருளத்தகும் என்றார்.

வெண்பா.

மானு மழுவுந் திருமிடற்றில் வாழு மிரு
டானும் பிறையுமே தாங்கிநிற்கும்—வானவர்க்கு
வெள்ளத்தே தோன்றிக் கழுமலத்தே வீற்றிருந்தென்
னுள்ளத்தே நின்ற வொளி. (ரு)

(இ-ள்) வானவர்க்கு-இவ்வெள்ளத்துத் துன்புறும் எங்களுக்குக் களைகணவார்யாவரோ எனத் துயருறும்) தேவர்களுக்கு, வெள்ளத்தே - அந்தப் பிரளயத்தில், தோன்றி - தரிசனந்தந்து, கழுமலத்தே - திருக்கழுமலமாகிய சீர்காழியில், வீற்றிருந்து - எழுந்தருளியிருந்து, என்னுள்ளத்தே - எனது சித்தத்திடத்து, நின்ற - நிலைபெற்றிருந்த, ஒளி - (ஞானமேதிருவுருவாகக்

கொண்ட) ஒளியானது, மானும் - ஒரு திருக்கரத்தில் மானினையும், மழுவும்-மற்றொரு திருக்கரத்தில் மழுவினையும், திருமிடற்றில் - அழகிய கண்டத்தின் கண், வாழும் - நிலைபெற்ற, இருள் உம் - இருளாகிய விடக்கறையினையும், பிறையும் - சடையிற் சந்திரனையும், தாங்கிநிற்கும் - தாங்கி நிற்கும் எ-று. தான், அசை.

* தேவர்க்குத் - திருக்கழுமலமாகிய நகரத்தில் தரிசனந் தந்து என்மனத்தை யிடங்கொண்ட ஒளிக்குத் திருவடையாளத்தினை வினவுவீராயின் அது இரண்டு கரத்தில் மானினையும் மழுவினையும், திருமிடற்றில் விடக்கறுப்பினையும் சடையில் சந்திரனையுந் தாங்கி நிற்கும் என்பதாம்.

(சு-ரை) கண்டார் நோக்கத்தைக்கவரும் ஆற்றலும் வனப்புமுண்மையின்மானும் எனவும், எனது அஞ்ஞான ஆணவக்காட்டை யழிப்பதென்பார் மழு எனவும், தேவர்களை வருத்தத்தோன்றி இறைவனால் தனது வலியடங்கினும் இறைவனை யடைந்தமையால் மிக்கஅழகடைந்துசாகாநிலைமைத்தென்பார் வாழு மிருள், எ-ம் பிறக்குமியல்பினைப் பெற்றதாயினும் இறைவனையடைந்தவன்மையால் அது நீங்கித் தேய்தலும் வளர்தலும், பிறத்தலு மிறத்தலு மொழிந்ததென்பார், பிறை எ-ம், இவை தாம் தாங்கியது, ஆன்மாக்களினலங்காரணமாக என்பார், தாங்கி நிற்கும் எ-ம். தம்மைச்சரணாக வடைந்தார் யாவரேனும் எக்காலத்து நினைக்கினும் அடைக்கலந் தந்தருளுவான் என்பார், வானவர்க்கு வெள்ளத்தே தோன்றி. எ-ம், அவ்வாறு பன்முறையுந் தேவர்பொருட் டருள்செய்தது, எனது ஆணவ இருளைப்போக்க என்னிடத்து ஞானவொளியாய் எழுந்தருளி நின்றது என்பார் உள்ளத்தே நின்றவொளி எ-ம் கூறினர். ஞாயிறு, திங்கள், தீ, ஆகிய ஒளிகளுக்கும் ஒளி கொடுக்கும் பேரொளியாதலின் ஒளி என்றார். ஒளி நிற்கும், என முடிக்க. உம்மைகள் எண்ணுப்பொருள், ஏகாரம் அப்பொருளது. தாங்குதல் அவை அடைக்கலம் புக்ககாலத்து இடுக்கணை நீக்கி நலம்பெறச்செய்தல். தோன்றுதல்- அனைத்தும் அழிந்த சர்வசங்கார காலத்துந் தாம் அழியாதிருத்தல். இதனால் அடிகளது சகளநிட்கள பாவனை குறிப்பிக்கப்பட்டது,

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒளிவந்தவாபொய்மனத்திருணீங்கவென்னுள்ளவெள்ளம்
தெளிவந்தவாவந்துதித்தித்தவாசிந்தியாததொரு
களிவந்தவாவன்புகைவந்தவாகடைசாரமையத்
தெளிவந்தவாநங்கழுமலவாணர்தம்மின்னருளே. (சுா)

(இ-ள்) நம் கழுமலவாணர்-திருக்கழுமலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நமது இறைவனது, இன்அருள்-இனியதிருவருள், பொய்மனத்து - பொய்யாய்க்கெடுகின்ற மனத்தின்கணுள்ள, இருள் நீங்க - ஆணவாதியிருணீங்க, ஒளி வந்தவாறு - ஞான சூரியனாக எழுந்தருளிய வகையும், என் உள்ளவெள்

ளம் - எனது மனமாகிய பெருக்கில், தெளிவுவந்தவாறு - தெளிவாக நின்ற வகையும், வந்து - தெவிந்த பொருளாய் நின்று, தித்தித்தவாறு - என்மன த்திடத்துத் தித்தித்தவிதமும், சிந்தியாதது, (மனத்தால் இத்தகைத்தென) நினைக்கப்பெறுததாகிய, ஒரு- ஒப்பற்றதாகிய, களிவந்தவாறு - ஆனந்தமேயா னவகையும், அன்பு கைவந்தவாறு - அன்பாகவே பலித்தவகையும், கடை சார் அமயத்து ஆணவஇறுதியினையடையும் முத்திக்காலத்து, எளிவந்தவாறு எனக்கெளிவந்து திருவருள்செய்யும் விதமும் என்னவியப்பு எ-று.

இதனல் கழுமல முதுபதியின்திரு அருள் எனக்குத்தோன்றிய மாத்தி ரையில் ஆணவமலச்சத்தி நீங்கி ஞானவொளி தோன்றி அப்பொருள் என் னுள்ளத்துத் தித்தித்து அருள் செய்ததென்று கூறப்பட்டது.

(கு-ரை) அநாதியே ஆணவகேவலத்திலழுந்தி யிருந்த வென்னைக்கரு ணைக்கண்ணுற்கடாக்ஷித்து அதனைத்தமது சத்தியால் க்ஷோபிப்பித்து அகற்ற ஆன்மஞானம் பிரகாசித்தலின் ஒளிவந்தவாறு எனவும், மனம் புத்தி சித்த அகங்காரங்களாகிய அந்தக்கரணங்க ளன்கும் மாயாஜன்யமாகையால் பொ ய் மனம் எ-ம், அந்தகாரம் புறத்துப் பொருட்களைத் தோன்ருது மறைப்பது போல் தன்னையும் தலைவனையும்தோன்ருது மறைத்தலின் இருள் எ ம், உள் ளம், மனத்தில் சாகோபசாகையாய்த் தோன்றி மனோராச்சியம் செய்வதாத லின் அதனை வெள்ளம், எ-ம். அவ்வெள்ளம் ஒருவகையடங்கி அதனிடைத் தெளிவே யுண்மை யுணர்த்தும் ஆறுதலின் தெளிவந்தவா, எ-ம், அதனிடை ப்பயிலுந் தோறும் உணரும் இனிமைக்குப்புலன்களானுகரும் இனிமை ஒரு வாற்றனும் ஒப்புமைத்தன்றென்பார் வந்து தித்தித்தாவா, எ-ம், உலகப் பொருட்கள் சடத்தன்மையவாயினும் அவற்ருல்விளையும் ஆனந்தம் ஐம்புலன் களையும் கவரத்தக்கவை அங்ஙனம் சடப்பொருள்களில் ஒன்ருயமையாது உள்ளமாகிய மனத்தின்கட் களிப்பினைவிளைக்கும் பேரானந்த மாதலின்களி வந்தவா, எ-ம், இவ்வகை யென் மாட்டுச் செய்த பேருதவிக்குத் திருவ ருளின் கருணையே காரணமாதலின் அன்பு கைவந்தவா - எ-ம், எனது, ஆணவ இருணீக்கத்து அடியேன் அடைவது தேவரீரது திருவடியடையுங் காலமாதலின், கடைசார் அமயத்து, எ-ம் அடியேன் தேவரீரது திருக்கரு ணையால் பேரானந்தத்தினைப் பெற்றே ருதலின் திருவருள் அக்காலத்துத் திருவடியிற் கூட்டுவிக்கு மென்பார் எளிவந்த வா - எ-ம். கூறினர், எளி வந்த என இறந்த காலத்தாற் கூறியது தெளிவு பற்றியென்க. இது கால வழுவமைதி.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

அருள்பழுத்தளிந்த கருணைவான்கனி
ஆராவின்பத் தீராக்காதல்
அடியவர்க்கமிர்த வாரிநெடுநிலை
மாடக்கோபுரத் தாடகக்குடுமி
மழைவயிறுகிழிக்குங் கழுமலவாணநின்

வழுவாக்காட்சி முதிராவிளமுலைப்
பாவையுடனிருந்த பரமயோகி
யாமென்றுணர்த்துவ னெந்தைமேனாள்
அகிலலோகமு மனந்தயோனியும்
நிகிலமுந்தோன்ற நீநினைந்தநாடொடங்கி
எனைப்பலயோனியு நினைப்பரும்பேதத்
தியாரும்யாவையு மெனக்குத்தனித்தனித்
தாயராகியுந் தந்தையராகியும்
வந்திலாதவ ரில்லையானவர்
தந்தையராகியுந் தாயராகியும்
வந்திராதது மில்லைமுந்து
பிறவாநிலனு மில்லையவ்வயின்
இறவாநிலனு மில்லைபிறிதில்
எனைத்தினுயிர்களு மில்லையானவை
தமைத்தினுதொழிந்தது மில்லையனைத்தே
காலமுஞ்சென்ற தியானிதன்மேலினி
இளைக்குமா றிலனேநாயேன்
அந்தரச்சோதிநின் னஞ்செழுத்துநவிலும்
தந்திரம்பயின்றது மிலனேதந்திரம்
பயின்றவர்ப்பயின்றது மிலனேயாயினும்
இயன்றதோர்பொழுதி னிட்டதுமலராச்
சொன்னதுமந்திர மாகவென்னையும்
இடர்ப்பிறப்பிறப்பெனு மிரண்டின்
கடற்படாவகை காத்தனின்கடனே. (எ)

(இ-ள்) அருள் பழுத்து - திருவருள் முதிர்ந்து, அளிந்த - கனிந்த, கருணை - அன்பாகிய, வான்கனி - சிறந்த கனியானவன், ஆரா - புலன்களால் உண்டு உரிசிதேறாத, இன்பம் - சுகத்தினையளிக்கும், தீராக்காதல் - ஒழிவில்லாத ஆசைப்பெருக்கானவன், அடியவர்க்கு - தன் மாட்டு அன்புள்ள அடியவர்க்கு, அமிர்தவாரி - அமிர்தமாகிய சாகரத்தின், நெடுமைநிலை - நீடியவைப் பாயுள்ளான், மாடம் - உபரிகைகள் நெருங்கிய, கோபுரம் - கோபுரங்களில், ஆடகம் - பொன்னினாலாகிய, குடுமி - சிகரங்கள், மழை - மேகங்களின், வயிறு - நடுவிடத்தினை, கிழிக்கும் - பிளக்கின்ற, கழுமலவளநகர் - திருக்கழுமலவள நகரினைத்திருக்கோயிலாக் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பவனே, நின் - தேவரீருடைய, காட்சி - திருக்குறிப்பினின்று, வழுவா - சிறிதும் தவறுதல் இல்லாத, முதிரா - (உலகமெல்லாமீன்றும்) மூப்பினைப்

பெருத, இளமுலை - இளமுலைகளையுடைய, பாவையுடன் - பார்வதிபிராட்டியாருடன், இருந்த - எழுந்தருளியிருந்த, பரமயோகி - சிறந்தயோகமூர்த்தமானவனே, எந்தை - என்தந்தையானவனே, யான் ஒன்று - அடியேன் என் மனத்துதித்த ஒரு எண்ணத்தினை, உணர்த்துவன் - தெரிவிப்பன், மேல்நாள் - பூர்வத்தில், அகிலலோகமும் - எல்லாவுலகங்களையும், அநந்த யோனியும் - எல்லாச்சீவராசிகளையும், நிகிலமும் - ஒழிந்த அனைத்தையும், தோன்ற - உண்டாம்விதமாக, நீ - தேவரீர், நினைந்தநாள் தொடங்கி - நினைத்த அந்த காலந்தொடக்கமாக, எனைப்பல - பலவகைப்பட்ட, யோனியும் - தாவரஜங்கமங்களும், நினைப்பரும் பேதத்து - நினைத்தற்கரிய பாகுபாட்டினையுடைய, யாரும் - உயர்திணையாகிய மக்கட்டொகுதிக்கண் பட்டயாவரும், யாவையும் - அவ்வாறு அஃறிணைப் பகுதிக்கண்ணதாகிய எல்லாமும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, தனி தனி - ஒவ்வொருவராக, தாயாகியும் - தாய்மாராகியும், தந்தையர் ஆகியும் - பிதாக்களாகியும், வந்திலாதவர் - வராதவர்கள், இல்லை - இல்லையாம், யான் - அடியேன், அவர் - அந்த தந்தை தாய் ஆயினார்க்கு, தந்தையர் ஆகியும் - பிதாக்கள் ஆகியும், தாயர் ஆகியும் - தாய்மாராகியும், வந்து இராததும் இல்லை - வராததும் இல்லையாம், முந்து - யான் முன்னெடுத்த பிறவிகளில், பிறவாத - பிறவியெடுக்காத, நிலனும் இல்லை - பூமியும் கிடைக்காது, அவ்வயின்-அவ்விடத்து, இறவா - இறக்காத, நிலனும் இல்லை-பூமியும் கிடைக்காது. பிறிதில்-வேறாக, எனைத்தின்று - என்னை உணவாகக்கொள்ளாத, உயிர்களும் இல்லை-பிராணிகளுமிலவாம், யான்- நான், அவைதமை - அவ்வுயிர்களை, தின்றொழிந்தது-உட்கொள்ளாது நீங்கியதும் இல்லை-இல்லையாம், அனைத்தே-அவ்வளவினதாக, காலமுஞ்சென்றது ஆயுளுங் கழிந்தது, யான்-இவ்வகையாகியநான், இதன்மேல் - இவ்விதமாறுதலால், இனி-பின்னும்,இளைக்கும்ஆறு-மனநலியும்வகை இலன்-இலாதவனாகின்றேன் நாயேன் - அடியேன், அந்தரச்சோதி - சிதாகாசத்தை யிடமாகக்கொண்ட பரஞ்சோதி நின்-தேவரீரது திருவுருவத்தைத்தெரிவிக்கும், அஞ்செழுத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தின் சிறப்பினை, நவிலும்- எடுத்துக்கூறும், தந்திரம் - நூலினை பயின்றதும் பலகால்கற்றுப் பழகியதும், இலன்-இல்லேன், தந்திரம்-தேவரீரது சகளநிட்களஸ்வரூபத்தினையும், எனதிலக்கணத்தையும் என்னைப்பற்றிவிடாத ஆணவாதிகளிலக்கணத்தினையுங் கூறும் நூலினைப்பயின்றவர் - ஆசாரியரையடுத்துக் கற்றுக் கேட்டோருடன், பயின்றதும்-பழகியதும், இலன் - இல்லேன், ஆயினும்-இவ்வகை இருபயிற்சியுமில்லேனாயினும், இயன்றது-என்றற்கூடிய, ஓர்பொழுதின் -ஒருகாலத்தில், இட்டது-நா னருச்சித்தது பச்சிலையாயினும், மலரா-நன்மணமலராகவும், சொன்னது-உன்னைத்துதித்துக்கூறிய துதிகள், மந்திரம்ஆக - உன்னைத் தரிசித்தற்கு இயன்ற திருமந்திரமாக்கொண்டு, என்னையும் - இழிந்தகுணமுடைய அடியேனையும், இடர் துன்பத்தைச்செய்கின்ற, பிறப்பு,தோற்றம்,இறப்பு - மரணம், எனும் - என்கின்ற, இரண்டின்-இரண்டினது, கடற்படாவகை - கடலினிடத்து அகப்படாதவிதம், காத்தல்-காப்பாற்றுதல்,நின்கடன் தேவரீரது கடமையாம்.) எ-று. ஏ அசை.

கு - ரை, ஐம்புலன்களாகிய வேடர் வசப்பட்டு ஆணவாதி மலங்களி லழுந்தித் தன்னையும் தலைவனையுமறியாதுமயங்கிக் கிடக்கும் அடியேனைக் காத்து அடிமை கொள்ளற்பொருட்டுப் பாம்பைக்காட்டிப் பாம்பைப் பிடிப் பதுபோல் என்னைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தருளி என்னையுந் தன்னை யுங் காட்டி அடிமைகொண்டு திருவடிதந்து ஆண்டமையின் அருள் பழுத் தளிந்த கருணைவான்கனி யென்றார், இதனை "மன்னவன்றன்மகன் வேட ரிடத்தே தங்கி வளர்ந்தவனையறியாது மயங்கி நிற்பப், பின்னவனு மென்மக னீ யென்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந்தானாகப் பேணுமாபோல் துன் னியவைம்புலவேடா சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையுமறியாது துயருறுந்தொ ல்லுயிரை, மன்னுமருட்குருவாகி வந்தவரினீக்கி மலமகற்றித்தானாக்கிம லரடிக்கீழ்வைப்பன்" என்னுந் திருவாக்காலறிக, வானாகனியென்னாது வா ன்கனியென்றார், அக்கனிஞானேந்திரியங்களாகிய ஐம்புலன்களினொன்றாகிய வாய்க்கணுள்ளநாவின் ஏகதேசத்தின்றுசிப்பதன்றியேனைப்புலன்களால் மோ ப்பவும் பரிசிக்கவும் பெறாததுபோல் இக்கனி ஐம்புலன்களையன்றி உள்ளும் புறமும் ஒக்கருசித்தலின் அவ்வாறு கூறினார். அளியின், உரிசையிலாது பத மழிந்ததாமாதலி னவ்வாறுகூறுத லடாதெனின் அது உலகத்துக் கனிகள் போலாது தெய்வத்தன்மைத்தாதலின் அவ்வாறு பதமழிதல் செல்லாது உ ண்ணுதற்கு மிக்கபதமுற்றதென்க. புலன்களால் நுகரப்படுவன அசத்தா கிச் சடமா யொழியுமாதலின் இவ்வின்பம் அவ்வாறு வேறுவேறு காலங்க ளில் வேறு வேறு பொருள்களால் அநுபவிக்கப்படும். அசத்தாகாமல் ஒருங் கே யொருகாலத்து அநுபவிக்கப்படுவதாதலால் ஆராவின்பம் எனவும், அதனைப் புசிக்கையில் தேவரின்பமாயினும் வெறுப்புற்ற காலத்து அமைதி பெறும். இவ்வின்பம் அநுபவிக்குந்தோறும் சால அவாத்தருதலின் தீராக்கா தல் எனவுங்கூறினார். இதனை ஆராவின்பத்து ஈராக்காதல் எனப்பிரித்து இன்பத்தினின்றும் நீங்காத காதல் எனினும் ஆம். காதல் என்பது விரும் பிய பொருட்கண் செல்லும், அவா. ஈண்டு அடியவர் என்றது மூவகையான் மாக்களாகிய சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர்களில் சத்திநிபாத மான வர்க்கங்களை யென்க. அவர்கள்விஞ்ஞான கேவலிகள் முதலியவராம். இவ்வா ன்மாக்களுக்கு விஞ்ஞானகலத்துவசித்தி, ஆசாரியனாய்த் தீக்கையிற் கலாதத் துவமளவாகக் கன்மங்களைச் சோதிக்கப்படுகையாலும், மாயையினுடையவும், ஆன்மாவினுடையவும் வியாபாரங்களைப்பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலும் சா தாரயோக நியானுதியினாலும், மிக்கதபோசித்திகளினாலும் கன்மாநுகுணமா கத் தநுவை யெடுத்துக்கன்மங்கள் புசித்துத் தொலைந்த காலத்திலும், வைரா க்கியத்தால் சந்யாசாநுட்டானத்தாலும் சகல கன்மங்களு நசிக்க அதற்கதீன மான மாயையின்றி யாணவமலமொன்றுஞ் சேட்டித்து நிற்பதாலென்க. இனிப்பிரளயாகலசித்தி எவ்வாறெனின் ஆசாரியனால் தீக்ஷிதரானசகலர் பிரகிருதியையும் ஆன்மாவையும் உள்ளபடியறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப்பி ரகிருதியினின்றும் முத்தனாய்ச் சிருட்டி காலத்திற் பிராக்ருததேகத்தை யெ டாமல் மாயேயமாகிய தநுவைப்பொருந்தி யதிலுண்டான கன்மபலங்களை யந்தந்தப் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்கையாற் குணதத்துவத்திற்கு மேலு

ண்டான கன்மமும் ஆணவமும் ஆக இரண்டுடனுங் கூடினவர்களாகையினு லுண்டானதென அறிக, 'சகலத்வசித்தி எக்காரணத்ததெனின், ஆணவங் கன்மம்மாயையென்கிற மூன்று பாசங்களுடன் கூடியாணவத்தாற்றடுக்கப் பட்ட ஞானக்கிரியைகளைபுடையனுய் மாயையினுல் மோகித்து நானுவிதமா ன கன்மங்களைப்புசித் ததனைப் புசிக்கிறகாலத்தி லாகாமிய மேறியதனிற் சஞ் சிதமாகக்கட்டுப்பட் டதனைப் புசித்துத் தொலைக்கைக் காரணமாகப் புரியட் டகரூபியாய்ப்பிராக்ருதமான வடிவையெடுத் தனுலுண்டான போகங்களைப் புசிப்பதனுலுண்டான தெனவறிக. முன்னர் கூறிய விஞ்ஞானகலரும், பக் குவர் அபக்குவர் என விருவகையர். என்னெனின், நெல்முதலியவைபோல அபக்குவம் புசிக்கத்தகாதிருத்தல். சோறுமுதலியன போலப்பக்குவம் புசிப் பாகவிருத்தல். இவைபோல் மலமும்பக்வம் அபக்வம்என இருவகைத்தாம்.

இவைகளைப்பெற்ற ஆன்மாக்களும் பக்குவர் அபக்குவர் என இதனுல் கூறப்படுவர், இதிற்பக்குவமலராவார், மலபரிபாக மிகுதியால் சிவாநுக்ரகம் பெற்றுச்சாயுச்சியமடைவோர். அபக்குவராவார், மலபரிபாக மாந்தியத்தா லே சிவமூர்த்தி யவர்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்ரகஞ் செய் யப்பட்டிருக்கையினும் சுத்தாத்வாவிற்கு அதிகாரிகளாகையால் அதிகார மலத்தைப் பெற்றிருப்போர். இது விஞ்ஞானகல பக்குவாபக்வலக்ஷணமாம். பிரளயாகலரும் பக்குவர் அபக்வர் என விருதிறப்படுவர். இவர்களுள் பக்குவ ராவார் மலபரிபாகமிகுதியாலே சிலர்க்குக்கன்மமெல்லாம் பக்குவமாயுற்றள வில்சிவன், தீவிரம் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தியை பதித்து நிரதிகார தீக்கை யாற் றிருக்கண்சாத்தி யவர்கள் பாசச்சேதஞ்செய்துஞானக்கிரியைகளைவிள க்கமுத்தியடைவோர். அபக்குவராவார், கன்மாநுகுணமானபோகத்தைப்புசித் துத் தொலைக்கைப்பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப்புவனசதேகமாகியயோனிக டோறும் பிறந்து ஒன்று திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாக மானவாறே சிவ மூர்த்திசத்திபதிவித்து அறிவைவிளக்க முத்தியடைந்தவர்கள். இனிச்சகல ரும் அதிபக்குவர், மந்தபக்குவர், அபக்குவர் என மூவகையர், அதில் அதிபக் குவராகிய தேவர் தானவர் முதலாயினுரைச் சிவமூர்த்தி, தீவிரம் முதலிய சதுர்வித சத்திநிபாதத்தால் திவ்யமான திருமேனியையதிட்டித்து அவர்கள் பாசத்தைச்சேதித்து அவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை விளக்கித் திதிகாலமுடியும ளவும் சுத்தாத்வாவிற் போகங்களைப் புசிக்கச்செய்து மகாசங்காரத்திலே மோக்ஷத்தையடைவிப்பர். மந்தபக்குவராவர், சிவமூர்த்திமந்தம் மந்தரமெ ன்னும் சத்தியைப்பதிப்பித்து ஆசாரியனை யதிட்டித்து அவர்களுக்கு அநுகுண மான தீக்கையைச்செய்வித்து அவர்கள் எப்பதத்திலிருந்து போகம் புசிக்க விரும்புகின்றனரோ அப்பதத்தில் யோசிக்கப்பெற்றவர். இனி அபக்குவர் மலபரிபாகம் பெறுதாராய்த்தாங்கள் செய்தகன்மத்துக்கீடாய்ப் பெற்றசரீரத் தையெடுத்துப் போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மலபரிபாகம் வர ஆசாரியனுல் தீக்கையடைந்து மோக்ஷம் அடையுமவர். இதனை விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் விரிந்தநூல்களாகிய பௌட்கரம், மிருகேந்திர முதலிய வற் றினையாராய் ந்தறிக. தேவரிடத்துற்ற அமிர்தம் உண்டார்க்கு நரைதிரை

பசி முதலியபோக்கும், இது அங்ஙனமன்றி யெக்காலத்தும் பிறவியெடாப் பேரின்பவாழ்வினை யளிப்பதாதலால் அதனிடை வேறுபட்டதென்பார் அமிர்தவாரி என்றார். அமிர்தம் மரணத்தைப்போக்குவதென்பதுபொருள். இது உபசாரம் என்னின் தேவர்களுக்கு அமிர்தமுண்டும் மரணம் மூப்புமுதலிய வுண்டென ஆகமவளவை யானறிதலின்என்க. என்னெனின், பெருந்திரட்டு "தீயவசுரர் பகையுண்டுசெற்றமார்வ மிகவுண்டுநோயுண்டநங்கனுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தாயான, காயமுண்டுகைதொழ வேண்டுநருமுண்டு கற்பத்தே" மாயுந்தன் மையுண்டானுல் வானோர்க்கென்னை வளனுண்டே? எ-ம் குருடன் புகராமார்த்தாண்டன் குட்டரோகியாமெனுரு, புருடன்றலைநோய் புரந்தரற்குப்புயத்தில் வாதந்தக்கற்குச் சுரநோயுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு, வருணற் கிவ்வாறமரர்க்கு நோயுண்டுண்டே மருத்துவரும்" என்றவற்றாலறிக.

மலபரிபாகமான ஆன்மாக்களின் மலதோஷத்தினைத்தீக்ஷையினால் சோதித்து முத்தியடைவித்தலின் இறைவனை வாரிஎன்றார். வாரிஎன்னும் பதத்திற்கு மேடுபள்ளங்களை மறைப்பதுஎன்பது பொருள் அதுவேகடல், நீர்கொண்டவாரி அலைதல் வற்றல்போல தன்சந்நதி மாத்திரத்தில் முத்தேவர் முத்தொழில் செய்யாநிற்கத் தாம் வாளாமேவும் பெருந் தகைமையுடையனுதலின் நெடுநிலை யென்றார்.

மாடக்கோபுரத்தாட கக்குடுமி மழைவயிறு கிழிக்கும் என்பது அதிசயோக்தியணி. வாழ்நஎன்பது வாணஎனநின்றது மரூஉவென்ப. அன்றி இருமொழியாக்கொண்டு திரிதல்விகாரமெனினுமாம். வான்கனிமுதல்,. வாண, இறுதியானவை அண்மைவிளி. இறைவன்திருக்குறிப்பின் வழிநின்று ஆன்மாக்களை முத்தியடைப்பித்தலாகியகிருத்தியங்களைச்செய்பவள் சத்தியாதலின் நின்வழுவாக்காட்சிஎன்றார். உலகமெல்லாவற்றிலுமுள்ள சராசரங்களுக்குத்தாயாய் அவர்களையளித்து உலகம் மூப்படையினும் தான் மூப்படையாது கன்னிப்பருவமடைந்திருத்தலின் முதிராவிளமுலையென்றார். இதனைச்சிவஞ் சத்திதன்னை யீன்றுஞ்சத்திதான் சிவத்தை யீன்று, முவந்திருவரும் புணர்ந்திங்குல குயிரெல்லா மீன்றும், பவன் பிரமசாரியாகும் பான் மொழிகன்னியாகுந், தவந்தருஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் றெரியுமென்றே" எ-ம் "பங்கயற்கணரிய பரம்பரனுருவே தனக்குரிய படிவமாகி, யிங்கயற்கணக னுலகமெண்ணிறந்த சராசரங்களீன்றுந்தாழாக், கொங்கையற் கண்மலர்க்கூந் தற்குமரிபாண்டியன் மகள்போற் கோலங்கொண்ட, வங்கயற்கணம்மைவயிரு பாதப் போதெப்போது மகத்துள் வைப்பாம்." என்பவற்றாலறிக. பாவை, பிரதிமையென்பதின் மரூஉ. இவளின் மிக்கவனப்புடைப்பொருள் வேறின்மையின் பாவை யென்றார். பாவை யென்பது கைத்தொழில் வல்லகம்மியன் கைம்முயன்று அழகு முதலிய பெய்து அமைக்கப்பட்டதாதலின் இறைவிக்கு ஏகதேசவுவமை. இறைவன் இறைவியுடனீக்கமறநின்றும் தாம் பிரமசாரியும் போகமுதல்வரும் ஆதலின் பரமயோகி யென்றார். தேவரீர் சந்நிதிக்காண்பெருந் தேவரும் வாய்பொத்திக் கைகட்டிநிற்பர். அடியேன் மிகைபட

கூறுது ஒரு மொழியே கூறுவன் என்பார் ஒன்று உணர்த்துவன் என்றார். இச்சொல் தன்னையுணர்த்தாது பொருண் மேலாதலின் ஆகுபெயர். என்தந்தையென்பது எந்தையென மருவிநின்றது. பின்கூறப்போம் தந்தை பலரும் அழிநிலையுடையார் எஞ்சி நின்ற நீயேஎன்னை யாதரித்துக் காக்குங் கருணை பூண்டாயாதலின் அவரையொழித்து எந்தையென்றார். சேதனுசேதனத்தையடக்கி அகிலலோகம்என்றார். அன்றிப்பதினன்கென்னும் எண்ணினப்பாலுமிப்பாலுமாகிய பல்லண்டங்களெனினுமாம், நால்வகையாகிய அண்டசம் உத்பீஜம், சுவேதசம்,சராயுஜம், அடங்க அநந்தயோனியென்றார்.இதுமுடிந்தது முடித்தல் இவையனைத்தும் எஞ்சிநின்றனவுமடங்க நிகிலமும் என்றார். "பூவண்ணம் பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப, மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியானைதாங்கி, மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா, மேவண்ணலன்னன் விளையாட்டின் வினையை வெல்வாம்" என்றபடி மூவரும் சிருஷ்டியாதிதொழில்களைச் சந்நிதிமாத்திரையிற் செய்யாநிற்கத் தனக்குச்சிறிதும்பற்றின்றிச் சுத்தஸ்படிகம்போல் நினைத்தமாத்திரையில் அனைத்தையு மாக்குதலின் நினைத்த நாட்டொடங்கி யென்றார். நால்வகை யோனியிலும் வெவ்வே றுருக்கொண்டு பலபேதப்படுதலினுலும், அவற்றில் ஆன்மா, கன்மத்துக்கீடாகத்தொடக்குண்டு பிறவித்துன்பமுறுதலின் எனைப்பலயோனியும் நினைப்பரும் பேதத்து என்றார். உயர் திணைக்கண் ஆண் பெண் பலர்எனும் மூக்கூறு மடங்குதற்கு யாரும் எ-ம், அவ்வாறே அஃறிணைக்கண் ஒன்றும் பலவுமடங்க யாவையும் எ-ம், கூறினர். ஈண்டுப் பன்மைவிகுதியேற்றயா வினுப் பொருட்டன்று. எஞ்சாமைப்பொருட்டு. யாவையும் யாரும் என்பதின்கண் உம்மைகள் முற்றுப்பொருள். நான் அச்சராசரங்களாகிய பொருள்களிற் தனித்தனிப் பிறந்து கடைப்பட்டேன் என்பார் தனித்தனி தாயாராகியுந் தந்தையராகியும் வந்திலாதவர் இல்லை என்றார். அவ்வாறு அச்சராசரங்களிற் புக்கு அவற்றை முறையே தாய் தந்தையராகப் பெற்று வளர்ந்து நான் பருவத்தை யடைகையில் என்னைத் தாயாகவுந் தந்தையாகவுங்கொண்டு பிறபிறப்புழி அவற்றிற்கு நான் தந்தைதாய் ஆனேன் என்பார் யானவர் தந்தையாகியுட் எ-ம், என் பிறவிசகடக்கால்போல் தோன்றிய அன்றுதொட்டுப்பல்வகைப்பிறவியிற் றடுமாறி எல்லாநிலத்திலும் பிறந்தும் அவ்வகை யிறந்தும் வருருதலின் பிறவாநிலனுமில்லை யவ்வயினிறவாநிலனுமில்லை யென்றார். பிறந்தகாலத்து என்னின் வலியுடைமையானும் என்னையொத்த பிறவியினவற்றைத் தின்று ருசிகண்டமையானும் என்னைக் கண்டகாலத்து ஆமிடமெனத் தேறிப் பசிநோய்போக்கச் சூறைகொள்ளும்விலங்குகளுண்மையின் எனைத்திறு வுயிர்களுமில்லை எ-ம். அவ்வாறேயானும் சேதனமென்னுஞ் சேற்றினைப் பெறுத செந்துவாகப்பிறப்புழி எனது பசிநோய் களைவான் என்னிற்கீழ்ப்பட்டு எனைக்கண்ட துணையானே யஞ்சியடங்கும் பிராணிகளைக்கவர்ந்து அவற்றைப்பசிக்கு மருந்தாக் கோடலின் யானவைதமைத் தின்றுதொழிந்தது மில்லையென்றார். கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம் எனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைவிக்கமாட்டா கொல்லாமைதானே பிற அறங்களெல்லாவற்றின் பயன்களைத்தருமெனவும், எல்லா அறங்களினும், எற்றமுடைத்தாகவுங்கூறப்ப

டுதலின். அடிகள் வாளுளிறைவனடி ஞானமின்றி வீணளாயொழிந்தவென
விரங்கி அனேத்தேகாலமுஞ் சென்ற தென்றார். இயன்ற தோர்பொழுதினிட்
டராதுமலராச்சொன்னதுமந்திரமாகக்கொண்டுகாப்பாய் என்னுந்தெளிவுடை
மையின் யானிதன்மேல் இளேச்கு மாறிலனே என்றார். நீ சோதிக்குட் சோ
தியாகிய பரஞ்சோதியாயினும் உன்னே மந்திரத்தால் வசப்படுத்தல் ஆகுமெ
ன்பார் நின்னஞ்செழுத்தென்றார். சிவாகமங்க ளிருபத்தெட்டினேயும் மற்றய
வேதங்களேயுமடக்கி அஞ்செழுத்து நவிலுந்தந்திரம் என்றார். அடியேன் அவ்
வேதசிவாகமங்களேக் கற்கவலியிலேனுயினும் அதனேயோதி யுணர்ந்து அத்தக
ஒழுகும் ஒழுக்கமுடையாரைப் பின்பற்றி யொழுகினேனல்லன் என்பார். தந்
திரம் பயின்றவர்ப்பயின்றதுமிலனே என்றார். சிவபூசையைக் கடைபிடித்து
அதனுல் முத்தியடையு முறைமைகொண்ட முத்தராவார் சிவாகமத்திற் கூறி
யமுறைப்படி தக்க காலங்களிற் சிவபூசை செய்வார் அங்ஙம் யான் செய்
யேனுயினும் அடியேன் பலபொழுதுகொண்ட ஓர் நாளின் பாகத்தை யுனக்
காக்கியதை, யேற்க என்பார், இயன்றதோர் பொழுதின் என்றார். இதற்கு
"தேச மிடங் காலந் திக் காசனங்களின்றிச் செய்வதொன்றுபோற் செய்யா
ச்செயலதனேச் செய்தாங், கூசல்படு மனமின்றி யுலாவனிற்றலுறக்கமுணர்வு
ண்டி பட்டினியிருத்தல்,கிடத்தல், மாசதனிற் றூய்மையினில் வறுமைவாழ்வில்
வருத்தத்தில் திருத்தத்தின்மைதுனந்திற் சினத்தி, லாசையினில் வெறுப்பிலி
வையல்லாது மெல்லாமடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை யகலார். என்ற
தாற்காண்க. புறம்பேயு மரன் கழல்கள் பூசிக்கவேண்டின் பூமரத்தின் கீழ்
விழுந்தபோதுகளுங்கொண்டுசிறந்தாங்குச் சீர்ச்சிவனே ஞானத்தாலங்குச்சிந்
திக்கும்படியிங்குச் சிந்தித்துப்போற்றி, என்றபடி பூமரத்தின்கீழ் உதிர்ந்தசரு
கு இலேமுதலிய எதுகொள்ளினும் ஏற்க வென்பார் இட்டது மலரா எ-ம், இ
தனுலன்றே பச்சிலே பழம் போதேனும் பரித்திட்டுப் பத்திசெய்வார்க், கெச்
சமிலிருமைப் பேறும் கொடுத் தருளிறைவ போற்றி, என்று பிறருங்
கூறினர். உன்திருநாமம் அனேத்தும் உன்னேத்துதித்தனவேயாம் ஆதலின்
யானவைபயின்றுளேன் ஆதலின் உன்னேக்குறித்துக் கூறியகாலத்து அவை
யுனேக்குறிக்கும் மந்திரமாக எண்ணுகவென்பார் சொன்னது மந்திரமாக எ-ம்
பிறவி, துன்பந்தருவதாதலால் இடர்பிறப்பு எ-ம். அதுகாரண காரியத்தொட
ச்சியாய் நிற்றலின்கடல்எனவுங். கூறினுர்,

வெண்பா.

கடலான காமத்தே காறாழ்வர் துன்பம்
அடலா முபாய மறியார்-உடலாம்
முழுமலத்தை யோர்கிலார் முக்கட் பெருமான்
கழுமலத்தைக் கைதொழா தார். (அ)

(இ-ள்.) முக்கண்-திரிநேத்திரங்களையுடை, பெருமான்-பெருமையிற்சிறந்த சிவமூர்த்தியெழுந்தருளியிருக்கும், கழுமலத்தை திருக்கழுமல வளநகரினை, கைதொழாதார்-கைகொண்டு வணங்கா அறிவிலிகள், கடலானகாமத்தே-(காமந்தலைப்பட்டார்) ஆழுங்கடலானகாமத்தில், சால்தாழ்வர் - அழுந்துவார், துன்பம்-பிறவித்துன்பம், அடல் ஆம்-நீருகும், உபாயம்அறியார்-தந்திரத்தையுணரார், உடல் ஆம்-தேகமாகிய, முழுமலத்தை - நிறைந்த மலப்பாண்டத்தை (யழிவுடைத்தென்று) ஓர்கிலார் - ஆராய்ந்தறியார். எ-று.

சிவமூர்த்தியை வணங்காதார், தாங்கொண்ட முழுமலவுடம்பை யறியாதவராகிக் காமக்கடலிலழுந்துவர். என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) அச்சம்பெரிதும் இன்பஞ்சிறிதுமாயினுங் காமங்கதுவப்பட்டார், கும்பிக்குள் கூர்த்த வினையுடைத்தென்றறியாது வரைவின் மகளிரோடும் பிறன்வரைநின்றாரோடும் இழிகுலமகளிரோடும் வரையறையின்றிக்கூடி அறம்புகழ்கேண்மை பெருமைமுதலிய இழந்து அதி லழுந்துதலின் கடலானகாமம் எனவும், அன்றி "உலகமெல்லாம் பொது நீக்கி யொருகோலோச் சிப்புரந்திடினும் இலகுமவுலி நவமணி பூணிமைக்கும் பொற்றூ சணிந்திடினும் அலகிலாதபெருஞ்செல்வமள கேகசன் போற்றுய்த்தாலும், கலகவிழியார் முயக்கற்றூர் காலானடக்குங்கழிபிணமே" எனவும், "கன்னலன்றி வேம்பு நுகர்காமத்துரோகிகள்போற், பின்னையொருதெய்வத்தைப் பேசோமே, யெந்நாளுஞ் சாற்றுவதுங் காமகலைசாதிப்பதுங் கரணம். போற்றுவதுங்காமனடிப்போது" எனுங்காமநூலார் மதம்படக்கடலானகாமம் என்றூர். எனினும் ஆம். அதிலழுந்திஞர் சேற்றிலாழுங் காரான்போல் எழுந்து அறநெறி புகுதாராதலின் கால் தாழ்வர் எ-ம், மற்றையதீமைகள் செய்யுந் துன்பத்தினும்மிக்கதென்பார் காமத்தே எனப்பிரிநிலையேகாரமிட்டுப் பிரித்தார். இதனைக் கொண்டார் விளிந்தாரின்வேளில்லர்மன்ற, தெளிந்தாரிற் றீமை புரிந்தொழுகுவார் என்றவாறுய்த் தம்மையுந் தலைவனையுமறந்து பிராரத்தத்தை யொழிக்கும் வகையில்முயலாது தாம்மேற்கொண்ட இணைவிழைச்சினையே இன்பமெனக்கொண்டுவாளுளிழத்தலின் துன்பம் அடலாம் உபாயமறியார் என்றூர். உபாயமாவது, நல்லோரையும்சிவனடியவர்களையு மடுத்து அவர்களுக்கு ஏவல் செய்து உபசரித்து அவரருள்பெற்றுத்தன்னையுந் தலைவனையு மறியப்புகுதல், இவ்வகைப் பெறுதற்கரிய பிறவியினைப்பெற்றும் இறைவனது கல்யாண குணங்களிலழுந்தி யப்பேரின்பந்துய்க்க முயலாது சின்னீரதாகிய சிற்றின்பம்வி ழைந்து காலனுக் கிடங்கொடுத்துக் கணத்தில்மாய்வர் எனத்தம்மினங்கண்டு வருந்துவார் அறியார் என்றூர். குடருங்கொழுவுங் குருதியு மென்புந், தொடரு நரம்பொடு தோலுமிடையிடையே வைத்ததடியும் வழும்பும் முதலிய மல மூத்திராதி கோழை முதலிய நிறைந்தபாண்டத்தைஒருவுருவாகப் பிரமன்கருமத்திற்கீடாய்ப் பூமியிற்பிறப்பிக்கவைத்தான் இதனது நிலைமை நீர்க்குமிழி அதன் மேலெழுத்து எனவெண்ணூர் என்பார் முழுமலத்தை யோர்கிலார் என்றூர். இவ்வகைத் தேகமே நித்யம் அத்தேகத்தாலார்ச்சித்த பொருள் அழியாத்தன்மைத்து பெண்டு பிள்ளை முதலிய வெல்லாம் கெடாநிலை

மைத்து எனவெண்ணி அவற்றிடஞ்சத்திய புத்திசெய்வோரே, இறைவன் ஒருவன் உளன் அவனைத் தொழுதுய்யவேண்டியே இத்தேகம் அவனால் கருணையாகவெண்ணி அளிக்கப்பட்டது என எண்ணாது வாணாள்வீணாள் போக்கிப்பொருட்களை நல்வழியாகிய சிவாலயத்திருப்பணி முதலியவற்றில் செலவிடாதும் அவன் திருக்கோயில் வலம்வராதும் அவனுக்கென எழுந்தகரங்களால் அவனைப்பணியாதும் ஆணவமிகுதியால் அவனையும் அவனடியவர்களையுமிகழ்ந்து நரகமடைவார் என்பார் கழுமலத்தைக் கைதொழாதார் என்றார். கடல் என்பது கள்தல் எனப்பிரித்துத் தோண்டப்பட்டதெனப் பொருள். கொள்ப அடல் தொழிலாகு பெயராய்த் தீயுண்டுமிழ்ந்த சாம்பற் காயிற்று. மலம் என்பது (மலதேதரா யதிதேஹமிதிமல:) எனும் விற்பத்தியால் தேகத்தைத்தரிக்கச்செய்வது என்பது பொருள். மலமாவன ரத்தம், சீ, குறும்பி, கொழுப்பு, கோழை, கண்ணீர், கண்பீளை, மலம், மூத்திரம், முதலியன.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தொழுவாளிவள்வளைதோற்பாளிவளிடர்க்கேயலர்கொண்
டெழுவாளெழுகின்றதென்செயவோவென்மனத்திருந்துங்
கழுவாமணியைக்கழுமலவாணனைக்கையினிற்கொள்
மழுவாளனைக்கண்டுவந்ததென்றாலொர்வசையில்லையே. (௯)

(இ-ள்.) இவள் - அவனைக்காணாது கேள்விமாத்திரையில் வருந்து மிவள், தொழுவாள் - (அவனது சீர்கேட்டுத்) தொழுவாள், வளைதோற்பாளிவள் - இவள் தனது கரத்தில் அணிந்திருந்த வளைகளையிழப்பள், இடர்க்கே - இங்ஙனம் வருந்துந் துயருக்கு ஆற்றாதவளாய், அலர்கொண்டு - புலம்புதலைக் கொண்டு, எழுவாள் - நிலைநின்று நீங்குவாள், எழுகின்றது - இங்ஙனம் இவள் சித்தவேறுபாடு கொண்டெழாநின்றது, என் செயவோ - யாதுசெய்யவோ, (தெரிந்திலேம்) என் மனத்து - எனது மனத்தில், இருந்தும் - நீங்காதிருந்தும், கழுவாமணியை - சுத்தஞ்செய்யாத மாணிக்கத்தை, கழுமலவாணனை திருக்கழுமலத்தைக் கோயிலாக்கொண்டவனை, கையினிற்கொள் - திருக்கரத்தில் கொண்ட, மழுவாளனை - மழுவாயுதத்தையுடையானை, கண்டு - தரிசித்து, வந்தது என்றால் - இவ்வேறுபாடு வந்தது என்றால், ஓர்வசையில்லை - ஒரு பழியும் நேராது. எ-று.

இது தலைவியின் வேறுபாடு கண்டதோழியூரலர் கூறுதற்கஞ்சி இவ்வகை வருந்துவாள் நிலைமை, கழுவாமணியாங் கழுமலவாணன் பொருட்டுக் கொண்டதெனின் பழியின்று எனக்கூறாநிற்றல்.

(கு-ரை.) அவள் கொண்ட மனப்புழுக்கந் தீரக் குளிர்ந்ததனதுபார்வையாற் கருணைசெய்து தனது திருக்கரத்தால் அவள் கரத்தினைப்பற்றித் தேற்

ருன் என்பாள் தொழுவாள் எனவும், அங்ஙன நினைந்தாளிடத்து இரக்கஞ் சிறிது மிலனாய் நின்றதனால் அவள் கவலைகொள்ள அதனால் மனமெலிய அம் மெலிவு காரணமாகத்தேகம்வாட அவ்வாட்டங் காரணமாகக் கரவளை நெகிழ்ந்தது என்பார்வளைதோற்பாள் எ-ம், இவட்கு இத்தலைவனிடத்து மனம் பதியாமுன் வளைக்கிடங்கொடாது நின்றகரம் இப்போது அதுகொள்ள இளைத்ததென்பாள் தோற்பாள் எனக்கூறினாள். இவள் என இருமுறை கூறியது அன்பு மிகுதிபற்றியென்க. வளையென்பது ஆகுபெயராய் வளைந்த அவ்வணி குறித்து நின்றது. இவ்வகை யன்புமாசையுமுற்ற என்னிடத்துச் சிறிதுங் கருணைசெய்யான் பொருட்டுப் பலருநிந்தைகூறிப் பழிகூறும் வகை அதனை யலர்தூற்றுவான்கொண்டு புறம்போவாள் என்பார் இடர்க்கேயலர் கொண்டெழுவாள். எ-ம். இவ்வாறு பலவிதப்படசெய்கை செய்து புலம்புதல் இன்னகாரணமெனத்தேறேன் வேறேது நினைவோவென்பாள் எழுகின்றதென் செய்வோ என்றாள். இங்ஙனம் தொழுதலும் வளைதோற்றலும், அழுதலும், எழுதலும், பிறர்காரணமாகவன்றிக் கழுமலவாணன் பொருட்டெனின் உலகர் வசை கூறார். இது அவனிடைப்பதித்த அன்புகாரணமாகக்கொண்டதென விரங்குவர் என்பார் வசையில்லை என்றாள். ஆணவம் கன்மம் மாயை முதலிய மலத்தைக்கொண்ட எனது மனதினையிடமாகக்கொண்டிருந்தும் உயர்ந்த நவமணிகளும் தாழ்ந்த இடங்களாகிய இப்பி, பவளப்பூச்சி, மலைக்குகை, முதலிய இடங்களிற் சனிக்கினும் அவற்றிற்கு அப்பிறப்பிடத்தினாலுற்ற குற்றம் நேராவகைதான் சிறிதுங் குற்றமிலாத நிர்மலன் என்பார் என் மனத்திருந்துங் கழுவாமணியை என்றாள். இவ்வகை அவட்கு நேர்ந்த துன்பங்களை நீக்குதல் அவற்குச்சாலவெளிது என்பாள் கையினிற்கொள் மழுவாளன் எனவுங் கூறினாள். அவனது சகளத்திருவுருவின் அழகினை கண்ணால் நோக்கி மனத்திற் சிக்கெனப்பிடித்து அவனது அனந்த கல்யாண குணங்களை யநுபவித்தலால் வந்தபித்தெனின் வசையின்றென்பாள் கண்டு வந்தது, என்றாள் எனினும் ஆம். இதனைக்கண்டு உவந்த தெனப்பிரித்து கண்டு மனங்களித்ததாலுண்டாய தெனினும் பொருந்தும். என்றாளெனவே இது நான் கூறின் ஏலாது கண்டார் கூறின் நன்றென்றதாம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

வசையில்காட்சி யிசைநனிவிளங்க
முன்னாணிகழ்ந்த பன்னீருகத்து
வேறுவேறுபெயரி னூறின்றியன்ற
மையறுசிறப்பிற் றெய்வத்தன்மை
புகலிநாயக விகல்விடைப்பாக
அமைநாண்மென்றோ ளுமையாள் கொழுந
குன்றுகுனிவித்து வன்றோளவுணர்
மூவெயிலெரித்த சேவகத்தேவ
இளநிலாமுகிழ்க்கும் வளர்சடைக்கடவுணின்

நெற்றியிற்சிறந்தவொற்றைநாட்டத்துக்
காமனைவிழித்த மாமுதுதலைவ
வானவரறியா வாதியானே
கல்லாவுளத்திற் புல்லறிவுதொடர
மறந்துநோக்கும் வெறுந்தண்ணாட்டத்துக்
காண்டொறுங்காண்டொறு மெல்லாம்யாண்டை
யாயினும்பிறவு மென்னதும்பிறரதும்
ஆவனபலவு மழிவனபலவும்
போவதும்வருவது நிகழ்வதுமாகித்
தெண்ணீர்ஞாலத்துத் திரண்டமணலினும்
எண்ணில்கோடி யெனைப்பலவாகி
இல்லனவுளவா யுள்ளனகாணாப்
பன்னாளிருள்வயிற் பட்டேனன்னதும்
அன்னதாதலி னடுக்கும்தென்னெனின்
கட்புலன்தெரியாது கொட்புறுமொருவற்குக்
குழிவழியாகி வழிகுழியாகி
ஒழிவின்றோன்றி னொன்றுதடுமாறி
வந்தாற்போல வந்தவெந்தைநின்
திருவளர்நாட்டங் கருணையிற்பெறலும்
யாவையுமெனக்குப் பொய்யெனத்தோன்றி
மேவருநீயே மெய்யெனத்தோன்றினை
ஓவியப்புலவன் சாயல்பெறவெழுதிய
சிற்பவிகற்ப மெல்லாமொன்றில்
தவிராதுதடவினர் தமக்குச்
சுவராய்த்தோன்றுந் துணிவுபோன்றனவே. (கo)

(இ-ள்.) வசையில்-குற்றமற்ற, காட்சி-தோற்றத்தினையுடைய, இசை-புகழானது. நனிவிளங்க-மிகுதியும் விளங்க, முன்னாள்-பூர்வத்தில், நிகழ்ந்த - நடந்த, பன்னீர் உகத்து-பன்னிரண்டு யுகங்களில்; வேறுவேறுபெயரின்-வெவ்வேறு திருநாமங்களால், ஊறு இன்று - தடையின்றி, இயன்ற-தோன்றிய மை அறு-குற்றமற்ற, சிறப்பின் - மேன்மையினையுடைய, தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தன்மைகொண்ட, புகலிநாயக-திருப்புகலியை யிடமாகக் கொண்டானே, இகல் பகைவரைவருத்தும், விடைப்பாக இடபத்தை வாகனமாகவுள்ளவனே. அமை-மூங்கில் வெட்கிப் பின்னிடும், மெல்தோள் - மிருதுவாகிய தோள்களையுடைய, உமையாள் கொழுந - திருநிலைநாயகியாகிய பிராட்டிக்குத்தலைவனே, குன்று-மேருமலையினை, குனிவித்து-வளையச்செய்து, வல்தோள் அவுணர்-வலியதோள்களையுடைய அசுரரிருக்கையாகிய, மூன்று எயில் - திரிபு

ரங்களை, எரித்த - தீக்கிரையாக்கிய, சேவகத்தேவ - ஏறுசேவகனாகிய தேவ னே, இளநிலா - இளஞ்சந்திரன், முகிழ்க்கும்-அரும்புகின்ற, வளர்சடைக்கட வுள்-வளர்கின்ற சடையினையுடையகடவுளே, நின் - தேவரீருடைய, நெற்றி யிற்சிறந்த-நெற்றியினிடத்துமிருந்துள்ள, ஒற்றைநாட்டத்து-ஒன்றாகிய திரு நேத்திரத்தால், காமனை மன்மதனை, விழித்த-விழித்து எரித்த, மாமுதுதலை வ-பெரிய முதன்மைபெற்ற மூத்தோனே, வானவர் அறியா - தேவர்களறியாத, ஆதியானே - முதற்பொருளே, கல்லாவுள்ளத்தின் - அறிவில்லாதவுள்ள த்தில், புல்லறிவுதொடர - அற்பமாகிய அறிவுதொடரப்பட்டு, மறந்துநோக்கு ம்-மறப்படைந்தறியும, வெறுமைதண்நாட்டத்து-பயனற்றகுளிர்ந்த நோக்கத் தால், காண்தொறும் காண்தொறும்-பலகால் காணுந்தோறும், எல்லாம் - உல கப்பொருள்கள் முழுதும், யாண்டை ஆயினும்-(அவ்வகைக்காணப்பட்டவை) எவ்விடத்தவாயினும், பிறவும்-மற்றவும், என்னதும்-எனக்குரியதும்,பிறரதும்- பிறருக்குரியதும், ஆவனபலவும்-பலவிருத்திபுடையனவும், அழிவனபலவும் - பல அழிவடைவனவுமாகி, போவதும்-இறப்பனவும், வருவதும்-பிறப்பனவும் நிகழ்வதும்-நிகழ்ந்துகொண்டிருப்பனவும், ஆகி-ஆய், தெள்நீர்ஞாலத்து - தெ ளிந்த நீர்சூழ்ந்த பூமியில், திரண்ட - கூட்டங்கொண்ட, மணலினும்-மணலி னைக்காட்டினும், எண் இல்கோடி - அளவு இல்லாத பலகோடி, எனைப்பலவாகி பற்பலவகையாகி, இல்லன உளவாய்-அழிவனதோற்றுவனவாயும், உள்ளன காணு-இருப்பவை அழிவனவாகவும், பல்நாள்-இவ்வகைப்பலகாலம், இருள் வயின்-அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தில், பட்டேன்-அகப்பட்டு மயங்கினேன் அன்னதும்-மேற்கூறியபொருட்களினிலக்கணம, அன்னது-அத்தகைய அழி தன்மாலையதே, ஆதலின்-ஆதலால், அடுக்கும் - அது அவ்வகைசெய்தல் பொரு த்தமுடைத்தேயாம். அது என்ன எனின்-அது எக்காரணத்தாற் கூறுகின்றா ய் எனின், கட்புலன்தெரியாது-கண்ணறிவினால் விளக்கமுறநோக்காது, கொட் புறும் - மனக்கலக்கத்தை யடையும், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, குழிவழியாகி குழியே வழியாகவும், வழிகுழியாகி - வழியேகுழியாகவும், ஒழிவுஇன்று ஒழியாமல், ஒன்றின் ஒன்று-ஒன்றுக்கொன்று, தடுமாறிவந்தாற்போல-மயங்கி வந்ததையொப்ப, வந்தது-நேர்ந்தது, எந்தை-என்தந்தை யானே,நின்-தேவ ரீருடைய, திருஅருள்நாட்டம்-திருவருளாகியநோக்கத்தினை, கருணையின்-திரு வருளால், பெறலும்-அடியேன் அடைதலும், யாவையும் - சராசரங்களாகி உலகமுழுதும், எனக்கு - உன்னருள்விளக்கம்பெற்ற அடியேனுக்கு, பொய் எனத்தோன்றி-பொய்யாகக் காணப்பட்டு. மேவரும் - பொருந்துத லருமை யான, நீயே-ஒருவனாகியநீயே, மெய்யெனத்தோன்றினை - உண்மைப்பொரு ளாக்காணப்பட்டாய், ஓவியப்புலவன் - சிற்பநூல் வல்லவனாகிய புலவன், சா யல்பெற - அழகுற,ஒன்றில் எழுதிய-ஒருகருவியால் எழுதிய, சிற்பவிகற்பம் எல்லாம்-சிற்பவேறுபாடுகள்முழுதும், தவிராது சிறிதும்விடாமல், தடவினர் தமக்கு - தடவிய குருடருக்கு, சுவராய்த்தோன்றும் - (அவை) சுவராகவே கா ணப்படும், துணிவு போன்றன-துணிவையொத்தன. எ-று.

சிவமூர்த்தி, நான்எனதுபுல்லறிவால் இப்பிரபஞ்சத்தை முக்காலததும் ஆவதாகவும்; அழிவதாகவும், இல்லனஉள்ளவாகவும், உள்ளனஇல்லவாகவும்

கண்டுமயங்கினேன், தேவரீரது கருணைநோக்கம் பட்டமாத்திரையில் உலகம் பொய்யெனவும் நீயொருவனுமே உண்மைப்பொருளெனவும் கண்டு தெளிந்தேன் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) பிரமகற்பமுதலிய கற்பங்கள் முடிந்து ஊழிவெள்ளங்கொள்ளுங்காலத்தும் கெடாமல் அக்கற்பங்கடோறும், ஒவ்வொருதிருநாமங்கொண்ட தலமாதலின் முன்னுணிகழ்ந்தபன்னிருகம், எனவும், அங்ஙனம் வெள்ளங்கொண்டு வேறுபெயர்பெற்றதலத்து அக்காலத்துப் பூசித்தவர்களாலிடப்பட்ட திருநாமமும் ,அவர்கள்தொட்டுப்பூசித்ததீர்த்தமும் வேறுவேறுதலின்வேறுவேறு பெயரின் எனவுங்கூறினர். சீர்காழிக்குரிய பன்னிரு திருநாமங்களை மும்மணிக்கோவைக்குச்சொன்ன இலக்கணத்துக்கூறினும். மூர்த்திகளின் திருப்பெயர்களும் தீர்த்தங்களின் பெயரும் பெரும்பாலுங் காணப்படவில்லை. ஆயினும்மூர்த்திகள் பன்னிருகத்திற்குப்பன்னிருதிருநாமம் பெற்றவர் இவர்களென்ன விளங்கவில்லை. பிரமலிங்கம் தோணியப்பர் தண்டபாணி முதலியவர்க்கே சிறப்பும் பூசனையுமதிகம். ஏனைய பிரதிட்டைகள் இந்திரன் திக்குப்பாலகர் பார்க்கவன். முதலியவர்களால் செய்யப்பட்டன. அவை அவர்கள் பெயரானே விளங்குவன. அஃதன்றியத் தலத்துப் பல தேவாசுரர்கள் சிவப்பிரதிட்டைசெய்து பூசித்ததாகத் தலபுராணங் கூறுகின்றது. அதனை "இயக்கர்கின்னரர் சித்தவித்யாதரரிமையவருரகேசர், பயக்குமைங்குரோசத்தளவெல்லையும் பலவகையிலிங்கங்கள், நயக்குமாணிறீஇ வழிபட விருத்தலினகரமிங்கிதைமேலோர் மயக்கமிலிலிங் காடவியென்றலான் மணனுமவ்வடிவாமால், என்பதாலும் அத்தலத்திற்கும் மூர்த்திக்குந்தீர்த்தத்திற்கும் பன்னிருதிருநாமம் உண்டென்பதை "எண்ணிலாத தொல்லிலிங்கமும்பெயருநல்லெழிற்றடங்களும் வாய்ந்து நண்ணியோங்குவ விந்நகரிவற்றின் முந்நான், குபுண்ணியமூர்த்தி, தண்ணிலாவியதடங்கண்முந்நான்கபிதான முந்நான்காக, உண்ணிலாவுமாலிவற்றிறும்பூதெலாமுரைசெயக் கரையின்றே". என்றதலவிசேடத்தாற் காண்க. தீர்த்தங்களை யப்பிரதிட்டை செய்வித்தார் பெயரானே அறிக. இவற்றுனன்றே பெயரின் ஊறின்றியன்ற என்றதுபோலும், ஒரு கற்பத்திற் சூரபன்மனுக்கஞ்சித்தேவர்கள் அடைக்கலமடையக்கண்ட சிவமூர்த்தி குமாரக்கடவுளைவிளித்து அவ்வசுரனைச்சங்கரிக்கக்கட்டளையிட்டனர்" அக்காலத்துத்தேவர்க்குப் புகல் ஆனதலம் ஆதலால் புகலியெனப்பெயர்பெற்றதெனவும், கலியின்கொடுமைக் கஞ்சிய தருமதேவதை நாரதமுனிவர் சொற்படி இத்திருப்பதியையடைந்து சிவமூர்த்தியை யெண்ணித்தவம்புரிந்து தன்மீதெழுந்தருளியிருக்கவும், அழியாநிலையடையவும், பெற்றமையால் புகலி எனத்திருநாமம்வந்தது, அவ்வகைத்தேவர்கள் அடைக்கலமடையக்காத்தருளிய தேவரீர் என்பொருட்டுக் கருணைசெய்துபுகலாயீர் என்பார்மையறு சிறப்பிற்றெய்வத்தன்மைபபுகலிநாயக என்றார். இவளவதரித்த மலைக்கண் உடன்பிறந்தும் அவளது தோளின் அழகுமுதலியவற்றைப் பொழிலாடுமிடத்தும் நீர்விளையாட்டினும் பலமுறைகண்டும்அவளதுதோளுக்குத்தோற்றதென்பார், அமைநாண்மென்றோள் உமையாள் கொழுந என்றார். உமையாள் என்னு மொருமொழி

யை இருமொழியாக்கிப் பிராட்டி ஆள்வதற்குக்கொழுகொம்பானவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் ஆம். கொழுநன் என்பதில் கொழு பற்றுக்கோடுங் பெயரிடைநிலை, அன்விகுதி யெனக்கொள்க. நீ எல்லாம் வல்லவன் உன் முன்னெதிர்ப்பவர் ஒருவரும் இலர் அங்ஙனமெதிர்த்து நிற்பினும் உனதா ற்றலுக்கு ஒருகணமும் போதார் என்பார், குன்று குனிவித்து வன்றேளவுண ர்மூவெயிலெரித்த சேவகத்தேவ என்றார்.

வளர்தலுந்தேய்தலு மின்மையின் இளநிலாமுகிழ்க்கும், எ-ம், இறைவனுக் குத்திருமேனி அவனிற்றேன்றிய உலகமேயாதலின் அவனது சடிலம் திக் குகள் முழுதும்பரக்கும் விசாலமுடைத்தாகலின் வளர்சடைக்கடவுள் என் றார். இதனாலன்றே "தாழ்சடை எட்டுத்திசையும் வீசி" என அம்மையா ரும் திருவாய்மலர்ந்தது, வளர்சடைவினைத்தொகைக்குறிப்பு. மன்மதனையும் அனலாசுரனையும், வச்சிரகேசியையும், எந்திராசுரனையும் எரித்த மகாவீரமு டைமையின் அவ்வாற்றல்தோன்ற நெற்றியிற் சிறந்த ஒற்றை நாட்டம் என் றார். அனைத்தும் அழிந்தகாலத்தும் நீ அழியாது நிலைபெற்றவன் என்பார் மாமுது தலைவ என்றார். அங்ஙனமாயினும் பசுக்களாகியதேவர்கள் முதலியோ ரால் அறியப்படாய் என்பார் வானவர் அறியா ஆதியானே என்றார். அடி யேன் பன்னூல்களைக் கற்றுத்தெளிந்தும் உன்னை அறியும்அறிவு இல்லாமை யின் கல்லாவுளம். எ-ம். பற்றினதைவிட்டும் விட்டதைப்பற்றியும் தடுமாறிக் கொட்புறு கறங்குபோல்வருதலின் புல்லறிவு எ-ம், அங்ஙனம் அவ்வறிவாற் கடைப்பிடித்து ஒன்றைப்பற்றினும் அவைமுற்கணத்திலிருந்து பிற்கணத்தில் மறத்தலின் மறந்துநோக்கும் வெறுந்தண்ணுட்டம் என்றார். காண்டொறும் காண்டொறும் என்றது பன்மை பற்றிய அடுக்கு "எல்லாம் யாண்டை ஆயி னும் முதல், அடுக்கும். என்பதன்காறும் உரைகத்துப் பொருள்களி னிலையின் மை கூறப்பட்டது. இவ்வுலகத்தோற்றக்கேடுகளை யடியேன் கண்கூடாகக் கண்டேன் என்பார். உடம்பட்டு ,அடுக்கும் என்றார். இங்ஙனம் நிலைபேறி லாவுலகை யசத்தியமெனகேட்டும் கண்டும் நீ அதனிடை சத்திய புத்தி வைத்ததென்னை யென்பார்க்கு விடைபருகவார் போன்று "கட்புலன் என்று தொடங்கி வந்தது" என முடித்தனர். இருவர். ஒருவருக்கொரு வர் வினு விடைபடக்கூறிய திவ்வகவற்பாவென்க. நீகருணைக்கருஊல மாத லின் அவ்வேறுபாட்டினைத்தந்தையாயினன் மகற்குற்றஇடுக்கணைமாற்றுதல் போல் மாற்றவல்லையென்பார் எந்தை யென்றார். தேவரீர் கருணையால் என் னைக் காக்கவேண்டு மனக்குறிப்புக் கொண்டவுடன் திருவரு ளென்னிடம் பதிந்ததென்பார், திருவருளுட்டம் கருணையிற்பெறலும் என்றார். மண்பெண் பொன்முதலிய எல்லாம் இனனுன்முன் இருளென வலிகெட்டொழிந்த வென் பார் யாவையும் பொய்யெனத்தோன்றி எ-ம். அங்ஙனம் எல்லாம் பொய்ப டஒழிந்து நின்றவன் நீயே யாதலின் வேதங்கூறியபடிமேவரு நீயே மெய் யெனத்தோன்றினை யென்றார். மேவரும் என்பதற்கு அருள்சுரக்கும் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. அன்பேவலைபாகக் கட்டியாளும் அடியவர்க்கன்றி மற்றையோர்க் கணுகலாகா அழல்போல் அகன்று நிற்றலின் மேவரும் நீ மெ

ன்றார். நீயே எனும் ஏகாரம் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம். மெய்யென்றது அப் பண்புடைப்பொருளுக்கு ஆகுபெயர். ஒன்றில் என்பதைச் சாயல்பெற என்ற தற்குப் பின்னர் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. உயிருள்ள சரங்கள் என மயங் கும்படியெழுதப்பயின்று தேர்ந்த கைவல்லவன் என்பார்ஓவியப்புலவன் சாய ல்பெறவெழுதிய எனவும், அவன் எழுதிய பல்வகை வுருவங்கள் கண்ணால் வேறு படக்காண்போர்க்கு வெவ்வேறாக மயங்கத்தக்கவை யென்பார் சிற்ப விகற்பம் எனவும் கூறினார், தவிராது எனவே சிறிதும் விடாது பார்த்தவர் கள் என்பது கூறப்பட்டது, தடவினர் என்றதனால் தடவுந் தொழிலுடை யார் அந்தகராதலின் அதற்குக் குருடர் எனப் பொருள் கூறினும். தடவி னர் தமக்கு எனவே அங்ஙனஞ் செய்வார் பலர் என்பது போந்தது எனவே சுவரில் எழுதிய சிற்பவிகற்பம்போல வுலகமும் அதை ஒக்கநோக்குங் குருட ன்போல் அதனறிவும் கூறப்பட்டது.

வெண்பா.

எனவே யெழுந்திருந்தா ளென் செய்வாளின்னஞ்
சினவேறு காட்டுதிரேயென்னு-மினவேகப்
பாம்புகலியாநிமிரும் பன்னாச்சடைமுடிநம்
பூம்புகலியானிதழிப் போது. (கக)

(இ ள்.) இனம் - கூட்டமாகிய, வேகம் - வேகத்தினையும், பல்நா - பல வாகிய நாவினையு முடைய, பாம்பு - அரவங்கள், கலியா - ஒலித்து, நிமிரும்-எ ழுகின்ற, சடைமுடி சடைமுடியினைத்தாங்கிய. நம்-நமது, புகலியான்-பூம்புகலி யில் எழுந்தருளிய சிவமூர்த்தியின், இதழிப்போது - கொன்றைமலர்மாலை, எனவே - என்று கூறுதலும், எழுந்திருந்தாள் - உயிர்பெற்று எழுந்திருந் தனள் (அவ்வகைக்கூறியபடி காணாமையால்) என்செய்வாள் - என் செய்கிற் பாள், இன்னம்-இவ்வகைத்துன்பம் அடையும் என துநிலைநிகண்டும், சினஏறு- கோபமுள்ள அவனது இடபச்சேவையை, காட்டுதிர் - காட்டுகின்றீர்கள் என்னும் - என்று கூறுவாள் எ-று.

இறைவனது திருஅடையாள மாலையாகிய திருஇதழிமாலைக்கண்மால் கொண்டு மயங்கும் தலைவியின் நிலைகண்ட தோழியர், அவள் தேறும்வகை இதழித்தார் என, வெழுந்து அது காணாது வருந்த, விடையின்மேல் வரு வானைக்காட்ட நீவிர்நான் விரும்பியதைச்செய்யாமல் விடையைக் காட் டுகின்றீர் என்று வருந்திக்கூறுதலாம்.

(கு-ரை.) சாம் நிலைமைத்தாகிய மக்களுயிர் நீங்காது வருந்துதலைக்கண்ட வுலகத்தவர், அவ்வுயிர் பெண், பொன், மண் மக்கள், இவற்றில் ஒன்றில்தொட க்குற்றுத் துன்புறுகின்றதெனக்கருதி, அவற்றில் அவ்வுயிர்க்குப்பட்டதைக் கூற நீங்குநிலைத்தாகிய அது, தளிர்த்துக்கண்விழித்து நோக்குதல்போல்இறை வனது இதழிமாலைக் கண் அவாக்கொண்டு அவனிடைலயப்பட்டாளுக்குப்

பாங்கரிருந்த தோழியர் அவட்குயிருண்டோ வின்றோவெனக்காண்பான்வேண்டி அவள்காதல்கொண்டானது அடையாள மாலையாகிய இதழியென, ஆவென்று உயிர்பெற்றெழுந்தாள் என்பார்எனவே யெழுந்திருந்தாள் என்றார். எனவே என்பது என்றுகூறவெனப்பொருள்படுதலால் சொல்லெச்சம் எழுந்திருந்தாள்ஒருசொல்லின் தன்மைத்தெனக்கொள்ளாமல் இருசொல்லெனக்கொண்டு எழுந்து இருந்தாள் எனக்கொண்டு உயிர்பெற்று எழுந்து சிறிது இருந்து விளுவி எனப்பொருள் கூறினும் ஒன்றும். பிறர்வயப்பட்ட பொருளைக் கோடல், கொண்டான் இரக்கமுற்றுத்தரின் அல்லது கூடாது ஆதலால் அது தனது வசத்ததன்று என்பார் கண்டவர் கூற்றுப்போல் என் செய்வாள் என்றார். தனது கூடாநிலைகண்டுந் தேறாராய்த்தாமதத்தொழில் செய்கின்றார் என்பார். இன்னம் எனவும், காமாதி தோஷங்களைக் கண்டகாலத்து வெறுக்கும் பெருந் தகைமை யுடையது என்பார் சினவேறு, எ-ம் இவ்வகை பலர்கூடியும் ஒருத்தி படுந்துயரைப்போக்க வல்லீரல்லீர் என்பார் காட்டுதிர் எ-ம், கூறினள். காட்டுதிரேற்றீரும் எனவும் பாடங்கூறுவர். நாகம், காளி, காளாத்திரி, யம, யமதூதன், என்னும் பற்களால் பசியுற்ற காலத்தும், பயந்த காலத்தும், நொந்த காலத்திலும் கோபத்தால் பற்கண்விட மிகுதலாலும், மிதித்தலாலும், தேவர், முனிவர், காலன் முதலியவர்கள் ஏவலினுல் பிராணிகளைக்கடிக்கும். அங்ஙனம் கடிக்குமிடத்து அப்பற்களால் விடம் பாயும் வேகம் மூன்றுவகை, அவை வாயுவேகம், வருணவேகம், தேயுவேகமெனப்படும். அவற்றுள் வாயுவேகம், எட்டுவகை, வருணவேகம், பத்துவகை, தேயுவேகம் பத்துவகை, அவற்றுள் வாயுவேகத்திற்கு மாத்ரை ஐம்பது. வருணவேகத்திற்கு மாத்திரை பதினெட்டு, தேயுவேகத்திற்கு மாத்திரை தொண்ணூற்றெட்டு, அவற்றுள் வாயுவின் முதல் வேகத்திற்கு மூர்ச்சித்து வேர்க்கும் இரண்டிற்கு வெதுப்புண்டாகும், மூன்றிற்குக்கண் செருகும், நான்கிற்கு வாந்தியுண்டாம், ஐந்திற் கோழை, ஆறிற்கு அறிவழியும் ஏழிற்கு விறைத்திடும் எட்டிற்குயிர்போம, என்க இரண்டாவதாகிய வருணவேகத்திற்கு, ஒன்றிற்கு மயிர்க்குச்செறியும், இரண்டிற்கு வாயுலரும் மூன்றிற்கு மதிமயங்கும், நான்கிற்குக் கபமிகும்- ஐந்திற்குத்தலைநடுங்கியறிவழியும் ஆறிற்குக் கண்விழித்து முகடு பார்க்கும், ஏழில் உடல் விறைக்கும் எட்டினில் அடங்கும் ஒன்பதிற்குச்சுக்லம் வெளியாம், பத்தில்மரணம், என்க தேயுவின் முதல்வேகம் கண்சிவந்து முகங்கருகும், இரண்டில் நீர் தடித்துக் கடுத்திறங்கி முகம் வெளுத்து உடல் முழுதும் ரோமம்புல்போல் குச்செறிய நிற்கும், மூன்றில், வாய் குழறிச் சிந்தைகலங்கியுடல் நொந்து விழும் நான்கில் குடலிரைந்து நாசியினீர்வடிந்து பொலிவழியும். ஐந்தில் விழி உடல் வெடுவெடென நடுங்கிடும், ஆறில் பற்கடித் துடல் விறைக்கும். ஏழில் சொல்கெடும். எட்டிற் சுவாசமெழுந்து கண்கள் மேனோக்கும், ஒன்பதில் உயிர் ஒடுங்கும். பத்தில் உயிர் பாந்திடும் ஆதலின் இனவேகப் பாமபுகலியா நிமிரும் என்றார். கருடன் கொணர்ந்த அமிர்தஞ்சிந்திய தருப்பையினை நக்கி யுருசித்துத் தருப்பையால் வாய் பிளவுண்டமையின் பன்னு என்றார் பன்னுவென்பதனை வேகத்துடன் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. இதழி,

கொன்ற. அது ஏனையமலர்களிற்சிறந்த மணங்கொண்ட இதழ் பெற்றதனாற் பெற்ற பெயர் எனக. இதழ் இ 'எனப பிரித்து இகரத்தை யொன்றன் படர்க்கை விகுதியாக்குக. போது பொழுதுஎன்பதன்மரூஉமொழி இதுஆகு பெயராய் மலரினை யுணர்த்திற்று.

கீட்டளைக்கலித்துறை.

போதும்பெறாவிடிற் பச்சிலையுண்டுபுனலுண்டெங்கு
மேதும் பெறாவிடினெஞ் சுண்டின்றேயிணையாகச் செப்புஞ்
சூதும்பெறாமுலைப்பங்கர்தென்றோணிபுரேசர்வண்டின்
றாதும்பெறாதவடித்தாமரைசென்றுசார்வ தற்கே. (கஉ)

(இ-ள்.) செப்பும் - கிண்ணத்தையும், சூதும் - சொக்கட்டான் காயையும், இணையாக - ஒப்பாக, பெறா - அமையப் பெறாத, முலை - ஸ்தனங்களையுடைய பிராட்டியை, பங்கர்- ஒரு பாகமாகக்கொண்டவர், தென்தோணிபுரேசர் - தெற்கின்கணுள்ள திருத்தோணி புரமென்கிற சீர்காழிப் பதியையிடமாகக்கொண்டவரது, வண்டு - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, இன் தாதும் - இனிய மகரந்தங்களையும், பெறாத - பெற்றிராத, அடித்தாமரை - திருவடித்தாமரைகளை, சென்று சார்வதற்கு - போய் அடைவதற்கு இன்று - இப்போது, போதும் பெறாவிடில் நல்லமலர்கள் பெறாவிடில், பசுமை இலைஉண்டு - பச்சிலையேனும் உளது (அப்பச்சிலையும் பெறாவிடில்) எங்கும் - எல்லாவிடங்களிலும், புனலுண்டு - நீர் உளது, ஏதும்பெறாவிடில் - முற்கூறிய மூன்றும் கிடைக்காவிடின், நெஞ்சு உண்டு - மனம் உளது, (அதுகொண்டு அவனை வழிபடுக) எ - று. மனமே அவனைப்பூசிப்பதற்கு எங்கும் மலருண்டு இலையுண்டு நீருண்டு அவற்றால் புறப்பூசைசெய்து. புண்ணியங்கொள்க அன்றியவை பெறாவிடின் மனத்தாற் முற்கூறிய மூன்றையுங்கொண்டு பூசித்து வழிபடுக என்று அவனையடையும் உபாயங் கூறியதாம்.

(குறை.) கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூக்களில் இன்னமலர் இன்ன காலத்தில் சாத்தினிறைவனுக் காமெனக்கூறியமுறை சாத்தமுடியாவிடின் என்பார, போதும, எனவும அங்ஙனம் நியமித்தபுட்பங்கள் கிடையாவிடின் நியமமின்றி யெல்லாமலரும் சாத்தலாம் என்ற “ கூறும் பூவிங்கிதவென்று குறிப்பாருளரோ குவலயத்தில் நாறும் பூவுந்தேவருக்கா நாறாபூவுந்தேவருக்காந், தேறும் பூவையாகமத்திற் கரைகண்டவரார் சிவன் முடிமேல், ஏறுக பூவாய் வனத்திலுள்ளவெல்லாபூவும்பயன் படுமால்.” என்றமுதுமொழிப்படி பலமலருஞ் சாத்துக அவையுங் கிடையாவாயின் என்பார் பெறாவிடின் எ-ம் அங்ஙனம ஆகமத்தில் விதித்தபடிபோதும் பெறாவிடின் வில்வம், துளசி, நொச்சி நறுவிளா, கிளுவைபத்ரம் மாவிலிங்கை அறுகு முதலிய பத்ரங்களும் சாத்தலாம் என்பார் பச்சிலையுண்டு எ-ம் கூறினர். மேற்கூறியவற்றுள் அறுகு ஒழிந்த ஏனையவை பஞ்சவில்வமெனபபடும். அதனை “மெச்சியே யடியவர் வியந்து சாத்திடும், நொச்சியே நறுவிளாநுவன்ற கூவிளம்வைச்சிடுங்

கிளுவையேமாவிலங்கையின் பச்சிலையென்றிவை பஞ்சவில்வமே" என்றதாற் காண்க. அவ்வகை பச்சிலை பழம் போதேனும் கிடையாவிடின் குடங்கையாளீர் கொண்டேனும் பூசிக்கினும் தளித்துத்தன்பதம் தருவான் என்பார் புனல்உண்டு அப்புனல் கொண்டு பூசிக்கவியலாதுகாண் என்பையேல் புறப்பூசையொழிந்து அவ்வகையகத்தில் ஆர்வமெனும் பூக்கொண்டு மனக்கோயிற்கண் எழுந்தருளிய மகாதேவனை அன்பெனு நீராலாட்டியபிடேகித்துத் தோத்திரிக்க என்பார் ஏதும் பெறுவிடினெஞ்சுண்டென்றார்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

சார்ந்தவர்ப்புரக்குமீர்ஞ்சடைப்பெரும்
கருணைமுதுவெள்ளம்பெருகுந்திருநயந
கைவலநெல்லியங்கனியதுபோலச்
சைவசித்தாந்தத்தெய்வவாகமத்தை
வான்முறைபகர்ந்ததிருமலர்வாய
பவளவரைமீதிற்றவளமின்னென்னச்
செப்பருமார்பணிமுப்புரிநூல்
பேரிகலாணவக்காரிருளினுக்கும்
பின்றொடர்வல்வினைவன்றொடரினுக்கும்
மாயைமாமாயையாயபேயினுக்கும்
அஞ்சலென்றமைத்தகஞ்சமென்கரதல
வருமறைச்சிரத்தும்பெருமைமெய்யன்பர்
துங்கவிதயத்துந்தங்குபொற்பாத
துன்னியபயோதரமின்னின மிடைதலி
னளப்பரும்பெருமை வளத்தினைவிளைத்தலின்
சந்திரதிலகஞ்சிந்துரமருவலி
னறுகண்டரவந்துறுமுழையுறுதலின்
சாதமுறைசுழீ இச்சோதிமீதமர்தலின்
பணையெழுமரவம்பிணையொடுமேவலின்
காமரஞ்செவ்வழிகாமரினெய்தலி
னளகையெதிரென்னுமாசையுற்றுறைதலி
னுடகமருவிநீடறைபெறுதலின்
நாட்டியத் தோகையீட்டமங்கணைதலின்
அகத்தியன்மன்னுமகத்துவஞ்சிவணலின்
மலையூரசலமெனநிலைசேர்மாட
மாளிகைசூழ்ந்தசூளிகைப்புரிசை

நேமிமால்வரை யெனப் பூமிமீதிலங்கும்
காழிமாநகரத் தூழிதோ றமர்ந்த
வமையாவன்பி னுமையாள் கொழுந
தெரியநான் முகன்பணி பெரியநாயகநின்
பொன்மலர்ப்பா தஞ் சென்னிவைத் திறைஞ்சுதும்
மேற்படுமிதயப் பாற்கட னடுவட்
பரம்பரைதவறு வரம்பெறு குரவன்
மருளறவிரங்கி யருளிய குறியெனு
நிந்தையில் கனக மந்தரநிறுவி
மாணறிவென்னுந் தூணிடைப் பிணித்த,
நேசமென்னும் வாசுகி கொளுவி
மதித்தலென்னு மதித்தலை யுளுற்றிய
பேரா வின்பச் சீரானந்தப்
பெறலரு மமுதந் திறனொடும்பெற்று
ஞானவாய்கொண்டு மோனமா யுண்டு
பிறப்பிறப்பென்னு மறப்பெரும் பயத்தாற்
பன்னாட்பட்ட வின்னாங் ககற்றி
என்னையுந் தன்னையு மறந்திட்
டின்பமேலீ டெய்துதற் பொருட்டே. (௩௫)

(இ-ள்.) சார்ந்தவர்-அடைந்தவர்களை, புரக்கும் காக்கின்ற, ஈரம் - குளிர்ச்சியாகிய கங்கையினையணிந்த, சடை - சடைமுடியையுடைய, பெரும பெருமானே, கருணை - திரு அருள் என்கின்ற, முதுமைவெள்ளம் - பெருவெள்ளம் பெருகு - சுரக்கின்ற, திருநயன - திருநேத்திரங்களையுடையானே, கைவலம் - கையின்கணுள்ள, நெல்லியங்கனியதுபோல - அழகிய நெல்லிக்கனியதுபோல, சைவசித்தாந்தம் - சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கும், தெய்வ ஆகமத்தை - தெய்வத்தன்மை தங்கிய சிவாகமங்களை, வரன்முறை - பரம்பரையின் வரலாற்றுமுறைப்படி, பகர்ந்த - திருவாய்மலர்ந்தருளிய, திருமலர் வாய - அழகிய தாமரைபோலும் திருவாயையுடையானே, பவளவரைமீதில் - பவளமலையின் மீது, தவளமின் என்ன - வெண்மையாகிய மின்னல்தங்கியதென்னும்படி, செப்பஅரும் - சொல்லுதற் கருமையாகிய, மார்பு - திருமார்பில், அணி - அணியப்பெற்ற, முப்புரிநூல் - மூன்றுபுரிகொண்ட பூணுநூ லணிந்துளானே, பெருமை இகல் - பெரிதாகிய பகைமைகொண்ட, ஆணவக் கார்இரு ளினுக்கும் - ஆணவமாகிய கரிய இருட்கும், பின்தொடர் - அதனைவிடாது பின்பற்றுகின்ற, வல்வினை - (கன்மம் என்கின்ற) வல்வினையாகிய, வல்தொடரினுக்கும் - வலிய சங்கிலியாகிய விலங்கிற்கும், மாயைமாமாயை - மாயை, மகாமாயை, ஆய - ஆகிய, பேயினுக்கும் - பேய்க்கும், அஞ்சல் - (நீ சிறிதும்) பயப்படாதை

என்று - என்று கூறி, அமைத்த - அபயந்தர அமைத்த, கஞ்சமென்கரதல - மிருதுவாகிய தாமரைபோலும் திருக்கரத்தினை யுடையானே, அருமறைச்சி ரத்தும் - அருமையாகிய வேதத்துச்சியினும், பெருமைமெய் அன்பர் - பெரு மைதங்கிய உண்மை நாயன்மாரது, துங்கம் - உயர்வுதங்கிய, இதயத்தும் - மனத்திடத்தும், தங்கு - நிலைபெற்றிருக்கும், பொன்பாத - அழகிய திருவடி யை யுடையானே, (மாடம்) துன்னிய - நெருங்கிய, பயோதரம் - தனங்களையு டைய, மின் இனம் - மின்னலையொத்த இடைகளையுடைய பெண்கள் கூட்டம் மிடைதலின் - நெருங்கலாலும். (மலையாசலம்) துன்னிய - நெருங்கிய, பயோ தரம் - மேகங்களும், மின்னினம் - மின்னின் கூட்டங்களும், மிடைதலின் - நெருங்குதலாலும், (மாடம்) அளப்பரும் - அளவிட்டுக் கூறல் ஆகாத, பெ ருமை - பெருமை வாய்ந்த, வளத்தினை - செல்வ வளத்தினை, விளைத்தலின் - தருதலாலும், (மலையாசலம்) அளப்ப அரும் - உயரம் இவ்வளவினதென்று அளத்தற்கரிய, பெருமை - பெருமையினையும், வளம் - பல வளபபங்களாகிய மணி முதலியவைகளையும், தினை - தினைப்பயிர்களையும், விளைத்தலின். விளை யப்பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) சந்திரதிலகம் - சந்தனத்தாலாகிய திலகத்தி னையும், சிந்தூரம் - செஞ்சாந்தினையும், மருவலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மலை யாசலம்) சந்திரம் - செருகம் புல்லினையும், திலகம் - திலகமென்னு மரத்தி னையும், சிந்தூரம் - புளியமரத்தினையும், மருவலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) உறுகண்தீர - துன்பம் நீங்கும்படி, வந்து - காற்று, உறு - புகுகின் ற; உழை - இடங்களாகிய (சாளரங்களை) உறுதலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மலையம்) உறு - பெரிய, கண்டீரவம் - சிங்கங்கள், துறு - நெருங்கிய, மு ழை. குகைகளை, உறுதலின் - பெற்றிருத்தலாலும், (மாடம்) சாதம் - உபரிகை கள், முறைசூழீஇ - முறையாகச் சூழப்பட்டு, சோதிமீது அமர்தலின் - பிரகா சமுள்ளகல்சங்களைப் பெற்றிருத்தலாலும், (மலையாசலம்) சாதம் - இளம்புற்க ளால், முறைசூழீஇ - முறையாகச் சூழ்ப்பெற்று, சோதிமீது அமர்தலின் - சோதிவிருக்ஷங்கள் தங்குதலாலும், (மாடம்) பணையெழும் - பெண்கள் கூட் டத்தா லுண்டாம், அரவம் - ஓசையை, பிணையோடுமேவலின் - இரட்டையா கிய தம்பதிகளைப் பெற்றிருத்தலாலும், (மலையம்) பணை - மூங்கில்களுடன், எழு - உண்டாகின்ற, மரவம் - குங்குமமரங்கள், பிணையொடுமேவலின் - ஒன் றோடொன்று பிணைபட்டிருத்தலாலும், (மாடம்) காமரம் - இசையுடன் கூடி ய, செவ்வழி - செவ்வழியெனும் பண், காமரின் - அழகாக, எய்தலின் - பொ ருந்தி யிருத்தலாலும், (மலையம்) செவ்வழி - செந்நிறத் தேய்வைகளையும், கா மரம் - ஆலமரங்களையும், காமரின் - புளிநரளைகளுடன், எய்தலின் - பெற்றிரு த்தலாலும், (மாடம்) அளகை எதிர் எனும் - வடக்கின்கணுள்ள அளகைக்கு எதிர் என்று சொல்லும், ஆசை உற்று உறைதலின் - திசையைப்பொருந்தி யிரு த்தலாலும், (மாடம்) நாடகம்மருவி - பலவித நாடகங்களைப்பெற்று, நீடு அறை பெறுதலின் - நீண்ட உள்ளிடங்களைப் பெற்றிருத்தலாலும், (மலையம்) நாடு - ஆராயத்தக்க, அகம் மருவி - (பரந்த) இடங்களைப்பெற்று, நீடு அறை பெறு தலின் - நீண்டகுகைகளைப் பெற்றிருத்தலாலும், (அன்றி) ஆடு அகம் மருவிநீடு அறைபெறுதலின் எனப்பிரித்து நடனஞ்செய்யு மிடங்களைப்பெற்று நீண்ட

அறைகளைப் பெற்றிருத்தலாலும் எனவும், (மலையம்) ஆடகம்அருவி, நீடு அறை பெருதலின் - பொற்குவைகளைக்கொண்ட அருவிகளையும், நீண்டதாரைகளையும் பெற்றிருத்தலாலும், எனவும் பொருள் கொள்க, (மாடம்) நாட்டியத்து நடனஞ்செய்தலால் உண்டாம், ஓகையீட்டம் - களிப்பின்மிகுதி, அங்கு அணைதலின் - அவ்விடத்துப் பொருந்துதலாலும், (மலையம்), நாட்டியத்தோகையீட்டம் - நடனஞ்செய்கின்ற மயிற்கூட்டங்கள், அங்கு அமர்தலின் - அவ்விடத்துப் பொருந்துதலாலும், (மாடம்) அகத்தியல் - இல்லறவிலக்கணம், மன்னும் - நிலைபெற்ற, மகத்துவம் - புதல்வரைப் பெறுகை. சிவணலின்-பொருந்துதலாலும், (மலையம்) அகத்தியன் - அகத்தியமுனிவன், மன்னும் - பொருந்தியிருக்கும், மகத்துவம் - மேன்மையினை, சிவணலின் - பொருந்துதலாலும் மலையாசலம் என - பொதிகைமலையென்று, நிலைசேர்மாடம் - மேனிலைகளமர்ந்தமாடங்களையுடைய. மாளிகைசூழ்ந்த - மாளிகைகள் நெருங்கிய, சூளிகைப்புரிசை - சிகரங்களைக்கொண்ட மதில்கள், நேமிமால்வரையென - சக்ரவாளகிரியென்று சொல்லும்படி, பூமிமீது இலங்கும் - பூமியின்மீது விளங்கும் - காழிமாநகரத்து - சீர்காழிப்பதியில், ஊழிதொறுமமர்ந்த - பல்லூழிகாலம் எழுந்தருளியிருக்கும், அமையா அன்பின் - இவ்வளவைத்தெனக் கூறலாகாத அன்பினையுடைய, உமையாள் கொழுந - பார்வதி பிராட்டியாருக்குத் தலைவனே, தெரிய - நீ தலைவனென்றுணர, நான்முகன்பணி - பிரமன் வணங்கும், பெரியநாயக - பெரிய நாயகனென்னுந் திருநாமமுடையானே, மேற்படும் - உயர்வுபெற்ற, இதயப்பாற்கடல் நடுவுள் - இருதயமாகிய பாற்கடலினிடையில், பரம்பரைதவறு - குருபாரம்பரையினின்று மாறுதலில்லாத, வரம்பெறு குரவன் - சிரேஷ்டமாகிய ஞானசாரியன், மறுஅற - எனது அஞ்ஞானமயக்கமொழிய, இரங்கி - அடியேனிடத்து இரக்கமுற்று, அருளிய - உபதேசித்தருளிய, குறிஎனும் - உண்மை யுணர்தற்கு நிலைத்தகுறி என்கிற நிந்தைஇல் - நிந்தனையொழிந்த, கனகமந்தரம் - பொன்னாகிய மந்தரமலையினை. நிறுவி - நாட்டி, மாண் அறிவுஎன்னும் - மாட்சிமைகொண்ட அறிவுஎன்கின்ற, தூணிடைப்பிணித்த - தூணில்கட்டிய, நேசம் எனும் - அன்பென்கின்ற, வாசுகிகொளுவி - வாசுகிஎனும் பாம்பினைத்தொடுத்து, மதித்தல் என்னும்-ஆராய்தல் என்கிற, மதித்தலையு ஞற்றிய - கடைதற்றொழிலைச்செய்த, பேராஇன்பம் - நீங்காத இன்பமென்கிற, சீர் ஆனந்தம் - சிறப்புற்ற ஆனந்தமாகும், பெறல் அரும் - பெறுதற்கருமையாகும், அமுதம் - அமுதத்தினை, திறனொடும்பெற்று - வகையுடன் அடைந்து, ஞானவாய் கொண்டு - ஞானமாகிய வாயால், மோனமாவுண்டு - மௌனமாகவுட்கொண்டு, பிறப்பு இறப்பு என்னும் - தோற்றக்கேடுகள் என்கிற, மறப்பெரும் பயத்தால் - கொடிய பெரும் பயத்தினால், பல்நாள் - பலகாலம், பட்ட - அனுபவித்த, இன்னாங்கு - துன்பங்களை, அகற்றி நீக்கி, என்னையும் தன்னையும் - என்னையும் அவனையும், மறந்திட்டு - மறந்து: இன்பமேவீடு - பேரின்பமாகிய மேலிடத்தை, எய்துதற்பொருட்டு - அடையும்வகை, நின்பொன்மலர்ப்பாதம் - நினது அழகிய மலர்போலுந் திருவடிகளை, சென்னிவைத்து - முடியின்மீது வைத்துக் கொண்டு, இறைஞ்சுதும் - வணங்குவோம். எ-று.

(கு-ரை.) தன்னையடைந்தவர் எவராயினும் அபயமெனிற் றுன்பம் நீக்கித் திருவடிதருதல் அவனது இயல்பாதலால், சார்ந்தவர்ப்புரக்கு மீர்ஞ்சடைப் பொருந என்றார். இதனை "யன்பருக்கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாய்" எ - ம், "தீர்ந்தவன்பாயவன்பர்க் கவரினுமன்பபோற்றி, பேர்ந்துமென் பொய்மை யாட்கொண்டருளிடும் பெருமைபோற்றி, வார்ந்தநஞ்சயின்று வானோர்க்க முதமீ வள்ளல்போற்றி, யார்ந்தநின்பாத நாயேற்கருளிட வேண்டும் போற்றி" எ-ம், வருவனவற்றாலறிக. முன்னொரு காலத்துப் பகீரதன் வேண்ட அவற்கு அருளிய கருணாகரன் என்பார், ஈர்ஞ்சடைப் பொருந எ-ம், ஆன்மாக்கள் தன்பொருட்டு கல்லாலெறிதல், வில்லாலெறிதல், பிரம்பாலடித்தல், காலாலுதைத்தல் முதலிய செயினும் அவற்றை நன்மையெனக் கொண்டாளுங் கருணைக்கடவுள் என்பார். "கருணை முதுவெள்ளம் பெருகுதிருநயன் எ - ம், கைவலம் என்பதில் வலம் ஏழனுருபு, அனுசதாசிவர் அநந்ததேவ நாயனார் முதலியோருக்கு வேதசிவாகமங்களைக் கருணையுடன் குருசிஷ்ய பரம்பரையாக அருளிச்செய்த மகாதேசிகனாதலின் "கைவலநெல்லியங் கனியதுபோல, சைவசித்தாந்த தெய்வ ஆகமத்தை வரன்முறைபகர்ந்த திருமலர்வாய என்றார். இதனை" ஆரணமாகமங்கள் அருளினா லுருவுகொண்டு காரணனருளாலுகிற் கதிப்பவுரில்லையாகும், நாரணன் முதலாயுள்ள சுரர் நரர் நாகர்க்கெல்லாஞ், சீரணி குருசந்தானச் செய்தியுஞ் சென்றிடாவே' என்ற திருவிருத்தத்தாற்காண்க. ஏனைய ஆசாரியர்கள்போல் அன்று இவனேயுண்மைப்பொருளை உணர்த்தும் உண்மையாசா னிவனுணர்த்தினதை யொழிய வேறுபொருள்யாண்டும் இல்லை என்பார். "கைவலநெல்லியங் கனியென்றார். வரன்முறை பகர்ந்ததாவது, குருபரம்பரையாகக் கூறியது அது சம்ஹிதாக் கிரமம், கௌகக்கிரமம் என இருவிதப்படும் அவற்றுள் சம்மிதாக்கிரமமாவது சதாசிவதேவநாயனார் காமிகமுதலிய சிவபேதம் பத்தினையும் முதற்கண் அனுசதாசிவத்திற்கும், பின்பு அநாதிஸ்வயஞான முதலான வற்றைப்பதினெட்டுருத்ரர்க்கும் அநுக்ரகஞ்செய்தது. கௌகக்கிரமமாவது-சிவன் அஷ்டவித்தியேஸ்வரருக்கு முதலனுக்கிரகஞ்செய்து, பின்புகீழுள்ள உருத்திரர்க்குரைத்தது. இதுவும் சம்பந்தத்தால் அறுவிதப்படும். அவைபரமசம்பந்தம், மகாசம்பந்தம் அந்தராயம், திவ்யம், திவ்யாதிவ்யம், அதிவ்யம் எனப்படும். அவற்றுள் சிவமூர்த்திக்கும், அனுசதாசிவத்திற்கும் உள்ளசம்பந்தம் பரமசம்பந்தமாம். அநந்ததேவருக்கும் சீகண்டருக்கும் உள்ளசம்பந்தம் மகாசம்பந்தமாம். சீகண்டருக்கும், தேவருக்கும் உண்டான சம்பந்தம் அந்தராளமாம். தேவர்க்கும் இருடிகளுக்கும் உண்டான சம்பந்தம் திவ்யமாம். முனிவர்க்கும் மானுஷர்க்கும் உண்டானசம்பந்தம் திவ்யாதிவ்யமாம். குருக்களுக்கும் சீடர்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் அதிவ்யமாமெனவறிக. பின்னும் சிவமூர்த்தி சிவாகமங்களைக்கூறியமுறையில் சிவபேதம் எனவும், ருத்திரபேதம் எனவும், இருவகைப்படும். அவற்றுள் சிவபேதம் ஸ்ரீ காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷமம், சஹஸ்ரம, அம்சுமான், சுப்ரபேதம். எனப்படும். ருத்திரபேதம் விஜயம், நிஸ்வாஸம், ஸ்வயம்பூ, ஆக்னேயம், வீரம, ரௌரவம், மகுடம், விமலம் சந்தரஞானம், முகபிம்பம், புரோத்கீதம், லஹிதம், சித்தம்,

சந்தானம், சர்வோத்தமம், பாரமேஸ்வரம், கிரணம், வாதுளம் முதலிய. இவற்றைக்கேட்ட சிவருத்திரர்களான் ஆகமங்களுக்கும் சிவபேத ருத்ரபேத மெனப்பெயர் கூறப்பட்டது. இவற்றைக்கேட்டசிவர், ப்ரணவர்முதல் சசி ஈரு ஞர். மற்றப் பதினெண்ணுகமத்தைக்கேட்டோர் அநாதிருத்ரர் முதல் மஹா காளர் இறுதியாஞர். இறைவனது திருமுக முதலிய அங்கமே யாகமங்களெ னக் கூறப்படுதலால் அதனைத் தெய்வ ஆகமம் எனக்கூறிஞர். அங்கமிலான் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு அருட்டிருமேனி பூண்டு கேட்குந்தோறும் அமுதஞ் சுரக்கு மினிய சிவாகமத்தை 'அருள்சுரந்தளித்தமையின் மலர் வாய என்ருர். பிரவாளமென்பது பவளமெனத்திரிந்து நின்றது. வரை கணு அது மூங்கிலை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் அம்மூங்கில் தானிருக்கும் மலையினை யுணர்த்தின மையால் இருமடியாகுபெயர். பவளவரைமீதிற்றவளம்மின் இதுதற்குறிப்பேற் றமென்னும் உத்பிரேக்ஷாலங்காரம். இறைவனுச்கு எண்டிக்கும் எட்டுத்தோள் களென்ப. அங்ஙனம் கூறினும் அக்கூற்று ஔபசாரிகமேயன்றி உண்மை பல் லாயிரந்தோள் பல்லாயிரமுடி முதலியவே யென்றுங் கூறப்படுதலால் ஈண் டுச் செப்பருமார்பென்ருர். இதனை "அடியாயிரந்தொழி லாயிர மாயிரமாயி ரம்பேர் முடியாயிரங் கண்மூவாயிர முற்றுநீரணிந்த, தொடியாயிரங்கொண் ட தோளிரண்டாயிரமென்று நெஞ்சே, படியாயிராப்பகற் றென்மருதாளி யைப் பற்றிக்கொண்டே" என்றருளிய அடிகள் திருவாய் மொழியா னறிக. ஐவகைப் பாசபந்தங்களில் முற்பட்டு உயிர்க்களுக்குப் பந்தமாயிருத்தலால் பேரிகலாணவம் எனவும், அஃது, இருள் கண்களிருந்தும் பதார்த்த தரிசன த்தில் கண்களின் வலிகெடுத்தல்போல் ஞானமிருந்தும் அதனைப் பிரகாசிக் கவொட்டாது தடுத்தலின் காரிருள் எ - ம், இப்பெரும புலியைத் துணை கொ ண்டு செல்லும் வேங்கைக்குருளைபோல் ஆணவத்தைத் துணைகொண்டு கன் மம் பின்செல்லுதலின் பின்தொடர்வல்வினை எ-ம், அது அநாதியே ஆன்மாவை ச்சங்கிலிபோல் தொடர்ந்து நிற்றலின் வன்ருெடர் எனவுங்கூறிஞர். மாயை மா மாயை இவையிரண்டும் ஆன்மாவைப்பிடித்துப்பீடிக்க இறைவனருள் விள ங்கியதுணையானே கலங்கியோடுதலின் இறைவனது பரிக்ரகசக்தியுள் ஒன்ருெம் மாமாயையுமிவைத்துப்பேயென்ருர். நீ ஐவகைப்பேய்களே முதலியவற்றிற்கு அச்சுற்று நாணடைந்தனை இனி அஞ்சல் 'என்று அபயந்தந்தமையின் அமை த்தகஞ்சமென்காதலம் என்ருர். அங்கங்களிற் சிறந்தது உத்தமாங்க மாகிய சிரம்போல் வேதத்திற் சிறப்புற்ற இறைவனது திருக்கல்யாண குணங்களைக் கூறிய பாகம் சிரமெனப்படுதலின் அருமறைச்சிரத்தும், எ - ம், சுத்தமாகிய சிவனடியார் இதயம் சுத்தமான நிர்மலதைக்கொண் டிருத்தலின் மெய்யன் பர் துங்க இதயத்தும் எனவுங் கூறிஞர்.

வெண்பா.

பொருளாசை பெண்ணுசை பூவாசையென்னு
மருளாசை யாமாசை மாற்றித்-தெருண்ஞான
வேந்தராய் வாழலா மெய்யன்பா னன்னெஞ்சே
பூந்தராய் நாதரைநீ போற்று. (கரு)

(இ-ள்.) நல்நெஞ்சே - நல்லமனமே, பொருள் ஆசை - பொருட்கண்ணுள்ளபேராசை, பெண்ஆசை - பெண்கள்மீது வைத்த பெருங்காதல், பூ ஆசை - மண்ணின்மீது வைத்த ஆவல், என்னும் - என்கிற, மருள் - மயக்கத்தைத்தருகின்ற, ஆசையாம் - ஆசையெனப்படும், மாசை மாற்றி - குற்றங்களை மாறும்படிசெய்து, தெருள் - தெளிவையுண்டாக்கும், ஞான - ஞான, பூமிகள் ஏழிற்கும், வேந்தராய் அரசர்களாய், வாழலாம் - வாழ்ந்திருத்தலாகும், மெய் அன்பால் உண்மையாகிய அன்பினால், பூந்தராய் நாதரை - திருப்பூந்தராயில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவமூர்த்தியை, நீபோற்று - நீ துதிப்பாயாக. எ - று.

(கு-ரை.) இது மண் பெண் பொன் என்னு மீஷணத்திரயம் போக்கிச் சிவமூர்த்திக்கண் அன்பைப்பதிக்கின் ஞானவேந்தராய் வாழலாம் என்றபடி - என்சொல்கடவாது கேட்கவல்ல நீ புறப்பொருட்களிடத்து மனம்போக்காயென்பார் நல்நெஞ்சேயென்றார். உலகத்து இன்றிமையாப் பொன்மண் பெண் இவைமூன்றில் முதற்கண்ணதாகிய பொருள் இருக்கின் ஏனைய பெண்ணும் மண்ணும் தாமேயியைவ ஆதலால் முதற்கண்பொருளைக் கூறினார். இவற்றின்மீது பற்றுவைத்தார் சிற்றின்பமாகிய சிறுகுழியில் வீழ்ந்து பேரின்பமடையாமையின் இவற்றை மருளாசையென்றுங் கூறினார். பெண்ணாசைநேரேயூற்றஞ்செய்யாவிடினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவு தலைத்தருதல் என்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலின் அதனையு மாசென்றார், உறுபசிநீக்கியுற்றாரை யோம்புதலாலும் உலகாள்வானிலுந் தலையாய மேம்பாடு தருதலாலும் "பலகுடை நீழலுந்தங்குடைக் கீழ்காண்ப. அலகுடை நீழலவர்" எனத் திருவள்ளுவருங் கூறியிருத்தலாலும் மண்ணாசை யென்றார். இவைகளைப்பற்றுக்கோடெனக்கொண்டான் அவற்றின்கட்சுழிக்கிடைப்பட்ட மரக்கலம்போல் பட்டுஆழ்ந்தி மேலெழாது அழிதலின் நல்லார் விரும்பாத அவற்றையும் மாசென்றார். இங்ஙனம்கூறிய மூன்றும். மனத்துக்கண் மாசையுண்டாக்கிப்பிறவி விளைக்க அவற்றை ஞானமென்னும் ஒளியால் போக்கிப் பிரகாசிக்கச் செய்து தெருளடைதலின் மாசைமாற்றியென்றார். மாசு என்பதுபன்மைசுட்டிய ஒரு சொல்லாதலின் அது ஆணவங் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களின் தீமைகளையுணர்த்தி யாகுபெயராய் நின்றது. ஞானம்பிரகாசிக்கத் தொடங்கி முன்னர்ச் சிறிது சிறிதாகப் பெருகிப்பேரின்பமாகிய தெளிவை விளைத்தலின் அதனைத் தெருள் ஞானம் என்றார். ஞானவேந்தர் எனவே அதனையாள்வோர் அரசரென்பதும் அவ்வினை முதற்றொழினிகழுமிடம் அறிவென்பதும் பெறப்பட்டது. அங்ஙனமாயின் அவராலாளப்படும் நிலம் யாவை யெனின்? மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை, மீதானம், என்பனவாம், பின்னுமிதனைச்சிலர் "சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, சமுசத்தி, பதார்த்தாபாவனை, துரியம். எனவும் கூறுப இவற்றை முறையே துச்சங்க நிவர்த்திபெற்றுச் சிவஞானத்தை அவாவுதலும் சாதுசங்கக்கூற்றால் ஞானநூல் பழகுதலும், முற்சகக்வீடணைகள் விடுதலும் சற்சங்கமனத்தி லுண்மையறி வுறுத்தலும், தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மித்தை யெல்லாமறத்தலும், அத்துவிதாநந்தம் உண்டாதற்குக் காரணமாகிய

த்ரிபுடிராஹித்யமும், வஸ்துநிலையிருந்தபடி யிருந்த மௌனசுபாவமும், பொருளாம் என்ப. பூந்தராய் நாதனைப்போற்று என்றது, முன்னொரு காலத்து இரணியாக்கன் என்பான் தேவரொடு பகைத்து அவர்களுடன் போரிட்டு உலகத்தைச் சுருட்டிக்கொண்டு பாதாளத்துச் சென்றனன். இதனைத் தேவர் திருமாலிடத்து முறையிட அம்மால் கேழலுருக்கொண்டு அவனையெதிர்த்துப் போரிட்டுக்கொன்று அம்மேதினியைத் தமது கொம்பிற்றாங்கி ஆதிசேஷன் முடிமிசையிருத்திச் செருக்கொள்கையில் தேவர் குமாரக்கடவுளை வேண்ட குமாரக்கடவுள் இறைவன் கட்டளையால் விண்டுவையடைந்து எனக்கொம்பினைமுரித்து அவர்க்கு ஞானம் உபதேசிக்கச் சீர்காழிக்கண் சிவபூசைசெய்து இறைவன் காட்சிதர அடியேன் இரணியாக்கனைக் கொன்றதனாலும் பல்லுயிர்களையும் எனது கொம்பின்மேல் வைத்திருந்ததனாலும் அப்பாவமென்னையடைந்தது ஆதலால் அதுநீங்க அருள்புரிதல் வேண்டுமெனவும், பூந்தார் போன்று அடியேன் செய்த பூசனையைத் தேவரீர் ஏற்றதனால் இன்றுமுதல் இத்தலம் பூந்தராயெனப்பெயர் பெறவும் வேண்டுமெனவும, வரம்பெற்றதனால் இத்தலத்திற்கு இப்பெயர்வந்தது. இங்ஙனமன்றியும், ஒருகாலத்துச் சங்கநிதி பதுமநிதியென்னும் இரண்டு நிதிக்களும் பூவும், நாறுமாகவிருந்து திருத்தோணிபுரமென்னும் சீர்காழிக்கண் சிவமூர்த்தியைப் பூசிக்க இறைவன் மனமகிழ்ந்து உங்களுக்கு வேண்டுவதென்னெனத் தம்பிரானே அடியோங்களுக்கு எக்காலத்தும் வேண்டினோர் வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுக்கத்தக்க பெருவரத்தைப் பிரசாதித்தருளல் வேணடுமென அவ்வாறே தொலையாத வரத்தைக் கொடுத்தருளி மகாசங்காரத்தினும் நமது திருக்கரத்தில் தங்கியிருக்கும் பெரும்பேற்றினையுங் கொடுத்தருளினர். ஆதலால் அன்றுமுதல் இத்தலம் பூந்தராய் எனப் பெயரடைந்ததெனவும் வேறு சில புராணங்கள் கூறுகின்றமையால் என்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

போற்றும் பழமறைவாசிப் புனிதர்புகலி வெற்பன்
ஆற்றுந் தவத்தினைக்கண்டே நகைத்ததணிக் கொண்முல்லை
தூற்றும் புயல்வட காற்றேவடிக்கத் தொடங்குமதிக்
கீற்றிங் கெனதுமனங் குழம்பாகக் கிடைத்ததின்றே. (௧௫)

(இ - ள்.) இன்று - இன்றைக்கு, போற்றும் - துதிக்கின்ற, பழமறை-பழமையாகிய வேதங்கள் என்னும், வாசி-குதிரைகளையுடைய, புனிதர் பரிசுத்தமாகிய சிவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும், புகலிவெற்பன்-சீர்காழிக்கண்ணுள்ள வெற்பன், குறிஞ்சி நிலத் தலைவன், ஆற்றும்-செய்கின்ற, தவத்தினைக் கண்டே - தவத்தைப் பார்த்து, அணிகொள்முல்லை - அழகைக்கொண்ட முல்லைக் கொடியானது, நகைத்தது - சிரித்தது, புயல்-மேகமானது, தூற்றும்-நீர்த்துளிசிதறநின்றது, வடகாற்று - வாடையானது, அடிக்கத் தொடங்கும் - வீசத் தொடங்குகின்றது, மதிக்கீற்று - சந்திரன், எனதுமனம் - என்னுடைய இருதயம், குழம்பாக - உருகும்படி, இங்கு - இவ்விடத்தில், கிடைத்தது - தோன்றியது.

(கு-ரை.) இறைவனிடத்தில் தோன்றிய வேதங்கள் இறைவனைப்போல் அனாதி என்பார் பழமறை எனவும், வேதமே இறைவனுக்குப் பரிஎன்பார்மறை வாசி எ-ம், கூறினார். இதனை "மறையே நமது பீடிகையாம் மறையே நமது பாதுகையாம் மறையே நமது மாகனமாம் மறையே நமது நூபுரமாம் மறையே நமது கோவணமாம் மறையே நமது விழியாகும் மறையே நமது மொழியாகும் மறையேநமது வடிவாகும் என்பதாற்காண்க. அசுத்தாசுத்தமாகிய புவனங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களிடத்துக் கலப்புற்றும் தூய்மையுடையன் என்பார் புனிதன் என்றார். புகலி என்பது சீர்காழி. அது சர்வசம்மாரகாலத்து ஆன்மாக்களுக்குப் புகலிடமாய் நின்றதால் புகுந்த பெயர். இது தவத்தின்மேல் பிரிந்த குறிஞ்சி நிலத்தலைவனை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாத அந்நிலத்தலைவி அவனது தவம் முற்றுப் பெறுமையை நோக்கிக் கூறிய கூற்றும், இன்னும் இச்செய்யுள் பிரிவு விலக்குவான் வேண்டி வடகாற்று அடிக்க தொடங்குவது என்றதினால், கார்காலம் வந்தது புயல்தூற்றத் தொடங்கும் கலங்காநின்ற என்னைவிட்டுபிரிதல் கூடாது என மறுத்துக்கூறியதுமாம். தவத்தினை என்றதில் அத்து இன் எனும், இரண்டும் சாரியை, ஆற்றப்புகும் தவம் என்பார் ஆற்றும் தவம் என்றார். அணிகொள் முல்லை கண்டே நகைத்தது. காணுதலும் நகைத்தலும் "கேட்குநபோலவும், கிளக்குநபோலவும், இயங்குநபோலவும் இயற்றுநபோலவும் அஃறிணைமருங்கினும் அறையப்படுமே என்றபடிமரபு வழுவமைதி வருந்துந்தனக்கு உபகரிக்க எழுந்தது என்பார் அணிகொள் முல்லைஎனவும், அங்ஙனம் வருந்துவேனைத்தனியேவிட்டுப் போதல்தக்கதன்று என்று பிறர்க்கு அறிவிபபது போன்றது புயல் என்பார், தூற்றும்புயலெனவும், அங்ஙனம் கேட்காதானை உலகத்துத் தன்வழிபடாரை உற்றார் உருக்கித் தண்டம் செய்து அத்தொழிலின் மறுப்பதுபோல் இவனைத் தவத்தின்மேல் செல்லாது வடகாற்று தண்டம்செய்து மறுத்ததென்பார் வடகாற்று அடிக்கத்தொடங்குவது எனவும், கீற்றுமதியாயினும் எனது மனதைக்கீறி அதனிடத்து தனது தண்மையினால் பிறந்த வெம்மையைப் பதித்து இறுகிய மனதைக் கரைத்தது என்பார் எனது மனம் குழம்பாகக் கிடைத்தது எனவுங் கூறினார். இன்று என்பதைப்போற்றும என்பதன் முன்னும நகைத்தது என்பதை முல்லை என்பதின் பின்னுங் கூட்டுக- மறை - மற்றை மூவர்களால் ஓதாது மறுக்கப்பட்டதென்பது. பொருளதுகண்டே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றமும் அசை நிலையுமாம். மதி அமுதகிரணத்தையுடைய தென்னும்பொருளது. இதனை மதுஇ எனப் பிரித்துக்கொள்க. கீற்று என்பது, கீறு என்றும் முதலினிலைதிரிந்த தொழிற் பெயர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

இன்றென வுளதென வன்றென வாமென
உரைதரு நூலையும் பொருளையுந் தனித்தனி
பல்விதமாகச் சொல்வகைச் சமய
மாகியபயம்பிற் போகுதல் குறித்த
நிலையில் துறைபல நிலையுள துறைசில
பொருந்திடு முலகப் பெருங்கட லிடத்தின்

மயிர்நூல்கிடத்திப் பயில்வருதோலெனு
வன்புறுபலகையி னென்பெனுமாணியி
னரம்பெனப்பெயரிய வுரம்பெறுகயிற்றின்
வெரிநுறுமென்பெனும் பரியகூம்பின்
ஐம்பொறியாகிய மொய்ம்புறுவாய்தலிற்
காயமெனவமைத்த மாயநாவாயில்
இருவினையென்ன வருசரக்கேற்றிக்
காமமுலோபமேமமாமோக
மிதமுறுகுரோத மதமாற்சரியமென்
றுரைபெறுயவனர் நிரையுறவிருத்தி
நெடுநீரென்னப் படுநெடுநாணிற்
றங்கியமடியெனு நங்கூரஞ்சேர்த்தி
யற்றமின்மனமெனப் பெற்றபாய்விரித்துந்
தவடபடாவாசைக் கடுவளிதுரப்பத்
தானமாதியான தீவுகளிற்
செல்வுழிச்சென்று புல்வுழிப்புல்லி
யிவ்வாறியங்கு மவ்வாறதனுண்
முன்பார்கால வன்பார்தாக்கத்
தொக்குறுமரக்கலம் பக்குவிட்டம்ம
வக்கடனீருட் புக்கறிவழியுழி
மறலியென்னுஞ் சுறவுபிடித்தீர்ப்பக்
கடுநரகென்னும் படுகுழியழுந்தி
யுளதுயரினுக்கோ ரளவிலையதனால்
இம்முறையியங்குதல் செம்மையன்றென்று
முற்றுணர்பெரியோ யற்றமில்வலியோ
யோதாதுணர்ந்த நாதாதீத
வருவுருவென்னும் பொருண்முழுதுடையோ
யாவருநின்வய மேவரப்புரிவோய்
கரையறுமின்பப் புரைதவிர்நிமல
சாந்தணிவன முலையேந்திழைபாக
ஞானமாமணநிறை மோனமாமலரே
வித்தகம்பழுத்த முத்திவான்கனியே
பரைமுதலைம்பணை நிரைபெறக்கிளைத்த
திருத்தகுநீழ லருட்பெருந்தருவே
பத்திகொணித்தில மொத்துறநிரைத்த

பசும்பொனிற்செய்த தசும்புபடதொக்க
தோற்றம்போல வீற்றுவீற்றமைந்த
தீங்களிபணைதொறுந் தாங்குமாதளேயும்
வித்துருமத்தினை யொத்தசெந்தளிரு
மொளிர்வயிரேரியக் குளிர்மதுமலரும்
மேவிடுவண்டெனு நீலமாமணியும்
மரகதமென்ன விரவுகாய்த்திரளும்
மறுவின்மாமணியெனு நறியசெங்கனியுங்
கிடைத்தசீர்வணிகரிற் படைத்தமாந்தருவு
மெண்டிசைசூழ்ந்து விண்டொடும்புகலி
மேவியபெரும வாலிநாயகனே
கணபணக்கச்சைப் பணவரவசைத்த
மட்டலர்புழுகணி சட்டைநாயக
னென்னுமீகாமன் மன்னினன்புரப்பநீ
வீற்றினிதிருக்க வேற்றமெய்ப்பிரணவத்
தோணியேபற் றெனத்துணிந்து
காணுறுமறிவொடு கண்டுகொண்டேனே. (௧௬)

(இ - ள்) இன்றென - பதிபசுபாசமென ஆன்றோரால் கூறப்பட்டமூன்றும்) இல்லையெனவும், உளதென்ன - அவையுண்டெனவும், அன்று என - அவைதுணிந்த பொருளன்று எனவும், ஆம்என - அவைதுணி பொருளெனவும், உரைதரு - சொல்லுகின்ற, நூலையும் - சமயநூல்களையும், பொருளையும் - (அவற்றாற்கூறப்படும்) பொருள்களையும், தனித்தனி - வேறுவேறாக, பல்விதமாக - பல்வகையாக, சொல் - கூறுகின்ற, வகை - வேறு வேறுமுடிபுகளைக்கொண்ட, சமயமாகியபயம்பில் - சமயங்களாகிய படுகுழியில், போகுதல் குறித்த - செல்லுதலைக்குறித்த, நிலையில் துறைபல - நிலையில்லாததுறைகள்பல, நிலையுளதுறைசில - நிலையுள்ளதுறைகளோசிலவாக, பொருந்திடும் - அடையப்பெற்ற, உலகப்பெருங்கடலிடத்தின் - உலகமாகிய பெரியகடலின்கண், மயிர்நூல்-மயிராகிய நூலினை, கிடத்தி - அளவாகச்சேர்த்தி, பயில்வுறு - நெருக்கமுள்ள, தோல்எனும் - தோல்என்கிற, வன்புஉறு - வலிமைகொண்ட, பலகையின் - பலகைகளாலும், என்புஎனும் - எலும்பு என்கிற, ஆணியின் - ஆணிகளாலும், நரம்பு எனப்பெரிய - நரம்பென்று சொல்லப்பட்ட உரம்பெறு கயிற்றின் - வலிமைகொண்ட புரிகளாலும், வெரிநுறு - முதுகிடந்தங்கிய, என்புஎனும் - எலும்பென்கிற, பெரியகூம்பின் - பரியபாய்மரத்தாலும், ஐம்பொறியாகிய - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய, மொய்ம்புறு - வலிமைகொண்ட, வாய்தலின் - வாயில்களாலும், காயம்என தேகமென்று, அமைத்த - பிரமனால் சிருட்டிக்கப்பட்ட, மாயநாவாயில் - மாயமாகிய கப்பலில், இருவினையென்ன - நல்வினை தீவினையென்று, வரு - அநாதியாகவருகின்ற,

சரக்குஏற்றி-சரக்குகளையேற்றிக்கொண்டு, காமம் - பெண்ணாசை, உலோபம் - ஈயாமை, ஏமம் - களிப்பினைத்தரும், மாமோகம் - பெரிய மோகம், மிதம் அறு - மிதமில்லாத, குரோதம் - குரோதம், மதம் - மதமும், மாச்சரியம் - மாச்சரியம், என்றுஉரை பெறு - என்று கூறப்பெற்ற, யவனர் - சோனகர், நிரையுற - முறையாக, இருத்தி - அச்சரக்குகளையமைத்து, நெடுநீர் என்னப் படும் - பெரியநீர்மை 'யென்னப்படுகின்ற, நெடுநாணில் - பெரியகயிற்றில், தங்கியமடிஎனும் - பொருந்திய சோம்பலென்கிற, நங்கூரம் சேர்த்தி - நங்கூ ரத்தைக்கட்டி, அற்றம்இல் - அறுதலில்லாத, மனம் எனப்பெற்ற - மனம் எனப்பட்ட, பாய்விரித்து - பாயினை விரித்து, தடைபடா - தடைபடாத, ஆசைக்கடுவளி - ஆசையாகிய கடுங்காற்று, துரப்ப - செலுத்த, தானம் ஆதி யான - சுவர்க்கமே முதலிய, தீவுகளில் - தீவுகளில், செல்வுழிச்சென்று - போகத்தக்கவிடங்களில் சென்று, புல்வுழிப்புல்லி - போகங்களை யநுபவிக்கு மிடத்து அநுபவித்து, இவ்வாறு - இந்தவிதமாக, இயங்கும் - சலிக்கின்ற, அவ்வாறு அதனுள் - அத்தகுதியின்கண், முன்புஆர் - வலிமைதங்கிய, கால வன்பார் - யமனென்னும்திடர், தாக்க - மோத, தொக்குஉறு - ஒன்றுட னொன்றுகூடியுள்ள, மரக்கலம் - கப்பல், பக்குவிட்டு - உடைந்து, அக்கடல் நீருள் - அந்தக்கடனீருள், புக்கு - அழுந்தி, அறிவு அழிவுழி - அறிவழியுங் காலத்து, மறலிஎன்னும்-மறலிஎன்றுசொல்லப்படும், சுறவு சுறாமீன், பிடித்து ஈர்ப்ப-பிடித்து இழுக்க, கருநரகுஎன்னும் - கடியநரகமென்றுகூறப்படும், படு குழி-ஆழமாகியகுழியில், அழுந்தி-மூழ்கி, உளதுயரினுக்கு - ஆங்குண்டாகும் துன்பங்களுக்கு, ஓர் அளவு - ஓர்அவதி, இலை - இன்று, அதனால் ஆதலால், இம்முறை - இந்தவிதமாக, இயங்குதல் - (உலகவொழுக்கம் மேற்கொண்டு) நடத்தல், செம்மையன்று - சீர்மையின்திறத்ததன்று, என்று என்று ஆய் ந்து, முற்றும் உணர் - உலகத்துள்ளஎல்லாக் கல்விகளையுமுணர்ந்த, பெரி யோய் - உயர்ந்தோனே, அற்றம் இல் - அறுதலில்லாத, வலியோய் - பெரு வலிமையுடையானே. ஓதாது-ஓதாமல், உணர்ந்த - எல்லாகலைகளையு மறிந்த, நாதாதீத - நாததத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்டவனே, அருஉருஎன்னும் - அருவம் உருவம் என்னப்படும், பொருள் முழுதும் - எல்லாப் பொருள்களை யும், உடையோய் - சாவ சுவதந்தரமாகப் பெற்றவனே, யாவரும் - சேதனங் களாகிய ஆத்மாக்கள் முழுதும், நின்வயம் - தேவரீரது வசத்தில், மேவர - பொருந்த, புரிவோய் - செய்விப்பவனே, கரைஅறு - அணைகடந்த, இன் பம் - பரமாநந்தத்தில், புரைதவிர் - குற்றமில்லாதுவிளங்கும், நிமல - நிர்ம லனே, சாந்துஅணி - கலவைமுதலிய சந்தனங்களையணிந்த, வனம்முலை- அழகிய திருத்தனங்களையும்; ஏந்துஇழை - உயர்ந்த திருவாபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாரை, பாக - அர்த்தபாகத்துக் கொண்டானே, ஞானம் - சிவஞானமென்கிற, மாமணம் - மிக்கமணம், நிறை - நிறைந்த, மோனமாமலரே - மௌனமென்னும் உயர்ந்தமலரே, வித்தகம் - ஞானம், பழுத்த - முதிர்ச்சியைப்பெற்ற, முத்திவான்கனியே - வீடென்னும் சிறந்த கனியே, பரைமுதல் - பரைமுதலியசத்திகளை, ஐம்பணை ஐந்துகிளைகளாக,

நிரைபெற - முறையாகப்பெற, கிளைத்த - கிளைக்கப்பெற்ற, திருத்தகு - கண்டாரால் விரும்பத்தகும், நீழல் - சிவாநந்தநீழலைப்பெற்ற, அருள்பெருந்தருவே - கருணையேதிருவுருக் கொண்டபெரிய விருக்கமே, பத்திகொள் - வரிசையைக்கொண்ட, பசுமை பொனிற் - பசும்பொன்னாகிய கிளிச்சிறையினால், செய்த - செய்வித்த, தசும்பு - (பொற்) குடங்கள், பலதொக்க - பலகூடிவிளங்கும், தோற்றம்போல - காட்சிபோல, வீறு வீறு - வெவ்வேறாக, அமைந்த - பொருந்தியிருக்கிற, தீம்கனி - மதுரமாகியகனிகளை, பணைதொறும் - கிளைகள்தோறும், தாங்கும் - தாங்கப்பெற்ற, மாதளையும் - மாதளைவிருக்ஷமும், வித்துருமத்தினை - பவளத்தினை, ஒத்த - ஒத்துவிளங்குகிற செம்தளிரும் - சிவந்ததளிரும், ஒளிர் - பிரகாசிக்கிற, வயிரேயம் - வயிரேயத்தையொத்த, குளிர் - குளிர்ச்சிகொண்ட, மது - மகரந்தத்தினைப்பெற்ற, மலரும் - புட்பமும், மேல்இடு - மேலாகப்பறந்து செல்லுகின்ற, வண்டு எனும் - நீலவண்டு என்கிற, நீலமாமணியும் - நீலரத்தினமும், மரகதம் என்ன - பச்சைரத்தின மென்னும்படி, விரவுகாய்த்திரளும் - ஒன்றோடொன்று விரவியிருக்கின்ற காயின்கூட்டமும், மறுவில் - குற்றமில்லாத, மாமணிஎனும் - உயர்ந்த மாணிக்கமென்னப்படும், நறிய - நன்மணமுள்ள, செம்கனியும் - சிவந்தகனியும், கிடைத்த - எல்லா வளங்களையும்பெற்ற, சீர்வணிகரில் - சிறந்த வொழுக்கம் கொண்ட வணிகரைப்போல, படைத்த - பெற்றிருக்கிற, மாந்தருவும் - மாவிருக்ஷங்களும், எண்திசை - எட்டுத்திசைகளினும், சூழ்ந்து - சுற்றிலும் நெருங்கி, விண்தொடும் - சுவர்கத்தை அளாவுகின்ற, புகலி - திருப்புகலியாகிய சீர்காழிக்கண், மேவிய - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, பெரும - பெருமானே, ஆவி நாயகனே - பிராணநாயகனே, கணம்பணம் - கூட்டமாகிய பலபடங்களையுடைய, பணஅரவு - பாம்புகளை, கச்சை - கச்சையாக, அசைத்த - கட்டிய, மட்டுஅலர் - தேன்கொண்ட மலர்களையும், புழுகு - புழுகென்னும், மணத்தினையும், அணி - (அருச்சனை மலராகவும் பூச்சாகவும்) அணியப்பெற்ற, சட்டைநாயகன் என்னும் - சட்டைநாயகனெனத் திருப்பெயர்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும், மீகாமன் - தோணியியக்குவோன், மன்னினன்புரப்ப - நிலைபெற்றுக்காக்க, நீ வீற்றினிதிருக்க - நீ பெருமையுடன் எழுந்தருளி யிருக்க, ஏற்ற - தகுந்த, மெய்ப்பிரணவம் - உண்மையாகிய பிரணவமென்னும், தோணியே - மரக்கலமே, பற்றுஎனத்துணிந்து - ஆதாரமெனத்துணிவடைந்து, காண்உறும் - காணத்தகுந்த, அறிவொடு - பேரறிவுடன், கண்டுகொண்டேன் - கண்டு கொண்டேன் எ-று.

அடியேனாது, தத்துவப்பொய் கொண்டமைத்தவுடல் பண்டு பலவாகிய, சமயத்துறைகளை யுடையவுலகத்துப் போகங்களை நுகர்ந்து காலன் வசப்பட்டு வருந்துந்துக்கத்திற்கு அளவுஇன்று. அதனால், இறைவனே உனது திருவருளைபற்றுகக்கொண்டு உன்னையெனது அறிவால் அறிந்துகொண்டேன் என்பது கருத்து,

(கு-ரை) சமயங்கள், ஆன்மாக்களின் கன்மானுகுணமாகப் பரிபாகத்திற்குத்தக்கபடி எவ்வகை ருசித்தனவோ அவ்வகை நிலைத்த அறிவுடையரால்

அவற்றைப்பிறரும் .அநுட்டித்துத் தாங்கள் அடைந்த பேற்றினையடைவான் வேண்டிச்செய்யப்பட்டன. ஆயினும் அவை இறைவனுணையேயாம். அங்ஙனம் கூறின் இறைவன்மீது பக்ஷபாதம் வராதோ எனின்வராது ஏனெனின்? அவ்வவர்தவத்தின் பேற்றிற்குத்தக்கவாறு நின்றுமுதிர்வடைந்தார் அந்நிலை நின்று மேலேறிமேற்பதமடைவராதலின் அதுகருணையேயன்றிப் பக்ஷபாத மன்றாம். இச்சமயங் கள்பலவென்பதனையும் அவற்றாற்கூறப்படுஞ்சமயங்க ளும்பலவென்பதை " பேதித்தசமயமோவொன்று சொனபடியொன்று பேசாதுதுறவாகியே" எ-ம்.

" அன்னேயனேயெனுஞ் சிலசமயநின்னையேயையாவையாவென்னவே யலறிடுஞ் சில சமயமல்லாது பேய்போல வலறியே யொன்றுமிலவாய்ப் பின் னேது மறியாமல் ஒன்றைவிட் டொன்றைப்பிதற்றிடுஞ் சில சமயமேற், பேசரிய வொளியென்றும், வெளியென்றும் நாதாதி பிறவுமே நிலயமென் றும், தன்னேரிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத்தன்மையாங் காலமென்றுஞ். சாற்றிடுஞ் சில சமய மிவையாகி வேறதாய்ச் , சதாஞான வானந்தமா, யென் னே யெனேகருணை விளையாட்டிருந்தவா றெம்மனோர் புகல வெளிதோ இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி யெங்கு நிறைகின்றபொருளே. " என்பவற்றானறிக. இன்று எனக்கூறியதனுனே எவை எனக்கூற வமைந்த வினுவிற்கு விடையாக அமைந்த அவை பதி, பசு, பாசங்களாம். இன்று என்பது பொருளினது இன்மையைக் கூறுதல். உளதென்பது பொருளி னது அமைதி கூறியதாம் அன்று என்பது ஒருபொருளை மறுத்து அதற் கினமானதைத் தெரித்தலாம், சமயத்திலழுந்தி அதன் வயப்பட்டு அந்நூல்க ளிடத்துப் பழகினுர் அதினின்று நீங்காது அதனுடன் மாறுகொண்டு கூறும் பல சமயவாதிகளுடன் மாறு கூறி வெற்றிகொண்டு செருக்குற்று நிற்பராத லின் அதனைச் சமயமாகிய பயம்பு என்றார். பயம் பிற்பட்டார் மீண்டு மதி னின்று மேறுதல்பற்றி யென்க, பெருங்கடலாதலின் வெள்ளஞ்சென்றவழி அதனிடம் எக்கர் மடுவாகவும் மடு எக்காரகவும் மாறுதல் இயல்பாதலின் அது நோக்கி நிலையில் துறைபல நிலையுள துறைசில என்றார். இதனை யுலகத் தின்மீ தேற்றுகையில் உலகர் கூறுஞ்சமயங்களில் சில சிறிது உண்மை கூறு வனவும்பல அது இன்மை கூறுதலு முண்மைநோக்கி அவ்வாறு கூறினர் என்க. நாவாய் செய்வார் அதனிடத்து நீர் உட்புகாது மறுத்தற்கு மயிர்முத லிய சேர்த்துப் பொருத்துவாயையடைத்து நூலாற் கட்டுதல் இயல்பாத லின் மயிர் நூல் கிடத்தியென்றார். வெரிநுறு மென்பென்றது முதுகெலும் பாம் அது ஊர்த்துவமாய் மேனேக்கி நிற்றலின் அதனைக்கூம்பாக உவமை கூறினர். மேற்கூறிய கப்பற் குரிய வுறுப்புக்களிற் சிறிதுங் குறையாதுஒத்து இருத்தலின் இதுவும் மரக்கலத்திற் புதிய தொன் றென்பார் மாய நாவா யென்றார். வினைப்போகம் நுகருந்தோறும் ஆகாமிய மேறுதலின் இரு வினையென்னவரு சரக்கு என்றார். கப்பல் ஒன்றை நடத்தற்குப் பலர் வேண்டுதலின் காமமுதலிய அறுவகைக் குற்றங்களையும் யவனர் என வுரு வகப்படுத்தினர். காற்று மோதுந்தோறும் அதனைப் புறத்தில்விடாதுகொண்டு

கப்பலை யோட்டுதல் போல் எண்ணங்கள் பலவற்றினையுங் கொண்டு அதைக்கொண்டானை யியக்கும் வலிபெறுதலின் அதனையற்ற மின்மனம் என்றார். கடுவளி, தான் மோதியதை யலைத்துக் கெடுத்தல் போல் ஆசையுங் கண்டதைத் தனக்கு வேண்டுமெனப் பற்றுச்செய்தலின் தடைபடா ஆசைக் கடுவளியென்றார். தானமென்பது இடப்பொதுவாயினும் அது இடங்களிற் சிறந்த மேலுலகத்தை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. தானம் என்பது மேலுலகத்தின் பெயர்களிலொன்று அதனை "உயர்நிலை...........பொன்னுலகு தானம்." என்னு நிகண்டாலறிக. கப்பல் முந் நீரிடஞ்சென்று ஆங்குள்ள தீவு முதலியவற்றிலும் கடற்றுறைப் பட்டினங்களிலும் பல சாக்குகளை இறக்கியுங் கொண்டும் வருதல்போல் ஆன்மா ஜனனங்களில் தாமடைந்த இருவினைகளுக்கேற்பச் சுவர்க்கமாதியான புவனங்களிற் புண்ணியம் புசித்தும் நரகமாதியான பூமிகளில் நரகசேடங்களைப்புசித்தும் அவற்றைப் புசிக்கையில் புதிதாக வினைகொண்டும் வருதலின் தானமா ....செல்வுழிச் சென்று புல்வுழிப்புல்லி என்றார். முன்பார் என்பதற்கு வலிமைதங்கிய எனப் பொருள் கூறுதலன்றிமுன்பு ஆர் எனப் பிரித்து அழியாதுள்ளஎனப்பொருள் கூறுதலுமொன்று. ஏனைய சேறுமுதலிய செறிந்த நிலத்திற்றட்டின் ஒருவாறுய்தல் கூடும் அங்ஙனம் உய்தல் கூடாதவன்னிலம் என்பார் வன்பார் என்றார். இவ்வகை காலன் கட்பட்ட ஆன்மா மீண்டும் நீங்கிய தேகத்தை யடையாதென்பது அவ்வடியின் கருத்து. பல கருவிகளால் பலதுணைக் கருவிகளைக்கொண்டு பல்லோரியற்றி முடித்தது என்பார் தொக்குறு மரக்கலம் என்றார். மரக்கலம் கடுவளி தூரப்பக்கொண்ட விசையால் செல்லுழி வன்பார்க்கண் மோதலால் அது தனித்தனி முன்னையோர் செய்த வலி கெட்டழிதலின் பக்குவிட்டென்றார்.

கடற்சுப் புலிபோல் பன்மீன்களுந்தன்னைக் கண்டஞ்சத்தான் ஒன்றுக்கும்அஞ்சாது தனிச்சைகொண்ட சலசரங்களைத் தின்னுகையில் அதன்கட்பட்டது மீண்டும்பிழையாவாறுபோல் காலனிடம்பட்டவுயிர் மீளாமையின்மறலியென்னுஞ் சுறவுபிடித்தீர்ப்பஎன்றார், இவ்வாறு காலன்வயப்பட்டு மயங்குகையில் எல்லாமுணர்ந்த பெரியோனுதலாலும் நீ கருணையா லுருக்கொண்டுணர்த்தினன்றி யொருவர்தாமே யுணர்தலின்றுதலால் முற்றுணர் பெரியோய் எனவும் கூறினர் இது இறைவனது முற்றுணர்வுடைமையென்னும் சர்வஞ்ஞத்வம் கூறியது. எல்லாவலிமைகொண்ட பொருட்கும் வலிமை கொண்டானுதலின் அற்றமில்வலியோய் என்றார் இதுமுடிவிலாற்றலுடைமையென்னும் அநந்தசத்தி கூறியதாம். தான் ஆசாரியனாய் நின்று தன்னை விரும்பினர்க்கருள் சுறந்தநுக்ரகித்தலன்றித்தனக்கு ஒருவர்உபதேசிக்க வேண்டுவதின்மையின் ஓதாதுணர்ந்த எனவும், நாதமுதலியனமாயாதோற்றத்தனவாதலினிறைவன் அவற்றுக்கப்பாலவன் என்பார் நாதாதீத எனவுங் கூறினர். உலகத்துக் காணப்பட்டன அனைத்தும் பொருள்களாயினும் அவையுருவப்பொருள் அருவப்பொருள் எனவு மிருவிதப்படும் அங்ஙனந்தோன்றிய பொருண் முழுதும் நின்வசமேயென்பார், உரு ...உடையோய், என்றார். எல்லா ஆன்மாக்களும்

வினையொழிவின்கண் தன்னிடம்லயமடையப் பெறுதலின் யாவருந்தன்வய மேவரப் புரிவோய் என்றார். இன்பமேஉருக்கொண்டு குற்றமிலாது விளங்கு வோனாதலின், கரை.......நிமல என்றார்.'' மங்கலமாகியின்றியமையாது யாவ ருமகிழ்ந்து மேற்கொளமல்கிப், பொழுதின்முகமலர் வுடையது பூவே. ''என க்கூறியபடியாகாது அம்மலரின் வேறுபட்டு அழிதலுகூம்புதலும் மணங்கு றைதலும் மல்லாமல் ஞானமணம் வீசுநன்மலர் என்பார் ஞானமாமணநிறை மோனமாமலரே என்றார். ஞானமுதிர்ச்சியின் முத்தியடைதலே யன்றியது முதிர்வுபெறுமுன்னம் முத்திகூடாதாதலின், வித்தகம்.......கனியே என்றார். பரைமுதலேம்பணையென்றது, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானச த்தி, கிரியாசத்தி என்று ஐவகைச்சத்திகளும் இறைவனைப்பிரியாத அருட்சத் தியின் ஆயிரத்தோரு கூற்றில்பிறந்தவையாதலின் பரைமுதலேம்பணை நிரை பெறக்கிளைத்த என்றார். இச்சத்திகள் பரசிவத்தைப் பிரியாத அருட்சத்தியின் பேதமெனவும் இக்கிளைகளாகிய சத்திகளைத்தமது திருமேனியிற் றோற்றுவித் ததும் ஆன்மாக்களின்பொருட்டு என்பார் திருத்தகுநீழலருட் பெந்தருவே என்றார். முத்துக்களைப்பண்ணிப் பதித்தாற்போன்று வெண்ணிற விதைகளை யுட்கொண்டு மஞ்சணிறங்கொண்ட பழங்கள் தொங்குதல் பொற்கலசங்களை யொத்தலின், பத்திகொள்......பசும்பொனிற் செய்ததகசும் புபல தொக்க தோற்றம் என்றார். முன்னே பொன்னும். முத்தும் கூறினர், பின்னர் வித்து ருமம் முதலாக, பவளம், வயிரேயம், நீலம், மாகதம், மாணிக்கம்முதலிய வற்றை விற்கும் வணிகரையொப்ப மாவிருக்கம் அந்நிறம்கொண்ட பொரு ட்களைக் கொண்டமைந்திருத்தலின் கிடைத்த சீர்வணிகரிற்படைத்த மாந் தரு என்றனர். இது தனது குறிப்பைத்தான்கண்டபொருட்கணேற்றிக் கூறி னமையின் தற்குறிப்பேற்றவணி. எண்டிசைசூழ்ந்து என்பதற்கு எட்டுத்தி சைக்கண்ணுள்ளாரும் பரவப்பெற்று எனப்பொருள் கூறுதலுமொன்று. வெள்ளங் கொளத்திருத்தோணி கொண்டு மிதந்தகாலத்து உயர்நிலையாகிய புவனங்களை யளாவப்பெற்றமையின் விண்டொடும் புகலியென்றார். என்னு யிர்க்குயிராய் என்னுயிர்நல்லருள்பெறக் காரணமாய் நிற்போனாதலின் ஆவிநா யகனே என்றார். கணபணம் என்பதற்குக் கூட்டமாகிய படங்கள் அவை ஆதிசேடன்முதலிய அரவுகளாம் என்னெனின் ஆயிரமுதலிய வெண்கொண் டபடங்களையுடையன அவையேயாகலின் என்க. பணஅரவுஎன்பதை இரு பெயரொட்டாகக்கொள்க. இரணியனைக்கொன்று செருக்கடைந்த நரசிங்கத்தி னுரிகொண்டு போர்த்தமைந்தானாயினும் அவன்திருமேனியி னீங்காத புழுகு மணமும் மலர்மணமும் நிலைத்த தென்பார் மட்டலர் புழுகணிசட்டை நாயகன் என்றார். பிரணவத்தோணி இருபெயரொட்டுப் பண்புதொகை நிலைத்தொடர். காணுறும் அறிவென்றதனுன் அவ்வறிவைப்புறப்பொருட்கண் போக்காது நினைக்காணுமாறு செய்யும்திருப்பணியில் எனதுநல்லறிவுகொடு உழக்கினேன் அது இனிஉனது திருத்தோணியே பற்றாகக்கொள்ளுமன்றி இந்திரன் முத லிய இறைவர்பதங்களையுமதியா தென்பார்காணுறு மறிவோடு கண்டு கொண் டேனே என்றார்.

வெண்பா.

கண்டேன் புகலிக் கருத்தனைத்தன் மெய்ஞ்ஞான
வண்டே னுண் டேமகிழும் வண்டானேன்-பண்டே
யளியனுமானேன் மனமெய் யார்பதம் வேறின்றிக்
குளிர்சிவா னந்த மிலங்கும். (கள)

(இ-ள்.) புகலிக்கருத்தனை - திருப்புகலிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் உலக முதற்காரணனாகிய சிவமூர்த்தியை, கண்டேன் - (கண்ணாரக்) கண்டு தரிசித்தேன், தன் - அவனது, மெய்ஞ்ஞானம் - உண்மை ஞானத்தினைத்தரும், வண்மை தேன் - வளம் அமைந்த தேனினை, உண்டு - அருந்தி, மகிழும் அதனால் களிப்படைந்து (மயங்கியிருக்கும்), வண்டுஆனேன் - வண்டையொத்தேன், பண்டே- முன்பே, அளியனும் ஆனேன் - அவனிடத்து அன்புள்ளானயினேன் (ஆதலால்) மனம் மெய் - எனது மனத்தினும், காயத்தினும், மெய்ஆர்பதம், உண்மை நிறைந்த வாக்கினும், வேறு இன்றி - அவனையன்றிப் புறப்பொருள்களின் பற்று இல்லாமல் செய்கின்ற, குளிர் சிவானந்தம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய சிவானந்தம், இலங்கும் - விளங்கா நிற்கும். எ-று.

அவனது திருவருட்சத்தி நிபாதம்பதிந்த துணையானே அவனைக்காணு மறிவுதலைப்பட்டு அவனருளால் அவனைத் தரிசித்தேன் அவ்வளவின் அவனை நீங்க மனமில்லேனாய் மனோவாக்குக் காயங்களால் அவனது குணங்களை யநுபவிக்குந்தோறும் அவற்றின்வழியாக எனதுள்ளங் குளிரத்தக்கச் சிவாநந்தம் விளங்குகின்றது என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) கருத்தனை என்பதற்குக் கருத்தாவையெப் பொருள்கொள்ளுதலு மொன்றும். அக்கருவினைக் கருவென்றும் பின்னர் தன்னை வண்டெனவும் உருவகப்படுத்தலால் கருவென்பதற்குச் சினைமெனும் மலர் எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஆம். அது மெய்ஞ்ஞானவண்டேன் கொண்டதாதலால் அதனை யுலகத்துள்ள மலர்கள்போல் கூறாதுகரு என்றார். நான் அடைந்திருந்த பொய்ஞ்ஞானத்தைக் கண்ட மாத்திரையிற் போக்கினமையின் அதனை மெய்ஞ்ஞான வண்டேன் எனவும், அதனை நான் உட்கொண்ட மாத்திரையின் என்னையறியாப் பெருங்களிப்படைந்தேன் என்பார் மகிழும் எ-ம், அதனையண்ணப் புகுகையில் வேற்றுருக்கொண்டு உண்ணப்புகின் அத்தேன் நிலத்திலுகுதல் முதலிய குற்றப்பட்டுக்கெடும் அவ்வாறு கெடாது ஒருவழி குழல்போன்ற நாளத்தால் மலரினை வருத்தாது உட்கொள்வது வண்டேயாதலின் அவ்வாறு புலன்வழிகருத்தைச் செலுத்தாது ஒருவழிப்படுத்தி யம்மதுவினை யுண்ணப்புகுந்தேன் என்பார் வண்டானேன் எனவுங் கூறினார். நான் சநநங்கடோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச்செய்துபெற்ற தவத்தானீண்டு மெய்ஞ்ஞானவண்டே னுண்ணப்பெற்ற தன்றியிது இச்சநநமொன்றில் வந்ததன்றென்பார், பண்டே யளியனுமானேன். எ-ம் கூறினர். பண்டு அளியனானாலும் மெய்ஞ்ஞானவண்டே னுண்டதனாலும் பெற்ற பயன் யாதோவெனில் பொய்யானமண்டேனுண்பார் அதனையுண்டு மயங்கித்தம்மை யறியாது

தீமைசெய்து களித்துப்பின் துன்பமுறுதல் போலாது மனோவாக்குக்காய மாய மூன்றின் கண்ணும் சிவானந்த மிலங்கிக்களிக்கும் பேரின்பத்தை யடைதலேயாம். மனமெய்யார் பதம் என்பதற்கு, என்மனத்திடத்துச் சத்தியமாய் அவனது திருவடிகள், வேற்றுமையின்றிச் சிவாநந்தவாழ்வைப் பொழியாநிற்கும் எனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. இது நான் கண்ட மாத்திரையில் எனது மனோவாக்குக்காயங்களை யுருக்கித் தன்வசப்படுத்தித் தன்னைப்பெறச்செய்தலினிது மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கேயுரிய கருத்தாம். இது கண்டமட்டில் தன்னைப்பிணித்தலின் மர்க்கட நியாயமாகச் சிவமூர்த்தியை அடிகள் தாம் அடைந்த நிலைமை கூறியதுமாம்-இது சக்ஷுவாதி தீக்ஷாக்ரமத்தில் இதுவும் ஒருவகைதீக்ஷையாம். ஏனைய ஆநந்தங்கள் ஐம்புலன்களின் ஏகதேசத்தினையே குளிர்விக்கும் இது ஐம்புலன்களை யூடுருவிச்சென்று மனத்தையும் அந்தக்கரணங்களையும் ஆன்மாவினையுந் தன்னிடத்தடையப் பேரின்பமாகிய குளிர்ச்சியைத்தருதலின் இது அவற்றின் வேறென்பார், குளிர் சிவாநந்தம் எனவும் கூறினர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கும்பிட்ட பத்தர்க் கழியாத வின்பங் கொடுக்குமுத்தர்
வம்பிட்ட கொங்கை யுமைபாகர் சண்பையர் வந்திலரேற் [னால்
கொம்பிட்ட கோழிக் கொடிவேந்தன் கொச்சையைக் கொல்வத
அம்பிட்டகட்சிற்றிடைச்சிக்கென்னோபயனாகுவதே.

(இ-ள்.) கும்பிட்ட - தம்மைவணங்கிய, பத்தர்க்கு-அடியவர்களுக்கு, அழியாத - கெடாத, இன்பம்கொடுக்கும்-பேரின்பத்தைத்தரும், முத்தர்-முத்திநிலத்திற்குத்தலைவர், வம்புஇட்ட-கச்சையணிந்த, கொங்கை-திருத்தனங்களையுடைய, உமைபாகர் - உமைக்குத்தலைவர், சண்பையர் - சண்பையாகிய சீர்காழிக்கண்ணுள்ளார், வந்திலரேல்-எனது காதலைத்தணிக்க வராவிடின், கொம்பு இட்ட - கொம்பிற்கட்டிய, கோழிக்கொடி-கோழிக்கொடியினையுடைய, வேந்தன் - முருகக்கடவுளது, கொச்சையை - வாகனமாகிய ஆட்டினை, கொல்வதனால் - பலியிடுதலால், அம்பு இட்ட-அம்பினையொத்த, கண்சிறு இடைச்சிக்கு - கண்ணையும்சிறிய இடையினையுமுடைய இப்பெண்ணுக்கு, பயன் ஆகுவது-பயனைத்தரத்தக்ககாரியம், என்-யாதாம், ஓ - அசை. எ-று.

(வி-ரை.) இது வெறிவிலக்கல் என்னும் துறைப்பாற்படும். என்னெனின்? தலைவனது பிரிவு ஆற்றாத்தலைவியின் துயர் கண்ட நற்றாயர் முதலியோர் இவளுக்கு அணங்கின் குறையாலீது நேர்ந்ததென்று அதற்கமைந்த சாந்திசெய்யும் வகை வேலனைப்பூசித்து வெறியாட்டயரவும் மறியறுக்கவும் தொடங்கிய அவர்களைத்தோழி இது தக்கதன்று அவ்வகை வெறியாடுதலும் மறியறுத்தலும் இவள்கொண்டகாதலைத் தணியாவெனத் தடுத்தல். இறைவனை யொருகால் மனமொழிமெய்களால் உறுதிபெறச்

கும்பிட்டார் உயர்பதமாகிய சுவர்க்காதிபதங்களில் பன்னாள் தங்கிமுத்தி பெறுதல் உண்மையாதலின் கும்பிட்ட...முத்தர் என்றார். இதனை "மாயனன்மாமணிகண்டன் வளர்சடையாற்கடிமை, யாயினதொண்டர் துறக்கம் பெறுவது சொல்லுடைத்தே, காய்சினவானை வளருங்கனகமலையருகே, போயினகாக்கையுமன்றே படைத்தது பொன்னிறமே." என்பதனாலும் பிறவற்றாலுமறிக, வம்பிட்ட கொங்கையென்பதற்கு மணப்பூச்சுகளமைந்த கொங்கையெனினுமாம். உமைபாகர் எனவே, அங்ஙனம் அவளைவிட்டுப் பிரியாதுகொண்டோர், தன்பொருட்டு வருந்தும் எனதிரக்கம் சிறிது நோக்காது வருந்தவைத்தல் தக்கதன்று எனக்குறிப்பித்ததுமாம். இங்குப் பொதுப்பட அணங்குபலவற்றினைக்கூறாது கொம்பிட்டகோழிக்கொடிவேந்தனையே கூறினதால் வேலனாடுதல் பெரும்பான்மையும், ஒழிந்தோராடுதல் சிறுபான்மையுமெனக் குறிப்பித்ததற்காம். இவள் சிற்றிடைச்சியாதலின் அவளகத்து வளர்ந்த கொச்சையாகிய ஆட்டினைப் பலியிடுதல் அத்துணைச்சிறப்பின்று, வேறொன்றைப்பலியிடின் நலந்தருமெனக் கூறியதுமாம். இட்ட, என்பதை உவமவுருபாகக்கொள்க, ஆகுவது, என்பதில் கு - சாரியை.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

ஆகுவாகனனைத்தோகைவாகனனை
யுற்றசீர்மகாரெனப்பெற்றசுந்தரனே
ஞானவாரிதியிலானவாரமுதே
கற்றவர்கருதுநற்றவக்கரும்பே
யிருட்குறும்பெறிந்தவருட்கலாமதியே
கதிர்த்தொகைகுன்றுதித்தசெங்கதிரே
நிறைந்தவண்பலரினுறைந்தசெந்தேனே
துன்பமொன்றறியாவின்பவாரிதியே
மறைமுடிவிளக்குஞ்சுடர்விடுமணியே
விறலரிபிரமன்பெறலரும்பொருளே
சிற்பநூன்முழுதுமற்பமின்றுணர்ந்த
வோவியரற்புதமேவுகைத்தொழிலர்
சுத்தவெண்படிகப்பித்திகைத்தலத்தி
னவமணிதெளித்துக்குவவினகூர்நுதித்
தூரியங்கொண்டுசீரிதிற்குயிற்று
மிமைப்பிலாநாட்டத்தமைப்பருங்கலாப
நீலமேகாரமுங்கோலமார்குயிலுந்
துப்பமர்வளைவாயொப்பறுபச்சைத்
தகைசிறைக்கிளியும்புகைநிறப்புறவு
மேனிமிர்தூவிப்பானிலவனமு
நன்மதுரிகர்த்தவின்மொழிப்பூவையு

மினமெனக்கருதிமனமுவந்தணைத்த
வுயிர்நிலைபெற்றமயின்முதற்பறவையுங்
கூறுபடநோக்கினர்வேறுபாடறியா
வளனொடுசெறிந்தவளவிலாமாடத்
துறைதருகற்புநிறைகுலமடவா
ரளிமுரல்குழலுமொளிகிளர்முகமுங்
குலாவியபுருவமுநிலாவிரிகுழையு
நறியமென்சொல்லுஞ்சிறியநுண்ணிடையுந்
தத்துநீருவரிமுத்தமாலிகையும்
பிரளயவெள்ளத்திரளினுமழியாத்
திருநகரிதுவெனக்கருதிவான்முகிலுஞ்
சந்திரவிம்பமுமிந்திரதனுவு
மிலங்குசெங்கதிருந்துலங்குவானமுதும்
வாராமின்னுந்தாராகணமும்
ஒருங்குவந்திருந்தபெருந்திறனேய்ப்பக்
காட்சியிற்பொலிந்தமாட்சிமைசிறந்த
காழிநாயகனேவாழிபூரணனே
யேர்தரும்பொற்கிரிசேர்கருங்கொடியும்
பொன்னிறமாமெனச்சொன்னதொன்மொழியு
மேதமிலிறைமதிச்சீதளநிலவா
லாருமெய்யுருப்பந்தீருமென்பது
மொழிதருமிரதகுளிகைதற்சேர்ந்த
காளிமச்சீருணநீளியற்கனக
மாமெனக்கூறுந்தோமறுமொழியுங்
கருடதியானமருடபவந்தோர்
நோக்கினிற்றவிருந்தீக்கடுவென்றலு
மாயிரங்கிரணத்தலர்கதிர்முன்னம்
பாயிருள்கெடுமெனப்பகர்பழமொழியு
மங்கண்மாஞாலத்தெங்கணுமொப்ப
வியலும்பட்டாங்கயலலவென்னல்
சரதமெய்ஞ்ஞானவரதநிற்சேர்ந்த
பேதையேன்பாசத்தீவினையகற்றித்
திருவருட்செல்வம்பெருகுமாறுதவி
யளித்தருள்பேரின்பாகும்
களித்திடுமுத்திக்காழிவாண்கவிரே

(இ-ள்.) ஆகுவாகனனை-பெருச்சாளியை வாகனமாகக்கொண்ட விநா யகமூர்த்தியையும், தோகைவாகனனை-மயிலைவாகனமாகக்கொண்ட குமா ரக்கடவுளையும், உற்ற-நல்விணக்கந்தங்கிய, சீர்மகார் என - சிறந்த புத்தி ரராக, பெற்ற - அளித்த, சுந்தரனே - அழகப்பிரானே, ஞானவாரிதியில்- சிவஞானமாகிய கடலில், ஆன - தோன்றிய, ஆர்அமுதே - நிறைந்தஅமுத மே, கற்றறிவர் - வேதசிவாகமங்களின் பொருளுணர்ந்தார், கருதும் - தியானிக்கின்ற, நல்தவக்கரும்பே - நல்லதவத்தின் பயனாகிய கரும்பே, இருள் குறும்பு - இருளாகிய குறும்பரசர்களை, எறிந்த - அறவீசிய, அருட் கலைமதியே - கருணைநிறைந்த கலைகளையுடைய மதியாகியவீரனே, கதிர்த் தொகை-கிரணத்தின் தொகுதி, குன்றாது-சிறிதுங்குறையாமல், உதித்த- உதயஞ்செய்த, செங்கதிரே - சிறந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனே, நிறைந்த அன்பு அலரின் - நிறைந்த அன்பாகிய மலரின்கண், உறைந்த - இறுகியுள்ள, செந்தேனே - சிவந்த தேனையொப்பானே, துன்பம் ஒன்று- துன்பம் சிறிதும், அறியாத - உணராத, இன்பவாரிதியே - இன்பமாகிய கடலே, மறைமுடிவு - வேதத்தின் முடிவினை, விளக்கும்-சநகர் முதலி யோர்க்கு அருளிச்செய்த, சுடர்விடு-பிரகாசந்தங்கிய, மணியே - மாணிக் கம்போல்வானே, விறல் அரி - வெற்றிகொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியும், பிர மன்-பிரமனும், பெறல் அரும்-அடைதற்கருமையான, பொருளே-பொரு ளானவனே, சிற்பநூன்முழுதும் - சிற்பசாத்திரமுழுதும், அற்பமின்று இகழ்தலிலாது, உணர்ந்த - அறிந்துகொண்ட, ஓவியர் - சிற்பநூல்வல் லோர், அற்புதம் மேவு - அழகுதங்கிய, கைத்தொழிலர் - கைத்தொழில் வல்லோர், சுத்தம் - குற்றமற்ற, வெண்படிகம்-வெண்மையாகிய பளிங்கு கற்களாலாகிய, பித்திகைத்தலத்தின்-சுவரின் கண், நவமணி தெளித்து- நவரத்தினங்களைத்தெளித்து, குவவின-கூடியுள்ள, கூர்நுதி-மிக்க கூர்மை யாகிய தூரியம்கொண்டு - எழுதுகோலினைக்கொண்டு, சீரிதின் - சிறந்த இலக்கணத்துடன், குயிற்றும் - செய்யப்பெற்ற, இமைப்பிலா - சிறிதும்இ மைக்காத, நாட்டத்து-கண்களையுடைய, அமைப்பரும் - செய்தற்கருமை யாகிய, கலாபம்-தோகையினைப்பெற்ற, நீலம் ஏகாரமும்-நீலநிறங்கொண் டமயிலும், கோலம்ஆர்குயிலும்-அழகு தங்கிய குயிலும், துப்பு அமர் - பவ ளத்தினையொத்த, வளைவாய் - வளைந்தவாயினையுடைய, ஒப்பு அறு - ஒப் புமைஅற்ற, தகை-அழகினைப்பெற்ற, பசசை சிறை - பசுமையாகிய இறகு களையுடைய, கிளியும்-கிளிப்பிள்ளையும், புகைநிறம்-புகையினிறங்கொண்ட புறவும்-புறாவும், மேல்நிமிர்-மேலேயுயர்ந்த, தூவி-சிறகுகளையுடைய, பால் நிறம்-வெண்மை நிறங்கொண்ட, அனமும் - அன்னப்பறவையும், நல்மது- நல்ல தேனினை, நிகர்த்த-ஒத்த, இன்மொழி-இனியமொழிகளைப்பயின்ற, பூவையும் - நாகணவாய்ப்புள்ளும், இனம் எனக்கருதி - தம்மினமென்று எண்ணி, மனம் உவந்து - மனககளிப்புடன், அணைத்த - அணைத்துக்கொ ண்ட, உயிர்நிலைபெற்ற - உயிரோடுகூடிய, மயில் முதற்பறவையும் - மயில் முதலிய பக்ஷிகூட்டங்களும், கூறுபட - வகைபட, நோக்கினர் - பார்த் தோர், வேறுபிரி - (உயிரிலாப்பறவைக்கும் உயிர்ப் பறவைக்குமுள்ள) வேற்றுமையினை, அறியா - அறியப்பெறாத, வளநெடு - வளப்பத்தா

டன். செறிந்த - நெருங்கிய, அளவுஇலா - அளத்தற்கருமையாகிய, மா
டத்து-மாளிகைக்கண், உறைதரு - வசிக்கும், கற்புநிறை - கற்புநிறைந்த,
குலமடவார்-குலமாதர்களுடைய, அளிமுரல்-வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற, குழ
லும் - கூந்தல்களும், ஒளிகிளர் - பிரகாசந்தங்கிய, முகமும்-முகங்களும்,
குலாவிய - வளைந்த, புருவமும்-புருவங்களும், நிலாவிரி - கிரணத்துடன்
விரிந்த, குழையும் - காதணிகளும், நறிய-நல்ல, மெல்சொல்லும்-மிருது
வாகிய சொற்களும், சிறிய - சிறிதாகிய, நுண்ணிடையும்-நுட்பமாகிய இ
டைகளும், தத்து - துள்ளுகின்ற, நீர்-ஜலத்தினைக்கொண்ட, உவரி-கட
லிற்றோன்றிய, முத்தமாலிகையும்-முத்துமாலைகளும், பிரளயவெள்ளத்தி
ரளினும்-பிரளயமாகிய வெள்ளமிகுதி கொண்டுவரினும், அழியா-கெடா
த, திருநகர்-அழகுகொண்டநகரம், இது எனக்கருதி-இது என்று எண்ணி
வான்முகிலும்-ஆகாயத்தில் உலாவும் மேகக்கூட்டமும், சந்திர விம்பமும்-
சந்திர பிம்பமும், இந்திரதனுவும்-இந்திரவில்லும், இலங்கு-பிரகாசிக்கின்
ற,செங்கதிரும்-(செந்நிறங்கொண்ட கிரணங்களையுடைய)சூரியனும், துல
ங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, வான்அமுதும்-சுவரகத்தமர்ந்தஅமிர்தமும், வாராம
மின்னும்-நீண்டமின்னலும், தாராகணமும்-நட்சத்திரகூட்டமும், ஒருங்கு
வந்திருந்த-எல்லாந்திரண்டுவந்திருந்த,பெருந்திறன் எய்ப்ப-பெருமையுள்
ள திறனையொப்ப, காட்சியின்-தோற்றத்தால்,பொலிந்த-விளங்கிய, மாட்
சிமை சிறந்த - மாட்சிமையிற் சிறப்புற்ற, காழிநாயகனே-திருக்கழுமலமா
கியசீர்காழிக்கு நாயகம்போல்வானே,பூரணனே-எங்கும்நிறைந்துளானே,
வாழி-நீ (பல்லாண்டு பல்லாண்டாக) வாழக்கடவாய், ஏர்தரும்-அழகுதங்
கிய, பொன்கிரிசேர்-பொன்மலையாகிய மேருவினையடைந்த, கருங்கொடி
யும்-கருமையாகியகாக்கையும், பொன்னிறம் ஆம்-பொன்னிறத்தினைப்
பெறும், எனச்சொன்ன-என்று கூறிய, தொல்மொழியும்-(முதியோர்கூற்
றாகிய) பழமொழியும், ஏதம் இல்-குற்றம்இல்லாத, நிறைமதி-பூரணசந்தி
ரனுடைய, சீதளநில்வால்-குளிர்ந்த சந்திரிகையால், ஆரும்-நிறைந்த, மெ
ய்உருப்பம்-தேகத்தின்வெம்மை, தீரும் என்பதுவும்-நீங்கும் என்று கூறுத
லும், மொழிதரும்-புகழத்தகுந்த, இரதக்குளிகை - இரசக்குளிகை, தன்
சேர்ந்த-தனையடைந்த, காளிமம் சேர்உண,(செம்பினது) களங்கமாகிய
மிகுதியைக்கெடுக்க, நீள்இயல்கனகம் ஆம் - அது உயர்வுபெற்ற பொன்ஆ
கும், எனகூறும் - என்றுகூறும், தோம் அறு-குற்றம் அற்ற, மொழியும்-
சொல்லும், கருடதியானம்-கருடஉபாசனை, மருள்தப -(மறதியாகிய) மய
க்கமற, வந்தோர்-கைவரப்பெற்றோருடைய, நோக்கினில்-தன்னைகருட
னாகப்பாவித்து அப்பாம்பின்விஷத்தை நோக்கும் நோக்கத்தால்,தீக்கடு-
கொல்லுகின்ற அப்பாம்பின் விஷம், தவிரும் என்றலும்-நீங்கும் எனக்கூ
றுதலும், ஆயிரம் கிரணத்து-ஆயிரம் கதிர்களையுடைய, அலர்கதிர் முன்ன
ம்-பரந்த சூரியனுக்குமுன்பு, பாய்இருள்-பரவிய இருள்,கெடும்என-கெட்
டுப்போம்என்று, பகர்பழ மொழியும்-சொல்லுகின்ற பழயவாசகமும்,அங்
கண்-அழகியஇடம்கன்ற,மாஞாலத்து-பெரியபூமியின்கண், எங்கணும்-எவ்
விடத்தும், ஒப்ப-சமமாக, இயலும்-நடக்கின்ற, பட்டாங்கு-உண்மைவா

கம், அயல்அல-வேறல்லவாகும், என்னல்-எனக்கூறுதல், சரதம்-உண்மையாகும், மெய்ஞான - உண்மைஞானமாகிய சிவஞானத்தினை, வரத-தருபவனே, நின்சேர்ந்த-தேவரீரைஅடைந்த, பேதையேன்-அறிவில்லாதஎன்னுடைய, பாசத்தீவினை - பாசங்களாகியதீவினைகளை, அகற்றி-திருஅருட்பார்வையால் போக்கி, திருஅருட்செல்வம்- திருவருளாகிய பெருஞ்செல்வம், பெருகும்ஆறு-வளரும்வழியினை, உதவி - அருள்செய்து, அளித்துஅருள்-தேவரீரின்திருவடி தந்தருள்வாயாக, பேரின்புஆகும்-பேர்ஆனந்தம்வளரும், களித்திடும்-களிப்பைத்தரும், முத்திக்காழி-மோக்ஷத்தைத் தருகின்ற சீர்காழிக்குளெழுந்தருளியிருக்கும், வான்கனியே-கற்பகக்கனியாயுள்ளானே. எ-று.

இறைவனே-இரதக்குளிகை தன்னைச்சேர்ந்த செம்பின்களிம்பினைப் போக்கிப் பொன்னாக்குதல்போலவும், சந்திரப்பிரகாசம் தேகஉருப்பத்தை நீக்குதல்போலவும், மேருவினையடைந்த காக்கையும் பொன்னிறமடையுமென்பதுபோலவும், கருடத்தியானத்தால் பாம்பின்விடமொழிதல் போலவும், சூர்யசந்நிதானத்தின் இருட்படலம் ஒழியுமாறுபோல்வும், தேவரீரையடைந்த அடியேனது பாசக்கூட்டத்தினை யொழித்து முத்தியளித்தருள் என்பது கருத்து.

(வி-ரை) அடியேன்படும் வருத்தமறிந்தும் ஆதரிக்காதிருத்தல்புத்திரரிடத்து அன்பிலார்செய்யும் செய்கைபோலும், எனக்குறிப்பிப்பார், இரண்டு புத்திரரைப்பெற்றுளீரென்னும் ஆகுவாகநனைத் தோகைவாகனனை யுற்ற சீர்மகார் எனப்பெற்ற வென்கிற தொடரை யெடுத்துக்கூறினார். தன்னையொத்தானுயின்மையின் ஆகுவாகனனையென முன்னும், அவனிற்பின்றோன்றுதலின் தோகைவாகனன்என அவற்குப் பின்னும் முறைப்படக்கூறினார். தாம் தியானிக்குந்தோறு உலகப்பொருட்கண் அழகுள்ளனவற்றினைக்கடந்து அப்புறப்பட்டுத் தன்னின்மிக்கதிலாது தனித்தவெழில் கொண்டிருத்தலின் சுந்தரனே எ-ம் தேவர் அமிர்து, நரைதிரைமூப்பு முதலியபோக்கிக்குறித்த இளமையைத்தந்து இன்பநுகரச்செய்தலே யன்றியாண்டும் பாசவீக்கத்தைப்போக்குதல் செய்யாதாதலினதனையொழித்து, இது, மேற்கூறியனவேயன்றி யெக்காலத்து நோய் மூப்புச்சாக்காடு பாசம்அனைத்தையும் போக்கவல்லமருந்தென்பார்,ஞானவாரிதியிலானவராமுதே-எ-ம், இறைவனது சிறப்பின்வீக்கத்தை வேதசிவாகமங்களேயன்றி மக்கள் தேவர்களில், அவற்றையுணர்ந்தோ ரொழியனையரால் அவனது சீர் அறியத்தக்கதன்றென்பார், கற்றவர்கருதும் நற்றவக்கரும்பே, எ-ம், வீரனாகிய அரசன் தான்இலாதகாலத்துக் குறும்பரசர் அவனதுநாட்டிற் புக்குக் குடிகளையலைக்க அரசனறிந்து அவரையடக்கத்தொடக்குறுகையினடங்கியொடுங்கல்போல இருளும்சந்திரனிலாதகாலத்துலாவி அவன்தோன்றியகாலத்துத் தானொடுங்குதல்போலவும், இதுகாறும் மென்னையலைத்துத்தம்வசப்படுத்தியிருந்த ஆணவாதியிருட்கூட்டம்உணாதுதிருவருளாகிய பூரணசந்திரன் தோன்றியவாறே கேடுற்றமை

யின் இருட்குறும்பு.....குலாமதியே, எ-ம், உலகத்துப்புறவிருளைப்போக்குஞ்சூரியன், அந்தந்தவீதிகளிற்புக்குலாவுகையில்கதிர்த்தொகைமிக்குங்குறைந்தும் உலாவுவன், அவ்வாறன்றி நீயெக்காலத்தும் உனது கதிரின்குறையாத ஞானசூரியன் என்பார், கதிர்.....செங்கதிரே, எ-ம், நீ உன்னிடம் உள்ளன்புடையா ரிடத்துறைவாயன்றியேனை யரிடத்துறைவாயல்லை யென்பார், மலர்மேலேற்றி நிறைந்த...தேனே-எ-ம், ஏனையதேன், மலர்க்கண்வண்டுமுதலிய முகந்துண்ணும் வகைத், திரவப்பொருளின் வகைத்து இது அவ்வகையிலாது அவ்வண்டுகளால் கிரகிக்கப்பெறாது என்பார், உறைந்த, எ-ம், உன்னையணுகினார் உன்னைவிட்டு நீங்காதபேரானந்தமடைந்து அதின்மூழ்கி அதினின்று மீண்டுவரா நிலைபெறக்களித்தலின் அவர்க்கு இவ்வுலகத்துன்பம் சிறிதும் பொருளலவாகவிருத்தலின் துன்பமொன்றறியா...வாரிதி, எ-ம், சநகர்முதலிய மகருஷிகளும், அனந்தர்முதலிய சிவபேதருத்ரபேதத்தவரு வேதசிவாகமங்களின் முடிவுதேறாது அலைந்தகாலத்து அவர்பொருட்டு ஆசிரியவேடம் பூண்டு சின்முத்திரைதாங்கி அவர்க்கு அவ்வேத சிவாகமங்களின்பொருளை விளக்கின கருணைநிலையன் என்பார், மறை...மணியே, எ-ம், (குற்றமற்ற ரத்தினமென்பார் சுடர்விடுமணி என்றார்,) அசுரர், இராக்கதர், முதலியோரை வென்றும், தேவர் இருடியர், மானுஷர், முதலியோர்க்கு இறைவனதுகல்யாணகுணங்களைத்தானறிந்தவாறுணர்த்தியும் வரும் பெருமையுடையான் என்பார் விறலரி, எ-ம், தான்வேதத்தினைத் தன்னிடம்பெற்றிருந்தும்தேரை நீர்வாழினும் வழும்பறுக்கவறியாதவாறுபோல அதன் பொருளுணரான் என்பார்பிரமன், எ-ம், இவ்விருவரும் தமதுபாசவீக்கம்ஒழியாது உணர்தலாகாமையின், விறல்...பொருளே, எ-ம் கூறினார், பல சிற்பநூற்களைத்தையுமுணர்ந்தோர்என்பார், சிற்பநூன்முழுதும், எ-ம், அதின்சிலவற்றையொழித்துச் சிலகற்காது ஒருங்குணர்ந்தார் என்பார், அற்பமின்று, எ-ம், இவையறிந்து செய்வோர் என்பார் ஓவியர், எ-ம், நூலுணர்ச்சியே யன்றி செய்தொழிலிலும் வல்லார் என்பார், கைத்தொழிலர் எனவும் கூறினார்.

மணிமுதலிய ஏதேனுமொன்றன் குணதோஷங்களையறிவோர் அதனையாராயப்புகுமிடத்து குற்றமற்ற வெள்ளியதலத்தில் அதனைப்பரப்பியறிவர் ஆதலால் சுத்தவெண்படிகத்தலம், எ-ம், தேவருலகத்துள்ள சராசரங்கள் எல்லாம் இமைப்பிலா நாட்டத்தன ஆதலால் இத்தலத்துள்ளவையும் அவையென்பார், இமைப்பிலாநாட்டம், எ-ம், கூறினார். நீலம் ஏகாரமுதல் பூவை யென்பதன்காறும் தன்மையணி. இனமெனக் கருதியெனவே அத்தகையுயிருள்ளன அவற்றைக்கண்டு அருகிற்சென்று மயங்கினவென்பது பெறப்பட்டது. இது மயக்கவணி. கணவனையே தெய்வமெனப்பேணும் கற்புளார் என்பார், கற்புநிறை...மடவார், எ-ம், அன்றலர்ந்த மணநிறைந்த மலர்களைச்சூடினார் என்பார், அளிமுரல் குழலும் என்றதாம். முத்தின்பிறப்புப் பலவிடத்தனவாயினும் அவை கடற்பிறந்த முத்தத்தினை யொவ்வாவென்பார், தத்து நீருவரி மூத்தமாலிகை எனவுங் கூறினார். அங்ஙனம் அளிமுரல் குழல் முதலடுக்கிக்கூறியதனானே அவற்

றைப்பின்வரும் முகில் முதலிய வற்றோடு இணைத்து உவமைப்படக்கொள்க. எங்ஙனமெனின், வான்முகில், அளிமுரல் குழலையும் சந்திரவிம்பம், ஒளிகிளர்முகத்தையும், இந்திரதனு, குலாவிய புருவத்தினையும், இலங்கு செங்கதிர், நிலாவிரிகுழையையும், துலங்குவானமுது, நறியமென் சொல்லினையும், வார்ஆம்பின், சிறிய நுண்ணிடையையும் தாராகணம், முத்தமாலிகையையும் ஒத்தனவெனக்கொள்க. இவையுவமையணி அடிகள்தமக்கு இறைவன் ஆசிரியமூர்த்தமாய் எழுந்தருளி யநுக்ரகித்த பெருங்கருணையை மனத்து நினைக்குந்தோறுங்கொண்ட ஆராமைதம்மிலடங்காதுகாழி நாயகனே எனக்கு ஏதேனுநேரினும் நேர்க என்னையொப்பாரிடுக்கணைப் போக்கி யநுக்கிரகிக்கும் தேவரீர்க்கு எவ்வகை யிடுக்கணு நேராதிருக்க எனவாழி பூரணனே என்றார், பொற்கிரி தன்னைச்சேர்ந்தபொருள்களைத் தன்னிறங்கொளச் செய்வதுபோலவும், சந்திரிகை மெய்யுருப்பத்தினைய கற்றிச் சீதளத்தைத் தருதல்போலவும், இரதக்குளிகை, செம்பின்கணுள்ள களிம்பினைப்போக்கிப் பொன்னாக்குதல் போலவும், கருடத்தியானஞ்செய்வோர் பார்வையால்விட நீங்குதல்போலவும் சூர்யசந்நிதானத்து இருளொழிதல் போலவும், தேவரீரைப் புகலெனவடைந்த அடியேனது அநாதியாகவருகின்ற பாசத்தொடர்பனைத்தையுந் "திருநோக்காற் பரிசத்தாற் றிகழும் வாக்கால்" என்றபடி ஒருவகைப் போக்கித்திருவருளையருள் செய்வாய் என்பார், ஏர்தரும்பொற்கிரி முதலியவற்றையெடுத்துக் கூறினார். இது திருட்டாந்தாலங்காரம். கருங்கொடியும் என்பதன்கணுள்ள உம்மை யிழிவு சிறப்புப்பொருளது. அது அடைந்தாரைத்தன் போலாக்கும் இறைவனது சாரூப நிலையுணர்த்தினது. நிறைமதி சீதளநிலவால் உருப்பத்தைப்போக்குதல் இறைவனது சத்திநிபாதம்பதிந்ததுணையானே ஆன்மாவின் பாசவீக்கமொழிதற்கு எடுத்துக்காட்டு. இரதக்குளிகை செம்பைப்பொன்னாக்குதல் இறைவன் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி தீக்ஷை முதலியவற்றாற் பாசச்சேதஞ்செய்து ஆன்மாவைத்திருவடிக்கண்கூட்டு முறைக்கு எடுத்துக்காட்டு,கருடதியானமுணர்ந்தோரைக் கூறியது சக்ஷு தீக்ஷையால் ஆன்மாவின் வினையொழித்தற்கு எடுத்துக்காட்டு. சூர்யசந்நிதானத்து இருள்கெடுமென்றது மீன்தானிட்டமுட்டைகளைக் காலம்பெறமனத்து எண்ணியமாத்திரையில் அவைகுஞ்சுகளாய்த் தாயிடம் வருதல்போல் இறைவனிருந்த இடத்திருந்து ஆன்மாவைக்கருணையானினைத்து அடிமைகொள்ளுதற்கு எடுத்துக்காட்டு எனக்கொள்க. மேற்கூறிய முதுமொழிகள் அடியேன் எனது இச்சையால் கூறியவல்ல ஆன்றோர்அநுபவத்தாற்கூறியவாகுமென்பார் "இயலும்பட்டாங்கயலல்லவென்றல்சரதமென்றார். நீயனைத்தும் உணர்ந்தவன் என்பொருட்டுக் கருணைசெய்யவல்லாய் என்பார், மெய்ஞ்ஞானவரத என்றார். எல்லாக்களிப்பிற்கு முயர்ந்ததென்பார், களித்திடும் முத்தியெனவுங் கூறினார்.

வெண்பா.

காழிக்கு வேந்தர் கருணாலயர்முனநீ
காழிக் குமாரன் கவிகையினை - யாழிக்கட்
கண்டமட்டிற் சூடகமுங் கார்விழியிற் கங்கணமுங்
கொண்டனளென் றன்னமேடி கூறு.

(இ - ள்.) அன்னமே - அன்னப்பேடே (நீ) காழிக்குவேந்தர் - சீர்காழிக்கு நாயகரும், கருணாலயர் - கருணைக்கு இருப்பிடமான வருமான சிவமூர்த்திக்கு, முனம் - முன்னே (சென்று) காழ் - வயிரங்கொண்ட, இக்குமாரன் - வில்லைத்தாங்கிய மன்மதனது, கவிகையினை - குடையாகிய சந்திரனை, ஆழிக்கண் - கடலிடத்து, கண்டமட்டில் - உதயமாகக்கண்டமாத்திரையில், சூடகமும் - மனவெம்மையையும், கார்விழியில்-கருமையாகிய கண்களில், கங்கணமும் - நீரின் கூட்டத்தையும், கொண்டனள் என்று - (தலைவி) அடைந்தாள் என்று, கூறு - தலைமகளிடத்துக் கூறுவாயாக எ - று.

இது தலைவனை நீங்கிய தலைவி, சந்திர உதயங்கண்டு தரிக்கப்பெறாநிலை கண்டதோழி அன்னப்பேடையை நோக்கி யெமது நாயகியின்துயரைக்காழி நாயகர்க்கு அறிவிக்கவென இரந்து கூறுதலால் இது அன்னவிடுதூது. விரகமடைந்தமடவார்க்குக்கங்குற்காலத்துச் சந்திரவுதயந் துயர்க்கேதுவாதல் "தென்றற்கும் வீணைக்குஞ் சேயணிக்குங்கோகிலத்துக் கன்றிற்கமைக்காழிக்கம்புலிக்கு நின்றரற்று,மன்னைக்குமாரற் கயர்ந்தாளென் றன்னமே, யென்னைக்குமாரற்கியம்பு." என்றதாலறிக. எல்லாவுயிர்களையுந் தம்முயிர்போல் காக்கவல்ல வேந்தனையொருவாறு ஒத்தலால் எனது துயர்கண்டு சகியான் கருணைசெய்யும் என்பார், காழிக்கு வேந்தர் எனவும், பெருங்கருணையாலய அருளே திருமேனியாகக்கொண்டவன் என்பார், கருணாலயர், எ-ம். கூறினார். நீ என் முன்னிலை யொருமையாற் கூறியதனானே இது அடியேன் பட்ட காமம் இதனைப் பலரும் உன்னினத்தவரும் அறியாது செய்க என்பார், அவ்வாறு கூறினார் உன்னால் பண்டு உருவிழந்தானாயினும் உன்னிடத்துக் காதல் கொண்டாரிடத்து உன்னிடங்கொண்ட வயிரத்தைச் செலுத்தாதிரான் என்பார், காழ் இக்குமாரன் என்றார், பல்லார் மேல் வளைத்து ஏவி வயிரங்கொண்ட வில் என்பார், காழ் இக்கு என்றார். மாரனது கவிகை சந்திரன் என்பதை ,, ஆலைக்கரும்பு சிலையைங்கணை பூநாண் சுரும்பு. மாலைக்கிளி புரவிமாருதந்தேர் வேலை, கடிமுரசங்கங்குல்களிறு குயில் காளங், கொடி மகரந்திங்கள் குடை" என்னுஞ் செய்யுளாலறிக, ஆழி ஆழமுடையதென்னும் பொருட்டு, இந்நிலா தனது பிறப்பிடத்தினை யலைத்துக் கெடுக்கும் பொருள்களாகிய நண்டுசிப்பிவேய் முதலியனபோல் தன்பிறப்பிடத்தினையுதயத்தால் மோதி அலரச்செய்வதாயின், என்னையென்ன செய்யாதுஎன்பார், ஆழிக்கண் கண்டமட்டில் என்றார். புறத்தில் வெண்மையும் அகத்திற் கருமையும் போலப்புறத்தில் குளிர்ச்சியும் அகத்தில்வெம்மையுங்கொண்டு என்னை வெதும்பச்செய்தது என்பார், சூடகமும் என்றாள். இதனை "உருப்பமிதுவென்றழல் சிவப்புற்றுலகர் காணவொளிதரவும், நெருப்பு வெண்மை யென்பது நன்னியாயர் நின்னைக்குறித்தன்றோ, பொறுப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்து பொரியப் பூவணையும் விருப்பமலருங் கொளுந்தவழல் வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள்." எனும் சந்திரோபாலம்பனத்தாலறிக, கார்விழியிற்கங்கணமென்றதனானே பிரிவின் வருத்தத்தால் நீர் வார்ந்ததென்பது பெறப்பட்டது. கம் கணம் என்பது, நீரின் கூட்டமென்னும் பொருளதாகிய தொடர்மொழி. தூது சொல்லும் பொ

ருட்களில் அன்னமும் ஒருவகைத்தூதியம்புவது என்பதை "இயம்புகின்ற காலத்தெதிரினமயில் கிள்ளை, பயம்பெறு மேகம் பூவைபாங்கி நயந்தகுயில், பேதை நெஞ்சந்தென்றல் பிரமரமீரைந்துமே, தூதுரைத்து வாங்குந்தொடை." இதனாலறிக.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கூறுஞ் செனனக் குடினெடுநாணுழை கூன்முழுது
மாறும் படிக்கு மருந்துளதோசண்பை வாணர்கொண்ட
நீறுந் திருவெழுத் தோரைந்துங் கண்டியு நித்தநித்தந்
தேறும் பொருளென் றுணராத மாயச் செருக்கினர்க்கே. (உக)

(இ ள்.) சண்பைவாணர்-சண்பையென்னும் சீர்காழியைத்தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்ட சிவமூர்த்தி, கொண்ட - தாமணிந்துள்ள, நீறும் - திருநீறும், திருஎழுத்து ஓர் ஐந்தும் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தினையும், கண்டியும் - ருத்திராக்ஷமாலிகையினையும், நித்தம் நித்தம் - நாள்தோறும், தேறும் பொருள் என்று - நாம் உறுதியடைதற்கு முதற்காரணப்பொருளென்று, உணராத - அறிந்தணியப்பெறாத, மாயச்செருக்கினர்க்கு - மாயையால் செருக்கடைந்திருக்கும் மானிடர்க்கு, கூறும் - நூல்களால் இகழ்ந்து கூறப்படும், செநநக்குடில் - பிறப்பெனும் குடிசையில், நெடுநாள் - பலசன்மங்களில், நுழை - நுழைந்துவரும், கூன்முழுதும் - கூனல் நோய்முழுதும், மாறும்படிக்கு - போய் ஒழியும் வகை, மருந்து உளதோ - மருந்து உளதாகுமோ (ஆகாது) எ - று.

இச்செய்யுள், விபூதி பஞ்சாக்ஷர ருத்ராக்ஷ தாரணங்களாகிய சாதநங்களல்லாது பலசன்மங்களாகப்பல பிறவிக்கண் வருந்தி வருஞ் சநந நோய் தீர்வதற்கு மருந்து வேறு கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்ததாம்.

(கு - ரை) பூமியிற் பிறந்தார் அப்பிறப்பிலொன்றிற்றானே யநுபவிக்க வேண்டியவைகளை யநுபவித்தொழியப் பூதசம்பந்தமான பிறவிபோய்ப்பின் பிறவாவென்னும் நாத்திக ஏகதேசிகளின் மதத்தை மறப்பார், ஆப்தவாக்யப்பிரமாணமென்னும் வேதசிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட பல பிறவியுண்டெனக் கூறுஞ் சநநக்குடில் என்றார். குடில் என்பது பண்பாகுபெயர். இதில் இல்பகுதிப்பொருள் விகுதி, புல் முதலிய தாவரங்களாகியும் எறும்பு முதலிய சங்கமங்களாகியும் வினைவயத்தால் பல நாள் பிறந்து மானிடப் பிறவிவருதலாதல் பற்றி நெடுநாள் என்றார், இதில் நாள் என்பது பல பிறவி பிறக்கும் பல சன்மங்களைக்குறித்து ஆகு பெயராய் நின்றது. குடில் என்பதீண்டு சின்னாளில் அழிந்துபோம் சிறுமையுணர்த்தி உடம்பிற்குவமைப்பட நின்றது. சிறு குடிலாதலின் அதில் நுழைவார் அதிலுள்ள நுழைவழிகுனிந்து நுழையவேண்டுதலின் அதற்கேற்பநுழை என்றார். அடிப்பட்ட பிறவிகளில் பல்வேறுவகைப்பட்ட சட்டகங்கள் எடுக்குந்தோறும் அதில் நுழைதலின் வளைந்த பெருங்கூன் என்பார், கூன்முழுது மென்றார், ஆயினும் இக்கூன்

ஆன்மாவிற்கநாதியன்று ஆகந்துகமென்பார் மாறும்படிக்கு என்றூர். இனி அநாதியெனின் மாருதாம். ஆகந்துகமேயிறைவனது திருவருளால் மாறுமென்க. வேற்றுமருந்தால் விடாத வெம்பிறவியென்பார், மருந்துளதோ என்றூர். இதினிடத்தோகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. முழுதும் என்பதனும்மை முற்றுப்பொருளது. மருந்து தேவர் மருந்தோடுவமித்தபோலி. சர்வசங்கார காலத்துத் தம்மிடம் அடையும் ஆன்மாக்களை நீறுபடுத்தி அந்நீற்றினை அவ்வான்மாக்களின் பொருட்டுத்தயது திருமேனிக்கண் அணிவது இறைவனது பெருங்கருணையாதலின் செண்பை வாணர்கொண்ட நீறு என்றூர். என்னை தாமணியின் ஆன்மாவிற்குறுதியெனின்? நோய்கொண்டமதலையின்நோய் தணிப்பான் ஆயேமருந்துண்டு குடர்பொறுக்காச்சேயின் நோய் தணித்து அதனைக்களிப்பித்துத் தானுங்களித்தல்போலவென்க. திருவெழுத்தைந்தினைப்பிற்கூறி நீறுமுற்படக்கூறிப்பின் கண்டிகைக்கடையில் வைத்ததென்னையெனின் கருணையால்தம்மைவந்தடைந்தார்க்குமுன்விபூதிகொடுத்துமனமயக்கத்தைச்சிறிது விலக்கிப்பின் தம்மையன்றி வேறல்லாத அத்திருமந்திரத்தினையுபதேசித்துத் தம்மைத்தந்து தாழ்வடத்தையுமணிந்து அழகுறநோக்கும் ஆசாரியமூர்த்தியின் முறைமையருளிச் செய்ததாம். உள்ளத்தில் நினைத்தலால் அஞ்ஞானத்தை நீறுபடச் செய்தலின் நீறென்பது காரணப்பெயர். "பிரம்மா விஷ்ணுஸ் சருத்ஸ்சதிரிபுண்ட ரஸ்யாதிதேவதா." என்றபடி திரிமூர்த்திகளு மதிதேவதைகளாகக் கொண்டிருத்தலின் அதனை முற்படக்கூறினதாகக்கொள்க- இதன் விரிவினை விரிந்த நூல்களினும் வல்லார் வாயானுங் கேட்டுணர்க. திருவெழுத்தின் ஏற்றம் இறைவனுக்குள்ள ஏற்றத்திற் குறைந்ததன்றும் என்னெனின் அவனது திருமேனியே அவ்வெழுத்தாத்தோன்றியிருத்தலான் என்க. இனி ருத்ராக்ஷம் இறைவனது திருநேத்திரத்திற்றோன்றியெல்லாத் தேவதைகளையும் அதிதேவதைகளாகப்பெற்றிருத்தலினதனைப் பிற்கூறினதாக்கொள்க- திருவெழுத்து எனப்பொதுப்படக் கூறியதனுனே இருவகைவடிவினவாய அவ்வெழுத்துக்களில் ஒலிவடிவினையாம் அது ஆகாயத்தை யிடமாக்கொண்டு பிறத்தலின் என்க. திரு என்பது ஸ்ரீ எனும் வடமொழிச்சிதைவு. ஐந்து என்பது தொகைக்குறிப்பு. கண்டிகை எனுஞ் சொல்விகுதி குன்றிக்கண்டி என நின்று ஏனையகழுத்தணிகளைக்குறிக்காது அவ்வணிகளுக்கு நாயகமாய உருத்ராக்ஷ மாலிகையைத் தெரித்து நின்றது. உலகத்துள்ளார் தமக்கு தளர்வு வந்த காலத்து அதனை நீக்கிக்கொள்ள முயன்று தேடும் இம்மைப்பயனுகிய செல்வப்பொருள் போலாது இம்மையேயன்றி மறுமைக்கண்ணும் பயன்றரவல்ல மனத்தானினைந்தடையும் பொருளென்பார், தேறும் பொருள் என்றூர். இப்பொருளைத் தேடுதற்கண்ணேகதேசமே முயலாது இடைவிடாது முயல்வார்க்கே அது பயன்றரும் மற்றுமுயன்றுகை வராமுன்னம் விடுவார்க்கு பயன்றராவென்பார், நித்த நித்தமென்றூர். இவ்வகை விபூதி திருவெழுத்தைந்து கண்டிகையிருந்தும் மவற்றைத்தேருது விட்டான் மாணுப்பிறப்படைதல் திண்ணமாதலின் மாயச்செருக்கினர் எனவுங் கூறினூர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

செருக்குடனிகலித் தருக்கமேதேற்றி
யெம்மனோரி னிறந்துபிறந்துழலு
மும்மரிற்பெரிய வானவர்குழுவை
மெய்ப்பொருளென்று கைப்பொருளுதவியும்
வழுத்தியுநெஞ்சத் தழுத்தியும்வறிதே
புறவார்பசும்புற் கறவாக்கற்பசு
வாயிடைச் செருகித் தூயநீருதவி
யருஞ்சுவைப்பால்கொளப் பெருஞ்சுரைவருடும்
பேதையர்போலவு மோதுநஞ்சமரு
மெட்டியைவிரும்பி மட்டுநீர்த்தேக்கி
யீறுழைகல்லா மேனிமிர்வேலி
யுறும்படியமைத்து நறுங்கனிகொளக்
கருதிமுயலுந் திருவிலிபோலவு
மிலகுவாலரிசி யுலைபெயவெண்ணி
வெற்றுமிகுற்றும் பற்றிலர்போலவு
மருநிலமுழுததி னெருமிகப்பெய்து
வித்திட்டாங்கே விளைபயன்கொள்ளச்
சித்தத்துன் னுமத்தர்போலவும்
வாழ்நாளனைத்தும் வீழ்நாளாக்கி
யிம்மையுமறுமையுஞ் செம்மையிற்பொருந்தா
திடருறுமாந்தர் புடவியிற்பலரால்
அன்னவாறெளியனு முன்னிமதிமயங்கா
தெய்ப்பினிலுதவு மெய்ப்பொருளாகி
என்றுமோரியல்பொடு நின்றகாரணநின்
சேவடித்தாமரைப் பூவினைப்புனைந்து
நாத்தழும்பேற வேத்தியுள்ளுருகிப்
பெருகியவன்பென வருநீர்நிறைந்த
விதயவாவிப் பதுமமாமலரின்
குணனெனப்பொருந்து மணமாநின்னைக்
கண்டுறுமாந்து பண்டைவாதனைதீர்ந்
தறைகடலழுந்து நிறைகுடமதுபோன்
றசைவற்றிருக்க விசையத்தருதி
நிலைமிகப்பொருந்திப் பலமுறைசாரலா
லுந்தியவன்ன வுருமருவுதலின்

மந்திரத்துறுசுடர் மகத்துயர்தலினு
விதம்பயிலிசைகொள் பதங்கலந்துறுதலால்
வேதமேயொப்பென வோதுகோபுரமும்
ஒழுக்குநெறிசிறிதும் வழுக்கிலவதனுல்
நாற்பதம்பிரிவினின்மேற்பதமதனுற்
பலகலையொளிர்மதி நிலவியவதனுன்
முத்தரைவியக்கும் பத்திமையதனுற்
சிவாகமமெனவொளிர் தவாமணிமேடையும்
வெள்ளைவாரணமேற் கொள்ளுமாங்கதனுற்
கட்டாடரைபல மட்டார்தலினு
லஞ்சுமந்தாரம் விஞ்சியோங்குதலா
லிந்திரனெனப்பொலி யந்திரவாவியும்
மெங்கணுநிறைந்த வெங்குருநாதா
கருவலிதொலைக்கும் பெருமலைமருந்தே
கருணைசூற்கொண்ட பெரியவான்முகிலே
சிற்றிடைக்கருங்கட் பொற்றொடிக்கரத்தாள்
ஆகமார்வனமுலையணையும்
போகமாரிதழிப் பூங்கண்ணியனே. (உஉ)

(இ - ள்.) செருக்குடன்-மனக்களிப்புடன், இகலி,மாறுகொண்டு,தருக்கமே - வாதம் பேசுதலையே, தேற்றி - தாமும்பிறரும் அறிந்தும்அறிவித்தும், எம் அன்னோரின் - எம்மையொத்த மனிதரைப்போல, இறந்து - உடலைவிட்டு நீங்கி, பிறந்து - மீண்டும் பிறப்பினையடைந்து, உழலும் - உலகத்து உலாவும், மம்மரிற் பெரிய - மயக்கத்தாற் பெரியராய் உள்ள, வானவர்குழுவை - தேவர்கூட்டங்களை, மெய்ப்பொருள் என்று - உண்மையாகிய வுறுதியைத் தரும் பொருளாவார் என்று மதித்து, கைபொருள் உதவியும் - கையில் தாம் அடைந்த பொருள்களை நிவேதித்தும், வழுததியும் - அவர்களைத் துதித்தும், நெஞ்சத்து - மனத்தின்கண், அழுத்தியும் - அவர்களைப்பதித்தும், வறிதே - பயனிலாது, புறவு ஆ - முல்லை நிலத்துத் தங்கிய, பசுமைபுல் - பசும்புல்லை, கறவா - பாலைக்கறவாத, கல்பசுவாயிடை-கற்பசுவின்வாயில், செருகி - நுழைத்து, தூயநீர - சுத்தஜலத்தை, உதவி - உண்பித்து, அருமைசுவை - பெறுதற்கருமையாகிய சுவையினையுடைய, பால் கொள - பாலினைக்கறந்து கொள்ளும்படி, பெருமை சுரை - பருத்த அப்பசுவின் மடியினை, வரும் - தடவுகின்ற, பேதையா போலவும் - அறிவிலிகளைப்போலவும், ஓது - (ஆயுள்வேத நூலார்) கூறும், நஞ்சு அமரும் - விஷம் அமைந்த, எட்டியை விரும்பி - எட்டிமரத்தை விரும்பி, மட்டுநீர்த்தேக்கி - அளவாக நீரபாய்ச்சி, ஈநுழைகல்லா - ஈயும் நுழைதற்காகாத, மேல் நிமிர் - மேலேவளர்ந்த, வேலி - வேலியினை, உறம்பழ அமைத்து - ஒன்றோடொன்று நெருங்கும் விதமாக

அமைத்து, நறுங்கனி - அதனது நல்லபழத்தினை, கொள்ள - அடையும்படி, கருதி - எண்ணி, முயலும் - முயன்று செல்லும், திருஇலிபோலவும் - அறிவெனும் செல்வமிலானைப்போலவும், இலகு - விளங்குகின்ற, வால் அரிசி - வெண்மையான சம்பா அரிசியை, உலைபெய்ய எண்ணி - உலையிலிட நினைத்து, வெறுமை உமி - பயனிலா உமியை, குற்றும் - கைவருந்தகுற்றுகின்ற, பற்று இலர்போலவும் - பசையிலாதார்போலவும், அருமை நிலம் - பயன்தரா நிலத்தை, உழுது - உழுதற்றொழில்செய்து, அதின் - அந்நிலத்தின், எரு மிகப்பெய்து - மிக்க எருக்களை இட்டு, வித்து இட்டு - விதைவிதைத்து, ஆங்கு - அவ்விளைவின்கண், விளை உண்டாகும், பயன் - பேற்றினை, கொள்ள - அடைதற்கு, சித்தத்து - மனதின்கண், உன்னும் - நினைக்கின்ற, மத்தர் போலவும் - பித்தரைப்போலவும், வாழ் நாள் அனைத்தும் - வாழ் நாள்முழுதும், வீழ்நாளாக்கி - பயன்றராதழிந்த நாளாக்கி, இம்மையும் - இப்பிறப்பிலாம் பயனையும், மறுமையும் - மறுபிறப்பிலாம் பயனையும், செம்மையின் - அடையும் சீர்மைப்படி, பொருந்தாது - அடையாமல், இடர் உறும் - துன்பம் அடைகின்ற, மாந்தர் - மானிடர், புடவியில் - பூமியின்கண், பலர் - பலர்உளர், அன்ன ஆறு - அவ்விதம், எளியனும்-ஏழைமையுடைய அடியேனும், உன்னி - பல எண்ணங்களைநினைத்து, மதிமயங்காது - மனந்தடுமாறாமல், எய்ப்பினில் - இளைத்தகாலத்தில், உதவும் - உதிவிப்பயனைத்தருகின்ற, மெய்ப்பொருள்ஆகி - உண்மைப்பொருளாகி, என்றும் - எக்காலத்தும், ஓர் இயல்பொடு - ஒரு தன்மைப்பட்டு, நின்ற - அழியாதுள்ள, காரண - உலகமுதற்காரணமானவனே, நின் - தேவரீருடைய, செம்மை அடி - சிவந்த திருவடியாகிய, தாமரைப்பூவினை - தாமரை மலரினை, புனைந்து - முடிக்குச்சிரோபூஷண மாகக்கொண்டு, நா - எனதுநா, தழும்பு ஏற - தழும்படையும் வகை, ஏத்தி - துதித்து, உள் உருகி - மனம் உருகி, பெருகிய - பொங்கிய, அன்பு என வரு - அன்பு என வருகின்ற, அருமைநீர்-சிறந்த நீரானது, நிறைந்துள்ள-நிறைந்த, இதயவாவி - இருதயமென்னும் தடாகத்தின்கண், பதுமமாமலரின் - தாமரை மலரின், குணன் என - குணமென்று, பொருந்தும் - நிலைத்துள்ள, மணமாம் நின்னை - மணமாகிய தேவரீரை, கண்டு - தரிசித்து, இறுமாந்து - செருக்கடைந்து, பண்டை - முன்சென்ற சென்மங்களிற் அடியேன் பெற்றுள்ள, வாதனை - மும்மலவாதனைகள், தீர்ந்து - நீங்கி, அறை - ஒலிக்கின்ற, கடல் - சமுத்திரத்தில், அழுந்தும் - அழுந்தித்தன்னை மறைத்துக்கொள்ளுகின்ற, நிறைகுடம் அது போன்று - நீர் நிறைந்த குடம்போல, அசைவுஅற்று - கரணங்கள் செயலற உன்னைத்தியானித்தலில் சிறிதும் சலனம் இல்லாமல், இருக்க - அத்தியானத்து அடியேன் முழுகியிருக்க, இசைய - என்மனமிசையும்வகை, தருதி - திருவருள்செய்வாயாக, (கோபுரம்) நிலைமிகப்பொருந்தி - பல நிலைகளையடைந்து, பலமுறை - பலமுறைமைப்பாடுகளை, சாரலால்-அடைதலினால், உந்திய - முன்னெழுந்த, வன்னவுரு - பலவகைப்பட்ட சிற்பங்களை, மருவுதலான் - சேர்தலினால், மந்திரத்து - கோபுரத்து, உறுசுடர் - பிரகாசந்தங்கிய கலசங்கள், மகத்து உயர்தலினால் - மகநக்ஷத்திரத்தைத்தொட உயர்ந்திருத்தலால், இதம்பயில் - நன்மைநெருங்கிய, இசைகொள்பதம் - புகழ்கொண்ட

தேவருலகத்தைக், கலந்து உறலால் - கலந்திருத்தலால், வேதமே ஒப்புஎன- வேதமே சமானமென்று, ஓது கோபுரமும் - சொல்கின்ற கோபுரவாயிலும், (வேதம்) நிலைமிகப்பொருந்தி - விதிவாதமுதலிய பல நிலைகளைப்பொருந்தி, பலமுறை - பல அங்கங்களை, சாரலால் - பொருந்துதலாலும், உந்திய - உயர்ந்த, அன்னஉரு - அன்னத்தின் உருவினை, மருவுதலால் - அடைதலாலும், மந்திரத்து - மந்திரத்தினால், உறு - உண்டாகும், சுடர் - அக்னிகாரியமாகிய, மகத்து-வேள்விகளைக் (கூறுதலால்) உயர்தலினால்-உயர்வடைந்திருத்தலால், இதம்பயில்-மங்கலம் நெருங்கிய, இசைகொள் - உதாத்த முதலிய ஸ்வரங்களைக்கொண்ட, பதம்கலந்து உறலால் - பதங்களை விவரப்பெற்றிருத்தலால், வேதமே ஒப்பு என - வேதமே யொப்பென்னும்படி, ஓது கோபுரமும்- சொல்கின்ற கோபுரவாயில்களும், (மேடை) ஒழுக்கு நெறி - சிற்பநூல்விதானவொழுக்கத்திற்கு, சிறிதும் - கொஞ்சமும், வழுக்கு இல அதனால் - குற்றமின்றியமைந்திருத்தலாலும், நால்பதப்பிரிவினின்-பதவித்தியாசத்திற்கூறிய நான்காம் பதமாகிய மஹாமேடையினும், மேற்பதமதனால்-உயர்ந்தபதத்தை அடைதலினாலும், பலகலை - பலகிரணங்களுடன், ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, மதிநிலவிய அதனால் - சந்திரன் பொருந்தியிருத்தலாலும், முத்தரை - மூன்று உலகங்களும், வியக்கும் - கொண்டாடுகின்ற, பத்திமைஅதனால் - வரிசைகளினாலும், சிவாகமம் என - சிவாகமமெனக்கூறும்படி, ஒளிர் - விளங்கும், தவாமணிமேடையும் - தவறுதலிலாத அழகியமேடையும், (ஆகமம்) ஒழுக்கு நெறி - ஆசாரங்கூறிய பத்தநியினெறி, வழுக்கு இல அதனால் - (சிறிதும்) தவறுதலிலாது பெற்று இருத்தலாலும், நால்பதப்பிரிவினின் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் நான்குபிரிவினும், மேற்பதம் அதனால் - மேலாகிய பதத்தைப்பெற்றிருத்தலாலும், பலகலைஒளிர் - பலசாத்திரங்களிலும் விளங்குகின்ற, மதி - அறிவெனும் பொருள், நிலவிய அதனால் - இதிலொன்றிலேயே நிலைத்திருத்தலால், முத்தரை - மோக்ஷகாமிகளாகிய சீவன் முத்தரை, வியக்கும் - வியந்து பேசுகின்ற, பத்திமை அதனால் - கிரந்தவரிசைகளைப்பெற்றிருத்தலால், சிவாகமம் என - இறைவனது திருமுகத்துத்தோன்றிய இருபானெண் சிவாகமங்களென்று கூறும், தவாமணிமேடையும் - தவறு இல்லாத மணிமேடையினையும், (தடாகம்) வெள்ளைவாரணம் - வெண்மையாகிய அன்னப்புட்களை, மேல்கொள்ளும் அதனால் - நீரின்மேல் கொண்டிருத்தலாலும், கண் தாமரை பல - கண்ணையொத்த தாமரைமலர்கள் பலவற்றிலும், மட்டு ஆர்தலினால் - தேன்தங்கியிருத்தலாலும், அம் சுமந்து - அழகைப்பெற்று, ஆரம் - சந்தனவிருக்ஷங்கள், விஞ்சி ஓங்குதலால் - மிகுந்து வளர்தலாலும், இந்திரன் என - தேவேந்திரன் என்றுஎண்ணும்படி, பொலி - விளங்குகின்ற, யந்திரவாவியும் - யந்திரவாவியாகிய தடாகமும், (இந்திரன்) வெள்ளை வாரணம் - வெண்மையாகிய ஐராவதம், மேல்கொள்ளும் அதனால் - மேற்கொண்டிருத்தலால், கண்தாமரைபல - கண்ணாகிய தாமரைகள் பல, மட்டு ஆர்தலினால் - அளவாகப்பொருந்தி யிருத்தலால், ஐஞ்சுமந்தாரம்- மந்தாரம் முதலிய பஞ்சதருக்கள், விஞ்சி ஓங்குதலால் - மிக்குவளர்தலினால், இந்திரன் எனப் பொலியந்திரவாவியும் - இந்திரனென்று கூறப்படும் யந்தி

ரவாவியும், எங்கணும்-பார்க்குமிடங்கள்தோறும், நிறைந்த - நிறைந்திருக்கிற வெங்குருநாதா - சீர்காழியாகிய திருக்கழுமலத்திற்குத் தலைவனே, கருவலி பிறப்பின்வலிமையை, தொலைக்கும் - போக்குகின்ற, பெருமலை - பெரியமலையிலுள்ள, மருந்தே - ஔஷதமே, கருணை - திருஅருளையே, சூல்கொண்ட - கருப்பமாகக்கொண்ட, பெரியவான் - பரந்த ஆகாசவீதியில் உலாவும், முகிலே - மேகமே, சிறு இடை - சிறியஇடையினையும், கருமைகண் - மையுண்ட நேத்திரங்களையுமுடைய, பொன் தொடி - பொன்னுலாகிய கடகத்தினை யணிந்துள்ள, கரத்தாள் - திருக்கரங்களையுடைய உமாதேவியாரது, ஆகம் - மார்பிடத்தெழுந்த, வனம்முலை - அழகிய திருத்தனங்களை, அணையும் - பொருந்தியிருக்கும், போகம் ஆர் - பெரும்போகம் அமைந்த, இதழி - கொன்றையினுலாகிய, பூகண்ணியனே-அழகிய தாமத்தை அணிந்துள்ளானே, (எ-று.) ஆங்கு, அசை.

இறைவனே உலகத்துப்பலர் கறவாக்கற்பசுவைக் கறக்க எண்ணுவார் போலவும், எட்டியைப்போலவும், வெற்றுமி குற்றிக் கை வருந்துவார்போலவும், விளையாநிலத்தை பயிர்செய்ய முயன்றுவருந்துவார் போலவும் மலத்தழுந்தி யெம்மையொப்பார்போன்று உழலும் சில தேவரைக்கடவுளரென்று எண்ணிவாழ்நாள் போக்குவர் அவ்வாறு அடியேன் வருந்தாவகைதேவரீரது திருவடி பற்றுக்கொண்டு களித்துப்பேரானந்தவாரியி லழுந்தியிருக்குமாறு திருவருள் பாலிப்பாயாக என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) எம்மனோரிற் சிலர் கல்விச்செருக்கானும் ஏனையவற்றானும் ஒருவருடன் ஒருவர் மாறுபட்டகாலத்து ஒருவரையொருவர் வெல்வான் வேண்டி மாறுகொண்டு தருக்கித்தல் இயல்பு ஆதலின் செருக்குடன்...தருக்கமே பேசி" எனவும், மண்ணவரைப்போல் விண்ணவர்க்கும் இறப்பு பிறப்பு நோய் மூப்பு முதலிய வுண்டென்பார் "இறந்து பிறந்து...குழுவை எ-ம் கூறினூர். வானவர் குழு என்றார், இது தேவர்வகை (கூஉ) ஆதித்தர் (கஉ) அச்சுவினிகள்(உ) உருத்திரர் (கக) வசுக்கள் (அ) முதலியவரைநோக்கி போலும் இது அநேகசேசுரவாதம் கூறி அத்தேவர்களது தெய்வத்தன்மையினை மறுத்து இறைவனது திருவருளைவியந்து கூறியதாம். தேவர்களுக்கும் பகை நட்பு நோய் மூப்புச்சாக்காடு உண்டென்பதை "தீயவசுரர் பகை யுண்டு" எனும்பெருந்திரட்டுச் செய்யுளாலறிக - " ஆருயிரினருவினையையறுத்தறத்தை யாக்க வமலவரனருளரிய பாற்கடலினுதித்துப்பாரிடரைப் பற்றியிடும்பயோதரியேதாயேபற்றுகபுல்லென்று வடமொழிப்பொருளைபகர்க,யாரியத்தைவல்லாராரியம் பகர்ந்து புல்லை யருத்திடுக வருக்கியத்தைத் தெளித்திடுகவலருங்கூரருளாற் குட்டிடுக கும்பிடுகபாலுங்கொண்டு முறையமலன் முடிக்காட்டுக போங்குற்றம்." பசுவிற்கு மேற்கூறியமுறைமைப்படி புல்லருத்தின் திருக்கயிலை யுலகத்தை யடைவரார்தலின் அங்ஙனம்செய்யாது கற்பசுவாயிடைப் புல்லைச் செருகின் பயினிலாது துன்புறுவரென்பார் " கறவாக் கற்பக வாயிடைச்செருகி என்றார்."

வாயில் புல்லூதவுதலும் தூயநீரருத்தலும் உபசாரம். பசுதீயதாயினும் அத னிடத்தன்புள்ளார் அதனைவருடியிதஞ்செய்துபால் கொள்வராதலின் பெருஞ் சுவை என்றார். இங்ஙனம் உயிர்கொண்ட பசுவிடத்துச்செய்யின் கபிலையுல கடைவர். அங்ஙனமன்றிக் கற்பசுவிடத்து மேற்கூறிய உபசாரங்களைச் செய் வார்பயனடையாது வருந்துவரென்பார்பேதையர் என்றார். "ஆலவிஷமொக் குமருந்தக்கடிதீரும். ஞாலமதிற்பித்த குணநாசமா, மாலைக்கோ, லட்டியபா காமொழியே, யானவிஷ முஷ்டியெனு, மெட்டிமரவேரிது." இதுவிஷத்தை யொத்த நஞ்சமுள்ளதாதலின் நஞ்சமரும் எட்டி என்றார். மிக்க நெருங்கிய வேலி யென்பார் ஈனுழைகல்லா "மேனிமிர் வேலியென்றார்." வேலி முதலி ய அமைத்து நன்னீர் பாய்ச்சியும் பயன்பெறார் என்பார் திருவிலி யென்றார் நெல்லைக்குற்றின் வருந்தாது அரிசியைப்பெற்று உலைபெய்துபயனடையலாம் அங்ஙனம் செய்யாது உமிக்குத்தின் கைவருந்திச் சலிப்பரேயன்றிப் பயன டையார் என்பார் பற்றிலர் போலவும் என்றார். நன்னிலமாகிய மருதநிலத் தும் ஏனைய நிலத்தும் வித்திட்டு எருப்பெய்து இளங்களை கட்டுநீர் கால்யாத் தால் நல்விளைவுண்டாமன்றி யொன்றும் பயன்றராத களர்நிலத்து இவ்வகை செய்து பயன்கொள எண்ணுவோர் பித்தராதலின் மத்தர் என்றார். மேற்கூ றிய எட்டி, கற்பசு, வெற்றுமி, அருநில முதலிய பயன்றராப் பொருள்களைப் போல முத்தி முதல்வரல் லாதாரை முத்திதருபவராக எண்ணி முயலுதல் பய னின்று என்பார் மேற்கூறியவற்றைப்பல பொருளுவமைப் படக்கூறினார், அங்ஙனமயங்குவோர் பேதையரும், திருவிலிகளும், பற்றிலரும், மத்தருமா தலின் அவ்வாறு நாயேன் அறிவு கலங்காது உனது திருவருள் பற்றாக்கொ ண்டேனாதலின் உன்திருவடித் தாமரைப்பூவினைப்புனையத் திருவருள் செய்க என்பார். "அன்னவாறு....தருதி என்றார். மலரிடத்துக்குணமாகிய மணம் அதனை விட்டு நீங்காவாறுபோல் தன்னிதயத்தை விட்டுச் சிறிதும் பிரியாத இயல்பினை யென்பார் இதயவாவி.... நின்னை என்றார். பலபிறவியினும் ஆர்ச் சித்த கருமம் என்பார் பண்டைவாதனை யென்றார். கடலிடத்து அமிழ்ந்த நிறைகுடம் அதினமுழ்ந்தி அழுந்திய இடமும் தெரியாது மறைதல்போல் சிவா னந்த சாகரத்தில் மூழ்கி யதின் வயப்பட்டுச் சிவமாம் தன்மைப்பெருவாழ் வைப்பெறத் திரு அருள்செய்க என்பார். "நிறைகுடம்....இசையத்தருதி என் றார், "சிகரோஸ்தேதமா" என்பதால் சிகரத்தினுடைய உயரத்தின் பிரமாண த்தாலாவது தண்டிகைவரை உயரப்பிரமாணத்தால் ஐந்துபாகமாவது இரண் டுபாகமாவது, ஏழு ஒன்பது பதினொருபாகங்களில் பதின்மூன்று பதினைந்து பாகத்திலாவது அவ்வாறு பதினேழு பாகத்தில் மூன்று நான்கு ஐந்து ஆறு, பாகமாவது, ஏழு, எட்டு பாகத்தையும் உயரத்தின் பகுதி யெனக்கொள்வ ராதலின்நிலைமிகப்பொருந்தி என்றார். பலவிதமாகிய அஷ்டாஷ்டவிக்ரகசிற் பங்களைப் பெற்றிருத்தலின் பலமுறை சாரலால் உந்திய வன்னவுருமருவுத லால் என்றார். மந்திரத்தால் ஓதப்பெற்ற அக்னிகாரியம் செய்ய ஓங்கிய தீ என்பார் மந்திரத்து...உயர்தலினால் என்றார். வெங்குரு என்பது சீர்காழிக் குரிய பன்னிரு திருநாமங்களிலொன்று. லோகங்களுக்கெல்லாம் தேவகுரு வாகிய பிரகஸ்பதி பகவான் என்னையொழிந்து கருத்தா வுண்டோவென்று

செருக்குற்ற காலத்துச் சிவமூர்த்தியிவனது அதிகாரத்தை மாற்றியருள பிரகஸ்பதியும் செருக்கடங்கிச் சீர்காழிக்கண்சென்று இறைவனைப்பணிந்து அடியேன் செய்த அபராதங்களைப் பொறுத்தருள்க என்று வேண்ட இறைவன் நீ மிக்க வேகியாயிருந்தனையென்று கூறி முன்போலவே தேவர்க்குக்குருவாகதன்மை யருளிச் செய்ததால் இத்தலத்திற்கு அப்பெயருண்டாயிற்று. தேகத்தைவிட்டு உயிர்நீங்கத்தக்க காலத்தும் காக்கவல்லனவாகிய சஞ்சீவிகளை பெற்ற ஏனையஉலகத்து மலைகளைப்போலாது கருவாகியபிறவியிற்படும் பெருநோயை நீக்குதலின் பெருமலை மருந்தே என்றார். ஆகாயத்து உலாவும் முகில் உலகத்துயிர்களுக்கு அமிர்தம்போலும்நீரைப்பொழிவான் வேண்டிக்கடலையுண்டுசூல் கொள்ளுதல்போது அதின் வேறுபட்டு தம்மையடைந்த முததான்மாக்களைக் காப்பான் வேண்டிப் பெருங்கருணையுருக்கொண்டு சிதாகாசத்தில் உலாவும் பெருமுகில் என்பார் பெரியவான் முகில் என்றார், இதழி என்பதில் இகரம் வினைமுதற்பொருளது. கண்ணியனே தருதி என முடித்துக்கொள்க.

வெண்பா.

கண்ணின் றொளிருங் கருமணியி னுள்ளொளிபோ
லுண்ணின் றொளிரு மொளிவிளக்கென் - றெண்ணிப்
புகலிப் பெருமானைப் புண்ணியனைப் போற்றி
லகலுமே பாசவிரு ளன்று. (உ௬)

(இ-ள்.) புகலிப்பெருமானை - திருப்புகலியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவமூர்த்தியை, புண்ணியனை - புண்ணியஸ்வரூபனை, கண்ணின்றுஒளிரும் - கண்ணின் கண் நிலைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற, கருமணியின் உள் ஒளிபோல் - கருமகண்ணியின் கண்ஒளிரும் ஒளிபோல, உள்நின்று-என்னிடத்துளிருந்து, ஒளிரும் - பிரகாசிக்கும், ஒளி விளக்கு என்று விளங்குகின்றஒளியாகியவிளக்கென்று எண்ணி-ஆலோசித்து, போற்றில்-போற்றினால், பாசஇருள்-பாசமாகிய இருள், அன்றே - அப்போதே, அகலும் - நீங்கும், எ-று.

திருப்புகலியிலெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கழுமல நாதனைப் போற்றில் பாச இருள், அகலும் எ-று.

கண்ணிடத்துள்ள ஒளி புறத்திலுள்ள பொருள்களைக் காட்டி விளக்குதல்போல், மனத்திடத்துள்ள பாசவிருளை நீக்கும் ஒளி யென்பார் ஒளிரும் ஒளிவிளக்கு என்றார். சர்வசம்மாரகாலத்து ஒடுங்கியிருந்த ஆன்மாக்களைக்கருணையால் எழுப்பித் திருவருள் செய்தலின் புண்ணியன் என்றார். எல்லா ஆன்மாக்களும் அடைக்கலம் புகுந்த காலத்துப் புகலாக நின்று காத்தான் என்னைக்காக்காமலிரான் என்பார் புகலிப்பெருமான் என்றார். அகலுமே என்பதின்கணுள்ள ஏகாரத்தை அன்று என்பதனுடன் கூட்டி அன்றே எனக்கொள்க. அன்று என்பது போற்றின அக்கணமே யென்னும் பொருளது. பாசத்தை யிருளென்றார் அது நன்மை தீமைகளைப் புசிக்குமிடத்து அவற்றின்

பலனையறியாதிருக்கும்படி மறைத்தலினுன் என்க. பாசம் எனப்பொதுப்படக்கூறிய அதனுன் மும்மலமும் கொள்க. இருள் என்பதற்கேற்பவிளக்கு என இறைவனைக்கூறினர். என்க. வினை விளக்கு, நெய்திரி இருக்கினும் தூண்டினன்றி ஒளிதரா. இது அவ்வகையன்றி ஒருவர் தூண்டாது தானே தன்னை ஆன்மாக்கள் பொருட்டு விளக்கும் ஒளியென்பார் ஒளி விளக்கு என்றார். ஒளிவிளக்கு என்பதை ஒளியாகிய விளக்கு எனப் பண்புத்தொகையாக்கினுமாம். அது புறத்தில் தோன்றாது உண்ணின்று ஒளிர்வதாதலால் அதனை மனத்தால் எண்ணிவாக்கால் துதித்துக் காயத்தால் வணங்குக என்பார் எண்ணிப் போற்றில் எனமுக்கரணங்களையும் அடக்கிக் கூறினர். கண்ணின்றெளிரும் கருமணிதான் புறப்பொருள்களைக்காண்பானுக்குப் புலப்படுத்தித் தான் அவற்குத்தோன்றாதுகண்ணிற்கரந்திருத்தல்போல், இறைவனும் அவரவர்கள் கன்மானுகுணமாக அவர்களுடனிருந்து அறிவினைவிளக்கித்தான் அவ்வான்மா அறியாது விளங்குவோன் என்பார் உள்நின்றுஎன்றார். ஒளிவிளக்கு என்பதற்கு எவர்க்குந்தோன்றாது ஒளித்திருக்கும் விளக்கு எனக்கூறினுமாம். மணியினுள் ஒளி, ஒருவராலும் பிரிக்கப்படாவாறுபோல் கண்ணிடத்துமணியும் ஒருவரானும் வேறுபடுத்தலாகாமையின் கண்ணின்று எனக்கூறினர். கருமணி சிறந்த மணி எனினுமாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருளந்தகன்வரினீரெயிறேபிறையேய்ந்தசெவ்வான்
சுருள்குஞ்சிபாசமெனவந்திவந்ததுதோகைசொற்றேன்
பருகும்புகலிப்பிரானெனும்பானுப்பலகிரணம்
பெருகும்படிவந்துதித்தான்மின்னுவிபெறுகுவளே. (உ௪)

(இ-ள்.) அந்திவந்தது - இந்திக்காலம் வந்தது, (இனி) பிறை - (அக்காலத்துத் தோன்றும்) பிறைச்சந்திரனே, ஈர் எயிறு ஏய்ந்த - கொல்லுகின்ற பற்களையொத்தன, செம்மைவான் - சிவந்தவானம், சுருள்குஞ்சி என - சுருண்ட தலைமயிராகவும், இருள்பாசம் என - இருளே பாசக்கயிறாகவும் கொண்டு, அந்தகன் வரின் யமன் நமது தலைமகளைக் கொல்வான் வேண்டிவந்தால் (அவள் ஆவிபெறாள் அவ்வகை உயிர் நீங்குமுன்) தோகை - மயிலின் இயலமைந்த பார்வதி பிராட்டியாரது, சொல் தேன் - சொற்களாகிய தேனினை, பருகும் - உண்டுகளிக்கும், புகலிப்பிரான் எனும் — திருப்புகலிக்கணெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியோனென்கிற, பானு - ஞானசூரியன், பல கிரணம் பெருகும்படி - பலகதிர்கள் தோன்றும் வகை, வந்து உதித்தால் வந்துஉதயஞ் செய்வானுயின், மின் - மின்போலுமிடையையுடைய நமதுதலைவி, ஆவி பெறுகுவள் - உயிர்பெற்றுவாழ்வள், எ-று.

இது தலைமகள், மாலைக்காலம் எதிர்தல் கண்டுவருந்தும் செயல்கண்ட தோழி, தன்னுடனிருக்கும் ஆயவெள்ளத்தாருடன் புகலிப்பிரானெனும் பானுவரினன்றி யிவ்விருளென்னும் யமனுக்கு நமது தலைவிபிழையாள் என்று கூறியதாம்.

(கு-ரை) ஈர் எயிறு, கொல்லும் வளைந்த பற்கள். இவ்வளைந்த பற்கள் மாம்சபக்ஷணிகளாகிய அரக்கர் முதலியவர்க்கேயன்றிச் சாந்த மூர்த்திகளா கிய தேவர்களுக்கு இன்று ஆதலால் ஈண்டு யமன் தேவர்கூட்டத்திற் சேர்ந் தோனாயினும் உயிர்களைக் கவரும் செயலுண்மையால் கோரரூபங்கூறப்பட் டது. பிறை, இது மாதந்தோறும் பிறத்த லென்னும் பொருட்கண் தொழி லடியாகப் பிறந்த பெயர். தலையினுறுதி நோக்கியும் தாமதகுணமிகுதிநோக் கியும் சிரத்தின்கண் உரோமம். அரக்கர் முதலியோர்க்குச் சுருளுதலியல் பாத லின் செவ்வான்சுருள் குஞ்சியேய்ந்த என்றார். இது உத்தமலக்ஷணமன்று. பாசம் வீசினாரினீங்கிப் பாய்ந்தபொருளைத் தன்னகப்படுத்தி அவற்றின் வலியடக்கித் தன்னகப்படுத்தல்போல் இருளும் தலைவியின் செயல்கெடுத்து நாயகனிடங்கொண்ட மனத்தைக்கலங்காமல் நிலைபேறுசெய்தலின் இருளைப் பாசம் என்றார். இருளைப்பாசத்துடன் கூட்டுக. மயிலினியல் முதலியவமை ந்து இறைவன் மனத்தைத் தம்மிடத்துப் பதிக்கச்செய்தலின் இறைவியைத் தோகை என்றார். "கல்லிற் பிறக்குங்கதிர்மணி காதலி சொல்லிற் பிறக்கு முயர்தம்." என்பவாகலின் இறைவியின் திருவாக்குகளைக் கேட்குந்தோறு மிறைவனுக்குக் களிப்பு மிகுதலின், சொற்றேன் பருகும்புகலிப்பிரான் என் றார், மாரனம்புகளைந்தில், ஐந்தாவது கொல்லுமியல்பினது ஆதலின் இவள் கொண்டகாதலன்வரினன்றி யிவளுக்கவ்வுயிர் மீளாதெனுங்கருத்தால் பாநு பலகிரணம் பெருகும்படி வந்துதித்தால் என்றார். இவள் மின்போல் மெல்லி யளாதலின் சிறிதும் பொறாள் என்பார் மின் என்றார். வாராவிடின் ஆவிநீங்கு வதுண்மை வரின் உயிர்நீங்காதென்பாள் ஆவிபெறுகுவள் என்றாள். இது இறைவன், ஆன்மாவருந்துநிலை நோக்கியும் அருள் செயாதிருத்தலைக் கண்ட மனம் பரிதபித்தலைக்குறிப்பித்ததாம். பாநு சில மாதங்களில் கதிர் குறைத லும் சில மாதங்களில் மிகுதலும் கொள்ளுதலின் பாநு பலகிரணம் பெருகும் படி என்றார். இறைவி, மலையரையன் பொற்பாவையாதலின் அந்நிலத்துப் பறவையாகிய தோகையாக உருவகப்படுத்தியதாம்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

பெறுவதுபெற்றவுறுதியுத்தமர்கட்
காயினுஞ்சிறந்தநேயநெஞ்சினனே
யாகக்கழனியின்யோகத்தபோதன
ரானபேருழவர்மானமோடாக்கிய
முயலகனென்னுமியல்பெருங்கரும்பை
யுதிரமென்னுமுதிர்சாறொழுக
நகையெனுமுத்தந்தொகையுறத்தோன்றச்
சுந்தரப்பதமெனு மெந்திரவாலையிட்
டரைத்தகணவயிரங்கரைத்தவித்தகனே
குங்குமக்கொங்கையங் கயற்செங்கட்

பெண்ணரசி பிரியாவண்ணமெய்ப்பாக
பாடலம்புன்னையே டவிழிலஞ்சி
வெளியகற்பூரங் களிகொள்கஸ்தூரி
நறுமணமெவையு முறுமுறைபொருந்தி
யுண்ணீர்பெற்ற தண்ணீர்ப்பந்தரும்
நெய்கமழ்கருணையுங் குய்கமழ்கறியு
மதிதருநிலவெனப் புதியவெண்டயிரும்
வருக்கையின்கனியுஞ் சருக்கரைக்கட்டியு
முதலுபகரணம் பதனொடுமரீஇத்
தளவரும்பென்ன வளமலிபோனக
மாதவரெவர்க்கு மாதுலரெவர்க்கு
நன்னயத்துட னருளன்னசத்திரமும்
பாடகச்சீறடிப் பான்மொழிமடவார்
நாடகத்தொழில்பயி னீடரங்கவையுங்
கலைபயில்கழகமும் பலர்பயின்மன்றமு
முள்ளனகரவா துவந்தெதிர்ந்தளிக்கும்
வள்ளியோர்வாழ மணிநெடுவீதியும்
பூமகளுறையு ளாமெனவிளங்கும்
பெரும்புகழ்க்காழி விரும்புசங்கரனே
யேந்தெழிற்புவன வேந்தநீயாதலின்
வளமலிநான்முகக் களமருனேவலி
னுரம்பெறுகுலவரைக் குறும்பகப்பட்ட
மண்டலமென்னுங் கண்டநீள்வயலுட்
சராசரத்தொகுதி விராயவித்திட்டுப்
பாதவமிருகம் பறவைமாளிட
ராதிப்பைங்கூ ழமைத்தனர்நிற்ப
மாவுறைமருமக் காவலாளர்
வளமையினோம்ப விளைவுமுற்றியபின்
புரிபயன்பெறுவா னரிதரவியற்றி
மெய்வலிக்கூற்றுவக் கைவினைமாக்களிற்
புலானுடையாக்கைப் பலாலமதகற்றி
யற்றமிலுயிரெனப் பெற்றநெற்றிரளைப்
பூதசாரத்தநுப் பூதமகாதநு
பூதபரிணமம் புகலுறுயாக்கை
மூவகைப்பண்டியின் மேவரவேற்றிப்

பொன்னிலநிரய மிந்நிலமென்னு
மிடந்தொறுமர்ங்கவை யடங்கவைத்தவற்று
ளொருசிலவற்றைநின் றிருவடிவீட்டிற்
சேர்த்தனையன்னது கூர்த்துநோக்கி
லரசுகொள்கடமை யாறிலொன்றென்னும்
புரைதீர்முறைமை புதுக்கினைபோலு மதனன்
மாசுசுநீயுறும் வண்மை
பேசுககருணைப் பெரியநாயகனே. (உரு)

(இ-ள்.) பெறுவது - ஆன்மா அடையவேண்டிய வீட்டினை, பெற்ற - அடைந்த, உறுதி உத்தமர்கட்கு - உறுதிப்பொருளை விடாது கொண்டசாம் சித்தர்களுக்கு, ஆயினும் - தாயினன்பைக்காட்டினும், சிறந்த - சிறப்புள்ள, நேயம் - அன்பினைக்கொண்ட, நெஞ்சினனே - மனமுடையானே, யோகத்த போதனர் ஆன - தவத்தினையே தவமாக்கொண்ட யோகிகளாகிய, பெரு உழவர் - பெரிய உழுதொழிலைச் செய்யும்களமர், யாகக்கழனியின் - யாகமெனும் கழனியில், மானம் ஒடு - மானத்துடன், ஆக்கிய - வளர்த்த, முயலகன் என்னும் - முயலகனென்கிற, இயல் - கொடுஞ்செயலையுடைய, பெருகரும்பை - பெரிய கரும்பினை, உதிரம் என்னும் - உதிரம் என்கின்ற, முதிர்சாறு - முதிர்ந்த சாறு, ஒழுக - ஒழுகாநிற்க, நகை எனும் - திருநகை என்கின்ற, முத்தம் - முத்துக்கள், தொகையுற - கூட்டமாக, தோன்ற - உண்டாக, சுந்தரம் - அழகாகிய, பதம் எனும் - திருவடியென்கின்ற, எந்திர ஆலை இட்டு - யந்திரமென்னும் காணத்திலிட்டு, அரைத்து - நசுக்கி, அகவயிரம் - அவன் மனத்திருந்த நெடுநாட்பகையினை, கரைத்த - தேயும்படிசெய்த, வித்தகனே - ஞானசுவரூபியே, குங்குமக்கொங்கை - குங்குமத்தினையணிந்த தனபாரங்களையும், அம்கயல் - அழகிய கயல்மீன்போலும், செம்மைகண் - சிவந்த நேத்திரங்களையுமுடைய, பெண் அரசி - பெண்கள் நாயகமாகிய உமாதேவியார், பிரியா - நீங்காத, வண்ணம் - அழகினையுடைய, மெய்பாக - திருமேனியின் அத்தபாகத்தையுடையானே, பாடலம் - பாதிரிமலரும், புன்னை - புன்னை மலரும், ஏடு அவிழ் - இதழ் விரிந்த, இலஞ்சி தாமரைமலருய, வெளிய - வெண்மையாகிய, கற்பூரம் - பச்சைக்கற்பூரமும், களிகொள் - குழம்பாகிய, கஸ்தூரி - கஸ்தூரி முதலிய, நறுமணம் எவையும் - நல்ல வாசனைப் பொருள்கள் அனைத்தையும், ஊறுமுறை பொருந்தி - முறையாக பெய்யப்பெற்று, உண்நீர் பெற்ற - உண்ணும் நீரை அடைந்த, தண்ணீர்ப்பந்தரும் - குளிர்ந்த நீரையினைப் படைந்தவர்க்கு வார்க்கும் பந்தலிட்ட இடங்களும், நெய் கமழ் - நெய்யின் மணம் வீசுகின்ற, கருணையும் - பொரிக்கறியும், குய்கமழ் - நறுமணங் கமழ்கின்ற, கறியும் - கறிவகைகளும், மதிதரு - சந்திரனால் காலப்பட்ட, நிலவு என - சந்திரிகையைப்போல, புதிய - அன்று ஆக்கிய, வெண்மை தயிரும் - வெண்மையாகிய தயிரும், வருக்கையின் கனியும் - பலாப்பழமும், சருக்கரை கட்டியும் - கற்கண்டும், முதல் உபகாணம் - முதலிய கருவிகள், பதனொடு

மரீஇ - பதத்துடனியைந்ததாய், தளவு அரும்பு என்ன - முல்லையரும்பென்று செல்லும்படி, வளம்மலி - வளப்பமிகுந்த, போனகம் - அன்னத்தினை, மாதவர் எவர்க்கும் - மிக்க தவத்தினரானைவர்க்கும், ஆதுலர் எவர்க்கும் - அதிதிகளாக வந்தடைந்தோருக்கும், நல் நயத்துடன் - நல்ல இனிய சொற்களைக் கூறி, அருள் - கொடுக்கின்ற, அன்னசத்திரமும் - உண்டி வழங்கும் அன்ன சத்திரங்களும், பாடகச்சீர் அடி - பாடகமென்னும் காலணியணிந்த சிறந்த கால்களையும், பால்மொழி - பால்போலுஞ் சொற்களையுமுடைய, மடவார்-பெண்கள், நாடகத்தொழில் - நடனத்தொழிலை, பயில் - செய்கின்ற, நீடு அரங்கு எவையும் - பெரிய நடன சவைகள் அனைத்தும், கலைபயில் - வேதசாத்திரங்களையபயசிக்கின்ற, கழகமும் - வேதாத்தியயனசாலைகளும், பலர்பயில் - பல சாதியர் கல்விகற்கின்ற, மன்றமும் - கல்விச்சாலைகளும், உள்ளன - உள்ள பொருள்களை, கரவாது - ஒளிக்காமல், உவந்து - களிப்புற்று, எதிர்ந்து - வரவினை யெதிர்கொண்டு, அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற, வள்ளியோர் - கொடையாளர், வாழும் - வசிக்கின்ற, மணிநெடுவீதியும் - அழகிய பெரிய வீதிகளும், பூமகள் - இலக்குமிக்கு, உறையுளாம் என - வசிக்கும் இடம் என்று, விளங்கும் - காணப்படும், பெருமைபுகழ் - மிக்க கீர்த்திதங்கிய, காழிவிரும்பு - சீர்காழியை விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கும், சங்கரனே - சுகத்தைத்தரும சிவமூர்த்தியே, ஏந்து எழில் - மிக்க அழகினையுடைய, புவன வேந்தன் - உலகங்களுக்கு எல்லாம் நாயகன், நீ ஆதலின் - நீ யாகையால், வளம்மலி - வளப்பம் மிகுந்த நான்முகக்களமர் - நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாக்களாகிய உழவர்-உன் ஏவலின் - தேவரீரின் ஏவலால், உளம்பெறு - வலிமைகொண்ட, குலவரை - சிறந்த மலைகளாகிய, குரம்பு - செய்கரைகளுக்கு, அகப்பட்ட - உட்பட்ட, மண்டலம் என்னும் - பூமண்டலமென்கின்ற, கண்டநீள்வயலுள் - பகுதியாகிய நீண்டவயல்களில், சராசரம் - சங்கமஸ்தாவரங்களாகிய, தொகுதி - கூட்டங்கள்; விராய - கலந்துள்ள, வித்து இட்டு - விதைகளை விதைத்து, பாதவம் - விருக்ஷங்கள், மிருகம் - விலங்குகள், பறவை - பக்ஷிகள், மானிடர் ஆதி - மனிதரே முதலிய, பைங்கூழ் - பயிரை, அமைத்தனர் நிற்ப அமைத்து நிற்க, மாவுறை - இலக்ஷ்மி வசிக்கின்ற, மருமம் - மார்பினையுடைய, காவலாளர் - காவற்காரர்களாகிய விஷ்ணுக்கள், வளமையின் - வளப்பமாக, ஓம்ப - காக்க. விளைவுமுற்றியபின் - விளைவு முதிர்ந்த பிறகு, புரிபயன் - செய்தொழிலுக்கு ஏற்றபயனை, பெறுவான் - அடையும்வகை, அரிதரவு இயற்றி - அறுப்பறுத்தலைச் செய்வித்து, மெய்வலி - தேகவன்மை கொண்ட, கூற்றுவக் கைவினைமாக்களில் - காலர்களாகிய கைத்தொழிலாளர்களால், புலால் உடை - மாம்சத்தையுடைய, யாக்கை - தேகமாகிய, பலாலம் - தழைகளையும் வைக்கோல்களையும், அகற்றி - போக்கி, அற்றம் இல் - நீங்குதலில்லாத, உயிர் எனப் பெற்ற - உயிர் என்று கூறும், நெல்திரளை - நெற்பொலிகளை, பூதசாரத்தனு - பூதசாரத்தேகம், பூதமகாதனு - மகாபூததேகம், பூதபரிணமம் - பூதபரிணம தேகம் என்று, புகல் உறு - என்று கூறப்படும், யாக்கை - தேகங்களாகிய, மூன்றுவகைப் பண்டியின் - மூவிதப்பட்ட பண்டிகளில், மேவர ஏற்றி -

பொருந்தும் வகை ஏற்றி, பொன்நிலம் - சுவர்க்கம், நிரயம் - நரகபூமி, இ நிலம் என்னும் - மத்திய வுலகமாகிய இப்பூமி யென்கின்ற, இடந்தொறும் - இடங் கள்தோறும், ஆங்குஅவை - அவ்விளைபயன்களாகிய தான்யாதிகளை, அடங்க வைத்து - நிறம்பவைத்து, அவற்றுள் - அத்தான்யாதிகளில், ஒருசிலவற்றை - சிலதான்யங்களை, நின்திருவடி வீட்டில் - தேவரீருடைய திருவடியாகிய துற க்கவீட்டில், சேர்த்தனை - வைப்பித்தாய், அன்னது-அச்செயலை கூர்ந்து நோக் கின் - நுட்பமாக ஆராய்ந்துநோக்குமிடத்து, அரசுகொள் கடமை-அரசன்தான் வாங்கிக்கொள்ளும் அரசிறையாகியகடமை, ஆறில் ஒன்று என்னும் - ஆறில் ஒருகடமையென்னும், புரைதீர்முறைமை - குற்றநீங்கிய முறைமையினை, புதுக்கினைபோலும் - புதிதாகவேறுசெய்தனைபோலும் அதனல் - ஆகையால், கருணைபெரிநாயகனே - பெரிய கருணையுடையதலைவனே, நீ - தேவரீர், மாசு கம் - மிகுந்தசுகத்தை, உறும்வண்மை - பொருந்தும் வளப்பம், பேசுக திரு வாய்மலர்ந்தருளுக. (எ - று.)

சங்கர, பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய தேவர்கள் உன் ஏவல் வழி, சிருட்டிதி திதொழில்களைச் செய்ய, யமன் சங்காரத்தொழிலைச்செய்து ஆன்மாக்களைப் பூதசாரத்தனு, பூதமகாதனு, பூதபரிணமத்தனு எனும் தேகத்தைக் கூட்டிச் சுவர்க்கமத்திய பாதாளமாகிய மூவகையிடத்திற் செலுத்தா நிற்பர் அவ்வான் மாக்களிற்சிலரைத் தேவரீர் உமது திருவடி வீட்டிற் சேர்த்துவீர் இதனல்தேவ ரீர் அடைந்த பேறு என்? பேசக்கடவீர்.

(கு-ரை.) பிள்ளையைக்காப்பதில் தந்தையினும் தாய் சிறந்தாளாதலின் ஆய் என்றார். அந்த ஆய்பிள்ளையைக்காத்தலினும் விரைந்துமுயலும் பேரன்புடை யான் என்பார் ஆயினுஞ் சிறந்த நேயநெஞ்சினன் என்றார். தாருகவனத்து இருடியரின் பத்தினியர் கற்பிற்றம்மின்மிக்காரும் ஒப்பாருமிலர் எனச்செரு க்குற்ற காலத்து அவரது செருக்கைப் போக்கியாட்கொள்வான் கருதிய இ றைவன் திகம்பரனுய்ப்.பிக்ஷாடனத் திருவுருக்கொண்டு சென்று அவரதுகற் புக்கலங்கச்செய்ததைச் செவியுற்ற இருடியர், மானமிக்கு இறைவன்மீது மந் திரவன்மையால் பலவற்றையேவியும் மந்திரரூபியாகிய வெம்மிறைவனை யவை யூறு செய்யாததைக் கண்ணுற்று இறைவன்மீது முயலகனெனும் அரக்கனை யாகத்திற் சிருட்டித்து ஏவினர், அவனிறைவனிடம் போர்புரிய வந்த மாத் திரையில் அவனது செருக்கடங்க அவனது முதுகில் திருப்பத மூன்றி வந் தோன் விழிபிதுங்கத் திருநடம்புரிந்து இருடியரது மானமழுங்கச் செய்தமை யின் " யாகக்கழனி....வித்தகனே என்றார். தண்ணீர் நிலத்தின் குணமுடைய தாதலின் அந்நிலங்களிலுள்ள தீக்குணத்தினைப்போக்க யுண்டார்க்கு நற்கு ணம் விளைப்பான் வேண்டியும் பாடலம் முதலிய மணமுடைப் பொருள்களைச் சேர்த்தலியல் பாதலால் " பாடலம்...தண்ணீர்ப்பந்தர் " என்றார். கறிகள் பல படவிருப்பினும், உண்பார் நாவிற்கினிமை தருவன கருனை முதலிய பொரிக் கறியாதலின் அதனை முற்படக்கூறி ஏனைய பிற்படக்கூறினர், இளைத்துவருவா ர்க்கு முன்னர் உண்ணீருதவியே பின் உணவளித்தல் வழக்குப்பற்றி முன்னே

தண்ணீர்ப்பந்தர் கூறிப் பின்னர் அன்னசத்திரம் கூறினர். இங்ஙனம் கூறியதனுனே உணவி லெக்காலத்தும் குறைவிலாமை கூறியதாயிற்று. மடவார் நாடகத்தொழில் பயில் நீடரங்கு கூறியதனுனே அந்நாடகம் வாளா நடனமொன்ருலமையாது தன்னுடன் பாவராகத்தைக்கொண்டிருத்தலின் இசையும் நாடகமும் கூறியதாயிற்று. கலைபயில் கழகம் என்றதனுன் பலகலைகளிற்பயில் கல்விச்சாலைகளும் வேதாத்யயன பாடசாலைகளும் கூறியதாயிற்று இதனுன் இயலிசை நாடகம் எனும் மூவகைத்தமிழாலும் வடநூல்பயிற்சியானும் சிறிதும் குறைவின்றி நிறைந்த நகரமென்பது பெறப்பட்டது. இறைவன் தலைவனுகப் பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலியோர் பயிரிட்டுக்காத்தல் தொழிலைச்செய்ய ஆன்மாக்களென்கிற பயிர்களைச் சுவர்க்க மத்ய பாதாளமென்கிற மூவகை யுலகத்து வைத்து அவர்களில் ஒரு சிலரை தேவரீரது திருவடி நிழலில் சேர்த்தனை யென்பார். ஒரு சிலவற்றை நின்றிருவடி நிழலிற் சேர்த்தனை யென்ருர். உயிர் எக்காலத்தும் அழிதற்றன்மையின்மையின் அற்றமில் உயிர் என்ருர். அரசன் ஒருவன் தனது குடிகளிடத்து கடமைகொள்ளு மிடத்துக் குடிகளிடம் பெற்ற இறைகளை அவர்களிடம் பெற்றுப் பொக்கிஷத்தில் சேர்த்தலின் அரசு கொள்கடமை யாறிலொன்று ..புதுக்கினை யென்ருர். போலும் அசை. இவ்வகைக்கொள்ளுமதனுன் இறைவனுக்குப் பேறு ஒன்றுமின்று. இறைவன் ஆன்மாக்களிடம் வைத்தக்கருணையான் ஆன்மாக்களைத் திருவடிவீட்டில் வைத்து முத்தியடைவித்து இன்புறுவனுதலின் கருணைப்பெரிய நாயகனே என்ருர்.

வெண்பா.

பெருமானே கூடிப் பிரிந்தாலு மங்கைக்
கொருவா தருள்வர மொன்றுண்டே—திருமால்
விடையாய் புகலி விமலா மவுன
விடையாய் பிறியா விடை. (உ௬)

(இ-ள்.) பெருமானே-சிவபெருமானே, திருமால்விடையாய்-திருமாலாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியினை இடபமாகக்கொண்டவனே, புகலிவிமலா-திருப்புகலிக்கண்திருக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும்பரிசுத்தனே, மௌனவிடையாய்-(சனகர் முதலியோர் உண்மைப்பொருளை யறியவிரும்பியகாலத்து அவர்கள் பொருட்டு ஆசாரியதிருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி) மௌனமாக விடைபகர்ந்தவனே, கூடி-எமது தலைவியுடன் கூடியிருந்து, பிரிந்தாலும்-(பலகாரணங்களால் பிரியும்படி நேரிடினும், மங்கைக்கு - மங்கைப்பருவத்தினையுடையவளை, ஒருவாது - எக்காலத்தும் நீங்காமல், அருள் - திருவருள்செய்கிற, வரம்-வரமானது, ஒன்றுஉண்டு-ஒன்று உளது, (அது என்னென்று வினவின்) பிறியா விடை-அவளை யெக்காலத்தும் நீங்காதிருத்தலேயாம். (எ-று.)

இது, தோழி, தலைவன் பலகாரணம்பற்றித் தன்னூர்விட்டுஅயலூர்க்குப்போகவும்நேரிடும் அக்காலத்துப்பிரிவு நீட்டிக்கவும் பெறும் அவ்வாறு

நீட்டித்தகாலத்துத் தலைவி யிரங்குவளாதலின் அதனைக்கண்டு அவளது ஆயத்தாருமிரங்குவர். அவள் ஒருத்தியிடம்தோன்றிய பிறிவின்றுயர் எம்மனோர் பலரையும் வருத்தும் ஆதலின் அவ்வாறு நீங்குமிடத்தும் தேவரீர் திருவுளத்து அவனிடம் கருணைசிறிது பதிக்கி னீட்டிக்காதுமீட்கும் மருந்தாமாதலின் அவ்வாறு திருவுளத் தடைத்து அவளை யெக்காலத்தும் நீங்காத வரத்தைத் தந்தருளுக என்றதுபோலும் பின்னுமிது அடியேனைத் திருவுளத்தடைத்து திருவடிக்கண் நீங்காத அன்புபெருகத் திருவருள் செய்க என்பதுவுட்கிடை.

(கு-ரை). நீ உலகத்துயர்ந்த சராசரங்களுக்கும் தேவராதியர்க்கும்பெரியை. இவள் ஒன்றுமறியாச்சிறுமி தேவரீரிடம் காதல்கொண்டு பித்துறுகின்றாள் அவள்பொருட்டுக் கருணைசெய்க என்பாள் பெருமானே என்றாள். ஏ, இரக்கப்பொருட்டு. நீ பிரியாய் எனதுஊழ்வசத்தால் ஒருக்கால் பிரியநேரிடின் என்பார் கூடிப்பிரிந்தாலும், என்றார். மங்கை என்பது, பதின்மூன்று ஆட்டைப் பெண்பருவத்தை. மங்கைக்கு என்னுமிடத்துநான்கனுருபைஇரண்டன் பொருள்தந்த உருபு மயக்கமாக்குக. பிரிவு அறுவகையென்னெனின்? பரத்தையிற்பிறிவு ஓதற் பிரிவு, காவற்பிரிவு, தூதிற்பிரிவு, துணைவயிற்பிரிவு,பொருள்வயிற்பிரிவுஎன்க.திரிபுராதிகளை யிறைவன் தகித்தகாலத்துஇறைவனைத்திருமால் இடபவுருக்கொண்டு தாங்கினமையின் திருமால்விடையாய் என்றார். இதனைக் “கடகரியும் பரிமாவுந் தேருமுகந் தேராதே,இடபமுகமீன்றியவாறெனக்கரியவியம்பேடி தடமதில்களவை மூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளி லிடபமதாய்த் தாங்கினான் றிருமால்காண் சாழலோ” என்ற திருவாதவூரடிகள் மணிவாசகத்தாலறிக. சநகர் முதலிய முனிவோர் தாம்வேதபுராணாதிகளை முற்று முணர்ந்திருந்தும் மனத்தெளிவு பிறக்காது வருந்தி யிருக்கையில் இறைவனிவர்களது பரிபாககாலமறிந்து ஆசாரிய திருக்கோலங் கொண்டெழுந்தருளியிருந்து அவர்கள் தெளிவுளோராதலின் அவர்களுக்கு தமது நிலைமையைத் திருவாய்மலராது இருந்தபடியிருந்து காட்டினமையின் மௌன விடையாய் என்றார். பிறியாவிடையென்பது மனத்தன்பு நீங்காது நீங்குதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடையம்பொருளென் றுணராதமார்க்கம் விரும்புமழுப்
படையம்புயக்கரத் தெந்தாதைஞான பரமவென்றெண்
சடையம்புனலணி வேணுபுரேசனந் த்ரண்மலர்தா
விடையம்பொருளென் றிருநீயென்றுண்மை விளம்பினனே.

(இ-ள்) (நெஞ்சே), நீ-(என்சொல்வழிக்கேட்கும் தன்மையுடைய) நீ, விடையம்-சப்தாதிவிடையங்களை, பொருள் என்று-உறுதிப்பொருளென்று, உணராத-எக்காலும் அறியப்பெறாத, மார்க்கம்-ஞானமார்க்கமாகிய சைவ சமயத்தை, விரும்பு-(மனத்தால் எண்ணியச்சமயநூலிற்கூறியவகை ஒழுக) ஆசைப்படு, மழுபடை - மழுப்படையினைத்தாங்கிய, அம்புயக்கரத்

று-தாமரைபோலும் திருக்கரங்களையுடைய, எம்தாதை எமது தந்தையா கிய சிவமூர்த்தியினையே, ஞானபரம-ஞானத்தில் மேலோனாக எண்ணப் படுவோன், என்று எண்-என்றுதினை, சடை - திருச்சடையின்கண், அம்பு னல்அணி - அழகிய கங்கையினை முடித்த, வேணுபுரேசன்-சீர்காழிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவமூர்த்தியின், அம்தாள் - அழகிய திருவடிக்கண், மலர்தூவிடையம்-திருமலரெடுத்து அருச்சிக்கும் விடயமே, பொருள்என் று-உறுதிப்பட்டபொருள் என்று, இரு - எண்ணிச்செய்து இருப்பாயாக; உண்மை - இதுவே நீ நற்பதமடைதற் குபாயமாகிய உண்மைவழியாகும், விளம்பினன்-கூறினேன். எ-று.

மனமே நீ சப்தாதி விஷயங்களை யுறுதியென்று அறிந்து அவற்றின் வழி நின்று அலைந்துதடுமாறும் இந்திரியவாதிகளைப்போல் அல்லாமல் அ வற்றைப் பொருளென்றுணராத சைவசமயத்தை விரும்பு. அச்சமயநூல் களாற் கூறப்படும் சிவமூர்த்தியையே முத்திதரும் பரமபதியாக எண், அ வனை அருச்சிக்கும் விஷயமே பொருள் என்று இருப்பாயாக. இதுவே முத்தியடைதற்கு உபாயமாம் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) உலகத்துப் பலவகைப்பட்ட சமயங்கள் இறைவனால் அவ ரவர் கன்மங்களுக்குத் தக்கவாறு நியமிக்கப்பட்டன. ஆயினும் அவற் றின் உண்மைகளை யறிந்து நியதிகளைந்து உத்தமமாகிய சமயத்தைத்தேர் ந்து அதின் வழியொழுகுதல் பூர்வபுண்ணியமாதலின்விடயம்...மார்க்கம், என்றூர். தந்தையாவான் தன்வழிவராப் பிள்ளைகளை வளாரினலடித்துறுக் கித் தன் வழிவரச்செய்வதுபோல் இறைவனும் ஆன்மாக்களது அநாதிபா சங்களைச் சேதிப்பவன் என்னும் அறிகுறி கொண்ட மழுவாயுதத்தைத் தாங்கினேன் என்பார் மழுப்படையம்புயக்கரத்தெந்தை என்றூர். அவனே ஞானத்தாலறியப்படும்பொருளென்றறி என்பார் ஞானபரமவென்றெண் என்றூர். சடையம்புனலணி என்பதற்குச் சடையின்கண் கங்கையை அழ குறப்புனைந்த என்னலுமாம். இவ்வாறு முன்னர் வேணுவென்னும் இந்திர னுக்கு அருள்புரிந்தவன் என்பார் வேணுபுரேசன் என்றூர். இதன்பெயர்க் காரணம், வேணுவென்னும் பெயருள்ள இந்திரன் ஒருவனுடன் கெசமுக னென்னும் ஒரு அசுரன் யுத்தம் புரிய அவ்வசுரனுக்கு இந்திரன் ஆற்றூது புகலியாகிய சீர்க்காழிக்கண் வந்து இறைவனை யருச்சிக்க இறைவன் அவ னுக்குத் தரிசனந்தந்து அபயமளித்தனர். இந்திரன் தனது குறைகூறியி ரப்ப இறை கஜமுகரைக்கூய் அக்கயமுகாசுரனை நீசென்றுகொன்றுவருக என அவ்வாறு விடைபெற்றுக் கணேசர் சென்று அவனைக் கொன்று வேணுவெனும் இந்திரனுக்கு அமராவதிபட்டமளித்துத் திருக்கைலை யெ ழுந்தருளி வீற்றிருந்தனராதலின் இத்தலம்வேணுபுரமெனப் பெயர்பெற் றது. மனமே நீ வேற்றுவிடயங்களில் செல்லாது அவன் திருவடிக்கண் மலர்தூவி வழிபடுவையேல் நற்கதிபெறுதல் திண்ணம்என்பார் உண்மை விளம்பினன் என்றூர். இது தன்வழிகேளாது புறத்தே விஷயாதிகளை நோக்கிச்சென்று மீளாது அவற்றிலழுந்தித் தன்னையுந் தலைவனையுமறியா தழுந்திக்கிடக்கும் மனத்தினை நோக்கி விவேகம் கூறியதாகக்கொள்க.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

விளம்புவன்யானென் றுளம்புகுநெறியா
லெழுத்தினுறழாது வழுத்துபொருளின்றிக்
குறிப்பொடுபடாது வெறித்தபுன்சொல்லே
யாயினும்பயந்ததஞ் சேயவர்சொலுமொழி
குழலினுமியாழினு மழகிதாமதுபோ
னற்றுயாகியெற் பெற்றுயென்சொற்
றிருச்செவிக்கேறும் பொருத்தமுண்டதனாற்
கேட்டிகேட்டி வாட்டமில்பெரியோய்
மதுமழைபிலிற்றிப் புதுமணம்விரித்துப்
பற்பலவுதவுங் கற்பகத்தருவும்
நந்தாவளனருட் சிந்தாமணியும்
வாமமாமேனிய காமதேனுவும்
அருளியவேவல் வரன்முறைகேட்பக்
கடவுளரணிமணித் தடமகுடங்கள்
காற்றிணைவருடப் போற்றினரிஞ்சி
முனிவராசி னனிபலமொழியக்
கரம்பயில்கவரி யரம்பையரிரட்டக்
கின்னரர்விபஞ்சி நன்னரம்புளரா
விசையமுதிருஞ்செவி மிசையெடுத்தூற்ற
முடங்குளைச்செங்கண் மடங்கலணைநாப்ப
ணமுதுகுமென்சொற் குமுதமென்செவ்வா
யிந்திராணிவந் தருகிருப்பக்
கருமுகிலாயிரந் திருமலர்பூத்துச்
செங்கதிர்ச்சேகரந் தங்கவீற்றிருந்த
பெருந்திறன்கடுப்ப விருந்துவிண்புரக்கு
மண்ணல்புரந்தரப் பண்ணவனரசும்
பழமறைகனிந்து மழவுபெற்றிருந்த
செந்நாத்தவிசின் முன்னுட்டங்கிப்
பனுவலாட்டியி னிதுவந்திருப்ப
வண்டுபாண்முரன்று கிண்டுபுததைந்து
பொற்றுதண்ணு முற்றுவின்பப்
பிரசமுற்றிருந்த வரசரோருகத்தன்
நெருக்கியபுவனப் பெருக்கினைத்தனாது
திண்ணியமனத்திடை யெண்ணியாங்கியற்றி

யெம்மாலெவையு மியன்றனவென்னச்
செம்மாந்திருக்குஞ் சிறியவாழ்க்கையும்
திதலைபூத்தலர்ந்து மதகளிறிகலி
வருமுலைசுமந்த திருமகள்பச்சைப்
பசுந்துழாயலங்க லசும்புதேன்றுளித்துக்
கடிகமழ்மார்பிற் குடிபுகுந்திருப்பத்
தண்ணிலவெனவிரி வெண்ணிறப்பாற்கட
லொல்லொலித்தரங்க மெல்லடிவருடக்
காமர்தென்காலெனுஞ் சாமரையசையத்
துத்திநெய்பரந்து பைத்தபையகலி
லணிகிளர்பலகதிர் மணிவிளக்கொளிரச்
சுடிகைவாளரவ நெடியபூவணைமேன்
மறுவிலாநீல வரைகிடந்தென்ன
வறிதுயிலமர்ந்த வச்சுதன்வாழ்க்கையு
மழியாவின்பமென் றொழியாதுரைப்பினுங்
கற்றவர்கருத்தி னுற்றுநோக்குழி
யிந்திரசால முந்துநீள்கனவு
வெண்டேர்போல வுண்டெனத்தோன்றி
யிலவாமாதலி னலமலவாங்கவை
நிலைபெறுடையது நின்னருட்செல்வ
மன்னதேபெறுதற் குன்னினன்றமியேன்
அதனான்
எளிதினினிரங்கி யளிசுரந்தருளுதி
மரகதத்திடையிடை தரளமிட்டிழைத்த
வரமியமதனை விரிகுழைபொதுளி
யரும்பியபுன்னைப் பெரும்பொழிலெனவு
மாடகவலங்க லணியணிநிறைத்த
சேடுயர்நீனிறச் செய்குன்றதனைத்
துணர்த்தபூங்கொன்றை மணத்தகாவெனவு
மொய்க்கும்வண்சிறையளி மைக்கருநிறங்கள்
பளிங்கரிந்தியற்றிய துளங்கொளிமாடப்
பித்திகைத்தலத்திடைப் பத்திபாய்தலினால்
வந்ததிங்கிரவெனச் சந்ததமடவார்
வார்முலையாடவர் மார்பிடைக்குளிப்பப்
புல்லியகலவிப் புதியதேனுகரு

மல்லலங்காழி வளநகர்வாண
குறிகுணங்கடந்த மறுவின்மாமணியே
யுறைபொருளெங்கணு நிறைபரிபூரண
வந்தமாதிமுந் தையேதவிர்த்த
வனுதிமுத்த வெனுதிநித்த
வருவுருவில்லா வொருபெரும்பொருளே
யளவையினடங்கா தொளிர்சுகநேய
வுருகுமெய்யன்பர் பருகுமாரமுதே
நலங்கனி பெரியநாயகி
கலந்தபேரின்பிற் களித்தபண்ணவனே. (உஅ)

(இ-ள்) யான்-அடியேன், உளம்புகுநெறியால்-என் மனஞ்சென்றவழியான், ஒன்று-ஒருவிஷயத்தை, விளம்புவன் - கூறுவேன், (அது என்னெனின்) பயந்த-பெற்ற, தம்சேயவர்-தமதுபுத்திரர்,சொலும்மொழி-பேசுஞ்சொற்கள், எழுத்தின் உறழாது-எழுத்துக்களை சிறிதும் ஒவ்வாது, வழுத்துபொருள்-கொண்டாடத்தகுந்தபொருள், இன்றி-இல்லாமல்,குறிப்பொடுபடாது-இன்னகுறிப்பினவென்று அறியவும்படாமல், வெறித்த-பயனில்லாத, புல்சொல்லே ஆயினும்-சிறிதாகிய சொற்களே ஆயினும், குழலினும்(குழலினிசையினும், யாழினும்-வீணையி னிசையைக்காட்டினும், அழகிதாம்-அழகினை யுடையதாம், அதுபோல்-அச்செய்திபோல, நல்தாய் ஆகி-நல்லதாயேயாகி, எற்பெற்றாய்-என்னைப் பெற்றாய், என்சொல்-எனதுபுன்சொற்கள், திருச்செவிக்கு-தேவரீர் சிறந்த திருச்செவிக்கு, ஏறும் - ஏறத்தக்க, பொருத்தம் உண்டு-பொருத்தம் உளது, அதனால்-ஆகையால்,வாட்டம் இல்-எக்காலத்தும் வாடுதல் இலாது ஒருபடித்தாக விளங்கும், பெரியோய்-பெரியோனே, கேட்டி கேட்டி-நான் கூறும் சொற்களைக் கேட்க கேட்க, மதுமழை-தேன்மாரியினை, பிலிற்றி-துளித்து, புதுமைமணம் - புதியவாசனையினை, விரித்து - பரப்பி, பல்பல - பலவாகிய பொருள்களை, உதவும்-வேண்டியவைகைத்தருகின்ற, கற்பகத்தருவும் - கற்பகவிருக்ஷமும், நந்தா-குறைதலிலாத, வளன்-வளமுள்ள பொருள்களை, அருள் - விரும்பினூர்க்குதவும், சிந்தாமணியும் - சிந்தாமணியும், வனமம் ஆம் - அழகு வளர்கின்ற, மேனிய-மேனியினையுடைய, காமதேனுவும் - காமதேனு என்னும் பசுவும், அருளிய-கட்டளையிட்ட, ஏவல்-ஏவற்றொழில்களை, வரன்முறை - வரலாற்று முறைமைப்படி, கேட்ப - கேட்டுநிற்க, கடவுளர் - தேவர்கள், போற்றினர்-துதித்து, இறைஞ்சி-வணங்கி, அணி-அணிந்துள்ள, தடமகுடங்கள் - பெரிய கிரீடங்கள், கால்துணை - இரண்டுதிருவடிகளை, வருடதடவவும், முனிவர்-முனிவர்கள், ஆசிபல-வாழ்த்துமொழிகள்பலவற்றை, நனிமொழிய-அதிகமாகக்கூற, அரம்பையர்-தேவமாதர்கள், கரம் பயில்-கையில் பழகிய, கவரிஇரட்ட - சாமரைகளை வீசவும், கின்னரர் - கின்னரரெனுந் தேவசாதியர், விபஞ்சி - விபஞ்சியென்னும் வீணையினது, நல்நரம்பு-அழகிய தந்திகளை, உளரா - தடவி, இசை அமுது-இசையாகிய அமுதத்தினை, இருசெவிமிசை-பெரிய செவியில், எடுத்து ஊற்ற-எடுத்துப்

பொழியவும், முடங்கு-வளைந்த, உளை - பிடரிமயிரினையும், செம்மை கண்-
சிவந்தகண்களையுமுடைய, மடங்கல் அணை நாப்பண்-சிங்காசனத்தின் இ
டையில், அமுது உகு-அமிர்தினை யொக்கச்சிந்துகின்ற, மென்சொல் - மி
ருதுவாகிய சொற்களையும், குமுதம்என்-குமுதமென்னப்படும், செவ்வாய்-
சிவந்தவாயினையுடைய, இந்திராணி - இந்திராணி, வந்து-அருகு இருப்ப -
வந்து அருகில்இருக்க, கருமைமுகில்-கருமையாகிய மேகம், ஆயிரம் திரு
மலர்பூத்து-ஆயிரம் அழகிய தாமரைகளைப் புஷ்பித்து, செங்கதிர்-சிவந்த
கிரணங்களையுடைய, சேகரம்-கிரீடம், தங்க-சிரசிலிருக்க, வீற்றிருந்த-பெ
ருமையுடனிருந்த, பெருந்திறன் கடுப்ப-பெருமையாகிய காக்ஷியையொப்
ப, இருந்து-எழுந்தருளியிருந்து, விண்புறக்கும்-சுவர்க்கஉலகத்தைக்காக்
கின்ற, அண்ணல்-பெருமைதங்கிய, புரந்தரப்பண்ணவன்-தேவேந்திரன
து, அரசும்-அரசாட்சியும், பழையமறை-பழமையாகிய வேதங்கள், கனிந்
து-முதிர்ந்து, மழவுபெற்றிருந்த - மிருதுவையடைந்திருந்த, செம்நா- சிவ
ந்தநாவாகிய, தவிசில்-ஆசனத்தில், முன்னுள்-பூர்வத்திலே, தங்கி-இருந்து,
பனுவலாட்டி-சரஸ்வதி, உவந்து-களித்து, இனிதிருப்ப-சந்தோஷத்துட
னிருக்க, வண்டு-வண்டுகள், பாண்-இசையினை, முரன்று-பாடி, பொன்தா
து-அழகியமகரந்தங்களை, ததைந்து-நெருங்கி, கிண்டு-கிண்டி, பிரசம் -
தேனினை, உண்ண-உண்டு, முற்று-முடிவைப்பெறாத, இன்பம்-சுகத்தினை,
உற்றிருந்த-அடைந்திருந்த, வரம் சிரேட்டமாகிய, சரோருகத்தன்- தாம
ரையில் எழுந்தருளியிருக்கும்பிரமன், நெருக்கிய-பலவாக நெருங்கியுள்ள,
புவனப்பெருக்கினை - அண்டத்தின் மிகுதிகளை, தனது - தன்னுடைய,
திண்ணியமனத்திடை-உறுதியாகியமனத்தில், யெண்ணியாங்கு-நினைத்த
துபோல, இயற்றி-சிருட்டித்து, எம்மால் - என்னால், எவையு மியன்றன -
எல்லாஉலகங்களும் சிருட்டிக்கப்பட்டன, என்ன - என்று எண்ணி, செம்
மாந்திருக்கும்-பெருமித மடைந்திருக்கும், சிறியவாழ்க்கையும்-அற்பவாழ்
வும், திதலை-தேமல், பூத்து-பறந்து, அலர்ந்து-விரிந்து, மதம் களிறு-மதங்
கொண்ட யானையுடன், இகலி-மாறுபட்டு, வருமுலை - வளரும் முலைகளை,
சுமந்த-தாங்கிக்கொண்டிருக்கிற, திருமகள்-இலக்குமி, பச்சை-பசுமையா
கிய, பசுந்துழாய்-வாடாததுளவாகிய, அலங்கல்-மாலையில், அசும்பு-சுரக்
கின்ற, தேன்துளித்து-தேன் சிதறி, கடிகமழ்-மணம்வீசுகின்ற, மார்பில் -
மார்பிடத்தில், குடிபுகுந்திருப்ப - நீங்காது தங்கியிருக்க, தண்நிலவு என
விரி - குளிர்ந்த சந்திரிகை எனக்கூறும்படி பரந்துள்ள, வெண்மை நிறம்
பால்கடல்-வெண்மையாகிய நிறத்தையுடைய திருப்பாற்கடலின், ஓல்ஒலி-
மிக்க ஒலியாகிய, தரங்கம்-அலைகளை, மென்மை யடி-மிருதுவாகிய பாதத்
தை, வருட-தடவவும், காமர்-அழகிய, தென்காலெனும்-தென்றற்காற்று
என்கிற, சாமரை அசைய-கவரியானது அசையாநிற்க, துத்திநெய்- படப்
பொறியாகிய நெய்யானது, பரந்து-பரவி, பைத்த-பசுமையாகிய, பைஅக
லில்-படமென்கின்ற அகலில், அணிகிளர்-அழகுவிளங்குகின்ற, பல்கதிர்-
பலகிரணங்களையுடைய, மணி விளக்கு-நாகரத்தினமாகிய விளக்கானது,
ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற, அ-அந்த, சுடிகை-சூட்டினையுடைய, வாள் அரவம்-

ஒளிபொருந்திய ஆதிசேஷனாகிய, நெடிய பூவணைமேல் - நீண்ட புட்பமாகிய பூவணையின்மீது, மறு இலா-குற்றமற்ற, நீலவரை-நீலமலையானது, கிடந்தது என்ன-இருந்ததையொப்ப, அறிதுயிலமர்ந்த - யோக நித்திரையில் தங்கியிருந்த, அச்சுதன் வாழ்க்கையும்-திருமாலின்வாழ்வும், அழியா இன்பம் என்று - கெடாத யின்பமுடையன என்று, ஒழியாது உரைப்பினும் - இடைவிடாமல் கூறிக்கொண்டு வரினும், கற்றவர் - அறிவுடையோர், கருத்தின் - தமது மனதில், உற்றுநோக்குழி - ஊன்றி ஆராயுங்காலத்தில், இந்திரஜாலம் - இந்திரஜாலத்தினையும், முந்துநீள்கனவு - முதன்மையாக நீண்டகனவுபோலவும், வெண்தேர்போல - பேய்த்தேர்போலவும், உண்டெனத்தோன்றி -உளதாகக் காணப்பட்டு, இலவாம் - இல்லாதனவாக மறையும், ஆதலின் - ஆதலால், ஆங்கு அவை நலம் அல - சொல்லப்பட்ட அவை நன்மையைத் தருவன அல்லவாம், நின் அருள்செல்வம் - உனது திருஅருளாகிய செல்வம் ஒன்றே, நிலைபேருடையது - அழியாப்பேறு உடையதாகும், தமியேன் - ஆதரவில்லாத அடியேன், அன்னதே பெறுதற்கு - அத்திருவருட் செல்வத்தினையே அடைதற்கு, உன்னினன் - நினைத்தேன், அதனுன் - ஆதலால், எளிதினின் - எளிதாக,இரங்கி-இரக்கப்பட்டு, அளிகூர்ந்து-கருணைகூர்ந்து, அருளுதி-அருள்செய்வாயாக, மரகதத்து இடை இடை-பச்சை இரத்தினங்களின் நடுக்கள்தோறும், தரளம் இட்டு-முத்துக்களைப்பதித்து, இழைத்த-குயிற்றியுள்ள, அரமியம் அதனை முற்றத்தினை, விரிகுழைபொதுளி-விரிந்ததளிர்கள் நிறைந்து, அரும்பிய-மலர்ந்துள்ள, புன்னைப் பெரும்பொழில் எனவும் -புன்னைவிருட்சங்களின்-பெரியசோலை யெனவும், ஆடக அலங்கல்-பொன்னரிமாலைகள், அணி அணி-வரிசைவரிசையாக, நிறைத்த-நிறைத்துள்ள, சேடுயர்-மிக்க உயர்ந்த நீலநிறச்செய் குன்றதனை - நீலநிறந்தங்கிய செய்யப்பட்ட சிறுகுன்றத்தினை, துணர்த்த - கொத்துகளோடுகூடிய, பூகொன்றை - பூக்களையுடைய கொன்றைகளின், மணத்த-மணத்தினைப்பெற்ற, கா எனவும்-சோலை யெனவும், மொய்க்கும் நெருங்கியுள்ள, வண்மை-வளப்பந்தங்கிய, சிறைஅளி-இறக்கைகளை யுடையவண்டுகளின், மைகரு நிறங்கள் - மிக்ககருமையான நிறங்கள், பளிங்கு அரிந்து-பளிங்குகற்களை சீர்மையாக அரிந்து, இயற்றிய-செய்வித்த, ஒளிதுளங்கு - பிரகாசந்தங்கிய, மாடம் - பித்திகைதலத்திடை - உப்பரிகைகளின் சுவர்தலங்களில், பத்திபாய்தலினுல்-வரிசையாகப் பாய்தலினுலே, இரவு இங்குவந்தது என-ஈண்டு இராக்காலம் வந்தது என்று, சந்ததம் - இடைவிடாது, மடவார் - அந்நாட்டுப் பெண்கள், வார்முலை - கச்சணிந்ததனங்கள், ஆடவர் - நாயகரது, மார்பிடை - மார்பில், குளிப்ப - மூழ்கும்படி, புல்லிய - அணைத்த, கலவிப்புதிய தேன் - கலவியாகிய புதிதாகிய தேனை, நுகரும் - உண்டு களிக்கும், மல்லல் - வளப்பந்தங்கிய, அம் - அழகிய, காழிவள நகர்வாண - வளப்பமாகிய சீர்காழி நகரத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவனே, குறிகுணம் கடந்த - குறிக்கத்தக்க குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, மறு இல் - குற்றமில்லாத, மாமணியே - பெரியஞான இரத்தினமே, உறை - பூமியில் வசிக்கின்ற

பொருள்எங்கணும் - சராசரப்பொருள்கள் எவ்விடத்தும், நிறை-நிறைந்துள்ள பரிபூரண - சர்வபரிபூரணனே, அந்தம் ஆதி-முடிவும் முதலும், முந்தையே - அநாதியிலேயே, தவிர்ந்த-நீங்கிய, அறுதிமுத்த-அறுதிமுத்தனே, என் ஆதிநித்த-எனது முதன்மையாகிய நித்தனே, அரு உரு இல்லா - அருவமும் உருவமும் இல்லாத, ஒரு பெருபொருளே-ஒப்பற்ற பெரிய பொருளானவனே, அளவையின் அடங்காது - அளவை நூல்களுக்கு அடங்காமல், ஒளிர் - விளங்குகின்ற, சுகநேய - பேரின்பத்தால் அடையப்பெற்றவனே, உருகும் மெய்யன்பர் - மனம் உருகுகின்ற உண்மை அடியவர்கள், பருகும்-உண்டுகளிக்கும், ஆர் அமுதே-நிரம்பிய அமுதை ஒப்பானே, நலங்கனி-எல்லா நன்மைகளும் முதிர்ந்த, பெரிய நாயகி-பெரிய பிராட்டியாகிய பார்வதியார், கலந்த-கூடியுள்ள, பெரு இன்பில்-பேரின்பமாகிய சுகத்தில், களித்த - களித்துள்ள, பண்ணவனே-தேவதேவனாகிய சிவமூர்த்தியே. எ - று.

மனமே நீ என்சொற்படி கடவாது கேட்கவல்லாயாதலின் உனக்குறுதிதரத்தக்க ஒருசெய்தியைக் கூறுவேன் கலங்காது கேட்பாய் என்பார், விளம்புவன்யான் ஒன்று என்றார். இதில் ஒன்று என்பது, எண்ணளவி லடங்காது வேறு பொருளுணர்த்தினமையின் ஆகுபெயர். மதலையர்பேசுங்குதலைச்சொற்கள் பொருளுணர்த்தாது இன்னதுகுறிப்பது என்றுவிளங்கவும்பெறுதிருத்தல்பற்றி எழுத்தின்...பொருளின்றி என்றார். அங்ஙனம் குதலைப்படப் பேசினும் அச்சொற்கள். பயன்தராமையின் வெறித்த புன்சொல் என்றார். இச்சொற்கள், ஏனையகுழவிகள் மாட்டுக்கேட்டலினும் தம்குழவியர்மாட்டுத்தோன்றிய மிக்க அன்பைத்தருதலின் பயந்த...மொழி என்றார். "குழலினிது யாழினிதென்ப தம்மக்கண், மழலைச்சொற்கேளாதவர்" எனத்திருவள்ளுவதேவரும் கூறியவாறு, அடிகள் "குழலினும்யாழினும் அழகிதாம் என்றார். ஈண்டு அழகிதென்றது கண்ணுக்குக் கண்டன்று. காதிற்கினிமை மிகுதிபற்றியதாம். நான்கு கரணங்களின் வயப்பட்டு மயங்கி யுன்னையறியாது ஆணவமே வலியா யுள்ளபொழுது என்னையவ்வாறு வொழுகாவண்ணங் காத்தடிமைகொண்டா யென்பார், "நற்றாயாகியெற் பெற்றாய்" என்றார். இவ்வாறே வாதவூரடிகளும் "நாயிற் கடையாய்க்கிடந்த அடியேற்குத், தாயிற்சிறந்த தயாவான தத்துவனே" எ-ம். "சாயாவன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர், தாயேயாகி வளர்த்தனைபோற்றி" எ-ம். திருவாய்மலர்ந் தருளினவாறு காண்க. நீதாயும் அடியேன் உன்னருங் குழவியுமாதலின் என்சொல் தேவரீர் திருச்செவிக்கேறும்பொருத்தமுண்டு; அதனால் எனதுவேண்டுகோளைச்சிறிதுதிருச்செவிசாய்த்துக் கேட்டருளுக என்பார், கேட்டி கேட்டி என்றார். யானும் என்னை யெரப்பாரும் பல்காற்பிறந்திறந்து வாட்டங்கொண் டிருப்பேம் நீர் அங்ஙனம் தேய்தலும் வளர்தலுமின்றி யொரேநிலைமையையுடையை யென்பார், வாட்டமில் பெரியோய் என்றார். மந்தாரம், பாரிஜாதம், ஸந்தானம், கற்பகவிருக்ஷம், அரிச்சந்தனம், என்பன வேண்டுவோர் வேண்டியவகையீயவல்லன ஆதலால், பற்பலவுதவுங் கற்பகத்தரு என்றார். சிந்தாமணியும், காமதேனுவும் அவ்வாறேதேவர்விரும்பியவாறு தரும்இயல்புள்ளனவாதலின் அவற்றையு முடன்கூறினார். இந்திரன் அரசனாதலின் அவனரசிருக்கைகாண

வருவோர் அவனடிவீழ்ந்து தம்குறை கூறுதல்பற்றி மகுடங்கள் காற்றணை வருட என்றார். அறவோர் மௌனநிலையுடைய பெரியோராதலின் அவர் செய்யும் வேள்வி தவம் முதலியவற்றிற்கு அசுரர் செய்யும் இடுக்கண்முதலிய போக்கிக்காப்போர் தேவராதலின் அத்தகை விண்ணாடு எக்காலும் வளத்துடன் ஓங்கவிரும்புவோர் தவத்தோராதலின் அந்நாட்டினையாளும் இந்திரனை யவர் ஆசிபுகலல் இயல்பு என்பார், "முனிவராசிநனி...மொழிய என்றார். அரம்பையர் எனப்பொதுப்படக் கூறியதனானே ஏனைய ஊர்வசி. மேனகை, கிருதாசி, திலோத்தமை முதலிய அப்சரசுக்களையுங் கொள்க." கின்னரர் தேவசாதியின் ஒருவகையர். விபஞ்சியென்பது ஒருவகைப் பண்ணுமாம். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் கருமுகில் ஆயிரந்திருமலர் பூத்து என்றார். கருமுகில் எனவே இந்திரன் நீலவுருக்கொண்டான் என்பது பெறப்பட்டது. சரஸ்வதியுடன் கூடிக்களித்து இருந்த விடத்திற்றானே யிருந்து மநனதச்சிருட்டியினைச் செய்யும் பிரமன் என்பார், எண்ணியாங்கியற்றி யென்றார். இங்ஙனம் மானதச்சிருட்டி செய்யும் வாழ்வும் உண்மை முத்தியினை நோக்கச் சிறிதாம் என்பார், சிறியவாழ்க்கை யென்றார். உலகத்தைக்காக்குந்தொழிலே சிந்தையாகஉறங்காதுறங்குதலின் அறிதுயில்எனத்திருமாலின் உறக்கத்தைக் கூறினார். மேற்கூறிய இந்திரவாழ்க்கையும், பிரமபதமும், விண்டுபதமும் ஆகிய மூன்றும், பெரும்போகத்துடன் கூடியவையாயினும் நீடித்தன அல்ல வென்பார், இந்திரசால முதலியவற்றை யுவமைகூறினார். இந்திரஜாலம் என்பது, ஜாலம் செய்வோன் ஒருவன் தனது மந்திரவன்மையால் அமரர் நாட்டிந்திரனை ஐராவதத்தின் மிசைவரச்செய்து அவ்விந்திரன் அசுரருடன் போரிட அவ்வசுரர்தலை முதலிய வுறுப்புகள் அந்தரத்திருந்து பூமியில்விழுவ போல் காட்டி அதனைவிட்டு வேறுவித்தை தொடங்க அது மறைவது. அது சத்தியமாகிய இந்திரன் வருகையன்றாதலின் அதனை இந்திரஜாலம் என்றார். கனவும் அவ்வாறே காணுமட்டும் உண்மையெனக் களிப்புத்தந்து அக்களிப்பு நீடாவகையுடனே மறைதலின் கனவு. எ-ம். வெள்ளிடையிற் பார்க்குங்கானல் நீர்செய்மைக் கணிருந்துகாண்போர்க்கு நீர்போல் காணப்பட்டு அணிமைக்கண் சென்றோர்க்கு அது மறைந்தொழிதலின் வெண்டேர் -எனவும் கூறினார். இவை மூன்றும் இந்திரன் முதலிய மூவர்வாழ்க்கைக்கு உவமை. இவை யெவ்வாறு அழிதன் மாலையனவோ அவ்வாறு அம்மூவர் பதவிகளும் காலம் படஅழிய, உனது திருவருளாகிய செல்வம் ஒன்றேநிலை பேறுடையது என்பார், "இலவாம்...செல்வம்" என்றார். செய்குன்று, மலையினுருவாச விளையாடக் கட்டியமலை. மாகத்திடை என்றவுவமைகளால் காழிநகரின் நந்தாவளன் கூறப்பட்டது. சகள வுருவத்திற்கு மப்பாற்பட்ட தென்பார்குறி எனவும் அங்ஙனம் குறிக்கப்படாதாயினும் குணத்தின் வயப்பட்டது மன்றென்பார் குணம்கடந்ததெனவுங் கூறினார். சிருட்டியாதி பஞ்சகிர்த்தியங்களைச் செய்யினும் மாசிலாதான்என்பார், மறுவில்மாமணியென்றார்.நீகுறிகுணங்கடந்தாயாயினும் எங்கும் நிறைந்துளாய் என்பார், நிறைபரிபூரண என்றார். தோற்றமுமீறும்எக்காலத்துமின்றுஎன்பார், "அந்தமாதி — அநாதிமுத்தஎன்றார்.அவ்வாறு அநாதிமுத்தனுயினும் எம்மனோர்பொருட்டுக்கருணையால் திருமேனிகொண்டு

அருள்சுரந்தளிக்கவருவாய்என்பார்,ஆதிநித்தஎன்றார். நீதியானபாவனைநிமித்தம் உருவாகக்காணப்பட்டனையாயினும், அவற்றின்வேறாய்;அங்ஙனமன்றி அருவமாககாணப்படினும் அவற்றிற்பிரிந்து வேற்றுருவங்கொள்வாய் உன்னுருவத்தினையறிதல்கூடாதென்பார்,அருவுரு - பெரும்பொருளேஎன்றார். காண்டல்முதலிய அளவைகளாலும்அளக்கற்பாலை யல்லையென்பார்,அளவை... சுகநேய எனவும், இவ்வாறு அந்தமாதி, உரு அரு, குணம் குறி, அளவைமுதலிய கடந்தோயாயினும் மெய்யன்பருக்கெளியையாய் அவர்மனத்து அமுதம்போல் இனிக்கவல்லையென்பார "உருகுமெய்யன்பர் பருகுமாரமுதே என்றார். பண்ணவனே அருளுதியென முடித்துக்கொள்க.

காழிநாயகனே, இந்திரபதமும், பிரமபதமும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் பதமாகிய பரமபதமும் ஆகியமூன்றும் இந்திரஜாலம், கனவு, கானல்நீர்போலுள்ளனவாக் காணப்பட்டு அழிவனஆதலின், அவைவேண்டேன்; அடியேன் தேவரீரது திருவருட்செல்வமே வேண்டுவன், அதனையடியேற்குக்கருணை கூர்ந்தருள்வாயாக என்பது கருத்து.

வெண்பா.

பணமஞ் சரையிருக்கப் பாவையரைச் சும்மா
புணர்கின்றீ ரென்று புகலப் - புணர்வார்க்
கரைக்காசு தந்தன மென் றார்புகலி யார்மா
வரைக்காசென் றுளதற்கு மான்.

(இ - ள்.) பணம் ஐஞ்சு-ஐந்துபணங்கள், அரையிருக்க-அரையில் (செருகிக்கொண்டு)இருக்க,பாவையரை-பிரதிமைபோலும் மடவாரை, சும்மா-காசுதராமல், புணர்கின்றீர் - சேர்ந்துஇன்பந்தந்தும் பெற்றும்போகின்றீர்,என்று புகல-என்றுநான்கூற, புகலியார்-புகலியில்எழுந்தருளியவர், புணர்வார்க்கு-என்னைச்சேரும்பெண்களுக்கு, அரைக்காசுதந்தனம்-அரைக்காசுகொடுத்தே புணர்ந்தோம், என்றார்-என்று விடைகூறினார், அதற்கு-அங்ஙனம் கூறிய விடைக்கு, மான் - எமதுதலைவி, மா அரைக்காசு என்றாள்-மகா அரைக்காசு கொடுத்தீரென்று பரிகசித்தாள். (எ - று.)

இது, நாயகனும் நாயகியும் உரையாடியதைச் சிறைப்புறத்திருந்துகேட்டபாங்கியவள் தனித்துத் தம்முடனிருக்கையில் கூறிநகையாடியதாம்.

(கு-ரை.) பணம் ஐஞ்சு அரை, யென்றது இறைவனுக்குச்சிலேடையாகக் கூறுமிடத்து ஐந்து படங்களையுடைய ஆதிசேடனை அரையில் அசைத்தமையை யுணர்த்திநின்றது. பாவை பிரதிமை எம்பதன்மரூஉ. இறைவன் சத்தினிபாதமடைந்த ஆத்மாக்களிடத்துத் தாமேயடைந்து அதற்குவேண்டிய யுபகரித்தருளும் பெருங்கருணை புணர்த்துவார் சும்மா புணர்கின்றீர் என்றார். புணர்வார்க்கு அரைக்காசு தந்தனம்: என்றது, புணர்வார்க்கு-புணர்கின்றமாதர்களுடைய, அரைக்கு-இடைக்கு, தந்தனம்-அவர்களுடைய ஸ்தனங்கள், ஆசு என்றார்-குற்றம் விளைப்பனவாம் என்பது சிலேடை, அதற்குமான் - அத

ற்குமான்போல்பவள், மாவரைக்கு ஆசு என்றாள்-பெரிய மேருமலைக்கு குற் றம்விளைத்தாய் என்று கூறினாள்: என்பது சிலேடை பணம் ஐஞ்சரை எனப் பிரித்து ஐஞ்சரைப்பணம் எனினும் ஆம். அரைக்குகாசு என்பதற்கு, அரை யில் அணியும் மணிவடம் எனினுமாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மானைக்கலந்தமணவாளன்காழிவரதன்செங்க
ணானைப்புரந்தவன்பத்தர்க்குமுத்தியளித்தருளும்
ஏனைப்பெரும்பொருள்கல்விமெய்ச்செல்வமிருந்தளிப்பார்
தேனைத்தருஞ்செழுந்தாமரைநாமகள்செந்திருவே. (௩0)

(இ-ள்.) முத்தி-பேரின்பமாகிய மோக்ஷத்தினை, அளித்து அருளும்-கொ டுத்தருள்செய்கின்ற. மானைகலந்த - மான்போலுந்திருநோக்கத்தினையுடைய பிராட்டியைவாமபாகத்துப்பெற்ற, மணவாளன் - கல்யாணசுந்தரகோலத்தி னையுடையவன், காழிவரதன் - சீகாழிக்கண் எழுந்தருளி வேண்டியவரத்தி னைத்தந்தருளுவோன், செம்கணானை - சிவந்ததாமரைபோலும் கண்களையு டைய திருமாலை, புரந்தவன் காத்தருள்செய்தவனுடைய, பத்தர்க்கு - அடிய வர்களுக்கு. தேனைதரும்-தேனைச்சுரப்பிக்கின்ற, செழுமைதாமரை-வளர்ந்தங் கிய வெண்டாமரையில் இருக்கும், நாமகள் - கலைமகளாகிய சரஸ்வதியும், செம்திரு. - செம்மையாகியதாமரையைத்தவிசாக்கொண்ட இலக்குமியும், ஏ னைப்பெரும்பொருள் - அடையவேண்டிய உலகத்திலுள்ள பெரியசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினையும், மெய்-உண்மையாகிய, கல்விச்செல்வம்-கல்விச் செல் வத்தினையும், இருந்து - நிலைத்து, அளிப்பார் - தந்தருளுவர். (எ - று.)

இதற்கு இவ்வகையன்றி, பத்தர்க்கு இறைவன் முத்திதந்தருளுவன், கலைகமளும், அலைமகளும், கல்வியும், செல்வமும் அருளுவர் எனப்பொருத்தி னுமாம், இறைவனையெண்ணிப்பூசிக்கும் அடியவர் எம்மையினும் கல்வி, பொ ருள்முதலிய அடைந்து இன்பநுகர்ந்து இறுதிக்கண் முத்திச் செல்வம் பெறு வர் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) இறைவன் இறைவியைக்கூடினன்றியுலகத்து ஆன்மாக்கள் ஒரு போகமும்நுகரார்; அவன் இறைவியைக்கூடியிருக்கின் உலகத்து எல் லாப்போகமும்விளையுமாகலின் எல்லா இன்பத்திற்கும் முதல்வராவார் இறை வனும் இறைவியுமேயென்பார், மானைக்கலந்த மணவாளன் என்றார். இவன் கூடினன்றிஎவ்வுயிரும் இயங்காமை இறைவன் யோகிருந்தகாலத்து எவ்வு யிருமியங்காமையாலறிக. ஏனையோா தமதுசத்திகளை நாவினும் மார்பினுங் கொண்டிருத்தல்போ லல்லாது தமது ஒரு பாகத்தில் பெற்றநித்ய கல்யாண ன் என்பார், மணவாளன் என்றார். இது ஏனைசசத்திகளின் வழியொழுகு வார் மற்றவர் என்றும் இவனவ்வாறன்றி தன்வழிசத்தியொழுக இருப்பவன் என்பது பெறப்பட்டது. இதனை " கண்ணுதல் யோகிருப்பக்காமனின்றிட வேட்கைக்கு, விண்ணுறுதேவராதி மெலிந்தமையோரார்மாறு, னெண்ணி வெண்மகனையேவி வெரிவிழித்திமவான்பெற்ற, பெண்ணினைப்புணர்ந்துயிர்க்

குப் பேரின்பமளித்ததோரார்." என்றதானறிக. சராசரங்களாகியதேவர், வில ங்கு புள், முதலிய எல்லாமும் தம்மைவணங்க அவர்களுக்கு அருள் சுரந்தளித் தவன் என்பார், காழிவரதன் என்றார். காழி என்றது காளிஎனும் நாகன் பூசித் துப்பேறடைந்தமையால் பெற்றபெயர். வரதன் என்றது எல்லாவரத்தையும் தருபவன் என்பதுபொருள். விஷ்ணுமூர்த்தி.தாம்பலபிறவிகொண்டு அசுரரை வதைத்தகாலத்து இறைவன் நிக்ரகாநுக்ரகங்கள் செய்து காத்தருளினமை மகாபுராணங்களாலும், மகாஸ்தலங்களாலும் அறிய நிற்றலின் செங்கணனைப் புரந்தவன் என்றார். இறைவனை யாயிரம் பூக்கொண்டு பூசிக்க அதிலொன்று குறையுறவொருதிருநாமத்திற்குமலர்காணப்பெறாதுதனதுகண்கொண்டு அரு ச்சிக்க இறைவன் களிப்புற்றுச் செங்கண்ணனெனப்பெற்றமையின் செஙக ணன் என்றார், இதனைத்திருவீழிமிழலை, செங்கண்மால், எனும் தலப்பெயர் களாலும் தலபுராணங்களாலும் அறிக. தாய்தன் மாட்டு அன்புடைய பிள் ளையை இடைவிடாதுபாதுகாத்து வேண்டிய அளித்துக்காத்தல்போல் இறை வனும் தம்மை யிடைவிடாது மனமெனுங் கோயிலிலடைத்துச் சிந்திக்கும் அ டியவர்க்குப்பேரின்பமளிக்கக்காலம்பார்த்திருந்து பரிபாகமுதிர்ச்சியில் தம து திருவடியாகிய முத்தியைத் தந்தருளுதலின் பத்தர்க்குமுந்தியளித்தருளு ம் என்றார். தேனைத்தருஞ் செழுந்தாமரை எனப்பொதுப்படக்கூறியதனுன் நாமகளுக்கு வெண்டாமரையும், திருமகளுக்குச் செந்தாமரையுங்கொள்க. ஏனைப்பெரும்பொருள் என்றதனுன் இவை உலகத்திற்குவேண்டிய பொரு ள்கள் எனவும், மற்றைச்செல்வம் என்றதனுன் அது இம்மை மறுமை இர ண்டிற்குமுரிய கல்விச் செல்வம் எனவும் கூறப்பட்டது. மற்றையுலகத்தவ ரிடம் செல்வந்தோன்றின் அவைசகடக்கால்போல எவரிடத்தும் நிலையா ஆகையால் சிவனடியவரிடத்துத்தோன்றுஞ் செல்வம் அங்ஙனமல்லாது உல கத்து அவர் உள்ளளவும் அழியாதிருத்தல் நோக்கி, இருந்தளிப்பார் எனக் கூறினார்,

அத்தேவியரிருக்கும் மலர்வாடாமைபற்றித் தேனைத்தருஞ் செழுந்தா மரையென்றார். உலகச்சிருட்டிக்குப் பிரமன்காரணமாதலின் அவனதுசத் தியை முன்னும், விண்டு காப்புக்கடவுளாதலின் அவரது சத்தியையவட்குப் பின்னுங் கூறுவார் நாமகள் செந்திருவேயெனவும் கூறினார். நாமகள், நாவி லிருக்கும் மகள் எனவும், நாவினைத்தரும் மகள் எனவும் பொருள்கொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டான் திருவடிவாழ்க.

திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது.

திருவிடைமருதூர்

மும்மணிக்கோவை

மூலமும் உரையும்

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

தெய்வத்தாமரைச் செவ்வியின்மலர்ந்து
வாடாப்புதுமலர்த தோடெனச்சிவந்து
சிலம்புங்கழலு மலம்பப்புனைந்து
கூற்றினாற்றன் மாற்றிப்போற்றாது
வலம்புரிநெடுமா லேனமாய்நிலம்புக்
காற்றலினகழ்த் தோற்றாதுநிமிர்ந்து
பத்தியடிவர் பச்சிலையிடினு
முத்திகொடுத்து முன்னின்றருளித்
திகழ்ந்துளதொருபாற் றிருவடியகஞ்சேந்து
மறுவில்கற்பகத் துறுதளிர்வாங்கி
நெய்யிற்றோய்த்த செவ்வித்தாகி
நூபுரங்கிடப்பினு நொந்துதேவர்
மடவரன்மகளிர் வணங்குபுவீழ்த்த
சின்னப்பன்மலர் தீண்டிடச்சிவந்து
பஞ்சியுமணிச்சமு மெஞ்சவெஞ்சாத்
திருவொடுபொலியுமொருபாற்றிருவடி
நீலப்புள்ளிவாளுகிர்வேங்கைத்
தோலின்கலிங்கமேலவிரித்தசைத்து
நச்செயிற்றரவக்கச்சையாப்புறுத்துப்
பொலிந்துளதொருபாற்றிருவிடையிலங்கொளி
யரத்தவாடைவிரித்துமீதுறீஇ
யிரங்குமணிமேகலையொருங்குடன்சாத்திய
மருங்கிற்றாகுமொருபாற்றிருவிடை

செங்கணரவும்பைங்கணாமையுங்
கேழற்கோடும்வீழ்திரளக்கு
நுடங்குநூலுமிடங்கொண்டுபுனைந்து
தவளநீறணிந்ததோர்பவளவெற்பென்ன
வொளியிற்றிகழுமொருபாலாகம்
வாரும்வடமுமேர்பெறப்புனைந்து
செஞ்சாந்தணிந்துகுங்குமமெழுதிப்
பொற்றாமரையின் முற்றாமுகிழென
வுலகேழீன்றுநிலையிற்றளரா
முலையுடன்பொலியுமொருபாலாக
மயில்வாயரவம்வயின்வயினணிந்து
மூவிலைவேலும்பூவாய்மழுவுந்
தமருகப்பறையுமினையனதாங்கிச்
சிறந்துளதொருபாற்றிருக்கரஞ்செறிந்த
சூடகம்விளங்கியவாடகக்கழங்குட
னொம்மென்பந்துமம்மென்கிள்ளையுந்
தரித்தேதிகழுமொருபாற்றிருக்கர
மிரவியுமெரியும்விரவியவெம்மையி
னொருபால்விளங்குந்திருநெடுநாட்ட
நவ்விமாணின்செவ்வித்தாகிப்
பாலிற்கிடந்தநீலம்போன்று
குண்டுநீர்க்குவளையிற் குளிர்ந்துநிறம்பயின்
றெம்மனோர்க்கடுத்தவெம்மைநோய்க்கிரங்கி
யுலகேழ்புரக்குமொருபானாட்ட
நொச்சிப்பூவும்பச்சைமத்தமுங்
கொன்றைப்போதுமென்றுணர்த்தும்பையுங்
கங்கையாறும்பைங்கட்டலையு
மரவுமதியமும்விரவித்தொடுத்த
சூடாமாலைசூடிப்பீடுகெழு
நெருப்பிற்றிரித்தனையவுருக்கிளர்சடிலமொடு
நான்முகங்கரந்தபாணிறவன்னங்
காணாவண்ணங்கருத்தையுங்கடந்து
சேணிகந்துளதே
யொருபாற்றிருமுடிபேணிய
கடவுட்கற்பின்மடவரன்மகளிர்

கற்பகவனத்துப்பொற்பூவாங்கிக்
கைவைத்துப்புனைந்ததெய்வமாலை
நீலக்குழன் மிசைவளை இமேனிவந்து
வண்டுந்தேனுங்கிண்டுபுதிளைப்பத்
திருவொடும்பொலியுமொருபாற்றிருமுடி
யினையவண்ணத்துநினைவருங்காட்சி
யிருவயினுருவுமொருவயிற்றோன்றி
வலப்பாலுட்டமிடப்பாலுனோக்க
வானுதல்பாகநாணுதல்செய்ய
வலப்பாற்றிருக்கரமிடப்பால்வனமுலை
தைவந்துவருடமெய்ம்மயிர்பொடித்தாங்
குலகமேழும்பன்முறையீன்று
மருதிடங்கொண்டவொருதனிக்கடவுணின்
றிருவடிபரவுதும்யாமேநெடுநா
ளிறந்தும்பிறந்துமிளைத்தனமறந்துஞ்
சிறைக்கருப்பாசயஞ்சேரா
மறித்தும்புகாஅ வாழ்வுபெறற்பொருட்டே. (1)

இது ஒப்பற்றதாய், பூரணமாய், சின்மயமாய், ஆனந்தமாய், ஜோதிசொரூபமாகவுள்ள சிவமூர்த்தி, புவனத்தார் போற்றியுய்ய பராசத்தியுட னெழுந்தருளி மருதவனத்தி னிடைமேவி யிருந்தமையால் திரு இடைமருதூர்எனத்திருநாமம் பெற்ற திருத்தலமாகிய இதற்குக்கூறிய மும்மணிக்கோவை யாதலின் திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவையெனப்பட்டது.

(இ - ள்.) தெய்வத்தாமரை - தெய்வத்தன்மைதங்கிய தாமரைமலரின், செவ்வியின் - அழகுபோல, மலர்ந்து - அலர்தலையடைந்து, வாடா - எக்காலத்தும் வாடுதலில்லாத, புதுமலர் - அன்றலர்ந்தமலரின், தோடு என - இதழ் என, சிவந்து - செம்மைநிறத்தினைப்பெற்று, சிலம்பும் - திருச்சிலம்பினையும், கழலும் - வீரக்கழலையும, அலம்ப - (ஒன்றுடனொன்று தாக்குதலால்) ஓசையுண்டாகும்படி, புனைந்து - அலங்காரம பெறவணிந்து, கூற்றின்-யமனுடைய, ஆற்றல் - (ஆன்மாக்களினுயிர்களைக்கவர்ந்துண்ணும்) வன்மையினை, மாற்றி, ஒழித்து, போற்றாது - வணக்கஞ்செய்யாது, வலம்புரிநெடுமால் - சக்கரத்தினைததாங்கிய திருமால், ஏனமாய - வராகவுருக்கொண்டு, நிலம்புக்கு - பூமிக்குள்புகுந்து. ஆற்றலின் - தனது வன்மையால், அகழ - பூமியைக் கொம்பால்பிளக்க, தோற்றாது - தரிசனந்தராமல், நிமிர்ந்து - ஓங்கி, பத்தி அடியவர் - அன்புடையடியவர்கள், பச்சிலையிடினும்-(மலர்காணாது) பச்சிலையிட்டு அருச்சிக்கினும், முத்திகொடுத்து - வீட்டினை அருளி, முன்னின்று-அவர்களுக்குத் தரிசனந்தந்து, அருளி-அவர்களது இஷ்டகாமியங்களை யருளிச்செய்து,திகழ்

ந்து-விளக்கமுற்று, உனதுஒருபாற்றிருவடி- இருக்கின்றதுஒருபாலுள்ளதிருவடி, அகஞ்சேர்ந்து - உள்ளகஞ்சிவந்து, மறுஇல் - குற்றமில்லாத, கற்பகத்துறுதளிர்-கற்பகவிருக்ஷத்துள்ளதளிரினை, வாங்கி-கொண்டு, நெய்யில், நெய்யின்கண், தோய்த்த - முழுத்தப்பட்ட, செவ்வித்துஆகி - அழகையுடையதாகி, நூபுரம் கிடப்பினும் - திருச்சிலம்பு தங்கியிருக்கினும், நொந்து - வருந்தி, தேவர் - தேவர்களுடைய, மடவரல் மகளிர்-மடப்பத்தின் வரலாற்றினையுடையதெய்வமாதர்கள், வணங்குபு - திருவடியை வணங்குகையில், வீழ்த்த - விழும்படி செய்த, சின்னப்பன்மலர் - சின்னப்பூவென்னும ஒருவகைத்தலையணி, தீண்டிட - படுதலினால், சிவந்து - செந்நிறமடைந்து, பஞ்சியும் - நிறத்தால் செம்பஞ்சும், அநிச்சமும் - மிருதுவால் அநிச்சமலரும், எஞ்ச - தன்குணத்திற்பின்னிட, எஞ்சாத்திருவொடும் - குறையாத செல்வத்துடனும், பொலியும் - விளக்கமுற்றுவிளங்கும், ஒருபாற்றிருவடி-ஒருபுறத்துத்திருவடி, நீலப்புள்ளி-நீலநிறப்புள்ளிகளையும், வாள் உகிர் - கூர்மையான நகங்களையுமுடைய, வேங்கைத்தோலின் - புலித்தோலின், கலிங்கம் - ஆடையினை, மேல் - திருமேனியின்மேல், விரித்து அசைத்து - விரித்துக்கட்டி, நஞ்சு எயிறு - விஷந்தங்கிய பற்களையுடைய, அரவக்கச்சை - பாம்பாகிய யிடைக்கட்டினை, யாப்புறுத்து - கட்டி, பொலிந்துள்து - விளங்கியுள்ளது, ஒருபால் திருவிடை - ஒருபுறத்துள்ள திரு இடை, இலங்கு ஒளி - வீசுகின்ற ஒளியினையுடைய, அரத்த ஆடை - செம்பட்டாடையினை, விரித்து - விரித்து, மீது உறீஇ - மேலே சாத்தி, இரங்கு - ஒலிக்கின்ற, மணிமேகலை - இரத்தினங்களாகிய மேகலாபரணத்தை, ஒருங்குடன் - முழுதும், சாத்திய - அணிந்துள்ள, மருங்கிற்றுகும் - பக்கத்தையுடையதாகும், ஒருபால் திருவிடை - ஒருபக்கத்துத் திரு இடை, செங்கண் அரவும் - சிவந்த கண்களையுடைய பாம்பும், பைங்கண் ஆமையும் - பசியகண்களையுடைய ஆமையும்-கேழற்கோடும் பன்றியின்கொம்பும், வீழ்-தொங்குகின்ற, திரள் அக்கும்-திரண்டஎலும்புமாலைகளும், நுடங்குநூலும்-அசைகின்ற பூணுநூலும், இடங்கொண்டுபுனைந்து-இடப்பாகமாகக் கொண்டு அணிந்து, தவளநீறு-வெண்மையாகிய விபூதியினை, அணிந்ததுஓர்-அணிந்ததாகிய ஒரு, பவளவெற்பு என்ன-பவளமலையைப்போல, ஒளியுடன்-பிரகாசத்துடன், திகழும்-விளங்காநிற்கும், ஒருபாலாகம்-ஒருபுறத்துத்திருமேனி, வாரும்-கச்சையையும், வடம்-மணிமாலையையும், ஏர் பெற-அழகு பெற, புனைந்து-தரித்து, செஞ்சாந்து-சிவந்த சந்தனத்தை, அணிந்து - அணியப்பெற்று, பொன்தாமரையின்-அழகியதாமரையின், முற்று-முதிராத, முகிழ்என-அரும்பைப்போல, உலகேழ் ஈன்று - ஏழுலகங்களையும்பெற்று; நிலையில் தளரா-நிற்றலில் தளர்ச்சியடையாத, முலையுடன் பொலியும் - முலையுடன் விளங்காநிற்கும், ஒருபாலாகம்-ஒருபுறத்துத் திருமேனி, அயில்வாய் - கூர்மையான பற்களைவாய்ந்த வாயினையுடைய, அரவம் - பாம்பினை, வயின்வயின் அணிந்து - இடங்கள்தோறுமணிந்து, மூவிலைவேலும்-மூன்று கவர்வாய்ந்த இலைபோலும் வேலும், பூவாய் - கூர்மைவாய்ந்த, மழுவும் - மழுவாயுதமும், தமருகப் பறையும் - டமருகமென்னும் பறையும், அமர்தரத்தாங்கி - பொருந்தும்படித் தாங்கிக்கொண்டு, சிறந்துளது - சிறப்புவாய்ந்துளது, ஒருபால் திருக்கரம் -

ஒருபுறத்துத்திருக்கரம், செறிந்த - நெருங்கிய, சூடகம்விளங்கிய - கடகம் அணிந்து விளங்கப்பெற்ற, ஆடகக்கழங்குடன் - பொன்னாலாகிய அம்மனையுடன், ஓம் என் பந்தும் - ஓம்மென்னும் ஓசையுடன்கூடிய பந்தும், அம்மென்கிள்ளையும் - அழகிய மென்மையையுடைய கிளிப்பிள்ளையும், தரித்து - அணியப்பெற்று, திகழும் - விளங்காநிற்கும், ஒருபால்திருக்கரம் - ஒருபுறத்துள்ள திருக்கரம்; இரவியும் எரியும் - சூரியனும் அக்னியும், விரவியவெம்மையின் - கலந்துள்ள வெப்பத்தினோடு, ஒருபால் - ஒருபுறத்து, விளங்கும் - விளங்காநிற்கும், திருநெடுநாட்டம் - அழகிய நெடிய நேத்திரங்கள், நவ்விமானின் - இளமானினது, செவ்வித்தாகி - அழகையுடையதாகி, பாலிற்கிடந்த-பாலிலேதங்கிய, நீலம்போன்று - நீலரத்தினத்தையொத்து, குண்டுநீர் - ஆழமாகிய நீரிலுள்ள, குவளையின - நீலோற்பலம்போன்று, குளிர்ந்து - குளிர்ச்சியைப்பெற்று, நிறம்பயின்று, - நல்ல நிறத்தினைப்பெற்று, எம்மனோர்க்கு- என்னையொத்தவர்களுக்கு, அடுத்த-உண்டாகிய, மம்மர்க்கு இரங்கி - மும்மல மயக்கத்திற்கு இரக்கமுற்று, உலகேழ்புரக்கும்-ஏழுலகங்களையும் காக்காநிற்கும், ஒருபால் நாட்டம்-ஒருபுறத்துத் திருக்கண், நொச்சிப்பூவும்-நொச்சிமலரும் பச்சைமத்தமும் - பசுமையாகிய உன்மத்தம் மலரும், கொன்றைப்போதும் - கொன்றைமலரும், மென்துணர் - மிருதுவாகிய கொத்துகளையுடைய, தும்பையும் - தும்பைமலரும், கங்கையாறும் - கங்காநதியும், பைங்கண் தலையும் - பசியகண்களையுடைய தலைமாலையும், அரவும் - அரவாபரணமும், மதியமும் - சந்திரனும், விரவித்தொடுத்து - கலப்புறக்கோத்து, சூடாமாலை - அணியப்பெறாத மாலையினை, சூடி - அணிந்து, பீடுகெழு - பெருமைதங்கிய, நெருப்பில் - நெருப்பினால், திரித்தனைய - திரித்ததையொத்த, உருக்கிளர் - வடிவுடன் விளங்கிய, சடிலமொடு - சடையுடன், நால்முகம் - நான்குமுகங்களை, கரந்த - ஒளித்துள்ள, பால் நிற அன்னம் - வெண்மையாகிய நிறங்கொண்ட அன்னப்புள்ளாகிய பிரமன், காணா வண்ணம் - தேடிக்காணாவிதம், கருத்தையுங்கடந்து - மனதையுங்கடந்து, சேண் -ஆகாயத்தை, இகந்து - தாண்டி, உளது - உள்ளது, ஒருபால் திருமுடி - ஒருபுறத்துத் திருமுடி, பேணிய - விரும்பப்பெற்ற, கடவுள் - தெய்வத தன்மைதங்கிய, கற்பின - கற்பினையுடைய, மடவரல் மகளிர் - மடப்பத்தை யுடைய பெண்கள், கற்பகவனத்து - கற்பகச்சோலையிலுள்ள, பொன்பூவாங்கி - அழகியபூவைக்கொண்டு, கைவைத்து - முறைமையாகப்பொருத்தி, புனைந்த - அலங்கரித்த,தெய்வமாலை-தெய்வத்தன்மைதங்கிய மலர்மாலையை, நீலக்குழல்மிசை - நீலநிறந்தங்கிய கூந்தலின்மேல், வளைஇ - சுற்றி, மேல்நிவந்து-மேல் ஓங்கி, வண்டும் தேனும் - வண்டுகளும் தேன்வண்டுகளும், கிண்டுபு - கிண்டி- திளைப்ப - நுகர, திருவுடன் - அழகுடன், பொலியும் - விளங்காநிற்கும், ஒருபால் திருமுடி-ஒருபுறத்துத் திருமுடி; இனையவண்ணத்து - இத்தகைய அழகினையுடைய, நினைவு அருங்காட்சி - நினைத்தற்கு அருமையாகிய தோற்றத்தினையுடைய, இருவயினுருவும் இருபுறத்துத் திருவுருக்களும், ஒருவயிற்றாகி-ஒருபுறமாகப்பெற்று, வலப்பால்நாட்டம்-வலதுபக்கத்துத்திருநோக்கம், இடப்பால் நோக்க-இடப்புறத்துப் பார்த்தலினால்,வாள்நுதல்பாகம்-ஒளிதங்

கியநெற்றியையுடைய இறைவியின்பாகமானது, நாணுதல்செய்ய- நாணுதலைச் செய்ய, வலப்பால் திருக்கரம் - வலதுபக்கத்துத் திருக்கரமானது, இடப்பால் வனமுலை - இடதுபக்கத்துள்ள அழகிய ஸ்தனங்களை, தைவந்து வருட-தடவி வருடுதலால், மெய்ம்மயிர் பொடித்தாங்கு - தேகத்தில் மயிர்க்குச்செறிந்தாற்போல, உலகமேழும் - ஏழுலகங்களையும், பன்முறையீன்று - பலமுறைபெற்று, மருதிடங்கொண்ட-திருவிட மருதைத்திருப்பதியாகக்கொண்ட, ஒருதனிக்கடவுள் - ஒப்பற்ற தனிமுதல்வனே, யாம்-நாங்கள், நெடுநாள், பலஜன்மங்களில், இறந்தும் பிறந்தும் - மரணமடைந்தும் தோற்றியும், இளைத்தனம் - இளைத்தோம், மறந்தும் - இனிமறந்தாயினும், சிறை - காவற்கிடங்காகிய, கருப்பாசயம் - கருப்பாசயத்தில், சேரா - சேர்ந்து, மறித்தும் - மீண்டும், புகா- பூமியில் பிறவாத, வாழ்வுபெறல்பொருட்டு - வாழ்வை அடையும் பொருட்டாக, நின் - தேவரீருடைய, திருவடி - திருவடிகளை, பரவுதும் - வணங்குகின்றோம். எ - று.

(கு - ரை.) பிரகிருதி யுலகத்துள்ள தாமரையன்றென்பார், தெய்வத் தாமரை யெனறார். அது கூம்பலும் வாடலு மின்மைபற்றிபோலும். இறைவனது திருவடிக்கணுள்ள திருவிரற்கள் உத்தம விலக்கணங்கொண்டதின்மேற்பட்டு அடங்காச் சிறப்புற்றதென்பார், வாடாப் புதுமலர்த் தோடெனச் சிவந்து என்றார். சிலம்பொன்றினமையாது கழல் கூறினர்; தாம் மற்றைத்தேவர்கட்கு இறைமையாந்தன்மைபற்றியாம் இத்திருவடியொன்றே முத்திதரவல்லது எனக்குறித்தற்பொருட்டிரண்டுங்கூறினார். இத்திருவடி, முத்திகொடுத்தலிலமையாது ஆங்காங்கு நிக்ரகமுஞ்செய்து அவ்வவர்கொண்ட வீறடக்கி நன்மையுஞ் செய்ததென்பார், கூற்றிறுற்றல் மாற்றி...நிமிர்ந்து என்றார், எவராயினும் மலநீங்கித் தம்மை நினைப்பினவர்கட்குத் தமதுசாமீப்பியத்தைத்தர வல்லது என்பார், பத்தியடியவர் - முன்னின் றருளியென்றார். பாற்கடற் பிறந்த தாதலின் மறுவில் கற்பகமென்றும், ஏனையர்கற்ற உத்தமவிலக்கணங்கொண்ட நூற்கள், இறைவியின் திருவடிக்கண்வைத்த அன்பால் அவ்வவர்புண்ணியத்தளவு'வுணரப்பெற்றதாயே கதேசமே கூறுவதன்றியிறைவியின் திருவடிக்குச் சிறிது மவர் கூறுமிலக்கணம் ஒவ்வா இது அவற்றினுமிக்கதென்பார், அகஞ்சேர்ந்து என்றா. தான் அழகுபெறுமாறு திருவடிக்கண் தங்கியதேயன்றி யியற்கை யழகுவாய்ந்த அவ்வடிக்கு அழகு பெறப்புனைந்தன் றென்பார், நூபுரங்கிடப்பினும் என்றார். தேவமாதர்கள், தாம்விரும்பிய பெற்று முற்றி முக்தியடையும் வண்ணம் இறைவியைப் பல்காற் பூசித்து வணங்குவராதலின் வணங்கு பு என்றா. சின்னப்பூ ஒருவகைத்தலையணி. இதனை "சின்னப்பூச்செருகு மென்பூச் சேகரப்போது" எனும் பிறர் கூற்றாலறிக. இவர் வணங்குந்தோறும் திருவடிக்கண் சிரத்திலுள்ள அச்சின்னப்பூப் படுதலால் திருவடி சேப்புறு மென்பார், சிவந்து என்றார். நிறத்தாற் செம்பஞ்சும் மென்மையான் அநிச்சப்போதும் உவமையாயின. இறைவனது திருவடிகூறி மீண்டு இடைகூறினா; இவையிரண்டும் நிக்ரகத்தானே யநுக்ரகமுஞ்செய்த வெனக்குறித்தற்கென்க. எவ்வாறெனின் புலிமுகனையும்

தாருகவனத்தவர் ஏவிய அரவுகளையுஞ் செருக்கடக்கி யரைக்கண் போர்வை யாகவுங் கச்சாகவும் உடுத்தும் அசைத்தும் அநுக்ரகஞ்செய்த காரணத்தா லென்க. உலகமீன்ற திருவுதரமாதலின் அதனைக்குறிப்பித்தற்குஅரத்தஆடை எனவும், அங்ஙனமீன்ற வுலகங்கள் கணக்கிற் கடங்கா என்பார், பன்மணிக் கோவைகொண்ட இரங்குமணி மேகலை எனவுங்கூறினர். அரவுருக்கொண்ட இராக்கதன் என்பார் செங்கணரவு எ-ம், கச்சபத்தினுருவும் பன்றி யுரு வுங்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி யென்பார், செங்கணரவும் . கேழற்கோடும் என்றார். இறைவன் சர்வசங்காரத்திறந்த விண்டு முதலியோருடலின் கங் காளமுதலியவற்றை மாலையாகக்கொள்ளுதலின் வீழ்திரளக்கென்றார். இறை வி, யுலகமெலாமீன்றும் பெண்மக்கள் தாம் குழவி யீன்றகாலத்து முலை முத லிய அமுதத்தின்பெருக்காலும் குழவியீர்த்தருந்தலாலும்தளர்தல்போலஇது தளராததுஎன்பார், உலகேழீன்றும்...தளரா என்றார். சூடாமாலை, தலைமாலை யெனினுமாம். சூடாமாலையாவது மற்றத் தேவர் எவர்களும் விரும்பி னும் கிடையாத பலவிண்டுக்கள் பிரமர் ருத்திரர்களின் என்பு மாலையென்க. வலப்பாற் றிருக்கரமிடப் பாற்றிருமுலை தைவந்து வருடுதலாவது, இறை வன் இறைவியைக்கலந்து நிற்பினல்லது உலகஞ்சேட்டியாவென்பது கருதி இஃது, சிவத்தினும் சத்திவேறுஎனக்குறிப்பார்,மதத்தைமறுத்தற்பொருட்டு, சிவத்திற்சத்திவேறன்று ஒன்றே எனுந்துணிபு அறிவித்தற்கு எழுந்ததென்க. இதனை "சத்திதான் வேறேவென்னில் தானொன்றே" என்பதானும் "சிவன் சத்திதன்னையீன்றும்" என்பதானும் அறிக. இது இறைவனதுபாதாதிகேசா ந்தம் அடிகள் மனத்திடத்துப் பாவிக்கும் சகள பாவனையைச் சிந்திக்குந்தோ றும் ஆங்குத்தோன்றும் திருஉறுப்பின் உள்ள திருவாபரணங்கள் மனத்தை க்கவர்தலால் உண்டாம் ஆனந்த மேலீட்டால் எடுத்துக்கூறியதாம் இதனை அர்த்தநாரீச்சுரத் திருக்கோலமென்ப.

நேரிசை வெண்பா.

பொருளுங் குலனும் புகழுந் திறனு
மருளுமறிவு மனைத்து—மொருவர்
கருதாவென் பார்க்குங் கறைமிடற்றாய் தொல்லை
மருதாவென்பார்க்கு வரும். (உ)

(இ-ள்.) ஒருவர்கருதா - ஒருவரும் அணிய எண்ணாத, என்பு ஆர்க் கும்-எலும்புமாலையை அணியும், கறை மிடற்றாய் - கண்டத்தின்கண் விஷக் கறையையுடையானே, பொருளும் உலகத்திற்சிறந்தபொருள்களும்,குலனும்- உயர்குலமும், புகழும் - கீர்த்தியும், திறனும் - தேகவன்மையும், அருளும் - உயிர்களிடத்தன்பும், அறிவும் - நல்லறிவும், அனைத்தும் - ஆகிய இவையெல்லா தும், தொல்லை-பழைமையாகிய, மருதா - திருவிடைமருதூரென்னும் திருப் பதியை இடமாகக்கொண்டானே, என்பார்க்கு-என்று துதிப்பார்க்கு, வரும்- வேண்டாமலே வந்துசேரும், எ - று.

(கு - ரை.) உலகத்துப் பல்லாராலும் மதிக்கப்படுவோன் தான் அவர் மதிக்கப் படுவதற்குக்காரணமாகிய பொருளைப் பெற்றிலானாயின் அவரான் நன்கு மதிக்கப்படானாதலினானும், "வடுவிலாவையத்து மன்னியமூன்றனுள் நடுவணதெய்த விருதலையுமெய்தும்" எனப்பிறரும், அறம் பொரு ளின்பம் எனும்புருடார்த்தங்கள் நான்கனும் சிந்தையும் மனமும் செல்லாநிலைமைத்தாகிய வீட்டினை யொழித்து நுகரப்படுவனவாகிய ஏனைய மூன்றனுள் நடுவணதாகிய, பொருள்பெற்றிலனாயின் செம்மையுறானெனச்சருதிப் பொருளைமுன்னும், நல்லொழுக்கம், ஆசாரம், அறிவு, முதலியன நற்குலத்தில் உதித்தானுக்கே பெரும்பாலும் உண்டாதல்பற்றிக் குலனை அதற்குப்பின்னும், இவ்வகைப்பொருளைப்பெற்று உயர்குலத்தில் பிறந்தோன் "நீரிற் குமிழ்போன்ற உடம்பாலடையவேண்டிய பயன் புகழாதலின் புகழை யதற்குப்பின்னும், இம்மூன்றையும் பெற்றோன் தேகத்தானும் மனத்தானும் உண்டாய முயற்சித்திறனும் மனத்திறனு பெறானாயின் பயனின்றாதல் பற்றித்திறனை யதற்குப் பின்னரும், இந்நான்கையுமடைந்தோன் உலகத்து உயிர்கள் மாட்டு அருளிலனாயின் தம்மாட்டு மருளிலாது கெடுவனாதலின் அருளை அதன் பின்னும், இவை முழுதுமடைந்தோன் தன்னையுந் தலைவனையு மறிந்து, அருளடைந்து முத்தியுறுவதற்கு நல்லறிவு காரணமாதலின் அறிவை யிறுதிக் கண்ணுங் கூறினார். அனைத்தும் என்பதன்கண் உம்மை முற்றும்மை. ஒருவர்கருதாவென்பு என்பது ஒருவர் என்பது, பதத்தால் யுயார்ந்த தேவர்களை. கருதாவென்பு என்பது தரிக்க வெண்ணாத வுயாந்த தேவரது தலைமாலையும் என்பு மாலையுமாம். கறைமிடற்றாயென்பது இறைவன் உயிர்களிடத்து அன்புடைமை தெரிவித்ததற்குக் கூறினார். மேற்கூறிய செல்வங்கண் முழுதும் சிவார்ச்சனைசெய்வார்க்குத் தாமேவந்தெய்தும் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வருந்தேனிறந்தும் பிறந்து மயக்கும் புலன் வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ் மாமருதிற்
பெருந்தேன் முகந்துகொண் டுண்டு பிறிதொன்றி லாசையின்றி
யிருந்தே னினிச்சென் றிரவே னொருவரை யாதொன்றுமே, (ரு)

(இ - ள்.) இறந்தும் பிறந்தும் - செத்தும் தோன்றியும், வருந்தேன் - வருத்தமுறேன், மயக்கம் - மனத்தை மயக்குகின்ற, புலன்வழிபோய் - ஐம்புலன்கள் வழியே சென்று, பொருந்தேன் - அவற்றி லழுந்தேன், நரகில்-அப்பொருந்துதலா லுண்டாகியபாபத்தினால்நரகத்தின்கண், புகுகின்றிலேன்-போகேன், புகழ்-பல்லாராலும் புகழப்பட்ட, மாமருதில்-புகழ்பெற்ற திருவிடைமருதில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருந்தேன் - உயாவாகிய தேனினை, முகந்து கொண்டு - கையால் மொண்டுகொண்டு, உண்டு - ஐம்புலன்களுங் களிக்க நிறையவாரியுண்டு, பிறிதொன்றில் - (உலகத்துப்பொருள்கள் பலவற்றினும் வேறொன்றில், ஆசையின்றி - அவாவில்ல மல், இருந்தேன் - சும்மாவிருந்தேனாகிய நான், இனி - இனிமேல், ஒருவரை - உலகத்துச் செல்வமமைந்தாரிட

த்து, சென்று என்னிச்சையாற்போய், யாதொன்றும் - யாதொருபொருளையும், இரவேன் - யாசிக்கேன். (எ - று.)

(கு - ரை.) தேனுண்பாரும் உண்டுகளிக்கும் வண்டும் ஏனையவும் அறிவு அழிந்து மயங்குதலியல்புபோல அடியேன் பலபிறவிக்கண் செய்த பதிபுண்ணியம், சிறிது சிறிதா ஒன்றிச்சேர்ந்து இடைமருதின் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருந்தேனையுண்ணக் கொடுத்த தாதலின் இனி, அத்தேனையுண்டநான் என்னை யடித்தொட்டு மயக்கித்தம் வசப்படுத்தீர்த்துச் செல்லும் ஐம்புலன் வழிச்சென்று ஒருபோதும் மயங்கேன் என்பார், வருந்தேன்...போய், என்றார். வருந்தேன்தெளிவுபற்றி இறந்த காலத்தாற்கூறினார். புலன்சடமாதலின் அவைமயக்குமோவெனின் அற்றன்று மாயைவழிநின்ற கரணங்கள் சேட்டிக்க அவற்றின்வழி யிந்திரியங் களுநிற்றலின் அங்ஙனங் கூறியதா மெனக. இவ்வாறு பெருந்தேனுண்டதால், அஞ்ஞானிகளுண்டு அதனு னடையும்நரகத்தில் எக்காலு மடையேன் என்பார், பொருந்தேன்...புகுகின்றிலேன் என்றார். மலர் முதலியவற்றிலுள்ள தேன் சிறு செயற்கேயன்றி யித் தேன்போல் பிறவிப்பிணியை நீக்கவல்லதன்றென்பார், இதனைப் பெருந்தேன் என்றார். இது பெருந்தேனுதலிதனின் மிக்க உருசியுள்ளது யாண்டும் எக்காலத்தும் கண்டதின்று உண்டதின்று என்பார், பிறிதொன்றில் ஆசை இருந்தேன் என்றார். ஒருவற்கு இதனின்மிக்கது இருமையினும் இன்றென்பார், சென்றிரவேன்...ஒன்றுமே யென்றார். தேனுண்டான் ஒருபுலனின்பநுகரச் சிற்றினபமடைந்து இழப்பன் அங்ஙனமன்றி எல்லாப்புலன்கட்கும் பேரின்பமளித்து அதனிடை மறவாதுவைத்தலி னிறைவனைப் பெருந்தேனென்றார்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

ஒன்றினொ டொன்று சென்றுமுகி றடவி
யாடுகொடி நுடங்கும் பீடுகெழு மாளிகை
தெய்வக் கம்மியர் கைம்முயன்று வகுத்த
வோவநூற் செம்மைப் பூவியல்வீதி
குயிலென மொழியு மயிலியற் சாயன்
மான்மாற விழிக்கு மாதர் செல்வத்
திடைமரு திடங்கொண் டிருந்த வெந்தை
சுடர்மழு வலங்கொண் டிருந்த தோன்ற
லாரணந் தொடராப் பூரண புராண
நாரண னறியாக் காரணக் கடவுள்
சோதிச் சுடரொளி யாதித் தனிப்பொரு
ளேக நாயக யோக நாயக
யானொன் றுணர்த்துவ துளதே யான்முன்
னனந்தலை யுலகத் தனந்த யோனியிற்
பிறந்துழிப் பிறவாது கறங்கெனச் சுழன்றுழிஇத்

தோற்றும் பொழுதி னீற்றுத் துன்பத்
தியாயுறு துயரமு மியானுறு துயரமு
மிறக்கும் பொழுதி னறப்பெருந் துன்பமு
நீயல தறிகுநர் யாரே யதனால்
யா னினிப் பிறத்த லாற்றே னஃதான்
றற்பவந் துடைத்த னிற்பிடித் தல்லது
பிறிதொரு நெறியி னில்லையந் நெறிக்கு
வேண்டலும் வெறுத்தலு மாண்டொன் றிற் படரா
வுள்ளமொன் றுடைமை வேண்டு மஃதன்றி
யைம்புல னேவ லாணைவழி நின்று
தானல தொன்றைத் தானென நினையு
மிதுவென துள்ள மாதலி னிதுகொடு
நின்னை நினைப்ப தெங்ஙன முன்னங்
கற்புணை யாகக் கடனீர் நீந்தின
ரெற்பிற ருளரோ விறைவ கற்பங்
கடத்தல் யான் பெறவும் வேண்டுங் கடத்தற்கு
நினைத்தல் யான் பெறவும் வேண்டு நினைத்தற்கு
நெஞ்சுநெறி நிற்கவும் வேண்டு நஞ்சுபொதி
யுறையெயிற் றரகம் பூண்ட
கறைகெழு மிடற்றெங் கண்ணுதலோயே. (௪)

(இ - ள்.) ஆடுகொடி - ஆடுகின்றகொடிகள், ஒன்றினொடு ஒன்று - ஒன்றுடன்ஒன்று (மாறுகொண்டு) சென்று - ஆகாயவீதியிற்போய், முகில்தடவி- மேகங்களுடன் உராய்ந்து, நுடங்கும் - அசைகின்ற, பீடுகெழு - பெருமை தங்கிய, மாளிகை - உப்பரிகைகளும், தெய்வக்கம்மியர் - தெய்வத் தன்மை தங்கிய சிற்பிகள், கைமுயன்று - கையினால் முயற்சிசெய்து, வகுத்த-செய்த, ஓவநூல் - சிற்பநூற்படி (அமைந்த) செம்மை - சீர்பாட்டினையுடைய, பூ இயல்-அழகுதங்கிய, வீதி - தெருக்களையும் ; குயிலென-குயில்போல, மொழியும் - பேசுகின்ற, மயில் இயல்-மயில்போலும் இலக்கணம் வாய்ந்த, சாயல் - சாயலையும், மான் - மானினது, மாற - மாறுகொள்ள, விழிக்கும் - நோக்குகின்ற, மானார் - பெண்கள் நெருங்கிய, செல்வத்து - செல்வத் தினையுமுடைய, இடைமருது - திருவிடை மருதூரை, இடங்கொண்டு - திருப்தி யாகக்கொண்டு, இருந்த-எழுந்தருளியிருந்த, எந்தை - என்தந்தையானனே, சுடர்மழு- ஒளி தங்கிய மழுவாயுதத்தை, வலங்கொண்டிருந்த - வலப்பாகமாகப் பெற்றிருந்த, தோன்றல் - பெருமையிற்சிறந்தோனே, ஆரணந்தொடரா - வேதங்களால் தொடரவொண்ணாத, பூரண - பரிபூரணனே, புராண - பழமையானனே, நாரணனறியா-விஷ்ணுமூர்த்தியால் அறியப்பெறாத, காரணக்கடவுள்-

முதற்காரணமான கடவுளே, சோதிச்சுடரொளி - பிரகாசந்தங்கிய சுடரொளிப்போன்றவனே; ஆதித்தனிப்பொருள் - முதன்மையாகிய வொப்பற்றபொருளே, ஏகநாயக - தனக்கு மேல்நாயகமில்லா ஒப்பற்ற நாயகனே, யோகநாயக - யோகத்தால் அறியப்பட்டவனே, யான் ஒன்று உணர்த்துவது உளது - அடியேன் தேவரீர் சந்நிதிக்கண் முறையிட்டு உணர்த்துவதாகிய ஓர முறைப்பாடு உளது (அஃதென்னெனின்) யான் - நான், முன் - முன்பு, நனந்தலை - பரந்த, உலகத்து-பூமியில், அனந்தயோனியில் - பலவகைப்பிறப்பில், பிறந்துழி - பிறந்தகாலத்தும், பிறவாது - பிறவாமல், கறங்கென - காற்றாடியைப்போல, சுழன்றுழி - அலைந்தகாலத்தும், தோற்றும்பொழுதின் - பிறவியெடுத்தபோது, ஈற்றுத்துன்பத்து - பிறத்தலால் உண்டாய துன்பத்தை, தாய் - தாயானவள், உறு - அடைகின்ற, துயரமும் - துக்கமும், யான்-அவள்வயிற்றி லிருக்குமடியேன், உறுதுயரம் - அடையுந் துக்கமும், இறக்கும் பொழுதின் - பிறவிநீங்கி மரணமடையுங்காலத்து, அறம்பெருந் துன்பமும் - (உண்டாம்) மிக்கத்துன்பத்தினையும், நீயலது - தேவரீரல்லாமல், அறிகுநர் - அறியவல்லவர்கள், யாரே-யாவர், அதனால்-அக்காரணத்தால், யான்-அடியேன், இனி-இனிமேல், பிறத்தலாற்றேன்-பூமியிற்பிறத்தலைச்சகிக்கமாட்டேன், அஃதான்று - அஃதன்றி, உற்பவந்துடைத்தல் - பிறப்பினைப்போக்கல், நிற்பிடித்தல்லது - தேவரீரை உறுதியாகப் பற்றியல்லாது, பிறிதொரு நெறியின் - வேறொருவழியால், இல்லை - முடியாதாம். அந்நெறிக்கு - உன்னைக் கொள்ளும் அவ்வுபாயத்திற்கு, வேண்டலும் - பொருளிடத்து விருப்பும், வெறுத்தலும்-வெறுப்புறுதலும், ஆண்டு ஒன்றில் - அவ்விடத்து ஒருபொருட்கண், படரா-செல்லாத, உள்ளம் ஒன்று - பற்றற்ற ஓர் உள்ளத்தினை, உடைமைவேண்டும்-பெறுதல்வேண்டும், அஃதன்றி-அஃதல்லாமல், ஐம்புலன் - பஞ்சேந்திரியங்களின், ஏவல் - ஏவுதலினாலாகும், ஆணைவழிநின்று - கட்டளைவழிநின்று தானலது ஒன்றை - தன்னின் வேறாயதொன்றை, தான் என நினையும் - அது தான் என்று நினைக்கின்ற, இது - இத்தன்மை, எனதுள்ளம் - என்னுடைய உள்ளச்செயலாம், ஆதலின் - ஆதலால், இதுகொடு - இம்மனத்தால், நின்னை நினைப்பது - தேவரீரை நினைப்பது, எங்ஙனம் - எவ்வகை, முன்னம் - முன்பு, கற்புணையாக - கல்லைத் தெப்பமாகக்கொண்டு, கடல் நீர் நீந்தினார் - கடல்நீரை நீந்திச்சென்றோர், என்பிறர் என்னைப்போலும் பிறர், உளரோ - உண்டோ, இறைவ - தலைவனே, கற்பங்கடத்தல் - அனேகம் ஊழிகளாகப் பிறத்தலையான் கடக்குதல், பெறவும் வேண்டும் யான்பெறல்வேண்டும், கடத்தற்கு அக்கற்பத்தைததாண்டுதற்கு, நினைத்தல்-தேவரீரைததியானித்தல், யான்பெறவும் - அடியேன் அடையவும், வேண்டும் - வேண்டும், நினைத்தற்கு - அவ்வகைத் தேவரீரைத் தியானிததற்கு, நெஞ்சு - அடியேன் மனம், நெறி - நன்னெறிக்கண், நிற்கவும்வேண்டும் - (உறைந்து ஒருநெறிக்கண்) நிற்கவும்வேண்டும். நஞ்சுபொதி - விஷம் நிறைந்த, உறையெயிறு - நீண்டபற்களையுடைய, உரகம்-அரவத்தினை, பூண்ட - அணியாகக்கொண்ட, கறைகெழு - விஷக்கறைதங்கிய, மிடறு - கண்டத்தினையுடைய, எம கண்ணுதலோயே - எமது நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவமூர்த்தியே. (எ - று.)

(கு - ரை.) கொடிநுடங்கும் மாளிகையென்றதனுன் பெருஞ்செல்வ முடைமையும், ஒவநூற்...வீதி, யென்றதனுன் அதின்வதிதல், குற்றம்பலவும் போக்கிநலந்தரும் என்பதும் பெறப்பட்டன. குயிலெனமொழி, மயிலியற்சாயன்,மாலெணுமொருதகண் என்றவதனுன்,உத்தமவிலக்கண மமைந்த அரிவையர் சூழ்ந்தநாடு என்பது கூறப்பட்டது. தனக்கெனச் சுவதந்தரமில்லாப் புத்திரன் ஒருவன், தனக்கு வேண்டியவைகளைத் தந்தையின் மாட்டு விரும்பிக் குறைநயத்தல் போல் அடிப்பட்ட பிறவிகளில் மொத்துண்ட வருத்தத்தான் தந்தையினுமிக்குத் தனயராகிய ஆன்மாக்களிடத்து அருள் சுரந்தளிக்கு மிறைவனை வேண்டித்தம் குறைநயத்தலின் எந்தையென்ருர். தந்தையே யாயினும் தீமை செய்யுந் தனயரையொறுத்து நல்வழிப்படுத்துமவரைப்போல இறைவனும் ஆணவாதிகளிலழுந்திக்கிடக்கும் ஆன்மாக்களைப் பின்னுங்கன் மங்கூட்டியொறுத்து நல்வழிப்படுத்துவான் என்பார், சுடர்மழுவலங்கொண்டிருந்த தோன்றல் என்ருர். எங்குமுற்ற சர்வபரிபூரணனுயினும் மாயாதோற்றத்தனவாகிய வேதத்தாலும் அறியப்படான் என்பார், ஆரணந்தொடராப்பூரண என்ருர், யாமென்றுணர்த்துவ துளது என்பதினுல் உளது என்பதற்கு உண்டு எனப்பொருள்கூறுதலேயன்றி அடியேன் கூறுவதுசத்தியம் என்னினுமாம். யோனி யெனப்பொதுப்படக் கூறியதனுனே தாவர சங்கமங்களிரண்டுமாம். ஆன்மா தான் முனபிருந்ததேகத்தை விட்டுப்போய்க்கன்மத்திற் கீடாகச்சநிக்கு மிடத்துடனே யுதிப்பினு முதிக்கும் அன்றிக் கற்போலிருந்து சில நாள்சென்று சநடமெடுக்கினு மெடுக்கு மாதலின் அதைநோக்கிப் பிறந்துழி... பிறவாது கறங்கெனச் சுழன்றுழீஇயென்ருர். இதனை "உடல் விடாயோனி பற்றியுதிப்பினுமுதிக்கு மொன்றிற்பட்ர்வுறு துறும்பாவத்தாற் பாடணம் போற்கிடந்து, கடனதாங்காலஞ் சென்றுற் கடுநரகதனில் வீழ்ந்தங், கிடருறுமுருவங்கன்மத் தளவினினெடுக்குமன்றே" என்றதிருவாக்காலறிக. ஆன்மாக்க ளிறப்புப் பிறப்புக்களாற் படுந்துயரம் அவ்வநுபவிக்கு மான்மாவும் கடவுளுமேயறிவரன்றி வேற்றேரறியா ராதலின் தோற்றும் . நீயலதறிகுநர்யாரே என்ருர். இதனை "கருப்பாசய மேசுட்ட மதாமதனிலதிகங்கடுங் காலும், முருக்கியிடவே மோகமுற முன்னைச்செயலு மந்நிலையே, மரிக்கவாலைக்கரும் பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்று முயிருநிலையுடனே" எ - ம் "பரணமாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டுதெங்கையிற்றந்த, இரணமானவை கொண்டிட விவரைவிட்டியம் பிடாதிவணேகும், மரணவேதனையாவரா லறியலாமயங்கியைம் புலனந்தக், கரணமியாவையுங் கலங்கிடவருந்துயர் கடவுளே யறிகிற்பான்" என்பனவற்ருலறிக. இவ்வகைத்துன்ப முடையதாதலினிதனை நான் பொறேனென்பார், யானினிப்பிறத்தல் ஆற்றேன் என்ருர். பிறவிநீங்கவேண்டின், தேவரீர் திருவடியைச் சிக்கெனப்பிடித்தலன்றி மற்றோர்வழியின்றென்பார், நிற்பிடித்தல்லதென்ருர்.அவ்வளம் திருவடிபற்ருக் கொள்ளினும் விருப்பு வெறுப்பற்ற வுள்ள முடையனுய்ப் புறத்திற் செல்லாமனம் வேண்டுமென்பார், உள்ள மொன்றுடைமை வேண்டும் என்ருர். எனதுள்ளமிந்திரியங்களின் வயப்பட்டு அவற்றின் வழியொழுகிப் பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் பெற்றித்

தாதலி னிதனைச்சாதனமாகக் கொண்டு உன்னைநினைத்தல் அரிது என்பார், "ஐம்புலன்...நின்னைநினைப்ப தெங்ஙனம் என்றார். இது, அடிகள் ஜநநமரண வேதனை களையும், பஞ்சேந்திரியச் செயல்களையும், மனத்தின் செய்கைகளை யுங் கண்டஞ்சிய அடிகள், இறைவனை என்சஞ்சலமனம் சலனமிலாது நின்று தேவரீர்திருவடியைத் தியானிக்க அருள்புரிக எனவேண்டியதாம். ஈன்று, என் பதில் னகரம் வலிந்து நின்றது.

நேரிசை வெண்பா

கண்ணென்று நந்தமக்கோர் காப்பென்றுங் கற்றிருக்கு
மெண்ணென்று மூலவெழுத்தென்று—மொண்ணே
மருதவப் பாவென்றுமுனை வாழ்த்தாரேன் மற்றுங்
கருதவப்பா லுண்டோ கதி. (௫)

(இ - ள்.) கண் என்றும் - தமக்குக்கண் போல்வான் என்றும், நம்தமக்கு, நமக்கு, ஓர்காப்புஎன்றும் - ஒப்பற்றகாவலாவான் என்றும், கற்று இருக்கும் - நூல்களால் கற்று நிறைந்திருக்கும். எண் என்றும் - அளவைப்பிரமாணமாவான் என்றும், மூலஎழுத்து என்றும்-எழுத்துக்களில் முதன்மையானவனென்றும், மருத அப்பாஎன்றும் - திருவிடைமருதூரி லெழுந்தருளிய அப்பனே என்றும், உனை - தேவரீரை, வாழ்த்தாரேல் - வாழ்த்தப்பயனடையாராயின், மற்றும் ஒண்ணே - இதைவிட்டு வேறொருபொருளைப் பொருளாக, கருத - நினைக்க, அப்பால் கதிஉண்டோ - அப்பால் நற்கதியுளதாகுமோ (ஆகாது) எ - று.

(கு - ரை.) உறுப்புகள் பலவற்றினும் சிறந்தது உத்தமாங்கமாகிய சிரம் அதிலும்மிக்கது நோக்கமாதலினாலும், இது உள்ளத்துணர்ச்சியைத் தன்வாயிலாகப் புறத்துத் தெரிவிப்பதாதலினாலும், இறைவன் தன் மீது கருணை கொண்டு ஆட்கொண்டதைத்தெரித்தது திருநோக்கேயாதலினாலும் கண் எனவும், அங்ஙனம்கருணைக்கண் கொண்ட அருள்வள்ளல் எம்மையினும் அவனிடத்து அன்புளனாய் உணவாதிகளை யருத்திக்காக்குநதாய் போல் எக்காலத்தும் காத்து நிற்றலின் நநதமக்கோர் காபபென்றும்,அளவைநூல் கற்றுவல்லராய் அதினால் அளந்து உததியால் தெளிநது பூர்வபக்ஷ சித்தாந்தஞ் செய்து தேறியபொருளிடத்து உண்டாம துணிபொருளாதலின் எண்ணென்றும்,எ-ம் எல்லாவெழுத்துகட்கும் முதல் அகரம அதற்குமுதல் நாதம் அது தோன்றுதற்கு நிலைககளமானது சிவசததி அச்சத்தி சிவத்து லயப்பட்டது ஆதலின் அந்நாதமுதலாவான் சிவமூாத்தியே யென்பார், மூலஎழுத்தெனவும்கூறினார், ஒன்று எனுஞ்சொல் ஒண்ணெனமருவி யாகுபெயராய் வேற்றுத் தேவரை யுணர்த்திநின்றது, கண்ணும் காப்பும் எழுத்தும் இறைவனுடன் ஒப்பிக்கப்படாப் பொருள்களாயினும் அன்பின் மிகுதியால் உலகத்துச் சிறந்த அப்பொருள்களை எடுத்துக் கூறினார். எல்லாப்பொருள்கட்கும் தலைவனாயும் எல்லாப்பொருள்கட்டும பிறப்பிடமாயும்நிற்றலான் அப்பா என்றார், அவ்வகை அநந்தகல்யாண குணகணனைவிட்டுப் புறத்து வேறொரு தேவை முத்தி விரும்பி நோற்பார் நோன்பு வாளா வீணும் என்பார், கருதவப்பா லுண்டோகதி யென்றார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கதியா வதுபிறி தியாதொன்று மில்லை களேபரத்தின்
பொதியா வதுசுமந் தால்விழப் போமிது போனபின்னர்
விதியா மெனச் சிலர் நோவதல் லாலிதை வேண்டுநர்யார்
மதியா வதுமருதன்கழ லேசென்று வாழ்த்துவதே. (௬௦)

(இ - ள்) கதியாவது - அடையத்தகுந்த பொருளாவது, பிறிதுயாதொன்றும்-(உலகநாதனுகிய உன்னையன்றி வேறு ஒன்றும, இல்லை-கிடையாதாம், களேபரததின் பொதியாவது - உடலின் சுமையாவது, சுமநதாய் - (இது கொண்ட ஆயுளின், அளவுவரை) சுமநதிருக்கப் பெறின், விழப்போம் - வீழ்ந்து அழியும், இதுபோனபின்னர் - இவவுடல் நீஙகியபின்; விதியாம் என- விதியாலிவவுடல்நீஙகியதுஎன்று, சிலர்-உலகததவரிறசிலர்,நோவது அல்லால்- வருந்துவதல்லாமல், இதைவேண்டுநீர் - இவவுடலை விருமபுவோர், யார் - யாவர், (ஆதலால்) மதியாவது - நல்லறிவாவது, மருதன் - அவ்வுடல் நீங்கு முன்மருதவாணனது, கழல் - திருவடியை, சென்று - அடைநது, வாழ்த்து வது - துதித்த லேயாம் எ - று.

(கு - ரை,) உலகெலாமழிந்த சர்வசங்கார காலத்தும் இறைவனையன்றி வேறு பொருள்நிலைத்திருத்தல் கிடையாதாதலின் கதியாவது.. இல்லை எனவும், இறைவனையன்றிவேறு தேவர்பலன்றர வல்லரல்லர் என்பார், பிறிதுயா தொன்றும் என அஃறிணைப்படுத்திக் கூறினுர். இஃது ஏனைதேவர்களின் மாட்டாமையு மிறைவனது அநந்தசத்தியும் அறிவுறுத்தலாம். எலும்பும் தோலு மிறைச்சிமுதலியதாங்குதற்கு எலும்பு முதற்காரணமாதலினு னிது சேர்ந்த சுமை தன்னின்வேருய்ச் சூக்குமமாய் நோக்குவார்க்குச் சுமையாய்த் தோற்றுதலால் பொதி எ - ம, இப்பொதி, இறைவனிட்ட ஆயுட்பரிமாணம் வரைப் போகங்களையுண்டு அது கழிந்தவாறே நீங்குதலின் விழப்போம், எ - ம், அவ்வாறு உடலைவிட்டுயிர் நீஙகிய பின்னர் உகலத்திருநதான் கிடந் தானின்றுன்றன் கேளலறச் சென்றுன் என்று வருந்துவோர் சிலரேயன்றி அவ்வுடலை விரும்பிக்கொளவோர் ஒருவரு மிலராதலால் இதை... யார் - எ - ம், ஆதலால் நன்மையாகிய முத்தியினைவிரும்பும் மோக்ஷகாமியாகியவொருவன் அதனிடைப்புக்குத்தஙகுறை கூறியிரந்து துதிக்கின் நல்லறிவுநாளுந் தலைப்பட்டுப் பிறப்பினை வென்று திருவடியடையப் பெறுவனுதலின், மதியாவது...வாழ்த்துவதே என்றுங் கூறினுர்,

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

வாழ்ந்தன மென்று தாழ்ந்தவர்க் குதவாது
தன்னுயிர்க் கிரங்கி மன்னுயிர்க்கிரங்கா
துண்டிப் பொருட்டாற் கண்டன வெஃகி
யவியுடு நர்க்குச் சுவைபல பகர்ந்தே
யர்ரா வுண்டி யயின்றன ராகித்

தூராக் குழியைத் தூர்த்துப் பாரா
விழுப்பமுங் குலனு மொழுக்கமுங் கல்வியுந்
தன்னிற் சிறந்த நன்மூ தாளரைக்
கூஉய்முன் னின் றுதன் னேவல் கேட்குஞ்
சிறாஅர்த்தொகுதியு னுறாஅப் பேசியும்
பொய்யொடு புன்மைதன் புல்லர்க்குப் புகன்று
மெய்யு மானமு மேன்மையு மொரீஇத்
தன்னைத் தேறி முன்னையோர் கொடுத்த
நன்மனைக் கிழத்தி யாகிய வந்நிலைச்
சாவுழிச் சாஅந் தகைய ளாயினு
மேவுழி மேவல் செல்லாது காவலொடு
கொண்டோ ளொருத்தி யுண்டுவேட் டிருப்ப
வெள்ளுக் கெண்ணெய் போலத்தள் ளாது
பொருளி னள்வைக்குப் போகம்விற் றுண்ணு
மருளின் மடந்தைய ராகந் தோய்ந்து
மாற்றல் செல்லாது வேற்றோர் மனைவயிற்
கற்புடை மடந்தையர் பொற்பு நனி கேட்டுப்
பிழைவழி பாராது நுழைவழி நோக்கியு
நச்சி வந்த நல்கூர் மாந்தர் தம்
விச்சையிற் படைத்த வேவ்வேறு காட்சியி
னகமலர்ந் தீவார் போல முகமலர்ந்
தினிது மொழிந்தாங் குதவுத லின்றி
நாளு நாளுஞ் நாள்பல கழித்தவர்
தாளி னொற்றலுந் தவிர்த்துக் கேளிகழ்ந்
திகழும் பரமு மில்லை யென்று
பயமின் றொழுகிப் பட்டிமை பயிற்றி
மின்னி னனையதன் செல்வத்தை விரும்பித்
தன்னையு மொருவ ராக வுன்னு
மேன்மையோர் வாழ்வும் வாழ்க்கையு நனைமலர்ந்
தியோசனை கமழு முற்பல வாவியிற்
பாசடைப் பரப்பிற் பானிற வன்னம்
பார்ப்புடன் வெருவப் பகுவாய் வாளைகள்
போர்த் தொழில் புரியும் பொருகா விரியு
மருதமுஞ் சூழ்ந்தமருத வாண
சுருதியுந் தொடராச் சுருதி நாயக

பத்தருக் கெய்ப்பினில் வைப்பென வுதவு
முத்தித் தாள மூவா முதல்வ நின்
றிருவடி பிடித்து வெருவரல் விட்டு
மக்களு மனைவியு மொக்கலுந் திருவும்
பொருளென நினையாதுன் னருளினை நினைந்
திந்திரச் செல்வமு மெட்டுச் சித்தியும்
வந்துழி வந்துழி மறுத்தன ரொதுங்கிச்
சின்னச் சீரை துன்னற் கோவண
மறுதற் கீளொடு பெறுவது புனைந்து
சிதவ லோடொடா னுதவுழி யெடுத்தாங்
கிடுவோ ருளரெனி னிலையினின் றயின்று
படுதரைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி
யோவாத் தகவெனு மரிவையைத் தழீஇ
மகவெனப் பல்லுயி ரனைத்தையு மொக்கப்
பார்க்குநின்.
செல்வக் கடவுட் டொண்டர் வாழ்வும்
பற்றிப் பார்க்கி னுற்றநா யேற்குக்
குளப்படி நீரு மளப்பருந் தன்மைப்
பிரளயச் சலதியு மிருவகைப் பொருளு
மொப்பினு மொவ்வாத் துப்பிற் றுதலி
னின்சீ ரடியார் தஞ்சீ ரடியார்க்
கடிமை பூண்டு நெடுநாட் பழகி
முடலை யாக்கைபொடு புடைபட் டொழுகியவர்
காற்றலை யேவலென் னுய்த்தலை யேற்றுக்
கண்டது காணி னல்லதொன்
றுண்டோ மற்றெனக் குள்ளது பிறிதே. (எ)

(இ - ள்.) வாழ்ந்தனம் என்று - நாம் செல்வத்துடன் வாழ்ந்திருக்கின்றோம் என்று எண்ணி, தாழ்ந்தவர்க்கு - தம்மைவணங்கிக்குறைகூறியிரந்தார்க்கு, உதவாது - இயன்றதைத் தந்துதவாது, தன் உயிர்க்கு - தன்னுயிரைப்பாதுகாத்தற் பொருட்டு, இரங்கி-இரக்கமுற்று அன்னபானாதிகளைக்காலந்தவறாதுதவிபுரிந்து, மன் உயிர்க்கு - தனக்கு அன்னியமான வேற்றுயிர்களுக்கு, இரங்காது - அவை பசித்திருக்கக் காணினும் இரக்கமுறாது, உண்டிப்பொருட்டால் - உணவாதிகளைச் சேகரித்தற் பொருட்டாக, கண்டன - தன் கண்ணால்கண்ட பிறர்பொருள்களையும், பிறவுயிர்களையும், வெஃகி - அபகரிக்கவும்கொன்று அருந்தவும் விரும்பி, அவி அடுநர்க்கு - சமைப்போராகிய ஏவலாளர்க்கு, சுவைபலபகர்ந்து - பலவாயவுரிசை தரத்தக்கவுணவுகளைச் சமைக்

கக்கட்டளை யிட்டு, ஆராஉண்டி - தெவுட்டாத உணவாதிகளை, அயின்றனர் ஆகி - உண்டு, தூரா - எதுஉண்ணினும் நிரம்பாத, குழியை - வயிற்றை, தூர்த்துப்பாரா - உணவாதிகளால் நிரப்பி நிறையவுண்டோம் எனப்பார்த்து, விழுப்பமும் - சிறப்பும், குலனும்-உயர் பிறப்பும், ஒழுக்கமும் - நல்லொழுக்கமும், கல்வியும் - வித்தையும், தன்னின் - தன்னைக்காட்டினும், சிறந்த-சிறந்துள்ள, நல்மூதாளரை - நல்லறிவுளாரை, கூஉய் - அழைத்து, முன்நின்று - தனக்கு எதிரிலிருந்து, தன்ஏவல் - தான் ஏவினதொழிலை, கேட்கும் - கேட்டு அவ்வகை செய்கின்ற, சிறுஅர்த்தொகுதியின் - சிறுவர் கூட்டம்போல உறுஅ - காத்திருக்கச் செய்து, பேசியும் - அவரோடுபேசியும், பொய்யொடு புன்மை - பொய்சொல்லினையும் அற்பமொழிகளையும், தன்புல்லர்க்கு - தன்னுடனிருக்கும் அற்பர்களுக்கு, புகன்றும் - கூறியும், மெய்யும் - சத்தியத்தினையும், மானமும் - மானத்தினையும், மேன்மையும் - சிறப்பினையும், ஓரீஇ - நீங்கி, தன்னைதேறி - தானில்லறம் நடத்துவான் எனத்தேறி முன்னையோர்-மூத்தோர், கொடுத்த - மணஞ்செய்வித்து, நல்மனைக்கிழத்தி - மனைக்குரியாளாகி நல்லமனைவி, ஆகிய அநிலை - (கணவனுக்கு ஏதேனும் துன்பம்) வந்தகாலத்து, சாஅவுழி - உண்டாம் மரணத்தில் சாம்தகையள் ஆயினும் - சாகும் தன்மையுடையாளாயினும், மேவுழி - அவளிடத்துப் புத்ரோற்பத்தியின் பொருட்டுப் புணருங்காலத்து, மேவல் செல்லாது - புணர்ந்திராது, காவலொடு - கற்பாகிய காவலுடன், கொண்டோள் ஒருத்தி - கொண்டவளாகியமனைவி ஒருத்தி, உண்டிவேட்டு - உணவை விரும்பி, இருப்பு - வருந்தியிருக்க, எள்ளுக்கு எண்ணெய் போல - எள்ளுக்குண்டாம் எண்ணெயினளவுபோல, தள்ளாது - (இளையோராயினும் பிணியாளராயினும்) நீக்காது, பொருளின் அளவைக்கு - பொருளினளவிற்குத்தக்கபடி, போகம் விற்று - போகததினைப் பிறர் அநுபவிக்க விற்று, உண்ணும் - அதனுன் வரும்பொருளைக்கொண்டு சீவிக்கும், அருள்இல் - கருணை சிறிதும் இல்லாத, மடந்தையர் - வேசையரது, ஆகம் தோய்ந்தும் - உடலைத்தழுவியும், ஆற்றல் செல்லாது - காமத்திற்காற்றுது, வேற்றோர் - அயலவரது, மனைவியின்-வீட்டின் கணுள்ள, கற்புடைமடந்தையர் - கற்புள்ளபெண்களின், பொற்பு நனிகேட்டு - அழகைபிறர்மிகக் கூறக்கேட்டு, பிழைவழிபாராது - (அவளைவிரும்பிச் செல்லின) பிழைவருதலைச்சிறிதும் ஆராயாது, நுழைவழிநோக்கியும் - பிறர்தன் களவொழுக்கம் அறியாது நுழைந்துபோம் வழியை யாராய்ந்தும், நச்சிவந்த - தன்னைவிரும்பிப்பொருள் பெறவந்த, நல்கூர்மாந்தர்-வறியவர்கள், தம்விச்சையின் - தமது கல்வியறிவினுல், படைத்த-அடைந்த, வேறுவேறு-பலவிதப்பட்ட, காட்சியின் - அறிவிற்கு, அகமலர்ந்து - மனம்களித்து, ஈவார்போல - கொடுக்கும் கொடையாளரைப்போல, முகம்மலர்ந்து - முகமலர்ச்சியடைந்து, இனிதுமொழிந்து - களிப்புடன் வார்த்தை கூறி, ஆங்கு உதவுதலின்றி-அவ்விடத்து அவர்க்கு ஒன்றும்தராமல், நாளும் நாளும் - நாள்தோறும், நாள்பலகழித்து-நாள்களைவீணுகக்கழித்து, அவர்தாளின் ஆற்றலும்-அவரதுகாலின்வலிமையும் தவிர்த்து - கெடுத்து, கேள் இகழ்ந்து - சுற்றத்தவர் முதலியோரை இகழ்ந்து, இகமும் - இம்மையின் பயனும், பரமும்-மறுமையின் பயனும், இல்லை

என்று - இல வென்றுதுணிந்து, பயம்இன்று - பயம் இல்லாமல், ஒழுகி-நடந்து, பட்டிமைபயிற்றி - பொய்பேசப்பழகி, மின்னின் அனைய-மின்னலையொத்த, தன்செல்வத்தை விரும்பி - தன்பொருளையிச்சித்து, தன்னையும் ஒருவராக - தன்னையும் மனிதரினத்தில் ஒருவராக, உன்னும் - நினைக்கின்ற, ஏனையோர் வாழ்வும் - மற்றவரதுவாழ்தலும், வாழ்க்கையும் - வாழ்க்கையும், நனைமலர்ந்து - அரும்பவிழ்ந்து - யோசனை கமழும் - ஒருயோசனைமணம் வீசும், உற்பலம் - நீலோற்பலங்கள் நிறைந்த, வாவியில்-தடாகங்களில், பாசு அடை-பசிய இலைகள்நிறைந்த, பரப்பில் - இடத்தில், பால்நிற அன்னம் - வெண்ணிறத்தினையுடைய அன்னப்புட்கள், பார்ப்புடன் - குஞ்சுகளுடன், வெருவ - பயமடைய, பகுவாய் - பிளந்தவாயினையுடைய வாளைகள் - வாளை மீன்கள், போர்த்தொழில் புரியும்-சண்டை செய்கின்ற, பொருகாவிரியும்-மோதுகின்ற (அலைகளையுடைய) காவிரியாறும், மருதமும் - மருதநிலமும் சூழப்பெற்ற, மருதவாண - மருதூரில் எழுந்தருளியிருப்போனே, சுருதியும்-வேதங்களும், தொடரா - தொடர்ந்தறியாத, சுருதிநாயக - வேதத்தின் தலைவனே, பத்தருக்கு - அடியவர்க்கு, எய்ப்பினில் - இளைத்தகாலத்தில், வைப்பு என - பண்டாரம் எனும்படி, உதவும் - அருள்புரிகின்ற, முத்தித்தாள - மோக்ஷத்தையே திருப்பதமாகவுடையானே, மூவாமுதல்வ - (நரைதிரை மூப்பால்) கெடாத முதல்வனே, நின்திருவடி, தேவரீருடைய திருவடிகளை, பிடித்து - சிக்கெனப்பிடித்து, வெருவரல்விட்டு - பயத்தினைப்போக்கி, மக்களும் - புத்திரர்களையும், மனைவியும் - பெண்டையும், ஒக்கலும் - சுற்றத்தவரையும், திருவும்-செல்வத்தினையும், பொருள் என நினையாது - பொருளாக எண்ணாமல், உன் அருளினை நினைந்து - தேவரீர் திருவருளையெண்ணி, இந்திரச் செல்வமும் - இந்திரபதத்தாலடையுஞ்செல்வமும், எட்டுச்சித்தியும் - அஷ்டமா சித்தியும், வந்துழி வந்துழி - நேர்ந்தகாலத்து, மறுத்தனர் ஒதுங்கி - தடைசெய்துநீங்கி, சின்னச்சீரை - கிழிந்த ஆடையும், துன்னல் கோவணம் - ஒட்டிட்டுத் தைத்தகோவணமும், அறுதல் கீளொடு - அறுதலோடு கூடிய கீளும், பெறுவது - பெறக்கூடியதை, புனைந்து - தரித்து, சிதவல் ஓடு - ஓட்டையாகிய ஓடு, ஒன்று உதவுழி - ஒன்று அகப்பட்ட விடத்து, எடுத்து - அதனை பிக்ஷா பாத்திரமாகக்கொண்டு, ஆங்கு இடுவோர் - பசிவந்தகாலத்து பிக்ஷையிடுவோர், உளர் எனின் - இருப்பாராயின், நிலையில் நின்று - (அதனைக்கொண்டு உட்காராமல்) நின்றுகொண்டே, அயின்று - (பித்தர்போல்) உண்டு, படுதரைப்பாயலில் - பள்ளமாகிய தரையாகிய படுக்கையில், பள்ளிமேவி - படுத்து, ஓவா - ஒழியாத, தகவு எனும் - சாந்தம் என்கின்ற, அரிவையை - மனைவியை, தழீஇ - கூடி, மகவு என - புத்திரர்என்று, பல்உயிர் அனைத்தையும் - உலகத்திலுள்ள சராசரங்கள் முழுதினையும், ஒக்கப்பார்க்கும் - சம திருஷ்டியாக நோக்கும், நின் - தேவரீரது, செல்வம் - அருட்செல்வ மிகுந்த, கடவுள் - தெய்வத்தன்மைதங்கிய, தொண்டர் - அடியவரது, வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், பற்றிப்பார்க்கின் - (இவ்விருவகை வாழ்க்கைகளை) ஆராய்ந்து நோக்குங்கால், உற்றநாயேற்கு - எல்லாக் குறைகளுமடைந்த நாயையொத்த எனக்கு, குளப்புஅடி நீரும் - குளம்பினடிக் கணுள்ள நீரும், அளப்ப

அரும் - இவ்வளவினதென்று அளத்தற்கரிய, தன்மை - குணத்தினையுடைய, பிரளயசலதியும் - வெள்ளங்கொண்ட கடலும், இருவகைப்பொருளும் - இவ்விருவகைப்பொருள்களும், ஒப்பினும் - நீரான் ஏகதேச மொத்திருக்கினும், ஒவ்வாத்துப்பிற்று - அளவால் ஒவ்வாதவலியுடைத்து, ஆதலின் - ஆதலால், நின் சீர் அடியார்தம் - தேவரீரது சிறப்புற்ற அடியவர்களின், சீர் அடியார்க்கு - சிறப்புற்ற தொண்டர்களுக்கு, அடிமைபூண்டு - அடிமைத்தொழில் செய்ய ஆட்பட்டு, நெடுநாள் - பலகாலம், பழகி - அவர் குணத்துடன் பழகி, முடலை யாக்கையொடு - புலால் வீசுகின்ற இத்தேகத்தின், புடைப்பட்டொழுகி - இடைப்பட்டு அதின் வழி நடந்து, அவர் கால் தலை ஏவல்-அத்தொண்டர் காலாலிட்டஏவலினை, என் நாய்த்தலை யேற்று - நாயையொத்த என்தலைமீது கொண்டு, கண்டது - அதனுலுண்டானதொன்றை, காணின் அல்லது - பயனுகக்காண்பதன்றி, பிறிது ஒன்று - வேறுஒன்று, உள்ளது - உளதாகஎண்ணப்படுவது, எனக்கு உண்டோ - எனக்கு உளதாகுமோ இன்று, எ - று. இது - சிவனடியர் வாழ்க்கையையும், பெருஞ்செல்வர் வாழ்க்கையையும் ஆராயுங்கால் குளம்படிநீரும், மகாசமுத்திரத்தையும் ஒப்பிடுதலைப்போல்சிவனடியர் பெருமையே சிறத்தலி னுன்னடியாரடியார்க்கு ஏவல்செய்யும் அஃதொன்றே வேண்டுவனன்றி வேறு விரும்பேன் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) செல்வத்தாற் செருக்கு மிக்குத்தன்னை வந்திரக்கும் வறியவர்க்குதவாதிருத்தலின் வாழ்ந்தனம் எனவும், தானிளைத்த யாக்கையனுதலின் அவ்யாக்கையைப் பிணிமுதலிய கௌவாது பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பலதிறப்பட்ட வுண்டிகளையும் மருந்து முதலியவற்றையுமுண்டு காத்துக்கொள்ளுதலின் தன்னுயிர்க்கிரங்கி எ - ம், உண்ணத்தகாத புலால் முதலியனவும்என்பார், கண்டன - எ - ம், இன்னபொருள் என்னுவிற் குரிசை தருமாதலினதனையடுக என உணவாதிகளைச் சமைக்கும் மடைப்பள்ளியர்க்குக் கூறி யவர் இடத்தாமுண்டு களித்தலின், சுவைபலபகர்ந்து எ - ம், பிறப்புமுத லிறப்புக்காறும் பலவகைப்பட்ட வுணவாதிகளை நிரம்பவுண்டும் ஆராதவயிற்றைப்பெற்றிருத்தலின் ஆராக்குழி - எ - ம், பணியப் படும் கல்வியின் மிக்கழுத்தோர் புறங்கடைக்கண் காரணவயத்தால் வந்தாராயினும் அவரை யெதிர்கொண்டு பணியாது செல்வச்செருக்கால் வாய்மதங்கொண்டு அவமதிப்பார் என்பார், உறு அப்பேசியும்,எ-ம், செல்வத்தில்வைத்த பேர்அவாவால் அதனைத்தேடுதற்பொருட்டுப் பொய்யினை மெய்போலவும் மெய்யை வெறும் பொய்யெனவுங் கூறித் தம்மாற் சாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் கொள்ளுதலின், பொய் யொடு.. புகன்று, எ - ம், பொய்யொடு என்னுமிடத்து ஒடு எண்ணுப் பொருளது. புன்மை, ஆகுபெயர், இவ்வகை பொய்முதலிய கூறுதலின் மெய்மானம்முதலிய கெடுதலின், மெய் ஒரீஇ, எ - ம், இவன். 'ஏந்தெழின்மிக்கானிளையானிசைவல்லான் வாய்ந்தகேள்'. என்று இவனுக்கு நன்மனைக் கிழத்தியாக ஒரு கன்னிகையைத் தந்தார் என்பார், தன்னை... கொடுத்த - எ - ம், 'அடிசிற்கினியா ளன்புடையாள் படிசொற்றவுறுத பாவை யடிவருடிப்பின்றூங்கி முன்னெழூம் பேதையென்பார், நன்மனைக்கிழத்தி - எ - ம், கணவற் குயிர்நீக்கு

துன்பமுதலிய நேர்ந்தகாலத்து என்பார், ஆகிய அந்நிலை - எ - ம், அதனைக் கேட்ட துணையானே யுயிர்விடுங் கற்புடையாள் என்பார், சாவுழி....தகையள், எ - ம், கணவன் பூத்தகாலை புனையிழைமடந்தையை நீராடியபின் வீராறுநாளும் பிரியப்பெறுஞதலினாலும், அது கருவுறுங் காலமாதலினாலும்அவ்வகைப்பிரியின் தருமநூலிற் கூறியபாவத்தை யடைந்து பிதுர்க்கு நீர்க்கடன் முதலிய செய்யும் சேயை யிழப்பனுதலின், மேவுழி மேவல்செல்லாது, எ - ம், வேசையர், தனக்கிளையான், பிணியன், விருத்தனுயினும் பொருள்தருவாரைத்தள்ளாது பொருளினளவைக்குத் தக்கவாறு போகம்விற்று அவரது கைப்பொருள் வறந்தகாலத்து முன்னைத்தாம் சூறைகொண்டுண்டநன்றியைமறந்து அவரைத்தாமேயஞ்சித் தம்மேவல்வழி நிற்போரைக் கொண்டு வெருட்டித் தம்வீட்டின் புறத்துச் செலவிடுத்தலின், . எள்ளுநக்கு ..அருளின்மடந்தை, எனவும். அங்ஙனம் வேசையரமையாது வேற்றோற்குரிய கற்புடைமடந்தையர் காமரைக்கேட்டு அவரையடைய முயன்று அதனுன் வரும் அச்சம், கோக்கொலை,கும்பிக்கே கூர்த்தவினை முதலிய நோக்காது வெளிப்படப்புகின் வரும் ஊறுகளுக்கஞ்சிப்புதவுமுதலிய பார்த்திருந்துபிறர் தன்களவொழுக்கங் காணுவகை நுழைதலின்,கற்புடைமடந்தையர்...நுழைவழிநோக்கியும், எ-ம், இச்செல்வனிடஞ் செல்லின் நமக்கு ஏதேனுங்கிடைக்குமெனவெண்ணிவந்து தமதுகுறைகளைக்கூறித் தமக்குத்தெரிந்த கல்விகளின் வீக்கத்தையவர்களெடுத்துரைத்து அவனை யிந்திரனென்றும் இறைவனென்றும் புகழ்ந்து பாட அதனைக்கேட்டவன் களித்தாற்போல முகமலர்ச்சிகாட்டி நாளை நாளை யென்று கூறி யவர் தன்பின் திரிந்து தாளோய்ந்து நின்றுபோதலின், நச்சி,...தாளிறுற்றலுந்தவிர்ந்து - எ - ம், தன்னினுமிக்கா னின்றெனமற்றச் சுற்றத்தவரையிகழ்தலின். கேளிகழ்ந்து - எ - ம், இம்மையில் நாம் செய்வன செய்யின் மறுமையுளதேல் காண்பாமென, வெண்ணியதீமைகளை யஞ்சாதுசெய்தலின் கேளிகழ்ந்து....பயிற்றி, எ - ம், இச்செல்வம் "நீரிற்சுருட்டு நெடுந்திரைபோலழிதன்மாலைத் தெனவும் தான்கொண்ட உடல் படுமழை மொக்குளிர்பல் காலுந்தோன்றிக் கெடுவதெனவும் உணராது பெருமிதங்கொண்டுநடத்தலின் மின்னின்... ஏனையோர்வாழ்வும் வாழ்க்கையும், எ - ம், மேற்கூறிய செல்வங்களையும் வாழ்வினையும், நிலையற்றனவென்று சிறிதும் மதியாது தேவரீர் திருவடியே பற்றெனமதித்துக்கடைப்பிடிகொண்டு இந்திராதியர்போகங்களைமறுத்து அரையிற் சீலைசுற்றித் தரையிற் படுத்து உயிரனைத்தையும் ஒக்கநோக்குந்தொண்டர் வாழ்வினையும். ஆராய்ந்துநோக்கின் குளப்படி நீரையும் சலதி நீரையும் ஒப்பிடுதலை யொத்தலின் அவைவேண்டேன் என்பார், நின்திருவடிபிடித்து....துப்பிற்று என்றார். ஆதலின் உன்னடியாரடியார்க்குத் தொண்டு பூண்டொழுகு மடிமைத் திறம் அன்றி வேறொன்றைப் பொருளாகக் காணேன் என்பார், நின்சீரடியார்....பிறிதே" எனவுங்கூறினார்.

நேரிசை வெண்பா

பிறிந்தே னரகம் பிறவாத வண்ண
மறிந்தே னனங்கவே ளம்பிற் - செறிந்த

பொருதவட்ட விற்பிழைத்துப் போந்தேன் புராணன்
மருத வட்டந் தன்னுளே வந்து. (அ)

(இ - ள்.) புராணன் - (புராணங்களாலுங் கூறியளவுபடாத) பழையோனது, மருதவட்டம் தன்உள் - திருவிடை மருதூரில், வந்து - அடியேன் பூர்வபுண்ணியத்தால்வந்து, நரகம் பிறிந்தேன் - (நான் பல பிறவிகளினும் செய்த பாபங்களாலுண்டாம்) நரகத்தினின்றும் நீங்கினேன், பிறவாத வண்ணம் - இனிப் பிறவிகளடையாவகையினையும், அறிந்தேன்-தெரிந்து கொண்டேன், அநங்கவேள் - அங்கமிலியாகு மன்மதன், அம்பில்-அம்புகளால், பொருத-போரிட்ட, செறிந்த-கட்டுகள் நெருங்கிய, வட்டம் - விருத்தமாகிய, வில் பிழைத்து - வில்லிற்குத்தப்பி, போந்தேன் - இவ்விடம் வந்தேன். எ - று.

அடியேன் இடைமருதைத் தரிசித்த துணையானே நரகத்தினையும், பிறவி நீக்கத்தினையும், பெண்ணாசையினையும் நீங்கினேன் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இடைமருதை யெண்ணி யடையினத் துணையானே செய்த பாவங்களனைத்து மொழிவுறுதலின் பிறிந்தேனரகம், எனவும், அங்ஙனம்நரக வொழிவைக்கண்டவாறே மேற்பதத்தை யவாவும் புண்ணியமுண்டா மாதலின் பிறவாவண்ண மறிந்தேன், எ - ம், அப்புண்ணியத்தால் வீடடையப் புகின் மாயையா லொருக்கால் தடைப்பட்டே னுயினும் அதனிற் பிழைத்து வரும் சூழ்ச்சியுங்கற்றுளேன் என்பார், அநங்கவேள் ... போந்தேன் - எ - ம், கூறினர். தெளிவுபற்றி யிறந்தகாலத்தாற் கூறினர். புராணன்-எக்காலு பிறப்பிலியாகும் பழையோன். அன்றிப் புராணங்களு மவன்புகழைப் பாடித்துதிக்கவறியாதவன் என்னினுமாம். செறிந்த எனும் பெயரெச்சம் வில் எனும் பெயர்கொண்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வந்திக்கண் டாயடி யாரைக்கண் டான் மற வாதுநெஞ்சே
சிந்திக்கண் டாயரன் செம்பொற் கழறிரு மாமருதைச்
சந்திக்கண் டாயில்லை யாயினமன்றமர் தாங்கொடுபோ
யுந்திக்கண் டாய்நிர யத்துன்னை வீழ்த்தி யுழக்குவரே. (கூ)

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே, அடியாரைக்கண்டால் - சிவனடியவர்களைக்கண்ணுற்காணப்பெறின், மறவாது-மறந்துசெலாது, வந்தி-சிவனெனவெண்ணிவணங்குவாய், அரன் - சிவமூர்த்தியின், செம்பொன்கழல் - சிவந்தபொன் போலுந்திருவடியை, சிந்தி - தியானபாவனை செய்வாய், திருமாமருதை - திருவிடைமருதை, சந்தி - சேர்ந்து தரிசனஞ்செய், இல்லை ஆயின் - இவ்வகை மேற் கூறியசெயல்களைச்செய்யா தொழியின், நமன்தமர் - யமதூதர், உனை - உன்னை, உந்தி - தள்ளி, கொடுபோய் - யமபுரங் கொண்டுபோய், நிரயத்து - நரகத்தில், வீழ்த்தி - விழச்செய்து, உழக்குவர் - துன்பப்படுத்துவர். எ - று. கண்டாய் நான்கும் முன்னிலை யசைச்சொற்கள், தாம் - அசை. ஞானமுதிர்ச்சிபெற்று அரனைவழிபட் டொழுகவியலா தெனின் சிவனடியவரை யவனெ

னத்தேறி மறவாமலும், அஃதுமியலா தென்னின் அவன் திருவடியைமனத்தி லாயினும் அதுவுமியலாது காண் எனின் அவனெழுந்தருளியிருக்குந் திருப்பதிக்கண் சென்று வதிந்தாயினும் புண்ணியம் பெறுக இன்றேல் நரகமடைவாய் என்பதுகருத்து.

(கு - ரை.) சிவனடிய வரைச்சிவனெனக்கண்டு அவரடித் தொண்டு பூண்டொழுகினோர் இறைவனடியடைதலிற் பிழையாரென்பது நூற்றுணிபாதலின்வந்திக்கண்டாய் . கண்டால்' என்றார், இதனைக் கலைதலைசூலங்கடுங்கனல் கண்டை கட்டங்கங்கொடி, சிலையிவை யேந்தியவெண்டோட் சிவற்குமனஞ்சொற்செய்கை,நிலைபிழையாது குற்றேவல் செய்தார் குன்றமேருவென்னு மலைபிழையாரென்பராலறிநதோர் களிமமாநிலத்தே.'' எனக்கூறிய அருள்வாக்காலறிக, இடைவிடாது இருக்கினு நிற்கினுதுயிலினும முயக்கிலும் அவனடியே கண்ணுக மனத்தாற்காணின் பிழையாதமெனன்று மின்றென்பார்,''சிந்தி... கழல், எ-ம், இவைசெய்ய இயலாதாயினத்தலமும் அவனையொக்குமாதலின தனிடை வதியினும் அம்முத்தி யடைதலிற் பிழையாய் என்பார், மாமருதை... சந்திக்கண்டாய், எ-ம், இங்ஙனம் அவனையும் அவன் எழுந்தருளியிருக்குந்தலத்தினையும் அவனடிபவர்களையும் வணங்கான், யமபடரா லீர்க்கப்படு நிரயக்குழியிடை வீழ்த்தப் பட்டுத்துன்புறுவனிதிலைய மின்றென்பார், நமன்றமர்...உழக்குவர், எ - ம் கூறினர்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

உழப்பின் வாரா வுறுதிக ளுளவோ
கழப்பின் வாராக் கையறவுளவோ
அதனால்
நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக் கட்டையை
வேரற வகழ்ந்து போக்கித் தூர்வைசெய்
தன்பென் பாத்தி கோலி முன்புற
மெய்யெனு மெருவை விரித்தாங் கையமில்
பத்தித் தனிவித் திட்டு நித்தலு
மார்வத் தெண்ணீர் பாய்ச்சிநேர் நின்று
தடுக்குநர்க் கடங்கா திடுக்கண் செய்யும்
பட்டி யஞ்சினுக் கஞ்சியுட் சென்று
சாந்த வேலி கோலி வாய்ந்தபின்
ஞானப் பெருமுளை நந்தாது முளைத்துக்
கருணை யிளந்தளிர் காட்ட வருகாக்
காமக் குரோதக் களையறக் களைந்து
சேமப் படுத்துழிச் செம்மையி னோங்கி
மெய்ம்மயிர் புளக முகிழ்த்திட் டம்மெனக்

கண்ணீ ரரும்பிக் கடிமலர் மலர்ந்து
புண்ணிய
வஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி நஞ்சுபொதி
காள கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றுந்
தோளிரு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பவளநிறம் பெற்றுத் தவளநீறு பூசி
யறுசுவை யதனினு முறுசுவை யுடைத்தாய்க்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதருஞ்
சேணுயர் மருத மாணிக்கத் தீங்கனி
பையப் பையப் பழுத்துக் கைவர
வெம்மனோர்க ளினிதினி தருந்திச்
செம்மாந் திருப்பச் சிலரிதின் வாராது
மனமெனும் புனத்தை வறும் பாழாக்கிக்
காமக்காடுமூடித் தீமைசெய்
ஐம்புலவேட ராறலைத்தொழுக
வின்பப் பேய்த்தே ரெட்டா தோடக்
கல்லாவுணர்வெனும் புல்வாயலமர
விச்சைவித் துதிர்த்துழி யானெனப் பெயரிய
நச்சு மாமர நனிமிக முளைத்துப்
பொய்யென் கவடுகள் போக்கிச் செய்யும்
பாவப் பல்லிலைப் பரப்பிப் பூவெனக்
கொடுமை யரும்பிக் கடுமை மலர்ந்து
துன்பப் பல்காய் தூக்கிப் பின்பு
மரணம் பழுத்து நரகிடை வீழ்ந்து
தமக்கும் பிறர்க்கு முதவா
திமைப்பிற் கழியு மியற்கையோ ருடைத்தே. (கo)

(இ - ள்.) உழப்பின் - இருவகைமுயற்சியானும், வாரா - அடையப் பெருத, உறுதிகள் - அடையப்படும் பேறுகள், உளவோ-உண்டோ, கழப்பின் (அம்முயற்சி யின்றிக்காலத்தைப் போக்கிக்) கழப்புதலால், வாரா - நேரிடாத கையறவு - துன்பங்கள், உளவோ - உண்டோ, அதனுல் - ஆதலால், நெஞ்சப்புனத்து - மனமாகிய புனத்தில், வஞ்சகக்கட்டையை - (முளைத்த) வஞ்சகமெனும் மரத்தினை, வேர் அற - முதல் அற, அகழ்ந்து - தோண்டி, போக்கி - அப்புறப்படுத்தி, தூர்வைசெய்து - (நல்முளை முளைத்தற்குரிய) பதஞ்செய்து, அன்பு என்பாத்தி - அன்பு என்கின்றபாத்தியை, கோலி - செய்து, முன்புற - முதலில், மெய்எனும் - உண்மை என்கிற, எருவைவிரித்திட்டு - எருப்பெய்து, ஆங்கு - எருப்பெய்த நிலத்தில், ஐயமில் - (பழுதுமுதலிய வற்ருல் முளையா

தென்னும்) ஐயமில்லாத, பத்திதனிவித்து - பத்தியாகிய வொப்பற்ற விதையி
னை, இட்டு-விதைத்து, (நித்தலும் - பாய்ச்சும் காலந்தவறாத) நாடோறும்,
ஆர்வம் தெள்நீர்பாய்ச்சி - ஆர்வம் என்கிற தெள்ளியநீரைப் பாய்ச்சி, நேர் நி
ன்று - எதிரில் நின்று, தடுக்கு நர்க்கு - உள்புகுதாவகைத் தடைசெய்வோர்
க்கு, அடங்காது - அடங்காமல், இடுக்கண்செய்யும் - துன்பஞ் செய்கின்ற,
பட்டியஞ்சினுக்கு - ஐந்து பட்டிமாடுகளுக்கு, அஞ்சி - (அவைதன்னைத் தடு
த்தற்குப்) பயந்து, உள்சென்று - அப்புனத்துட்சென்று, சாந்தவேலிகோலி -
சாந்தம் எனும் வேலியிட்டு, வாய்ந்தபின் - இவைஅனைத்து முடித்தபிறகு,
ஞானப்பெருமுளை - ஞானம்எனும் பெருமுளையானது, நந்தாது - கெடாது,
முளைத்து - அங்குரித்து, கருணை இளந்தளிர் காட்ட - அருளென்கிற பசுந்த
ளிர்களைத்தளிர்த்துக்காட்ட, அருகா - (எடுக்குந்தோறும்) கெடாத, காமக்கு
ரோதகளை - காமம் குரோதம் என்கிறகளைப் பூண்டுகளை, அற - வேர்நீங்கும்ப
டி, களைந்து - பிடுங்கிப்போக்கி, சேமப்படுத்துழி - அவ்வயலினைச் செம்மை
ப்படுத்துகையில், செம்மையின் ஓங்கி - செம்மையாகவளர்ந்து, மெய் மயிர் -
தேகத்திலுள்ள மயிர்க்கால் களாகிய, புளகம் முகிழ்த்திட்டு-புளகமாகிய முகி
ழ்விட்டு, அம் என-அம்மெனும் ஆனந்த ஓசையுடன், கண்நீர்அரும்பி - கண்
ணீராகிய அரும்பை விட்டு, கடிமலர் மலர்ந்து - மணமுள்ள மலர்பூத்து, பு
ண்ணிய அஞ்சுஎழுத்து - புண்ணியவுருக்கொண்ட பஞ்சாக்ஷரமாகிய, அருங்
காய்-கிடைத்தற் கரியகாய், தோன்றி - உண்டாகி, நஞ்சு பொதி - விஷந்த
ங்கிய, காளகண்டமும் - நீலகண்டமும், கண்ணொரு மூன்றும் - ஒப்பற்றமூன்
றுகண்களும், தோள் இருநான்கும் - எண்டோள்களும், சுடர் முகம்ஐந்தும்-
ஒளிர்கின்ற ஐந்து திருமுகங்களும், பவளநிறம் பெற்ற - பவளநிறத்தினைப்
பெற்று,தவளநீறுபூசி-வெண்மையாகிய விபூதியினைப் பூசி, அறுசுவை அதனி
னினும் - (கைப்பு இனிப்பு துவர்ப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, எனும்,)அறு
வகைச்சுவையினும், உறுசுவை உடைத்தாய் - மிக்க இனிமையினையுடையதா
கி, காணினும் - கண்ணுற்காணப்பெறினும், கேட்பினும் - காதினாற் புகழைக்
கேட்கப்பெறினும்,கருதினும்,மனதால் நினைக்கப் பெறினும்,களிதரும்-ஆநந்த
த்தினைத்தரும், சேண்உயர் - மிக்கஉயர்ந்த,மருதமாணிக்கத் தீங்கனி - மருத
மாணிக்க மென்னும் இன்கனி, பைய பைய - மெல்ல மெல்ல, பழுத்து - முதி
ர்ந்து, கைவர - கைக்கண் எளிதாவர, எம்மனோர் கள் - எம்போல்வார்கள், இ
னிதின் அருந்தி - இன்புறவுண்டு, செம்மாந்து - களித்து, இருப்ப - இருக்க,
சிலர் - இதில்வெறுப்புற்ற சிலர், இதின்வாராது - இவ்வுழப்பில் முயலுகை
செய்யாது, மனம்எனும்-மனம்என்கிற, புனத்தை - புனத்தினை, வறும்பாழா
க்கி-பயனற்றபாழ் நிலமாக்கி, காமக்காடுமூடி-காமமென்னுங்காடுமூடியதால்,
தீமைசெய் - தீயவற்றைச்செய்கின்ற, ஐம்புலவேடர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகி
ய வேடர்கள், ஆறலைத்து ஒழுக - வழிபறித்தொழுக்க, இன்பப்பேய்த்தேர்-சிற்
றின்பமாகிய பேய்த்தேர், எட்டாது ஓட-கைக்கு எட்டாது ஓட, கல்லாவுண
ர்வு எனும் - கற்காதவுணர்வு என்கிற, புல்வாய் அலமர - மான்திரியும்ப
டி, இச்சைவித்து - ஆசையென்கிறவிதை, உதிர்ந்தஉழி - உதிர்த்தகாலத்து,

யான் எனப்பெயரிய - நான் என்று பெயர்கூறப்பட்ட, நச்சுமாமரம் - நஞ்சையுடைய மாமரமானது, நனிமிக முளைத்து - மிகமுளைத்து, பொய்யென் - பொய்யென்கிற, கவடுகள் - பெருங்கிளைகளை, போக்கி - விட்டு, செய்யும் - செய்யப்பட்டு வருகின்ற, பாவப்பல்தழை - பாவமென்கிற பலதழைகளை, பரப்பி - விரித்து, பூ என - பூ என்று கூறும்படி, கொடுமை அரும்பி - கொடுமை என்கிற அரும்புகளைவிட்டு, கடுமைமலர்ந்து-தீமையேவிகஸித்து, துன்பப்பல்காய்-துன்பமென்கிறபலகாய்களை, தூக்கி-ஏந்திக்கொண்டு, பின்பு-அதின்பின்பு, மரணம்பழுத்து-இறப்பெனும் கனிபழுத்து, நரகிடை-நரகில், வீழ்ந்து - விழுந்து, தமக்கும் - தங்களுக்கும், பிறர்க்கும்-மற்றையோர்க்கும், உதவாது-பயன்படாது, இமைப்பில் - இமையளவு காலத்தில், கழியும்-கழிந்துகெடும், இயற்கையோர் - குணம்உடையாரை, உடைத்து - இவ்வுலகம் பெற்றிருக்கின்றது எ - று.

(கு - ரை.) அடிகள், உழப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ, என்னும் பழமொழிக்கிணங்க நெஞ்சப் புனத்து எனத்தொடங்கிச் செம்மாந்திருப்ப என்பதன் காறும் அதனை விளக்கிக்கூறியும், கழப்பின்வாராக்கையறவுளவோ என்பதற்குச் சிலரிதின் வாராது எனத்தொடங்கி உடைத்தே யென்பதன் காறும் விளக்கியும் கூறினர். இது இம்மை மறுமைக்கு வேண்டியபயன் கூறியதேயன்றி யதனை யிவ்வாறு செய்ய முயலல்வேண்டும் ஒழிதல் வேண்டுமெனச் சிற்றின்பவொழிவிற்கும்பேரின்ப மெய்தற்கும் உபாயங்கூறியதுமாம். பயிர்செய்யாநிலத்துப் பலவாகிய பூண்டுகளும் விருக்ஷங்களும் முளைத்து நிலத்தின் சாரத்தினையுங்கெடுத்தால்போல் மனமாகியஇடத்துப்பலவகைப்பட்ட எண்ணங்கள் உதிக்கப்பெறுதலின் மனத்தைப் புனமெனவும், வெட்டுந்தோறும் தளிர்க்கு மரத்தை யொத்துத்தோன்றுந்தோறுங் கெடுக்கக்கெடுக்கக்கெடாது அங்குரித்தலின் அதனை வஞ்சக்கட்டை, எ - ம், இதனை முதலறக் கெடுத்தல் நலம் என்பார், வேரற வகழ்ந்து போக்கி - எ - ம். வயலில் பயிர் முதலிய செய்யப்புகின் அவ்வயலிலுள்ள கல்முதலிய, பயிர்க்கிடையூறு செய்வனவற்றைக் களைந்து அப்புனத்தைப் பண்படுத்தவும் வேண்டியதாதலின் தூர்வைசெய்து, எ - ம், அப்பண்படுத்திய நிலத்தில் நீர் பெய்தல், களைகட்டல்முதலிய செய்தல் வேண்டிச் சிறுசெய் செய்தலின்பாத்தி கோலி எனவும் கூறினர். இப்பாத்தி மனப்பாத்தியாதலின் நன்னெறி யடைதல் வேட்டோன்அன்பானே பாத்திகோலல்வேண்டு மென்பார், அன்பென்பாத்தி- எ-ம், அப்பாத்திக்கண் சிவப்பயிர் விளைய உண்மையெனும் எருவிடல் வேண்டு மென்பார், மெய்யெனும் எருவைவிரித்து - எ - ம், நித்தலும் நீர்பாய்ச்சின் பயிர் கெடுமாயினும் இது சிவப்பயிராதலின் மற்றதைப்போல் கேடுறு தென்பார், நித்தலும், எ - ம், அப்பாத்திக்கண் அன்பெனுநீர் அவ்வித்தினை விளைக்கும் உபகாரியாதலின் ஆர்வத்தெண்ணீர் - எ - ம், பஞ்சேந்திரியங்கள், எருதுகள் முரட்டுத்தனங் கொள்ளினஎதிர்நின்று தடுப்போனையுமெதிர்த்துத்தாம் கொண்ட வெண்ணத்தினை முடித்துக் கொள்ளுமியல் பினவாதலின் நேர்நின்று தடுக்குநர்க்கடங் காதிடுக்கண் செய்யும் பட்டியைஞ்சு எ-ம், கூறினர்.

அஞ்சுதல்எற்றுக்கெனின்தான் கொண்ட சிவப்பயிரை நன்றாகவிளைத்து அறு
க்கமுயல் வோனிவ் வெருதுகளுக்கஞ்சாது செய்யின் பயிரின் விளை வினிடை
புகுந்துழக்கிக் கெடுத்துச் செல்லு மெருதைப் போன்று இந்த்ரியங்களாகிய
எருதுக ளிடைப்புக்கு அதனைக்கெடுத்து தன்னை அவற்றின் வழியீர்த்துக்
கெடுத்தலின்ஃ பட்டியஞ்சினுக்கஞ்சியென்றாரெனினுமாம் அஞ்சு, ஐந்தென் பத
ன்போலி, பட்டியென்பது, மற்றவர் புலத்தைக்கரவாகமேய்ந்து செல்லும்
ஏருது. ஐந்து, இந்திரியங்களையுணர்த்தலில் அளவை யாகுபெயர். எருது
கள் உட்செலாவகை சாந்து பூசிய சுவர்வைப்பார் போல் இத்துட்ட இந்திரி
யங்கள் புகாவகை சாந்தவேலியிடல் வேண்டும் என்பார், சாந்தவேலி - எ-ம்,
இவ்வாறு அதனைக்காக்கின் ஞானப்பெருமுளை பழுதின்றி வீறாய்விளையும் என்
பார், ஞானப் . முளைத்து, எ-ம், அம்முளை தோன்றியதனையானே அதன்தளிர்
கருணைவிளைவிக்குமியல் பின தென்பார், கருணையிளந் தளிர்...காட்ட, எ-ம்,
இவ்வாறு எருப்பெய்து வித்திட்டுக் களைகட்டு நீர்பாய்ச்சியக்கால்முளைத்தஞா
னப் பெருமுளையைச் சேமப்படுத்தின் அது ஓங்கிப் புளகமாகிய முகிழ்விட்டு,
கண்ணீராகிய அரும்பினையரும்பி மலர்ந்து புண்ணியமெனும் காய்விடுமென்
பார், சேமப்படுத்துழி...காய்தோன்றி, எ - ம் புண்ணிய அஞ்செழுத்தென
வே இதனைவாசகமாகப் பயில்வோரே யிம்மைக்கண்சகல இன்பங்களையுமனு
பவித்து மறுமைக்கண் பிறவாச்சிவப்பேற்றினையடைந்து களித்தலின் புண்
ணிய வஞ்செழுத்தென்றார். இதனை விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். ஏனைக்காய்கள்வற்
றுதல், புழுப்பற்றுதல், அழுகல்முதலிய பெறுதல்போல விஃதுபெறாது
உண்டார்க்கு மனமும் கண்ணுமுருகும் வகையினித்தலினிதனை அருங்காய்
எ - ம், கூறினர், இவ்வாறு பயிரிடவிளைந்த பயிர்க்கண் பழுப்பது எம்மாத்தி
னும் பழுக்கா வியப் புறுகனி, ஏனைக்கனியுண்பார் வாயாலுண்டு நாவெனும்
உறுப்பினேகதேசமாத்திரையே சிறுசுவைகண்டு இன்புறுதல்போலாது இஃ
தறுசுவையதனினும் உறுசுவையுடைத்தாய்க் காணினும் கேட்பினும் கருதினும்
களிதருவதாதலின், நஞ்சுபொதி...பழுத்து, எ - ம், இதனையுண்டு களிப்பார்
மற்றையதேவரின் பத்தினையும் வெறுத்து இதனையே யுண்டு களிப்பாராத
லின் எம்மனோர்...செம்மாந்திருப்ப, எ - ம், கூறினர். இவ்வொழுக்கத்தி
னீங்குவோர் நன்மக்களல்லர் என்பார் சிலர் எ - ம், இதின் என்பதிற் சுட்டு,
அவ்வொழுக்கங் குறித்து நின்றது. இறைவன் திருவடியை மனத்திருத்த
லே அழியா நிலைத்தன்றியேனையது அழிதன்மாலைத் தாதலின் வறும்பா
ழாக்கி - எ - ம், கற்புக்குரிய தன்மனைவியேயன்றி மற்றோரையுமணாவுதலின்
காமக்காடு மூடி - எ - ம், இவ்வகையுள்ள மனத்தை இந்திரியங்கள்தாம் கொ
ண்டவகை வசப்படுத்த அவற்றின் வழி சென்று ஒழுகுதலின் காமக்காடு...
ஒழுக, எ - ம், பேய்த்தேர், காண்பார்க்கு நீர்போல்காணப்பட்டு ஆங்குச்செல்
லின் கானலாய்க் கெடுதல்போல் இன்பமும் சுகமெனக்காணப்பட்டுப்பின்னர
ழிதலின் இன்பத்தினைப்பேய்த்தேர்-எ-ம், கற்றவுணர்வாயின் ஒருவாறுதிரும்
பவுங் கூடும் அவ்வாறு மடங்காது இந்திரியங்களாகிய பட்டிகளுக்குப்பின்செ
ல்லுதலின் கல்லாவுணர்வு எ - ம், இதனிடைத் தோன்றுவனபலவாகிய இச்

சைகளாதலின் இச்சைவித்து - எ - ம், இவ்வித்திடைத் தோன்றுவது அக ங்காரமாதலின் யானெனப் பெரிய நச்சுமாமரம், எ-ம், இதற்கு நீர்முதலிய வேண்டா தானே விளையுமென்பார், நனிமிகமுளைத்து, எ - ம், நச்சுமாமர மாதலினிதனிடைபொய், பரவம்,கொடுமை,கடுமை,துன்பம், மரணம், ஆகிய கவடுகள், தழை, அரும்பு, மலர், காய். கனி, உண்டாயின என்பார், பொய் யென்...பழுத்து, எ - ம், இப்பழத்தையருந்தினோ னடையும் பயனுவ தென் னென்பார், நரகிடைவீழ்ந்து தமக்கும் பிறர்க்கு முதவாது இமைப்பிற்கழிவது எ - ம், கூறினர்.

நேரிசை வெண்பா.

உடைமணியி னோசைக் கொதுங்கி யரவம்
படமொடுங்கப் பையவே சென்றங் - கிடைமருத
ரையம் புகுவ தணியிழையார் மேலனங்கன்
கையம் புக வேண்டிக் காண். (கக)

(இ - ள்.) இடைமருதர் - திருவிடை மருதூரிலெழுந்தருளி யிருக்கு ஞ்சிவமூர்த்தி, உடைமணியின் - தாம் அரையிலணிந்திருக்கும் சதங்கையின், ஓசைக்கு ஒதுங்கி-ஓசைகேட்டு அதின்லயமடைந்து ஒதுங்கி, அரவம் - நாகம், படம் ஒடுங்க - தனதுபடத்தினை (இறுமாக்கக்கொள்ளாது,) ஒடுங்கும்படி, பையவேசென்று - மெல்லெனப்பலர் வீடுகளிற்சென்று, ஐயம்புகுவது-பிக்ஷா டனத்திருக்கோலங் கொண்டு பிக்ஷைகொள்வது, அநங்கன் - அங்கமிலியாகி ய மன்மதன், அணிஇழையார்மேல் - அழகிய ஆபரணமணிந்த பெண்கள் மீது, கை அம்பு - தான் கையினிடங் கொண்டபஞ்ச பாணங்களை, உகவேண்டி - எய்ய வேண்டியேயாம், காண் - இதனையாராய்ந்துபார் - எ - று. காணை அ சையாகக் கொள்ளினுமாம்.

(கு - ரை.) இறைவன் பிக்ஷாடனத்திருக்கோலங் கொண்டகாலத்து கலை தலை மாலைமுதலிய கரந்தும் அரையில் மணி வடமுதலிய வணிந்து செ ல்ல அம்மணியினுத வொலிகேட்டு அரவம் அவ்வொலியின் வயப்பட்டு பட மொடுங்கியிருப்பத் தாருகவனத்துச் சென்றாராதலின், உடைமணி.. ஒதுங்க, எனவும், அத்தாருகவனத்துச் சென்றகாலத்து வேடத்திற் கிணங்கப்பையச் சென்றாராதலின் பையவே சென்று, எ-ம், இவனெல்லா முடையானு யினும் ஐயம்பெறப்புகுந்தது தம்மைக்காதலித்துவேண்டிய அடியவர் வேண் டியபடி யருள்புரிவான் எண்ணியாதலின் ஐயம்புகுவது, எ-ம், கூறப்பட்டது. இங்ஙனம், இவன் பிக்ஷாடன திருக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளியது, தம்மி னுங் கற்பிலுயர்ந்தாரிலர் எனச்செருக்குற்று மதியாதிருந்த அப்பெண்களின் வீறடக்கியாளும் பொருட்டாதலின் இவன் கொண்ட திருக்கோலம், கண்ணு ற்ற ஆணும் பெண்ணுருப்பெற்றுத்தழுவ விரும்புங்கோலமென்பது குறிப்பி க்கப்பட்டது. இத்திருக்கோலத்தைக்கண்ட மாத்திரையே மாறன் அப்பெண் கள் மீது தன்னம்புகளையேவி வருத்தித்துன் புறுத்தலின், அணியிழையார் ...காண் எனவும் கூறினர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காணீர் கதியொன்றுங் கல்லீரெழுத்தஞ்சும் வல்லவண்ணம்
பேணீர் திருப்பணி பேசீரவன்புக ழாசைப்பட்டுப்
பூணீ ருருத்திர சாதனநீறெங்கும் பூசுகிலீர்
வீணீ ரெளிதோ மருதப்பிரான்கழன் மேவுதற்கே (௯௨)

(இ - ள்.) வீணீர் - வீணாகவாழுனள் போக்கும்பயனற்றவர்களே, எழுத்து ஐஞ்சும்-பஞ்சாக்ஷரங்களைந்தினையும், கல்லீர்-செபித்திலீர், வல்லவண்ணம்-வலிமைக்குத்தக்க இயன்ற அளவு, திருப்பணி - அவனது திருப்பணிகளை, பேணீர் - செய்யவிரும்பீர், அவன்புகழ் - அவனது திருப்புகழை, பேசீர்-எடுத்துச் சொலீர், ஆசைப்பட்டு - ஆசையடைந்து, உருத்திரசாதனம் - உருத்திரசாதனமாகிய ருத்ராக்ஷத்தினை, பூணீர் - தரிக்கமாட்டீர்கள், நீறு - விபூதியினை, எங்கும் - உடன்முழுதும், பூசுகிலீர் - அணிந்துகொள்ளீர்கள், (இவ்வகையொன்றுஞ் செய்யாதவுமக்கு,) மருதப்பிரான் கழல்-மருதவாணனது திருவடி, மேவுதற்கு - அடைதற்கு, எளிதோ-எளிதாகுமோ (ஆகாது ஆதலால்) கதிஒன்றும் - எக்கதியினையும், காணீர்-கண்டடையீர். எ - று.

(கு - ரை.) இறைவனை மனத்தாலெண்ணித் தியானித்தும், அவனது திருமந்திரத்தினைச் செபித்தும், அவன் பொருட்டுத் திருப்பணிகளைச் செய்தும்அவன்புகழ்கூறிய திருவாசகத்தினைப்பாடியும், விபூதி ருத்ராக்ஷமாகிய சிவசின்னங்களை முறையே அணிந்தும் பூண்டும், இருக்கப்பெறின் மருதவாணன் திருவடியடைதல் எளிது அன்றேல் அரிதுஎன எதிர்மறைமுகத்தானுடன்பாடு கூறினார். இதனை "சிந்தனைசெய்ய மனமமைத்தேன் செப்ப நாவமைத்தேன், வந்தனைசெய்யத் தலையமைத்தேன் கைதொழவமைத்தேன், பந்தனை செய்வதற்கன்பமைத்தேன் மெய்யரும்பவைத்தேன், வெந்தவெண்ணீறணி யீசற் கிவை யரன்விதித்தனவே" எ - ம், "கூறுமி னீசனைச் செய்மின் குற்றேவல் குளிர்மின்கண்கள், தேறுமின் சித்தந்தெளிமின் சிவனைச்செறுமின் செற்ற மாறுமின் வேட்கை யறுமின வல மிவைநெறியா, வேறுமின்வானத்திருமின் விருந்தா விமையவர்க்கே, எ-ம், கூறியவாற்றானறிக நற்கதியடையவிரும்பினோன் இறைவனை மனக்கோயிற் கணிருத்தி அவன் திருமேனியாகிய திருமந்திரத்தினைச் செபிக்கின் முத்திபெறுவன் அவ்வகைசெய்யா னடையானாதலின் கல்லீரெழுத்தைந்தும் - எ - ம். அவ்வாறு செய்த லியலாதாயின் வன்மைக்குத்தக்க விதம் அவன் திருப்பணியாகிய திருப்பூக்கொய்தல், திருவலகிடுதல், திருச்சாந்துமெழுகல் முதலிய திருப்பணியேனுஞ்செய்க என்பார், பேணீர் திருப்பணி எ-ம், அஃது மியலாதெனின் அவன் திருப்புகழ் கூறிய திருவாசகங்களையாயினு மோதுக என்பார், பேசீர் அவன்புகழ், எ-ம், அஃது மியலாதாயின், விபூதி ருத்திராக்ஷமாயினு மணிக என்பார் பூணீர்...பூசுகிலீர் எ - ம், இவ்வகைச்செய்யாதார் பலபிறவியினும் நற்கதியடையாராதலின் காணீர்கதி யொன்றும் - எனவும் கூறினார்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

மேவிய புன்மயிர்த் தொகையோ வம்மயிர்
பாவிய தோலின் பரப்போ தோலிடைப்

புகவிட்டுப் பொதிந்த புண்ணோ புண்ணிடை
யூறு முதிரப் புனலோ கூறுசெய்
திடையிடை நிற்கு மெலும்போ வெலும்பிடை
முடைகெழு மூளை விழுதோ வழுவழுத்
துள்ளிடை யொழுகும் வழும்போ மெள்ளநின்
றாரும் புழுவி னெழுங்கோ நீரிடை
வைத்த மலத்தின் குவையோ வைத்துக்
கட்டிய நரம்பின் கயிறோ வட்டம்பிற்குட்
பிரி யாதொறுக்கும் பிணியோ தெரியாது
இன்ன தியானென் றறியே னென்னை
யேதினுந்தேடினன் யாதினுங் காணேன்
முன்னம்
வரைத்தனி வில்லாற் புரத்தையழ லூட்டிக்
கண் படையாகக் காமனை யொருநா
ளுண்பொடி யாக நோக்கியண் டத்து
வீயா வமரர் வீயவந் தெழுந்த
தீவாய் நஞ்சைத் திருவமுதாக்கி
யிருவர் தேடி வெருவர நிமிர்ந்து
பாலனுக் காகக் காலனைக் காய்ந்து
சந்தன சரள சண்பக வகுள
நந்தன வனத்திடை ஞாயிறு வழங்காது
நவமணி முகிழ்த்த புதுவெயி லெறிப்ப
வெண்ணருங் கோடி யிருடிகணங் கட்குப்
புண்ணியம் புரக்கும் பொன்னி சூழ்ந்த
திருவிடை மருத பொருவிடைப் பாக
மங்கை பங்க கங்கைநா யகநின்
றெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்
மாயப் படலங் கீறித் தூய
ஞான நாட்டம் பெற்றனன் பெற்றபின்
னின்பெருந் தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலு
மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே
னின்னிலை யனுதினுங் கண்டே னென்னை
நின்னைக் காணு மாந்தர்
தன்னையுங் காணாத் தன்மை யோரே. (கரு)

(இ - ள்) யான் - அடியேன், மேவிய - தேகத்தையடைந்துள்ள, புல்மயிர்தொகையோ - அற்பமாகிய மயிர்க்கூட்டமோ, அம்மயிர் - அந்த உரோ

மங்கள், பரவிய-பரந்துள்ள, தோலின் பரப்போ - தோலினது பரப்புத்தானோ, தோலிடை-தோலினிடையில், புகவிட்டு-நுழையவிட்டு, பொதிந்த-மூடிய, புண்ணோ-இறைச்சியோ, புண்ணிடை - அவ்விறைச்சிக்கு நடுவில், ஊறும்-சுரக்கின்ற, உதிரப்புனலோ-ரத்தநீரோ, கூறுசெய்து - பலகூறுகளாப் பிரிக்கப்பட்டு, இடைஇடைநிற்கும் - இடையிடையேநிற்கும், எலும்போ - எலும்புகள்தானோ, எலும்பிடை-அவ்வெலும்புகளினிடையில், மூடைகெழு-மூடைநாற்றந்தங்கிய, மூளைவிழுதோ-மூளையின் றிரட்சியோ, வழுவழுத்து-வழுவழுப்புக்கொண்டு, உள்ளிடை-உட்பாகத்தில், ஒழுகும்-ஒழுகுகின்ற, வழும்போ - நிணமோ, மெள்ள - மெதுவாக, நின்று - நிலைபெற்று, ஊரும் - நகர்ந்துசெல்லும், புழுவின் ஒழுங்கோ - புழுக்களின் வரிசையோ, நீரிடைவைத்த-நீரினிடையாகவைத்த,மலத்தின்குவையோ-மலத்தின்குப்பையோ, வைத்து-இறைச்சி யெலும்புமுதலியவற்றைவைத்து, கட்டிய-கட்டியுள்ள, நரம்பின் கயிறோ-நரம்பினது கயிறோ, உடம்பிற்கு உள்-உடம்பினுள், பிரியாது-நீங்காமல், ஒறுக்கும்-வருத்துகின்ற, பிணியோ - வியாதியோ, இன்னதுஎன்று - இது இப்படித்தென்று,அறியேன்-உணரேன், என்னைதெரியாது - என்னையறிந்துகொள்ளாமல்,எதிலும்தேடினன்-எதிலும்தேடிப்பார்த்தேன், யாதினும்-எதினிடத்தும், காணேன்-கண்டுதேர்ந்திலேன், முன்னம் - பூர்வம் ஒருகற்பத்தில், வரைதனி வில்லால் - ஒப்பறறமலையாகிய வில்லைக்கொண்டு, புரத்தை அழல் ஊட்டி - திரிபுரங்களை அழலுக்கு உண்பித்து, ஒருநாள் - ஒருகற்பத்தில், கண்படையாக - கண்ணேஆயுதமாக, காமனை - மன்மதனை, நுண்பொடிஆக-நீறாகும்படி, நோக்கி - தீவிழியால் நோக்கி, அண்டத்து - பிரமாண்டத்தில், வீயா - (அமிர்தமுண்டாதல்) சாகாநிலைபெற்ற, அமரர் - தேவர்கள், வீய-இறந்துகெட, வந்து எழுந்த - தோன்றிய, தீவாய் - விஷத்தீவாய்ந்த, நஞ்சை-ஆலாலவிஷத்தை, திருவமுது ஆக்கி - அமுதாகஉண்டு, இருவர் - விதிவிஷ்ணுக்களாகிய இருபெருந்தேவர்கள், தேடி-அடிமுடிகளைத்தேடி (க்காணமல்) வெருவர -அவர்கள் உடல்நடுங்கும்படி, நிமிர்ந்து - அவ்விருவர்க்கிடையில் தாணுமூர்த்தமாய் ஓங்கி, பாலனுக்காக - மார்க்கண்டமுனிவர்பொருட்டு, காலனை - கூற்றுவனை, காய்ந்து - திருவடியால் உதைத்துக் கோபித்து, சந்தனம்-சந்தனவிருட்சங்களும்,சாளம்-சாளவிருக்ஷங்களும், சண்பகம் - சண்பக விருட்சங்களும், வகுளம் - மகிழமரங்களும், (சூழ்ந்த), நந்தவனத்திடை-பூங்காவில், ஞாயிறு வழங்காது-சூரியவொளி சொல்லாது, நவமணி-நவரத்தினங்கள், முகிழ்த்த - அரும்பிய, புதுவெயில்-புதிதாகியவெயில், எறிப்ப-வீச, எண்ணருங்கோடி - எண்ணுதற்கரிய பலகோடி, இருடிகணங்கட்கு - இருடிகூட்டங்களுக்கு, புண்ணியம் புரக்கும் - புண்ணியத்தை யருள்புரிந்து காக்கும், பொன்னிசூழ்ந்த - காவிரியாற் சூழப்பட்ட, திருவிடைமருத-திருவிடைமருதூரைத் திருப்பதியாய்க்கொண்டானே, பொரு - போர்செய்கின்ற, விடைப்பாக - இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டானே, மங்கைபங்க - இறைவியாகிய பார்வதியை வாமபாகத்துப்பெற்றானே, கங்கைநாயக-கங்கைக்குத்தலைவனே,நின்தெய்வத்திருஅருள்-தேவரீரது தெய்வத்தன்மைத் தங்கியதிருக்கருணை, கை

வந்துகிடைத்தலின் - எளிதாகக்கிடைத்த காரணத்தால், மாயப்படலம் கீறி-மாயையின் திரளைகெடுத்து, தூய-சுத்தமாகிய,ஞானநாட்டம்பெறற னன்-ஞானநோக்கத்தினை யடியேன் அடைந்தேன், பெற்றபின் - அதனை யடியே னடைந்தபின்னை, நின் - தேவரீருடைய, பெருந்தன்மையும் - பெருமையாகியகுணங்களின்விசேடத்தினையும், கண்டேன்-கண்டுதரிசித் தேன், காண்டலும் - அவ்வகைக் கண்டமாத்திரையில், என்னையுங் கண் டேன்-யான்எதுவெனஉணராதுதேடிய என்னையுங்கண்டேன்,பிறரையும் கண்டேன்-என்னையொழித்து உலகத்துள்ள பிறரையும் கண்டேன், நின் நிலை - தேவரீர் எங்கும் வியாபித்திருக்குந் தன்மை, அனைத்தினுங் கண் டேன், சராசரப்பொருள்கண் முழுதினுங் கண்டேன், என்னை-பசுவாகிய ஆன்மாவினையும், நின்னை-பதியாகியதேவரீரையும், காணமாந்தர்-காணாத மனிதர்கள், தன்னையுங்காண - தன்னிலக்கணத்தையுங்காணாத, தன்மை யோர்-தகுதியுடையோர் ஆவர்-எ-று.

அடியேன் என்னிலக்கணமேதென ஆராயப்புகுந்து ஆராயுமிடத்து என்உடல்முதலிய வுறுப்புக்களுள் ஒன்றினும் காணாது தேவரீரது திருவ ருளை முன்னிட்டு யான் என்னைக்கண்டேன் தேவரீரையுந் தரிசித்தேன் தேவரீர்வியாபகத்தையும் உலகமெல்லாவற்றையுங் கண்டேன் ஆதலால் தேவரீரைத் தரிசனஞ் செய்யாமாந்தர் தம்மையுங் காணாத தன்மையரா வார் என்பது கருத்து.

(கு-ரை.) புல்மயிர்த்தொகையென்பதில் உரோமத்திற்குப் புன்மை யாவது எளிதில் அறுக்கப்படுதல் முதலியஉதிரப்புனல் தோலிடைக்கண் சிறுநரம்புகளை வழியாகக்கொண்டு தேகத்திலூறுதலின் ஊறுமுதிரப்பு னல் என்றார். தேகத்தின்பாகங்களை இது சிரம் தோள் தாள் எனவேறு படுத்தற்கும் அந்நரம்பு தசைதோல் உதிரம் முதலிய நிற்றற்கும், வீட்டின் கூறை மூய்வார்க்கு அதைத்தாங்கத் தூண்கொடுங்கை விட்டம் வரிச்சல் முதலிய ஆதாரமாகத்தாங்குதல்போல் இதுதாங்கிநிற்றலால் கூறுசெய்து இடை யிடை நிற்கு மெலும்போ ' என்றார், தேகந் தோன்றிய காலத்து டன்றோன்றி உள்ளிருந்து மறைதலின் பிரியாதொறுக்கும் பிணி என் றார். தன்னால் கவரப்பட்டோனைப் பிணித்தலின் பிணியெனப்பட்டது, தெரியாது, என்பதை என்னை யென்பதனுடன் கூட்டுக. எலும்பு தோல் முதலிய உடலின் கருவிகள்பலவும் ஆன்மாவல்ல என்பார், என்னை யேதி னுந்தேடினன் யாதினுங்காணேன் என்றார். எத்தேவராலுஞ் செய்யமுடிய ன்றுஞ் செய்யாதகாரியத்தைச செய்யத்தக்கவ னிவற்கு ஆயுதமென்பது ஒன்று வேண்டியதில்லையென்பார் வரைத்தனிவில்லால் புரத்தை யழலூ ட்டி...நோக்கியென்றார். எவ்வகைக் கொல்லத்தக்கநஞ்சும் இவனையணு கின் அமிர்தமாமேயன்றி யவனை வருத்தாதென்பார்-அண்டத்து...ஆக்கி யென்றார். தம்மைப் பிரமமெனமதித்த மால் பிரமர்க்குமுன் றோன்றாது நின்று பாலகனாகிய மார்க்கண்டனுக்காகக் காலனையுதைத்தாரெனவே அடியார்க்கெளியன் என்பதும், மதியார்க்குச்சேயான் என்பதுங் கூறப் பட்டது. சரளம் என்பது, ஒருமகாவிருக்ஷம், ஸரதி விஸ்தாரம் சராப் நோதீதிஸரளம் எனுந்தாதுவால், விஸ்தாரத்தை யடைகிறது, என்பது

பொருள். உரோமசன், மார்க்கண்டர், காசிபர், பராசரர், விசுவாமித்திரர், கௌதமர், முதலிய இருடியருக்கு அருள் சுரந்தளித்தவர் என்பார், எண்ணருங்கோடி புண்ணியம் புரக்கும், எ-ம், அடியேனுக்குத் தேவரீர் திருஅருள்கிடைத்த மாத்திரையில் மாயைநீங்கி ஞானநாட்டத்தையடைந்தேன் என்பார், தெய்வத்திருவருள்...பெற்றனன். அவ்வகை ஞானநாட்டத்தால் பதார்த்த திரயத்தின் லக்ஷணங்களை யறிந்தேன் என்பார், நின் பெருந்தன்மை நின்னிலை யனைத்துங்கண்டேன், என்றார். நின்னருள் பெற்றுத்தேவரீரைக்காணுமாந்தர் தம்மைக்காணுராகிய தனுலுண்டாகிய நலத்தையு மிழந்தவராவர் என்பார், நின்னை...தன்மையோர் என்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

ஓராதே யஞ்செழுத்து முன்னாதே பச்சிலையு
நேராதே நீரு நிரப்பாதே - யாராயோ
வெண்ணுவா ருள்ளத் திடைமருதர் பொற்பாத
நண்ணுவா மென்னுமது நாம்   (௧௭)

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே, ஓராதே - அவனைத்தியானிக் காமலும், ஐஞ்செழுத்தும் - திருவக்கரங்களைந்தினையும், உன்னாதே-உன்னிசசெபிக் காமலும், பசசிலையும் - பசசிலையாயினும், நேராதே-அவன் திருமுடிக்கணிட்டுப் பூசியாமலும், நீரும் நிரப்பாதே-ஜலத்தால் திருமஞ்சனஞ் செய்துகளிக்காமலும், எண்ணுவார்-இடைவிடாது தியானிப்பவர், உள்ளத்து-மனதின்கண்திருக்கோயில் கொண்டருளும், இடைமருதர் - திருவிடைமருதவாணரது, பொன்பாதம் - அழகிய திருவடிகளை, நாம்-இவ்வகையில் ஒன்றும் இலாநாம், நண்ணுவாம்-அடைவோம்,என்னும் அது-என்றுஎண்ணும் அவ்வெண்ணம், யாராய் ஓ-நம்மையாராக வெண்ணியோ எ-று அவனைத் தியானிக்காமலும் அவனது திருமேனியே யுருவாகிய திருவைந்தெழுத்துக்களைச செபிக்காமலும் அவன்திருமுடிக்கு நீர்முதலிய கொண்டு அபிஷேகம் புரியாமலும், பசசிலைபரித்துத் திருவடிக்கருச்சித்துப் பணியாமலும் அவனைத்தியானபாவனை செய்து வழிபடு மடியவருளத்தே தூங்கும் பொற்பாதத்தினையடைய வெண்ணுகின்ற அவவெண்ணம் நம்மையாராக எண்ணியோ அறியேம் என்பதுகருத்து.

(கு-ரை.) மனத்தாலும் வாக்காலும் அவன்றிருவுருவத்தினை யெண்ணித்தியானிப்பார்க்கு அண்ணிக்கு மமுதாம் என்பார், ஓராதேயென்றும், அஃதியலாது எனின் அவனது மந்திரத்திருமேனியே வுருவாகும் திருவைந்தெழுத்தினையேனுஞ் செபிக்க என்பார், ஐந்தெழுத்து முன்னாதே-எ-ம், அதுவுமியலாதெனின் நொசசியாயினுங் கரந்தையாயினும் பச்சிலையிட்டுப் பரிந்து பணியல்வேண்டு மென்பார், பசசிலையுநேராதேயென்றும், அதுவுங் கூடாதெனின் குடங்கையினீ ராயினுமவன் திருமுடியிலிட்டுப் பரிக என்பார் நீருநிரப்பாதே எ-ம், கூறினார், "ஒருகணமிருப்பன் தெய்வவுருவினி லீசன்றான்மற், றிருகணஞ் செங்கோலோசு மிறையவர் பாலிருப்பன், அருமறையவர் குழாத்துளம்பு வீழளவிருப்பன், தூரியயோகியரு

ளத்திற்றூங்குவ னிருந்தெப்போதும்." என்றதான், எண்ணுவாருள்ளத் திடை மருதர் என்றூர். இவ்வகைச செய்வார்க்கணியனுமன்றியேனையர்க் குச் சேயனுதலினிவ் வொழுககிற் சிறிதுமிலாதநாம் அவன் திருவடியு டைய வெண்ணுமது நம்மைபாராக அகங்கரித் தென்பார், பொற்ப தாம்......யாராபோ, என்றூர். இற்செய்யுள் எதிமறையா னவனருளடை தற் குபாயங் கூறியதாம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நாமே யிடையுள்ள வாற்றிவாமினி நாங்கள்சொல்ல
லாமே மருதன் மருதவனத்தன்ன மன்னவரைப்
பூமேலணிந்து பிழைக்கச்செய் தாரொரு பொட்டுமிட்டார்
தாமே தளர்பவ ரைப்பாரமேற்றுத றக்கதன்றே. (௧௫)

(இ - ள்.) இனி - இனிமேல், நாமே - நாம்தாமே, இடையுள்ளஆறு - இடை இருக்கும்விதத்தினை, அறிவாம் - அறிவோம், நாங்கள் சொல்லல் ஆம்-பிறரதனையறியும்படி நாங்கள் சொல்லலுமாம், மருதன்-மருதவாண னது, மருதவனத்து-திருவிடைமருதூரில், அன்னம்அன்னவரை-அன்னத் தை யொத்தநடை வாய்ந்தவளை, பூமேல் அணிந்து-புட்பத்தினை தலைக்க ணிந்து, பிழைக்கச் செய்தார் - அவளைப்பிழைக்கச் செய்தனர், ஒரு பொட்டும் இட்டார் - ஒருபொட்டினையும் அவள் நெற்றியிலிட்டனர், தாமே தளர்பவரை-தாஙகளே மூலைசசுமை தாங்கலாற்றூது வருந்துவோ ரை, பாரம் ஏற்றுதல் - பூச்சூடுதல் (பொட்டிடுதல் முதலியவற்றூல்) பார மேற்றிவருந்த வைத்தல், தக்கதன்று - தகுதியுடைய தன்று, எ-று.

(கு - ரை,) இஃது நலம் பாராட்டுதலாம், அஃதாமாறு, இடையுண் டோ இல்லையோவென்ற நெஞ்சிற்கு, பூவணிந்திருத்தலாலும், பொட்டிட் டிருததலானும் உண்டென்றுணர்ந்து, அவ்வகையணிந்து வருந்தச்செய் தார் இரக்கமிலாரெனவவர்செய்கைகண்டு இரங்கல் இதனை"அகல்கின்ற வல்குற்றடமது கொங்கையவையவநீ; புகல்கின்றதென்னை நெஞ்சுண்டே யிடையடையார்புரங்க, ளிகல் குன்றவில்லிற்செற்றேன்றில்லையீச னெம் மானெதிர்ந்த, பகல்குன்றப்பல்லுகுத்தோன்பழனம் மன்னபல்வளைக்கே. என்ற அருமைத்திருவாக்காலறிக. இவ்வாறன்றிக் காதல் கட்டுரைத்தலு மாமெனக் கூறினுமாம், அஃது, அவளில்வாழ்க்கை நலங்கிடக்க,அவன்அ வள் மேல்வைத்தகாதலான் இவையேயன்றிப் பொறையாமென்று கருதி றுதலின் கண் இன்றியமையாத காப்பாகிய பொட்டையு மணியான், இஃ தவன் காதலெனத்தலை மகனது காதன் மிகுதி கூறுநிற்றல். இதற்குச. செய்யுள், பொட்டணியானுதல் போயிறும் பொய் போலிடையெனப் பூ ணிட்டணியான்ற விசின்மலரன்றி மிதிப்பக்கொடாள், மட்டணிவார் குழல் வையான் மலர்வண்டு றுதலஞ்சிக்கட்டணிவார் சடையோன்றில் லைபோலிதன் காதலனேஎன்ற திருவாக்கானுமறிக. இது இடைகாணுவா திருக்கினும் சிலசாதனங்களைக் கொண்டு அவ் விடையுள்ள விதத்தினை யறியலாம் அவ்விடை யுண்டெனக் கூறவேண்டாது நாமேயறிலாம் என்பார், நாமேயிடையுள்ள வாறறிவாம் எனவும், அதனை யறிந்தபின் இவ்வாறு பாரமேற்றின் அவள் பொருள் அவளிடை மிக்க பாரத்தால்

முன்னரே தளர்ந்திருப்பது அவள்மீது பின்னும் பாரமேற்றுதல் அடாது அவ்வாறு பாரமேற்றிய பாங்கியர் சற்றுமிரக்க மிலிகள் அவர்செயலைப்பி றர்க்கு அறியஅறிவிப்பாமென்பார், நாங்கள் சொல்லலாமே-எ-ம், அவள் நடை அன்னத்தினும் மெலிது என்பார், அன்னமன்னவர், எ - ம். பூவினை அவர் சூட்டிவிட்டுப்பாரமேற்றின் அவர் பிழையார் என்பார், உடன்பாடா க்கிப் பூமேலணிந்து பிழைக்கச்செய்தார் என்றார். இவள் பொறாது இறப் பள் என்றபடியாம் இதனை "அனிச்சப் பூக்கால்களையாள் பெய்தாளு சுப் பிற்கு நல்லபடாபறை." என்ற தேவர்திருவாக்கானு மறிக.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

அன்றினர் புரங்க ளழலிடை யவியக்
குன்றுவளைத் தெய்த குன்றாக்கொற்றவ
நுண்பொடி யணிந்த வெண்டோட்செல்வ
கயிலைநடந் தனைய வுயர்நிலைநோன்றாட்
பிறைசெறித் தன்ன விருகோட் டொருதிமிற்
பானிறச்செங்கண் மால்விடைப் பாக
சிமயச்செங்கோட் டிமயச்செல்வன்
மணியெனப்பெற்ற வணியிய லன்னம்
வெள்ளைச்சிறுநகைக் கிள்ளைப் பிள்ளை
குயிலெனப் பேசு மயிலிளம் பேடை
கதிரொளி நீலங் கமலத்து மலர்ந்தன
மதரரி நெடுங்கண் மானின் கன்று
வருமுலை தாங்குந் திருமார்பு வல்லி
வையமேழும் பன்முறை யீன்ற
வைய திருவயிற் றம்மை பிராட்டி
மறப்பருஞ் செய்கை யறப் பெருஞ் செல்வி
யெமையா ளுடைய வுமையா ணங்கை
கடவுட் கற்பின் மடவரல் கொழுந
பவளமால்வரைப் பனிக்கைபோர்த் தனைய
தழைசெவி வெண்டோட் டலைவன் றந்தை
பூவலர் குடுமிச் சேவறம் பதாகை
மலைதுளை படுத்த கொலைகெழு கூர்வே
லமரர்த் தாக்குங் குமரன் றாதை
பொருதிடங் கொண்ட பொன்னி புரக்கு
மருதிடங்கொண்ட மருத வாண
நின்னரு குற்ற முளதோ நின்னினைந்

தெண்ணருங் கோடி யிடர்ப்பகை களைந்து
கண்ணுறு சீற்றத்துக் காலனை வதையா.
விறப்பையும் பிறப்பையு மிகழ்ந்து சிறப்பொடு
தேவ ராவின் கன்றெனத் திரியாப்
பாவிக டமதே பாவம் யாதெனின்
முறியாப் புழுக்கன் முப்பழங் கலந்த
வறுசுவை யடிசி லட்டினி திருப்பப்
புசியா தொருவன் பசியால வருந்துத
லயினியின் குற்ற மன்று வெயிலின்வைத்
தாற்றிய தெண்ணீர் நாற்றமிட் டிருப்ப
மடாஅ வொருவன் விடாஅவேட்கை
தெண்ணீர்க் குற்றமன்று கண்ணகன்று
தேன்றுளி சிதறிப் பூந்துணர் துறுமி
வானுகங் கிடந்த சோலை கிடப்ப
வெள்ளிடை வெயிலிற் புள்ளிவெயர்பொடிப்ப
வடிபெயர்த் திடுவா னொருவ
னெடிது வருந்துத னிழற்றீங் கன்றே. (கசு)

(இ-ள்.) அன்றினர்-திரிபுராதிகளாகிய பகைவரது, புரங்கள்-திரிபுரங்கள், அழல்இடை-நெருப்பினுள், அவிய-வெந்து நீறாக, குன்று-மகாமேரு மலையை, வளைத்து - வில்லாக வளைத்து, எய்த - பகைவர்மேல் ஏவிய, குன்றா - பெருமையிற்குறையாத, கொற்றவ - தலைவனே, நுண்பொடி - விபூதியினை, அணிந்த, திருமேனியிற் சண்ணித்த, எண்தோள் செல்வ - எட்டுப்புசங்களையுடைய பெருஞ்செல்வனே, கயிலை திருக்கைலைகிரி, நடந்தது அனைய - நடந்ததையொத்த, உயர்நிலை - உயர்வாயநிலையினையும், நோன்றாள் - வலிபெற்ற பாதங்களையும், பிறைசெறிந்தது அன்ன-பிறையினைச் செருகினது போன்ற, இருகோடு - இரண்டுகொம்புகளையும், ஒரு திமில் - ஒருமுசுப்பினையும், பால்நிறம்-பால்போன்ற நிறத்தினையும், செங்கண்-சிவந்தகண்களையுமுடைய, மால்விடைபாக - பெருமையுள்ள இடபாரூடனே, சிமயம் மலையின் உச்சியில், செம்கோடு - நீண்டவிருக்ஷங்கள் நெருங்கிய, இமயச்செல்வன்-மலையரையன், மணிஎனப்பெற்ற-மணியென்று அருமையாகப்பெற்ற, அணி இயல் அன்னம் - அழகுள்ள அன்னப் புள்ளையொத்த நடை வாய்ந்தவளும், வெள்ளை - வெண்மையாகிய, சிறுநகை - சிறுபற்களை யுடைய, கிள்ளைப்பிள்ளை - கிளிப்பிள்ளையை யொத்தவளும், குயில்என - குயில்போல, பேசும் - இனிதாகப்பேசுகின்ற, மயில் இளம்பேடை - இளமையாகிய பெண்மயிலினை யொத்தவளும், கதிர் ஒளி நீலம் - மிக்க பிரகாசமுள்ள நீலரத்தினம், கமலத்து மலர்ந்தன - தாமரையிடத்து மலர்ந்ததுபோல, மாதர் அரி - களித்த செவ்வரிகளையுடைய, மானின் கன்று - மான்கன்று போல் பவளும், வரு அமுதஞ்

சுரக்கின்ற திருத்தனங்களை, தாங்கும் - தாங்கியிருக்கும், திருமார்பு - திருமார்பினையுடைய, வல்லி - பூங்கொடியை யொத்தவளும், வையம் ஏழும் - ஏழு உலகங்களையும், பல்முறை - அநேகமுறை, ஈன்ற - பெற்றருளிய, ஐயதிருவயிறு - அழகிய திருவயிற்றினையுடைய, அம்மைபிராட்டி - உலகமாதாவாகிய பிராட்டியாரும், மறபபருஞ்செய்கை - மறத்தலரிய கீர்த்தியங்களைச் செய்யும் அறப்பெருஞ் செல்வி - தருமத்தினை வளர்த்த பெருஞ்செல்வத்தினைக் கொண்டாளும், எமை ஆள் உடைய - எங்களையடிமை யாகக்கொண்ட, உமையாள் நங்கை - உமையென்னுந்திரு நாமத்தினையுடைய பெண்கள் நாயகமும், கடவுள் கற்பின் - தெய்வத்தன்மை கொண்ட கற்பினை வாய்ந்தவளுமாகிய, மடவரல் பிராட்டியாருக்கு, கொழுந - கொழு கொம்பானவனே, பனைக்கை - பனையைப்போலும் கையினைக்கொண்ட, பவளமால் வரை - பெருமை தங்கிய பவளமலையானது, போந்தது அனைய - வந்தாற்போலும், தழைசெவி - பரந்த திருச்செவிகளையும், எண்தோள் - எட்டுத்திருப்புஜங்களையுமுடைய, தலைவன் தலைவனுகிய விநாயகமூர்த்திக்கு, தந்தை - பிதாவானவன், பூஅலர் - செந்நிற மலர்போலும், குடுமி - கொண்டையினையுடைய, சேவல் அம்பதாகை - அழகிய சேவற்கொடியினையும், மலைதுளைபடுத்த - மலையைத்துளை செய்வித்த, கொலைகெழு - கொலைதங்கிய, கூர்வேல் - கூர்மையாகிய வேலைதாங்கிய, அமரர் தாங்கும் - தேவர்களைக்காக்கும், குமரன் தாதை - குமாரககடவுளுக்குத் தந்தையானவர், பொரு - மோதுகின்ற திடம்கொண்ட - வலிமைகொண்ட, பொன்னிபுரக்கும் - காவிரியாற் காக்கப்பட்ட, மருது இடம் கொண்ட - திருஇடைமருதாயிட மாக்கொண்ட, மருதவாண - மருதவாணனே, நின்னது குற்றம் உளதோ - உன்குற்றம் உளதோ, நின்நினைந்து தேவரீரை நினைந்து, எண்ண அருங்கோடி-எண்ணுதற் கருமையாகிய பலகோடி, இடர்ப்பகைகளைந்து - இடைரத்தருகின்ற பகைகளை நீக்கி, கண்ணுறு - குறிக்கத்தக்க, சீற்றத்து-கோபத்தினையுடைய, காலனை - யமனை, வதையா - நம்மீது வராது வதைத்து, இறப்பும் - இறத்தலையும், பிறப்பையும் - பிறத்தலையும், இகழ்ந்து - அவமதித்து சிறப்பொடு - சிறப்புடன், தேவர் ஆவின் கன்று என - காமதேனுவின் கன்றைப்போல, திரியா - உலாவாத, பாவிகள் தமதேபாவம் - பாவிகளுடைய தேபாவமாகும், யாது எனின் - அவ்வகைக் கூறியதென் எனின், முறியா - பிளவுபடாத, புழுக்கல் - அன்னத்துடன், முப்பழம் - வாழை, பலா, மா, என்கிற மூவிதப்பழங்கள், கலந்த - விரவிய, அறுசுவை - அறுவகைச் சுவையோடு கூடிய, அடிசில் - உணவு, அட்டு இனிது இருப்ப - செம்மையாகச் சமைத்திருக்க, ஒருவன் - அதனையுண்ண வேண்டிய ஒருவன், புசியாது - அவ்வடிசிலையுண்டு பசிபோக்காது, பசியால் வருந்துதல் - பசியுடன் வருந்தியிருத்தல், அயினியின்குற்றம் அன்று - உணவின் குற்றமல்லவாம், வெயிலின்வைத்து-வெயிலிடைவைத்து, ஆற்றிய - குளிரும்படிசெய்த, தெள்நீர் - தெளிந்தநீர், நாற்றம் இட்டு - மணத்திரவியங்களிட்டு, இருப்ப-இருக்க, மடாஅ ஒருவன் - உணாத ஒருவன், விடா அவேட்கை - நீங்காத ஆசை, தெளிநீர்க்குற்றம் அன்று - தெள்ளிய நீரின்குற்றம் அல்லவாம், கண் அகன்று - இடம்பரந்து, தேன்துளி சிதறி - தேனின்துளிகள் சிந்தி, பூந்துணர்துறுமி - பூங்கொத்துக்கணிறைந்து

சோலைகிடப்ப - நந்தவனமிருக்க, வெள்ளிடை - பரந்தவெளியில், வெயிலில் - வெயிலின்கண், புள்ளிவெயர் பொடிப்ப - புள்ளிகளாக வெயர்வரும்ப, அடி பெயர்த்திடுவான் ஒருவன் - நடந்துசெல்வானாகிய ஒருவன், நெடிது வருந்துதல் - மிகவருந்துதல், நிழற்றீங்கன்று -நிழலின் தீமையன்றாம். எ - று.

இறைவனே, தேவரீரை நினைந்து பலவாகிய இடர்களைக்களைந்து இறப்புப்பிறப்புகளின் பயத்தைப்போக்கியுஞ் சாதுதிரியாதமக்களது குற்றமேயன்றித் தேவரீரிடத்துச் சிறிதும் தவறிலையது எங்ஙனமெனின் உண்ணத்தக்க நல்லுணவிருக்க ஒருவனதனைப் புசியாது பசியோடிருத்தல் அவ்வுணவின் குற்றமன்று, நன்மணமமைந்த வுண்ணீரிருக்க நீர்வேட்கை கொண்டானதனையுண்ணாது தாகத்துடனிருத்தல் நீரின்குற்றமன்று, நன்னிழலைத்தரும் மணற்றடமிருக்க அதிற்றங்கி விடாய்தீராது வெயிலில் வருந்துதல் நிழலின் குற்றமன்றாமென்பது கருத்து.

(கு - ரை.) அன்றினர் புரங்களெனப் பன்மை பற்றிக் கூறியதனானே இறைவன் பன்முறை புரங்களை யழித்தமை கூறியதாம்: அவைபிரமனும் குமாரக்கடவுளும், பிராட்டியும் சாரதியாகவிருந்து தேர்கடாவிப் புரமெரித்த செய்திகளாம். அவற்றை மாபுராணங்களானறிக. இவ்விரண்டடிகளும் இறைவனது முடிவிலாற்றலுடைமை தெரித்தன. எக்காலத்தும் நாசமில்லியாதலால் குன்றாக்கொற்றவ என்றார். நுண்பொடி புழுதி இது. பிரதிவியின் விகாரமாதலினானும், இறைவனது எண்டோளும் எட்டுத்திக்குகளாதலானும் நுண்பொடியெனும் இவ்வடி பிரதிவி முதல் ஆகாயமளவும் அவன்றிருமேனியெனத் தெரிவித்ததாம் விடைதரும் சுவரூபமாதலினாலும் தருமத்திற்கு நிறம்வெண்மையாதலானும் அத்தருமம் எக்காலத்தும் அழியா நிலைத்தாதலானும் அதனையிறைவன் வாஹனமாக் கொண்டிருத்தலாலும் அவ்விடையைக் கைலையாகக் கூறினார். சிவனடியார் மாட்டன் புடைமையும் ஏனையவர் மாட்டஃ தின்மையும் குறிப்பிக்கப் பானிறச்செங்கண் என்று கூறினார். திருமாலும் ஒருகற்பத்திலிறைவனை யிடபவுருக்கொண்டு தாங்கினராதலின் மால்விடையென்றார் எனினுமாம். செங்கோடு உயர்ந்த சிகர மெனினுமாம். மணிஎன்பது ஈண்டு நீலரத்தினத்தைக் குறித்து நின்றது. என்னெனினிறைவி நீலநிறமுடைமையின் என்க வெள்ளைச்சிறு நகையென இறைவியின் திருநகை கூறியதனானே அவளெக்காலத்து முயிர்களிடத்து முகமலர்ச்சி கொண்டுகாக்கும் பேரருளுடையளென்பது தெரிவித்தாம். கிள்ளைப்பிள்ளை, இறைவியின் பசுநிறத்தினையும், குயில், அவளது இன்சொற்களையும், மயில், அவளது சாயலையும், குறிக்க நின்றன. பிள்ளை, இளம்பேடை, மானின்கன்று, என்பன அவள் உலகமெலாமீன்றும் நீங்காத இளமைகொண்டாள் எனக்குறிப்பித்து நின்றன. நீலம் எனவாளாகூறாது கதிர் ஒளியெனக் கூறியதனானே அவளது இரண்டு திருநேத்திரங்களும் சோமசூரியர் என்பது குறித்து நின்றன, மதரரி நெடுங்கண் என்றதனானம்மை யெக்காலத்தும் கருணையைத் தனது திருக்கண்ணால் தெரிவித்தலைக் குறித்து நின்றது. இதனை விசாலாக்ஷி காமாக்ஷி, எனும் அவளது

திருநேத்திரப்பெருமை குறிக்க நின்றதிருநாமங்களாலறிக, மானின்கன்று என்பதில் இன்னைச்சாரியையாக்காது மானினது இனியகன்றெனினுமாம் இறைவிகருணையே திருவுருக் கொண்டவளாதலின் அத்திருமுலை, யக்கருணையைக் குறிபபிக்கும் அமுதகலசமாதலின் அதுசுரக்கும் முலையை வருமுலையென்றார். இறைவனான்மாக்களை யிளைப்பாற்றுதற் பொருட்டுச் சங்காரத்தினைச் செய்ய இறைவிமீண்டு அவ்வுயிர்களை யிறைவனாணையால் சிருட்டிசெய்தலின் வையமேழும்......பிராட்டி என்றார். முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்த்தவளாதலின் மறப்பருஞ் செய்கை யறப்பெருஞ் செல்வி எ - ம், இறைவன் எக்காலத்தும் அழியாதவனாதலாலும் மலர்மகளும், கலைமகளும், பொது மகளிராதலினும், கடவுட்கற்பின் மடவரல் கொழுந என்றார். இறைவியாகியவல்லிபடர்தற்குக் கொழுகொம்பு போலுதலினிறைவனைக் கொழுநன் என்றார். தழைசெவியென்றதில் தழைத்தல் பரப்பின் மேற்று. மூத்தபிள்ளையார் இறைவனையன்றிவேறன்மையால் எண்டோட்டலைவன் என்றார் கூர்வேல் கொண்டு தேவர்சிறைமீட்டானாதலின் கூர்வேலமரர்த் தாங்கும் குமரன் என்றார்.

பொருதிடங்கொண்ட என்பதற்குக்கரையைமோதி இடங்கொண்டவெனினுமாம். வாழ்ந என்பது வாண எனமருவிநின்றது. இறைவன் ஒன்றிலும்பற்றற்று இருக்க அவன் சந்நிதான மாத்திரையில் உலகம் காரியபபடுதலின் நின்னதுகுற்றம் உளதோ என்றார். ஆன்மாக்கள், தாம முன்னைப்பிறவிகளிற்செய்ததுன்பங்கள் அனைத்தும் அவனைமனத்திருத்திக்கணபொழுது திருவடியைத தியானிக்கப்பஞ்சிடைப்பட்ட தீபபோலிவன் பலபிறவிகளிற்செய்தபாவ மனைத்தும் பறந்துபோ மாதலின், நின்னினைந்தெண்ணருங்கோடி யிடர்ப்பகைகளைந்து என்றார். நடுவன் உலகத்துள்ளாரின் உயிரைக்கனம் வொழிவின்கணீக்குமிடத்துப் பாபான்மாக்களுக்குச் சீற்றத்தோற்றங் காட்டிநிற்றலின் கண்ணுறு சீற்றத்துக்காலன், எனவும், அச்சீற்றமுள்ளயமனும் சிவனடியவரைக்காணின தன் சீற்றம் ஒதுங்க அவர்களிடம் வராது நீங்குவனாதலின் காலனைவதையா எ - ம், மீதானமாகியதிருவடி பற்றாகக் கொண்டார்க்கு ஏனைய இன்பங்களும் அவ்வின்பங்களை யனுபவிக்கக்கொண்ட பிறப்பிறப்புக்களுந் தாழ்ந்தவையாப புலப்படுமாதலின் இறப்பையும் பிறப்பையு மிகழ்ந்து, எ - ம், புண்ணியப் பிறவியாய் வேண்டுவோர் விரும்பியவண்ணம் உபகரிக்கும் தேவர் ஆ, ஆகியகாமதேனு வின்கன்றினைக் காணும் தேவர் முதலியோர் அதனைப் பணிந்து பணிகேட்பாரன்றி யதனை யூறு செய்யாராதலின் அக்கன்றுதனக்கொரு பயமின்றித்திரியவல்லும், அவ்வாறு இறைவன் திருவருள் கைவந்தார் காலபயமின்றியொழுகலாமென்பார் தேவராவின் கன்று எ - ம், இவ்வகை செய்யாதார் கன்மவசத்தால் புண்ணியந் தேயபாவம் மேலிட்டு நிரயத்தழுந்துவாராதலின் பாவிகள் எ - ம், முப்பழம், வருக்கை, வாழை, மா இவை கனிகளில் முந்திய வுரிசையுடையனவாதலின் ஏனையவொழித்து இவற்றைக் கூறினார். முப்பழத்தினையும், அறுசுவைகொண்ட கறி முதலியவற்றையும், அன்னத்தினையும் எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம். உண்ணுதற்கினிதாய்ப் பல மணப் பொருள்களிட்டு இருத்தலின் நாற்றமிட்டிருப்ப எனவுங் கூறினார்,

நேரிசை வெண்பா.

அன்றென்று மாமென்று மாறுசம யங்க
ளொன்றொன்றொ டொவ்வா துரைத்தாலு - மென்று
மொருதனையே நோக்குவா ருள்ளத திருக்கு
மருதனையே நோக்கி வரும். (கஎ)

(இ - ள்.) ஆறுசமயங்கள் - ஆறுவகைச் சமயங்களும், அன்று என்றும - இதுபொருள் அல்ல என்றும், ஆம் என்றும் - இதுவே பொருள் எனறும், ஒன்றொடு ஒன்று - ஒன்றுடன் ஒன்று, ஒவ்வாது - பொருந்தாமல், உரைத்தாலும் - பொருள் நிச்சயங்கூறினும், என்றும - எக்காலத்தும், ஒரு தனையே - தனித்தோன்றிய தன்னையே, நோக்குவார் - உள்ளக்கண்ணால் நோக்கித் தியானிப்பவரது, உள்ளத்து - மனமாகிய கோயிலின்கண், இருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கும், மருதனையே - மருதவாணனையே, நோக்கிவரும் - நோக்கி முடிவு பெறும் எ - று.

அறுவகைச் சமயங்களும் அவற்றின் பொருண்முடிவுகளை யொன்றொடொன்று பொருத்தமிலாது கூறினும் முடிவில் அவை சிவமூர்த்தியையே யெண்ணி முடிவுபெறும்.

(கு - ரை.) ஆறுசமயங்கள் எனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும் அவை அகச்சமயம புறச்சமயம் என ஒவ்வொன்றும் அறுவகைப்படும். இவற்றுள் அகச்சமயம் ஆறுவன, வைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம், என்பனவாம். புறச்சமயம் ஆறுவன, உலகாயதம், புத்தம், சமணம், மீமாம்சம், பாஞ்சராத்ரம். பாட்டாசாரியம் என்பனவாம். இவற்றுள், வைரவம், அநாதியில் வயிரவன் ஒருவனே எட்டு வயிரவனாய் அவ்வெட்டு பயிரவரும் எட்டுக்களையாய் இந்த வயிரவரே எட்டு ஆஞ்ஞையுமாவர். இவ்வெட்டு ஆஞ்ஞையால் எட்டுப் பைரவர் எட்டுச் சாத்திரமுண்டாக்கினர். இவை போக யோகங்களைக்கூறும். இதில் நால்வரால் சநநமரணப்படுவது பெத்தநிலை, நால்வரால் யோகமாய் மதுவுண்டு பயிரவமந்திரதியான பூசையாலே துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து வயிரவனை யடைகிறது மோக்ஷம் என்றறிக.

வாமம், சிற்சத்தி நாமரூபகிரியாரகிதமாய் ஒன்றாயிருப்பது தடத்தலக்ஷணம், இனிப் பஞ்சமகாபாதக முதலியவற்றைத் தேவிச்செயல் என்னுமல் தன்செயல்களாய்க்கொண்டு சுவர்க்க நரகங்களை யநுபவிப்பது பெத்தநிலை. இவையனைத்து மவள்தொழில் என்செயலன்றென வுணர்ந்து சக்கரபூசை செய்வது மோக்ஷமென்றறிக. இச்சமயத்தவர் ஆனந்தமே ஆத்மா என்பர். முத்தியும் அதுவென்ப. காளாமுகம் - சிவன் ஒருவனுளன் ஆன்மாக்களநாதியில் மலத்திரயங்களுடன் கூடியிருப்பர் மும்மலங்களு மநாதியிலுண்டு என்பர். இவர்கள் சடைமுடி முதலான சிவசின்னங்களைத் தரித்துக் கொலையாதி தொழில்களை நீக்கி வினையர்லுடலம் விழும்போது சிவத்யானத்தால் முத்திபெறுவர். இவர்கள் ஆன்மா நித்யவியாபக சைதன்யன் என்பவர். மகாவிரதிமதமாவது, பதிப்பொருளாகிய இறைவன் கிரியாசத்தி யொழிய

ஞானசத்தியைக்கொண்டு ஆன்மாக்களைப் பெத்தாவத்தைபடச் செய்வன். எனவும், மும்மலங்களாலும் அநாதியில் பந்தப்பட்ட ஆன்மாக்கள் மாயையால் தனுகரண புவனபோகங்களையடைந்து மலபரிபாகமடைந்த மாத்திரையில் தீக்ஷையால் மும்மலங்களுநீங்கிக் கருத்திருத்வ சங்காரத்தைவிட்டுச் சிவனது ஞானசத்தியொன்றைப் பெற்றவராய்ச் சிவபதவியில் ஞானமாத்திரம் பெற்றிருப்பர் என்பது. பாசுபதமாவது - பசுக்கள், கன்மத்தால் தனுகரண புவனபோகங்களுடன்கூடிப் பந்தப்பட்டுச் சநநமரணமடைந்து பரிபாக காலத்தில் ஆணவமொன்று நீங்க ஆசாரியமூர்த்தியா யெழுந்தருளின சிவமூர்த்தியால் மாயாகன்மங்கள் தீக்ஷையில் அத்வாசோதனையில் நீக்கப்பட்டு நித்ய வியாபக சைதன்யராய்ப் பாலுடன் பாலும், நீருடனீரும் கூடினதுபோல் கலப்பர் என்பது. சைவம் பலதிறப்படும் அவற்றுள் சுத்தசைவ சித்தாந்தமே ஏற்றமுடையது அதனை விரிப்பிற் பெருகுமாதலின் தனது சித்தாந்தத்தினை ஸ்ரீ சிவஞானபோத முதலிய சைவநூற்களிற் கண்டுணர்க. மேலகச் சமயங் கூறினும். இனிப் புறச்சமயங்களாறிலுலகாயதர் தேகமே யாத்மா வெனவும் அன்றி யிந்திரியமே யாத்மா எனவும் மரணமே மோக்ஷமெனவுங் கூறுவர். புத்தர் - ஆன்மா புத்தியே எனவும் சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்கும் சுத்தபுத்தி சந்ததியே மோக்ஷமெனவும் கூறுவர். சமணன் - ஆத்மன், தேகாதிவிலக்ஷணனாய்த் தேகபரிணமிதனாய்ப் பரிணமிதமத்யையில் சங்கோசவிகாச தர்ம்மயுக்தனாயிருப்பவன் எனவும் ஆகாசமத்தியத்துள் உத்தரோத்தர கமனமே மோக்ஷம் என்பன். மீமாம்சகர் - ஆன்மா, ஸ்வதப்பிரமாண ஞானஸ்வரூபன் எனவும், சுவர்க்காதிலோக ப்ராப்தியே மோக்ஷம் எனவும் கூறுவர்.

பாஞ்சராத்திரியர் - ஆன்மா, நாடி மத்யகதனாய் அணுப்பிரமாணன் என்றும், வாசுதேவாத்மக பிரகிருதியில் ஸ்வரூப ஆனியில்லாதடங்குதலே முத்தியெனவுங் கூறுவர். பாட்டாசாரியர் - ஆத்மா, ஞானஸ்வரூபன் எனவும், வேதங்கூறிய கர்மங்களைவிடாது யாக முதலியவற்றைச் செய்து முத்தியடைதல் வீடு என்பர். மேற்கூறிய அகப்புறச்சமயங்களின் பந்தமுத்தி நிலைகள் ஒன்றுடனொன்று வொவ்வாமையின் ஒன்றொடொன் றொவ்வாதுரைத்தாலுமென்றார். புலன்கள் சென்ற வழிசெல்லாது மனத்தினைத் தம்வயப்படுத்தியிறைவன் திருவடிக்கண் வயப்படுத்தும் மகான்கள் என்பார் என்றும் ஒருதனையே நோக்குவார் எனவும் அவ்வுள்ளத்தை நீங்காது கோயிலாக்கொள்வான் என்பார் இருக்கும் எனவும் கூறினார். இச்சமயங்கள் பலதிறப்படக் கூறினும் நாத்திகங்கூறும் உலகாயதம், சைநம், பௌத்தம் ஆகிய அவைதிகர்களொழிய மற்றை வைதிகசாத்திரிகள் எத்தெய்வங்களைப் பரமெனினும் மரத்தினடியில்விட்ட நீர்வலார் இலை காய் பூ கனி முதலியவற்றினை யடைதல் போல் இறைவனை நோக்கிச் செய்தவையேயாம் ஆதலின் மருதனையே நோக்கிவரும் என்றார.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நோக்கிற்றுக் காம னுடல்பொடியாக நுதிவிரலாற்
றாக்கிற்றரக்கன் றலைகீழ்ப் படத்தன் சுடர்வடிவா
னோக்கிற்றுத்தக்கன் றலையுருண் டோடச் சலந்தரனைப்
போக்கிற்றுயிர்பொன்னி சூழ்மருதாளுடைப் புண்ணியமே. (௧௮)

(இ - ள்.) பொன்னிசூழ் - காவிரியாற் சூழப்பட்ட, மருது - திருவி
டைமருதூரில், ஆள்உடை - என்னை யடிமையாகக்கொண்ட, புண்ணியம் -
புண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய சிவம், காமன் உடல் - தன்னை மதியாத மன்மதன
துடலை, பொடியாக - புழுதியாகமாறும்படி, நோக்கிற்று - திருநேத்திரத்தா
ல் நோக்கி யநுக்கிரகித்தது, அரக்கன் - இராவணாசுரனது, தலை - பத்துச்சிர
ங்களும், கீழ்பட - பூமியில் பதியும்படி, தன் நுதிவிரலால் - தனது கூர்மை
யாகிய விரலினால், தாக்கிற்று - அழுத்தி யநுக்கிரகித்தது, தக்கன்தலை - தன்
னைமதியாது வேள்விசெய்த தக்கனது தலை, உருண்டு ஓட - உருண்டு கெட,
சுடர்வடிவாள் - பிரகாசந்தங்கிய கூர்மையாகிய வாளினை, ஓங்கிற்று - வீசிய
நுக்ரகித்தது, சலந்தரனை - சலந்தராசுரனை, உயிர்போக்கிற்று - (தமது திரு
விரலாலியற்றிய சக்கரத்தைக் கொண்டு) உயிர்நீங்கி நற்கதியடைய அநுக்ர
கித்தது எ - று.

இறைவன், காமன் இராவணன் தக்கன் சலந்தரனாகிய நால்வர் மாட்டும்
அவர்கொண்ட செருக்கினைப்போக்கி அநுக்கிரகித்தான் என்பது கருத்து.
இவ்வகை கூறியதனானே நிக்ரகத்தால் அநுக்ரகம் கூறியதாம்.

(கு - ரை.) இறைவன் யோகத்திருந்த காலத்து எவ்வுயிரு மின்பமிலா
து அசைவற்றிருந்த தேவர் மன்மதனைவேண்டி யிறைவனுக்கு இறைவியிடங்
காதலுண்டாக்கும் அம்புகளை யேவக்கட்டளையிட்டபோது மன்மதனஞ்சி
மறுக்கத் தேவர் சாபமிடத் தொடங்குகையில் சாபத்திலிறத்தலினு மிறை
வனாலிறக்கின் ஒருக்கால் மீட்சியுண்டாமென வுடன்பட்டு இறைவன் மீது
பாணங்களையேவி இறைவனது நெற்றிததீயா லழிவுற்றனன். பின்னர் ரதி
வேண்ட அவன் அவளுக்கு மாத்திரம் உருக்கொண்டிருக்கவும் மற்றவர்க்கு
உருவிலியாகவும் அநுக்கிரகித்தமையின் நோக்கிற்று ...பொடியாக என்றார்.
இராவணன் தன் தாய் சிவதரிசனத்தின் பொருட்டுத் திருக்கைலையைக் கொ
ணர்தரப்பதத்தின் வலிகொண்டு பெயர்க்கச் சர்வவல்லவனாகிய சிவமூர்த்தி இ
வனது செருக்கையடக்கி யாள்வான் கருதித் தமது திருவிரலொன்றைச் சிறி
தழுத்த இராவணனது கரங்களும் புஜமும்நசுங்கத் தலைகீழாய்க்கிடந்து இறை
வனை வணங்கி யநுக்ரகம் பெற்றமைதோன்ற நுதி....அரக்கன் தலைகீழ்பட
என்றார். பிறர் தன்னுடனிருக்கும் வலியாலும தான் பிரஜாபதிகளிலொரு
வன் எனுஞ் செருக்காலும் இறைவனை மதியாமல் யாகஞ்செய்து இறைவனு
க்குக்கொடுக்கும் அவிசைத்தராததனால் வீரபத்திரரால் தலையுருளப்பெற்று
ஆட்டுத்தலைபெற அநுக்ரகம் பெற்றதனால் சுடர் - உருண்டோட என்றார்.
சலந்தராசுரன் என்பவன் தன் வலிமையால் செருக்குற்றுத் திக்குவிஜயஞ்
செய்துகொண்டு கைலாயத்தை நோக்கிச் செல்லுகையில் சிவமூர்த்தியோர்
விருத்தவேதியரா யெதிர்கொண்டு அசுரனை நோக்கி யெங்குச்செல்கின்றனை
யென வினவ நான் சிவமூர்த்திமீது யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றேனென ஆ
யின் நான் பதத்தால் கிழிக்கும் இந்தப் பூமியை யெடுக்க என அவ்வாறே
யுடன்பட்டு எடுக்கத்தொடங்கிப் பூமியை யடியுடன் சேர்த்துத் தூக்குகை
யில் தலையிடை வரும் அதுவே சக்கரமாய்த் தலையை யரிந்தது அத
னால் உயிரிழந்தனனாதலின் சலந்தரனை...போக்கிற்றுயிர் என்றார். காமனைக்

கூறியதால் நிஷ்காமன் என்பதும், இராவணனைக் கூறியதனால் மகாவன்மை யன் என்பதும், தக்கனைக் கூறியதனால் சுற்றமிலியென்பதும், சலந்தரனை கூறியதனால் அவனின் தாள்வலிமையும் கூறியதாயிற்று.

நேரிசையாசிரியப்பா.

புண்ணிய புராதன புதுப்பூங் கொன்றைக்
கண்ணிவேய்ந்த கைலை நாயக
காளகண்ட கந்தனைப் பயந்த
வாளரி நெடுங்கண் மலையாள் கொழுந
பூத நாத பொருவிடைப் பாக
வேத கீத விண்ணோர் தலைவ
முத்தி நாயக மூவா முதல்வ
பத்தி யாகிப் பணைத்தமெய் யன்பொடு
நொச்சி யாயினுங் காந்தை யாயினும்
பச்சிலை யிட்டுப் பரவுந் தொண்டர்
கருவிடைப் புகாமற் காத்தருள் புரியுந்
திருவிடை மருத திரிபு ராந்தக
மலர்தலை யுலகத்துப் பலபல மாக்கண்
மக்களை மனைவியை யொக்கலை யொரீஇ
மனையும் பிறவுந் துறந்து நினைவருங்
காடு மலையும் புக்குக் கோடையிற்
கைம்மே னிமிர்த்துக் காலொன்று முடக்கி
யைவகை நெருப்பி னழுவத்து நின்று
மாரி நாளிலும் வார்பனி நாளினு
நீரிடை மூழ்கி நெடிது கிடந்துஞ்
சடையைப் புனைந்துந் தலையைப் பறித்து
முடையைத் துறந்து முண்ணு துழன்றுங்
காயுங் கிழங்குங் காற்றுதிர் சருகும்
வாயுவு நீரும் வந்தன வருந்தியுங்
களரிலுங் கல்லிலுங் கண்படை கொண்டுந்
தளர்வுறு மியாக்கையைத் தளர்வித் தாங்கவ
ரம்மை முத்தி யடைவதற் காகத்
தம்மைத் தாமே சாலவு மொறுப்ப
ரீங்கிவை செய்யா தியாங்க ளெல்லாம்
பழுதின் றுயர்ந்த வெழுநிலை மாடத்துஞ்
செந்தா துதிர்ந்த நந்தா வனத்துந்

தென்ற லியங்கு முன்றி லகத்துந்
தண்டாச் சித்திர மண்டப மருங்கிலும்
பூவிரி தாங்க வாவிக் கரையிலு
மயிற் பெடையாலக் குயிற்றிய குன்றிலும்
வேண்டுழி வேண்டுழி யாண்டாண் டிட்ட
மருப்பி னியன்ற வாளரி சுமந்த
விருப்புறு கட்டின மீமிசைப் படுத்த
வைவகை யமளி யணைமேற் பொங்கத்
தண்மலர் கமழும் வெண்மடி விரித்துப்
பட்டினுட் பெய்த பதநுண் பஞ்சி
னெட்டணை யருகாக் கொட்டைகள் பரப்பிப்
பாயன் மீது பரிபுர மிழற்றச்
சாயலன் னத்தின் றளர்நடை பயிற்றிப்
பொற்றோ ரணத்தைச் சுற்றிய துகிலென
வம்மென் குறங்கி னும்மென் கலிங்கங்
கண்ணு மனமுங் கவற்றிப் பண்வர
விரங்குமணி மேகலை யொருங்குடன் கிடந்த
வாடா வல்கு லரும்பெற னுசுப்பு
வாட வீங்கிய வனமுலை கதிப்ப
வணியியல் கமுகை யலங்கரித் ததுபோன்
மணியிய லாரங் கதிர்விரித் தொளிர்தர
மணிவளை தாங்கு மணிகெழு மென்றோள்
வரித்த சாந்தின் மிசைவிரித் திட்ட
வுத்தரி யப்பட் டொருபா லொளிதர
வள்ளை வாட்டிய வொள்ளிரு காதொடு
பவளத் தருகாத் தரள நிரைத்தாங்
கொழுகி நீண்ட குமிழொன்று பதித்துக்
காலன் வேலுங் காம பாணமு
மால காலமு மணைத்துமிட் டமைத்த
விரண்டு நாட்டமும் புரண்டுகடை மிளிர்தர
மதியென மாசறு வதனம் விளங்கப்
புதுவிரை யலங்கல் குழன்மிசைப் பொலியு
மஞ்சொன் மடந்தைய ராகந் தோய்ந்துஞ்
சின்னம் பரப்பிய பொன்னின் கலத்து
மறுசுவை யடி சில்வறி திருந்தருந்தா
தாடினர்க் கென்றும் பாடினர்க் கென்றும்

வாடினர்க் கென்றும் வரையாது கொடுத்தும்
பூசுவன பூசியும் புனைவன புனைந்துந்
தூசி னல்லன தொடையிற் சேர்த்தியு
மைந்து புலன்களு மார வார்ந்து
மைந்தரு மொக்கலு மனமகிழ்ந் தோங்கி
யிவ்வகை யிருந்தோ மாயினு மவ்வகை
மந்திர வெழுத் தைந்தும் வாயிடை மறவாது
சிந்தை நின்வழி செலுத்தலி னந்த
முத்தியு மிழந்தில முதல்வ வத்திற
நின்னது பெருமை யன்றோ வென்னின்
வல்லா னொருவன் கைம்முயன் றெறியினு
மாட்டா வொருவன் வாளா வெறியினு
நிலத்தின் வழாஅக் கல்லே போ
னலத்தின் வழார்நின் னுமநவின் றோரே. (கசு)

(இ - ள்.) புண்ணிய-புண்ணியஸ்வரூபியாயுள்ளானே, புராதன முன்னோனே, புது-அன்றலர்ந்த, பூ கொன்றை-கொன்றைமலர்களாலாக்கிய, கண்ணி-மாலையினை; வேய்ந்த - சூடிய, கைலை நாயக - திருக்கைலைக்குத் தலைவனே, காளகண்ட-விஷக்கறை தங்கிய திருக்கண்ட முடையானே, கந்தனை - குமாரக்கடவுளை, பயந்த-பெற்ற, வாள் அரி - ஒளியுள்ள செவ்வரி படர்ந்த, நெடுங்கண் - பரந்த திருநேத்திரங்களையுடைய, மலையாள் கொழுந - மலைமகளுக்குக் கொழுநனே, பூதநாத - சர்வபூதங்களுக்குத் தலைவனே, பொருவிடைப்பாக - போர் செய்கின்ற இடபத்தை யூர்ந்தானே, வேதகீத - வேதத்தையே கீதமாகவுடையானே, விண்ணோர் தலைவ-தேவர்களுக்குத் தலைவனே, முத்திநாயக-முத்தி முதல்வனே, மூவா முதல்வ - கெடாத முதற்பொருளே, பத்தியாகி-பத்தியுடன், பனைத்த-இளைத்த, மெய் அன்பொடு - உண்மையாகிய அன்பினுடன், நொச்சி ஆயினும்-நொச்சியிலையாயினும், கரந்தையாயினும்-கரந்தைப் பத்திரமாயினும், பச்சிலை யிட்டு - பச்சிலையா லருச்சித்து, பரவும் தொண்டர் - வணங்கும் அடியவர்கள், கரு இடை - கருவில், புகாமல் - நுழையாவாறு, காத்து அருள் புரியும்-காத்து அருள் செய்கின்ற, திரு இடைமருத-திருவிடைமருதூரைத் திருப்பதியாகக் கொண்டானே, திரிபுராந்தக-திரிபுராரியே, மலர்தலை உலகத்து - பரந்த இடத்தையுடைய உலகத்தில், பல பல மாக்கள் - பலவகைப்பட்ட மனிதர், மக்களை - பிள்ளைகளையும், மனைவியை - பெண்டையும், ஒக்கலை - சுற்றத்தவரையும், ஒரீஇ - நீங்கி, மனையும் - வீட்டினையும், பிறவும்-மற்றப் பொருள்களையும், துறந்து-நீங்கி, நினைவு அரும்-நினைத்தற் கருமையாகிய, காடு மலையும் புக்கு - காடுகளிலும் மலைகளிலும் சென்று, கோடையில் - கோடைகாலத்து, கைமேனிமிர்த்து - கைகளிரண்டினையும் மேலுயர்த்திக்கொண்டு, கால் ஒன்று-ஒரு காலினை, முடக்கி-முடக்கிக் கொண்டு, ஐவகை நெருப்பின் - பஞ்சாக்னியின், அழுவத்து - நடு இடத்தில், நின்று - நின்று தவஞ்செய்து, மாரி நாளிலும் - மழைக்காலத்தும்,

வார் பனி நாளிலும்-மிக்க பனிக்காலத்தும், நீர்இடை மூழ்கி-நீரில் மூழ்கி, நெடிது கிடந்தும் - நெடுநாளிருந்தும், சடையைப் புனைந்தும் - சடையை முடித்தும், தலையைபறித்தும் - தலையிலுள்ள உரோமங்களைப் பறித்தும், உடையைத் துறந்தும் - ஆடையை நீக்கியும், உண்ணாது - பசிக்கு உணவாகியவை யருந்தாமல், உழன்றும் - திரிந்தும், காயும் - பழுக்காத காய்களையும், கிழங்கும் - கிழங்குகளையும், காற்று உதிர் - காற்றாலுதிர்க்கப்பட்ட, சருகும் - சருகுகளையும், வாயுவும் - காற்றினையும், நீரும் - ஜலத்தினையும், வந்தன - வாய்க்கு அருகடைந்தவைகளையும், அருந்தியும்-உண்டும், களரிலும் - உப்புக் களர் நிலத்திலும், கல்லிலும் - பாறை நிலத்திலும், கண்படை கொண்டும் - உறங்கியும், தளர்வுறும்-தளர்தற் கமைந்த, யாக்கையை-தேகத்தை, தளர்வித்து - தளர்வுறச்செய்து, அவர்-அந்த நல்லோர், அம்மை முத்தியடைவதற்காக - மறுமையில் முத்தியடைதற்காக, தம்மைத் தாமே - தம்மையே, ஆங்கு - அக்காலத்து, சாலவும் ஒறுப்பர்-மிகவும் வருத்திக்கொள்வர், யாங்கள் எல்லாம்-நாங்களனைவரும், ஈங்கு-இவ்வுலகத்து, இவை - இவ்வகைப்பட்ட செயல்களை, செய்யாது-செய்யாமல், பழுது இன்று-சிற்பநூற் குற்றமிலாமல், உயர்ந்த-உயர்ந்துள்ள, எழு நிலை மாடத்தும் - எழு நிலைகளுள்ள உப்பரிகைகளிலும், செம் தாது - அழகிய மகரந்தங்கள், உதிர்ந்த - உதிர்ந்துள்ள, நந்தவனத்தும்-நந்தவனமாகிய பூங்காவிலும், தென்றல் இயங்கும்-தென்றல் காற்று உலாவும், முன்றிலகத்தும் - முன்னிடங்களிலும், தண்டா - கெடாத, சித்திர மண்டப மருங்கிலும் - சித்திர மண்டபத்தின் பக்கங்களிலும், பூவிரி-தாமரைகள் மலர்ந்த, தரங்கம் - அலைகளையுடைய, வாவிக்கரையிலும் - தடாகத்தின் கரையிலும், மயில் பெடை - மயிலின் பெட்டைகள், ஆல - களிப்புடனகவ, குயிற்றிய - செய்வித்த, குன்றிலும் - செய்குன்றிலும், வேண்டுழி வேண்டுழி - விரும்புகையில் விரும்புகையில், ஆண்டாண்டு-அவ்வவ்விடங்களில், இட்ட - வைத்த, மருப்பின் இயன்ற - தந்தத்தாற் செய்வித்த, வாள்அரி-ஒளியுள்ள சிங்கங்களாற் சுமக்கப்பெற்ற, விருப்புறு - விருப்பம் அமைந்த, கட்டில் மீமிசை-கட்டிலின்மீது, படுத்த-விரித்த, ஐவகை அமளி அணை - ஐந்துவகைப் படுக்கையாலாகிய அணைகள், மேல் பொங்க - மேலெழுந்து விளங்க, தண்மலர் - குளிர்ந்த மலர்கள், கமழும் - பரிமளிக்கும், வெண்மடி விரித்து - வெள்ளையாகிய வஸ்திரத்தை விரித்து, பட்டின் உள் பெய்த - பட்டுறையுள்ளிட்ட, பதம் - ஆய்ந்தெடுத்த, நுண் பஞ்சின்-நுட்பமாகிய பஞ்சியின், நெடு அணை அருகா - நீண்ட அணைக்கு அருகில், கொட்டைகள் பரப்பி - தலையணைகளைப் பரப்பி, பாயல்மீது-படுக்கையில், பரிபுரமிழற்ற - சிலம்பொலிசெய்ய, சாயல் அன்னத்தின் - சாயலையுடைய அன்னப்புள்ளிற்கு, தளர் நடை பயிற்றி - இளகிய நடையைப் பழக்கி, பொன் தோரணத்தை-பொன்னின் தோரணத்தினை, சுற்றியதுகில் என-சுற்றியுள்ள துகிற்சீலை யெனும்படி, அம்மென் குறங்கின் - அழகிய மெல்லிய தொடைகளில், ஒம் என் கலிங்கம் - ஒம் எனும் ஓசையினுடைய பட்டாடை, கண்ணும் மனமும் - கண்ணினையும் மனத்தினையும், கவற்றிப்

பண்வர - தன் வசப்படுத்தி யழகுசெய்ய, இரங்கு - ஒலிக்கின்ற, மணிமேகலை - மணிகளாகிய மேகலாபரணம், ஒருங்கு உடன் கிடந்த-முழுதும்தங்கிய, ஆடு அரவு அல்குல் - ஆடுகின்ற அரவினையொத்த அல்குலும், அரும்பெறல் நுசுப்பு - பெறுதற் கருமையாகிய நுசுப்பும், வாடவீங்கிய - வாடும்படி பருத்த, வனம்முலை - அழகிய முலைகள், கதிப்ப - பூரிக்க, அணி இயல் - அழகு தங்கிய, கமுகை-பாக்குமரத்தினை, அலங்கரித்ததுபோல்-அழகுபெற அலங்கரித்ததுபோல, மணி இயல் ஆரம் - மணிகள் தங்கிய வடங்கள், கதிர்விரித்து ஒளிர்தர-கிரணத்தைச்செய்து பிரகாசிக்க, மணி வளை தாங்கும் - அழகிய சங்கினையொத்த கழுத்தினைத் தாங்குகின்ற, அணி கெழு மெல்தோள் - அழகுள்ள மிருதுவாகிய தோளில், அரித்த சாந்தின் மிசை - அரித்த சந்தனக் குழம்பின் மீது, விரித்து இட்ட-பரவ அலங்கரித்த, உத்தரியப்பட்டு-உத்தரியமாகிய புடவை, ஒரு பால் - ஒரு புறத்து, ஒளிதர - விளங்க, வள்ளை வாட்டிய - வள்ளைத் தண்டை வாடச் செய்த, ஒள் இருகாதொடு-ஒள்ளிய இரண்டுகாதுடன், பவளத்து அருகா-பவளத்துண்டி னருகாக, தாளம் நிரைத்து-முத்துக்களை முறைபடவைத்து, ஆங்கு-வைத்த அவ்விடத்து, ஒழுகி நீண்ட-மேலேறி நீண்டிருக்கின்ற, குமிழ் ஒன்று - குமிழம் பூ ஒன்றினை, பதித்து-பதியவைத்து, காலன்வேலும்-யமனது வேலாயுதமும், காமபாணமும் - காமனது அம்பும், ஆலகாலமும் - ஆலகால விஷமும், அனைத்தும் இட்டு-மற்றெல்லா விஷமுடைப் பொருள்களைக் கூட்டி, அமைத்த - அமைத்துவைத்த, இரண்டுநாட்டமும் இரண்டு கண்களும், புரண்டு - பிறழ்ந்து, கடை மிளிர்தர-கடையில் ஒளி செய்ய, மதி என - சந்திரனைப்போல, மாசுஅறு - குற்றமற்ற, வதனம் விளங்க - முகம் பிரகாசிக்க, புதுவிரை அலங்கல் - புதிய மணந்தங்கியமலர் மாலை, குழல்மிசை - கூந்தலில், பொலியும் - விளங்கும், அம் சொல்மடந்தையர் - அழகிய சொற்களையுடைய பெண்களின், ஆகம் தோய்ந்தும்-மார்பைத் தழுவியும், சின்னம் பரப்பிய-சிறு முட்டுகள் பரப்பியுள்ள, பொன்னின் கலத்து - பொன்னாலாகிய பாத்திரத்து, அறுசுவை அடிசில் - அறுவகைச் சுவையுள்ள போனகத்தினை, வறிதுஇருந்து-வாளாவிருந்து; அருந்தாது-உண்டுபசி போக்காது, ஆடினர்க்கு என்றும்-நடனஞ்செய்தார்க்கு என்றும், பாடினர்க்கு என்றும் - பாடல் பாடினவர்க்கு என்றும், வாடினர்க்கு என்றும்-வாட்டங்கொண்டார்க்கென்றும், வரையாது கொடுத்தும் - கைம்மாறு கருதாது கொடுத்தும், பூசுவன பூசியும்-பூச்சுக்களமைந்த பூச்சுக்களைப் பூசியும், புனைவன புனைந்தும்-அணியத்தக்க அணிகளை யணிந்தும், தூசின் நல்லன-ஆடைகளில் உயர்ந்தனவற்றை, தொடையில்சேர்த்தியும்-அரையிடை உடுத்தும், ஐந்து புலன்களும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், ஆர ஆர்ந்து-மனங்களிக்க அநுபவித்து, மைந்தரும் ஒக்கலும்-புத்திரரும் சுற்றத்தவரும், மனமகிழ்ந்து-மனங்களித்து, ஓங்கி-வளர்ந்து, இவ்வகை-இச்களிப்புடன், இருந்தோம் ஆயினும்-இனிஇருந்தோமாயினும், அவ்வகை அக்களிப்புடன், மந்திர எழுத்து ஐந்தும்-(தேவரீரை ஞானிலையாக்கும்) திருமந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரங்களைந்தினையும், வாயிடை மறவாது-வாயால் செபித்தலில் மறவாமல், சிந்தை-மனத்தினை, நின்வழி-தேவரீரிடத்துச் செ

லுத்தலின்-செலுத்திநிற்றலால்,முதல்வ-இறைவனே,அந்தமுத்தியும்-அம் விஷ்காமிகளாகும் பெரியோர் அடையும் வீட்டின்பத்தினையும், இழந்தி லம்-இழக்கோம்,அத்திறம்-(இழவாது வீட்டையும்) அவ்வலிமை,நின்னது பெருமை அன்றே-தேவரீரது சிறப்பன்றே, என்னெனின்-அது எவ்வகை யெனின், வல்லான் ஒருவன்-வலியமைந்த ஒருவன், கைமுயன்று-மிக்கமு யற்சியுடன், எறியினும் ஆகாயத்தில் கல்லைவிட் டெறியினும் மாட்டாஒரு வன்-வலியில்லா மற்றொருவன், வாளா எறியினும்-வலிகொண்டு எறியா மல் சும்மா எறியினும், நிலத்தின்வழா-நிலத்தில் வீழ்தலினின்று தவறாத, கல்லேபோல்-கல்லினைப்போல், நின் நாமம்-தேவரீரது பல்லாயிரந் திரு நாமத்தில் ஒரு திருநாமத்தினை,நவின்றோர்-கூறித்துதித்தோர், நலத்தின் வழார்-அம்முத்தியாகிய நலத்தினின்று நீங்கார். எ-று. ஏ-அசை.

இறைவனே, உலகத்து மனிதர், சுற்றத்தவர் செல்வ முதலிய நீத்து காடுமலை முதலிய சென்றுகோடையில் பஞ்சாக்னி மத்தியிலும், மழைக் காலத்து நீரிலிருந்தும் தம்மை வருத்தித் தவம்புரிந்து முத்தியடையநோ லாநிற்பர். யாமோஎனின், எழுநிலை மாடத்துச் சகல போகங்களையு மநுப வித்துப் பெண்களுடன்சுகித்துளேமாயினும், உனது திருநாமத்தைமனத் திற்கொண்டு வாயாற் ஜெபித்தலினின்றி நீங்கோமாதலின் அந்தமுத்தி யை நாங்களு மிழந்திலேம் என்பது கருத்து.

(கு - ரை)எல்லாஆன்மாக்களையும் அவர்களுக்குரிய மலங்களைப்போ க்கித் திருவடியி லடைக்கும்பெரும் புண்ணிய சீலனாதலின் புண்ணியஎன வும், எக்காலத்தும் அழியானாதலின் புராதன,எ-ம்,எல்லா ஆன்மாக்களும் சர்வசங்கார காலத்துப் பூதவுருவுடனிறைவனை யடைந்து அவனேவல்வ ழிநிற்பராதலின் பூதநாத எ-ம், ஏனைய தேவரிவன் வழிநின்று பணிகேட் போரேயன்றி முத்திதர வல்லாரல்லர் இவனே முத்திமுதல்வன் என்பா ர்-முத்திநாயக, எ-ம். இவனை யோகமுதலியதவத்தாலும், ஏனையகருமங்க ளாலும் பூசிக்கவேண்டுவதின்று பச்சிலையாகிய நொச்சி கரந்தை முதலிய வற்றிலொன்றாலருச்சிக்கின்மனமகிழ்ந்துமுத்திதருவான்என்பார்,பச்சிலை யிட்டு, எ-ம்.பலப்லமாக்கள் என்றதற்கேற்ப, காடுமலை முதலிய பல செய் கைகள்கூறப்பட்டன. முண்டிதஞ்செய்வோருஞ்சடைமுடிபுனைவோருமா கியதாபதவடிவத்தைநோக்கிச் சடையைப்புனைந்தும் தலையைப்பறித்தும் எ-ம். தவத்தில்தம்மையறியாது அவன்திருவடியின்லயப்பட்டிருந்துசிறிது ஒழிவில் பசிவரின் அதைவிலக்க அருகிருந்தஏதேனுமொன்றைவருந்தலி லாதுபுசிப்பர்என்பார்,வந்தனஅருந்தியும்,எ-ம்.இவ்வகைகாயத்தைக் கற்ப முதலியவுண்டு திடம்பெறச்செய்யினும் அதுசிறிதுநாளில் தளர்ந்து கெடு தல் பற்றித்தளர்வுறும் யாக்கை, எ-ம். பலநாள்வருந்தித்தவம்புரிந்து இம் மைக்கண்ணே இறைவன்திருவடியடைவான்வேண்டியிவ்வாறு தம்மைத் தாமேதளர்விப்பார்என்பான்சாலவும்ஒறுப்பர்,எம்.மேல்உயிரையும்அதனை இடமாக்கொண்டவுடம்பையும் ஒறுத்தல்உயிர்க்கொலைசெய்தலோடொக் குமாதலின் யாம்அச்செயல்செய்யோம்என்பார், ஈங்கிவைசெய்யாது,எ-ம். உடுப்பினர், சிற்பநாவிற் கூறியுவனைசெயற்றி ... ம் என்பார் பழுதின்

றுயர்ந்த,எ-ம். செய்குன்றாதலின் குயிற்றியகுன்று, எ-ம். தந்தத்தால் சிங்கத்தினுருக்கொண்ட பிரதிமைகள் சுமக்கச்செய்த கட்டிலாதலின் மருப்பிணி ..கட்டில் என்றார் ஐவகையமளியாவன இலவு, செம்பஞ்சு, வெண்பஞ்சு, மயிர், அன்னத்தூவி இவற்றாற் செய்யப்பட்டன. பொற்றோரணத்தைச் சுற்றியதுகில் நற்சேலையுடுத்த பெண்ணிற்குவமை, குறங்கு தொடையேயாயினும் உடுப்பதிடையிலாதலால் உறுப்பிறப்பியொற்றுமையாற் கூறினார். புடவையின் புதுமைநோக்கி ஒம்மென்கலிங்கமென்றார். பவளம்போலு மிதழுள்ளவாயைப் பவளமென்றார். ஈண்டுதாளமென்றது பற்களை, குமிழென்றது அதையொத்த மூக்கினை. ஆகந்தோய்தல் இடக்கரடக்கல். சின்னம், உண்கலனாகிய சிறுமுட்டுகளையாம். பொன்னின்கலம் என்பதற்குப் பொன்னாலாகிய இனியகலம் என்னினுமாம். அறுசுவையடிசில் என்பதன் கண்மகரத்தைப் பிரியாது மறுசுவை எனக்கொண்டு மறுக்கப்பட்டவைகளாகிய கடின பதார்த்தங்களை யருந்தாது வறிதிருந்து எனப்பொருள் கொள்ளினுமாம் இதனை "மறுசிகை நீக்கி யுண்டாரும்." என்பதாலறிக. தம்மையுமொக்கலையுந் தம்முடன்படுத்தி யிருந்தோமென்றார். தன்னை மனனஞ்செய்வானது மலத்தினைப்போக்கிக் காக்க வல்லதாகிய மந்திரமாதாவாதலின் மந்திர எழுத்தைந்து என்றார். வாயிடை என்றதனுன் ஒரு மொழியொழி தன்னினங்கொளற் குரித்தேயென்றதனுன் மனமுங்கொள்ளப்பட்டது இவ்வாறுதேவரீரைத் தியானிக்கச்செயுஞ்செயலும் தேவரீரது சத்திநிபாதமின்றி முடியாதாதலின் அத்திறநின்னது பெருமையன்றோ என்றார். ஐவகைநெருப்புப்பஞ்சாக்னி யவை காருகபத்தியம், ஆகவனீயம் தக்ஷிணாக்னி, சூரியன், ஆத்மா, என்பன.

நேரிசைவெண்பா.

நாமநவிற் றாய்மனனே நாரியர்கடோ டோய்ந்து
காமநவிற்றிக் கழிந் தொழிய - லாமோ
பொருத வனத்தானையுரி போர்த்தருளு மெங்கண்
மருத வனத் தானை வணந்து. (௯௰)

(இ - ள்.) மனனே-மனமே, பொருதவனத்து - போர்செய்யும் தாகத்தினைக்கொண்ட, ஆனை - கஜாசுரனுடைய, உரி - தோலினை, போர்த்து- உரித்துப்போர்த்து, அருளும்-தேவர்களுக்கருள்புரியும், எங்கள் மருதவனத்தானை-எங்கள் மருதவனத்து எழுந்தருளிய சிவமூர்த்தியை, வணந்து-பணிந்து, நாமம் - அவனது திருநாமத்திலொன்றை, நவிற்றாய் - கூறித்துதித்திலை, நாரியர்கள்-பெண்களது, தோள் தோய்ந்து-தோளில் அழுந்தி, காமம் நவிற்றி - காமத்திற்குரிய மதம் பிறக்குஞ் சொற்களைப்பேசி, கழிந்து - ஆயுளைவீணாகப்போக்கி, ஒழியல் - மாண்டுபோகல், ஆமோ - நற்செயல்-ஆகுமா, (ஆகாது) என்றபடி, எ-று.

மனமே இறைவனைப்பணிந்து அவன் திருப்பெயரைக்கூறாய் நாரியர்தன் தோள்தோய்ந்து காமத்தினைக்கூறிக் காதல்தக்கதோ என்பதுகருத்து.

(கு - ரை.) "ஓதவனுமைமுரையவன் பல்குணமுன்னைவிட்டேன், போதவன்பின்னே பொருந்தவன் வாழ்க்கை திருந்தசென்று, மாதவமாகிய மாதவமாவளர் புன்சடையான், யாதவன்சொன்னது கொண்டொழியினியாரணுங்கே." எ-ம். கூறுமினீசனைச் செய்மின்குற்றேவல் குளிர்மின் கண்கள், தேறுமின்சித்தந் தெளிமின் சிவனைச் செறுமின்செற்றம், ஆறுமின் வேட்கையறுமின்வலயிவை நெறியா, யேறுமின் வானத்திருமின் விருந்தாயிமயவர்க்கே என்பதனானிறைவன் திருப்பெயரில் ஒன்றினைக்கூறின் பல்பிறப்பிற்செய்த பாபங்களெல்லாம் பஞ்சுப்பொதிக்கணிட்ட தீப்போல் ஒழிந்து சுத்தனாவனாதலின் நாமநவிற்றாய் என்றார், கண்டாரை விரும்புந்தன்மையுடைய மனமாதலின் ஒருத்தியைக்கூறாது நாரியர்கள் எனப்பன்மைப்பற்றிக் கூறினார். அந்நாரியர்க்குத் தன்னிடம் அன்புண்டாம்வகை சரசமான சொற்களைக்கூறித் தம்வயப்படுத்தித் தன்காதலைத் தணிக்கும் உள்ளமுடையனாதலின் காமநவிற்றி என்றார். இவ்வாறு சின்னாளாகிய வாழ்நாளில் பல்லார்தோள் தோய்ந்து பாழ்பட்டுக் கருணாநிதியாகிய இறைவனை யெண்ணாது இறுதிக்கண் நிரயத்தழுந்துஞ் செயலைக் கைக்கொண்டு புண்ணியமிழத்தலின் கழிந்தொழியலாமோ என்றார். கசாசுரன் என்பான் யானையுருக்கொண்டு தேவர்களை வருத்தியிறைவனிடத்து எதிர்த்து இறைவனை விழுங்கவர அவனுட்புகுந்து வெளிப்பட்டு அவனது தோலையுரித்துத் தேவாவேண்ட வுரியாக அணிந்தானாகலின் பொருதவன...போர்த்தருளும் என்றார். இறைவன் தம்மிடத்துச்செய்த பெருங்கருணையை யெண்ணுந்தோறுமுண்டாம் பேரானந்தத்தின் மிகுதி நோக்கி எஙகண்மருதவனத்தான் என்றார். இறைவன் கசாசுரனதுயிர் போக்கி அவனைநிக்கிரகிக்காது ஆண்டருள்செய்தான் என்பான் அருளும் என்றார். இதனாலிறைவனது நிக்கிரகத்தொழிலும் அநுக்கிரகமேகுறித்து நின்றது என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. இறைவனுக்கு அவனிடத்து அடியவர்செய்யும் சரியை கிரியைகள் மிக்க விருப்பினைச்செய்யும் என்பதை அடியவர்கள் செய்து முத்தியடைந்த சரிதம் கூறும் பெரியபுராணவாயிலானும் கண்ணப்பர்முதலிய அடியவர்களடைந்த நற்பதவியானும் அறிக. ஏனைய யோகமுதலிய வற்றினும் சரியைகிரியைக் கண்மிக்க விருப்புடையன் என்பார்,வளாநது என்றார். இதனான் நல்லோர் காமத்தை வெறுத்து இறைவன் திருவடி நிழலைவிட்டகலார் என்பது இச்செய்யுளால் கூறப்பட்டது. ஆமோ என்பதின் ஓகாரம் எதிர்மறையோ டிரக்கப்பொருள் குறித்து நின்றது. நவிற்றாய் என்பதும் அவ்விரக்கப்பொருளது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வளையார்பசியின் வருந்தார் பிணியின் மதனனம்புக்
கிளையார்தனங்கண் டிரங்கிநில் லாரிப் பிறப்பினில்வந்
தளையார்நரகினுக் கென்கடவார்பொன் னலர்ந்தகொன்றைத்
தளையானிடைமரு தன்னடி யாரடி சார்ந்தவரே. (உக)

(இ - ள்.) பொன் அலர்ந்த-பொன்போல்விரிந்த, கொன்றைதளையான்-கொன்றைமாலையணிந்தவனும், இடைமருதன்-திருவிடைமருதூரைத் திருப்பெயராகக்கொண்ட [illegible] அடியார் [illegible]

டர்களின், அடிசார்ந்தவர்-திருவடிக்கண் பற்றுள்ளதொண்டர், பசியின்வ ளையார்-பசியால் பிறரிடஞ்சென்றுயாசித்து அவர்க்குவணக்கஞ்செய்யார், பிணியின்வருந்தார் - நோயினால் வருத்தமடையார், மதனன் அம்புக்கு - மன்மதனுடைய பஞ்சபாணங்களுக்கு, இளையார்-இளைத்துவருந்தார், தன மகண்டு-பிறரது பொருளைக்கண்டு, இரங்கி நில்லார் - தமக்கு அவ்வகைச் செல்வம் இல்லையென்று இரக்கமுற்று நில்லார், பிறப்பினில்வந்து பிறப் பிடை (இப்பூமியில்) பிறந்து, அளையார் - இம்மைத்துயரில் மூழ்கிவருந் தார், (இவ்வாறு துன்பமுறாத அத்தொண்டர்) நரகினுக்கு - ஏனையோர் அடையும் நரகினுக்கு, என்கடவார் - என்கடமைப்படுவர், எ-று.

சிவனடித்தொண்டர்க் கடிமைபூண்டார், பசியாலும், பிணியாலும், காமத்தாலும், பிறர்பொருள்கண்டு தமக்கஃது வேண்டுமென்னும் விருப் பத்தாலும், பிறவியெடுத்தலாலும், வருந்தார் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இவ்வாறு அடியவர்க்கடிமை செய்வோரிந்நலமெய்தின் நைமித்திக நியாயத்தாலடியவர்பெறும்பேறு கூறவேண்டாவாயிற்று. இச் செய்யுள் சிவனடியவர் பெருமையும் அவரைப் பூசிப்போர் பெருமையும் கூறியதாம். பிறப்புடையர் கற்றோர் பெருஞ்செல்வர்மற்றுஞ், சிறப்புடை யராளுலுஞ் சீசீ—யிறப்பில், கடியார் நறுஞ்சோலைக் காளத்தியாள்வா, ரடியாரைப் பேணாதவர். என்றதால் பெருஞ்செல்வவாழ்க்கையராயினுஞ் சிவனடியவரைப்பேணார் விரும்பத்தக்காரல்லர். "மானங்குலங்கல்விவண் மை யறிவுடைமை தானந்தவமுயர்ச்சி' தாளாண்மை தேனின்கசிவந்த சொல்லியர்மேல் காமுறுதல் பத்தும் பசிவந்திடப் பறந்துபோமாயினும் அப்பசி சிவனடியாரை வருத்தாவகையிறைவனுங் காங்குபகரித்தருளுவ னுதலினது நோக்கி வளையார் பசியின் என்றார். இதனை யிறைவன், திரு நாவலூராளிகச்சூராலக்கோயிலிற் பசித்திருக்கையில் வேதியரக்கிரகாரத்து ஐயமேற்று அடியவரை யமுதுசெயசசெய்த சரிதையாலறிக. பிறவிப்பி ணியை வாட்டுவோர்க்குத் தேகப்பிணி திருநோக்கமாததிரையில் நீங்கு வதன்றியவ் வடியவர்மாட்டு அணுகவும் அஞ்சுமாதலினாலும், மற்றையர் வலிந்துசெய்விக்கும் நோய் முதலிய அவ்வடியவரை யணுகாது ஏவினோர் மாட்டே சென்றதைப் புராணவாயிலாகக் கேட்டுளோ மாதலின் வருந் தார் பிணியின் என்றார். இவன் காமாரியாதலானும் சிவனடியவர்களுமி வனை மனமெனுங் கோயினிடைவிடாது பெற்றிருத்தலானும் மன்மதன் அவரிடைச்செல்லின் முன்போலமீண்டும் ஒருக்காலுருவிழக்குந்தண்டத் திற் கஞ்சிச்செல்லான் ஆதலின் அவ்வடியவர் காமத்தாலச்சுறுதல்சிறிது மின்றென்பார், மதனனம்புக்கிளையார் என்றார். ஓட்டையும் பொன்னையும் ஒக்கநோக்கு மறிவாளராதலின் பிறர்வாழ்வைக்கண்டு பொறாமைமுதலிய கொள்ளாரதன்கண் அவா இன்மையின் என்பார், தனங்கண்டிரங்கி நில் லார் என்றார். இவ்வாறு பசிபிணிபொருள் விழைவு, காமம் முதலிய நீத்த மையின் பேரின்பமாகிய இறைவன் திருவடிக்கண்மனஞ்செல்லுமாதலின் அவ்வின்பமேலிட்டார் நிரயத்துன்பத்தையடையார் என்பார் பிறப்பினில் வந்தடையார் நரகினுக்கென்கடவார் எனவுங் கூறினார். பசியென்பதுமங் கலவழக்கு. பொன்னலர்ந்த கொன்றைத்தளையாள்என இறைவனதுதிரு

அடையாளமாலை கூறினர். ஏனைய தேவரினியை பின்மை நோக்கி நரகி னுக்கு என்கடவார் என்பதில் நரகினுக்கு எனும்நான்கனுருபை யிரண்ட னுருபாகத்திரித்து நரகினையேன் கடக்கமாட்டார் என்னினுமாம்.

நேரிசையாசிரியப்பா

அடிசார்ந் தவர்க்கு முடியா வின்ப
நிறையக் கொடுப்பினுங் குறையாச் செல்வ
மூலமு நடுவு முடிவு மின்றிக்
கால மூன்றுங் கடந்த கடவு
ளூளக்கணுக் கல்லா தூன் கணுக்கொளித்துத்
துளக்கற நிமிர்ந்த சோதி 0 ச் சுடரொளி
யெறப்புத் துளையி னிருசெவிக் கெட்டா
துறுப்பினின் றெழுதரு முள்ளத் தோசை
வைத்த நாவின் வழிமறித் தகத்தே
தித்தித் தூறுந் தெய்வத் தேற
றுண்டத் துளையிற் பண்டைவழி யன்றி
யறிவி னூறு நறிய நற்ற
மேனைய தன்மையு மெய்தா தெவற்றையுந்
தானே யாகி நின்ற தற்பரன்
தோற்றுவ தெல்லாந் தன்னிடைத் தோற்றித்
தோற்றம் பிறிதிற் றேற்றாச் சுடர்முளை
விரிசடை மீமிசை வெண்மதி கிடப்பினு
மிருள்விரி கண்டத் தேக நாயக
சுருதியு மிருவருந் தொடர்ந்து நின்றலமர
மருதிடங்கொண்ட மருத மாணிக்க
வுமையாள் கொழுந வொருமூன் றாகிய
விமையா நாட்டத் தென்றனி நாயக
வடியே னுறுகுறை முனியாது கேண்மதி
நின்னடி பணியாக் கன்மனக்கயவ ரொடு
நெடுநாட் பழகிய கொடுவினை யீர்ப்பக்
கருப்பா சயமெனு மிருட்சிறை யறையிற்
குடரென்சங்கிலி பூண்டு தொடர்ப் பட்டுக்
கூட்டுச் சிறைப் புழுவி னீட்டுமலைத்தழுந்தி
யுடனே வருந்தி நெடுநாட் கிடந்து
பல்பிணிப் பெயர்பெற் றல்லற் படுத்துந்
தண்டனர் மிண்டிவந் தலைப்ப
வுதரநெருப்பிற் பதை பதை பதைத்தும்
வாதமத் திரையின் மோதமொத் துண்டுங்
கிடத்த னிற்ற னடத்தல் செல்லா
திடங்குறை வாயிலின் முடங்கி யிருந்துழிப்
பாவப் பகுதியி லிட்டுக் காவற்

0 தனிச்சுடர்எனவும்பாடம்.

கொடியோ ரைவரை யேவி நெடிய
வாசைத் தளையி லென்னையு முடலையும்
பாசப் படுத்திப் பையென விட்டபின்
யானும் போந்து தீதினுக் குழன்றும்
பெரியோர்ப் பிழைத்தும் பிறர்பொருள் வெளவியும்
பரியா தொழிந்தும் பல்லுயிர் செகுத்தும்
வேற்றோர் மனைவியர் தோற்றம் புகழ்ந்தும்
பொய்பல கூறியும் புல்லினம் புல்லியு
மைவருங் கடுப்ப வவாவது கூட்டி
யீண்டின கொண்டு மீண்டு வந்துழி
யிட்டுழி யிடாது பட்டுழிப் படாஅ
திந்நா ளிடுக்க ணெய்திப் பன்னாள்
வாடு கிடப்பேன் வீடுநெறி காணே
னின்னை யடைந்த வடியா ரடியார்க்
கென்னையு மடிமை யாகக்கொண்டே
யிட்டபச் சிலைகொண் டொட்டி யறிவித்
திச்சிறை பிழைப்பித் தினிச்சிறைப் புகாமற்
காத்தருள் செய்ய வேண்டுந்
தீத்திரண் டன்ன செஞ்சடையோனே.　　(உஉ)

(இ-ள்) அடி-உமது திருவடியினை, சார்ந்தவர்க்கு- அடைந்தபரமானந் தருக்கு, முடியா-ஒழிவுஇல்லாத, இன்பம்-பேரின்பத்தினை, நிறைய-அவர்கள்அவாக்கெடப் பூரணமாக, கொடுப்பினும்-தரினும், குறையா-குறைவு படாத, செல்வ-பெருஞ்செல்வமுடையானே, மூலமும்-முதலும், நடுவும் - இடையும், முடிவும்-கடையும், இன்றி - இல்லாமல், காலமூன்றும் - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு ஆகிய மூன்றுகாலங்களையும், கடந்த -(தம்மையவையணுகவும்பெறாது)தாண்டிய, கடவுள் - தேவனானவனே, உளம் - கண்ணுக்கு, அல்லால்-அறிவானறியும் நோக்கமாகிய ஞானநோக்கிற்கன்றி, ஊன்கண்ணுக்கு - மாமிசபிண்டத்தாற் (உலகப்பொருள்களைக்காணப்பெற்ற)கண்களுக்கு, ஒளித்து -தோன்றாமலப்பாற்பட்டு, துளக்குஅற-சலனம் இன்றி, நிமிர்ந்த - ஓங்கியுள்ள, சோதிச்சுடர்ஒளி-பிரகாசந்தங்கிய சுடர் நிறைந்த ஒளியானவன், எறும்புத்தொளையின் - எறும்பினதுதொளையைப்போலும், இருசெவிக்கு-இரண்டுசெவிகளுக்கும், எட்டாது - அளவுபடாமல், உறுப்பினின்று-உறுப்புக்களின்பால் படாமல், உள்ளத்து எழுதரும் ஓசை-மனத்திடத்துண்டாம் சத்தச்வரூபி, வைத்த-பொருள்களின் சுவைதமை யறியும்படி படைக்கப்பட்ட, நாவின்வழி - நாவினதுவழியை, மறித்து - (உரிசை தோன்ற ஆங்குருசிக்காது)கெடுத்து, அக்த்தே-மனத்தின்கண், தித்தித்து-இனித்து, ஊறும் - சுறக்கின்ற, தெய்வத்தேறல் - தெய்வத்தன்மை

யுள்ளதேன், துண்டத்தொளையின்-மூக்கினது தொளையிடத்துள்ள, பண்டைவழியன்றி-பழையவழியொழிந்து,அறிவில்நாறும்-அறிவின்கண்மணந்து கொண்டிருக்கும், நறியநாற்றம் - நன்மைதங்கிய நல்லமணப்பொருள், ஏனையதன்மையும் - மற்றபிரகிருதிகுணங்களும், எய்தாது-தன்மை யடையாமல், எவற்றையும்-சராசரங்களாகியவுலகமனைத்தினையும்,தானேஆக்கி-தானேசிருஷ்டிசெய்து, நின்ற - (அச்சிருட்டியால் சலிப்பினையடையாது) நிலைபெற்ற, தற்பர - தற்பரமானவனே, தோற்றுவது எல்லாம் - சிருட்டியடையவேண்டிய அனைத்தினையும், தன்இடை-தன்னிடத்தில், தோற்றி-உண்டாகும் வகைசெய்து,பிறிதின்-மற்றப்பொருள்களிடத்து,தோற்றம்-தமது பிறப்பினை, தோற்றா-காட்டப்பெறாத, சுடர்முளை-பிரகாசிக்கின்ற முளைப்பயிற்போன்றவன், விரிசடைமீமிசை - விரிந்தசடையின்கண், வெண்மதிகிடப்பினும்-வெண்மையாகியசந்திரன்தங்கியிருக்கினும்,இருள்விரி-இருள்பரந்த, கண்டத்து-திருக்கண்டத்தினைக்கொண்டுள்ள, ஏகநாயக-தனிமுதல்வனே, சுருதியும்-வேதங்களும், இருவரும்-விதிவிஷ்ணுக்களாகிய இருதேவர்களும், தொடர்ந்து-அடிமுடிகளைக்காணத்தொடர்ந்து, நின்று-அவற்றைக்காண வலியற்று நின்று, அலமர-மனந்தடுமாற, மருது - திருவிடைமருதூரினை ,இடங்கொண்ட-திருக்கோயிலாக் கொண்டெழுந்தருளியிருந்த, மருத-மருதவாணனே, மாணிக்க-மாணிக்கத்தின் ஒளிபோன்றவனே, உமையாள்-(பெரியநாயகியாகிய)உமைக்கு, கொழுந-நாயகனானவனே, ஒருமூன்றாகிய-ஒப்பற்ற மூன்றாகிய,இமையா-இமைத்தலில்லாத, நாட்டத்து-கண்களையுடைய, என்தனிநாயக-எனது ஒப்பற்றதலைவனே, அடியேன் உறு-அடியேன் அடைந்துள்ள, குறை-மனக்குறைகளை, முனியாது- (அடியேன் தேவரீரை எண்ணாதுசெய்த காரியத்திற்குக் கோபியாமல், கேள் - திருச்செவிச்சாற்றியருளல் வேண்டும், (அவை யாவையெனின்) நின்அடி பணியா-(தேவதேவராகிய) உமது திருவடிகளைப் (பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தென்று எண்ணி) வணங்குதல் செய்யாத, கல்மனக்கயவரொடு - கல்லையொத்து வன்மைநீங்காத மனமுடைய மூடருடன், நெடுநாள் - பலபிறவிகளில், பழகிய-(அவருடன்கூடித்தீமைசெய்யப்)பழகியதாலேறிய, கொடுவினை-தீவினை, ஈர்ப்ப - (உன்திருவடிக்கண் மனதைப் புகவிடாமல்) தன் வசமிழுத்தலால், கருப்பாசயம் எனும்-(ஆன்மாக்களின் கருத்தோன்றும்) கருப்பாசயப் பையென்கின்ற, இருள் சிறை அறையில் - இருள் செறிந்த சிறையாகிய உள்ளிடத்தில், குடர்என்சங்கிலி - குடல்என்கிற தளையினை, பூண்டு - பூணப்பெற்று, தொடர்ப்பட்டு - தொடரின்கண் அகப்பட்டு, கூட்டுச்சிறைப்புழுவின் - கூட்டினிடத்துச் சிறையாகவுள்ள புழுப்போல, ஈட்டுமலத்து - அடியேனா லார்ச்சிக்கப்பட்ட மும்மலத்தின் கண்ணும், அழுந்தி - மூழ்கி, உடனேவருந்தி - அம்மலந்தொடர்ந்த துணையே வருத்தத்தினை யடைந்து, நெடுநாள் கிடந்து - (அம்மலம் என்னைவிட்டு நீங்காமையால்) நெடுங்கால மதனிடைக்கிடந்து, பல்பிணிப் பெயர்பெற்று - பலவாகிய பிணிகளின் பெயர்களை யடைந்து, அல்லல்படுத்தும் - துன்பத்தைச் செய்கின்ற, தண்டனாளர் - தண்டிப்போராகிய படர்கள், மிண்டிவந்து - நெருங்கிவந்து, அலைப்ப - வருத்த, உதரநெருப்பில் - வயிற்

றின்கணுள்ள சடராக்கினியால், பதைபதை பதைத்தும் - பொறுக்க
லாகாத துன்பத்தினையடைந்தும், வாதம்-தசவாயுக்களும், மத்திகையின்
மோத-சவுக்கினைப்போல மோதுதலால், மொத்துண்டும் - அடிப்பட்டும்,
கிடத்தல் நிற்றல் நடத்தல் செல்லாது-படுத்தலும், நிற்றலும், நடத்தலும்
முடியாது, இடங்குறை-இடம் இல்லாத மிகச்சிறிய, வாயிலின்-இடத்தின்
கண், முடங்கி இருந்துழி - முடங்கிக்கொண்டிருந்த காலத்து, பாவப்ப
குதியில் இட்டு-பாவமாகிய பகுதியிலிருத்தி, காவற் கொடியோர் - விட்டு
நீங்காத காவலைக்கொண்ட கொடியவர்களாகிய, ஐவரை - பஞ்சேந்திரி
யங்களாகிய ஐவரை, ஏவி - என்மீது ஏவுதலைச்செய்து, நெடிய ஆசைத
ளையில் - மிக்க பேராசையென்கிற விலங்கில், என்னையும் உடலையும்-ஆன்
மாவாகிய அடியேனையும் எனது தேகத்தினையும், பாசப்படுத்தி - (கயிறு
கொண்டு கட்டினாற்போல) பந்தமாகிய பாசத்தினுக்குள்ளாக்கி, பை என
விட்டபின் - மெல்லெனப் பூமியின் ஜநிக்கவிட்டபிறகு, யானும்போந்து-
அடியேனும் பூமியின்கண்வந்து, தீதினுக்கு - பல தீமைகளின்பொருட்டு,
உழன்றும் - திரிந்தும், பெரியோர்ப் பிழைத்தும் - பெரியவர்களைப்பிழை
கூறியும், பிறர்பொருள் - அயலவர்க்குரிய பொருள்களை, வெளவியும்-திரு
டியும், பரியாது இருந்தும் - (பிறர்செய்யும் கொலையாதி மகாபாதகங்களு
க்கு) பரிதபிக்காதிருந்தும், பல்உயிர் செகுத்தும் - பலவாகிய பிராணி
களை வதைத்து உண்டும், வேற்றோர் - தமக்கு உறவினரல்லாத அயலவ
ரது, மனைவியர் - தேவிமார்களின், தோற்றம் - அழகு முதலிய காட்சி
களை, புகழ்ந்தும்-தன்னையொத்தாரிடம் புகழ்ந்துபேசியும், பொய்பலகூறி
யும் - பலபொய்மொழிகளைப் பேசியும், புல் இனம் - அற்பமாகிய தீயோர்
கூட்டத்தினை, புல்லியும் - சேர்ந்தும், ஐவரும் - ஐம்புலன் வழியுண்டாம்
ஆசை ஐந்தும், கடுப்ப - விரைந்து தம் தொழிலால் என்னையேவுதலால்,
அவாவது கூட்டி - ஆசைமிக வளரச்செய்து, ஈண்டினகொண்டு - (யான்
பிறந்தநாட்டிலன்றி அயல்நாட்டினுஞ்சென்று) நான் சம்பாதித்த பொரு
ள்களைக்கொண்டு, மீண்டுவந்துழி - திரும்பி என்னூட்டில் வந்தகாலத்து,
இட்டுழி இடாது - தம்மைவந்திரப்பார்க்குக் கொடுக்கவேண்டிய காலத்
துக் கொடாமல், பட்டுழிப்படாது - (நன்மை) அடையவேண்டிய காலத்து
அதனைப்பெறாமல், இந்நாள் - இந்தத்துன்பம் நேருநாள்வரையிலும், இடு
க்கண் எய்தி-துன்பம் அடைந்து, பன்னாள் - பலநாள், வாடுபுகிடப்பேன்-
வாடிக்கிடப்பேன், வீடுநெறிகாணேன்-வீட்டினை அடையும் வழியைக்கா
ணேன், நின்னை அடைந்த - தேவரீரை அடைந்த, அடியார் அடியார்க்கு-
தொண்டர்க்குத் தொண்டர்க்கு, என்னையும் - அடியேனையும், அடிமையா
கக்கொண்டு-அடித்தொழில் செய்வோனாக ஏற்றுக்கொண்டு, இட்ட பச்
சிலைகொண்டு - அடியேனருச்சித்த பச்சிலையை (நன்மலராக ஏற்றுக்)கொ
ண்டு, ஒட்டி அறிவித்து-என்னைவிட்டு நீங்காது எனக்கு அறிவிக்கவேண்
டியவைகளை யறிவித்து, இச்சிறை - (இவ்வுலகில் மாதாவுதரத்துப்படுத
லாலுண்டாம்) சிறையினை, பிழைப்பித்து - புகாவகைசெய்து, இனிச்சி
றைபுகாமல் - இனிக்கருவாகிய சிறையின்கண் புகாமல், காத்து - காப்பா
ற்றி, அருள்செய்யவேண்டும் - திருவருள் செய்யவேண்டும், தீதிரண்ட

ன்ன - நெருப்புத்திரண்டதையொத்த, செஞ்சடையோனே - செந்நிறத்தினைக்கொண்ட சடைமுடியுடையாய். எ-று.

இறைவனே தேவரீரது தொண்டரடித் தொண்டர்க்கு அடிமைசெய்யாத தீமைமேலீட்டால் பிறவிவலைப்பட்டு அதனிடை வருந்திப் பல துன்பங்களைச்செய்து வாடிக்கிடப்பேனாதலால் என்னை யுன்னடியாரடியார்க் கடிமையாக்கொண்டு நானிட்ட பச்சிலையை யேற்று இனிப் பிறவியிடைவராவகைக் காத்தல்வேண்டும் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இறைவன் தமது திருவடி யடைவோர்க்கு இன்பத்தினை முக்காலத்துங் கொடுக்குந்தோறும் அவ்வின்பம் அளவிலாத சாகரம் போல் வளர்ந்து கிடத்தலின் அதனை முடியா இன்பம் என்றார். பின்னும் அநித்தியமாய்த் துக்கமாயுள்ள வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சியினையும், நித்தியமாய் ஆனந்தமாய் உள்ள மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும் நோக்கி முடியா இன்பம் என்றார், என்னினும் ஆம். ஆனந்தம் என்னும் ஒருபொருள், அதுதானே வந்து பொருந்தாது அதனை யனுபவிப்பவன் ஆன்மா அதனைக் கொடுப்போனிறைவனாதலின் கொடுப்பினும் என்றார். இறைவனுக்கு, ஏனைய கடவுளர்க்குக் காலவரையறையுள்ளவாறுபோல அவற்கு இவ்வளவு காலம் என வில்லாமையின் காலமூன்றுங்கடந்த கடவுள் என்றார். கடவுள் என்றார்; அப்பொருள்நயங் கருதியேபோலும் என்னெனின் கடவுள் எனும் பதத்திற்குக் காலங்களைக் கடந்தான் என்பது பொருளாதலின் என்க. ஏனைய உலகத்துப்பொருள்கள் கண்ணாற் காணவும் மூக்கால் மோக்கவும், செவியாற் கேட்கவும், நாவான் ருசிக்கவும் பெறும் அங்ஙனமின்றியிதிற் வேறுபட்டு அறிவானோக்கவும், உள்ளத்தாற் கேட்கவும், மனத்தால் ருசிக்கவும், அறிவான் நோக்கவும் பெறுதலின், உளக்கணுக்கு......நாற்றம் என்றார். தாம் உலகத்துப்பொருள்கள் தோற்றுதற்கு நிலைக்களனாய் நின்று தாம் பிறிதில் தோன்றாதிருத்தலின், தோற்றுவது......முளையென்றார். உண்மை யறிவுடையார்க்கே யன்றி யேனையர்க்குக்காண அரியன்என்பார், சுருதியும்......மாணிக்க என்றார் - இறைவனிடத்துள்ள அன்பின் மிகுதிநோக்கி என்றனிநாயக என்றார். கேண்மதி என்னுமிடத்து மதியென்பது முன்னிலையசைமொழி. உனது திருவடி யொழியாப் பேரின்பந்தருவதெனவறிந்தும் அதனைவிட்டு பாழின்பத்திடைவீழ்ந்து நிரயம்புகுவார் கயவராதலின் அவர் தம்மைத்தாமே கெடுக்குந் துரோகிகளு மாவராதலின் அவர்மனம் நன்மனம் அன்றென்பார்,கன்மனக்கயவர் என்றார். அக்கயவருடனான் கூடியிருந்தது சன்மங்கடோறும் அவருடன் பழகிய பழக்கவாசனையாலென்பார், நெடுநாட்பழகிய கொடுவினையீர்ப்ப என்றார். கூட்டுச்சிறைப்புழு, இது தன்னையோர் வகைச்சுரையுருவினதாகிய நாழியுட்படுத்தித் தனக்குத் தீமைநேராது அச்சுரையின்மீது பலவகைச் சிறுகுப்பைகளைத்தாங்கித் திரிவதாதலின் கூட்டுச்சிறைப்புழு என்றார். அடியேனுமவ்வாறு பல சன்மங்களிலார்ச்சித்த கன்மங்களைத்தாங்கித்திரியா நிற்பேன் என்பார், ஈட்டுமலத்தழுந்தி என்றார். தண்டுஞளர் என்றது யமபடர்களேயன்றி வந்தடையும் பிணிமுதலியவற்றைக் கூறியதுமாம். ஆன்மாதான் சன்மம் எடுக்கையில் கருப்ப

சயப்பை யுறுத்தல், அதில் ஜலம்பூரித்தல், உதராக்னியால் வெம்மையுறுதல், பிரசூதவாயுவான் மூரித்துத்தள்ளப்படுதல், யோனித்வாரத்தால் நெருக்குண்ணல் முதலிய துன்பமடைதலின் உதரநெருப்பில்......மொத்துண்டு என்றார். கருப்பையின் சிறுமைநோக்கி யிடங்குறைவாயில் என்றார். கருக்குழிக்கண் இருக்குங்காலமிருந்து வெளிப்போதல் ஆன்மாவின் சுய இச்சையின்றியிறைவனது ஆணைவழிவருவதாதலின் விட்டபின் என்றார். பஞ்சேந்திரியங்களைந்தும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வழிச்சென்று ஆன்மாவைத் தம்வயப்படுத்திக்கெடுத்தலின் கொடியோரைவர் என்றார். இவ்வகைப் பிறப்பினளவு சுதந்தரமிலியாயிருந்த யான் பூமியிற் பிறந்து எனது நிலையினை மறந்தேன் என்பார், யானும் போந்து என்றார். பல்லுயிர் செகுத்து என்பது முதல் அவாவது கூட்டியும் என்பதன்காறும் மகாபாதகங்களைந்தினைக் கூறியதாம். இவ்வாறு பலசன்மங்களில் ஆர்ச்சித்த கன்மங்களை யிறைவன் ஆன்மாபொறுக்காமை நோக்கிச் சிறிது கூறுபடுத்தித்தாச் சனனங்கடோறும் சிறிது சிறிதாகப் புசித்துவருதலின் இந்நாளிடுக்கணெய்தி......வாடுபுகிடப்பேன் என்றார், வீட்டையடையும் உபாயத்தினை கூறுவோர் வழிநின்று அதனை யுணர்ந்துய்யேன் என்பார், வீட்டு நெறிகாணேன் என்றார். ஆதலின் உமது திருவடிக்கணன்பு பூண்டார்க் கடியவர்க்குத் தொண்டராக்கி அடிமையாக்கொண்டு இனிப்பிறவிவாராது அருள்செய்க என்பார், அடியார்......வேண்டும் என்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

சடைமே லொருத்தி சமைந்திருப்ப மேனிப்
புடைமே லொருத்தி பொலிய - விடையேபோய்
சங்கே கலையே மருதற்குத் தான்கொடுப்ப
தெங்கே யிருக்க விவள். (௨௩)

(இ - ள்.) சடைமேல்-சடைமுடியில், ஒருத்தி-ஒருபெண், சமைந்து இருப்ப - வளர்ந்துகொண்டிருக்க, மேனிப்புடைமேல் - திருமேனியாகிய இடத்தில், ஒருத்தி - ஒப்பற்றவளாகிய பர்வதவர்த்தனி, பொலிய - விளங்கியிருக்க, இடையேபோய் - இவ்விருவருக்கிடையில் சென்று, சங்கே - சங்காலாகிய வளைகளையும், கலையே-வஸ்திரங்களையும், மருதற்கு - மருதவாணரை மருவ எண்ணி, தான் கொடுப்பது-அவள் கொடுப்பது, இவள்-(இருவரைக்கொண்ட அவனிடத்துக் காதல்கொண்ட) இப்பெண், எங்கேயிருக்க - அவன் திருமேனியின்கண் எப்பாகத்திருக்க எண்ணியோ அறியேம் எ-று.

(கு-ரை.) இது கழிபெருங்காதல்மிக்க தலைவி, அவனைக்கூடுமெண்ணத்தால் அவனிடங்கொண்ட ஆற்றமனத்தாலுற்றநோய் வருத்துதலாலும் அன்னத்தின்மேலும் மற்றும உணவாதிகளிடத்தும் மனஞ்செல்லாமையாலும் உடம்பு வாடியகாரணத்தால் வளைமுதலிய அணிகளும் கலைமுதலியவும் இருத்தற்குரிய நிலைநின்று நீங்க அவற்றை யிழந்து வருந்துவளாதலின் அவணிலைகண்ட தோழிகள் கூறியதாம். பகீரதன் பொருட்டு ஏற்ற கங்கையை யிறைவன் உலகரக்ஷணார்த்தம் சடையிடத்தும் புனையானெனின் அதன்பெருக்கால் உலகமழியுமாதலின் அதுநோக்கிச்சடைமே

லொருத்திச் சமைந்திருக்க என்றார். அன்றியுமிக்கவுமை பருவதராஜனிடம் பிறந்தகாலத்து இறைவனை யடையத் தவஞ்செய்தவளுமாவளாதலின் இறைவன்றிருமுடியிலிருக்க இடம்பெற்றனள். இது இறைவன்றானே யுலகமாயினன் என்பதற் கறிகுறியாய்க்கொண்ட பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றெனினுமாம், இறைவி இறைவனுக்கு அநந்யசத்தியாயினும் ஒருகாரணத்தாற் பிறந்து தவமுயன்று அவன் திருமேனியின் வாமபாகத்தைத் தனதாகப்பெற்றுளாதலின் மேனிப்புடைமே லொருத்திபொலிய என்றார், இவ்விருவரும் ஒரு கனியையிரண்டு புட்களருந்து மாறுபோல் இருவருமனுபவித்துக் களித்துவர இவளிருப்பதற்குத் தவஞ்செய்து இடம்பெறல் எங்கேயிருக்க எண்ணியிவ்வாறு வருந்துகின்றாளென்பார், இடையேபோய் என்றார். சங்கே கலையே என்பதன்கணேகாரம் எண்ணும்பொருட்டு, அவ்விருவரிருக்க இவளிடம்பெறுதல்ஐயமிலைத்தென்பார், எங்கேயிருக்க இவள் என்றார், இது இறைவனிடத்து அன்புற்று அவனையடைய வேண்டி ஆவலுற்றஆன்மநிலை கூறியதாம். இடையேபோய்எனவும்இடைபுக்கு எனவும் பாட பேதங்கூறுப. இரண்டிற்கும் பொருள் ஒன்றே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருக்கு மருதினுக் குள்ளிமையோர்களு நான்மறையு
நெருக்கு நெருக்கத்து நீளகத்துச்சென்று மீளவொட்டாத்
திருக்குமறுத்தைவர் தீமையுந் தீர்த்துச்செவ் வேமனத்தை
யொருக்குமொருக்கத்தி னுள்ளே முளைக்கின்ற வொண்சுடரே. ()

(இ - ள்.) இமையோர்களும்-தேவர்களும், நான்மறையும்-நான்குவேதங்களும், நெருக்கும் (இறைவனைக்காணவேண்டி) நெருக்குகின்ற, நெருக்கத்தும்-நெருங்கியவிடத்தும், நீள் அகத்து-பரந்த உலக ஆசையின்கண் சென்று-மனதைச் செலவிட்டு, மீளஒட்டா-அதனை யிறைவன்றிருவடிக்கண் கொண்டுகூட்டாத, திருக்கும் அறுத்து-மாறுபாட்டினையும் போக்கி, ஐவர்-பஞ்சேந்திரியக்கள்வராகிய ஐவரது தீமையும் தீர்த்து-தீமையையும் போக்கி, செவ்வே - (அநிலஞ்சேராவிளக்கதுபோல் இறைவன்றிருவடிக்கண்மனத்தினை) செம்மையாக, ஒருக்கும் - ஒடுங்கச்செய்கின்ற; ஒருக்கத்தின் உள்ளே - ஒடுக்கத்தில், முளைக்கின்ற - முளைத்தெழுகின்ற, ஒண்சுடர்-ஒள்ளியசுடர், மருதினுக்குள் - மருதவனத்து, இருக்கும் - நாம் எளிதின்வணங்கிப் பாசநீக்கமடைய எழுந்தருளியிருக்கும். எ-று.

(கு - ரை) தேவர்களும் நான்கு வேதங்களும் பல்கால் ஆராய்ந்து ஓய்ந்த நிலையிலும், மெய்ஞ்ஞானிகளது உள்ளத்துமிருக்கும் ஒளி, நம்பொருட்டுத் திருவிடைமருதூரில் முளைத்திருக்கின்றது அதனைத் தரிசித்துப் பாசநீக்கமடைக என்பது கருத்து. தேவர்களும் நம்மையொத்துப் பொருள்களிடத்து அவாக்கொண்டாரும் பெண்களிடத்துக்காதல் கொண்டாருமாக இருத்தலின் அவ்வகை யிருப்பாரொழிய இமைக்காது அவன் திருவடிக்கண் மனதைச் செலுத்தி யவனை மனக்குகையில் கொண்டாரை யீண்டுக்கூறிய தென்பார், அநந்யம்பட இமையோர் என்றார். வேதங்க ணான்குஞ் சுத்த மாயா தோற்றத்தனவாதலின்

அவை இறைவனைக் காணுவாயினும் அவையவனைத்தேடி முடிந்த அந்தத்தில் காணப்படுவோனாதலின் நான்மறையு நெருக்கும் நெருக்கத்து என்றார். தான்கொண்ட அவாவின்வரையுலகத்து மண் பெண் பொன் என்னுமிவற்றிடைப் பதிந்து அவற்றைவிட்டு நீங்காதிருத்தலின் நீளகத்துச் சென்று மீளவொட்டா என்றார். மேற்கூறிய விஷணுத்திரயத்தில் மனதைச் செலுத்தும் திருக்கு ஒழிக என்பார், திருக்கு மறுத்து என்றார், திருக்கை நீங்கினாராயினும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழிச்சென்று அல்லற்படுதலையுமொழிக என்பார், ஐவர்தீமையுந் தீர்த்து என்றார் அஃறிணையாகிய இந்திரியங்களை உயர்திணையாகக்கூறினார் இழிவு நோக்கி என்க. இது வழுவமைதி. செவ்வேமனத்தை யொருக்குதவாவது - பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியும், ஈடணைத்திரயத்தின் வழியும் மனத்தைச் செலுத்தாமல் அவன் திருவடிக்கண் மனத்தை யொடுக்குதல், ஆங்கு அவன் றிருவருள் தோன்றுமாதலின் அதனை முளைக்கின்ற வொண் சுடர் என்றார்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சுடர்விடு சூலப் படையினை யென்றும்
விடையுகந் தேறிய விமல வென்று
முண்ணு நஞ்ச முண்டனை யென்றுங்
கண்ணுற்காமனைக் காய்ந்தனையென்றுந்
திரிபுரமெரித்த சேவக வென்றுங்
கரியுரி போர்த்த கடவு ளென்று
முரகம் பூண்ட வுரவோ யென்றுஞ்
சிரகஞ் செந்தழ லேந்தினை யென்றும்
வலந்தரு காலனை வதைத்தனை யென்றுஞ்
சலந்தர னுடலந் தடிந்தனை யென்று
மயன்சிர மொருநா ளரிந்தனை யென்றும்
வியந்தவா ளரக்கனை மிதித்தனை யென்றுந்
தக்கன்வேள்வி தகர்த்தனை யென்று
முக்கிரப் புலியுரி யுடுத்தனை யென்று
மேனமு மன்னமு மெட்டா தலமர
வானங்கீழ்ப்பட வளர்ந்தனை யென்றுஞ்
செழுநீர் ஞாலஞ் செகுத்துயி ருண்ணு
மழல்விழிக் குறளை யமுக்கினை யென்று
மினையன வினையன வெண்ணில் கோடி
நினைவருங் கீர்த்தி நின்வயிற் புகழ்த
றுளக்குறு சிந்தையேன் சொல்லளவாதலி
னளப்பரும் பெருமைநின் னளவல தாயினு
மொன்றி னேயாப் புன்மொழி கொண்டு

நின்னை நோக்குவ னாதலி னென்னை
யிடுக்கண் களையா வல்லற் படுத்தா
தெழுநிலை மாடத்துச் செழுமுகி லுறங்க
வடித்துத் தட்டி யெழுப்புவ போல
நுண்டுகிற்பதாகை கொண்டுகொண் டுகைப்பத்
துயிலி னீங்கிப் பயிலும் வீதித்
திருமரு தமர்ந்த தெய்வச் செழுஞ்சுட
ரருள்சுரந் தளிக்கு மற்புதக் கூத்த
கல்லா னெறிந்த பொல்லாப் புத்த
னின் னினைந் தெறிந்த வதனா
லன்னவன் றனக்கு மருள்பிழைத் தின்றே. (உரு)

(இ - ள்.) சுடர்விடு - ஒளிகின்ற, சூலப்படையினை - சூலாயுதத்தினை யுடைய, என்றும்-எனக்கூறியும், விடை உகந்து - இடபத்தினை விரும்பி, ஏறிய - ஆரோகணித்த, விமல என்றும்-நிருமலன் என்றும், உண்ணா - எவராலும் உண்ணப்பெறாத, நஞ்சம் - விஷத்தினை, உண்டனையென்றும் - உண்டாய் என்றும், கண்ணால் - நெற்றி நேத்திரத்தால், காமனை-மன்மதனை, காய்ந்தனை யென்றும்-சோபித்தாயெனவும், திரிபுரம் எரித்த-முப்புரங்களையும் தீக்கிறையாக்கிய, சேவக என்றும் - வீரமுடையானே எனவும், கரிஉரிபோர்த்த - யானையின் தோலினைப் போர்த்துக்கொண்ட, கடவுள் என்றும் - இறைவன் எனவும், உரகம்பூண்ட - சர்ப்பத்தினைப் பணியாப் பூண்ட, உரவோய் என்றும் - பெரியோய் எனவும், சிரகம் - கபாலத்தினையும், செந்தழல் - செந்நிறத்தழலினையும், ஏந்தினை யென்றும் - ஏந்தினாய் எனவும், வலம்தரு - வெற்றிதங்கிய, காலனை-யமனை, வதைத்தனை யென்றும் - வதைசெய்தாய் எனவும், சலந்தரன் உடலம் - சலந்தராசுரனது உடலை, தடிந்தனை யென்றும் - அறும்படிசெய்தாய் எனவும், அயன்சிரம்-பிரமனது தலையினை, ஒருநாள்-ஒரு கற்பத்தில், அரிந்தனை யென்றும் - கிள்ளினாய் எனவும், வியந்த - எல்லாராலும் புகழப்பட்ட, வாள்-வாளைத்தாங்கியுள்ள, அரக்கனை-இராவணாசுரனை, மிதித்தனை யென்றும்-காலால்மிதித்து அமுக்கினாய் எனவும், தக்கன்வேள்வி - தக்ஷப்பிரஜாபதியின் யாகத்தினை, தகர்த்தனை யென்றும் - அழித்தாய் எனவும், உக்கிரப்புலியுரி - கோபாவேசமுள்ள புலியினது தோலை, உடுத்தனை என்றும் - உடுத்தாய் எனவும், ஏனமும் அன்னமும்-வராகவுருக்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியும் அன்னத்தினுருக் கொண்ட பிரமதேவனும், எட்டாது - அடிமுடிகளைக் காணாமல் அலமர - மனந்தடுமாற, வானம் கீழ்ப்பட - ஆகாயம் கீழ்ப்பட்டுப் போம்படி, வளர்ந்தனை ஓங்கினாய், என்றும் - எனவும், செழுநீர்ஞாலம் - வளம் உள்ள நீர்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளாரை, செகுத்து - கொன்று, உயிர் உண்ணும் - உயிரினையுண்ட, அழல்விழிக்குறளை - நெருப்பினை யொத்த கண்களை யுடைய முயலகாசுரனை, அமுக்கினை என்றும் - திருவிரலால் அமுக்கி முதுகினை யொடித்தாய் எனவும், இனையன இனையன

இவ்வகைப்பட்ட கிருத்தியங்கள், எண்ணில் கோடி-பலகோடியாம், நினைவு அரும் - எண்ணுதற்கும் அருமையான, கீர்த்தி - புகழ்களை, நின் வயின் - உன்னிடமாக, புகழ்தல் - புகழ்ந்து கூறுதல், துளக்குறு - (ஒரு இடத்து நிலைபேறின்றி) யுலாவிவரும், சிந்தையேன்-மனமுடைய அடியேனது, சொல்லளவு-சொல்லினளவாக நிற்கும், ஆதலின் - ஆதலால், அளப்பு அரும் - இவ்வளவினது என்று அளத்தற்கருமையான, பெருமை - கீர்த்தி, நின் அளவு அல்லது-தேவரீர் புகழ்ச்சியினளவேயாம், ஆயினும் - அவ்வகையிருக்கினும், ஒன்றினேயா - ஒன்றாலும் பொருத்தம் இல்லாத, புல்மொழிகொண்டு, அற்பமாகிய சொற்களைக்கொண்டு, நின்னை நோக்குவன் - தேவரீரது திருவருளை யெண்ணியிருக்கின்றேன், ஆதலின் - ஆகையால், என்னை - அடியேனது, இடுக்கண் - பிறவித்துன்பங்களை, களையா - நீக்கி, அல்லல்படுத்தாது - துன்பத்தினைச் செய்யாமல், ஏழுநிலை - ஏழுநிலைகளைக்கொண்ட, மாடத்து -உப்பரிகையின் மீது, செழுமுகில் - நீர்வளமுள்ள மேகம், உறங்க - உறங்கியிருக்க, அடித்துத்தட்டி - அதனை அடித்து தட்டி, எழுப்புவபோல - எழுப்புவனபோல, நுண்துகில் பதாகை - நுண்ணிய சீலைகளைக் கொண்டு கட்டிய கொடிச்சீலைகள், கொண்டு கொண்டு - பலமுறைஅடித்துக்கொண்டு, உகைப்ப-செலுத்த, துயிலின் நீங்கி - (அம்மாடத்து தங்குவோர்) நித்திரைவிட்டு எழுந்து, பயிலும் வீதி - உலாவுகின்ற வீதிகளைக்கொண்ட, திருமருது-திருவிடைமருதூரின்கண், அமர்ந்த - எழுந்தருளியிருந்த, தெய்வச்செழும் சுடர் - தெய்வமாகிய செழிப்புள்ள சுடரொளியானே, அருள்சுரந்து - திருவருள் சுரந்து, அளிக்கும் - கொடுக்கின்ற, அற்புதக்கூத்த-வியக்கத்தக்க திருநடனம் வல்லானே, கல்லால் எறிந்த - கல்லால் வீசியெறிந்த, பொல்லாப்புத்தன் . பொல்லாத புத்தராகிய சாக்கிய நாயனார், நின்நினைந்து-தேவரீரை மனத்திடங்கொண்டு எண்ணி, எறிந்தஅதனல்-தேவரீர் மீதுகல்லினைவிட்டு எறிந்த அக்காரணத்தால், அன்னவன்தனக்கும் - அவ்வகைகல்லை விட்டெறிந்த கொடியோனுக்கும், அருள்பிழைத்ததுஇன்று - தேவரீரது திருவருள் தவறினதுஇன்று. (ஆதலால் என்பொருட்டுத்திருவருள் செய்வாயாக) எ - று.

(கு - ரை.) இச்சாஞானக்கிரியைகள் மூன்றும் மூவிலைய சூலவடிவாய் நின்ற தென்பதைக்குறித்தற்கு சூலப்படையினை என்றும், சர்வசங்கார காலத்து அனைத்துமழியத் தருமம் ஒன்றே இறைவனைச்சரணடைய அதனைவாகனமாகக் கொண்டோதலின் விடை . விமல எ-ம், தேவர் அஞ்சப் பாற்கடற்பிறந்த நஞ்சத்தை யமுது செய்தமையின் உண்ணு...முண்டனை எ-ம், இறைவனைமதியாது அவன் மீது ஏவிய அம்பின் வலிகெடவும், காமன் சாம்பராகவும் தீவிழியானோக்கினமையின் திரிபுரம்...சேவக - எ-ம், கஜாசுரன் என்பவன் இறைவனை நோக்கி விழுங்கவர அவனுடலுள் புகுந்து அவனுடலைப்பிளந்து வெளிவந்து தோலைப்போர்த்துக் கொண்டமையின் கரி...கடவுள், எ-ம், தாருகவனத்து ருஷிகளேவிய அரவங்களை வெருட்டித் தம்மை யபயமென்றடைந்த அரவுகளைப் பணியாக் கொண்டமையின் உரவம்...உரவோய் எ - ம், அத்தாருகவனத்து இருடிகளேவிய அழலைக்கரத்திற் கொண்டமை

யின், சிரகம்...ஏந்தினை - எ - ம், மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு யமனையுதைத்தமையின், வலம்...வதைத்தனை - எ-ம், தம்மிடம் யுத்தத்திற்கு வந்தசலந்தராசுரனைவேதியவுருக்கொண்டு காலாற் சக்கிரவடிவமாகக் கோடுகீறி அசனையெடுக்கச் செய்து அவனைத் தொலைத்தமையின், சலந்தரன்...நடிநதனை - எ - ம, இறைவனைக் கண்டு பிரமனது சிரங்களி லொன்று நகைக்க அதனது செருக்கைப் போக்க எண்ணி அதனது நடுச்சிரத்தினைக் கிள்ளினமையின் அயன்...அரிந்தனை - எ - ம்,இராவணன் தன்தாயின் பொருட்டுத்திருக்கைலையைப் பெயர்க்கையில் திருவிரலாலூன்றி அவனது வலியடக்கியருள் சுரந்தமையின் வியந்த...மிதித்தனை - எ - ம், தம்மையெண்ணாது வேள்விசெய்த தக்கனது வேள்வியைத்தகர்த்தமையின் தக்கன்...தகர்த்தனை, எ - ம், வியாக்ராசுர னிறைவனை யெதிர்க்க அவனுயிர் போக்கினமையின் உக்கிர...உடுத்தனை - எ-ம், விதிவிஷ்ணுக்கள் அன்னமும் ஏனமுமாகி அடிமுடிதேடியலமர நீண்டமையின் - ஏனமும்...வளர்ந்தனை - எ - ம், முயலகனென்னும் அசுரன் இறைவனிடம் போர்கருதிவர அவன்முதுகிற் மிதித்து நடருசெய்தமையின் செழுநீர்...அழுக்கினை - எ - ம், கூறினார். அடியேன் சிறிதே கூறினேன் இவ்வகைநிக்ர காநுக்ரககிருத்தியங்கள் பலவுளவென்பார், எண்ணில்கோடி என்றார். தேவரீரது பெருமையைப்புகழ்தல் என்சொல்லின் வரைத்தேயாம் உன்கீர்த்தி அதின் அடங்காது மிகும் என்பார், சொல்லளவு ... நின்னளவு அல்லது என்றார், சாக்கியநாயனார் தேவரீரை யகத்தெண்ணியும் புறத்தில் தம் மதத்தவர்க்குச் சார்பாகவும் எண்ணியெறிந்த கல்லினை மலராகக் கொண்டு அருள் சுரந்தளித்த பெருங்கருணைக்கடலாதலின் அடியேன்பொருட்டுத்திருவருள் செய்தாள்க என்பார், கல்லால்...அரும்பிழைத்தின்றே என்றார் ஒன்றினே யாப்புன் மொழி என்பதற்கு என்றன்வாயிற் புன்மொழிஎனவும பாடபேதங் கூறுவர்.

நேரிசை வெண்பா.

இன்றிருந்து நாளை யிறக்குந் தொழிலுடைய
புன்றலைய மாக்கள் புகழ்வரோ - வென்றிமழு
வாளுடையான் றெய்வ மருதுடையா னாயேனை
யாளுடையான் செம்பொன் னடி. ௨௯.

(இ - ள்.) வென்றி - வெற்றிதரத்தக்க, மழுவாள் உடையான் - மழுவாகிய வாளையுடையான், தெய்வமருது உடையான் - தெய்வத்தன்மை தங்கிய திருவிடைமருதூரைத்திருக் கோயிலாக் கொண்டவன், நாயேனை - நாயையொத்த அடியேனை, ஆள்உடையான் - அடிமையாகக் கொண்டவன், செம பொன் அடி - செந்நிறத்த பொன் போலுந்திருவடிகளை, இன்று இருந்து - இன்றைக்கு இருந்து, நாளை இறக்கும் - நாளையிறந்து கெடும், புன்தலைமாக்கள் - சிற்றறிவுடைய மனிதர்கள், புகழ்வரோ - புகழ்வார்களோ புகழார் - எ - று. அற்பஆயுளுள்ளார். இறைவனிடத்து வன்மை கொண்டிறப்பரேயன்றிப் பூர்ணயுளுள்ளவர்கள் அவனைப்புகழ்ந்து வணங்கி முத்தியடைவர் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) மானிடப்பிறவியருமையுடைத்தேனும் அதுகொண்ட உடல் நீரிற்குமிழி நீரிலெழுத்துப்போல் நெருநலிருந்தானின்றில்லை என்று கூறும்வகைத்தாயழிந்து பாழ்படுதலினாலும், அதனைக்கொண்ட ஆன்மா அநுபவிக்க வேண்டிய பொருள்களிடத்து உள்ள அவாமுற்றுப்பெறாது அழிதலானும் இவ்யாக்கையும் அது கொண்ட அவர்களும் நிலையா என்பார், இன்றிருந்துநாளையிறக்குந் தொழிலுடைய என்றார், இங்ஙனம் ஒருமொழி யொழிதன்னினங் கொள்ளற்குறித்தேயென்றதான் இளமை,செல்வமும் நில்லாஎன்பதும்பெறப் பட்டது. ஆன்மாக்களிறத்தல் பிறத்தல் களையேதாம் கொண்டகர் மந்தேயுந்துணையும் தொழிலாக்கொண்டிருத்தலின் தொழிலுடையஎன்றார். இவர்கள்வேண்டிய வேண்டியாங் குதவுங்கற்பகத் தருவிருக்க அதனிடைச் செல்லாது காஞ்சிரங்காயினு மரத்திடைச்சென்று வருந்தும் விழலர்போல் இம்மை மறுமைகளாகிய எம்மையினுந்தாயினு மதிகமாய்க் காத்தளிக்கும் இறைவனை விட்டு முத்திதரவல்ல ரல்லாத ஏனைய தேவர்களிடத்து முத்திவேட்டுவாளா அழிவாரறிவிலர் என்பார், புன்றலைய மாக்கள் என்றார். இவ்வகை யார்கள் இறைவனை வணங்காமலும் அவன் புகழ்படியாமலு மிருத்தல் அவரது குற்றமல்லகாண் அவர் கொண்ட கன்மம் அவர்களைப் புண்ணியத்தில் நுழையாவகை செய்கின்றது என்பார், புகழ்வரோ என்றார். இறைவனுக்கு வாளும் ஆயுதமேனும் இறைவனது சகளத்திருமேனியாகிய சோமாஸ்கந்த மூர்த்த முதலியதிருவுருவங்களில் மழுவொன்றேயாயுத மாகக் கூறலின் தனையிரு பெயரொட்டாகக் கூறினும். இதனால், முத்திவேண்டுவோர் இறைவனைப்பரவுதற்குபாயங் கூறப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடியாயிரந்தொழி லாயிரமாயிர மாயிரம் பேர்
முடியா யிரங்கண் கண்மூவாயிரமுற்று நீறணிந்த
தொடியா யிரங்கொண்ட தோளிரண்டாயிர மென்றுநெஞ்சே
படியாயிராப்பகற் றென்மருதாளியைப் பற்றிக்கொண்டே.

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே ; அடி ஆயிரம் - திருவடிகளை ஆயிரமாகும், தொழில் ஆயிரம் - அவனது கிருத்தியங்கள் பல் ஆயிரம் ஆகும், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர் - பல்லாயிரந் திருநாமங்கள் அவனுக்குளவாம், முடி ஆயிரம் - அவன் திருமுடிகள் பல ஆயிரமாகும், கண்கள் மூஆயிரம் - திருநேத்திரங்கள் மூன்று ஆயிரங்களாகும், முற்றும - முழுதும், நீறு அணிந்த - விபூதியினை அணிந்த,தொடி ஆயிரங்கொண்ட - ஆயிரங் கடகங்களையணிந்த, தோளிரண்டாயிரம் - தோள்கள் இரண்டாயிரமாகும், என்று - என்று, அவனதுபுகழினை யெடுத்துக்கூறி, தென்மருது ஆளியை-தெற்கின்கண்ணுள்ள மருதூரிலெழுந்தருளி யிருப்போனாகிய மருதவனத்துமணியினை, பற்றிக் கொண்டு - உறுதியாக உளத்திடைப்பதித்து, இராப்பகல் - இரவும் பகலும், படியாய் அவன் திருப்புகழை யோதுவாய் எ - று. இறைவன் எங்குளன் அவனைத்தியானிக்கு முறை யெங்ஙனே யென்று கவலை யுறுகின்ற மனமே

அவனுக்குத் திருவடிகள் பல, அவன் கொண்ட தொழில்கள் எண்ணிறந்தன, அவன் திருவடிகள் பல்லாயிரம் கண்கள் பலமூவாயிரங்கள் ஆதலால் அவனை யெவ்வுருவத்தினும் யாண்டுந் தியானிப்பாயாக என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) ஆன்மாத்தான் நற்கதியடைதற்குப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டது அவன் திருவடியாதலால் முகங் கண் சிர முதலியவற்றைக் கூறாமல் அடி ஆயிரம் எனத் திருவடியைக் கூறினார். அவன் தன்னை யடையும் ஆன்மாக்களை முத்திக்கண் சேர்க்கும் வகைப் பஞ்சகிர்த்தியத்தைச் சராசரப் பொருள்களிடத்துச் செய்து வருதலின் தொழிலாயிரம் என்றார். அங்ஙனம் பலவடியும் பல முடியும் பலதொழிலுங் கொண்டான் திருநாமமென்னை யென்பார்க்கு ஒரு நாமம் ஓருருவ மொன்று மிலாற்காயிரமாயிரந் திருநாமம் உண்டு காண் எனபார் ஆயிரம் ஆயிரம்பேர் என்றார். அவனுக்கு யாண்டும் திருமுடி என்பார், முடி ஆயிரம் என்றார். அவனுக்குச் சோம சூர்யாக்னி மூன்றும் மூன்று கண்களாதலின் அவனது ஆயிரந் திருமுடிக் கேற்பக் கண் கண் மூவாயிரம் என்றார். நினைந்து எழுவார் வினை வளநிருக நீறணியும் இறைவன் நீறுபூத்த நெருப்பை யொத்துத் தனது திருமேனிக்கண் விபூதியினை யணிந்து இருத்தல் நோக்கி முற்றும் நீறணிந்த என்றார். இறைவற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் திருத்தோள்களாதலின தோடியாயிரங் கொண்ட தோளிரண்டாயிரம் என்றார். இதனை "ஆயிரங் கமல ஞாயிறுயிரமுக்கண் முககரசரணத்தோன்பா யிருங்கங்கை பனி நிலாக் கரந்தபடர் சடை மின்னு பொன்முடியோன், வேயிருந்தோளியுமை மணவாளன் விரும்பிய மிழலை சூழ் பொழிலைப், போயிருந்தேயும் போற்றுவார் கழல்கள் போற்றுவார் புரந்தராதிகளே எ - ம். எண்ணில் பல்கோடி சேவடி முடிகளெண்ணில் பல்கோடி திண்டோள்க, ளெண்ணில் பல்கோடிதிருவுருநாமமேர்கொள் முக்கண்முகமியல்பு, எண்ணில் பல்கோடி யெல்லைக் கப்பாலாய் நின்றைஞ்ஞூற்றந்தணரேத்து, மெண்ணில் பல்கோடி குணத்தொழில் வீழியிவர் நம்மையாளுடையாரே." எ - ம். வருவன வற்றாற் காண்க. இராப்பகற்றென் மருதாளியை பற்றிக் கொண்டே யென்றமையால் நீ பாவனுதிதனுகிப் பல்லாயிரம் உறுப்புகள் கொண்ட நிட்களவுருவாய்த் தியானித்தல் மாட்டாயா யினவனையோர் திருவுருக்கொண்டானாகப் பாவித்து அல்லும் பகலும் அவனடிக்கண் பக்தி செய்யின் உய்வாய் எனபது பெறப்பட்டது. அவனை மனதிலெண்ணி அவன் திருநாமத்தினை வாயாற் கூறிக் கொண்டிருத்தல் வேண்டுமென்பார், படியாய் எனறார்போலும்.

இணைக்குறளாசிரியப்பா

கொண்டலி னிருண்ட கண்டத் தெண்டோட்
செவ்வா னுருவிற் பையர வார்த்துச்
சிறுபிறை கிடந்த நெறிதரு புன்சடை
மூவா முதல்வ முக்கட் செல்வ
மீதய (?)தய திருவிடை மருத

மாசறு சிறப்பின் வானவ ராடும்
பூசத்தீர்த்தம் புரக்கும் பொன்னி
யயிரா வணத்துறை யாடு மப்ப
கைலாய வாண கௌரி நாயக
நின்னை வணங்கிப் பொன்னடி புகழ்ந்து
பெரும்பதம் பிழையா வரம்பல பெற்றோ
ரிமையா நெடுங்க ணுமையா ணங்கையு
மழைக்கட் கடத்துப் புழைக்கைப் பிள்ளையு
மமரர்த் தாங்கும் குமர வேளுஞ்
சுரிசங் கேந்திய திருநெடு மாலும்
வான்முறை படைத்த நான்முகத் தொருவனுந்
தாருகற் செற்ற வீரக்கன்னியும்
நாவின் கிழத்தியும் பூவின் மடந்தையும்
பீடுபெர் தோற்றத்துக் கோடி யுருத்திரரு
மாணுப் பெருந்திறல் வானோர் தலைவனுஞ்
செயிர்தீர் நாற்கோட் டயிரா வதமும்
வாம்பரி யருக்கர் தாம்பன் னிருவருஞ்
சந்திர னொருவனுஞ் செந்தீக் கடவுளு
நிருதியுஞ் சமனுஞ் சுருதிக ணன்கும்
வருணனும் வாயுவு மிருநிதிக் கிழவனு
மெட்டு நாகமு மட்ட வசுக்களு
மூன்றுகோடி யான்ற முனி வரும்
வசிட்டனுங் கபிலனு மகத்தியன் றானுந்
தும்புரு நாரத ரென்றிரு திறத்தரும்
வித்தகப் பாடன் முத்திறத் தடியருந்
திருந்திய வன்பிற் பெருந்துறைப் பிள்ளையு
மத்தகு செல்வத் தவமதித் தருளிய
சித்த மார்சிவ வாக்கிய தேவரும்
வெள்ளை நீறு மெய்யிற் கண்டு
கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து
மோடும் பன்னரி யூளைகேட் டரனைப்
பாடினவென்று படாம்பல வளித்துங்
குவளைப் புனலிற் றவளைய ரற்ற
வீசன் றன்னை யேத்தின வென்று
காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும்

வழிபடுமொருவன் மஞ்சனத் தியற்றிய
செழுவிதை யெள்ளைத் தின்னக்கண்டு
பிடித்தலு மவனிப் பிறப்புக் கென்ன
விடித்துக் கொண்டவ னெச்சிலை நுகர்ந்து
மருத வட்டத் தொருதனிக் கிடந்த
தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி
யும்மைப் போல வெம்மித் தலையுங்
கிடக்க வேண்டுமென் றடுத்தடுத் திரந்துங்
கோயின் முற்றத்து மீமிசைக்கிடப்ப
வாய்த்த தென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங்
காம்பவிழ்த் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு
வேம்புகட் கெல்லாம் விதான மமைத்தும்
விரும்பின கொடுக்கை பரம்பரற் கென்று
புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த
பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரு
மினைய தன்மைய ரெண்ணிறந் தோர்க
ளனைவரு நிற்க யானுமொருவன்
பத்தி யென்பதோர் பாடு மின்றிச்
சுத்த னாயினுந் தோன்றாக் கடையே
னின்னை
யிறைஞ்சில னாயினு மேத்தில னாயினும்
வருந்தில னாயினும் வாழ்த்தில னாயினுங்
கருதி யிருப்பன் கண்டாய் பெரும
நின்னல கனைத்து நன்மை தீமை
யானவை நின்செய லாதலி
னானே யமையு நலமில் வழிக்கே. (உஅ)

(இ - ள்.) கொண்டலின் - மேகத்தை யொத்து, இருண்ட - இருளி னிறங் கொண்ட, கண்டத்து - திருக்கண்டத்தினையுடைய, எண்தோள் - திரு அஷ்ட புஜங்களுடனியைந்த, செவ்வான் உருவில் - செவந்த ஆகாயத்தைப் போலுந்திருவுருவில், பை அரவு - படத்தினைக்கொண்ட பாம்பினை, ஆர்த்து- கட்டி, சிறுபிறை கிடந்த - சிறியபிறைதங்கிய, நெறிதரு புன்சடை - நெறித் தலைக்கொண்ட அறுகுதங்கிய - சடைமுடியணிந்த, மூவாமுதல்வ - அறியாத முதற்பொருளானவனே, முக்கட்செல்வ - மூன்றுதிருநேத்திரங்களைக் கொண் டபெருஞ் செல்வ வாழ்க்கையனே, தேவ தேவ - தேவர் களாயுள்ளார்க்குந் தேவனே, திருவிடைமருத - திருவிடை மருதூரையிடமாகக் கொண்டானே, மாசறு சிறப்பின் - குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய, வானவர் ஆடும்- தேவர்கள்

முழுகும், பூசத்தீர்த்தம்-பூசத்தீர்த்தத்தினையும், பொன்னிபுரக்கும்-காவிரியாற்காக்கப்படும், ஐராவணத்துறை - ஐராவணத்துறையினையும், ஆடும் - திருமஞ்சன தீர்த்தமாகக் கொண்டாடும், அப்ப - பிதாவாயினனே, கைலாயவாண-திருக்கைலையை வாழுமிடமாகக் கொண்டவனே, கௌரிநாயக-கௌரியெனும் திருப்பெயர்பூண்ட உமைக்குத் தலைவனே, நின்னைவணங்கி - தேவரீரைவணங்கி, பொன் அடிபுகழ்ந்து - உமது திருவடிப் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து, பெரும்பதம் பிழையா - பெரியநற்பதவி யினின்று தவறுதலில்லாத, வரம்பல - பலவரங்களை, பெற்றோர் - பெற்றவர்கள், (யாவர் எனின்) இமையா - இமைத்தல் இல்லாத, நெடுங்கண் - விசாலமாகிய கண்களைக்கொண்ட, உமையாள் நங்கையும் - உமையவளாகிய பிராட்டியும், கண் - சிறியகண்களையும், புழைக்கை - துவாரமுள்ள துதிக்கையினையும், மழைகடத்து - மழைபோலு மதஜலத்தைக்கொண்ட, பிள்ளையும் - விநாயகக்கடவுளும், அமரர்த்தாங்கும் - (தேவர்களுக்கிடுக்கணேர்ந்தகாலத்துவராமலதனை) தடுத்துத்தாங்கும், குமரவேளும் குமாரக்கடவுளும், சுரிசங்கு - வலம் புரிவடிவாகச் சுரிந்துள்ள சங்கத்தினை, ஏந்திய - கரத்திற்றாங்கிய, திருநெடுமாலும்-விஷ்ணுமூர்த்தியும், வரன்-ஆகாயமேமுதலிய பூதங்களையும் மற்றவைகளையும், முறைபடைத்த - வரிசையாகச் சிருட்டிசெய்த, நான்முகத்துஒருவனும்-நான்குமுகங்களைக்கொண்ட ஒப்பற்றவனும், தாருகன் செற்ற-தாருகாசுரனைச்செயித்த, வீரக்கன்னியும்-வீரத்தைக் கொண்ட காளியம்மையும், நாவின்கிழத்தியும் - பிரமனது நாவினையிடமாகக் கொண்டு எல்லாக்கலைகளையுந்தரவல்ல சரஸ்வதியும், பூவின்மடந்தையும்-தாமரைமலரினையிடமாகக்கொண்ட இலக்ஷுமிதேவியும், பீடுஉயர்-பெருமையிற் சிறந்த, தோற்றத்து-காட்சியினைக் கொண்ட, கோடி உருத்திரரும்-உருத்திர கோடியரும், ஆறுப்பெருந்திறல் - கெடாத மிக்கவலிமை கொண்ட, வானோர் தலைவனும்-தேவர்களுக்குத தலைவனாகிய இந்திரனும், செயிர்தீர்-குற்றம் நீங்கிய, நால்கோட்டு-நான்குகொம்புகளைக்கொண்ட,ஐராவதமும்-ஐராவதமென்னும் தெய்வயானையும், வாம்-தாவுகின்ற, பரி-குதிரைகள் பூண்ட (தேர்களையுடைய,) அருக்கர் பன்னிருவரும்-பன்னிரண்டு சூரியர்களும், சந்திரன் ஒருவனும்-ஒருவனாகிய சந்திரனும், செம்தீக்கடவுளும் - செந்நிறத்தீக்கடவுளாகிய அக்னிதேவனும்; நிருதியும்-நிருதியென்னுந்திக்குப் பாலகனும், சமனும் - யமனும், சுருதிகள் நான்கும் - வேதங்கள் நான்கும், வருணனும் - (நீரின்கடவுளாகிய) வருணனும், வாயுவும் - (காற்றிற்குக்கடவுளாகிய) வாயுதேவனும், இருநிதிக்கிழவனும்-(சங்கநிதி பதுமநிதிகளென்னும், பெருநிதிகளுக்குத்தலைவனாகிய)குபேரனும், எட்டுநாகமும்-அஷ்டமாநாகங்களும்,அட்டவசுக்களும்-வசுக்கள் எண்மரும், ஆன்ற-கல்வி கேள்விகளால் நிறைந்த, மூன்றுகோடிமுனிவரும்-மூன்றுகோடி மகருஷிகளும், வசிட்டனும்-வசிட்ட மகருஷியும்,கபிலனும்-கபிலருஷியும், அகத்தியனும்-அகத்தியமகருஷியும், தும்புருநாரதர்-தும்புரு ருஷியும் நாரத ருஷியும், என்று - என்று கூறப்பட்ட, இருதிறத்தாரும்-இருவகைப் பட்டாரும், வித்தகப்பாடல் - வியப்புற்ற தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடிய, முத்திறத்து - சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், முதலிய மூவகையடியவர்களும், திருந்திய - திருத்தமாகிய, அன்பின் - அன்பினையுடைய, பெருக்

துறைப் பிள்ளையும் - திருப்பெருந்துறைப் பிள்ளையாகிய மாணிக்க வாசகச் சுவாமிகளும், அத்தகு செல்வத்து - அந்த மதிக்கத்தக்க செல்வத்தினை, அவமதித்தருளிய - அவமதித்திருந்த, சித்தம் ஆர் - இறைவன் திருவடிக்கண் மனத்தினை வைத்த, சிவவாக்கிய தேவரும்-சிவவாக்கிய தேவரும், வெள்ளை நீறு - வெண்மையாகிய விபூதி யினை, மெய்யில்கண்டு - அவனுடம்பிலிருக்க நோக்கி, கள்ளன் கையில் - திருடனது கையினிட மிருந்த, கட்டு அவிழ்ப்பித்தும் - கட்டாகிய தளையினை அவிழ்க்கக் கட்டளையிட்டும், ஓடும் பல் நரி - ஓடுகின்ற பல்நரிகளின், ஊளைகேட்டு - ஊளையிடும் ஒலியினைக்கேட்டு, அரனை பாடின என்று - சிவமூர்த்தியினை பாடின என்று, படாம் பல அளித்தும் - பலபோர்வைகளையவற்றிற்குத் தைத்திட்டும், குவளைப்புனலில்-குவளைக்கண் மலர்ந்துற்ற தடாகங்களில், தவளை அரற்ற-தவளைகள் சத்திக்க, ஈசன்றன்னை-சிவமூர்த்தியை, ஏத்தின என்று - துதித்தன என்று, காசும்பொன்னும்-மணிகளையும் பொற்காசுகளையும், கலந்து தூவியும் - விரவியவற்றிற்குத் தூவியும், வழிபடும் ஒருவன் - வழிபாடுசெய்யும் ஒருவன், மஞ்சனத்து - திருமஞ்சனத்தின் பொருட்டு, இயற்றிய - பதனிட்டுக் காயவைத்த, செழுவிதை எள்ளை-செழித்த விதையாகிய எள்ளினை, தின்னக்கண்டு - அவன் தின்னத் தாம் நோக்கி, பிடித்தலும், அவனைப்பிடித்தலும், அவன் இப்பிறப்புக்கு என்ன-அக்கள்வன் இனிவரும் பிறவியிலும் சிவமூர்த்திக்கு அடிமை செய்யும் பிறவி வேண்டுமென இவ்வாறு செய்தேன் என, இடித்து - அவனுக்குத் தாமும் அவ்வாறு பிறத்தலை விரும்புகிறேன் எனவுறுதி கூறி, எச்சிலை - அவனுண்ட எச்சிலை, கொண்டு - வாங்கி, நுகர்ந்து-உண்டு, மருதவட்டத்து - திருவிடைமருதில், தனிக்கிடந்த - தனித்துக்கிடந்த, ஒரு தலையைக்கண்டு - ஒருதலைக் கூட்டினை நோக்கி, தலை உற வணங்கி-தமது தலை பூமியில் பொருந்த வணங்கி, எம் இத்தலையும் - எமது இந்தத்தலையும், உம்மைபோல - நீர் இவ்விடைமருதின் வழியில் நல்லோர் பத தூளிபட்டுப் புண்ணிய முறுவதுபோல, கிடக்கவேண்டுமென்று - பூமியில் கிடக்கவேண்டும் என, அடுத்து அடுத்து - பலமுறை நெருங்கி, இரந்தும் - யாசித்தும், நாய்கட்டம் - நாயின் மலம், கோயின் முற்றத்து - திருக்கோயிலின் திருமுற்ற வாயிலின், மீமிசை - மேல், கிடப்ப - இருக்க, வாய்த்தது என்று-நமக்குத் திருப்பணியொன்றுகிடைத்ததென்று, எடுத்தும் - அக்கட்டத்தை தாமெடுத்தும், காம்பு அவிழ்த்து-காம்பு அற்று, உதிர்ந்த - கீழ்உதிர்ந்த, கனிஉருகண்டு - கனியின் உருவத்தினை நோக்கி, வேம்புகட்கு எல்லாம் - வேப்பம் விருக்ஷத்திற்கெல்லாம், விதானம் - மேற்கட்டிகளை, அமைத்தும் - அமைக்கும்படி கட்டளைதந்தும், விரும்பின - தாம்விரும்பிய எப்பொருளையும், பரம்பரற்கு - இறைவனுக்கு, கொடுக்கை - கொடுத்தல் (நலம் என்று) புரிகுழல் - புரிவாகிய கூந்தலையுடைய, தேவியை-மனைவியை, பரிவுடன்கொடுத்த - விருப்பத்துடன்கொடுத்த, பெரியஅன்பின்-மிக்க அன்பினைக்கொண்ட, வரகுணதேவரும் - வரகுணதேவ ரென்பாரும், இனையதன்மையார் - இவ்வகைத் தன்மையுடையார், எண் இறந்தோர்கள் - அளவு இல்லாதவர், அனைவரும்நிற்க - அனைவோரும் இருக்க, யானும் ஒருவன் - ஒருவனாகிய அடியேனும், பத்தி என்பது ஓர் - உமது திருவடிக்கண்

பக்தியென்கிற ஒரு,பாடும் இன்றி-பெருமையும் இல்லாமல்,சுத்தன் ஆயினும்-(கொலையாதித்தொழில்கள்தவிர்ந்த) சுத்தனுகவேனும்,தோன்ரு-காணப்படாத, கடைபேன் ஆன்மாக்களி லிறுதியாணவன், (ஆதலால்) நின்னை-தேவரீரை-இறைஞ்சிலன் ஆயினும் - வணங்கேன் ஆயினும், ஏத்திலன் ஆயினும்-துதியேன் ஆயினும், வருந்திலன் ஆயினும் - வருந்தி வணங்கேனுயினும், வாழ்த்திலன் ஆயினும் - வாழ்த்திலேன் ஆயினும், பெரும - பெருமானே, கருதியிருப்பன் - தேவரீரை எக்காலத்தும் மனத்திடை யெண்ணியிருப்பேன், கண்டாய் - அதனை நீயே அறிவாய், நின் உலகு அனைத்தும் - உலகம் எல்லாம் உனதுரிமை, நன்மைதீமை ஆனவை - (அவ்வுலகத்து ஆன்மாக்கள்செய்யும்) நலமும் தீங்குமாவன செயல்கள், நின்செயல் - தேவரீரது கருமங்கள், ஆதலின் - ஆகையால், நலம் இல்வழிக்கு - நலமில்லாத தீயவழிக்கு, நானே அமையும்-நான் ஒருவனே காட்டாகக் கூறல் அமையும், ஆதலால் காத்தருள் செய்க. எ-று.

இறைவனே தேவரீரை வணங்கிப் பெரும்பதம்பெற்ருேர் உமையாள் முதல் வரகுணதேவரிறுதியான பலருமிருக்க நான்ஒருவனும்பத்தியென்பதுசிறிதுமிலனுயினும் தேவரீரை மனத்திடை யிடைவிடாது தியானித்திருப்பேன் நீ உலக முதல்வன் எல்லாச்செயலும் உனது ஆகலின் அடியேனைக் காத்தருள்செய்க என்பது கருத்து.

(கு-ரை) இறைவனுக்கு எட்டுத்திக்குகளும் எண்டோள்களாதலின் எண்டோள் எனக்கூறினர், இருண்டகண்டம், செவ்வான உரு, பையரவுகூறியது மாறுபடுபொருணிலை. அநாதி நித்தியனுதலின் மூவாமுதல்வ என்ருர்.

திருவிடைமருதூரில் காவிரிக்குத் தென்சார்பில் நந்திதேவரால் காக்கப்படுக் கல்யாணதீர்த்தமெனப் பெயர்கொண்ட தீர்த்தம்ஒன்றுண்டு. அதில் ஸ்நானஞ்செய்ய நினைத்து எழுவதற்குமுன் பாவமனைத்தும் நீங்கும். அத்தீர்த்தத்தில் நாடோறும் படியினும் விசேடமேயாயினும், ஆதிவாரம் அதிகமாம, அதினும் அஸ்வநி நக்ஷத்திரமதிகம், அதிலும் அமாவாசையதிகம், அதினும் கிரகணபுண்ணியகாலம் அதிகம் இவை அனைத்திற்கும் தைப்பூசம் அதிகம்.“ அப்பூசமதிற் படிந்திடுதல் விசேடமாத லத்துறைக்குப் புகலுநாமம் தேசமுழுவதும் பூசத்துறையென்ன ” என்பதால் பூசத்துறை என்று பெயருண்டாயிற்று. எல்லா ஆன்மாக்களு மதின்மூழ்கி முத்தியடைந்ததாலதற்குக் கல்யாண தீர்த்தம் என்றும்பெயர். இதில் கார்க்கோடகன் மூழ்கிப் பரிச்சித்தைக் கடித்த பாபத்தினின்று நீங்கினன். நளன் கலிகொண்டகாலத்து மூழ்கிக் கலி நீங்கினன். பலபத்திரன் சூதபுராணிகரைக் கலப்பையாலெறிந்த பாவத்தை யிதின் மூழ்கிப் போக்கிக்கொண்டான்.இவ்வகைப் பலரும் மூழ்கிப் பாவம்நீங்கினர்.

காவிரியின்கணுள்ள கந்த தீர்த்தத்தின் தென்திசையில்உள்ள விக்கினேச தீர்த்தம் ஐராவணதீர்த்தமெனவும்பெறும். இதற்குஅப்பெயரெதினு லெய்தியதெனின் பூமகள் நாவின் செல்விக்கு ஒருபொன்னரிமாலைதர அதனை அவள் துருவாசமுனிவற்குக்கொடுத்தனள். அம்முனிவர் அதனைப்பெற்றுப்பொன்னுலகடைகையில் இந்திரன் பவனிவரக்கண்டு அதனை யவனுக்குத்தர அவ்விந்திர

னெதனைவாங்கி யானைமீதுவைத்தனன். அவ்யானையு மதனையெடுத்துவிலங் கின்றன்மையால் பூமியிற்றேய்த்தது. அதுகண்டமுனிவர் சினங்கொண்டு யானையினைக் காட்டானையாக வெனவும் இந்திரன் செல்வங்கடலிடைப்புக வும் சாப மிட்டனர். இவ்வகைச் சாபமேற்ற இருவருள் யானை காட்டி லலையுநாள் ஒருபகல் விக்கினேச தீர்த்தத்தினை யடைந்து அதில் மூழ்கச் சாபநீங்கி முன்னையுணர்வுதோன்றி யிறைவனைவணங்கி யருள்பெற்றுத் தேவ ருலக மடைந்தது, "நினைவரிய புகழ் விக்கினேசுர தீர்த்தத்துறை முன்னி லவு நாற்கோட், டனைய களிறுபடிந்தால் யிராவணத்துறை யென்றறையு நாமம்." என்றபடி விக்கினேசுர தீர்த்தத்தில் ஐராவத மூழ்கிப் பாவ நீக்க மடைந்தமையா லதற்கு ஐராவணத்துறை யென்று பெயருண்டாயிற்று. நீயும் சத்துவகுணமுடைய எனது தேவியும் அவ்வகையள் என்பார், அத னைக் குறிப்பிக்கக்கைலாயவாண எ-ம், கௌரிநாயக எ-ம், கூறினர். நின்னை வணங்கிப் - புகழ்ந்து, என்பதற்கு, நின்னருள் சுரந்து பொன்னடி பணிந்து எனவும்பாட பேதங் கூறுப. எத்தேவர் பதத்தினு முயர்பத மாதலின் இறை வன் பதத்தினைப் பெரும்பதம் என்றார். விசாலாக்ஷி யாதலின் இமையா நெடுங்கண், என இறைவியின் திருநயனத்தைக் கூறினர். புழைக்கைப் பிள்ளையாகிய விநாயகருக்கு மழைக்கடங் கூறினர். யானையின் முகமுடை மை கருதியிது உபசாரம். பிள்ளை யென்றார் இறைவற்கு மிக்க அன்புள்ள மை கருதி. தேவர்க்குப் பானுகோபன் முதலியோரால் உற்ற இடுக்கண் களைந்து காத்தமை நோக்கி அமரர்த்தாங்கும் குமரவேளும் என்றார். சுரி சங்கு என்பதில் சுரி, சாதி அடை. ஆகாயம் எல்லாப் பூதங்களுக்குமுதலாய் ஏனைய பூதங்களைத்தாங்கி நிற்றலின் வான்முறை படைத்த - எ-ம், பன்னிர ண்டுமதிக்குரிய சூரியர் என்பார், வாம்பரியருக்கர் தாம் பன்னிருவரும், எ-ம் புனலில் ஏடிடப்பச் சென்றிருத்தல் புத்தனார் தலையிலிடிவிழுதல்முதலிய பல அற்புதங்களைத் திருஞானசம்பந்தரும், கற்றூணிற் கட்டுண்டு கடலில் மிதத் தல், நீற்றறையினின்று நீங்குதல் முதலிய பலஅற்புதங்களைத் திருநாவுக்கர சுகளும், வெங்கரா வுண்டபிள்ளை யழைத்தல் முதலிய பல அற்புதங்களைத் திருநாவலூராளியும்செய்தமையின் அத்திருப்பதிகங்களின் உயர்வுதோன்றவித் தகப்பாடன் முத்திறத்தடியர் எ-ம், சிவனே வும்மிடத்து அருள் வேண்டும் வேண்டுமென அழுதடியடைந்த பெருந்திருவாளராதலின் திருந்திய அன்பிற் பெருந்துறைப்பிள்ளை யென்றார்.

செல்வத்தினை யவமதித்து இறைவன் திருவடிக்கண் மனத்தினைச் செலுத்தி முத்தியடைந்தமையின் அத்தகு.. சிவவாக்கிய தேவரும் என்றார். "வெள்ளை நீறு என்பதுமுதல் வரகுண தேவர் என்பதன் காறும் வரகுண தேவர்சரிதமாம். இவ்வரகுணதேவர் திருவாலவாயினை யரசாண்டுவந்து சுந்த ரேசபாதசேகரபாண்டியரதுதவத்தாற்றோன்றிப் பாண்டிநாட்டை யரசாண்டு வந்தனர். ஓர்நாள் அறநெறிப்படு வேட்டைமீதுசென்று வேட்டையாடுகையில் வேட்டத்தினூற்றத்தால் காலந்தவறச்சூரியன் மேற்றிசையடைந்தனன். பொ ழுது பட்டமையானரசன் விரைந்து குதிரையைச் செலுத்திவருகையில் வேதியனொருவன் வனத்திலுற்ற வடவிருக்கத்தடியில் துயின்றிருந்ததை

நோக்காது புரவியைச் செலுத்த அவனூரத்தில் புரவி அடிவைத்துச் சென்ற தால் வேதியனிறந்தனன். பாண்டியரிதனை யுணராது அரண்மனைபுகுந்து களிப்புற்றனர். உயிர் நீத்த அவ்வேதியனுடலை அந்தணர் அரசற்குக் காட்ட அரசன் றுணுக்குற்று அந்தோ தெரியாதிழைத்தேனென்றிரங்கி வேதி யற்கு வேண்டிய கொடுத்து ஈமக்கடன் செய ஏவினன். வேதியனைக்கொன்ற மையால் அரசனைப்பிரமகத்தியணுகித் தீமைபுரிய அரசனதனை நீக்கும் வகைப் பல யாகாதிகள செய்தும் செய்வித்தும் நீங்காமையால் கூட ஞயகனை யடை ந்து குறையிரபப இறைவன் அரசனை உன் மாட்டு விக்கிரமசோழன்படை யெடுதது வருவான். அவனை வென்று நீ பின்றொடர் கையில்நம்மை நாம் வழிபட்ட திருத்தலயாகிய திருவிடை மருதினை யடைந்து அவ்விடம பூசத் தீரதததில் நீராடி நம்மைத் தரிசிப்பாய் அக்காலத்துனைப்பற்றியபிரமகத்தி நீங்குமென்னும் ஆகாயவாணி கூறக்கேட்டு மகிழ்நதிருந்தனன் சிலநாள் செ ன்ற பிறகு விக்கிரமசோழன் வஞ்சிபூண்டு படை கொடுவந்து பாண்டியனைப் போர்ககழைத்து அவனாற்றற்குத்தோற்றுப் புறங்காட்டி யோடுகையில் பாண் டியன் தோற்றவனைப பின்றொடர் தலறமன்றேனும் அசரீரியின் வாக்கின்படி பின்றொடர்நது பொன்னி நாடடைந்து திருவிடை மருதூரை யணுகினன், அன்று பூசநாள் ஆகையால் அரசன் சோழனைப் பின்றொடர்தல் விட்டுப் பூசத்துறையில் மூழ்கிக் கீழைத் திருககோபுரத்தைத் தரிசித்து இறைவனைச் சேவிக்க உள்ளடைநதனன். அரசனைப்பற்றிய பிரமகத்தி யரசனுடன் செல் லுதறகஞ்சிக் கீழைக்கோபுர வாயிலினின்றது. அரசனும் மாசிற்கழிந்த மணி யேபோல பழிதீர்நது இறைவன் சந்நிதியிலிருக்க இறைவன் பாண்டியனை நோக்கி அரசனே யுன்னைத் தொடர்ந்த பிரமஹத்தி கீழைக் கோபுரவாயிலி லிருத்தலால் நீ மேலைக்கோபுர வாயிலால் மதுரையடைக என்று திருவாய் மலாநதனர். இதனைச் செவியேற்ற அரசன் அவ்வாறு திருக்கோயிலை யரி தினகன்று பிரிவாற்றாமையால் தன் பெயரால் ஒரு கோபுர மியற்றியவ்விடங் காலஙகடோறும் கண்ணுதலைத் தரிசித்திருந்தனன். ஒரு நாள் வரகுணதேவர் அரண்மனையில் களவனொருவன் களவு செய்து நீங்கக் காவலாளர் கடுகி அவ னைப் பிடித்துத் தளையிட்டு அரசன்முன் விடுததனர். அரசரும் அவன் உடம் பில்விபூதியணிநதிருத்தலைக்கண்டு இவர் ஒரு சிவனடியவர்போலு மிவர் சிவ னடியவர்பொருட்டுப்பொருள் வேண்டியிவ்வகை புரிந்தனரென்று அவனைப் பிணித்திருந்த தளையை நீககக்கட்டளையிட்டனராதலால் அடிகள் "வெளளை நீறு மெய்யிற் கண்டு கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப்பித்தும்." என்றார். மற்றோர் நாள் அரசர் அரண்மனைக்கண் கண்ணுறங்குகையில் நள்ளிரவில் நரிகள ஊளை யிட அவ்வொலி அரசர் காதில் அரவொலியாகக் கேட்பத் தேவர் அமைச்ச ரைக்கூவிச் சிவனடியவர்களின் ஒலிபோல் கின்றவையென்னையென அமைச் சர் அவை நரிகளின் ஊளையென்ன ஆயின் அவை குளிரால் வருந்திச் சகி யாது இறைவனைப்பாடுகின்றன போலு மென்று அந்நரிகளை வேடுவரால் துன்புறுத்தாது பிடிததுவரக் கட்டளையிட்டு அவற்றிற்கு உயர்ந்தபோர்வை களளித்துப் போக்கினராதலால் "ஓடும் பன்னரி யூளை கேட்டரனைப் பாடின வென்று படாம்பல அளித்தும்" என்றார். பின்னொருநாள், மழையின்

மிகுதியால் தவளைகள் அரற்ற அவை அரசருக்குச் சிவனடியவர் ஒலிபோல் கேட்க அமைச்சரை யழைத்து அவ்வொலிக்குக் காரணம் வினவினர். அவர்கள் அவை தவளைகளின் ஒலி யென்றனர். ஆயின் அவை மழை மிகுதியால் இரைபெறாது இறைவனை நோக்கிக் கூவுகின்றன போலு மென்று எண்ணிப் பொற்காசுகளுடன் பல ஆகாரங்களைக் கலந்து தூவ ஏவினராதலால், அடிகள் "குவளைப்புனலிற்றவளை யரற்ற ஈசன்றன்னையேத்தினவென்று காசும்பொன்னுங் கலந்து தூவியும்" என்றார். வேறொருநாள் சிவனடியவரொருவர் திருமஞ்சனத்தின் பொருட்டுச் சிறந்த எள்ளினை வெயிலில் காயவைத்திருக்க வழிச் செல்வானொருபேதை அவ்வெள்ளில் ஒரு பிடி எடுத்து வாயிலிட்டனன். சிவனடியவர் அவனை விழுங்கவொட்டாது அவ்வகைப்பிடித்து வரகுண தேவர்முன் விட்டனர். தேவர் ஏட இவ்வாறு செய்தனை யென வினவக் கள்வன், அரசே இவர் திருமஞ்சனத்தின் பொருட்டு எள்கொடுத்துச் சிவகதியடைய எண்ணி யிவ்வாறு இயற்றினர். அடியே னினிவரும் பிறவியில் அதனை யாட்டும் ஏறாகப் பிறந்து அப் புண்ணியத்தைப்பெறக்கருதி யிவ்வாறு செய்தேனென, அரசரும் இருக்கையினின்று திடுக்கெனக்குதித்து ஆயினவ் வெண்ணெயாட்டும் செக்கினை யிழுப்பவை யிரண்டெருதுகளன்றோ? அவற்றில் நீவி ரொரு எருதாயினுமொரு எருதாகியப் புண்ணியத்தைப் பெற வெண்ணுகின்றேனென்று அக்கள்வனது வாயிலிருந்தவெள்ளிற்பாதி கொண்டுண்டனராதலின் "வழிபடுமொருவன் மஞ்சனத்தியற்றிய செழுவிதையெள்ளைத்தின்னக்கண்டு, பிடித்தலு... ..நுகர்ந்தும்" என்றார், தேவர் ஒருநாள்திருவீதிவலம் வருகையில் ஒருதலைக்கூடு வழியிலிருக்கநோக்கி இறந்தும் இத்திருவீதியிலும்மித்தலையிருக்கும் பெரும்புண்ணியத்தைக்கைக்கொண்டீர்உம்மைப் போன்று எனது தலையுமிருக்கவரம் தந்தருளபுரியவேண்டுமென்று பலமுறை யதனை யிரந்தமையின். "மருதவட்டத்து ஒரு தனிக்கிடந்த...இரந்தும்" என்றார். மற்றொருநாள் மருதவாணரைத்தரிசிக்க வரகுண தேவர்செல்ல அதற்கு முன்னொருநாய், திருக்கோயின் முற்றத்தில் மலவிசர்ச்சனஞ் செய்தகன்றது. இதனைக்கண்டதேவர்,மனம்பதைத்து இதனை நான்முதல்பிரதக்ஷணம்செய்து வருமுன் யாவரேனும் அகற்றுவரேல் என்னாட்டிற்கால், கூறுதருவேனென்று சங்கற்பித்து, அப்பிரதக்ஷணத்தைமுடித்து,இரண்டாமுறைவலம்வருகையில் நோக்க அதனை யெவரும் எடாமைகண்டு இப்பிரதக்ஷண முடித்துவருமுன் எடுப்பாருக்கு என்னாட்டி லரைகூறுகொடுப்பல் எனச்சங்கற்பித்து, அதனையு முடித்துவந்து நோக்க எடாமைகண்டு மனம் வருந்தி மூன்றாமுறை வலம் வருவதன் முன் னெடுப்பாற்கு முக்காற்கூறு கொடுப்பல் எனச் சங்கற்பித்து அப்பிரதக்ஷணத்தையு முடித்து நோக்குகையில் அக்கட்டம் இருக்கக்கண்டு முழுக்கூறுமெனதேயாக வென்று அந்நாய்க் கட்டத்தினைத் தாமேயகற்றினமையின "கோயின்முற்றத்து...நாய்க்கட்டமெடுத்தும்" என்றார். வேறொருநாள் வழியில் வேம்பின் கனிகளுதிர்ந்திருத்தலை நோக்கியவை சிவலிங்கவுருக்கொண்டிருப்பனவென்று அமைச்சரைநோக்கி அவ்வுருக்கொண்ட கனிகளைத் தரும் வேம்புகட்கு விதானமளிக்கச் செய்தமையின் "காம்பவிழ்த் ததிர்ந்த

கனியுருக்கண்டு...அமைத்தும்' என்றார். மற்றொருக்கால், வரகுணதேவர்க்குத் தோற்றுப்பின் சென்ற விக்கிரமசோழன் தன் குமரியை வரகுணதேவருக்குக் கொடுத்து நட்புச் செய்துகொள்ள எண்ணி யவ்வாறே யநுமதி பெற்றுப் பாணிக்கிரகணம் செய்துவைத்தனன். வரகுணதேவரும் சோழன் குமரியுடன் பள்ளியறையடைந்து அவளது வடிவழகைக்கண்டு உலகத்துச் சிறந்தபொருள் எமதாண்டவனுக் குரித்தாகையால் நாளிவரை யெமதாண்டவருக் கர்ப்பணஞ்செய்வேனாகவென்று அவர் கரத்தைப் பற்றிக் காவலாளரறியாது புறம்போந்து திருக்கோயிலடைந்து திருக்கதவங்காப்பிட்டிருந்தமையால் மருதப்ப என்றழைக்க, இறைவனும் வரகுணவென்று திருக்காப்பு நீக்கிவருவித்தனர். வரகுணதேவர் உள்ளடைந்து தமது தேவியரை இறைவனிடம் விட்டு இவளையேற்க, வின்றே னுயிர் வாழே னென்ன இறைவனும் ஒருகையொழிந்தவைகளை யுள்ளடக்கினர். அதனைக்கண் டரசன்நீங்க, திருக்கதவம் காப்பிடப் பெற்றது. வரகுணதேவரும் அரண்மனையில் காவலாளரறியாது சென்று பள்ளியடைந்தனர். பொழுது புலர்ந்தபின் திருத்துயி லுணர்த்துவோர் சென்று திருக்காப்பு நீக்குகையில் சிவலிங்கத்திருவுருவிலொருபெண்ணின் கரந்தொங்கக்கண்டு அரசனுக்கறிவித்தனர். வரகுணதேவர் மருதவாணர் திருச்சந்நிதியடைந்து " அத்திரமீனவனேனுக்கி இஃதெளியேன் றொட்டதென வகற்றிவிட்ட கைத்தலங்கொல் " என்று கேட்க, இறைவனுன தன்பினையுலகறிந்து வழிபடுவான் வேண்டி யிவ்வாறு செய்தனமென்று அக்கரத்தினையும் காயாரோகண மாக்கினராதலின். " விரும்பினகொடுக்கைபரம் பரற்கென்று, புரிகுழற்றேவியைப் பரிவுடன் கொடுதத பெரியவன்பின்வரகுணதேவரும்" என்றார். இவ்வகைப் பலரில் நானுமொருவன் அவ்வகைச்செய்யேனாயினும் எண்ணியிருப்பேனாதலின் கருதியிருப்பன்கண்டாய் என்றார்.

நேரிசைவெண்பா.

வழிபிழைத்து நாமெல்லாம் வந்தவா செய்து
பழிபிழைத்த பாவங்க ளெல்லாம் - பொழில்சூழ்
மருதிடத்தா னென்றொருகால் வாய்கூப்ப வேண்டா. (உ௬)
கருதிடத்தா நில்லா கரந்து.

(இ - ள்.) நாம் எல்லாம் - உலகவாசிகளாகிய நாம் அனைவரும், வழிபிழைத்து - (இறைவனருளிச் செய்த வேதாகம முறைப்படியொழுகாது) அவ்வழிக்கு மாறாகப்பிழைசெய்து, வந்தஆறு செய்து - மனங்கொண்ட விதம் எல்லாம் இயற்றி, பிழைத்த - பிழையாகச்செய்துள்ள, பழிபாவங்கள் எல்லாம் - பழியும் பாவங்களும் ஆயதுன்பங்கள் முழுதும், ஒருகால்-ஒருமுறை, மருதிடத்தான் என்று - திருமருதூரினை யிடமாகக்கொண்ட மருதவாணனே என்று, வாய்கூப்ப - வாய்குவித்து அவன் திருநாமத்தினைக்கூற, வேண்டா - வேண்டாவாம், தாம் - அப்பழிபாவங்கள், கருதிட - வாய்கூறாது மனத்தாலெண்ணிய அளவே, கரந்து - ஒளித்து, நில்லா - நிலையாவாம் எ-று.

இறைவன் கருணைமூர்த்தியாதலின் அவன் திருநாமம் கூறவேண்டுமெனல் வேண்டா. அவனைப் புறக்கரணங்களில் ஒன்றாகிய வாயாற்கூறுதலினும் அந்தக்கரணங்களி லொன்றாகிய மனத்தானினைத்தல் ஏற்றமுடைத்தாதலின் அவ்வகை யொருக்கால் நினையின் பற்பல பிறவிகளிற்செய்த வினையனைத்தும் தீமுன்னர்ப் பஞ்செனப்பட்டவியும் நீ நலமடைவாய் என்பது கருத்து.

(கு - ரை.) இறைவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விதியறமாதலின் அவ்வகை விதியினைப்பிழைத்தார் இறைவனிடம் மாறுகொண்டாராதலின் அவர் நரகடைவரென்பதிற் சற்று மையமின்று அவர் அந்நரகசேடம் புசித்துமீண்டும்பிறவியடையுங்காலும் பாதர்களாய்ப்பிறப்பாராதலின் அவ்வகையர் இவ்வகைத் தொன்றுதொட்டுவரும் அப்பாவததொடாச்சியு நீங்கும்வகை இறைவன் திருநாமமாகிய திருமந்திரத்தினை யொருக்கால்கூற நலம்பெறுவர் என்பார், வழிபிழைத்து - பாவங்களெல்லாம் என்றார். தன்னையொத்த உலகத்தவரும் அங்ஙனம் வழிபிழைக்கின் அதனால் வருந்துன்பநீங்க ஓர் உபாயமுளது அங்ஙனஞ் செய்கவெனக் காக்கையினுதவியொப்பத் தம்மினத்தவரையுங்கூறுவார் நாமெல்லாம் என்றார். நாம் எல்லாம் என்னுமிடத்துள்ள எல்லாம் என்பதனை வந்தவா என்பதுடன்கூட்டிவந்தவா எல்லாம் எனப்பொருள்கொண்டு பொய்கூறலாதி மகாபாதங்களெனப் பொருள்கூறினுமாம். அப்பாவங்கள் இறைவனது பல்லாயிரந் திருநாமங்களில் ஒரு நாமம் நினைக்கினும் கெடுமென்பார், நில்லா என்றார்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கரத்தினின் மாலவன் கண்கொண்டுநின்கழல்போற்றநல்ல
வரத்தினையீயு மருதவப்பாமதி யொன்றுமில்லேன்
சிரத்தினு மாயென்றன் சிந்தையுளாகிவெண் காடனென்னுந்
தரத்தினுமாயது நின்னடியாந் தெய்வத் தாமரையே. (௩௦)

(இ - ள்.) மாலவன் - திருமாலாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி, கரத்தினில் - கரத்தால், கண்கொண்டு - கண்ணைப்பேர்த்து, நினகழல் - உனது திருவடியினை, போற்ற - (அருச்சித்து) வணங்க, நல்லவரத்தினை - அவன்விரும்பிய நல்லவரத்தினை, ஈயும் - கொடுத்து அநுக்ரகிக்கும், மருத அப்பா - திருவிடைமருதில் எழுந்தருளியிருக்கும் அப்பனே, நின் அடியாம் - உனது திருவடியாகிய, தெய்வத்தாமரையே - தெய்வத்தன்மையுள்ள தாமரைகள், மதி ஒன்றும் இல்லேன் - அறிவுசிறிதும் இல்லாத என்னுடைய, சிரத்தினும் ஆய் - முடியிடத்தும் போற்றததக்கதாகி, என் சிந்தையுள் ஆகி - என்மனததிடத்துள்ளதும்ஆகி, வெண்காடன் என்னும் - திருவெண்காடன் என்கின்ற, தரத்தினும் ஆயது - வகையிலும் உதவிபுரிந்தருளியது. எ - று.

(கு-ரை.) திருமால் தமதுகரத்துப்பூக்கொண்டு அருச்சிக்க அவற்றிலொன்று காணாது தமது கண்கொண்டு அருச்சித்துச் சக்கரம்பெற்றமையின் கரத்தினின் - போற்ற என்றார். அவ்வகை அன்பு மருளுமுடைய தேவன்

பொருட்டு அனுக்ரகிக்காது அவன் வன்செய்கைக் கிரங்கிய உமது திருவடி எளிய என்னிட முடியிலும் மனத்தினும் ஆயது யான்செய்புண்ணியமென்பார், மதி... ஆயது, என்றார். ஏனைய தாமரைகள் காலைப்போதிலலர்ந்து மாலைப்போதில் குவிதல்போலாது எக்காலத்தும் உள்ளத்தலர்தலின் தெய்வத்தாமரை யென்றார். கண்கொண்டு என்பதில் கொண்டு என்பதைக் கருவிப்பொருளதாகிய சொல்லுருபென்னினுமாம். கழல் என்பது அக்கழல்புனைந்ததிருவடிக்கு ஆகுபெயர். காப்புக் கடவுளாதலின் அத்தொழிற்குவேண்டிய சுதரிசனத்தைப்பெறப்பூசித்தமையின் அவனெண்ணி யாங்குப்பகைவரைவென்று தேவரைக்காக்க அளித்தமையின் நல்லவரம் என்றார், தன்னினிழிந்தா னுதலினவனிரப்புரைக்குத்தக்கவாறு ஈந்த எனக்கூறினார். அம்மால் தேவரினுயர்ந்தோன் அறிவானுயர்ந்தோன் யானஃதொன்றுமில்லேன், இழிந்த மானிடன் என்பார், ஒன்றுமில்லேன் என்றார். ஒன்று என்பது அறிவினைக்குறித்து நின்றது. அவ்வகையான எளியேனுக்கு அத்திருவடி யகத்தும் புறத்துமாய் நின்று அருள்புரிந்தென்பார், சிரத்தினுமாய்ச் சிந்தையுளாகியென்றார். அதுஎனக்குவெளிக்கண் பாவனை வுருவமாகியும் மனக்கண் அதனை யிறந்தும் நின்றது என்பார், அவ்வாறுகூறினார். அதுதானே யென்னை வலியப்பணிகொண்டு அருள் செய்து சிந்தையுள்ளும் சென்னியிலும் பெயராது அருள்புரிந்து நிற்றலின் ஆகி யென்றார். இறைவனது திருவருளால் இம்மும்மணிக்கோவை யொருவாறு முடிந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்க்கண்டான் திருவடிவாழ்க.

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

திருவேகம்பமுடையார்

திருவந்தாதி மூலமுமுரையும்.

மெய்த்தொண்டர் செல்லுநெறியறியேன் மிகநற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மிலுநற்றொண்டு வந்திலனுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டுபேசிப் புறம் புறமேயுன்னைப் போற்றுகின்ற
வித்தொண்டனேன்பணிகொள்ளுதியோ கச்சியேகம்பனே.

(இ - ள்.) மெய்த்தொண்டர் - உண்மையாகிய தொண்டர்கள், செல்லும் நெறி - அடையும் வழியினை, அறியேன் - நானறியமாட்டேன். மிகநற்ப ணிசெய் - அதிகமாக நல்ல திருப்பணிகளைச்செய்கின்ற, கைத் தொண்டர் தம் மிலும் - கையால் திருத்தொண்டு செய்வார் தம்மிலும், நற்றொண்டு - நல்ல திருப்பணியை, உவந்திலன் - விரும்பினேனல்லன், உண்பதற்கே - வயிற்றை நிறம்பும் விதமாக, பொய்தொண்டு பேசி - தொண்டுசெய்வதாகப் பொய் பேசி, புறம் புறமே - (அகத்திலுன்றாது) புறப் புறமாக, உன்னைப் போற்று கின்ற - அடியேனும் ஒரு தொண்டன் என்று தேவரீரைவணங்குகின்ற, இ தொண்டனேன் - இந்தத்தொண்டனுடைய, பணி-திருப்பணிகளை, கொள்ளு தியோ - கொள்வாயோ, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிரு க்கும் ஏகம்பநாதனே. எ - று.

(க-ரை) அடியேன் உண்மையாகவும்மையறிந்து பூசிக்கும் தொண்டரது நெறியையும் அறிந்திலேன். அங்ஙனம் அதனைக்கொள்ளா தொழியினும், சரி யை கிரியையைச்செய்தும்மைக்களிப்பிக்கு அடியரையொத்துநானும் அவ்வாறு செய்து நன்மையெய்து தற்கும் வன்மையுடையேனல்லன், வயிறு வளர்த்த ற்பொருட்டு அடியேனும் சிவத்தொண்டன் திருத்தொண்டு செய்வோனெனக் கூறி வேஷதேசம் உம்மைவணங்கா நிற்பேன் ஆதலின்எனது திருப்பணியை விருப்பாய் ஏற்று அடியேனையும் அடிமை கொள்ளுதியோ அன்றோ உன் திருவருள் இருந்தபடி என்பது கருத்து.

ஏகம்பனேயென்னையாள்பவனேயிமையோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன்னாளுங்கொடுக்கின்றநாயகபொங்குமைவாய்
நாகம்பொன்னாமெனப்பொலிவுற்றுநன்னீறணியும்
ஆகம்பெரன்மாமலையொப்பவனேயென்பனாதரித்தே. (உ)

(இ - ள்.) ஆதரித்து-உன்திருப்பெயரினைக் கூறவிரும்பி, ஏகம்பனே-திரு ஏகம்பத்தினைத் திருக்கோயிலாகக்கொண்டுள்ளானே, என்னை ஆள்பவனே - அடியேனை யடிமைகொண்டாள்வானே, இமையோர்க்கு இரங்கி - தேவர்கள் பொருட்டு இரக்கமடைந்து, போகம் - (அவர்கள் வேண்டிய) இஷ்டசித்திகளை, பல்நாளும் - பலநாட்களிலும், கொடுக்கின்ற நாயக - தருகின்ற தலைவனே, பொங்கும் - கோபிக்கின்ற, ஐவாய்நாகம் - ஐந்து தலைகளையுடைய நாகத்தினை, பொன் ஆரம் என-பொன்னாரமாக, பொலிவுற்று - அழகாகப் பூண்டுகொண்டு, நல் நீறு அணியும் - நல்ல திருவெண்ணீற்றினை யணியப்பெற்ற, ஆகம் - திருமேனி, பொன்மாமலை - பொன்மலையினை, ஒப்பவனே-ஒத்திருப்பவனே, என்பன்-என்று கூறுநிற்பன்-எ-று.

(க-ரை.) அடியேன், தேவரீர் திருப்பெயர்களைக் கூறுவானாதரித்துத் தேவரீர் தேவர்பொருட்டும் மற்றவர்பொருட்டும் உதவிசெய்த உபகாரத்தினையெண்ணிப் பேருதவியை நினைக்குந்தோறும் அடியேனுக்குண்டாம் மனக்கிளர்ச்சியால் எண்ணிக் கூறுநிற்பேன். எனது உடல்பொருள் ஆவி முழுதும் தனதெனக்கொண்டு அடிமைகொண்டவனாதலின் என்னை ஆள்பவனே எனவும், தேவர்கள் சாதுக்களாதலால் அவர்கள் பொருட்டிரங்கி அவர்கள் வேண்டிய போகங்களை நீங்காது வேண்டியவாறு கொடுப்பவனாதலின் போகம் பன்னாளுங் கொடுக்கின்ற நாயக என்றார். ஐவாய்நாகம் என்றதனால் ஆதிசேடன் முதலிய நாகங்கள் என்பது கூறப்பட்டது. இறைவனுக்குப் பொன்போலுந் திருமேனியாதலால் ஆகம்பொன் மாமலையொப்பவன் என்றார்.

தரித்தேன் மனத்துன் றிகழ்தரு நாமந் தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன் முரல்கச்சி யேகம்ப னேயென்றன் வல்வினையை
யரித்தே னுனைப்பணி யாதவ ரேழைமை கண்டவரைச்
சிரித்தே னுனக்கடி யாரடி பூண்டு தெளிந்தனனே. (ரு)

(இ - ள்.) தடம்பொழில்வாய் - விசாலமாகிய சோலையிடத்து, வரி-கீற்றுக்களையுடைய, தேன் - வண்டுகள், முரல் - சப்திக்கின்ற, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பனே, மனத்து-மனத்திடத்து, உன் திகழ்தருநாமம்-உமது விளக்கங்கொண்ட திருநாமத்தினை, தரித்தேன் - தரிக்கப்பெற்றேன், என்றன்வல்வினையை - எனது வலிய வினையினை, அரித்தேன் - நீக்கினேன், உனை - தேவரீரை, பணியாதவர்-வணங்காதமூடரது, ஏழைமைகண்டு-ஏழைமைநோக்கி, அவரைசிரித்தேன்-அவரைச்சிரித்தொழித்தேன், உனக்கு அடியார் - உமதிடம் அடிமைகொண்டாரது, அடிபூண - திருவடியினை யென்தலைக்கு முடியாகப்புனைய, தெளிந்தனன் - தேற்றங்கொண்டேன். எ - று.

(க-ரை.) உலகமேயுருவமான அவன் திருமேனியைக்குறித்து நிற்றலின் திகழ்தருநாமம் என்றார். அது எம்மையினும் நீங்காது நிற்றலின் அதனை வல்வினையென்றார். ஏனையமெல்வினையு முற்றமையினிதனை வல்வினையென்றார். உமது திருவடியையும் திருமந்திரத்தினையும் பற்றாகக்

கொண்டு என்னைப்பிடித்துப் பலஜனனங்களினு மரித்துவரும்வினையினை நீக்கினேன் என்பார், அரித்தேன் என்றார். இவ்வகை தேவரீரைப்பணியா துவினைதமை எறவிட்டுச் சநநமரணங்களொழியாது கும்பிக்கே கூர்த்த வினைசெய்து நிற்பார், அறிவிருந்துமிலராதலின் அவரறியாமை ஏழைமை யுடைத்தாதலின்சிரித்தேன்என்றார். சிரித்தநான் என்னைக்கண்டு பிறரவ் வகைச் சிரிக்காவாறு இறைவனது அடியாரடிபூண நலமடைவேனாதலின் தெளிந்தனனே என்றார். இது இறைவனடி பெறற்குபாயங் கூறியவாறும்.

தெளிதரு கின்றது சென்றென் மனநின் றிருவடிவம்
அளிதரு நின்னருட் கைய மினியிலை யந்திச்செக்கர்
ஒளிதரு மேனியெம் மேகம்ப னேயென் றுகந்தவர்தாள்
தளிதரு தூளியென் றன்றலை மேல்வைத்த தன்மைபெற்றே. (ச)

(இ - ள்.) அந்திச்செக்கர்-அந்திக்காலத்துண்டாம் செவ்வானத்தைப்போல், ஒளிதரு - பிரகாசிக்கின்ற, மேனி-திருமேனியினைப்பெற்ற, எம் ஏகம்பனே - திரு ஏகம்பத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் எமது தலைவனே, என்று - என்று தேவரீர் திருநாமத்தினைத் துதித்து, உகந்தவர்-ஆனந்தமடைந்தவரது, தாள் - பாதத்தில், தளிதரு - அடைந்திருக்கும், தூளி - புழுதி, என்தலைமேல்-அடியேனது தலையில், வைத்ததன்மை பெற்று-வைத்த தன்மையினையடைந்து, என்மனம் - அடியேனது மனது, நின்திருவடிவம் சென்று - தேவரீரது திருஉருவத்திற்சென்று, தெளிதருகின்றது-தெளிவினை அடைகின்றது (ஆதலால்) இனி - இனிமேல், அளிதரு - கருணைசெய்கின்ற, நின் அருட்கு - தேவரீர் திருவருள் உண்டாதற்கு, ஐயமில்லை - சந்தேகஞ் சிறிதுமில்லை. எ - று.

(க-ரை.) நினது அடியாருடன் நட்புக்கொண்டு அவர் காற்றூளியென்றலைக்கண்கொள்ளும் தன்மையடைந்தேனாதலினின்றிருவருள் இனியெனக்குண்டாம் என்பது கருத்து.

பெற்றுகந் தேனென்று மர்ச்சனை செய்யப் பெருகிநின்சீர்
கற்றுகந் தேனென் கருத்தினி தாக்கச்சி யேகம்பத்தின்
பற்றுகந் தேறு முகந்தவ னேபடர் நாகக்கச்சின்
சுற்றுகந் தேர்விடை மேல்வரு வாய்நின் றுணையடியே. (ரு)

(இ - ள்.) கச்சி ஏகம்பத்தின்-திருக்கச்சி யேகம்பத்தின்கண், பற்று உகந்து - எழுந்தருளியிருக்கும் விருப்பத்தினையடைந்து, ஏறும் உகந்தவனே-இடபத்தினையும் வாகனமாகப்பெற்றவனே, படநாகக்கச்சின்-படங்களையுடைய கச்சாகிய ஆதிசேடனது, சுற்று உகந்த-சுற்றாகிய அணையை விரும்பிய, ஏர்விடைமேல் - அழகுகொண்ட மால்விடைமீது, வருவாய் - எழுந்தருள்வோய், நின்துணையடி - தேவரீரது திருவடியே, என்றும்-எக்காலத்தும், பெருகி அர்ச்சனைசெய்ய - மிகவும் அருச்சனை செய்தற்பொருட்டு, பெற்று உகந்தேன் - பெற்றுக்களித்தேன், என் கருத்து இனிது

ஆக-எனது எண்ணம் நலம் பெற்று நிருமலமடைய, நின்சீர் கற்று உகந்தேன்-உமது சீர்த்திகளாகிய புகழ் அனைத்தும் கற்றுணர்ந்தேன். எ-று.

(க-ரை) அறவிடை மால்விடைகளை வாகனமாகக்கொண்டு திரு வேகம்பமமர்ந்தோய்! அடியேனருச்சித்தற்பொருட்டுத்தேவரீரது திருவடிகளைப்பெற்றேன் எனது மனம் நிர்மலமடைய உனது திருப்புகழைத்தோத்திரஞ்செய்யப்பெற்றேன். என்பதாம்.

அடிநின்ற சூழல கோசர மாலுக் கயற்கலரின்
முடிநின்ற சூழ்முடி காண்பரி தாயிற்றுக் கார்முகிலின்
இடிநின்ற சூழ்குர லேறுடை யேகம்ப யாமெங்ஙனே
வடிநின்ற சூலப் படையுடை யானை வணங்குவதே. (௬)

(இ - ள்) மாலுக்கு-திருமாலுக்கு, அடிநின்ற - இறைவனது திருவடி நிலைத்த, சூழல் - இடம், அகோசரம்-அறிவிற்கப்புறத்ததாயிற்று, அயற்கு-பிரமனுக்கு, முடிநின்றஅலரின்-முடியோடு கூடிய மலர்மாலைதங்கிய, சூழ்முடி-நெருங்கிய திரு முடியினை, காண்பு அரிது ஆயிற்று-காணுதலருமை ஆயினது, கார்முகிலின் - கார்காலத்து மேகத்தின், இடிநின்ற - இடியையொத்த, சூழ்குரல்-ஓசைமிக்க ஒலியினைக்கொண்ட, ஏறு உடை ஏகம்ப - இடபத்தினையூர்ந்த ஏகம்பவாணனே, வடிநின்ற-கூர்மைதங்கிய, சூலப்படையுடையானை-சூலாயுதத்தை யேந்தியவும்மை, யாம்-நாங்கள், வணங்குவது-தொழுவது, எங்ஙன்-எவ்வாறு ? எ - று.

(க-ரை.) மால் மண்ணிடத்தும், அயன் விண்பறந்தும் அடியுமுடியும் காணாதலைந்திருக்க, அடியேன் தேவரீரது திருவடியைக் காணவல்லனோ? என்றால்ஆகாது என்பதுகருத்து இதுஇறைவனதுபரிபூரணநிலைமைகூறி, அவனதுபெருமையும் ஏனைத்தேவரின்மாட்டாமையும் தெரிவித்தவாறு.

வணக்கந் தலைநின் றிருவடிக் கேசெய்யு மையல்கொண்டோ
ரிணக்கன்றி மற்றோ ரிணக்கறி வோமல்லம் வல்லரவின்
குணக்குன்ற வில்லி குளிர்கச்சி யேகம்பம் பாடினல்லாற்
கணக்கன்று மற்றொரு தேவரைப் பாடுங் கவிநலமே. (௭)

(இ ள்.) நின்திரு அடிக்கே-தேவரீரது திருவடிகளுக்கே, தலைவணக்கம்செய்யும்-தலையால் வணங்குதலைசெய்கின்ற, மையல்கொண்டோர்-(விடாத) ஆசைபூண்ட மெய்யடியவரின், இணக்குஅன்றி-நட்புஅல்லாது, மற்றோர் இணக்கு - வேறொரு இணக்கத்தை, அறிவோம் அல்லம் - அறியோம், வல் அரவின்-வலிய பாம்பினது, குணம்-நாணினைக்கொண்ட, குன்றவில்லி - மேருவினை வில்லாக்கொண்ட சிவமூர்த்தியின், குளிர்கச்சி யேகம்பம்-குளிர்ந்த திருக்கச்சியேகம்பத்தினை, பாடின் அல்லால்-பாக்களால் பாடின் அல்லாமல், மற்றொரு தேவரை-வேறு தேவர்களை, பாடும்-பாடுகின்ற, கவிநலம்-கவியால் உண்டாகும் நலம் கணக்கு அன்று-கணக்கின் வகையில கொள்ளும் பான்மையுடைத்தன்று. எ - று.

(க-ரை.) இறைவனே தேவரீரது திருவடிக்கணீங்காதபத்திமைகொண்டு அத்திருவடிக்கு முடிவணக்கஞ்செய்கின்ற சிவனடியவரைநாம்வணங்குவோமன்றி யேனையோரை வணங்குவோம். தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்குந்திருவேகம்பம் பாடும்பரிசேயன்றியேனையதேவரைப்பாடுதல் கணக்காகக்கொள்ளும் பாலதன்று. இதனால் அவனை வணங்கும் வணக்கமும் அவனைப்பாடும் பாவும் நலம்பெறும் என்பது கூறப்பட்டது.

நலந்தர நானொன்று சொல்லுவன் கேண்மினல் லீர்களன்பு
கலந்தர னூர்கச்சி யேகம்பங் கண்டு கனற்றிகிரி
சலந்தர னாகமொழிக்கவைத் தாய்தக்கன் வேள்வியெல்லா
நிரந்தர மாகச்செய் தாயென்று பூசித்து நின்மின்களே. (அ)

(இ - ள்.) நல்லீர்கள் - பெண்காள், நலம்தர-நன்மையுண்டாக, நான் ஒன்று சொல்லுவன்-நான் ஒன்று கூறுவன், கேண்மின் - கேளுங்கள், அன்பு கலந்து-அன்புடன் கூடி, அரனூர்-சிவமூர்த்தியின், கச்சியேகம்பம் கண்டு-திருக்கச்சியேகம்பத்தினைத்தரிசித்து, கனல்திகிரி-அக்னிபோலும் சக்ராயுதத்தால், சலந்தரன் ஆகம்-சலந்தராசுரன் தேகத்தை, ஒழிக்கவைத்தாய்-ஒழிக்கச்செய்தவனே, தக்கன் வேள்வியெல்லாம் - தக்கனதுயாக முழுதும், நிரந்தரமாகச்செய்தாய் - இடமிலாது கெடும்படி செய்தாய், என்று பூசித்து-என்று இருவகையாலும் பூசித்து, நின்மின்கள்-நில்லுங்கள். எ - று.

(க-ரை.) பெண்காள் உமக்கு நலமுண்டாக நான் ஒன்று கூறுவன்; அஃதாவது திருக்கச்சியேகம்பத்தினைக்கண்டு தரிசித்துச் சலந்தரனது தேகத்தைச் சக்கரத்தால் ஒழித்தவனே! தக்கன்வேள்விமுதலறக்கெடுத்தவனே! என்று பூசித்து நில்லுங்கள் என்பது கருத்து.

மின்களென் றார்சடை கொண்டலென் றார்கண்ட மேனிவண்ணம்
பொன்களென் றார்வெளிப் பாடுதம் பொன்னடி பூண்டுகொண்ட
வென்களென் றாலும் பிரிந்தறி யார்கச்சி யேகம்பத்தான்
றன்களென் றாருல கெல்லா நிலைபெற்ற தன்மைகளே. (௬)

(இ - ள்.) தம்பொன் அடி-தமது அழகிய திருவடிகளை, பூண்டு-சிரத்திற்கணியாக்கொண்டு, கொண்ட-மனத்திடை நீங்காது கொண்ட, கச்சியேகம்பத்தான் தன்-திருக்கச்சியையும் ஏகம்பத்தினையும் இடமாகக் கொண்ட சிவமூர்த்தியின், உலகெல்லா நிலைபெற்ற தன்மைகள்-உலகமுழுதும்வியாபித்திருக்கும் சர்வவியாபகத்தன்மைகள், கள்என்றார்-வஞ்சகம் என்றார், (அங்ஙனம் கூறினார்க்கு நான் அவனை எவ்விடத்தும் கண்டமும் சடையும் பொன்மேனியுமாய்த்தரிசித்திருக்க, நீவிர்அவ்வாறுகூறுதலடாதென்ன அவர்கள், வெளிப்பாடும் - அவன் வெளிப்பட்டுத் தரிசனந்தருளுதலும் இவ்வாறு அஃதாமாறு) சடை-அவனது சடைகள், மின்கள் என்றார்-மின்னற்கொடிகள் என்றார்கள், கண்டம்-திருக்கண்டத்தினை, கொ

ண்டல் என்றார் - மேகம் எனக்கூறினார்கள், மேனி வண்ணம் - திருமேனியின் வண்ணம், பொன்கள் என்றார் - பொன்னாகும் என்றார். எ - று.

(க-ரை.) இது இறைவனது உருவெளிகண்டு வருந்தும் தலைவிக்குத் தோழியர் அவன துலகவியாபகம் வஞ்சகம் உனக்குத் தோற்றுதல் அவனது உண்மையுரு அன்றென மறுத்துத் தேற்றியதாம்.

தன்மையிற் குன்றாத் தவத்தோ ரிமையவர் தாம்வணங்கும்
வன்மையிற் குன்றா மதிற்கச்சி யேகம்பர் வண்கயிலைப்
பொன்மயிற் சாயலுஞ் சேயரிக் கண்ணும் புரிகுழலும்
மென்மையிற் சாயு மருங்குலுங் காதல் விளைத்தனவே. (௧௦)

(இ - ள்.) தன்மையில்-நல்லகுணத்தினின்றும், குன்றா - குறையாத, தவத்தோர் - தவத்தினரும், இமையவர்-தேவர்களும், வணங்கும்-பணிகின்ற, வன்மையில்-உறுதியினால், குன்றா-குறைவுபடாத, மதில்-திருமதில்களைக்கொண்ட, கச்சியேகம்பர் - திருக்கச்சியேகம்பரது, வண்கயிலை-வளமுள்ள கயிலை வரைப்பின்கணின்ற, பொன்மயில்-பொன்போலும் மயிலின்தன்மை வாய்ந்தவளது, சாயலும் - சாயலும், செம்மை அரி-செவ்வரிபடர்ந்த, கண்ணும் - கண்களும், புரிகுழலும் - வகிராகிய கூந்தலும், மென்மையில்-மிருதுத்தன்மை வாய்ந்து, சாயும்-வளைகின்ற, மருங்குலும்-இடையும், காதல்விளைத்தன - ஆசையை விளைவித்தன. எ-று.

(க - ரை.) இது, கச்சியேகம்பரது கயிலைப்புனத்துத் தலைவியைத்தனித்துக்கண்ட தலைவன், அவளது நடையுமிடையும் கண்ணும் குழலுங் கண்டு காமுற்றுப் புகழ்ந்தது. இறைவனை யெக்காலு மனத்திடைத் தியானிப்பதில் ஒழிந்தோரல்லாமை நோக்கித் தன்மையிற் குன்றாத் தவத்தோர் என்றார்.

தனமிட்டு மைதழு வத்தழும் புற்றவர் தம்மடியார்
மனம்விட் டகலா மதிற்கச்சி யேகம்பர் வான்கயிலைச்
சினம்விட் டகலாக் களிறு வினாவியொர் சேயனையார்
புனம்விட் டகலார் பகலாம் பொழுதுநம் பூங்கொடியே. (௧௧)

(இ - ள்.) உமை - காமாக்ஷி, தனம் இட்டு - தனம் பொருந்தும்படி தழுவ, தழும்பு உற்றவர் - முலைத்தழும்படைந்தவர், தம் அடியார் - தமதடியவர்களது, மனம் - மனக்கோயிலை, விட்டு அகலா - விட்டு நீங்காத, மதில்கச்சி ஏகம்பர்-மதில் சூழ்ந்த திருக்கச்சிக்கணெழுந்தருளியிருக்கும் திருவேகம்பரது, வான்கயிலை-உயர்ந்த கயிலாயவரைச் சாரலில், ஓர்சேய் அனையார்-குமரவேளையொத்த ஒருவர், சினம்விட்டு அகலா-கோபத்தினின்று நீங்காத, களிறு வினாவி - யானையெய்திற்றோ வெனக்கேட்டு, பகல் ஆம் பொழுதும் - பகலாகிய காலத்தும், நம்புனம் விட்டு அகலார் - நமது புனத்தைவிட்டு நீங்கார், பூங்கொடியே - பூங்கொடியை யொத்தவளே, இவர் யாவரோ அறியேன். எ - று.

(க-ரை.) இது, தலைமகன் தழைகொண்டு நின்று கரந்த மொழியாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலனாய்இப்புனத்தினின்றும் போகாது யானையோடு ஏனம் வினவி இவ்வாறு பொய்கூறுகின்ற இவன் யாவனோ எனத்தோழி அவனை யையுற்றுக் கூறா நிற்றல்

" இது, மதியுடம்படுத்தல். அஃதாமாறு " இரண்டனுள் ஒன்றாற்சென்றெய்திய பின்னர்த் தெருண்டு வரைத்தெருளானாயின் அவள்கண்ணாற் காட்டப்பட்ட காதற்றோழியை வழிபட்டுச் சென்றெய்துதல் முறைமையென்ப. வழிபடுமாறு, தெற்றெனக்குறை கூறாதுஇரந்துவைத்துக்கரந்த மொழியாற் றன்கருத்தறிவித்து அவளை யையவுணர்வினளாக்கி அதுவழியாக நின்று தன்குறை கூறுதல், வேழம் வினாதல் என்பது-குறை கூறத் துணியா நின்றவன் என்குறையின்னதென்றுஇவளுக்குவெளிப்படக்கூறுவேனாயின் இவள்மறுக்கவும்கூடுமெனவுட்கொண்டு, என்குறைஇன்னதென்று இவடானே யுணருமளவும் கரந்தமொழியாற் சில சொல்லித் தன்குறையாறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச்சென்றானாக அவ்விருவருழைச் சென்று நின்று தன் காதல்தோன்ற இவ்விடத்து ஒருமதயானை வரக்கண்டீரோஎனவேழம்வினவாநிற்றல் " இதனைத்திருக்கோவையார் " இருங்களியாயின்றி" என்னுஞ் செய்யுளாலறிக.

கொடியொப்பாளே கச்சியேகம்பரதுகைலைப்புனத்துக் குமாரக்கடவுளையொத்த வொருவர்வந்துவேழம் வினவிப்பகலாம்பொழுதும் அதனை விட்டு நீங்கார் இவர் யாரோ அறியோமென்பது கருத்து

பூங்கொத் திருந்தழை யார்பொழிற் கச்சியே கம்பர் பொற்பார்
கோங்கத் திருந்த குடுமிக் கயிலையெம் பொன்னொருத்தி
பாங்கொத் திருந்தனை யாரணங் கேபடர் கல்லருவி
யாங்கத் திருந்திழை யாடிவந் தாற்கண் டடிவருத்தே. (கஉ)

(இ - ள்.) ஆர் அணங்கே-அழகு நிறைந்த திருமகளை யொப்பாளே, பூகொத்து-பூங்கொத்துகளும், இரும்தழை - பெருமையுற்றபச்சிலைகளும் ஆர்-நிறம்பிய பொழில்-சோலைசூழ்ந்த, கச்சியேகம்பர்-திருக்கச்சியேகம்பரது, பொற்பு ஆர்-அழகு நிறைந்த, கோங்குஇருந்த - கோங்குமலர்களிருந்த, குடுமி-சிகரங்களையுடைய, கயிலை-திருக்கயிலைப் புனத்து, எம்பொன் எமதுபொன்னை யொத்தாளது, பாங்குஒத்து-குணங்களையொத்து, இருந்தனை-இருந்தாய், அத்திருந்திழை - அத்திருந்திய அணிபூண்டாள், படர்-பரந்த, கல் அருவி-ஒலிக்கின்ற ஆற்றுநீரில், ஆடிவந்தால்-(உனைப்பிரிந்து) அவள் நீராடிவருவளேல், ஆங்கு-வந்த அப்போது, கண்டு-அவளைக்கண்டு குறைகூறாது, அடிவருத்து-நீயு மவளுடன்கூடி அடிவருந்தப் பதிக்குவருவாய். எ - று.

(க-ரை.) இது "தலைமகள், தனக்குத் தலைமகனோடுண்டாகியபுணர்ச்சியொழுக்கத்திற்கு இவள் காவற்றோழியாகையால் இடையூறுமென்னும் உள்ளத்தளாய் நின்று இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழியறியின் நன்றென்

னும் நினைவுவராநின்ற நற்றாய்தோழியை நோக்கி யிவள் சுனையாடியவரின் அவளதுவேறுபாடுகண்டு நீவருந்தாது அவளை யுடன்கொண்டு பதிக்கு வருதியெனக் கூறியதாம். இது வேறுபடுத்தக்கூறல் எனினுமாம். கோங்கத்து என்பதில் அத்துச்சாரியை.

வருத்தந் தருமெய்யுங் கையிற் றழையும்வன் மாவினவுங்
கருத்தந் தரிக்கு நடக்கவின் றைய கழனினையத்
திருத்தந் தருளுந் திகழ்கச்சி யேகம்பர் சீர்க்கயிலைத்
துருத்தந் திருப்ப தன்றிப் புனங்காக்குந் தொழிலெமக்கே. (௧௩)

(இ-ள்.) வருத்தம்தரும் - வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்ற, மெய்யும் - தேகமும், கையில்-கரத்தில், தழையும் - தழையும், வல்மாவினவும்-வலிய யானைசென்ற வழியை வினவுகின்ற, கருத்து-எண்ணமும், இன்று அந்தரிக்கும் - இப்போது வேறுபடுத்தும், ஐய நடக்க-ஐயனே உமதெண்ணப்படி நடக்கக்கடவீர், கழல் நினைய-திருவடியை நினைக்க, திருதந்தருளும்-செல்வத்தைத் தந்தருளுகின்ற, திகழ்கசசி ஏகம்பர் விளங்குகின்ற திருக்கச்சியேகம்பரது, சீர்க்கயிலை இப்புனம்-சிறந்தகயிலாயச்சாரலிலுள்ள இப்புனத்தை, காக்கும் தொழில் எமக்கு-காக்குந் தொழிலுளோமாகிய எங்களுக்கு, துருதந்து இருப்பது அன்று - உன் வரவுபோக்குகளை யாராய்தல் தொழிலன்றாம். எ - று.

(க-ரை.) இது எதிர்மொழி கொடுத்தல், அதாவது, களிறுவினுவிப் புனத்திடைவந்த தலைமகனைக்கண்ட தோழி உன் வாடியமேனியும், கையிடைத்தழையும் காணின் மனம் வேறு சொல்வேறாகக் காணப்படுகின்றதாதலால் இப்புனம்விட் டகல்கவெனக் கூறியதாம்.

எம்மையு மெம்மைப் பணிகொள்ளுங் கம்ப ரெழிற்கயிலை
எம்மையு மானிட மிப்புனத்தே விட்டு வந்தமைந்தர்
தம்மையு மானையுஞ் சிந்தையு நோக்கங் கவர்வவென்றோ
வம்மையு மம்மலர்க் கண்ணும் பெரியீ ரருளுமினே. (௧௪)

(இ-ள்.) எம்மையும் - எப்பிறவியினும், எம்மை - தம்மடிசார்ந்த எங்களை, பணிகொள்ளும் - திருப்பணிசெய்ய அடிமையாகக் கொள்ளும், கம்பர்-திருஏகம்பரது, எழில்கயிலை - அழகியகயிலையடைந்த, புனத்துஇடத்தே - புனத்தின்கண், மான்விட்டு - மானினைவிட்டு, மைந்தர் வந்தது-வலிமைமிக்கார் மான்வினுவி-அதுகாரணமாகப் பின்வந்தது, தம்மை சிந்தையும்-தமது மனத்தினையும், மானையும் மையையும்-மானையொத்த எமதுதலைவியையும் அவள்தீட்டிய கண்ணின்மையையும், கவர்வஎன்றோ-கவர்வான் வேண்டியல்லவா, பெரியீர்-இத்தகைவஞ்சகமுடையீராதலினீர் பெரியீர், அம்மையும் - கவர்ந்த அந்தமையினையும், அம்மலர்க்கண்ணும் - அப்பரந்த கண்களையும், அருளுமின் - அளித்துக் கருணை செய்யுங்கள். எ - று.

இது, கலைமான்வினுதலென்னுந்துறை. அஃதாவது, வேழம் வினுவியுட்புகுந்த பின்னர், தான் கண்ணுலிடர்ப்பட்ட மைதேரின்ற நின்று நும்

முடைய கண்கள்போலும் கணைபொருதலாலுண்டாகிய புண்ணுடன் இப் புனத்தின்கண் ஒருகலைமான்வரக் கண்டீரோவென்று கலைமான் வினவி நிற்றல் என்றார். ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர். இதற்குச் செய்யுள் திருக்கோவையார் "கருங்கண்ணனை யறியாமை நின்றேன்" என்பதாலறிக. இச்செய்யுள், தலைவன் இப்புனத்து மான் எய்திற்றோவென வினவியகாலத்து ஆண்டிருந்த ஆயத்தவர் தலைவனைக்கண்டு தமது மனத்தினையுந் தலைவியின் கண்ணினையும் அவளது மெய்யையும் கவர்வான் வேண்டி வந்ததுபோலுமெனக் கூறியதாம். வந்தது, என்னுமிடத்து விகுதி விகாரத்தால் தொக்கது.

அருளைத் தருகம் பரம்பொற் கயிலையு ளெம்மையரம்
பிருளைக் கரிமறிக் கும்மிவ ரைய ருறுத்தியெய்ய
வெருளக் கலைகணை தன்னொடும் போயின வில்லிமைக்கு
மருளைத் தருசொல்லி யெங்கோ விலையுண்டிவ் வையகத்தே. (௧௫)

(இ - ள்.) மருளைத்தருசொல்லி-உன்வாய்ச்சொற்கேட்ட அனைவரும் மருளடையத்தக்க சொற்களையுடையாளே, அருளை தருகம்பர் - வேண்டினார் வேண்டியவகைக் கருணைசெய்யும் திரு ஏகம்பர், அம்பொன் கயிலையுள் - அழகிய பொன்னின் சிகரங்கள் வாய்ந்த திருக்கைலையுள், எம்ஐயர்-எழுந்தருளியிருக்கும் எமது தலைவர், இருளை-இருட்டினை, கரி-யானைகள், மறிக்கும் - இவை தம்மோடொத்த யானைகளென வெண்ணிப் போர்க்குத் தடுக்கின்ற, இவரையர் - இந்த மலைநாட்டவர், அம்பு-அம்பினை, உறுத்தி எய்ய-வலிகொண்டு எய்ததனால், வெருள் அக்கலை-பயந்த அக்கலைமான், கணைதன்னொடும் போயின-பட்டகணையுடன் போயினது, இவையகத்து-இப்பூமியில், வில்லிமைக்கு - அவரது வில்லின் வலிமைக்கு, எங்கோவிலை உண்டு - யாண்டு விலை உண்டு எ - று.

(க-ரை.) போயின என்னுமிடத்து ஒன்றன்பால் விகுதிதொகுத்தல். இது இறைவனை நகுதல், அதாவது கலையெய்து அதன்பின் வந்த தலைவனது அம்பின் திறத்தைத் தலைவிக்குப் புகழ்ந்து கூறுதலாம். இதனைத் தஞ்சைவாணன் கோவையில் பாங்கிமதியுடன் பாட்டின்கண்கூறியஇறைவனை நகுதற்றுறையாலறிக.

"மைவாளி லங்குகண் மங்கைநல் லாய்தஞ்சை வாணன் வெற்பில்
இவ்வாளி•மொய்ம்ப ரின்றெய்த மெய்ம்மானின் மாந்தளிரின், செவ்வாளி
யுங்கொண்டு சேட்சென்ற தா ன்று சீதை கொண்கன், கைவாளியுங்
கொண்டுபோன பொய்ம் மானினுங் கள்ளத்ததே" என்பதாலறிக.

வையார் மழுப்படை யேகம்ப ரீங்கோய் மலைப்புனத்து
ளையார் வருகலையே னங்கரி தொடர்வேட் டையெல்லாம்
பொய்யா னவையிவர் மனத்தவெம் பூங்கொடி கொங்கைபொருப்
பையா ரரவிடையா யிற்றுவந்து பரிணமித்தே. (௧௬)

(இ - ள்.) வைஆர் - கூர்மைதங்கிய, மழுபடை - மழுவாயுதத்தினை யேந்திய, ஏகம்பர் - திருவேகம்பரது, ஈங்கோய் மலைப்புனத்துள் - திருவீங்கோய் மலைப்புனத்துள், ஐஆர் - அழகுநிறைந்த, வருகலை - திரிகின்ற மானினையும், ஏனம் - பன்றியினையும், கரி-யானையினையும், தொட-தொடர்ந்துசெய்த, வேட்டை எல்லாம்-எல்லாவேட்டைகளும், வந்து பரிணமித்தே-வந்து இப்போது வேறுபட்டு, பொய்யான-பொய்யாயினவாய், ஐயர் மனத்த - எமது தலைவரது மனத்தினைவிட்டு நீங்காதிருக்கின்றன, அவை எம்பூங்கொடி-எமது பூங்கொடிபோல்வாளது, கொங்கைபொரூ - தன்த்தினைப்பொறுக்காத, பைஆர்படந்தயங்கிய, அரவுஇடைஆயிற்று-பாம்பினையொத்த இடைக்கே வந்து முடிந்தது. எ - று.

(க -ரை.) இது அறிவுநாடல், அஃதாவது, இவன்யாவனோவென்றையுறுகின்ற தோழிபேராராய்ச்சியளாதலின், அவன் கூறியவழியே நாடாது வந்து தங்களிடைக்கே முடிதலின், இவ்வையர் வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்தென்று அவனினைவறியாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள் "ஆழமன்றோவுடைத்திவ்வையர் வார்த்தையனங்களைந்து, வீழமுன்னோக்கிய வம்பலத்தான் வெற்பினிப்புனத்தே, வேழமுன்னாய்க் கலையாய்ப் பிறவாய்ப் பின்னுமென்றமையாய், மாமைமென்னோக்கி யிடையாய்க் கழிந்தது வந்துவந்தே" என்பதாலறிக. திருஈங்கோய்மலை சோணாட்டுக் காவிரியின் வடகரைக்கணுள்ள சிவத்தலங்களுள் ஒன்று. இது தேவர் முதலியவர் இடைவிடாது பூசிக்கக்கண்ட அகத்தியமுனிவர் காலம்பெறாமல் ஈயுருக்கொண்டு பூசித்ததால் இப்பெயர் பெற்றது.

பருமுத் துதிர்த்திடுஞ் சீர்மத்த யானை நுதல்பகுந்திட்
டுருமொத்த திண்குரற் சீயந் திரிநெறி யோங்குவைவாய்ப்
பொருமுத் தலைவேற் படைக்கம்பர் பூங்கயி லைப்புனத்துட்
டருமுத் தனநகைத் தன்னசை யால்வெற் பசார்வரிதே. (௧௭)

(இ - ள்.) வெற்ப - குறிஞ்சி நிலத்தலைவனே, உருமொத்த - இடியையொத்த, திண்குரல் - வலிதகுரலையுடைய, சீயம்-சிங்கம், சீர்-இலக்கணத்தினலமமைந்த, மத்தயானை - மதங்கொண்ட யானையின், நுதல்பகுந்திட்டு - மத்தகத்தைப்பிளந்து, பருமுத்து - பருத்தகொம்பின்கணுள்ள முத்துகளை உதிர்த்திடும் - உதிரச்செய்யும், திரிநெறி - மாறுபாடான சுரத்தின்வழியாக, ஓங்கு - உயர்ந்த, வைவாய் - கூர்மையுள்ள வாயினையுடைய, பொரு - போர்செய்கின்ற, முத்தலைவேல்படை-மூன்றுகவர்களையுடைய சூலத்தினைப்பெற்ற, கம்பர் ஏகம்பரது, பூகயிலைபுனத்துள் - அழகியதிருக்கயிலாயப் புனத்தகத்தில், தரு-ஒளியைத்தருகின்ற, முத்துஅன்ன-முத்தினையொத்த, நகைதன் - பற்களையுடைய தலைவியின், நசையால்-ஆசையினால், சார்வுஅரிது - நீவருதல்அடாது. எ - று.

(க - ரை.) இது, இரவுக்குறி. தலைமகன் இரவுக்குறிவேண்டி நெஞ்சுடைந்து வருந்தா நிற்பக்கண்ட தோழி, இவ ளிறந்துபடவுங் கூடுமென

வுட்கொண்டு, நீயாளிகணிறைந்து நின்ற யானைகளைத்தேடும்இவ்வழியின் இகண்வந்து மீள்வேன் என்னுநின்றாய், இதற்குத் தீவினையேன் சொல்லுவதெவனேனவென்று மறுத்தவாய்பாட்டால் நெறிஅருமைகூறி யிரவுவரற் விலக்கல். இதனை "கூளி நிரைக்கநின் றம்பலத்தாடி" என்னுந் திருக்கோவையார் திருப்பாசுரத்தா லறிக இட்டு ஆற்றலுணர்த்தும் விகுதி நுதல் ஆகுபெயர்.

அரிதன் றிருக்கண் ணிடநிரம் பாயிரம் போதணிய
அரிதன் றிருவடிக் கர்ச்சித்த கண்ணுக் கருளேகம்பர்
அரிதன் றிருக்கங் குலியா லழிந்த கயிலையல்லிங்
கரிதன் றிருப்பதெம் பால்வெற்ப வெம்மையர்க் கஞ்சுதுமே. ( )

(இ - ள்.) அன்று - அக்காலத்து, இருக்கு - வேதங்கள், அண்ணிட - தரிசித்து நெருங்க, அரிது - அரிதானவன், அரி - விஷ்ணுமூர்த்தி, தன் திருவடிக்கு-தனது திருவடிக்கண், நிரம்பு-இதழ்நிறம்பிய, ஆயிரம்போது- ஆயிரம் தாமரைமலர்களை, அணிய - அழகுற அருச்சிக்க, (அருளாமல்) அருசசித்த - அருச்சனைசெய்த, கண்ணுக்கு - கண்ணின் பொருட்டு, அருளேகம்பர்-கருணைசெய்து அநுக்கிரகித்த திருஏகம்பர், அரிதன்-தேவவைரியாகிய இராவணனது, திருக்கு மாறுபாடு, அங்குலியால்-இறைவன் திருவிரலையூன்றிய மாத்திரத்தானே, அழிந்த-அழிவையடைந்த, கயிலை-திருக்கைலாயவழி, வெற்ப - குறிஞ்சித்தலைவனே, இங்கு எம்பால் - இங்கு எம்மிடத்தில், அல் இருப்பது - இரவு தங்கியிருப்பது, அரிது - கூடாது, (என் எனின்) எம் ஐயர்க்கு - எமது தந்தையர்க்கு, அஞ்சுதும் - நாங்கள் அஞ்சுவோமாதலின். எ - று.

(க - ரை.) இது, இரவுக்குறிவேண்டல், அஃதாமாறு, பதிநோக்கி வருந்தாநின்ற தலைமகன் இற்றையிரவிற்கு யானுங்கள் சீறூர்க்குவிருந்து என்னை யேற்றுக் கொள்வாயாகவென இரவுக் குறிவேண்டா நிற்றல். இதனை. "மருந்துநம் மல்லற் பிறவிப் பிணிக்கு" என்னுந் திருக்கோவையார் திருப்பாசுரத்தாலறிக.

அஞ்சரத் தான்பொடி யாய்விழத் தீவிழித் தன்புசெய்வோர்
நெஞ்சரத் தாழ்வுகந் தோர்கச்சி யேகம்பர் நீள்கயிலைக்
குஞ்சரத் தாழ்வரை வீழநங் கொம்புய்யக் கும்பமூழ்க்கும்
வெஞ்சரத் தாரன வோவல்ல வோவிவ் வியன்முரசே. (௧௧)

(இ - ள்.) அம்சரத்தான்-அழகிய பஞ்சபாணங்களையுடையமன்மதன், பொடியாய்விழ-பொடியாக விழுந்துகெட, தீவிழித்து - நெற்றியின்கணுள்ள அக்கினி விழியைத்திறந்து கெடுத்து, அன்புசெய்வோர் - அன்பாகத் தியானிப்பவரது, நெஞ்சர்-மனத்தைக்கோயிலாக்கொண்டவர், அதாழ்வு - அந்த அடியவர்செய்யும் தவறுகளை, உகந்தோர்-களிப்பாகக்கொண்டவர், கச்சி ஏகம்பர்- திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய திருஏகம்பரது, நீள் கயிலை-

நீண்டகயிலைப் புனத்து, நும் கொம்பு - பூங்கொம்பை யொத்த உமது தலைவி, உய்ய - பிழைக்க, குஞ்சரத் தாழ்வரை மலையை யொத்த யானை, [illegible]ழ - வீழ்ந்து போம்படி, கும்பமூழ்கும் - மத்தகத்தில் அழுந்தும்வகை யெய்த, வெம் சரத்தரனவோ - வெவ்விய அம்பின் மாலை யுடையானுக் குரியதோ, அல்லவோ - அதன்றி வேற்றோருக் குரியதோ, இவ்வியன் முரசு-இந்தப்பரந்த முரசவொலி கூறுவாயாக. எ-று.

(க-ரை.) இது, ஐயுற்றுக் கலங்கல்இது, வரைபொருட் பிரிந்துவரும் தலைமகனது முரசுமுழங்கா நிற்பக் கேட்டு மகிழ்வுறு நின்ற தலைவி நந்துயர்தீர நமதிடம் புக்கு யானைக்கடிந்தாரது முரசமோ அன்றி யாவர் பொருட்டு முழங்கும் முரசமோ அறிகின்றிலேன் எனத்தலைமகள் கலக்க முற்றுக் கூறுநிற்றல், இதனை "அடற்களியாவர்க்கு மன்பர்க்களிப்பவன் றுன்பவின்பம், படக்களியாவண் டறைபொழிற் றில்லைப் பரமன் வெற்பிற், கடக்களியானை கடிந்தவர்க்கோவன்றி நின்றவர்க்கோ, விடக்களியாநம் விழுநகரார்க்கும் வியன் முரசே." என்னுந் திருப்பாசுரத்தாலறிக.

சேய்தந்த கைம்மை யுமைகண வன்றிரு வேகம்பத்தான்
றுய்தந்தை யாயுயிர் காப்போன் கயிலைத் தாங்கிருள்வாய்
வேய்தந்த தோளிநம் மூசலொடும விரை வேங்கைதன்னைப்
பாய்தந்து பூசலுண் டாங்கொண்ட தோசைப் பகடுவந்தே. (௨0)

(இ-ள்) உமைக்கணவன் - பார்வதி பிராட்டிக்கு நாயகன், திருஏகம்பத்தான்-திருஏகம்பத்திலெழுந்தருளி யிருப்போன், தாய்தந்தையாக-தாய்தந்தையரைப்போல, உயிர்காப்போன் - ஆன்மாக்களைக் காப்பவனது, சேய்தந்த - மிகவுயர்ந்த, கயிலை - கயிலாயச்சாரலின், தயங்கு இருள்வாய்-மயங்குமிருட்கண், வேய்தந்த - மூங்கிலையொத்த, தோள்களையுடையாய், கை - துதிக்கையினையுடைய, பகடு வந்து-ஓர் யானைவந்து, நம் ஊசலொடும் -நாம் விளையாடும் நமது ஊசலுடன், விரை வேஙகைதன்னை - மணமுள்ள வேங்கைமரத்தினையும், பாய்தந்து - பாய்ந்து, பூசல் கொண்டது-போரிடத்தொடங்கியது, ஓசை உண்டாம் - இத்தொழிலுண்டாகிய ஒலி என் காதிற் படுகின்றது, இது யாதோ அறியேன். எ-று.

(க-ரை.) இது, தாய் துயிலறிதல்-அஃதாவது -"தலைமகன் வரவுணர்ந்து தலைவியைக்கொண்டு செல்லக் கருதாநின்ற தோழி, யாம் விளையாடாநின்றபொழிலிடத்து ஓர்யானை நின்று ஊசலைத் தள்ளாநின்றது அதற்குயாஞ் செய்வதென்னோ வெனத்தாயது துயிலறியாநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள். "கூடாரணைறி கூடக்கொடுஞ்சிலை கொண்ட வண்டன், சேடார் மதின் மல்லற்றில்லையன்றுய் சிறு கட்பெருவெண், கோடார் கரிகுரு மாமணி யூசலைக் கோப்பழித்துத்,தோடார் மதுமலர் நாகத்தை நூக்கு நஞ் சூழ்பொழிற்கே" என்பதாலறிக.

வந்து மணம்பெறிற் பொன்னனை யீர்மன்னு மேகம்பர்தம்
முந்து மருவிக் கயிலை மலையுயர் தேன்றிச்சித்

தந்து மலர்கொய்துந் தண்டினை மேயுங் கிளிகடிந்துஞ்
சிந்தும் புகர்மலைக் கச்சுமிச் சாரற் றிரிகுவனே. (உ௬

(இ - ள்) பொன் அனையீர் - இலக்குமிபோன்றவர்களே, வந்துமணம பெறின் - (என்னால் காதலிக்கப்பட்டான்) வந்து மணம் பெறின் - வந்து என்னை மணந்துகொள்வனேல், மன்னும் ஏகம்பர்தம் - நிலைபெற்றஏகம்பரது, அருவிமூழ்ந்தும் - அருவியாறுகள் மூழ்கிச்செல்லும், கயிலை மலை - கயிலாயவரைக்கணுள்ள, உயர்தேன் - உயர்ந்ததேனினை, இழிச்சிதந்தும் - இழிச்சிக்கொடுத்தும், மலர்கொய்து(தந்தும்)-பூக்கொய்துதந்தும்,சிந்தும் தண்தினை மேயும்-சிந்திய குளிர்ந்த தினைகளை மேய்கின்ற, கிளிகடிந்தும்-கிளிகளைக் கோபித்தும்,புகர்மலைக்கு - யானைகளுக்கு, அஞ்சும் - பயப்படுகின்ற, இச்சாரல் - இம்மலைச்சாரலில், (நமது அச்சத்தைப் போக்கியும்) திரிகுவன் - திரிந்து நமக்குக் களிப்பினை வருவிப்பன். எ-று.

(க - ரை) இது, தலைவி மணம் பெறு முன்னம் அவனைக் கூடி யிப் புனத்திருக்கின் இவ்வகைக் களித்திருப்பே மெனத் தமது ஆயவெள்ளத்தை நோக்கிக்கூறினது. அஞ்சும்எனறபாலது செய்யுளுக்கி யசசுமென வலிந்து நின்றது. இது தலைவனைப் புகழ்தலுமாம்.

திரியப் புரமெய்த வேகம்ப ரூர்திக ழுங்கயிலைக்
கிரியக் குறவர் பருவத் திடு தர ளம்வினையோம்
விரியச் சுருண்முத லானு மடைந்தோம் விரைவிரைந்து
பிரியக் கதிர்முத்தி னீர்பெற்ற தென்னங்குப் பேசுமினே. (உ௬)

(இ - ள்.) வினையோம் - தொழிலின் முயற்சியையுடைய நாங்கள், திரிய தீயினால் வேறுபட, புறம்எய்த - திரிபுரங்களை யெய்த, ஏகம்பரூர் - திருவேகம்பரது, திகழும் கயிலைக்கிரி-விளங்குகின்ற கயிலாயவரைக்கணுள்ள, குறவர் - குறவர்கள், பருவத்து - காலமறிந்து, இடு -கொடுக்கின்ற, தரளம் - முத்துக்களை, விரி-பரந்த, சுருள் முதலானும் - சுருளுடனே, அடைந்தோம் - பெற்றேம், விரை விரைந்து - அதிவிரைவுடனீவிர் சென்று, பிரியகதிர் முத்தின் - விரும்பத்தக்க கிரணங்களையுடைய அம் முத்தின்கண், அங்கு - அக்குறச சேரிக்கண் சென்று, பெற்றது என் - அடைந்தது என்ன, பேசுமின் - கூறுங்கள். எ-று.

(க-ரை.) இது தலைவி ஆயவெள்ளம் ஒருவழி நீங்கித்தனித்துக் குறச்சேரிக்கண் வந்திருந்த தலைவனுடன் கூடி மணம் பெற்று வந்து தம் தோழிகளை நோக்கி யான் இவ்வகை யடைந்தேன் நீவிர் அடைந்த தென்னை யெனக் கூறியதாம். திரியப்புர மெய்த ஏகம்பர் என்பதில் அத்திரிபுரம் எனக்கூட்டினுமாம்.

பேசுகை யார்விரு மைக்கணி யாரென்று பித்தரெங்கும்
பூசுகை யார்திரு நீற்றெழி லேகம்பர் பொற்கயிலைத்

தேசுசை யார்சிலை வெற்பன் பிரியும் பரிசிலரக்
கூசுகை யாதுமில் லாக்குல வேங்கைப் பெயர் நும்மையே. (உ௩)

(இ - ள்.) பித்தர் - அடியவரிடத்து மயல் கொண்டவர், எங்கும்-உடன் முழுதும், பூசுசையார் - பூசுதலமைந்த, திருநீற்று எழில்-திருநீற்றினழகுள்ள, ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பரது, பொன்கயிலை அழகிய கயிலைப்புனத்தினின்றும், கை-கையில் பெற்ற, தேசுஆர்சிலையன்-ஒளிதங்கிய வில்லையுடைய தலைமகன், பிரியும் - (நீ நீத்ததை நோக்கிப்) பிரிவான், பரிசிலரும்-அவனிடத்து நலம்பெற்ற பரிசிலாளரும், குலவேங்கைபெயர்-குலைகளையுடைய வேங்கையென்னும் பெயரையுடைய, அநும்மையே-அந்த வுங்களையே, கூசுகையாதும் இல்லா - சிறிதும் (வாய்) கூசுதலும் இல்லாமல் கணியார்என்று - கணியார் என்று பெயர்கொண்டு, பேசுகையாவர்-கூறித்திரிவர். எ-று.

(க - ரை) ஐ சாரியை இல்லாமல் என்பதில் எசச விகுதி தொக்க, இல்லா என்பது பேசுகையென்னுந் தொழிற்பெயர் கொண்டது வேங்கைப்பெயர் நும்மையே என்பதற்கு வேங்கையென்னும் பொன்னின்பெயாகொண்ட வெறுக்கையென்னும் உங்களையே யெனவும், கணியார் என்பதற்குக் குறிக்கத்தகாத பொருளற்றவர் எனவும் தாக்ஷண்யமிலாதவரெனவும் பொருள்கொள்க. இது வேங்கையோடு வெறுத்தல். இந்த வேங்கையரும்பிய ஞான்று தினைப்புலம் கொய்வான்வேண்டி அதற்குரியார் கொய்யத் தலைப்படுவர். அங்ஙனந் தலைப்பட்ட விடத்து இதனில் தினைகாவல் நீங்கும் நீங்கவே, களவாய்த் தலைவி மாட்டுவரும் தலைவன் தலைவி தன்னிடத்திநின்று இனிவருவாளல்லள் குரவரவளையிற் செறிப்பரென்னும் எண்ணத்தனுய உளந்தெருமந்து தம்மூர்புகுவனாதலின் இத்துணைக் கலகத்திற்கும் நீ காரணமாவாயென வேங்கையொடு வெறுத்துக் கூறியதாம். பரிசிலர் அரசனுககுற்ற துணையாய் நிற்கும் உயிர்ப்பாங்கன் பன்மையாற் கூறினரெனின் அரசனுக்கு அருந்துணையாவா னிவ்வகை தொழிற்குப் பார்ப்பனப் பாங்கனாதலின் பன்மை வாசகத்தார் கூறினரென்க.

பெயரா நலத்தெழி லேகம்ப னார்பிறை தோய்கயிலைப்
பெயரா திருக்கப் பெறுகிளி காள்புன மேபிரிவின்
றுயரால் வருந்தி மனமுமிங் கோடித் தொழுதுசென்ற
தயரா துரையும வெற்பற்கடி யற்கும் விடைதம்மினே (உ௪)

(இ - ள்.) பெயரா - நீங்காத, நலத்து - நன்மையினையுடைய, எழில்-அழகுவாய்ந்த, ஏகம்பனார் - திருஏகம்பரது, பிறைதோய்-சந்திரன் தவழ்கின்ற, கயிலை - திருக்கைலைப்புனத்தை, பெயராதிருக்க - நீங்காதிருக்கப்பெறு-தவத்தினைப்பெற்ற, கிளிகாள் - கிளிகளே, புனமே - தினைப்புலமே பிரிவினதுயரால்-எமது தலைவனை விட்டுப்பிரியும் துக்கத்தால், மனமும்-என்மனமும், வருந்தி - வருத்தத்தையடைந்து, இங்கு ஓடி - இவ்விடத்திருந்து தலைவனிடமோடி, தொழுது சென்றது - அவரைக்காணப் பெருமையால் வணங்கிச்சென்றதை, அயராது-மறந்து போகாமல், வெற்பற்கு

உரையும் - எமது குறிஞ்சித் தலைவரீண்டு எம்பொருட்டு நாடிவரின் கூறுங்கள், அடியற்கும் - அவற்கு அடிமைப்பட்ட எமக்கும், விடைதம்மின் - எம்பதிக்கேக உத்தரந்தாருங்கள். எ-று.

(க - ரை.) இஃது கிளியொடும் புனத்தொடும் பிரிவருமை கூறிவரைவுகடாதல், அஃதாவது. தினைப்புனம் காத்த தலைவி, அஃது கொய்யப் பெறறமையின் தலைவன் வறும் புனங்கணடு வருந்துமெனக்கவன்று தாம் காவலாக விருந்த புனத்தையும் அப்புனத்துப் பயின்ற கிளிகளையு நோக்கிக் கிளிகளே நீவிர் உமக்குத் துப்பாகாக்காலத்தும இத்தினையை விட்டு நீங்காது நின்றீர். யானிங்கின் எமது காதலர் ஈண்டுவந்தெம்மைத தேடுவா, அஙஙனந் தேடினாககு இங்கு நின்றும் நீங்கினவர் துணியாது துணிந்து தொழுது சென்றாரென விடைகூறுமின் என்பதாம்.

நம்மைப் பிறவிக் கடல்கடப் பிப்பவர் நாம்வணங்கு
மும்மைத் திருக்கண் முகத்தெழி லேகம்பர் மொய்கயிலை
யம்மைக் கருங்கண்ணி தன்னொடின் பந்தரு தண்புனமே
யெம்மைக் கவலைசெ யச்சொல்லி யோவல்லி யெய்தியதே. (உரு)

(இ - ள்.) நம்மை - அடியோமை, பிறவிக்கடல்-பிறவியாகிய கடலினின்றும், கடபபிப்பவர் - தாண்டும்படி செய்பவர், நாம் வணங்கும் - நாம் தொழுகின்ற, மும்மைதிருக்கண்-மூன்று நேத்திரங்களைப் பெற்ற, எழில் முகத்து - அழகிய முகத்தினையுடைய, ஏகம்பர் - திருஏகம்பரது, மொய் கயிலை-நெருங்கிய கயிலையில், அ மை கருங்கண்ணி தன்னொடு - அந்தமையுண்ட கருமையாகிய கண்களையுடையாளுடன், இன்பம் தரும் - இன்பத்தைத்தருகின்ற, தண்புனமே - குளிர்ந்த புனமே, எம்மை - எம் போல்வாரையும் என்னையும், கவலைசெயச் சொல்லியோ - துன்பஞ் செயச்சொல்லியோ, வல்லி எய்தியது - தலைவியிப்புனத்தை விட்டு நீங்கினது. எ - று.

(க - ரை.) இது, தலைவன் வறும்புனங்கண்டுவருந்தல். என்பது-தலைமகளும் தோழியும் புனங்காவலேறிப் போகாநிற்ப, தலைமகன் புனத்திடைச்சென்று நின்று இப்புனம யாமுன்பயின்றதன்றே இஃதிருக்கின்றவாறென்னேவென்று அதன் பொலிவழிவு கூறித் தலைமகளைத்தேடி வருந்தாநிற்றல். இதனை "பொதுவினிறதீர்த்தென்னை யாண்டோன் புலியூரான் பொருப்பே" என்னும திருக்கோவையார் திருக்காரிகையாலறிக காரணகாரியத் தொடர்ச்சிப்பட்டு வருவதால் பிறவியைக் கடலென்றார் என்பது பரிமேலழகர் உரை. நாம் அவனை வணங்கப்பெறும் *புண்ணியமுடையோமென்பார் நாம் வணங்கும் என்றார்.

இயங்குந் திரிபுர மெய்தவே கம்ப ரெழிற்கயிலைத்
தயங்கு மலர்ப்பொழில் காடைய லாடரு வித்தடங்காண்
முயங்கு மணியறை காண்மொழி யீரொழி யாதுநெஞ்ச
மயங்கும் பரிசுபோன் றூரென்ற சூழல் வகுத்தெமக்கே. (உசு)

(இ-ள்) இயங்கும்-பரந்துசெல்கின்ற, திரிபுரம்-முப்புரங்களை, எய்த-தீக்குஇரையாக எய்த, ஏகம்ப - திருஏகம்பரது, எழில்கயிலை-அழகியகயிலைச்சாரலில், தயங்கும் - விளங்குகின்ற, மலர்பொழில்காள் - பூஞ்சோலைகளே, தையல்-அழகுள்ள தலைவி, ஆடு-நீர்விளையாடும், அருவிதடங்காள்-அருவித்தடங்களே, முயங்கு - நெருங்கிய, மணிஅறைகாள்-இரத்தினமுழைஞ்சுகளே, ஒழியாது - ஒழியாமல், நெஞ்சம் மயங்கும்பரிசு - மனம் மயங்கும்விதம், பொன்னார் சென்ற சூழல் - திருமகளையொத்த தலைமகள் சென்ற இடத்தினை, வகுத்து-வகைப்பட, எமக்கு மொழியீர்-எமக்குக் கூறுமின். எ-று.

(க-ரை.) இதுவும் மேலையதை யொத்ததுறை, அஃதாவது வறும் புனங்கண்ட தலைமகன் அவணின்ற தடத்தின்கணுள்ள பொழில்களையும், அருவி நீர்த்தடங்களையும், மணிகணிறைந்த மலைமுழைஞ்சுகளையு நோக்கித் தனது மனமயக்கத்தால் நாயகி சென்ற இடத்தைக் கூறுகவெனக்கூறியதாம். திரிபுராதியர் தாம்கொண்ட அரணுடன் சென்று பலரது நாடு அரண் முதலியவற்றை யழித்தார் எனப் புராணங் கூறுதலின் இயங்குந் திரிபுரம் என்றார்.

வகுப்பா ரிவர்போன் மணமணத்துக்கு நாண்மணந் தன்னொடின்
மிகுப்பார் களாருயி ரொன்று மிருவரை விள்ளக்கள்வாய் [ப
நெகுப்பான் மலர்கொண்டு நின்றார் கிடக்க நிலாவுகம்பர்
தொகுப்பான் மணிசிந் தருவிக் கயிலையிச் சூழ்புனத்தே. (உஎ)

(இ-ள்.) தொகுப்பால் - தொகுதியாக, மணிசிந்து-இரத்தினங்களைச் சிந்துகின்ற, அருவி-அருவிபொழியும், கம்பர்நிலாவு - திருஏகம்பரெழுந்தருளியிருக்கும், கயிலை - திருக்கைலையின், இச்சூழ்புனத்தே - இந்தச் சூழ் புனத்தில், மணத்தொடு - மணத்துடன், இன்பம் மிகுப்பார்கள் - இன்பத்தில் நீட்டிப்போர்களாய், ஆர் உயிர் - அரிய உயிர்கள், ஒன்று ஆம் இருவரை-பொருட்டன்மையா லிருவேறுவகைப்பட்டு மனத்தா னொருவகைப் பட்டு நிற்கும் இருவரை, விள்ள - நீங்கும்படி, கள்வாய் நெகுப்பால்-தேன் தங்கிய வாயை நெகிழ்த்தலால், மலர்கொண்டு - விரிந்த மலரை யேந்தி, நின்றோர்கிடக்க - நின்றவேங்கையார் மலர்ந்து நிற்பதால், மணத்துக்கு நாள் - இவளை மணஞ் செய்விப்பதற்கு நாள், இவர் - இவளது தந்தையர், வகுப்பார்போலும் - இனி வகுத்துக் கூறுவர்போலும். எ-று.

(க-ரை.) இது தலைவியுவந்து கூறியகூற்று. வேங்கைமலரக்கண்ட தோழி இனி நாயகனை யெண்ணி இற்செறிந்திருத்தலால் பருவரலடைந்திருக்கும் ந்தலைவியின்றுயர்தீரத் தந்தையர் மணத்திற்கு நாள்வகுப்பார்போலுமெனத் தானேயுவந்து நெஞ்சொடு கூறியதாம். போலும் என்னுஞ் செய்யுமென் முற்றுப்போல் என விகுதி தொகுத்தலாய் நின்றது. இவர் என்னுஞ் சுட்டுத் தாய்தந்தையரை யுணர்த்தி நின்றது. நாள் - என்பது நல்ல முகூர்த்தத்தை, மணந்தன்னொடு என்பதில் தன்சாரியை. இவனோடொத்தாருமில்லை மிக்காருமில்லை குறைப்பட்டாரல்லது

எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஞானத்தானும் குணத்தானும் உருவினானும் திருவினானும் பொருவிலனாதலானும், இவளும் அன்னவளாதலானும ஒரு கூட்டில் இருபறவை இருந்தாற்போல் பொருட்டன்மையால் இருவேறாய் மனத்தானொன்றுபட்டு நிற்றலின் ஆருயிரொன்றாய் என்றார். இங்ஙனம் புணர்ந்திருந்து கார்தருவ மணங்கொண்டு இன்ப நுகர்ந்தாரைப்பிரித்த கணியார் பெரியார் எனவெறுப்பொடுகூறுவார் கணியார்கிடக்க என்றார்.

புனங்குழை யாதென்று மென்றினை கொய்ததும் போகலுற்ற
கனங்குழை யாடற் பிரிய நமக்குறுங் கையறவால்
மனங்குழை யாவருங் கண்கனி பண்பல பாடுந்தொண்டர்
இனங்குழை யாத்தொழு மேகம்ப ரிக்கயி லாயத்துள்ளே. (உஅ)

(இ - ள்.) கண்கனி-கண்கனியும்படி, பண்பல - பலபண்களை, பாடும் தொண்டர்-பாடுகின்ற அடியவரது, இனம்-கூட்டம், குழையா - மனங்கசிந்து, தொழும்-தொழுகின்ற, ஏகம்பர்-ஏகம்பரது, இக்கயிலாயத்துள்-இந்தக் கயிலாயச்சாரலின் கண், புனம்-தினைப்புனம், குழையாது என்று-நெருங்கிக்கெடாதென்று, மென்தினை - மெல்லியதினைப்பயிரினை, கொய்ததும் - கொய்து சேர்த்தவுடன், போகல்உற்ற-தம்பதி நோக்கிச செல்லத் தொடங்கிய, கனம்குழையாள் - கனத்தகாதணியினையுடையதலைவி, தன் பிரிய-தன்னைநீங்காநிற்க, நமக்கு உறும் கையறவால்-நமக்கு நேர்ந்ததுன்பத்தால், மனம்குழையாவரும்-மனம்குழைந்து வருகின்றது. எ - று.

(க - ரை.) இது தலைவன் தன்குறை கூறல். அஃதாவது, வேங்கை பூப்பக்கண்டார்தினை முதிர்ந்ததென்று தினைகொய்த பின்னர் அத்தினை காத்த மகளிரையில்லிடைப் புகுத்திசசெறிப்பாராதலின் அவவறும் புனங் கண்டான தலைவியைக்காணாது வருந்தியதைக் கூறியதாம் புனங்குழைதல், பயிர்முற்றிக் கதிர்வரச்சாய்ந்து. ஒன்றுடனொன்று நெருங்கல் தன்னையவன் வயப்படுத்திப் பிணித்தது முகமாதலின் அம்முகத்திற் கனியாப்பூண்ட குழையினையொன்று படுத்திக் கனங்குழையாள் என்றார். தன் என்பது தலைவனையாம்.

உள்ளம் பெரியரல் லாச்சிறு மானிட ருற்றசெல்வங்
கள்ளம் பெரிய சிறுமனத் தார்க்கன்றிக் கங்கையென்னும்
வெள்ளம் பெரிய சடைத்திரு வேகம்பர் விண்ணரணந்
தள்ளம் பெரிகொண் டமைத்தா ரடியவர் சார்வதன்றே. (உகூ)

(இ-ள்) உள்ளம் பெரியர் அல்லா-மனத்தால் பெருந்தன்மை வாய்க்கப்பெறாத,சிறுமானிடர், சிறுவாழ்க்கையுள்ள அறிவில்லார்,உற்ற-அடைந்த, செல்வம்-செல்வத்தாலுறும் வாழ்க்கை,கள்ளம்பெரிய - கபடத்தால் மேலோங்கிய, சிறுமனத்தார்க்குஅன்றி-சிறுகுணமும் சிறுதொழிலும்உள்ள மனத்தவர்க்கு அல்லாமல், கங்கைஎன்னும் - கங்கைஎன்கிற, பெரிய வெள்ளம் - மிகுந்தவெள்ளத்தை, சடை - சடையினில்வைத்த, திருஏகம்

பர் - திருஏகம்பவாணர், விண் - உயர்ந்த, அரணம் - திரிபுரங்களை, தள்ள - கெடுக்கும்வகை, அம்பு - அம்பினை, எரிகொண்டு-நெருப்பால், அமைத்தார் - வைத்தவர், அடியவர்-அடியாரானவர், சார்வது அன்று-அடைவதன்றாம். எ-று.

(க - ரை.) செல்வம் அடையின் செருக்குமிக்கு உயர்ந்தாரை மதியாது பழிபடுதற்குக் காரணமாயிருத்தலின் இதனை யிறைவனடி நீங்கார்வேண்டார். சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடையரே விரும்புவர் என்பது கருத்து. இதனை "புள்ளிய தோலாடைபுனைந்து அரவப்பூணணிந்த, வெள்ளியசெங்கண்விடை யானடிக்கமல, முள்ளிய மெய்யன்புடைய ரருவருத்துத், தள்ளிய செல்வத் தருக்கினுயென் செய்தாய்" என்பதாலறிக. எரிகொண்டு என்பதில், கொண்டு மூன்றாவதன் சொல்லுருபு, இதனால் சிவனடியவர் செல்வ முதலிய இன்பம் வேண்டார் என்பது கூறப்பட்டது.

அன்றும் பகையடர்க் கும்பரி மாவு மதவருவிக்
குன்றும் பதாதியுந் தேருங் குலவிக் குடைநிழற்கீழ்
நின்றும் பொலியினுங் கம்பர்நன் னீறு நுதற்கிலரே
லென்று மரசு முரசும் பொலியா விருநிலத்தே. (௩௰)

(இ - ள்.) அன்றும் - பகைக்கின்ற, பகை - பகைவர்களை, அடர்க்கும் - போரில்வருத்துகின்ற, பரிமாவும் - குதிரைப்படையும், மதம்அருவி - அருவி போல்மதம்பொழிகின்ற, குன்றும் - மலையையொத்த யானைச்சேனையும், பதாதியும் - காலாட்படையும், தேரும் - தேர்ச்சேனையும், குலவி - கூடி, குடை நிழற்கீழ்நின்று - வெண்கொற்றக்குடைக்கீழ்த்தங்கி, பொலியினும் - விளங்கி நிற்கினும், கம்பர் - திருவேகம்பரது, நல்நீறு-நல்லதிருநீற்றினை, நுதற்குஇல ரேல் - நெற்றியில் அவனது திருநாமம் கூறியிடாராகில், இருநிலத்து - பெரியபூவலயத்தில், என்றும் - எப்பிறவியினும்; அரசும் - அரசராகவிருக்கும் பெருவாழ்க்கையும், முரசும் - வெற்றிமுரசும், பொலியா - பொலிந்துநில்லா. எ - று. உம் - சாரியை.

(க - ரை.) நால்வகைச்சேனைப்படையும் பெற்றுச்செல்வத்துடன் வீற் றிருந்தாராயினும் எம்மிறைவனது திருநீற்றினை நெற்றியின்கண் விளங்கத் தரிக்காரேல் அவர்பெற்ற சக்கரச்செல்வம்நிலையா என்பதுகருத்து. இதனைக் "செய்யதிருநீறு தொட்டுத்தரியாதார் பெருஞ்செல்வஞ் சிதையுமன்னர், கொய்யுளைய பரித்திரளுங் கரித்திரளுமறமன்னர் கொள்வர்வேட்ட, தைய லொழிநதருமகவுதணந்து பெரும்பிணியுடனுய்ச் சரிப்பரன்றி, மெய்யினு றுப்புகுறைந்து புலையரினுங் கடைப்பிறவி மேவுவாரால்." அரிமுதற்பெருந் தேவர்க்கும் வருணநான்காகி, விரியு மன்பதைப்பகுதிக்கும் வெண்ணிலாச் சடையோர்க்கும், உரிய நீற்றணியின்றெனிலவர்களெம்பெருமான், தரிசனத் தவரல்லர் புன்புலையரிற்றீயோர்" "என்பனவற்றாலறிக. இதனால் திருநீறு நெற்றியிலணியார் பெருஞ்செல்வங்கெடுமென்பது கூறப்பட்டது.

நிலத்திமை யோரிற் றலையாய்ப் பிறந்து மறையொடங்கம்
வலத்திமைப் போதும் பிரியா ரெரிவளர்த் தாலும்வெற்பன்

குலத்துமை யோர்பங்கர் கச்சியு ளேகம்பங் கூடித்தொழு
நலத்தமை யாதவர் வேட்டுவர் தம்மி னடுப்படையே. (௩௧)

(இ - ள்.) நிலத்து - பூமியில், இமையோரில் - தேவர்களில், தலையாக - உயர்குலத்தினராக, பிறந்து - பிறப்பினையடைந்து, மறையொடு - நான்கு வேதங்களுடன், அங்கம் - ஆறங்கங்களையும், வலத்து - அத்தியயனஞ்செய்து, இமைப்போதும் - இமையளவும், பிரியார் - நீங்காதவராகி, எரிவளர்த்தாலும் - முத்தீவளர்த்தாலும், வெற்பன்குலத்து - மலையரையன்குலத்துத் திருஅவதரித்த, உமைஓர்பங்கர் - உமாதேவியாரை ஒருபாகத்தில்கொண்ட சிவமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும், கச்சியுள் - திருக்கச்சியுள், ஏகம்பம் - திருவேகம்பத்தினை, கூடிதொழும் - கூடிவணங்கும், நலத்து அமையாதவர் - புண்ணியம் பெறுதவர், வேட்டுவர்தம்மின் - வேட்டுவரது கூட்டத்து, நடுபடையே - நடுவாகக்கொள்ளத்தகுந்த படையையொடொப்பர். எ - று.

(க - ரை.) வேத வேதங்கள் ஓதி யக்னிகாரியஞ்செய்யும் உயர் குலத்து வேதியராயினும் சிவதரிசனஞ் செய்யார் தீய உயிர்க்கொலையாதிகளைச் செய்யும் வேட்டுவரினுமிழிந்தவராவார். என்பதுகருத்து. என்னெனின் பரதகண்டத்துள்ள பலதலங்களிலும் காஞ்சி அதிக மேற்றமுள்ளதாதலால் பலசிவத்தலங்களைத் தரிசித்தபேறினும் இது அதிக பலனைத்தருதல் நோக்கியென்ப. இதனை "எங்கணுநிறைந்து நிற்குமெம்பிரானிற்கினியவாய, பங்கமில் வரைப்பு மண்மேற்பலவுளவவற்றுட்காசி, யங்கதிற்காஞ்சிமேலாம் காஞ்சியினதிகமில்லை, செங்கதிர்மதியஞ் செந்தீமண்டலமதியருள்ளம்." என்பதாலறிக. சிவபூசை தரிசனமில்லார்தீயர் என்பதை "வேதியர் மன்னவர் வணிகர் வேளாளர் சங்கரத்தின் மேயோராக, மூதிமையோருரகர் தயித்தியராக்கர் கந்திருவர் முனிவராகப்பூதிதரு மிலிங்க பூசனையில்லார் பூதிசாதனங்கள் பேணார், ஏதிலராமிழி ஞரினும்மிழிஞரேயவரொடு பேசியம்பிஞரும்" என்பதாலறிக, இதனால் சிவதரிசனஞ் செய்யாரிழிவு கூறப்பட்டது.

படையா லுயிர்கொன்று தின்று பசுக்களைப் போலச்செல்லு
நடையா லறிவின்றி நாண்சிறி தின்றி நகுங்குலத்திற்
கடையாப் பிறக்கினுங் கச்சியு ளேகம்பத் தெங்களையா
ளுடையான் கழற்கன்ப ரேலவர் யாவர்க்கு முத்தமரே. (௩௨)

(இ - ள்.) படையால் - ஆயுதத்தால், உயிர் - உயிர்களை, கொன்று - வதைசெய்து, தின்று - அருந்தி, பசுக்களைப்போல - மிருகங்களைப்போல, செல்லும்நடையால் - நடக்கும் ஒழுக்கத்தால், அறிவுசிறிதுஇன்றி - அறிவுசிறிதும் இல்லாமல், நாண்(சிறிது)இன்றி - வெட்கம் சிறிதும்இல்லாமல், நகும்குலத்தில் - பிறர் பரிகசிக்கத்தக்க தாழ்ந்தகுலத்தில், கடையாய் - கடைப்பட்டவர்களாக, பிறக்கினும் - பிறந்தாலும், கச்சியுள் - திருக்கச்சிக்கணுள்ள, ஏகம்பத்து - திருவேகம்பத்து, எங்களை - அடியேங்களை, ஆள்உடையான் - அடிமைகொண்ட விறைவனது, கழற்கு - திருவடிகளுக்கு, அன்பரேல் - அன்ப

ராயின், அவர் - அத்தகையோர், யாவர்க்கும் - அனைவர்க்கும், உத்தமர்-சிறந்தோராவர். எ - று.

(க - ரை.) உயிர்கொன்றருந்தும் மகாபாதகத்தவராயிழிந்த கடைப்பிறப்பிலிறுதியரேயாயினும் சிவனடிக்கு அன்பராயினவர் யாவரினும் உயர்ந்தோர் என்பதுகருத்து. இதனை "சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந்து......அங்கமெலாங்குறைந் தழுகு தொழுநோயரா யாவுரித்துத்தின்றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகிலவர் கண்டீர்யாம் வணங்குங்கடவுளாரே." என்னுந் திருவாக்காலறிக.

உத்துங்க யானை யுரியார் விரலா லரக்கன்சென்னி
பத்துங்கை யான விருபதுஞ் சோர்தர வைத்தில்லை
யொத்துங்கை யாலவன் பாடக் கயிலையுள் ளோர்நற்கைவா
ளெத்துங் கையானென் றுகந்தளித் தார்கச்சி யேகம்பரே. (௩௩)

(இ - ள்.) உத்துங்கம் - பெரிதாகிய, யானைஉரியார் - யானைத்தோலையுடுத்தவர், விரலால் - விரலையூன்றுதலால், அரக்கன்சென்னிபத்தும் - இராவணன் சிரங்கள்பத்தும், கைஆனஇருபதும் - இருபது கைகளும், சோர்தர வைத்து - சோர்ந்தழியும்படியாகவைத்து, அவன் - அவ்விராவணன், லயையொத்தும் - லயையும்ஒத்தும், (பொருந்தும்படி) கையால்பாட - (சோர்ந்த) கைகளை வீணையாக்கிப்பாட, கச்சிஏகம்பர் - திருக்கச்சி ஏகம்பராகிய, கைலையுள்ளோர் - திருக்கைலையில் எழுந்தருளியுள்ளார், எத்துங்கையான்என்று - துதிக்கும் கையுடையான் என்று, நல்கை - நல்லகையினையும், வாளை - ஓர் வாளினையும, உகந்து - விரும்பி, அளித்தார் - அநுக்ரகித்தவர். எ - று. ஏத்தும் எனற்பாலது எத்தும் எனக்குறைந்தது செய்யுள்விகாரம் எதுகைநோக்கியாம்.

(க - ரை.) விரலால் அரக்கன்நெரித்தமை "அருந் தவத்தின் பெருவலியாலறிவதன்றியடலரக்கன்றடவரையை யெடுத்தான்றிண்டோண், முரிந்துநெரிநதழுந்து பாதாளமுற்று முன்கைநரம்பினையெடுத்துக் கீதம்பாட,விருந்தவனையேழுலகு மாக்கினனை யெம்மானைக்கைம்மாவினுரிவைபோர்த்த, திருந்தெறும்பியூர் மலைமேன்மாணிக்கத்தைச் செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப்பெற்றேனே." என்பதாலறிக. இது இறைவனது முடிவிலாற்றலுடைமையைத்தெரிவித்தது. இதனை வடநூலார் அநந்தசக்தி என்பர்.

அம்பரங் காலன லீர்நிலந் திங்க ளருக்கனணு
வம்பரங் கொள்வதோர் வேழத் துரியவன் றன்னுருவா
மெம்பரன் கச்சியு ளேகம்பத் தானிடை யாதடைவா
னம்பரன் றன்னடி யாரறி வார்க்கு நறுந்துணையே. (௩௪)

(இ - ள்.) அம்பரம் - ஆகாயம், கால் - காற்று, அனல் - தீ, நீர் - ஜலம், நிலம் - பூமி, திங்கள் - சந்திரன், அருக்கன் - சூரியன், அணு - ஆன்மா,

உருவாம் - உருவங்களாகிய, எம்பரன் - எமது தலைவன், கச்சியுள் - திருக்கச்சியுள், ஏகம்பத்தான் - திருஏகம்பத்தை யிடமாகக்கொண்டவன், இடையாது - எப்பொருட்கண்ணும் நீக்கம்அற, அடைவான் - நிறைந்துள்ளவன், நம்மரன் - நமது தலைவன், அறிவார் - தன்னை அறிவாராகிய, அடியார்க்கு - அடியவர்களுக்கு, நறுந்துணை - நல்ல துணையாவான். எ - று.

(க - ரை.) இறைவன் அஷ்டமூர்த்தமாய் உலகத்து நிறைந்து நின்றமை யிதனாற் கூறப்பட்டது. இதனை "அலையார் புனலனல் ஞாயிறவனிமதியம் விண்காறுலையாவுயிருடம்பாகிய சோதியைத் தொக்குநின்றேனோ, தலையாற் சுமந்துதடித்தொண்டொடித்தேரரக்கனென்னை, கலையாளொருவிரற்றுங்க கில்லாவிட்டகாரணமே." எ - ம், "அவனேயிருசுடர்தீயாகாயமாவான், அவனே புவிபுனல்காற்றுவானவனே, யியமானனாயட்ட மூர்த்தியுமாய்ஞான, மயனாகி நின்றானும் வந்து." என்பனவற்றாலறிக.

துணைத்தா மரையடி யும்பவ ளத்திர ணன்குறங்கும்
பணைத்தோ ளகலமுங் கண்டத்து நீலமு மண்டத்துமின்
பணைத்தா லனசடை யுந்திரு முக்கணும் பெண்ணோர்பக்கத்
தணைத்தா ரெழிற்கம்ப ரெங்கள்பி ரானார்க் கழகியவே. (௩௫)

(இ - ள்.) பெண்ணோர்பக்கத்து - பார்வதி பிராட்டியாரை யொருபாதியில், அணைத்தார் - அணைத்தவராகிய, எழில்கம்பர் - அழகிய திருவேகம்பரென்னும், எங்கள்பிரானார்க்கு - எங்கள் தலைவர்க்கு, துணைதாமரைஅடியும்-இரண்டாகிய தாமரைபோலும் திருவடிகளும், பவளம்திரள் நல்குறங்கும் - பவளம் போலும்திரண்ட ஏற்றதாகிய திருத்தொடைகளும், பணைத்தோள் - பருத்த தோள்கள நெருங்கிய, அகலமும் - திருமார்பும், கண்டத்து - திருக்கண்டத்தில், நீலமும் - நீலக்கறையும, அண்டத்து - வானத்தில், மின் - (உலாவும்) மின்னல், பணைத்தால்அன்ன - கிளைத்ததைஒத்த, சடையும் - திருச்சடையும், திருமுக்கண்ணும் - அழகிய திரிநேத்திரங்களும், அழகிய - அழகைப் பெறுவனவாயின. எ - று.

(க - ரை.) இறைவனையணைந்து அழகு பெறுகின்ற அவனது திருவுறுப்புக்கள், அழகுபெற்ற தன்மையென்னால்வியந்து கூறத்தக்கதல்ல என்பதாம் அதாவது, இவன்வடிவுஎழுதலாகாததும்புகழிற்கடங்கியதன்றுமாம். 'இதனை, ஏதொக்குமே தொவ்வாதேதாகுமேதாகா, தேதொக்கு மென்பதனையாரறிவார் - பூதப்பால், வில்வேடனாகி விசையனோடேற்றநாள், வல்வேடனான வடிவு." என்பதனானறிக.

அழகழி விற்பெரி தாகிய வேகம்ப ரத்தர் கொற்றம்
பழகறி விற்பெரி யோர்தமைப் பற்றலர் பற்றுமன்பின்
குழகறி வேற்பினி னொன்றறி யாரறி யாமைதெய்வங்
கிழகெறி யப்பட் டலந்தா ருலகிற் கிடந்தனரே, (௩௬)

(இ - ள்.) அழிவுஇல் - அழிவில்லாத, அழகு - மிக்கஅழகில், பெரிதாகிய - மிகவுயர்ந்த, ஏகம்பர் - திருஏகம்பரும், அத்தர் - தலைவரும், கொற்றம் - வெற்றியில், பழகு - பழகிய, அறிவில் பெரியோர்தமை - அறிவான் உயர்ந்தோராகிய சிவமூர்த்தியினை, பற்றும்அன்பின் - கொள்ளத்தக்க அன்பினால், பற்றவர் - மனத்திடைக்கொள்ளாதவராய், குழகு - இளமையாகிய, அறிவுஏற்பினுள் - அறிவால் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பொருள்களுள், தெய்வம் - தெய்வமாகிய சிவபெருமான், ஒன்று - ஒருவனேயென்று, அறியார் - அறியாதவர், அறியாமை - அறியாதிருத்தல், கிழகு - கிழத்தன்மையால்,எறியப்பட்டு - தள்ளப்பட்டு, உலகில் - பூமியில், கிடந்தனர் - தங்கி, உலந்தார் - அழிந்தவரேயாவர், எ - று.

(க - ரை.) குழகு, கிழகு, என்பவற்றில், கு, பகுதிப்பொருண்மை விகுதி, சிவமூர்த்தியொருவனே தலைவன் என மனத்திடைக்கொள்ளார், மூப்பால் எறியப்பட்டு இருப்பர் என்பதுகருத்து. அறிவில் எனவும் பாடபேதங்கூறுப.

கிடக்கு மொருபா லிரைக்கின்ற பாம்பொரு பான்மதியந்
தொடக்குண் டிலங்கு மலங்குந் திரைக்கங்கை சூடுங்கொன்றை
வடக்குண்டு கட்டத் தலைமாலை வாளான் மலைந்தவெம்போர்
கடக்கும் விடைத்திரு வேகம்பர் கற்றைச் சடைமுடியே. (௩எ)

(இ - ள்.) வாளால் - வாளினால், மலைந்து - போரிட்டு, அ-அந்த, வெம்போர் - (இறைவனது திருநாமம் கூறுதாரிடத்து) வெவ்வியபோரினை, கடக்கும் - வெல்லுகின்ற, விடை - இடபத்தினையுடைய, திருஏகம்பர் - திருஏகம்பரது, கற்றைசடைமுடி - கற்றையாகிய சடைமுடிக்கண், ஒருபால் - ஒருபுறத்தில், இரைக்கின்ற - ஓசையிடுகின்ற, பாம்பு - சர்ப்பம், கிடக்கும் - தங்கியிருக்கும், ஒருபால் - ஒருபுறத்தில், மதியம் - சந்திரன், தொடக்குண்டு - மாலைப்பட்டு, இலங்கும் - பிரகாசியாநிற்கும், (ஒருபால்) திரைகங்கை - அலைகளையுடையகங்கை, அலங்கும் - அசையாநிற்கும், கொன்றைவடம் - கொன்றைமாலை, (ஒருபால்) சூடும் - சூடப்பெற்றிருக்கும், (ஒருபால்) குண்டுகட்ட - குழிந்தகண்ணையுடைய, தலைமாலை - தலைமாலையானது, கிடக்கும் - இருக்கும், எ - று.

(க - ரை.) இதனால் இறைவனது சடைமுடிக்கண் பாம்பு மதி கொன்றை கங்கை தலைமாலை இவையனைத்தும் தங்கியிருக்கும் என்பது கூறப்பட்டது. கிடக்கும் எனவே, சாத்தன் ஐங்கலப்பாரந்தாங்கினான் என்பதுபோல இறைவனதுஅளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது. இதனை "வடிவேறுதிரிசூலந்தோன்றுந் தோன்றும்வளர்சடைமே லிளமதியந்தோன்றுந் தோன்றுங் கடியேறு கமழ்கொன்றைக்கண்ணி தோன்றுங்காதில் வெண்குழைதோடு கலந்துதோன்று, மிடியேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வை தோன்றுமெழிறி கழுந் திருமுடியு மிலங்கித்தோன்றும், பொடியேறி திருமேனிபொலிந்து தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே" என்னும் திருப்பதிகத்தால் காண்க.

கற்றைப் பவளச் சடைவலம் பூக்கமழ் கொன்றையந்தார்
முற்றுற் றிலாமதி யின்கொழுந் தேகம்பர் மொய்குழலா
மற்றைத் திசையின் மணிப்பொற் கொழுந்தத் தரங்கழுநீர்
தெற்றிப் பொலிகின்ற சூட்டழ காகித் திகழ்தருமே. (௩அ)

(இ - ள்.) ஏகம்பர் - திருஏகம்பரது, வலம் - வலப்பாகத்தில், கற்றை - கூட்டமாகிய, பவளச்சடை - பவளம்போலும் சடையும், கமழ் - பரிமளிக்கின்ற, பூகொன்றை அம்தார் - அழகிய கொன்றைப்பூமாலையும், முற்றுஉற்று இலா - முதிர்ச்சிஅடையாத, மதியின்கொழுந்து - இளஞ்சந்திரனும், மொய் குழலாம் - நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பார்வதியார் எழுந்தருளியிருக்கும், மற்றைத்திசையின் - மற்றைஇடதுபக்கத்தில், மணிபொன்கொழுந்தும் - மரகதமணிபோலும் அழகிய மருக்கொழுந்தும்; அ தரம் - அந்த உயர்ந்த, கழுநீர் - செங்கழுநீர்மலரும், தெற்றி - பின்னப்பட்டு, பொலிகின்ற - விளங்குகின்ற, சூட்டு - உச்சியானது, அழகுஆகி - அழகுடன், திகழ்தரும் - விளங்காநிற்கும், எ - று.

(க - ரை.) இறைவனது வலப்பாகத்தில் சடைமுடியும், கொன்றையும் இளஞ்சந்திரனும், இறைவியெழுந்தருளியிருக்கும் இடப்பாகத்தில் அழகிய மரகதம்போலும் கொழுந்தும் கழுநீர்மலரும் விளங்கும் பின்னற்குழலும் விளங்காநிற்கும் என்பதுகருத்து. இது மங்கைபாகனது சிரோலக்ஷணங் கூறியபடியாம்.

திருமருட் டன்மை வலப்பாற் கமலக்க ணெற்றியின்மேற்
றிருமலர்க் கண்பிள வின்றி கழுந்தழல் செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க் கண்ணிடப் பாலது நீலங் கனிமதத்து
வருநுதற் பொட்டணங் குக்குயர்ந் தோங்கு மலர்க்குழலே. (௩௬)

(இ - ள்.) மலர்க்குழலே - பூவைமுடித்த கூந்தலையுடையாய், செல்வம் கம்பர் - பெருஞ்செல்வராகிய திருஏகம்பரது, வலப்பால் - வலப்பக்கத்தி லுள்ள, கமலம்கண் - தாமரைபோலும் கண்ணனது, அருள்தன்மைதரும் - கருணைபொழியாநிற்கும், நெற்றியின்மேல் - நெற்றியின்மீதிருக்கும், திரு மலர்க்கண் - அழகிய மலர்போலும்கண்ணின், பிளவின் - ஒருபாதியில், தழல் நிகழும் - அக்கினி விளங்காநிற்கும், பொட்டுஅணங்குக்கு - நெற்றியின்கண் பொட்டினையுடைய இறைவிக்கு, இடப்பாலது - இடதுபக்கத்திலுள்ள, கருமலர்கண் - கரியமலர்போலும்கண், நீலம் - கருநெய்தலையொத்து, கனி - முதிர்ந்து, மதத்துவரும் - களித்துவரும், எ - று.

(க - ரை.) இது இறைவியின் திருக்கண்ணின் புகழ்ச்சியும் இறைவனது திருக்கண் புகழ்ச்சியும் கூறப்பட்டது. "அம்மையின் கருணைபொங்கிய லையெதிர்நயனவேலே, மும்மணிகெழுமுன்றெண்டர் மும்மலங்களையுமூழ்கச் செம்மைநன்சோனையாறு தெளிகங்கையமுனைமூன்றுந், தம்மயத்தொடும் வந்துற்ற தன்மையீதென்பர் மிக்கோர்" என்பதாம்.

மலர்ந்த படத்துச்சி யைந்தினுஞ் செஞ்சுடர் மாமணிவிட்
டலர்ந்த மணிக்குண்ட லம்வலக் காதினி லாடிவரும்
நலந்திரு நீள்வயி ரம்வெயிற் பாயுந குமணிகள்
கலந்தசெம் பொன்மக ரக்குழை யேகம்பர் காதிடமே. (௪0)

(இ - ள்.) ஏகம்பர் - திருஏகம்பரது, வலக்காதினில் - வலக்காதில், மலர்ந்த - பரந்த, படத்துஉச்சி ஐந்தினும் - படத்தினதுசிகரம் ஐந்தினும், மாமணி - பருத்தமணிகள், செம்சுடர்விட்டு - செவ்விய ஒளிவீசி, அலர்ந்த - விரிந்த, மணிக்குண்டலம் - இரத்தினகுண்டலங்கள், ஆடிவரும் - அசைந்து வரும், காதிடமே - இடக்காதினில், நலம்தரு - நல்லிலக்கணம்தங்கிய, நீள் வயிரம் - நீண்டவயிரங்களுடன், நகுமணிகள் - பிரகாசிக்கின்ற நவமணிக ளும், கலந்த - விரவிய, செம்மைபொன் - செந்நிறத்த பொன்னினாலாகிய, மகரக்குழை - மகரகுண்டலம், வெயில்பாயும் - சுடர்விட்டு விளங்கும், எ-று.

(க - ரை.) இறைவனது வலக்காதில் நாககுண்டலமும், இடக்காதினில் நவமணிகள்கலந்த மகரகுண்டலமும் ஒளிவிட்டு விளங்கும் என்பதுகருத்து. உச்சியைந்தினும் என்றதனால் ஐந்தலையநாகம் எனவும் களிப்பால் குதூக லித்தலின் ஆடிவரும் எனவுங் கூறினார்.

காதலைக் கும்வலத் தோள்பவ ளக்குன்ற மங்குயர்ந்து
போதலைக் கும்பனிப் பொன்மலை நீற்றின் பொலியகலந்
தாதலைக் குங்குழல் சேர்பணைத் தோணறுஞ் சாந்தணிந்து
சூதலைக் கும்முலை மார்பிட மேசம்பர் சுந்தரமே. (௪௧)

(இ - ள்) ஏகம்பா - திருஏகம்பரது, - காதுஅலைக்கும் - காதுகளால், அலைக்கப்படுகின்ற, வலம்தோள்-வலப்புறத்திலுள்ளதோள், பவளம்குன்றம்- பவளமலையினையொக்கும், நீற்றின் - விபூதியினால், பொலி - விளங்குகின்ற, அகலம் - திருமார்பு, அங்குஉயர்ந்து - ஆங்குஉயாவையடைந்து, போதுஅலைக் கும் - மலாமாலைகளால் அலைக்கப்படும், பனிபொன்மலை - குளிர்ந்தமேரு மலையாம், இடமே - இடதுபாகம், தாதுஅலைக்கும் - மகரந்தங்களால் அலைக் கப்படுகின்ற, குழல்சோ - கூந்தல்தங்கிய, பணைதோள் - மூங்கிலையொத்த, நறுஞ்சாந்து - நல்லகலவைச்சேற்றினை, அணிந்து - அணியப்பெற்று, சூது - சொக்கட்டான்காயினை, அலைக்கும் - வருத்திப்பின்னிடச்செய்கின்ற, முலை மார்பு - முலைகள்தங்கிய மார்பிடமும், சுந்தரம் - அழகைத்தருவனவாம்.

(க - ரை.) இறைவனது வலப்பாகத்துப் புவளமலையையொத்த தோள் களும்,மேருமலையையொத்த மாாபிடமும்உண்டு. இடதுபாகத்தில் மூங்கிலை யொத்ததோளும், கலவையணிந்து சூதாடுகருவியினைப் பின்னிடச்செய்கின்ற முலைகளதங்கிய மாாபிடமும் அழகைத்தருவனவாம் என்பதுகருத்து. பிரவா ளம் எனனும் வடமொழிபவளம் எனநின்றது. ஆன்மாக்கள்செய்த பாபத்தை நீறுபடச்செய்தலின் நீறெனப்பட்டது. அகலம் ஆகுபெயராய் மார்பினையு ணாத்தியது. குழல், சூது, என்பன ஆகுபெயாகள்.

தரம்பொற் பழியு முலகட்டி யெய்த்துத் தரந்தளரா
வுரம்பொற் புடைய திருவயி றும்வல மும்பர்மும்மைப்
புரம்பொற் பழித்தகம் பர்க்குத் தரத்திடு பூண்முலையு
நிரம்பப் பொறுது தளரிள வஞ்சியு நேருடைத்தே (சஉ)

(இ - ள்.) உம்பர் - மேலோங்கியுற்ற, மும்மை - மூன்றாகிய, புரம் - திரிபுரங்களின், பொற்பு - அழகினை, அழித்த - அழியும்வகைசெய்த, கம்பர்க்கு - திருஏகம்பருக்கு, வலம் - வலப்பால், தரம் - கூட்டமாகிய, உலகு - உலகங்களை, அட்டி - சிருட்டித்து, அழியும் அவ்வுலகத்தின் மிகுதி அழி கின்றகாலத்து, எய்த்து - அதனைத்தம்மிடம் ஒடுக்கியும், தளரா - தளர்ச்சி யடையாத, உரம்பொற்புஉடையதிருவயிறு - மிக்கவலிமைதங்கிய திருவயிறு, ஆம் - உளது, உகரத்து - அந்தவலப்பாலிற்கப்பாலாகிய இடதுபாகம், இடு - தரிக்கப்படும், பூண் - அணிகளையும், முலை - தனபாரத்தினையும், நிரம்பப் பொறுது - தாங்கப்பெறாது, தளர் - தளர்ச்சிஅடைகின்ற, வஞ்சியும்நேர் - வஞ்சியையும்ஒத்த, (இடை) உடைத்தே - உள்ளதாம், எ - று.

(க - ரை.) கம்பர்க்கு உதரத்து என்னுமிடத்தில் ஒருஉகரம் தொகுத்தல். இறைவற்கு வலப்பால் சிருட்டி திதி சங்காரங்களைச்செய்து தம்மிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளும் திருவயிறு ஒருபால்உளது, மற்ற இடப்பால் அணிகளையும் முலைகளையும் தாங்கப்பெறாத இடையும் உளது என்பதுகருத்து. சிருஷ்டியும் சங்காரமும் கூறவே அதனது திதியும் அடங்கப்பெற்றது. இறைவனது திருமேனியில் எல்லாவுலகும் அடங்கியவைமீண்டுஉளதாம் காலத்துத்தோன்றுவவாதலின் அவற்றிற்கு வயிற்றினையிடமாகக்கூறியது உபசாரமாம்.

உடைப்புலி யாடையின் மேலுர கக்கச்சு வீக்கிமுஞ்சி
வடத்தொரு கோவணந் தோன்று மரைவல மற்றையல்குற்
றொடக்குறு காஞ்சித் தொடுத்த வரசிலை தூநுண்டுகில்
அடற்பொலி யேறுடை யேகம்ப மேய வடிகளுக்கே. (சங)

(இ - ள்.) அடல்பொலி - வலிமை மிகுந்த, ஏறுஉடை - இடபத்தினை யுடைய, ஏகம்பம் மேய - திரு ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளிய, அடிகளுக்கு - இறைவனுக்கு, புலிஆடைஉடையின்மேல் - புலியாடையாகிய வஸ்திரத்தின் மேல், உரககச்சு - பாம்பின்கச்சினை, வீக்கி - கட்டி, முஞ்சிவடத்து - தருப்பையாலாகிய திருவடத்தில், ஒருகோவணம் - ஒருகோவணத்துடன்கூடிய, அரை - திருஅரை, வலம்தோன்றும் - வலதுபாகத்தில் விளங்கும், மற்றை - (அது ஒழிந்த) இடதுபக்கத்தில், அல்குல் தொடக்குஉறு - அல்குலுடன் தொடர்ச்சியுள்ள, காஞ்சிதொடுத்த - எண்கோவைமணியுடன் கோக்கப்பட்ட, அரசிலை - அரசிலையென்னும்அணியும், தூநுண்துகில் - சுத்தமாகிய நுண்ணியஆடையும் (உண்டு) எ - று.

(க - ரை.) இறைவனுக்கு வலப்பாகத்தில் புலியாடையும் நாகக்கச்சும் தருப்பைவடமும் கோவணமும்தோன்றும். இடப்பாகத்தில் காஞ்சியும் அத

னொடு தொடுத்த அரசிலையும் நுட்பமாகிய மெல்லிய வஸ்திரமும் தோன்றுகிற்கும் காஞ்சி எண்கோவைமணி காஞ்சி மேகலைகலாபம் பருமம் விரிசிகை மாதரிடையணி எனப்படும். அரசிலை என்பது ஓரணி அது அரசிலை யொத்திருப்பதால்,

அடிவலப் பாலது செந்தா மரையொத் ததிர்கழல்சூழ்ந்
திடிகுரற் கூற்றி னெருத்திற வைத்த திளந்தளிரி
னடியிடப் பாலது பஞ்சுற வஞ்சுஞ் சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத் தார்கச்சி யேகம்ப மேய வரதருக்கே. (சச)

(இ-ள்.) கச்சி எகம்பமேய - திருக்கச்சி ஏகம்பத்தினை இடமாகக்கொண்ட, வடிவுடை - அழகினையுடைய, தார் - மாலையையணிந்த, வரதருக்கு - வரத்தைக்கொடுப்பவராகிய சிவபெருமானுக்கு, செந்தாமரையொத்தது - சிவந்ததாமரையை யொத்ததும், அதிர்கழல் சூழ்ந்து - சப்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி சூழப்பெற்று, இடிகுரல்-இடிபோலுங் குரலையுடைய, கூற்றின் - எமனது, எருத்து இற - பிடரி முறியும்படி, வைத்தது-வைத்ததும், வலப்பாலது - வலது பக்கத்திலுள்ள, அடி - திருவடியாம், பஞ்சு உற - பஞ்சினைப் பொருந்த, அஞ்சும் - அஞ்சுகின்ற, சிலம்பணிந்த - சிலம்பினை யணிந்த, இளந்தளிரின் - இளமையாகிய தளிரையொத்த, அடி-திருவடியானது இடப்பாலது - இடதுபாகத்ததாம். எ-று.

(க-ரை.) ஒத்தது, வைத்தது என்பதின் ஈற்றில் உம் விகாரத்தால் தொக்கது. இடிகுரற் கூற்றின் எருத்திறவைத்தது என்பது எமனை உதைத்ததாம். இது காலகாலனென்னும் இறைவது திருப்பெயரினை குறிப்பித்தது

தருக்கவற் றுன்மிக்க முப்புர மெய்தயன் றன்றலையை
நெருக்கவற் றோட மழுவாள் விசைத்தது நெற்களென்றும்
பருக்கவற் றுங்கச்சி யேகம்ப ரத்தர் தம் பாம்புகளின்
றிருக்கயிற் றுலிட் டருளுங் கடகத் திருக்கரமே. (சரு)

(இ-ள்.) நெற்கள் என்றும் - நெற்பயிர்கள் எக்காலத்தும், பருக்கவற்றும் - விருத்தியாக வல்லதாம, கச்சி யேகம்பர் - திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில், அமர்ந்தவரும், அத்தர் தம் - தந்தையானவரும ஆகிய சிவமூர்த்தியினுடைய, பாம்புகளின் திருக்கயிற்றால் - பாம்புகளின் புரியினால், இட்டருளும் - பூணப்பட்ட, கடகத்திருக்கரம் - கடகத்தினை யணிந்த அழகிய திருக்கரமானது மிக்க - செருக்கால் மிகுந்த, முப்புரம் - திரிபுராதிகளை, எய்து - எய்தழித்து: அயன் தலையை - பிரமனது தலையை, நெருக்க - வருத்தி, அற்றுஓட - பேர்ந்துவிழ, மழுவாள் விசைத்து - மழுவாயுதத்தை விசையுடன் எறிந்து, அது தருக்கவற்று - அது மேம்பாடு கூறவல்லதாகும், எ-று.

(க-ரை.) நான்காவதனடியின் ஈற்றில் "கவற்றால்" என்பதற்கு "கயிற்றால்" என்று பாடபேதமுங் கூறுவர், இஃது இறைவனது திருக்கரப்பெரு

மையினைக் கூறியதாம். அத்திருக்கரம் திரிபுரங்களை யெய்தும், அயன்தலை உருண்டோட மழுவாள் விசைத்தும் தருக்கவல்லதாம் என்பது கருத்து. தருக்கவற்றால் என்பதில் "ஆல்" அசை.

கரத்தத் தமருகத் தோசை கடுத்தண்ட மீபிளப்ப
வரத்தத்த பாத நெரித்திட் டவனி தலநெரியத்
தரத்தத் திசைகளுக் கப்புரம் போர்ப்பச் சடைவிரித்து
வரத்தைத் தருகம்ப ராடுவ ரெல்லியு மாநடமே. (சசு)

(இ-ள்.) வரத்தைத் தருகம்பர் - அடியவர்களுக்கு வரத்தைத் தருகின்ற திருவேகம்பரது, கரத்து - திருக்கரத்தின்கண், அத் தமருகத்து ஓசை - அந்தத் தமருகத்தினது ஓசையானது, கடுத்து-விசைத்து, மீ அண்டம் - மேலுள்ள அண்டச்சுவர்களை, பிளப்ப-பிளக்கவும், அரத்தத்த பாதம் - செம்பரத்தம் பூவையொத்ததிருப்பாதத்தினை, நெரித்திட்டு - வளைத்து அவனிதலம் - பூமிமுழுதும், நெரிய - அழுந்தவும்; சடை - சடைக்கற்றை, தரத்து - உயர்ந்த, அத்திசைகளுக்கு அப்புறம் - அந்த திசைகளுக்குப் புறம்பே, போர்ப்பக் - கவியும்படி, விரித்து-விரியும்படி செய்தும், எல்லியும்-அம்மகா சங்கார காலத்தின் இரவில், மாநடம் ஆடுவர்-மகா திருநடத்தைச் செய்வர். எ-று.

(க-ரை.) திருவேகம்பர் திருக்கரத்திலேந்திய தருமகத்து ஓசை அண்டங்களைப் பிளக்கவும், திருப்பாதங்கள் பூமி முழுவதும் நெரியவும், திருச்சடை திசைகள் முழுதும் கவியவும், சர்வசம்மாரகாலத்துப் பேரிருளில் திருநடம் ஆடுவர் என்பது கருத்து. இதனை "கலங்கின மால்கடல் வீழ்ந்தன கார்வரை யாழ்ந்ததுமண், மலங்கின நாக மருண்டனபல்கணம் வாளங்கை போ, யிலங்கின மின்னொடு நீண்ட சடையிமை யோர்வியந்தா, ரலங்கனன் மாநட மார்க்கினியாடுவ தெம்மிறையே." என்பதாலறிக.

நடனம் பிரானுகந் துய்யக்கொண் டானென்று நன்மறையோ
ருடன்வந்து மூவா யிரவ ரிறைஞ்சி நிறைந்தவன்பின்
சடனன்றி மற்றறி யாத்தில்லை யம்பலங் காளத்தியா
மிடமெம் பிரான்கச்சி யேகம்ப மேயாற் கினியெனவே (சஎ)

(இ-ள்.) எம்பிரான் - எம்பிரானாகிய, கச்சி - திருக்கச்சியின்கண் ஏகம்ப மேயானுக்கு - திருவேகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவமூர்த்திக்கு, நடனம் - திருநடனத்தை, பிரான் - தலைவனாகிய இறைவன், உகந்து-விரும்பி, உய்யக்கொண்டானென்று - ஆன்மாக்கள் பிழைக்கும்படி செய்தானென்று, நன்மறையோருடன் - உத்தமமாகிய வேதியருடன், மூவாயிரவர் வந்து-தில்லை மூவாயிரவரும் வந்து, இறைஞ்சி - பணிந்து, நிறைந்த அன்பின்-நிறைந்த அன்பினையுடைய, கடன் அன்றி - கடமையல்லாமல், மற்று அறியா - வேறு ஒன்றினையும் அறியாத, தில்லை யம்பலம் - திருத்தில்லை அம்பலமும், காளத்தி - திருக்காளத்தியுமாகிய, இடம் - இடங்கள், இனியன ஆம். இனிமையைத் தருவனவாகும் எ-று.

(க-ரை.) காளத்தி யென்னுமிடத்து 'ஆம்' என்பதனை இனியனவென்பதுடன் இயைக்க. இது இறைவனுக்கு இனிய தலங்கள் பல உளவேனும் அவற்றில் சிறந்தன இவை என்பன கூறப்பட்டது. இறைவன் திருநடங் கொண்டாவென்று, தில்லை மூவாயிரவர் பலவேதியருடன் குழுமியிறைஞ்சி ஆனந்தமே கடமையாகக் கொள்ளும் தில்லையம்பலமும், திருக்காளத்தியும் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களாகும் என்பது கருத்து.

இனியவ ரின்னா ரவரையொப் பார்பிற ரென்னவொண்ணாத்
தனியவர் தையலு டனா முருவ ரறம்பணித்த
முனியவ ரென்று முகந்தமுக் கண்ணவர் தண்டியன்புக்
கினியவர் காய்மழு வாட்படை யார்கச்சி யேகம்பரே. (சஉ)

(இ-ள்.) இனியவர் - தன்னை வணங்குவோர்க்கு இனியவர், இன்னார்- தன்னை வணங்காதார்க்கு இனிமையல்லாதவர், அவரை ஒப்பார் - அவரை யொத்தவர், பிறர்-வேறு பிறர் உளர், என்ன ஒண்ணா-என்று கூறுதலாகாத தனியவர் - ஒப்பற்றவர், தையலுடன் ஆம் உருவர்-உமாதேவியை யொருபாகமாகக் கொண்ட திருவுருவத்தினையுடையார், அறம் பணித்த - தருமங்களைக் கூறிய முனியவர் - மகருஷியானவர், என்றும் - எக்காலத்தும், உகந்த - அடியவர்களால் விரும்பப்பட்ட, முக்கண்ணவர் - திரிநேத்திரங்களையுடையவர், சண்டி அன்புக்கு-சண்டேசுரநாயனார் அன்பினுக்கு, இனியவர்- இனிமையானவர், காய்-பழுக்கக் காய்ச்சிய, வாள்-கூர்மையாகிய, மழுபடையார்-மழுவாயுதத்தையுடையவர், கச்சி ஏகம்பர் - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பர். எ-று.

(க-ரை.) தன்னை வணங்குவார்க்கு இனியவரும், வணங்காதார்க்கு இனிமை தராதவரும், பிறதெய்வங்களோடு ஒப்பிட்டுக் கூறத் தகாதவரும், இறைவியைவாமபாகத்திற் கொண்டவரும். தருமங்களை இருடிகள் பொருட்டருளிச்செய்த பெருமுனிவரும், அன்பரால் விரும்பப்பட்டவரும் சண்டி அன்பிற் குகந்தவருமாயுள்ளார் திருக்கச்சி ஏகம்பமேய இறைவர் என்பது கருத்து.

இருடிகள் அறநூல் வேண்டி இறைவனை யெண்ணித் தவம்புரிய அவர்கள் பொருட்டு இறைவன் ருத்ரமகரிஷியாய் அறம்பணித்தாராதலின் அறம்பணித்த முனியவர் என்றார்; சண்டி, தாம் தீமைசெய்யினும் அது தம் பொருட்டாதல் பற்றி நலமெனக் கொண்டு அவர்க்கு அருள் செய்தமையின் சண்டியன்பிற் கினியவர் என்றார்.

பரவித் தனைநினை யச்கச்சி யேகம்பர் பண்ணுமையல்
வரவித் தனையுள்ள தெங்கறிந் தேன்முன் னவர்மகனார்
புரவித் தனையடிக் கக்கொடி தாய்விடி யாவிரவி
லரவித் தனையுங் கொண்டார்மட வார்முன்றி லாட்டிடவே. (சங)

(இ-ள்.) பரவி - வணங்கி, தனைநினைய - தன்னை மனத்தகத்துக்கொள்ள, கச்சி ஏகம்பர் - திருக்கச்சி ஏகம்பர், பண்ணும் - செய்கின்ற, மையல் வரவு - மையலின் வருகை, இத்தனை உள்ளது - இவ்வளவு இருக்கின்றதென்பதனை, முன்னம் - முன்னே, எஙகு அறிந்தேன் - எவ்விதமறிந்தேன்; அவர் மகனார் - ஏகம்பர் குமாரரது, புரவி - குதிரையாகியமயில் தனையடிக்க - அதனையடித்தலால், கொடிதாய் - கொடியதாகி, விடியா இரவில் - புலராத இரவில். மடவார் மூன்றில் - பெண்களின் முற்றத்தில் ஆட்டிட - ஆட்டும்படி, அரவு இத்தனையும் - இவ்வளவு பாம்புகளையும் கொண்டார் - கொண்டனர். எ-று.

(க-ரை.) இது, ஆயவெள்ளத்தவரில் ஒருத்தி இறைவனது திருக்கோலத்தைக் கண்டு இவ்வகைப் பேரழகுவாய்ந்தானை யணையப்பெறேம் என்கின்ற உள்ளத்தளாய் இவ்விடியா இரவில் அரவமாட்ட வந்தவரது மையற்றன்மையைப் பண்டு நானறிந்திலேன் எனக்கூறியதாம். இறைவன் தம தடியார் தம்மை நினைக்க அவர்க்கு ஆசையூட்டி மலமறுப்போனாதலின், பரவித்தனை நினையக் கச்சியேகம்பர் பண்ணுமையல் என்றார். ஆசைக்கு அளவறியாமையின் இத்தனையுள்ள தெங்கறிந்தேன் என்றார். மகனார்புரவி - மயில்.

இடவஞ் சுறக்கெனப் பாயுமஞ் சென்னி நகுதலைகண்
டிடவஞ் சுவர்மட வாரிரி கின்றன ரேகம்பத்தீர்
படமஞ்சு வாய்து நாகமிரைக்கு மதனுக்குமுற்
படவஞ் சுவரெங் ஙனேபதி வந்திடும் பாங்குகளே. (௫0)

(இ-ள்.) ஏகம்பத்தீர் - ஏகம்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரே, இடவம் - நீர் ஏறிச்செல்லும் விடையோ, சுறக்கெனப்பாயும் - அதிவிரைவாகப் பாயாநிற்கும், மடவார் - உம்மைக்காணவிரும்பிய) பெண்கள், ஆம் சென்னி - அழகிய தலையின் நகுதலைகண்டிட - அட்டகாசத்தைக்காண அஞ்சுவர் - பயந்தவர்களாய், இரிகின்றவர் - ஓடுகின்றனர், படம் - படத்தினிடத்து, அஞ்சுவாயது - ஐந்துவாய்களையுடைய, நாகம் - அரவு, இரைக்கும் - இரைந்து ஓசையிடும், அதனுக்கு - அப்பாம்பினுக்கு, முற்பட அஞ்சுவர் - முன்னே நிற்க, அஞ்சாநிற்ப, (இவ்வாறு இருக்க) பலி - பிச்சையினைக் கொண்டு, வந்து - அருகணைந்து, இடும்பாங்குகள் - இடுகின்ற தன்மை எங்ஙன் - எவ்வாறு. எ-று.

(க-ரை.) இறைவனே, உம்மைக்காமுற்ற பெண்கள், பலிகொண்டு நெருங்குவோமென எண்ணியணையின், அணைதற்கு முன் இடவம் ஒருநிலை நில்லாது அகன்று விரைந்து செல்லும், அதுவேயுமன்றி எக்காலம்ஒழியாது நகைத்துக்கொண்டிருக்கும் அவ்வெண்டலை காணவு மஞ்சுவர், நீர்பூண்டிருக்கும் ஐந்தலையநாகம் இரைத்திடுதலால் அஞ்சுவர்இவ்வாறிருக்க எவ்வாறு யலிகொண்டிடுவர்? எனக்கண்டாளொருத்தி கூற்றாகக் கூறியதாம்.

பாங்குடைக் கோட்புலி யின்னதள் கொண்டீர்நும் பாரிடங்க
டாங்குடை கொள்ளப் பலிகொள்ள வந்தீர் தடங்கமலம்
பூங்குடை கொள்ளப் புனற்கச்சி யேகம்பங் கோயில்கொண்டீ
ரீங்கிடை கொள்ளக் கலைகொள்ள வந்தீ ரிடைக்குமின்றே. (௫௧)

(இ-ள்.) தடம் கமலம் - தடாகத்திலுள்ள கமலங்கள் பூ குடை கொள்- பூக்களைக் குடையாகக் கொள்ளுகின்ற, அபுனல் - அந்த நீர் சூழ்ந்த, கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சியேகம் பத்தினை, கோயில் கொண்டீர்-திருக்கோயிலாகக் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பவரே, இன்று - இன்றைக்கு, இடைக்கும்- இடைக்கும், பாங்கு உடை - அழகுடைய, கோள்புலியின் - வலியுள்ள புலி யின், அதள்கொண்டீர் - தோலைக் கொண்டீர், நுமபாரிடங்கள் - உமது பூதப் படைகள், குடைகொள்ள - குடை பிடியா நிற்க, பலிகொள்ள வந்தீர்-பிச்சை கொள்ள வந்தீர், இடைகொள் - இடையிலே கொண்ட, அ கலைகொள்ள- அந்த ஆடையைக் கொள்ளும்படி, ஈங்குவந்தீர் - இவ்விடம் எழுந்தருளினீர் போலும். எ-று.

(க-ரை.) தாம் - அசை இறைவனைக் கண்டு மயல்கொண்ட தலைவி, காமத்தால் கலையிழந்து நீர் இடையில், புலியினதள்கொண்டீர் நாங்களுடுத்தி யிருக்கும் ஆடையோ நீர் உடுக்கும் பான்மையதன்று. அங்ஙன மிருகக அத னைக் கொள்வது காரணமாகப் பலிகொள்ள எழுந்தருளினீர் என்று இரங்கிய தாம். இறைவனைச் சேர்ந்து அழகிலாப் புலியினதளும் அழகு பெற்றமை நோக்கிப் பாங்குடைக் கோட்புலியினதள் எனவும உம்மைவிட்டு அகலாத ஆன்மாக்களைப் படையாகக் கொண்டீர் என்பார் நும்பாரிடங்கள் எனவும் கூறினர்.

இடைக்குமின் றோற்கு மிணைமுலை யாய்முதி யார்கடஞ்சொற்
கடைக்கணன் றாங்கச்சி யேகம்ப ரையங்கொ ளக்கடவும்
விடைக்குமுன் றோற்றநில் லேநின் றினியிந்த மொய்குழலார்
கிடைக்குமுன் றோற்றநஞ் சங்கிது வோதங் கிறித்துவமே. (௫௨)

(இ-ள்.) இடைக்கு - இடைக்கு, மின் தோற்கும் - மின்னல் பின்னி டையும், இணைமுலையாய் - இரண்டாகிய முலைகளையுடையாய், முதியார்கள் தம் சொல்-பெரியோர்கூறும் சொல்லினும், கடைகண் - அவர்களது கடாக்ஷ மாகிய கிருபை.) நன்று ஆம் - நலம் தருவதாகும, (ஆதலால்) அம் கச்சி ஏகம் பர் - அழகிய திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பர், ஐயம் கொள-பிச்சை ஏற்கும்படி, கடவும் - செலுத்தி வருகின்ற, விடைக்கு முன்- இடபத்திற்கு முன், தோற்ற காணப்படும்படி, நில் - அவர் எதிரில் நிற்பா யாக, அங்கு நின்று - அவ்விடத்தில் நின்று, இந்த மொய் குழலார் - இந்த நெருங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்களின், கிடைக்கு முன் - கூட்டத்தின் முன்னர், தோற்றம் - காணப்பட்டுப் (பிச்சையேற்க வருதல்) கிறித்துவம. (உண்மையாகப் பிச்சைபெற வந்ததன்று) பொய்த் தன்மையாகும், இனி நஞ்சு - இனி நஞ்சையொத்துக் கொல்லவுங்கூடும், இது ஓது - (என்று) இச் செய்தியைக் கூறுவாயாக. எ-று.

(க-ரை.) நஞ்சங்கிதுவோ, என்பதற்கு நெஞ்சங்கிதுவோ எனவும் பாடபேதங்கூறுப. அவ்வகைக் கொள்ளின் இது தேவரீர்க்குத் திருவுளமோ எனப்பொருள் கொள்க.

இறைவன் பரிகொள்ளும்படி யெழுந்தருளும்போது அவன் விடைக்கு முன் காணப்பட நின்று இவ்வகைப் பெண்கள் கூட்டத்துக் காணப்படுதல் தீதாமெனக் கூறுகவென ஆயவெள்ளத்து ஒருத்தி மற்றொருத்தியை நோக்கிக் கூறுதல்,

கிறிபல பேசிச் சதிரா னடந்து விடங்குபடக்
குறிபல பாடிக் குளிர்கச்சி யேகம்ப ரையங்கொள்ள
நெறிபல வார்குழலார்மெலி வுற்றவநெடுந் தெருவிற்
செறிபல வெள்வளை போயின தாயர்க டேடுவரே. (௫௩)

(இ-ள்.) குளிர் கச்சி ஏகம்பர் - குளிர்ச்சியுள்ள நீர்வளமமைந்த திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய திரு ஏகம்பர், கிறிபல - பல பொய் வார்த்தைகளை, பேசி - கூறிக்கொண்டு, சதிரால் நடந்து - சமர்த்துடன் நடந்து, விடங்கு பட - அழகு உண்டாக, குறிபலபாடி - குறிக்கத்தக்க பாக்கள் பலவற்றினைப் பாடிக்கொண்டு, ஐயங்கொள்ள - பிச்சை கொள்ளும்படி, நெறி பல ஆர் - ஐம்பால் முதலிய பகுப்புக்களைக்கொண்ட, குழலார் - கூந்தலையுடைய பெண்கள், மெலிவு உற்ற-காமத்தால் வருந்துகின்ற, நெடுந்தெருவில்-நீண்ட தெருவினிடை, செறி - நெருங்கி வந்ததால், பல வெள்வளை - அப்பெண்கள் பூண்ட பல வெள்ளிய கைவளைகள், போயின - கைவிட்டு நீங்கித் தொலைந்தன, தாயர்கள் தேடுவர் - தாய் மார்கள் தேடுவார். எ-று.

(க-ரை.) திரு ஏகம்பர் பல மாய்ச்சொற்களைகூறிக்கொண்டு பலபாடல்களைப்பாடிக் கொண்டும் நெடுந்தெருவில் பெண்கள் காண எழுந்தருளினதால் காதலுற்ற பெண்களின் கைவளைகழன்று நீங்கின. ஆனதால் அவற்றைத் தாயார் தேடுவர் என்பது. இது இறைவனைக்கண்ட பெண்களினிலைமை கூறியதாம். தெருவில் எனும் ஏழாம் வேற்றுமை செறிதல் என்னுந் தொழிற் பெயரின் முதனிலை கொண்டது. கண்டார் விரும்பும் நடன நடையுளானாதலின் சதிரானடந்து எனவும், வேதமோதும் விரிநாவுடையானாதலின் விடங்கு படப்பாடி எனவும் கூறினார் நெறி பலவார் குழலார் என்றதனான் பல பெண்கள் எனவும் அவர்கள் கூந்தல் ஐம்பாலின வென்பதும் பெறப்பட்டது. ஐம்பாலாவன, முடிகொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சை. இவற்றுள் மயிரையுச்சியின் முடித்தல்முடி, பக்கத்துமுடித்தல் கொண்டை, பின்னே செருகல்சுருள், சுருட்டிமுடித்தல் குழல், பின்னிவிடுதல், பனிச்சை.

தேடுற் றிலகள்ள நோக்கந் தெரிந்தில சொற்கண்முடி
கூடுற்றில குழல் கொங்கை பொடித்தில கூறுமிவண்
மாடுற்றிலமணி யின்மட வல்குலு மற்றிவள்பா
னூடுற் றிலவெழி லேகம்பனார்க் குள்ள நல்கிடத்தே. (௫௪)

(இ-ள்.) கள்ளநோக்கம் - கபடமாகிய கண்கள், தேடுற்றில - தலைவ னைத்தேடத் தொடங்கவில்லை, சொற்கள் - இவள்கூறும் சொற்கள், தெரிந் தில் - தெளிவாய்ப் புலப்படவில்லை, குழல் - கூந்தலும், முடிகூடிற்று இல- முடிக்கக் கூடவில்லை, கொங்கைதனங்கள் பொடித்தில - தோன்ற வில்லை கூறும் இவள்மாடு - புகழத்தக்க இவளிடத்து, மணியின் மடம் அல்குலும். அழகுகொண்ட இளமையாகிய அல்குலும், உற்றில - பருவத்தையடைய வில்லை, இவள்பால் - இவளிடத்து, எழில் ஏகம்பனுர்க்கு - அழகு நிறைந்த ஏகம்பனுர்க்கு நல்கிடங்கு - கருணை செய்தற்கு, உள்ளம்நாடுற்றில மனம் நாடவில்லை. எ-று.

(க-ரை.) இவள் நோக்கம் கபடத்தோடு கூடியதன்று இவள் சொற் கள் பேச அறியாள, இவளதுகுழலும் முடிகூடவில்லை, தனங்கள் எழுந்தில, அல்குலும் பூரிப்படைய வில்லை இவ்வாறிருக்கு மிவளிடத்து ஏகம்பருக்கு மனமிரங்கவில்லை. என்பது கருத்து.

இது இளமைகூறி மறுத்தல், அதாவது தழைகொண்டு சென்றுணுகிய தலைவனைக்கண்டு குழலும் முலையும் குவியாத குதலைச் சொல்லிக்கு நீ சொல்லுகின்ற காரியம் சிறிதுமியை புடைத்தன் றென அவளது இளமை கூறி மறுத்தல். அதற்குத் திருக்கோவையாரில் "உருகுதலைச் சென்ற வுள் ளத்து மம்பலத்தும் மொளியே, பெருகுதலைச் சென்று நின்றேன் பெருந் துறைப் பிள்ளை கள்ளார், முருகுதலைச் சென்ற கூழைமுடியா முலை பொடி யா, வொருகுதலைச் சின்மழலைக் கென்னேவைய வோதுவதே" என்பதா லும் 'இரண்டே லொன்றாய்க் கரைந்து கண்படாமல்,......இதழ்குவித்துப் பணித்தகுதலை தெரியாது முருந்து நிரைத்திருந்து பற்றேன்றாது என்பன வற்றாலறிக.

நல்கும் புகழ்க்கட வூர்நன் மறையவ னுய்யநண்ணிக்
கொல்கின்ற கூற்றைக் குமைத்தவெங் கூற்றங் குளிர்திரைகண்
மல்குந் திருமறைக் காட்டமிர் தென்று மலைமகடான்
புல்கும் பொழிற்கச்சி யேகம்ப மேவிய பொன்மலையே. (௫௫)

(இ-ள்.) என்றும் - எக்காலத்தும், மலைமகள் - மலையரயன் புத்திரி யாகிய பார்வதி பிராட்டியார், புல்கும் - தழுவுகின்ற, பொழில் சோலை சூழ் ந்த, கச்சி ஏகம்பம் - திருக்கச்சி யேகம்பத்தினை, மேவிய - பொருந்தியெழுந் தருளியிருக்கும், பொன் மலை - பொன்மலையை யொத்த சிவமூர்த்தி, புகழ் நல்கும் - புகழைத்தருகின்ற, கடவூர் - திருக்கடவூரில் அவதரித்த, நன்மறை யவன்-நல்லவேதியராகிய மார்க்கண்டருஷி, உய்ய-பிழைக்கும் வகை, நண் ணிக் கொல்கின்ற - (ஆன்மாக்களை) அடைந்து கொல்கின்ற, கூற்றைக் குமைத்த - யமனைக்காலாலுதைத்த, வெம் கூற்றம் - கொடியயமனுனவன், குளிர் திரைகள் - குளிர்ந்த அலைகள், மல்கும் - நிறைந்த திருமறைக்காட்டு அமிர்து - திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளிய அமிர்தமானவன். எ-று.

திருஏகம்பத்திலெழுந்தருளிய பொன்மலையொத்தான், காலகாலனாகிய கருணாநிதி, திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய அமிர்த மானவன்: என்பது கருத்து. தன்னை யடைந்தார்க்குயமனால் வரும் ஊறுசிறிதும் இல்லாது காப்போன் என்பார் வெங்கூற்றம், எ-ம், தான் அழியாநிலையன் என்பார் அமிர்து எனவும் கூறினார். இங்கு கடவூர் என்பது சோணாட்டில் காவிரிக்குத் தென்கரையிலுள்ள கடவூர் வீரட்டானத்தையாள். மற்றொரு திருக்கடவூர் இதற்குக்கிழக்கு அரை கடிகையில் உளது. அதற்குக் கடவூர் மயானமெனப் பெயர். மேலைய கடவூர் வீரட்டம் காரிநாயனாரும். குங்கிலியக் கலய நாயனார் முதலியோர் அவதரித்த திருத்தலமாம்: திருமறைக்காடு இது வேதங்களால் பூசிக்கப் பெற்றதாம்.

மலையத் தகத்திய னர்ச்சிக்க மன்னி வடகயிலை
நிலையத் தமரர்தொழவிருந் தானெடு மேருவென்னுஞ்
சிலையத்தன் பைம்பொன் மதிற்றிரு வேகம்பத் தான்றிகழ்
யலையத் தடம்பொன்னி சூழ்திரு வையாற் றருமணியே. (௫௬)

(இ-ள்.) பைம்பொன் மதில் - பசுமையாகிய பொன்னாலமைந்த மதில் சூழ்ந்த, திரு ஏகம்பத்தான்-திரு ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளியவன், மலையத்து அகத்தியன் - பொதிகை மலைக்கு வந்த அகத்திய முனிவர், அர்ச்சிக்க- அருச்சித்து வணங்க, மன்னி - பொருந்தி, வடகயிலை நிலயத்து - வடகயிலையாகிய இடத்து, அமரர் தொழ - தேவர்கள் வணங்க, இருந்தான்-எழுந்தருளினவன், நெடு மேரு என்னும் - நெடிய மேருமலை யென்கிற, சிலை அத்தன் - வில்லேக்கயிலேந்தியவன், திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற நீர்-நீரானது, அலை அசைக்கின்ற, அத்தடம் பொன்னிசூழ் - அந்த விசாலமாகிய காவிரிசூழ்ந்த, திருவையாற்று - திருவையாற்றில் (எழுந்தருளியிருக்கும்) அருமணியே-அருமையாகிய மாணிக்கமேயாவன். எ-று.

(க-ரை.) திருவையாறு காவிரியின் வடகரையிலுள்ள தலம், தருமதேவதை யழியாப்பதம் பெறப் பூசித்து நந்திதேவராய்ப் பேறுபெற்றது. சுவாமி செம்பொற் சோதிநாதர், பிராட்டி அறம் வளர்த்த நாயகி, அப்பர் சுவாமிகளுக்கு கைலாய தரிசனங் காட்டி யருளிய தலம். ஐயடிகள் காடவர் கோனாயனாரும் "குந்திநடந்து குனிந்தொருகை கோலூன்றி, நொந்திருமி யேங்கி - நுரைத்தேறி-துந்துந்தி, வையாறுவாயாறு பாயாமுன்னெஞ்சமே, வையாறு வாயாலழை" என்று திருவெண்பா அருளிய தலம்.

மணியா ரருவித் தடவி மயங்குடக் கொல்லிகல்லின்
றணியா ரருவிப்பி னார்த்த சிராமலை யைவணங்க
ளணியா ரருவி [illegible]ர்கிளி யோப்புமின் சாரல்விந்தம்
பணிவா ரருவினை தீர்க்குமே கம்பர் பருப்பதமே. (௫௭)

(இ-ள்) மணி ஆர் - இரத்தினங்கள் நிறைந்த, அருவி தடம் - நீரருவித் தடங்களையுடைய, இமயம் - இமயபர்வதமும், குடக்கொல்லி - மேற்குத் திசைக்கணுள்ள கொல்லி மலையும், திணி - மூன்றாகிய, கல்லின் - மலையின் கணுள்ள, ஆரின் - ஆத்திமரத்தின்கண், அருவி - அழகிய புட்பங்கள் ஆரத்த-தங்கியுள்ள, சிராமலை - திரிகூடாசலமும், ஞவனங்கள் - மலை நெறக்களையும், அணி ஆர் - அழகு நிறைந்த, அருவி - திணைக்கதிர்களையும் கவர் - கவர்ந்து செல்லும், கிளி - கிளிப்பிள்ளைகளை - ஒப்பும் - (காப்போர்) வெருட்டுகின்ற, இன்சரால்-இனிய மலைப்பக்கத்துடன் கூடிய, விந்தம்-விந்த மலையும், பணிவார் - வணங்குவோருடைய, அருவினை-தீவினைகளை, தீர்க்கும் - நீக்குகின்ற, ஏகம்பர் பருப்பதம் - திரு ஏகம்பரது திருமலைகளாகும். எ-று.

(க-ரை.) இமயமும், கொல்லிமலையும், திரிசிரா மலையும், விந்த மலையும், திரு ஏகம்பர் எழுந்தருளியிருக்குந் திருமலைகளாம். என்பது கருத்து. இமயம், என்றது இமாசலம். இதில் இறைவன் இறைவியுடன் திருமணம் கொண்டெழுந்தருளி யிருந்ததால் இமயம் என்றார், கொல்லிஎன்றது மேனாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. சிராமலை என்பது, திரிசிரன் பூசித்ததாம். விந்தம், விந்திய பர்வதம். திரிணி எனும் மூன்றெனப் பொருள்பட்ட வடமொழி திணியென மருவிநின்றது. இரண்டாமடியில் ஆர்ந்த என்பதில் நரகம் வலிந்து நின்றது.

பருப்பதங் கார்தவழ் மந்திர மிந்திர நீலம்வெள்ளை
மருப்பதங் கார்கருங் குன்றியங் கும்பரங் குன்றம்வில்லார்
நெருப்பதங் காகுதி நாறும யேந்திர மென்றிவற்றி
லிருப்பதங் காகவுந் தான்கச்சி யேகம்பத் தெம்மிறையே. (௫௪)

(இ-ள்.) கச்சி ஏகம்பத்து - திருக்கச்சி யேகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும், எம்இறை-எமது தலைவன், அம்மா-அழகிய சோலை சூழ்ந்த, பருப்பதம்-ஸ்ரீ சைலமும், கார்தவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற, மந்தரம் - மந்தர மலையும், இந்திரநீலம் - இந்திரநீல பருவதமும், வெள்ளை மருப்பு - வெண்மையாய் கொம்புகள் பொருந்திய, கருங்குன்று-கருமையாகிய யானைகள், அங்கு இயங்கும் - அவ்விடத்து உலாவும், பரங்குன்றம் - திருப்பரங்குன்றும், வில்லார் - வில்லையுடைய வேடர், நெருப்பு (மூட்டும்) நெருப்பானது, அங்கு-அவ்விடத்து, ஆகுதி நாறும் - யாகத்தீயைப்போல் பரிமளிக்கின்ற; மயேந்திரம்-மயேந்திரமலை, என்று இவற்றில்-என்று இத்தலங்களில், இருப்பது-இருத்தலாக, உகந்தான் - விரும்பினான். எ-று.

(க-ரை) அது, சாரியை, ஸ்ரீசைலம் இதனைத் தமிழில் திருப்பருப்பதம் என்ப. இதனை மல்லிகாருச்சன பர்வதமென்ப. இது நந்தி தேவராற் பூசிக்கப்பட்ட தலம். சுவாமிபெயர் பர்வதநாதர். பிராட்டியார் பர்வதநாயகி, பாலாழி தீர்த்தம். மந்தரம், உலகத்தின் மத்தியிலிருப்பது. இது தேவர்கள் பூசிக்குமிடம். இந்திர நீலம் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்றாகிய இந்திர

நீலபர்வதம். இந்திரன் பூசித்து இஷ்டசித்திபெற்றதலம். பாண்டு புத்திரர்களில் ஒருவனாகிய அருச்சுனன் பூசித்துப் பாசுபதம் பெற்றதலம் சுவாமி பெயர், நீலாசல நாதர், பிராட்டியார் நீலாம்பிகை. இந்திரதீர்த்தம். பரங்குன்று என்பது திருப்பரங்குன்றுஇதுபாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று சிபியின் பொருட்டுச் சிவமூர்த்தி வேதியராய்த் தானமேற்ற தலம் அரிச்சந்திரன் பொய்யா விரதியாயிருக்கப் பூசித்ததலம். இந்திரன் குமாரக் கடவுளுக்குத் தெய்வானையை மணஞ்செய்வித்ததலம். முருகாவென்னும் திருநாமமொழித்துத் தன்பெயர் கூறக்கேட்டு, மறுத்த மனைவியின் கரத்தைச் சேதித்த கணவன் அஞ்ச அக்கரம் வளர்ந்த தலம். மகேந்திரம் உத்கல நாட்டிலுள்ள மலை பரசிராமர் பூசித்ததலம். அநுமனிலங்கைக்குத் தாவியது இம்மலையினிருந்தாம்.

இறைத்தார் புரமெய்த வில்லிமை நல்லிம வான்மகட்டு
மறைத்தார் கருங்குன்றம் வெண்குன்றஞ் செங்குன்றமன்னற்குன்ற
நிறைந்தார் நெடுங்குன்ற நீள்கழுக் குன்றமென் றீவினைகள்
குறைத்தார் முதுகுன்ற மேகம்பர் குன்றென்று கூறுமினே. (௫௬)

(இ-ள்.) இறைத்தார்-முதன்மை கொண்ட கொடிப்படையினையுடைய திரிபுராதிகளின், புரம் - திரிபுரங்களை, எய்த - தீக்கிரையாக்கிய, வில்-வில்வினையொத்த, நல் இமை - நல்ல புருவங்களையுடைய, இமவான் மகட்கு-பர்வதராச புத்திரிக்கு, மறைதார் - மறைவிடங்களை முறையாகக்கொண்ட, கருங்குன்றம் - கருங்குன்றமும், வெண்குன்றம் - வெண்ணெய் மலையும், செங்குன்றம் - திருச்செங்குன்றும், மன்னல் குன்றம் - நிலைபெற்ற நீலமலையும், நிறைதார்-நிறைந்த மலர்களையுடைய, நெடுங்குன்று-கொடியமுடியும், நீள் கழுக்குன்றம் - நீண்ட கழுகாசலமும், என் - தீவினைகள் எனது தீயவினைகளை, குறைத்தார் - நீக்கின சிவ மூர்த்திக்குரிய, முதுகுன்றம் - விருத்தாசலமும், ஏகம்பர் குன்று என்று - திருவேகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும் குன்றுகளாமென்று, கூறுமின் - சொல்லுங்கள். எ-று.

(க-ரை.) இது, இவர் நம்மினத்தவரல்லர் என மறுக்கவுங் கூடுமென வெண்ணியபாங்கன் தோழியர்க்கு இவர் நும்மினத்தவர் என மலையினினங் கூறியவாறும் இதனை "மலைமிசையி லிருப்பதற்கோ மலைசிலையா வெடுப்பதற்கோ - மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனையே." என்பதாற்காண்க. இறைவன் எழுந்தருளியிருக்குந்திருமலைகளிவை யென்பதை 'சந்தமா தனங்கைலை மலைகேதாரங் காளத்தி கழுக்குன்றங கண்ணாரண்ணு, மந்தமாம் பொழிற்சாரல்வடபர்ப்பத மயேந்திரமாமலைநீலமேமகூடம், விந்தமா மலைவேத சையமிக்க வியன்பொதியின் மலைமேரு வுதயமத்தம், இந்துசேகரனுறையு மலைகண் மற்று மேத்துவோ மிடர்கெட நின்றேத்துவோமே." இத்திருப்பாசுரத்தா லறிக.

மறைத்தார் கருங்குன்றம் என்றது மறைவிடங்களாகிய அறைகளை முறையாகக்கொண்டதிரு அறையணி நல்லூராகும் - இது நடுநாட்டிலுள்ள

திருமலைகளிலொன்றாம். இது நடு நாட்டில் பெண்ணைநதிதீரத்தில் பிரசண்டருஷியால் பூசிக்கப்பட்டது. வெண்குன்றம் என்றது கொங்கு நாட்டின்கணுள்ள வெண்ணெய் மலையாக விருக்கலாம். செங்குன்றும், இதுவும் கொங்குநாட்டின்கணுள்ள திருச்செங்குன்றூர் என்பது இதில் இறைவி பூசித்து அர்த்தபாகம் பெற்றனள் நீலமலை என்பது தலம் மறைந்திருக்கலாம் நெடுங்குன்றம், இதுவும் கொங்கு நாட்டிலுள்ள தலம் இதனைத் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி என்பர். திருக்கைலாயக் கொடுமுடிகளிலொன்றாகிய தலம், விஷ்ணு, பிரமா, அகஸ்தியருஷி பூசித்ததலம். திருக்கழுக்குன்று - இது தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களிலொன்று அஷ்டவசுக்கள், திருநந்திதேவர், இந்திரன், திருமால்முதலியோரும், மூன்றுயுகங்களிலும் கழுகுருக்கொண்டிருஷிகளும் பூசித்துஇஷ்டசித்தியடைந்தது இக்கலியுகத்தில் பூடா, விருத்தாவென்னும் இரண்டு முனிவர்களால் பூசிக்கப்பெற்ற தலம். சதுர்வேதங்களும் மலையுருவாகி யிறைவனைத் தாங்கப்பெற்றதலம். முதுகுன்றம் என்றது - மழமலை யென்னும் விருத்தாசலமாம். இதுவும் நடு நாட்டிலுள்ள தலங்களிலொன்று. விஷ்ணு, பிரமன், அஷ்டவசுக்கள், பூசித்து சித்திபெற்றதலம். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மணிமுத்தாநதியில் தாம்பெற்ற பொன்னையிட்டதலம் மதுகடவரை வெலற்கு எண்ணிய விஷ்ணு மூர்த்திக்குவிருத்தவடிவமாய்த் தரிசனந்தந்து வரமளித்ததலம்.

கூறுமின் றொண்டர்குற் றாலநெய்த் தானந் துருத்தியம்பேர்
தேறுமின் வேள்விக் குடிதிருத் தோணி புரம்பழன
மாறுமின் போறசடை வைத்தவ னாரூ ரிடைமருதென்
றேறுமி னீரெம்பி ரான்கச்சி யேகம்ப முன்னினைந்தே (௬௦)

(இ-ள்.) தொண்டர்-திருத்தொண்டர்காள், குற்றாலம் - திருக்குற்றாலமெனவும், நெய்த்தானம் - திருநெய்த்தான மெனவும், துருத்தி - திருத்துருத்தி என்றும், அம்பேர் - அழகிய திருநாமங்களை, கூறுமின் - கூறுங்கள் வேள்விக்குடி - திருவேள்விக்குடி யெனவும் திருத்தோணிபுரம் திருத்தோணிபுரமாகிய சீர் காழி என்றும், பழனம்-திருப்பழனம் எனவும், தேறுமின்-மனதிடைத் திடம்பெறக்கொள்ளுங்கள், ஆறு - நதியினை, மின்போல்சடை-மின்னலையொத்த சடையினிடம், வைத்தவன் - வைத்தவனாகிய சிவமூர்த்தியெழுந்தருளியிருக்கும் ஆரூர் - திருவாரூர், இடைமருது - திருவிடை மருதூர், என்றுமுன் னினைந்தே - என்று முன்னே நினைந்து, எம்பிரான் கச்சி ஏகம்பம்-எமது தலைவனது திருக்கச்சியே கம்பத்தினை, நீர் நீங்கள் ஏறுமின்-செல்லுங்கள் எ-று.

(க-ரை.) இது வாக்காலும், காயத்தாலும், மனத்தாலும் அவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலங்களை தியானித்து கூறுக என்றபடியாம். திருக்குற்றாலம் என்பது பாண்டிநாட்டின்கணுள்ள திருத்தலங்களுளொன்று சுவாமி பெயர்திருக்குற்றாலநாதர்தேவியார், குழல்வாய்மொழியம்மைவாசுகி, கவுற்ச

னர் முதலியோர் பூசித்ததலம், வியந்திரி, கண்டகசேதனன், புட்பதந்தன் என்போர் முத்திபெற்றதலம் தக்கன் வேள்வியில் சிவதுரோகஞ் செய்த தேவர் பாவநீங்கப் பூசித்ததலம். இது பூர்வம் விஷ்ணுஸ்தலம் எனவும் இவ் வழியடைந்த சிவ வேடங்கொண்ட அகத்திய முனிவரை வைணவர் அணுக வொட்டா தகற்றியதறிந்த முனிவர் வைணவவேடங்கொண்டு நெடியோனு திய விஷ்ணுவைக்குறுகச்செய்து சிவலிங்க வுருவாக்கினர் எனவும் புராணம் கூறும். திருநெய்த்தானம், இது சோணாட்டில் காவிரிக்கு வடபாலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று, இது கலைமகள் பூசித்ததலம், சுவாமிபெயர், நெய் யாடியப்பர் பிராட்டியார்வாலாம்பிகையம்மை திருத்துருத்தி சோழநாட்டில் காவிரியின் தென்கரைக்கணுள்ள தலங்களுள் ஒன்று. சுவாமி வேதேச்சுரர், பிராட்டியார் அமிர்தமுகிழாம்பிகை, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சங்கிலியார் பொருட்டுச் செய்த சந்தியந்தவறியதால் உண்டான தேகப்பிணியைநீக்கி யருளியதலம். திருவேள்விக்குடி, காவிரியின் வடகரையிலுள்ள திருப்பதிக ளின்று. சுவாமி, கல்யாணசுந்தரர். பிராட்டியார் பரிமள சுகந்த நாயகி, ஒரு ராசகுமாரன் பொருட்டு இறைவனே தீவேட்பவராய் அவனுக்கு மண முடித்தருளிய தலம். திருத்தோணிபுரம், இதுவே சீர்காழி. இது திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளின் திருவவதாரத்தலம் இதன் பெருமை வெளிப்படை யாதலால் எழுதாது விட்டது. திருப்பழனம், இது, காவிரியின் வடகரையி லுள்ள தங்களுள் ஒன்று. சுவாமி ஆபத்சகாயர், பிராட்டியார், பெரியநாயகி திக்குப்பாலகர் பூசித்ததலம். அப்பூதியடிகள்திருவவதரித்ததலம். திருவாரூர், இது முசுகுந்த சக்கிரவர்த்தி, விஷ்ணுவின்மார்பகத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அருள்செய்த பெருமானை இந்திரனிடம் பெற்றுப் பிரதிட்சை செய்து பூசித் ததலம். இது சத்தவிடங்கத்தலங்களுள் ஒன்று. இதன் மான்மியம் பலர்க் கும் வெளிப்படை சுவாமிபெயர் வீதிவிடங்கப் பெருமான். பிராட்டி கமல வதியம்மை. திருவிடை மருதூர். இது மத்தியார்ச்சுனம். இது தேவர் பலர் பூசித்துவரம்பெற்றதலம். இறைவன் உருத்திரரைக் கொண்டு உலகசிருட்டி செயவித்ததலம். வரகுணதேவர் பூசத்துறையில் நீராடித் தம்மைப் பற்றிய பிரமஹத்தியினின்று நீங்கியதலம்.

நினைவார்க் கருளும் பிரான்றிருச் சோற்றுத் துறைநியமம்
புனைவார் சடையோன் புகலூர் புறம்பியம் பூவணநீர்
பனைவார் பொழிற்றிரு வெண்காடு பாச்சி லதிகையென்று
நினைவார்தரு நெஞ்சி னீர்கச்சி யேகம்ப நண்ணுமினே. (௬௧)

(இ-ள்.) நினைவார்க்கு - (விடாது) தியானிப்பவர்க்கு, அருளும் - அநுக் ரகிக்கும், பிரான் - தலைவன் (எழுந்தருளியிருக்கும்) திருச்சோற்றுத்துறை, திருச்சோற்றுத்துறையும், நியமம்திரு-நியமமும், புனை அலங்கரிக்கப்பட்ட- வார்சடையோன் நீண்டசடை முடியுடையோனது. புகலூர் - திருப்புக லூரும், புறம்பியம் - திருப்புறம்பியமும் - பூவணம் - திருப்பூவணமும், நீர்-

(க-ரை.) திரு அண்ணுமலை - நடு நாட்டிலுள்ள திருத்தலம். இறைவி திருக்கண் புதைத்தபாவம் நீங்கத் தவஞ்செய்து பாகமடைந்தது. விதி விஷ்ணுக்கள் தேடிக்காணுது நீண்டதலம். வல்லம் - தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. நவக்ரகங்களும் வல்லாளன் எனும் அரசனும் பூசித்ததலம். திருமாற்பேறு. தொண்டை நாட்டிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்று ததீசி முனிவரிடம் பொருது சக்ர மிழந்த திருமால் சக்கரம் பெறும் பொருட்டுப் பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம். திருப்பாசூர்-தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களில் ஒன்று. மூங்கிலடியில் மூளைத்த சிவ மூர்த்தியைத் தரிசித்த சோழன் பொருட்டுப் பாம்பாட்டிச் சித்தராய்ச் சோழன் முன்னெழுந்தருளி அநுக்ரகித்ததலம். திருவழுந்தூர். சோழநாட்டுத் திருத்தலங்களுள் ஒன்று வேதங்கள், அஷ்டதிக்குப் பாலகர், விண்ணவர்கள் பூசித்துச் சித்திபெற்ற தலம். பெரும்பேறு இது தொண்டை நாட்டில் தேவாரம் பெற்றதலத்தை யடுத்துள்ளது இதற்குத் தேவாரமிருந்ததோ அன்றோ தெரிந்திலம் இங்கு எழுந்தருளியிருப்பவர் அகத்தீசுவரர் என்பர். திருவொற்றியூர் - தொண்டை நாட்டில் ஆதிசேடன் பூசித்ததலம் பட்டிணத்தடிகள் முத்தியடைந்ததலம்

நிலாவு புகழ்த்திரு வோத்தூர் திருவாமாத் தூர்நிறைநீர்
சுலாவு சடையோன் புலிவலம் வில்வலங் கொச்சை தொண்டர்
குலாவுந் திருப்பனங் காடுநன் மாகறல் கூற்றம்வந்தா
லலாயென் றடியார்க் கருள்புரி யேகம்ப ராலயமே. (௩௪)

(இ-ள்.) புகழ் நிலாவு - புகழ்தங்கிய, திருவோத்தூர்-திருவோத்தூரும், திரு ஆமாத்தூர் - திரு ஆமாத்தூரும், நிறை நீர்-நிறைந்த நீரானது, சுலாவு-சூழ்ந்த சடையோன் - சடையையுடைய சிவமூர்த்தியெழுந் தருளியிருக்கும், புலிவலம் - திருப்புலிவனமும், வில்வலம் - வில்வமும், கொச்சை - சீர்காழியும், தொண்டர் - சிவனடியவர்கள், குலாவு - கொண்டாடுகின்ற, திருப்பனங்காடு - திருப்பனங்காடும், நல் மாகறல் - நல்ல திருமாகறலும், கூற்றம் வந்தால்-யமன் எதிர்ப்படின், அலாய் என்று-அடா என்று (அவனை உரப்பி) அடியார்க்கு-அடியையடைந்த தொண்டர்க்கு, அருள்புரி - கருணை செய்கின்ற, ஏகம்பர் ஆலயம் - திரு ஏகம்பரது ஆலயங்களாகும்.

(க-ரை.) திருவோத்தூர், தொண்டை நாட்டின்களுள்ள திருப்பதிகளு ளொன்று. இது வேதத்தின் பொருளறியாது மயங்கிய இருடிகளுக்கும் தேவருக்கும் இறைவன் பொருள் விரித்தருளிய தலம். ஆண்பனை பெண் பனையாகிய தலம். திரு ஆமாத்தூர் நடுநாட்டின்கணுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று. காம் தேனுவால் பூசிக்கப்பெற்ற தலம். புலிவலம், வில்வலம் இன்ன நாட்டிலிருக்கிறதெனத் தெரியவில்லை ஆயினும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் க்ஷேத்திரத் திருகோவைத் திருத்தாண்டகத்தில் "புலிவலம் புத்தூர் புகலூர்" எனத் திருப்பதிகத்தில் திருவாய் மலர்ந்திருப்பதால் அக்காலத்து இருந்த திருப்பதிகள் காடு கொண்டோ கடல் கொண்டோ மறைந்தன போலும்,

கொச்சை கொச்சை முனிவர் பூசித்த சீர்காழி. திருப்பனங்காடு இது தொண்டைநாட்டின்கணுள்ள திருத்தலங்களுள் ஒன்று கண்ணுவ மகருஷி பூசித்த தலம் இறைவனுக்கு அவ்விடத்தில் நிவேதிக்க வேறொன்றுங் காணாது தமது கையிற் கிடைத்த பனங்கனி நிவேதிக்கப்பெற்ற தலம். திருமாகறல் தொண்டை நாட்டின்கண்ணுள்ள திருத்தலங்களிலொன்று கடகனென்னும் அசுரனது போர்க்காற்றாத இந்திரன் பூசிப்ப இறைவன் ஞெண்டுவேளையி னின்று அருள் செய்த தலம்.

ஆலையங் கார்கரு காவைகச் சூர்திருக் காரிகரை
வேலையங் கேறு திருவான்மி யூர்திரு வூறன்மிக்க
சோலையங் கார்திருப் போந்தைமுக் கோணந் தொடர்கடுக்கை
மாலையன் வாழ்திரு வாலங்கா டேகம்பம் வாழ்த்துமினே. (௬௫)

(இ-ள்.) (தொண்டர்கள்) ஆலை அங்கு ஆர் - கரும்பாலைகள் பொருந்தியுள்ள, கருகாவை - திருக்கருகாவூரும், கச்சூர் - திருக்கச்சூரும், திருக்காரிகரை - திருக்காரிகரையும், வேலை - கடலினலைகள், அங்கு ஏறு - ஆண்டு கரைக்கண்மோதும், திருவான்மியூர் - திருவான்மியூரும், திருவூறல் - திருவூறலும், மிக்கசோலை - மிகுந்தசோலைகள், ஆர் - பொருந்திய, திருப்போந்தை - திருப்பனையூரும், முக்கோணம் - திருப்பள்ளியின் முக்கூடலும் தொடர் - நெருங்கிய, கடுக்கை மாலையன் - கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவமூர்த்தி வாழ்கின்ற, திரு ஆலங்காடும் - திரு ஆலங்காடும், ஏகம்பம் - திரு ஏகம்பமும், வாழ்த்துமின் - வாழ்த்துங்கள். எ-று.

(வி-ரை.) கருகாவை யென்பது சோழ நாட்டின்கண்ணுள்ள திருக்கருகாவூர் இது சந்திரனும் மற்றைய கிரகங்களும் பூசித்துப் பேறடைந்ததலம். இதற்குத் திருக்களாவூர் எனவுந் திருநாமமுண்டு. திருக்கச்சூர், இது தொண்டைநாட்டின்கணுள்ள திருத்தலங்களிலொன்று. இது வித்யாதரர் முதலியோர் பூசித்ததலம் சங்கர் முதலிய நால்வருக்குத் தெளிவருளியதலம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குச் சிவமூர்த்திவிருத்த வேதியராய் ஐயமேற்றளித்த தலம். திருக்காரிகரை இது எந்த நாட்டிலிருக்கின்றதோ தெரியவில்லை. திருவான்மியூர், தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. பசு பூசித்தது. வான் மீகருஷி பூசித்து நடனதரிசனங் கண்டதலம் திருவூறல்-தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று உமையம்மை பூசித்ததலம். நந்திவாயினின்றும் சலம் ஊற்றுகின்றமையால் இப்பெயர் பெற்றது திருப்போந்தை என்பது திருப்பனையூர் இது சோழநாட்டிலுள்ள தலங்களில் ஒன்று தியாகராஜத்தலம் முசுகுந்தச் சக்ரவர்த்தியும் இலக்குமியும் பூசித்தது. முக்கூடல் என்பது சோணாட்டிலுள்ள தலங்களில் ஒன்று இதனைத்திருப்பற்றிவின்முக்கூடல் என்பர். சுவாமிபெயர் முக்கோணேச்சரர். மார்க்கருஷி பூசித்ததலம். திரு ஆலங்காடு தொண்டை நாட்டுத்தலங்களில் ஒன்று. தேவேந்திரன், ஆதி

சேடன், அநந்த முனிவர், முதலியோர் பூசித்ததலம். காளியுடனிறைவன் ஊர்த்த நடனஞ் செய்தருளிய தலம். காரைக்காலம்மையார் நடன தரிசனம் பிரியாது தரிசிக்கப்பெற்ற தலம். வேளாளர் செட்டிப் பழிக்குயிர் கொடுத்த தலம்.

வாழப் பெரிதெமக் கின்னருள் செய்யு மலர்க்கழலோர்
தாழச் சடைத்திரு வேகம்பர் தம்மைத் தொழாதவர்போய்
வாழப் பரற்சுர மாற்றா தளிரடிப் பூங்குழலெம்
ஏழைக் கிடையிறுக் குங்குய பார மியக்குறினே. (௬௬)

(இ-ள்.) வாழ - (அடியேன் பிறவிவலைக்கணின்று பிழைத்து) வாழ, எமக்கு - அடியேமுக்கு, பெரிது - மிகுதியும், இன் அருள் - இனியகருணையை, செய்யும்-செய்கின்ற, மலர்க்கழலோர் - (தாமரையொத்த) திருவடியையுடையவர், தாழ் - சரிந்துற்ற, அ சடை-அந்தச்சடை முடியினைக்கொண்ட, திரு ஏகம்பர் தமை-திரு ஏகம்பரை, தொழாதவர் போய் - தொழாத அசடர் சென்று, வாழ் - வாழ்கின்ற, அபரல்சுரம் - அந்தப்பரல் நிறைந்த சுரத்தில் பூங்குழல் - பூவை முடித்த குழலை யுடைய வெமது பாவை செல்லுதற்கு) தளிர் அடி - தளிரையொத்த கால்கள், ஆற்றா - சகியாவாம், இயக்குறின் (ஒரு கால்) செல்வளேல், எம் ஏழைக்கு-எமது குமரிக்கு, குயபாரம்-முலைப் பாரத்தால், இடை இறுக்கும் - இடை முரியும். எ-று.

(க-ரை.) இது அடி நினைந்திரங்கல், என்பது தலைவனுடன் போய் தலைவியின் நிலைநினைந்து கவலாநின்றசெவிலி, அனிச்சப்பூமென்மிதிப்பினும் ஆற்றாது பதைத்துப் பொங்கா நின்ற அடிகள், இன்று பரந்து செறிந்தபரலையுடைய சுரத்தின்கண் சென்றவா றென்னேயென அவளடி நினைந்து இரங்கா நிற்றல். இதனை "தாமே தமக்கொப்பு மற்றில்லவர் தில்லை" என்னும் திருக்கோவையாரால் காண்க. முலைப்பாரத்தா லிடையிறுமென்பதற்கு "பனித்துண்டஞ் சூடும் படர்சடையம்பலவன்னுலகந், தனித்துண்டவன் றொழுந்தாளோன் கயிலைப்பயில் சிலம்பா, கனித்தொண்டை வாய்ச்சி கதிர் முலைப் பாரிப்புக் கண்டழிவுற், றினிக்கண்டிலம் பற்றுச் சிற்றிடைக் கென்றஞ்சு மெம்மன்னையே" என்னுந் திருக்கோவையார் திருக்காரிகையாலறிக. இறைவன் திருமேனியே யருட்சுவரூபமாதலினானும், என்னையுந் தன்னடி பாடவருள் செய்தோனாதலினானும்வாழப்பெரிது அருள்செய்தோன் என்றார்

உறுகின்ற வெவ்வழ லக்கட மிக்கொடிக் குன்பின்வரப்
பெறுகின்ற வண்மையி னாலையபேரரு ளேகம்பனார்
துறுகின்ற மென்மலர்த் தண்பொழிற் கச்சியைச் சூழ்ந்திலையோர்
குறுகின்ற பூங்குவ ளைக்குறுந் தண்பணை யென்றுகொளே. (௬௭)

(இ-ள்.) ஐய - தலைவனே, வெம் அழல் - வெவ்விய தீயினை, உறுகின்ற-பெற்றிருக்கின்ற, அக்கடம் - அக்காடு, உன்பின் - உன்னைப் பின்பற்றி, வரப்பெறுகின்ற - வரும்படியடைந்த, வண்மையினால் - வளப்பத்தினால்,

இக்கொடிக்கு - கொடியை யொத்த இவளுக்கு, பேர் அருள் - மிக்க கருணையையுடைய, ஏகம்பனார் - திருவேகம்பரது, மெல்மலர் - மெல்லிய மலர்கள், துறுகின்ற - நெருங்குகின்ற, தண்பொழில் - சோலைசூழ்ந்த, கச்சியைச்சூழ்ந்து - திருக்கச்சியை நெருங்கி, இளையோர் - இளம்பிள்ளைகள், குறுகின்ற - குறுகுகின்ற, பூகுவளை-அழகிய குவளைமலர்கள் (செறிந்த,) குறுந்தண்பணை-என்று - சிறிய குளிர்ந்த வயலாயினது என்று, கொள் - ஆராய்ந்துகொள்.

(க-ரை.) இது ஆதரங்கூறல் என்பது, போக்குடம் படுத்திய தோழிக்கு எம்பதி சேய்த்து நீகருதிய தருமைத் தெனப்போக்கருமை கூறி மறுததலைமகனுக்கு நின்னோடு போகப்பெறின் அவளுக்கு வெஞ்சுரமும் தண்சுரமாம். நீ அருமை கூறாது அவளை யுடன்கொண்டு செல்கவெனத் தோழிதலைமகளது ஆதரங் கூறாநிற்றல் இதனை "பிணையுங் கலையும்" எனுந் திருக்கோவையாரா லறிக.

கொள்ளுங் கடுங்கதி ரிற்கள்ளித் தீச்சில வேயுலர்ந்து
விள்ளும் வெடிபடும் பாலையென் பாவை விடலைபின்னே
தெள்ளும் புனற்கச்சி யுட்டிரு வேகம்பர் சேவடியை
யுள்ளு மதுமறந் தாரெனப் போவ துரைப்பரிதே. (௯அ)

(இ-ள்.) என்பாவை - பாவையொத்த என்குமரி, கள்ளி - கள்ளிச்செடிகள், கடுங்கதிரில் - கடுமையான சூரியனைப்போல, தீக்கொள்ளும்-நெருப்பையடையவும், சிலவேய் - சில மூங்கில்கள், உலர்ந்து - நீர்வற்றிப்போய், விள்ளும் - பிளக்கவும், வெடிபடும் - வெடிக்கவு நின்ற, பாலை-பாலைநிலத்து, தெள்ளும் புனல் - தெளிந்த நீர் சூழ்ந்த, கச்சியுள் - திருக்கச்சியுள், திரு ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பரது, சேவடியை - சிவந்த திருவடிகளை, உள்ளுமது-நினைத்தலை, மறந்தார் என-மறந்ததீயரைப் போல, விடலை பின்னே-காளைக்குப் பின்னர், போவது உரைப்பு அரிது-போதலைக் கூறுதலரிதாகும். எ-று.

(க-ரை.) இது நற்றாய் வருந்தல். அஃதாமாறு, உடன் போனமை கேட்டு உண்மகிழ்வோடு நின்று, ஓரேதிலன் பின்னே தன் தோழியைவிட்டு என்னையுமுன்னே துறந்து, சோரதார் முன் ஊர் அலர்தூற்ற அருஞ்சுரம் போயினாள், இனியான் எங்ஙனம் ஆற்றுவேன் என நற்றாய் பிரிவாற்றாது வருந்தா நிற்றல் அதற்குச் செய்யுள் திருக்கோவையார் "யாழியன் மென்மொழிவன் மனப்பேதை யொரேதி லன்பின், றோழியை நீத்தென்னை முன்னே துறந்து துன்னா கண் முன்னே, வாழியிம் மூதூர் மறுகச் சென்றாளன்று மால்வணங்க, வாழி தந்தானம்பலம் பணியாரினருஞ்சுரமே." என்பதாலறிக. பாவை என்பதற்குப் பாலன் எனவும் பாடங்கொள்க.

பரிப்பருந் திண்மைப் படையது கானரெனிற சிறந்து
விரிப்பருந் துக்கிரை யார்க்கும்வெய் யோனஞ்சல் செஞ்சடைமேற்
றரிப்பருந் திண்ணங்கை யார்திரு வேகம்ப மன்னபொன்னே
வரிப்பருந் திண்சிலையே யுமராயின் மறைகுவனே. (௯௯)

(இ-ள்.) செம்சடைமேல் - செந்நிறங்கொண்ட சடையில், தரிப்ப அரும் - தரித்தற்கு அருமையாகிய, திண்கங்கையார் - வலிய கங்கையினைத் தாங்கின சிவமூர்த்தி (யெழுந்தருளியிருக்கும்,) திருஏகம்பம் அன்ன - திரு ஏகம்பத்தினை யொத்த, பொன்னே - திருமகளை யொத்தவளே, அது - கையிற்றாங்கிய அது, பரிப்பு அரும் - பிறரால்தாங்கற்கு அரிய, திண்மைப் படை - வலிமைகொண்ட படையாகும், காணர்எனில் - (நமக்கு எதிரில் காணப்படுவோர்) வேடராயின், சிறகுவிரி-இரக்கைகள் விரிந்த பருந்துக்கு பருந்துகளுக்கு, இரைஆக்கும் - (அவர்களை) தீனி ஆகச்செய்யும், வெய்யோன்-கடுமையுடையோன் (ஆதலால்,) அஞ்சல் - (அவர் நம்மை எது செய்வாரோ வென்னும்) அச்சம் ஒழி, வரி-கோடுகள் தங்கிய, பருமை திண்மை-மிக்கவலிமை கொண்ட, சிலை - வில்லை, ஏய் - பொருந்திய, உமர் ஆயின்-உமது சுற்றத்தவராயின், மறைகுவன்-(அவர் என்னைக்காணுவகை) மறைந்து விடுவேன். எ-று.

(க-ரை) இது அடலெடுத்துரைத்தல் என்பது, மெல்லக்கொண்டு செல்லா நின்றவன், சேய்த்தாகச் சிலரை வரக்கண்டு தலைமகளஞ்சா நிற்ப, நின்னையன்மாராயின் அஞ்சுவேன் அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டு வரினும் என் கையில் வடித்திலங்கா நின்றஎஃகின் வாய்க்கிரை போதாது இதனை யிவ்விடத்தே காண்பாயாக வென்று அவளது அச்சந்தீரத்தன்னடல் எடுத்துரையாநிற்றல். இதனை "கொடித்தேர் மறவர்குழாம் வெங் கரி நிரைகூடினென்கை வடித்தேரிலங் கெஃகின்வாய்க் குதவாமன்னு மம் பலத்தோ, னடித்தேரலரென்ன வஞ்சுவனின்னைய ரென்னின்மன்னுங் கடித்தேர்குழன் மங்கை கண்டிடிவ் விண்டோய் கனவரையே" எனுந் திருக்கோவையாராலறிக.

வனவரித் திண்புலி யின்னத ளேகம்ப மன்னருளே
யெனவரு பொன்னணங் கென்னணங் கிற்கெ னெழிற்கழங்குந்
தனவரிப் பந்துங் கொடுத்தெனைப் புல்லியு மிற்பிரிந்தே
யினவரிக் கல்லதர் செல்வதெங் கேயொல்கு மேழைநெஞ்சே. (௭0)

(இ-ள்.) ஒல்கும் - தளர்கின்ற, ஏழைநெஞ்சே - அறியாமை கொண்ட மனமே, வனம் - காட்டில் வசிக்கும், வரி - கோடுகளையுடைய, திண்புலியின் - வலிமைகொண்டபுலியின், அதள் - தோலினையுடுத்த, ஏகம்பம் - திருவேகம்பரது, அருளேஎன - திருவருளென்னும்படி, வரு-வந்த, என்பொன் அணங்கு - எனது திருமகளை யொத்தாள், என் அணங்கிற்கு - நான் துன்புறுதல் வேண்டி எழில் கழங்கும் - அழகிய அம்மனைக்காய்களையும், தன-அவளது தனத்தினையொத்த, வரிப்பந்தும் கொடுத்து-வரிந்து செய்யப்பட்ட பந்தினையும் என் கையிற்) கொடுத்து, எனைப்புல்லியும் - எனைத்தழுவியும், இல்பிரிந்து - தானிருந்த இல்லினைப்பிரிந்து, இனம் - கூட்டமாகிய, அரி-பருக்கைக்கற்களையுடைய, கல்லதர் - மலைகள் செறிந்தவழியில், செல்வது (என்னைவிட்டு) செல்வது, எங்கே - எவ்விடத்ததாகும். எ-று.

(க-ரை.) இது குறிப்புரைத்தல். அதாவது வருத்தங்கூறிப் போக்கு ணர்த்தி அது வழியாகநின்று, என்னைப்புல்லிக்கொண்டு தன்பூவையை யும் பந்தையும், பாவையையும் கிளியையும் இன்றென்னைத் தந்தாள் அது நின்னோடுடன்போதலைக் கருதிப் போலும் எனத் தோழி தலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையாநிற்றல். இதனை "மாவை வந்தாண்ட மென் னோக்கி தன்பங்கர் வண்டில்லை மல்லற், கோவைவந்தாண்ட செவ்வாய்க் கருங்கண்ணி குறிப்பறியேன், பூவை தந்தாள் பொன்னம் பந்து தந்தா ளென்னைப் புல்லிக்கொண்டு, பாவைதந்தாள் பைங்கிளியளித்தாள் தெளி பைந்தொடியே" என்பதனாற் காண்க.

நெஞ்சார் தரவின்பஞ் செய்கழ லேகம்பர் கச்சியன்னாள்
பஞ்சா ரடிவைத்த பாங்கிவை யாங்கவட் பெற்றெடுத்த
வெஞ்சார் வொழியத்தன் பின்செல முன்செல் வெடுவெடென்ற
வஞ்சா வடுதிறற் காளைதன் போக்கிவை யந்தத்திலே. (எக)

(இ-ள்) நெஞ்சு - மனம், ஆர்தர - தமது கல்யாணகுணங்களைப் போல் அனுபவிக்க, இன்பம்செய்-புறத்தும் அகத்தும் சுகத்தை விளைக்கும், கழல்- திருவடிகளையுடைய, ஏகம்பர் - திருவேகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், கச்சி அன்னாள் - திருக்காஞ்சியை யொத்தநாயகியானவள், பஞ்சு ஆர் - செம்பஞ் சூட்டிய, அடி-பாதங்களை, வைத்த - அழுத்திய, பாங்கு இவை-நலம இவை களாம், அந்தத்திலே - அவற்றின் முடிவில், அவள்பெற்று-அவளைப்பெற்று - எடுத்த - களிப்புடன் ஏந்தி வளர்த்த, வெம் சார்வு - விரும்பத்தக்கபற்று, ஒழிய - நீங்க, தன்பின்செல - தனக்குப்பின் அவள்வர, ஆங்கு - முன்செல் ஆணமுன்னே செல்கின்ற, வெடுவெடு என்ற - தன்னைக்கண்டார் அச்சுறு கின்ற, அஞ்சா - பயப்படாத, அடுதிறல் - (பகைவரை) வெல்லும் வலிமை கொண்ட, காளைதன் - காளைப்பருவம் கொண்டானது, போக்கு இவை- போக்காகிய சுவடு இவைகளாம். எ-று.

(க-ரை.) இது சுவடு கண்டறிதல். அதாவது; சோதிடம் பெற்றுச் செல்லாநின்றவள், இம்முரம்பின்கட் கிடந்த இவை தீவினையே னெடுத்து வளர்த்த மாணிழை சீறடி, உவை அக்கள்வனடியாமெனச் சுவடு கண்டறி யாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள். 'தெள்வன்புனற் சென்னியோன்" எனுந் திருக்கோவையார் திருப்பாசுரத்தாலறிக. நெஞ்சனச்சிலேடைப்படக்கூறி யதனால் புறத்தில் அவன் திருவடியை யட்டாங்க நமஸ்காரத்தில் வணங்குத லும், அகத்தில் நினைப்பதுமிரண்டுங் கொள்க. வெடு வெடு-அச்சக்குறிப்பு.

இலவவெங் கானுனை யல்லாற் றெழுஞ்சர ணேகம்பனார்
நிலவுஞ் சுடரொளி வெய்யவ னேதண்மலர் மிதித்துச்
செல்வும் பருக்கை குளிரத் தளிரடி செல்சுரத்துன்
னுலவுங் கதிர்தணி வித்தருள் செய்யுன் னுறுதுணைக்கே. (எ௨)

(இ-ள்.) ஏகம்பர்-திரு ஏகம்பரது, இலவவெங்கான் - இலவமரங்கணி றைந்த வெவ்விய கானகத்தில், சுடர் ஒளி நிலவும் - கிரணங்களையுடைய சந்திரனும், அல்லால் - இராக்காலத்தில், சரண்தொழும் - உனது வெம்மைக்கஞ்சி பாதத்தை வணங்குகின்ற, வெய்யவனே - சூரியனே, செல்சுரத்து - (என்பேதை யென்னைப் புலம்பவிட்டு) செல்கின்ற சுரத்தில், உன் உறு துணைக்கு - உனக்கு மிக்க துணையாயினருக்கு, உன் உலவும் கதிர் - உனது உலாவுகின்ற கிரணங்கள், தளிர் அடி - அவளது தளிரையொத்த கால்கள், தண்மலர் மிதித்து செலவும் - குளிர்ந்த மலர்களை மிதித்துச் செல்லும்படியாகவும், பருக்கை குளிர-பருக்கைக்கற்கள் குளிர்ச்சியுட னிருக்கவும், தணிவித்து அருள் - தணியும்படிச் செய்து அருள் புரிவாயாக. எ-று.

(க-ரை.) இது - சுடரோடிரத்தல் என்பது, சுவடு கண்டிரங்கிய தாய், பெற்றவென்னோடு சார்பொழிய ஆயவெள்ளம வருந்தத் துறந்து அறிவு முதிர்ந்து நிலவும் இராக்காலத்து வணங்கத்தக்க அழற்கான் சென்றாள். தளிர்போலும் அடிக்கு வெய்யவனே பருக்கைக் கற்கள் குளிர்ந்திருக்கவும், கானம் மலர்மீது மிதித்துச செல்வதை யொப்பவும் இருக்க அருள்புரிவாயாக என்பது. இதற்கு "பெற்றேனொடுங்கிள்ளை வாட" என்னுந் திருக்கோவையார் திருவிருத்தத்தாலுணர்க.

துணையொத்த கோவையும் போலெழிற்பேதையுந் தோன்றலுமுன்
னிணையொத்த கொங்கையொடேயொத்த காதலொடேகினரே
யணையத்த ரேறொத்த காளையைக் கண்டன மற்றவரேற்
பிணையொத்த நோக்குடைப் பெண்ணிவ டன்னொடும் பேசுமினே.

(இ-ள்.) துணை - இரண்டாகிய, கோவை - மணிவடத்தை யொத்த, உம் போல் - உம்மைப்போல, எழில் - அழகினையுடைய, பேதையும் தோன்றலும் - எனது குமரியும் ஒரு தலைவனும், முன்-நினைக்கத்தகுந்த, இணை ஒத்த-இரண்டாக ஒத்திருக்கிற, கொங்கையொடே ஒத்த - கொங்கைக்குச் சமானமாகிய, காதலோடு ஏகினரேல் - ஆசையுடன் கூடிச் சென்றனரேல், பேசுமின் - (வருந்தும் எனக்குக்) கூறுங்கள், அவர் - அக்கண்டோர், அணை-உமாதேவியைத் தழுவுகின்ற, அத்தர் - சிவமூர்த்தியின், ஏறு ஒத்த - இடபத்தை யொத்த, காளையை - காளைப்பருவமுற்ற, பிணை ஒத்த - மானினை யொத்த, நோக்கு உடை - கண்களையுடைய, பெண் இவள் தன்னொடும் - பெண்ணாகிய இவளுடன், கண்டனம் - (நேற்று இவ்வழிக்கண்) கண்டோம். எ-று.

(க-ரை.) இது புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்திவினுதல். என்பது, சுடரோடிரந்து அது வழியாகச் செல்லா நின்றவள், நும்மைக்கண்டு என்னுற் றேறப்படுகின்றார் மீண்டார்களென்று கருதி மகிழ்ந்தேன், அது கிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்த வொழுக்கத்தினராம் முன்னே யிருவரைப் போகக் கண்டீரோ வெனப்புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந்தி வினவல். இதனை "மீண்டார் எனவுவந்தேன்" எனுந் திருக்கோவையார்

திருப்பாசுரத்தாலறிக. மற்றவர் என்பதின் கணுள்ள ஏலே, ஏகினர் என்பத னுடனியைத்துப் பொருள் கொள்க.

மின்னலிக் கும்வணக் கத்திடை யாளையு மேளியையு
நென்னலிப் பாக்கைவந் தெய்தினரே லெம்மனையிற்கண்டீர்
பின்னரிப் போக்கருங் குன்று கடந்தவ ரின்றுகம்பர்
மன்னரி தேர்ந்து தொழுங்கச்சி நாட்டிடை வைகுவரே. (எச)

(இ-ள்.) மின் - மின்னற் கொடியை, நலிக்கும் - வருந்தச் செய்யும், வணக்கத்து - துவளுதலையுடைய, இடையாளையும்-இடையினையுடைய உன் பேதையினையும், மேளியையும - தலைவனையும், நென்னல்-நேற்றைய தினம், இப்பாக்கை - இச்சிற்றூரின் கண், வந்து எய்தினரேல் - வந்து சேர்ந்திருப் பீராயின், எம்மனையில் கண்டீர் - எமது வீட்டகத்துக் கண்டேயிருப்பீர், பின்னர் - பின்பு, அவர் - அவ்விருவரும், இன்று - இன்றைக்கு, இபோக்கு அரும்-போகுதற்கரிய இவ்வகைப்பட்ட, குன்று கடந்து-மலையினைக் கடந்து, மன் - நிலைபெற்ற, அரி - விஷ்ணுமூர்த்தி, தேர்ந்து - வேதப்பொருளெனவு ணர்ந்து, தொழும் - வணங்குகின்ற, கம்பர் - ஏகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும் கச்சி நாட்டிடை - கச்சிநகரின் கண், வைகுவர் - தங்குவர். எ-று.

(க-ரை.) இது-மீளவுரைத்தல். புணர்ந்துடன் வருவோரைப் பொருந் திவினவிய செவிலியைத்தோழி அவ்வெதிர்வோர், நேற்றைப் பொழுதிச்சிற் றூரின்கணீங்கள் வந்திருப்பீராயின் கண்டிருப்பீ ரின்று அவ்விருவரும் ஓரி டுக்கணுமின்றிக் கச்சிநாட்டிடை வைகுவர். இனி நீசெல்வதன்று. மீள்வதே காரியம் எனத் தேடிச்செல்லா நின்ற செவிலிக்குக் கூறு நிற்றல். "மீள்வது செல்வதன்று." என்பது திருக்கோவையார்.

உவரச்சொல் வேடுடைக் காடுகந் தாடிய வேகம்பனூர்
அவரக்கன் போனவி மானத்தை யாயிர முண்மைசுற்றுந்
துவரச் சிகரச்சிவாலயஞ் சூலந் துலங்குவிண்மேற்
கவரக் கொடிதிளைக் குங்கச்சி காணினுங் கார்மயிலே. (எரு)

(இ-ள்.) இன் கார்மயிலே-இனிய நீலநிறந்தங்கிய மயில்போல் வாளே, அச்சு ஒல் - அச்சம் பொருந்திய, காடு உகந்து - காட்டினைவிரும்பி, ஆடிய நடனஞ் செய்தருளிய, ஏகம்பனூர் - திரு ஏகம்பராகிய, உவர் - அவர் (எழுந் தருளியிருக்கும்,) சிகரச்சிவாலயம் - கோபுரங்களையுடைய சிவாலயத்தினை சூழ்ந்த ஆயிரம் உண்மை சுற்றும - ஆயிரம உண்மையாகிய மதில்களிலும், திளைக்கும் - நெருங்கியுள்ள, சூலந்துலங்கு - சூலம் பிரகாசிக்கின்ற, துவர் அகொடி - செந்நிறதத அந்தக்கொடிகள், அவ் அரக்கன்-அந்த இராவணன், போன விமானத்தை - ஆகாயவழியாகச் சென்ற புஷ்பவிமானத்தை, கவர்-செல்லாது நிறுத்திய, கசசி-திருக்கச்சி நகரத்தினை, காண்-பார்ப்பாயாக. ()

(க-ரை.) இது நகர்காட்டல். என்பது, நகரணிமை கூறக்கேட்டு இன்பு றக்கொண்டு செல்லா நின்ற தலை மகள் ஆயிரம திருமதில்களை யுடையதாய்

அம்மதில்களின்மீது சூலத்தினையுடைய கொடிகள் பெற்றதாய் விளங்கும் கோபுரத்தை யுடைய அந்நகர்காண நம்முடைய நகராமெனத் தலைமகளுக்குத் தன்னுடைய நகர் காட்டாநிற்றல் அவரக்கன் போன விமானத்தைக் கவர்ந்ததாவது, திருக்கைலைக்கண் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கையில்இராவணன் மதியாது செல்லக்கண்ட நந்திதேவர் அவனது தேர்செல்லாது தம்பிக்கச் செய்ததையாம்: அதனை யீண்டு எடுத்துக் கூறிய தென்னெனின் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் தலங்களெல்லாந் திருக்கைலை எனக்குறிப்பித்ததாம். இதனை "பெருதலங்களின்முடியான் போரரக்கர் கோன் புட்பகந்தான் பொருப்பின் மீதோடாதாக, விருநிலங்கண்டுக் கெய்தவெடுத்திடுதலு மேந்திழையாடான் வெருவவிறைவனோக்கிக், கரதலங்கள் கதிர்முடியாறஞ்சி னுடுகொல் விரலா லூன்று கழிப்பாலையார், வருதலங்க மாயக்கூரம்பை நீங்க வழி வைத்தார்க்கவ் வழியே போது நாமே." என்பதாலறிக.

காரமிக்க கண்டத் தெழிற்றிரு வேகம்பர் கச்சியின்வா
யேர்மிக்க சேற்றெழி னென்னடு வோரொலி பொன்மலைபோற்
போர்மிக்க செந்நெற் குவிப்போ ரொலிகருப் பாலையொலி
நீர்மிக்க மாக்கட லின்னொலி யேயொக்குநேரிழையே. (௭௬)

(இ-ள்.) நேர் இழையே - செம்மையான ஆபரணங்களை யணிந்தவளே காரமிக - கருமை மிகுந்த, கண்டத்து - திருக்கண்டத்தின், எழில் - அழகினைப்பெற்ற, திரு ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பரது, கச்சியின்வாய் - திருக்கச்சியில் ஏர்மிக்க - அழகு மிகுந்த, எழில்நெல் - அழகிய நென்முடியினை, நடுவோர்- நடுவோரது, ஒலி - ஓசையும், பொன்மலைபோல் - பொன்னின் மலையாகிய மேருவைப்போல், போர்மிக்க - கூட்டத்தில்மிக்க, செம் நெல் - செவ்விய நெல்லை, குவிப்போர் - குவிப்போரது, ஒலி - ஓசையும், கரும்பு ஆலை ஒலி_ கருப்பாலைகளின் தொழிலியக்கத்தாலுண்டாம் ஓசையும், (கூடி) நீர்மிக்க- நீர்மிகுந்த, மா - பெரிய, கடலின ஒலியே - கடலினது ஓசையையே, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும்: எ-று.

(க-ரை.) இது நகரணிமை கூறல் - அஃதாமாறு நகரத்துக்கோபுரமும் திருமதிலும் சேணிடைக் காணக்காட்டிய தலைமகன் சற்று அண்மைக்கண் செல்ல நகரத்தொலி கேளா நிற்பக்கேட்டு இனிச்சிறிது நெறியகல நும்பதி சேர்வாய் அப்பதியில்தொழில் செய்வார்ஒலிகட லொலிபோல்கேளாநின்றது எனக்கூறியதாம். இதனை "மின்றங்கிடையொடு" என்பதாலறிக.

நேர்த்தமை யாமை விறற்கொடு வேடர் நெடுஞ்சுரத்தைப்
பார்த்தமை யாலிமை தீந்தகண் பொன்னே பகட்டுரிவை
போர்த்தமை யாலுமை நோக்கருங் கம்பர்கச் சிப்பொழிலுட்
சேர்த்தமை யாலிமைப் போதணி சீதஞ் சிறந்தனவே. (௭௭)

(இ-ள்.) நேர்ந்து - எதிர்த்து, அமையாமை - முடியாதாகிய, விறல் வெற்றியினையுடைய, கொடுவேடர் - கொடியவேடர் வாழ்கின்ற நெடுசுரத்

தை-நீண் - காட்டினை, பாத்தமையால்-பார்த்த காரணத்தால், இமை தீர்ந்த- இமைகள் தீர்ந்துபோன, கண் - கண்களையுடைய, பொன்னே - இலக்குமி போன்றவளே, பகடுஉரிவை - யானையின் தோலினை, போர்த்தமையால்- போர்த்த காரணத்தால், உமையோர்க்கு அரு - உமாதேவியார் பார்த்தற்கு அஞ்சத்தகும் கம்பர் - திரு ஏகம்பர், கச்சிப்பொழிலுள் - திருக்காஞ்சிக்கண் உற்ற சோலையின் வாய் சேர்ந்தமையால் - நாமிருவரும் வந்து சேர்ந்தமையினால், இமைப்போது-இமையளவுகாலத்தில், அணிசீதம்-அழகிய குளிர்ச்சி, சிறந்தன - (நாம் அடைந்த வெம்மை நீங்க,) மேம்பட்டன. எ-று.

(க-ரை.) இது, கானங்கடந்து சென்றதலைவன் நாம்வேடர்வாழ்கடிய சுரத்தைக்கடந்தோம் இனிக்கச்சிப்பொழிலிற்கண் சேர்ந்து நமது கானவிடாய் நீங்கித்தளர்வகன்றோமெனக்கச்சிப்பொழிலின் மேம்பாடு கூறியதாம். நேர்ந்து என்பதும், சேர்ந்து என்பதும் எதுகை நோக்கி வலிந்து நின்றன. இமைதீர்ந்த என்றமையால் சுரத்தின் வெம்மையின் மிகுதி கூறப்பட்டது அன்பின் மிகுதிநோக்கியும். எல்லா இன்பங்களையுந் தருமியல்பினள் என்பது எண்ணியும் பொன்னேயென்றார் இறைவன் கஜாசுரன்வந்து தம்மை விழுங்க நின்று அவன்விழுங்கவும் அவனுடலினின்று வெளிப்பட்டு அவன் தோலைப்போர்த்துநிற்க, வுமாதேவியார்கண்டு அச்சுற்றனர் ஆதலால், பகட்டுரிவை போர்த்தமையால் உமைநோக்கருங் கம்பர் என்றார். திருக்காஞ்சியின் உயர்வும் பொழிலின் குளிர்ச்சியுந் தெரிவிப்பார் இமைப்போதணி சீதஞ் சிறந்தன என்றார், பொழுது, போதெனமருவி நின்றது உரிவை ஆகுபெயர்.

சிறைவண்டு பாடுங் கமலங் கிடங்கிவை செம்பழுக்காய்
நிறைகொண்ட பாளைக் கமுகின் பொழிலவை தீங்கனியின்
பொறைகொண்ட வாழைப் பொதும்புவை புன்சடை யேகம்பனூர்
நறைகொண்ட பூங்கச்சி நாடெங்கு மிவ்வண்ண நன்னுதலே. (௭௮)

(இ-ள்.) நன்னுதலே - நல்ல நெற்றியினையுடையாளே. சிறைவண்டு - இறகுகளையுடைய வண்டுகள், பாடும் - பண்ணினையிசைக்கின்ற கமலக்கிடங்கு - தாமரைகள் தங்கிய மடுக்கள், இவை - இந்நிலைகளாம்- செழு பழுக்காய் - வளமுள்ள பழுக்குங் காய்களின், நிறைகொண்ட - பாரத்தினைக் கொண்ட, பாளைக்கமுகின்-பாளையுடனியைந்த கமுகினது, பொழில்அவை- சோலைகளவையாம், தீம்கனியின் - மதுரமுற்ற பழங்களின், பொறைகொண்ட - பாரத்தினைக்கொண்ட, வாழைபொதும்பு-வாழையின்சோலை, உவை- நடுவிலுள்ளனவாம், புல்சடை - அறுகுதங்கிய, ஏகம்பனூர் - திரு ஏகம்பனார் எழுந்தருளிய, நறைகொண்ட - தேனினைக்கொண்ட, பூகச்சி - பூ மரங்கள் செறிந்த, கச்சிநாடு எங்கும் - திருக்கச்சி நாடு முழுதும், இவ்வண்ணம்- இவ்வழகைப் பெற்று விளங்கும். எ-று.

(க-ரை.) இது தலைமகளையுடன் கொண்டு செல்லுந்தலைவன் நகர்க்கணிமை சென்று தன்னாட்டின் வளமிற்றிதென அவளுக்குச் சுட்டிக்காட்டினன

மையால் இது நகர்வளங்காட்டலின்பாற்படும். நாம் வழிநடந்த வருத்தந்தீ ரும்பொருட்டு ஈண்டுள்ள நீர்நிலைக்கண் நீர் விளையாடி நம திருக்கை செல் வோமென்பார், கமலக்கிடங்கு என்றும், அக்கமலத்தை நீங்காது அதிலுள்ள மதுவினைப் பானஞ்செய்து களிக்கும் வண்டுபோல் உனது முகத்தாமரைக்க ணுள்ள இதழருந்தி யின்புறுவேனென்பார், சிறைவண்டு பாடும் எனவும், நம திருவர் வரவை யேற்று நகரம் மங்கலச்சோலை முன்னர்தோற்றுவித்த தென்பார், கமுகின்பொழில், வாழைப்பொதும்பு எனவும் கூறினார். (எ-று.)

நன்னுத லார்கருங் கண்ணுஞ்செவ் வாயுமிவ் வாறெனப்போய்
மன்னித ழார்திரு நீலமு மாம்பலும் பூப்பவள்ளை
யென்னவெ லாமொப்புக் காதென்று வீறிடு மேகம்பனார்
பொன்னுத லார்விழி யார்கச்சி நாட்டுளிப் பொய்கையுளே.(எசூ)

(இ-ள்.) பொன் - அழகிய, நுதல் - நெற்றியினிடத்து, ஆர் - தங்கிய, விழியார் - கண்ணினைப்பெற்றவராகிய, ஏகம்பனார் - திருஏகம்பனாரது, கச்சி நாட்டுள் - திருக்கச்சி நாட்டுக்குள், மன் இப்பொய்கையுள் - நிலைபெற்று அவ்விடங்காணப்படும் பொய்கைக்கண், நல்நுதலார் - நல்ல நெற்றியை யுடைய பெண்களது, கருகண்ணும் - கருமையாகிய கண்களும், செம்மைவா யும் - செவந்தவாயும், இவ்வாறு என - இவ்வாறு காணப்படுமென்று தெரி விக்க, இதழ் - இதழ்கள் தங்கிய, திருநீலமும் அழகிய நீலப்பூவும், ஆம்ப லும் - அல்லிமலருங், போய் பூப்ப - சென்று மலராநிற்க, வள்ளை எலாம் - வள்ளைத்தண்டுகள் எல்லாம், காது ஒப்பு என்ன - காதுகளுக்கு உவமை யென்று கூறும்படி, என்றும் வீறிடும் - எக்காலத்தும் பெருமைபெற்று விளங்கும். எ-று.

(க-ரை.) தலைமகன் பேதையைக்கண்டவுடன், அவளை வசப்படுத்து கிறது கண்ணும், நகையுமாதலின் கருங்கண்ணுஞ் செவ்வாயுமென்றார். இந் நாட்டின்கணுள்ள பெண்கள சர்வலக்ஷணமும் குறையாதவர் அவரிலக்கண மிற்றிதெனத் தலைவிக்குத தெரித்தல்வேண்டி யோடைமேலேற்றி வீறிடும் என்றார். இறைவனது திருமேனி பொன் வண்ணமெவ்வணண மவ்வண் ணத்தது என்பார், பொன்னுதலார் விழியார் என்றா. இதுவும் நகர்வளங் காட்டல் என்னுந துறையாம். நீலம், ஆம்பல், வெள்ளையென்பன முதலாகு பெயர்.

உள்வார் குளிர நெருங்கிக் கடுங்கிடங் கிட்டநன்னீர்
வள்வா ளைகளொடு செங்கயன் மேய்கின்ற வெங்களையாட்
கொள்வார் பிறவி கொடாதவே கம்பர் குளிர்குவளை
கள்வார் தருகச்சி நாட்டெழி லேரி களப்பரப்பே. (அ0)

(இ - ள்.) எங்களை ஆட்கொள்வார் - எங்கள் குடிமுழுதும் அடிமை கொண்டவரும, பிறவி கொடாத - பிறவிவருமாறு செய்யாத, ஏகம்பர் - திரு வேகம்பர் (எழுந்தருளியிருக்கும்) குளிர்குவளை - குளிர்ந்த குவளை மலர்களி

னது, கள் - தேனுனது, வார்தரு - ஒழுகுகின்ற, கச்சிநாட்டு-திருக்கச்சிநாட்டினது, எழில் ஏரி - அழகிய ஏரிவளமுள்ள, களப்பரப்பு - இடப்பரப்பின் வளம், உள்வார் - அந்நாட்டினைத் தியானிப்போரது, (மனம்) குளிர - குளிரும்படி, நெருங்கி - பலவளங்களுஞ் செறிந்து, கடுங்கிடங்கு - நீண்ட கிடங்குகளில், இட்ட - உழவர் பாய்ச்சிய, நல் நீர்-நல்ல நீரின்கண், வள்வாளைகளொடு - வளமுள்ள வாளைமீன்களுடன், செம்கயல்-செந்நிறத்துடனியைந்த கயல் மீன்கள், மேய்கின்ற - மேய்கின்றனவாகும். (எ-று)

(க-ரை.) விடன் தான் காமுற்றவநிதைதயை யவளைவிட்டுச் சேய்மைக்கணீங்கித் தனித்துள்ளிய காலத்து மனக்கண் களிப்பது போன்று, அன்பர் இறைவன்திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குந்திருப்பதியினையெண்ணுந்தோறும் மனங் குளிர்ச்சியடையப்பெறுதலின் உள்வார்குளிரநெருங்கி யென்றார். இறைவன் கருணாமூர்த்தியாகலின் எம்மை வலிந்து அடிமைகொண்டு பிறவி போக்குவான் என்பார், ஆட்கொள்வார்பிறவி கொடாதவர் என்றார். இதுவும் நகர்வளங்காட்டல் இதனால் நகரத்தின்நிலவளங்கூறப்பட்டது.

பரப்பார் விசும்பிற் படிந்த கருமுகி லன்னநன்னீர்
தரப்பா சிகண்மிகு பண்பொடு சேம்படர் தண்பணைவாய்ச்
சுரப்பா ரெருமை மலர்தின்னத் துன்னுக ராவொருத்தல்
பொரப்பார் பொலிநுதலாய்செல்வக் கம்பர்தம் பூங்கச்சியே.(அக)

(இ-ள்.) பொலிநுதலாய் - விளங்குகின்ற நெற்றியினை யுடையவளே, செல்வக்கம்பர் தம் - எல்லாச்செல்வத்தினையுந் தருவோராகிய திரு ஏகம்பரது, பூ கச்சி - அழகிய திருக்கச்சியின்கண், பரப்பு ஆர் - விசாலமாகிய, விசும்பில் - ஆகாயத்தில், படிந்த - படிந்துள்ள, கருமுகில் அன்ன - கருமையாகிய மேகத்தை யொத்த, நல்நீர் - நல்லநீர்நிலை, தரப்பாசிகள் - உயர்ந்த பாசிகளும், மிகு பண்பொடு - உயரும் குணத்துடன் கூடிய, சேம்பு - நீர்ச்சேம்புகளும், அடர்-நெருங்கியுள்ள, தண்பணைவாய் - குளிர்ந்த வயற்கண், சுரப்பு ஆர் - பாலை சுரப்பிக்கின்ற, எருமை - எருமைகளானவை, மலர்தின்ன - மலர்களை மேய, துன்னு கரா-வலிமை நெருங்கிய முதலையின், ஒருத்தல் - ஆணனது, பொர - அதனுடன் போர்செய்ய, பார - காண்பாயாக.

(க-ரை.) ஆழமுற்ற பரந்த நீர்நிலை நிலைநதோன்றாது பக்க கருமையுடன் காணப்படுதல் நீர்கொண்கி மேகம் பூமியிற் படிந்ததையொத்துக் காணப்படுமாதலால், பரப்பார்......நீர், என்றார். மிகு பண்பு, நீர்வளத்தால் உயர்ந்து நிற்றல். நீர்ப்பூண்டுகளை மேயச்செல்லும எருமைகள், அதன்மேல் தோன்றும் பூக்களைத் தின்ன ஆழத்துச்செல்ல அதனிடந்தின்னும் அவாகால் பற்றிய முதலை யதனையீர்க்க,எருமை முதலையை நிலத்தீர்க்கப் பொருழ் நீர்வளத்தினை நோக்குக என்பார், சுரப்பு......பார் என்றார். இதுவும் நகர்வளங் காட்டல். இதனால் நகரத்தி னீர்வளங்காட்டப்பட்டது.

கச்சார் முலைமலை மங்கைகண் ணாவெண் ணன்கறமும்
வைச்சார் மகிழ்திரு வேகம்பர் தேவி மகிழவிண்ணோர்

விச்சா தரர்தொழு கின்றவி மானமுந் தன்மமறு
வச்சாலை யும்பரப் பாங்கணி மாடங்க ளோங்கினவே. (௮௨)

(இ-ள்.) கச்சு ஆர் - கச்சுத் தங்கிய, முலை - தனங்களையுடைய, மலை மங்கை - மலைமடந்தையாகிய, தேவி - பிராட்டியார், திருஏகம்பர் மகிழ - திரு ஏகம்பர் மகிழும் வகை, எண்ணான்கு அறமும் - முப்பத்திரண்டு அறங்களும், வைச்சு - நிலைபெறச் செய்து, மகிழ்ஆர் - களிப்பினையடையும், பரப்பாய் தன்மம் அறு அறச்சாலையும்-விசாலமாகிய அறத்தினின்றும் நீங்காத அந்தத் தருமச் சாலையினையும், விண்ணோர் - தேவர்களும், விச்சாதரர் - வித்யாதரர்களும், தொழுகின்ற - வணங்குகின்ற, விமானமும் - விமானத்தினையும், ஓங்கினமாடங்கள் - உயர்ந்த மாளிகைகளையும், கணி - குறித்துக் காண்பாயாக. (எ-று.)

(க-ரை.) மலையரையன் புத்திரியாக விருந்து இறைவனது திருக்கண்களைப் புதைத்த பாவ நீக்கத்தின் பொருட்டுத் திருக்கச்சிக்கண் காமாக்ஷியாய் அறம் வளர்த்தனள் என்பது குறிப்பிக்க மலைமங்கை என்றார். எண்ணான் கறங்களாவன. "ஆதுலர்ச்சாலையையும் அறுசமயத் தோர்க்குண்டி,ஓதுவார்க் குணவினோ டாண்வத் திரமுடனே சேலை, மாது மோகம்"—முதலியவற்றாலறிக. இதுவும் நகர்வளங் காட்டல். இது நகரத்துள்ளமாடமாளிகை கோபுராதிகளின் வனப்பினைத் தலைவிக்கு எடுத்துக்காட்டியதாம்.

ஓங்கின வூரக முள்ளக மும்ப ருருகிடமாம்
பாங்கினி னின்ற தரியுறை பாடகந் தெவ்விரிய
வாங்கின வாட்கண்ணி மற்றவர் மைத்துனி வான்கவிக
டாங்கின நாட்டிருந் தாளது தன்மனை யாயிழையே. (௮௩)

(இ - ள்.) ஆய் இழையே - ஆய்ந்த திருவாபரணங்களையணிந்தவளே, அரிஉறை - விஷ்ணுமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருக்கும், உள் அகமாம் - நாட்டின் நடுவணதாகும், ஓங்கின ஊரகம் - உயர்ந்த திருவூரகமும், உம்பர் - தேவர்கள், உருகு இடமாம் - மனமுருகித் துதிக்கு மிடமாகும், பாடகம் - திருப்பாடகம், பாங்கினி னின்றது - அதைச்சார்ந்தயலிலுள்ளதாகிய, தெவ் இரிய - பகைவர் பின்னிடும்படி, வாங்கியவாள் - எடுத்த வாள்போலும், கண்ணி - கண்ணையுடையவளும், அவர் மைத்துனி - அவரது மைத்துனியும் வான்கவிகள்-சிறந்தவாநர சேனைகளால், தாங்கின - தாக்கப்பட்ட, நாடு-இலங்காபுரிக்கண், இருந்தாளது - சிறையிருந்தவளாகிய மலர்மகளது, மனை - இருக்கைகளாம். எ - று. மற்று, தன், அசைகள்.

(க-ரை.) இதுவும்நகர்வளங்காட்டல் நகரத்தினை தலைமகளுடனணைந்ததலைமகன்,ஆங்கண் தோன்றும் விமானத்தினையும் மாளிகைகளையும் கண்டு தலைமகளுக்கு மலர்மகள் நீங்காதுறையும் வளதததது என்று கூறியதாம். இதில் திருவூரகம் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. இது சாரஸ்ரீகர விமானத்தையுடையதாய் அமிர்தவல்லி மலர்முகத்தாள் என்னுந் திருநாமங்க

ளைப் பெற்ற உலகளந்த பெருமாளால் எழுந்தருளப்பெற்றது. திருப்பாடகம இது, பத்திர விமானத்தைப் பெற்றதாய் உருக்மணி, சத்யபாமையோடு கூடிய பாண்டவர் தூதப் பெருமாளால் எழுந்தருளப் பெற்றது. வாங்கின என்னும் பெயரெச்சம் வாள் என்னும் பெயர்கொண்டது. வான்கவிகள் தாங்கின நாடு இலங்கா நகரம். இலங்கைக்கண் சிறையிருந்தாளாகிய சீதாபிராட்டியைக் கூறியதனால் அரக்கரிட மிருந்தும், கற்பினிலே தவறாத பெருங்குணத்தின்செல்வி, அவ்வாறு நீயும் வாழ்க எனக் குறிப்பித்தது மாகும்.

இழைபா ரரவணி யேகம்பர் நெற்றி விழியின்வந்த
பிழையா வருண பிராட்டிய தின்ன பிறங்கலுன்னு
நுழையா வருதிரி சூலத்த ளேக்கரும் பொன்கடுக்கைத்
தழையார் பொழிலுது பொன்னே நமக்குத் தளர்வில்லையே. (அச)

(இ-ள்.) பொன்னே - திருமகளை யொத்தவளே, ஆர் அரவு - நிறைந்த நாகங்களை, இழை - அணிகளாக, அணி - பூணப்பெற்ற, ஏகம்பர் - திருஏகம்பரது, நெற்றி விழியின் - நெற்றிவிழியிலிருந்து, வந்த - ஒருகற்பத்துத் தோன்றிய, பிழையா அருள் - கெடாததிருவருளையுடைய, நம்பிராட்டியது - நமது தலைவிக்குரியது, இன்னபிறங்கல் - இந்தமலை, திரிசூலத்தள் - திரிசூலத்தினையுடைய மகா காளி, நுழையாவரும் - புகுந்துவரும், நோக்கு அரும் - காண்டற்கரிய, பொன்கடுக்கை - பொன்போலும் கொன்றையின், தழை ஆர் - தழைகள் நிறைந்த, பொழில்உது - சோலை இதுவாகும், நமக்கு தளர்வு இல்லை - நமக்கு (இனி) தளர்ச்சியின்று, நோக்கு - காண்பாயாக.

(க - ரை.) இது பதிபரி சுரைத்தல் மேலைச்செய்யுளில் மலர்மகள் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை கூறிச் செல்வோன் ஆங்கணிருந் தான்று அப்பாற் சென்று கண்ட பொழிலி னிலைமைகளின் சயமகளும் மலைமகளும் எழுந்தருளியிருக்கும் பொழிலிதுவெனத் தலைவிக்குக் கூறியதாம். ஒருகற்பத்து உலகத்தைப் படைக்க வேண்டி இறைவன் இறைவியினைத் தமது ஐந்து திருமுகத்தினும் படைத்தனராதலின நெற்றிவிழியின் வந்தபிழையாவருணம் பிராட்டி யென்றார். திரிசூலத்தாள் மகா காளி. இவர்கள் நமக்கு இடையூறு வராது காப்பர் என்றபடியாம்.

தளரா மிகுவெள்ளங் கண்டுமை யோடித் தமைத்தழுவக்
கிளையார் வளைக்கை வடுப்படு மீங்கோர் கிறிபடுத்தார்
வளமாப் பொழிற்றிரு வேகம்ப மற்றிது வந்திறைஞ்சி
யுளரா வதுபடைத் தோமட வாயிவ் வுலகத்துளே. (அரு)

(இ-ள்) மடவாய் - மடப்பத்தினையுடைய பெண்ணே, உமை-பிராட்டியார், தளரா - போக்கு அருத, மிகுவெள்ளம் கண்டு - மிகுந்த வெள்ளத்தினை நோக்கி, தமை - இறைவராகிய தம்மை, ஓடிதழுவ - ஓடிச்சென்று தழுவும்படி, கிளைஆர் - ஒன்றுடனொன்று தங்கிய, வளைகை - வளையல் தங்கிய கைகளினால், வடுபடும் - வடுவினையடையும், ஓர்கிறி - ஓர்மாயச் செய்

கையினை, ஈங்குப்படுத்தார்-இவ்விடத்துச் செய்தவராது, வளம்-வளங்கள் தங்கிய, மா பொழில் - பெரிய சோலைகள் சூழ்ந்த, திரு ஏகம்பம் - திருஏகம்பம், இது - இதுவாம், வந்து - இத்தலத்தை அணுகி, இறைஞ்சி - (அவனை) பணிந்து, இ உலகத்துள் - இந்த உலகத்துள், உளர் ஆவது - வாழ்ந்திருக்கும், (வாழ்க்கையினை) படைத்தோம் - நாம் அடைந்தோம். எ - று.

(க - ரை.) இறைவி இறைவனைப் பூசித்தலும், இறைவன் முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் பெற்றமை கூறியதாம். இறைவியின் மன வன்மைகாண வேண்டிய இறைவன் மிகு வெள்ளத்தைச் செலுத்தினதால் தளரா மிகு வெள்ளம் என்றார். இறைவன் மீது வைத்த காதலால் இறைவற்கு வெள்ளத்தாலிடுக்கண்ணேருமென அஞ்சிச்சென்று ளாதலின் ஓடித் தழுவ என்றார். நாம் உலகத்துப் பிறந்த பேறு அவனைக் கரசரணங்களால் தொழுது பெறும் புண்ணியமாதலின் உளராவது படைத்தோமென்றும் கூறினார்.

உலவிய மின்வடம் வீசி யுருமதிர் வுண்முழங்கி
வலவிய மாமதம் பாய்முகில் யானைகள் வானிலவந்தாற்
சுலவிய வார்குழல் பின்னரென் பாரி ரெனநினைந்து
நிலவிய வேகம்பர் கோயிற் கொடியன்ன நீர்மையனே. (அசுூ)

(இ - ள்.) சுலவிய வார்குழல் - பின்னிய நீண்ட கூந்தலையுடைய தலைமகள், (தாயை நோக்கி) அன்னம் நீர்மை - அன்னப்புள்ளின் இலக்கணம் வாய்ந்த, அன்னே - தாயே, வலவிய - வன்மையுள்ள, மாமதம் - கறுத்தமதங்கள், பாய் - பாய்கின்ற, முகில் யானைகள் - மேகங்களாகிய யானைகள், உலவிய - சலிக்கின்ற, மின்வடம் - மின்னலாகிய வடத்தினை, வீசி - எறிந்து, உருமு அதிர்வு - இடியின் அதிர்ச்சியினை, உள்முழங்கி - உள்ளே முழக்கி, வானில் வந்தால் - ஆகாயத்தில் வந்தால், பின்னர் என்பாரிர் - நீங்கள் பின்பு என்னைக் காணமாட்டீர்கள், என நினைந்து - என்று எண்ணி (அதற்கு முன்) நிலவிய- விளங்குகின்ற, ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், கோயில் - திருச்சந்நிதிக்குமுன்பு, கொள்தி - எடுத்துச்செல்லுக. (என்றாள்.) எ - று.)

(க - ரை.) இது கார்கண்டுகலங்கும் தலைவி தாயாரை நோக்கிக் கவன்று கூறியதாம். மாமதம் மிக்கமதம் என்னுமாம். மேகத்தை மன்மதனுக்கு யானையென்பராதலால், மாமதம் என்றார். இம்முகில்கள் மின்னலாகிய வடத்தினை வீசி இடித்து அரசருடன் போர் புரிய வரும் சேனைபோல் என்னுடன் போர்புரிய வருதலின் உலவிய......வந்தால் என்றார்.

நீரென்னி லும்மழுங் கண்முகில் காணெஞ்ச மஞ்சலையென்
றாரென்னி லுந்தம ராயுரைப் பாரம ராபதிக்கு
நேரென்னி லுந்தகுங் கச்சியு ளேகம்பர் நீண்மதில்வாய்ச்
சேரென்னி லுந்தங்கும்வாட்கண்ணி தானன்பர் தேர்வரவே.(அஎ)

(இ - ள்.) முகில்காள் - மேகங்களே, அழும்கண் - அழுகின்ற கண்களுடனும், நெஞ்சம் - (கவலைகொண்ட) மனத்துடனும் (உள்ளவரை) அஞ்சலை

என்று - அஞ்சவேண்டாம் என்று, உரைப்பார் ஆர் என்னிலும் - கூறுவோர் யாவரேயாயினும், தமர் - உறவினரெனக் கூறப்படுவர், (ஆதலால்) அமராப திக்கு - தேவர் வசிக்குஞ் சுவர்க்கத்திற்கு, நேர் என்னிலும் - ஒத்ததேயென் னினும், தரும் - அமையும், கச்சியுள் - திருக்கச்சியின்கண், ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், நீள் மதில்வாய் - உயர்ந்த திருமதிற்கண், நீர் - நீங்கள், சேர் - சேர்ந்து, அன்பர் - (தனக்கு) அன்பனாகிய தலைவனது, தேர்வரவு - தேரினது வரவினை, என்னிலும் (உண்மை) எனக்கூறினும், வாள் கண்ணி - வாள்போலும் கண்களையுடைய எனது தலைவி, தங்கும்-உயிர் நீங் காது நிற்பள். எ - று.

(க - ரை) இது வரவெடுத்துரைத்தல் என்பது தலைமகள் முகிலொடு பதிநோக்கி வாராநிற்பக்கண்ட தோழி முகிலைநோக்கி நீவிரேயாயினும் எனக்கு முந்திச் சென்று நிலைபெறாது நாயகனை யெண்ணி யுயிர்நீங்கும் நிலைக் கணிருக்கும் எமது தலைவிக்கு அவனது வருகை யுண்மையெனக் கூறின் உயிர்தரிப்பள் என்று முகிலொடு கூறியதாம்.

வரங்கொண் டிமையோர் நலங்கொள்ளு மேகம்பர் கச்சியன் னாய், பரங்கொங்கை தூவன்மி னீர்முத்த மன்பர்தந் தேரின்முன் னே, தரங்கொண்டு பூக்கொண்டு கொன்றைபொன் னாகத்தண் காந் தள்கொத்தின், கரங்கொண்டு பொற்சுண்ண மேந்தவும் போந்தன கார்முகிலே. (அஅ)

(இ - ள்.) இமையோர்-தேவர்கள், வரம்கொண்டு - வரத்தினைப்பெற்று, நலம் கொள்ளும்-எல்லா நலங்களையும் அடையும், ஏகம்பர்- திருஏகம்பர் எழுந் தருளியிருக்கும், கச்சி அனனாய்-திருக்கச்சி நகரத்தை ஒத்தவளே, (நீ) பரம் கொங்கை - பாரமாகியதனங்களில், நீர்முத்தம் - கண்ணீராகிய முத்துக்களை, தூவன்மின் - உதிர்க்காதிருங்கோள், அன்பர்தம் தேரின்முன்னே- தலைவரது தேரின்முன்பாக, கார்முகில் - கருமையாகிய மேகங்கள், தரம்கொண்டு-உயர் வைப்பெற்று. பூகொண்டு - மலர்களைநோக்கி, கொன்றை - கொன்றைமலர் களை, பொன்னுக - பொன்மணிகளாக, தண்காந்தள் - குளிர்ந்தகாந்தளாகிய, கொத்தின - கொத்துகளின், கரம்கொண்டு - கரத்திற்கொண்டு. பொற்சுண் ணம் - பொன்போலுஞ் சுண்ணப்பொடி, ஏந்தவும் - ஏந்தாநிற்கவும், போந் தன - வந்தன, (ஆதலால் நீ கலுழ்தலை ஒழி) எ - று.

(க -ரை.) தீமைசெய்யும் தேவாசுரர்களும் தம்மை நினைத்துத் தவஞ் செய்யின் அவர்கள் வேண்டும் பொருளைத்தர வல்லன்என்பார்,வரங்கொண்டு ......கொள்ளும், எனவும், கண்ணினீர் கணவனில்வழி யொழுகியதைத் தணிவு கூறித தணிப்பாள் பரங்கொள்கை தூவன்மினீர்முத்தம் என்றார்.

கார்முக மாரவண் கைகொண்ட கம்பர் கழற்றொழுது
போர்முக மாப்பகை வெல்லச்சென் றார்நினை யார்புணரி
நீர்முக மாக விருண்டு சுரந்தது நேரிழைநா
மார்முக மாக விளைக்கட னீந்துதும் வெய்துயிர்ப்பே. (அகூ)

(இ - ள்.) நேர் இழை - செவ்விய அணியையணிந்தவளே, கார்முகம் - பினாகம் என்னும் வில்லினை, ஆர - நிரம்ப, வண்கை - வளவிய திருக்கரத்தின்கண், கொண்ட - தாக்கிய, கம்பர் - திரு ஏகம்பரது, கழல் தொழுது - திருவடிகளை வணங்கி, போர்முகமாக - பகைவரது யுத்தத்தை முன்னிட்டு, பகைவெல்ல - பகைவரைவெல்லும்படி, சென்றார் - சென்றவராகிய தலைவர், புணரி - கடல், நீர்முகம் ஆக - நீரினைத்தனக்கு முகமாகக்கொண்டு, இருண்டு - இருள்நிறங்கொண்டு, சுரந்தது, பெருகிற்று, (ஆதலால்) நாம் - நாங்கள், வெய்து உயிர்ப்பு - தலைவர் நீங்கினதாலுண்டான வெய்துயிர்ப்பினை, ஆர்முகம் ஆக - யாரை வாயிலாகக்கொண்டு, வினைகடல் - துன்பமாகிய கடலினை, நீந்துதும் - நீந்துவோம். எ - று.

(க - ரை.) பகைகொண்ட அசுராதிகளையும் திரிபுராதிகளையும் வெல்லும் வகைக் கைக்கண் பினாகத்தினை யேந்தினோனாதலின் அவனை வணங்கி எம் தலைவற்கு இழுக்கண் வாராதென்பார், கார்முகமார்.. ....சென்றார், என்றார். இவள் தனித்திருப்புழி கடலொலிகேட்டு நிலைகலங்கிய தலைவி கூற்று எனினும் ஆம். அன்றிவானத்திடை முகில்வரக்கண்ட தலைவி கார் காலம் நெருங்கியது போர்க்குச் சென்ற தலைவர் இன்னும் மீண்டிலர் எனத் தலைவி கார்ப்பருவங்கண்டு கலங்கின தெனினும் ஆம். வேண்டுவோர் வேண்டிய கொடுக்கு வளமுள்ளான் என்பார், அவனது கொடையினைக் கைமேலேற்றி வண்கை என்றார்.

உயிரா யினவன்பர் தேர்வரக் கேட்டுமுன் வாட்டமுற்ற
பயிரார் புயல்பெற்ற தென்னநம் பல்வளை பான்மைகளாந்
தயிரார்பா னெய்யொடு மாடிய வேகம்பர் தம்மருள்போற்
கயிரா வளையழுந் தக்கச் சிறுத்தன காரமயிலே. (௬௦)

(இ - ள்) கார்மயிலே - நீலநிறங்கொண்ட மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாளே, உயிராயின - உயிரையொத்த, அன்பர் தேரவரக்கேட்டு - தலைவரது தேரின்வருகையைக் கேட்டு, முன்வாட்டம் உற்றபயிர்-(மழைவருதற்குமுன்) வாட்டத்தினையடைந்த பயிரானது, ஆர்புயல்-மிக்கமழைநீரினை,பெற்றதுஎன்ன-பெற்றதுபோல, நம்பல்வளை - நமதுபலவாகிய வளைகளை யணிந்த நாயகியினது, பான்மைகளாம் - பாலின் தன்மைகளையடைந்த, தயிர் - தயிரினையும், ஆர்பால் - நிறம்பிய பாலினையும், நெய்யொடு - நெய்யினையும், ஆடிய - அபிஷேகிக்கப்பெற்ற, ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பரது, அருள்போல் - கருணைபோல, கையிராவளை - (நீங்கியகாலத்து) கையினின்றுகழன்ற வளையல்கள், அழுந்த - (அன்பர் தேர்வரக்கேட்டுப் பூரித்ததனால் அவ்வளைகள்) அழுந்தவும், கச்சு இறுத்தன - கச்சுகளும் இறுக்கப்பெற்றன, (எ - று.)

(க - ரை.) கற்புற்ற நாயகியும் நாயகனும் ஒருவர்க்கொருவர் அன்புடன் மனங்கலந்த காலத்துத் தலைவன் ஓர் உயிரும் தலைவி ஓருடலும் ஒத்தலின், உயிரான அன்பர் என்றார். தலைவன் கார்கால நீங்கித் தந்நகர்க்கணித்தாம் ஓசையைத், தேர்வரக்கேட்டு மனமுவந்தாளாதலின் கேட்டு எனவும் கூறினார்.

"ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் காணக்கண்ணும் குளிர்ந்ததெனவும் மற்றையுறுப்புக்களுங் குளிர்ந்தனவெனக் கொள்க. முன் என்பது மழை பெய்வதற்குமுன் சென்ற காலத்தையுணர்த்தி நின்றது. புயல் என்பது ஈண்டு ஆகுபெயராய் மழையை யுணர்த்தி நின்றது. பல்வளை அன்மொழித்தொகை. பசுவினிடத்து பஞ்சகௌவ்யமும் தோன்று மென்பார், பாலின்தன்மை தோன்ற பான்மைகளாம் என்றார். பஞ்சகௌவ்யமே யன்றிக் கோரோசனையும் கூட்டிக் கௌவ்யம் ஆவென்பர் ஒருசாரார். இறைவனுக்குரிய அபிடேகப் பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் கௌவ்யமே சிறந்தன வென்பதற்கு "ஆடினாய் நறுநெய்யொடு பாறயிர் அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்பலம்" என்னும் திருவாக்காலறிக. இது தலைவன் தேர்வரக்கேட்ட தலைவிக்கு நிகழ்ந்த மெய்ப்பாட்டினைக்கேட்ட தோழி,தன்னொத்த மற்றவருடன் கூறியதாம்.

காரிவிடை வண்ணத்த னன்றேழ் தழுவினு மின்றுதனிப்
போர்விடைப் பெற்றெதிர் மாண்டா ரெனவண்டர் போதவிட்டார்
தார்விடை யேகம்பர் கச்சிப் புறவிடைத் தம்பொனன்பூண்
மார்விடை வைகல் பெறுவார் தழுவ மழவிடையே. (௬௩)

(இ - ள்.) கார்வண்ணத்தன் - மேகவண்ணனாகிய கண்ணன், அன்று ஏழ் விடை - அன்று ஏழு இடபங்களை, தழுவினும் - தழுவப்பெறினும், இன்று அண்டர் - இப்போது ஆயர்கள், தனி - ஒப்பற்ற, விடைப்போர் - இடபத்தின் போரினை, பெற்று - அடையப்பெற்று, மாண்டார் என - பலர் இறந்தாரென்று கூறி, தார்விடை - மாலையினையணிந்த இடபத்தினை வாகனமாக்கொண்ட, ஏகம்பர் - திரு ஏகம்பரது, கச்சிப்புறவிடை - திருக்கச்சியின் கணுள்ள முல்லை நிலத்தின்கண், தம்பொன் - தமது இலக்ஷ்மியை யொத்த குமரியின், நன்பூண் - நல்லபணிகளை, மார்வு இடை - தமது மார்பில், வைகல் பெறுவார்-நிலைக்கப்பெறுவார், மழவிடை - இளமையாகிய விடையினை, தழுவ - (வல்லவர்) தழுவும்படி, போதவிட்டார் - வரவிட்டனர். எ-று.

(க - ரை.) கார்விடை என்பதில் விடை யென்பதனை ஏழ் என்பதனுடன் கூட்டுக. ஏழ் என்பது விடைகளையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. விடை தழுவினது நப்பின்னைப்பிராட்டியைக் கண்ணன் மணக்குமுன் நிகழ்ந்தது. இன்று இத்துடன் பொரத்தொடங்கினரில் பலர் மாண்டார் அத்தகைய கொடுவிடை யென்பார், போர்.. ...மாண்டார் என்றார். தலைவியின் முயக்கம் வேண்டுவோர் என்பார், தம்பொன்னன் பூண்......பெறுவார்,என்றார். இது, ஏறுகோள் கூறி வரைவுகடாதல் துறை, அதாவது - எதிர்கோள் கூறி வரைவுகடாய தோழி, எம்முடை யையன்மார், அவளுடைய முலைப்பெருமையும், இடைச்சிறுமையுங்கண்டு எம்மூர்க்கண் விடையின் மருப்பைத்திருத்தி விட்டார். இனி அடுப்பன அறியேன் என்றதாம். இனி முல்லை நிலத்தவர் மரபாவது, தம் சேரியின்கண் பெண் பிறக்கின் அப்பெண்ணினைப் பெற்றோர் தம் தொழுவத்து அவருடன் பிறந்த சேங்கன்றுகளை யெல்லாம்

தாமே தம்பாலினையுண்டு களித்து வலுத்து நின்றவர்களைத் தழுவினனுக்கு அக்கன்னிகையைக் கொடுப்பதாம். இதனை "படையார் நெடுங்கண்ணி" என்னுந்திருக் கோவையார் செய்யுளாற் காண்க.

விடைபாய் கொடுமையெண் ணாதுமே லாங்கன்னி வேற்கருங்கட்
கடைபாய் மனத்திளங் காளையர் புல்லொலி கம்பர்கச்சி
மடைபாய் வயலிள முல்லையின் மான்கன் றொடான்கன்றினங்
கடைபாய் தொறும்பதி மன்றிற் கடல்போற் கலந்தெழுமே. (௯௨)

(இ - ள்.) விடைபாய் கொடுமை எண்ணாது - இடபம்பாய்ந்து முட்டுகின்ற கொடுமையினை நினையாது, மேலாம் கன்னி - மேன்மையாகிய கன்னியின், வேல் கருங்கண் - வேல்போலும் கருமையாகிய கண்ணினது, கடை - முடிவானது, பாய் - பாய்கின்ற, மனத்து - மனத்தினையுடைய, இளங்காளையர் - இளமையாகிய காளையர், புல்கு ஒலி - விடைகளைத் தழுவுகின்ற ஓசையைக்கேட்டு, கம்பர் - திரு ஏகம்பரது, முல்லையின் - முல்லை நிலத்தின்கண், மான்கன்றொடு - மான்கன்றுடன், ஆன்கன்று இனம் - பசுவின்கன்றின் கூட்டங்கள், கடைபாய்தொறும் - அந்நிலத்தினிடை பாய்ந்து செல்லுந்தோறும், கச்சிபதிமன்று-திருக்கச்சிப்பதியின் மன்றங்கள் தோறும், (உண்டாம் ஓசை) கடல்போல் - கடலைப்போல, கலந்து எழும் - சேர்ந்து பெருகும், எ - று.

(கு - ரை.) காளையர் தாம் விடையினைத் தழுவுதன்மேன் மனமுளாராதலின் அதனால் வரும் ஏதத்தினைச் சற்றும் கவனியார் என்பதனான் விடை பாய் கொடுமை யெண்ணாது என்றார். கட்கடைபாய் மனத்திளங்காளையர் என்பதனான் மிக்க வனப்புற்றார் என்பது பெறப்பட்டது. இதுவும் பதியின் பரிசுரைத்ததாம்.

எழுமலர்த் தண்பொழி லேகம்பர் கச்சி யிருங்கடல்வாய்க்
கொழுமணப் புன்னைத் துணர்மணற் குன்றிற் பரதர்கொம்பே
செழுமலர்ச் சேலல்ல வாளல்ல வேலல்ல நீலமல்ல
முழுமலர்க் கூரம்பி னோரிரண் டாலு முகத்தெனவே. (௯௩)

(இ - ள்.) எழு - மணம் எழுகின்ற, மலா - மலர்கள் நெருங்கிய, தண்பொழில் - குளிர்ந்த சோலைசூழ்ந்த, ஏகம்பர் - திருஏகம்பர் எழுந்தருளியிருக்கும், கச்சி - திருக்கச்சி நகரத்தைச்சேர்ந்த, இருகடல்வாய் - பெரிய கடலினிடத்து, கொழு - கொழுவிய, மணம் - வாசனையமைந்த, புன்னைத் துணா - கொத்துக்களமைந்த புன்னையின்கண், மணற்குன்றில் - மணற்குன்றின் மேலுள்ள, பரதர் கொம்பே - பரதநிலமாக்களின் பூங்கொம்பை யொத்தவளே, செழுமலர் - வளம்பெற்ற தாமரையின் மீதுள்ள, சேல்அல்ல- சேல்மீன் அல்ல, வாள் அல்ல - வாள் அல்ல, வேல் அல்ல - வேலாயுதம் அல்ல, நீலம் அல்ல நீலமலா அல்ல, முழு-முற்றுதலமைந்த, மலர்-பரந்த, கூரம்பின் கூர்மையாகிய அம்பினையொப்பன வா இரண்டு - ஓர் இரண்டு

பொருள்கள், முகத்து - உன் முகத்தினிடம், ஆலும் - அசையாநிற்கும், என் - அவையாவை, எ - று.

(க - ரை.) அ, ஒ, அசைகள். இதுமணற்றடத்துத் தனித்து நின்றாளைக் கண்டான் அவளுடன் பேசும் விருப்புளனாய் உன் முகத்தினிடம் கூர்மையுள்ள இரண்டு அம்புகள் உள அவற்றிற்குக் காரணங் கூறுவாயென அணுகிக்கேட்டலால், இது இளவி வேட்டலாகும். புன்னைத் துணர்மணற்குன்றிற் பரதர் கொம்பேயென்றதால் கற்பகத்தருவையணைந்த காமவல்லியை யொப்பாளே யென்றுங்கூறினர். கூரம்பு என்றதால் அவை, வாளையும் வேலையுமொத்து என்னுடம்பைப் பிளக்காது தேகத்தினுட் சென்று மனத்தையும் வருத்தியவென்று கூறியதாயிற்று. நெய்தனிலத்துக் கருப்பொருளாதலின் புன்னைகூறினர். மலர்க் கூரம்பு என்றதனாற் கணையொத்தவை யென்றலுமாம்.

முகம்பாகம் பண்டமும் பாகமென் றோதிய மூதுரையை
யுகம்பார்த் திரேலென் னலமுயவேகம்பர் கச்சிமுன்னீ
ரகம்பாக வார்வி னளவில்லை யென்னின் பவளச்செவ்வாய்
நகம்பாற் பொழிற்பெற்ற நாமுற் றவர்கொள்க நன்மயலே. (௯௪)

(இ - ள்.) அளவு உயர் - சிற்பநூற்படி மாளிகை முதலியவற்றாலுயர்ந்த, கச்சி ஏகம்பர் - திருக்கச்சிக்கணெழுந்தருளியிருக்கும் திரு ஏகம்பர், அகம்பாகம் - இடத்தின்பாகமும், முகம்பாகம்-அருளிற்பாகமும், பண்டமும் பாகம் - செல்வத்திற்பாகமும், என்று ஆர்வின் - (தருவேன்) என்று ஆசையுடன், ஓதிய மூதுரையை - அவள்பொருட்டு அன்று கூறியபழமொழிகளை, இல்லை எனின் - இல்லையென மறந்து கூறுவாராயின், நகம்பால் - மலையடிவாரத்தில், பொழில் பெற்ற - சோலையினிடத்து அவரது நட்பைக்கொண்டு (நம் வரவை நோக்கும்) பவளச்செவ்வாய் முன் நாம் உற்று - பவளம் போலும் சிவந்த இதழ்களையுடைய நமது தலைவியிடம் நாம் சென்று, என் நலம் (நீ அவரது சொல்லை நோக்குதலில்) பயனென், யுகம் பார்த்து இரேல் - பல நாள்கள் எதிர்பார்த்திராதே, நீர் நன்மயல் ஈர் - நீர் அவரிடங்கொண்ட மையல் ஒழிக எனக்கூறி, அவர்கொள்க - அவரது மயலைத்தணித்து பதிக்கழைத்துச் செல்வோமாக, எ - று.

(கு - ரை.) இது தலைவன் கூறிய சொற்றவறுதல் நோக்கிய தலைவி தோழியரை யவன்பால் விடுப்ப அவர் மீண்டும் வந்து தலைவனிலைகூறி பதிக்குத்தலைவியைக் கொண்டு சென்றது.

மயக்கத்த நல்லிருட் கொல்லுஞ் சுறவொ டெறிமகர
மியக்கத் திடுசுழிபோதங் கழிகிளரக்கழித்தார்
துயக்கத் தவர்க்கரு ளாக்கம்பர் கச்சிக் கடற் பொன்னான்
முயக்கத் தகல்வு பொருள்கொண்க நீர்வரு மூர்க்கஞ்சுமே. (௯௫)

(இ - ள) துயக்கத்தவர்க்கு - வருத்தமிகுதியுடையார்க்கு, அருளா - கருணை செய்யாத, கம்பா - திரு ஏகம்பரது, கச்சி - திருக்கச்சி மாநகர்க்கண், மயக்கத்த - (வழியறியாமல்) மயக்கத்தைத்தருகின்ற, நல் இருள் - மிகுந்த இருளில், கடல் - கடற்கணுள்ளனவாகிய, கொல்லும் சுற வொடு - கொல்லுகின்ற சுறு மீன்களுடன், எறிமகரம் - வாலான் மோதுகின்ற முதலைகள், இயக்கத்து இடு - சஞ்சரித்தலால் உண்டாகிய, சுழி - நீர்ச்சுழிகளும், ஓதம் - வெள்ளமும், கழிகிளர் - மிகுதியு மேலெழுகின்ற, தார்-பத்திகொண்ட, அக்கழி - அக்கழிக்கரை வழியில், கொண்க - நாயக, முயக்கத்து - சேர்க்கைக்கண், அகல்வு பொருள் - சிறிதும் நீங்குதலைப்பொருதவளாய, பொன்னூல் - பொன்மாலையணிந்த எமது தலைவி, நீவரும்-நீர்வருகின்ற, ஊர்க்கு- இந்த ஊர்க்கு, அஞ்சும் - அச்சப்படுவாள், ஆதலின் இவ்வழி வரற்க, எ - று.

(கு - ரை.) இது ஏதங்கூறி மறுத்தல், என்பது, தலைமகன் இரவு வரவு கேட்ட தலைமகள், தனக்கு அவன் செய்ததலையளிமுதலிய நினையாநின்ற வுள்ளத்தளாய், சுறவும், மகரமும் சஞ்சரித்தலானுண்டாகிய சுழிகளும், வெள்ளங்களும் மிகுந்து பிரவுகிக்கும் கழிக்கரை வழியாய் வல்லிருட்கண் வள்ளலை வருகவெனக் கூறற்றகுமோ என ஏதங்கூறி மறுத்துரையா நிற்றல் அதற்குச் செய்யுள் "செழுங்கார் முழவதிர சிற்றம்பலததுப் பெருந்திருமால், கொழுங்கான் மலரிடக் கூத்தயாவோன கழலேத்தலர் போன், 'முழங்காரரி முரண் வாரண வேட்டை செல் மொய்யிருள்வாய், வழங்காவதரின் வழங்கென்றுமோ வின்றெம் வள்ளலையே," என்பதா னறிக.

மேயிரை வைகக் குருகுண ராமது வுண்டுபுன்னை
மீயிரை வண்டோ தமர்புகடிய விரிகடல்வாய்ப்
பாயிரை நாகங்கொண் டோன்றொழுங்கம் பர்கச்சிப்பவ்வநீர்
தூயிரை கானன்மற் றாரறி வார்நந்துறைவர்பொய்யே. (கூசு)

(இ-ள்.) குருகு-கொக்குகள், மேய்இரை-மேய்கின்றஇரைகளாகிய மீன்கள், வைக - எதிரிலிருக்க, மதுவுண்டு-கள்ளுண்ட மயக்கத்தால், உணரா- அதனை அறியாதன வாய், புன்னை மீ - புன்னைமரத்தின்மீது, அமர்பு - முயற்சியின்றி, அமர்ந்திருத்தலை (யுணர்ந்து,) இரைவண்டு - மிகுந்தவண்டுகள், ஓது- தெரிவிக்கின்ற, விரிகடல் வாய் - பரந்த கடற்கரைக்கண், இரை - சீறுகின்ற, நாகம் - பாம்பினை, பாய்கொண்டோன் - அணையாகக்கொண்ட திருமால், தொழும் - வணங்குகின்ற, கச்சி - திருக்கச்சியின், கானல் - கானற்கண், பவ்வம் - கடலே, நீர்தூய் - (நீயும் என்னை யொப்ப) கண்ணீரைத்தூவி, இரை - இரைந்து அழுகின்றாய், (அவர்சூள் மறந்துவருதலை நீங்கினர்) நம் துறைவர் பொய் - நமது சேர்ப்பரது பொய்யினை, யார் அறிவார் - எவா அறியவல்லவர், (எ - று.) மற்று - அசை.

(கு - ரை.) இது கடலொடு கூறல், ஒருவழித்தணத்தற் காற்றாது வருந்தா நின்ற தலைவி கடலை நோக்கி, என்னிடம் வருவதாகச் சூளுரைத்து

வாராததுபோல உனக்குஞ்சூளுரைத்து வரா தொழிந்தனரோ நீயும் என்னை யொப்பக் கண்ணீரொத்த அலை நீர் தூஉய் அலரையுந் தூற்றுகின்றாய் நமது தலைவரது பொய்யினை யாவரறி வாரெனக் கூறியதாம்.

பொய்வரு நெஞ்சினர் வஞ்சனை யாரையும் போகவிடா
மெய்வரும் பேரரு ளேகம்பர் கச்சி விரையினவாய்க்
கைவரும் புள்ளொடு சங்கின மார்ப்பநஞ் சேர்ப்பர்திண்டே
ரவ்வரு தாமங் களினம்வந் தார்ப்ப வணைகின்றதே. (௯௭)

(இ - ள்) பொய்வரும் - பொய் பேசுகின்ற, நெஞ்சினர் - மனமுடையார்களையும், வஞ்சனையாரையும் - வஞ்சசமுடையார்களையும், போகவிடா - அணுகவிடாத, மெய்வரும் - உண்மையாக வளருகின்ற, பெரு அருள் - மிகுந்த கருணை புரிகின்ற, ஏகம்பர் கச்சி - திரு ஏகம்பரது கச்சிப்பதிக்கண், நம் சேர்ப்பர் - நமது தலைவரது, அ திண் தேர் - அந்த வலியதேர், புள்ளொடு - ஆண்டுப்படியும் (பூவை முதலிய) பறவைக்கூட்டங்களுடனும், சங்கு இனம் ஆர்ப்ப - சங்குகளின் கூட்டங்கள் ஒலிக்கவும், கைவரும் - ஒழுங்குபட வருகின்ற, அருதாமங்கள் - அரிய யானைகள், ஆப்ப - ஒலிக்கவும், அணைகின்றது - வாராநின்றத். எ - று.

(கு - ரை.) இது தேர் வரவு கூறல், என்பது - நற்றாய்க்குச் செவிலி யறத்தொடு நில்லாநிற்ப, அந்நிலைமைகட் டலைமகனது தேரொலி கேட்ட தோழி யுவகையொடு சென்று தலைமகளுக்கு அதன் வரவெடுத்துரைத்தல்.

"கள்ளினமார்த்துண்ணும் வண்கொன்றையோன்றில்லைக்கார்க்கடல்வாய்"
புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிரையார்ப்பப்புலவர்கடம்
வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின்
வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின்றுமெல்லியலே. என்பதாலறிக.

இன்றுசெய் வோமித னிற்றிரு வேகம்பர்க் கெத்தனையு
நன்றுசெய் வோம்பணி நாளையென் றுள்ளிநெஞ் சேயுடலிற்
சென்றுசெ யாரை விடுந்துணை நாளும் விடாதடிமை
நின்றுசெய் வாரவர் தங்களி னீணெறி காட்டுவரே. (௯௮)

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே, திருஏகம்பர்க்கு - திரு ஏகம்பருக்கு, பணி எத்தனையும் இன்று செய்வோம் - திருப்பணிமுதலிய அனைத்தையும் இன்றே செய்வோம், நாளை - நாளைக்கு, இதனில் நன்று செய்வோம் - இதனைக் காட்டிலும் நலமாகச் செய்வோம், என்று உள்ளி - என்று நினைத்து, உடலில் சென்று - தேகத்தை யெடுத்து, விடாது - இடைவிடாது, நாளும் அடிமை - நாடோறும் அடிமைத்தொழிலை, நின்று செய்வார் அவர் தங்கள்நிலைத்துச் செய்வாருடைய, துணை - துணையாக நின்று, நீள்நெறி காட்டுவர் - உயர்ந்த நற்பதத்தைக் காட்டாநிற்பர், செய்யாரை - இவ்வகைப்பணி செய்யாரை, விடும் - கைவிடுவார், எ - று.

(கு - ரை.) ஓ - அசை. இறைவற்கு விடாதுபணி செய்வார்க்குப் புண்ணிய மிகுதலும் செய்யார்க்குப் பாவம மேலெழுதலும் சாத்திர முறையால் கண் கூடாதலின் செய்வார் நற்பதமடைதலும் செய்யார் அடைதலொழிதலும் நோக்கிச் செய்வார் தங்கள் துணை எனவும் செயாரைவிடும் எனவும் கூறினார்.

காட்டிவைத தார்தம்மை யாங்கடிப் பூப்பெய்யக் காதல்வெள்ள
மீட்டிவைத் தார்தொழு மேகம்ப ரேது மிலாதவெம்மைப்
பூட்டிவைத் தார்தமக் கன்பது பெற்றுப் பதிற்றுப்பத்துப்
பாட்டிவைத் தார்பர வித்தொழு வாமவர் பாதங்களே. (௬௬)

(இ - ள்.) தொழும் - உலகம் வணங்கும், ஏகமபர்-திருஏகம்பர், ஏதும் இல்லாத - சிறிதும பயனில்லாத, யாம் - நாம, தமமை - தமக்கு, கடிபூ - மணமுள்ள மலரை, பெய்ய - பறித்து அருச்சிக்க, காட்டி வைத்தார் - புலப்படுத்தி வைத்தனர், காதல் வெள்ளம் - ஆசை வெள்ளத்தினை, ஈட்டி வைத்தார் - மிகச்செய்தவர், எம்மை - எமக்கு, பூட்டிவைத்தார் - (அன்பு) பூட்டி வைத்தவர், தமக்கு அன்புபெற்று - தம்மிடதது அன்பினையடைந்து, பதிற்றுப்பத்து - நூறு செய்யுட்களை, பாட்டி வைத்தார் - பாடும்படி வைத்தவர், அவர் பாதங்கள் பரவி - அத்தகையார் திருவடிகளைப் பரவி, தொழுவாம் - வணங்குவாம், எ-று.

(கு - ரை.) என்செயலாவது சிறிதுமின்று அவன் தூண்டுவித்தால் அல்லாது செய்யேன் என்பார், காட்டிவைத்தார் எனப் பிறவினைப்படுத்திக் கூறினார். கடிப்பூ வென்றார் மணமிலா மலரையடியிற் சூடப்பெறாதாதலின் என்க. யானுடம்பெய்தினும் அதினாலடைய வேண்டிய பயன் சிறிது மடைந்திலேன் அவ்வுடம்பாலும் அவ்வுடம்பு கொண்ட என்னாலும் சிறிதும் பயனின்று என்பார், ஏதுமிலா எம்மை என்றார். இங்ஙனஞ் செய்தாற்கு நான் செய்யுங் கைம்மாறு பிறிதேது மின்று நான் செய்வது அவன்பொன்னடி வணக்கமே யென்பார், தொழுவாமவர் பாதங்களே என்றார்.

பாதம் பரவியோர் பித்துப் பிதற்றிலும் பல்பணியு
மேதம் புகுதா வகையரு ளேகம்ப ரேத்தெனவே
போதம் பொருளாற் பொலியாத புன்சொற் பனுவல்களும்
வேதம் பொலியும் பொருளா மெனக்கொள்வர்மெய்த்தொண்டரே.

(இ - ள்.) பாதம்பரவி - அவன் திருவடிகளைத் தொழுது, ஓர்பித்து - ஒருபைத்திய வாசகத்தை, பிதற்றினும், பலமுறை கூறினும், பல்பணியும் - அவன்செய் செயலனைத்தையும், ஏதம்புகுதாவகை - குற்றப்படாவகை, ஏத்தெனவே - தம்மைத் துதித்ததாகக் கொண்டு, அருள் - கருணைசெய்கின்ற, ஏகம்பர், திருஏகம்பர், மெய்த்தொண்டர் - அவனது உண்மை யடியவர்கள்

பொருளால் - பொருட் பொலிவால், போதம் பொலியாத - ஞானம் விளங்காத, புல் சொல் - அற்பமாகிய சொற்கள் சேர்ந்த, பனுவல்களும் - நூல்களையும், வேதம் பொலியும - வேதத்தில் விளங்கும், பொருள் ஆம் - பொருளாகும, எனகொள்வர் - என்று ஏற்றுக்கொள்வர். எ-று.

(கு - ரை.) அவனடியவர்கள் அவனடிகளை வணங்கியவனை வாழ்த்தாதுவையினும் அவற்றை யவனை வணங்கிய வணக்கமாகக் கொண்டு அருளசெய்யுங் கருணை நிதியாதலின பாதம்......அருள் ஏகம்பர் என்றார். அவனடியர்களோ எனின் அவனை நோக்கிப் பன்முறை கூறியவை பித்தாலாயசொற்கள் எனினும் அவற்றை ஞானததாற் பொலிநத வேதநூலாக் கொண்டுவப்பர் என்பார், போதம......மெய்த்தொண்டரே, என்றார். பித்து என்பது ஆகுபெயர். பிதற்றல் பிதத மிகுதியால் நாம் இன்ன கூறுகிறோமென அறியாது, கூறியதனையே பன்முறை கூறுதல். கரததாலும் சிரததாலும் வாக்காலும் வணஙகலும், வலஙகொளலும், நினைததலும துதித்தலும் என்பார், பல்பணியும என்றார். அடியவர்செய்த பணிகள் ஒன்றுஞ்சிதறாவகைக் கொளபவன் என்பார், ஏதம்புகுதாவகை எனவும், கூறினார். வேதததிற் கூறப்படும் பொருள இறைவன் புகழாதலின் அடியவர் ஏத்திய பாமாலைகளும் அன்னதின்பாற்படும் என்பார், வேதம் பொலியும் பொருளாம் எனகொள்வர் எனவும, அவ்வகை பரிபாகிகளல்லார்க்கு என்றும் கூறப்படும் இஃது இனிமைதராதென்பார், மெய்த்தொண்டரே எனவுங கூறினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஏகம்பமுடையார் திரு அந்தாதி

முற்றிற்று.

மெய்கண்டான் பொன்னடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

ஐந்தாவது

திருவொற்றியூர்

ஒருபா ஒருபஃது.

மூலமும் உரையும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

இருநிலமடந்தை யியல்பினி னுடுத்த
பொருகடன்மேகலை முகமெனப் பொலிந்த
வொற்றிமாநக ருடையோயுருவின்
பெற்றியொன்றுப் பெற்றார்யாரே
மின்னியமின்னின் பிறக்கநின்சடையே
மன்னியவண்டநின் சென்னியின்வடிவே
பாவகன்பரிதி பனிமதிதன்னொடு
மூவகைச்சுடருநின் னுதனேர்நாட்டந்
தண்ணொளியாரந் தாராகணமே
விண்ணவர்முதலா வேறோரிடமாக்
கொண்டுறைவிசும்பே கோலநின்னாக
மெண்டிசைதிண்டோ ளிருங்கட லுடையே
யணியுடையல்குலு மவனிமண்டலமே
மணிமுடிப்பாந்தணின் றாளிணைவழக்கே
யொழியாதோடிய மாருதமுயிர்ப்பே
வழுவாவோசை முழுதுநின்வாய்மொழி
வானவர்முதலா மன்னுயிர்பரந்த
வூனமின்ஞானத் தொகுதிநின்னுணர்வே
நெருங்கியவுலகினி னீர்மையுநிற்றலுஞ்
சுருங்கலும் விரிதலுந் தோற்றநின்றொழிலே

யமைத்தலுமழித்தலு மாங்கதன்முயற்சியு
மிமைத்தலும்விழித்தலு மாகுநின்னியல்பே
யென்றிவைமுதலா வியல்புடைவடிவினே
டொன்றியதுப்புரு விருவகையாகி
முத்திறக்குணத்து நால்வகைப்பிறவி
யத்திறத்தைம்பொறி யறுவகைச்சமயமோ
டேழுலகாகி யெண்வகைமூர்த்தியோ
டேழிதோறாழி யெண்ணிறந்தோங்கி
யெவ்வகையளவினிற் கூடிநின்
றவ்வகைப்பொருளுநீ யாகியவிடத்தே. (க)

(இ - ள்.) பொருகடல் - மோதுகின்றகடலினை, மேகலை - மேகலாபரணமாக, இயல்பினின் - இலக்கண மமைய, உடுத்த - பூண்ட, இருநிலமடந்தை - பெரிய பூமிதேவிக்கு, முகம்என - முகம் என்று கூறும்படி, பொலிந்த - விளங்கின, ஒற்றிமாநகர் - திருவொற்றிமாநகரினை, உடையோய் - திருக்கோயிலாக் கொண்டெழுந்தருளியிருப்போனே, நின்சடை - தேவரீரது சடைமுடி, மின்னிய மின்னின் - மின்னலைச் செய்கின் மின்னலினது, பிறக்கம் - ஒளியாகும், நின் சென்னியின் வடிவு - உனது திருமுடியின் வடிவம், மன்னிய அண்டம் - எல்லா வுயிர்களும் நிலைபெற்ற அண்டங்களாம், பாவகன் - அக்னி, பரிதி - சுடர்க்கடவுள், பனிமதி - குளிர்ந்த சந்திரன், தன்னொடு - இவற்றுடன், மூவகைச்சுடரும் - மூன்று வகைப்பட்ட சுடர்களும், நின்னுதல் நேர் நாட்டம் - தேவரீரின் நெற்றியிற் பொருந்திய திருக்கண்களாம், தாராகணம்-நக்ஷத்ரகூட்டங்கள், தண் ஒளியாரம் - குளிர்ந்த ஒளியினையுடைய பணி மாலையாம், விண்ணவர் முதலாயினோர் -தேவர் முதலிய மற்றவர்களும், இடமாக கொண்டு - தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டு, உறை - வசிக்கின்ற, விசும்பு - வானுலகம், கோலம்-அழகுள்ள - நின் ஆகம் - தேவரீரது திருமேனியாம், எண்திசை - எட்டுத்திக்குகளும், திண்தோள - வலியமைந்த தோள்களாம், இருகடல் - பெரியகடல், உடையே - உனது திரு ஆடையாம், அணிஉடை அல்குலும் - அழகு கொண்ட அல்குலும், அவனி மண்டலமே - பூமியாம், மணிமுடிப்பாதந்தள் - இரத்தின கிரீடமணிந்த பாதாள உலகம், நின்தாள் இணை-உனது இரண்டு திருவடிகளின், வழக்கே - வழங்குமிடமாம், ஒழியாது - நிலைபெறாது, ஓடிய - ஓடின, மாருதம் - காற்று, உயிர்ப்பு - உனது உச்வாசநிச்வாசங்களாம, வழுவா ஓசை - (முழுதும் உலகத்து தவறாது உண்டாம் ஒலி முழுமையும், நின்வாய் மொழி - தேவரீரது திருவாக்காம், பரந்த - அகன்ற, வானவர் முதலா - தேவர் முதலாகிய, மன் உயிர் - நிலைபெற்ற ஆன்மாக்களிடத்து, (உதிக்கும) ஊனம் இல் ஞானத தொகுதி - குற்றம் இல்லாத அறிவுணர்ச்சியின் கூட்டம், நின்உணர் - உனது பேர் அறிவாம், நெருங்கிய - அடுக்காகச் செறிந்த, உலகினின் - உலகத்தின்,

நீர்மையும் - குணமும், நிற்றலும் - நிலைபேறும், சுருங்கலும் - ஒடுக்கமும், விரிதலும் - பரத்தலும், தோற்றமும் - உண்டாதலும், நின் தொழில் - தேவரீரது தொழில்களாம், அமைத்தலும் - சிருட்டித்தலும், அழித்தலும் - சங்கரித்தலும், அதன் முயற்சியும் - அதனது முயலுகையும், இயல்பு - உனக்கு இயல்பாக உண்டாகின்ற, நின் இமைத்தலும் விழித்தலுமாகும் - உனது திருவிழிகளின் இமைப்பும் விழிப்புமாம், என்று இவை முதல் ஆக - என்றுகூறிய இவற்றினை முதலாகவுடைய, இயல்பு உடைய - இலக்கணத்தினை உடைய, வடிவினோடு - பல வடிவங்களுடன், ஒன்றிய - பொருந்திய, துப்பு உரு - பவளம்போலும் திருவுரு, இருவகை ஆகி - சத்தியுஞ்சிவமும் என்னும் இருவகைப்பட்டு, முத்திற குணத்து - மூன்றுவகைப்பட்ட சத்வம், ரஜசு, தமஸ் என்னும் குணத்தினையுடைய, நால்வகைப்பிறவி - (அண்டசம், உற்பிசம், சுவேதசம், சராயுசம்) என்னும் நான்குவகைப் பிறவியில், அத்திறத்து-அத்தகுதியினையுடைய, ஐம்பொறி - ஐம்புலன்களாய், அறுவகை சமயமோடு - அறுவகைச்சமயங்களுடன், ஏழு உலகு ஆகி - ஏழுஉலகங்களுமாகி, எண்வகைமூர்த்தியோடு - எட்டுவகை மூர்த்தங்களுடன், ஊழிதோறூழி - பலவூழிக்காலங்கள், எண் இறந்து - அளவுகடந்து, ஓங்கி - உயர்ந்து, எவ்வகை அளவினில் - எவ்வகை (சிறிய பெரிய) அளவுற்றபொருள்களாலும், கூடிநின்று - சேர்ந்து நிலைபெற்று, அவ்வகைப்பொருளும் - (அவ்வகையாகியஎல்லாப்பொருள்களும், நீ ஆகிய இடத்து - நீயாய் விளங்குகின்ற இடத்து, உருவின்பெற்றி - தேவரீரது திருமேனியின் தன்மையை, ஒன்றாய்ப்பெற்றோர் - ஒன்றாகப் பெற்றுத் தியானித்தோர், யாவர் - எவர். எ - று. ஆங்கு, ஏ, அசைகள்.

(கு - ரை.) ஒற்றிமாநகரைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டானே, தேவரீரது திருமுடி முதலாகத்திருவடியளவும் அண்டமுகமும் பாதலமு மாயிருத்தலின் உம்மை யெவ்வகையறிந்து வுலகத்தவர் பூசிப்பர் என்றபடி யாம். இது, இறைவனது விராட்டின் திருவுருக்கூறியதாம். அண்டம், எனப்பொதுபடக்கூறியதால் மேலுள்ள ஏழுவகை யண்டங்களையுங்கொள்க. இறைவற்குக்கண் மூன்று முச்சுடராதலி னீண்டுப் பாவகன் பருதி பனிமதிமூன்றையுங்கூறினர். தாராகணம் பன்னிறம்படுதலின் அவ்வகை வேறுபட்ட பன்மணிகள் கொண்டிழைத்த மணியாரமென்பார், ஆரம் தாராகணமே என்றார். இறைவன் திகம்பரனாதலின்எண்டோளையும்எட்டுத்திக்காகக்கூறினர். இறைவன் அஷ்டமூர்த்தங்களாகியநிலம்,நீர்,நெருப்பு,நிலாப்பகலோன், நீள்விசும்பு பவனனுன்மா என்றிவையாயுள்ளான் என்பார், எண்வகை மூர்த்தியென்றார். பாந்தள் என இடத்துறை பொருளையிடமாகத் தானியாகுபெயரார் கூறினர். வழுவாவோசை என்றதனால் அவைவேத வொலியென்றலுமாம். வானவர்மக்கள் நரகர்விலங்குபுள் புன்மரமேமீறாக ஆறறிவுமுதல் ஓரறிவாதியாக வறிவுறுபொருளனைத்தும் தேவரீரது போதம்பதிந்த பொருள்கள் என்பார், ன் உணர்வு என்றார். அவன் இயங்கினனைத்துமியங்கலுமவனியங்குதினனைத்தும் வழக்கொழிதலுமுடைமை நோக்கி நெருங்கிய வுலகி ர்மையுமெனத் தொடங்கி, ஆகு நின்னியல்பே என்றார். இதனை, "கண்

ணுதல்யோகிருப்பக்காமனின்றிட வேட்கைக்கு எண்ணியதே வராதிமெலிந் தமையோர் மாறுனெண்ணி வேண்மகனை யேவவெரிவிழிதித்திமவான்பெற்ற பெண்ணினைப்புணர்ந் துயிர்க்குப்பேரின்ப மளித்ததோரார்” என்பதனாலும், “போகியாயிருந் துயிர்க்குப்போகத்தைப் புரிதலோரார், வேகியானாற்போற் செய்த வினையினை வீட்டலோரார், யோகியா யோகமுத்தியுத வுதலதனை யோரார், ஊகியா மூடரெல்லா மும்பரில் ஒருவன் என்பர்.” என்பதனாலும் அறிக இவ்வகை விராட்டுருவாய தேவரீர் அடியர்பொருட்டு இச்சையால் சத்தி சிவம் என்னும் இருவகையாகச் சகளத்திருமேனியையுந் தரித்தருள்வீர், துப்புரு இருவகையாகி யென்றார். -

இடத்துறைமாதரோ டிருடம்பென்றும்
நடத்தினைநள்ளிரு ணவிற்றினையென்றும்
புலியதளென்பொடு புனைந்தோயென்றும்
பலிதிரிவாழ்க்கை பயின்றோயென்றும்
திருவமர்மாலொடு திசைமுகனென்றும்
அருவமுமுருவமு மானாயென்றும்
உளனேயென்று மிலனேயென்றும்
தளராவென்றுந் தளர்வோனென்றும்
ஆதியென்று மசோகினனென்றும்
போதியிற்பொலிந்த புராணனென்றும்
இன்னவைமுதலாத் தாமறியளவையின்
மன்னியநூலுடன் பன்மையுண்மயங்கிப்
பிணங்குமாந்தர் பெற்றிமைநோக்கி
அணங்கியவவ்வவர்க்கவ் வகையாகி
யடைபற்றிய பளிங்குபோலும்
ஒற்றிமாநகருடை யோயுருவே. (௨)

(இ - ள்.) ஒற்றிமாநகர் உடையோய் - திருவொற்றிமாநக ரினைத்திருக் கோயிலாக்கொண் டெழுந்தருளியிருப்போனே, உரு - தேவரீரது திருவுருக் கள், இடத்துஉறை - வாமபாகத்துறையும், மாதரோடு-பிராட்டியுடன் கூடி, இருஉடம்பு என்றும் - இரண்டு திருமேனி எனவும், நள்ளிருள் - சர்வசங் காரகாலத்துப் பேரூழிநடுயிரவின் கண், நடத்தினை - ஊழி நடனத்தினை, நவிற்றினை யென்றும் - செய்தாயெனவும், புலிஅதள்-புலித்தோலினை, என் பொடு - எலும்புடன் சேர்த்து, புனைந்தோய் என்றும் - தரித்தனையென வும், பலிதிரி - பிச்சைபூண்டு திரிகின்ற, வாழ்க்கை - வாழ்தலில், பயின் றோய் என்றும் - பழகினவன் எனவும், திரு அமர் - திருமகள் அமர்ந்த, மா லோடு - விஷ்ணுமூர்த்தியுடன், திசைமுகன என்றும் - திக்குகளை முகமா க்கொண்ட பிரமன் எனவும், அருவமும் - அருவத்திருமேனியும், உரு வமும் - உருவத்திருமேனியும், ஆனாய் என்றும் - ஆகியிருந்தாய் எனவ

உள்ளனே என்றும் - எவ்விடத்தும் உள்ளவன் எனவும், இலனே என்றும் - எங்கணும் இல்லாத சூனியப்பொருள் எனவும், தளரான் என்றும் - தளராதவன் என்றும், தளர்வோன் என்றும் - தளர்வுறுவோன் எனவும், ஆதி என்றும் - எப்பொருட்கும் இறை எனவும், அசோகினன் என்றும் - அசோகத்தடியிலமர்ந்த சினனென்றும், போதியில் - போதிவிருக்ஷமாகிய அரசடியில், பொலிந்த-விளங்கிய, புராணன் என்றும் - முன்னவனாகிய ஆதிபுத்தன் எனவும், இன்னவைமுதலாக- இவ்வகையாகக் (கூறிய) பன்மைநூலுடன் - பலவகைப்பட்ட_மதநூல்களுடன்; தாம் அறி அளவையின் - தாமறிந்த அளவினால், உள்மயங்கி - மனமயங்கி, பிணங்கு மாந்தர் - மாறுகொண்ட (மதத்தைச்சேர்ந்த) மனிதர்களின், பெற்றிமைநோக்கி - தன்மைகண்டு, அணங்கிய - வருந்துகின்ற, அவ் அவர்க்கு-அந்தந்தச் சமயத்தவர்க்கு, அவ்வவையாகி - அவர்கள்கொண்ட திருவுருக்களேயாகி, மன்னிய - பொருந்தி யிருக்கின்றன, (ஆதலால் அத்திருவுருவம்) அடைபற்றிய - இலையினையடைந்த, பளிங்குபோலும் - பளிங்குகல்லையொக்கும். எ - று. ஏ - அசை.

(கு-ரை.) ஒற்றிமாநகருடையோய் உம்மைச்சமயத்தோரிற் சிலர் பலவகைப்படமொழிந்து பலவுருக்கொண்டனை யென்றும் உருவிலியென்றும் கூறினும் கூறுவோர் அவ்வவாக்கு அந்தந்தத்திருவுருக்களுடன் கூடியனுக்ரகிக்கின்றுயாதலின் அது, பாசிலையினையடைந்த பளிங்கு அந்நிறங்கொண்டு விளங்கி அது நீங்கின் தனதுண்மை நிறமாகிய வெண்ணிறத்தினை யடைதலையொக்கும் என்பதாம்; இறைவனும் இறைவியுமென்பார், இடத்துறைமாதரோ டொருடம்பெனவும், இது சிவசத்திகளின் இயக்கமே உலகம் என்னும் வாதிகளை நோக்கியும், நடத்தினை நள்ளிருள் நவிற்றினை யென்றதனுன் "அனைத்துஞ் சூனியம் சத்தெதிராதனின் இறைவனொருவனே மற்றவரில்லை யென்னும் சைவரைநோக்கியும், புலியதளென்பொடு பொலிந்தோ யென்றதனுற் காளாமுக மூர்த்தியாயும், விஷ்ணுவாகியும், பிரமனுகியும், பலிதிரிவாழ்க்கைபயின்றோ யென்றதனுற் காபாலமூர்த்தியாகியும், நிற்பதைக் கூறினுர். சகநிஷ்களவுருவமும் அவன் திருமேனியென்பார், அருவமும் உருவமும் ஆனுய் என்றும், அசோகினன் என்றதனுன் சினனுகியும், போதியிற் பொலிந்த என்றதனுற்புத்தன் எனவும், கூறினுர். இவைமுதலிய சமயத்தவர்க்கு அவ்வத்தேவராய் நின்றருள் செய்வோன் எனபார், அவ்வவர்க்கவ்வகையாகி யெனவுங்கூறினுர்.

உருவாமுலகுக் கொருவனுகிய
பெரியோய்வடிவின் பிறிதிங்கின்மையின்
எப்பொருளாயினு மிங்குளதாமெனின்
அப்பொருளுனக்கே யவயவமாதலின்
முன்னியமூவெயின் முழங்கெரியூட்டித்
தொன்னீர்வையகந் துயர்கெடச்சூழ்ந்ததும்
வேள்விமூர்த்திதன் றலையினைவிடுத்ததும்
நீள்விசும்பாளிதன் றேளினை நெரித்ததும்

ஓங்கியமறையோற் கொருமுகமொழித்ததும்
பூங்கணைவேளைப் பொடிபடவிழித்ததும்
திறல்கெடவரக்கனைத் திருவிரலுறுத்ததும்
குறைபடக்கூற்றினைக் குறிப்பினிலடர்த்ததும்
என்றிவைமுதலாவாள் வினையெல்லாம்
நின்றுழிச்செறிந்தவை நின்செயலாதலின்
உலவாத்தொல்புக ழொற்றியூர
பகர்வோர் நின்க்கு வேறின்மைகண்டவர்
நிகழ்ச்சியினிகழி னல்லது
புகழ்ச்சியிற்படுப்பரோ பொருளுணர்ந்தோரே. (௩)

(இ-ள்.) உருவாம் - உருவமாகக் காணப்படும், உலகுக்கு - உலகத்திற்கு, ஒருவனாகிய - ஒருவனாய் நிலைபெற்ற, பெரியோய் - பெரியோனே, வடிவின்பிறிது - தேவரீரது திருமேனியொழிந்த வேறுபொருள், இங்கு - இவ்வுலகத்தின்கண், இன்மையின் - இல்லாமையான், எப்பொருள் ஆயினும் - எவ்வகைப்பொருளாயினும், இங்கு - இவ்வுலகத்து, உளதாம் எனின் - இருக்கின், அப்பொருள் - அந்தப்பொருள், உனக்கே - தேவரீர்க்கே, அவயவம் - திருவுறுப்பாம், ஆதலின் ஆகையால், முன்னிய மூவெயில் - மதிக்கத்தக்க திரிபுரங்களை, முழங்குஎரி ஊட்டி - ஒலிக்கின்றதீக்கிரையாக்கி, தொன்னீர் - மிக்க நீராற்சூழ்ந்த, உலகம் - உலகத்தினை, துயர்கெட - துயரினின்று நீங்க, சூழ்ந்ததும் - ஆராய்ச்சி செய்ததும், வேள்விமூர்த்தி தன் - எஞ்ஞமூர்த்தியினது, தலையினை - தலையை, விடுத்ததும் - நீங்கச்செய்ததும், நீள்விசும்பாளி தன் - பெரிய சுவர்க்கத்தை ஆள்வோனாகிய இந்திரனது, தோளினை - தோள்களை, நெரித்ததும் - நெரியச்செய்ததும், ஓங்கிய-உயர்ந்த, மறையோற்கு - பிரமற்கு, ஒருமுகம் - ஒருமுகத்தினை, ஒழித்ததும் - நீக்கியதும், பூகணை - அழகிய புஷ்பபாணத்தைக்கொண்ட, வேளை - மன்மதனை, பொடிபட - சாம்பராகும்படி, விழித்ததும் - விழிதெரித்ததும், அரக்கனை - இராவணனது, திறல்கெட - வலிமைகெடும்படி, திருவிரல் உறுத்ததும்-திருவிரலால் ஊன்றியழியச் செய்ததும், கூற்றினை - யமனை, குறைபட - வலிமைகுன்றும் வகை, குறிப்பினில் - பாதத்தைவீசியக்குறிப்பினால், அடர்த்ததும் - உதைத்து வென்றதும், என்று இவை முதலா - என்று இவை முதலாகிய, ஆள்வினையெல்லாம்-முயற்சிகள் எல்லாம், நின்றுழி-தேவரீர் இருந்தஇடத்திலிருந்தே, செறிந்தவை - உண்டாயினவையாம், நின்செயல் ஆதலின் - தேவரீரது செயல்களாம் ஆதலால், உலவா - கெடாத, தொல்புகழ்-பழையதாகிய புகழினையுடைய, ஒற்றியூர் - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டோனே, பகர்வோர் - உன்னைப்புகழ்வோர், நினக்கு - தேவரீருடைய செறிவுக்கு, வேறின்மை-நீக்க மின்மையை, கண்டவர்-கண்டறிந்தஞானநிலையுடையோர் நிகழ்ச்சியின் - தேவரீரது இயக்கத்தினால், நிகழின் அல்லது - உலகம்புடைபெயர்ந்து இயங்குமன்றி, (வேறுகாரியத்தாலாமன்ன,) புகழ்ச்சியில் - புகழ்த்

லில், படுப்பரோ - தம்மை மூழ்குவிப்பரோ, பொருள் உணர்ந்தோரே - பொருளினையறிந்துகொண்டோர், (எ - று) ஏ - அசை.

(கு-ரை.) இறைவனே உலகத்துப் பொருள்களனைத்தும் தேவரீர்க்கு அவயவமாதலாலும் நீர்செய்த செயலனைத்தும் நீர் நின்றுழிநிகழ்ந்தவை யாதலாலும் உம்மைப்புகழ்ந்து பேசுவோர் உமது வியாபகத்தை யறிந்தவராதலாலும் எல்லாம் உமது செயலென அறிவரே யன்றித் தாமெனச் செருக்கார் என்ற படியாம்.

பொருளுணர்ந்தோங்கிய பூமகன் முதலா
இருடுணையாக்கையி லியங்குமன்னுயிர்
உருவினு முணர்வினு முயர்வினும்பணியினும்
திருவினுந்திறலினுஞ் செய்தொழில்வகையினும்
வெவ்வேறாகி வினையொடும்பிரியா
தொவ்வாப்பன்மையுண் மற்றவரொழுக்கம்
மன்னியவேலையுள் வான்றிரைபோல
நின்னிடையெழுந்து நின்னிடையாகியும்
பெருகியுஞ்சுருங்கியும் பெயர்ந்துந்தோன்றியும்
விரவியும்வேறாய் நின்றனைவிளக்கம்
ஓவாத்தொல்புக ழொற்றியூர
மூவாமேனி முதல்வநின்னருள்
பெற்றவரறியி னல்லது
மற்றவரறிவரோ நின்னிடைமயக்கே. (௪)

(இ - ள்.) பொருள் உணர்ந்து - உண்மைப்பொருள் (இன்னதென்று) அறிந்து, ஓங்கிய - உயர்ந்த, பூமகன் முதலாக - பிரமனே முதலாக, இருள் துணை - இருளினையொத்த, யாக்கையில் - தேகத்தில், இயங்கும் - இயங்காநின்ற, மன்உயிர் - நிலைத்த ஆன்மாக்கள், உருவினும் - உருவத்தாலும், உணர்வினும் - உணர்வாலும், உயர்விலும் - பெருமையானும், பணியினும் - செயலாலும், திருவினும் - செல்வத்தாலும், திறலினும் - வன்மையாலும், செய் தொழில்வகையினும் - செய்கின்ற செய்கைவகையாலும், வினையொடும்பிரியாது - தொழிலினின்றும் வேறுபடாது, வெவ்வேறு ஆகி, வேறுவேறாகி, ஒவ்வா - ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத, பன்மையுள் - பலபடச்செறிந்தவற்றுள் மற்றவர் ஒழுக்கம் - அவ்வுயிர்களின் ஒழுகுதல், மன்னியவேலையுள் - நிலைத்த கடலுள், வான்திரைபோல - உயர்ந்த அலைபோல, நின் இடையெழுந்து - தேவரீரிடம் தோன்றி, நின்னிடை ஆகியும் - நின்னிடைவளர்ந்தும், பெருகியும் - விரிந்தும், சுருங்கியும் - ஒடுங்கியும். பெயர்ந்தும் - மீண்டும், தோன்றியும் - சிருட்டிப்பட்டும், விரவியும் - நெருங்கிநின்றும், வேறாய்நின்றனை - வேறாகநின்றாய், விளக்கம் ஓவா - விளங்குதல் ஒழியாத, தொல்புகழ் - பெரும்புகழையுடைய, ஒற்றியூர்-திருவொற்றியூரினைத்திருக்கோயிலாக் கொண்

டெழுந்தருளியிருப்போனே, மூவாமேனி - கெடாத திருமேனியையுடைய முதல்வ - தலைவனே, நின்னிடைமயக்கு - உன்னிடந்தோன்றிய உலகமயக்கத்தை, நின்அருள்பெற்றவர் - உனது திருவருள் விளக்கம் பெற்றவர், அறியின் அல்லது - அம்மயக்கமிற்றிதென்று) அறிந்தாலறிவரே அல்லது, மற்றவர் - (நின்னருளைப்பெறாத) பிறர், அறிவரோ - தேவீரது தன்மையையறிய வல்லரோ-அறியார் - (எ - று.) ஏ-அசை.

(கு-ரை.) பிரமன் இறைவனது தன்மையினை யறிய பறவையாய் விண் பறந்தறியாதடங்கிப்பின்னர் இறைவன் வெளிபடக்கண்டு பணிந்தானாதலின் பொருள் உணர்ந்து ஓங்கிய பூமகன் என்றார். உயிர்கள், குணத்தானும் செயலானும்உருவானும் ஒன்றையொன்று ஒவ்வாவென்பார், மற்றுயிர்........வெவ்வேறாகி - எனவும், வேலையுட்டிரை, அதனுளெழுந்து சற்றுநிலைத்து அதனிடையொடுங்குமாப் போல் உலகம் உன்னிற்றோன்றியுன்னின்னிலைத்துன்னிடையொடுங்குமென்பார், மன்னியவேலையுள்........விரவியும் என்றார். அங்ஙனம் உயிர்களைப் பிரியாது அணுகி நின்றும் நீ அவற்றிற்கு வேறாயிருக்கின்றாய் உனது விசித்ர சக்தியறிடக்கூடியதன்று என்பார், வேறாய் நின்றனை யெனவும், உனது உண்மையினையுன்னருள் பெற்றாரன்றி மற்றவரறியாரென்பார், நின்னருள்......மற்றவர் அறிவரோ, எனவுங் கூறினார்.

இது, இறைவன் - உலகத்து நிறைந்ததன்மையும் அவன் பஞ்சகிர்த்தியம் செய்தலும். அதற்கு அன்னியமாயிருத்தலும்; விரவியும் வேறன்மையாயிருத்தலுமாகிய கிருத்ய வேறுபாடுகளை யவனருளால் அவன் செயலறிந்தார் உணர்வதன்றி மற்றோரறியார் என்று கூறியதாம்.

மயக்கமில்சொன்னீ யாயினுமற்றவை
துயக்கநின்றிற மறியாச்சூழலும்
உறைவிடமுள்ள மாயினுமற்றது
கறைபடவாங்கே கரந்தகள்ளமும்
செய்வினையுலகினிற் செய்வோயெனினும்
அவ்வினைப்பயனீ யணுகாவண்மையும்
இனத்திடையின்பம் வேண்டினிற்பணிவோர்
மனத்திடைவாரி யாகியவனப்பும்
அன்பினடைந்தவர்க் கணிமையுமல்லவர்ச்
சேய்மையு நாடொறும்
என்பினையுருக்கு மியற்கையவாதலிற்
கண்டவர்தமக்கே யூனுடல்கழிதல்
உண்டெனவுணர்ந்தன மொற்றியூர
மன்னியபெரும்புகழ் மாதவ
துன்னியசெஞ்சடைத் தூமதியோயே. (௫)

(இ-ள்) மயக்கம் இல் - மயங்குதலில்லாத, சொல்நீ ஆயினும் - சொல்லாகிய வேதம் நீயேயாயினும், அவை - அச்சொற்களாய வேதம், துயக்க - தளர்ச்சியுறும்வகை, நின் திறம் - உனது வன்மையை. அறியாச்சூழலும்-அறியா இடமும், உறைவிடம் - நீயுறையுமிடம், உள்ளம் ஆயினும் - மனமேயெனினும், அது கறைபட - அது (காணாது) குற்றமுறும்வகை, ஆங்கே - அம்மனத்தில், கரந்த - மறைந்திருக்கும், கள்ளமும் - களவும், செய்வினை-செய்கின்ற செயல்களை, உலகினில் - உலகத்து செய்வோய் - செய்பவன், எனினும் - என்றாலும், அவ்வினைப்பயன் - அத்தொழில்களின் பயன், நீ அணுகா- நீநெருங்காத, அணிமையும் - நெருக்கமும், இனத்திடை-அடியவர் இனத்து, இன்பம்வேண்டி - சிவாநந்தப்பெருவாழ்வை விரும்பி, நிற்பணிவோர் - உன்னை வணங்குவோர்களது, மனத்திடை - மனத்தில், வாரியாகிய - ஆனந்தக்கடலாகிய, வனப்பும் - பேரழகும், அன்பினின் - அன்பினுல், அடைந்தவாக்கு- தேவரீரை யடைந்தவர்க்கு, அணிமையும் - நெருங்கியருள் புரிதலும், அல்லவர்ச் சேய்மையும் - அணுகாதவர்க்குத் தூரமாதலும், நாள்தொறும் - எக்காலத்தும், என்பினை உருக்கும் - எண்ணினோர் உடலினையுருக்கும், இயற்கைய - இயற்கையினையுடையன, ஆதலின் - ஆதலால், கண்டவர்க்கே - இப்பேராநந்தத்தை மனத்தாற்கண்டவர்க்கே, ஊன்உடல் - இறைச்சியாலாய உடம்பு, கழிதல் - மாண்டு பிறவாது நீங்குதல், உண்டு - (உண்மையாக) உளது, என வுணர்ந்தனம் - என்று அறிந்தோம்; ஒற்றியூர - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாய்க் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்போனே, பெரும்புகழ் - மிக்கபுகழ், மன்னிய - நிலைத்துள்ள, மாதவ - பெரிய தவநிலையானே, செம்சடை - சிவந்தசடைமுடி, துன்னிய - நெருங்கிய, தூமதியோய் - குற்றமற்ற நிலவினைப் புனைந்தோனே - (எ - று) மற்று இரண்டும், தம்மும் அசைகள்.

(கு-ரை.) வேதம் "ஏகயே வோருத்ரோ" என்று இறைவனையே பரமெனக்கூறுதலால் 'மயக்கமில் சொல் நீயென்றார். அது நின்னைக்கூறுமாயினும் அவை நின்றினும் உணரா என்பார் நின்திற மறியாச் சூழலும், எனவும் இறைவன் ஆன்மாக்களின் உள்ளங்களினும் உறைவோனாயினும் அந்த ஆன்மாக்கள் அறியாவகை கரந்தவன் என்பார் கரந்தகள்ளமும் எ-ம், பஞ்சகிருத்தியங்களையும் ஆன்மாக்கள் பொருட்டுச் செய்வாயாயினும் அவ்வினைப் பயன்கள் உன்னைச் சாராவென்பார், அணுகா அணிமையும் எ-ம், கூறினார். இவ்வகை நெருங்காது நெருங்கியுள்ளாயாயினும் யாவன ஒருவன உனதிருவடியாகிய பேரின்பத்தை விரும்பியுன்னைப்பணிவானோ அவனிடைபேரின்ப வாரியாய் அருள் புரிவையென்பார், மனத்திடைவாரியாகியும் எனவும், தேவரீரை மனத்தாலும் காயத்தாலும் எண்ணியும் பணிந்தும் வணங்கினர்க்கே யணித்தாய் அவா மனத்திடை நின்று அருள்புரிவையென்பார், என்பினையுருக்குமியற்கைய என்றார் இந்தப் பேராநந்தத்தினைக் கண்டு தரிசித்தார்க்கே பிறவாநெறி பெற்றார் என்பார், ஊனுடல் கழிதலுண்டெனவுணர்ந்தன மொற்றியூர என்றார்.

தூமதிசடைமிசைச் சூடுதறூநெறி
ஆமதியானென வமைத்தவாறே
அறனுருவாகிய வானேறேறுதல்
இறைவன்யானென வியற்றுமாறே
அதுவவளவனென நின்றமையார்க்கும்
பொதுநிலையானென்ன வுணர்த்தியபொருளே
முக்கணனென்பது முத்தீவேள்வியில்
தொக்கதென்னிடை யென்பதோர்சுருக்கே
வேதமான்மறி யேந்துதன்மற்றதன்
நாதனுனென நவிற்றுமாறே
மூவிலையொருதாட் சூலமேந்துதன்
மூவருமியானென மொழிந்தவாறே
எண்வகைமூர்த்தி யென்பதிவ்வுலகினில்
உண்மையானென வுணர்த்தியவாறே
நிலநீர்தீவளி யகல்வானென்றும்
உலவாத்தொல்புகழுடையோயென்றும்
பொருளுநற்பூதப் படையோயென்றும்
தெருளநின்றுலகினிற் றெருட்டுமாறே
ஈங்கிவைமுதலா வண்ணமும்வடிவும்
ஓங்குநின்பெருமை யுணர்த்தவுமுணராத்
தற்கொலிமாந்தர் தம்மிடைப்பிறந்த
சொற்பொருள்வண்மையிற் சுழலுமாந்தர்க்
காதியாகிய வறுதொழிலாளர்
ஓதலோவா வொற்றியூர
சிறுவர்தஞ்செய்கையிற் படுத்து
முறுவலித்திருத்திநீ முகப்படுமளவே. (௬)

(இ-ள்.) தூமதி - களங்கமற்றஇளம் பிறைச்சந்திரனை, சடைமிசை சூடுதல் - சடையின்மீது அணிதல், தூநெறி - குற்றமற்ற உண்மை யொழுக்கத்தாலுணரப்பெற்ற, ஆம்மதி - வளரும் (ஞானத்தாலுணரும்உண்மைப் பொருளாகிய) சைதன்யம் யான் என - யானே யென்று, அமைத்தவாறு - உலகாக்குத் தெரிவித்த விதமாம், அறன் உருவு ஆகிய - தருமமே வுருவமாகிய, ஆன் ஏறு ஏறுதல் - இடபத்தையூர்ந்து அருள் செயல், இறைவன்யான் என-(அத்தருமச்சொரூபியாகிய)தலைவன், யான என-நானேயாவன என்று, இயற்றும் ஆறே - அறிவிக்கைசெய்த விதமாம், அது அவர் அவன் என - ஒன்று, பெண், ஆண் என்று, நின்றமை - உலகத்து உயர்திணை அஃறிணைப்

பொருள்களாகி விரவி நிற்றல், யார்க்கும் - (மக்கள் தேவர் நரகர் விலங்குகள் ஆகிய) எல்லாவுயிர்களுக்கும், பொது நிலையான் என-பொதுவாய் நிலையினின்று அருள்செய்வோன் என்று, உணர்த்திய பொருளை - தெரிவித்த பொருளமைதியாம், முக்கணனென்பது - திரி நேத்திரங்களை யுடையான் என்பது. முத்தீ - (தக்ஷிணாக்கினி முதலிய) மூன்று யாகாக்கினிகளும், வேள்வியில் - யாகத்தின்கண், எண் இடை - எண்ணில், தொக்கது என்பது ஓர் சுருக்கே - அடங்கியது என்பதைத் தெரிவிக்கும் குறிப்பாம், வேதமான் மறி - வேதவுருவாகிய மானாகிய மறியை, ஏந்துதல் - திருக்கரத்து ஏந்துதல் அதன் நாதன் - அந்த வேதநாயகன், நான் என - நானேயாவன் என்று நவிற்றும் ஆறே-சொல்லியவிதமாம, மூ இலைஒரு தாள்-ஒரு தாளில் மூன்று இலை கொண்ட, சூலம் ஏந்துதல்-சூலப்படையினை ஏந்துதல், மூவரும்யான் என - (அமைத்தல், காத்தல், அழித்தற்குரிய) முத்தேவருமானவன் யானே யென்று, மொழிந்தவாறு - கூறிய விதமாம், எண்வகை மூர்த்தி என்பது-அஷ்டமூர்த்தமாய் நின்றனை என்பது, இவ்வுலகினில்-இந்தப் (பரந்த) உலகத்திற்கு, உண்மை யான் - உண்மைப்பொருள் யானேயாவன் என்று, உணர்த்தியவாறு - தெரிவித்த விதமாம், நிலம் நீர் தீ வளி அகல் வான் என்றும்-நிலம் நீர் நெருப்பு காற்று பரந்த ஆகாயம் என்றும், உலவா-கெடாத, தொல் புகழ்-நெடுமைபுகழை, உடையோய்-பெற்றோய், என்றும்-எனவும், பொருளும்-எல்லாப்பொருள்களு மாஞ்யென்றும், நல் பூதப்படையோய் என்றும்-நல்ல பூதகணங்களைப் படைகளாகப் பெற்றோனே எனவும், நின்று-நிலைபெற்று, உலகினில் தெருள - உலகத்தவர் அறிந்துகொள்ள, தெருட்டும் ஆறு - தெரிவித்த விதமாம், ஈங்கு இவை முதலா - இவ்விடத்து இவை முதலான, வண்ணமும் வடிவும் - பலவகை வண்ணங்களும் வடிவங்களும், ஓங்கு நின்பெருமை - வளருகின்ற உனது பெரும் புகழினை, உணர்த்தவும் - (தெரியும்படி) அறிவிக்கவும், உணரா அறிந்துகொள்ளாத, தற்கொலி மாந்தர் - தம்மைத்தாமே கேடு செய்துகொள்ளும் தற்கொலி மானிடர், தம்மிடைப்பிறந்த - தங்களிடத்துண்டாகிய, சொல் பொருள் வண்மையில் - சொற்களும் பொருள்களுமாகிய வளப்பங்களால் சுழலுமாந்தர்க்கு - வாதமிட்டுத்திரியும் மனிதர்களுக்கு, ஆதியாகிய அறுதொழிலாளர் - முதல்வராகிய வேதியராகியோரால், ஓதல் ஓவா - ஓதியறிய முடியாத, ஒற்றியூர - திருவொற்றிமாநகரத்தினைத் திருக்கோயிலாகக் கொண்டெழுந்தருளி யிருப்போனே, (அவர் செய்கையினை) சிறுவர்தம் (அறிவு முற்றுதலைப்பெறாத சிறு பிள்ளைகளின், செய்கையில் படுத்து - செயல்களிற் சேர்த்தி, முகப்படும அளவு - அவர்கள் உன் திருக்குறிப்பில் படும் அளவும, முறுவலித் திருத்தி - (அவர்கள் செய்கைக்கு) சிறு நகைகொண்டெழுந்தருளி யிருக்கின்றாய். எ-று.

(கு-ரை.) உலகத்துப் புறவிருளை நீக்கிக் கண்களுக்கு வொளியைத் தருமதிபோல் அகத்திருள் நீக்கி யறிவோர்க்குத் தலைப்பட்டு ஆங்கு பேரின்ப வீட்டினை யளிப்போன் என்பார், தூமதி......மதியான் எ-ம், அனைத்து மழி

ந்த சர்வசங்காரத்தும் அறம் அழியாது இறைவனை விடையுருக் கொண்டு தாங்கத்தாமதனை யூர்ந்து தனித்து நிற்றலின் இறைவன் யான் எ-ம், உல கத்துச் செறிந்த உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களுக்கு அவரவர்கள் கன் மத்தின்வழி சிறிதும் பிறழாது கருணைசெய்பவன் என்பார்,பொதுநிலையான் எ-ம, தக்ஷிணாக்னி ஆகவநீயம், காருகபத்யம் ஆகிய மூன்றக்கினிக்கும் தான் தலைவன்என்பார், முக்கண்ணன் ...சுருக்கேஎன்றார். இதனை "ஒண்சுடரானை யுலப்பிலிநாதனை, யொண்சுடராகியென் னுள்ளத்திருக்கின்ற, கண்சுடரோ னுலகேழுங்கடந்தவத், தண்சுடரோமத் தலைவனுமாமே" என்னுந் திருமந் திரத்தினாலறிக. மூவிலைச்சூல மேந்துதல் அம் மூன்று மூர்த்திகளும் அவ னேயென்பதற் கறிகுறியா மென்பார், மூவரும்......ஆறே எ-ம், இறைவன் நிலம நீர் தீ வாயு ஆகாயம் நிலாப்பகலோன் ஆன்மா முதலிய வெண்வகை யாய் நிற்றல் மற்றவனே விராட்டுருவன் என்பதைத் தெரித்தற்கு என்பார் எண்வகை...உணர்த்தியவாறே. என்றார் இதனை "அட்டமூர்த்தி யழகனின் னமுதாய வானந்த வெள்ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவலோகநாயகன்றென் பெருந்துறைச்சேவகன் மட்டுவார்குழன் மங்கையாளையோர் பாகம்வைத்த வழகன்றன், வட்டமாமலர்ச் சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னிமலருமே" என்ற மாணிக்க வாசகத்தாலறிக வேத சிவாகமங்க ளனைத்தும் கூறுதல் சிவன் புகழேயன்றிப் பிறிதில்லை யென்பார் உலவாத்தொல்புகழ் உடையோ யென்றும், கூறினர். இவை யனைத்தும் உமது பெருமைகளை யுணர்த்தவும். அறியாத மந்தமதிகள் பல சமயச் சுழற்சியிற்பட்டு மயங்கி நரகமே யடைத லின் தற்கொலிமாந்தர், எ-ம். கூறினர். இவ்வறிவிலார் செயல்கண்டு சிறு நகைகொண்டிருத்தலின் முறுவலித் திருத்தி என்றும் கூறினர். இது உல கமும், உலக முதல்வனும், தேவர்க்கதிபனும், வேள்வி முதல்வனும் சிவமூர் த்தியென்பதை யறிவுறுத்தியது.

அளவினிலிறந்த பெருமையையாயினும்
எனதுளமகலா வொடுங்கினின்றனையே
மெய்யினையிறந்த மெய்யினையாயினும்
வையகமுழுதுநின் வடிவெனப்படுமே
கைவலத்தினை நீ யெனினுங்காதல்
செய்வோர்வேண்டுஞ் சிறப்பொழியாயே
சொல்லியவகையாற் றுணையிலையாயினும்
நல்லுயிர்க்கூட்ட நாயகனீயே
எங்குமுள்ளோ யெனினும்வஞ்சனை
தங்கியவவரைச் சார்விலைநீயே
அஃதானன்று
பிறவாப்பிறவியை பெருகாப்பெருமையை

துறவாத்துறவியை தொடராத்தொடர்ச்சியை
நுகராநுகர்ச்சியை நுணுகாநுணுக்கினை
அகலாவகற்சியை யணுகாவணிமையை
செய்யாச்செய்கையை சிறவாச்சிறப்பினை
வெய்யைதணியை விழுமியைநொய்யை
செய்யைபசியை வெளியைகரியை
ஆக்குதியழுத்தி யானபல்பொருள்
நீக்குதிதொகுத்தி நீங்குதியடைதி
ஏனையவாகிய வெண்ணில்பல்குணம்
நினைதொறுமயக்கு நீர்மையவாதலின்
ஓங்குகடலுடுத்த வொற்றியூர
ஈங்கிதுமொழிவார் தம்
சொன்னிலை சுருங்கினல்லது
நின்னிலையறிவோர் யாரிருநிலத்தே. (எ)

(இ-ள்.) அளவினில் - (எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்) எனும் அளவுகளினும், இறந்த - கடந்த, பெருமையை பெருமையினையுடையாய், ஆயினும் - ஆனாலும், எனது உளம் - அடியேனது மனதினை, அகலாது - நீங்காமல், ஒடுங்கி நின்றனை - ஒடுங்கிநிற்கின்றாய், மெய்யினை-பஞ்சபூதங்களாலாகிய பூதவுடம்புகளை. இறந்த - கடந்த, மெய்யினை ஆயினும் - திருமேனியினைப் பெற்றனையாயினும், வையகமுழுதும் - உலக முழுதும்; நின்வடிவு எனப்படும் - தேவரீர் திருவுருவெனப்படும், கைவலத்து - அடியேன் கைக்கண்ணதாக, இலை நீ எனினும் - நீ இல்லையாயினும், காதல்செய்வோர் - (உன்னை மனத்திடை யெண்ணி விரும்புவோர், வேண்டும் சிறப்பு-வேண்டிய சிறப்புகளை யீய, ஒழியாய்-நீங்காய், சொல்லிய வகையால்-மேற்சொல்லிய வகைகளால், துணை அலை ஆயினும் - துணைவனல்லையாயினும், நல் உயிர்க்கு - உன்னிடம் அன்பு பதிந்த, ஆன்மாக்களுக்கு ஊட்ட - (இன்பதுன்ப பலன்களை) நுகர்விக்க, நாயகன் நீயே - தலைவன் நீயேயாவாய், எங்கும் உள்ளோய் - சராசரப்பொருள்கள் அனைத்தினும் நிறைந்துள்ளாய், எனினும் - என்றாலும், வஞ்சனைதங்கிய அவரை - வஞ்சனை பொருந்தியிருக்கிற மனிதர்களை, சார்வு இலை நீயே - நீசார்வாயல்லை, அஃதான்று - அதுவன்றி பிறவாப் பிறவியை - யோனிகளிற் பிறவாத பிறவியினை யுடையாய், பெருகாப்பெருமையை-பெருகாப்பெருமையினை யுடையாய், துறவாத்துறவியை-துறவாத துறவினையுடையோய், தொடராத் தொடர்ச்சியை-ஒருவராலுந் தொடர்தற்கரிய தொடர்ச்சியினையுடையாய், நுகரா நுகர்ச்சியை-துய்க்கப் பெறாத துப்பறவினை யுடையாய், நுணுகா நுணுக்கினை - நுணுகப் பெறாத நுணுக்கினையுடையாய். அகலா அகற்சியை - அகலப்பெறாத அகற்சியினை

யுடையாய், அணுகா அணிமையை - அணுகப்பெறாத அணிமையினையுடையாய், செய்யாச்செய்கையை-ஒருவரானுஞ் செய்யப்படாத பெருஞ்செய்கையினையுடையாய், சிறவாச் சிறப்பினை - ஒருவரானுஞ் சிறப்பிக்கப்பெறாத சிறப்பினையுடையாய், வெய்யை - நின் அன்பரல்லாரிடம் வெம்மை யுடையாய், தணியை - நின்னடியவரிடத்துத் தட்பத்தினையுடையாய், விழுமியை சிறப்பினையுடையாய், நொய்யை - நொய்ம்மையினை யுடையாய், செய்யை-செந்நிறத்தினை யுடையாய், வெளியை - வெண்ணிறத்தினை யுடையாய், கரியை - கருநிறத்தினை யுடையாய், ஆக்குதி - அனைத்துலகினையும் படைக்கின்றாய், அழித்தி - அவற்றினைச் சங்காரகாலத்து அழிக்கின்றாய், ஆன பல்பொருள் - பலவகைப்பட்ட பொருள்களை, நீக்குதி - விலக்குகின்றாய், தொகுதி - அவற்றை மீண்டுஞ் சேர்க்கின்றாய், நீங்குதி - உன்னை யணுகாரை நீங்குகின்றாய்; அடைதி - உன்னை அணுகினோரை அடைகின்றாய், ஏனையவாகிய - பிறவாகிய, எண்ணில் பல்குணம் - அளவு இல்லாத பலகுணங்கள், நினைதொறும் மயக்கும் நீர்மைய - நினைக்குந்தோறும் மயக்குகின்ற குணத்தையுடையன, ஆதலின் - ஆகையால், ஓங்குகடல்-நீர்மிகுந்த கடலைச் சூழலாக, உடுத்த - உடுக்கப்பெற்ற, ஒற்றியூர-திருவொற்றி மாநகரினைத் திருப்பதியாகக்கொண் டருள்வோனே, இருநிலத்து - விரிந்த உலகத்தின்கண் இது மொழிவார்தம்-தேவரீரது பெருமையினைக் கூறுமிதனைச்சொல்வாரது, சொல் நிலை-சொல்லும் நிலையும், சுருங்கின் அல்லது - சுருங்கி யொழிந்தாலன்றி, ஈங்கு-இக்காலத்து, நின் இயல்-தேவரீரது இயல்புகளினைத்தினையும், அறிவோர் யார் - அறியவல்லவர் யாவர். எ-று.

(கு-ரை.) தேவரீர் அளவிற்குக் கூறிய அளவுகளினும் பெரியராயினும் என் மனத்து நாடோறும் எழுந்தருளியிருந்து இன்பமளிக்கின்றீர் என்பார் ஒடுங்கி நின்றனை, என்றார் இதனை "அளவறுப்பதற் கரியவ னிமயவர்க் கடியவர்க் கெளியானங், களவறுத்து" எனும் திருவாதவூரடிகள் திருவாக்காலறி. பிரகிருதி வயப்பட்ட தேகமின்றாயினும் வையகமுழுதும் தேவரீரது உறுப்பாகுமென்பார், மெய்யினை...வடிவெனப்படுமே என்றார். இதனை "பார்பதமண்டமனைத்துமாய் முளைத்துப் பரந்ததோர் பரவெளிப்பரப்பே, நீருறு தீயே நினைவதேலறிய நின்மலா...சோதீ" என்னுந் திருவாக்காலறிக தேவரீர் அண்மை யினிலையாயினும் வேண்டுவோர் விரும்புவன செய்தற்குப் பின்னிடாய் என்பார் கைவலத்திலை நீ...சிறப்பொழியாய் எனவும். நீமுன்னிலையாக நின்று ஒன்றையு முபகரியாயாயினும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உபகரிப்பாய் என்பார்,சொல்லிய......நாயக னீயேயென்றார் இதனை "பல்லடியார் பணிக்குப் பரிவானைப் பாடியாடும் பத்தர்க்கன்புடையானைச் செல்லடியே நெருக்கித் திறம்பாது சேர்ந்தவர்க்கே சித்திமுத்தி செய்வானை, நல்லடியார் மனத்தெய்ப்பினில் வைப்பை நானுறுகுறையறிந் தருள்புரிவானை, வல்லடியார்மனத்திச்சையுள்ளானைவலிவலந்தனில் வந்துகண்டேனே" என்னும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாக்காலறிக. நீ எங்கு முள்ளாயாயினும் உன்னைத்

தியானியாதுள்ள புறச்சமயிகளாகிய வஞ்சகரைச் சாராய் என்பார், எங்கு முள்ளோய்...சார்விலை யென்றார். இதனை "பொய்யுடையார்க்கரன்போல்க லும் மகன்றாற்புணரின், மெய்யுடையார்க்க வனம்பலபோல மிகநணுகு,மை யுடை வாட்கண் மணியுடைப் பூண்முலை வாணுதல்வான், பையுடைவாளர வத்தல்குல்காக்கும் பைம்பூம்புனமே." என்னுந் திருக்கோவையாரானுமறிக. அதான்று என்பது செய்யுளாதலின், அன்றியென்னும் குறிப்புவினை யெஞ் சிறிதி விகாரமாகத் திரிந்து நின்றது இதனைத் தொல்காப்பியம் உயிர்மயங் கியல் "இன்றியென்னும் வினையெஞ்சிறுதி, நின்ற இகர முகர மாத, லென் றியன்மருங்கிற்செய்யுளு ளுரித்தே" யென்பதனாற் காண்க. இம்முற்றுகர வீற்றுச்சுட்டுப்பெயர்க்கு முன் அன்று வருங்கால் அச்சுட்டு ஆவாகுதல் "அன் றுவருங்காலை யாவாகுதலு, மைவருங்காலைமெய் வரைந்துகெடுதலுஞ் செய் செய்யுண்மருங்கி னுரித்தெனமொழிப." என்பதாற் கொள்க, பிறந்திறக்கும் ஏனையதேவரைப்போலாது எக்காலத்தும் யாண்டும் உயர்திணை அஃறிணைப் பொருள்களாகப்பிறந்து இறவாமையின் பிறவாப்பிறவியையென்றார்.இதனை "எல்லார் பிறப்பு மிறப்பு மியற்பாவலர்தஞ் சொல்லாலறிந்தேம் நம் சோ ணேச னில்லிற்பிறந்த கதையுங்கேளேம்." என்னுமதாலறிக. பெரியரிற் பெரியராதலின் பெருகாப்பெருமையை என்றார். இதனைக் கோயினான்மணி மாலை "வரையொன்று...பெரியதிற் பெரியை யென்னு மன்றே." என்பதா ற்காண்க. உலகத்துயிர்கள் வழிபடவேண்டித்தாம் இறைவியைவிட்டுத்துறவு பூண்டு குருமூர்த்தமாக யிருந்தமையின் துறவாத்துறவியையென்றார். இதனை "போகியாய்...யோகியா யோகமுத்தி யுதவுதலதுவுமோரார்." என்னுந்திரு வாக்காலறிக. அரிபிரமஞ்தியரா லளந்தறியப்படாமையின் தொடாத்தொட ர்ச்சியையென்றார். பஞ்சேந்திரியங்களால் தொட்டு அனுபவிக்கப்படாது அறிவாலனுபவிக்கப்படும் பேரின்பக்கடலாதலின் நுகரா நுகர்ச்சியை எ-ம். சிறிய எல்லாப்பொருள்களினும் சிறியனாதலின் நுணுகா நுணுக்கினை எ-ம். தன்னை விரும்பித்தியானிப்பார் மனத்தை அகலாதமாமணியாதலின் அகலா அகற்சியை எ-ம். அகங்காராதி. குண ஒழிவில்லார்க்குச் சேய்மைக்கணிற் போனதலின் அணுகாவணிமையை எ-ம்; தாம்வாளாவிருந்தே முத்தொழிற் செய்வித்தலின் செய்யாச்செய்கையை எ-ம்; இவ்வகை எல்லாம் வல்லவனா யினும் "தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண்" ஆதலின் சிறவாச்சி றப்பினை எ-ம். கூறினார். இறைவன் ஆணவாதிகளால் தம்மை யறியாது வெறுத்த தக்ஷனாதியர்க்கு வெய்யனாகவும் தம்மை விரும்பிய பலர்க்குத் தண்ணளிசுரத்தலின் தண்மையனாகவும்; விருப்பந்தரும் பொருள்களிற் சிறத்தலின் விழுமியனாகவும்; நுண்ணிய பொருள்கள் பலவற்றினு நுண் ணிதாக அருள்புரிதலின் நொய்யனாகவும்; அடியார்க்கு விரும்பிய திரு வுருக்கொண்டு இந்திரனாகவும்; திருமாலாகவும்; பிரமனாகவும் மற்றைய தேவராதிகளைப்போலவும் அருள்செய்தலின் "வெய்யை...கரியை" எ-ம்; பல்வேறுவகைப்பட்ட அண்டத்துயிர்களைக்காப்பான், செய்யும்செயல்களில் பல் வேறுவகைத் தொழில் நடாத்துதலின் "ஆக்குதி...அடைதி" என்றார்.

இத்தொழில்களானும் குணத்தினானு நிறைந்த பெருந்தகையனாவானை யாரா யப்பழகின் மனந்தானறியு மியல்பைவிட்டு மயங்குதலின் 'கனைதொறு... நீர்மைய" என்றார். இன்ன பல்குணமும், செயலு முடைமையால் தேவ ரீனை யறிதல், சொல்லும்நிலையுங்கடந்த அதீதப்பருவத்தன்றி மற்றைக்கால த்துக் கூடாவென்பார் "சொன்னிலை சுருங்கினல்லது......இருநிலத்தே" என்றார்.

நிலத்திடைப்பொறையா யவாவினினீண்டு
சொலத்தகுபெருமைத் தூராவாக்கை
மெய்வளியையொடு பித்தொன்றாக
ஐவகைநெடுங்காற் றாங்குடனடிப்ப
நரையெனு நுரையே நாடொறும்வெளுப்பத்
திரையுடைத்தோலே செழுந்திரையாகக்
கூடியகுருதி நீரினுணிறைந்து
மூடியவிரும லோசையின்முழங்கிச்
சுடுபசிவெகுளிச் சுறவினமெறியக்
குடரெனு * மாலாக் கூட்டம்வந்தொலிப்ப
ஊன்றடியெலும்பி னுட்டிடலடைந்து
தோன்றியபல்பிணிப் பின்னகஞ்சுழலக்
கால்கையினரம்பே கண்டமாக
மேதகுநிணமே மெய்ச்சாலாக
முழக்குடைத்துளையே முகங்களாக
வழக்குடைமூக்கா றோதம்வந்தொலிப்ப
இப்பரிசியற்றிய வுடலிருங்கடலுட்
டுப்புரவென்னுஞ் சுழித்தலைப்பட்டிங்
காவாவென்னுநின் னருளினைப்பெற்றவர்
நாவாயாகிய நாதநின்பாத
முந்தச்சென்று முறைமையின்வணங்கிச்
சிந்தக்கூம்பினைச் செவ்வியவிருத்தி
உருகியவார்வப் பாய்பூரித்துப்
பெருகியநிறையெனுங் கயிற்றிடைபிணித்துத்
துன்னியசுற்றச் சுடர்க்கயிறறுத்து
மன்னியவொருமைப் பொறியினைமுறுக்கிக்
காமப்பாரெனுங் கடுவெளியற்ற

தூமச்சோதிச் சுடர்க்குற நிறுத்திச்
சுருங்காவுணர்ச்சித் துடுப்பினைத்துழாவி
நெருங்காவளவி னீள்கரையேற்ற
வாங்கயாத்திரை போக்குதிபோலும்
ஓங்குகடலுடுத்த வொற்றியூரோயே. (௮)

(இ-ள்.) ஓங்குகடல் - பெருகிய கடலினை, உடுத்த - சூழலாகப் பெற்றுள்ள, ஒற்றியூரோய் - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாகக் கொண்டோனே, நிலத்திடை - பூமியின்கண், பொறையாக - பாரமாக, அவாவிஷ - (பலவகைப்பட்ட) ஆசையான், நீண்டு - மிகைப்பட்டு, சொலத்தகு - (பலரால் இன்னதெனக்) குறிப்பிடத்தக்க, ஆக்கை - உடம்பே, தூரா-சேருகவும், மெய் - தேகத்தியைந்த, வளி - வாதமும், ஐ-சிலேஷ்மமும். பித்தொடு-பித்தத்துடன், ஒன்றாக - இவைசேர்த்து) ஒன்ற இயைய, ஐவகை - ஐந்து ஐந்துவகையாகிய, நெடுங்காற்று - பெருங்காற்றானது, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், உடன் அடிப்ப - கூடி வீசுவதால், நரை எனும் நுரை - நரையெனப்படும் நுரையானது, நாள்தோறும - தினந்தோறும், வெளுப்ப - வெளுக்காநிற்க, திரையுடைத் தோலே - திரைதலையுடைய தோலானது, செழுந்திரையாக - வளமுற்ற அலைகளாகவும்,- கூடிய - இயைந்துள்ள, குருதிநீரின் புண்ணீரினால், உள்நிறைந்து - உள்ளிடம் நிறைவடைந்து, மூடிய - கவிந்துள்ள, இருமல் ஓசையின் இருமலோசையினால், முழங்கி - முழக்கமடைந்து, சுடுபசி - வெதுப்புகிற, பசியும், வெகுளி-கோபமுமாகிய, சுறவு இனம், சுறாவின் இனங்கல், எறிய - வீசுதலால், குடர் எனும் - குடல் என்கிற, ஆலாக்கூட்டம் - நீர்ப்பறவைகளின் கூட்டம், வந்து ஒலிப்ப - (இரையகப்படுமென வெண்ணிவந்து) ஒலி செய்யாநிற்க, ஊன்தடி - இறைச்சியாலும், எலும்பின் - எலும்பினாலுமாகிய, உள் திடல் - உள்ளிடமாகிய மேட்டினை, அடைந்து - சென்று, தோன்றிய - உண்டாகிய, பல்பிணி - வெவ்வேறாகிய வியாதியென்னும், பின்னகம் - பலவகைப்பட்ட அந்தச் சங்குகளானவை, சுழல - சுழலாநிற்க, கால் கையின் - கையிலும் காலிலுமுள்ள, நரம்பே-நரம்புகளே, கண்டமாக - பூகண்டமாக, மேதகு - சிறந்த, நிணமே - கொழுப்பே, மெய்ச்சால் ஆக - உண்மையாகிய நீர்ச்சாலாகவும், முழக்குடை-ஓசைகளையுடைய, துளையே - நவத்துவாரங்களே முகங்களாக - கழிமுகங்களாகவும், வழுக்குடை - வழுக்குத்தலையுடைய மூக்கு ஆறு - மூக்காகிய ஆற்றினின்று ஒழுகும். ஓதம்வந்து - வெள்ளம்வந்து, ஒலிப்ப - ஓசைசெய்யவும், இப்பரிசு - இத்தன்மையாக, இயற்றிய - அமைக்கப்பெற்றுள்ள, உடல் - தேகமாகிய, இரும் கடலுள் - பெரிய கடலில், துப்புரவு என்னும் - நுகர்ச்சியென்கிற, சுழித்தலைப்பட்டு - சுழியினிடத் தகப்பட்டு, இங்கு - இவ்வுலகத்தின்கண், ஆவா என்னும் - ஆவருக என்னும், நின்னருளினைப் பெற்றவர்-தினது திருவருளினை யடைந்தவர்கள், நாத - தலைவனே, நாவாயாகிய-மரக்

கலமாகிய, நின்பாதம்-உன் திருவடிகளை, முந்தி சென்று-முதலாகப்போய்,
முறைமையின், வணங்கி - முறைமையாகத் தொழுது, சிந்தை கூம்பினை-
மனமாகிய பாய்மரத்தினை, செம்மை இயல் - செம்மையாகிய நிலைமையில்,
இருத்தி - நிலைபெறச்செய்து, உருகிய - கரைந்த, ஆர்வம் - அன்பென்னும்,
பாய் - பாயினை, பூரித்து - விரித்து, பெருகிய-வளர்ந்துள்ள, நிறையெனும்-
திடம் என்கிற, கயிற்றிடை - கயிற்றில், பிணித்து - கட்டி, துன்னிய - நெ
ருங்கியுள்ள, சுற்றச்சுடர்க் கயிறு - சுற்றமாகிய நீக்கயிற்றினை, அறுத்து-
அறுத்தெறிந்து, மன்னிய - நிலைத்துள்ள, ஒருமைப்பொறியினை - தனிமை,
யென்கிற யந்திரத்தினை, முறுக்கி - சுழற்றி, காமப்பார் எனும் - காமமாகிய
பூமியெனும், கடுவெளி - கொடிய வெளியிடம், அற்ற - அல்லாத, தூமச்
சோதிச் சுடர்க்கு - புகையோடுகூடிய பிரகாசமுள்ள சுடரினை நோக்கி, உற
நிறுத்தி - செம்மைபெற நிறுத்தி, சுருங்கா - குறைதலில்லாத, உணர்ச்சி-
அறிவென்னும், துடுப்பினை - துழாவுகோலினை, துழாவி-துழாவிக்கொண்டு
நெருங்கா அளவில் - நெருங்காநிற்கு மளவின்கண், நீள் கரை ஏற்ற நீண்ட
கரையினை யேற்றுதற்கு, யாத்திரைபோக்குதி போலும்-யாத்திரை செய்விப்
பாய்போலும்- எ-று.

(கு-ரை.) ஒற்றியூரோய் உடலிருங்கடலுள் துப்புரவென்னுஞ் சுழித்
தலைப்பட்டவர் நாவாகிய நின் பாதம் முந்திசென்று முறைமையின் வண
ங்கிச் சிந்தைக் கூம்பினைச் செவ்வியலிருத்தித் தூமச்சோதிக்குற நிறுத்தி
யுணர்ச்சித்துடுப்பினைத் துழாவி நெருங்காவளவில் நீள்கரை யேற்ற யாத்
திரை போக்குதி என்பது கருத்து.

இரத்தஞ் சீ மேதை முதலிய செறிந்து சேறுபோன்றிருத்தலின் ஆக்
கையினைத்தூறெனவும், வாதபித்தசிலேஷ்மாதிகளால் ஒன்றுபட்டுப்பிரித்தற்
கரிய கொடுவினை யியற்றலின் ஒன்றாக எனவும் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழி
பொருள்கள் கிரகிக்கப்பட்டு அறிவை மயக்குதலின்ஐவகை நெடுங்காற்றென்
றும், ஒருகாலைக்கொருகால் இடைவிடாது தோன்றுதலின் நரையெனும்
நுரையென்றும், அலை எழுந்தும் படுத்தும் வீசுமாறுபோலச் சருமமும் எழு
ந்துதிரைதலின் திரையுடைத்தோலே செழுந்திரையாக எ-ம், செந்நீர்நரம்பி
ன்வழித்தேகமுற்றும் பாய்ந்து நிறைந்திருத்தலின் கூடியகுருதி...நிறைந்து
எ-ம்,சிலேத்மாதிக்கரோகமுதிர்ச்சியால்இடைவிடாதுசத்தித்தலின்மூடிய...
முழங்கி, எ-ம், சுறவு கடற்கண் ஏனையசலசரங்களின் மிக்குவன்மை கொண்
டதாய் உலாவுதல்போல் எல்லாத் துன்பத்திலும் மிகைப்பட்டதாய் வருத்த
லின் சுடுபசி, எ-ம், வெகுளியும் அவ்வாறு செய்தலின் வெகுளி எ-ம், ஆலா
இரையின்பொருட்டுத் தாழ்ந்து இரையிலாக்காலத்தது பெறமேனோக்கியிருத்
தல்போல் இரைகொள்ளாததற்குமுன் இரைபெற மேனோக்கியும், அதுபெறு
ங்கால் தாழ்தலின் ஆலா...ஒலிப்ப எ-ம், சங்குகள் கரைசார்ந்து உலாவுதல்
போல்பிணியுமூனுந்தடியுமாகிய கருவிகளைச்சார்ந்துவருதலின் தோற்றிய

சுழல எ-ம், கண்டம் நிலப்பிரிவுகளின் பெரும்பகுதி, அது பல தேசங் கொண்டதுபோல் பல கிளைநரம்புகளைத் தனக்கு ஆதாரமாகப்பெற்று நிற்கும் பெருநரம்பாதலின் கால் கையின்...கண்டமாக எ-ம், நீர்ச்சால் போன வழி நீர்பாயுமாறுபோல நிணச்சேறு பாய்தலின் மேதகு...சாலாக எ-ம், பெருங்கடனீர், மேலெழுந்தவழி அந்நீர் பல கழிமுகங்க ளாமாறுபோலஇவ் வுடம்பினின்றும் நவத்துவாரங்கள் தோன்றி யதின்வழி அழுக்குக ளொழுகுதலின் முழக்குடை.....முழங்களாக, எ-ம், வெள்ள நீர்மேற்றோன்றி மிக்கு ஓசைபுரிந்து ஒலிப்பான் போன்று மூக்கிடை நீர் முழுகிப்பாய்தலின் வழுக்குடை...ஒலிப்ப, எ-ம், கூறினார். இன்ப நுகர்ச்சியால் மயங்கி நல்லறிவு தலைப்படாது கொட்புறுவேன் என்பார், துப்புரவென்னுஞ் சுழித்தலைப்பட்டு என்றார். இவ்வகைத் துன்பத் துட்பட்டான், நின் திருவடியாகிய புணையினைக் கடைப்பிடித்துச் சிந்தையாகிய கூம்பினைச் செம்மைப்பட விருத்தி ஆர்வப்பாய் விரித்து நிறையெனுங்கயிற்றிடைப் பிணித்துச்சுற்றக்கயிற்றினை யறுத்து ஒருமையெனும் யந்திரத்தை முறுக்கி காமக் கடுவெளி யல்லாத சுத்த வெளியினை நோக்கி அறிவெனுந் துடுப்பினாற் றுழாவிச செலுத்தின் அவனைப் பிறவிக்கடற் கரை நீத்துப்பேரின்பக்கரைக்கண் சேர்ப்பிக்க யாத்திரை செய்விப்பாய் என்பார்,ஆவா...யாத்திரை போக்குதிபோலும்என்றார். "ஆங்கவுரையசையிடைச்சொல். போலும் என்பதும் அவ்வாறு ஒப்புமையுணர்த்தாக உரையசை யிடைச்சொல். இதனை" ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட்டாகுமென்பதனானறிக. * அரவக்கூட்டமெனவும் பாடம்.

ஒற்றியூர வுலவாநின்குணம்
பற்றியாரப் பரவுதல்பொருட்டா
என்னிடைப்பிறந்த வின்னாப்புன்மொழி
நின்னிடையணுகா நீர்மைமவாதலின்
ஆவலித்தழுதலி லகன்றதம்மனைக்
கேவலஞ்சேய்மையிற் கேளாளாயினும்
பிறித்தற்கரிய பெற்றியதாகிக்
குறைவினிலார்த்துங் குழவிபதியல்பினை
யறியாதெண்ணி லூழிப்பிறவியின்
மயங்கிக்கண்ணிலர் கண்பெற்றாங்கே
காய்தலைப்படநின் றாளிணைவணக்கம்
வாய்தலையறியா மயக்குறும்வினையென்
மல்கியவின்பத் தோடுடன்கூடிய
வெல்லையில்வானினி லியற்றியவாகக்
கட்டியநீயே யவிழ்க்கினல்ல
தெட்டனையாயினும் யானிதற்கறியேன்
றுன்னிடையிருளெனுந் தூற்றிடையொதுங்கி
வெள்ளிடைகாண விருப்புறுவினையேன்
றந்தையுந்தாயுஞ் சாதியுமறிவுஞ்

சிந்தையுந்திருவுஞ் செல்கதித்திறனுந்
துன்பமுந்துறவுந் தூய்மையுமறிவு
மின்பமும்புகழு மிவைபலபிறவுஞ்
சுவையொளியூறோசை நாற்றந்தோற்ற
மென்றிவைமுதலா விளங்குவவெல்லா
மொன்றநின்னடிக்கே யொருங்குடன்வைத்து
நின்றனன்றமியே னின்னடியல்லது
சார்வுமற்றின்மையிற் றளர்ந்தோர்காட்சிச்
சேர்விடமதனைத் திறப்படநாடி
யெய்துதற்கரியோயாணினிச்
செய்வதுமறிவனோ தெரியுங்காலே. (௯)

(இ-ள்.) ஒற்றி ஊர - திருவொற்றியூரினைத் திருக்கோயிலாகக் கொண்டருள்வோனே, உலவா - கெடாத, நின்குணம் - உனது கல்யாண குணங்களை, பற்றி - கடைப்பிடித்து, ஆரப்பரவுதல் பொருட்டு ஆக - முழுதும் பரவுதல பொருட்டாக, என் இடை - என்னிடத்தில், பிறந்த - உண்டாகிய இன்னாப் புன் மொழி - துன்பந்தரும் புல்லிய சொற்கள், நின் இடை - தேவரீர் இடம், அணுகா - நெருங்காத நீர்மைய - குணமுடையன, ஆதலின்- ஆதலால், ஆவலித்து - ஆசைப்பட்டு, அழுதல் - அழுதலை, இல் - மனையினின்றும், ஏவலுக்கு - ஏவல்பொருட்டாக, சேய்மையின் - தூரத்தின்கண், அகன்ற - நீங்கிய, தம் அன்னை - தம் தாய், கேளான் ஆயினும் - தான் (அவ்வழுகையின் ஒலியினைக்) கேளான் ஆயினும், பிறித்தற்கரிய பெற்றியதாகி- நீக்குதற்கரிய தன்மைத்தாகி, குறைவினில் - (குழவியின் பசியின்) குறைவினைநோக்கி, ஆர்த்தும் - (அவள்தானே பாலினை உண்பிக்கும், ஆம் குழவியது - அழகிய குழந்தையினது, இயல்பினை - தன்மையினை, அறியாது, தெரிந்துகொள்ளாது, எண் இல் ஊழி - பல ஊழிகாலங்கள், பிறவின் மயங்கி - பல பிறவிகளெடுத்து மயங்கி, கண் இலர் - கண்ணில்லாத குருடர்கள், கண் பெற்றாங்கு - கண்ணொளியினைப் பெற்றாற்போல, தாய் தலைப்பட- தாய் வளர்த்தல்போல, நின் தாள் இணை - உமது திருவடி இணையின், வணக்கம் - வணக்கமானது, வாய்தலை - உண்டாதலை, அறியா தெரிந்துகொள்ளாது, மயக்கு உறும் - (பிறவியினால்) மயக்கத்தையடையும், வினையேன்- தீவினையுள்ள நான், மல்கிய - மிகுந்துள்ள, இன்பத்தோடு - சிற்றின்பத்துடன், உடல் கூடிய எல்லையில் - பிறிவுபடாது ஒன்றாகக் கூடிய அளவில், அவாவினில் - ஆசையென்னுங் கயிற்றினால். கட்டிய ஆக-கட்டப்பட்டதாக, கட்டிய - கட்டப்பட்ட பாசபந்தத்தினை, நீயே அவிழ்க்கின் 'அல்லது - நீ அவிழ்த்தால் 'அல்லாமல், எள் தனை ஆயினும் - எள் அளவேனும், யான் இதற்கு - நான் இதனை யவிழ்த்தற்குச் செய்யும் சூழ்ச்சி, அறியேன் - அறிந்திலேன், துன் இடை - நெருங்கிய இடத்திலுள்ள, இருள் எனும் - அஞ்ஞான இருள் என்கிற, தூறு இடை - புதரின்கண், ஒதுங்கி - ஒதுக்கமாகத் தங்கி

யிருந்து, வெள் இடை - வெறு வெளியை, காண - காணும்படி, விருப்பு உறு - விருப்பத்தை யடைகின்ற, வினையேன் - தீவினையுள்ளவன், தந்தையும் - பிதாவும், தாயும் - மாதாவும், சாதியும் - உயர்ந்த சாதியும், அறிவும் - சேதனப்பொருளும், நம் சிந்தையும் - நமது மனமும், திருவும் - செல்வமும், செல்கதித் திறனும் - அடையவேண்டிய கதியின்வகையும், துன்பமும் - துன்பமும், இன்பமும் - சுகமும், துறவும் - துறவும், தூய்மையும் - சுத்தமும், அறிவும் - மற்றப்புலன்களும், இன்பமும் - சுகமும், புகழும் - கீர்த்தியும், இவைபல பிறவும் - இவைபோன்ற பலவாகிய பிறவும், சுவை - நாவாலறியும் சுவையும், ஒளி - கண்ணாலறியும் சுவையும், ஊறு - பரிசத்தாலறியுஞ் சுவையும், நாற்றம் - மூக்காலறியுஞ் சுவையும், தோற்றம் - மற்றக்காட்சியாலறியுஞ்சுவையும், என்று இவைமுதலாக - என்றுகூறியுள்ள இவைமுதலாக, விளங்குவ எல்லாம் - கூறப்படும் அனைத்தையும், நின் அடிக்கு - நின் திருவடிக்கே, ஒன்ற - பொருந்தும்படி, ஒருங்குடன் - முழுதும், வைத்து - அர்ப்பணஞ்செய்து, நின் அடி அல்லது - தேவரீர் திருவடியல்லாது, சார்வு இன்மையின் - வேறு பற்றின்மையான், தமியேன் நின்றனன் - தான் தனித்தவனாய் நின்னை நோக்கி நின்றனன், தளர்ந்தோர் - துன்பத்தால் தளர்ச்சியடைந்தவர்கள், காட்சி - தங்களது அறிவால், சேர் இடமதனை - சேர்ந்திருக்கும் இடத்தினை, திறப்பட நாடி - வகைப்பட ஆராய்ந்து. எய்துதற்கு - அடைதற்கு, அரியோய் - அருமையானவனே, தெரியுங்கால் - ஆராயுமிடத்து யான் இனி செய்வதும் அறிவனோ - யான் இனிச் செய்வதும் அறிவேனோ. (ஏ-று) மற்று அசை.

(கு-ரை.) இறைவனே, தேவரீரது அநந்த கல்யாண குணங்களை எண்ணிப்பரவுதற்கு என் புன்மொழி யும்மையணுகா வாதலால் ஏவலின்பொருட்டுப் பிரிந்த தாய்க்குத்தன்குழவி யழுகை கேளாதாயினும் அவளே இரங்கிப்பிள்ளையின் பசி தீர்த்தல்போல் பல பிறவிகளில் மயங்குறும் வினையேன் பாசத்தைக்களைந்து எல்லாமாய்நிற்கும் தேவரீர்உமது திருவடியடைவித்தல் கடன் என்பது கருத்து.

இறைவன், அநந்த கல்யாண குணமுடையான் என்பதை "எண்ணில் பல்கோடி சேவடிமுடிகள்...எண்ணில்பல்கோடி குணத்தரேர்வீழி யிவர்நம்மையாளுடையாரே." எனுந் திருவிசைப்பாவாலறிக. ஆன்மகோடிகளின் வரிசையுள் நான் ஒருபொருளன்று ஆதலால்நான்கூறும் சொற்கள் தேவரீர் திருச்செவிக்கு ஏறுதென்பார், என்னிடை...நின்னிடையணுகா என்றார். ஏவலின்பொருட்டுசசேய்மைக்க ணீங்கினவளாதலின் குழவியழுதலைக் கேட்டிலளென்பார். ஆவலித்து ..கேளான். எ-ம். அங்ஙனங் கேளாளாயினும் தானே குழவியின்பசிநோக்கிப்பாலையுண்பிப்பாளாதலின், பிறித்தற்கரிய... குழவியதியல்பினையறியாது. எ-ம், கூறினார், பல பிறவிகளில் பல நாள் வருந்தாநின்றேன் என்பார். எண்ணி லூழி பிறவியின் மயங்கி யென்றார், இதனை "பெறுகின்றவெண்ணிலி தாயரும்பேறுறும் யானுமென்னை, உறு

இன்றதுன்பங்க ளாயிரங்கோடியு மோய்வொடுஞ்சென், றிறுகின்றநாள்களு மாகிக்கிடந்த விடுக்கணெல்லாம், அறுகின்றனதில்லை யாளுடையான்செம் பொனம்பலத்தே.'' என்னுந் திருப்பாசுரத்தாலறிக. என்னை யிதுகாறும் பிறவியிற்படுத்துப் பாசத்திற்குள்ளாக்கிய நீயே யப்பாசத்தைக் கருணையால விழ்க்கினன்றி யென்னாலியலாது என்பார். கட்டிய நீயே...எட்டனையானு மியானிதற்கரியேன், என்றார். இதனை "அறிவிலாத வெனைப்புகுந் தாண்டு கொண் டறிவதையருளிமே, னெறியெலாம்புல மாக்கியவெந்தையைப் பந் தனையறுப்பானைப், பிறிவிலாதவின் னருள்கள்பெற்றிருந்துமா றுடுதிபிண நெஞ்சே, கிறியெலாமிகக் கீழ்ப்படுத்தாய்கெடுத் தாயெனைக்கெடுமாறே.'' என்பதாலறிக. தேவரீர் திருவடியன்றியில் மற்றொன்றையும் விரும்பேன் என்பார், தந்தையுந்தாயும்...ஒன்றநின்னடிக்கேயொருங்குடன்வைத்துநின் றனன் என்றார். இதனைக்கோயினான்மணிமாலை "ஈரவேரித்தார்வழங்கு... யாண்டகைக்குரிசில் நின்னடியரொடுங்குழுமித், தெய்வக்கூத்துநின் செய்ய பாதமு, மடையவு மணுகவும்பெற்ற கிடையாசசெல்வங் கிடைத்தலானே.'' என்பதாலறிக. துன்னிடை யிருளைனுந் தூற்றிடையொதுங்கி வெள்ளிடை காணவிருப்புறு வினையேனாதலின் தந்தையுந்தாயு மற்றெல்லாப்பொருள்க ளுமாவான் நீயேயாதலின் மற்றவையனைத்துநீ யென் வினைக்கீடாகத் தந்த வையாதலின் அவற்றைத் தந்த தேவரீர்மாட்டு அவர்களை யர்ப்பித்துப் பற்றற்றேனாய்த்தேவரீர்திருவடியொன் றுமேபற்றாக வெய்துதற்கரியநின்னை யெய்த் என்செயலற்று நின்றேன் இனிச்செய்வதறியேன் என்பார் "எய்து தற்கரியோ யானினிச்செய்வதுமறிவனோ தெரியுங்காலே'' என்றார் இதனை "வாழ்த்துவாய் வாழ்த்தாதொழிவாய் மறுசுழியிட், டாழ்துவாயஃதறிதாய் நீயன்றே—யாழ்த்தகைய, வண்டார் பொழிற்கயிலை வாழ்கென்றிருப்பதே கண்டாயடியேன் கடன்.'' என்பதானறிக.

காலற்சீறிய கழலோம்போற்றி
மூலத்தொகுதி முதல்வபோற்றி
ஒற்றிமாநக ருடையோய்போற்றி
முற்றுமாகிய முதல்வபோற்றி
பணைதொறுஞ்சிறக்கு மமிர்தேபோற்றி
பிணைபிறிதில்லா வீசபோற்றி
பார்வஞ்செய்பவர்க் கணியோய்போற்றி
தீர்விலின்சுவைத் தேனேபோற்றி
வஞ்சனைமாந்தரை மறந்தோய்போற்றி
நஞ்சினையமிர்தா நயந்தோய்போற்றி
விரிகடல்வையக வித்தேபோற்றி
புரிவுடைவனமாப் புணர்ந்தோய்போற்றி
காணாமுன்பொருள் கருத்துறைசெம்மைக்
காணியாகிய வரனேபோற்றி

வெம்மைதண்மையென் றிவைகுணமுடைமையிற்
பெண்ணொடாணெனும் பெயரோய்போற்றி
மேவியவவர்தமை வீட்டினிற்படுக்குந்
தீபமாகிய சிவனேபோற்றி
மாலோய்போற்றி மறையோய்போற்றி
மேலோய்போற்றி வேதியபோற்றி
சந்திரபோற்றி தழலோய்போற்றி
யிந்திரபோற்றி யிறைவபோற்றி
யமராபோற்றி யழகாபோற்றி
குமராபோற்றி கூத்தாபோற்றி
பொருளேபோற்றி போற்றியென்றுனை
நாத்தழும்பிருக்க நவிற்றினல்ல
தேற்றுதற்குரியோ ராரிருநிலத்தே. (௪0)

(இ-ள்.) காலற்சீறிய - யமனைக்கோபித்த, கழலோய் - திருவடி யுடையானே, போற்றி - நமஸ்காரம், மூலத்தொகுதி - பிரகிருதிக்கு மூலமாகிய சுத்தாசுத்த மாயைகளின் தொகுதிகளுக்கு, முதல்வபோற்றி - முதல்வனே நமஸ்காரம், ஒற்றிமாநகர் உடையோய் - திருவொற்றி மாநகரைத் திருக்கோலயிக் கொண்டோனே, போற்றி-நமஸ்காரம், முற்றும் ஆகிய-உலகமுழுதும் உருவாகிய, முதல்வ - தலைவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், அணைதொறும் - நெருங்குந்தோறும், சிறக்கும - இன்பம் வளரும், அமிர்தே - அமிர்தமானவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், இணை பிறிது இல்லா - ஒப்பார் வேறு பிறர் இல்லாத, ஈசபோற்றி-தலைவனே போற்றி, ஆர்வம் செய்பவர்க்கு - தேவரீரிடம் அன்பு செய்பவர்களுக்கு, அணியோய்-நெருங்கியுள்ளானே; போற்றி- நமஸ்காரம, தீர்வு இல் - நீங்குதல் இல்லாத, இன்சுவை-இனியசுவையினை யுடைய, தேனே - தேனையொப்பானே, போற்றி - நமஸ்காரம, வஞ்சனை மாந்தரை - வஞ்சனையுள்ள மனிதர்களை, மறந்தோய் - திருவுளத்திற் கொள்ளாதவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், நஞ்சினை - விஷத்தினை, அமிர்தாக - அமிர்தமாக, நயந்தோய் - விரும்பினவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், விரி - பரந்த, கடல் - கடலால் சூழப்பட்டுள்ள, வையகம் - பூமியில் உள்ளார்க்கு, வித்தே - மூலமானவனே, போற்றி - நமஸ்காரம், வனமா - (யானை புலி முதலிய) காட்டு மிருகங்களின், புரிவுடை - புரிவாகிய வுடையினை, புணர்ந்தோய் - உடுத்தவனே, போற்றி-நமஸ்காரம், முன்-(வேதப்பொருள் அறியா) முன்னைக் காலத்து பொருள் காண - பொருளினை யறியும் வகை, (முனிவர் வேண்ட) கருத்து - அவ்வேதக் கருத்தினைத் தெரிவிக்க, செம்மை - செம்மையுள்ள, உறையாணி ஆகிய - உறையாணி யாகின்ற, அரனே - சிவபெருமானே, போற்றி - நமஸ்காரம், வெம்மை - வெப்பம, தண்மை - தட்பம், என்ற இவை - என்ற இவற்றை, குணம் உடைமையில் - குணமாகக் கொண்டருள்தலால், பெண்ணொடு - பெண்ணுருவுடன், ஆண் எனும்-ஆணு

ருவென்னும், பெயரோய் - (அம்மையப்பன் எனும்) திருப்பெயர் கொண்டோனே, போற்றி-நமஸ்காரம், மேவிய அவர்தமை - (நின் திருவடி அடைவான்) விரும்பிய அவர்களை, வீட்டினில் - பேரின்பவீட்டின் கண், படுக்கும் - பேரின்ப நித்திரை செய்விக்கும், தீபமாகிய - ஞானசசுடராகிய, சிவனே - மங்கள குணாகரனே, போற்றி-நமஸ்காரம், மாலோய் போற்றி - (காத்தற் றொழிலினை யதிட்டித்து) திருமாலாய் நின்றவனே நமஸ்காரம், மறையோய் போற்றி - (சிருட்டித்தொழிலினை யதிட்டித்து) பிரமனாய் நின்றவனே நமஸ்காரம், மேலாய் போற்றி-(மேலான பொருள் அனைத்திற்கும்) மேலானவனே நமஸ்காரம், வேதிய போற்றி - தேவர்களில் வேதியனாய் நின்றவனே நமஸ்காரம், சந்திர் போற்றி - சந்திரனானவனே நமஸ்காரம், தழலோய் போற்றி - யஞ்ஞரூபமானவனே நமஸ்காரம், இந்திர போற்றி-அமரர் தலைவனே நமஸ்காரம், இறைவபோற்றி - அனைத்திற்கும் தலைவனே நமஸ்காரம், அமரா போற்றி - தேவதேவனே நமஸ்காரம், அழகா போற்றி - அழகனே நமஸ்காரம், குமரா போற்றி-கௌமாரப்பருவமுள்ளானே நமஸ்காரம் கூத்தா போற்றி - ஆனந்தத் தாண்டவஞ் செய்வோனே நமஸ்காரம், பொருளே - எல்லாப் பொருளுமானவனே, போற்றி போற்றி என்று - பலமுறை போற்றி போற்றியென்று, உனை - தேவரீரை, நா தழும்பு இருக்க - நாத்தழும்பு எறும்படி, நவிற்றின் அல்லது-துதித்தால் அல்லாமல், இரு நிலத்து - பெரிய பூமியின்கண், ஏற்றுதற்கு - உயர் நிலைக்கண் ஏற்றுதற்கு, உரியார் யார் - தக்கவர் யாவர்.—எ-ம். கு - சாரியை.

(கு-ரை.) அருளுடையார்க்கு அருளுந் திருவடியாயினும் யமன்மாட்டுத் தம்மன்பரிடத்துச் சாரற்க அன்பரல்லாதாரைச் சேறுக என்று அறிவுறுத்துவான் செய்த திருவிளையாட்டாதலின் காலற்சீறிய கழலோய் போற்றி யென்றார். இதனை "ஞால மிந்திர னான்முகன் வானவர் நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய், காலனாருயிர் கொண்டபூங் கழலாய் கங்கையா யங்கி தங்கிய கையாய்...திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே." என்பதாலறிக. இத் திருவடி யேனையதேவர் முதலியோர்போல் செத்துப்பிறக்கு மிலக்கணமிலாதென்பார், காலற்சீறிய என்றார் எனினுமாம். இதனை "பேதமில்லதோர்கற்பளித்த பெருந்துறைப்பெருவெள்ளமே, யேதமேபல பேசநீயெனையேதிலார், முனமென் செய்தாய், சாதல்சாதல் பொல்லாமையற்ற தனிச்சரண்சரணாமெனக் காதலாலுனை யோத நீவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே." என்னும் மணிவாசகத்தானறிக. அனைத்திற்கு மூலமாகிச் சுத்தாசுத்த மாயைக்குமுதல் வனாதலின் "மூலத்தொகுதி முதல்வ" என்றார். இதனை "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்குமமுதலதற்கு, மூலமானதற்கு மூலமோகினி யதன் முதற்றான், மேலதாம விந்துசத்தி சிவமிவை மிசையாமெல்லாஞ், சாலநின்றருமான்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது." என்னுந் திருப்பாடலானறிக.

இறைவன் எங்குமாய் நிறைந்து நிற்றலின் முற்றுமாகிய முதல்வபோற்றி யென்றார். இதனை "இன்று நமக்கெளிதே மாலுக்கு நான் முதற்கும்,

அன்று மளப்பரிய ஞானனை—யென்றுமோர், மூவா மதியானை மூவேழுல கங்கள், ஆவானைக்காணு மறிவு." என்னும் அம்மையார் திருவாக்காலறிக. ஆன்மா அவன்வயப்பட்டு அவ்வழித் தோன்றும் இன்பத்தினை நுகருந்தோறும் புதிது புதிதாக இன்பமூறுதலின் அணைதொறுஞ் சிறக்கும் அமிர்தென்றார். இதனை "சந்தித்தகூற்றுக்குக் கூற்றாம்பிணிக்குத் தனிமருந்தாம், சிந்திக்கச் சிந்தாமணியாகித் தித்தித்தமுதமுமாம், வந்திக்கில்வந்தென்னை மால் செய்யும் வானோர் வணங்கநின்ற, வந்திக்கண்ணாடியினா னடியார்களுக்காவனவே" என்னும்சேரமான் பெருமாணாயனார்திருவாக்கானும், "உணர்ந்தார்க் குணர்வரியான் றில்லைச்சிற்றம்பலத் தொருத்தன், குணந்தான்வெளிப்பட்ட கொவ்வைச்செவ்வா யிக்கொடியிடைதோள். புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும் பெரும்போகம் பின்னும் புதிதாய்,மணந்தாழ் புரிகுழலாளல் குல்போலவளர் கின்றதே." எனுந்திருக்கோவையாரால் அறிக. இறைவனை யாக்குந்தேவர் வேறில்லாமையால் இணைபிறிதில்லா வீசபோற்றி யென்றார். இதனைதேவர் கோவறியாத தேவதேவன் செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை, மூவர்கோனாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி மூதாதை மாதாளும்பாகத்தெந்தை யாவர்கோனென்னையும்வந் தாண்டுகொண்டான்யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதுமஞ்சோ, மேவினோ மவனடியா ரடியாரோடு மென்மேலுங் குடைந் தாடியாடுவோமே" என்னும் மணிவாசகத்தானறிக. தன்னை விரும்புவார்க்கருள் செய்பவன் என்பார். "ஆர்வஞ்...போற்றி" என்றார். இதனை "கும்பிட்டபத்தர்க் கழியாத இன்பங் கொடுக்குமுத்தர்." என்னுந் திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவையானும், "அப்பனே யெனக் கமுதனே யானந்தனே யக நெக வள்ளூறுதே, னொப்பனே யுனக் குரியவன்பரி லுரியனாயுனைப் பருக நின்றதோர், துப்பனே சுடர் முடியனே துணையாளனே தொழும் பாளரெய்ப் பினில், வைப்பனேயெனை வைப்பதோசொலாய் நையவையகத் தெங்கண் மன்னனே." என்னும் வாதவூர திருவாசகத்தானு மறிக. நினைக்குந்தோறும் பேரின்பமூறி நீங்கா இன்பமளித்தலின் தீர்விலின்சுவைத் தேனேபோற்றி யென்றார். இதனை "தினைத்தனையுள்ளதோர் பூவினிற்றே னுண்ணாதே, நினைத்தொறுங்காண்டொறும் பேசுந்தோறுமெப்போது, மனைத்தெலும்புண் ணெக வானந்தத்தேன்சொரியுங் குனிப்புடைய யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ." (எ-ம்.) "சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனை" என்ற மணிவாசகங்களாலறிக. தன்னை வணங்கார்க் கரியன் என்பர், வஞ்சனைமாந்தரை மறந்தோய் போற்றி என்றார். இதனை "மையமர்கண்டனை வான நாடர் மருந்தினை...பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யை...பொற்சுண் ணமிடித்து நாமே." என்பதனானும், "அடுக்கிய சீரையராயகலேந்தித்தசை யெலும்பி, லொடுக்கியமேனியொ டோணிரப்பாரொள்ளிரண்டயனை, நடுக்கியமா நரசிங்கனைச் சிம்புளதாய்நரல, விடுக்கிய பாதன்றன் றில்லைதொழாவிட்ட வேழையரே." என்பதனானும், "தன்றாடரித்தா ரியாவர்க்கு மீளாவழிதருவான், குன்றாமதிற்றில்லை மூதூர்கொடிமேல் விடையுடையோன், மன்றாடவும்பின்னு மற்றவன்பாதம் வணங்கியங்கே, யொன்றாரிருண்டில் விழுவரந்

தோசில ஆமர்களே.'' எனும் கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தத்தாலுமறிக தேவர் வேண்ட நஞ்சினையுண்டு அவர்களைக்காத்த அருணிதியாதலின் நஞ்சினையமிர்தாய் நயந்தோய் போற்றிஎன்றார். உலகத்திற்குமூலகாரணனாதலின் விரிகடல்...போற்றி என்றார். உலகத்தவர்க் கூறுசெய்த கஜாசுரன் வியாக்ரன் முதலியோரைக்கொன்று அவர் சருமங்களை யுடையாகவும் போர்வையாகவும் கொண்டமையின்புரிவுடை வனமாப்புணர்ந்தோய்போற்றிஎன்றார். சநகர் முதலியவரும் மற்ற இருடிகளும் வேண்ட வேதத்திற்குப் பொருள் அருளினமையின் காணமுன்பொருள்...போற்றி என்றார். இதனை "அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா நானகினையு, மிருந்தவருக்கருளுமது வெனக்கறிய வியம்பேடி, யருந்தவருக் கறமுதனுன் கன்றருளிச் செய்திலனேற், றிருந்தவருக்குலகியற்கை தெரியாகாண்சாழலோ." என்பதனானறிக. இறைவன் இறைவியின் வேறன்மை தெரிவிப்பார் வெம்மை தண்மை...பெண்ணுடனொனும் பெயரோய் போற்றி என்றார். இதனை "வலந்தான் கழலிடம் பாடகம் பாம்புவலமிடமே, கலந்தான்வல நீறிடஞ்சாந்தெரிவலம் பந்திடமென், பலந்தார்வலமிட மாடகம்வேல் வலமாழியிடஞ், சலந்தாழ் சடைவலந் தண்ணறுகுழலிடஞ் சங்கரறருகே." என்பதனானறிக. தனைனயடைந்தவர்களின் தீவினை யிருணீக்கிப்பேரின்பம் மயக்கும் ஞானவொளியாதலின் மேவிய வவர்தமை...தீபமாகிய சிவனேபோற்றி என்றார். இதனை "பாசத்தைப்பற்றறுக்கலாகுநெஞ்சே. பாஞ்சோதி பண்டரங்கா பாவநாசா, தேசத்தொளிவிளக்கே தேவதேவே திருவாரூர்த் திருமூலத்தானாவென்று, நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின் றுள்கி நித்தலுஞ்சென்றடிமேல் வீழ்ந்துநின்று, ஏசற்றுநின்றிமையோ ரேறேயென்று மெம்பெருமா னென்றென்றே யேத்தாநில்லே.'' என்னுந் திருத்தாண்டகத்தானறிக. மற்றைததேவர்களும் அஷ்டமூர்த்தமும் ஆவான் என்பார், மாலோய்...பொருளே போற்றியென்றார். உனை யேததினன்றி யுயர்நிலை யேற்றுதற்குரியார் வேறிலையென்பார். உனை நாததமும்பிருக்க......இருநிலத்தே என்றார். இதனை "பாடவேண்டு நான்போற்றிநின்னையே பாடிநைந்துநைந் துருகிநெக்குநெக், காடவேண்டு நான் போற்றியம்பலத் தாடுநின்கழற் போதுநாயினேன், கூடவேண்டுநான போற்றியிபபுழுக் கூடுநீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம், வீடவேண்டு நான் போற்றி வீடுதந்தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.'' என்னு மருமைத் திருவாக்கானறிக.

திருவொற்றியூர் ஒருபாவொருபஃது.

திருவெண்காடர் பிரபந்தவுரை

முற்றிற்று.

நேரிசை வெண்பா.

சங்கோலிக்கும் வெண்காடர் சாற்று திருமுறைக்கு
அங்கை நெல்லிபோலுரையே யாக்கினன் - மங்காத
கங்கார் விளைகழனி கங்காங்குலனானூர்ச்
சிங்காரவேலன் தெரிந்து.

மெய்கண்டான் பொன்னடி வாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

திருப்பாடற்றிரட்டு.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய்வாழ்க்கையை யுடலையோம்பற்க
பிறந்தனவிறக்கு மிறந்தனபிறக்கு
தோன்றினமறையு மறைந்தனதோன்றும்
பெருத்தனசிறுக்கும் சிறுத்தனபெருக்கும்
உணர்ந்தனமறக்கும் மறந்தனவுணரும்
புணர்ந்தனபிரியும் பிரிந்தனபுணரும்
அருந்தினமலமாம் புனைந்தனவழுக்காம்
உவப்பனவெறுப்பாம் வெறுப்பனவுவப்பாம்
என்றிவையனைத்து முணர்ந்தனையன்றியும்
பிறந்தனபிறந்தன பிறவிகடோறும்
கொன்றனையனைத்து மனைத்துநினைக்கொன்றன
தின்றனையனைத்து மனைத்துநினைத்தின்றன
பெற்றனையனைத்து மனைத்துநினைப்பெற்றன
ஓம்பினையனைத்தையு மனைத்துநினையோம்பின
செல்வத்திருந்தனை தரித்திரத்தழுங்கினை
சுவர்க்கத்திற்சேர்ந்தனை நரகிற்கிடந்தனை
இன்பமுந்துன்பமு மிருநிலத்தருந்தினை
ஒன்றொன்றொழியா துற்றனையன்றியும்
புற்புதக்குரம்பை துச்சிலொதுக்கிடம்
என்னநின்றியங்கு மிருவினைக்கூட்டைக்
கல்லினும்வலிதாக் கருதினையிதனுள்

பிணையுநீரும் புறப்படுமொருபொறி
பீளுங்குறும்பி வெளிப்படுமொருபொறி
சளியுநீருந் தவழுமொருபொறி
உமிழ்நீர்கோழை பொழுகுமொருபொறி
வளியுமலமும் வழங்குமொருபொறி
சலமுஞ்சீயுஞ் சரியுமொருவழி
உள்ளுறத்தொடங்கி வெளிப்படநாறுஞ்
சட்டகமுடிவிற் சுட்டெலும்பாகும்
உடலுறுவாழ்க்கையை யுள்ளுறத்தேர்ந்து
கடிமலர்க்கொன்றைச் சடைமுடிக்கடவுளை
ஒழிவருஞ்சிவபெரும் போகவின்பத்தை
நிழலெனக்கடவா நீர்மையொடுபொருந்தி
எனதறநினைவற விருவினைமலமற
வரவொடுசெலவற மருளறவிருளற
இரவொடுபகலற விகபரமறவொரு
முதல்வனைத்தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ்சோதியை
அம்பலத்தரசனை யானந்தக்கூத்தனை
நெருப்பினிலரக்கென நெக்குநெக்குருகித்
திருச்சிற்றம்பலத் தொளிருஞ்சிவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே
சிவபெருமானைச் செம்பொனம்பலவனை
நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே.

(இ - ள்.) நினைமின்மனனே - மனமேநினைவாய், நினைமின்மனமே - மனமேநினைவாய், சிவபெருமானை - சிவபெருமானை, செம்பொன் - செவந்த பொன்னிலாகிய, அம்பலவனை - அம்பலவாணனை, நினைமின்மனனே - மனமேநினைவாய், நினைமின்மனனே - மனமேநினைவாய், அலகைத்தேரின் - பேய்த்தேர்போலவும், அலமரு - சுழலுகின்ற, காலின் - காற்றையும் (ஒத்த) உலகப்பொய்வாழ்க்கையை-பொய்யாகியவுலகவாழ்க்கையையும், உடலை (அவ்வகை) உடம்பையும், ஓம்பற்க - பாதுகாவாதிருக்க, பிறந்தன - பூமியிற் பிறந்தன அனைத்தும், இறக்கும் - இறந்துபோய்விடும், இறந்தன - கெட்டனவாகிய பொருள்கள் அனைத்தும், பிறக்கும் - மீண்டும்பிறக்கும், தோன்றின - உலகிற்றோன்றியபொருள்முழுதும், மறையும் - மறைந்தொழியும், மறைந்தன - மறைந்தபொருள்கள் அனைத்தும், தோன்றும் - மீண்டும்உண்டாம், பெருத்தன - பெருத்தபொருள்கள்முழுதும், சிறுக்கும் - சிறுத்தபொருள்களாம், சிறுத்தன - சிறுத்தபொருள்களனைத்தும், பெருக்கும் - பெருத்த பொருள்களாம்

உணர்ந்தன - அறிந்தவையனைத்தும், மறக்கும் - மறந்துபோம், மறந்தன - மறந்தவை முழுதும், உணரும் - உணவிற்கொள்ளும், புணர்ந்தன - சேர்ந்தவையெல்லாம், பிரியும் - நீங்காநிற்கும், பிரிந்தன - பிரிந்தபொருள்முழுதும், புணரும் - மீண்டுஞ்சேரும், அருந்தின - உண்ணப்பட்டவையனைத்தும், மலமாம் - மலமாய் நீங்கும், புனைந்தன - அணியப்பட்டவையெல்லாம், அழுக்காம் - அழுக்காகவிலகும், உவப்பன - களிக்கத்தக்கவையனைதும், வெறுப்பாம் - வெறுக்கத்தக்கனவாம், வெறுப்பன - வெறுக்கத்தக்கவை யனைத்தும், உவப்பாம் - களிக்கத்தக்கவையாம், என்று இவைஅனைத்தும் - என்று இவை முழுதும், உணர்ந்தனை - தெரிந்து கொண்டாய், அன்றியும் - இவை யல்லாமலும், பிறந்தன பிறந்தன - பலவாகப் பிறந்த, பிறவிகள் தோறும் - பிறப்புக்களில் எல்லாம், கொன்றனையனைத்தும் - பல வுயிர்களையுங்கொன்றாய், அனைத்தும் நினைக்கொன்றன - உன்னாற் கொல்லப்பட்ட அவைமுழுதும் உன்னைக்கொன்றன, தின்றனை யனைத்தும் - எல்லாப் பொருள்களையும் உணவாகத்தின்றாய், அனைத்தும் நினைத்தின்றன - அவையனைத்தும் உன்னையுணவாகக் கொண்டன, பெற்றனை யனைத்தும் - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பிறப்பிடமாயினை, அனைத்தும் நினைப்பெற்றன - அப்பெற்ற அனைத்தும் நின்னைப்பெற்றன, ஓம்பினை யனைத்தும் - எல்லாப் பொருள்களையுங் காப்பாற்றினை, அனைத்தும் நினையோம்பின - அவையனைத்து நின்னைக்காத்தன, செல்வத்துக்களித்தனை - செல்வத்தினால்களிப்படைந்திருந்தனை, தரித்திரத்து அழுங்கினை - தரித்திரகாலத்து வருந்தினாய், சுவர்க்கத்து இருந்தனை - (நல்வினையால்) சுவர்க்கத்தின்கண் இன்பந்துய்த்தாய், நரகிற் கிடந்தனை - பாவத்தாற் நரகத்திடர்ப்பட்டாய், இன்பமும் துன்பமும் - இன்பதுன்பங்களாகிய விரண்டினையும், இருநிலத்து - பெரியபூவுலகின்கண், அருந்தினை - அநுபவித்தாய், ஒன்றுஒன்று - மேற்கூறியஒவ்வொன்றினையும், ஒழியாது - நீங்காமல், உற்றனை - பொருந்தினாய், அன்றியும் - இவையன்றியும், புற்புதக்குரம்பை - நீர்க்குமிழியொத்த உடம்பு, துச்சில் ஒதுக்கிடம் - துச்சிலென்னும் ஒதுக்கிடத்தை யொத்தது, என்ன - என்றுகூறும்படி, நின்று இயங்கும் - பூமியில் சரிக்கின்ற, இருவினைகூட்டை - இருவினையாகிய பக்ஷிகள்தங்கும் கூட்டினை, கல்லினும் - மலையைக்காட்டிலும், வலிதாக - வன்மைகொண்டதாக, கருதினை - எண்ணினாய், இதனுள் - இக்கூடாகிய வுடம்பினுள், பீளையும் நீரும் - பீளையும் அதனுடனியைந்த நீரும், புறப்படும் ஒரு பொறி - ஒருபொறியின் வழியாக வெளிப்படும், மீளும் குறும்பி - வெளிப்படும் குறும்பி, புறப்படும் ஒருபொறி - ஒரு பொறியின்வழி வெளிப்படும், ஒருபொறி - ஒருபொறியின்வழி, உமிழ்நீர் - உமிழ்நீரும், கோழை - சிலேஷ்டுமமும், ஒழுகும் - வெளிப்பட்டொழுகும், ஒருவழி - ஒருவழியாக, வளியும் - அபானவாயுவும், மலமும் - மலமும், வழங்கும் - வெளிப்படும், ஒருவழி - ஒருவழியாக, சலமும் சீயும் - நீரும் சீயும், சரியும் - வெளிப்படும், (இத்தகைத்தாய்) உள்ளுறத்தொடங்கி - உள்ளிடந்தொடக்கமாக, வெளிப்படநாறும் - வெளிப்படாநிற்க நாறுகின்ற - சட்டகம் - உடம்பானது, முடிவில் - உயிர்

நீங்கிய காலத்து, சுட்டு எலும்பாகும் - சுடப்பட்டு எலும்பாந்தன்மைபெற்ற, உடல்உறு - தேகத்துடன் கூடியிருக்கிற, வாழ்க்கையை - வாழ்தலை, உள்ளுறத்தேர்ந்து - முழுதும் ஆராய்ந்து, கடிமலர்க்கொன்றை சடைமுடி - மணந்தங்கிய கொன்றைமலரைச் சடைமுடிக்கண்ணணிந்த, கடவுளை - சிவபெருமானை, ஒழிவரும் - நீங்குதலில்லாத, சிவபெரும்போகம் - சிவமாம்பெருவாழ்வைத் தருகின்ற, இன்பத்தை - இன்பத்தினை, நிழல் என - (பாசவெயிற்பட்டுக் களைப்புறுவோர்க்கு) நிழலெனவெண்ணி, கடவா - அந்நிழலைவிட்டு நீங்காத, நீர்மையோடு பொருந்தி - தன்மையுடன்பொருந்தி, எனது அற - எனதெனும்புறப்பற்று அற, நினைவு அற - நினைவுஒன்றும் நீங்க, இருவினை - நல்வினை தீவினைகளாலாகும், மலம் அற - மலவழுக்கு நீங்க, வரவொடுசெலவு - போக்கு வரவுகள், அற - நீங்க, மருள் அற - மயக்கம் நீங்க, இருள்அற-அஞ்ஞானஇருள் நீங்க, இரவொடு - இரவுடன், பகல் அற - பகலுந்தோன்றாது நீங்க, இகபரம் அற - இகத்திலும் பரத்திலும் உண்டாம் வினைகள் நீங்க, ஒரு முதல்வனை - ஒப்பற்ற முதற்கடவுளை, தில்லையுள் - திருக்கோயிலுள், முளைத்து எழும் - முளைத்தெழுந்த, சோதியை - சோதியுருக்கொண்டானை, அம்பலத்து - திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும், அரசனை - தேவராசனை, ஆனந்தக்கூத்தனை - சிவாநந்திகள் மனதில் நடிப்பானை, நெருப்பினில் - நெருப்பினிடத்து, அரக்குஎன-அரக்கைப்போல, நெக்குநெக்கு-மனம் பல்கால் நெகிழ்ச்சியடைந்து, உருகி - உருகுதலையடைந்து, திருச்சிற்றம்பலத்து - திருச்சிற்றம்பலத்து, ஒளிரும் - பிரகாசிக்கின்ற, சிவனை - சிவபெருமானை, நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே - மனனே நினைமின்மனனே நினைமின், சிவபெருமானை - சிவபெருமானை, செம்பொன் அம்பலவனை - சிவந்த பொன்னம்பலவனை, நினைமின்மனனே நினைமின்மனனே - மனனே நினைமின் மனனே நினைமின். எ - று.

(கு - ரை.) மனமே, இளமைநிலையாது, யாக்கைநிலையாது, செல்வம் நிலையாது என்பதைச் செம்மையும் ஆய்ந்து இறைவன் திருவடிநிழலைப் பொருந்தி யான் எனது அறநெருப்பினில் அரக்கென நெக்குருகித் திருச்சிற்றம்பலத்து ஒளிரும் ஆநந்தக்கூத்தனை நினைவாயாக நினைவாயாக என்பது.

இரண்டாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

காதளவோடிய கலகப்பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணுட னுடுங்.
காதலுங் கருத்துமல் லானின் னிருதாட்
பங்கயஞ்சூட்டப் பாக்கியஞ்செய்யாச்
சங்கடங்கூர்ந்த தமியேன்பாங்கிருந்
தங்கோடிங்கோ டலமருங்கள்வர்

ஐவர்கலகமிட் டலைக்குங்கானகம்
சலமலப்பேழை இருவினைப்பெட்டகம்
வாதபித்தங்கோழை குடிபுகுஞ்சீறூர்
ஊற்றைப்பின்றே லுதிரக்கட்டளை
நாற்றப்பாண்ட நான்முழத்தொன்பது
பீற்றத்துண்டம் பேய்ச்சுரைத்தோட்டம்
அடலைப்பெரிய சுடலைத்திடருள்
ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரம்
மாயாவிசார மரணப்பஞ்சரம்
சோற்றுத்துருத்தி தூற்றும்பத்தம்
காற்றிற்பறக்குங் கானப்பட்டம்
விதிவழித்தருமன் வெட்டுங்கட்டை
சதுர்முகப்பாணன் றைக்குஞ்சட்டை
ஈமக்கனலி லிடுசிலவிருந்து
காமக்கனலிற் கருகுஞ்சருகு
கிருமிகிண்டுங் கிழங்கஞ்சருமி
பவக்கொழுந்தேறுங் கவைக்கொழுகொம்பு
மணமாய்நடக்கும் வடிவின்முடிவிற்
பிணமாய்க்கிடக்கும் பிண்டம்பிணமேல்
ஊரிற்கிடக்க வொட்டாவுபாதி
காலெதிர்குவித்த பூளைகாலைக்
கதிரெதிர்பட்ட கடும்பனிக்கூட்டம்
அந்தரத்தியங்கு மிந்திரசாபம்
அதிருமேகத் துருவினுருநிழல்
நீரிற்குமிழி நீர்மேலெழுத்து
கண்டுயில்கனவிற் கண்டகாட்சி
அதனினும்பொல்லா மாயக்களங்கம்
அமையுமமையும் பிரானேயமையும்
இமையவல்லி வாழியென்றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங்காட்டி
ஆண்டுகொண்டருள்கைநின் னருளினுக்கழகே.

(இ - ள்.) காதளவு - காதின் அளவாக, ஓடிய - ஓடியுள்ள, கலகபாதக கண்ணியர் - பாதகத்தை விளைக்கும் கலகக்கண்ணினையுடைய அரிவையரது, மருங்கிற் - இடைக்கணுள்ள, புண்ணுடன் - புண்ணாகிய யோனியைப்பட்டு,

ஆடும் - சரிக்கின்ற, காதலும் கருத்தும் அல்லால் - ஆசையும் மனமும் அல்லாது, நின் இருதாள்பங்கயம் - தேவரீரது இணையடியாகிய தாமரைகளை, சூடபாக்கியம்செய்யா-முடிக்கண்ணணியப்பாக்கியம்செய்யாத, சங்கடம்கூர்ந்த - துன்பமிகுந்த, தமியேன் - துணையிலியாகிய அடியேனுடைய, பாங்கு இருந்து - உடனிருந்து, அங்கோடு இங்கோடு - அங்குமிங்கும், அலமரும் - சுழலுகின்ற, கள்வர் ஐவர் - பஞ்சேந்திரியங்களாகிய ஐந்து கள்வர்கள், கலகம் இட்டு - ஒருவரோடொருவர் கலகஞ்செய்து, அலைக்கும் - வருத்துகின்ற, கானகம் - காடு, சலமலபேழை - சலமுதலியமலங்கள்தங்கியபெட்டி, இருவினை - நல்வினைதீவினைகள் நிறைந்த, பெட்டகம் - பேழை, வாத பித்தம் கோழை - வாதபித்த சிலேஷ்டுமமாதிகள், குடிபுகும் நிலைத்திருக்கின்ற, சீறூர்-சிற்றூர், ஊத்தைபுல்தோல் - அழுக்குடனிறைந்த புல்லிய சருமமும், உதிரம் - செந்நீரும் (நிறைந்த,) கட்டளை - நிறைகருவி, நாற்றப்பாண்டம்-நாற்றமாகியபாண்டம், நான்முழத்து - நான்கு முழமாகிய, ஒன்பதுபீறல் - ஒன்பது கிழிபட்ட, துண்டம் - அறுகை, பேய்சுரைதோட்டம் - பேய்ச்சுரைக் கொடிகள்போன்ற வுள்ளுறுப்புகள்நிறைந்த தோட்டம், அடலைபெரிய - மிக்க சாம்பர்நிறைந்த, சுடலைதிடருள்-சுடலையாகிய மேட்டுள்ளிடம், ஆசைக்கயிற்றில்-ஆசையெனும் கயிற்றினால், ஆடும் - சுழலுகின்ற, பம்பரம் - பம்பரமென்னும் சுழற்கருவி, ஓயா - நீங்காத, நோய்க்கு இடம்-நோய்களுக்கு இருக்கை, ஓடும்-நீர்மேல் ஓடுகின்ற, மரக்கலம் - கப்பல், மாயாவிகாரம் - மாயையாகிய விகாரம், மரணப்பஞ்சரம் - மரணமடையுங்கூண்டு, சோற்றுத்துருத்தி-சோறுநிறைக்கும்தோற்றுருத்தி, தூற்றும்பத்தம்-காற்றில்தூற்றுங்கருவி, கானப்பட்டம், ஓசையுடன் கூடியகாற்றுமுடி, விதிவழி-இறைவன்விதிப்படி, தருமன் - யமன், வெட்டும்கட்டை - வெட்டுகின்றகட்டை, சதுர்முகப்பாணன் - பிரமனாகிய துன்னுவோன், தைக்கும் சட்டை - தைக்கின்ற சட்டை, ஈமக்கனலில் - சுடுகாட்டு நெருப்பில், இடு - வைக்கப்பட்ட, சிலவிருந்து - சிறுவிருந்து, காமக்கனலில் - காமமாகிய நெருப்பினால், கருகும் - சாம்பலாகாது கருகிக்கெடும், சருகு - சாரமிலாத்தழை, கிருமிகிண்டும் - புழுக்கள் கிண்டுகின்ற, கிழங்குஞ்சருமி, தோலுடனியைந்த கிழங்கு, பவக்கொழுந்து - பிறவியென்னு மிளந்தளிர், ஏறும் - ஏறிப்படருதற்கான, கவைகொழுகொம்பு - சிறு கிளைகள் கிளைத்துள்ள கொழுகொம்பு, மணமாய்நடக்கும் வடிவில் மணங்கொண்டு நடக்கும் வடிவத்துடன், முடிவில் - ஆயுண்முடிவில், பிணமாய்-பிணமாகி, கிடக்கும் பிண்டம் - (அசைவின்றிக் கிடக்கும் பிண்டம், பிணமேல் - பிணமானபின் எனிலோ, ஊரில்கிடக்க ஒட்டாத - ஊரினிடத்துச்சிறிதுபொழுதுந்தங்கவையாத, உபாதி - துன்பமுடையது, கால் எதிர் - காற்றிற்கெதிராக, குவித்த - குவியலாகச் சேர்த்துவைத்த, பூளை - பூளைப்பூ, காலைக்கதிர் எதிர்பட்ட - காலையிலெழும் சூரியனுக்கெதிர்ப்பட்ட, கடும் பனிகூட்டம் - கடிய பனியின் கும்மை, அந்தரத்து இயங்கும் - ஆகாயத்துச்சரிக்கும், இந்திர சாபம் - இந்திர வில், அதிரும் மேகத்து உருவின் - சப்திக்கின்ற மேகத்தையொத்த வுருவினையுடைய, அருநிழல் - அருகிய நீழல், நீரில்குமிழி - நீரிடத்துத்தோன்றி மறையு

நீர்க்குமிழி, நீர்மேல் எழுத்து - நீர்மேலெழுதிய எழுத்து, கண் துயில்கனவில் - உறங்குகையிலுண்டான கனவினிடம், கண்டகாட்சி - கண்ட கனத்தோற்றம், அதனினும் - அந்நிலையற்ற தோற்றரவினும், பொல்லா - கொடிய, மாயக்களங்கம் - மாயமாகிய குற்றமுள்ள பொருள், (இதனுடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கை) அமையும் அமையும் - போதும் போதும், பிரானே அமையும் - எம் தலைவனே போதும், இமயவல்லி - பர்வதராஜ புத்ரி, வாழி என்று ஏத்த - வாழ்க என்று துதிக்க, ஆநந்தத்தாண்டவம் காட்டி - ஆநந்தநடனத்தையடியேன் தரிசிக்குமாறு திருவருள்புரிந்து, ஆண்டுகொண்டருள்கை - அடிமைகொண்டருளுதல், நின் அருளினுக்கு - நின் திருவருளுக்கு, அழகு - அழகைத்தருவதாம். எ - று.

(கு - ரை.) இறைவ, மனத்தை வசித்துக் கலகத்தைச்செய்யும் கண்ணையுடைய அரிவையர் மருங்கிலுள்ள புண்ணின்கண் ஆசைவைத்துழலும் அடியேனுடனிருந்து, உழல்விக்கும் பஞ்சேந்திரியக் கள்வர் கலகமிட்டு வருத்துங் கானகத்தையும் நீர்க்குமிழியையும் நீர்மே லெழுத்தையும் ஒத்த இந்நிலையற்ற தேகத்துடன் கூடிப் புசித்த போகம் அமையுமமையும் இனியிமயவல்லி வாழியென்று ஏத்த ஆநந்தத்தாண்டவம் தரிசிப்பித்து ஆண்டுகொண்டருள்கை நின்னருளினுக்கழகாம். என்பது கருத்து. கள்வர் காட்டிற்செல்வோரை வருத்தல்போல் இந்திரியங்கள் ஒருவழிச் செல்லவொட்டாது ஆன்மாவைத் துன்புறுத்தலின் கள்வர் என்றார். கட்டளை என்பது, நிறைகருவி, இது கல்லறுக்குங் கருவிக்கும் பெயர். பாதமுதல் தலையளவு தேகத்தினளவு நான்கு முழமாதலால் நான்முழமெனவும், ஒன்பது துவாரமுள்ளதாதலால் ஒன்பது பீறல் எனவும் கூறினர். பீறல், கிழிந்ததுணி. உடலுள் குடல் முதலிய உறுப்புகளும் இரைப்பை முதலியவும் சுரையின் கொடிபோன்று பின்னப்பட்டும் சுருண்டு மிருத்தலின் பேய்ச்சுரைத்தோட்டம் என்றார். துருத்தி என்பது கொல்லனுலையூதும் தோற்கருவி. பத்தம் என்பது நாரா முதலியவற்றால் கட்டப்பட்டு பதர்நீக்கக் காற்றில் தூற்றும் ஒருவகை தூற்றும் கருவி. கானப்பட்டம் காற்றுத் தன்மீது படுங்காலத்து ஓசையிடுதலினதனை யவ்வாறு கூறப்பட்டது பெருந்தீக்குப் புன்மதகம் எரிக்கும்பொருளன்றாமாதலின் சிலவிருந்து என்றார். மணங்கொள்கையில் மாலையுங் கூறையுந் தரித்தல்போல் பிணமாகுங் காலும் தரித்தலின் மணமாப் ..பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் என்றார். பிணமானபின் ஊரில் தங்கவொட்டாது விரைவில் ஈமத்திடை வைக்க மற்றவா புகுதலின் ஊரிற்கிடக்கவொட்டா வுபாதி என்றார். இவ்வகைபலவகைப்பட்ட துன்பத்துடனியைந்த தேகத்துட னிருத்தல் பொறாதார அமையு மமையுமென்றார்.

மூன்றாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல்கடையப் படுங்கடுவெண்ணெயைத்
திருமிடற்றடக்கிய சிவனேயடைக்கலம்
அடங்கலுமடக்கிடுங் கடுங்கொலைக்காலனைக்
காலெடுத்தடக்கிய கடவுணின்னடைக்கலம்
உலகடங்கலும்படைத் துடையவன்றலைபறித்
திடக்கையிலடக்கிய விறைவநின்னடைக்கலம்
செய்யபொன்னம்பலச் செல்வநின்னடைக்கலம்
ஐயநின்னடைக்கல மடியநின்னடைக்கலம்
மனவழியலைந்திடுங் கனவெனும்வாழ்க்கையும்
விழுப்பொருளறியா வழுக்குறுமனனும்
ஆணவமலத்துதித் தளைந்ததினுளைந்திடு
நினைவைப்புழுவென நெளித்திடுசிந்தையும்
படிறும்பாவமும் பழிப்புறுநினைப்பும்
தவறுமழுக்காறு மிவறுபொச்சாப்பும்
கவடும்பொய்யும் சுவடும்பெருஞ்சினம்
இகலுங்கொலையு மிழிப்புறுபுன்மையும்
பகையுமச்சமுந் துணிவும்பனிப்பும்
முக்குணமடமையு மைம்பொறிமுயக்கமும்
இடும்பையும்பிணியு மிடுக்கியவாக்கையை
உயிரெனுங்குருகுவிட் டோடுங்குரம்பையை
எலும்பொடுநரம்புகொண் டிடையிற்பிணித்து
கொழுந்தசைமேய்ந்து மொழுக்குவிழுங்குடிலைச்
செழும்பெழுவுதிரச் சிறுபுழுக்குரம்பையை
மலவுடற்குடத்தைப் புலவுடற்புட்டிலைத்
தொலைவிலாச்சோற்றுத் துன்பக்குழியைக்
கொலைபடைக்கலம்பல கிடக்குங்கூட்டைச்
சலிப்புறுவினைப்பல சரக்குக்குப்பையைக்
கோட்சரக்கொழுகும் பீற்றக்கோணியைக்
கோபத்தீமூட்டுங் கொல்லன்றுருத்தியை
ஐம்புலப்பறவை யடையும்பஞ்சரத்தை
புலராக்கவலை விளைமரப்பொதும்பை

ஆசைக்கயிற்றி லாடும்பம்பரத்தைக்
காசிற்பணத்திற் சுழலுங்காற்றாடியை
மக்கள்வினையின் மயங்குந்திகிரியைக்
கடுவெளியுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச்சரக்கொடு பவக்கடல்புக்குக்
காமக்காற்றெடுத்தலைப்பக்
கெடுவழிக்கரைசேர் கொடுமரக்கலத்தை
இருவினைவிலங்கொடு மியங்குபுற்கலனை
நடுவன்வந்தழைத்திட நடுங்கிடும்யாக்கையைப்
பிணமெனப்படுத்தியான் புறப்படும்பொழுதுநின்
அடிமலர்க்கமலத்துக் கபயநின்னடைக்கலம்
வெளியிடையுருமிடி யிடித்தெனவெறித்தெழுங்
கடுநடைவெள்விடைக் கடவுணின்னடைக்கலம்
இமையாநாட்டத் திறையேயடைக்கலம்
அடியார்க்கெளியா யடைக்கலமடைக்கலம்
மறையவர்தில்லை மன்றுணின்றாடிக்
கருணைமொண்டலையெறி கடலேயடைக்கலம்
தேவருமுனிவருஞ் சென்றுநின்றேத்தப்
பாசிழைக்கொடியொடு பரிந்தருள்புரியும்
எம்பெருமானின் னிணையடிக்கபயம்
அம்பலத்தரசே யடைக்கலமுனக்கே.

இ - ள். பால்கடல் - க்ஷீராப்தியில், கடையப்படும் - (தேவர்களால்) கடைந் தெடுக்கப்பெற்ற, கடுவெண்ணெயை - விடமாகிய வெண்ணெயை, திருமிடற்று - ஸ்ரீகண்டத்திலே, அடக்கிய - அடக்கிவைத்த, சிவனே - சிவ பெருமானே, அடைக்கலம - அடியேன் உன் கையடை, அடங்கலும் - எல் லாவற்றையும், அடக்கிடும் - அடக்குகின்ற, கடுகொலைகாலனை - கடுமையான கொலைத்தொழில்புரியும் யமனை, காலெடுத்து - திருவடி தூக்கியுதைத்து, அடக்கிய - அடக்கிவிட்ட, கடவுள் - கடவுளே, நின் அடைக்கலம் - அடி யேன் உன் கையடை, உலகு அடங்கலும் படைத்துடையவன் - உலகமுழு தும் சிருஷ்டித்தவனாகிய பிரமாவின், தலையறுத்து - ஒரு தலையைக்கிள்ளி, இடக்கையில் அடக்கிய - இடது கரத்தில் தரித்துக்கொண்ட, இறைவ - தலைவனே, நின் அடைக்கலம்-அடியேன் உன்கையடை, செய்ய - செவ்விய, பொன் னம்பலச் செல்வ - பொன்னம்பலத்தி லெழுந்தருளிய செல்வனே, நின் அடைக்கலம் - அடியேன் உன்கையடை, ஐய - ஐயனே, நின் அடைக் கலம் - உன் கையடை, அடியன் நின் அடைக்கலம் - அடியே னுன்னடை

க்கலம், மனவழி அலைத்திடும் - மனத்தின் வழியே யலைக்கப்படுகின்ற, கனவு என்னும் வாழ்க்கையும் - சொப்பனத்துக்கு ஒப்பாகிய வாழ்வும், விழுப்பொருள் அறியா - மேன்மையாகிய பொருளை யறியாத, அழுக்கு உறு மனனும் - அழுக்கடைந்தமனமும், ஆணவமலத்து உதித்து - ஆணவமலத்தின்கண்பிறந்து, அளைந்து அதில் உளைந்திடும் - கலந்து அதிலேயே உழைத்துக்கொண்டிருக்கும், நிணைவைப் புழுவென - நிணத்திலுண்டாம் புழுப்போல, நெளிந்திடு சிந்தையும் - நெளியாநின்ற சிந்தனையும், படிறும் - வஞ்சகமும், பாவமும் - பாவமும், பழிப்பு உறுநினைப்பும் - பழித்தற்குரிய நினைப்பும், தவறும் - குற்றமும், அழுக்காறும் - பொறாமையும், இவறுபொச்சாப்பும் - மிகுந்த மறதியும், கவடும் - வஞ்சகமும், பொய்யும் - அசத்தியமும், சுவடும் - (இவற்றின்) தழும்பும், பெருஞ்சின இகலும் - பெருங்கோபத்தின் வல்லபமும், கொலையும் - கொலைத்தொழிலும், இழிப்பு உறு புன்மையும் - இழிவுபடுத்தற் குரிய இழி தொழில்களும், பகையும் - சத்துருத்துவமும், அச்சமும் - பயமும், துணிவும் - துணிதலும், பனிப்பும் - நடுக்கமும், முக்குணமடமையும் - முக்குணவசத்தாலுண்டான அறியாமையும், ஐம்பொறி முயக்கமும் - ஐம்பொறியிணிணக்கமும், இடும்பையும் - துன்பமும், பிணியும் - வியாதிகளும் (ஆகிய இவற்றை) இடுக்கிய - கைக்கொண்டிருக்கின்ற, ஆக்கையை - உடம்பை, உயிர் என்னும் குருகு - உயிர் என்கிற பறவையானது, விட்டு ஓடும் குரம்பையை - விட்டு ஓடா நின்ற கூட்டை, எலும்பொடு நரம்புகொண்டு - எலும்பையும் நரம்பையுங்கொண்டு, இடையில் பிணித்து - இடையிலே கட்டி, கொழுந்தசை மேய்ந்து - கொழுமையாகிய, மாமிசத்தினால் மூடப்பட்டு, மொழுக்குவிழும் குடிலை - மெழுகியிருக்குங் குடிசையை, செழும்பு எழு உதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை - செழுமையுண்டாகிய உதிரமயமான சிறியபுழுக்கள்பொருந்திய கூட்டை, மலவுடல் குடத்தை - மலவுடம்பாகிய குடத்தை, புலவு உடல்புட்டிலை - புலவுடம்புப் புட்டியை, தொலைவு இல்லா - நீக்கமில்லாத, சோற்றுத் துன்பக்குழியை - சோற்றினால் தூர்க்கப்பட்ட துன்பமாகிய பள்ளத்தை, கொலைபடைக்கலம் பலகிடக்கும் கூட்டை - கொலைக்குரிய பல ஆயுதங்கள் தங்கியிருக்கிற கூட்டினை, சலிப்பு உறுவினைப்பல சரக்குப்பையை - சலித்தற்குரிய வினைகளென்கிற பல சரக்குகளின் குவியலை, கோள்சரக்கு ஒழுகும் பீறல் கோணியை - துன்பச்சரக்குகள் சிந்துகின்ற கிழிச்சற்கோணியை,, கோபத்தீமூட்டும் கொல்லன் துருத்தியை - கோபமாகிய தீயை மூள்விக்கின்ற கொல்லனது துருத்தியை, ஐம்புலப்பறவை அடையும் பஞ்சரத்தை - ஐம்புலன்கள் என்கிற பறவைகள் சேர்கின்ற கூட்டை, புலராகவலை விளைமரப்பொதும்பை - அழியாத விசனங்கள் விளைதற்கிடமான மரப்பொந்தை, ஆசைக் கயிற்றில் ஆடும் பம்பரத்தை - ஆசையாகிய கயிற்றினால் ஆட்டப்படுகிற பம்பரத்தை, காசில் பணத்தில் சுழலுங் காற்றாடியை - காசிலும் பணத்திலும் சுழலாநின்ற காற்றாடியை, மக்கள் வினையின் மயங்கும் திகிரியை - மக்களது செய்வினையால் மயங்குகின்றசக்கரத்தை, கடுவெளி உருட்டிய

சகடக்காலே - கடுவெளியிலுருட்டின வண்டிச்சக்கரத்தை. பாவச்சரக்கொடு-பாவமாகிய சரக்குகளுடன், பவக்கடல் புக்கு - பிறவியாகியகடலிற் புகுந்து, காமக்காற்று எடுத்து அலைப்ப - காமமென்கிற காற்றானது அலைத்தலால், கெடுவழிக்கரைசேர் - கெட்டவழியாகிய கரையினையடைகின்ற, கொடுமரக் கலத்தை - கொடியமரக்கலத்தை, இருவினை விலங்கொடும் - இருவினையாகிய சங்கிலிகளுடன், இயக்குபுற்கலனை - சஞ்சரிக்கிற வுயிரை, நடுவன் வந்து அழைத்திட - யமன் வந்துவிளிக்க, நடுங்கிடும் யாக்கையை - நடுக்கமெய்துகின்றவுடலை, பிணம் எனப்படுதெதி - பிணத்தன்மையாக்கி, யான் புறப்படும் பொழுது - அடியேன் வெளிப்படும்போது, நின் - உனது, அடி - திருவடியென்கிற, மலர்க்கமலத்துக்கு - தாமரைமலருக்கு, அபயம் - அபயம், நின் அடைக்கலம்-உன் கையடை, வெளியிடை - ஆகாயத்திலே, உரும் இடியிடித்தென - இடி இடித்தாற்போல, வெறித்து எழும் - மதித்தெழாநின்ற, கடுநடை - வேகமாகிய நடையினையுடைய, வெள்விடை - வெண்மையாகிய விடபத்தையுடைய, கடவுள் - கடவுளே, நின் அடைக்கலம் . உன்கையடை, இமையாநாட்டத்து-இமையாத கண்ணினையுடைய, இறையே அடைக்கலம்-இறைவனே அடைக்கலம், அடியார்க்கு எளியாய் - அடியவர்க்கெளியவனே, அடைக்கலம் அடைக்கலம் - கையடைகையடை, மறையவர் - அந்தணர்வசிக்கின்ற, தில்லைமன்றுள் - தில்லையம்பலத்தில், நின்று ஆடி - நின்று ஆனந்தக் கூத்தாடி, கருணைமொண்டு-கிருபையை முகந்து, அலையெறி - அலைகளாக வீசுகின்ற, கடலே அடைக்கலம் - இன்பசமுத்திரமே அடைக்கலம், தேவரும் - தேவர்களும், முனிவரும் - முனிவர்களும், சென்று நின்றுஏத்த-போய் நின்று துதிசெய்ய, பாசிழைக்கொடியொடு - பசியபொன்னாபரணங்களையணிந்தகொடிபோல்பவளாகிய உமாபிராட்டியோடு, பரிந்து அருள்புரியும் - இரங்கியருள்புரிகின்ற, எம்பெருமான்-எம்பிரானே, நின் இணையடிக்கு அபயம்-உன் திருவடியிணைக்கு அபயம், அம்பலத்து அரசே-பொன்னம்பலத்துக்கு இறைவனே, உனக்கே அடைக்கலம்-உனக்கே அடியேன்கையடை, எ-று.

திருப்பாற்கடலிலுதித்த விஷமாகிய வெண்ணெயைத் திருமிடற்றிலடக்குதல், எல்லா வுயிர்களையும் அடக்கும் ஆற்றலுள்ள யமனைத்திருவடியாலுதைத்தடக்குதல் முதலிய அற்புதச்செயல்களைச்செய்த தில்லையம்பலத்தலைவனே கனவினையொத்த இப்பொய்வாழ்வினையும் இப்பொய்யுடம்பினையும் விலகி நான் வெளிப்படும்போது உன் திருவடியிணையே, எனக்குக் கதி என்பது கருத்து.

நான்காவது

கச்சித்திருவகவல்.

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறவியு மானுடத்துதித்து
மலைமகள்கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுகாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து காதல்கொண்டாடும்
மானிடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமாக்க டெளிவுறக்கேண்மின்
முள்ளுங்கல்லு முயன்றுநடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்செனவுரைத்தும்
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்காற்
றுள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்
நெடுமுடளுங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச்சீப்பாய்ந்தேறி
உகிரார்கீற வுலர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப்பார்த்து முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க்குரைப்பேன்
நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள்வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவியிங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென்றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்குமேவிய கழுத்தைப்
பாரினிலினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்புமூத்தையு மேவியவாயைத்
துப்புமுருக்கின் றூய்மலரென்றும்

அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தெனமொழிந்தும்
நீருஞ்சளியு நின்றுநின்றொழுகும்
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையோட் டின்முளைத்தெழுந்த
சிக்கின்மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நச்சிச்செல்லு நரகவாயில்
தோலுமிறைச்சியுந் துதைந்துசீப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூமைக்கடவழி தொளைபெறுவாயில்
எண்சாணுடம்பு மிழியும்பெருவழி
மண்பாற்காமங் கழிக்குமறைவிடம்
நச்சிக்காமுக நாய்தானென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயில்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சவலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி
உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியும் வாயிற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாயில
இத்தைநீங்க ளினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி

மெச்சிச்சிவபத வீடருள்பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை
அண்டரண்டமு மனைத்துள புவனமும்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

(இ-ள்.) திருமால்பயந்த திசைமுகன் - விஷ்ணுமூர்த்தி பெற்ற சதுர்முகப் பிரமதேவன், அமைத்துவரும்-சிருட்டித்துவருகின்ற, ஏழ்பிறவியும்-எழுவகைப் பிறவிகளினும், மானுடத்துஉதித்து - மனிதஜனனத்திலுதித்து, மலைமகள்கோமான - உமாதேவியின் தலைவனாகிய சிவபெருமானது, மலர் அடி இறைஞ்சி - மலரப்பாதங்களைப் பணிந்து, குலவிய - விளங்குகின்ற, சிவபதம் குறுகாது - சிவபதவியை யடையாமல், அவமே - வீணாக, மாதரைமகிழ்ந்து-பெண்களை இச்சைகொண்டு, காதல்கொண்டாடும் - ஆசையினைப் பாராட்டாநின்ற, மானிடர்க்கு எல்லாம் - மாந்தர்கள் யாவர்க்கும், யான் எடுத்து உரைப்பேன் - அடியேனெடுத்துச் சொல்லுவேன், விழிவெளிமாக்கள் - புறக்கண்களையுடைய மாந்தர்களே, தெளிவுறக்கேண்மின்-நீங்கள்தெளிவடையக் கேளுங்கள், முள்ளும்கல்லும் - முள்ளின்மீதும் கல்லின்மீதும், முயன்றுநடக்கும் - முயன்றுநடக்கின்ற, உள்ளங்காலை - உள்ளங்கால்களை, பஞ்சுஎனஉரைத்தும் - பஞ்சென்று சொல்லியும், வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால் - வெள்ளெலும்பினாலே யாக்கப்பெற்ற கணைக்காலை, துள்ளும் - துள்ளுகின்ற, வரால் எனச்சொல்லி - வரால் மீன்களென்று கூறி, துதித்தும் - புகழ்ச்சி செய்தும், தசையும் எலும்பும் - மாமிசமும் எலும்பும், தக்க - பொருந்திய, புன்குறங்கை - புல்லியதொடையை, இசையும் - பொருந்துகின்ற, கதலித் தண்டென இயம்பியும் - வாழைத்தண்டு எனக்கூறியும், நெடும் உடல்தாங்கி நின்றிடும் இடையை - நெடிய உடம்பைச் சுமந்துநிற்கும் மருங்குலை, துடி பிடி என்றுசொல்லி துதித்தும் - உடுக்கையென்றும் பிடியென்றும் சொல்லிப் புகழ்ந்தும், மலமும் சலமும் - மலமும் நீரும், வழும்பும் திரையும் - நிணமும் திரைச்சலும், அலையும்வயிற்றை - தங்கியசைகின்ற வயிற்றை, ஆல்இலையென்றும் - ஆலிலையெனக் கூறியும், சிலந்திபோல - கொப்புளம்போல, கிளைத்து - இரண்டாகி, முன்எழுந்து - முற்பக்கத்தில் தோன்றி, திரண்டு - திரட்சிபெற்று, விம்மி-பூரித்து, சீப்பாய்ந்து ஏறி - சீப்பெருகியேறி, உகிரால்கீற - நகத்தாற்கிழிக்க, உலர்ந்து - உலர்ந்துபோய், உள் உருகி - மனமுருகி, நகுவார்க்கு இடம்ஆய் - நகைப்பவர்களுக்கு இடந்தருவதாகி, நான்று வற்றும்-தொங்கி வற்றிப்போகிற, முலையைப்பார்த்து - ஸ்தனங்களைக்கண்டு, முளரிமொட்டுஎன்றும் - தாமரை மொக்கென்றும், குலையும் - குழறுகின்ற, காமக்குருடர்க்கு - காமக்குருடருக்கு, உரைப்பேன் - சொல்லுவேன், நீட்டவும் முடக்கவும் - நீட்டுவதற்கும் முடக்குவதற்கும், நெடும்பொருள் வாங்க

வும் - பெரிய பொருள்களை ஏற்றுக்கொள்ளவும், ஊட்டவும் - உண்பிக்கவும், பிசையவும் - பிசையவும், உதவிஇங்கு இயற்றும் - இங்கே தொழில்புரிகின்ற, அங்கையைப்பார்த்து - அழகியகைகளைப்பார்த்து, காந்தள்என்று உரைத்தும் - காந்தள்மலர் என்றுகூறியும், வேர்வையும் - வெயர்வும், அழுக்கும் - அழுக்கும், மேவிய - பொருந்திய, கழுத்தை - கண்டத்தை, பாரினில் - பூமியில், இனிய கமுகு என பகர்ந்தும் - இனிமையாகிய கமுகென்று கூறியும், வெப்பும் ஊத்தையும் மேவியவாயை-தீநாற்றமும் ஊத்தையுந் தங்கியவாயை, துப்பு - பவளம், தூ - புநிதமாகிய, முருக்கின் மலர்என்றும் - முருக்கமலர் என்று சொல்லியும், அன்னமும் கறியும் - அன்னத்தையும் கறிகளையும், அசைவிட்டு இறக்கும் - மென்று இறக்குகின்ற, முன்னியபல்லை - முற்பட்ட பல்லை, முத்து எனமொழிந்தும் - முத்தென்று கூறியும், சீரும்சளியும் நின்று நின்று ஒழுகும் - சலமும்சளியும் நின்றுநின்றொழுகுகின்ற, கூரியமூக்கை - கூர்மைபொருந்திய நாசியை, குமிழ்எனக் கூறியும் - குமிழம்பூவென்று கூறியும், தண்ணீர்பீளை தவிராது ஒழுகும் - தண்ணீரும் பீளையும் நீங்காமல் சிந்துகின்ற, கண்ணைப்பார்த்து - கண்களைப் பார்த்து, கழுநீர் என்றும் - கழுநீர்மலர்என்று கூறியும், உள்ளும் - உள்ளிடத்துநின்றும், குறும்பி ஒழுகும்காதை - குறும்பி யொழுகுகின்ற காதை, வள்ளைத்தண்டின் வளம் என வாழ்த்தியும் - வள்ளைத்தண்டின் வளமையுள்ளதென்று புகழ்ந்து கூறியும், கையும் எண்ணெயும் கலவாது ஒழியின் - கையும் எண்ணெயும் சேராது நீங்கினால், வெய்யவதரும் - வெப்பமாகிய நோய்களை யுண்டுசெய்யும், பேனும் விளையத்தக்க - (அம்மட்டில் நீங்காது) பேனும் விளைதற்குரிய, தலையோட்டில் முளைத்தெழுந்த - தலையோட்டின்மேல் முளைத்துத் தோன்றிய, சிக்கின் மயிரை - சிக்கோடுகூடிய மயிரை, திரள்முகில் என்றும் - திரண்டமேகமென்று கூறியும், சொற்பலபேசி துதித்து - பலசொற்களாற் புகழ்ந்துசொல்லி, நீங்கள் நச்சிச்செல்லும் - நீங்கள்விரும்பி அடைகின்ற, நரகவாயில் - நரகவாசல், தோலும் இறைச்சியும் துதைந்து - தோலும் சதையும் நெருங்கி, சீயாயும்-சீப்பெருகுகின்ற, காமப்பாழி - காமக்குகை, கருவிளைகழனி - பிறவிப்பயிர்விளைகின்ற வயல், தூமைக்கடவழி - தூமையொழுகாநின்ற பெருவழி, தொளைபெறுவாயில் - தொளைப்பெற்றவாயில், எண்சாண் உடம்பும் - எண்சாணுடலும், இழியும் - இறங்கிவருதற்குரிய, பெருவழி - பெரியவழி, மண்பால்காமம் - மண்ணுலகத்தாரிடத்துள்ள காமத்தை, கழிக்கும் - கழிக்கின்ற, மறைவிடம் - மறைவான இடம், காமுகநாய்தான் என்றும் நச்சி - காமுகன் என்கிற நாய் எப்போதும் ஆசைப்பட்டு இச்சித்திருக்கும் - ஆசித்திருக்கிற, இடைகழிவாயில் - திட்டிவாசல், திங்கள் சடையோன் - சந்திரனை யணிந்த சடையை யுடைய சிவபெருமானது, திருவருள் இல்லோர் - திருவருள் சிறிதும் பெற்றிலாதவர்கள், தங்கித்திரியும்-தங்கித்திரிகின்ற, சவலைப்பெருவழி-சவலையாகிய பெரியவழி, புண்இதுஎன்று - இது புண்ணென்றுணர்ந்து, புடவையைமூடி - புடவையால் மூடி, உள்நீர்பாயும் - உள்ளே நீர்பெருகு

இன்ற, ஓகைச்செழுபுண் - ஆடவர்க்கு உவப்பைச் செய்கின்ற செழியபுண், மால்கொண்டு - ஆசையுற்று, அறியாமாந்தர் - அறியாமையுள்ள மானுடர், புகும்வழி - நுழையும்வழி, நோய்கொண்டு - வியாதியுற்று, ஒழியா - நீங்காத, நண்ணியர் - அற்பர், போம்வழி - போகின்றவழி, தருக்கியகாமுகர் - செருக்கடைந்த காமுகர்கள், சாரும்படுகுழி - அடைகின்ற படுபள்ளம், செருக்கிய - செருக்கடைந்த, காமுகர் - காமவான்கள், சேரும்-அடைகின்ற, சிறுகுழி - சிறுபள்ளம், பெண்ணும் ஆணும் - பெண்களும் ஆண்களும், பிறக்கும்- ஜனிக்கின்ற, பெருவழி - பெரியவழி, மலம்சொரிந்து இழியும் வாயிற்கு அருகே - மலத்தைச்சொரிந்து இழிவடைந்திருக்கிற வாசலுக்கருகில், சலம் சொரிந்து இழியும் - நீரைச்சொரிந்திழிந்த, தண்ணீர்வாயில் - தண்ணீர் வாசல், இத்தை-(இவ்வகைய இழிதகைமைகளுக்கிடனாகிய) இதனை, நீங்கள் இனிதெனவேண்டா - நீங்கள் இனியதென்று நினைக்கவேண்டா, பச்சிலை இடினும் - பச்சிலையைக்கிள்ளி யருச்சித்தாலும், பத்தர்க்கு இரங்கி - அடியர் களுக்கிரக்கமுற்று, மெச்சி - கொண்டாடி, சிவபதம் - சிவபதமாகிய, வீடு அருள்பவனை - மோக்ஷத்தை யநுக்கிரகிப்பவனை, முத்திநாதனை - முத்திக்குத் தலைவனை, மூவாமுதல்வனை - அழியாமுதல்வனை, அண்டா அண்டமும் - தேவலோகமும், அனைத்துளபுவனமும் - வேறுயுள்ள எல்லா லோகங்களும் (ஆகிய இவற்றை) கண்ட - படைத்த, அண்ணலை - பெரியோனை, கச்சியில் கடவுளை - திருக்கச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளை, ஏகநாதனை - தனிமையாகிய இறைவனை, போகமாதரை - அநுபவத்துக்குரிய மங்கையாகளை, போற்றுதல் ஒழிந்து - பேணுதலைநீங்கி, இணையடி-உபயதிருவடியை, இறைஞ்சுமின் - பணியுங்கள், எ-று.

ஏழ்பிறவி - தேவர், மக்கள், விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. மானிடப்பிறவி பெறுதற்கரிதா யிருப்பவும் அதனைப்பெற்ற மானிடரே, நீங்கள் மாதருடைய அவயவங்களை விரும்பிப் பலவாறு வர்ணித்துரைத்து மீளாத நரகத்துக் காளாகிறீர்களே, இவ்விழிதகைமையை விட்டு முத்தியை யருள்வோனாகிய நித்தியன் திருக்கச்சிச் சிவபெருமான் அவனை வழிபட்டு அவனது திருவடியை வணங்குங்கள் என்று தாமுணர்ந்த நலத்தினை யடியாா பலர்க்கும் உபதேசமுறையாகக் கூறி வற்புறுத்தியது காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

Kalaignana Malikai Series No 3 & 4

உ

சிவமயம்

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டும்,

அருட்புலம்பல்.

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்

மூலமும்,

சென்னை நகரத்துச

சில செந்தமிழ் வித்வசிகாமணிகளால்

இயற்றப்பட்ட

கருத்துரையும்,

இவை

ஸ்ரீ பெரும்பூதூர்

இராமசாமி முதலியார் குமாரர்

S. R மாணிக்க முதலியாரால்

சென்னை,

அமெரிக்கன் டைமெண்ட் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பிங்கள வருடம் கும்பரவிமீ

1918.

Copy-right Registered.

இதன் விலை] [ரூபா 1—8—0

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார் திருநக்ஷத்திர வெண்பா.

ஓங்குதிரு வெண்காட் டுயரடிகள் தண்ணருளைப்
பாங்குபெற வேபெற்ற பத்ரகிரி—யாங்கொளியாய்ச்
சித்திரை மாமகத்திற் சேர்ந்தனனே மாமருதூர்க்
கத்த னருளிற் கலந்து.

பூவை - மணவழகு இயற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமாலை.

திருக்கச்சியில்

திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும்
ஏகாம்பரரைத் துதித்துக் கூறியபடியால்
இப்பெயர் பெற்றது.

அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற்
றிறந்தான்பெருமையை யென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்.) அறம்தான் இயற்றும் அவனிலும்-(அகந்தூய்மையாய்) இல்லறத்தில் நடக்கவேண்டியதருமங்களை முறையுறச்செய்துமறுமைக்கண் சுவர்க்காதி பதங்களைப்பெறும் இல்லறத்தானிலும், இல்லம் துறந்தான் - கிருகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு நீங்கியபுறப்பற்று அற்றவன், கோடியதிகம்-ஒரு கோடிபாகம் உயர்ந்தவனாவான், உள்ளத்துறவுடையோன் - அகப்பற்றற்ற சந்நியாசி, அவனில் - முன்னர்க்கூறிய இல்லத்துறவியிலும், சதகோடி - நூறுகோடிபங்கு உயர்ந்தவனாகிறான், மறம்தான்அற - தீவினையாகிய துன்பங்கணீங்க, கற்று - அறிவுநூல்களைக்கற்று, அறிவோடிருந்து - நல்லறிவுதலைப்பட்டு, இருவாதனையற்று-புண்யபாபங்களின் செயலற்று, இறந்தான்-உலகவொழுக்கநீங்கித்தவ வொழுக்கங்கைக்கொண்ட மகாதுறவியின் பெருமையை-சிறப்பினை, என்சொல்லுவேன்-என்னவென்று கூறுவேன், கச்சிஎகம்பனே-திருக்கச்சிக்கண் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும், ஏகாம்பர நாதனே. எ-று.

(கு - ரை.) அறமாவது-மனுமுதலிய நூல்களில்விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம் அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது - அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டபிரமசாரியமுதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகல், வழக்காவது-ஒருபொருளைத் தனித்தனியே யென்தென தென்றிருப்பார் அது காரணமாகத்தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற்செல்வது, அதுகடன் கோடன்முதற்பதினெட்டுப்பதத்ததாம், தண்டமாவது - அவ் வொழுக்க நெறியினும்; வழக்குநெறியினும் வழீஇனரை

அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல். இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்தும் அரசன் கொண்டாளுதற் பயத்தவன்றி ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்குறுதி பயத்தற் சிறப்பில வாகலானும், அவைதாம், நூலானேயன்றி உணர்வு மிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை யொழித்து ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே யறமெனக் கொள்ளப்பட்டதென, ஆசிரியர் பரிமேலழகராற் கூறப்பட்டது. ஆதலின் அவ்வொழுக்கமே யீண்டு அடிகளாலும் அறமெனப்பட்டது. அதுதான் நான்குநிலைத்தாய் வருணங்கட்டோறும் வேறுபாடுடைமையின் சிறுபான்மையவாகிய அச்சிறப் பியல்புகளொழித்து எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந்துறவறமென இருவகையாற் கூறப்பட்டது. அவற்றுள் இல்லறமாவது - இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச்சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவது. துறவறமாவது - புறமாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாயபற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கிவிடுதல். இத்துறவை மேற்கொண்டோன் துறவி. அத்துறவி, குடீசன், பகூதன், ஹம்ஸன், பரமஹம்ஸன் என நால்வகையர். இதனை விரிக்கிற்பெருகும். இதில் மறந்தானறக்கற்றிருவாதனையற்றவன் மஹாஞானி அவனது பெருமை கூறுதிலருமையாம். "கன்றுதலின்றி யாறிக்கழிந்த காமத்தனாகி, யொன்ற வெவ்வுயிருந்தன்னையொக்கவே யுணருஞானி, சென்றதோர்நெறி பின்செல்வன் சென்னிமேலவன் காற்றூளி. துன்றுமேற் சுத்தனாவேனெனு மிது துணிவிற்கொண்டே" என்பதாலறிக. (1)

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கியழுவார் மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே

(இ-ள்.) கட்டிஅணைத்திடும் - கட்டி யணைத்துக் கொள்ளும், பெண்டிரும் - மனைவியரும், மக்களும் - பிள்ளைகளும், காலத்தச்சன் - யமனாகிய தச்சன், வெட்டிமுறிக்கும் - வெட்டி முறித்துவிடுகின்ற, மரம்போல் மரத்தைப்போல், சரீரத்தை - தேகத்தை, வீழ்த்திவிட்டால் - விழும்படி செய்து விட்டால், கொட்டிமுழக்கி-பலபறைகளையடித்துமுழக்கி, அழுவார்-அழாநிற்பர், மயானங்குறுகி - இடுகாட்டினை நெருங்கி, அப்பால் - அம்மயானத்தைக் கடந்து, எட்டி - தாண்டி, அடி - தமது கால்களை, வைப்பரோ - வைப்பார்களோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) கட்டி அணைத்திடும், என்பதனைப் பிரித்துக் கட்டிடும் பெண்டிரும், அணைத்திடும் மக்களும் எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம். கட்டி அணைத்திடும் என்பது இருவினை முதலியொருவினை, இம்மைக்கும் மறுமை

க்கும் உறுதி பயப்பக்கொள்ளும் மனைவியரும் மக்களும் என்பார், கட்டியணைத்திடும் பெண்டிரும் மக்களும் என்றார். உறுதி யெவ்வாறு பயத்தல் எனின், அறத்தின் வழி நின்று இல்லறநடாத்தின் இகத்தில் எல்லா இன்பங்களையு மனுபவித்து மறுமைக்கண் சுவர்க்காதி போகங்களை யடைதலினாலும், மக்கள், இம்மைக்கண் "மக்கண் மெய்தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் சொற்கேட்ட லின்பஞ்செவிக்கு" என்றபடி, இன்பந்தந்து மறுமைக்கண் புத் எனும் நகரத்தி னின்று நீக்குதலின் என்க. பெண்டீர் - இதனின் ஈர் என்பதுஒருமையினிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி, இதுஉயர்வுபற்றியது தச்சன் மரங்களைச் செதுக்கு வெவ்வேறு உருக்கள் செய்யுமிடத்து வாள் உளி முதலியகொண்டு அழித்தலின் வெட்டிமுறிக்கும் என்றார். வாழ்நாள் முடிந்த மக்களுயிரை பாசத்தாற்கட்டி யீர்க்குமிடத்து உடல் மரம்போல் வீழ்தலின் காலனுக்குத் தச்சனை யுவமை கூறினார். வீழ்த்தி விட்டால் என்பதில் விடு துணிவுப் பொருட்டு. உயிர் நீங்கா வுடற்கணீக்கமறநின்ற சீவான்மாவிற்குச் செய்யும் உபசாரமாக சவவுடற்கு அபிடேகமுதலிய சடங்குகளியற்றிப்பறைமுதலியமுழக்கி யிடுகொட்டிடுதல் வழக்காதலின்கொட்டி முழக்கி என்றார். "சென்றேயெறிப வொருகால் சிறுவரை, நின்றேயெறிப பறையினை - நன்றேகாண், முக்காலைக்கொட்டினுண் மூடித் தீக்கொண்டெழுப. செத்தாரைச் சாவார்சுமந்து." எனப் பிறரும் இதுபற்றிக் கூறினார் என்க, இவ்வாறு கொட்டுமுழக்குடன் சவத்தை யடக்குதல் சிலர்க்கு இன்றெனின் இதுபன்மைபற்றிய வழக்கு, அழுவார் என்றதனான், இறந்தார்க்கு மிக்க உறவினராகிய பெண்டிரு மக்களுமே யென்பது பெறப்பட்டது. மற்றவர்க்கு அவர்க்குற்ற விருப்பு இன்மையின் என்க அழுவார் என்பதில் வகரம் நிகழ்காலப் பொருட்டு, ஸ்மசானம் என்பது மயானம் என நின்றது. ஸவா நாம் ஸயனம் ஸ்மஸானம், என்பதால் ஸவங்களுக்குச் சயனமான இடம் என்பதுபொருள். குறுகியென்றதால்சிதையின் மீதிட்டபின்னர் என்க. அப்பால்என்றது அந்த இடுகாடு கடந்துஎன்க. அன்றிச்சிதைக்கண் எனினுமாம். எட்டுதல் ஒருகாலினைவைத்தல். அடி என்பது ஆகுபெயர். வைப்பரோ என்பதின் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டுமக்கள், நித்யபகுவசனம் கட்டியணைத்திடும் என்பதற்கு, கட்டி, அணைத்து, இடும், எனப்பிரித்து இடும் அன்னபானாதிகளையிடுகின்றஎன்னினுமாம். பெண்டிரு மக்களும் என்பதின்உம்மும் எண்ணும்பொருட்டு. (1)

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலே யவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னி லசையாமன் முன்வைத்த யல்வளவி
லொப்புடன்சென்று துயனீத்துப் பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படிநா னம்புவே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே,

(இ-ள்.) கைப்பிடி - (கன்னிகைப்பருவத்தில் உற்றாரறிய) பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொண்ட' நாயகன்-கணவன், தூங்கையில் - (தன்னைமறந்து) நித்திரை செய்கையில், அவன்கையை - அந்நாயகன் தன்னை யணைத் துறங்

கும்) கையை எடுத்து-லகுவாக எடுத்து, அப்புறம் தன்னில் - தன்னையொழிந்த அப்பக்கத்தில், அசையாமல்வைத்து - (அவன் விழிக்காவகை) அசையாமல்வைத்து, அயல்வளவில்-அண்டைவீட்டுச் சோரநாயகனிடத்தில், ஒப்புடன் - மனச்சம்பந்தத்துடன், முன்சென்று - கடுகிப்போய், துயில் நீத்து-கலவிமுதலிய முடித்து, பின்வந்து - பிறகு (அவனைப்பிரியும் வருத்தத்துடன்) வந்து, உறங்குவளை - (பழமைபோல்) நித்திரைகொள்வாளை, நான் எப்படி நம்புவேன் - அடியேன் எப்படி நம்பி அவளிடம் வாழ்வேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - கச்சியில் திருக்கோயில்கொண்ட ஏகாம்பரனே. எ-று.

கொண்ட கணவனைவிட்டுச் சோரநாயகனிடத்தில் அன்புமிக்குறங்கிப் பின்வந்துறங்கும் பெண்களை யெப்படி நம்பலாம். என்பதுகருத்து. இது பெண்களிடம் அன்பு செய்யாமையும் அவரது வஞ்சனையையும் குறிப்பித்ததாம்.

(கு-ரை.) ஊருண்ணர நாள்கேட்டுப் பறைகொட்டித் திக்குப்பாலகர், இறைவன், அருந்ததி, சூர்யசந்திரர், மற்றைய கிரகங்கள், கிராமத்தார், புரோகிதர், ஏனையதேவர்களும், மற்ற பந்து மித்திரர்களுமறியப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தவனென்பார், கைப்பிடிநாயகன் என்றார். தான் இல்லாளிடத்துக் கலவிசெய்த விளையாட்டானும் பிறவாற்றானும் களைகொண்டு தன்னை மறந்துகொள்ளுஞ் சுழுத்திக்கண் என்பார், தூங்கையிலே. எ-ம், அச்சுழுத்தியில் கரணங்களோய்ந்து யாது செய்யினும் தெரியாத அந்நிலையில் என்பார், அவன்கையை எ-ம், கையை யெடுக்கையில் பரிசவுணர்ச்சியால் உணரினும் உணரும் அங்ஙனம் உணராவகை மெல்லச்சிறிது சிறிதா வொதுக்கமுறநகர்ந்து தன்னையணைத்தகைநிலத்தி லுறத்தாங்கிப் புறத்தில்வைப்பாள், என்பார், "அப்புறந்தன்னி லசையாமன் முன்வைத்து, எ-ம், அயல்வளவு என்றதனானே அது இல்வரையிகந்ததூம் இல்வரையிகவாததும் என விருவகைத்து. பெரும்பான்மை களவிற் புணர்ச்சிக்குரிய சோரமகளிர், இற்கண்ணொருங்கிப் பகற்சிப்பில நோன்பாற்று விடர்க்கண்ணே நேசங்கொள்ளுதலியல்பாதலின், அது பெரும்பான்மையில்வரையிகவாததாம். இகந்ததாயின் கவாடந்திறத்தல். அயலவர் விழித்தல் 'முதலியவற்றால் தான் கொண்டகருத்து முற்றுறுது தடைபடு மாதலினடிக ளீண்டுகூறியது இல்வரையிகவாததேயாம்' சிறுபான்மை அயலவர் அறியாராயின், இல்வரை யிகந்ததுமாம் என்க. வளவு என்பது ஆகுபெயர். தன்கணவன் "எத்தொழின்மிக் காளினையா னிசைவல்லான், காந்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான் - வாய்ந்த, நயனுடையின் சொல்லான்கேள் 'எனினுமாதர்க் கயலார்மே லாகுமனம்." என்றபடி இவற்றான் மிக்கானேனும் தன்னால் காமுறப்பட்டான், இவையிலனுயகுருபியானும் அவள் மனமொக்கின் அவனை யிவையுடையவனாக வெண்ணிச் செல்வாள் என்பார், ஒப்புடன்சென்று எ-ம், தனதிச்சைப்படி யவனுடன்கரண லீலைகள்செய்து இன்புற்றுறங்கி யென்பார், துயில்நீத்து என

வுங் கூறினார். துயில், என்பது ஆகுபெயர். அவனைப்பிரியும் வருத்தத்துடன் கணவனிடங்கொண்ட வெறுப்புடன் மீள்வாள் என்பார், பின் வந்து - எ-ம், அங்ஙனம் வந்தால், அவனுடன் முயங்கும் முயக்கமும் அவள் துயில் கொள்கையும் பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்போல்வதன்றி,மெய்ம் மையன்றென்பார், உறங்குவளே என்றார். இங்ஙனம் கொண்டானுடனிருந் தும் "அச்சம் பெரிதாலதற் கின்பஞ் சிற்றளவால், நிச்ச நினையுங்கால் கோக் கொலையால், நிச்சலும், கும்பிக்கே கூர்த்தவினை" யென்றுணராது சென்று உறங்குவாள் சோரபுருஷனிடத்துக் கொண்ட காதலால் என்னையுந் தன்னி டத்துக் காதல்கொண்ட மைந்தனையுங் கொலைமுதலிய பிறசெய்தல் கூடும். அவ்வகைச் செயல்கொண்டாரைக் கண்கூடாகக்கண்ட நான் இவர் எமக்குற்ற துணையென நம்பி யவர் வழிசெல்லேன் என்பார், எப்படி நான் நம்புவேன் எனவுங் கூறினார். கைப்பிடி என்பதில் பிடித்தல் இருவர்க்குமுள்ள வினையா தலினிது இருவினை முதலிஞெருவினை. (3)

நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப் பாவைநன் னார்தப்பினாற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைபோ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங் காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ-ள்.) நல் நாரில் - நல்ல நாரினால், பூட்டிய - கட்டிய, சூத்திரப் பாவை - சூத்திரனைக்கொண்ட பிரதிமை, நல் நார் தப்பினால் - நல்ல அச்சூத் திரம் அற்றுத்தவறின், தன்னாலும் - (அதுச் சூத்திரிகன் வழியன்றி) தனக் குத்தானே, ஆடி - நடித்து, சலித்திடுமோ - ஓய்ந்துபோமா, அந்த தன்மை யைப்போல் - அவ்விதம்போல, உன்னால் - சூத்திரிகனாய நீ முன்னின்று ஆட்டுவிக்க, திரிவது அல்லால் - நான் ஓடியுலாவித் திரிவது அல்லாமல், மற்று உனைபிரிந்தால் - அங்ஙனம் ஆட்டுவிக்கும் உன்னை ஒருகணம் பிரிந்து நிற்கின், என்னால் - (பிரிந்துநிற்கும் சூத்திரமொழிந்த பாவையொத்த) என் னால், இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஆவது உண்டோ - ஆகும் செயல் ஒன்று உள தாகுமோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் ணெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே - எ-று.

இது, இறைவனையன்றி யுயிர்கள்தாமாக இயங்கும் வலியிலவென வுயி ர்களின் செயலின்மையும், இறைவனது சர்வ வியாபகமும் கூறியதாம்.

(கு-ரை.) அறுதல், சிக்குறல் முறுக்கேறுதல் ஒழிந்து உறுதியுள்ள தென்பார், நல் நார், எ-ம், (நாரில், என்பதில் இல் எனும் ஐந்தனுரு ஏதுப் பொருளது.) நல் நாரினால் இயக்குதற்குச் சூத்திரிகன் மனக்கோட் பாட் டின் விதம் செய்வித்த பாவையென்பார், நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை யென்றார். அதனை யியக்குவிப்போ னெண்ணப்படி அப்பாவை நடிக்கும் அச்சூத்திர நார் தவறின் செயலற்று இயங்குதலொழிந்து கிடக்கும், அது போல், இறைவனே நீர் இயக்க அடியேன் இயக்குதலன்றி யெனக்குச் சிறி

தும் செயலின்று என்பார், நன்னர் தப்பினும் றன்னுலுமாடிச் சலித்திடுமோ என்றார், இக்கருத்தானன்றே திருநாவுக்கரசுகளும் "ஆட்டுவித்தாலா ரொருவர் ஆடாதாரே யடக்குவித்தாலா ரொருவரடங்காதாரே. ஓட்டுவித்தாலா ரொருவரோடாதாரே யுருகுவித்தாலா ரொருவ ருருகாதாரே, பாட்டுவித்தாலா ரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தாலா ரொருவர் பணியாதாரே, காட்டுவித்தாலா ரொருவர் காணுதாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியது யான்கொண்ட என்புதோல் போர்த்தவுடம்பு, தானே திரியவற்றேலெனின் அதினுவொன்று மேலுள்ளபொருள்களை நோக்கத்தாழ்வடைந்து பொய்படும். அங்ஙனம் பொய்பட்ட புறக்கரணங்களொழிய அகக்கரணங்களாகிய அந்தக்கரணங்கள் தாம் குணம் பெறுமோ வென்னில் அவையும் மனதை நோக்க புத்தியும் புத்தியை நோக்க சித்தமும் சித்தத்தைநோக்க அகங்காரமும் ஒன்றிலொன்று ஏற்றத்தாழ்வு கொண்டனவாய்ச் சேதனப்பொருளுடன் உவமிக்கத்தக்கவை யன்றாய்க்கெடுமாதலினுன் அவன் என்னிடத்து நீக்கமற நிற்கினன்றி யென்னுலாவதொன்றில்லை யென்பார், உன்னுல் யானுந் திரிவதல்லால் என்றார். இதனு லன்றே "தானுடத் தன் தசையாடும்" எனும் பழமொழியும் ஆளப்பட்டு வருவது. ஈண்டுத் தசையென்பது தனுகரணம் பெற்ற ஆன்மவர்க்கங்களையாம். சலித்திடுமோ என்பதில் ஓகாரம் வினுப்பொருட்டு. சலித்தல், தொழிலீற்றலைப் பட்டான்முயற்சியின்றி நிற்றல். ஈண்டுத்தன்மை குணப்பண்பின்மேலதன்று தொழிற் பண்பின்மேலது. எனக்கெனச் சுதந்தரமின்று நீயே யெல்லாம் வல்லவன் என்பார், உன்னுலியானுந் திரிவது என்றார். யானும் என்பதின் உம்மை எதிரது மிறந்ததுந் தழுவியதாம். முற்றுப் பிறிதென்னும் பொருளது. அன்றியசை நிலை யென்னினுமாம். இங்கு என்பது இடப்பொருளுணர்த்தியிவ்வுலகத்தைச்சுட்டி நின்றது. இதில், கு, இடப்பொருளுணர்த்திய விகுதி. ஆவதுண்டோ, என்பதின் ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு, பாவை, பிரதிமை யென்பதின் மரூஉ, (4)

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமுமைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ-ள்.) நல்லார் இணக்கமும் - நல்லவர்களுடைய நட்பும். நின்பூசை நேசமும் - தேவரீரைப் பூசித்தலும் அதில் அன்பும், ஞானமுமே அல்லாது - சிவஞானமும் அல்லாமல், வேறுநிலையுளதோ - வேறு தரிக்கத்தகும் நிலை உண்டோ (இல்லை,) அகமும் - வீடுமனை நில முதலியவும், பொருளும் - தனதானியாதி ஐஸ்வர்யங்களும், இல்லாளும் - மனைவியும், சுற்றமும் - உறவினர் முதலாயினரும், மைந்தரும் - புத்ரவர்க்கங்களும், வாழ்வும் - இறுமாப்புடன் வாழும் செல்வ வாழ்க்கையும், எழில் உடம்பும் - அழகுகொண்டதேகமும், எல்லாம்-மற்றெல்லாமும், வெளிமயக்கே-புறமயக்கமே, இறைவா-தலை

வனே, கச்சி யேகம்பனே - திருக்கச்சியி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரனே. எ - று.

(கு - ரை.) ஈண்டு நல்லார் என்பது நற்குண நற்செய்கைகொண்ட மாந்தரை யன்று. மனத்தூய்மைகொண்டமாசற்ற சிவஞானிகளை யென்க. நல்லார் எனப்பன்மையாற் கூறியதனுன் அவ்வொழுக்கங்கொண்ட பலரைக் குறிப்பித்ததாம். அவரொடுசேர்ந் தொழுகின் பாலொடு அளாயநீர் பாலாகு மாறுபோலச் சேர்ந்தானது தீமையைக்கெடுத்து நன்மை பெறச்செய்தலின் இணக்கம் என்றார். இவர்இணக்கத்தைப் பொருள்கொடுத்தும் வழிபட்டும் போற்றின் நலமெனநாயனாரும் "மருவுக மாசற்றார்கேண்மை யொன்றீத்து மொருவுகவொப்பிலார்நட்பு "எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினர். பின்னும், "ஓட வல்லார் தமரோடு நடாவுவன். பாடவல்லா ரொலிபார்மிசை வாழ்குவன் றேடவல்லார்க் கருள்தேவர்பிரானொடுங், கூடவல்லாரடி கூடுவன்யானே." என்ற திருமந்திரத்தானு மறிக, உன்னைப் பூசித்தவொன்றில் அமையாது அங்ஙனம்பூசிக்கினும்நேசமில்லாதுபூசிக்கின்பயனில்லையென்பார், நின்பூசை நேசமும்என்றார். அங்ஙனம் பூசிக்குமிடத்து ஆசை யென்றேயமையாது சிவ ஞானமும் கலந்து நிற்கின் ஏற்றமென்பார், ஞானமுமே யென்றார். ஞான மெனப் பொதுப்படக் கூறியதனுனே அது சிவஞானமென்பது பெறப்பட்டது. அச் சிவஞானம் எல்லாக் கலைஞானங்களினும் ஏற்றமுள்ளதென்பதை "சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானம், உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானம், தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்." என்ற சேக்கிழார் திருவாக்காலறிக. இச் சிவஞானம் பிரகாசிக்கின் ஏனைய ஞானங்கள் தலை தூக்காவென்பதை "அன்றிய பாசவிருளு மஞ்ஞானமும், சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிரகாசத்தா, லொன்று மிருசுடரா மருணோதயந், துன்றிருணீங்குதல்போலத் தொலைந்ததே," என்ற திருமூலர் திருமந்திரத்தானறிக. இதனையன்றி யான்மாக்கள் எவ்வகை யோகநிலைகள் அப்பிய சித்து அதில் சித்திமுதலிய அடைந்து நிலைபெற்றிருப்பினும் சிவஞானங்கைவரினல்லது தரித்தலியலாது என்பார், வேறு நிலையுளதோ என்றார். இல்லும் கிராமாதி, பட்டணங்களும் மாடமாளிகை முதலியவற்றை யடக்கிஅகம், எ-ம், பொன் மணிமுதலிய லோகத் திரவ்யங்களை யடக்கிப் பொருளும், எ-ம், கற்புடைப் பெண்டீர், காமக் கிழத்தியர் முதலியவரையடக்கி இல்லாள், எ-ம், உறவினர், நட்பினர், மற்றோர்களையு மடக்கிச்சுற்றமெனவும், கற்புடைமனையாளிடத்துப் பிறந்தாரையும் மற்றக் காமக்கிழத்தியரிடத்துப் பிறந்தாரையு மடக்கி மைந்தர் எ-ம். இப்பெருஞ்செல்வத்தால் சிறிதுங் குறைவின்றி வாழும் பெருவாழ்க்கையினை யடக்கி வாழ்வும், எ-ம், சிறிதும் மனக்கவலையின்றி பக்ஷணாதிகளால் போஷித்தும் நோய்முதலியவாராது அதற்கேற்ற பெற்றிமருந்து முதலியவுண்டு காயகற்பஞ்செய்ய அழகுகொண்டதேகமென்பார், எழில் உடம்பும் எனவுங் கூறினர். இவை முறையே அடிகள் இச்செய்யுளால் செல்வ நிலையாமையும், யாக்கை நிலையாமையுங் கூறிச் சிவஞான

மொன்றே நிலைத்தது என அதனது ஏற்றங் கூறுவார், அவைபுறத்தில் கண்டார்க்கு அழகு முதலியவற்றையும் பெருஞ் செல்வ வாழ்க்கையான் எனத் தெரிவிக்குமேயன்றி மனத்தூய்மைசெய்து உண்மையாகிய சிவஞானப்பேற்றினைத்தரா வென்பார், எல்லாம் வெளிமயக்கே எனவுங் கூறினர். நின்பூசைநேசமென இறைவனை முன்னிலை யொருமையாற் சுட்டியதனாற், அது அவற்கு அன்பென்பதைத் தெரிவித்ததாம். நல்லார்எனப் பொதுப்படக்கூறினும் அது சிவனடியார்கள், எ-ம் பூசை எனப்பொதுப்படக் கூறியதனானே அது சிவபூசை, எ-ம், நேசமென்றதனாற் சிவநேசம், எ-ம், பெறப்பட்டன. உம்மைகள் எண்ணுப்பொருள. ஞானமுமே என்பதின் ஏகாரம் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம், நிலை, தரித்துநிற்கு நிலை பேற்றினை யுணர்த்தி ஆகுபெயராயிற்று. உளதோ என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு.

பொல்லா தவனெறி நில்லா தவனைம்புலன்கடமை
வெல்லா தவன் கல்விகல்லா தவன் மெய்யடியவர்பாற்
செல்லா தவ னுண்மை சொல்லா தவனின் றிருவடிக்கன்
பில்லா தவன் மண்ணிலேன் பிறந்தேன் கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்.) பொல்லாதவன் - நற்குணநற்செய்கையில்லாதவன், நெறி நில்லாதவன்-சிவாகமத்திற்கூறிய கட்டளைப்படி நில்லாதவன், ஐம்புலன்கள் தமை-பஞ்சேந்திரியங்களாகிய பகைமையை, வெல்லாதவன் - வெற்றிகொள்ளாதவன், கல்விகல்லாதவன் - பலநூல்களைக்கற்றுவல்லனாகாதவன், மெய் அடியவர்பால் - உண்மையாகிய சிவனடியவர்களிடத்து, செல்லாதவன் போகாதவன், உண்மைசொல்லாதவன் - வாய்மையென்னுஞ் சத்தியத்தைப் பேசாதவன், நின்திருவடிக்கு - தேவரீருடைய அழகிய திருப்பதங்களில் அன்பு - (நீங்காத) பேரன்பினை, இல்லாதவன் - அடையாதவன், மண்ணில்- இப்பூமியில், என்பிறந்தேன் - எதுக்காகப்பிறந்தேன், இறைவா தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஏகம்பனே, (எ - று.)

(கு-ரை.) எடுத்த ஜநநங்கடோறும் தாய்மாருதரத்திற்பட்ட கொடுமையும், பிறந்து பல்லுயிர் செகுத்தும் பெரியாரைத்துணை கொண்டொழுகாமலுயிரோம்பி வாணாள் வீணாள்கழித்தமையும் தோன்றப்பொல்லாதவன், எனவும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களில் உத்தமோத்தமமாகிய காமிகாதி ஆகமங்களின் வழிநின்று ஒழுகினேனல்லன் என்பார், நெறிநில்லாதவன்-எ-ம், இவ்வகையுடையனாயினும் தன்னிடத்ததாகிய ஐம்புலன்கள் தமைப்போக்கேன் என்பார், வெல்லாதவன் எ-ம், கல்வி" இம்மைபயக்குமாசீயக்குறைவின்றால், தம்மைவிளக்குமால் தாமுளராக்கேடின்றால், எம்மையுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன் மம்மரறுக்கு மருந்து, எ - ம், எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமை தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பானாகு - மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடுபெறும்," எ - ம், ஒருமைக்கட்டான் கற்ற கல்வியொருவற்கெழுமையுமே மாப்புடைத்து, எ - ம், கூறியவாற்றார் காண்க.

கல்வி இம்மைக்கண் வேண்டிய கொடுத்து மறுமைக்கண் இறைவனது திருவடிக்கண்ணுறும் பேரன்பினைத் தருதலின் கல்வி கல்லாதவன், எ-ம், 'தலை தலை சூலங் கடுங்கனல் கண்டை கட்டங் கங்கொடி, சிலைபிவை யேந்திய வெண்டோட் சிவற்குமனஞ் சொற்செய்கை, நிலைபிழையாது குற்றேவல் செய்தார் குன்ற மேருவென்னு, மலைபிழையாரென்பரா லறிந்தோர் களிம்மா நிலத்தே.' எ-ம், ''மாயனன் மாமணிகண்டன் வளர்சடையாற் கடிமை, யாயினதொண்டர் துறக்கம்பெறுவது சொல்லுடைத்தே, காய்சின வானை வளருங்கனக மலையருகே, போயின காக்கையு மன்றேபடைத்தது பொன் வண்ணமே.' எ-ம், கூறியவாற்றான் சிவனடியார்க்கன்புசெய்து அவர் திருக்குறிப்பின் வழிநின்று ஒழுகின் அவரடையும் பேற்றினை யொழுகினுமடைதல் திண்ணமாதலின் 'மெய்யடியவர்பால் செல்லாதவன், எ-ம, உண்மைப்பொருளா யுலப்பில்காலம் நிற்பது சிவமாதலின் அது மெய் எனவும், அதனைப் பொருளெனக்கொண்டு புகலானூர் மெய்யடியவர் எனவும் கூறப்பட்டது. பல அறங்களையு மேற்கொண்டொழுகி யவ்வவற்றிற்குக் கூறியப்பயனை யடைதற்கருமையால் சிலதவறிற் குற்றப்படுதலின், அவை யெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானேதர வல்லதாதலின் அதனைக் கடைப்பிடித்தான் உண்மைப்பொருளாகிய சிவத்தினையுங் கைக்கொண்டு வாழ்வன் என்பார், உண்மை சொல்லாதவன் என்றார். இக்கருத்தேபற்றி தேவரும் ''பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினறம்பிற், செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ-ம், பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை யெல்லாவறமுந் தரும்.'' எ-ம், கூறியவாற்றானறிக.—''சொல்லாதன கொழுநாவல்ல சோதியுட்சோதிதன்பேர், செல்லாச்செவி மறந்தேறித் தொழாதகை மண்டிணிந்த கல்லாநினையா மனம்வணங்காத தலையும் பொறையா, மல்லாவை யவந்தானு மனிதர்க்க சேதனமே.'' ''ஓதவனும முரையவன் பல்துணை முன்னைவிட்டேன், போதவன் பின்னே பொருந்தவன் வாழ்க்கை திருந்தச்சென்று, மாதவமாகிடு மாதவமா வளர்புன்சடையான், யாதவன் சொன்னனது கொண்டொழி யினியாரணங்கே'' என்று அருளியபடி சிவ மூர்த்தியின் திருவடிக்கண் அன்பிலா மனத்தாலும் மற்றையவுறுப்பாலும் பயனின்மையின் நின் திருவடிக்கு அன்பு இல்லாதவன் எனக்கூறினார் சிவன்றன் திருவுருவைக் காணாத கண்முதலிய அங்கங்களால் பயனின்மை கூறப்பட்டிருத்தலால் அக் கண்முதலியவற்றைக்கொண்ட தேகமும் பயனின்று என்பார், மண்ணிலேன் பிறந்தேன் என்றார்.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்ததில்லை பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்கறியா
திறக்குங் குலாமருக்கென் சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்.) பிறக்கும்பொழுது - அடியேன் பூமியில் பிறக்குங்காலத்தும், கொடுவந்தது-கொண்டுவந்ததாகிய பொருள், இல்லை-வேறொன்றுங் கிடையாது, மண்மேல்-பூமியில், பிறந்து-தோன்றி, இறக்கும்பொழுது-சாகுங்காலத்திலும், கொடுபோவது-கொண்டுபோகும்பொருள், இல்லை-இல்லையாம், இடை-

நடுவில்-இப்பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் நடுவனதாகிய வாழ்க்கைக்கண் குறிக்கும்-தோன்றியதாக எண்ணப்படும், இச்செல்வம் - இந்த நிலையிலாச் செல்வம், சிவன் - (எல்லாம் வல்லவனாகிய) சிவமூர்த்தி, தந்ததென்று - (ஆன்மாக்களின் கர்மங்களுக்கீடாக) கொடுக்கப்பட்டதென்று, (எண்ணி) கொடுக்க அறியாது - இரப்பார்களுக்குக்கொடுக்க அறியாது, இறக்கும் - வீணே உயிரை விடும், குலாமருக்கு - கீழ்மக்களுக்கு, என் சொல்லுவேன்-நான் எதுசொல்லுவேன், கச்சியேகம்பனே-திருக்கச்சியைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரனே. (எ-று.)

(கு-ரை.) ஆன்மா, கன்மவயத்தால் ஒருதேகத்தை நீங்கி மற்றொரு தேகத்தைச்சேருமிடத்து மண் பொன், பெண், முதலிய சகல பொருள்களையும் விட்டுப் புரியட்டகத்துட னடைகையில் அவை உடன்செல்லாது நிற்றலின், பிறக்கும்பொழுது கொண்டுவந்தது இல்லை எனவும், அங்ஙனம் பூமியிற்பிறந்து தனதான்யாதிகளை யார்ச்சித்து அநுபவித்து அத்தேகத்தை நீங்குமிடத்தும் அவ்வான்மா தான் தம்முறவினர்க்குந் தனக்கு முறுதியெனக்கொண்ட அப்பொருள்களைக்கொள்ளாது நீங்குதலின் இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை, எ-ம், பிறக்கும்பொழுது என பொதுப்படக்கூறி யதனானே சநநங்களனைத்தையுங்கொள்க. தோற்றக்கேடுகளின் உடன் கொணரப்பட்டதும் உடன் கொண்டுபோகப்பட்டது மன்மை கூறியதனானே அசசெல்வம் இடையில் ஆன்மா பூர்வசன்மத்தி லார்சித்த புண்ணியபாவத்தினளவு இடையிற்பட்டதென்பார், இடைநடுவிற் குறிக்குமிச்செல்வம் என்றார். இச்செல்வம், சடமாதலிற் றமேகுறித்த இடத்திற்செல்லா அன்றிக் கர்மஞ் செல்லுமாயின் அவை வாசனமாத்திரமாய் ஆன்மாவைப் பின்பற்றிச் சிவசத்தியேவலால் புண்ணியபாவங்களை விளைக்குமன்றி அவற்றிற்கு வலியில வென்பார் சிவன்தந்தது என்றார். இறைவன் புண்ணியத்திற் கீடாகத்தந்த தாதலின் அச்செல்வந் தோன்றியபோது 'என்னுலுமொன்று தங்கையுறப் பெற்றக்காற், பின்னுவதென்று பிடித்திரா-முன்னே, கொடுத்தாருயப்போவர்' எ-ம், நின்றன நின்றன நில்லாவென வுணர்ந், தொன்றின வொன்றினவல்லே - செயிற் செய்க, சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன், வந்தது வந்தது கூற்று.' என்றபடி உடனே சிவனடியார்க்குக் கொடுத்தனலம் என்பார், சிவன்தந்ததென்று கொடுக்கரியாதிறக்கும் எனவும், இங்ஙன மிறைவன் றந்த அறிவு பெற்றிருந்துஞ் செல்வஞ்சேகரிக்க அதைப்பயன்படுத்திச் செல்வம் பெற்றதாற் பெறும் பெரும்பயனை யடைய அதனைபயன்படுத்தாது அறிவிலராயிறத்தலின் அப்பெற்றிகொண்டாரைக் குலாமார் என்றார். இச்செல்வம் நிலையாமையும், அதைக்கொண்டு அநுபவிக்கும் யாக்கை நிலையாமையையும், கண் கூடாகக்கண்டும், சுருதி புராணங்களாலும் நல்லோராலும் உணர்ந்தும் அறியாதிருந்த அடியேன் கூறினும் அறியார் என்பார், அங்ஙனம் கெடாது முன் பிறப்பிற்செய்த புண்ணியத்தை யிழந்து இனி மறுமைக்கு மிசசெல்வத்துடனிருக்கப் புண்ணியத்தைப்புரியாது வாளாவிறக்கும் பயனின் மாந்தரைக்கண்டு இரக்கமுற்று அடிகள் என் சொல்லுவேன் எ-ம்,

கூறினர். இச்செய்யுள் செல்வம் இடையில் தோன்றியதெனவும், அதுதோன்றியபொழுதே அறஞ்செய்து புண்ணியங்கொண்டு பிழையுங்கள் எனவும் அங்ஙனங் கொடாதொழியின் பயனின்று வாளுள் வீணாளாமெனத் தம்மையொத்த மனிதரைக்கண்டிரங்கிக் கூறியதாமென்க பொழுது என்பது இறப்பு பிறப்புக்களின் காலத்திற்கு ஆகுபெயராய் நின்றது. கொண்டுவந்ததென்பது கொரடுவந்தது என நின்றமையால் மரூஉ. கொடுவந்தது - ஒருசொல்லின் றன்மைத்தாய்ப் பொருளை யுணர்த்தி நின்றது கொடுபோவதென்பதும் அது. கொடுக்க அறியா என்பதில் அகரம் தொகுத்தல்.

> அன்னவிசாரமதுவேவிசாரமதுவொழிந்தா
> சொன்னவிசாரந்தொலையாவிசாரநற்றோகையரைப்
> பன்னவிசாரம்பலகால்விசாரமிப்பாவிநெஞ்சுக்
> கென்னவிசாரம்வைத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (8)

(இ-ள்.) அன்னவிசாரமதுவே - (பொய்யாகிய தேகத்தினைப் போஷித்தற்பொருட்டுத் தேடும்) அன்னத்தின் விசாரம் அதுவே, விசாரம் - எனக்குப் பெருவிசாரமாம், அது வொழிந்தால் - அவ்விசாரம் எவ்வகையேனும் நீங்கின், சொன்னவிசாரம் - பொருள்தேடியின்புறச்செய்யும் விசாரம், தொலையாவிசாரம - நீங்காதவிசாரமாம், (அதுவொழிந்தால்) நல் - அழகுவாய்ந்த, தோகையரை - மயில்போலுஞ் சாயலை யுடைய பெண்களை, பன் - புகழ்ந்து பேசும், அ விசாரம் - அந்தவிசாரம், பலகால்விசாரம் - பலகாலத்தும் விசாரமாம், இப்பாவி நெஞ்சுக்கு - சித்த சாந்தம் அடையாத இந்தப்பாவியின் மனதிற்கு, என்னவிசாரம்வைத்தாய் - என்னவிசாரத்தினை வைத்தாய், இறைவாகச்சி யேகம்பனே - இறைவனே திருக்கச்சிநகர்க்கணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) "சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க்கடல்கடந்தும்பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்" பிறரிடத்து இச்சகம் முதலிய பேசியும்சம்பாதித்தல் நாழியரிசிகொண்டவுதரபோஷண நிமித்தமாதலின் அன்னவிசாரம்......விசாரம் என்றார். இங்ஙனம்பல்வகையினுத்யோகித்து அன்னவிசாரம் ஒழிந்தோன் அதன்மேல் பொருள்தேடுதற்கும் அவ்வீட்டிய பொருளைக்கள்ளர் முதலியோர்கவராது காத்தற்பொருட்டும் அதனைப் பல்வகையில் விருத்திசெய்து அதிலோபமின்றி லாபம்பெறச்செய்யும் விசாரம் அதினுமிக்கதாகலின் சொன்னவிசாரம்......விசாரம்என்றார் இதனை "இன்னறரும் பொருளையீட்டுதலுந் துன்பமே, பின்னதனைப்பேணுதலுந் துன்பமேயன்னதழித்தலுந் துன்பமேயந்தோபிறர்பால், இழத்தலுந் துன்பமேயாம்" என்று பிறர் கூறியதனுனறிக. பெண்களிடம் அவர்தமைப் புகழ்ந்து அவர்விருப்பத்தின்மேல் வரஇவற்கும் அவளிடத்து மதமுண்டாம்" இதனை "கல்விற்பிறக்குங்கதிர்மணிகாதலி சொல்லிற் பிறக்குமுயர்மதம் என்றதாலறிக. அங்ஙனமதமுண்டாகவே அவன்பன்னாள் வருந்திச்செய்த தவங்குறையும், அத்தவங்குறைந்த அளவே அதுகுறைந்த இடத்து அவம் வந்து தங்கும், அது

வந்த அவ்வேல்லையி லதனை யடுத்தே பாவம் வந்துகூடும். இஃதென்றே அப்பெண்களைப் பல்காற்புணர்தலால் அவன் உறுதியாகப் பன்னாள் அநுபவிக்கக்கொண்டிருந்த வுடம்பிலடங்கியிருந்த நோய்கள் மேற்றோன்றி யழிவைத்தரும், ஆதலின் நற்றோண்கயரைப்பன்...பலகால் விசாரமென்றார், இதனை "அருப்புப்போர் முலையாரல்லல் வாழ்க்கைமேல், விருப்புச்சேர்நிலை விட்டு நல்லிட்டமாய்த், திருப்புத்தூரனைச் சிந்தைசெயச்செயக், கருப்புச்சாற்றினு மண்ணிக்குங்காண்மினே" என்ற திருவாக்கானறிக. மேற்கூறியாவுணுத்திரயங்கள் மனத்தையழுத்தினேன் பாவம் மேலிட்டுப் பாழ்ங் கும்பிக்கே யிரையாதல் திண்ணமாதலின் பாவிநெஞ்சென்றார், இவை யொழிந்துன் திருவடிமாட்டு அன்பாம் விசாரத்தையாக்கி மற்றதையொழிப்பா யிறைவனே யென்றிரங்குவார் என்னவிசாரம் வைத்தா யிறைவா வென்றார்.

கல்லாப்பிழையுங்கருதாப்பிழையுங்கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையுநினையாப்பிழையுநின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந்துதியாப்பிழையுந்தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

(இ - ள்.) கல்லாப்பிழையும் - நீர் அருளிச்செய்த வேத சிவாகமங்களைக் கற்காதபிழையும், கருதாப்பிழையும் - அதன்கணுள்ள அருமைகளை மனக்கணகொள்ளாப் பிழையும், கசிந்து - மனம்உருகி, நில்லா - உன் திருவடி பற்றாகநிற்காத, பிழையும்-தவறும், நினையாப்பிழையும்-தேவரீர் திருவடியை நினையாத்தவறும், நின் அஞ்சுஎழுத்தை-உனது மந்திரத்திருமேனியை, யுணர்த்தும் மந்திரமாதாவாகிய ஐந்தெழுத்தினை, சொல்லாப்பிழையும் - வாயாரச்சொல்லிச் செபிக்காதபிழையும், தொழாப்பிழையும்-உன்னை வணங்காத பிழையும், எல்லாப்பிழையும்-இவையொழிந்த மற்றெல்லாப்பிழையும், பொறுததருள்வாய் - பொறுத்துக்கொண்டு அருள்புரிவாய், கச்சி யேகம்பனே- திருக்கச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகமபனே. எ-று.

(கு-ரை.) கற்கவேண்டிழிசிவகதை யன்றிய வக்கதை யொன்றையும் அறிவுளார் கல்லாராதலினாலும் எனையராமன்கதை நளன்கதை அரிச்சந்திரன் கண்ணன் முதலியோர் கதைகள் இம்மையில் சிற்றின்ப மாத்திரையே யன்றிச் சிவகதைபோலமனமெய் முதலியவற்றை யுருக்கிஇம்மை மறுமைப் பயன்களைத் தரா ஆதலினன் இஃதொன்றே நெஞ்சை யுருக்கு மெல்லென ஆணவத்தின் வலியடக்கியருமைமுத்திதரவல்லாதாதலின் கல்லாப்பிழையும் எனவும், கற்று வல்லனாய் அக்கல்விச் செருக்கால் தம்மை யொத்தாரிடஞ் சென்று வியாகரணந் தருக்க முதலியவற்றி லவர்களுடன் வாதிட்டு வெற்றிபெறும் நோக்கங்கொண்டு திரிவது வாணாள் வீணாள்போக்கினே னன்றிநன்னூற்களாகிய வேதசிவாகமங்களைக் கற்று அவற்றினைச் சிந்தித்தல் முதலிய செய்யேனென்பார், கருதாப்பிழையும், எ-ம். அம்முனைவன்கண்ட முதனூல் கற்றல் சிந்தித்தல்செய்தான் மனமொழிமெய்முதலிய வுருகித்தன்னையுந்தலைவனையுமறியும்நோக்கங்கொண்டு முதல்வன்றிருவடி பற்றாகக்கொண்டுநிற்ப

ருதலின் கசிந்துருகி நில்லாப்பிழையும். எ-ம், தங்ஙனம் பன்னூலாய்ந் தோய்ந்து ஆராய்தல் சிந்தித்தல் முதலிய செய்யானாயினும் அரைக்கணமே னும் திருவடிக் கன்புபூண்டு நினைப்பனாயினும் மேற்கூறிய செயல்களைச் செ ய்து முத்தி புகுவார் புகுமிடம் அவனு மடைவனாதலின் அதுவும் அடியேன் செய்திலன் என்பார், நினையாப்பிழையும், எ-ம இவையனைத்துங்கூடிலனா யினும் மந்திரமாதாவாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை, உபாம்சு, வாசிகம், மானதம் ஆகிய மூவிதங்களாலாயினும் ஜெபித்திலேன் என்பார், ஐந்தெழுத்தைச்சொ ல்லாப்பிழையும், எ - ம். ஐந்தெழுத்தால் துதித்திலனாயினும் உன்பல்லாயிர நாமங்களிலொன்றையுங்கூறியப்பேறுஅடைகிலேன்என்பார், துதியாப்பிழை யும், எ - ம், இவையனைத்து மில்லேனாயினும் சைகுவித்தேனும் உன்திருக் கோயிலைத் துதியேன் என்பார், தொழாப்பிழையும் எ-ம், இவ்வாறு பலபி ழைகளும் பெற்றுளேனாயினும் தேவரீர் திருசந்நிதானத்து நான்செய்த தவ றுகளைப் பொறுத்துக் காத்தருள்செய்கஎன்பார், எல்லாப்பிழையும பொறுத் தருள்வாய் என்றார்.

மாயநட்போரையுமாயாமலமெனுமாதரையும்
வீயவிட்டோட்டிவெளிப்புறப்பட்டுமெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின்தாதையைக்கூடிப்பின்றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டையென்றானெழிற்கச்சியேகம்பனே. (10)

(இ-ள்.) மாயநட்போரையும் - வஞ்சனைகளைச்செய்து மயக்கும் நட்பினை ரையும், மாயா - அழியாத, மலம் எனும் - மலமே வடிவுகொண்ட, மாதரை யும் - பெண்களையும், வீய - அழிவுடைய, விட்டு - விடுத்து, ஓட்டி - அவை தன்னிடம நிலைக்காதுகெடுத்து, வெளியே புறப்பட்டு - (சர்வசங்க பரித்தி யாகஞ்செய்து) துறவியாய் வெளிப்பட்டு, மெய் அருளாம் - உண்மையா கிய சிவசத்தியாகும், தாயுடன்சென்று-தாயைப் பின்பற்றி, பின்தாதையை க்கூடி, பிறகுதந்தையாகிய இறைவனையணைந்து, தாயைமறந்து - தான் தந் தையையணைதற்குப் பற்றுக்கோடாகிய தாயைமறந்து, ஏயும்அது ஏ-பொரு ந்தியிருக்கு அத்தன்மையே, நிட்டை என்றான் - நிட்டையென் றருளிச்செய் தான், எழில் கச்சி ஏகம்பனே - அழகுதங்கிய திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) பொய், களவு, கவறுமுதலிய பயின்று அவற்றின் வழிபுக்கு இன்பமடைந்துபொருள்நாமெனவிபுத்திரர்முதலியோரைவிடுத்தோம், தனி யேபரதேசிபோல்வசித்துளோமெனும் வஞ்சகர்செய்கையைப் பலரால் கேட் கப்படுதலின் அவ்வகை பயில்வோர் பலருடன் நட்புச்செய்தல்தீ தென்பார், மாயநட்போரையும்எனவும், மலமேதன்னை மயக்கபெண்ணுருக்கொண்டுமுன் வந்து இறைவன் மாட்டுள்ள அன்பினைக் கெடுத்துத்தன்னைத் தன்வசப்படுத் திக்கெடுத்தலின் அதனைமலமாக உருவகப்படுத்தி மாயாமலம் எனும்மாதரை யும் என்றார். இவற்றைமுதலறக்கெடுத்தல் வேண்டுமென்பார், வீயவிட்டோ ட்டி யென்றார், கெடுத்ததுணையானே யவைமீண்டும் வந்து தம்மையணையா

வாறு துறவுங்கொள்ளல்வேண்டுமென்பார்,வெளியேபுறப்பட்டேனென்றார். ஆன்மாக்கள்தாம் பூமியிற்பிறக்குந்தோறும்ஜனனவலைப்பட்டு அழுந்தாவாறு(தாய் பிள்ளையின்மாட்டுமிக்ககவலையுடனிருந்து அப்பிள்ளைக்குத்தீமைநேறிடாவாறு காத்தல்போல்) காத்தலின் இறைவியை மெய்யருளாந்தாயுடன்சென்று,எ-ம், இங்ஙனம் சத்திநிபாத மடைந்தான்சிவத்துடன்கூடிப்பேரின்பமாகிய முத்தியினை யநுபவிப்பான் என்பார், தந்தையைக் கூடியென்றார், இங்ஙனமன்றித் தன்னுடன் அநாதியே நெல்லுக்கு உமி தவிடுமுதலியனபோல் விட்டு நீங்கா திருக்கு மாயை கன்மங்களை மாயநட்போர் என்றார் எனினுமாம். அவ்விரண்டையும் நீங்கினவாறே மலத்தினையும் அவ்வகை நீங்கிச்சிவசத்திபதிய இறைவனையணைய வேண்டு முபாயங் கூறினார் என்னலுமாம்,

> வரிக்கோலவேல்விழியாரநுராகமயக்கிற்சென்று
> சரிக்கோதுவேனெழுத்தஞ்சுஞ்சொலேன்றமியேனுடல
> நரிக்கோகழுகுபருந்தினுக்கோவெய்யநாய்தனக்கோ
> வெரிக்கோவிரையெதுக்கோவிறைவாகச்சியேகம்பனே (11)

(இ-ள்.) வரி - செவ்வரிகளையுடைய; கோலம் - அழகிய, வேல்விழியார் - வேலையொத்தகண்களையுடைய பெண்களின் அநுராகமயக்கில்-காமமயக்கத்தில்,சென்று-போய்,சரிக்கு-அவருடன்நட்புக்கொண்டுலாவுதற்கு,ஓதுவேன்-அதற்கு வேண்டிய காமநூல்களை யோதுவேன், எழுத்துஐஞ்சும் - பஞ்சாக்ஷரங்களைந்தினையும் சொலேன் - செபியேன், (ஆதலால்) தமியேன் உடலம் - அடியேனது தேகம், நரிக்கோ-நரிகளுக்கோ, கழுகு பருந்தினுக்கோ-கழுக்கள்பருந்துகள் முதலியவற்றிற்கோ, வெய்ய-கொடிய, நாய்தனக்கோ-நாய்களுக்கோ, எரிக்கோ-நெருப்பினுக்கோ, எதுக்கோ - வேறெதற்கோ, இரை - இரையாவது அறியேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே-திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று,

(கு-ரை.) அனைத்தையுந்துறந்து விட்ட துறவியையும் வேல்போல் தைத்துருவி அவர்களைத் தம் வயப்படுத்த வல்லது கண்ணாகலின் அதனை வரிக்கோல வேல்விழியென்றார். அவர் அநுராகத்தில் மயக்க முற்று அவர்க்கு வேண்டிய நூல்களைக் கற்பதற்குக் காமநூல் பழகிவாணாள் வீணிற் கழிப்பேனாதலின் சரிக்கோது வேன் எ-ம், அவ்வாறு சரிக்கும் நான் இவற்றைப்பற்றுக்கொண்ட நாட்கள் வீணாளாம் எனத்தேறி யெழுத்தைந்தும் ஓதேன், என்பார், எழுத்தைந்துஞ் சொலேன் என்றார். இவ்வகை கரசரணாதிகளும் தலைமுதலிய வுறுப்புக்களும் புறக்கரண அந்தக்கரணங்களும் அவன் திறத்திற்பணி செய்யாது கெடுதலின் அவ்வகையழிந்தவுடல் உயிர் நீங்கிய பின் நாய் நரி முதலிய உண்ணப்பயனுறுமே யன்றி வேறாகாது என்பார், இரையெதுக்கோ என்றார்

> காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணெதி
> மாதென்றுசொல்லிவருமாயைதன்னைமறலிவிட்ட [ரே
> தூதென்றெண்ணுமற்சுகமென்றுநாடுமித்துற்புத்தியை
> யேதென்றெடுத்துரைப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (12)

(இ-ள்.) காதுஎன்றும் காதினழகையும், மூக்கு என்றும் - மூக்கினழகினையும், கண் என்றும் - கண்ணின் அழகினையும், காட்டி - எனக்குமுன்னே தெரிவித்து, என்கண்எதிரே-எனதுகண்ணுக்கெதிரில், மாது என்று-பெண்ணெனப்பேர்கொண்டு, சொல்லி-மதமூண்டாம் வார்த்தைகளைக்கூறி, வரும் மாயைதன்னை - வருகின்ற மாயாவுருக்கொண்ட பெண்ணை, மறலி-யமன், விட்ட - என்னுயிரைக்கொலைபுரிய ஏவிய, தூது என்று - தூதாகவந்தவள் என்று, எண்ணாமல் - நினையாமல், சுகம்என்று - இதுவேசுகப்பேறு என்று, நாடும் - ஆராயும், இத்துற்புத்தியை-இத்தீமதிகொண்டானை, ஏதென்று எடுத்து உரைப்பேன் - ஏதென்று எடுத்துச் சொல்வேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண்ணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று

(கு-ரை.) பெண்ணினைக்கண்ட காலத்து முதற்கண் தோன்றுவது முகமாதலின் அதிற்சிறந்த வுறுப்புகளைக்கூறுவோர் காதுமுதலியவற்றைக் கூறினார். இங்ஙனங் கூறவேகாண்பானுக்குக் காது வெள்ளைத்தண்டினையும், மூக்கு எள்ளின்போதினையும், கண்வேலினையும் ஒத்து வருத்தஞ்செய்தலின் காட்டிஎன்றார். இவைகொண்டாள் பெண்ணுயின் பெண்ணுக்குரிய மடமையாதி குணங்க ளிருத்தல்வேண்டும் அங்ஙனமிலாது துயர்ஞ்செய்தலின் மாதென்று சொல்லி எ - ம், இவ்வகை நல்வழி செல்லொட்டாது, என்னைத் தடுத்துத் தன்வழி யொழுகச்செய்தலி னிதை மாயையென்பார், மாயை தன்னை எ - ம், இவ்வாறு அப்பெண் வழி யொழுகினுன், அடையவேண்டிய பேரின்பத்திற் குரிய முயற்சியினைச் செய்யாது இம்மையிற் சுகம் நிலை பேறுடையதாக்கொண்டு அதின்வழி யொழுகி யமன் றூதரால் தண்டிக்கப்பட்டுநிரயத்தில்வீழ்ந்து இறைவன்திருவடியை மறத்தலின்மறலி விட்டதூதென்றும், இவ்வகையொழுகும் காலத்துச் சிறிதும் நல்லறிவால் சிந்தித்திலேன் என்பார், எண்ணாமல். எ-ம், சுகமல்லா இதனைச் சுகமாக எண்ணினேன் இதுநல்லோரால் மதிக்கத்தக்கதென்று என்பார், துற்புத்தி எ-ம், இப்புத்தி யுலகப்பொருள்களில் ஒன்றாகக்கொள்ளத் தக்கதன்று என்பார், ஏதென்று எடுத்துரைப்பேன் எனவுங்கூறினார். மாயாவுருக்கொண்ட பெண்ணினை மாயையெனவும், துற்புத்தியையுடையானை துற்புத்தியெனவும் ஆகுபெயராற் கூறினர்.

ஊருஞ்சதமல்லவுற்றார்சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்லபெண்டீர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லதேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்லநின்றாள்சதங்கச்சியேகம்பனே. (13)

(இ-ள்.) ஊருஞ்சதம்அல்ல - (ஒருவற்குத் தம்முன்னோராலும் தன்னாலும்வந்த கிராமாதிகளும் நெடுநாள் அநுபவிக்கப்படுமபொருள்களாகா, உற்றார் - (உடன்பிறந்தார் மனைவிமக்கள் முதலிய) உறவினரும், சதம் அல்ல நெடுநாளாகச் சூழ்ந்து உறுதி கூறத்தக்கவராகார், உற்று - (புத்திரப்பேறு வேண்டி விரதமுதலிய செய்து) கவலை அடைந்து, பெற்றபேரும் - பெற்றாராகிய தாய்தந்தையர்களும், சதம் அல்ல - எக்காலமிருந்து நமக்குறுதி

யாகார், பெண்டீர் - (பல்லாரறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுத் தன்தேக ரக்ஷணார்த்தம்கொண்ட) மனைவியரும், சதம்அல்ல - சாங்காலத்து உறுதியை த்தரார், பிள்ளைகளும்-தாம் தவஞ்செய்து பெற்ற புத்திரர்களும், சதம் அல்ல அத்தந்தையருக்கு இறுதிக்காலத்துத் துணையாகார், சீரும்சதம் அல்ல-தனது புகழாகிய சீர்மையும் உறுதியைத்தராது, செல்வம் சதம் அல்ல - தான் உட ம்புவருந்தச் சேகரித்த செல்வமும் சதமாகாது, தேசத்திலே - இப்பூமியில், யாரும்சதம்அல்ல - யாவரும் உறுதியாகார், நின்றாள்சதம் - தேவரீர் திருவ டிகளே இம்மை மறுமை யிரண்டிற்கு முறுதி தரத்தக்கவையாம், இறைவா - தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்க ணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே.

(கு-ரை.) உலகத்துத்தோன்றிய வொருவன் தன்வாழ்நாட்களில் தன் குடும்பத்துடன் சீவிக்கவேண்டியதற்குத் தேடிக்கொள்வதுநாடு முதலியவை யாதலின் முதலில்தேடிக்கொள்ளுமதனை ஊரும், எ-ம். அங்ஙனமின்றி யிட வாகு பெயராய் ஊரில் தனக்குநட்பாகவுள்ளாரும் என்னினுமாம், இங்ஙனம் தனக்கு உதவியாகப்பெற்ற வூரும், ஊராரும் அநுபவிக்கு மாத்திரையே யன் றித்தன்னைப்பின்பற்றுவனவாகக்கொள்ளப்படுவனவன்றஎன்பார், சதமல்ல எ-ம், கூறினார். தன்னைப்பற்றித் தனக்கு இடுக்கண் நேர்ந்த ஆங்குச் சென் றுதவும் உண்மைச் சுற்றத்தவரும் இம்மைக்கண் கைப்பொருள் நீங்கிய கால த்து அகல நிற்பர் அவ்வகை யகலாராயினும் உடல் நீங்கும் மரண காலத்து ஒருபோதும் பின்பற்றாராதலின் அவ்வகைச் சுற்றத்தினரும் உறுதியென வெண்ணப்படார் என்பார், உற்றார்...அல்ல, எ-ம், பத்துமாதஞ்சுமந்து வரு ந்தியீன்றுபிணிமுதலியவற்றிற்கஞ்சிக்காத்துக் குருவிபறவாமற்கோதாட்டிய தாயும், தனக்குறுதியெனப் பலபண்டங்களை யருத்திக் கல்விமுதலிய பயில் வித்துக்காத்த முதுகுரவர் இருவரும் காலன்வந் துயிர்கொள்ளு மக்காலத்து எனைக்காத்துத் தடுக்கவல்லரல்லராதலின் அவர்களு முறுதியல்லர் என்பார், உற்று...சதமல்ல, எ-ம், எனக்குறுதியெனநான் பலவணிபூட்டிப்பல்லாரறிய பறையறைந்து நாள்கேட்டுக்கொண்ட மனைவியும் வெம்புவாள் விழுவாள் மேல்விழுந்தழுவாள் சாகிறேனென்று என்னுடன் கூறியானிறக்குந் தருண த்து என்னுடன்வந்துதவாளாதலின் பெண்டீர் சதமல்ல எ-ம். என்னாலூட் டப்பட்டு வளர்ந்துகல்விமுதலிய கற்றுவல்லாராய் நன்னிலையடைந்த புத்தி ரரும்யானுண்ணுது தேனீப்போல்வைத்த பொருளைக்கொண்டு இன்பமனுப விப்பரேயன்றி யான்படுமரணத்துயரைக்கண்டு அதனைவிலக்கார்நானிறந்து செல்லுமிடத்திற்கு மென்னைப் பின்பற்றார் என்பர், பிள்ளைகளுஞ் சதமல்ல, எ - ம், நான் பன்னாள்பலர்க்குச்செய்த வுதவியாலும் கொடையாலு மடை ந்த கீர்த்திமுதலியவும், வருந்திப்பெற்ற பெருஞ்செல்வமும் என்னுடன் வந் தெனக்குறுதி பயவாஎன்பார், சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல எனவும், இவையேயன்றி உயர்திணை யஃறிணையாகிய உலகத்துப்பொருண் முழுதும் போக்கியப்பொருளேயன்றி யென்னுடன்சென்று எனக்குற்ற மரணத்துய ரத்தைப்போக்கிச்செம்மைதரவல்லனவன்றென்பார், உயர்திணையையு முடன் படுத்தியாருஞ் சதமல்ல என்றார். இவையனைத்தும் தேவரீரது திருவடிகளை

அடைதற்குரிய உபகரணங்க ளாகமாட்டாது. நிலையில் பொருள்களாயொழிதலின், அங்ஙனமன்றித் தம்மை யடைந்தோர்க்குப் பெறுதற்கரிய பேறாய் இம்மை மறுமைக்குத் துணையாய், அந்தமிலின்பத் தழிவில்வீட்டினை அளிக்க வல்லதாய் விளங்குவது தேவரீர்திருவடிகளே யென்பார் "நின்றாள் சதங்கச்சியேகம்பனே" என்றுகூறினார்.

சீறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையுமிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையினாற்
பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே (கச)

(இ-ள்.) சீறும்வினையது-(ஆன்மாக்களை) வருத்துகின்ற வினையானது, பெண்உருவாகி - பெண்வடிவாகி, திரண்டுஉருண்டு-திரண்டுருண்டு, கூறும் (யாவராலும் புகழ்ந்து) சொல்லப்பட்ட, முலையும் - தனங்களும், இறைச்சியும் ஆகி - மாமிசமுமாகி, கொடுமையினால் - கொடுமையால், பீறும் - கிழித்து வெளிப்படுகின்ற, மலமும் - மலமும், உதிரமும் சாயும் - இரத்தமும் ஊற்றெடுக்கின்ற, பெருங்குழிவிட்டு - பெரும்பள்ள மாகிய நிதம்பத்தை யொழித்து, ஏறும் - ஏறுதற்குரிய, கரைகண்டிலேன் - (முத்தியாகிய) கரையைக்கண்டேனில்லை, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியினகண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இருவினைச்சம்பந்தத்தால் தேகமும், தேக சம்பந்தத்தால் ஊழ்வினையும்,ஊழ்வினையால் பல்வகையிடுக்கணும் முறையே தோன்றுமாப் போல், மாதரைக்காண்டல் சிந்தித்தல் அவர் சொற்கேட்டல் முதலியன பல்வகைத்துயரிற்கும் ஆகரமாதலின் "சீறும் வினையது பெண்ணுருவாகி" எனவும், மானுட அவயவமுப்பத்திரண்டனுள் நீண்டும் பரந்தும் தடித்தும் மாமிசம் பெற்றும் திரண்டும் உருண்டும் இருக்கவேண்டிய அவ்வவ்வவயவங்கட்குரிய சாமுத்திரிக விலக்கணப்படி அழகு நிரம்பப்பெற்றவரென்பார் "திரண்டுருண்டு கூறுமுலையும் இறைச்சியுமாகி" எனவும், மானுடதேகத்திலுள்ள நவத்துவாரங்களுள் மலமுறுமாப்போலக் கடிதடம் மலமேயன்றி, உதிரமும் பாயுமியல்பினதாகலின் "பீறுமலமும் உதிரமும் சாயும்" எனவும் மாதர்களே எமசுவரூபமெனவும், அவருடைய விழிகள்பாசமெனவும், அல்குல் நரகமெனவுங் கூறி, ஏனைய நரகங்கள் தம்மிடத்து வீழ்ந்தோரை ஓரோகாலங்களில் வெளிவிட்டு விடுமியல்பினவாதல் போலன்றி, எக்காலத்தும் நீங்காது துன்புறுத்து மியற்கையினதாகலின் "பெருங்குழி விட்டேறுங் கரைகண்டிலேன்" எனவும், கூறினர். இதனை மாதர்யமனுமவர் தம்மை விழியே வன்பாசம் - பீதிதருமல்குல் பெருநரகம் - ஓதிலதில், வீழ்ந்தோர்க்குமேற விதியில்லை போரூரைத், தாழ்ந்தோர்க்கு மில்லை தவறு" எனவும், "ஓரிரண்டுவரைழக் கிடையிருந்தவாளரவின் வாய்படார் - பீழைக்கிடை வருந்தார்பின்" எனவும் வருந் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை யானுணர்க.

சீறும் வினையது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி-இரண்டுருண்டு ஒரு சொன்னீர்மைத்து. பெருங்குழி என்றது நிதம்பத்தை. "பவக்கடல் 'கடந்து முத்தியங்கரையிற் படர்பவர்" என்று பெரியார் கூறியதனால் "கரை" என்றதற்கு முத்தியாகிய கரையெனப் பொருள்கூறலாயிற்று.

பொருளுடையோரைச்செயலினும்வீரரைப்போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரைமுகத்திலுந்தேர்ந்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத்தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி
லிருளறுசொல்லினுங்காணத்தகுங்கச்சியேகம்பனே. (கரு)

(இ - ள்.) பொருள் - உடையோரை - பொருட்செல்வமுடையவரை, செயலினும் - அவரது தொழிலாலும், வீரரை - போர்வீரரை, போர்க்களத்தும் - போர்க்களத்து (அவர் செய்யும் போராலும்) தெருள் உடையோரை கல்வித்தேர்ச்சியுடையவரை, முகத்தினும் - அவரது முகத்தாலும், தேர்ந்து தெளிவதுபோல் - ஆராய்ந்து உணர்வதுபோல, அருளுடையோரை - தேவரீருடைய திருவருளுடையாரை, தவத்தில் - (அவர்செய்யும்) தவத்தாலும், குணத்தில் - அவரது குணத்தாலும், அருளில் - (அவர்க்குப் பிறவுயிர்களிடத்துள்ள) கிருபையினாலும், அன்பில் - (அவர்க்குத்தம் தொடர் புடையாடத்துள்ள) அன்பினாலும், இருள் அறுசொல்லினும் - (கேட்பவருடைய அஞ்ஞான மென்கிற) அந்தகாரம் அறுதற்குக்காரணமாகிய அவரது சொற்களாலும், காணத்தகும் - உணரலாகும், கச்சி எகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) தமக்குச் செல்வம் உள்ளபொழுது யாசிப்பவர்கட்குக்கொடுத்துவருவாராதலால் "பொருளுடையோரைச் செயலினும்" என்றார். இதனை "அற்றாரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன், பெற்றான் பொருள்வைப்புழி" என்பதனாலறிக. போர்செய்துமென்று எண்ணி மறத்தைக் கொண்டிருக்கும் வீரர் தம்மார்பிலே தைத்து நின்ற வேலைப் பறித்து, தம்மோடெதிர்த்த யானையின் மருப்பிடையிட்டு அது விண்ணிடங்கொள்ளவும் அவ்வேலுக்குண்டான வளைவைத் தம்மார்பின் கண்ணுள்ள புண்ணிலேயே நுழைத்து நிமிர்த்துக்கொள்ளவும், போர்க்களத்திற் போரைச்செய்வராதலால் "வீரரைப்போர்க்களத்து" என்றார். இதனை "கைவேல் களிற்றொடு போக்கிவருபவன், மெய்வேல்பறியாநகும்" என்றதனாலறிக கற்றோர் சொற்பொருள்களின் சுவையையனுபவித்தலாலும், புகழ்பொருள் பூசைபெறுதலாலும், அறம் வீடு அடைதலாலும், மிக்காரோடுகூடி அறிந்தனவெல்லாம் அறிந்தமையாலும், யோகநூல் முதலியவற்றைச் சான்றோர்பால் கற்றதனால் வயதும் பலவாக நரையும் திரையும் இல்லாமையாலும், முகமலர்ச்சியோடிருப்பராதலா லதனை யாராய்ந்துணரவேண்டு மென்பார். "தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவது" எனவும்; தவத்தோர் முன்செய்த தவப்பழக்கத்தால் அறிவும், ஆற்றலும், ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியும், காமவெகுளி மயக்கமின்மையும், தொடர்புடையார்மாட்டும் பிறர்மாட்டும் விருப்புடையாண்மையும், தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமைபயவாத சொற்களைச்சொ

ல்லுதலுமுடையராதலால் அவற்றை அவர் செய்யுந் தொழில் முதலியவற்றால் காணத்தகும் என்பார். "அருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி லிருளறு சொல்லினுங் காணத்தகும்" எனவும் கூறினார்.

பருத்திப்பொதியினைப்போலேவயிறுபருக்கத்தங்க
டெறுத்திக்கறுசுவைபோடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டாரவரையிம்மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கசு)

(இ-ள்.) பருத்திப்பொதியினைப்போலே - பருத்திமூட்டையைப்போல, வயிறுபருக்க - வயிறுபருக்கும்படி, தங்கள்துருத்திக்கு - தங்கள் தோற்பையாகிய வயிற்றினுக்கு, அறுசுவை - அறுசுவையோடுகூடிய உணவுகளை போடுகின்றார் - நிரப்புகின்றார்கள், துறந்தோர்தமக்கு - துறவினர்க்கு, வருத்தி அமுது இடமாட்டார் - வரவழைத்து உணவளிக்கமாட்டார்கள், அவரை - அப்படிப்பட்டவர்களை, இம்மாநிலத்தில் - இப்பெரியபூமியில், இருத்திக்கொண்டு - இருக்கும்படி செய்துகொண்டு, ஏன் இருந்தாய் - யாதுகாரணத்தாலிருந்தனை, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) யாக்கைக்கு வரைந்தநாள் கழியுங்காலத்து, உரையா வண்ணம் நாவையடக்கி விக்குள் எழ, உயிர் ஒருகணப்பொழுதாயினும் நில்லாது, புள்ளுப் பருவம்வந்துழிக் குடம்பையினின்றும் பறக்குமாப்போல நீங்கி, நேற்றிருந்தானின்றில்லை யென்று உலகஞ்சொல்ல, உறங்குந்தன்மை போலக் கிடக்குஞ் சரீரத்தை நிலையதென்று கருதி, அதற்கு அறுசுவையோடுகூடிய வுணவையிட்டு, தீயினுக்கு எதிர்த்து நிற்காத பருத்திப் பொதியைப் போலப் பருக்கும்படி வளர்க்கின்றார் என்பார், "பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறுபருக்கத் தங்கடுருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார்" எனவும், முன் செய்த நல்வினைப்பயனாற் செல்வம் பெற்றோர் மாதவர்க்கு அமுது செய்வித்துப் பொழுதுபோக்க வேண்டுமாதலான் அங்ஙனஞ்செய்யாது கள்ளுக்குஞ் சூதுக்கும் பொருள்செலவிட்டு வாணாளைக்கழித்து யாதொருபயனையும் அடையாது இந்நிலவுலகத்திற்குப் பாரமாய் இருத்தலேயன்றி அவர்களால் யாதொருபயனு மில்லை என்பார், "துறந்தோர்தமக்கு வருத்தியமுதிட மாட்டாரவரை யிம்மாநிலத்தி லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாய்" எனவும் கூறினார்.

பொல்லாவிருளகற்றுங்கதிர்கூகையென்புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடுமாறொக்குமேயறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவாரறியார்தமக்குமயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கேயிறைவா கச்சியேகம்பனே. (கஎ)

(இ - ள்.) அறிவு - ஞானத்தால், ஓர் - (விடயஞான ஆராய்ச்சியை) உணாதற்குரிய, உள்ளத்தில் வல்லார் - மனக்கிளர்ச்சியில் வல்லவர்களாகிய ஞானிகள், அறிவார் - (உண்மைபொருளை) உள்ளபடி தமது ஞானக்கண்

ணால் காண்பார்கள், அறியார்தமக்கு - அப்படிப்பார்த்தற்குரிய ஞானக் கண் இல்லாதவர்க்கு, மயக்கம் - (அவ்வுண்மைப்பொருள் உணர்ச்சி) மயக்கமேயாம், (அது எது போல எனின்) பொல்லா இருள் அகற்றும் கதிர் - கொடிய இருளை யொழிக்கும் சூரியகிரணம், கூகை என் புள் கண்ணினுக்கு - கூகையென்கின்ற பறவையின்கண்ணுக்கு, அல் ஆய் இருந்திடும் ஆறு - இருளாய் இருக்கும் தன்மையை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், (ஆதலால்) எல்லாம் விழி மயக்கே-யாவும் கண்ணாலாகிய தவறேயாம், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) நண்பகலில் எவ்வகைப்பட்ட இருளையும் ஒழிக்கும் சூரிய கிரணங்களாலேகண்கள் ஒளிமயங்கிக்கிடக்கின்ற கூகையை வலியற்ற காக்கை வெல்லுதலால் அக்கூகையின்கண்ணுக்குச் சூரியகிரணங்கள் இருளாய்த்தோன்றிடும் என்பார், "பொல்லாவிருளகற்றுங் கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக் கல்லாயிருந்திடும்" எனவும், சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக்கழித்து நின்றவுண்மையைக் காண்பது அறிவுடையோருடைய தன்மையாதலால், "அறிவோருளத்தில் வல்லாரறிவர்" எனவும், தொன்று தொட்டுள்ள அவிச்சையென்னும் அஞ்ஞானமும், அவ்வஞ்ஞானம்பற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அவ்வகங்காரம்பற்றி எனக்கு இது வேண்டுமென்னும் விருப்பும், அவ்விருப்புப்பற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அவ்வாசைபற்றி அப்பொருளிற்கு எதிராயிருப்பதில் செல்லும் கோபமுமுடையவர்கள் ஊனக்கண்களன்றி ஞானக்கண்களால் மெய்ப்பொருள் காணப்படாமல் மயங்குவராதலால் "அறியார் தமக்கு மயக்கங்கண்டா யெல்லாம் விழி மயக்கே" எனவும் கூறினர். ஞானிகள் மனத்துக்குப் பரம்பொருள் தோன்றும், அஞ்ஞானிகள் மனத்துக்குத்தோன்றாதென்க, அஞ்ஞானிகள் மனத்துக்குத்தோன்றாமைக்குக் காரணம் அவர்கள் மனக்குற்றமென்க.

வாதுக்குச்சண் டைக்குப்போவார்வருவார்வழக்குரைப்பார்
தீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்துமயங்கிடுவார்விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தாரிறைவா கச்சியேகம்பனே. (கரு)

(இ - ள்.) வாதுக்கு - வீண்வாதத்துக்கும், சண்டைக்கு - வீண்சண்டைக்கும், போவார் - போவார், வருவார் - மீண்டுவருவார், வழக்கு - தமது வழக்கை, உரைப்பார் . மற்றவர்கேட்கச் சொல்வார்கள், தீதுக்கு உதவியும் செய்திடுவார் - தீமைக்குத் துணையும் - செய்வார், விதிமாளுமட்டும் - தமது ஆயுளளவும், ஒன்று - ஒப்பற்றதாகிய பொருளை, தினம்தேடி - நாள் தோறும் சம்பாதித்துவைத்து, மாதுக்கு - (தம்மால் விரும்பப்பட்ட) பெண்ணுக்கு, அளித்து - கொடுத்து, மயங்கிடுவார் - மயங்குவார்கள், இவர்-இத்தன் தன்மையான குணங்களையுடைய இவர், ஏதுக்குபிறந்தார் - என்ன காரணத்தின் பொருட்டுப் பிறந்தார்களோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு - ரை.) தீவினையுடையார் இம்மை மறுமை வீடுகட்குரிய புகழ் அற ஞானங்களைத் தேடாது. தம்மைச்செய்தாரை யிருளிற் சேர்க்கும் பழிமுத லியவற்றைத் தேடும்பொருட்டு, "வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார் வருவார் வழக்குரைப்பார் தீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்" எனவும், தாம்தேடிய பொருள்களைப் பிறர்க்கீதலும் துய்த்தலும் செய்யாமல் அப்பொருளை நாள்தோறும் தாம் விரும்பிய மாதர்க்குக்கொடுத்து, அப்பயனை அவர் நுகருந்தோறும் ஆண்பாலர்களாலும் நாணத்தக்கதோர் நாணைப்பெற்று அறிவழிந்து ஆயுள்காறும் மயங்கிடுவர் என்பார், "தினந்தேடி யொன்று மாதுக் களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டும்" எனவும். தாம் பிறந்தும் இம்மை மறுமைக்குறிய பயனை யடையாமையால் "ஏதுக்கிவர்பிறந்தார்" எனவும் கூறினர்.

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரைநிந்திப்பருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர் சதியாயிரஞ்செய்வர் சாத்திரங்க
ளாயார்பிறக்குபகாரஞ்செய்யார் தமையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்னபோயென்னகாண்கச்சியேகம்பனே. (கசு)

(இ-ள்) ஓயாமல் பொய்சொல்வர் - ஒழியாமல் பொய்பேசுவார்கள், நல்லோரை - நல்லவர்களை, நிந்திப்பர் - பழிப்பார்கள், உற்றுப்பெற்ற - கருப்பநோய் முதலியவற்றை அடைந்து ஈன்ற, தாயாரை - அன்னையை, வைவர் - பழிப்பார்கள், ஆயிரம்சதி - பலவஞ்சனைகளை, செய்வர் - செய்வார்கள், சாத்திரங்கள் -- ஞானசாஸ்திரங்களை, ஆயார் - ஆராயார், பிறர்க்கு - அன்னியர்க்கு, உபகாரம் செய்யார் - உதவியும்செய்யார், தம்மை அண்டினர்க்கு ஒன்று ஈயார்-(தம்மை நெருங்கினவர்கட்கு ஒரு பொருளையும்) கொடுக்கமாட்டார், (இத்தன்மையான இவர்) இருந்து என்ன - உலகிலிருந்தால் என்ன பயன்' போய் என்ன - இறந்தொழிந்தால் யாது கெடுதி, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்று கருதாமல் பொருள்கொடுப்பார் யாவராயினும் அவரைக்கூடி முயங்குதல் பொருட்பெண்டிர்க்கு இயல்பாதலால் அப்பெண்டிரைத் தாமும்கூடி முயங்கவும் அதற்குப் பொருள் தேடவும் வேண்டுதலின், "ஓயாமற்பொய்சொல்வர்" எனவும், நகுடனென்பான் இந்திரப்பதவிபெற்றுச் சிவிகையேறிச் செல்கின்ற காலத்துத்தான் பெற்ற களிப்புமிகுதியால் அகத்தியமுனிவர் வெருள்வதோர் தவறுசெய்ய, அதனால் அவன் சாபமெய்தி அப்பதத்தை இடையே இழக்கப்பெற்றுன் என்பதனைத் தாம் கருதாமையால் "நல்லோரை நிந்திப்பர்" எனவும், ஈரைந்து திங்கள் சுமந்து பெற்றதையும், அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பதையும், தாயோடறுசுவைபோம், என்பதையும் உணராமையால் "உற்றுப்பெற்றதாயாரை வைவர்" எனவும், பிறர்க்குறிய பொருளை எண்ணி அதனை வஞ்சித்துககொள்ளுவதற்கு, அப்பொருளுடையாரது சோர்வுபார்க்கும் மயக்கமுடையவராதலால் "சதியாயிரஞ் செய்வர்" எனவும், இம்மை மறுமைப் பயனைத்தரும் சிவசரிதங்களை யாராயாதுஇருளிற் சேர்க்கும் காமநூல் முதலியவற்றை யாராய்ந்து தம்வாணாளைக்கழிப்பராதலால், "சாத்

திரங்களாயார்" எனவும். பிறாக்குதவாதார் ஈட்டிய பொருளை தாம் உண்டற் பொருட்டன்றியே பிறர்க்குதவி செய்யாமல் இம்மை மறுமைப்பேற் றை அடையாராதலால். "பிறர்க்குபகாரஞ்செய்யார்" எனவும், தம்மை அடைக்கலம்புகுந்த புறவினைக்காத்தசிபிச்சக்கிரவர்த்திபோல் தொடர்புடை யாரையும் பிறரையும் ஆதரவுசெய்யாதார் நிலவுலகில் உயிரோடிருந்தா லும் இறந்தாலும் பயனில்லை யாதலின், "தமையண்டினர்க்கொன்றீயாரிருந் தென்ன போயென்னகாண" எனவும் கூறினர்.

அப்பென்றும்வெண்மையதாயினுமாங்கநிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியே குணவேற்றுமைதான்பலசார்தலினாற்
செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ளசீவரினு
மிப்படியேநிற்பனெந்தைபிரான்கச்சி யேகம்பனே. (உ0)

(இ-ள்) அப்பு - நீரானது, என்றும் - எப்பொழுதும், வெண்மையதுஆ யினும் - வெண்ணிறமுடையதாலும், ஆங்கு - அது மேகத்தினின்றும் வீழ்ந்தகாலத்து, அந்நிலத்து இயல்பு ஆய் - அப்பூமியின் தன்மையையுடைய தாகி, தப்பு இன்றி-குற்றமில்லாமலே, குணவேற்றுமை பலசார்தலினால்- தன்னியற்கைக் குணத்தினின்றும் பலவேறுபட்ட குணங்களை யடைதலால், செப்பில் - சொல்லுமிடத்து, அபக்குவம் பக்குவம் ஆய் உள்ள - அபக்குவ மாயும் பக்குவமாயுமிருக்கின்ற, சீவரிலும் - சீவர்களிலும், எந்தைபிரான் - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான், இப்படியே - இவ்விதமாகவே, நிற்பன் -(ப க்குவ அபக்குவானுகுணமாக வேறுபாட்டை யடைந்து) நிற்பன், கச்சி ஏக ம்பனே- திருக்கச்சியின்கண்எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) மேகத்தின்கண் எஞ்ஞான்றும்வெண்மையதாய்த் தங்கிய நீரு க்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தகாலத்தில், நிறம் சுவை முதலியகுணங்கள் வே றுபடுமென்பார் "அப்பென்றும் வெண்மையதாயினு மாங்கநிலத்தியல்பா ய்த் தப்பின்றியே குணவேற்றுமைதான் பலசார்தல்" என்றார். இதனை "நில த்தியல்பானீர் திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்-கினத்தியல்பதாகுமறிவு" என்றதனாலு ணர்க. ஐம்புலன் வழியே சென்று அழியும்பகுதியவாயவிஷயங்களை மெ ய்யென்று கருதாமல், அவற்றைப்பொய்யென்று களைந்து சிவனே மெய் யென்று கருதும் விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்ளந்தோறும் அறிவுக்கறிவாய்த் தங்கி ஒருமலம் அகற்றிச்சிவானந்தத்தேனையூற்றுதலும்; பிரளயாகலர்க்கு மான் மழுசதுர்ப்புச காளகண்டதிரிநேத்திரங்களோடு இடபவாகனனாய்த் தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி இருமலம் அகற்றிக் காட்சி தந் தருளுதலும்; அவிச்சை வயத்தராயுள்ள சகலர்க்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரநடனத்தால் திரிபதார்த்தஞானத்தை விளக்கி மும்மலமும்தீர்த்துத் திருவடிசூட்டியாளு தலும் இறைவனது முறைமையாதலால் "செப்பிலபக்குவம பக்குவமாயுள்ள சீவரிலு மிப்படியேநிற்பனெந்தைபிரான்" என்றார். இதனை 'நன்னெறிவிஞ் ஞானகலர்நாடுமலமொன்றினையு, மந்நிலையே யுண்ணின்றறுத்தருளிப்—பின் னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரளயாகலருக்குத். தேவாய்மலகன்மந் தீர்த்தரு

ளிப்—பூவலயந், தன்னின்றுநீங்காச் சகலர்க்கவர்போல. முன்னின்று மும்ம லந்தீர்த்தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்.'' என்னும் போற்றிப் பஃறொடையானுணர்க.

நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றினரராய்ப்பிறந்துபின்சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும்வறளாங்குளமுங்கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரையேன்படைத்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உக)

(இ-ள்.) நாய் ஆய் - நாயாகி, பிறந்திடின் - பிறந்தாலும், நல்வேட்டை ஆடி - நல்லவேட்டையாடி, நயம்புரியும்-(தன்னை வளர்ப்பவனுக்கு) பிரயோசனத்தைச் செய்யும், தாயார் வயிற்றில் - தாய் வயற்றில், நரராய் பிறந்து - மனிதராய்ப் பிறந்து, பின்சம்பன்னராய் - பின்செல்வமுள்ளவர்களாய், காயா மரமும் காயாதமரத்தையும், வறள் ஆம் குளமும் - நீர் வற்றிப்போன தடாகத்தையும், கல்ஆவும் என்ன - கற்பசுவையும் போல, ஈயாமனிதரை - (ஒருவர்க்கும் ஒன்றனையும்) கொடாதமனிதரை, ஏன்படைத்தாய் - (இப்பூமியில்) யாதுகாரியத்துக்குப்படைத்தனை, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

உலகில் நன்றிபுரியாதும், பிறர் தமக்குப் புரிந்தநன்றியைக் கருதாதுமுள்ளார் மக்கட்பிறப்பாய்ப் பிறத்தலினும், நன்றியறியும் பிராணியுள் தலைமையாயும் தன்னைவளர்ப்பவனுக்குப் பயனைச் செய்வதாயுமுள்ள நாயாய்ப்பிறந்திடின்பயனுண்டென்பார்'' நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடிநயம்புரியும்'' என்றும், வீட்டையடைதற்குரிய மானுடப்பிறவியெடுத்தலும், அப்பிறவியெடுத்தகாலத்துப்பொருள் கல்வி ஞானம் கைகூடுதலும், அவை கூடியகாலத்து அவற்றை நீங்காது வாழ்தலும், முன்செய்ததவப்பயனால் நிகழவேண்டுதலான் ''தாயார்வயிற்றினரராய்ப்பிறந்து பின்சம்பன்னராய்'' என்றும், நடுவூரின்கணிருந்தும், மரமெனப்பெயர் பெற்றும் பறவை முதலியவைகட்குப பயன்படாமையானும், குளமெனப்பெயர் பெற்றும் நுகரப்படுவதாகிய நீரின்மையானும், ஆவெனப்பெயர் பெற்றும் பால் சுரத்தற்குரிய பண்பின்மையானும், அவற்றால் உலகினருக்கு யாதொரு பயனின்மையால் ஈயாமனிதர்க்கு உவமைகூறுவான் ''காயாமரமும்வறளாங்குள முங்கல்லாவுமென்ன'' என்றும், அநுபவியாதவராகி அதன்மேலும் தகுதியுடையவருக்கு அவர் வேண்டியதொன்றனையுங்கொடுக்குந் தன்மையில்லாதவர் தாமபெற்ற செல்வத்திற்கு ஓர் நோயாதலால் அவரைப்படைத்ததனால் உலகினுக்கு யாதொரு பயனுமில்லை யென்பார், ''ஈயாமனிதரையேன்படைத்தாய்''என்றுங் கூறினார்.

காயாதமரமும் நீர்வற்றியகுளமும் கல்லாவும் பிறர்க்குப் பயன்படாதது போல ஈகையில்லாத மனிதரும் பிரர்க்குப்பயன்படார் என்பது கருத்து.

ஆற்றிற்கரைததபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்குன்றவில்லுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உஉ)

(இ-ள்.) ஐயா - ஐயனே. புரம் மூன்றுஎரித்து - திரிபுரங்களைத்தகித்து, கூற்றை-யமனை, பணிகொளும் தாளுடையாய் - அடிமைகொண்டதிருவடியுடையவனே. குன்றவில் உடையாய்-மகாமேருமலையாகிய வில்லுடையவனே, ஏற்றுக்கொடியாய் - இருஷபக்கொடியுடையவனே, என் அன்பை எல்லாம்-என் அன்புமுழுமையும், ஆற்றில் கரைத்த நதியில் கரைத்துவிட்ட, புளி ஆக்கிடாமல் - புளியாகச்செய்யாமல், போற்றி-(என் அன்புவடிவம் கெடாவண்ணம்) பாதுகாத்து, திருவுளம் பற்றும்-மனம்பற்ற வேண்டும், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) நமது திருவடியிற்செலுத்தும அன்புமுழுதும் கண்ணப்பர் முதலியோர் செலுத்திய மெய்யன்போடு ஒப்பாகாமையால் நிஷேதப்பொருளென்றுகருதி, கமரிற் சிந்திய அமுது பயன் படாவாறுபோல அவ்வன்புமுழுதும் பயன்படாவண்ணம் செய்யாது பாதுகாக்கத்திருவுளம்வைக்கவேண்டுமென்பார், "ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாம லென்னன்பையெல்லாம் போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையா" என்றும், இருப்பினுலும் வெள்ளியினுலும் பொன்னினுலும் இயன்றமதில் களையுடையராய் மூவுலகினுக்கும் துன்பஞ்செய்த அசுரர்களுள் தாரகன் கமலாக்கன் வித்துன்மாலி ஆகியமூவர்நீங்கலானைய, அசுரர்களையழித்துத்தேவர் முதலியவர்களைக்காத்தருளினமையும், ஊழ்வினையாற்பதினாறுண்டுபெற்ற மிருகண்டுபுத்திரராகிய மார்க்கண்டேயரென்பவர். கூற்றுவன்வந்துகாலபாசத்தாற் கட்டியிழுக்குங் காலத்துச் சரணமடைய, அக்கூற்றுவனைக்காலாலுதைத்தழித்து அம்முனிவர்க்கு என்றும் பதினாறுண்டு கொடுத்தருளினமையும், நமது திருவடிச் செயலும் வரதாபயமாகிய திருக்கரங்களின் செயலும் என்பார், "புரமூன்றெரித்துக்கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்" என்றும், திரிபுரதகனஞ் செய்தஞான்று மேருவை வில்லாகவும் திருமாலாகிய ஏற்றைக்கொடியாகவும் கொண்டமையால் "குன்றவில்லுடையாயேற்றுக்கொடியுடையாய்" என்றுங்கூறினர்.

பெண்ணாகிவந்தொருமாயப்பிசாசம்பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணாலவெருட்டிமுலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுனைமறந்தேனிறைவா கச்சியேகம்பனே. (உ௬)

(இ-ள்) பெண்ஆகிவந்த -பெண்வடிவுகொண்டுவந்த, ஒரு மாயப்பிசாசம் - ஒரு மாயப்பேயானது என்னைப்பிடித்திட்டு - என்னைத்தொடர்ந்து, கண்ணால் வெருட்டி - கண்களால் வெருட்டி, முலையால் மயக்கி - தனங்களால் என்னறிவு மயங்கச்செய்து, கடிதடத்துப்புண் ஆம் குழியிடை- அல்குலிடத்ததாகிய புண் என்கிற பள்ளத்தில், தள்ளி - தள்ளி, என்போதப்பொருள் பறிக்க - என்ஞானமாகிய பொருளைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளுதலால், உன்னை எண்ணாது - தேவரீரை நினையாமல், மறந்தேன் - மறந்துவிட்டேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) பெண்களிடத்துவைத்த ஆசையாலுண்டான மயக்கமிகுதியினால் நெஞ்சிலே பண்ணுகிய வேலையேற்றும், அவர்க்குப்பொருள் கொடுத்தற்குக் களவுசெய்து கழுவேறியும், அவரைக்களவு செய்து யானைக்காலில் மிதிக்கப்பட்டும் துன்பக்கடலிலழுந்தினுர் பலராயினுரென்பதையறிந்திருந்தும், அவரையே பெண்ணே, அமுதோ எனப்புகழ மயக்கித் தம்வசப்படும்படி செய்தமையாலே, "பெண்ணுகிவந்தொருமாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டு" என்றும், அவரது முகத்திலுள்ளது, கண்ணே, வேலோ, வாளோ, அம்போ, விடமோ, என்று புனைந்துரைத்து இன்புற்று மயங்கிக் கண்வலையிலகப்பட்டேனை வெருட்டுதல் எளிதென்பார், என்னைக் கண்ணால்வெருட்டி" என்றும், காமவேள் என்னும் பகைஞனுக்குப் புறங்கொடுத்து மின்னுர் முலையென்னும் வெற்பில் ஓடி யொளித்துக்கொள்ள அவரது மார்பிலுள்ளது முலையோ, சூதோ, சிமிழோ, வெற்போ என்று புகழ்ந்து மயங்கித்திரிந்தமையால், முலையால் மயக்கி" என்றும், அவர்வசப்பட்டேனுதலின் சற்றுங் கருணைசெய்யாது மீளாநரகிற் கேதுவாகிய மலமும் புண்ணும் நிறைந்த அல்குலாகிய பள்ளத்திற்றள்ளி வருந்தி யென்னறிவை கெடுப்பர் என்பார், "கடிதடத்துப் புண்ணுங்குழியிடைத்தள்ளி யென் போதப் பொருள்பறிக்க" என்றும், அறிவைக்கெடுத்ததினுலே யுள்ளீடற்றுத் தேவரீரை நினையாது மறந்துவிட்டேனென்பார், எண்ணுதினை மறந்தேன்" என்றுங் கூறினுர்.

நாவாரவேண்டுமிதஞ்சொல்லுவாருனைநான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண்பார்கள்கைதான்வறண்டா
போய்வாருமென்றுநடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவையருக் [ற்
கீவார்தலைவிதியோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உச)

(இ-ள்.) நா ஆர-நாநிரம்ப, வேண்டும் இதம் சொல்லுவார்-வேண்டிய பிரிய வசனங்களைச் சொல்லுவார்கள், உனை நான் பிரிந்தால்-உன்னை நான்நீங்குவேனுதலின், சாவேன் என்றே-இறந்துவிடுவேன் என்றுசொல்லாநின்றே, ஒக்க இருந்து உண்பார்கள்-கூடஇருந்து புசிப்பார்கள், கைவறண்டால்-கையிற்பொருள் அற்றுப்போனுல், போய்வாரும் என்று-போய்வாருமென்று வாயாறசொல்லி, நடுத்தலைக்கு-நடுத்தலையில், குட்டும்-கையால் மோதியனுப்புகின்ற, பூவையருக்கு-வேசையருக்கு, ஈவார்-(தம்பொருள் முதலியவற்றை) கொடுப்பார்கள் அறிவினர்கள், தலைவிதியோ-(இங்ஙனம் இவர்கள் செய்தற்குக்காரணம் இவர்களது) தலையில் பிரமன் எழுதிய ஊழின் நியதியோ, இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) அன்புகாரணமாக விரும்பாராகிப் பொருள்காரணமாக விரும்பி அப்பொருள் கைவருமளவும், அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமைபயக்கு மினிய சொற்களைச் சொல்லுதல் தமக்கியல்பாதலால் "நாவாரவேண்டு மிதஞ்சொல்லுவார்" என்றும், அக்கினிசான்றாக

மணந்தமனைவியர் நாயகனிறந்த காலத்து உடன்கட்டையேறி இறத்தல் போலவும் நாயகன் உண்டபின் மிச்சிலையுண்ணுதல் போலவும், பொருள் நிமித்தமாகத்தாமும் சாவேனென்று கூறுதலும், ஒருங்கேயுண்ணலும் தமக்கியல்பென்பார் “உனைநான் பிரிந்தாற் சாவேனென்றே யிருந்தொக்கவுண்பார்கள்” என்றும், உள்ளபொருளை யளந்தறிந்து அப்பொருள் கிடைக்குமளவும் தமது குணமுடைமையைச் சொல்லும் குணமில்லாதாரது நடக்கையை யாராய்ந்தறிந்து நீங்காதாரைப் பொருள்வற்றியகாலத்து நிந்தித்தும் தலையிற்குட்டியும் துரத்தும் பெண்களுக்கே பொருளைத்தேடிக்கொடுக்க முயலுமிவர் இங்ஙனஞ் செய்வது பிரமன் இவர் தலையில் எழுதிய எழுத்தோ என்பார் “கைதான் வறண்டாற் போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும் பூவையருக்கீவார் தலைவிதியோ” என்றுங் கூறினர்.

கல்லார்சிவகதைநல்லோர்தமக்குக்கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடார்குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தைநினையார்நின்னாமநினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென்னிறந்தென்புகல்கச்சியேகம்பனே. (௨௫)

(இ-ள்.) சிவகதை-சிவகதைகளை, கல்லார்-படியார், நல்லோர் தமக்கு-நல்லவர்களுக்கு, கனவிலும்-கனவிலும், மெய்சொல்வார்-உண்மை பேசார்கள், பசித்தவர்க்கு-பசித்துவந்தவர்களுக்கு, அன்னம்கொடார்-சோறுபகிர்ந்துகொடார், குருசொன்னபடி-ஆசாரியன் உபதேசித்தபடி, நில்லார்-நிற்கமாட்டார்கள், அறத்தை-தருமத்தை, நினையார்-(செய்யமனத்திலும்) நினைக்கமாட்டார்கள், நின்நாமம்-தேவரீரது திருநாமம், நினைவில்-நினைப்பில், சற்றும் இல்லார்-சிறிதும் உடையரல்லாதவர்களாகிய இவர்கள், இருந்துஎன்-பூமியில் உயிரோடுகூடி இருந்தால் யாதுபயன், இறந்துஎன்-இறந்தால் யாதுகெடுதி, புகல்-சொல்வாய், கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலைவிரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல் போலச் சைவசமயத்துட் பிறந்தும் சிவசரிதங்களைக் கற்காது புறச்சமய நூல்களைக் கற்றுப் பொழுது போக்குவர் என்பார், “கல்லார் சிவகதை” எனவும், தம்செல்வக்களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப் பொய்கூறல் முதலிய பிழைசெய்வாராகில், அச்செல்வம் அவர் கோபத்தீயால் ஒரு கணத்துள்ளே அழிந்துவிடும் என்பதை யுணராமையால், “நல்லோர் தமக்குக் கனவிலு மெய்சொல்லார்” எனவும், தேகத்தை வளர்த்தலானும் தேகம் நிலைபெற்றுச் செய்யவேண்டிய அறங்களையெல்லாஞ் செய்வித்தலானும், முனிவர் தேவர் முதலியோர் உண்ணக்கருதலானும் பசித்தவர்க்கு உணவை யெவ்வகையானும் அளித்திடுதல் மேலாகுமென்பதை யுணராமையால், “பசித்தவர்க் கன்னங்கொடார்” எனவும், ஞானோபதேசம் பெற்றவர் ஓர்காலத்துத் தம்மைப் பழைய மலந்தாக்குதலால் உபதேச மொழியைமறந்து தம்மனம் போன

வாறு நிற்பர் என்பார், "குருசொன்னபடி நில்லார்" எனவும், ஞானசாரியன் உபதேசித்தமொழியை மறந்தோராதலின் தீவினை வயத்தராகிப் பாவத்தொழில்களையே மேன்மேலும் செய்ய நினைப்பாராதலால், "அறத்தை நினையார்" எனவும், "இயமன்றூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலா, னயம்வந்தோத வல்லார்தமை நண்ணினுல்" என்பதை யுணராமையால் தேவரீரது திருநாமத்தை நினையாதார் இவ்வுலகில் உயிரோடிருந்தும் யாதொரு பயனடையாமையால் இறந்தவரோடொக்கு மென்பார், "நின்னும நினைவிற் சற்று மில்லாரிருந்தென்னிறந்தென்" எனவும் கூறினர்.

வானமுதத்தின்சுவையறியாதவர்வண்கனியின்
றூனமுதத்தின்சுவையெண்ணல்போலத்தனித்தனியே
தேனமுதத்தின்றெளிவாயஞானஞ்சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவைநன்றல்லவோகச்சியேகம்பனே. (உசு)

(இ-ள்.) வான்-தேவலோகத்திலுள்ள, அமுதத்தின்-அமிர்தத்தின், சுவை அறியாதவர்-உருசியைத்தெரியாதவர், வண்கனியின்-வளமாகிய பழங்களின், அமுதத்தின் சுவை-இரசங்களின் சுவையை, எண்ணல்போல்-நினைத்தல்போல, தனித்தனியே-தனித்தனியாகவே, தேன் அமுதத்தின் தெளிவு ஆய-தேனும் அமுதமாகிய இவற்றின் தெளிவையொத்த, ஞானம்-ஞானத்தை, சிறிதும் இல்லார்க்கு-சற்றுமுடைய ரல்லாதவர்க்கு, ஈனம்-குற்றமாகிய, அமுதச்சுவை-(விடமாகிய) அமுதத்தின் சுவையானது, நன்று அல்லவோ-நன்மையல்லவோ, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) கண்ணுக்கினிமையும் உண்ணுந்தோறும் புதிது புதிதாகவுள்ள சுவையினையுமுடைய அமுதத்தின் சுவையையறியாதவர் மிக முதிர்ந்து இன்பஞ்செய்யாது அழியுந்தன்மையினையுடைய கனிகளையெண்ணுதல்அவரது இயற்கையென்பார், "வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்றூனமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போல்" எனவும், ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யில்லாதவர்கட்கு விஷய ஞானங்களின் சுவையே நன்றென்பார் "தேனமுதத்தின் றெளிவாய ஞானஞ்சிறிதுமில்லார்க் கீனமுதச் சுவைநன்றல்லவோ" எனவும் கூறினர்.

தேவலோகத்திலுள்ள அமிர்தத்தின் சுவையை அறியாதவர் பழங்களின் சுவையை மதித்தல்போல ஞானமாகிய அமிர்தத்தின் சுவை சிறிதும் அறியாதவர் விஷயமாகிய அமிர்தத்தின் சுவையை நன்மையதாகக் கருதுவர் என்பதாம். வானமுதம்-தேவாமிர்தம். வண்கனியாவன:—வாழை, பலா, மா என்பன. தெளிவு-வடிதல். அல்லவோ என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளது.

ஊற்றைச்சரீரத்தையாபாசக்கொட்டிலையூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச்சோறிடுந்தோற்பையைப்பேசரிய
காற்றிற்பொதிந்தநிலையற்றபாண்டத்தைக்கரிதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உஎ)

(இ-ள்.) ஊற்றைச்சரீரத்தை-அழுக்குடம்பை, ஆபாசக்கொட்டிலை-நிந்தனைகளாகிய சரக்குகளைச்சேர்த்து வைத்திருக்கும் ஒதுக்கிடத்தை, ஊன்பொதிந்த-தசைபொருந்திய, பீற்றல் துருத்தியை-பல துவாரங்களையுடைய துருத்தியை, சோறுஇடும் தோல்பையை-அன்னத்தையிட்டு நிரப்பின தோலாற் செய்யப்பட்ட பையை, பேசு அரிய-சொல்லுதற்கு அருமையான, காற்றில் பொதிந்த-காற்றைச் சேர்த்துவைத்த, நிலைஅற்ற பாண்டத்தை-நிலையற்றதாகிய மட்பாத்திரத்தை, காதல்செய்து - விருப்பங்கொண்டு, ஏற்றுத் திரிந்துவிட்டேன்-அதைத்தாங்கித் திரிந்துவிட்டேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்பொதிந்த பீற்றற் றுருத்தியை" என்றதை, மூன்றரைக்கோடி நாடியவ்வளவே முற்றிய மயிரெயிறெண்ணுன், கான்றகையடியினுகிரிருபது வீரியமாழாக்குடற்பித்த முழக்கு. மான்றுறுமிற்றுக்கபமுரியுடனுனுழிவண்ணிணத் தொடியைந்நான் கேன்றமேதைக்குத் தொடிகளோரைஞ்ஞூறீண்டு மூன்றொடியொருநூறே. எனவும், "இளகுநெய்த்தோரு மிறுகுநெய்த்தோரு மியம்புரிற்றொடியொருமூன்றும், வளமலிமூளை பன்னிருதொடியா மயிர்முதலனைத்தையுந் தொகுத்திட், டளவிடிலாக்கை யாயிரந்தொடியா மருவருப்புறு மியக்கங்கட், களவிலையிந்தப் புலையுடற்பொறையைப் பொருளென மதிப்பரோ வறிந்தோர்" எனவும், கூறியவாற்றுலுணர்க. இவ்வுடல் அன்னமயத்தால் நிற்றலாலே "சோறிடுந் தோற்பை" எனவும், அது பிராணவாயு முதலிய வாயுக்களாலும், நிலையற்றதாயும் இருத்தலாலே. "காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தை, எனவும், ஒருகணப் பொழுதாயினும் விரும்பத்தகாததைப் பன்னுளும் விரும்பிச்சுமந்து திரிந்தேனென்பார், "காதல்செய்தே யேற்றுத் திரிந்துவிட்டேன்" எனவும் கூறினர்.

அழுக்குடம்பும், நிந்திக்கத்தக்க ஒதுக்கிடமும், தசையோடு கூடிய பல துவாரங்களையுடைய துருத்தியும், சோறிடுந் தோற்பையும், காற்றுப் பொருந்திய நிலையற்ற மட்பாத்திரமுமாகிய சரீரத்தை விரும்பி அதைத் தாங்கித் திரிந்துவிட்டேன் என்பதாம்.

சொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாதகீவினைப்பார்வையிற்பாவங்கள்புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக்கேட்டிடுந்தீங்குகளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. ()

(இ-ள்.) சொல்லால்வரும்குற்றம்-சொற்களாலுண்டாகும் பிழையும், சிந்தனையால் வரும் தோடம்-நினைப்பினுலுண்டாகும் தோஷமும், செய்த

பொல்லாததீவினை - செய்த கொடிய தீச்செயல்களும், பார்வையின் பாவங்கள் - பார்த்தலினாலுண்டாகும் பாவங்களும், புண்ணியநூல் அல்லாத கேள்வியை - புண்ணிய சாத்திரங்க ளல்லாதனவாகிய கேள்விகளை (என் செவிகள்) கேட்டிடும்-கேட்கும், தீங்குகள் ஆயவும்-தீமைகளானவையும், மற்ற எல்லாப்பிழையும் - மற்றெல்லாத் தவறுகளையும், பொறுத்து அருள்வாய் - பொறுத்தருளல் வேண்டும், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) அறத்தினை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்கள் அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில்லனவாயிருக்கும், அங்ஙனமன்றிஎன்வாய்ச்சொற்களால் பெருங்குற்றமுண்டாகு மென்பார், "சொல்லால் வருங்குற்றம்" என்றும், மனத்தின் குற்றமாகிய அழுக்காறுமை, வெஃகாமைமுதலியன உடையரல்லாத அறிவுடையோரது மனம்போலாது என்மனத்தில் தோஷமேயுண்டாகுமென்பார், "சிந்தனையால் வருந்தோடம்" என்றும், வேறொரு காலத்திலும், வேறோரிடத்திலும் வேறோருடம்பிலும் போய்ச்சுடுதலாகிய கொடிய தீவினைக்கு அஞ்சாது முன்னே தொடங்கி அதனைச்செய்து பழகிவந்ததென்பார், "செய்தபொல்லாத தீவினை" என்றும், புறப்பகைகளை யடக்குதலேயன்றி புட்பகையாகிய காமத்தையும் அடக்காது அதனால் இகழும் பிறனில் விழைந்து காண்டல் முதலிய குற்றமுடையோனாதலின், "பார்வையிற் பாவங்கள்" என்றும், புண்ணிய சரிதங்களைக்கேளாத என்செவிகள் தோற்செவி மரச்செவி நரம்புசெவிகள்போல் யாதொரு பயனுமில்லாத வீண்சரிதங்களைக் கேட்கும் என்பார், "புண்ணியநூலல்லாத கேள்வியைக் கேட்டிடும்" என்றும், இத்தீங்குகள் பிராயசித்தமில்லாததோர் தீங்காதலின் இவற்றைத் தேவரீரே பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்பார், "தீங்குகளாயவுமற்றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்" என்றும் கூறினார்.

வாய்ச்சொற்களாலுண்டாகும் பிழையும், நினைத்தலா லுண்டாகும் பிழையும், செய்த கொடிய தீசெயல்களும் பார்த்தலினாலுண்டாகும் பாவங்களும், சிவசரிதங்களல்லாத நூற்கேள்விகளை வன்செவிகள் கேட்டலும் அதனாலுண்டாகும் தீமைகளாகிய எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

முட்டற்றமஞ்சளையெண்ணெயிற்கூட்டிமுகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலைவிளங்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில்வெளிமயக்கேசெயும்பாவையர்மே
லிட்டத்தைநீதவிர்ப்பாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உகூ)

(இ-ள்.) முட்டு அற்றமஞ்சளை-பிழையில்லாதமஞ்சளை, எண்ணெயில் கூட்டி-எண்ணெயிற்சேர்த்து,(அதைத்தடவி)முகம்மினுக்கி-முகத்தைமினுக்கி மெட்டுஇட்டு-காலாழி இட்டு, பொட்டு இட்டு - திலகமிட்டு, பித்தலை விளக்கி இட்டு-பித்தளையோலையைத் துலக்கித்தரித்து, பட்டப்

பகலில்-நடுப்பகலில், வெளிமயக்கு செய்யும்-வெளிமயக்கஞ் செய்கின்ற, பாவையர்மேல்-பெண்கள்மேலுள்ள, இட்டத்தை-இஷ்டத்தை, நீதவிர்ப்பாய்-தேவரீர் ஒழித்தருளவேண்டும், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) பெண்களானோர்இயற்கையழகோடு செயற்கையழகுமுண்டாக மஞ்சட்சுண்ணத்தை யெண்ணெயிற்கலந்து முகத்துக்குப் பூசி மினுக்குவது பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்காதலின் "முட்டற்ற மஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி" எனவும், விரல்களில்மெட்டும் முகத்திற்றிலகமும் கழுத்திற் காரையென்னும் ஓரணியும் தரித்தல் அவர்க்கியல்பென்பார், "மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டு" எனவும், இவையெல்லாம் கானலில் நீர்போலவும் தோன்றி யாதொரு பயனுமில்லாமல் மயக்குமென்பார், "பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கே செயும்" எனவும், தேவரீர் அம்மகளிர்பால் என்மனத்தைச் செலுத்துவிக்காது நும்பால் செலுத்துவிக்கவேண்டுமென்பார், "பாவையர்மேலிட்டத்தை நீ தவிர்ப்பாய்" என்றுங் கூறினார். திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே! குற்றமில்லாதமஞ்சளை யெண்ணெயிற்சேர்த்து அதைத் தடவி முகத்தை மினுக்கிக் காலாழியிட்டும் பொட்டிட்டுப் பித்தளை யோலையைத் துலக்கித்தரித்து நடுப்பகலில் வெளிமயக்கஞ் செய்கின்ற பெண்கள்மீதுள்ள விருப்பத்தைத் தேவரீர் ஒழித்தருளல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறந்துமண்மீதிற்பிணியேகுடிகொண்டுபேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின்மேன்மயலாகிப்புன்மாதருக்குட்
பறந்துழன்றேதடுமாறிப்பொன்றேடியப்பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவேபணித்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௫௦)

(இ-ள்.) மண்மீதில் - இவ்வுலகத்தில், பிறந்து - தோன்றி, பிணியே குடிகொண்டு-நோய்களே வாழிடமாகத் தங்கப்பெற்று, பேரின்பத்தை மறந்து-பேரின்பத்தைமறந்து, சிற்றின்பத்தின்மேல் மயல் ஆகி-சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு, புல்மாதருக்குள்-புல்லிய ஒழுக்கத்தையுடைய பெண்கள்நடுவில், பறந்துஉழன்று-(பட்சிபோலப்) பறந்து, திரிந்து, தடுமாறி-தடுமாற்றமடைந்து, பொன்தேடி - பொருளைச் சம்பாதித்து, அப்பாவையர்க்கு ஈந்து - அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்து, இறந்திடவோ - இறந்துபோகவோ, பணித்தாய்-அடியேனையேற்படுத்தினாய், இறைவா - தலைவனே, கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) "நாலிருகண்டத்தோரும் விண்ணுளோரு நரகினருமவ்விடத்தினண்ணிவைகி, மேலையிருவினையாற்றி யவற்றிற்கேற்ற வியன்பயக் கடுப்ப ரெனவிளம்புமாற்றாற், சீலமிகுபாரதமாங்கண்டமொன்றேனே நல்வினைநல் வினையாகுஞ் செயற்கைக்கெல்லா, மூலமொருகுறைறினே வந்துதேவர் முனிவர்களுந் தவம் பூசைமுயல்வாரங்கண்" (

னால், புண்ணியபாவங்களைப்புரிதற்கும் அவற்றை யனுபவித்தற்கும் அவ்விரண்டையும் நிவாரணித்துக்கொள்வதற்கும் தகுதியுடையது இப்பரதகண்டமொன்றே யாதலால் அதிற்பிறப்பது நல்வினைப்பயனா லாகுமென்பார், "பிறந்து மண்மீதில்" எனவும், ஈங்குரைத்த விருநான்குகண்டத்துளெல்லோர்க்கு, மோங்கியிடுங் கிருதயுகம் போலொழிந்தயுகமெல்லாம், நீங்கரிய நன்மையினை நிறுத்தியிடு நிறையறிவு, தாங்கிடுவரவருடலி னுசமாதி தன்னையுமே" என்றதனால், அவ்வெட்டுக்கண்டங்களிலும் வசிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் துயரமும், நோயும், நரையும், திரையும், மூப்பும் அடையமாட்டாதவர்களாக, அங்ஙனமின்றிஇப்பரதகண்டத்தில்வசிக்கும் தன்மையுடையவர்களே அத்துயரமுதலியவற்றை யுடைமையால், "பிணியைக் குடிகொண்டு" எனவும் கூறினார். இதனை "கருவினின் மழவிற்கற்குங் காலையிற், பெரிகிய பொழிதிறேனையிற் பிரிவினிற் பகையினீட்டும், பொருளவயின் வேட்டதெய்தாப் புன்மையின் முதுமைதன்னின்,மருவிய திழப்பிற்பாவின் வன்றுயர் மனிதர்க்குண்டே" என்பதனாலுணர்க. எஞ்ஞான்றும் ஒரேதன்மைத்தாகிய பேரின்பத்தை மறந்து கணப்பொழுது தோன்றியழியும் சிற்றின்பத்தைக் காமுற்று வருந்தி யீட்டிய பொருண் முழுதும் அம்மாதர்க்குக் கொடுத்து மண்மீது வாளாவிருந்திடுவார் தமக்கும் பிறர்க்கும் யாதொருபயனுமில்லையென்பார், "பேரின்பத்தைமறந்து சிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப் புன்மாதருக்குட் பறந்துழன்றே தடுமாறிப்பொன்றேடியப் பாவையர்க்கீந்திறந்திட்டவோபணித்தா"என்றுங் கூறினார் இதனை இருவகையிக்கங் கழிப்புழி யுண்டாமின்ப மெவ்வளவையத்துணைத்தே கருவிழிச் செவ்வாய் மகளிரைக்கலந்து கழிப்புறு மின்பமுமதற்கே, யருவருப்பெருவ மெய்துறும் பல்வீர்க் கடர்ந்தெழும் வன்றிநாய்போலத், தெருள்கிலா ரெல்லாமிவர்ந்திருப்பயனுஞ் சிதைத்தரும் பழிச்சுமை தரிப்பார்."என்பதனானுணர்க. இவ்வுலகத்திற்றோன்றி நோய்களேவாழிடமாகத் தங்கப்பெற்று, பேரின்பத்தைமறந்து சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு பெண்கள் நடுவிற்பட்சிபோலப் பறந்து திரிந்துதடுமாற்றமடைந்து பொருளைச் சம்பாதித்து அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்து இறந்துபோகவோ அடியேனை நியமித்தனை என்பதாம்.

பூதங்களற்றுப்பொறியற்றுச்சாரைம்புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப்பேராசைதானற்றுப்பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங்களுமற்றவானந்தக்காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௫௧)

(இ-ள்.) பூதங்கள் அற்று-(நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசும்பு என்று சொல்லப்பட்ட) பூதங்கள் ஒழிந்து, பொறி அற்று-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்று சொல்லப்பட்ட) பொறிகள் ஒழிந்து, சார்-அவைகளைச்சார்ந்த, ஐம்புலங்கள் அற்று-(சுவை, ஒளி, ஊறு,ஓசை,நாற்றமென்று சொல்லப்பட்ட) ஐம்புலன்கள் ஒழிந்து, பேதம்குணம் அற்று-ஒன்றற்கொன்றுமாறுபாடுள்ளகுணங்கள் ஒழிந்து பேராசை அற்று-பெரியஆசை ஒழிந்து, பின்

முன்அற்று-பின்னும்முன்னும்ஒழிந்து, காது-வருத்துகின்ற, அம்கரணங்களும் அற்ற-அழகிய அந்தக்கரணங்களும் ஒழிந்த, ஆநந்தக்காட்சியில்-இன்பப்பார்வையில், ஏதம்களைந்துஇருப்பேன்-குற்றம்ஒழிந்திருப்பேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளியஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) பஞ்சபூதங்கள் முதலியவையொழிந்து ஈசமென்கின்றஎட்டிதழினையும் வைராக்கிய மென்கின்ற பொகுட்டினையும் வாமை முதலிய சத்திகளென்கின்ற மகரந்தங்களையு முடைய அநாகதமாகிய தாமரையில் எழுந்தருளிய இறைவனைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்பார் "ஆநந்தக் காட்சியில் ஏதம் களைந்திருப்பேன்" என்றார், பஞ்சபூதங்களும், பஞ்சேந்திரியங்களும், அவைகளைச் சார்ந்த ஐம்புலன்களும், ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுள்ள குணங்களும், அவாவுமாகிய இவையெல்லாம் ஒழிந்து, வருத்துகின்ற அந்தக்கரணங்களும் ஒழிந்த இன்பநோக்கத்தில் குற்றம் ஒழிந்திருப்பேன் என்பதாம்.

நல்லாயெனக்குமனுவொன்றுதந்தருண்ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்பூசைசெபஞ்
சொல்லார்நற்கோயினியமம்பலவகைத்தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின்சொல்லுகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. ()

(இ-ள்.) நல்லாய்-நன்மையுடையோய், எனக்கு -அடியேனுக்கு, மனு ஒன்று - விண்ணப்பம் ஒன்றுளது, தந்தருள் - (அதனை) அநுக்கிரகித்தல் வேண்டும், (யாதெனில்) ஞானம் இல்லா-ஞானமில்லாத, பொல்லா என்னை-பொல்லாமையாகிய என்னை, கொன்றுபோடும்பொழுது-கொல்லுஞ் சமயத்து, இயல்பூசை - எம்மால் செய்யக்கூடிய பூசையும், செபம்-ஜபமும், சொல் ஆர் - புகழ்நிறைந்த, நல்கோயில் நியமம்-நல்ல சிவாலய தரிசன முதலிய நியமங்களும், பலவகைத்தோத்திரமும் - பலவகையாகிய துதிகளுமாகிய, எல்லாம்-யாவும், முடிந்தபின்-முடிவுபெற்றபின், சொல்லு - சொல்லுவாய், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இம்மானுடப்பிறவியெடுத்து உழன்று திரியுங்கால் சரியை கிரியை யோக ஞானங்களைக் குறைவற முடித்து நுமது திருவடியையடைய அடியேனுக்கு ஓர் விண்ணப்பம் செய்தருளல், வேண்டுமென்பார் "நல்லாயெனக்கு மனுவொன்று தந்தருள்" என்றும், அறிவிலியாகிய யான் மரணவேதனை யுறுங்கால் மெய்யறிவு கலங்கி நும் திருவடியை மறப்பது திண்ணமாதலின் அங்ஙனம் நிகழ்வதற்கு முன்னமே பூசை செபம் கோயில் நியமம் முதலியவற்றை முடித்தபின்னர் அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டு மென்பார், "ஞானமிலாப் பொல்லா வெனைக் கொன்றுபோடு பொழுதியல் பூசை செபஞ் சொல்லார் நற்கோயினியமம் பலவகைத் தோத்திரமுமெல்லா முடிந்தபின் சொல்லு கண்டாய்" என்றுங் கூறினார். நல்லோய்! அடியேனுக்கு விண்ணப்பம் ஒன்று

செய்தருளல்வேண்டும், யாதெனின் ஞானமில்லாதகொடியேனாகிய என்னைக் கொல்லுஞ்சமயத்து எம்மால்செய்யக்கூடிய பூசையும் ஜபமும் சிவாலயதரிசன முதலிய நியமங்களும் பலவகைத்துதிகளும் யாவும் முடிவுபெற்றபின் கொல்லு வை என்பதாம்,

சடக்கடத்துக்கிரைதேடிப்பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண்டிறுமாந்திருந்துமிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்றுழல்வார்கடமைக்கரம்பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே. (௫௫)

(இ-ள்.) சடக்கடத்துக்கு - சடவடிவாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப்பின் பொருட்டு, இரை தேடி - ஆகாரத்தைத்தேடி, பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று - பலவுயிர்களைக்கொன்று, விடக்கு அடித்துக்கொண்டு - (அவற்றின்) மாமிச த்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, இறுமாந்திருந்து - செருக்கடைந்திருந்து, மிக மெலிந்துபட - மிகவும் மெலிவடைந்து வருந்த, கடித்தின்று - கடித்துத் தின்று, உழல்வார்கள் தம்மை - உழல்வோர்களை, நமன் - யமன், கரம்பற்றி - கையினால்பிடித்துக்கொண்டு, இடக்கடிக்கும் பொழுது - வருத்தப்படுத்தும் பொழுது, ஏது செய்வார் - யாதுசெய்வார்கள், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச் சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்வாழ்நாண்மேற். செல்லாதுயிருண்ணுங்கூற்று" என ஆன்றோர் கூறியதை யுணராது தோன் றியழியும் சரீரத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பலவுயிர்களைக்கொன்று அவற் றின் மாமிசத்தைப் புசித்து இறுமாந்திருப்பார் என்பார், "சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப் பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று விடக்கடித்துக் கொண்டிறுமாந்திருந்தும்" எனவும், அவ்வுயிர்களைப் பிறர்கொல்லாது தாமே வருத்திக்கொன்று தின்பார் என்பார். "மிகமெலிந்துபடக்கடித்தின்று" எனவும், அத்தன்மையோரையமன் காலபாசத்தினால் கட்டிக்கைபபற்றி யிழுத்துக்கொண்டுபோய் வருத்துகையில் அவர் அவன்கையினின்று முய்யும்வகை இல்லாமையினால் வாளா விழிப்பார் என்பார், "உழல்வார்கடம்மை....ஏது செய்வார்" எனவும் கூறினார்.

இச்செய்யுளால் ஊன் உன்பவர் யமனிடத்து அகப்பட்டு வருந்துவது நிச்சயம் என்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சடரூபமாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப் பின்பொருட்டு உணவைத்தேடிப்பலவுயிர்களைக் கொன்று அவற்றின் மாமி சத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செறுக்கடைந்திருந்து. மிகவுமெலிவடைந்து அவைவருந்தக் கடித்துத்தின்று உழல்வோர்களை யமன்கையினால் பிடித்துக் கொண்டு வருத்தப்படுத்தும்பொழுது அவர்கள் யாதுசெய்வார்கள் என்பதாம்.

நாறுமுடலைநரிப்பொதிசோற்றினைநான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியுநிரப்பியபாண்டத்தைத்தோகையர்தங்
கூறுமலமுமிரத்தமுஞ்சோருங்குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௫௬)

(இ - ள்.) நாறும் உடலை - நாறுகின்றதேகத்தை, நரி பொதிசோற்றினை- நரிகட்குப்பொதிசோறாயிருப்ப தொருபொருளை, நான்-அடியேன், தினமும் . நாள்தோறும், சோறுங்கறியும் - சோற்றையும் கறியையும், நிரப்பிய - நிறைத்துவைத்த, பாண்டத்தை - மட்பாத்திரத்தை, தோகையர் - பெண்க ளது. கூறும் - (இழித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற, மலமும் இரத்தமும் சோ ரும் - மலமும் உதிரமும் ஒழுகாநின்ற, குழியில்விழாது - (அல்குலாகிய) ப ள்ளத்தில் விழுத்தாமல். ஏறும்படி - முத்தியாகிய கரையேறும்படி, அருள் வாய் - கருணைபுரிவாய், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இச்சரீரம் அருவருக்கும்படியான நீர் ஒழுகுகின்ற பலதுவார ங்களோடு கூடி மேலே ஒருதோல்போர்த்து அதனாலே கண்ணுக்கு இனிய தாகத்தோன்றுகின்றதேயன்றி உண்மையாகப் பார்த்தால் மலமூத்திரங்கள் பொதிந்துதீநாற்றத்தையுடைமையால், "நாறுமுடலை" எனவும் 'நாய்நமதென நரிநமதென' என்று ஆன்றோர் கூறியதனால் இவ்வுடல் அழிந்த ஞான்று நரி க்குக்கட்டுச் சோறாயிருப்பதால், "நரிப்பொதிசோற்றினை" எனவும், அடியே ன் இவ்வுடல் பருக்க நாடோறும் சோறும் கறியுமிட்டு வளர்க்கின்றமையால் "நான்றினமுஞ் சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தை" எனவும், இங்ஙனமா கியவுடலை ஞானசொரூபமாகியதேவரீரது திருவடியிற் சேர்க்காது, பெண்களது மலமுமுதிரமுமொழுகாநின்ற அல்குலாகியபள்ளத்திற்சேர்ப்பது தேவரீரது பெருங்கருணைக்குத் தகுதியன்மையின் அருளல்வேண்டுமென்பார், "தோகை யர்தம் கூறுமலமுமிரத்தமுஞ் சோருங்குழியில் விழாதேறும்படியருள்வாய்" எனவும் கூறினார். விழாது என்னும் எச்சம் ஈண்டுப்பிறவினைமேற்று. பொதி சோறு - கட்டுச்சோறு, நாறுகின்றதேகமும், நரிகட்குப்பொதி சோறாயிருப் பதொரு பொருளும், அடியேன் நாள்தோறும் சோற்றையுங்கறியையும் நிறை த்துவைத்த மட்பாத்திரமு மாகிய சரீரத்தைப் பெண்களுடைய இழித்துச் சொல்லப்படும் மலமுமுதிரமும் ஒழுகாநின்ற அல்குலாகிய பள்ளத்தில் விழு த்தாமல் முத்தியாகிய கரையேறும்படி கிருபைசெய்வாய் என்பதாம்.

சொக்கிட்டரண்மனைப்புக்குத்திருடியதுட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோற்சிவநிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்கசங்கமநிந்தித்துவீடிச்சிக்கு (௩௫)
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென் சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்.) சொக்கு இட்டு - (பிறரைமயக்குகின்ற) மாயப்பொடி தூவி, அரண்மனைஉள்புக்கு - அரண்மனையி னுள்ளேபுகுந்து, திருடிய-களவுசெய்த, துட்டர் - துட்டர்கள், வந்து - (இராஜசேவகர்களால் அரசர்க்கெதிரில்) கொ ண்டுவரப்பட்டு, திக்கு உற்ற மன்னரை - திக்குகடோறும் புகழ்பொருந்திய அவ்வரசரை, கேட்பதுபோல்-(தம்மைத்தண்டனைசெய்யாதுவிடும்படி) கேட் டுக்கொள்ளுவதுபோல, சிவநிந்தைசெய்து - சிவதூஷணஞ்செய்து, மிக்கு -

மிருதியாக, குருலிங்க சங்கமம் நிந்தித்து - குருலிங்க சங்கமங்களைத்தூஷணை ஞ்செய்து, வீடு இச்சிக்கும் - முத்தியடைய விரும்புகின்ற, எக்கு பெருத்த வர்க்கு - தீமையில் மேம்பட்டார்க்கு, என் சொல்லுவேன் - யாதுசொல்லு வேன், கச்சி ஏகம்பனே. திருக்கச்சியின்கண்எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(குறை.) செருப்பைக்காலிற்கோத்து அரையிற்கச்சைக்கட்டி நூலேணி யைச்சுற்றி உளியையெடுத்துவாளைப்பிடித்துத் திரியுங் கள்வர்பேரணிகலங் களைநச்சுசதலாலே அவற்றைக்களவாடுதற்குரிய அரண்மனையிற் பதினேந்துநா ழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கங்குற்போதிற்புகுந்துமாயப்பொடிதூவிகள வாடுத லியல்பென்பார். "சொக்கிட்டரண்மனை புக்குட்டிருடியகள்வர்" என வும், வலிய யானையை யிரையாகப் பார்க்கும் வலிய புலியைப்போல உள வைப்பார்க்கையினுலே துயில் கொள்ளாதகண்களும், களவிற்றொழிலை யறிந் தவர்களாலே புகழப்பட்ட களவிற்றொழிலை யாளுந்தன்மையும், ஊரைக்காத்தற் றொழிலு முடையராய் ஊர்காப்பாளர் காவலிற் றவருதவராய்ச்சென்று உலாவு கையினுலேஅக்கள்வர்அவர்கையில்சிக்குண்டுபுகழ்பெற்ற அரசன்முன் கொண ரப்பட்டுத் தம்மைத் தண்டனைசெய்யாவண்ணம் அவ்வரசனைக் கேட்பது இயல் பாதலின், "வந்துதிக்குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோல்" எனவும், காமிக முத லிய நூல்கள் ஏனையதவறுசெய்தவர்க்குப்பிராயச்சித்தம் கூறியுளவேனும் சிவநிந்தை, குருலிங்க சங்கம நிந்தைகள்செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தங் கூறா மையினுல் மோட்சத்தைவிரும்பிய அக்கொடியோர்க்குக் கூறுவது ஒன்று மில்லை என்பார், "சிவநிந்தைசெய்து மிக்குக்குருலிங்கசங்கமநிந்தித்து வீடிச் சிக்கு மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென் சொல்லுவேன்" எனவும் கூறினர். குரு லிங்கசங்கமங்களைப் பூசிப்பார் அடையும்பயனை "எங்குமீசனைப் பூசைசெய்தி கபரமடைவா, ரெங்கு மன்பரைப்பூசைசெய்தெழு பிறப்பறுப்பா, ரெங்குமாக மஞ்செவி மடுத்தெதிர் வினைதடுப்பா, ரெங்கு நாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங் களைவார்" எனும்ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க.

பிறரை மயக்குகின்ற மாயப்பொடிதூவி அரண் மனையினுள்ளே புகுந்து களவாடிய துட்டர்கள் இராஜ சேவகர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு திக்குக டோறும் புகழ்பொருந்திய அவ்வரசரைத் தம்மைத்தண்டனை செய்யாது விடும்படி கேட்டுக்கொள்வதுபோலச் சிவநிந்தைசெய்தும் மிருதியாகக் குரு லிங்க சங்கமங்களை நிந்தித்தும் முத்தியடைய விரும்பும் தீமையில் மேம்பட் டார்க்கு யாதுசொல்லுவேன் என்பதாம்.

விருந்தாகவந்தவர்தங்களுக்கன்னமிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வளம்பெறவாழ்வார்நின்னுமத்தைப்போற்றிநித்த
மருந்தாமுலைப்பங்கரென்னுதபாதகரம்புவியி
லிருந்தாவதேதுகண்டா யிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ருசா)

(இ - ள்.) விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கு-(பண்டு அறிவுண்மையிற் குறி த்தும் அஃதின்மையிற் குறியாதும்) விருந்தினராய் வந்தவர்களுக்கு, அன்னம்- உணவை, மிகக்கொடுக்கப் பொருந்தார் - மிகத்தரவாய்க்காதவர், வளம்

பெறவாழ்வார் - செல்வம்பெறவாழ்வாராகி, நித்தம் - தினந்தோறும், நின்நாமத்தைப்போற்றி - தேவரீரது திருநாமத்தைத்துதித்து, அருந்தாமுலைப்பங்கர் - உண்ணாமுலையம்மையை ஒருபாகத்திலுடையவரே, என்னாத - என்றுசொல்லாத, பாதகர் - பாவிகள், அம்புவியில் - பூமியிமே, இருந்து - இருந்ததனால், ஆவது : ஏது - இவ்வுலகினுக்கு அவர்களால் நேர்வதாகிய பயன்யாது, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) தம்மைநோக்கியும்நோக்காதும் வந்தவிருந்தினரைஎஞ்ஞான்றும் உபசரித்துவருவாரது இல்வாழ்க்கையானது வறுமையால் கெடுதலில்லையாதலுண்மையின் அங்ஙனஞ்செய்யாதாரும் செல்வம் பெற்றிருத்தல் முன்செய்த நல்வினைப்பயனாதலேயன்றி மறுமைக்குத் தங்கட்கு யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்னமிகக்கொடுக்கப் பொருந்தார் வளம்பெற வாழ்வார்" எனவும், மனத்தை மூடிய ஆணவவிருளை யொழித்தற்குத் தேவரீரது திருநாமங்கள்பலவற்றுள்ளும் உண்ணாமுலைப்பங்கர் என்னுந் திருநாமமே சிறப்புடைத்தாதலால் அதனை நாள்தோறும் போற்றித்துதியாதார் இவ்வுலகத்தில் இருந்ததனால் தமக்கும் பிறர்க்கும் யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "நின்னாமத்தைப்போற்றி நித்தமருந்தா முலைப்பங்கரென்னாதபாதகரமபுவியிலிருந்தாவதேதுகண்டாய்" எனவும் கூறினார். இதனை "புரியுநின்னருளாலுயர்ந்தவரனேகர் புரவுபூண்டெட்டுரு வெடுத்தோய், வரிவிழியுமையாண்மணந்தபேரின்ப வடிவமே யிடும்பை நோயறுக்கும்" என்பதனானுணர்க. அறிமுகத்தால் எண்ணியும் அறிமுக மில்லாமலெண்ணியும் வந்தவிருந்தினர்களுக்கு அன்னம் மிகக்கொடுக்கப் பொருந்தாதவரும் செல்வம்பெறவாழ்வாராகி, நாள் தோறும் தேவரீரது திருநாமத்தைத்துதித்து உண்ணாமுலையம்மையை ஒருபாகத்திலுடையவரே என்று சொல்லாதபாவிகள் பூமியில் இருந்ததனால் இவ்வுலகினுக்கு அவர்களால் உண்டாவதாகிய பயன் யாது என்பதாம்.

எல்லாமறிந்துபடித்தேயிருந்தெமக்குள்ளபடி
வல்லானறிந்துளனென்றுணராதுமதிமயங்கிச்
சொல்லான்மலைந்துறுசூழ்விதியின்படிதுக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலேயென்பர்காண்கச்சியேகம்பனே. (ருஎ)

(இ-ள்) எல்லாம் அறிந்து - எல்லாச்செயல்களையும் காட்சிப்பிரமாணமாகக்கண்டறிந்தும், படித்தேயிருந்து - ஒலிப்பிரமாணமாக வாசித்திருந்தும், எமக்கு உள்ளபடி - எமக்கு உள்ளதன்மையை, வல்லான் - முத்தொழிலும் வல்லவனாகிய இறைவன், அறிந்துளன் என்று உணராது - தெரிந்திருக்கின்றானென்று தெரியாமல், மதிமயங்கி - அறிவுகலங்கி, சொல்லால் மலைந்து - பிறர்சொல்லும் சொற்களால் மலைவடைந்து, சூழ்வுறு - (தம்மைவந்து) சூழ்ந்துகொண்ட விதியின்படி - ஊழின்படி, துக்கித்து - வருத்தமடைந்து பின் - பிறகு, எல்லாம் - யாவும், சிவன் செயலே என்பர் - சிவன்செயலே

என்று கூறி ஒருவாறு மனந்தெளிவார்கள், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) பலசாஸ்திரங்களைப்படித்தும் சைவாகமத்திற் கூறும் எண் குணங்களையு முடையான் சிவபெருமானே என்று தெரிந்தும் அவரே தமது செயலெல்லாமுணரத் தக்கவரென்றறிந்தும் ஆணவவயத்தராய்ப்பிறர் கூறும் பொய்ம்மொழிகளை மெய்ம்மொழிகளாகக் கருதி மயங்கினர் என்பார், "எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக்கு............சொல்லான் மலைந்து" எனவும், தாம் இடுக்கணுற்று வருந்துகையில் நல்வினைப்பயனால் அறிவு தோன்றி இவ்விடுக்கண் தம்மைச்சூழ்ந்துகொண்ட ஊழின்படி நிகழ்ந்ததெனவும். சிவன்செயலெனவும் தெளிகின்றமையின், 'உறுசூழ்விதியின்படி துக்கித்துப் பினெல்லாஞ் சிவன் செயலே யென்பர்" எனவும் கூறினர். எல்லாநூல்களையும் படித்துணர்ந்தவரும் ஒருதீங்கு மேலிட்டபோது இதுஇறைவன் செயலென்றுணராமல் மதிமயங்கி வருந்திப் பிறகு இறைவன் செயலே என்று தெளிவது இயற்கையாமென்க.

எல்லாச்செயல்களையும் கண்டறிந்தும் வாசித்திருந்தும் எமக்குஉள்ள தன்மையை முத்தொழிலும் வல்லவனாகிய இறைவன் அறிந்திருக்கின்றானென்று அறியாமல் அறிவுகலங்கி, பிறர்சொல்லும் சொற்களான்மலைவடைந்து தம்மைவந்து சூழ்ந்துகொண்ட ஊழின்படி வருத்தமடைந்து பிறகு யாவும் சிவன்செயலே என்று கூறி ஒருவாறு மனந்தெளிவார்கள் என்பதாம்

பொன்னைநினைந்துவெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன்னா
டன்னைநினைந்துவெகுவாயுருகுவர் தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங்குனைப்பூசியாதவுலுத்தரெல்லா
மென்னையிருந்துகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௮)

(இ-ள்.) பொன்னை நினைந்து - பொருளைச்சேகரிக்க எண்ணி, வெகுவாகத்தேடுவர் - மிகுதியாகத்தேடுவார்கள், பூவை அன்னாள் தன்னை - நாகணவாய்ப்புள்போல் வாளாகியமாதை, நினைந்து - தழுவ எண்ணி, வெகுவாய் உருகுவர் - மிகுதியாய் மனம் நைவார்கள், தாரணியில் - பூமியில், உன்னை நினைந்து - தேவரீரை எண்ணி, இங்கு - இப்பொழுது, உன்னைப்பூசியாத - தேவரீரைப்பூசிக்காத, உலுத்தர் எல்லாம் - உலோபிகளெல்லோரும், இருந்து - உயிரோடிருந்து, என்னை - என்னபயன், இறைவா - தலைவனே, கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) மறுமையின்பமடைய முயற்சிசெய்யாது இம்மை யின்பத்தையடையப் பொருளினையேதேட மிகமுயல்வாரென்பார், "பொன்னை நினைந்து வெகுவாகத்தேடுவர்" எனவும், அங்ஙனந்தேடிய பொருளைச் சிவபுண்ணிய முதலியவற்றைச் செய்யாது மாதரைத்தழுவ எண்ணி அவர்களுக்கு அதனைக்கொடுத்து, அப்பொருள் வறண்டஞான்று அம்மாதர் தம்மோடு சேர இணங்காமையால் அவரை நினைந்து உருகுவர் என்பார், "பூவையன்னா டன்னை

நினைந்து வெகுவாயுருகுவர்'' எனவும், இவ்வுலகத்தில் தேவரீரைநினைத்துப்பூசியாத உலுத்தர்கட்கு நரகமே உறைவிடமாதலின் அவர்உயிர்பெற்று ஈண்டு இருத்தலின் தமக்கு யாதொருபயனுமில்லை என்பார், ''தாரணியிலுன்னை நினைந்திங்குனைப் பூசியாத வுலுத்தரெல்லா மென்னையிருந்து'' எனவும் கூறினார். பொருளைத்தேட எண்ணி மிகுதியாய்த் தேடுவார்களும், பெண்களைத் தழுவ எண்ணி மிகுதியாய் மனம் நைவார்களுமாகிப் பூமியில் தேவரீரை எண்ணியிப்பொழுது பூசிக்காத உலோபிகளெல்லோரும் உயிரோடிருந்து யாது பயன் என்பதாம்.

கடுஞ்சொல்லின்வம்பரையீனரைக்குண் டரைக்காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயுநிர்மூடர்தம்மைக்குவலயத்து
ணெடும்பனைபோலவளர்ந்துநல்லோர்தநெறியறியா
விடும்பரையேன்வகுத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (நகூ)

(இ-ள்,) கடுஞ்சொல்லின்-(பாவம்பயக்கும்)கடுஞ்சொற்களையுடைய, வம்பரை-வீணர்களையும், ஈனரை-இழிந்தார்களையும், குண்டரை - வியபசாரி புத்திரர்களையும், காமுகரை - விடர்களையும், கொடும்பாவமே செய்யும் - கொடிய பாவத்தையே செய்கின்ற நிர்மூடர்தம்மை - நிர்மூடர்களையும், குவலயத்தில்-பூமியில், நெடும்பனைபோல வளர்ந்தும் - நெடிய பனைமரம்போல வளர்ந்திருந்தும், நல்லோர்தம் நெறி அறியா - ஞானியர்களுடைய மார்க்கத்தையறியாத, இடும்பரை - இக்கொடியோர்களையும் - ஏன்வகுத்தாய் - யாதுகாரணமாகப்படைத்தாய், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(குறை) இனிமையும் மெய்ம்மையுமுதலிய சொற்குணங்கள் பயவாது பாவம் பயக்கும் கடுஞ்சொற்களை யெந்நாளுமுடையார் என்பார், ''கடுஞ்சொல்வம்பரை'' எனவும், புகழ்முதலிய ஒழித்துப் பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையவரல்லராகலின், ''ஈனரை'' எனவும், கொண்டகணவரைப் பிழைத்துப் பெற்றமக்களாதலின், ''குண்டரை'' எனவும், பிறர் மனைவியிடத்து நெறிகடந்து செல்வோர்க்குப்பகையும் அச்சமும் குடிப்பழிப்புமுண்டாதற்குக் காரணமாகிய காமங்குடி கொண்டிருத்தலின், ''காமுரை'' எனவும், பிறரிடத்துச் செய்த தீவினைகள் தம்மிடத்துத் துன்பம் பயத்தலையாராயாது மேன்மேலும் அவற்றையே செய்வாராதலின், ''கொடும்பவமே செயுநிர்மூடர்தம்மை'' எனவும், பனைமரம் ஒருவர் நிற்கவும் நிழலாகாதது போல் இப்பூமியில் ஞான மார்க்கங்களை யாராய்ந்து ஞானிகளைப் பற்றுக்கோடாகக்கொள்ளாதார்யாதொருபயனுமடையாமையால், ''குவலயத்துணெடும்பனைபோல...........யேன்வகுத்தாய்'' எனவும் கூறினார். பாவம் பயக்கும் கடுஞ்சொற்களையுடைய வீணர்களையும், இழிந்தார்களையும், வியபசாரிபுத்திரர்களையும், விடர்களையும், கொடியபாவத்தையே செய்கின்ற நிர்மூடர்களையும் பூமியில் நெடியபனைமரம்போல வளர்ந்திருந்தும் ஞானியர்களுடைய மார்க்கத்தையறியாதகொடியோர்களையும்யாதுகாரணமாகப்படைத்தாய்என்பதாம்.

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந்தீங்குசெய்தேனதுதீர்கவென்றே
நின்றேனின் சன்னிதிக்கேயதனாற்குற்றநீபொறுப்பா
யென்றேயுனைநம்பினேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௪௦)

(இ-ள்) அனேகம் உயிரை எல்லாம்-அனேகமான பிராணிகளையெல்லாம், கொன்றேன் - கொலைபுரிந்தேன், பின்பு - பிறகு, கொன்று கொன்று-தின்றேன் - கொலைசெய்து கொலைசெய்து உண்டேன், அது அன்றியும்-அது வல்லாமலும், தீங்குசெய்தேன் - மற்றும் பலதீமைகள் செய்தேன், அவை தீர்க என்றே - அவைகள் நீங்குகவென்றே நின்சன்னிதிக்கே நின்றேன் - தேவரீரது சன்னிதியிலே நின்றேன், அதனால் - ஆதலால், குற்றம் - என்குற்றங்களையெல்லாம், நீபொறுப்பாய் என்றே - தேவரீர் பொறுத்தருளுவை என்றே, உன்னை நம்பினேன் - தேவரீரை நம்பியிருக்கின்றேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை,) உயிர்க்குறுதியானவற்றைச் செய்யாது தீத்தொழிலினையே செய்தேனென்பார், "கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம்" எனவும், நீரிற்குமிழிபோலழியும் இவ்வுடம்பைப் போற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களைப்புசித்தேன் என்பார், "பின்பு கொன்று கொன்று தின்றேன்" எனவும், அதன் மேலும் கழுவாயில்லாப் பலதீங்குகளைச் செய்துளே னாதலின் அவற்றை யொழித்துக்கொள்ள தேவரீரதுத் திருவருளைப்பெறவேண்டு மென்பார், "அதுதீர்கவென்றே நின்றேனின் சன்னிதிக்கே," எனவும், விருப்பு வெறுப்புஇல்லாததோர் குணமுடையோராதலின் அடியேனையும் ஆட்கொள்வது உண்மையென்று நம்பியுளேன் என்பார், "அதனாற் குற்றநீ பொறுப்பாயென்றே யுனைநம்பினேன்" எனவும் கூறினார். அனேக உயிர்களையெல்லாம் கொலைபுரிந்தும் பிறகு கொலைசெய்தும் உள்ளேன் கொலைசெய்து உண்டும், அதுவல்லாமலும் மற்றும் பலதீமைகள் செய்து அவைகள்-ஒழிகவென்றேதேவரீரது சந்நிதியிலே நின்றேன்; ஆதலால் என்குற்றங்களை யெல்லாம் நீர் பொறுத்தருளுவீரென்றே தேவரீரை நம்பியிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

திருவேகம்பவிருத்தம்.

அன்னையெத்தனையெத்தனையன்னையோ
வப்பனெத்தனையெத்தனையப்பனோ
பின்னையெத்தனையெத்தனைபெண்டிரோ
பிள்ளையெத்தனையெத்தனைபிள்ளையோ
முன்னையெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
மூடனாயடியேனு மறிந்திலே
னின்னமெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
வென்செய்வேன்கச்சியேகம்பநாதனே.

'(இ-ள்.) அன்னை - தாயென்றால், எத்தனை எத்தனை அன்னையோ - எத்தனை எத்தனை தாய்மார்களோ, அப்பன் - பிதாவென்றால், எத்தனை எத்தனை அப்பனோ - எத்தனை எத்தனை பிதாக்களோ, பின்னை - பின்பு, எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ - எத்தனை எத்தனை மனைவிகளோ, பிள்ளை - புத்திரரென்றால், எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ - எத்தனை எத்தனை புத்திரர்களோ, முன்னை - பூர்வத்தில், எத்தனை எத்தனை சன்மமோ - எத்தனை எத்தனை பிறப்புக்களோ, மூடனாகிய அடியேனும் - அறிவிலியாகிய அடியேனும், அறிந்திலேன் - உணர்ந்திலேன், இன்னம் - இன்னமும், எத்தனை எத்தனை சன்மமோ - எத்தனை எத்தனை பிறப்புக்களோ, என்செய்வேன் - (இவைகளின் நீக்கத்தின் நிமித்தம் நான்) யாது செய்யக்கடவேன், கச்சி ஏகம்பநாதனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பநாதனே, எ-று.

ஊர்வபதினொன்று மொன்பது மானுட, நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாஞ் - சீரிய, பந்தமாந் தேவர்பதினா லயன்படைத்த. வந்தமில்சீர்த் தாவரநா லைந்து" என்றபடி உயிர்கள் பிறவி யெடுக்குந்தோறும் அப்பிறவிகட்குத்தாயரும் தந்தையரும் பலராதலின், "அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ வப்பனெத்தனை யெத்தனைவப்பனோ" எனவும், அவற்றுள் ஒன்பது மானுடம் எனக்கூறினமையால் அம்மானுடதேகமெடுத்துப் பதினாறிட்டைப் பிராயத்தராய காலந்தோறும் மணப்பதும் பலமாதராதலின் "பின்னையெத்தனை யெத்தனைபெண்டிரோ" எனவும், மனாளனும் மணாட்டியுமாய்க் கூடிவாழுங்கால் பெறும்மக்களும் பலராதலின், "பிள்ளையெத்தனை யெத்தனைபிள்ளையோ" எனவும், வினைக்கீடாய்ப் பெறுஞ்சன்மங்களும் பலவாதலின், "முன்னையெத்தனை யெத்தனை சன்மமோ" எனவும், அறிவிலியாகிய யான் அப்பிறவிகளினுண்மையை யறிந்தேனில்லை யென்பார், "மூடனயடியேனுமறிந்திலேன்" எனவும், இனி எவ்வகைப்பிறவிகளைப்பெற்றுய்வேனோ யான் அறிந்திலன்; அஃதன்றி அவற்றைப் போக்கிக்கொள்வதோருபாயமுந் தேடிக்கொண்டேனில்லை என்பார், "இன்னமெத்தனை யெத்தனை சன்மமோ வென்செய்வேன்" எனவும் கூறினார், முன்னமெத்தனையெத்தனை சன்மம் என்றதை "புல்லாகிப் பூடாய்ப்புழுவாய் மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் செல்லா அ நின்றவித்தாவரசங்கமத்து, ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய மணிவாசகப்பெருமான்" திருவாக்கானுணர்க.

தாயென்றால் எத்தனை எத்தனை தாய்மார்களோ, பிதாவென்றால் எத்தனை எத்தனை பிதாக்களோ, பின்பு எத்தனை எத்தனை மனைவிகளோ, புத்திரரென்றால் எத்தனை எத்தனை புத்திரர்களோ, பூர்வத்தில் எத்தனை எத்தனை பிறப்புகளோ அறிவிலியாகிய அடியேனும் உணர்ந்திலேன், இன்னமும் எத்தனை எத்தனை பிறப்புகளோ இவைகளை யொழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நான் யாது செய்யக்கடவேன் என்பதாம். இதுகாறும் யான்எடுத்தஜன்மங்கள் எத்தனையோ இனிமேல் யான் எடுக்கும் ஜன்மங்கள் எத்தனையோ அறியேனீ என்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தில்லை

காம்பிணங்கும்பணைத்தோளார்க்கும்பொன்னுக்குங்காசினிக்குந்
தாம்பிணங்கும்பலவாசையும்விட்டுத்தனித்துச்செத்துப்
போம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங்கத்துதையோவென்செய்வேன்றில்லைச்சங்கரனே. (க)

(இ - ள்.) தில்லைச்சங்கரனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே, காமபு இணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும் - மூங்கிலை யொத்தபருமையாகிய தோள்களையுடைய பெண்கள் நிமித்தமாகவும், பொன்னுக்கும் காசினிக்கும் தாம்பிணங்கும் பல ஆசையும்விட்டு - பொருள் நிமித்தமாகவும் பூமியின் நிமித்தமாகவும் தாம் வருத்தமடைதற்குறிய பலவாகிய ஆசையும் ஒழித்து, தனித்துச்செத்துப்போம் பிணந்தன்னை - தனிமையாகிச் செத்துபபோகின்ற பிணங்களினிமித்தம், இனிமேல் சாம்பிணம் திரளாகக்கூடி புரண்டுகத்துது - இனிச்சாகப்போகின்ற பிணங்கள் கூட்டமாகச்சேர்ந்து (பூமியில் வீழ்ந்து) புரண்டுகூச்சலிடாநின்றன, ஐயோ என்செய்வேன் - அந்தோ இவரது அறியாமையை நோக்கி யாதுசெய்கேன், எ - று.

(கு - ரை) மனக்கருத்து விருப்பம், இன்பமுதலியவை ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரிய மகளிரும், அதற்கேற்ற இடமும், காலமும், உபகரணஙகளும் பெற்று அனுபவித்தற்குத் துணையாயுள்ளது பொருளாதலால், அப்பொருளையீட்டுதற்கு மிக்கவருத்தமுடைமையாலே அப்பொருள்முதலியவற்றிலுண்டான பல ஆசையை யொழித்து எண்ணியதொன்றையும் உடன்கொண்டு போகாமல் இறக்கின்றார் என்பார் "காம்பிணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங் காசினிக்குந் தாம் பிணங்கும் பலவாசையும் விட்டுத் தனித்துச் செத்துப்போம் பிணந்தன்னை" எனவும், உலகில் இறந்தாரைத் தம்உறவினர் கூட்டமாகக் கூடிச்சூழ்ந்து தரையில் வீழ்ந்து புரண்டு அழுது கூச்சலிடுதல் இயற்கையாதலால் "திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற் சாம்பிணங்கத்துது" எனவும், உலகினர்தாம் இறத்தலைக்கண்கூடாகக்கண்டிருந்தும் அதற்கு வருந்தாது பிறர் இறத்தலை நோக்கிவருந்துகின்றஅறியாமையைச் சுவாமிகள் எண்ணியிரங்கி யவர்களைத்தம்வழித்திருத்தற்கு முடியாமையால், "ஐயோ வென்செய்வேன்" எனவும் கூறினார். இனிமேற் சாம்பிணம் என்றது உயிர்வாழ்ந்திருக்கும் மாநுடரை - சங்கரன் என்பதற்குச் சுகத்தைச் செய்பவன் என்பது பொருள். (சம் - சுகம், காம்- செய்பவன்.)

ஈஷணத்த்ரயங்களை விரும்பி முயன்றும் அவை கைகூடாமையால் அவற்றிளைசையை யொழித்துச் சாகும் பிணங்களைக்குறித்து இனிச் சாம்பிணங்கள் கத்துகின்றன இவரது அறியாமையைக்குறித்து யாதுசெய்வேன் என்பதாம்.

F

சோறிடுநாடுதுணிதருங்குப்பைதொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினையெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர்சிற்றம்பலவர்நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்களுருகிடுநெஞ்சமென்னுள்ளமுமே. (உ)

(இ - ள்.) நாடுசோறுஇடும் - தேயமானது உணவைத்தாநிற்கும், குப்பைதுணிதரும் - குப்பைமேடுகள் துணியைக் கொடாநின்றன, தொண்டு அன்பரை கண்டு - சிவத்தொண்டுசெய்கின்ற அடியவரைத் தரிசித்து, கைகள் ஏறிடும் - என்கைகள் சிரமேல் ஏறுநின்றன, தீவினை இறங்கிடும் - (அங்ஙனஞ்செய்தலால் என்னைத்தொடர்ந்த) தீவினைகள் இறங்காநின்றன, எப்பொழுதும் நீறு இடும் மேனியர் - எக்காலத்தும் திருவெண்ணீறு பூசிய திருமேனியையுடையவரும், சிற்றம் பலவர் - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவருமாகிய நடேசப்பெருமானது, நிருத்தம் கண்டால் - திருநடனத்தைத் தரிசித்தால். கண்கள் ஊறிடும் - என்கண்கள் ஆனந்தநீரைச் சுரவாநின்றன, என் நெஞ்சம் - என்மார்பும், (என்) உள்ளமும் - என்மனமும், உருகிடும் - உருகாநின்றன. எ - று.

(கு - ரை.) உழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், மிக்கபசியுடையாத நாட்டைச்சிவனடியார்கள் அடைவார்களாயின் அவர்கட்கு வேண்டியவுணவைத்தாங்களிருந்தவிடத்திலேயே அந்நாட்டார் உணவுகொணர்ந்து அளிப்பார் என்பார், "சோறிடு நாடு" எனவும், சிவனடியார்கள் கிடைத்தற்கரிய உயர்ந்தசெம்பட்டாடை முதலியவற்றை விரும்பியுடுக்காமல் குப்பையின்கண்ணுள்ள கந்தை முதலியவறறையே விரும்பி அணிந்து கொள்வாராதலால் அக்கந்தைமுதலியவற்றைப் பெறுதல் எளிதென்பார், "துணிதருங்குப்பை" எனவும், சிவனடியார்களைக்கண்டு வணங்கக்கருதவேண்டுவதில்லை கண்டமாத்திரத்தில் கைகள்தாமே சிரமேற் கூப்பிநின்றமையால் தமக்குரிய தீவினைகள் தாமேயொழியுமென்பார், "தொண்டன்பரைக் கண்டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினை" எனவும், உயிர்கட்கெல்லாம் புண்ணியம்வளர்க்கும் வைதிக நீறு சைவநீறுபோலாது விண்ணவர் உடல்முழுதையும் பொடித்த வெண்ணீற்றையெப்பொழுதும் அணிந்தனர் என்பார், "எப்பொழுது நீறிடுமேனியர்" எனவும், வியாக்கிரபாத முனிவர் முதலியோர் பொருட்டுத் தில்லையின்கண் செய்தருளிய திருநடனத்தைத்தரிசித்தால்கண்கள் ஆனந்தநீர் சொரிந்து, நெஞ்சம் நெகுதலடைந்துமனம் உருகிடும் என்பார், "சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டால் ஊறிடுங்கண்களுருகிடு நெஞ்ச மென்னுள்ளமுமே" எனவும் கூறினார்.

சோற்றினுக்கும் கூறைக்கும் முயலவேண்டுவதில்லை; அன்பரைத்தரிசித்தலும் சிவபெருமானது நிருத்தத்தைக் காண்டலுமே இன்றியமையாதன என்பதாம்.

அழலுக்குள்வெண்ணெயெனவேயுருகிப்பொன்னம்பலத்தார்
நிழலுக்குணின்றுதவமுஞற்றுமனிட்ரேயின்றோர்

குழலுக்கிசைந்தவகைமாலைகொண்டுகுற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலையிட்டிறைத்தேனென்விதிவசமே. (௩)

(இ-ள்.) அழலுக்குள் வெண்ணெய் எனஉருகி - தீயிலிட்ட வெண்ணெய் போல மனமுருகி, பொன் அம்பலத்தார் - பொற்சபையையுடையாரது, நிழலுக்குள் நின்று - திருவடி நிழலில் நிற்க, தவம் உஞற்றாமல் - தவஞ்செய்யாமல், நிட்டூரம் - கொடுஞ்சொற்களையுடைய, மின்னார் - மின்னலையொத்த பெண்களது, குழலுக்கு இசைந்த - கூந்தலுக்குப் பொருத்தமான, வகை-பலவகைப்பட்ட, மாலைகொண்டு - பூமாலைகளை யேந்திக்கொண்டு, குற்றேவல் செய்து - குற்றேவல்களைச் செய்து, (அதனால்) விழலுக்கு - விழற்புல்லைப்பயிர்செய்த நிமித்தம், முத்துலை இட்டு - மூன்று துலைபோட்டு, இறைத்தேன் தண்ணீர் இறைத்தவனானேன், (இது) என் விதிவசமே - என் ஊழ்வசபபட்டமையே (வேறன்று.) எ-று.

(கு-ரை.) மகளிரிடத்துக்கொண்ட மயக்கத்தால் புழுங்கப்படும் என மனம் தீயிற்பட்ட வெண்ணெய்போலுருகிப் பொன்னம்பலத்தின் கண் திருநடனஞ் செய்தருளிய நடேசப்பெருமானது திருவடி நிழலில் தங்குந்தவத்தைச் செய்யவில்லை என்பார், "அழலுக்குள் வெண்ணெயெனவே யுருகிப்பொன்னம்பலத்தார் நிழலுக்குணின்று தவமுஞற்றாமல்" எனவும், யாவரும் பழிக்கத்தகும் மகளிரது கூந்தலென்னும் காட்டிற்கு கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்னும் நால்வகை மலர்களால் மாலைகளைக்கட்டியணிந்து அவர்கள் ஏவிய குற்றேவற்றொழில்களைச்செய்து வாணாளை வீணாகக்கழித்து, முளிபுல்லுக்கு நீர்வார்த்து வளர்ப்பதுபோல யாதொரு பயனுமில்லாமலாயினேன் என்பார், "நிட்டூரமின்னார் குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து விழலுக்கு முத்துலையிட்டிறைத்தேன்" எனவும், சிவபெருமானது திருவடித்தொண்டு செய்யும்படியான வழிதேடாது மகளிர்பால் திரிந்து அலைந்தது என்தீவினைப்பயன் என்பார், "என்விதிவசமே" எனவுங்கூறினார்.

சிவபெருமானது திருவடி நிழலையடைய முயலாமல் மாதரது குற்றேவலாகிய வெப்பத்தையடைய முயன்றது என் தீவினைப்பயனாகும் என்பதாம்.

ஓடாமற் பாழுக்குழையாமலோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டம் விடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
னாடாமனன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந்தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. (௪)

(இ-ள்.) சிதம்பரதேசிகனே - திருத்தில்லையின் கண் எழுந்தருளிய பரமாசாரியனே, ஓடாமல் - (ஒவ்வொரு விடயமாக) ஓடாதிருக்கவும், பாழுக்கு உழையாமல் - வீணுக்கு உழையாதிருக்கவும், ஓரம் உரைப்பவர்பால் கூடாமல் - (பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்று பகுதியினும்) பக்ஷபாதமாய்ப் பேசுவோரிடத்துச் சேராதிருக்கவும், நல்லவர் கூட்டம் விடாமல் - ஞானிகளது இனத்தை நீங்காதிருக்கவும், நெஞ்சில் வெங்கோபம் நாடாமல் - (என்

மத்தில் கொடியகோபம் தலையெடாதிருக்கவும், நன்மை வழுவாமல் - நன்மை என்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், இன்றைக்கு நாளைக்கு என்று - இன்றைக்குவேண்டும் நாளைக்குவேண்டும் என்று, தேடாமல் - பொருள் முதலியவற்றைத் தேடாதிருக்கவும், செல்வம் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தை, தருவாய் - அடியேனுக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக. எ-று.

(கு-ரை.) மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளு மில்லையெனவும் மற்றுமித்தன்மையவும் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்ந்நூல் வழக்கெனத் துணிந்து அந்நூல்களை யாராய்ந்து அச்சமயக்கோட்பாடுகளை யுடையாரிடத்துச் செல்லாதிருக்கவேண்டுமென்பார், "ஓடாமல்" எனவும், காமவெகுளிமயக்கங்களென்னும் முக்குற்றங்களைக்கடிந்து இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொழுக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்று சொல்லப்படும் யோகநெறிகளிலேயே எஞ்ஞான்றும் உழைக்க வேண்டுமேயல்லாமல் பிறவிஷயங்களி லுழைக்கலாகாதென்பார், "பாழுக்குழையாமல்" எனவும், ஓரஞ்சொல்லாதிருத்தலை யொழிந்து சொல்ல நினைப்பினும் அந்நினைவு தாம்கெடும் உற்பாதமாதலால் அத்தன்மையோரைச் சேர்ந்தோர்களும் கெடுவாராதலால் அவரொடு சேராமலிருக்கவேண்டுமென்பார், "ஓரமுரைப்பவர்பாற்கூடாமல்" எனவும், நீதியும் அறமுமுடைய பண்புடையோரைச்சேர்ந்தோரும் அந்நீதியும் அறமுமடைவர்; அப்பண்பில்லோரை யடைந்தோர் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாய்வராதலால் நல்லவரினத்தை நீங்கலாகாதென்பார், "நல்லவர்கூட்டம்விடாமல்" எனவும், உலகத்து நெருப்புச்சுடுவது தான் சேர்ந்த விடத்தையே, சினமென்னும் நெருப்போ தான் சேர்ந்தவிடமேயன்றி முற்றத்துறந்து தவஞானங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரையும் சுடுமாதலால் அக்கோபத்தை மனத்தில் கொள்ளலாகாதென்பார், "நெஞ்சில் வெம்கோபம் நாடாமல்" எனவும், இன்பத்தின் காரணமாகச் செய்யும் தீவினைகள் அஃதொழிந்து துன்பமேஇடமாய்ப் பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினும் சென்றுதாக்குதலால் அவற்றைச்செய்யாது, ஒருவருக்குச்செய்த நன்மையை யெழுவகைப் பிறப்பினுள்ளும் நினைப்பராதலால் அந்நன்மையினைச் செய்யவேண்டுமென்பார், "நன்மைவழுவாமல்" எனவும், தாமீட்டிய இருவினைக்கீடாக எடுத்த உடலுக்கு முன்னரேயமைந்து கிடக்கும்பொருள் முதலியவற்றையே தேடுகின்றார்; அவற்றைத்தேடவேண்டுவதில்லை யென்பார், "இன்றைக்கு நாளைக்கென்று தேடாமல்" எனவும், இருவினைகளால் அடையப்படாத தேவரீரது திருவடிச்செல்வத்தை யடையவேண்டுமென்பார், "செல்வந்தருவாய்" எனவும் கூறினார்.

தோன்றியழியும் பொருள்முதலிய வற்றைத்தேடாமல் தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைத் தேடக்கருணைபுரிய வேண்டும் என்பதாம்.

பாராமுலேற்பவர்க்கில்லையென்னுமறப்பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து

பேராமற்சேவைபிரியாமலன்புபெறுதவரைச்
சேராமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (ரு)

(இ-ள்.) சிதம்பரதேசிகனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய பரமாசாரியனே, பாராமல் ஏற்பவர்க்கு - தமது பழைய நிலைமை கருதாது யாசிப்பவர்கட்கு, இல்லை என்னுமல் - யான் இது பொழுது பொருளுடையனல்லேன் என்று சொல்லாமலிருக்கவும், பழுதுசொல்லி வாராமல் - (இரப்பவர்மீது) குற்றங்களையே எடுத்துக்கூறி வாராமலிருக்கவும், பாவங்கள் வந்து அணுகாமல் - பாவங்கள்வந்து (என்னை) யடையாமலிருக்கவும், மனம் அயர்ந்து பேராமல் - மனஞ்சோர்ந்து (முன்னின்ற நிலைமையினின்றும்) நீங்காமலிருக்கவும், சேவை பிரியாமல் - தேவரீரது தரிசனம் என்னைவிட்டு நீங்காமலிருக்கவும், அன்பு பெறுதவரை சேராமல் - தேவரீரிடத்து ஆசைவையாதவரை அடையாமலிருக்கவும், செல்வம்தருவாய் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். எ - று.

(கு - ரை.) இரப்பவர் சொல்லும் இளிவரவைத்தமக்குச் சொல்லுவதற்கு முன்னே அவர் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலும், அவ்விளிவரவைப்பின்னும் மற்றொருவர்பால் அவர் சொல்லாவண்ணம் கொடுத்தலும் யாம் இப்பொழுது பொருளுடையனல்லேம் எனக்கரப்பார் சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலுமாகிய இவை ஈகையுடையார்க்குரிய குணங்களாதலால் அவற்றைப்பெறவேண்டுமென்பார், "பாராமலேற்பவர்க்கில்லையென்னுமல்" எனவும், பிறர்மேற் குற்றங்களை யெடுத்துக்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவராதலால் அவற்றைக்கூறுமலிருக்கவேண்டு மென்பார், "பழுதுசொல்லி வாராமல்" எனவும், ஏதிலரைப்புறங் கூறுதவர்க்கு வரும் பிறவிகளினும்பாவங்கள் வந்தணுகா வாதலால் அவ்வணுகாமையைப் பெறவேண்டுமென்பார், "பாவங்கள் வந்தணுகாமல்" எனவும், வீடெய்துவார்க்குச்செவிமுதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்குரிய ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனஞ் செய்யாத ஐம்புலன்கள் மனத்தைத் துன்பத்தினும் பாவத்தினும் தேடப்படும்பொருள்களின் மேலல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோகஞானங்களிற் செல்லவொட்டாமற் செய்யுமாதலால் அவற்றிற்குச் சலியாமலிருக்கவேண்டு மென்பார், "மனமயர்ந்துபேராமல்" எனவும், சோமநாதர் முதலியோர் தேவரீரைத்தரிசித்து முத்திப்பேற்றையடைந்தமையால், அச்சேவையை யென்கண்களும் என்றும் பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்பார், "சேவைபிரியாமல்" எனவும், தேவரீரது அன்புபெறுதவரைச் சேர்தலால் இருளில் புகுவதேயல்லாமல் ஞானத்தையடைதலில்லாமையால், அவரைச்சேராதிருக்கவேண்டு மென்பார், "அன்புபெறுதவரைச் சேராமல்" எனவும், தேவரீரது திருவடிச்செல்வம் இம்மை மறுமைப்பயனைத்தரும் செல்வம்போலாது நிரதிசயானந்தத்தைத் தருதலால் அதனையே தரவேண்டுமென்பார், "செல்வந்தருவாய்" எனவும் கூறினர்.

யாசிப்பவர்கட்குப் பொருள்முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் புண்ணியத்தைப்பெற்றுத் தேவரீரது திருவடியையடைய அருளல்வேண்டுமென்பதாம்

கொல்லாமற்கொன்றதைத்தின்னுமற்குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற்கைதவரோடிணங்காமற்கனவினும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக்கேளாமற்றோகையர்மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (சூ)

(இ - ள்.) கொல்லாமல் - (ஒருயிரையும்) கொல்லாமலிருக்கவும், கொன்றதை தின்னுமல் - கொன்றவுயிரைப் புசியாமலிருக்கவும், குத்திரம் கோள் களவு கல்லாமல் - வஞ்சகத்தையும் கோட்சொல்லேயும் திருட்டுத்தனத்தையும் கற்காமலிருக்கவும், கைதவரோடு இணங்காமல் - வஞ்சகரோடு சேராமலிருக்கவும், கனவினும் பொய்சொல்லாமல் - சொப்பனத்திலும் பொய்ச்சொற்களைச் சொல்லாமலிருக்கவும், சொற்களைகேளாமல் - துன்பம் விளைக்குஞ் சொற்களைக்கேளாம விருக்கவும், தோகையர் மாயையில் செல்லாமல்- பெண்கள் மயக்கத்தை யடையாமலிருக்கவும், செல்வம் தருவாய் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். எ-று.

(கு - ரை.) ஒருயிரையும் கொல்லாமையும் கொன்றதைத்தின்னுமையுமாகிய விரண்டறமும் ஒருங்கே யுடையவர்கட்கல்லாமல் ஒன்றே யுடையவர்கட்கு அதனுல் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை யென்பார். "கொல்லாமற்கொன்றதைத் தின்னுமல்" எனவும், துறந்தார்க்குப் புறத்திலே போகாமல்மடங்கி ஓரிடத்தையுற்று உயிரைநோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் வஞ்சனையால் அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பலவிடத்தையுற்று உடம்பின் பொருட்டுப்பொருளை நோக்குதலே யல்லாமல் அப்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளநினைத்தலும் அவருக்குப்பெரியதோர் குற்றமாதலாலும், காணுதவிடத்தே தம்மைக்குறித்து மற்றொருவராலே சொல்லப்பட்ட கோட்சொல்லைக்கேட்டவர், சொன்னவர் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்துஎதிரேசொல்லுவராதலானும்; ஒருவர்க்குக் களவு பிறர்பொருளைவஞ்சித்துக்கொள்ளும் ஆசையையுண்டாக்கிப் பாவமும் பழியுமுண்டாக்குதலானும், அம்மூன்றையும் கல்லாதிருக்கவேண்டு மென்பார், "குத்திரங்கோள் களவு கல்லாமல்" எனவும், ஒருவர்க்கு நல்லினம் அறியாமையை யொழித்துத் துணையாய் நிற்கும்; தீயினம் அங்ஙனமாகாது அறிவையொழித்துத் துயரப்படச்செய்யுமாதலால் தீயினஞ் சேராமலிருக்க வேண்டு மென்பார், "கைதவரோடிணங்காமல்" எனவும், பொய்பேசுவாராயின் அதனை அறிந்த தமது மனமானது அப்பாவத்திற்குச் சாக்ஷியாய்நின்று தம்மையழிக்குமாதலின் கனவிலும் பொயபேசலாகாதென்பார், "கனவினும் பொய்சொல்லாமல்" எனவும், பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாத இனியசொற்கள் ஒருவர்க்கு இம்மை மறுமையினும் இன்பம் உண்டாகாநிற்கும்; அங்ஙனமாகாது தமக்கும் பிறர்க்கும் துன்பம் விளைவிக்கும் சொற்களைக் கூறுதலேயன்றிக்

கேட்டலுமாகாதென்பார், "சொற்களைக்கேளாமல்" எனவும், இன்பங்கார ணமாகப் பெண்களை விரும்பி அவர் வழிநடப்பாராயின் தமக்குத் துணையாகிய அறத்தையடையாராகி யழிவைப் பெறுவராதலின் "தோகையர் மாயையிலே செல்லாமல்" எனவும், மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல்போலத்தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழி கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலாகிய பொருட்செல்வம் போ லாது தேவரீரது திருவடிச் செல்வம் இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங் களும் அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும் தருதலால் அதனையே தரல் வேண்டும் என்பார், "செல்வந்தருவாய்" எனவுங்கூறினர்.

கொலை முதலியவற்றைச் செய்யாது தேவரீரது திருவடிச்செல்வத்தை யடையக்கிருபைசெய்யவேண்டும் என்பதாம்.

முடிசார்ந்தமன்னருமற்றுமுள்ளோருமுடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்துமண்ணாவதுங்கண்டும்பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வைநினைப்பதல்லாற்பொன்னினம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே. (எ)

(இ-ள்.) முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றும் உள்ளோரும்-முடிதாங்கிய அர சரும் மற்றுமுள்ளவரும், முடிவில் ஒருபிடி சாம்பர் ஆய்வெந்து - அழிவு காலத்தில் ஒருபிடிசாம்பலாகவெந்து, மண் ஆவது கண்டும் - மண்ணுருவா வதைப்பார்த்தும், பின்னும் - மேலும், இந்தபடி சார்ந்தவாழ்வை நினைப் பது அல்லால் - இவ்வுலகத்தை யடைந்த நிலையற்றவாழ்க்கையை அடைய எண்ணுவதேயல்லாமல், பொன்னின் அம்பலவர் அடிசார்ந்து பொன்னம் பலவாணரது திருவடிச்சரணடைந்து, நாம் உய்யவேண்டும் என்று அறி வார் இல்லை - நாம் பிழைக்கவேண்டுமென்று உணர்வோர் இவ்வுலகத்தில் ஒருவருமில்லை. எ-று.

(கு-ரை.) பகையரசர்களைவென்று அவர்களது நாடு முதலியவற்றைக் கவர் ந்து வித்துவான்களையும் பாணர்களையும் வரவழைத்து அவர்கட்கு யானை முத லியவற்றைக் கொடுத்துச் சுற்றமொடுவிளங்கி வாழ்ந்த முடிமன்னர் முதலி யோர் தம்பிறப்பொழித்துக்கொள்ள முயலாது பயனின்றிக்கழிந்து முடிவில் சாம்பராய்ப் போதலையறிந்தும் இவ்வுலகவாழ்வினையே நினைக்கின்றார் என்பார், "முடிசார்ந்த மன்னரு மற்றுமுள்ளோரும், ... படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப் பதல்லால்" எனவும், அழியாவின்பத்தைத்தரும் தேவரீரது திருவடிவாழ்வை யடைந்து உய்யவேண்டுமென்பதை நினைந்திலர் என்பார், "பொன்னினம்பல வர்..........அறிவாரிலை" எனவும் கூறினர்.

உலகில் முடிமன்னர்கள் அழிந்ததையறிந்திருந்தும் நிலையற்ற வாழ்வை நினைந்து பாழ்போகாது தேவரீரது திருவடிகளைச் சரணடைந் துய்யவேண் டும் என்பதாம்.

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிதமா
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. (அ)

(இ-ள்.) காலைஉபாதி மலம் சலம் ஆம் - காலையிலுண்டாகும் துன்பம் மலஜலவிஸர்ஜநங்களாகும், அன்றி - அதுவுமல்லாமல், கட்டுச்சியில் சால உபாதி பசிதாகம் ஆகும் - கடும்பகலில் உண்டாகின்ற மிக்கதுன்பம் பசி தாகங்களாகும், முன்சஞ்சிதம் ஆம் - முன்னே சேகரித்ததாகிய, மாலை உபாதிதுயில் காமம் ஆம் - மாலைக்காலத்தில் உண்டாகின்ற துன்பம் உறக்கமும் காமமும் ஆகும், இவை மாற்றிவிட்டு - இத்துன்பங்களை யொழித்துவிட்டு ஆலம் உகந்தருள் அம்பலவா என்னை ஆண்டருள் - விஷத்தை யமிர்தமாக ஏற்றருளிய பொன்னம்பலவனே என்னையாட்கொண்டருள வேண்டும். எ-று.

(குறை.) "இருவகை யியக்கங் கழிப்புழியுண்டா மின்பம்" என்றபடி அவைகழியாமுன்னர் உண்டாதல் துன்பமே என்பார், "காலையுபாதிமலஞ் சலமாம்" என்றும், பிணிபலவற்றுண்மேலாம் பிணிபசியதன்பா லான, பிணிநறுந்தெண்ணீர் வேட்கைபிணியிவை யுயிர்கட்கெல்லாந், தணிமருந்த ன்னந்தெண்ணீர் சார்பசியொழிவினுண்டாந், தணிவில்பல்வேட்கை நீக்கு மவையெலாந் தமக்குப் பின்னும்" என்றபடி அவ்விருவகை யின்பமேயல் லாமல் நண்பகலில் பெருந்துன்பமாக உண்டாவது பசியும் நீர்வேட்கை யுமாதலின், "அன்றிக்கட்டுச்சியில் சாலவுபாதிபசிதாகமாகும்" என்றும், "விதி த்தனவாண்டுநூறு மேவரிதாண்டுசில்ல, கதித்திடுமிளமை தின்னுங்காம நோய் சில்லதின்னும்" என்றபடி, தூக்கமும் காமமும் அனுதியாகவுள்ள னவாய் அவை மாலையில் துன்பத்தையே தருதலின், "முற்சஞ்சிதமாம் மாலை யுபாதி துயில்காமமாம்" அவற்றைத்தேவரீர் போக்கி யாட்கொள்ளவேண்டு மென்பார், "இவைமாற்றி........என்னையாண்டருள்" என்றுங் கூறினார்.

சஞ்சிதமுதலிய வினைகளையொத்துத் தில்லையம்பலவாணர் ஆட்கொள் வர் என்பதாம்.

ஆயும்புகழ்த்தில்லையம்பலவாணரருகிற் சென்றுற்
பாயுமிடபங்கடிக்குமரவம்பின்பற்றிச்சென்றுற்
பேயுங்கணமும்பெருந்தலைப்பூதமும்பின்றொடரும்
போயென்செய்வாய்மனமேபிணக்காடவர்போமிடமே. (கூ)

(இ-ள்.) ஆயும்புகழ்தில்லை அம்பலவாணர்- அறிஞரால் ஆராயப்படுகின்ற புகழையுடைய தில்லையம்பலவாணருக்கு, அருகில் சென்றால் - சமீபத்திற் போனால், இடபம்பாயும், அரவம்கடிக்கும்-இருஷபம்பாயும் பாம்புகடிக்கும், பின்பற்றி சென்றால்-பின்தொடர்ந்துபோனால் பேயும் கணமும் பெருந்தலைப் பூதமும் பின்தொடரும்-பேய்களும் பூதகணங்களும் பெருந்தலையையுடைய

பூதங்களும் பின்றொடர்ந்துவரும, மனமே - மனமே, அவர் போம் இடம் - அவர்போகுமிடம், பிணக்காடு - பிணக்காடாம், போய் என்செய்வாய் - (அவ்விடத்தில்) நீபோய் யாதுசெய்வாய். எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுக்குத் தருமதேவதையும் திருமாலும் இடபவாகனமாகவிருத்தலை, "அத்தகுமுடி வொன்றெய்தலுமுலகமழிவு நோக்கியவறக்கடவு, ளித்தகுமுடிவிங்கெய்துமே நமக்குமென்றுளம் விரும்பியேற்றுருக் கொண்டுடுத்தமற்பணியவுரன் முதலருளியூர்தியர்க்கினன் விறன்மாலும், வித்தகன் புரங்கொன்றான்றருள் பெறுவான் விடையெனத் தாங்கினனறிதி" என்பதனானுணர்க. சிவபெருமான் போமிடம்பிணக்காடென்பதை, "கட்டிட்ட தலைகையேந்திக் கனலெரியாடிச்சீறிச், சுட்டிட்ட நீறுபூசிச்சுடுபிணக் காடராகி, விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறிருந்தருள்கள்செய்து, பட்டிட்டுடையராகிப் பருப்பதநோக்கினாரே" என்பதனானுணர்க.

மனமே தில்லையம்பலவாணரது திருவடியையடைய் எவ்வகைப்பட்ட துன்பமடைந்தபோதிலும் அதனைவிடாமற் பற்றவேண்டுமென்பதாம்.

ஓடுமெடுத்ததளாடையுஞ்சுற்றியுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும்பலிவாங்கியேவிதியற்றவர்போ
லாடுமருட்கொண்டிங்கம்பலத்தேநிற்குமாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக்கென்னகாண்சிவகாமசவுந்தரியே. (10)

(இ-ள்.) ஓடும் எடுத்து அதள் ஆடையும் சுற்றி - பலிபாத்திரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு தோலாடையையும் அரையிற்சுற்றி, மெள்ளவுலாவி-மெல்லத்திரிந்து, வீடுகள்தோறும் பலிவாங்கி - வீடுகள்தோறும் பிச்சையேற்று,விதியற்றவர்போல்-குணநீங்கினவர்போல், ஆடும் மருள்கொண்டு - தலைசுற்றியாடுகின்ற மருட்சியைக்கொண்டு, இங்கு அம்பலத்தே நிற்கும் ஆண்டி தன்னை - இந்த அம்பலத்தில் நிற்கும் ஆண்டியை, தேடும்கணக்கு என்னகாண் - தேடுங்காரணம் யாது, சிவகாமசவுந்தரியே - சிவகாமசவுந்தரியம்மையே. எ - று.

(கு-ரை.) பிரமனது அகந்தை கெடநுத்தலையைக்கிள்ளிஅதனைக்கபாலமாகக்கொண்டு திருமால்முதலியோரிடத்தூஉதிரப்பலியேற்கஎடுத்தமையின் "ஓடுமெடுத்து" எனவும், தாருகவனமுனிவர் சிவபெருமானைக் கொல்லும்பொருட்டு அபிசாரயாகமொன்று செய்து அவ்யாகத்திற்றோன்றிய புலியினை அப்பெருமான்மீது செலுத்த, அதனையுணர்ந்து தன்மீதுபாயும் புலியினைத் தான்கொன்று அதன்றோலை யாடையாகவுடுத்தமையின், "அதளாடைசுற்றி எனவும், தாருகமுனிவர் மகளிருடைய இறுமாப்புக்கெடும்படி பிக்ஷாடனகோலங்கொண்டு அம்மகளிர் கற்புக்கெட அகங்கடோறும் பலியேற்றுத்திரிந்தமையின், "உலாவி மெள்ளவீடுகடோறும் பலிவாங்கி" எனவும், பித்தங்கொண்டவர்போல் அம்பலத்து ஆடும் ஆண்டியைச் சிவகாமசவுந்தரியே நீ விரும்புதல் தகாதென்பார், விதியற்றவற்போல்...................சிவகாமசவுந்தரியே எனவும் கூறினார். இக்கருத்தினை, "படங்கொணாகஞ்சென்னி சேர்த்திப் பாய் புலித்தோலரையில் வீக்கி, யடங்க லாரு ரெரியச்சீறியன்று

மூவர்க் கருள் புரிந்தீர், மடங்கலானைச் செற்றுகந்தீர் மனைகடோறுந் தலை கையேந்தி,விடங்கராகித்திரிவதென்னனேவேலைசூழ்வெண்காடனீரே"என் பதனுனுணர்க. இது தில்லையில், பசிமிகுதியால், "பன்னுகவாடகப் பொற் பாதம்" என்றுபாடுதலும், உலகமாதாவாகிய சிவகாமி அம்மையார் வேதியப் பெண்ணுருவாய் உச்சி நிவேதனப் பிரசாதத்தை வட்டகையினின்றும் கொடுத்தருள, உண்டு பசியாறினவுடன் மறைந்தருளலும் பிராட்டியாரென் றுணர்ந்து ஆராமை மிகுதியால் பாடப்பட்டது. சிவகாம சவுந்தரியே! ஓடெடுத்துத் தோலாடைசுற்றி வீடுதோறும் பிச்சையேற்கும் ஆண்டிதன் னைத்தேடுவது யாது காரணம் என்பதாம். இது நிந்தாஸ்துதி.

ஊட்டுவிப்பானுமுறங்குவிப்பானுமிங்கொன்றொடொன்றை
மூட்டுவிப்பானுமுயங்குவிப்பானுமுயன்றவினை
காட்டுவிப்பானுமிருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டேதில்லையம்பலத்தே. (11)

(இ ள்.) ஊட்டுவிப்பானும்-உண்ணச்செய்பவனும், உறங்குவிப்பானும் - உறங்கச்செய்பவனும், இங்கு ஒன்றொடு ஒன்றை மூட்டுவிப்பானும் - இவ்வி டத்தில் ஒருபொருளோ டொருபொருளை மூட்டிவிடுவோனும், முயங்குவிப் பானும் - சேரச்செய்பவனும், இருவினைப்பாசம் கயிற்றின்வழி - நல்வினை தீவினையென்கிற பாசமாகிய கயிற்றின் வழியாய், ஆட்டுவிப்பானும் - அசை யச்செய்பவனுமாகிய, ஒருவன் தில்லை அம்பலத்து உண்டு - ஒருவன் தில்லை யம்பலத்தின் கண்ணேயுளன். எ-று.

(கு-ரை.) காத்தல் அழித்தல் முதலியன சிவன் செயலே யென்பார், 'ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானும்" எனவும், உயிர்களை யுறவும் பகையும் செய்வித்தற்கு முரியனென்பார், "இங்கொன்றொடொன்றை மூட்டுவிப்பா னும்" எனவும், ஆணும்பெண்ணைச்சேர்ப்பவனும் தானேயென்பார், "முய ங்குவிப்பானும்" எனவும், உயிர்கட்கு இருவினைப்பயனை யுண்பிப்பவனுந் தானே யென்பார், "முயன்றவினை காட்டுவிப்பானும்" எனவும் உயிர்களை நல்வினை தீவினை என்கின்ற பாசக்கயிற்றினால் ஆட்டுவிப்பவனும் தானே யென்பார், "இருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண் டே" எனவும் கூறினார். இதனை, "வானாகிமண்ணாகி வளியாகி யொளியாகி, யூனாகியுயிராகி யுண்மையுமாயின்மையுமாய்க், கோனாகியானெனதென்றவ ரைக் கூத்தாட்டு, வானாகிநின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே' என்பத னுனுணர்க.

தில்லையம்பலத்தின்கண்ணுள்ள நடேசப்பெருமான் உயிர்களை உண்பி த்தல் முதலிய செய்கைகளைச்செய்து இருவினைப்பாசமென்கின்ற கயிற்றி னால் ஆட்டுவிப்பார் என்பதாம்.

அடியார்க்கெளியவரம்பலவாணரடிபணிந்தோன்
மடியாமற்செல்வவரம்பெறலாம்வையமேழளந்த
நெடியோனும்வேதனுங்காணாதநித்தநிமலனருட்
குடிகாணுநாங்களவர்காணுமெங்கள்குலதெய்வமே. (12)

(இ-ள்) அடியார்க்கு எளியவர் - தன்னடியவர்க்கு எளிமையராயிருப்ப வர், அம்பலவாணர்-பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவர், (அவரது) அடிபணிந் தால்-திருவடியைவணங்கினல், மடியாமல் - இறவாமல், செல்வம் வரம் பெறலாம்-முத்திச்செல்வத்தைப் பெருதற்குறிய வரத்தை அடையலாம்; வையம் ஏழ் அளந்த நெடியோனும் - ஏழுலகங்களையும் அளந்த திரிவிக்கிர மனும், வேதனும் - பிரமனும், காணுதகித்தநிமலன் - பார்த்தறியாத சாசு வதனும் நிர்மலனுமாகிய சிவபெருமானுக்கு, நாங்கள் அருட்குடி - நாங்கள் அருட்குடிகளாவோம், அவர் - அக்கடவுள்; எங்கள் குலதெய்வம் - எங்கள் குலத்திற்குத் தெய்வமாவார். எ-று.

(கு-ரை) அடியார்க்கு எளியவர் அம்பலவாணர் என்பதனை; 'காரானை யீருரிவைப்போர்வையானைக் காமருபூங் கச்சியேகம்பன்றன்னை, யாரேனு மடியவர்கட் கணியான்றன்னை யமரர்களுக் கறிவரியவளவிலானைப், பாரோ ரும் விண்ணோரும் பணியநட்டம் பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனையெண் ணில், பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவா நாளே' என்பதனுனுணர்க அம்பலவாணரது திருவடியை வணங்கினல் முத்தியாகிய செல்வத்தைப் பெறலாம் என்பதனை, 'பிறவிதனை யறமாற் றிப் பிணி மூப்பென்றிவை யிரண்டு முறவினொடு மொழியச் சென்றுலகு டைய வொருமுதலைச், செறிபொழில் சூழ்தில்லை நகர்த்திருச் சிற்றம்பல மன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கிட நான் கண்டேனே' என்பதனு னுணர்க. தாமரையாகிய திருவடியைத் தேடவேண்டுவது அன்னமும் சடை யாகியகாட்டைத் தேடவேண்டுவதுபன்றியுமாதலான், அங்ஙனந் தேடப் புகாது, திருமாலும் பிரமனும் பன்றியு மன்னமுமாக வுருக்கொண்டு மாறு பட்டுப் பன்றிதாமரையும் அன்னம் காடுமாகப்படர்ந்து தேடுதலால் கண்டி லர் என்பார், 'வையமேழளந்தநெடியோனும் வேதனுங் காணுதகித்த நிம லன்' எனக்கூறினர் இதனை, கோணுகனையானுங் குளிர்தாமரையானுங், காணுர் கழலேத்தக்கனலாயோங்கினன், சேணுர்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பல மேத்த, மாணுநோயெல்லாம் வாளாமாயுமே' என்பதனுனுணர்க.

எம்குலதெய்வமாகிய நடேசப்பெருமானை வணங்கினல் முத்திச்செல்வ த்தை யடையலா மென்பதாம்.

தெய்வச்சிதம்பரதேவா வுன்சித்தந்திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பனமாமன்னர்வாழ்வும்புவியுமெங்கே
மெய்வைத்தசெல்வமெங்கேமண்டலீகர்தம்மேடையெங்கே
கைவைத்தநாடகசாலையெங்கேயிதுகண்மயக்கே. (13)

(இ-ள்.) தெய்வச்சிதம்பரதேவா - தெய்வீகமான சிதாகாயத்தில் நடிக் கின்றதேவனே, உன்சித்தம் திரும்பிவிட்டால் - தேவரீரது திருவுள்ளமிரு பதிந்துவிட்டால், மன்னர்வாழ்வும் - அரசரது வாழ்வும், பொய்வைத்த பொய்த்தன்மையுள்ள, சொப்பனம் ஆம்-கனவையொக்கும், புவியும் பூமியும் எங்கே - எவ்விடத்தது; மெய்வைத்த செல்வம் எங்கே - மெய்த்தன்மை

யமைத்து வைக்கப்பட்ட செல்வம் எவ்விடத்தது, மண்டலீகர்தம் மேடை எங்கே-மண்டலாதிபதிகளுடைய மேடை எவ்விடத்தது, கைவைத்த நாடக சாலை எங்கே - அலங்காரஞ்செய்த நாடகசாலை எவ்விடத்தது, இதுகண்மயக்கே - இது கண்மயக்கமேயாம். எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமானது திருவருள் அடியவரிடத்துப்பதிந்துவிடின் யாவும் பொய்யெனத்தோன்று மென்பதை, "இந்திரசாலங் கனவுகானலி னீரெனவுலக மெமக்குத்தோன்றச்,சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தாலழியாத தற்பரத்தைச்சார்ந்துவாழ்த, புந்திமகிழுற நாளுந்தடையறவானந்தவெள்ளம் பொலிகவென்றே, வந்தருளுங் குருமௌனி மலர்த்தாளையநுதினமும் வழுத்தல் செய்வாம்' என்பதனுலுணர்க. சித்தம் திரும்பிவிட்டால் திருவருள் பதிந்துவிடல்.

சிதம்பரதேவனே! தேவரீரது திருவுள்ளம் பதிந்துவிடின் மெய்யாகக் கருதிய அரசச்செல்வம் முதலியன பொய்யாகத்தோன்றும் என்பதாம்.

உடுப்பானும்பாலனமுண்பானுமுய்வித்தொருவர்தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்றுகேள்விசெய்வானுங்கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென்றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்று
தடுப்பானுநீயல்லையோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (14)

(இ-ள்) உடுப்பானும்-ஆடைமுதலியவற்றைத்தரிப்பவனும், பால் அன்னம் உண்பானும்-பாற்சோற்றைப்புசிப்பவனும், ஒருவர் தம்மை உய்வித்து-ஒருவரை வாழ்வித்து, கெடுப்பானும்(ஒருவரைக்)கெடுப்பவனும், ஏது என்று கேள்வி செய்வானும் யாதென்று கேட்பவனும், கெதிஅடங்கக் கொடுப்பானும் - வறுமையொழியக் கொடுப்பவனும், தேகி என்று ஏற்பானும் - கொடு என்று இரப்பவனும், ஏற்க-அங்ஙனமேற்க, கொடாமல் - (கொடுப்பவரைக்) கொடாதவண்ணம், நின்று தடுப்பானும் - உறுதியாய் நின்று தடுப்பவனும், நீ அல்லையோ - தேவரீரன்றோ, தில்லை ஆனந்தத் தாண்டவனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளி ஆனந்தநிருத்தஞ் செய்பவனே, எ-று.

(கு-ரை.) உயிர்கடோறும் ஊனுயும் உயிராயு முள்ளவராதலின் அவ்வுயிர்கள் உடுத்தலும் உண்ணலும் நும்செயலேயென்பார், 'உடுப்பானும் பாலனமுண்பானும்' எனவும், சாபாநுக்கிரகஞ் செய்வதும் நும்செயலேயென்பார், 'உய்வித்தொருவர் தம்மைக்கெடுப்பானும்' எனவும், உயிர்கள் படுந்துன்பத்தைக்கண்டு யாதென்று கேட்கச் செய்வதும் நும்செயலே யென்பார், 'ஏதென்றுகேள்விசெய்வானும்' எனவும், இரப்பவர்கள் மீட்டுமோரிடத்துச்சென்று இரக்காது கொடுக்கச்செய்வதும் நும்செயலேயென்பார், 'கெதியடங்கக்கொடுப்பானும்' எனவும், தானீட்டிய செல்வங்களையெல்லாம் தீவினையினலிழந்து ஒருவன்பாற்சென்று யாசிக்கும் நிலைமையுண்டாக்குவதும் நும்செயலேயென்பார், 'தேகியென்றேற்பானும்' எனவும், அங்ஙனம் ஏற்றும் கொடாமற்செய்வதும் நும்செயலேயென்பார், 'ஏற்கக் கொடாமனின்று தடுப்பானு நீயல்லையோ' எனவும் கூறினர். யாவும் சிவன் செயலென்பதனை

"சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேறனுரு, மவந்தருவினைவையெல்லாமகற்றிலேனுனை வெள்ளம், கவர்ந்துகொண்டிழுப்ப வந்தக்கட்டிலே யகப்பட்டையோ, பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன் பாவியேனே" என்பதனுலுணர்க.

தில்லையில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்பவனே! உயிர்கள் செய்யும் தொழில்களெல்லாந் தேவரீரது தொழிலே என்பதாம்.

வித்தாரம்பேசினுஞ்சோங்கேறினுங்கம்பமீதிருந்து
தத்தாவென்றேதிப்பவுரிகொண்டாடினுந்தம்முன்றம்பி
யொத்தாசைபேசினுமாவதுண்டோதில்லையுண்ணிறைந்த
கத்தாவின்சொற்படியல்லாதுவேறில்லைகன்மங்களே. (15)

(இ-ள்) வித்தாரம் பேசினும் - விஸ்தாரமாகப் பேசினாலும், சோங்கு ஏறினும் - மரக்கலமேறிப்போனாலும், கம்பம் மீது இருந்து - கம்பத்தின் மீதேறியிருந்து, தத்தா என்று ஓதி-தத்தாவென்றுசொல்லி, பவுரிகொண்டாடினும் - பவுரிக்கூத்தாடினாலும், தம்முன்-தமையனும், தம்பி - தம்பியும், ஒத்தாசைபேசினும் - உதவியாகப்பேசினாலும், ஆவது உண்டோ - ஆவதொருகாரிய முண்டோ, தில்லையுள்நிறைந்த - தில்லையிலிருந்தாலும் சர்வவியாபகனாய் எவ்விடமும் நிறைந்திருக்கின்ற, கத்தாவின் சொற்படி அல்லது-கர்த்தனது சொற்படியேயல்லாமல், கன்மங்கள் வேறு இல்லை - உலகத்தில் நிகழுந்தொழில்கள் வேறில்லையாம், எ-று.

(கு-ரை.) பிறர் மயங்கும்படி அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்திகளையுடையேனென்று விரிவாகப் பேசினாலும் யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "வித்தாரம் பேசினும்" என்றும், ஆகூழில்லையாயின் மரக்கலமேறிப் பொருள் தேடமுயன்றாலுமசிறிதும் கைகூடாதென்பார். "சோங்கேறினும்" என்றும், மூங்கிலின் மீதிருந்துகழைக்கூத்தாடினும் அடைவதொரு பயனுமில்லைஎன்பார், "கம்பமீதிருந்து தத்தாவென்றோதிப் பவுரிகொண்டாடினும்" என்றும் தனக்குத் துணையாகத் தமையனும் தம்பியுமாகப் பேசினாலும் யாதொருகாரியமு மாகாதென்பார். "தம்முன்தம்பி யொத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோ" என்றும் உலகத்தில் நிகழும்தொழில்களெல்லாம் சிவபெருமானது சொற்படியன்றி நிகழாதென்பார், "தில்லையுண்ணிறைந்தகத்தாவின்சொற்படியல்லாதுவேறில்லைகன்மங்களே" என்றுகூறினார். வித்தாரம்பேசுதலை, "மட்டறு கடற்புவியனைத்துமோ ரிமைப்பினின் மறைத்துடன் விடுத்திடுவன்மற்றெட்டுவரையைக்கடலை முட்டியு ளடைக்கிடுவன்" என்பதாலுணர்க.

திருத்தில்லையின்கணுள்ள சிவபெருமானது சொற்படியன்றி ஓர்காரியமும் நடவாதென்பதாம்.

பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும்பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்கமருந்துண்டுகாணிதுவெப்படியோ
வறமார்புகழ்த்தில்லையம்பலவாணரடிக்கமல
மறவாதிருமனமேயதுகாணன்மருந்துனக்கே. (16)

(இ-ள்) மனமே-நெஞ்சே, பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும் (இவ்வுலகத்தில்) பிறவாதிருக்கும்படி வரம்பெறுதலேதகுதி, பிறந்துவிட்டால் இறவாதிருக்க மருந்து உண்டு-பிறந்துவிடின் இறவாமலிருக்கும்படி மருந்துளது, இது எப்படியோ - இதெப்படி என்றாலோ, அறம் ஆர் புகழ்தில்லையம்பலவாணர் - தருமமார்க்கம் நிறைந்திருக்கின்ற புகழையுடையதில்லையம்பலவாணரது, அடிக்கமலம் மறவாது இரு - திருவடியாகிய தாமரையை மறவாமலிரு, அது உனக்கு நல் மருந்து - (அவ்வாறு) மறவாதிருத்தலே உனக்குச் சாகாமைக்கேதுவாகிய நல்ல மருந்தாகும். எ-று.

(கு-ரை.) "இப்பிறவியென்னுமோரிருட்கடலின்மூழ்கிநானென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்டிருவினை யெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புதமெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந், துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்ட மாருதச்சுழல்வந்து வந்தடிப்பச் சோராதவாசையாங்கா ஞறு வானதிறந்த தெனமேலு மார்பக் கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்கைவிட்டு மதிமயங்கிக்கள்ள வங்கக் காலர்வருவரென் றஞ்சியே கண்ணருவி காட்டுமெளியேன்" எனவும் "காகமோடுகழுகலகைநாய் நரிகள் சுற்றிசோறிடுதுருத்தியைக் காலிரண்டு நவவாசல் பெற்றுவளர் காமவேண்டனசாலையை, மோகவாசைமுறியிட்ட பெட்டியை முமல மிகுந்தொழுகு கேணியை மொய்த்து வெங்கிருமிதத்துகும்பியை முடங்கலார்கிடை சரக்கினை, மாகவிந்திரதனுமின்னை யொத்திலகவேதமோதிய குலாலனுர் வினைய வெய்தடி காரனுனயமன் தந்தடிக்குமொருமட் கலத், தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதியையவைய மிசைவாடவோ," எனவும், ஊன் மிசையுதிரக்குப்பையொருப்பொருளிலாதமாய, மான்மறித்தனையநோக்க மடந்தைமார் மதிக்குமிந்த, மானிடப்பிறவிவாழ்வு வாழ்வதோர்வாழ்வுவேண்டேன், ஞனல்வெள்ளேற்ற வாரூரப்பனேயஞ்சினேனே' எனவும் ஆன்றோர் கூறியபடி பிறவி யெடுக்குந்தோறும் துன்பமும் பலவுளவாதலின் அப்பிறவியெடுக்காமலிருக்கக் கருணைபுரியவேண்டுமென்பார், "பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும்" என்றும், "காரணங்களெல்லாங் கடந்துநின்றகறைமிடற்றன், சரணங்களேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு, மரணம் பிறப்பென்றிவை யிரண்டின் மயக்கறுத்த, கருணைக்கடலுக்கே சென்றூதாய்கோத்தும்பீ" என்றபடி, பிறவியெடுத்தலின் அப்பிறவியைப்போக்கிக்கொள்வதற்குத், தேவரீரது திருவடிமருந்தன்றிவேறில்லையென்பார், "தில்லையம்பலவாணரடிக்கமலம்மறவாதிரு........நன்மருந்துனக்கே" என்றுங்கூறினூர், அம்பலவாணரது திருவடியை நினைப்பவர்கட்குப் பிறப்பொழியும் என்பதை, "மின்னைவினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான் மின்னைப்பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—றென்னன், பெருந்துறையின்மேய பெருங்கருணையாளன், வருதுயரந்தீர்க்கு மருந்து", எனவும், கரங்கோலைபோல்வதோர்காயப்

பிறப்போறப்பென்னு மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவிர்த் தென்னையாண்டு கொண்டான்' மறந்தேயுந்தன் கழனுன்மறவாவண்ணநல்கிவத், திறம்பாடல் பாடி நாந்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ'' எனவுங்கூறியவற்று னுணர்க.

தில்லையம்பலவாணரது திருவடியை நினைத்தல் முத்திக்குக்காரணமாகி யமருந்தாகும் என்பதாம்.

தவியாதிருநெஞ்சமேதில்லைமேவியசங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்றஞானகரனைப்புராந்தகனை
யவியாவிளக்கைப்பொன்னம்பலத்தாடியையைந்தெழுத்தாற்
செவியாமனீசெவித்தாற்பிறவாமுத்திசித்திக்குமே. (17)

(இ-ள்) நெஞ்சமே-மனமே, தவியாது இரு-இளைக்காமலிரு, தில்லைமேவியசங்கரனை - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை, புவிஆர்ந்து இருக்கின்ற ஞானகரனை-உலகமுழுமையும் நிறைந்திருக்கின்ற ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவனை, புராந்தகனை - திரிபுராந்தகனை, அவிய விளக்கை - அவியாததீபத்தை, பொன்அம்பலத்து ஆடிய - பொற்சபையில் நடிப்பவனை, ஐந்து எழுத்தால் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைக்கொண்டு, செவியாமல் நீசெபித்தால் நீசெபிக்காமல் செபித்தால், பிறவாமுத்தி சித்திக்கும்-பிறவாமைக்குக் காரணமாகிய முத்தியுண்டாக்கும் எ-று,

(குறை) மனம் ஒருவழிநில்லாது பலவழியிற்சென்று இளைக்குமாதலின் அதனைநோக்கி யொருவழிநிற்கவேண்டுமென்பார், ''தவியாதிருநெஞ்சமே' எனவும், ஆன்மாக்களுய்யவும் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்யவும் தில்லையின்கண் எழுந்தருளியிருப்போனாதலின், ''தில்லைமேவிய சங்கரனை'' எனவும், உலகமெங்கு நிறைந்திருப்போனும் ஞானமேதிருமேனியாக வுடையவனுமாதலின், ''புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானகரனை'' எனவும், தேவர்களைக்காக்கும் பொருட்டுத்திரிபுரத்தையெரித்தோனாதலின், 'புராந்தகனை' எனவும், அகத்திற்கொளுத்துந் தகளிநெய்திரியோடு கூடிய விளக்குப்போலாது உலகுக்கோர் தூண்டாவிளக்காயுள்ளானாதலின், 'அவியாவிளக்கை' எனவும், திருநடனஞ்செய்தற்குப் பொன்னம்பலமேயிடமாகக் கொண்டுள்ளானென்பார், 'பொன்னம்பலத்தாடியை' எனவும், நியமமுதலிய போகங்களைச்செய்யாது ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை யிடைவிடாமற் செபித்தலே முத்தியைத்தரும். என்பார், 'ஐந்தெழுத்தாற் செவித்தார் பிறவா முத்திசித்திக்குமே' எனவுங் கூறினார். மனம் ஒருவழிநில்லாதென்பதனை, 'காடெங்கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோட வதன்பிறகே, யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோ' என்பதனுலுணர்க. சிவபெருமானுலகமெங்குநிறைந்திருத்தலை, 'வானுதிபூதமாயகிலாண்டகோடிமாய் மலையாகி வளைகடலுமாய், மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி' என்பதாலுணர்க.

பொன்னம்பலத்தில் நடிப்பவராகிய சிவபெருமானை ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தால் இடைவிடாமல் செபித்தால் முத்தியடையலாம் என்பதாம்.

நாவின்மறைப்பொருளம்பலவாணனைநம்பியவர்
பாவிலொருதரஞ்சேவிக்கொணுதிருப்பார்க்கருங்கல்

மேலிலெடுத்தவர்கைவிலங்கைத்தைப்பா மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர்கிட்டியுந்தாம்வந்துகட்டுவரே. (18)

(இ-ள்.) நாலின்மறைப்பொருள் அம்பலவாணரை நம்பி - நான்குவேதங்களின் பொருளாயுள்ள அம்பலவாணரை யுறுதியாக எண்ணி, அவர்பாலில் - அவர்பக்கத்தில், ஒருதரம் சேவிக்கொணுதிருப்பார். - ஒருதடவைத் தரிசிக்கப்பெருதவர்களை, (யமபடர்) கருங்கல்மேலில் எடுத்து-கருங்கல்லினை (உடல்) மீதில்ஏற்றி. அவர்கைவிலங்கைத்தைப்பார்-அவர்கையில் விலங்கைப் பூட்டுவர், மீண்டும்-மீளவும், ஒருகாலில் நிறுத்துவர் - ஒருகாலாலே நிற்கசெய்வர், தாம் வந்து கிட்டியும் கட்டுவர் - தாம் நெருங்கியும் வந்து கட்டுவர். எ-று.

(கு-ரை.) 'அரியானையந்தணர்தஞ் சிந்தையானை யருமறையினகத்தானை' என்றபடி வேதப்பொருளாயிருப்பினும் அடியவர்கள் எளிதிற்றரிசித்து உய்யும்படி அம்பலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ருர் என்பார், "நாலின்மறைப்பொருளம்பலவாணரை' எனவும், செல்வழியாதொரு துன்பமுடையாது எளிதிற்சென்று தரிசிக்கும் மன்றினைத் தரிசித்தால்முத்திப்பேற்றினையடையலாமென்பதனைக் கருதாதார்க்கு யமதண்டனையன்றி வேறில்லையென்பார், 'நம்பியவர் பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணு திருப்பார்க்கருங்கல்மேலெடுத்தவர்...வந்துகட்டுவரே' எனவும்கூறினர். தம்மைத்தரிசித்ததொண்டர்கட்கு யமதண்டனை நேரிடாதென்பதனை 'படித்தாடு மடிமைக்கணன்றியே மனனே நீவாழுநாளும், தடுத்தாட்டித் தருமனர் தமர் செக்கிலிடும்போது தடுத்தாட்கொள்வான், தடுத்தாடுங் கரதலத்திற் றமருகமுமெரியகலுங் கரியபாம்பும். பிடித்தாடிப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானை பெற்ருமன்றே' எனவும் 'கருமையார் தருமனர் தமர் நம்மைக் கட்டியகட்டறுப் பிப்பானை' எனவும் பெரியோரும் பணித்தவற்ருனுணர்க.

அம்பலவாணரைச் சேவிக்காதிருப்பாரை யமபடர் விலங்குபூட்டுதல் ஒருகாலில் நிறுத்துதல்முதலியகொடியசெய்கைகளைச்செய்வார் என்பதாம்.

ஆற்ருேடுதும்பையணிந்தாடுமம்பலவாணர்தமைப்
போற்ருதவர்க்கடையாளமுண்டேயிந்தப்பூதலத்திற்
சோற்ருவியற்றுச்சுகமற்றுச்சுற்றத்துணியுமற்றே
யேற்ருலும்பிச்சைக்கிடையாமலேக்கற்றிருப்பர்களே. (19)

(இ-ள்.) ஆற்ருேடுதும்பை அணிந்து - கங்கைநதியோடு தும்பைமலரையுந் தரித்து, ஆடும் அம்பலவாணர் தம்மை நிருத்தஞ்செய்கின்ற அம்பலவாணரை போற்ருதவர்க்கு அடையாளம் உண்டு - துதியாதவர்க்கு அடையாளமுண்டு, (யாதெனில்) இந்தப்பூதலத்தில்-இப்பூமியில், சோற்றுஆவிஅற்று-சோற்றுவாசனை யொழிந்து, சுகம்அற்று சுகமொழிந்து, சுற்றத்துணியும் அற்று - (அரையில்) உடுக்க ஆடையுமொழிந்து, ஏற்ருலும் பிச்சைக்கிடையாமல்-யாசித்தாலும் பிச்சையகப்படாமல், ஏக்கற்றிருப்பர்கள் - ஏக்கமடைந்திருப்பார்கள். எ-று.

(கு-ரை.) ஒருகாலத்துக்கைலைமலையின்சோலையில் உமாதேவியார்சிவபெருமானது இரண்டுகண்களையும் மூடினமாத்திரத்தில் புவனம்யாவும் இருள் பரந்தது. அதனைக்கண்டு சிவபெருமான்தமது நெற்றிக்கண்ணாலே அவ்விருளை யொழித்துச்சிறந்த பேரொளியையீந்தனர். அவ்வொளியைக்கண்ணுற்றஉமாதேவியாரச்சமெய்தி மூடியகையை விரைவாகவெடுத்தமாத்திரத்தில் அவ்விரல்களினின்றும் பத்துநதிகளாய்த்தோன்றிய வெள்ளம் உலகமழியப் பரவலும், அவ்வெள்ளத்தைக்கண்ணுற்ற திருமால்முதலியோர் சிவபெருமானைச்சரணமடைய, அப்பெருமான் அவர்களைக்காக்கும்பொருட்டு அவ்வெள்ளத்தையும், "செங்களத்து மறங்கருதிப், பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று" என்றபடி, திரிபுரமழிக்கவும், காலனையுதைக்கவும், வில்விஜயனோடுபோர் புரியவும்தும்பைமாலையினையும்தரித்தமையால், "ஆற்றோடுதும்பையணிந்தாடு மம்பலவாணர்" எனவும், அவரைத்துதியாதார் ஆகூழிருந்தும் உணவாதிகளற்றிருப்பார்என்பார், "தம்மைப்போற்றாதவர்....... . ...ஏக்கற்றிரப்பர்களே" எனவும்கூறினார். கங்கையணிந்ததை:—"என்றலுநதிகடோற்றமியம்பியெவ்வுலகுஞ் சூழ்போய், நின்றவந்நீத்தந்தன்னை நினைத்தவணழைத்து நாதனொன்றுதன் வேணிமேலோருரோமத்தினும்பருய்ப்ப, மன்றலங்கமலத்தோனுமாலு மிந்திரனுஞ்சொல்வார்." என்பதனாலறிக. போர்க்குரியோர் தும்பை சூடுவதை, "கார்கருதி நின்றதிருங்கௌவை வழுப்பணையான், சோர்குருதி சூழநிலநனைப்பப்-போர்கருதித், துப்புடைத்தும்பை மலைந்தான் றுகளறசீர், வெப்புடைத்தானையெம் வேந்து" என்பதனாலறிக. அம்பலவாணரைத்துதியாதார்சோறும் சுகமும் உடுக்கவாடையுமற்று வாழ்வார்என்பதாம்.

அத்தனைமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை
நித்தனையம்மைசிவகாமசுந்தரிநேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம்பலத்தாடுமையனைக்காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே. (உ0)

(இ-ள்) அத்தனை-யாவர்க்கும் தந்தையை, முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கு அதிபதியை-முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களுக்கு அதிபதியாயுள்ளவனை, நித்தனை- சாசுவதனை, அம்மைசிவகாமிசுந்தரி நேசனை - எமதுதாயாகிய சிவகாமிசுந்தரிக்கு நேசனை, எமகத்தனை - எமதுகர்த்தனை, பொன் அம்பலத்து ஆடும் ஐயனை - பொற்சபையின்கண் நிருத்தஞ்செய்கின்றதலைவனை, காண - தரிசிக்கும் பொருட்டு, கண்கள் - விழிகள், எத்தனைகோடியுகமோ-எவ்வளவுகோடி யுகங்களோ, தவம்செய்திருக்கின்றன-தவத்தைச்செய்திருக்கின்றன. எ-று.

(கு-ரை.) திருமால்முதலியயாவரையும்பெற்று அவர்க்குப்பிதாவாயிருத்தலின், "அத்தனை" எனவும், தன்னைமுப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் வழிபட்டு உய்ந்தமையின், "முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை" எனவும், சர்வசங்காரகாலத்தில் யாவரும் அழிந்துந்தான்மாத்திரம் அழியாது நிற்றலால், "நித்தனை" எனவும், தன்னைநீங்காதிருந்து சராசரங்களைப்பெற்றுத்தன் னடனத்தை

க்கண்டுகொளிப்பவளாதலின், "அம்மைசிவகாம சுந்தரிநேசனே" எனவும், திருமால் முதலியோரை யாட்கொண்டதுபோலத் தன்னையும் ஆட்கொண்டமையின், "எம்கத்தனே" எனவும், வெள்ளியம்பலமுதலிய அம்பலமிருப்பினும் அவற்றைவிரும்பாது இதனையேவிரும்பியாடுகின்றார் என்பார், "பொன்னம்பலத்தாடுமையனே" எனவும், கண்கள் அந்நடத்தைக் காணமுன்தவஞ்செய்திருக்கின்றமையின், "காணக்கண்கள் எத்தனை கோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றனவே" எனவுங்கூறினார். பொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் நடேசப்பெருமானைத் தரிசிக்கக் கண்கள் எத்தனை கோடியுகமோ தவஞ்செய்திருக்கின்றன என்பதாம்.

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர்செங்காட்டிலாத்திநிழலருகே
யிருப்பார்திருவுளமெப்படியோவின்னமென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக்கேதள்ளுமோகண்ணன்காணரிய
திருப்பாதமேதருமோதெரியாதுசிவன்செயலே. (க)

(இ-ள்.) நெருப்பானமேனியர் - தீப்போலுந்திருமேனியுடையவர், செங்காட்டில்ஆத்திநிழலருகேஇருப்பார் - திருச்செங்காட்டில் ஆத்திமரத்தினிழலில் வீற்றிருப்பவர், (அவரது) திருவுளம் எப்படியோ - திருவுளப்பாங்கு எவ்வாறுளதோ, இன்னம் - இன்னமும், என்னை - அடியேனை, அன்னைக்கருப்பாசயக்குழிக்கே தள்ளுமோ - தாயினது கருப்பாசயக்குழியின்கண்ணே கொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ, (அல்லது) கண்ணன்காணரிய - திருமால்காணுதற்கரிய, திருப்பாதமேதருமோ - தன்திருவடிகளைக் கொடுக்குமோ, சிவன்செயல் தெரியாது - சிவபெருமானதுசெய்கை இன்னதென்றுதெரியாது. எ - று.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த திருமேனியுடையவராதலின், "நெருப்பானமேனியர்" எனவும், அவர்திருச்செங்காட்டில்ஆத்திவிருட்சத்தையேயிடமாகக்கொண்டிருப்போராதலின், "செங்காட்டிலாத்தி நிழலருகேயிருப்பார்" எனவும், தம்மிடத்து அன்புசெய்வாருடையமனத்திற்குத்தக்கபடிதாமும்மனமுடைமையின், "திருவுளமெப்படியோ" எனவும பல்பிறவி யெடுத்துப் பையுளடைந்துள்ளேனைமீட்டுங் கருப்பக்குழியிற்றள்ளுமோ அல்லது திருமால்முதலியோர்காண்டற்கரியதிருவடிதந்து ஆட்கொள்ளுமோ அவற்றுள்சிவன் செயல்யாதென்று தேறுகிலேன் என்பார், "இன்னமென்னையன்னை... தெரியாது சிவன்செயலே" எனவுங்கூறினார்.

தீப்போலுந் திருமேனி யுடையவரும், திருச்செங்காட்டில் ஆத்தி மரத்தினிழலில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானது திருவுளப்பாங்கு எவ்வாறுளதோ, இன்னமும் அடியேனைத்தாயினது கருப்பாசயக்குழியின்கண்ணேகொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ அல்லது திருமால் காணுதற்கருமையாகிய தன்திருவடிகளைக்கொடுக்குமோ (ஆதலால்) அவரதுசெயல்இன்னதென்றுதெரியாது என்பதாம்.

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந்தொடர்ந்துவிழியுஞ்செருகியறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகிவிடுகின்றபோதொன்றுவேண்டுவல்யான்
செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர்திருநீறுமிட்டுக்
கையுந்தொழப்பண்ணியைந்தெழுத்தோதவுங்கற்பியுமே. (க)

(இ-ள்) ஐயுந்தொடர்ந்து - கோழையும் தொடர்ந்து, விழியுஞ்செருகி - கண்களும்பஞ்சடைந்து, அறிவு அழிந்து - உணர்வுகெட்டு, மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோது - சரீரமும் பொய்யாகிவிடுங்காலத்து, யான்ஒன்றுவேண்டுவல் - அடியேன்ஒன்றைவிரும்புகின்றேன், (யாதெனில்) செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர் - (அலங்காரங்கள்) செய்தமைந்த திருவொற்றியூருடையீரே, திருநீறும் இட்டு - விபூதியினையும் தரித்து, கையுந்தொழப்பண்ணி - கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் செய்து, ஐந்துஎழுத்து ஓதவும் கற்பியும் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரிக்கவும் கற்பித்தருளவீராக. எ - று.

(கு-ரை.) மரணகாலத்தில்வாதபித்தசிலேத்துமமென்னுமூன்றும்ஒன்றினின்றுமொன்று அதிகரித்துமுடிவில்சிலேத்துமசம்பந்தமாகிய கோழையொன்றேபற்றிநிற்குமாதலின், "ஐயுந்தொடர்ந்து" எனவும், இறக்குஞ்சமயத்துக்கண்கள் ஒளிமழுங்கிக் கரு மணிப்பாவையுடைந்து செருகுமாதலின். "விழியுஞ்செருகி" எனவும், அக்காலத்தில் மெய்யுணர்வு அழியுமாதலின், "அறிவழிந்து" எனவும், மெய்யெனப்பெயர்வாய்ந்ததற்கேற்ப நிலைபெற்றிராதுஒருகணப்பொழுதிற் றோன்றியழியுந்தன்மை யுடைமையால், "மெய்யும் பொய்யாகி விடுகின்றபோது" எனவும், அப்போதுயான்விரும்புவது பலவாதலின் அங்ஙனம்விரும்பாது ஒன்றையே விரும்பவேண்டுமென்பார், "ஒன்றுவேண்டுவல் யான்" எனவும், முத்திக்கேதுவாகிய திருநீறுபூசுதல் தேவரீரைப்பணிதல் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தல் முதலியசெயல்களைத் தேவரீர் கற்பித்தருள வேண்டுமென்பார், "செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர்...... ஐந்தெழுத்தோதவுங்கற்பியுமே" எனவுங்கூறினார்.

அலங்காரங்கள் செய்தமைந்த திருவொற்றியூருடையீரே! கோழையுந்தொடர்ந்து கண்களும் பஞ்சடைந்து அறிவுகெட்டுத் தேகமும்பொய்யாகி விடுங்காலத்தில் அடியேன் ஒன்றை விரும்புகின்றேன், யாதெனில் விபூதியினையுந்தரித்து, கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் செய்துஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கவும் கற்பித்தருள்வீராக என்பதாம்.

சுடப்படுவாரறியார் புரமூன்றையுஞ்சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமதிற்றென்னொற்றியூரன்றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பதந்தலைமேற்படநங்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே. (உ)

(இ - ள்.) மனமே - மனதே, புரமூன்றையும் சுட்டபிரான் - முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானும், திடப்படுமாமதில் தென்னொற்றியூரன் - உறுதிப்பட்ட பெரியமதில்சூழ்ந்த தென்னொற்றியூரின் கண்ணெழுந்தருளினவனுமாகிய சிவபெருமானது, தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் - வீதிப்பரப்பில் நடப்பவரது, பொன்பதம் - திருவடிகள், நம்தலைமேல்பட - நமது தலையின்மீது பொருந்தும்படி, நன்குஉருண்டுகிடப்பது - நன்றாயுருண்டுகிடத்தலே, விதி ஏட்டைக்கிழிப்பது - பிரமனது ஏட்டைக்கிழித்தலாகும், (இதனை) சுடப்படுவார் அறியார - (இறந்து சுற்றத்தாரால்) சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள் தெரியார்கள், எ - று.

(கு - ரை.) இறந்து உறவினராலே தூலதேகத்தைச் சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகளுக்கு உண்மை விளங்காதென்பார், "சுடப்படுவா ரறியார்" எனவும், பாதலத்தும் பூதலத்தும் மீதலத்துந் திரியும் இரும்பும் வெள்ளியும் பொன்னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைய புரமூன்றையும் ஒருங்கே யழித்துத் தேவர்களைக் காத்தமையின், "புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்" எனவும், பகைவரையழிக்கப் புகுவார முன்னர மதிலினைவகுத்து அதன்கணிழுந்தே அப்பகைவரை வெல்லுதலியல்பாதலின், " திடப்படுமாமதிற்றென்னொற்றியூரன்" எனவும், பிறவியை யொழித்துக் கொள்வதோ ருபாயந்தேடாமலே திருவொற்றியூரின்கண்நடப்பவரது பாதம் நந்தலையிற்படின் எளிதிற் பிறவியை யொழித்துக்கொள்ளலாமென்பார, தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் ... ..விதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே " எனவுங்கூறினார். தென்னொற்றியூர் - அழகிய ஒற்றியூர், அல்லதுதெற்குத்திக்கின் கண்ணுள்ளஒற்றியூர. விதி-பிரமன். பொற்பாதம்-அழகியபாதமெனவும், பொன்போலும் அருமையானபாதமெனவுமாம். கண்-அசை. திருவொற்றியூரதெருவில்நடப்பவரது பொன்னடிகள் நமது, தலைமேற்படின்பிரமனெழுததை அழிக்கலாமென்க.

மனமே! முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானும், உறுதிப்பட்டபெரியமதில் சூழ்ந்த அழகிய ஒற்றியூரின் கண்ணெழுநதருளினவனுமாகிய சிவபெருமானது வீதிப்பரப்பில் நடபபவரது திருவடிகள் நமது தலையின் மீது பொருந்தும்படி நன்றாயுருண்டு கிடததலே பிரமனது ஏட்டைக்கிழித்தலாகும். இதனை இறந்து சுற்றததாரால்சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள் தெரியார்கள் என்பதாம்.

திருவிடைமருதூர்

காடேதிரிந்தென்னகாற்றேபுசித்தென்னகந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்னவுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோர்
நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினுமெய்ஞ்ஞானவீட்டின்பமேவுவரே. (க)

(இ - ள்.) உள் அன்பு இல்லாதவர்-மனததின்கண் அன்பில்லாதவர்கள், காடே திரிந்து என்ன - காட்டிலே திரிந்தால் யாதுபயன், காற்றே புசித்து என்ன-வாயு பக்ஷணஞ்செய்தால் யாதுபயன், கந்தைசுற்றி-கந்தைத்துணியை

-யரையிற் சுற்றி, ஓடே எடுத்து என்ன-ஓட்டையேகையிலேந்தினுல்யாதுபயன், ஓங்குவிண்ணோர் நாடு ஏய் - உயர்ந்ததேவருலகத்தை நிகர்த்த, இடைமருது ஈசர்க்கு - திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானுக்கு, மெய் அன்பர் - உண்மை யன்பராயினோர், நாரியர்பால் வீடேயிருப்பினும் - மாதரிடத்து இல்வாழ்க் கைக்கண்ணே யிருந்தாலும், மெய்ஞ்ஞான வீடு இன்பம் மேவுவர் - மெய்ஞ் ஞானத்தால் அடைதற்குறிய மோக்ஷசுகத்தைப் பொருந்துவார்கள், எ-று.

(கு - ரை.) திருவிடை மருதூரின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைக் குறித்து உள்ளன்பில்லாதவர் வனத்திற் சென்று நீரின் முழுகினும், பஞ் சாக்கினி மத்தியிற் றவஞ்செய்யினும், வாயுவினையே உணவாகக் கொண் டு புசிக்கினும், மரவுரி முதலியவற்றை நீக்கிக் கந்தைத்துணியை யரையிற் றரிக்கினும், கமண்டலமுதலிய வற்றையொழித்து மட்பாத்திரத்தையேகையி லெடுக்கினும்யாதொருபயனுமில்லையென்பார், "காடேதிரிந்தென்ன......... உள்ளன்பிலாதவர்" எனவும், மருதீசரிடத்து உண்மையன்புடையவர்பெண் க ளோடு கூடிச்சிற்றின்பநுகரினும் மறுமையில் இருளிற் புகாது நிரதிசயானந் தத்தையேயடைவர் என்பார், "இடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர்........... வீட்டின்பமேவுவரே" எனவும் கூறினர் இதனை "உள்ளூரிருந்துந்தம் முள்ள மறப்பெற்றாரேற், கள்ளவிழ் சோலையாங் காட்டுளார்—காட்டுள்ளும், உள்ள மறப்பெறு கல்லாரே ளூட்டுள்ளும், நண்ணி நடுவூருளார்" எனவருஞ் செய் யாளானுணர்க.

மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள் காட்டிலே திரிந்தால் என்னபிர யோசனம். கந்தைத்துணியை யரையிற் சுற்றி யோட்டையே கையிலே ந்தினுல் என்னபிரயோஜனம், உயர்ந்த தேவருலகத்தை நிகர்தத திருவிடை மருதூர்ச்சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பராயினோர் மாதரிடத்து இல்வாழ்க் கைக்கண்ணே யிருந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானத்தாலடைதற்குரிய மோக்ஷசுகத் தைப்பொருந்துவாாகள் என்பதாம்.

தாயும்பகைகொண்டபெண்டீர்பெரும்பகைதன்னுடைய
சேயும்பகையுறவோரும்பகையிச்செகமும்பகை
யாயும்பொழுதிலருஞ்செல்வநீங்கிலிங்காதலினுற்
றோயுநெஞ்சேமருதீசர்பொற்பாதஞ்சுதந்திரமே. (உ)

(இ - ள். தோயும்நெஞ்சே - என்னோடு ஒற்றுமையாகப் பொருந்தியம னமே, இங்கு அரும் செல்வம் நீங்கில் - இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செ ல்வம் நீங்கிவிட்டால், தாயும்பகை - பெற்றதாயும்பகையாவள், கொண்டபெ ண்டீர் பெரும்பகை - கொண்டமனைவியரும் பெரும்பகைவராவர், தன்னு டைய சேயும்பகை - தன்னுடைய பிள்ளையும் பகையாவன, உறவோரும்பகை, சுற்றத்தாரும் பகையாவா, இச்செகமும்பகை - இவ்வுலகமும் பகையாகும், ஆதலினுல் - ஆகையால், மருதீசர்பொற்பாதம் - மருதசரது பொன்னடிக ளே, சுதந்திரம் - நமக்குச்சுதந்திரப்பொருள் ஆகும். எ - று.

(கு - ரை.) "இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்செல்வரை, யெல்லாருஞ் செய்வர்சிறப்பு" என்றபடிஎல்லார்க்குமஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய்

அரும்பொருளைப்பெறுதானைப் பத்துத்திங்கட்சுமந்து பெற்றதாயும் அவனால் தனக்குயாதொரு பயனுமின்மையின் இகழுமாதலின், "தாயும்பகை" எனவும் "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்றபடி கற்புடையவளாயினும் நாயகன் செல்வமுடையவனல்லனாயின் நுகரவேண்டுவனவற்றை நுகருதற்கியலாமை யாலவன்பால் ஒருகணப்பொழுதாயினும் பகைகொள்ளுமாதலின், "கொண்டபெண்டிரும்பகை" எனவும், "தந்தைமகற்காற்று நன்றியவையத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்" என்றபடி தன் தந்தை தன்னை யின்பத்தையே பயக்கும் கல்வியுடையவனாகச் செய்யினும் அந்நன்றியைக்கருதாது அவன் துன்பம்பயக்கும் பொருளிலனாயின் அவனிடத்துப்பகை கொள்வன் என்பார், "தன்னுடைய சேயும்பகை" எனவும், "இற்பிறந்தார் கண்ணல்லதில்லை யியல்பாகச், செப்பமு நாணுமொருங்கு" என்றபடி எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியிற்பிறந்தானுக்குத் தாய்மரபும் தந்தைமரபும் யாதொரு பழியிலவாயினும் பொருளிலனேல் அவன் மீது உறவினர் பழியேற்றிப்பகை கொள்வராதலான், "உறவோரும்பகை" எனவும், "பொருளல்லவரைப் பொருளாகச்செய்யும், பொருளல்ல தில்லைபொருள்" என்றபடி அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் பொருளிலராயின் அவரை அறிவிலாதாராயும் இழிகுலத்தாராயும் மதிக்கப்பட்டு அவரிடத்து நட்புக்கொள்ளாது பகைகொள்வராதலின், "இச்செகமும் பகையாயும் பொழுதிலருஞ் செல்வநீங்கிலிங்கு" எனவும், மருதீசரது திருவடியேயன்றி மற்றையொன்றும் சுதந்தரமாகாதென்பார், "ஆதலினால் தோயுநெஞ்சே......சுதந்திரமே" எனவும் கூறினார்.

என்னோடு ஒற்றுமையாகப் பொருந்திய மனமே! இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செல்வம் நீங்கிவிட்டால் பெற்றதாயும் பகையாவள், கொண்டமனைவியரும் பெரும்பகைவராவர். தன்னுடைய புதல்வனும் பகையாவன், சுற்றத்தாரும் பகையாவர், இவ்வுலகமும் பகையாகும் ஆகையால் மருதீசரது பொன்னடிகளை நமக்குச் சுதந்திரப்பொருள் ஆகும் என்பதாம். வறுமைவந்தகாலத்து, தாய்முதலிய எல்லோரும் பகையாவர் ஆதலின் மருதீசர் பொன்னடியொன்றே நமக்கு அழியாப்பொருளாய்ப் பற்றுதற்குரியது என்க.

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோகடற்புறமோகனமேமிகுந்த
நாடோநகரோநகர்நடுவோநலமேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோதமியேனுடல்வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றிலீசாவுயிர்த்துணைநின்பதமே. (க)

(இ - ள்.) நீள்தோய் கழுக்குன்றில் ஈசா-நீட்சிபொருந்திய திருக்கழுக்குன்றின்கண் எழுந்தருளிய கடவுளே, தமியேன் உடல் வீழும்இடம் - தனியேனுடைய சரீரம்விழுகின்ற இடம், காடோசெடியோ கடற்புறமோ - காட்டிடமோ மரத்தடியோ சமுத்திரக்கரையோ, கனமே மிகுந்த நாடோ-சிறப்புப்பொருந்திய தேசமோ.நகரோ-ஊர்தானோ, நகர்நடுவோ - ஊரினடுவிட

மோ, நலமேமிருந்தவீடோ-நன்மைமிருந்தவீடோ, புறந்திண்ணையோ-வெளித்திண்ணையோ,(யானறியேன் ஆதலால்) நின்பதமே உயிர்த்துணை - தேவரீருடையதிருவடிகளே என் உயிருக்குத் துணையாம், எ - று.

(கு-ரை.) "படுமழைமொக்குளிற்பல்காலுந்தோன்றிக்,கெடுமிதோர்யாக்கையென்றெண்ணித்-தடுமாற்றம்,தீர்ப்பேம்யா மென்றுணருந்திண்ணறிவாளரை, நேர்ப்பார்யார்நீணிலத்தின்மேல்" எனவும், "புன்னுனிமேனீர்போனிலையாமை யென்றெண்ணி, இன்னினியே செய்க வறவினை-இன்னினியே, நின்றானிருந்தான்கிடந்தான் றன்கேளலறச், சென்றானெனப்படுதலான், எனவும் கூறியபடியாக்கை நிலையாமை யுண்மையின்அவ்யாக்கையழியுமிடம் இன்னவிடமென்றுபகுத்தறிய முடியாமையால், காடோசெடியோ.........தமியேனுடல்வீழுமிடம் எனவும், உடலழியுங்காலத்துத் தேவரீரது திருவடியன்றிவேறொன்றுந்துணையாகாதென்பார், "நீடோய்கழுக்குன்றிலீசா வுயிர்த்துணைநின்பதமே" எனவும் கூறினர். இனிவிளைவதையறியேன் என்பதை "மலங்கினேன் கண்ணினீரைமாற்றிமலங்கெடுத்தபெருந்துறை, விலங்கினேன்வினைகேடனேனினிமேல் விளைவதறிந்திலே, னிலங்குகின்ற நின்சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே, கலங்கினேன் கலங்காமலேவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே" எனவரும் **மணிவாசகப்பிரான்** திருவாக்கானுணர்க.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளிய ஈசனே தமியேனது சரீரம் விழுமிடம் காடோ செடியோ கடற்கரையோ தேசமோ நகரமோ நகரினடுவிடமோ வீடோ வெளித்திண்ணையோ யானறிகிலேன் ஆதலான் தேவரீரது திருவடிகளே என்னுயிர்த்துணையாம் என்பதாம்.

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்துபிறந்துவளர்ந்துபட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும்பூண்டோடியாடிமுடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும்பிணத்தருகேயினிச்சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண் கயிலாபுரிக்காளத்தியே. (க)

(இ-ள்.) கயிலாபுரிகாளத்தி-தென்கயிலாயமென்னுங்காளத்திக்கடவுளே, பத்தும்புகுந்து - தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்கள்கழிந்து, பிறந்துவளர்ந்து - சனித்துவிருத்தியாகி, பட்டாடைசுற்றி-பட்டுவஸ்திரத்தைத்தரித்து - முத்தும் பவளமும்பூண்டு - முத்துமாலைகளையும் பவளமாலைகளையும் அணிந்து, ஓடியாடி - ஓடிவிளையாடி, முடிந்தபின்பு - ஆயுண்முடிவுபெற்ற பிறகு, செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே - இறந்துகிடக்கின்ற பிணத்தின்சமீபத்தே, இனிச்சாம்பிணங்கள் - இனியிறக்கும் பிணங்கள், கத்தும் கணக்கென்னகாண் - கூச்சலிடும் நியாயம்யாது, எ - று.

(கு-ரை.) உயிர்படு கருவோர் கையிற் குன்றியுறு மைந்திற் புற்புதமொக்கும், பயில்ஙளூறு மேழிலீரேழிற் பரந்து செம்புனறிரளுறும்வியமுறுபீசமையைந்திற் சிறிது வருஞ் சிரங்களுஞ்சிறுபுறமே, வியன்முதவெகன் பென்றுரைத்திடு நான்கும் விளங்குறு முப்பதுநாளில், தாளடிநிதம்பந்

டங்கரமருங்கு சார்தருமிருமதிவரையிற்,கோளிறுவடிவிற் சந்திகண்மூன்றிற் கொழுவிரனான்கிலைம்மதியில், வாளுநகிர் நாசிமுகங்குய்யங் கன்னம்வாலெயிற்றுறெழுங்காறி, னீளுறு. கன்னத்துளை யெழுமதியினிகழ் குறிவிளங்குறத் தோன்றும். திங்களோரெட்டிற் குதமுந்தியேனைச் செறிதருமங்க மாதிகளுந் தங்குறும் பிராணன் முதல்வளியைந்துந்தகைய முந்தியின்வழியன்னை, நுங் குணவிரதம் வயிற்றுறு மின்பதுன்பமு மனாதியானுகரு, மங்கண் முன்னிழ்கச்சிகன வெனத்தோன்ற வளாவிய மோகம்விட்டகலும், இறப்பொடுபிறப்பிற் பன்முறையிது காறிடருழந்தன மினிப்பிறந்தாங் கறப்பெருங்கடவுள் பூசனைப்பேற்றுலவற்றினை யறுத்து மென்றெண்ணிச் சிறப்புறவிருக்கு, முயிர் கருப்பையுஞ் செறிவழுக்கு தகமுமற்று, முறப்பெரிதழிந்து மோகன்காக் மிளர்ப்பவுணர் விழந்தரிதின்மண்சாரும்” என்றபடி தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்களிருந்து பின்பிறப்பது இயல்பென்பார், “பத்தும்புகுந்து பிறந்து” என்றும், பிறந்தபின்னர் முலையூட்டிச் சீராட்டித்தாராட்டி வளர்ப்பதுதிண்ணமாதலின், “வளர்ந்து” என்றும் ஐந்தாட்டையராயகாலத்துப்பட்டாடைமுதலியவற்றைத்தரித்துகலைபயிலப்பள்ளியிற் புகுந்துகலைபயின்றுபதினாறாட்டையராயகாலத்துநன்மணம்புணர்ந்துஇல்வாழ்க்கையைமேற்கொண்டுபுதல்வரைப்பெற்றுமுதுமையடைந்துவாழ்நாளைக்கழிப்பராதலால், “பட்டாடைசுற்றி... ....பிணத்தருகே” என்றும், அங்ஙனம் கிடக்கும் பிணத்தருகேஇனிச்சாம்பிணங்கள் கத்துதல் அறியாமையென்பார், “இனிச்சாம்பிணங்கள் கத்துங்கணக்கென்னகாண்” என்றுங்கூறினார்.

தென்கயிலாய மென்னுங் காளத்திக் கடவுளே தாய்வயிற்றிற் பத்துத் திங்கள் கழிந்து பிறந்து விருத்தியாகிப் பட்டு வஸ்திரத்தைத் தரித்து முத்து மாலைகளையும் பவளமாலைகளையும் அணிந்து ஓடிவிளையாடி ஆயுண்முடிவுபெற்ற பிறகு இறந்துகிடக்கும் பிணத்தருகே இனிச்சாம்பிணங்கள் கூச்சலிடும் நியாயம் யாதுஎன்பதாம்.

பொன்னாற்பிரயோசனம்பொன்படைத்தாற்குண்டுபொன்படைத்தோன்,றன்னாற்பிரயோசனம்பொன்னுக்கங்கேதுண்டத்தன்மையைப்போ, லுன்னாற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்டுனைப் பணியு, மென்னாற்பிரயோசனமேதுண்டுகாளத்தியீச்சுரனே. (௨)

(இ-ள்.) காளத்தீச்சுரனே - காளத்திக்கடவுளே, பொன்னால்பிரயோசனம் பொன்படைத்தாற்கு உண்டு - பொன்னாலாவதோர் பயன் பொன்பெற்றவனுக்குண்டு, பொன்படைத்தோன் தன்னால் பொன்னுக்கு பிரயோசனம் அங்கு ஏதுஉண்டு - பொன்பெற்றவனால் அப்பொன்னுக்காவதோர் பயன்அவ்விடத்தே யாதுண்டு, அத்தன்மையைப்போல் - அத்தன்மைபோல, உன்னால் பிரயோசனம் வேணதெல்லாம் உண்டு - உன்னாலாவதாம் பயன் எனக்கு வேண்டியதெல்லாமுண்டு, உனைபபணியும் என்னால் பிரயோசனம் ஏது உண்டு - உன்னைவணங்குகின்ற என்னாற் பயன் யாது உனக்குண்டு எ-று

(கு - ரை.) பொன்னானது தன்னை யடைந்தவனுக்குப் பயன்படுமே யன்றி யவனாலதற்கொரு பயனுமில்லா வாறுபோல திருக்காளத்தி யீசரே தேவரீராலடியேனுக்கெல்லா நற்பயனு முண்டாகின்றனவேயன்றித் தேவரீருக்கடியேனாலொரு பயனுமில்லை யென்றார், மக்கள் விழைந்துகொண்டுள்ளது பொன்னாதலி லதனை நன்கு தெரிந்துகொள்ளக் கருதிப் பொன்னை யுவமை கூறினாரென்க. அடிகள் எல்லாருமெளிதி லுணருமாறு எளிய நடையில் யாப்பமைத்தாங்கு உவமையையும் விளக்கமாக வுரைத்தார்கள்.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லன் றொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லனானி னிச்சென்
றாளாவ தெப்படி யோதிருக்காளத்தி யப்பனுக்கே. 3.

(இ-ள்.) வாளால்-வாட்படையினால், மகவு-இளங்குழந்தையை, அரிந்து, அறுத்து, திருக்காளத்தி யப்பருக்கு - ஸ்ரீகாளத்தீசருக்கு, ஊட்ட - நிவேதனமாக அளிக்க, வல்லேன் அல்லேன் - ஆற்றலுடையவனல்லேன், மாது - மனைவி, சொன்ன-உரைத்த, சூளால்-சபதமொழியால், இளமை-யௌவன சுகத்தை, துறக்க-விட்டுவிடுவதற்கு, வல்லேன் அல்லேன்-சாமர்த்தியமுடையவனல்லேன், தொண்டு - ஊழியங்களை, செய்து - செய்யாநின்று, நாள் ஆறில்-ஆறுவது தினத்தில், கண்-நயனத்தை, இடந்து-தோண்டி, அப்ப - இறைவன் திருக்கண்ணில் அழுத்த, வல்லேன் அல்லேன்-துணிவுடையனல்லேன், நான்-இத்தகையவடியேன், இனிச்சென்று-இனிப்போய் (காளத்தி யப்பருக்கு,) ஆளாவது - அடியவனாகவாவது, எப்படியோ-எவ்வாறோ அறிகின்றேனில்லை,—எ - று.

(கு-ரை.) சீராளதேவரை யையாட்டைச் சிறுவரென விளக்க மகவுஎன்றார். திருநீலகண்டமென்னுந் திருமந்திரம் இறையவனாணையாதலிலதனைச் சூளென்றனர். பன்றிமுதலிய விலங்குகளி னூன்களையும் நிவேதனமாகவும் வாய்நீரைத் திருமஞ்சனமாகவும் தங்குடுமையிற் றரித்த பூவினைச்சாத்தும் பூவாகவும் தம்வாயினின்று மன்புததும்பிப் போதரும் சொற்களைத் துதியாகவுங்கொண்டு ஐந்திரவு கண்ணுறங்காது நின்றதே இறைவர்க்குக் காவலாகவும நிலையுறச் செய்தவைகளை விளக்குவான் தொண்டு என்றார்.

இப்பாசுரத்தின் முறையே சிறுத்தொண்ட நாயனார் திருநீலகண்ட நாயனார் கண்ணப்பநாயனார் ஆகிய மூவர்களின் அரியசெயல்களை விளக்கி இருத்தல் காண்க.

முப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போ திளமுலை யாருடன் சேரவுஞ்சீவன்விடு மப்போது
கண்கலக்கப்பட வுமமைத் தாயையனே
யெப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீச்சுரனே. 4.

(இ-ள்.) முப்போதும் - (காலை உச்சி இரவு என்னும்) மூன்று காலத்தினும், அன்னம்-சோற்றை, புசிக்கவும் - உண்ணவும், தூங்கவும் - நித்திரை செய்யவும், மோகத்தினால்-காமமயக்கத்தால், செப்பு-செப்பினை, ஒது-இணை கூறுகின்ற, இளமுலையாருடன்-இளமையமைந்த தனங்களையுடைய மாதர்களுடன், சேரவும்-புணரவும், சீவன்-உயிர், விடும - நீங்குகின்ற, அப்போது; அந்தசமயத்தில், கண்கலக்கப்படவும் - துன்பப்படவும், அமைததாய் - வருத்தனே, ஐயனே-அனைவர்க்குந தலைவனே, திருக்காளத்தியீச்சுரனே - திருக்காளத்தியீசரே, எப்போது-எந்தகாலத்தில், காணவல்லேன் - தேவரீர் திருவடிகளைத் தரிசிக்கத்தக்கவனாவேன்.—எ - று.

(கு - ரை.) முக்காலத்தினும் உண்ணுதலினும் இராக்காலத்தில் மாதர் போகத்துடன் தூங்குவதனிலும் காலம் வாளாகழிதற்கிரங்கி எப்போது காணவல்லேன்.—என்றனர்.

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்துமின்னா
ரரைக்கே யவலக் குழியரு கேயசும் பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கே யுழலுந் தமியேனை யாண்டருள்பொன்முகலிக்
கரைக்கே கல்லால் நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே. 5.

(இ - ள்.) பொன்முகலி - சொன்னமுகியென்னும் பெயரமைந்த யாற்றின், கரைக்கு-கரையில், கல்லால் நிழற்கீழ் - வடவிருட்சத்தின் நிழலில், அமர்ந்தருள் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற, காளததியே - திருக்காளத்திநாதரே, இரைக்கே - உணவிற்கே, இரவும் பகலும்-அகோராத்திரம, திரிந்து-சுற்றி, இங்கு இளைத்து - இவ்வுலகின் மெலிந்து, மின்னார் - மாதரின், அரைக்கு - கடிதடப்பிரதேசத்தில், அவலக்குழி - துக்கரூபமான பள்ளமாய், அசும்பு - வழுவழுப்பு, நீர் ஆர்ந்து-நீரபொருநதி, ஒழுகும-கசிகின்ற, புரைக்கே-துவாரததிறகே, உழலும் - சுற்றுகின்ற, தமியேனை அடியேனை, ஆண்டருள - ஆட்கொண்டருளவேண்டுகின்றேன்.—எ - று.

(கு-ரை.) இரவும் பகலும் உணவிற்கும் போகத்திற்கும் அலைந்து திரிவேனைத் தேவரீரே தேக போக மோகங்களை நீககி யுண்மைஞானந தநதாளவேண்டுமெனவும தானுகப் பந்த நிவர்ததி யடையவியலாதெனவும் அவனருளாலேயவன்றாள் வணங்கிஎன்னுஞ்சுருதிவசன வுட்கோளுடையாராய்த்தமியேனை-யாண்டருள் என்றும் கல்லாணிழலமர்த்தருள் காளத்தியே எனவும் அருளிச் செய்தனரெனக.

நாறுங் குருதிச் சலதாரை தோற்புரை நாடொறுஞ்சீ
யூறு மலக்குழி காமத்துவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந் தசைப் பிளப் பந்தரங் கத்துள சிற்றின்பம்வீட்
டேறும் பதந்தரு வாய்திருக் காளத்தி யீச்சுரனே. 6.

(இ - ள்.) காளத்தியீச்சுரனே - திருக்காளத்தி யீசரெனத் திருநாமந் தாங்கி விளங்கும் ஆண்டவரே, நாறும் - துர்மணம் வீசுகின்ற, குருதி-இரத்தம் வடிகின்ற. சலதாரை-மூமபு,தோற்புரை - தோற்குழி, காமத்துவாரம் - இச்சாரந்திரம், ஒளித்திடும் - மறைத்துவைக்கின்ற, புண்-இரணம், தேறும் - காமிகளா லிவ்விடமேயெனத் துணியப்படுகிற, தசைப்பிளப்பு - ஊனின் கீறல், அந்தரங்கத்துஉள - வேறுகூறிய இரகசிய விடத்திலுள்ள, சிறறின்பம் - சிறிய இன்பத்தினை, விட்டு - நீங்கி, ஏறும் - உயர்ந்த, பதம் - திருவடி நிழலாகிய பேரின்பத்தை, தருவாய் - அருளுவீராக, எ-று.

(கு - ரை.) மாதரந்தரங்கம் இவ்வளவு இழிவமைந்தனவாயினும் பழக்கவாதனையானது அவ்விடத்திலேயே இழுத்துச்சேறல் உண்மையெனவும் அதனை வெறுக்கப் புரிவது இறைவனுலன்றிப் பிறராலாகாதெனவும் விளக்குதற்கு ஏறும் பதந்தருவாய் என்றனர்.

கைலாயம்.

காரன்சாயும் வெள்ளி மலைக்கர சேநின் கழனம்பினே
னூன்சாயுஞ் சென்ம மொழித்திடு வாய்கர வூரனுக்காய்
மான்சாயச் செங்கை மழுவலஞ் சாயவனைந்த கொன்றைத்
தேன் சாய நல்ல திருமேனிசாய்த்த சிவக்கொழுந்தே. ௱

(இ-ள்.) கான் - வாசனை, சாயும் - நாற்புறமும் வீசுகின்ற, வெள்ளிமலைக்கு - கைலாயத்திற்கு, அரசே - தலைவரே, ஊன் - இறைச்சி, சாயும் - புண் முதலியவாகிக் கசிந்தொழுகின்ற, சென்மம் - பௌதீகவுடல் தாஙகும் பிறப்பினை, ஒழித்திடுவாய் - நீக்கியருளுவீராக, கரவூரனுக்கு ஆய் - கரவூரரென்பார் நிமித்தம், மான்சாய - திருக்கரத்திலேந்திய மிருகஞ்சாயவும், செங்கைமழு - செவ்விய மற்றொரு திருகரத்துள்ள பரசு என்னும் ஆயுதம், வலம்சாய - வலப்புறத்திற்சாயவும், வனைந்த-திருமுடியிலணிந்த, கொன்றை-கொன்றைமலரின், தேன்சாய - மதுஒழுக, நல்லதிருமேனி - அருட்டிருவுருவை, சாய்த்த - வளைத்த, சிவக்கொழுந்தே, சிவக்கொழுந்தென்னுந் திருநாமத்தோடுவிளங்கும் இறையவரே, நின் - தேவரீருடைய, கழல் - ஸ்ரீ பாதங்களையே, நம்பினேன் - உறுதியாக நம்பியுள்ளேன்.—எ - று.

(கு - ரை.) கரவூரருக்குத் திருமேனிசாய்த்த தேவரீர் திருவடிகளை நம்பினேன் என்றார். கரனென்னு மிராக்ஷதனால் பூசிக்கப்பட்டதனால் கரவூரரென்றும் விரிஞ்சனால் பூசிக்கப்பெற்றதனால் திருவிரிஞ்சீபுரம் என்று வழங்குகிற அத்தலத்திலொரு பிராமணச்சிறுவன் திருமஞ்சனம் செய்கையில் திருமுடியெட்டாததுபற்றி வருந்தியதைச் சிவபெருமான் திருமுடியை வளைத்தருளினார். இச்சரிதத்தை திருவிரிஞ்சைத்தல புராணத்தின் பாலனுக்குத்திருமுடிவளைத்த சருக்கத்திற் பரக்கக் காணலாம்.

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்து தின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்துசு கானந்தத்தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்பதென் றோகயிலாயத்தனே. 2.

(இ-ள்.) இல்லந்துறந்து - மனைவிமக்கள் சுற்றம் பொருளென்னும் இவைகளா லுண்டாகும் பந்தத்திற் கிடமான வீட்டைவிட்டு துறவறந் தாங்கி, பசிவந்தபோது - பசிவந்தகாலத்தில், அங்கு - சென்றவிடத்தில், இரந்து - பிச்சைவாங்கி, தின்று - புசித்து, பல்லும் - தந்தங்களும், கறையற்று - தாம்பூல வழுக்கின்றி, வெள்வாயுமாய் - வெள்ளியவாயுமுடையேனாய், ஒன்றில் - முதலிலனுபவித்த விஷயங்களெவற்றினும், பற்றும் இன்றி ஆசையுமில்லாமல், சொல்லும்பொருளும் - சொற்களையும், அவைகளின் பொருள்களையும், இழந்து - பயனிலலாதனவெனத்தள்ளி, சுகானந்தம் - திருவடியின் இன்பமாகிய, தூக்கத்தில் - துரியநிலையில், அல்லும் பகலும் - இரவும்பகலும், இருப்பது என்றோ - இருப்பதுஎக்காலமோ, கைலாயத்தனே - கைலாயபதியே.

(கு-ரை.) துறவறமடைந்து சகலகேவலத்தாக்கற்றுசதானந்த நித்திரை எந்நாட் பெறுவேனென்றார். அதாவது தூங்காமற்றூங்கும் நனவிற்சுழுத்தியானந்தத்திலிருக்க எக்காலத்தில் வாய்க்குமோ என்பதாம்.

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிற்சிந்தனாய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தலி லென் றிருப் பேனத்த னேகயிலாயத்தனே. 3.

(இ-ள்) அத்தனே - உமாதேவிக்கொரு புறமளித்த இறைவரே, கைலாயத்தனே - கைலாயபதியே, சினந்தனை - கோபத்தை, அற்று - அறவொழித்து, செய்கையற்று - மனமொழிமெய்களின் றொழில்களையு மறவொழித்து, பிரியமுந்தான் அற்று - எவ்விஷயத்துக்காகவும் எவரிடத்தும் விருப்பமில்லாமையும் உடையேனாகி, நினைந்ததுமற்று - யோகபாவனையில் மூர்த்திகளைப்படைத்து நினைந்ததையும் விடுத்து, நினையாமையுமற்று - நினையாதிருக்கின்றோமென்னும் நினைவையும் இல்லாதேனாகி, நிர்ச்சிந்தன் ஆய் - சிந்தையின் றொழிலற்றேனாகி, தனந்தனியே - தத்துவமெலாங்கழன்று யாதொருவனாகி, இருந்து - அருணிலையிலிருந்து, ஆனந்தநித்திரை - சிவானந்தமாகிய தூக்கம், தங்குகின்ற - பொருந்துகின்ற, அனந்தலில் - நித்திரையில், என்று - எககாலத்தில், இருப்பேன் - அடியேனிராநிற்பேன்.—எ - று.

(கு-ரை.) இறைவன் அடியார் விரும்பியவைகளை யளிக்குங் கருணையுடையரென்பார், அத்தனே என்றார். நிட்டைகூடவேண்டுவா ரடையவேண்டியவைகளை இதனுள்நன்குவிளக்கி யிருத்தல்காண்க. தேகபாவத்தை நீக்கிசங்கற்பங்களையுமொழித்து ஞானஸ்புரிப்புமற்று சிந்தனாகிதனய்நிலைபெற்று விளங்குகின்ற சகசானந்தததில் என்பதாம.

கையார வேற்று நின் றங்ஙனந் தின்று கரித்துணியைத்
தையாது டுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந் துள்ளே யுரோமம்விதிர் விதிர்ப்ப
வையாவென் றோல மிடுவதென் றோகயிலாயத்தனே. 4.

(இ-ள்.) கையார - கைநிறைய, ஏற்று - பிறரிடும் பிச்சையைவாங்கி - நின்று (இருத்தலின்றி) நின்று, அங்ஙனம் - கிடைத்தவண்ணமே, தின்று - புசித்து, கரித்துணியை - பிறருடுத்து நைந்தபின்னர் குப்பையிலெறியும் அழுக்குக்கந்தையை, தையாதுடுத்து - தைக்காமற் றரித்து, சந்ததமும் - அனவரதமும்; நின் - தேவரீருடைய, சந்நிதிக்கேவந்து - சந்நிதியை யே யடைந்து, மெய்யார - உண்மையன்புடன், நின் - தேவரீரை, உள் பணிந்து - வணங்குமுறையில் வணங்கி அந்தரங்கத் தியானஞ் செய்து, உரோமம் - உரோமங்கள், விதிர்விதிர்ப்ப - புளகங்கொள்ள, ஐயா - ஐய னே, என்று - என, ஓலம் இடுவது - முறையிடுவது, என்று - எக்காலத் தில்,—எ - று.

(கு - ரை.) ஆடையுமுணவு முதலியவெவையும் விரும்பாது நினது திருக்கோயிலையன்றி வேறு இடமில்லாதேனுய்க் கைலாயத்தனே நின்னை பணியும்பேற்றினு முயர்ந்த தொன்றின்மையால் அடியேனதனை எந்நாள டைவேனென்றனர். பகிர்முக நாட்டமின்றி அந்தர்முக நாட்டமென்பார், நிற்பணிந்துள்ளே என்றார்.

நீறார்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்கு நெக்குச்
சேறாய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத் தியானமுற் றானந்த மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராறாய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயிலாயத்தனே. 5.

(இ-ள்.) கயிலாயத்தனே - கைலாயப்பதியே, நீறுஆர்த்த - விபூதியணி ந்த, மேனியுரோமம்-உடலினுள்ளவுரோமங்கள், சிலிர்த்து-புளகித்து, உளம்- உள்ளம், நெக்கு நெக்கு-கட்டுவிட்டுக் கட்டுவிட்டு, சேறாய்-சேறு ஆகி, கசி ந்து-கசியப்பெற்று, உக-நெகிழ, சிந்தை-உள்ளம், உருகி-உருகுதலுற்று, நின்- தேவரீருடைய, சீர் - எல்லாச்சிறப்புகளுமமைந்த, அடிக்கே-திருவடிபேற்றி ற்கே, மாறா-நீங்கா, தியானம் உற்று - தியானம் பொருந்தி, ஆனந்தம்-சந் தோஷம், மேல்கொண்டு - அதிகரித்து, மார்பில்-மார்பினிடத்தில், கண்ணீர்- கண்ணீரானது, ஆறாய்-நதியாகிப்பெருக அதிகரிக்கும் வண்ணம், கிடப்பது- சமாதியோகத்திலிருப்பது, என்றோ-எந்நாளோ ? அறிகிலேன்:—எ - று.

(கு - ரை.) சைவத்துறவி வேடமும் வேடத்துடன் றிருவடித்தியான மாறா திருந்தலையுடையேனுமாகி சாத்மீகத்தில் எந்நாளிருப்பேன்:—என்க.

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந் தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி

னெல்லையிற் புக்கிட வேகாந்த மாயெனக்காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனத்த னேகயிலாயத்தனே. 6.

(இ - ள்.) அத்தனே கயிலாயத்தனே - செவ்வொளிவாய்ந்த திருமேனியினையுடைய கைலாயபதியே, செல்வரை - சம்பன்னரின், பின்சென்று - பின்னுற்போய், சங்கடம் - குறைகளை, பேசி - உரைத்து, தினந்தினமும் - நாடோறும், பல்லினைக்காட்டி - பல்லையிளித்து, பரிதவியாமல் - வருந்தாமல், பரானந்தத்தின் - சிவானந்தத்தின், எல்லையில் - முடிவில், புக்கிட - பிரவேசிக்க, ஏகாந்தமாய் - தனியாய், எனக்கு - அடியேனுக்கு, ஆம் - ஆகிய, இடத்து - தானத்தில், அல்லல் - துன்பம், அற்று - இல்லாதேனாய், என்றுஇருப்பேன் - எந்நாளிலிருப்பேன்:—எ - று.

(கு - ரை.) பரானந்தத்தின் எல்லையிற் புகுங்காறும் அல்லலுமவலமும் வறுமையுமாதியனவி-வந்துகொண்டேயிருக்கும் ஆதலினிவைகளை வேண்டாமெனவும் திருவடியின்பமாகிய பரானந்தமொன்றே அடையத்தக்கதெனவும் விளக்கினமைகாண்க. எனக்கு ஆம் இடம் என்றது அருணிலையே.

மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானென் செய்வேனெனைத் தீதகற்றிப்
புந்திப் பரிவிற் குருளையையேந்திய பூசையைப்போ
லெந்தைக் குரியவன் காணத்தனேகயி லாயத்தனே. 7.

(இ - ள்.) மந்தி - பெண்குரங்கையும், குருளை - அதன்குட்டியையும், ஒத்தேனில்லை - ஒப்பானேனில்லை, நாயேன் - அடியேனது, வழக்கு - தன்மை, அறிந்தும் - உணர்ந்தும், சிந்திக்கும் - விஷயங்களையாராய்ந்தலைகின்ற, சிந்தையை - மனதை, யான் என் செய்வேன் - அடியேனென்ன செய்வேன், எனை - அடியேனை, தீது அகற்றி - குற்றநீக்கி, புந்தி - திருவுளத்தில், பரிவில் - விருப்பத்துடன், குருளையை - குட்டியை, பூசையைப்போல் - பெண்பூனையைப்போல், எந்தைக்கு - அடியேனது தந்தையாகிய தேவரீருக்கு, உரியவன் - உரிமையானவன்,—எ - று.

(கு-ரை.) குரங்குக்குட்டியானதுதானே பார்த்திருந்துதாய்க்குரங்கு மரமுதலியவற்றிலேறும்போதும் இறங்கும்போதும் தாயின்வயிற்றினை விரைந்து பற்றிக்கொள்ளும் அவ்வாறு இறைவனை ஆன்மாவலிந்தணை யாதென மார்க்கடநியாயத்தைக் கூறிமறுப்பார் மந்திக்குருளையை யொத்தேனில்லையென்றார். பெண்பூனையானது தானெங்கேயெங்கே போகுமோ அங்கெல்லாம் தன்சிறுகுட்டியைக் கௌவிச்செல்லும் அவ்வாறே இறைவனுண்டாலன்றி யருணிலை வாராதென்பார், மார்ச்சாலநியாயத்தை யுடன்பாடாகக் கொண்டும் புந்திப்பரிவாற் குருளையையேந்தியே பூசையைப்போல் என்றார். என்க.

வருந்தேன் பிறந்து மிறந்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ்வாரிடத்தி

விருந்தே னினியவர் கூட்டம்வி டேனியலஞ்செழுத்தா
மருந்தே னருந்துவ னின்னரு ளாற்கயி லாயத்தனே. 8.

(இ - ள்.) கயிலாயத்தனே - கைலாயப்பதியே! நின்அருளால் - தேவரீர் கருணையால் இனி, பிறந்தும் இறந்தும் - சனித்தும் மரித்தும், வருந்தேன் - துன்புறேன், புலன்வழி - சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்னும் ஐம்புலன்வழியில், போய் - சென்று, பொருந்தேன் - விஷயவியாபாரங்களில் பொருந்தமாட்டேன், நரகில் இரௌரவமுதலிய நரகங்களிலும் - புகுகின்றிலேன் - பிரவேசிக்கின்றிலேன், புகழ்வார் இடத்தில் - உன்னையே சதா துதிப்பவர்களிடத்தில், இருந்தேன் - இருக்கின்றேன், இனி அவர் கூட்டம்விடேன் - இனியவ்வடியவரின் கூட்டத்தை விடேன், இயல் அஞ்செழுத்தாம் - தேவரீருருவமாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரமாகிய, அருந்தேன் அருந்துவன் - அரியமதுவினையுண்பேன்.—எ - று.

(கு - ரை.) கைலாயபதியே தேவரீர் திருவருளை யுடையேனுயினேனுதலிற் பிறப்பிறப்பு நரக முதலியவற்றை யடையாது அடியவர்கூட்டமடையப்பெற்று ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மென்னும் அருந்தேனை யருந்துவ்வ னென்றனர்.

மதுரை

விடப்படு மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டு மனந்
திடப்படு மோநின் னருளின்றி யேதின மேயலையக்
கடப்படு மோவற்பர் வாயிலிற் சென்றுகண்ணீர் ததும்பிப்
படப்படு மோசொக்க நாதா சவுந்தரபாண்டியனே. 1.

(இ - ள்.) இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை - இவ்வுலகவாழ்வை, விடப்படுமோ - விட்டுவிடக்கூடுமோ, விட்டு மனந்திடப்படுமோ - அங்ஙனம் உலக வாழ்வை விடுத்து மனந்துணிவுறுமோ - நின் - தேவரீரது, அருள் இன்றி - அருள் இல்லாமல், தினமேயலைய - தினமுமலைதற்கு, கடப்படுமோ - முடியுமோ, அற்பர்வாயிலிற்சென்று - இழிஞரின்வாயிலிலே சென்று, கண்ணீர் ததும்பிடப்படுமோ - கண்ணீர் நிரம்பித் துன்புறக்கூடுமோ, சொக்கநாதா சௌந்தரபாண்டியனே - சொக்கலிங்கப்பெருமானே சௌந்தரநாத பாண்டியனே,—எ - று.

பொது

உடைகோ வணமுண் டுறங்கப் புறந்திண்ணையுண்டுணவிங்
கடைகா யிலையுண் டருந்தத்தண் ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறு மீசர் திருநாமமுண் டிந்த மேதினியில்
வடகோ டுயர்ந் தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வன்
[பிறைக்கே.

(இ - ள்.) உடை - உடைக்கு, கோவணம் உண்டு - கோவணமுளது, உறங்க - உறங்குதற்கு, புறந்திண்ணையுண்டு - புறந்திண்ணையுளது, உணவு - போசனத்துக்கு, இங்கு - இவ்விடத்தில் அடைகாய் இலைஉண்டு - அடையுங்காயுமிலையும் உளது, அருந்த - குடித்தற்கு, தண்ணீருண்டு - குளிர்ந்த நீருளது, அருந்துணைக்கு - அரியதுணைக்கு, விடையேறும் - இடபத்திலேறுகின்ற, ஈசர் - சிவபெருமானுடைய, திருநாமம் உண்டு - திருப்பெயர்கள் உள்ளன, இந்தமேதினியில் - இந்த உலகத்தில். வான்மதிக்கு - வானிற்றோன்று மதியத்துக்கு, வடகோடு - வடக்குக்கோடு, உயர்ந்து விளங்கினுலென்ன, தென்கோடு - தெற்குக்கோடு, சாய்ந்து என்ன, சாய்வுற்று விளங்கினுலென்ன,—எ - று.

(கு - ரை.) இறைவனடி மலர்த்தியான முடையவெனக்கு ஆடையும் படுக்கையும் உணவும்குடிக்க நீருந்துணையும் குறைவறக்கிடந்துள்ளன ஆதலின் இப்பிறையின்கோடு எவ்வாறுயினென்னை என்றனர் என்க.

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றுதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொல வொருவரு மிங்கில்லையே. 2.

(இ - ள்.) நல்நெஞ்சமே - நல்ல எனது நெஞ்சகமே, திருவாலங்காடு - திருவாலங்கா டென்னுந்தலம், நமக்குவீடு - நமக்குவீடாகும், விமலர் - சிவபெருமான், தந்த-அளித்த, ஓடுநமக்குண்டு-ஓடுநமக்குளது, வற்றுதபாத்திரம்-அக்ஷயபாத்திரம்,ஓங்குசெல்வநாடு - செழித்த செல்வங்களையுடையநாடு,நமக்குண்டு-நமக்குளது, கேட்டதெல்லாம்-நாம் கேட்டனவற்றையெல்லாம், தர-அளித்தற்கு ஆதலின், நமக்கு ஈடுசொல - நமக்குச்சமானமாக வுரைத்தற்கு, இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஒருவரும் இல்லை - ஒருவருங்கிடையாது.—எ - று.

(கு - ரை.) நாமித்தகையதுறவறப் பேற்றினை அடைந்து நிற்றலின் நமக்கு நிகரெவருளர் என்றனர், விமலர் - மலரகிதர்.

நாடிக்கொண் டீசரை நாட்டமுற் றுயிலை நாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோமென்றுங் காமாயுதங்கண்முனிந்தவென்றும்
பீடிப்பை யோநெஞ்ச மேயுனைப்போலில்லை பித்தர்களே. 3.

(இ - ள்.) நெஞ்சமே-உள்ளமே, நாடிக்கொண்டு - குருநாதன் சொன்னவுபதேச வுளவைநாடிக்கொண்டு, ஈசரை-பரசிவத்தை, நாட்டமுற்றுயிலை-தியானஞ்செய்தாயில்லை, நாதரடி - குருநாதரது ஸ்ரீ பாதங்களை, தேடி-இருக்குமிடங்களை, தேடியடைந்து; கொண்டாடி - அக்குருநாதரைத் துதித்து, தெளிந்தாய்இலை - அவரிடம் இறைவனையடையு மார்க்கத்தை யஞ்

ஞான சந்தேக விபரீதங்களை நீங்கித் தெரிந்து கொண்டாயில்லை, மாயைவந்து-மாயையானது வந்து, மூடிக்கொண்டோம் என்றும் - மூடிக்கொள்ளப்பெற்றோமென்றும், காமாயுதங்கள் - மன்மதபாணங்கள், முனிந்த என்றும் - இறினவென்றும், பிடிப்பையோ - என்னை வருத்துவையோ, உன்னைப்போல் - உன்னைப்போல, பித்தர்கள் இலை - பித்துற்றவர்கள் இலை. எ - று.

(கு - ரை.) ஈசனடிமலர்த்தியானமுங் குருமுகமான சாத்திர விசாரணையும் இல்லையாகில் மாயாமோகனப் பிரபஞ்சலீலைகள் வந்து துறவினைக் கெடுக்குமென விளக்கினமை காண்க. மன்மதபாணங்களாவன:—சூதவனசசாதீயுத்பல வசோக மென்பன.

கையொன்று செய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொன்றெண்ணப்
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழு
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசையெவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே. 4

(இ - ள்.) வினைதீர்த்தவனே - இருவினைகளை நீக்கிய பெருமானே, யான் - அடியேன், கையொன்று செய்ய - கையொரு செயலைச் செய்ய - விழியொன்றுநாட, கண்ணொருபொருளை நாடாநிற்க, கருத்து - சிந்தை, ஒன்றெண்ண - ஒன்றைநினைக்க, பொய் ஒன்று - பொய் பொருந்திய, வஞ்சநாவு - வஞ்சகமே வாடினநாக்கு, ஒன்றுபேச - ஒரு விஷயத்தைப் பேச, புலால் கமழும் - புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற, மெய் - பரிசவுணர்ச்சி, ஒன்றுசார - ஒன்றையடைய செவி - காது, ஒன்று - ஒருவிஷயத்தை, கேட்க - கேட்டற்கு, விரும்பும் - விரும்பாநிற்கும், (ஆகவே) செய்கின்ற - செய்யப்படுகின்ற பூசையை, எவ்வாறு - எவ்வண்ணம், கொள்வாய் - ஏற்றுக்கொள்ளுவை. எ - று.

(கு - ரை.) பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகமில்லாதேன் செய்யும் பூசையைத்தேவரீர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீராதலின் இந்திரியநிக்கிரகமருளி என் பூசையை யங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றன ரென்க

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையா
லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதை யோகெடு வீரிந்த மானிடமே. 5

(இ-ள்.) காணக் கண்ணுண்டு - தரிசித்தற்குக் கண்களுள, நோக்கக் கருத்துண்டு - தியானிக்கச் சிந்தையுளது, கசிந்து - மனங்கசிந்து, உருகி - உருக்க முற்றுப்பாடுதற்கு, பண்ணுண்டு - இசைகளுள, கேட்க - கேட்டற்கு, செவியுண்டு - காதுகளுள்ளன, பல்பச்சிலையால் - பலவகைப் பச்சிலைகளை, சாத்த .

அருச்சித்தற்கு, எண்ணுண்டு - அட்டோத்தரமாகிய வெண்ணமைந்த பெயர்களுள்ளன. எதிர்நிற்க - இவ்வாறு பூசிக்கில் எதிரே தோன்றுதற்கு, ஈசன் - சிவபெருமான், இருக்கையில்-இருக்கும்பொழுது, கெடுவீர்-கெடுவோர்களே, இந்த மானிடம் - இம்மனிதப்பிறப்பு, ஐயோமண்ணுண்டுபோகுது - ஐயோ மண்ணுலுண்ணப்பட்டழிகின்றது. எ - று.

(கு - ரை.) மக்கட்பிறப்பல்லாத விலங்கு பறவையாதிகளுடைய கண்ணுதிய இறைவன்றிருவுருவினைக்கண்டு மகிழுமுரிமையற்றனவும் மக்கட்பிறப்பு இறைவன்றிருவருளைப் பெறுதற்குரிமையுள்ளனவுமாகவும் வாளா பிறந்து மடிகின்றனரே என்று உலகை நோக்கி விருந்தி யுரைத்தன ரென்க.

சொல்லிலுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலு
மல்லிலு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்து விட்டோ
ரில்லிலு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்
கல்லிலுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பானெங்கள்கண்ணுதலே. 6

(இ - ள்.) சொல்லிலும்-பதத்திலும், சொல்லின் முடிவிலும் - பதாந்தமான மந்திரத்திலும், வேதசுருதியிலும்-மந்திரமுற்றிலு மாலையாகக் கொண்ட வேதசுருதியென்னுங் கலையினும், அல்லிலும்-இரவினும், மாசுஅற்ற-களங்கமில்லாத, ஆகாயந்தன்னிலும்-ஆகாயத்திலும். ஆய்ந்துவிட்டோர்-எது பொருளென ஆராய்ந்து சீவகோடிகளையும் தத்துவங்களையும் பொருளல்லவென விடுத்த ஞானிகளின், இல்லிலும் - இருப்பிடமான அருண்மாளிகையிலும், அன்பர் இடத்திலும் - எவர்கள் அன்பர்களோ அவர்களிடத்திலும், ஈசன் - எல்லாவைசுவரியங்களையுந் தம்மதாகவுடைய சிவனார், இருப்பது அல்லால் - இருப்பதை யன்றி, கல்லிலும் செம்பிலுமோ - மேற்கூறிய சம்பந்தமில்லாத கற்களிலும் செம்புகளிலுமோ? எங்கள் - எங்களுடைய, கண்ணுதல் - நெற்றிக்கண்ணினையுடைய சுவாமி, இருப்பான் - இருப்பான்? எ - று.

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற்
றினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை
நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கி நெறியினின்று
லுனைப்போ லொருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே. 7

(இ - ள்.) மனமே - என்னுள்ளமே, வினைப்போகமே - இருவினைகளையு மநுபவித்தற்குற்ற விடமே, ஒருதேகம்-ஒரு சரீரம், வினைதான் ஒழிந்தால் - இருவினையின் போகமான இன்பதுன்பங்கள ஒழிந்தால், தினைப்போது அளவு நில்லாது - தினையளவு நேரமு நில்லாது, சிவன்பாதம் நினை - அதனல் சிவபெருமானது பாதங்களைத் தியானஞ்செய், நினைப்போரைமேவு, அடியார் [illegible]

விட்டு விலகி, இந்நெறியில் நின்றால் - இந்தநல்வழியினின்றால், உனைப்போல்-உன்னைப்போல. ஒருவர் உண்டோ - ஒருவருளரோ, எனக்குற்றவர்-எனக்கு வேண்டியவர்கள். எ - று.

(கு - ரை.) இருவினை நுகர்ச்சிக்கே தேகம் வந்துள்ள தெனவும், போக நுகர்ந்த பின்னர் தினையினளவு குறுகிய காலங்கூட வைத் தேகமிராதெனவும், ஆதலிற் சிவனார் திருவடிகளை யழியாத வீடென வுணர்ந்து தியானிக்க வேண்டுமெனவும் இத்தியானம் முதிர்வுறுவான் அங்ஙனம் இறைவனடி மலரைத் தியானிக்குமடியவர்களுடன் கலந்திருத்தல் வேண்டுமெனவும் போக நுகர்வின் முடிவில் அழியும் தேகத்தையே நம்பிக்கிடக்கிற வறிவிலிகளினுறவைவிடல்வேண்டுமெனவும் இவ்வளவுமுடையராயினும் பிறழ்ந்த நெறியில் நில்லாதிருத்தல் அருமை யாதலின் நெறியினின்றாலெனவும், கூறினரென வறிக, இங்ஙன நிற்றலருமை யாதலின் நின்றால் என்றார்.

பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச் சுருட்டியென் மொய்குழ லாள் கையின் முன்கொடுத்து
கட்டி யிருந்தகனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப் பிரியவென் றேயிங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே. 8

(இ - ள்.) பட்டைக்கிழித்து-பட்டாடையைக் கிழித்து, பருவூசிதன்னை-பரியவூசியை, பரிந்து - விரும்பி, எடுத்து - எடுத்த, முட்ட - ஒன்றோடொன்று நெருங்கும் வண்ணம், சுருட்டி-சுற்றி, என் - எனது, மொய்குழலாள்-நெருங்கிய கூந்தலினையுடைய மனைவியின், கையில் - கையினிடத்தில், முன் கொடுத்து-தாம்போதற்கு முன்னே கொடுத்து, இங்ஙனே - இவ்வண்ணம், சிவன்மீண்டது-சிவபெருமான் எழுந்தருளியது, கட்டியிருந்த-பந்தவுருவமாக வென்னிற் பொருந்தியிருந்த, கனமாயக் காரிதன் - பெருத்த மாயக்காரியின், காமம் எல்லாம்-இச்சையனைத்தும், விட்டுப்பிரியவென்றே - என்னைவிட்டு நீங்கவென்று தானே. எ - று.

(கு-ரை.) பட்டைகிழித்துப் பருவூசியைச் சுருட்டி என் மனையாள் கையிற் சிவனாரளித்து மறைய, யானதனைப் பிரித்துப் பந்தநீக்கமுந் திருவடிஞானமுடையேனாயினேனென்றனர். இவ்வரலாற்றை இவர் சரிதத்துக்காண்க.

சூதுற்ற கொங்கையு மானார் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்ற பூசலுக் கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்
நீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே. 9

(இ - ள்.) சூது உற்ற-சூதாடுகருவியனைய, கொங்கையும் - தனங்களையுடையவளாகிய மனைவியும், மானார் - காமக்கிழத்தியரின், கலவியும் - புணர்ச்

சியும், சூழ்பொருளும் - சூழ்ந்துள்ள பொன் நிலம் பசு மாளிகை முதலிய பொருள்களும், போதுற்ற - உடலைவிடுத்துச் செல்கின்ற காலத்திலுண்டாகின்ற, பூசலுக்கு - இந்திரியங்களின் சண்டையை விலக்குதற்கு, என்செயலாம். என்னசெய்யக்கூடும், செய்த - முன்னர்ச்செய்த, புண்ணியத்தால் - நிஷ்காம புண்ணியத்தினால், தீதற்ற - கொடுஞ்செயலற்ற, மன்னவன் - எமதிறைவன், சிந்தையினின்று - உள்ளினின்று, தெளிவதற்கோ - தெளியத்தானோ, காதற்றவூசியை - காதில்லாத வூசியை, என்றன் - என்னுடைய, கைதனிலே - கையில், தந்துவிட்டான் - கொடுத்து விட்டனன். எ-று.

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்ற செல்வமென் றேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 10

(இ-ள்.) வாதுற்ற - வாதிற்பொருந்திய, திண்புயர் - திண்ணியதோளினரான, அண்ணாமலையர் - அண்ணாமலை நாதரது, மலர்ப்பதத்தை - மலரனைய பாதங்களை, போதுற்று - அடைந்து, எப்போதும் - எந்நேரமும, புகலு நெஞ்சே - துதிப்பாயாக மனமே, இந்தப் பூதலத்தில் - இந்தப்பூமியில் தீதுற்ற - துன்பம் பொருந்திய, செல்வம் - செல்வத்தை, என் - எதற்காக, தேடி - சம்பாதித்து, புதைத்து - புதைத்த, திரவியமென் - திரவியமெதற்காக, காதற்றவூசியும் - மூளியூசியும், வாராது - வரமாட்டாது, கடைவழிக்கு - மரணத்திற்குப் பின் செல்லும் மார்க்கத்திற்கு. எ-று.

(க-ரை.) மரணத்துக்குப் பின் செல்வமாதிய துணைவரா அண்ணாமலையார் திருவடிகளே துணையாக வுள்ளன. ஆதலின் நெஞ்சமே அவைகளையே நினைப்பாயாக என்றனர். வாதுற்ற திண்புயரென்றது காளியோடு வாத நடனஞ் செய்தமையின்.

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணாசை மங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்த வன்மொழி கேட்டிலை யோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 11

(இ-ள்.) வேதத்தின் - வேதத்தினது, உட்பொருள் - உட்பொருளாய், மண்ணாசை - மண்ணாசையையும், மங்கையை - மாதராசையையும், விட்டுவிட - விட்டு விடுதற்கு, போதித்தவன் - உபதேசித்தவரது மொழி - சொல்லை, கேட்டிலையோ - கேட்டாயில்லையோ, செய்த - நீசெய்துள்ள, புண்ணியத்தால் - நிட்காமபுண்ணியத்தால், ஆதித்தன் - சூரியனைப்போலவும், சந்திரன்போலே - சந்திரனைப்போலவும், வெளிச்சமதாம் பொழுது - உடலைவிடுத்து நீ ஒளியுடன்

வெளிப்படுகிற காலத்தில், காதற்றவூசியும் - மூளியூசியும், கடைவழிக்கு - பிரயாணமார்க்கத்துக்கு, வாராது - வராது. எ - று.

(கு - ரை.) நாம் செய்த புண்ணியத்தால், வேதத்தினுட் பொருளான சிவபெருமானே ஆசிரியனாக வெழுந்தருளி மண்ணாசை பெண்ணாசைகளை விட்டு விடுமாறு உபதேசித்ததனைக் கேட்டுள்ளேமாதலின் மரணத்துக்குப் பின் அவை நமக்குத் துணைபுரியா என்றனர் என்க.

மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந்தன் வாயின் மட்டே
யினமான சுற்றம யானமட் டேவழிக் கேது துணை
தினையா மள வெள் ளளவா கினுமுன்பு செய்த தவந்
தனையாள வென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே. 12

(இ - ள்.) மனையாளும் - பெண்டாட்டியும், மக்களும் - புதல்வர்களும், வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், தனமும் - பொன்னும், தன்வாசல்மட்டே - (உடல் விடுத்துச் செல்லுங்கால்) தன்னுடைய வாசலளவே யலங்கரிக்கும், இனமான சுற்றம் - இனமாயுள்ள உறவுகள், மயானமட்டே - சுடுகாட்டளவே சிறப்பைத் தரும், வழிக்குத்துணை ஏது - (இவையெல்லாம் உடலுக்கமைந்தன) உயிர் போம் வழிக்கு சகாயமாக வருவது யாது, தினையாம் அளவு ஆகினும - தினையரிசியின் சிறியவளவாகினும், எள்அளவு ஆகினும் - மேற்சொன்ன தினையினுங் குறுகிய எள்ளின் அளவு ஆகினும், முன்பு - மரணத்துக்கு முன்னர், செய்த தவம் - செய்துள்ளதவம் உளதேல் அது, தனையாள - உயிரைக்காக்கவதனால், பரலோகம் - வீட்டுலகம், சித்திக்கும் - கிடைக்கும், சத்தியம் - உண்மை. எ - று.

(கு - ரை.) பொன் முதலிய எவையும் மரணத்திற்குப் பின்னர் துணையாகாவெனவும் சிறியவளவாகவேனுஞ் செய்த தவமுளதாயினதுகாத்துப்பரகதி சேர்க்கும் என்றும் இஃதுண்மை யெனவுங் கூறினராதலிற் பொருட் செல்வஞ் சேகரிப்பதினும் தவமாகிய அருட்செல்வஞ் சேகரித்தல் வேண்டு மென்பது கருத்து.

அத்தமும் வாழ்வுமகத்துமட் டேவிழியம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல் வைத்தழுமைந்தருஞ் சுடு காடு மட்டே
பற்றித்தொடருமிரு வினைப்புண்ணிய பாவமுமே. 13

(இ - ள்.) அத்தமும் - செல்வமும், வாழ்வும் - அதனாலுளதான வாழ்வும், அகத்துமட்டே - வீட்டினளவே, மெத்திய - மிகுதியாகச்சூழ்ந்திருந்த, மாதரும் - பெண்களும், விழி - கண்களில். அம்புஒழுக - நீரொழுக, வீதிமட்டே - வீதியளவே, விம்மி விம்மி - பன்முறைதேம்புற்று, இருகை தலைமேல்வைத்து அழும் - இருகரங்களையும் தலைமீதுகுவித்தழுகின்ற, மைந்தரும் - புதல்வரும்,

சுடுகாடுமட்டே-சுடுகாட்டளவே. பற்றித்தொடரும்-இறந்துசெல்வானைப்பின்றொடர்ந்து செல்லும், இருவினைப்புண்ணியபாவமும், இவன்செய்த நல்வினை தீவினைகளின்பயனான, புண்ணியபாவமும் - புண்ணியமும்பாவமுமென்பன.

(கு-ரை.) ஒருவன்செய்த புண்ணியபாவங்களையன்றி மற்றெவையும் மரணத்திற்குப் பின்னர் உடன் வாராதென்றனர்.

சீயுங்குருதிச் செழுநீர் வழும்புஞ்செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடைவை யொன்றில்லாத போது பகலிரவா
யீயு மெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக்கிரவு பகல்
மாயுமனிதரை மாயாமல் வைக்க மருந்தில்லையே. 14

(இ-ள்.) சீயும்-சீழும், குருதிச்செழுநீர்வழும்பும்-இரத்தமாகியகொழுமையான நீர் சுரக்கின்ற நிணமும், செறிந்து-நெருங்கி மிகுந்து, எழுந்துபாயும் - வெளிப்பட்டொழுகா நிற்கும், புடைவைஒன்று-சேலைஒன்று, இல்லாதபோது - கட்டிக்கொள்ளாத காலநேரிடுமானாலப்போது, பகல் இரவு ஆய்-பகற்பொழுதிலும் இராப்பொழுதிலுமாக, ஈயும் எறும்பும்-ஈயும் எறும்பும், புகுகின்ற-நுழைகின்ற, யோனிக்கு-பெண்குறிக்கு, இரவு பகல் - இராப்பகலாக, மாயும் மனிதரை - கெடுகின்றமானுடரை, மாயாமல்வைக்க - கெடாமல்வைத்தற்கு, மருந்து இல்லை - மருந்தொன்று மில்லை. எ - று.

(கு-ரை.) ஆய்ந்து பார்த்தால் ஆபாசமான பகத்துளையின் மனஞ்செலுத்திக்கெடுமக்கள் எந்நாளிற் கெடாதிருப்பர் என்பார். மருந்தில்லையே, என்றார்.

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச் சோறு மனைதோறு முண்டு நினை வெழுந்தால்
வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென்றும் புண்படவே. 15

(இ-ள்.) சீதப்பனிக்குஉண்டு - குளிரினை மிகுதியுந்தருகின்ற பனிக்காலத்திற்குளது, சிக்கெனக்கந்தை-உறுதியானகந்தைகள், தினம்-நாள்தோறும், இரந்து, பிச்சைவாங்கி, நீதுய்க்க - நீ உண்ணுதற்கு, சோறு - அன்னமானது, மனைதோறு முண்டு-வீடுகள்தோறுமுளது, நினைவு எழுந்தால்-விஷயவிருத்தியுண்டானால், வீதிக்குள்-தெருவீதிக்குள், நல்லவிலைமாதருண்டு-அழகமைந்த பொருட்பெண்டிருளர், இந்த மேதினியில், இந்தவுலகத்தில், மனமே-எனது மனதே, என்றும் புண்பட-என்றுந்துன்புறுமாறு, ஏதுக்கு-எதற்காக, நீசலித்தாய்-நீசலித்தனை. எ - று.

(கு-ரை.) எனது மனமே! குளிருக்குப்போர்வைகிடைக்கும், பசிக்குணவு கிடைக்கும், காமவிச்சைக்கு மாதருங்கிடைப்பர் இவைகளையன்றி நீ இல்லத்

திருந்தனுபவித்தவை யென்னை யெதற்காகவருந்துகின்றனையென வவல முற்ற சிந்தைக்குச்சாந்தி கூறினர்.

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானு முண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்த நித்த
மாறுண் டுலாவி மயங்குநெஞ் சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமு முண்டே. 16

(இ-ள்.) நித்தம் நித்தம்-நாள்தோறும், மாறுண்டு-மாறுபாடுற்று, உலாவி-விடயபோகங்களில் திரிந்து, மயங்கும்-மயங்குகின்ற, நெஞ்சே-மனமே, ஆறுண்டு-குளித்தற்கு ஆறுளது, தோப்புண்டு, மனோகரமாயுளத்தோப்புளது, அணிவீதி-அழகியவீதிகளில், அம்பலந்தான் உண்டு-கிடந்துறங்கப்பொதுச்சாவடியுளது, நீறுண்டு - அணிவதற்கு விபூதியுளது, கந்தை-கந்தையான, நெடுங்கோவணம்-நீண்டகோவணம், உண்டு-உடுத்திக்கொள்ளுதற்கு உளது, மனைதோறுஞ்சென்று-வீடுகள் தோறும் போய், சோறுஉண்டு-சோற்றைப்பிச்சையாகப்பெற்றுண்டு, தூங்கி - நித்திரைசெய்து, பின் - பின்னர், சும்மாஇருக்க-சும்மா இருக்க, சுகமும் - இன்பமும், உண்டு - உளது. எ-று.

(கு-ரை.) ஆற்றிற் குளித்துத்தோப்புட்டங்கி ஊரிலுண்டம் பலத்துளுறங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச்சுகமுளது என்பதாம்.

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொடுங்கி வந்தாற்
றடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே. 17

(இ-ள்) நெஞ்சே-உள்ளமே, உடுக்க-உடுத்தவும், கவிக்க-தலை மீது போட்டுக்கொள்ளவும், குளிர்-குளிரிலும் - காற்று-காற்றிலும், வெய்யில்-வெய்யிலிலும், ஒடுங்கி-உடலம்ஒடுக்கமுற்று வந்தால், தடுக்க-அவைகளாலுண்டாகுந்தட்பவெப்பங்களைத் தடுத்தற்கு, பழயவொருவேட்டியுண்டு பழயவொராடையுளது, சகமுழுதும் - உலகமுழுமையும், புறந்திண்ணை-வெளித்திண்ணை, எங்கெங்கு முண்டு-எவ்விடத்திலுமுளது, படுக்க-படுத்தற்கு, பசித்துவந்தால்-பசித்தடைந்தால், கொடுக்க-கொடுத்தற்கு, சிவன் உண்டு - சிவபெருமானிருக்கின்றார் ஆதலால், நமக்குக்குறைவில்லை-நமக்குயாதொருகுறைவுமில்லை. எ-று.

(கு-ரை.) நமக்குடுத்தற்குவேட்டியும் படுக்கவிடமும்பசியாற்றச்சிவனுமிருத்தலிற் குறைவுபாடு யாதொன்று மில்லையென்றனர்.

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாம்
[illegible]

யோடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்டனடியார் நமக்குத் துணையு முண்டே. 18

(இ-ள்) மாடுஉண்டு-மாடுஉளது, கன்றுண்டு-கன்றுளது, மக்கள் உண்டு-புதல்வர்உளர், என்று-என, மகிழ்வது எல்லாம் - சந்தோடமுறுவதெல்லாம், கேடுஉண்டெனும்படி-கேடுளது என்னும் வண்ணம், கேட்டு - கேள்வியுற்று விட்டோம்-துறந்தோம், மனமே இனிக்கேள், எனது நெஞ்சமே இனியான் சொல்வதைக்கேட்பாயாக, ஓடுஉண்டு-பிச்சாபாத்திரமுளது, கந்தை உண்டு - உடுத்தற்குக்கிழிந்தவாடையுளது,உள்ளே ஓத-மானதமாகச்செபிக்க,எழுத்து ஐந்து உண்டு-ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமிருக்கின்றது, தோடுஉண்ட-தோடு பொருந்திய, கண்டன்-ஸ்ரீகண்டரானசிவபெருமானது, அடியார் - அடியவர்கள், நமக்குத் துணையும் உண்டு. நந்தமக்குத்துணையாகவுமுளர். எ-று.

(கு-ரை.) நாம், மாடுகன்று மக்களாதிகளாற் கேடேயுண்டாகுமென்று கேட்டுத்துறவுற்றோம். துறவுற்றநாம் ஓடுங்கந்தையுமைந்தெழுத்தும், சிவனடியார் துணையுமுடையோம் ஆதலிற்குறைபாடற்றேயிருக்கின்றோ மென்றனர் என்க.

மாத்தா னவத்தையு மாயா புரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண் டோசித்த னன்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழித்துயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ லிருப்பர் பற் றற்றவரே. 19

(இ-ள்.)மா-சிறந்த,தானவத்தையும்-சுவர்க்கதிலோகங்களிலுள்ளசிந்தாமணி கற்பகம் காமதேனு ரம்பாமுதலிய வஸ்துக்களையும்,மாயாபுரியின்-மாயாலோகத்தின், மயக்கத்தையும்-மயக்கத்தினையும்,நீத்தார்தமக்கு, இறைவனருளால்பயனற்றவையெனவுணர்ந்து விடுத்தவுட்டுறவினர்க்கு, ஒரு நிட்டையுண்டோ-ஒருநிட்டையுளதோ? சித்தனன்புகொண்டு-அழியாதசிவபெருமான்அன்பைப்பொருளாகப்பெற்று, வேர்த்தால்-வெயர்வுற்றால்,குளித்து-நீராடி, பசித்தால்-பசியெடுத்தால்,புசித்து-போசனஞ்செய்து, விழித்துயின்று-கண்ணுறங்கி, பார்த்தால் - பார்வையிட்டால், உலகத்தவர்போல் - உலகத்தவரையொப்ப, இருப்பர்-இருப்பார்கள், பற்று அற்றவர்-பந்த நிவிர்த்திபெற்றவர்கள். எ-று.

(கு-ரை.) சொர்க்கமுந்தன்கணுள்ளபோகதிரவியங்களும்மாயாகாரியமானவுலகமும் துச்சமானபொருளென இறைவனருளாலுணர்ந்து அவைகளை வெறுத்துச் சிவபெருமான்றிருவடி மலர்களில் அன்புடைய னொருவன் வெயர்த்தாற் குளிப்பன் பசித்தாற் புசிப்பன் நித்திரை வந்தாலுறங்குவனாதலினவனைப் பற்றற்றவனென்றறியப்படா விடினும் அன்னோன் பற்றற்றோனே என்று ஞானசாரங்கைப்பற்றிய மேலோனைப்புகழ்ந்துரைத்தனர்.

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமு நட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
யென்றன் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 20

(இ ள்.) மனமே-எனது மனதே, உனக்கே-உன்றனுக்கே, இது உப தேசம்-(யான் கூறும் இந்த வாக்கியமான) உபதேசமானது, ஒன்று என்று இரு-ஒப்பற்றதென வுணர்ந்து இருப்பாயாக, (அந்த உபதேசம் எதுவென் றால்) தெய்வம்-கடவுள், உண்டு - இருக்கிறார், என்று - என, இரு-துணிந் திருப்பாயாக, உயா - உயர்ந்த, செல்வம் எல்லாம் - செல்வமனைத்தும், அன்று என்று இரு-நிலையற்றவையெனக்கருதி யிருப்பாயாக, பசித்தோர், உணவின் வேட்கையுற்றோரது, முகம்-முகத்தை, பார் - பார்ப்பாயாக, நல் லறமும்-பதிபுண்ணியமும், நட்பும்-சீவகாருண்யமும்; நன்று என்று இரு - நல்லன என்று இருப்பாயாக, நடுநீங்காமல் - பொது நிலையினின்று மாறா மல், நமக்கு இட்டபடி - நமக்கமைத்த முறைப்படியன்றி, வேறு வருவது என்று என்று - எந்நாளில என, இரு - இருப்பாயாக.

(கு - ரை.) மனதே யானுனக்குச செய்யும் உபதேசம் இதுவாகும் எதுவென்றால். தெய்வமுண்டென் றிருத்தலும், அதாவது நித்தியமான தெனக் கருதியிருத்தலும், நித்தியமானதுபோற் காணப்படும். செல்வ மனைத்தும் அநித்தியமென வறிந்து கோடலும் பசித்தோர்முகம் பார்த்த லும் பதிபுண்ணியமும் உயிர்ப்பகை யின்மையும் நல்லவையென இருத்த லும் விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பொதுமையாக நாமனுபவிக்கு மூழனைத் தும் நமக்கிறைவன் அமைத்த வண்ணமென்றிருத்தலும் என வறிகவென் பதாம்.

இனி தெய்வமொன்றே யெனவும் அத்தெய்வமே அழியாத பரம் பொருளெனவும் மோக திரவியங்களான செல்வமாகிய வனைத்தும் நிலை யில் பொருளெனவும ஆன்மாக்கள் அறமுங கருணையும் பொருந்தினரா யிருக்கவேண்டுமென்பதனையும் நமக்குவருமா சூழ்போகூழாதிய வனைத் தும் நம்மாலியற்றப்பட்ட வினையின் பயனாய் இறைவனா லளிக்கப்படுதலி னவைகளை யெத்தகையோரு மனுபவித்தே தீரவேண்டு மென்பதனையும் மனைத்தை முன்னிலையாகவைத்துலகிற் கறிவுறுத்தனரெனினுமாம் "தெ ய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகி" என்னுந்தமிழ்மறைப்படி தெய்வமுள தெனவிரு எனவும் ஒருவனையுலகேத்த நின்ற நாளென்ற சுருதியை யுட் கொண்டு ஒன்றென்றிரு-எ-ம். பொய்ம்மாயப் பெருங்கடல் என்ற சுரு திப்படி உலகபோகமான செல்வத்தை அன்றென்றிரு-எ-ம். "ஊழிற் பெருவலியாவுள என்பதனைக்கொண்டு நினக்கு வரும் துன்பங்கள் ஊழ் முறையாலுண்டாமவை யென்றிரு என்பார். இட்டபடி என்றென்று" எனவும் கூறினர்.

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லா வுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே. 21

(இ-ள்.) நெஞ்சே-எனது மனமே, நம்பு-(நான் கூறுவதை யுனக்குறுதியானதென) நம்புவாயாக, உனக்கு-உன்றனுக்கு, உபதேசம் இது-இது உபதேசமென்றுறுதி, அதாவது, சற்குருபாதத்தை-ஞானாசாரியனது திருவடிகளை, நாட்டம் என்றே-நாடும் பொருளான பரம்பொருட்டியானமெனவே, இரு-கருதியிரு, பொல்லா உடலை அடாதசெயற்குறிய இவ்வுடலத்தை, பொம்மல் ஆட்டம்-தோற்பாவைக்கூத்து, என்றே இரு-எனவே கருதி இருப்பாயாக, சுற்றத்தை-மக்கள் மனையொக்கல் முதலிய சுற்றங்களை, சந்தைக்கூட்டம்-சந்தையிற்கூடுஞ்சனத்திரள், என்றே-எனவே, இரு-இருப்பாயாக, வாழ்வை-இவ்வுலக வாழ்வினை, குடம்-குடத்தினின்றும், கவிழ்-சாய்த்த, நீர்-வெள்ளத்தின், ஓட்டம் என்றே ஓட்டமெனவே, இரு-இருப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை) குருவே சிவமெனக்கூறினனந்தி என்பதனால் சற்குருபாதத்தை நாட்டமென்றே இரு-எ-ம். "வாழ்வாவது மாயம்" என்பதனால் பொம்மல் ஆட்டம் சந்தைக் கூட்டம், குடங்கவிழ் நீர் ஓட்டம் என முறையே உடல் சுற்றம் வாழ்வென்பனவற்றை அநித்தியப்பொருளென்றனர்

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செய லேயென் றுணரப்பெற் றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோவிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே. 22

(இ-ள்.) தெய்வமே-கடவுளே, இனி-நின்னை என்னிறைவனென்றிருந்தபின்னர், என்செயல் ஆவது-என்னுடைய செயலாக வுண்டாவது, யாதொன்றும் இல்லை-எதுவொன்றும் இன்றாம், உன்செயலே-அனைத்தும் நின்செய்கையேயென, உணரப் பெற்றேன்-அறியப்பெற்றேன், இந்த தேகத்தை நானல்லவென வுணர்ந்து தள்ளியபின்னர், செய்ததீவினை-செய்யப்பட்ட கொடியசெயலேதொன்றுமின்றாம், பிறப்பதற்கு-இத்தகைய ஞானமுண்டாதற்கு, முன்செய்த தேகமே யான்மாவென்றிருந்த காலத்துச் செய்த, தீவினையோ-தீச்செயலோ, இங்ஙனே-இவ்வாறு வந்து மூண்டது-வந்து சேர்ந்தது. எ-று.

(கு-ரை.) ஆண்டானடிமையாக உணர்ச்சிவந்தபின்னர் ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரேயென்றபடி அனைத்தும்நின்செயலென வுணர்ந்தேன்

அங்ஙன முணர்ந்தபின்னர் என்செயலொன்று மில்லையாகவும் இங்ஙனே வந்து மூண்டது நின்னருளடைதற்கு முன்செய்த கன்மபலமோ அறிகிலேன்.

இனி இந்த வூனெடுத்தபின்செய்த தீவினையாதொன்றுமில்லை என்பதற்கு இந்த மாங்கிச வுடலமான மனிதசரீரப் பிறப்பை யானடைந்ததற்குப் பின்செய்தபாவமோ யாதொன்றும் இல்லையெனவும் "பிறப்பதற்கு முன்செய்த தீவினையோ" என்பதற்கு இப்பிறப்பிற்கு முந்திய பிறப்புக்களிற்செய்த பாவகன்மமோ எ-ம் கூறலாகும். இக்கருத்தாக சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத் தேறேனும் என்றார் தாயுமானவரும்.

இப்பாசுரம் அடிகள் கழுவினைக்கண்டு கூறியதென்ப

விவரம்.

பத்திரகிரியெனப் பெயருள்ள ஒரு மன்னவனது நகரினருகில் திருவெண்காட்டடிகள் சென்று ஒரு விநாயகராலயத்துள் ஒரு இரவில் நிட்டைகூடி யிருந்தனர் அன்றிரவு அரசமாளிகையுட்சென்று திருடவேண்டுமெனும் எண்ணத்துடன்வந்த சிலகள்வர்கள் விநாயகப்பெருமானைச் சுட்டிப்பெருமானே இன்றிரவு எங்கள்நினைவு கைகூடிவந்தால் தேவரீரைமறவாது நன்றாய்ப் பூசிப்போமெனக்கூறிச் சென்றனர். சென்றார்க்கு அரசமாளிகையுள் வேண்டுமளவும் இரத்தினாபரணங்களும்பொற்குவியல்களுங் கிடைத்தன. எவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் வெளிவந்தகள்வர்கள் திரும்பி வருங்காலத்து விநாயகராலயத்தில் வந்து அரசனணியும் இரத்தினவடமொன்றை யெடுத்து விசிறி விநாயகர்மீதிட்டனர். அவ்வாரம் விநாயகரருகி னிட்டையிலிருந்த அடிகள்கழுத்தில் விழுந்தது; அதனையறியாதடிகள் நிரதிசய இன்பநிட்டையிலிருந்தனர். பிற்றைநாட் காலையில் அரசமாளிகையிற் களவுசெய்த கள்வரைப்பிடித்துவரும்வண்ணம் அமைச்சனேவைப்பெற்று நாற்புறமுஞ்சென்ற காவலருட் சிலர் விநாயகராலயத்துனுற்றுப்பார்த்து அரசனணியும் இரத்தினவடமணிந்திருக்கும் அடிகளைக் கண்டு கள்வர் தலைவனெனவுட்கொண்டுபிடித்திழுத்து அரசன்முன்கொண்டு நிறுத்தினர். தனது கண்டசரம் பூண்டிருந்த அடிகளை யாராயாதன்னோன் கழுவிலிட வுத்தரவிட்டனன் அவனேவைப்படி காவலர் கழுக்கோலினருகி லடிகளை யழைத்துவந்தனர் அப்பொழுது நிட்டைதெளிந்து புறநோக்கம் விளங்கிய வடிகள் தம்மைக் கழுவிலிடுவான் கொண்டுவந்திருத்தலையுணர்ந்து புன்னகைகொண்டிச்செய்யுளை அருளிச்செய்தனர். என்பதாகும்.

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றனைப் பதம் பணிந்தேன்
கருவாகு மேதக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கிக் கொள்ளவல் லோவிங்ஙனேசிவ னுற்றதுவே. 23

(இ-ள்.) திருவேடம் ஆகி-சிவனடியார் திருவுருவங்கொண்டு, தெருவில் - வீதியில், பயின்று உலாவி, எனை-அடியேனை, தேடிவந்து - விசாரித்தெய்தி, பரிவாக - விருப்பத்துடன், பிச்சை - பிச்சையை, பகரும் என்றனை - பகிர்ந்திடும் என்றருளிச்செய்தவரை, பதம் - திருவடிகளை, பணிந்தேன் - வணங்கினேன், கருவாகும்-பிறப்புண்டாகும், ஏதம்-துன்பமாகிய கடல்கரை-சமுத்திரத்தின் கரையை, மேவ-அடைய, கருதும்-நினைக்கின்ற, என்னை - அடியேனை, உருவாக்கிக்கொள்ள அல்லோ - தமது பொருளான அடிமையாகச் செய்துகொள்ளுதற்காகவன்றோ, இங்ஙனே-இவ்வண்ணம், சிவனுற்றது-சிவபெருமானெழுந்தருளியது-எ-று.

(கு-ரை,) பிச்சான்னத்தாற் றேகதாரணைசெய்துகொண்டு சமாதியிலிருக்கும் அடிகள் ஒருதினம் பிச்சைவாங்கி வந்த சமயத்தில் இறைவனுமோரடியவரைப்போல வேடந்தாங்கி இவரிடமடைந்து பிச்சையிடுகவென இவரும் தாமெடுத்துவந்த பிச்சையை யவர்க்களிக்க அவரதனைப்பெற்று மகிழ்ந்து மறைந்தருள இறைவனென் றுணர்ந்து மகிழ்ந்து கூறியதிச்செய்யுளென்ப.

தம்மைச் சனனசாகரத்திருந்தெடுத் தாட்கொள்ளக் கருதியோ சிவனடியார் வேடங்கொண்டுவந்து தம்பாலெய்தி இரந்தனரென அறிஞர் கூறுநிற்பச சிலர் இச்செய்யுட்கு, திருவேடமென்பது கற்பின் பிகுந்தோமென்று கர்வித்திருந்த தாருகாவனமாதரைக் கற்பழிக்கக்கொண்ட வுருவமெனவும் தெருஅம்முனிவர் வீதியெனவும், உருவாக்கிக்கொள்ளுதல் சாரூப்பியமுத்தியெனவுங் கூறுகின்றனர்.

விட்டே னுலகம் விரும்பே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமி ரேன்மெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றொல்லை நான்மறைக்கு
மெட்டே னெனும்பர மென்னிடத்தே வந்திங் கெய்தியதே. 24

(இ-ள்.) விட்டேன் - விடுத்தேன், உலகம்-உலகத்தை, விரும்பேன் - விரும்பமாட்டேன், இருவினை - நல்வினை தீவினைகளை, வீணருடன் - உபயோகமற்றவர்களுடன், கிட்டேன் - நெருங்கேன், அவர் உரை-அவ்வீணரின் சொற்களை, கேட்டும் இரேன்-கேட்டுக்கொண்டும் இரேன், மெய்கெடாதநிலை-உண்மைப்பொருள் அழியாதநிலையை, தொட்டேன்-கைப்பற்றினேன், தொல்லை-புராதனமான, நான்மறைக்கும்-சதுர்வேதங்களுக்கும், எட்டேன் எனும் - அப்பாற்பட்டு நிறபேன் என்கின்ற, பரம் - சிவமாகிய, பொருள் - பொருளானது, என்னிடத்தே-என்னிடத்தில், வந்திங்கு-வந்து இவ்விடத்தில், எய்தியது - கிட்டியது. எ-று,

(கு-ரை.) நான்மறைக்கும் எட்டேனெனவும் பரம்பொருளென்னிடத்துவந்தெய்தியவதனால் யான் உலகினைவிட்டேன் இருவினைகளை விரும்

பேன் வீணருடன் பழகுதலும் அவர்மொழியைக்கேட்டலும் விடுத்தேன் அழியாத நிலைமையை யடைந்தேன் என்பதாம்.

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தை யைந்தும்
விட்டேறிப்போன வெளிதனி லேவியப் பொன்று கண்டேன்
வட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 25

(இ-ள்.) அட்டாங்க யோகமும்-அட்டாங்கங்களையுடைய யோகத்தினையும், ஆதாரம் ஆறும் - ஷடாதாரங்களையும், அவத்தை ஐந்தும்-பஞ்சாவத்தைகளையும் விட்டு ஏறிப்போன, கண்டு கழித்து-மேலேசென்ற, வெளிதனில்-அருள் வியாபகவெளியில், வியப்பொன்று - ஆச்சரியமொன்று, கண்டேன்-தரிசித்தேன், வட்டு ஆகி-இனிமையிற் கருப்பு வட்டுப்போல்வதாயுள்ள செம்மதிப்பால் ஊறல் உண்டு, செவ்வியசந்திரகலாமிருதத்தையருந்தி, மகிழ்ந்திருக்க - நிரதிசயவின்பானுபவமுற்றிருந்த, எட்டாத பேரின்பம் - கிட்டுதற்கருமையான பேரின்பமானது, என்னை விழுங்கியிருக்கின்றது, என்னைத் தன்னுளாக்கி அழியாது நிற்கின்றது. எ-று.

(கு-ரை.) இயமநியமாதன தாரணைப்பிராணயாம பிரத்தியாகார தியானசமாதிகளையுடைய யோகவழியில் மூலாதார சுவாதிட்டான மணிபூரக வனுகத விசுத்தி யாக்கினை யென்னு மாதாரங்களையும் படைத்தழிக்கும் இயல்பினையும் சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரிய துரியாதீதமாகிய பஞ்சாவத்தைகளையும் கடந்து ஞானசாதகமுற்று அருள்மயமான இடத்தையடைந்து கருப்பு வட்டினு மினிக்குஞ் சந்திரகலாமிர்தத்தை யுண்டு இருக்கும் வண்ணம் பிறருக்குக் கிடைக்காத பேரின்ப மெனக்குக் கிடைத்தது என்றனர், வட்டென்பதற்கு வட்டமான என்பாரும், வண்டு என்பாரும் உளர்.

எரியெனக் கென்னும் புழுவோ வெனக்கெனு மிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன் னாயெனக் கென்னுமிந் நாறுடலைப்
பிரியமு டன்வளர்த் தேனித னாலென்ன பேறெனக்கே. 26

(இ-ள்.) இந்நாறு உடலை - இந்த நாற்றம் பொருந்திய உடலத்தை, எரி எனக்கு என்னும் - தீயானதெனக்குரிய தென்னுநிற்கும், புழுவோ எனக்கென்னும் - கிருமிகளோ எனக்கெனக்கென்னுநிற்கும், இந்த மண்ணும் - இந்தப் பிருதிவியும், எனக்குச் சரிஎன்னும் - எனக்குச் சரியானதென்னும், பருந்தோஎனக்கு என்னும் - பருந்தோ எனக்குடையதென்னுநிற்கும். தான்புசிக்க - தானுண்ணுதற்கு, நரியெனக்கு என்னும் - குறுநரியானது எனக்கென்று கூறும், (இங்ஙனமாக இதனைப்) பிரியமுடன் - விருப்பத்துடன், வளர்த்தேன் - வளர்த்தனன், இதனால் - இவ்வுடலினால், எனக்கு என்னபேறு - எனக்கு யாது பயன். எ-று.

(கு-ரை.) வெறுமக்களின் உடலாலொருபயனு மில்லையென்பதை விளக்க ஆன்றோராசாரம்பற்றி எனக்கிதனா லென்ன பயனென்றனர். இதனால் தேகத்தின் நிலைமையையும் உரிமையின்மையும் விளக்கினர்.

அண்ணறன் வீதி யரசிருப் பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிலி கால மவமே விடுத்தன மெண் ணரிதே. 27

(இ-ள்.) அண்ணல்தன் - சிவபெருமானது, வீதி - சந்நிதான வீதியே, அரசு இருப்பாகும் - நமக்கு அரசாட்சி இருப்பிடமாகவுள்ளது, அணிபடையோர் - அழகிய சேனாவீரர்கள், நண் ஒரு நால் ஒன்பது ஆம் - பொருந்திய முப்பத்தாறு பேர்களாகும். அவர் - அம்முப்பத்தாறுவரின், ஏவலும் - ஊழியமும், நண்ணும் - பொருந்தி நிற்கும், இவ்வூர் - நாம் இப்பொழுது வாழும் இந்த ஊரனைத்தும், துண்என் பசிக்கு - விரைந்து வருகிற பசிநோய்க்கு, மடைப்பள்ளியான - சமையற்சாலையாக வாயின, சுகமும் எல்லாம் - இத்தகைய ஞானராச்சிய பரிபாலன சுகமனைத்தும், எண் இலிகாலம் - அளவற்றகாலம், அவமே விடுத்தனம் - அநுபவியாது வீணே கழித்தனம், எண்ணரிது - அவையிற்றை எண்ணுதலருமையாகும். எ-று.

(கு-ரை.) துறவறத்தின் பெருமையை விளக்கிக்கூறியதிது, ஊரெலாம் அட்டசோறு நம்மதே என்ற மணிவாசகப் பெருமானை யொப்பக் கூறியதாகும் இதற்கு ஆறாதார நிலை பரப்பிரமத்துக் கரசிருக்கு மிடமெனவும் முப்பத்தாறுவகை தத்துவங்களும் அப்பிரமத்துக்கு ஏவல்செய்யுமெனவும் இந்த உடலாகிய வூர் ஐம்புலன்களுந் தம்பசிநோய் நீங்குதற்கு மடைப்பள்ளியாகுமெனவும் இவ்வாறான வின்பத்தைநுகராமல் வாணாளை வீணாக்கிக் காலங்கழித்தனம் எனவும். ஆன்மானுபவத்திற் கன்னியமான சிவானுபவத்தினை இலேசமும் பெற்றேனில்லை என்றார் எனவுங் கூறுப.

என்பெற்ற தாயரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்து விட்டார்
பொன்பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற் றொழிய வொருபற்று மில்லை யுடையவனே. 28

(இ-ள்.) உடையவனே-சிவபெருமானே, என்பெற்ற தாயரும் - என்னையீன்ற அன்னையரும், என்னை - என்றனை, பிணம் என்று - சவமென, இகழ்ந்துவிட்டார் - இகழ்ச்சிசெய்து தொலைத்தனர், பொன்பெற்ற மாதரும் - பரியமளித்து மணஞ்செய்து கொண்ட மனைவியரும், போஎன்று சொல்லி-போதி என்று கூறி, புலம்பிவிட்டார் - அழுது தொலைத்தனர்,

கொண்பெற்ற - வன்மை யமைந்த, மைந்தரும்-புதல்வர்களும், பின்வலம் வந்து - பின்னிடத்தில் சுற்றிவந்து, குடம் உடைத்தார் - குடத்தை யுடைத்தனர், ஆதலின் உன்பற்று ஒழிய - உனக்கு மெனக்குமுள்ள நீங்காத பந்தமன்றி, ஒரு பற்றும் - வேறொரு பந்தமும், இல்லை-அடியேனுக்குண்மையில் இல்லை. எ-று.

(கு-ரை) மாதர் மனைவியர் மைந்தரென நிற்குமின்னோர் தேகத்தை யானெனக்கருதி தேகநட்டமுண்டாங்காலத்துக்கைவிடுத்துப்பகைஞரை யொப்பச் செல்லுகின்றனர். இறைவனொருவனே எத்தனைச் சன்மங்கள் வரினும் என்னைவிட்டுப் பிரியாமல் எனக்குற்ற துணையாக விளங்குகின்றனர். என வறிந்துகொண்டேன் என்றனர்.

கறையற்ற பல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்ற நெஞ்சமும் பொல்லாதவூணும் புறந்திண்ணையுந்
தறையிற் கிடப்பு மிரந்துண்ணு மோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்ற செல்வமென் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே. 29

(இ-ள்.) கறை அற்றபல்லும் - கறையில்லாத தந்தமும், கரித்துணி ஆடையும்-கரித்துணியாகிய ஆடையும்; கள்ளம் இன்றி-வஞ்சனையிராமல், பொறை உற்ற சாந்தமடைந்த, நெஞ்சமும்-மனதும், பொல்லாத ஊணும்-சுவையற்ற வுணவும், புறந்திண்ணையும் - வெளித்திண்ணைவாசமும், தறையில் கிடப்பும்-தரையில் கிடத்தலும், இரந்துண்ணும்-பிச்சை வாங்கி அருந்துகின்ற, ஓடும்-மண்ணோடும், சகம் அறிய - உலகமறிய, குறைவற்ற - குறைவு இல்லாத, செல்வம் என்றே-செல்வம் எனவே, கோலமாமறை-அழகிய சிறந்தவேதம், கூப்பிடும் முறையிடாநிற்கும்.

(கு-ரை) உபநிடதங்களுள் நாரதபரிவிராஜ கோபநிடதமானது இப்பாட்டின் பொருளை நன்கு வலியுறுத்துகின்றது. துறவறச்செய லிழிந்த செயலன்று வேதத்தாற் புகழ்ந்துரைக்கப்பெற்ற உயர்ந்த செயலெனவிளக்குவார் இங்ஙன முரைத்தனர்.

கறை - தாம்பூலக்கறையென வறிக.

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பார் கருத்தில் வையார்
பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே. 30

(இ-ள்) எட்டுத்திசையும்-திசை எட்டும், பதினாறுகோணமும் - பதினாறு கோணமும், ஆகிய எங்கும்-எவ்விடத்திலும், ஒன்றாய் - ஒரேதன்மையாய், முட்டி-நிறைந்து, ததும்பி-மேல்வழிந்து, முளைத்து-உண்டாகி, ஓங்கு

சோதியை - உயர்ந்து விளங்கும் அருட்பெருஞ் சோதியை, மூடர் எல்லாம்-மூடரனைவரும், கட்டிச்சுருட்டி-சுருட்டிககட்டி, தம்கக்கத்தில்-தமது கைம்மூலத்தில், வைப்பர்-வைப்பார்கள், கருத்தில் - உள்ளத்தில், வையார்-வைக்கமாட்டார்கள், பட்டப்பகலை-வெட்டவெளிச்சமான அப்பரஞ்சோதியான பகற்காலத்தினை, இறவு என்று - வெளிச்சமற்ற இராத்திரியென்று, கூறிடும் பாதகர்-சொல்லும் பாவிகள். எ-று.

(கு-ரை.) பட்டப்பகலை இரவென்று கூறிடும் பாதகர்களே எங்கு நிறைந்த அருட்பெருஞ்சோதியான சிவத்தைக் கருத்தில் வையாமற் கட்டிச்சுருட்டி தங்கக்கத்தில் வைப்போர். எங்குநிறைந்த சிவபெருமானை விக்கிரகமுதலியவைகளில் மாத்திரம இருப்பவராகக்கொண்டு அவரைத் தியானிக்க வகையறியாது விக்கிரவர்களைச்சுமந்து திரியோம் எ-ம் நூல்களை மாத்திரம் படித்துச சுமத்தலையன்றி இறைவனை யுள்ளிற் கருதார் மூடரெனவுங் கூறியபடி.

வாய்நாறு மூழன் மயிர்ச்சிக்கு நாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறு மங்கம் பிணவெடி நாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சீநாறும் யோனி யழனாறு மிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறு மங்கையர்க் கோவிங்ங னேமனம் பற்றியதே 31

(இ-ள்.) வாய்நாறும் ஊழல்-ஊழல்நாற்றம் வாயில்நாறாநிற்கும், மயிர் சிக்குநாறிடும்-தலைரோமமோ, சிக்குநாற்றம் வீசாநிற்கும், மையிடும்கண்-மைதீட்டுகிற கண்கள், பீநாறும்-பீளைநாற்றம் வீசாநிற்கும், அங்கம் - உடலம், பிணவெடி நாறும் - பிணநாற்றம் வீசாநிற்கும், பெருங்குழிவாய் குய்யத்தில்-சீனாறும் - சீநாற்றம் வீசாநிற்கும், யோனி-யோனியில், அழல் நாறும்-தீநாறும், இந்திரியம் சேறுசிந்தி - சுக்கிலமாகியசேறு சிந்துற்று, பாய் நாறும்-பாயானது நாறாநிற்கும் மங்கையர்க்கோ-பெண்கட்காகத்தானோ, இங்ஙனே-இவ்விடத்தில், மனம்-மனமானது, பற்றியது-பற்றுவைத்தது. எ-று.

(கு-ரை.) எல்லாவங்கங்களும் இழிவுடைய மாதர்களிடத்தில்தானா மனம் பற்றவேண்டும். முற்றிலும் தூய்மையாளனான இறைவனை மனம் பற்றக்கூடாதா என்பது குறிப்பு.

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித் தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக் கரித்துணி யாடையுமுண் டெந்தச் சாதியினு
மிரக்கத் துணிந்துகொண்டேன் குறையேது மெனக்கில்லையே. 32

(இ-ள்.) உரைக்கைக்கு-சதா செல்லிக்கொண்டிருத்தற்கு நல்ல திரு ஐந்துஎழுத்துஉண்டு-நன்மையமைந்த அழகியஸ்ரீபஞ்சாக்கரமந்திரமுளது உரைப்படியே-தரிக்கசசொன்ன, வேதாகம முறைப்படியே, செருக்கித்

தரித்தற்கு, இறுமாந்து-உடலி லணிந்து கொள்ளுதற்கு, திருநீறும் உண்டு-விபூதியும் உளது, தரிக்க - உடுத்திக்கொள்ளுதற்கு, தெரு குப்பையில்-தெருவினுள்ள குப்பைகளில், கரி துணி ஆடையும் உண்டு - அழுக்குக் கந்தலாடைகளுமுள, எந்தச் சாதியினும் - எந்தச்சாதியினும், இரக்க - பிச்சை வாங்க, துணிந்து கொண்டேன்-உறுதிகொண் டிருக்கின்றேன், (இதனால்,) குறையாதும் - யாதொரு குறைவும், எனக்கு இல்லை - எனக்குக் கிடையாது எ-று.

(கு-ரை.) எனக்கு வாக்கின் றொழிலுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும், பூசிக்கொள்ளுதற்கு வேதவடிவமான திருநீறும், அணிந்து கொள்ளுவதற்கு கரித்துணியாடையும், உணவிற்கு எல்லாச் சாதியிலும் இரந்துண்ணுதலும் முறையெனக் கொண்டேன்; ஆதலின், எனக்கு யாதுங்குறைவில்லை என்றனர். அதிவன்னுச்சிரமத்தை யடைந்த துறவிகட் கிணை யெங்கு மிலரென இதனாலறியக் கூறினர்.

ஏதப்பட் டாயினி மேற்படும் பாட்டையீ தென்றறிந்து
போதப்பட் டாயில்லை நல்லோ ரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட் டாய்மட மாதர்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட் டாய்நெஞ்ச மேயுனைப் போலில்லை பித்தருமே. 33

(இ-ள்.) மனமே - மனதே, எதப்பட்டாய் - துன்பமுற்றனை, இனி மேல்படும் பாட்டை - இனிமேலடையும் துன்பத்தினை, ஈதென்று அறிந்து-இது என வுணர்ந்து, நல்லோர் இடம் - சிவஞானிகளிடம், சென்று-போய், போதப்பட்டா இல்லை - சிவஞானத்தை யடைந்தாயில்லை, புல் அறிவால்-(உனது) ஜீவபோதக சேட்டையால், வாதைபட்டாய் - (நீயே தலைவனெனக் கருதித்) துன்பமுற்றனை, மடம் மாதர் - மடப்பத்தினையுடைய மாதருடன் கூடும், கலவி மயக்கத்திலே - இணைவிழைச்சாகிய மயக்கத்தினில், பேதப் பட்டாய் - வேறுபாடடைந்தனை, (ஆதலின் ஆராயுமிடத்து,) பித்தர்-அறிவு மயங்கினவர், உனைப்போல் இல்லை - உன்னை யொத்தவர் இலர். எ-று.

(கு-ரை.) மனதே பசுபதிபாசங்களின் பாகுபாடுகளை யுணராமையால் துன்புற்றனை. அவை போக நல்லாசிரியனை யடுத்து சிவஞானச் செல்வமெய்திக் துன்ப நீங்கிச் சுகமுறாது மாதர்மயலுட் பேதப்பட்டனை ஆதலின் உனையொத்த பித்தரெவரு மிலர்.

சீர்ப்பற்று வல்வினை சுற்றமு மற்றுத் தொழில்களற்று
கரப்பற்று மங்கையர் கைப்பிணக் கற்றுக் கவலைபற்று
வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றி ருப்பதன் றோபர மாபர மானந்தமே. 34

(இ-ள்.) பரமா - பரமனே, வல்வினை - தீவினைகள், சுரப்பு அற்று- சுரத்தல் நீங்கி, சுற்றமும் அற்று - உறவினரும் நீங்கி, தொழில்கள் அற்று- (மனமொழிகளாற் செய்யும்) பந்தச் செயல்களும் ஒழிந்து, கரப்பு அற்று- பொன்னாதிகளை மறைத்து வைத்தலும் நீங்கி, மங்கையர்கை இணக்கு அற்று - மாதர் கையாற்றழுதவுலு மொழிந்து, கவலையற்று - மனோவிசாரமு மொழிந்து, வரப்பு அற்று - அளவன்றி, நாதனை - சிவபெருமானை, வாயார வாழ்த்தி - வாயால் வாழ்த்துதல் செய்து, மனம் அடங்க - மனோலயமுண் டாக, பரப்பு அற்று இருப்பது அன்றோ - விடய வியாபார நீங்கி அருளிற் கலந்திருப்பதன்றோ, பரமானந்தம் - சிவானந்தம். எ-று.

(கு-ரை.) வல்வினைச் சுரப்பற்று, பந்த முதலிய வொழிந்து, இறை வனை வாயார வாழ்த்தி, நிர்விகாரமாக விருந்து துதித்தலே பேரின்பமென விளக்கினார்.

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற் கருதித் தமர்போ லனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போ லிருப்பர்கண் டீருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே. 35

(இ-ள்.) உண்மை ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானம், தெளிந்தவர் - உணர்ந்தவர் கள், பேய்போல் திரிந்து - திரிதலில் பேய் போலவும், பிணம் போல் கிடந்து - கிடத்தலிற் பிணம் போலவும், இட்ட பிச்சை எல்லாம் - பிறரிட்ட பிச்சையனைத்தும், நாய் போலருந்தி - உண்ணுதலில் நாயெனவும், நரிபோல் உழன்று - உழலுதலில் நரியெனவும, நன்மங்கையரை-குலமாதர்களை, தாய் போல் கருதி - தாயைப் போல நினைத்தும், அனைவர்க்கும் - உலகினரனை வருக்கும், தமர்போல் - சுற்றத்தினரைப் போல், தாழ்மை சொல்லி - தாழ் மொழி கூறி, சேய்போல் இருப்பர் - இருக்குந்திறத்தில் குழவியைப் போல வும் இருப்பர், (கண்டீர் - முன்னிலையசை.) எ-று.

(கு-ரை.) உண்மை ஞான முணர்ந்தோர் பேய்போற்றிரிதலையும், பிணம் போற் கிடத்தலையும, நாய்போலருந்துதலையும், நரி போலுழலுதலை யும, மாதரைத் தாய்போற் கருதுதலையும், அனைவரிடத்துந் தமர்போற் தாழ் வுகூறுதலையும் உடையராய்ச் சேய்போ லிருப்பரென்க.

விடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கே புழுவந் துறையிட மேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கே கருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத
தொடக்கே யுனைச்சுமந் தேனின்னி னேது சுகமெனக்கே. 36

(இ-ள்.) விடக்கே - மாமிசபிண்டமே, பருந்தின் விருந்தே - பருந்தெ னும் பறவைக்கு விருந்துப் பொருளே, கமண்டல வீணன் - கமண்டல மேந்

திய வெறுவியோனான பிரமன், இட்ட - அமைத்துவைத்த, முடக்கே - சிறு குடிலே, புழுவந்து உறையிடமே - புழுக்கள் தங்கும் இடமே, நலம்-நன்மை யென்பது, முற்றும் இலா - சிறிதும் இல்லாத, சடக்கே - உடலே (அல்லது சட்டையே,) கருவி - அந்தக் கரணம், தளர்ந்து விட்டால் - தளர்ச்சி யடைந் தால், பெற்றதாயும் - ஈன்ற அன்னையும், தொடா - தீண்டாத, தொடக்கே - தீட்டுப் பொருளே, உனை - உன்னை, சுமந்தேன் - தாங்கினேன், நின்னில் - உன்னால், எனக்கு சுகம் ஏது - எனக்கென்ன சுகம். எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடலி னுபாசத்திற மனைத்தும் விளக்கி யிருத்தல் காண்க. தொடக்கு என்பதற்கு எழுவகைத் தாதுக்களால் பின்னப்பட்ட தாதலின் தொடக்கென்றன ரென்ப; இறந்தபின் பெருவருந் தொடாத அசுத்தப் பொருளாக மதிக்கப்படுதலிற் றொடக்கென்பதற்குத் தீட்டென்றும்.

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப் படிவரு மோசலி யாதிரென் னேழைநெஞ்சே	37

(இ-ள்.) என் ஏழை நெஞ்சே - என தேழைமனதே, அழுதாற் பயன் என்ன - அழுதமையாற் பிரயோசனம் யாது, நொந்தாற் பயன் என்ன - நோதலாற் பயனென்ன, தொழுதாற் பயன் என்ன - வணங்கினாற் பய னென்ன, ஒருவர் நின்னை - ஒருவா உன்னை, சுட உரைத்த - மனம் வருந்தக் கூறிய, பழுதாற் பயனென்ன - குற்றமான செயலாற் பயனென்ன, ஆவது இல்லை - இவைகளால் ஆகப்போவது ஒன்றும் இல்லை, நன்மையும் - நல்ல வையும் - தீமையும் - தீயவையும், பங்கயத்தோன்-கமலாசனனான பிரமன், எழுதாப்படி-எழுதாவகை, வருமோ - வரா நிற்குமோ, சலியாது இரு-சலன முறாமல் இருப்பாயாக. எ-று.

(கு-ரை.) சாதன் முதலிய வுண்டாகுங் காலத்தழுதலாலும், தெய்வமே என நோதலாலும், பிறர் நம்மைத் தொழுதலாலும், இகழ்தலாலும், ஒரு பயனும் ஆவது இல்லை. பிரமலிபிப் பிரகாரம் நன்மையுந் தீமையும் வருமே யன்றி வேறு விதமாக வராதென்க.

செல்லவரைப் பின்சென் றுபசாரம் பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புக்குநல் லேகாந்த மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனால நீழ லரும்பொருளே.	38

(இ-ள்.) ஆல நீழல் - கல்லால நிழலில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, அரும் பொருளே - அரிய பரம்பொருளே, செல்வரை - சம்பன்னரின், பின்சென்று - பின்போகி, உபசாரம் பேசி - உபசாரங்கூறி, தினந்தினமும் - நாடோறும், பல்லினைக்காட்டி - பல்லினைத் திறந்திளித்துக்காட்டி, பரிதவியாமல் - வருந்

தாமல், பரமானந்தத்தின் - சிவானந்தத்தின், எல்லையில் புக்கு - முடிவை அடைந்து, நல் ஏகாந்தமாய் - மிகவும் தனிமையாய், எனக்கு-என்றனக்கு, ஆம் இடத்தே - ஆகிய இடத்தில், அல்லல் அற்று - சலனம் இன்றி, என்று இருப்பேன் - எந்நாளில் இருப்பேன். எ-று.

(கு-ரை.) ஆல நிழலரும் பொருளே செல்வர் பின்சென் றுபசாரம் பேசி நாடோறும் பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவியாமல் எனக்கான விடத்தில் ஏகாந்த மாய்ப் பரமானந்த எல்லையை யடைந்து அல்லலற்று எந்நாளிருப் பேன். அல்லல் பிறரிட மிச்சகம் பேசலாதியனவும் கரணேந்திரியங்களின் விடய வியாபாரங்களுமாகும்.

ஊரீ ருமக்கோ ருபதேசங் கேளு முடம்படங்கப்
போரீர் சமணைக் கழுவேற்று நீற்றைப் புறந்திண்ணையிற்
சாரீ ரனந்தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகநகைக்க
வேரீ ருமக்கவர் தாமே தருவ ரிணையடியே. 39

(இ-ள்.) ஊரீர் - ஊரினரே, உமக்கு - உங்களுக்கு, ஏரு - ஒப்பற்ற, உபதேசம் - உபதேசத்தை, கேளும் - கேளுங்கள், சமணை - சமணர்களை, கழு வேற்றும் - கழுவிலேற்றிய, நீற்றை - விபூதியை, உடம்பு அடங்க - உங்கள் சரீரமுழுதும், போரீர் - பூசுங்கள், சுற்றத்தை நீங்கி - மனைவிமக்கள் ஒக்க லென்னுஞ் சுற்றத்தை விடுத்து, புறந்திண்ணையில் - வெளித்திண்ணையில், சாரீர்-அடைவீர், அனந்தலை நீங்கி-வீண் தூக்கத்தை விடுத்து, சகம்-உலகம், நகைக்க - சிரிக்குமாறு, ஏரீர் - பிச்சையேற்பீர்களாக, உமக்கு - இங்ஙனஞ் செய்வீராயி லுங்களுக்கு, அவர் தாமே - அந்தச் சிவபெருமானே, தருவார்- அளிப்பார், இணையடி - சரணயுகளங்களை. எ-று.

(கு-ரை.) தாமின்புறுவ துலகின்புறுவதெனுந்தக்க காரியங்களைக்கடைப் பிடித்துத் தம்மையொப்பப் பெருந்துறவினையடைந்து சுகமுறுவான் உலகி னரை விளித்துரைத்தனர். யான் கூறியாங்கு துறவற நிலைபெறுதிரேல் திரு வடியின் பத்தினை இறைவன் தாமாகவே நுமக்குத் தருவனென்றனர். இறை வனுக்குத் துறவறமதிக விருப்பமாயுள்ள தென்பதனை விளக்க, விபூதியின் மகிமையினை விளக்கச் சமணைக் கழுவேற்றிய நீற்றை என்றனர். அது சமண ரால் நீக்க முடியாத வெப்பு நோயை ஞானசம்பந்தப் பெருமான் மந்திரமா வது நீறென்ற தமிழ்வேதம் பாடிவெப்புநோயாற்றி மற்றையவாதங்களி லும் சமணரை வென்று கழுவேற்றுவித்துப் பாண்டிநாடு முழுமையும் திரு நீற்று வெற்றியை யுண்டாக்கினமையின் என்க.

நீற்றைப் புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந் தாயில்லை மாமறைநூ
லேற்றிக் கிடக்கு மெழுகோடி மந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற் கிடந்துந் துறையறி யாம லலைகின்றையே. 40

(இ-ள்) மனமே-என்மனமே, நீ-நீ, நீற்றை-விபூதியை, புனைந்தென்ன-தரித்தென்ன, நீராட-தீர்த்தங்களில் முழுகுதற்கு, போய்என்ன-யாத்திரையாகச் சென்றுஎன்ன, மாற்றிப்பிறக்க-இதுகாறும் மலத்துட்சிக்கிப்பிறந்தது போலன்றி அருளிற்படியமாற்றிச் சனித்தற்கு, வகையறிந்தாஇல்லை-முறையை அறிந்துகொண்டாய் இல்லை, மாமறைநூல்-சிறந்த வேதாகமங்களில், ஏற்றிக்கிடக்கும்-வைக்கப்பெற்றுக் கிடக்கின்ற, எழுகோடிமந்திரம் - சத்தகோடி மகாமந்திரம், என்னகண்டாய்-என்னவுணர்ந்தனை, ஆற்றில் கிடந்தும்-ஆற்றினிற் கிடந்தும், துறைதெரியாமல்-ஏறுந்துறையறியாமல், அலைகின்றையே-அலைகின்றனையே எ-று.

(கு-ரை) விபூதி தாரணமும் தீர்த்த யாத்திரையும் மகாமந்திர செபமும் உடையையேனும் மனமே அருளநுவமாகி மாற்றிப்பிறத்தற்கு அம்மார்க்கம் எளிதாகவும் அதனையறியாத நீ ஆற்றிற்கிடந்தும் துறையறியாதார்க்கே இணையாதி.

ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுலகு
நீங்காம னீங்கி நிறைபா நிறைந்து நிறையுருவா
யாங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவந் தமர்ந்திடுமே. 41

(இ-ள்.) ஓங்காரமாய்-பிரணவவடிவமாய், நின்றவத்துவிலே-நின்றபொருளினில், ஒருவித்துவந்து-ஒருவிதைதோன்றி, பாங்குஆக-முறையாக, முளைத்த-தோன்றின, பயன் அறிந்தால்-பிரயோசனம் இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டால், பதினாலுலகும்-பதினான்கு உலகமும், நீங்காமல்நீங்கி-வியாபித்திருந்தேவேறாய், நிறையாநிறைந்து-குடத்துணிரென நிறையாது ஆகாயம் போல பூரணமாகி, நிறைஉருவாய்-அகண்டபரிபூரணமாய், ஆங்காரம் ஆனவருக்கு-யானெனு மாணவபோதச் சேட்டையுடையாருக்கு, எட்டா-கிட்டாத, கனிவந்து அமர்ந்திடுமே-பழம்வந்து பொருந்தும். எ-று.

(கு-ரை.) ஓங்காரத்திலுண்டான வித்தானது இன்னதற்காக வுண்டாயது என்பதனையறிந்து கொண்டால் அவ்வித்தினால் பதினாலு லோகங்களிலும் நிறையாமல் நிறைந்துநிற்கும் கனியானது கிடைக்கும் இக்கனிவேண்டியவர்கள் தம்மைப் பரதந்திரரெனக் கோடலாகிய அகங்கார மின்மையையுடையராதல் வேண்டும். இனி இதற்கு பிரணவத்துள் நாதமாத்திரையாயெழுமுண்மையான விசாரத்தால் பிரபஞ்சவுருவந் தோன்றுது அந்நாதத்துக்குக்காரணராகிய சிவபெருமான் றோன்றுவர். எ-ம், பிரணவத்தின் முதலெழுத்தான அகாரமே சிவபெருமானென உள்ளபடி யறிந்தார்க்கு சர்வபரிபூரணனாகிய அப்பிரமசிவன்தானே வெளிப்படுவாரென்றும் கூறுப.

விதியார்படைப்புமரியாரளிப்பும்வியன்கயிலைப்
பதியார்துடைப்புநம்பாலணுகாதுபரானந்தமே

கதியாகக்கொண்டுமற்றெல்லாந்துயிலிற்கனவெனநீ
மதியாதிருமனமேயிதுகாணன்மருந்துனக்கே. 42

(இ-ள்.) மனதே-மனதே, பரமானந்தமே-சிவானந்தமொன்றுமே, கதியாகக்கொண்டு-நாமடையுங்கதியாகக்கருதி, மற்று எல்லாம்-மற்றவையனைத்தும், துயிலில்-தூக்கத்தில், கனவென-சொப்பனம்போல, நீமதியாதிரு-நீமதிக்காமலிருப்பாயாக, இதுகாண்-இது கண்கூடான, மருந்து உனக்கு-மருந்தாகும் உன்றனுக்கு, (இவ்வகை யனுபவத்தில் நீநிற்பையேல்) விதியார்-பிரமருடைய, படைப்பும்-ஆக்கற்றொழிலும், அரியார்-திருமாலாருடைய, அளிப்பும்-காத்தற்றொழிலும், வியன்-பெருமையமைந்த, கைலைப்பதியார்-கைலாயநாதரின், துடைப்பும் - அழித்தற்றொழிலும், நம்பால் - நம்மிடத்தில், அணுகாது - சாராது. எ-று

(கு-ரை.) மனமே பிரபஞ்ச காரியங்களை உறக்கத்துக் கனவையொப்ப மதித்துத் திருவருளொன்றையே இலக்காகக்கொண்டு சிவானந்தப்பேற்றை நாடி இருப்பவர்கள். அயனார்படைப்புளும் அரியார் காப்புளும் அரனாரழிப்புளும் அகப்படாமல் சனனமரணரகிதர்களாய் நிரதிசயவின்பமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றினையே யுறுவர் என்பார், இதுகாண் மருந்துனக்கேயென்றார். மூன்றவத்தையினுங் கனவுணவையிற் சொப்பனத்துட் சொப்பனத்தை விளக்குவார் துயிலிற் கனவென வென்றார்.

நாய்க்குண்டு தெண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டு மந்திரம் பஞ்சாட் சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டு தேசிகன் றன்னரு ணோக்கங்க ளுளக்குதற்கே. 43

(இ-ள்) நாய்க்கு உண்டுதெண்டு - நாய்க்கெவ்விடத்திலும் தெண்டித்தின்னலுளது, நமக்குண்டு பிச்சை - நமக்கெவ்விடத்திலும் பிச்சையுளது, நமனைவெல்ல - யமனை வெல்லுதற்கு, வாய்க்கு உண்டு மந்திர பஞ்சாட்சரம்-வாய்க்கு மந்திரமான பஞ்சாட்சரமுளது, மதியாமல்வரும் - மதிக்காமல்வருகின்ற, பேய்க்கு உண்டுநீறு - பேய்க்குளது திருநீறு, திகைப்புண்டுநின்ற-திகைத்தலுற்று நின்ற, பிறவிப்பிணி நோய்க்குண்டு-சனன வியாதியாகிய நோய்க்குளது, நோக்குதற்கு-நாம் தியானத்திற் பார்ப்பதற்கு, தேசிகன்தன்-ஞானாசிரியனது, அருள்நோக்கங்கள்-அருட்பார்வைகள், உள-உள்ளன. எ-று.

(கு-ரை.) நாய்க்குத் தெண்டித்தின்னலும் நமக்குப் பிச்சையும் நமனை வெல்ல மந்திரபஞ்சாட்சரமும் மதியாமல்வரும் பேய்க்குத்திருநீறும் திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணிநோய்க்குத் தேசிகனருள்நோக்கமும் இருத்தலின் நமக்கென்னை குறையுளதென்றனர். தெண்டலென்பது பிறருண்ணுங் காற் கண்ணிமையானது பார்த்திருந்து அவர்களாலிரக்கத்தாலோ மிகுதியாலோ

வைக்கப்படு மன்னமாதியை உண்ணலென்ப. இதனைச்சோம்பரைத் தெண்டிற்றின்போரென இகழ்ந்து கூறுதலைக்கொண்டுணர்க.

நேமங்கணிட்டைகள் வேதங்களாகமநீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ரயோகநிலை
நாமங்கள் சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மின்ர்செய்யும் பூசைகள் சர்ப்பனையே. 44

(இ-ள்.) நேமங்கள் - நித்தியநைமித்திய நியமங்களும், நிட்டைகள் பலதேவர்களையுத்தேசித்துப் பலமுறை தியானம்புரிதலும், வேதாகமங்கள்-வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் ஓதுதலும், நீதிநெறி - தருமசாஸ்திரவொழுக்கமும், ஓமங்கள்-ஓமங்களும், தர்ப்பணம் - தருப்பணங்களும், சந்தி-சந்தியாவந்தனமும், செபம்-பலவகை மந்திரங்களும், யோகம்நிலை - யோகமார்க்கத்தில் நிற்றலும், நாமங்கள்-நாமங்களிட்டும், சந்தனம் - சந்தனமணிந்தும், வெண்ணீறுபூசி-வெள்ளிய பற்பந்தரித்தும், நலமுடனே - நன்மையுடனே, சாமங்கள்தோறும் - ஒவ்வொரு யாமத்திலும், செய்யும் - செய்கின்ற, பூசைகள் - ஆராதனைகள், சர்ப்பனையே - வஞ்சனையேயாகும். எ-று.

(கு-ரை.) வைகறைத்துயிலெழன்முதலிய நியமங்களையும், சூரிய நமஸ்காரம் இஷ்டதேவதாத்தியானமாதியநிஷ்டைகளையும், சுவாத்தியாயபடனம் ஆகமபாராயணந் தருமசாத்திர வொழுக்கங் கணபதியோமம் அக்கினிகாரியம் ரிஷிதேவ பிதிர் தருப்பணங்களையும் சந்திசெப மந்திரயோக நிலைகளையும் மண் முதலியவைகளாலிடு மூர்த்துவபுண்டரமான நாமங்களையும், சந்தனுதிகளா லிடப்படுகின்ற திலதங்களையும் பஸ்மத்தாலாகிய திரிபுண்ட ரேகத்தூளனுதிகளையும் உடையாராய் யாமங்கள்தோறு மின்னோர்செய்யும் சூரிய நாராயணரை பைரவமூர்த்தியாதி தேவபூசைகளெல்லாம் ஆராயுமிடத்தில் பொய்யாகுமேயன்றி மெய்யாகாதாதலின் அத்தகைய போலிச்செயலில் மயக்கங்கொண்டு நிற்காமல் நிரதிசயவின்பவீடான திருவடியின்பத்தைத் தரும் சிவஞான செல்வத்தினையளிக்கும் அருணிலையில்நிற்பதே தகுதியென்றனர்.

இனி, மனத்தினைப் புறத்தினில் அலையவிடுத்துச் செய்யும்நேமநிட்டைகள் பயனற்றன என்பதே கருத்தென்பாரும், மனத்தினை யொருவழிப் படுத்தி வேறுசிந்தனை சிறிதுமின்றி மேற்கூறிய வற்றைச்செய்யிற் பயனுண்டாமென்பாரும் உளர். ஞானுசாரமின்றிச் செய்யுங்கிரியையாதிகள் ஆராயுங்கால் சர்ப்பனையே என்பாரும் உளர்.'

நானெனத்தனைப்புத்தி சொன்னாலுங் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப் படிகெட் டுழலுகின் றாயினி யேதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன்றூண்டி லிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தை மீள நினைக்கின் றனையென்ன புத்தியிதே. 45

(இ-ள்.) நான் எத்தனை - நான் எவ்வளவு, புத்திசொன்னாலும் - புத்தியைக்கூறினாலும், கேட்டிலை - கேட்டாயில்லை, என் இப்படி - எனிவ்வாறு, கெட்டு உழலுகின்றாய்-அழிந்துழலுகின்றனை, இனி - இனிமேல், எதுமிலா - யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாத, வானத்தின் - ஆகாயத்திலுள்ள, மீனுக்கு - (மீனெனப்பெயருள்ள) உடுக்கணங்களைப் பிடித்தற்கு, வல்தூண்டில்-பெரிய தூண்டில் முள்ளினை, இட்டவகைபோல்-(மூடன் இட்டவாறுபோல், போனத்தை - (ஆராயுங்கால்) இல்லாததாய்ப்போன உலகசுகத்தை. மீள - திரும்பவும், நினைக்கின்றனை - (வேண்டுமென்று) எண்ணுகின்றனை, இது என்ன புத்தி - இது என்ன அறிவு எ-று.

(கு-ரை.) இருவினைச் செறிவாலுண்டாகும் இன்பதுன்பங்களான சுகதுக்கங்கள் ஆராய்ச்சியிற் பொய்யாகித் திருவடியின்பமொன்றே மெய்யாக விளங்கவும, மாயா போகங்களை யேன் மெய்யாகக் கருதி விழைகின்றனை? விழையாதை என்றனர். இதற்கு ஒருவன்சென்ற விஷயங்களைப்பற்றி மீட்டு மீட்டுமெண்ணி வருந்தல் ஆகாயத்திலுள்ள விண்மீனைப் பிடிக்கவேண்டுமெனக்கருதிப் பூமியிலிருந்தபடி தூணடின்முள்ளைப் போடக்கருதும் அறிவீனத்தினையொக்கும் என்று கூறுக.

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட் டடை வேரற வெட்டி வளங்கள்செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ போகத்தையே 46

(இ-ள்.) அஞ்சு அக்கரம் எனும - பஞ்சாட்சரமென்று சொல்லப்படுகின்ற, கோடாலிகொண்டு - கோடரியைக்கொண்டு, இந்த ஐமபுலன் ஆம்- இந்த ஐம்புலனென்னும், வஞ்சப்புலக்கட்டை - பொய்யறிவானகட்டையை, வேரற - முதலற, வெட்டி - சேதித்து, வளஙகள்செய்து - வளமாகசசெய்து, விஞ்சத்திருத்தி - மிகவுந்திருத்தஞ்செய்து, சதாசிவம் என்கின்ற - சதாசிவமென்னும், வித்தையிட்டு - விதையைநட்டு, புஞ்சக்களை - கூட்டமானகளையை, பறித்தேன் - பறித்து, சிவபோகத்தை - சிவபோகமெனுங் - பயிரை வளர்த்தேன் - வளர்த்தனன். எ-று.

(கு-ரை.) ஐம்புலனுமவஞ்சப்புலக்கட்டையை அஞ்சக்கரமென்னும் கோடாரிகொண்டு வேரறவெட்டி அவைகளின் வாதனைகளை மறத்தலான வளங்களை யமைத்து, சதாசிவமெனும் விதையை நட்டு, தத்துவகூட்டமாகிய களைகளைபறித்து, சிவபோகத்தை வளர்த்தேனென்றனர். இனி, ஒருவனுக்குப் பஞ்சாட்சர செபமிருக்குமானால் ஐம்புலசசேட்டைகள் ஒடுங்கும்; ஒடுங்கினால் மனநிலையுறும; உற்றால் அது சதாசிவத்தியானத்துக்கேதுவாகும்; எதுவாகவே சிவபோகம் விளையும். எனவுங்கூறுப.

தாயாருஞ் சுற்றமும் பெண்டிருங் கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ளீயாரு நானு ரெனப்பகர் வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வ ரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல் லாற்பின்னை யேதுநட் பாமுடலே. 47

(இ-ள்.) தாயாரும் - மாதாவும், சுற்றமும் - பந்துக்களும், பெண்டிரும்-மனைவியரும், கைவிட்டு-கைசோரவிடுத்து, தாழ்ந்திடும் நாள்-பின்னிடைகின்ற காலத்தில், நீயாரு-நீயார், நான் யார்-நான்யார், என பகர்வர்-என்று கூறுவர், அந்த நேரத்தில்-அந்தசமயத்தில், நோயாரும்-வியாதியும், வந்து குடிகொள்வர் - வந்து நிலைபுறும், கொண்டநோயும்-மேற்கொண்ட வியாதியும், ஒரு பாயாரும்-இடைக்குமொருபாயும், நீயும் அல்லால் - நீயுமன்றி, பின்னை ஏது நட்பு ஆம்-வேறு உறவு யாது, உடலே-எனது சரீரமே,எ-று.

(கு-ரை) எனதுடலமே! செல்வாதிகளுடன் நீ பிறர்க்குபயோகமாகும் வண்ணம் உலாவியகாலத்தில், நாங்கள் தாயாரெனவும் நாங்கள் மனைவியரெனவும் உறவாடுவோர் நினக்கு நோயுண்டாகி நீ பாயிற்கிடந் திளித்தே ருயென்றுருகுங்கால், கொண்டநோயும் பாயுமன்றி நினக்கிவர் துணையாகாரென்பதை உலக வனுபவத்தாலறிந் தின்ஞறிடத்து நீ வைத்துள்ள அபிமானத்தை விடுத்துத் திருவருளினை நாடுவாயாக. என்றனர்.

ஆயும்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மருங்கிருமி
தோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலை யோபொருடேட நினைந்தனையே. 48

(இ-ள்.) ஆயும்பொழுது - விசாரிக்குங் காலத்தில், மயிர்க்கால்கள் தோறும் - உரோமத்துவாரங்கள்தோறும், அருங்கிருமி - சிறுபுழுக்கள், தோயும்-படிந்துகிடக்கின்ற, மலக்குட்டை-மலநிறைந்த பள்ளமாகிய, காயத்தை - உடலத்தை, சுட்டுவிட்டால் - தகனஞ்செய்தால், பேயும் நடனமிடும் - பிசாசுங் கூத்தாடுகின்ற, கடம் ஆமென்று - காடாகும் என, பேசுவதை - உலகமுரைப்பதனை, நீயும் அறிந்திலையோ - நீயுங் கேட்டுணர்ந்தாயில்லையோ, பொருள் தேட - (இவ்வுடலைக் காத்தற்கு) செல்வந்தேட, நினைந்தனையே-கருதினையே இஃதென்ன. எ-று.

(கு-ரை.) உரோமத்துவாரங்கள் தோறும் புழுநிறைந்த மலக்குட்டையாகிய இத்தேக நட்டமுற்றபின்னர் சுட்டசுடலைக்களம் பேயுநடமிடுங்-காருமெனப் பேசுவதைக் கேட்டிலையோ? மனமே! இதனை வளர்க்கப் பொருள்தேட நினைந்தனை, இஃதாச்சரியம், இவ்வுடன்மீது வீணாசை யாதை என்று மனதை நோக்கி கூறினர்.

ணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல

சேணுங் கடந்த சிவனடிக் கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே. 49

(இ-ள்.) பூணும்பணிக்குஅல்ல - அணிந்துகொள்ளும் ஆபரணத்துக்கன்று, பொன்னுக்குத்தான்அல்ல-பொன்னைச்சேகரிக்கும் பொருட்டன்று, பூமிதனை காணும்படிக்குஅல்ல - நிலமுடையேனுதலைக் காணுதற்கன்று, மங்கையர்க்குஅல்ல-மடந்தையர்பொருட்டன்று, நல்காட்சிக்குஅல்ல-நல்லகாட்சிக்குஅன்று, சேணும்-ஆகாயத்தையும், கடந்த-நீங்கிநிற்கிற, சிவன் அடிக்குஅல்ல-சிவபெருமானது பாதத்திற்கன்று, என்சிந்தை என்மனம், கெட்டு-அழிந்து, சாணும்வளர்க்க-சாண்வயிற்றைபும் வளர்த்தற்கு, அடியேன்படுந்துயர்-அடியேனடைகின்ற துன்பம், சற்றல்ல - கொஞ்சமன்று.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர் கொங்குநாட்டில் மௌனவிரதத்துடன் சஞ்சரித்த காலத்திற் பசிப்பிணியையடக்க ஒருவன் வீட்டுவாசலிற் சென்றுநின்றனர். நின்றவிவரை வீட்டுக்குடையோன் கள்வனெனை நினைத்துக் கோலாற் புடைத்தனன். புடைத்தபொழுது அடிகள் "சிவ சிவ" என்றனர். இச்செயலினைக்கண்ட எதிர்வீட்டுக்காரன் பெரியோரென மதித்தழைத்துச் சென்று உபசாரத்துடன் உணவளித்தனன். அக்காலத்திற் 'பூணும் பணிக்கல்ல' என்னும் இக்கவியை யடிகளருளிச்செய்தனரென்ப. ஔவையாரும் "மானங்குலங் கல்வி வண்மையறிவுடைமை, தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை-தேனின், கசிவந்தசொல்லியர்மேற் காமுறுதல்பத்தும், பசிவந்திடப் பறந்துபோம்" என்றனர்.

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே. 50

(இ-ள்.) வெட்டாத-ஒன்றனிற் பொறிக்காத, சக்கரம் - யந்திரமும், பேசாத-செபிக்காத, மந்திரம்-மந்திரமும், வேறொருவருக்கு-மற்றொருவருக்கு, எட்டாத புட்பம்-பறிக்கப்படாத புட்பமும், இறையாத தீர்த்தம்-அருக்கியமுதலியவையாக இறைக்காத தீர்த்தமும், முடிந்து இனி கட்டாதலிங்கம்-முடிந்து இனிக்கட்டாதஇலிங்கமும் கருதாதநெஞ்சம்-தியானஞ்செய்யாதமனதும்ஆகி, கருத்தினுள்-நினைவிற்குள், முட்டாத - தவறுதுசெய்யும், பூசையன்றோ - பூசனையன்றோ, குருநாதன் - குருசிரேட்டன், மொழிந்தது-உபதேசித்தது, எ-று.

(கு-ரை) பாகிய பூசைக்கு இடம்பொருளேவன் முதலிய வேண்டியிருத்தலின் துறவறத்தினருக்குக் கட்ட சாத்தியமெனவும், அதனால் திவுளக்கேடு உண்டாதலுண்மையால் துறவினையடைந்த தமக்கந்தரிய மேசிறந்ததெனை ஆசிரியர் உபதேசித்தனரென்பார் 'குருநாதன் மொழிந்ததுவே' என்றார்.

ஏருமுட்டைப்பிட்கி லுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்டை புக்குக் கழலகன் றுய்கனை துக்கமதாய்ப்

பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலழும் பேதையிர் பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டும் வீட்டு மரனுமை மென்றைக்கு மோதுமினே. 51

(இ-ள்.) கருமுட்டைபுக்கு கருப்பமாகிய முட்டையிற்புகுந்து, சுழல்கின்றீர்-பிறந்திறந்து சுழல்பவர்களே, பெருமுட்டுபெட்டவர்போல்- மிக்க தடையை யடைந்தவர்களைப்போல, கனதுக்கமதாய் அழும்-மிகுந்த துன்பமுடையவராக அழுகின்ற, பேதையீர்-அறிவிலிகளே, பேத்துகிறீர்-(இந்தஉடலமழியுமென) கலங்குகின்றீர்கள், எருமுட்டை - எருமுட்டையை, பிட்கின் - உடைத்தால், உதிர்ந்திடும் சிந்துகின்ற, செல்லுக்கு-சிதலுக்கு, எவர் அழுவார்-யாவரழுவர் அழார், ஒருமுட்டும் வீட்டும்-ஒருவகைக்குறையையும் வராமற்செய்கின்ற, அரன் நாமம் - சிவபெருமானது திருநாமத்தை, என்றைக்கும் - எந்நாளிலும், ஓதுமின் - துதியுங்கள், எ-று.

(கு-ரை.) எருமுட்டையை உடைத்தால் விழுஞ்செல்லுக் கெவருமழாமையையொப்ப, இத்தேக நீக்கத்துக்காகவும் வருந்துவதிற் பயனில்லை; அரனுமமொன்றே பயன் தரத்தக்கது; ஆதலினதனையே யுரைக்கவுலகீர் விரும்புதிர் விரும்புதிரேல் நற்கதியுறுதிர் என்றனர்.

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநின் மாயை யுருவெளித் தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப் பழங்கதை யாய்க்கன வாய்மெல்லப் போனதுவே. 52

(இ-ள்.) செந்தீ ஐயா-செவ்வியதீயினையேந்திய ஐயனே! நின் மாயை யுருவெளி தோற்றம் - நினது மாயையான உருவெளித் தோற்றமானது, அகிலத்துள்ளே-உலகத்தினுள்ளே, மையாடு கண்ணியும்-மையணிந்தகண்களையுடைய மனைவியும், மைந்தரும்-புதல்வரும், வாழ்வும்-வாழ்க்கையும், மனையும்-வீடும்என, மெய்ஆய் இருந்தது - உண்மையாக இருந்தது, நாள் செல நாள்செல-காலம் போகப்போக, வெட்ட வெறும்பொய்ஆய்-முற்றிலும் பொய்யாய், பழங்கதையாய் - பழையகதைபோல்வதாய், கனவாய் - சொப்பனமாய், மெல்ல - மெல்லென, போனது-கழிந்தது, எ-று.

(கு-ரை.) செவ்வியதீயினைக் கையிலேந்திய ஐயனே! மனைவியும் மைந்தரும் வாழ்வும் வீடுமாதியவனைத்தும் தேவரீரது மாயா லீலையால் பொய்த்தோற்றமா யுள்ளதெனத் திருவருளா லுணர்ந்தேன்; ஆதலினினித் திருவடிப் பேறொன்றே நித்தியமானதென வறிந்தேன் என்றனர். இனி உலகத்தைப் பரீட்சியாமல் வெளிநாட்டத்துடன் வாழ்ந்தநாளில் அனைத்தும் உண்மைப் பொருளெனத் தோன்றினவெனவும், முறையே தத்துவ சோதனை செய்தகாலத்தில் அவரவர்கள் கன்மத்துக்கேற்ப இறைவன் மாயையினின்று காரியப்படுத்திவைத்த பதார்த்தங்களாக விளங்குதலும் அவையிடத்திருந்த பற்றொழிந்தவுடன் அவைநீட்டு முண்மைப்பொருளாகத் தோன்றாத லிலையாதலின் 'மெல்லப்போனதுவே' என்றனர் என்றுங் கூறுக.

ஆயாய் பலகலை யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயா கினுமுண்மை யைத்தெரிந் தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்த தோளியர் காமவி காரத்தில் விழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய் விழிக்கின் றனைமன மேயென்ன பித்துனக்கே. 53

(இ-ள்.) மனமே-எனதுநெஞ்சே, ஆயாய் பலகலை-பலநூல்களையும் ஆராயுந்திறமில்லாய், ஆய்ந்திடும்-நூல்களை யாராய்கின்ற, தூய-பரிசுத்தமான, அருந்தவர்பால்-அரியதவத்தினரிடத்தில், போயாகிலும் - சென்றாலும், உண்மை தெரிந்தாய் இல்லை - உண்மையை யறிந்தாயில்லை, பூதலத்தில்-உலகத்தில், வேய் ஆர்ந்த தோளியர்-மூங்கிலனைய தோள்களையுடையமங்கையரின், காமவிகாரத்தில்-இச்சையாகியவிகாரத்தில், வீழ்ந்து அழுந்தி-விழுந்துமுழுகி, பேயாய்-பிசாசுபோலாகி, விழிக்கின்றனை - விழித்து நிற்கின்றனை, என்னபித்து உனக்கு-என்னபைத்தியம் உனக்கு. எ-று.

(கு-ரை.) உண்மை நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றலும் கேட்டலுமாகிய இவை யுடையராயிற் றெளிதலு நிட்டைகூடுதலுமாகிய இவை யெளிதிற் கிட்டுமாதலின் முன்னிரண்டனைக் குறித்தனர். உண்மை நூலுணர்ந்தாரை யுற்றேகேட்க வேண்டுமென்பார் 'போயாகிலும்' என்றனர். பெண்வலைப்பட்டார்க்கு நூலாராய்ச்சி கிட்டாதென்பார் 'என்பித்து' என்றனர். உண்மையென்றது ஆன்மதரிசன சிவதரிசனங்களை எனவுணர்க. இனி, பொதுவிலக்கணங்கூறுவது வேதம், சிறப்பிலக்கணங் கூறுவது ஆகமம் ஆதலின் ஆகமங்களை யாராய்ந்திலை 'யென்பார் உண்மையைத் தெரிந்தாயில்லை' என்றனர். "ஆரண நூற்பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம்" என்பது சிவஞானசித்தியார். என்றும் கற்றலுங்கேட்டலும் வேண்டுமென்பார் 'ஆயாய்' என்றும், போயாகிலும் என்றவும்மை அவர் வாராமையைச் சுட்டுகின்றதென்றுங் கூறுப.

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே. 54

(இ-ள்.) அடியார் உறவும்-சிவபத்தர்களின் நேசமும், அரன்பூசை நேசமும்-சிவபூசையில் விருப்பமும், அன்பும் அன்றி - பத்தியும் அல்லாமல், படிமீதில்-இவ்வுலகத்தில், வேறு பயன் உளதோ-வேறு பிரயோசனமுளதோ, பங்கயன்-பிரமன், வகுத்த-படைத்த, குடியான சுற்றமும்-ஒரு குடும்பத்திற்பிறந்த உறவும், தாரமும் - மனைவியும், வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், குயக்கலங்கள - மட்பாத்திரங்கள், தடியால் அடியுண்ட - தடியடிபட்ட, வாறு ஒக்கும் - தன்மையை ஒக்கும், என்று-என, இனம் சார்ந்திலர்-இனத்தினையடையாது துறவுற்று நின்றனர், எ-று.

(கு-ரை.) மனிதனாகப் பிறந்த ஒருவன் கட்டாயமாக அடையவேண்டியது அடியாருறவையும் அரன்பூசை நேசத்தையும் அன்பையுமாம். இவையல்லாதனவற்றாற் பயனின்றென்றனர். அடியரிடத்தும் பூசையிலும் அன்பிலுமே இறைவன் விளங்குதலினவைகளைக் கூறினர்.

ஆங்கா ரப் பொக்கசங் கோபக் களஞ்சிய மாணவத்தா
னீங்கா வரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவி லாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே. 55

(இ-ள்.) ஆங்காரம்-நானென்பது இருக்கிற, பொக்கசம்-பண்டாரம், கோபம்-கோபமென்பதிருக்கிற, களஞ்சியம்-பண்டசாலை, ஆணவம்தான்-ஆணவமானது, நீங்கா விடாமலிருக்கிற, அரண்மனை-அரண்மனை, பொய்வைத்த-பொய்யை வைத்திருக்கிற, கூடம்-கூடம், விண்-வானத்தில், நீடிவளர் - உயர்ந்து வளர்ந்த, தேங்கு ஆர்-நிறைவுபொருந்திய, பெருமதில் - உயர்ந்த மதிலினையுடைய, காம விலாசம் - காமவிலாசம் ஆகிய, இத்தேகம் - இவ்வுடலம், கந்தல் - பலதுவாரங்களை யுடைமையில் கந்தலேயாம், பாங்காய் - முறையாய், உனை பணிந்து-உனைவணங்கி, எப்படி-எவ்வாறு, ஞானம் பலிப்பது - ஞானசித்திபெறுவது, எ-று.

(கு-ரை.) இறைவனே! இத்தேகமானது ஆங்காரங் கோபம் ஆணவம் பொய் காமம் இவைகளுக் கிருப்பிடமுமான கந்தலாதலா லிதனில் வாழ்ந்து கொண்டு உன்னை வணங்கி யுன்னுலளிக்கப்படு ஞானசித்தியை எவ்வாறடைவது என்றனர். இவ்வாறன்றி உடலையே விளித் துரைத்தன ரென்பாருமுளர். "பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே" என்பதற்கு நீ பக்குவமாக இருக்க உன்னை வணங்கி உணவு முதலியவைகளா லுபசரித்தால் எப்படி ஞானம் கைகூடுவது என்ப.

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டிய நாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மி யழுநன்மை வேண்டுமென்றே. 56

(இ-ள்.) ஒழியா - நீங்காத, பிறவி எடுத்து - சனனமெடுத்து, ஏங்கி ஏங்கி - ஏக்கமுற்று, உழன்ற - கீழுமேலுமாகச்சுழன்ற, நெஞ்சே-நெஞ்சமே, அழியாப்பதவிக்கு - அழிவில்லாத வீட்டுலக மடைதற்கு, ஔடதம்-மருந்து, கேட்டி-கேட்பாயாக, அநாதியனை-என்றுமுள்ளவனை, மழுமான் கரத்தனை-மழுவுமானுமேந்திய கரங்களையுடையானை, மால் விடையானை-பெருமாள் மாட்டை யுடையவனை, மனத்தில் உன்னி - நெஞ்சினினைத்து, விழியால் புனல் சிந்தி-கண்களிலானந்தக்கண்ணீர் ஒழுகவிடுத்து நன்மை வேண்டும் என்று, விம்மி அழு அடியேன் - கருதிய நன்மையைத் தரல்வேண்டும் எனத் துதிப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை) அழியாப்பதவியை விழைந்தார் அழியாதானையே வேண்டு தல் வேண்டுதலின் அனாதியனை எ-ம் கண்ணீர்கம்பலையாதிகளுடன் யாசித்தார்க்கே அதுகிட்டுமாதலின் விம்மியழு எ-ம் விம்மி யழவே வேண்டுமென்பதனை "மெய்தானரும்பி" விம்மியழுதாற் பெறலாமே யென்பதனானுமறிக. அனாதியானவ னிவனென விளக்குவான் மழுமான்கரத்தனை மால் விடையானை என்றனர்.

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரங்கா
யாக்குவ ராரத ருந்துவ ராரது போலுடம்பு
தீக்கிரை யாவதல் லாலேதுக் காமிதைச் செப்புமினே 57

(இ-ள்.) நாய்க்கு ஒரு சூலும் - நாய்க்கு முயற்சியுடன் வளர்க்கவேண்டிய கருப்பமும், அதற்கு ஒரு மருத்துவம்-அப்படி கருப்பமுண்டாக்குதற்கு ஒரு வைத்தியமும், நாட்டில் உண்டோ-உலகத்தில் உளதோ, பேய்க்கு - பிசாசினுக்கு, ஒருஞானம் - ஒப்பற்றஞானம், பிடிபடுமோ - மனதிற்பதியுமோ, பெருங்காஞ்சிரங்காய் - பெரிய எட்டிக்காயை, ஆக்குவர் ஆர்-சமைப்பவர்கள் யாவர், அது அருந்துவர் ஆர் - அதனைத் தின்னுபவர்கள் யார், அதுபோல்-அதனைப்போல, உடம்பு-இச்சரீரம், தீக்கு இரை ஆவது அல்லால் - நெருப்புக்கு உணவு ஆதலன்றி, ஏதுக்கு ஆம் - வேறெதற்கு ஆகும், இதை - இதனை, செப்புமின் - உரையுங்கள், எ-று.

(கு-ரை) இச்செய்யுளை பத்திரகிரியார்க்குத் தேகத்தினிழிவைச் செவியறிவுறுத்த அடிகள்கூறினரென்ப நாய்க்குக்கருவுண்டாக எவருமவைத்தியஞ்செய்ய முன்வராவாறு பேயனையானுக்கு மெவரு ஞானமுணர்த்தார் பயனின்மைகருதி என்றனர் உணவுக்குதவாத எட்டிக்காயைச்சமைப்பாருந் தின்னுவாரும் இல்லாவண்ணம் பிரயோசனமற்றவுடலை விரும்புவாரும் அதனாலின்ப நுகருவாரும் அறிஞரிலெவரு மிலரென்க என்றனர் நாய்க்குண்டான சூலைக்கவனித்து மருத்துவஞ் செய்வாரில்லாமைபோல் பேய்போலுழலுஞ் சமுசாரிகளுக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்வாரு மெவருமிலரெனவும் பயனற்ற எட்டியையொப்ப இவ்வுடலமும் தீக்கிரையாகி ஒரு பயனுமில்லா தொழியுமெனவுங் கூறினரெனினுமாம்

கச்சிற் கிடக்குங் கனதனத் திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித் திருக்கின்ற வேழைநெஞ் சேயிம வான்பயந்த
பச்சைப் பசுங்கொடி யுண்ணா முலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக் கிடமன மேயொரு காலுந் தவறிலையே. 58

(இ-ள்.) கச்சில்கிடக்கும்-கச்சுக்குள் கிடக்கும், கனதனத்தில்-பெருத்தகொங்கைகளில், கடைக்கண்கள்பட்டு-கட்கடைபொருந்தி, இச்சித்து இருக்கின்ற-அதனையே விரும்பியிருக்கின்ற, ஏழைநெஞ்சே-வீரமற்ற நெஞ்சமே, இமவான் பயந்த-மலையரசன்பெற்ற, பசைப்பசுங்கொடி-பச்சை

நிறமும் பசுமையுமமைந்த கொடிபோல்பவளாகிய, உண்ணாமுலை பங்கர் - அந்தகுசாம்பிகையையொருபுறத்திலுடையவரான சிவபெருமானது, பாதத்தில்-திருவடிகளில், தச்சுக்கிட மனமே - பொருந்திக்கிட நெஞ்சமே, ஒருகாலும்-ஒருகாலத்திலும், தவறில்லை-தவறுதல் உண்டாகாது, எ-று.

(கு-ரை.) கொடியிடை மடவியர் கொங்கைக்குடங்களில் அடுகளிறனைய ஆண்மக்கள் சிக்குண்டு கிடத்தல் இயல்பாதலின் தனத்தில் இச்சித்திருக்கின்ற வேழை நெஞ்சே எ-ம். திருவடிஞானமே சிவகதிக்கேதுவாதலில் தைச்சுக்கிட எ-ம். அருளிச்செய்தனர் திருவடியடைதலே சிவகதியென்பதனை திருவடியே சிவமாவது தேரிற்றிருவடியே சிவலோகஞ் சித்திக்கிற், திருவடியே செல்கதியது செப்பிலற்றிருவடியே தஞ்சமுட்டெளிவார்க்கே என்னுந் திருமந்திரத்தாலுணர்க.

மானார் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனாகி யென்னைக் குடியேற்றிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுநற்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணானா லிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே. 59

(இ-ள்.) மானார் விழியை-மான்போலும் பார்வையினையுடைய மாதரின் கண்களை, கடந்துஏறிவந்தனன் - தப்பி (உயர்ந்ததுறவறமென்னும் மேட்டிலேறி வந்துளேன்) வாழ்குருவும்-இறைவன் திருவடிநீழலில் வாழ்கின்ற ஞானாசாரியனும், கோன்ஆகி-எனக்கு ஆசிரியனாகி, என்னை அடியேனை, குடிஏற்றிகொண்டனன்-திருவடிநிழலிற் குடியேறச்செய்தனன், குற்றம் இல்லை-தோடமில்லை, போனாலும்-இவ்வுடலழிந்துபோனாலும், பேறு இனியான் அடைவது-திருவடிப்பேற்றையே யிருந்தாலும், நற்பேறு-அழியாதிருந்தாலுமடைவது நல்ல திருவடிப்பேற்றையே, இதுபொய்அன்று-இஃதுண்மையே, ஆனாலும்-ஆகிலும், இந்த உடம்போடு - இந்த தேகத்துடன், இருப்பது அருவருப்பு - இருப்பது வெறுப்புக்கிடமேயாகும். எ-று.

(கு-ரை.) மிகுந்த துன்பத்துக்கிடமான மாதர்கண் வலையினின்று தப்பி சத்குரு கடாட்சம் அடைந்து திருவருள் வீட்டில் குடியிருத்தலால் முத்திபெறுவது திண்ணம் ஆகிலும் இவ்வுடலுடனிருப்பது மாத்திரம் அருவருப்புக் கிடமென்றனர்.

ற்றா கிலுந்தன்னைத் தானறி யாய்தனை யாய்ந்தவரை
ற்றா கிலுமுரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானதில்லை
ற்றாய் குருவைப் பணியாய் பரத்தையர் பாலிற்சென்றெஞ்
பற்றாய் மடநெஞ்ச மேயுனைப்போலில்லை பித்தனுமே. 60

(இ-ள்.) சற்றுஆகிலும்-சிறிதேனும், தனைத்தான் அறியாய் - உனது தன்மையை நீ உணர்ந்திலை, தன்னை ஆய்ந்தவரை-தன்னை விசாரித்துணர்ந்தோரை, உற்றாகிலும்-அடைந்தாயினும், உரைக்கபொருந்தாய்-அவர்க

ஞுரைக்ககேளாய், உனக்கு ஆன-உனக்குரியதான, நிலைபற்றாய் - நிலையை யடையாய், குருவைபணியாய் - ஆசாரியனை வணங்காய், பரத்தையர்பா லிற்சென்று வேசையரிடஞ்சென்று, என்பெற்றாய் - யாதுபெற்றனை, மட நெஞ்சமே - அறியாமையினையுடைய மனமே, உனைப்போல் - உன்னைப் போல், பித்தனும் இல்லை-பைத்தியக்காரனும் இல்லை. எ-று.

(கு-ரை) ஆன்மாவாகிய தன்னை அரனுடைமையெனவும் நித்தியனென வும் சதசத்தெனவும் அறிதலே தன்னைத்தானறிதலாம். மேற்கூறியவண் ணம் தன்னையுணர்ந்து தலைவனையடைந்த வாசிரியர்களாதனையாய்ந்தவ ராவார். திருவருளைப்பற்றிக் கிடத்தலே உனக்கானநிலையாம். இவைகளை யெல்லா முக்கியமாக அடைதற்குவேண்டியது ஆசிரியவழிபாடேயாகும்.

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையும் மூத்தையறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயர் பொன்னெனவே
யொளியிட்ட தாண்டுள்ளே யிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத் தேனினி மேலொன்றும் வேண்டிலனே.

(இ-ள்.) உளியிட்டகல்லையும்-உளியினால் வேலைசெய்யப்பட்ட கல்லி னையும், ஒப்பிட்ட சாந்தையும் - உறுப்புக்களை நிரம்ப வமைத்த சுண்ணச் சிலையையும், ஊத்தைஅற-களிம்புநீங்க, புளியிட்ட செம்பையும் - புளியிட் டுத்துலக்கிய செம்பையும், போற்றுகிலேன் - வணங்கேன், உயர்பொன் எனவே-மாற்றுயர்ந்த பொன்னைப்போலவே, ஒளியிட்ட-பிரகாசிக்கின்ற, தாள்இரண்டு-உபயபாதங்களையும், உள்ளே இருத்துவது நெஞ்சினின்பதி யவைப்பது, உண்மை என்று-உண்மையென, வெளிஇட்டு-பிறரறியச்செ ய்து, அடைத்துவைத்தேன் - இருதயகுகைக்குள் அவ்வடிமலர்களைப் பத் திரப்படுத்தி வைத்தனன், இனிமேல் - இதன்பின்னர், ஒன்றும் வேண்டி லன்-ஒன்றையும் விரும்புவனல்லேன். எ-று.

(கு-ரை.) இதற்கு வெளிமுகத்திற் கற்சிலையினையும் சாந்துருவத்தி னையும் பொற்சிலையினையும் தாம்பரச்சிலையினையும் தரிசிக்குங்கால் தரிசிப் பார்க்கவை தத்தம் சிவவடிவாக விளங்குவதை யன்றித் தெய்வவடிவமா கச் சிந்தித்தற்குப் பக்குவமில்லேனாகலின் அப்பாவனையில் அபசாரப்ப டாது உண்முகத்திற் சிவபெருமான்றிருவடிகளைத் தியானித்துய்வேனெ ன்றனர் எ-ம். விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப் பாவியாது தெய்வங்களை விக்கிரகங்களாகத் தியானித்தல் இழுக்காகும் அது அதிதீவிர பக்கு முடையார்க்கே விளங்குமாகலானும் பக்குவம் விளையாதவழி, மனத் யானத்திலேயே திருத்தியடையவேண்டியதாகலினாலும் இனிமேல் ஒ றும் வேண்டிலனே என்றனர் எ-ம். இங்ஙனம்பொருள் கொள்ளாது சில ஆசிரியர் விக்கிரகாராதனையை மறுத்துக்கூறினர் என்பர் எ-ம் இங்ஙனம் கூறுவோர் தாளிரண்டு எனத் திருவடியைக் குறித்த உண்மையே உணரா தாராவர் எ-ம் தாள் உருவத்திற்கன்றி அருவத்திற்கின்றென்பதையாவரு மறிவர் தான்என்பதற்குவேறுபொருள் கூறிஇடர்ப்படுவாருமுளரென்றும்,

கூறுவர் சிலர். இவையுள் விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப் பாவியாது தெய்வத்தை விக்கிரகமாகப் பார்க்கவேண்டுமாதலினாலும் என்ற வசனம் அன்னா யாராய்ந்துணரத்தக்க நுண்ணியதோ ரரியவிடமேயாகும்.

வேறுசிலர் அடிகள் உளியிட்ட கல்லையும் ஒப்பிட்ட சாந்தையும் ஊத்தை யறப்புளியிட்ட செம்பையும் துதித்து வணங்கேன், உயர்ந்தபொன்னை யொப் பப் பிரகாசிக்கின்ற பிங்கலை இடகலை என்ற இரண்டு சரங்களையும் உள்ளே அடக்குவது புறத்திற் செல்லாது உள்ளே யடக்குநெறி உண்மைநெறி என்று வெளியிட்டு அவ்விரண்டு கலைகளையும் வெளிவிடாது பத்திரப்படுத்தி வைத் தேன் என யோகநூலார் கூறுவர் என்பர்.

பின்னும் இவர் மானதபூசைகைவந்தவராகையால்உளியிட்டகல்முதலிய வற்றைப் போற்றுகிலேன் என்றார் என்றுங் கூறுவர். ஒவ்வொருவருந் தத்தங் கொள்கைக் கிணங்கப் பொருள் கொள்ளுமாறு சொற்றொடரமைத்து யாப்பு றுத்த ஆசிரியர்திறமும் ஆராய்ச்சிக்காரர் திறமும் வியக்கத்தக்கனவேயாகும். ஆசிரியர் வெண்காட்டடிகளின் றிருவாக்கான விச்செய்யுள் அவரவர் தகுதிக் கிணங்கப் பொருள் தரத்ததாகவே விளங்குகின்றது. ஒருவர் கொள்கையை யொருவர் மறுத்துக் கூறினும் ஆசிரிய வசனத்தினை அனைவரு மங்கீகரித்தே நிற்கின்றனர்.

ஆசிரியரை நோக்கிச் சில கிரியாகாண்டிகள் "நீர் சைவத் துறவினராக விளங்கியும், கணபதிசங்கராதிகளி னுருவங்களை வணங்கஆலயமுதலிய இடங்களுக்கு வாராமல் ஒரே இடத்திலிருந்து கண்மூடிக்கொள்ளுதல் தகுதியோ" என்று கேட்டனரென்றும், அங்ஙனங் கேட்டோரைச் சுட்டியே இக்கவி யடிகளருளிச்செய்ததெனவும், இக்கவியில் போற்றுகிலேனென்ற சொல் லினை விஞக்குறிப்பாகக்கொண்டு எடுத்தலோசையாற் கூறிப் போற்றுமலா இருக்கின்றேன், போற்றிக்கொண்டே யிருக்கின்றேன் என்பார். "பொன் னெனவே ஒளியிட்ட தாளிரண்டுள்ளே யிருத்துவதுண்மை என்றனர்" என் றுங் கூறுப.

பட்டினத்தடிகள் மானதபூசை கைவந்தவராதலால் பகிர்ப்பூசையை வெ றுத்தனரென்பார், பகிர்ப்பூசை செய்வோரெல்லாம் நாடோறும் மானதபூசை யுடையராகவே இருக்கின்றாரென்பதனை மறந்தாரேயாவர். உளியிட்ட கல் முதலியவைகளை மூடர்களே போற்றுவர் சிவசமஸ்காரம் பெற்ற பின்னரே அறிஞர் விக்கிரகங்களை வணங்குவர். மதிற்புறங்களிலும் கோபுரங்களிலும் காணப்படும் கற்சிலைகளை எவரும்வணங்காதிருத்தல் எதனாலெனவும், ஆலயங் களிற் பிரதிட்டிக்கப்பட்டுள்ள கற்சிலைகளைக் கண்டவுடன் வணங்குவது எத னாலென்பதனையும் ஊன்றி ஆராய்வார் நன்குணர்வர். ஆசிரியர் விக்கிரகாரா தனை மறுத்திலரெனவும், உடன்பட்டவரேயாவரெனவும், விக்கிரகாராதனை யின் செயலைச் சிவபூசை முதலியவைகளை தீட்சாக்கிரமங்களுடன் அறிந் தனு ஷ்டிப்பவர்க ளறிவார்கள். விக்கிரகங்கள் முன்னிலைச் சுட்டென்பதனையுஞ் சமஸ்காரத்தால் வணங்க யோக்கியதை யுற்றனவென்பதனையும் உணர்ந்தவர் கள் விக்கிரகாராதனையை மறுத்திலரென வறிவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயாருக்குத்

தகனக்கிரியை செய்கையிற் பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிங்களாவங்கமெலாநொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதேபரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்திலேந்திக்கனகமுலைதந்தாளை
யெப்பிறப்பிற்காண்பேனினி. 1

(இ-ள்.) ஐயிரண்டு திங்கள் ஆ - பத்துமாதங்கள் ஐயோவென்னுமாறு சுமந்து, அங்கம் எல்லாம்-கான்முதற்றலையளவுள்ள உறுப்புக்களனைத்தும், நொந்துபெற்று-வருத்தமடைந்து பிரசவித்து, பையல் என்றபோதே - ஆண் குழந்தையென அருகிலுள்ளார் கூறக்கேட்டவுடனே, பரிந்து-விரும்பி, எடுத்து-கைதனிலெடுத்து, செய்ய-செவ்விய, இருகைப்புறத்தில்-இரண்டு கையினிடத்திற்றூங்கி, கனகமுலை தந்தாளை - பொன்னணிபூண்ட ஸ்தனங்களிலுள்ள பாலினை யுண்ணுமாறளித்த வன்னையை, இனி எப்பிறப்பில் காண்பேன் - இனி எந்தப் பிறப்பிற் காணப்போகின்றேன் (காணேன் என்பது கருத்து) எ - று.

(கு-ரை.) அன்னையானவள் தான் பெறுதற்கு மிக்க கவலையுண்டாகி இளைப்புற்றுக் கிடக்குங் காலத்தில் பிறந்தது ஆண்மகவு என்று சொல்லக் கேட்டால் இளைப்புக் களைப்புகளை ஒருபொருட்டாக மதியாது விரைந்தெழுந்து குழந்தையை யெடுத்துப் பாலூட்டுவது உலகவழக்கமாதலையிங்கு விளக்கி யவ்வாறு தம்மையுஞ்செய்த வன்னை யிறந்ததற்காக இரங்கி 'எப்பிறப்பிற் காண்பேனினி' என்றனர். பெண் குழந்தையினிடத்து அன்னையருக் கவ்வளவன்பிராதென்பது இதனால் விளங்குகின்றது. ஒருமுறை யொருவனுக் கன்னையாக நின்றவள் மற்றொரு பிறப்பில் அன்னையாவாளென்னு நியதி யின்மையா லெப்பிறப்பிற் காண்பேனினி என்றனர்.

முந்தித்தவங்கிடந்துமுன்னூறுநாளளவு
மந்திபகலாச்சிவனையாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்றதாயார்தமக்கோ
வெரியத்தழன்மூட்டுவேன். 2

(இ-ள்.) முந்தி தவம் கிடந்து - (சந்தானம் வேண்டுமென) முன்னே தவஞ்செய்து, முன்னூறுநாள் அளவும்-கருப்பதிந்த நாள்முதல் முன்னூறு நாள் வரையும், அந்தி பகலாய் - இரவிலும் பகலிலும் ஆக, சிவனை ஆதரித்து-சிவ

பெருமானைப் பிரார்த்தித்து, நொந்தி சரிய - வயிறுமுன்றள்ள, சுமந்து - என்னைச்சுமந்து, பெற்ற-பிரசவித்த, தாயார் தனக்கோ-அன்னைக்கோ, எரிய - பற்றியெரியும் வண்ணம், தழல் மூட்டுவேன்-தீயைப்பற்றவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளை அடிகள் தமதன்னையிறந்துபோனவுடன் அவருடலைச் சுற்றத்தார் சுமந்து சுடலைக்குக் கொண்டுவருதலைக் கண்டு அவர்களைக் கல்லாலெறிந்து துரத்தித் தாமே சவத்தினை யெடுத்துச் சென்று சுடலை சேர்த்து தகனஞ்செய்யத் தொடங்கிய பொழுதுரைத்ததென்ப.

வட்டிலிலுந்தொட்டிலிலும்மார்மேலுந்தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும்வைத்தென்னைக்காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக்காப்பாற்றிச்சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத்தீமூட்டுவேன். 3

(இ-ள்.) வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் - துணியாலுண்டாக்கப்படுகின்ற ஏணையினும் மரமுதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தொட்டிலிலும், மார்மேலும்-தனதுமார்பத்தும், தோள்மேலும்-புயத்தின்மீதும், கட்டிலிலும் - மஞ்சத்திலும், வைத்து-இருத்தி, என்னை காதலித்து-என்னைவிரும்பி, முட்ட-முற்றிலும், சிறகிலிட்டு காப்பாற்றி சீராட்டும் - கக்கத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்பனைத்துஞ் செய்யும், தாய்க்கோ - அன்னைக்கோ, விறகில் இட்டு-கட்டையில்வைத்து, தீ மூட்டுவேன்-தீயைப் பற்றவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) சிறுகுழந்தைகள் அழுகிற சமயத்தி லன்னையா கட்டில் வட்டில் முதலிய பலவிடத்தில் கிடத்தித் தூங்கச்செய்யும் வழக்கத்தினால் "வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலும்' என்றனர்.

நொந்துசுமந்துபெற்றுநோவாமலேந்திமுலை
தந்துவளர்த்தெடுத்துத்தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலேகொண்டென்னைக்காப்பாற்றுந்தாய்தனக்கோ
மெய்யிலேதீமூட்டுவேன். 4

(இ-ள்.) சுமந்து-பத்துமாதம் தாங்கி, நொந்து-வருந்தி, பெற்று-பிரசவித்து, நோவாமல் ஏந்தி - எனக்கு நோவாதவண்ணம் கையிற்றாங்கி, முலை தந்து-பாலூட்டி, வளர்த்து எடுத்து - வளர்த்து உயர்த்தி, தாழாமே-தாழ்ச்சியின்றி, அந்தி பகல்-இரவும்பகலும், கையிலே கொண்டு - கையில்தாங்கி, என்னை-என்றனை, காப்பாற்றும்-வளர்த்த, தாய்தனக்கோ - அன்னைக்கோ, மெய்யிலே-உடலத்தில், தீ மூட்டுவேன் - தீயெரியவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) என்னால் தனக்கெவ்வளவு துன்ப முண்டானாலும் அதனை யொருபொருளாக மதியாதென்னைவளர்த்த என்னருமைத் தாயினுடலையெவ்வாறு தீ மூட்டுவேனென்றார்.

அரிசியோநானிடுவேனாத்தாடனக்கு
வரிசையிட்டுப்பார்த்துமகிழா —லுருசியுள்ள

தேனேயமிர்தமேசெல்வத்திரவியப்பு
மானேயெனவழைத்தவாய்க்கு. 5

(இ-ள்.) ஆத்தாள்தனக்கு-என்னைப்பெற்ற தாய்க்கு, வரிசையிட்டு - வரிசைவைத்து, பார்த்து மகிழாமல்-கண்டுகளிப்புறாமல், (என்னை) உருசியுள்ள தேனே-சுவையுள்ள தேனேயெனவும், அமிர்தமே-அமுதமேயெனவும், செல்வத்திரவிய புமானே - செல்வத்தினையுந் திரவியத்தினையுமுடைய அரசனே, என அழைத்த - என்றுவிளித்த, வாய்க்கு-வாய்க்கு, அரிசியோ - அரிசியையோ, நான் இடுவேன்-நானிடாநிற்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) இனியபல சொற்களா லென்னை யன்புடனழைத்த வென்றுயின் வாயில் யானரிசியையோ அள்ளியிடுவேன்.

அள்ளியிடுவதரிசியோதாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனைவைப்பேனோகூசாமன்—மெள்ள
முகமேன்முகம்வைத்துமுத்தாடியென்றன்
மகனேயெனவழைத்தவாய்க்கு. 6

(இ-ள்.) மெள்ள - மெல்லென, முகம்மேல் - தன்முகத்தின்மீது, முகம் வைத்து - என்முகத்தினைவைத்து, முத்தாடி - முத்தமிட்டு, என்றன்மகனே-எனதுபுதல்வா, என அழைத்த-என்றுவிளித்த, வாய்க்கு-வாய்க்கு, அரிசியோ அள்ளியிடுவது - அரிசையையோ அள்ளிப்போடுவது, (அதுவுமன்றி) கூசாமல் கொள்ளிதனை வைப்பேனோ - கூச்சமின்றிக் கொள்ளியையும் வைப்பேனோ, எ-று.

விருத்தம்.

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையி
லன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே. 7

(இ-ள்.) முன்னை இட்ட தீ - முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு, முப்புரத்தில் - திரிபுரத்தின்கண், (மூண்டெரிந்தது) பின் - அதன் பின்னர், ஐ-வானரருட்சிறந்த அநுமானால், இட்ட தீ-இடப்பட்ட நெருப்பு, தென்னிலங்கையில்-அழகிய இலங்கா நகரத்துள், (மூண்டெரிந்தது) அன்னை-என் மாதா, இட்ட தீ - எனக்கிட்ட நெருப்பு, அடிவயிற்றில் - வயிற்றின் அடியில், (மூண்டெரியாநின்றது) ஆதலின், யானும் இட்ட தீ - நானும் என் னன்னையினுடலி லிட்ட நெருப்பு, மூள்க மூள்க-பற்றுக பற்றுக, எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமானும் அநுமானும் அன்னையுமிட்ட தீ புரதகனத்துக்கேற்பன வாதலினியானிட்ட நெருப்பும் மாதாவின் சரீரமாகிய புரத்தை தகனஞ்செய்க என்றனர்.

வெண்பா.

வேகுதேதீயதனில்வெந்துபொடிசாம்ப
லாகுதேபாவியேனையகோ — மாகக்
குருவிபறவாமல்கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த்தெடுத்தகை.

(இ-ள்.) மாகக்குருவி பறவாமல்-வானிற்பறக்கும் குருவிகள் என்னேரே பறவாவண்ணம், என்னை கோதாட்டி - என்னைப்பாராட்டி, கருதி-இவனால் யானனைத்து முடையேனுவே னெனவெண்ணி, வளர்த்தெடுத்த - எனைவளர்த்த, கை - அத்தங்கள், தீயதனில் - நெருப்பினில், வேகுதே - வேகின்றதே, வெந்து-வெவாநின்று, பொடிசாம்பல்-பொடியான சாம்பலாக, ஆகுதே-ஆகின்றதே, பாவியேன்ஐயகோ-இதனைக்கண்டு மிருக்கின்றேன் ஐயகோ, எ - று.

(கு-ரை) இளங்குழந்தைகளைச் சிலபறவைகளின் சாயைபடியவைத்திருந்தால் அதனாற் சிலநோய்கள் குழந்தைகளுக் குண்டாகுமென்பது மருந்துநூல் வழக்காதலின் அவ்வாறுண்டாகாவண்ணங் கையில்வைத்துக் காத்த வன்னையினுடலம் வெந்து சாம்பராதலைக் காணவும் விதியிருந்ததே என இரங்கினர்.

வெந்தாளோசோணகிரிவித்தகாநின்பத்தில்
வந்தாளோவென்னைமறந்தாளோ — சந்ததமு
முன்னையேநோக்கியுகந்துவரங்கிடந்தென்
றன்னையேயீன்றெடுத்ததாய். 9

(இ-ள்.) சோணகிரிவித்தகா-அருணசலவடிவமாக விளங்கும் ஞானவுருவனே, சந்ததமும்-எப்பொழுதும், உன்னையே நோக்கி - உன்னையே தியானித்து, உகந்து வரங்கிடந்து - மகிழ்வுடன் வரம்வேண்டி, என்றன்னை-என்னை, ஈன்றெடுத்த தாய் - பெற்றவன்னை, வெந்தாளோ-வெந்துபோயினளோ, நின் பதத்தில் - உனதுதிருவடிநிழலில், வந்தாளோ - வந்து சேர்ந்தாளோ, என்னை மறந்தாளோ-என்னை மறந்துவிட்டாளோ-அறிகிலேன், எ-று.

(கு-ரை.) உலகினர் மக்களைப்பெறு மருமை பெருமைகளையுந் தீமதன்னையினரிய தவச்செயலையு நினைந்து வருந்தினரென்க.

வீற்றிருந்தாளன்னைவீதிதனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாளின்றுவெந்துநீறானாள் — பாற்றெளிக்க
எல்லீரும்வாருங்களேதென்றிரங்காம
லெல்லாஞ்சிவமயமேயாம். 10

(இ-ள்.) அன்னை வீற்றிருந்தாள்-தாயானவள் சுகமாகவிருந்தாள், வீதிதனில் இருந்தாள் - வீதியிலு முலாவியிருந்தனள், இன்று வெந்து நீறு ஆனாள்-இத்தினம்வெவுற்றுச் சாம்பலாயினாள், ஏதென்று இரங்காமல்-இஃதென்னை

யென வருந்தாமல், பால் தெளிக்க-பால் தெளித்தற்கு, எல்லீரும் வாருங்கள் - அனைவரும் வாருங்கள், எல்லாம் - அனைத்தும், சிவமயமேயாம் - சிவமயமே யாகும், எ-று.

(கு-ரை.) தோன்றலும் வளர்தலும் அழிதலும் புதிய செயலன்றாதலின் வருந்தாது வெந்துசாம்பரான அன்னைக்கு பால்தெளிக்க வாருங்களென்றனர்.

திருவிடைமருது.

மென்றுவிழுங்கிவிடாய்கழிக்கநீர்தேடல்
என்றுவிடியுமெனக்கென்கோவே—நன்றி
கருதார்புரமூன்றுங்கட்டழலாற்செற்ற
மருதாவுன்சந்நிதிக்கேவந்து. 1

(இ-ள்.) நன்றி கருதார் புரம் மூன்றும்-தம்மையுயர்த்திய நன்றியைநினையாதாரின் முப்புரங்களையும், கட்டழலால் செற்ற-மிகுந்த நெருப்பினால் நீறாக்கிய, மருதா-இடைமருதீசனே, உன் சந்நிதிக்கே வந்து-உனது சந்நிதானத்துக்கே வந்து, மென்று விழுங்கி-உணவை மென்று விழுங்கி, விடாய்கழிக்க-தாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள, நீர் தேடல்-நீரைத்தேடுகின்ற தொழிலானது, எனக்கு என்று விடியும்-எனக்கு எந்நாளிலொழியும், எ-று.

(கு.ரை.) உணவருந்தலு நீர்வேட்டலு நின்றியானத்துக்கு முட்டானவையாதலி னவையெனக்கென்றொழியு மென்றனர்.

ஒற்றி.

கண்டங்கரியதாங்கண்மூன்றுடையதாம்.
அண்டத்தைப்போலவழகியதாந்—தொண்டர்
உடலுருகத்தித்திக்குமோங்குபுகழொற்றிக்
கடலருகேநிற்குங்கரும்பு. 2

(இ-ள்.) ஓங்கு புகழ்-மிக்க புகழினையுடைய, ஒற்றிக் கடல் அருகே நிற்கும் கரும்பு-ஒற்றிமாநகர்க் கடலருகில் விளங்கும் கரும்பானது, கண்டம் கரியது ஆம்-கண்டங் கரியதாகும், கண் மூன்று உடையதாம்-கண்கள் மூன்றையுடையதாகும், அண்டத்தைப்போல அழகியது ஆம்-ஆகாயத்தையொப்ப வழகினையுடையதாகும், தொண்டர்-அடியவர்களின், உடல் உருக தித்திக்கும்-உடலம் உருகாநின்று இனிக்கும், எ - று.

(கு-ரை.) ஒற்றிக்கடலருகிலுள்ள கரும்பு கண்டங்கரியதும் கணுக்கள் மூன்றினை யுடையதும் தொண்டர் உடலுருகத் தித்திப்பதுமாகும் என்றனர் கண்டங்கரியது-கண்டமில்லாதது அல்லது கற்கண்டில்லாதது, கண்-கணு,

ஓடிவிழுந்துசீப்பாயுமொன்பதுவாய்ப்புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்துகொண்டேன்-கடுவருந்துந்
தேவாதிதேவன்றிருவொற்றியூர்த்தெருவிற்
போவாரடியிற்பொடி. 3

(இ-ள்.) ஒடு விழுந்து - கட்டிகளுண்டாகி, சீ பாயும்-சீழொழுகுகின்ற, ஒன்பது வாய் புண்ணுக்கு - நவத்துவாரங்களையுடைய உடலாகிய புண்ணுக்கு, இடு மருந்தை - இடுகின்ற மருந்தினை, யான் அறிந்துகொண்டேன் - நானறிந்துகொண்டேன்; கடு அருந்தும் - விடபானஞ்செய்யும், தேவாதிதேவன் - தேவாதி தேவனது, திருவொற்றியூர்த் தெருவில் - திருவொற்றியூர் வீதியில், போவார் - நடப்பவர்களின், அடியில் பொடி - காலடியிலுள்ள பொடி, எ-று.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூர் வீதியிலுலவுவோரடியிற் பொடியானது ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடலாகிய புண்ணுக்கு மருந்தாக வறிந்தேனென்றனர். அது அத்தலப்பெருமையைச் சுட்டி யென்றுணரவும்.

வாவியெல்லாந்தீர்த்தமணலெல்லாம்வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங்கணநாதர்—பூவுலகில்
ஈதுசிவலோகமென்றென்றேமெய்த்தவத்தோர்
ஓதுந்திருவொற்றியூர். 4

(இ-ள்.) ஈது - இது, பூவுலகிற் சிவலோகம் - பூலோக சிவலோகம், என்று என்று - எனப்பன்முறை கூறி, மெய்த்தவத்தோர் ஓதும் - உண்மைத் தவமுடையாருரைக்கின்ற, திருவொற்றியூர் - திருவொற்றியூரிலுள்ள, வாவி எல்லாம்தீர்த்தம்-தடாகமனைத்துந் தீர்த்தங்கள், மணல் எல்லாம்-மணல் அனைத்தும், வெண்ணீறு - வெள்ளிய விபூதி ; காவனங்கள் எல்லாம் - சோலைகளுநந்தவனங்களு மாதியவனைத்தும், கணநாதர் - சிவகணநாதர்களாகும், எ-று.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூரானது பூலோக சிவலோகம், அதன்கணுள்ள தடாகங்கள் புண்ணிய தீர்த்தங்கள், மணலனைத்தும் விபூதி, சோலைநந்தவனமாதிய சிவகணநாதர் என்றனர்.

திருவாரூர்.

ஆரூரரிங்கிருக்கவவ்வூர்த்திருநாளென்
றூரூர்கடோறுமுழலுவீர்—நேரே
உளக்குறிப்பைநாடாதவூமர்காணீவிர்
விளக்கிருக்கத்தீத்தேடுவீர். 5

(இ-ள்.) ஆரூரர் இங்கு இருக்க-திருவாரூருடையா ரிவ்விடத்திலிருக்க, அவ்வூர் திருநாள் என்று-அந்த ஊரில் திருநாளென்று, ஊர் ஊர்கள்தோறும், ஊர்கள்தோறும் ஊர்கள்தோறும்சென்று, உழலுவீர் - அலைவோரே, நேரே - நேராக, உளக்குறிப்பை-மனக்கருத்தை, நாடாத-ஆராயாத, ஊமர்காள் - மூகர்களே, நீவிர் - நீங்கள், விளக்கு இருக்க - தீபம் இருக்க, தீ தேடுவீர் - நெருப்பைத் தேடுகின்றீர்கள், எ-று.

(கு-ரை.) “நகரின் மேன்மைபெற்றது கமலாலயநகரம் என்ப, ஆதலிற் சிறந்த ஆரூர்நாதனை வணங்குவதைவிடுத்து ஊர்ஊர்தோறு முழலுவதுவிளக்கினைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தீயை நாடுதலையொக்கும் என்றனர்.

எருவாய்க்கிருவிரன்மேலேறுபுழுக்கூண்டெக்
கருவாய்க்கோகண்கலக்கப்பட்டாய்-திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலேசெத்துக்கிடக்கின்றாய்
நீரோடுந்தாரைக்கேநீ. ௬

(இ-ள்.) எருவாய்க்கு - மலத்துவாரத்திற்கு, இருவிரல்மேல் - இருவிரலளவிற்குமேல், ஏறு புழுக்கூட்டெக்கருவாய்க்கோ - உயர்ந்து காணப்படுகின்ற இருமிக்கூண்டான பிறப்பிடத்திற்கோ, கண் கலக்கப்பட்டாய் - கண்கலக்கமுற்றனை; திருவாரூர் - திருவாரூரில், தேர் ஓடும் வீதியில் - தேரோடுந் தெருவில், செத்துக்கிடக்கின்றாய் - இறந்துகிடக்கின்றனை, நீரோடுந்தாரைக்கே நீ - நீரொழுகுந் துவாரத்துக்காக நீ, எ-று.

(கு-ரை.) மலத்துவாரத்துக் கிருவிரலுயரத்துள்ள கருத்துவாரத்தினை விரும்பித்தெருவிலிறந்து கிடக்கின்றனையெனமடந்தையர் காமத்தாற் கொலையுண்ட வொருவனைச் சுட்டியுரைத்தனர் என்க.

எத்தனையூரெத்தனைவீடெத்தனைதாய்பெற்றவர்கள்
எத்தனைபேரிட்டழைக்கவேனென்றேன்-நித்தம்
எனக்குக்களையாற்றாயேகம்பாகம்பா
வுனக்குத்திருவிளையாட்டோ.

(இ-ள்.) ஏகம்பா கம்பா - திருவேகாம்பரத்தினையும் கம்பா நதியையும் உடைய பெருமானே! எத்தனையூர்-எத்தனையூர்கள், எத்தனைவீடு - எத்தனை வீடுகள், எத்தனைதாய்-எத்தனை அன்னையர்கள், பெற்றவர்கள் - ஈன்றவர்கள், எத்தனை பேர்இட்டு அழைக்க-எத்தனை பெயர்களை இட்டுவிளிக்க, நித்தம் ஏன் என்றேன்-தினம் ஏனென்று கேட்டேன், (இவ்வாறுசுழலும்) எனக்குக் ஆற்றாய்-அடியேனுக்குண்டாகும் இளைப்பை ஆற்றுவாய், உனக்கு திருவிளையாட்டோ-தேவரீருக்குத் திருவிளையாட்டோ? எ-று.

(கு-ரை.) பிறப்பெடுத்த வூருக்கும் வீட்டிற்கும் அன்னையருக்கும் இட்ட பெயருக்கும் ஏனென்றதற்கும் அளவின்மையினத்தகையபிறவியை யொழித்தருளுவீராக என்றனர்.

கச்சிக்காரோணம்.

அத்திமுதலெறும்பீறானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந்தேசிகா-மெத்தப்
பசிக்குதையாபாவியேன்பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
யிசிக்குதையாகாரோணரே. ௮

(இ-ள்.) அத்திமுதல்-யானைமுதல், எறும்பு ஈறு ஆன-எறும்பு இறுதியாகவுள்ள, உயிர் அத்தனைக்கும்-சீவர்கள் அவ்வளவிற்கும், சித்தம்மகிழ்ந்து-திருவுளமகிழ்ந்து, அளிக்கும் அமுதளிக்கின்ற மேன்மை பொருந்தியவரே. [illegible]

தேசிகா-தேசிகனே, மெத்த-மிகவும், பசிக்குது ஐயா - மிகவும் பசிக்கின்றது ஐயனே, பாவியேன் - பாவியான அடியேனது, பாழ்வயிற்றைப்பற்றி இசிக்குது ஐயா-பாழானவயிற்றைப்பிடித்து இழுக்கின்றது ஐயனே, காரோணரே-திருக்காரோணத்தி லெழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளே, எ-று.

(கு-ரை.) காரோணத்தையனே! அனைத்துயிர்களின் இட்டங்களையளிக்குங்கடவுள் தேவரீராதலின் அடியேனுடைய பசிப்பிணியையொழிக்கவேண்டுகின்றே னென்றனர்.

திருக்காளத்தி.

பொய்யையொழியாய்புலாலைவிடாய்காளத்தி
யையரையெண்ணாயறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமேயொழியாய் திருவெழுத்தைந்தோதாய்
மனமேயுனக்கென்னமாண்பு. 9

(இ-ள்.) மனமே - எனதுமனதே நீ, பொய்யை ஒழியாய் - பொய்பேசுவதை ஒழிக்கின்றாயில்லை, புலாலை விடாய் - ஊனுண்பதை விடுகின்றாயில்லை, காளத்தி ஐயரை எண்ணாய் - திருக்காளத்தி இறைவரை நினைக்கின்றாயில்லை, அறம் செய்யாய் - தருமஞ்செய்கின்றாயில்லை, வெய்ய சினமே ஒழியாய்-கடிய கோபத்தை யொழிக்கின்றாயில்லை, திருவெழுத்து ஐந்து ஓதாய் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதுகின்றாயில்லை, உனக்கு என்ன மாண்பு - உனக்கென்னமாட்சிமையுளது, எ-று.

(கு-ரை.) மனமே பொய்யொழிதலாதிய நற்செய லெவையு மில்லாதபோது நீ மாண்புடையை யல்லை என்றனர்.

திருவிருப்பையூர்.

மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதா வுங்கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
இருப்பையூர்வாழ்சிவனேயின்னமோரன்னை
கருப்பையூர்வாராமற்கா. 10

(இ-ள்.) மாதா உடல் சலித்தாள் - அன்னையுடல் தளர்ந்தனள், வல்வினையேன் கால் சலித்தேன் - வலியவினையினையுடைய யான் கால்சலிப்புற்றேன், வேதாவும் கைசலித்துவிட்டான் - பிரமனுங் கைசலித்துவிடுத்தான், நாதா - நாதனே, இருப்பையூர் வாழ் சிவனே-திருவிருப்பையூரில் வாழுஞ் சிவபெருமானே, இன்னம்-இனிமேலும், ஓர் அன்னை-ஒருதாயின், கருப்பையூர்வாராமல்-கருப்பப்பையாகிய ஊரினில் வராமல், கா-அடியேனைக் காத்தருள், எ-று.

(கு-ரை.) அன்னைமுதலியவனைவருஞ் சலித்தனராதலிற் பிறவிவேண்டேனென்றனர்.

o

திருவையாறு.

மண்ணுந்தணலாறவானும்புகையாற
எண்ணரியதாயுமிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையாறவுமடியேன்காலாறவுங்கண்பார்
ஐயாதிருவையாறு. 11

(இ-ள்.) ஐயா திருவையாறு-என் தந்தையே திருவையாற்றுனே, மண்ணும் தணல் ஆற - பூமியும் நெருப்புத தணியவும, வானும் புகை ஆற - ஆகாயமும் புகையடங்கவும், எண் அரிய தாயும இளைப்பு ஆற - அளவற்ற அன்னையரு மிளைப்பொழியவும், பண்ணும் அயன்கை ஆறவும-படைக்கின்ற பிரமனது கை யாறவும, அடியேன் கால் ஆறவும-அடியேனுடைய கால் ஆறவும், கண்பார் - கருணைக்கண்ணுற் பார்த்தருளுவீராக, எ-று.

(கு-ரை.) யானொருவன்பிறப்பதனால் மண் வான் தாய் அயன் ஆதியருந் துன்புறவேண்டியிருத்தலின், அடியேன்வருத்தத்துடன் மண்ணுதியின் இளைப்புமொழிய கருணைக்கண்ணுற் பாரும் என்றனர்.

திருக்குற்றாலம்

காலன்வருமுன்னேகண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண்கடைவாய்படுமுன்னே— மேல்விழுந்தே
உற்றாரழுமுன்னேயூரார்சுடுமுன்னே
குற்றாலத்தானையேகூறு. 12

(இ-ள்.) காலன் வருமுன்னே - யமன் வருவதற்குமுன், கண் பஞ்சு அடைமுன்னே - கண்கள் பஞ்சடைவதற்குமுன், பால் உண் கடைவாய் படு முன்னே-பாலாகிய வுணவு கடைவாயின் வழி யொழுகுதற்குமுன்னே, மேல் விழுந்து உற்றார் அழுமுன்னே - உடன்மீது விழுந்து உறவினரழுதற்குமுன், ஊரார் சுடுமுன்-ஊரினர் தகனஞ்செய்வதற்குமுன், குற்றாலத்தானையே கூறு-திருக்குற்றாலத்தி லுறைவாரையே துதிப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) மரணமேவதனைக்கு முன்னரே சிவத்தியானஞ்செய்தால நற்கதி பெறலாமென்பது கருத்து.

பொது

சிற்றம்பலமுஞ்சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம்பலந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத்தேடுதேபேதைமடநெஞ்சம்
கறந்திடத்தைநாடுதேகண் 1

(இ-ள்.) சிற்றம்பலமும் சிவனும் அருகு இருக்க - திருச்சிற்றம்பலமும் சிவபெருமானும் அருகில் இருக்க, வெற்றம்பலமும் தேடிவிட்டோம்-வெறுமை

யாகிய அம்பலத்தைத் தேடிக்கொண்டோம், நித்தம் - நாள்தோறும், பேதை மடநெஞ்சம் - அறியாமையினையும் மடமையினையுமுடைய நெஞ்சமானது, பிறந்திடத்தை நாடுவது - பிறந்த தானத்தை நாடுகின்றது, கண்-நயனங்கள், கறந்திடத்தை நாடுது - பால்கறந்த தானத்தை நாடுகின்றது, எ-று.

(கு.ரை.) தோற்றுவாயான நிதம்பத்தினையும் பாலுணவினை யளித்த தனத்தினையுமுறையே மனங்கண்ணு நாடியும்பார்த்து மயங்குதலாற் பிறப்பே யுண்டாகுமாதலி னவைகளை யொழித்தல்வேண்டு மென்றனர்.

தோடவிழும்பூங்கோதைத்தோகையுனைப்போது
தேடினவர்போயவிட்டார்தேறியிரு—நாடிநீ
என்னை நினைத்தாலிடுப்பிலுதைப்பேனுன்
உன்னை நினைத்தாலுதை. 2

(இ-ள்.) தோடு அவிழும் பூங்கோதைத்தோகை - இதழ் விரிந்த மலர் மாலையணிந்த கூந்தலினையு மயிலனைய சாயலினையுமுடைய மாதே, இப்போது உனை தேடினவர் போய்விட்டார் - இந்த சமயத்தி லுனைநாடினவர் போய் விட்டனர், தேறி இரு - மனந்தெளிந்திருந்தி, நீ என்னை நாடி நினைத்தால் - நீ யென்னை நினைத்தனையேல், நான் இடுப்பில் உதைப்பேன்-நானுனதிடையி லுதைப்பேன், உன்னை நினைத்தால் உதை-உன்னை யான் நினைத்தால் நீ யென்னை இடுப்பிலுதைப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுள் அருணைமாநகரிலடிக ளருளிச்செய்ததெனவும், அருணகிரி நாதரி னன்னையைப்பார்த் துரைத்ததெனவும் வழங்குவர். இதன் விவரங்களை யருணகிரிநாதர் புராணத்துட் காண்க.

வாசற்படிகடந்துவாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லையண்ணலே—யாசைதனைப்
பட்டிறந்தகாலமெலாம்போதும்பரமேட்டி
சுட்டிறந்தஞானத்தைச்சொல். 3

(இ-ள்.) வாசற்படி கடந்து வாராத பிச்சைக்கு - தெருவாசற்படியைக் கடந்து கொண்டுவந்திடாத பிச்சைக்கு, ஆசைப்படுவது இங்கில்லை - விருப் பங்கொள்வது இங்கில்லையாகும், அண்ணலே - சுவாமியே! ஆசைதனை பட்டு இறந்த காலம் எல்லாம் போதும்- ஆசையுற்றழிந்த காலமனைத்தும் போதுமா னது, பரமேட்டி - சிவபெருமானே, சுட்டு இறந்த - சுட்டற்ற, ஞானத்தை சொல் - சுட்டிறந்த ஞானத்தை யருள்செய், எ-று.

(கு-ரை.) திரிபுடியில்லாத ஞானம் வேண்டுமென்றனர். திரிபுடியாவது ஒன்றனைச் சுட்டுபவனாகிய ஞாதுருவும், சுட்டப்படு பொருளாகிய ஞேயமும், சுட்டுதற்கேதுவாகிய (மனத்தின் செயலான) ஞானமும் என மூன்றுமென வறிக.

நச்சரவம்பூண்டானை நன்றாய்த்தொழுவதுவும்
இச்சையிலேதானிங்கிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவதுமுண்பதுவும்வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதுந்தானே சுகம். 4

(இ-ள்.) நச்சரவம் பூண்டானை - விடத்தினையுடைய பாம்பினையணிந்த சிவபெருமானை, நன்றாய் தொழுவதுவும்-நன்மைபெற வணங்குவதும், இச்சையிலேதான் அங்கு இருப்பதுவும்-இட்டம்போல இருத்தலும், பிச்சைதனை வாங்குவதும்-பிச்சை யெடுப்பதும், உண்பதுவும் - உண்ணுவதும், திருவாயிலிலே வந்து - ஆலயவாயிலையடைந்து, தூங்குவதும் தானே சுகம் - உறங்குவதுமன்றோ சுகம், எ-று.

(கு-ரை.) பசிக்கிரந்துண்டு பரசிவாலயவாயிலிற் படுத்துறங்குவதே சுகமென்றனர்.

இருக்குமிடந்தேடியென்பசிக்கேயன்னம்
உருக்கமுடன்கொண்டுவந்தாலுண்பேன்—பெருக்க
அழைத்தாலும்போகேனரனேயென்றேகம்
இளைத்தாலும்போகேனினி. 5

(இ-ள்.) அரனே - சிவபெருமானே, இருக்கும் இடம் தேடி - யானிருக்குமிடத்தை யாராய்ந்து, என் பசிக்கு அன்னம்-எனது பசிக்குச் சோற்றை, உருக்கமுடன் கொண்டுவந்தால் உண்பேன் - பரிவுடன் கொண்டுவந்தாற் புசிப்பேன், பெருக்க அழைத்தாலும்-மிகவும் வருந்தி யழைத்தாலும், போகேன்-போகமாட்டேன், இனி என் தேகம் இளைத்தாலும் போகேன் - இனி எனதுடலம் இளைப்படைந்தாலும் போகமாட்டேன், எ-று.

(கு-ரை.) மாதுகரபிச்சையானது விருப்பு வெறுப்புக்களுக் கிடமானதாதலின் அயாசித பிச்சையையே இனியருந்துவேனென்றனர்.

விட்டுவிடப்போகுதுயிர்விட்டவுடனேயுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றார்சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ்சிவனையேத்துங்கள்போற்றுங்கள்
சொன்னேனதுவேசுகம். 6

(இ-ள்.) விட்டுவிடப்போகுது உயிர் - உலகினரே யுங்களுடலைவிட்டுயிர் போகப்போகின்றது, விட்டவுடனே- அங்ஙனம் உயிர் நீங்கியவுடனே, சுற்றத்தார் - உறவினர், உடலை சுட்டுவிடப்போகின்றார் - தேகத்தைத் தகனஞ்செய்துவிடப் போகின்றார்கள், பட்டது பட்டு - என்னபாடு பட்டாயினும், எந்நேரமும் - எப்பொழுதும், சிவனை - சிவபெருமானை, ஏத்துங்கள் போற்றுங்கள் - துதியுங்கள் வணங்குங்கள், அதுவே சுகம் - அவ்வாறு செய்வதே சுகமாகும், சொன்னேன் - உங்களுக்குரைத்தேன், எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடலைவிடுத் துயிர்போவது முயிர்போகியபின்னருறவின ருடலைச் சுட்டுவிடுவது மனுபவசித்தமாதலி னுடலுள்ளபோதே இறைவனைத் தியானித்து நற்கதிபெற விரும்புங்களென வுலகினரைச்சுட்டிக் கூறினர்.

ஆவியொடுகாயமழிந்தாலுமேதினியில்
பாவியென்றுநாமம்படையாதே —மேவியசீர்
வித்தாரமுங்கடம்பும்வேண்டாமட நெஞ்சே
செத்தாரைப்போலேதிரி. 7

(இ-ள்) மடநெஞ்சே - மூடமனமே, ஆவியொடு காயம் அழிந்தாலும் - உயிருடனுடலழிந்தாலும், மேதினியில்-உலகத்தில், பாவி என்று-பாவியென, நாமம் படையாதே-பெயர்படைக்காதே, மேவிய சீர் வித்தாரமும் - பொருந்திய செல்வச் சிறப்பும், கடம்பும் - உலகவுறவும், வேண்டாம் - உனக்குவேண்டாம், செத்தாரைப்போலேதிரி-இறந்தாரை யொப்பாக வுலவுவாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) நீ பாவியென்னும் பெயரைப் படையாமலும் செல்வவித்தாரத்தைக் காட்டாமலும் உலகினரோ டுறவுகொள்ளாமலும் செத்தாரையொப்பத் திரிந்தாற் சிவானுபவசித்தி யெளிதிற் கைகூடிவரு மென்றனர்.

வெட்டவெளியானவெளிக்குந்தெரியாது
கட்டளையுங்கைப்பணமுங்காணுதே-இட்டமுடன்
பற்றென்ருற்பற்ருதுபாவியேனெஞ்சிலவன்
இற்றெனவேவைத்தவினிப்பு. 8

(இ-ள்.) பாவியேன் நெஞ்சில் - பாவியாகிய எனது மனதில், அவன் - அக்கடவுள், இற்று எனவைத்த இனிப்பு-இதுவெனவைத்த இனிமையானது, வெட்ட வெளியான வெளிக்கும் தெரியாது - வெறுவெளியான வெளிக்குந் தெரியாது, கட்டளையும் கைப்பணமும் காணுது - கட்டளையும் கைப்பணமும் காணமாட்டாது, இட்டமுடன் பற்று என்ருல் பற்ருது-பிரியத்துடன் பிடியென்ருலும் பிடியாது, எ-று.

(கு-ரை.) அந்தக் கடவுளளித்த சுகம் எவராலும் எதனுலும் அறிதற்கரிய நுண்ணியதென்பது கருத்து.

பின்முடுகு வெண்பா.

இப்பிறப்பைநம்பியிருப்பரோநெஞ்சகமே
வைப்பிருக்கவாயின்மனையிருக்கச்-சொப்பனம்போலீ
விக்கிப்பற்கிட்டக்கண்மெத்தப்பஞ்சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத்துக்கொட்டக்கண்டு. 9

(இ-ள்.) இப்பிறப்பை நம்பி இருப்பரோ நெஞ்சகமே-இந்த பிறவியை நம்பி இருப்பார்களோ எனது மனமே, வைப்பு இருக்க-க்ஷேமப்பொருளிரு

க்க, வாயில் மனை இருக்க-வாயிலினையுடைய வீடு இருக்க, சொப்பனம்போல்-கனவுபோல், விக்கி-விக்கலெடுத்து, பல்கிட்ட - பல் கிட்டிக்கொள்ள, கண் மெத்த பஞ்சிட்டு - கண் மிகவும் பஞ்சடைந்து, அப்பை கக்கி - கபமொழுக விடுத்து, செத்து-இறந்து, கொட்டக்கொண்டு-சாப்பறையடிக்கப்படுதலைப் பார்த்து, எ-று.

(கு-ரை.) கனவுபோல இறத்தலைக் கண்கூடாகக் கண்டு மிந்தப் பிறவியை யறிவுடையோர் நம்பியிருப்பாரோ இரார் எனறறிக என்றனர்.

மேலுமிருக்கவிரும்பினையேவெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையேசிந்தையே—கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச்சுட்டுவிடக்கண்டு. 10

(இ-ள்.) கால் கைக்கு-காற்குங்கைக்கும், கொட்டையிட்டு - சிறுதிண்டு கள்வைத்து, மெத்தை இட்டு-மெத்தைவிரித்து, குத்திமொத்தப்பட்ட உடல்-குத்தியடித்துப் பிடிக்கப்பட்ட சரீரம், கட்டையிட்டு-கட்டையில் வைத்து, சுட்டுவிடக் கண்டு - தகனஞ்செய்யப்பார்த்தும், சிந்தையே-உள்ளமே, மேலும் இருக்க விரும்பினையே-பின்னரும் இருக்க விரும்பினையே, வெள் விடையோன் - வெள்ளிய இடபத்தினையுடைய சிவபெருமானது, சீலம் அறிந்திலையே-கல்யாண குணங்களை யுணர்ந்திலையே, எ-று.

(கு-ரை.) கால் கைகளுக்குச் சிறுதிண்டிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட வுடலினைச் சுட்டுவிடக்கண்டு மின்னமிருக்கச் சிந்தையே விரும்பாதே. சிவபெருமானது கல்யாண குணங்களை யுணர்ந்தாயிலையே, எ-று.

ஒன்பதுவாய்த்தோற்பைக்கொருநாளைப்போலவே
அன்புவைத்துநெஞ்சேயலைந்தாயே—வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத்திச்சட்டைதட்டிக்கட்டுப்பிட்டுக்
கத்திக்குத்தித்தின்னக்கண்டு. 11

(இ-ள்) வல் கழுக்கள் - வலிய கழுவென்னும் பறவைகள், தத்தித்தத்தி-தடுமாறித் தடுமாறி, செட்டை தட்டிக்கட்டி-இறகைத்தட்டி ஒன்றோடொன்றணைத்து, பிட்டு - பிளந்து, கத்திக் குத்தி - இரைந்து மூக்கினாற்குத்தி தின்னக்கண்டு - தின்னப்பார்த்தும், நெஞ்சே - மனமே, ஒன்பதுவாய்-நவத்துவாரங்களையுடைய, தோல் பைக்கு - தோலாலாகிய உடலெனும் பைக்கு, ஒருநாளைப்போலவே-ஒருநாள்போலவே, அன்பு வைத்து அலைந்தாயே-பக்ஷம் வைத்துத் திரிந்தனையே, எ-று.

(கு-ரை.) வலிய கழுக்கள் குழுமி உடற்றசையைப் பலவிடத்துந் தின்னக்கண்டும் அதன்மீது ஆசைகொண் டலைகின்றனையே நெஞ்சமே என்றனர்.

இன்னம்பிறக்கவிசைவையோநெஞ்சமே
மன்னரிவரென்றிருந்துவாழ்ந்தவரை—முன்னம்
எரிந்தகட்டைமீதிலிணைக்கோவணத்தை
உரிந்துருட்டிப்போட்டதுகண்டு. 12

(இ-ள்.) மன்னர் இவர் என்று இருந்து வாழ்ந்தவரை - அரசரிவரென விருந்து வாழ்ந்தோரை, முன்னம் எரிந்த கட்டைமீதில்-முன்னம் எரிந்த கட்டையின்மீது, இணை கோ வணத்தை உரிந்து - துணையாயிருந்த கோவணத்தையுமுரிந்து, உருட்டிப்போட்டது கண்டு - உருட்டிப்போட்டதைப்பார்த்தும், நெஞ்சமே - எனது மனமே நீ, இன்னம் பிறக்க இசைவையோ - இன்னம் பிறத்தற்கு விரும்புவாயோ, எ-று.

(கு-ரை.) அரச வாழ்வினையுடையாரு மிறத்தலுண்மையி லழிவினையுடைய வுடலுடன் வாழ்வதனை நெஞ்சகமே விரும்புவதிற் பயனில்லை என்றனர்.

முதற்சங்கமுதூட்டுமொய்குழலாராசை
நடுச்சங்கநல்விலங்குபூட்டும்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போததுவூதுமம்மட்டோவிம்மட்டோ
நாம்பூமிவாழ்ந்தநலம். 13

(இ-ள்.) முதல் சங்கு -நாம் பிறந்தவுடன் சங்கானது, அமுது ஊட்டும்-பாலடையாக நின்று பாலை யுண்ணச் செய்யும், நடு சங்கம் - அச்சங்கமானது நம்பிறப்பின் மத்தியில் (அதாவது யௌவனப்பருவத்தில்), மொய் குழலார் ஆசை நல் விலங்கு பூட்டும் - வண்டுபடிந்த கூந்தலினையுடைய இளமாதரின் ஆசையாகிய நல்விலங்கைக் கல்யாண முறையிலூதிப் பூட்டாநிற்கும், கடைச்சங்கம் - மூன்றாமுறையாகிய கடைசியிலூதப்படும் சங்கமானது, ஆம் போதது ஊதும் - இறங்குங்காலத்துக்குரியதாகி ஊதப்படும், (ஆகவே) நாம் பூமியில் வாழ்ந்த நலம் - நாம் உலகில் வாழ்ந்த சுகமானது, அம்மட்டோ இம் மட்டோ - அவ்வளவோ இவ்வளவோ அறிகிலேம், எ-று.

(கு-ரை.) சங்கமுதலிற் பாலூட்டிப் பின் கலியாணமாக்கிப் பின்னிறந்த குறியாக நிற்கின்றதாகவே நாம் வாழ்ந்த வாழ்வென்னே.

எத்தனைநாள்கூடியெடுத்தசரீரமிவை
அத்தனையுமண்டின்பதல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப்பிடித்துமெள்ளக்கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக்குடியிருப்போமே. 14

(இ-ள்.) இவை-இவைகள், எத்தனைநாள் கூடியெடுத்த சரீரம்-எத்தனை நாள் சேர்த்தெடுத்த வுடலம், அத்தனையும் - அவ்வாறெடுத்த வுடலனைத்தும்,

மண்தின்பது அல்லவோ-மண்ணோடு மண்ணாவதன்றோ, வித்தகனார்-சிவபெருமானது, காலைப் பிடித்து மெள்ள - திருவடிகளைப்பற்றி மெல்லென, கங்குல் பகல் அற்றிடத்தே - இரவும்பகலு மற்றவிடத்தில், மேலை குடியிருப்போம் - இனிக் குடியிருப்போம், எ-று

(கு-ரை.) இவ்வுடல மழிவதாதலி னழியாதவிறைவன் திருவடிவீட்டி லிருப்போமென்றனர்.

எச்சிலென்றுசொல் லியிதமகிதம்பேசாதீர்
எச்சிலிருக்குமிடமறியீர்—எச்சிறனை
உய்த்திருந்துபார்த்தாலொருமைவெளிப்படும்பின்
சித்தநிராமயமாமே. 15

(இ-ள்.) எச்சில் என்று சொல்லி - மிச்சிலெனக்கூறி, இதம் அகிதம் பேசாதீர்-வேண்டுதல் வேண்டாமைகளையுரையாதீர், எச்சில் இருக்கும் இடம் அறியீர் - மிச்சில் இருக்குந் தானத்தை யறியமாட்டீர், எச்சில்தனை-மிச்சிலை, உய்த்திருந்து பார்த்தால் - ஆலோசனையுட னிருந்துபார்த்தால், ஒருமை வெளிப்படும் - ஒற்றுமை வெளியாகும், பின்சித்தம் நிராமயம் ஆகும் - பின்னர் மனமானது துக்கமற்றதாகும், எ-று.

(கு-ரை.) வெறுப்புப் பொருள்களும் விருப்புப்பொருள்களும் ஒரேயிடத்தி லுண்டாதலின்வாளாவிருப்புவெறுப்பிற்காலந்தள்ளற்கவென்றனர். எச்சிலென்றது வாய்நீரையர்த்திரமன்று, வெறுப்புப் பொருளையென வுணர்க.

எத்தனைபேர்நட்டகுழியெத்தனைபேர்தொட்டமுலை
எத்தனைபேர்பற்றியிழுத்தவிதழ்— நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும்புவியின்மடமாதரைவிட்
டுய்யடாவுய்யடாவுய். 16

(இ-ள்.) எத்தனை பேர் நட்டகுழி-எத்தனைபேர் நட்டபள்ளம், எத்தனை பேர் தொட்டமுலை - எத்தனைபேர்கள் பிடித்த தனம், எத்தனைபேர் பற்றியிழுத்த இதழ் - எத்தனைபேர் பிடித்து இழுத்த அதரம், நித்தம்நித்தம்-நாள்தோறும், பொய் அடா பேசும் - பொய்யும் அடா தனவுங்கூறும், புவியின் மடமாதரை - உலகிலுள்ள அறியாமையினையுடைய பொருட்பெண்டிரை விட்டு, உய் அடா உய் - கடைத்தேறடா கடைத்தேறு, எ-று.

(கு-ரை.) பொய்ம்மை முயக்கினரான பொருட்பெண்டிரை விடுமின் என அடிகள் அறத்தாறொழுகுவா னுலகினரை நோக்கி யுரைத்ததிதுவென்க.

இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணிநெஞ்சே
ஒருத்தருக்குந்தீங்கினையுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்றுநாமிருப்பநாய்நரிகள்பேய்கழுகு
தம்மதென்றுதாமிருக்குந்தான். 17

(இ - ள்.) நெஞ்சே - மனமே, இருப்பதுபொய் போவதுமெய்-இவ்வுடலுடனே இவ்வுலகிலிருப்பதுபொய் இறந்துபோவதுமெய், என்று எண்ணி - எனநினைந்து, ஒருத்தருக்கும்-எவருக்கும், தீங்கினை-கெடுதியை, உன்னாதே-நினையாதே, பருத்ததொந்திநம்மதென்று நாமிருப்ப - பெருத்தவயிற்றினையுடைய இவ்வுடலினை நம்மதென்று நாம் இருக்க, நாய்நரிகள் பேய்கழுகு-நாயும் நரியும் பேயுங்கழுகும், தம்மதென்று தாமிருக்கும்-தமது என அவைகளிருக்கும், எ-று.

(கு-ரை.) நாம் நம்மதென விருக்குமுடலினை நாய்நரியாதிய தம்மதென விருத்தலிலதனை நம்பற்க.

எத்தொழிலைச்செய்தாலுமேதவத்தைப்பட்டாலும்
முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே - வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடியிருகைவீசிவந்தாலும்
தாதிமனநீர்க்குடத்தேதான். 18

(இ-ள்.) எததொழிலைச்செய்தாலும்-எந்தத்தொழிலைச் செய்யினும், ஏது அவத்தைப்பட்டாலும் - என்னவுபத்திரவமுற்றாலும், முத்தர்மனம் - முத்தான்மாக்களினுள்ளம், மோனத்தே இருக்கும் - மௌனநிலையிலேயே இராநிற்கும், (எதுபோலும் என்னில்,) வித்தகமாய் - சாதுரியமாய், காதிவிளையாடி இருகைவீசிவந்தாலும் - அசைந்து விளையாடிக்கொண்டு இரண்டுகைகளை வீசிக்கொண்டு வந்தாலும், தாதிமனம்-வெள்ளாட்டி யுள்ளம், நீர்க்குடத்தேதான்-தண்ணீர்க்குடத்திலேதான் எனவறிக, எ - று.

(கு-ரை.) வெள்ளாட்டி வேறு வேலைசெய்து கையசைத்துச் செல்லினுந் தலையின்மீது வைத்த தண்ணீர்குடத்திலேயே சிந்தைசெலுத்திச் செல்லுமாறு முத்தர்களும் மோனநிலையிலேயே எத்தொழிலைச் செய்தாலு நிற்பரெனவறிக.

மாலைப்பொழுதினறுமஞ்சளரைத்தேகுளித்து
வேலையினுக்கிட்டுவிழித்திருந்து - சூலாகிப்
பெற்றாள்வளர்த்தாள்பெயரிட்டாள்பெற்றபிள்ளை
பித்தானாலென்செய்வாள்பின். 19

(இ-ள்.) மாலைப்பொழுதில் - மாலைக்காலத்தில், நறுமஞ்சள் அரைத்துக் குளித்து - நல்லமஞ்சளையரைத்துக்குளித்து, வேலையினுக்கிட்டு - வேலைகளை விடுத்து, விழித்து இருந்து - தூங்காமலிருந்து, சூல் ஆகி - கருப்பமுடையவளாகி, பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள்-பெற்று வளர்த்துப்பெயரிட்டாள், பெற்றபிள்ளை - அங்ஙனந்தான்பெற்றபிள்ளை, பித்தானால்-பைத்தியங்கொண்டவனானால், என்செய்வாள் பின் - பின்னர் யாது செய்வாள், எ-று.

(கு-ரை.) அன்னையின் நினைவிற்கேற்ப மைந்தனில்லாவிடிலவள் என் செய்வாள், அதுபோல நமதெண்ணப்படி நிறைவேறாதவிவ்வுலக வாழ்வினி லாசை கொள்ளாது விடுதலே நலம் என்றனர்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்துநவநிதியந்தேடி
நலனொன்றுமறியாதநாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவர்பிளந்தமரத்துளையிற் காலுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனையசைத்துவிட்டகுரங்கதனைப்போல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழலகப்பட்டீரே. 20

(இ-ள்.) நா பிளக்க பொய் உரைத்து-நாவுபிளவுறும்வண்ணம் பொய் பேசி, நவநிதியம் தேடி - புதிதாகத் திரவியம் சம்பாதித்து நலன் ஒன்றுமறியாத - நன்மையென்பது யாதொன்றையும் உணராத, நாரியரைக் கூடி-பெண்களை மணந்து, பூ பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போல-பூமிவெடிக்க அதனின்றும் வெளிப்படுகின்ற புற்றீசலையொப்ப, புலபுலெனக் கலகலென-புலபுல கலகலவென்று, புதல்வர்களை-பிள்ளைகளை, பெறுவீர் பெறுவீர்கள், காப்பதற்கும் வகையறியீர்-அவைகளைக்காப்பாற்றவும் வழியறியமாட்டீர்கள், கைவிடவுமாட்டீர்-கைவிடவுமாட்டீர்கள், கவர்பிளந்த மரத்துளையில்-இருபிளவாகப்பிளந்த மரத்தின்துளையில், கால் நுழைத்துக்கொண்டு - காலைநுழையவிட்டுக்கொண்டு, ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல - ஆப்பையசைத்தெடுத்த குரங்கினையொப்ப, அகப்பட்டீர் - அகப்பட்டுக்கொண்டீர், கிடந்துழல அகப்பட்டீர் - கிடந்துழலுமாறு அகப்பட்டுக்கொண்டீர்கள், எ-று.

(கு-ரை.) அறிவின்றிச் சமுசாரத்திலகப்பட்டுச் சுழலுவதினாற் பயனில்லை யென்றனர்

வேறு.

வடிவந்தானும்வாலிபம்மகளுந்தாயும்மாமியும்
படிகொண்டாருமூரிலேபழிகொண்டாடனீதியோ
குடிவந்தானுமேழையோகுயவன்றானுங்கூழையோ
நடுநின்றானும்வீணனோநகரஞ்சூறையானதே. 21

(இ-ள்.) வடிவந்தானும் வாலிபம் - உருவமுமிளமை, மகளும் தாயும் மாமியும்-மகளும் தாயும் மாமியாரும், படிகொண்டு ஆரும் ஊரிலே - தங்கி வாழுமூரினில், பழிகொண்டு ஆடல் நீதியோ - பழியைக்கொண்டு கூறுதல் நியாயமோ, குடிவந்தானும் - குடியிருக்கவந்தவனும், ஏழையோ-ஏழையாயுள்ளவனோ, குயவன்தானும் கூழையோ-குயவனும் வன்மையில்லாதவனோ, நடுநின்றானும் வீணனோ - நடுவேநிற்பவனும் வீணனாவனோ, நகரஞ்சூறையானதே, ஊருஞ்சூறையானது இஃதென்னை, எ-று.

(கு-ரை.) உடலையாக்கிய பிரமனாகிய குயவனாகிய பிரமனும் நடுநின்றானாகிய யமனும் குடியிருந்தவனான சீவனும் முறையே கூழையும் வீணனும் ஏழையுமல்லர், அங்ஙன்மாகவும் உடலமாகிய நகரஞ்சூறைபோயது இதற்காக வருந்துவதிற் பயனென்னை.

மண்ணுமுருகுமரமுருகுமாயையுருகுமாலுருகும்
பெண்ணுமுருகுமாணுருகும்பேதாபேதவகையுருகும்
அண்ணலுருகுமிடத்தமர்ந்தவாத்தாளுருகுமரவணையான்
எண்ணியுருகுங்குருநாதனென்பாலுரைத்தவோர்மொழியே.

(இ-ள்.) குருநாதன் - எனது குருசிரேட்டன், என்பால் உரைத்த ஓர் மொழி - எனக்குபதேசித்த ஒருமொழியை, எண்ணி - நினைந்து, மண்ணும் உருகும் - பூமியும் உருகாநிற்கும், மரமும் உருகும் - மரமும் உருகாநிற்கும், மாயையுருகும் - மாயையுமுருகாநிற்கும், மாலுருகும் - மாயாமோகமும் உருகாநிற்கும், பெண்ணும் உருகும் ஆணுருகும் - பெண்ணுமாணு முருகாநிற்கும், பேதாபேத வகையுருகும் - பேதாபேத வகைகளு முருகாநிற்கும், அண்ணல் உருகும் இடத்து அமர்ந்த ஆத்தாளுருகும் - சிவபெருமானுமுருகுவர் அவரிடப்பாகத்துறையு முலகமாதாவான உமாதேவியு முருகாநிற்பர், அரவணையான் எண்ணி உருகும் - அரவணையானான நாராயணனு நினைந்துருகா நிற்பன், எ - று.

(கு-ரை.) குருநாதனுரைத்த ஒருமொழியி னருமையைவியந்தபடி. "ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்குமந்த, வொருமொழியே மலமொழிக்கும்" எ-ம், "மன்னவென்னை யோர்வார்த்தை யுட்படுத்து" எ-ம் வருவனவற்றாலுணர்க.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பலும்

பதவுரையும்

*முதல்வன் முறையீடும்.

கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.

(பதவுரை.) கன்னிவனம் - மீனாட்சிதேவி கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து அரசுபுரிந்ததலமாகிய மதுரையம் பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கும், நாதா கடவுளே

மூலமறியேன்முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர்நாடநடுக்குதடா.

(ப-ரை.) மூலம் - வினையின் தோற்றத்தினை, அறியேன் - தெரிந்துகொண்டேனில்லை; முடியுமுடிவு - அவ்வினைமுடிவாதலை, அறியேன்-தெரிந்திலேன்; ஞாலத்துள்-உலகில், பட்ட-உண்டாகிய, துயர்-துன்பம், நாட-என்னைச்சேர, நடுக்குதடா - அனுபவமாகவருகிறது. (1)

அறியாமைபாமலத்தாலறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிறியாவினைப்பயனாற்பித்துப்பிடித்தனடா.

(ப-ரை.) அறியாமை மலத்தால் - ஆணவவினையினால், அறிவு முதல் கெட்டனடா - அறிவுமுதலாகச் சொல்லப்பட்டயாவற்றினாலுங்கலங்கினேன், பிரியாவினைப்பயனால்-பிராரத்துவவினையின் காரியத்தால், பித்துப்பிடித்தனடா-பைத்தியத்திற்கட்டுப்பட்டேன். (2)

தனுவாதியநான்குந்தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்திவலையிலகப்பட்டனடா.

(ப-ரை.) தனுவாதியநான்கும் - தனு கரண புவன போகம் நான்கும், தானாய்-அவைகளின்மயமாய், மயங்கினன்-கலங்கினேன்; மனுவாதிசத்தி-நீதியாகியதிரோதைசத்தியின், வலையில்-மறைவெனும் வலையில், அகப்பட்டேன் - சிக்கிக்கொண்டேன், (3)

---

* இக்கண்ணிகளில் வரும் அரியவிஷயங்கள் பெரும்பாலும் முன்னமுள்ள விருத்தப்பாக்களில் வந்திருந்தலினாலும், அவ்வரிய விஷயங்களைப் பிரமாணவாயிலாக ஆங்காங்கே நன்குவிளக்கியிருத்தலினாலும், மீண்டும் விசேஷங்க ளெழுதாமல் அத்தியாவசியமான விஷயங்கள பதவுரையுள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாமாயையென்னும்வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந்தாதுகலங்கிறண்டா.

(ப-ரை.) மாமாயை என்னும் - வியாபகமான அசுத்தமாயையென்னும், வனத்தில்-காட்டினிடத்தே, அலைகிறன் - அலைகின்றனன்; தாமாயுலகனைத்தும்-அம்மாயையேயாய் உலகமுழுவதும், தாதுகலங்கிறன்-மனஞ்சஞ்சலமுறுகின்றனன். (4)

(கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.)

மண்ணாசைப்பட்டேனைமண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசைபோகேனென்குதே.

(ப-ரை.) மண்ணாசைப்பட்டேனை-உலகில் ஆசைவைத்த என்னை, மண்ணுண்டுபோட்டது-அவ்வுலகே என்னைவிழுங்கிவிட்டது; பொன்னாசை - திரவியதனிடத்து வைத்தவிருப்பமும், பெண்ணாசை-மாதரிடத்து வைத்தவிருப்பமும, போகேனென்குது-நீங்குதலில்லை. (5)

மக்கள்சுற்றத்தாசைமறக்கேனென்குதே
திக்கரசாமாசையந்தீரேனென்குதே.

(ப-ரை.) மக்கள்சுற்றத்தாசை-புத்திரன் உறவினர் (முதலியோர்) பற்று, மறக்கேனென்குது-நீங்கக்கூடவில்லை; திக்கரசாமாசையந்து-எட்டுத்திசைகளையும் கட்டியாளவேண்டுமென்னும் விருப்பமானது, தீரேனென்குது-விட்டுப்பிரிதலில்லை. (6)

வித்தைகற்குமாசையதுவிட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசைசிதையேனென்குதே.

(ப-ரை.) வித்தைகற்குமாசையது - (உலக) கல்வியில் பழகும்பற்று, விட்டொழியேனென்குது-நீங்குமாறில்லை; சித்துகற்குமாசை-(அஷ்டமா) சித்தியினைத்தெரிந்துகொள்ளும்பற்று, சிதையேனென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (7)

மந்திரத்திலாசைமறக்கேனென்குதே
சுந்தரத்திலாசைதுறக்கேனென்குதே.

(ப-ரை.) மந்திரத்திலாசை - மந்திரங் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிறபற்று, மறக்கேனென்குது - மறந்துபோவதில்லை; சுந்தரத்திலாசை - சௌந்தரியமாக விருக்கவேண்டுமென்கிறவிருப்பம, துறக்கேனென்குது - நீங்குவதில்லை. (8)

கட்டுவர்க்கத்தாசைகழலேனென்குதே
செட்டுதனிலாசைசிதையேனென்குதே.

(ப-ரை.) கட்டுவர்க்கத்தாசை - (உயர்ந்த) வஸ்திர முதலியவற்றிலுண்டானபற்று, கழலேனென்குது-நீங்குவதில்லை; செட்டுதனிலாசை - திரவியம சேர்த்துவைக்கவேண்டுமென்னும்பற்று, சிதையேனென்குது-ஒழிந்துபோனதில்லை. (9)

மாற்றுஞ்சலவைமறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னந்தூரேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மாற்றுஞ் சலவை - அடிக்கடி உடுத்திக்கொள்ளுதற்கேற்ற சுத்தமான வஸ்திரங்களை, மறக்கேனேயென்குது-மறந்துவிடுதில்லை; சோற்றுக்குழியுமின்னம்-சாப்பிடும வயிறு இன்னம், தூரேனேயென்குது-நிறம்புவதில்லை. (10)

(கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.)

ஐந்துபுலனுமடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந்தேறேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) ஐந்துபுலனும் சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களும், அடங்கேனேயென்குது - சேஷ்டை யொடுங்கின பாடில்லை, சிந்தைதவிக்கிறதும - மனச்சஞ்சலமும், தேறேனேயென்குது-நிவிர்த்தியாயினதில்லை, (11)

காமக்குரோதம்கடக்கேனேயென்குதே
நாமேபரசென்றுநாடோறுமெண்ணுதே.

(ப-ரை.) காமக்குரோதம் - காமமும் கோபமும், கடக்கேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை; நாமேபரசென்று-எல்லாரைவிட நாமேபெரியனென்று, நாடோறுமெண்ணுது-பிரதிதினம் நினைக்கின்றது. (12)

அச்சமாங்காரமடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங்கழலேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) அச்சம் ஆங்காரம - அதைரியமும இறுமாப்பும், அடங்கேனேயென்குது-அடங்குவதில்லை; கைச்சுமின்னுமானம்-யாவற்றையும் வெறுக்கும் அபிமானம், கழலேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (13)

நீர்க்குமிழியாமுடலைநித்யமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசையழியேனேயென்குதே.

(ப-ரை) நீர்க்குமிழியாமுடலை - நீரிலுண்டாகும் மொக்குளையொத்ததேகத்தை, நித்தியமாயெண்ணுது-என்றைக்குமுள்ளதாக நினைக்கிறது; ஆர்க்குமுயராசை-அனுபவிக்குமிகுந்த அவா, அழியேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (14)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரேகட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமாயிருப்போமென்றெண்ணுதே.

(ப-ரை.) கண்ணுக்குக் கண்ணெதிரே - நித்தியமும்தனக்கு முன்னே, கட்டையில்வேகக்கண்டும்-சுடுகாட்டில் எரியப்பார்த்தும, எண்ணுந்திரமாய் - எக்காலமும், இருப்போமென்றெண்ணுது-வாழ்ந்திருப்போமென்கிறது. (15)

அநித்தியத்தைநித்தியமென்றாதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தன்னைமறக்கேனென்குதே.

(ப-ரை.) அநித்தியத்தை நித்தியமென்று - அழியத்தக்கதை என்றுமுள்ளதென்று, ஆதரவாயெண்ணுது-பற்றாக நினைக்கின்றது; தனித்திருக்கேனென்குது - நிட்டைகூடத் தனித்திருப்பதில்லை; தன்னைமறக்கேனென்குது - மனதையொருமைப்படுத்துவதில்லை. (16)

நரகக்குழியுமின்னுநான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்குலைக்கெடுப்பேனென்குதே.

(ப-ரை.) நரகக்குழியும் - நரகக்குழியும் இன்னும் நான்புசிப்பேனென்குது-இன்னும்நான் எடுத்துவிழுங்கிவிடுவேனென்கிறது; உரகப்படத்தல்குல்-பாம்பின்படத்தினையொத்த (மாதர்) நிதம்பமானது, உனைக்கெடுப்பேனென்குது-மயக்குகின்றது. (17)

குரும்பைமுலையுக்குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமென்றனாவியுண்பேனென்குதே.

(ப-ரை.) குரும்பைமுலையும் - (மாதரது) தென்னங்குரும்பினையொத்த தனமானது, குடிகெடுப்பேனென்குது-(தனவசமாக்கிக்) குடும்பத்தினைக் கெடுத்துவிடுவேனென்கிறது; அரும்புவிழியும்-(அம்மாதர்கள்) நீலமலரினையொத்தகண்கள், ஆவியுண்பேனென்குது-உயிரையுண்டிடுவேனென்கிறது. ()

மாதருருக்கொண்டுமறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங்கரக்காயுருகிறண்டா.

(ப-ரை.) மறலி - இயமனானவன், மாதருருக்கொண்டு - பெண்களவடிவினையெடுத்து, வஞ்சமெண்ணுது-மோசஞ்செய்கின்றான்; ஆதரவுமற்று-(அதனால்) யாதொரு உதவியுமின்றி, அரக்காயுருகிறண்டா - தீயிலிட்ட அரக்கினையொத்து உருகிப்போகின்றேன். (19)

கந்தனையீன்றருளுங்கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்திலுநானேறிப்படருவண்டா.

(கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.)

(ப-ரை.) கந்தனையீன்றருளும் - முருகக்கடவுளைப் பெற்றெடுத்த, கன்னிவனநாதா-மதுரைசசொக்கலிங்கப் பெருமானே, எந்தவிதத்தினுல்-எந்தவுபாயத்தால், ஏறிப்படருவண்டா - உனது திருவடியினை யடைந்துய்வேன்

புல்லாகிப்பூடாய்ப்புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க்கழிந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) புல்லாகி - புல்லாகியும், பூடாய் - பூண்டாகியும், புலர்ந்தநாள்-வாடியகாலம், போதாதோ-; கல்லாய்-கல்லாகியும, மரமாய்-விருட்சமாகியும், கழிந்தநாள்-ஒழிந்தகாலம், போதாதே-போதாதோ. (21)

கீரியாய்க்கிடமாய்க்கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய்நின்றநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) கிரியாய் - கிரிப்பிள்ளையாகியும், கிடமாய் - புழுவாகியும் கெட்டநாள்-அறிவுகுறைந்திருந்தகாலம், போதாதோ-; நீரியாய்-நீர்வாழ்வன வாயும்,ஊர்வனவாய்-நகருகின்ற பாம்புமுதலியவைகளாயும்,நின்றநாள்போதா தோ-வாழ்ந்தகாலம்போதாதோ. (22)

பூதமொடுதேவருமாய்ப்போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய்வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) பூதமொடு - பூதங்களுடனே, தேவருமாய்-தெய்வலோகத்தர்க ளாய், போனநாள் - பிறந்துவாழ்ந்தகாலம், போதாதோ-; வேதனைசெய்தானவ ராய் - துன்பத்தினை விளைக்கின்ற அசுரர்களாய், வீழ்ந்தநாள் போதாதோ - அலைந்தகாலம் போதாதோ. (23)

அன்னைவயிற்றிலழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்துமரித்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) அன்னைவயிற்றில் - தாயினுடையகர்ப்பத்தில், அழிந்தநாள் போதாதோ-வெளிப்படாமலே அழிந்தகாலம்போதாதோ; மன்னவனாய் வாழ்ந்து-அரசனாகவிருந்து, மரித்தநாள் போதாதோ-இறந்தகாலம்போதாதோ. ()

தாயாகித்தாரமாய்த்தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச்சென்றநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) தாயாகி - (நான்ஒருவருக்கு) அன்னையாகியும், தாரமாய் - (நானொருவருக்கு) மனைவியாகியும்,தாழ்ந்தநாள்-தாழ்வையடைந்தகாலம், போ தாதோ-; சேயாய்-(நானொருவனுக்குக்) குழந்தையாய்,புருடனுமாய்-(நானொரு வருக்கு) நாயகனாய், சென்றநாள்போதாதோ-காலங்கழித்தது போதாதோ. ()

நோயுண்ணவேமெலிந்துநொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப்பிறந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) நோயுண்ணவேமெலிந்து - பற்பலநோய்களின் உபத்திரவ த்தால் மெலிவுற்று, நொந்தநாள்-துன்பமடைந்தகாலமும், பேயுண்ணப்பே யாய்-அறியாமையுடையபேயாகி,பிறந்தநாள-உதித்தகாலம், போதாதோ. (26)

ஊனவுடல்கூன்குருடாயுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்புசிப்பிலிளைத்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) ஊனவுடல் கூன்குருடாய் - மாமிசதேகத்தில் கூனும் குருடாயும், உற்றநாள-இறந்தகாலமும், ஈனப்புசிப்பில் அற்பபோசனத்தால், இளைத்தநாள்-இளைத்துப்போனகாலம், போதாதோ—. (27)

பட்டகளையும்பரதவிப்பும்போதாதோ
கெட்டநாள்கெட்டேனென்றுகேளாததும்போதாதோ

(ப-ரை.) பட்டகளையும் - அடிக்கடிசென்மத்தானேர்ந்த இளைப்பும், பரதவிப்பும் - பரதவிப்பும், கெட்டநாள் கெட்டேனென்று - வீணாகக்கழிந்த காலம் போக, கேளாதும் - இனியேனும் பிறர் சொல்லைக் கேளாதிருப்பது, போதாதோ. (28)

நில்லாமைக்கேயழுதுநின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பாரமெடுத்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) நில்லாமைக்கேயழுது - தேகமுதலிய நிலையாமைக்குவிளைந்த, நின்றநாள் - இருந்தநாளும், எல்லாருமென்பாரம் - (சென்னனங்கடோறும் என் தாய்மார்கள் என்னை) சுமந்தபளுவை, எடுத்தநாள் - எடுக்கும்படிச்செய்தகாலம், போதாதோ. (29)

காமன்கணையாற்கடைபட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தாலிடியுண்டல்போதாதோ.

(ப-ரை.) காமன்கணையால் - மன்மதனுடைய அம்பினால், கடைபட்டல் - கடைபட்டும், ஏமன்கரத்தால் - காலனுடைய கரங்களினால், இடியுண்டல் - அடிக்கடி யிடிக்கப்பட்டதும், போதாதோ. (30)

நான்முகன்பட்டோலைநறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமித்தேக்குண்டல்போதாதோ.

(ப-ரை.) நான்முகன் பட்டோலை - பிரமன்விதி ஏட்டினை, நறுக்குண்டல் - (அடிக்கடி) கிழித்தும், தேன்துளபத்தானேமி - தேன் நிரம்பும் துளசியினையுடைய விஷ்ணுவின் ஆக்ஞையில், தேக்குண்டல் படைக்கப்பட்டதும் போதாதோ. (31)

உருத்திரனூர்சங்காரத்துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலைவாவென்றழைத்தையிலை. (கண்ணி)

(ப-ரை.) உருத்திரனூர் சங்காரத்துற்றநாள் - உருத்திரனால் படைக்கப்பட்ட காலம் போதாதோ - வருத்தமறிந்தையிலை - என்கஷ்டத்தினைத்தெரிந்தாயில்லை, வாவென்றழைத்தையிலை - என்னைச்சமீபத்தும்வரச்செய்தாயில்லை. (32)

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலைபின்னாகக்கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலையென்னைன்றுகேட்டையிலை.

(ப-ரை.) பிறப்பைத் தவிர்த்தையிலை - எனதுபிறப்பினை யொழித்தாயில்லை, பின்னாகக்கொண்டையிலை - பின்பு அடிமையாகக் கொண்டதுமில்லை இறப்பைத் தவிர்த்தையிலை - மரணத்தினை யொழித்தாயில்லை, என்னைன்று கேட்டையிலை - என்னைவிசாரித்ததுமில்லை. (33)

பாசமரித்தையிலைபரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை
பூசியநீற்றைப்புனையென்றளித்தையிலை.

(ப-ரை.) பாசமெரித்தையிலே - என்பந்தத்தினை இல்லாமற் செய்தாயில்லை, பரதவிப்பைத் தீர்த்தையிலே - என்கஷ்டத்தினை நீக்கினாயில்லை, பூசிய நீற்றை - தரிக்கத்தகுந்த விபூதியினை, புனையென்று அளித்தையிலே - தரிக்கும்படி கொடுத்தாயில்லை. (34)

அடிமையென்றுசொன்னையிலையக்கமணிதந்தையிலை
விடுமூலகம்போக்கியுன்றன்வேடமளித்தையிலே.

(ப-ரை.) அடிமையென்று சொன்னையிலே - என்னை உனக்குத் தொண்டனென்று ஏற்றுக்கொண்டாயில்லை, அக்குமணி தந்தையிலே - உருத்திராட்சமளித்தாயில்லை, விடுமூலகம் போக்கி - நீங்குவதற்கேதுவாகிய பிரபஞ்சத்தினின்றும் நீக்கி, உன்றன் வேடமளிதையிலே-சாரூபம் தந்தாயில்லை. (35)

உன்னிலழைத்தையிலேபொன்றாக்கிக்கொண்டையிலே.
நின்னடியார்கூட்டத்தினீயழைத்துவைத்தையிலே.

(ப-ரை.) உன்னிலழைத்தையிலே - சாரூபந்தந்தாயில்லை, ஒன்றாக்கிக் கொண்டையிலே - சாயுச்சியம் கொடுத்தாயில்லை, நின்னடியார் கூட்டத்தில் - சிவனடியார் சங்கத்தில், நீயழைத்துவைத்தையிலே-கூப்பிடடுச்சேர்த்தாயில்லை.

ஓங்குபரத்துளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியானெமக்கென்றுரைத்தையிலே.

(ப-ரை.) ஓங்குபரத்துள் - ஓங்கியசிவத்துள், ஒளித்த-கலந்த, அடியார்க்கடியான் - அடிமைக்கடிமை, ஈங்கோரடியானெமக்கு - இவனும் நமது அடிமை, என்றுரைத்தையிலே - என்றுசொனனாயில்லை. (37)

நாமந்தரித்தையிலேநானொழியநின்றையிலே
சேமவருளிலெனைச்சிந்தித்தழைத்தையிலே.

(ப-ரை.) நாமந்தரிதையிலே - சிவனடியானென்று சொன்னாயில்லை, நானொழியநின்றையிலே - ஆங்காரதனை நீக்கினாயில்லை, சேமவருளிலேனை-திருவருளிலென்னைச்சேர, சிந்தித்தழைத்தையிலே - எண்ணிக்கூப்பிட்டாயில்லை.

முத்தியளித்தையிலேமோனங்கொடுத்தையிலே
சித்தியளித்தையிலேசீராட்டிக்கொண்டையிலே.

(ப-ரை.) முத்தியளித்தையிலே - மோட்சம்கொடுத்தாயில்லை, மோனங்கொடுத்தையிலே - சும்மாயிருக்கவைத்தாயில்லை, சித்தியளிதையிலே-அருட்சித்திதந்தாயில்லை, சீராட்டிக்கொண்டையிலே-பாராட்டினாயில்லை. (39)

தவிர்ப்பைத்தவிர்த்தையிலேதானாக்கிக்கொண்டையிலே
அவிப்பரியதீயானென்னைசதவிர்த்தையிலே.

(ப-ரை.) தவிாப்பைத் தவிாத்தையிலே - பரிதவிப்பை நிவர்த்திசெய்தாயில்லை, தானாக்கிக் கொண்டையிலே - சிவமாகச்செய்தாயில்லை, அவிப்பரிய

தீயாம் - அணையத்தகாத நெருப்பாகிய, என்னுசை தவிர்த்தையிலே - என் அவாவினை நீக்கினுயில்லை. (40)

நின்றநிலையினிறுத்தியெனைவைத்தையிலே
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தையிலே.

(ப-ரை-)நின்றநிலையில் - திருவருணிலையில், நிறுத்தி - அழுத்தி, எனை வைத்தையிலே எனையிருக்கச்செய்தாயில்லை, துன்றுங்கரணமொடு - பொருந்திய அகப்புறக்கரணங்கள்,தொக்கழிய-தாம் கூடியொழிய, பார்த்தையிலே- திருஷ்டித்தாயில்லை. (41)

கட்டவுலகக்காட்சிக்கட்டொழியப்பார்த்தையிலே
நிட்டையிலேநில்லென்றுநீநிறுத்திக்கொண்டையிலே.(கன்னி)

(ப-ரை.) கட்டவுலகக்காட்சி - பந்தமாகிய பிரபஞ்சகாட்சி, கட்டொழியப்பார்த்தையிலே - கலகலத்துப்போகத் தீக்ஷித்தாயில்லை, நிட்டையிலே நில்லென்று -சிவயோகத்திலே வாழென்று, நிறுத்திக்கொண்டையிலே - நிறுத்தினுயில்லை. (42)

கடைக்கணருள்தாடாகன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக்கிட்டிவரப்பாரேடா.

(ப-ரை.) கன்னிவனநாதா - மதுரபுரித்தேவே, கடைக்கணருள்தாடா - நயனதீட்சை செய்வாயாக, கெடுக்கும் - பந்தத்திலருத்தும், மலம் - ஆணவத்தினை, ஒருக்கி - அதன்காரியத்தை நீக்கி, கிட்டிவரப்பாரேடா - சிவசாமீபத்தினையளிக்க அனுக்கிரகிப்பாயாக. (43)

காதல்தணியேனுகண்டுமகிழேனு
சாதல்தவிரேனுசங்கடந்தான்தீரேனு.

(ப-ரை) காதல் - உலக ஆசையை, தணியேனு - அடக்கிக்கொள்ளேனு, கண்டு - தேவரீர் திருவுருவத்தினைத் தரிசனம்செய்து, மகிழேனு - களியேனு, சாதல் - மரணத்தினை, தவிரேனு - நீக்கிக்கொள்ளேனு, சங்கடந்தான் - பிரபஞ்ச அலைச்சல், தீரேனு - நீங்கேனு. (44)

உன்னைத்துதியேனுவூர்நாடிவாரேனு
பொன்னடியைப்பாரேனுபூரித்துநிலலேனு.

(ப-ரை.) உன்னை - தேவரீரை, துதியேனு - தோத்திரஞ்செய்யேனு, ஊர்நாடி - சிவத்தலங்களை விசாரித்து, வாரேனு - யாத்திரை செய்யேனு, பொன்னடியை - தேவரீர் திருவடியை, பாரேனு - தரிசியேனு பூரித்துநில்லேனு - ஆனந்தமடையேனு. (45)

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பினுல்லாசம்பாரேனு
பாங்கானதண்டைபலபணியும்பாரேனு.

(ப-ரை.) ஓங்காரம்பொற்சிலம்பின்-(தேவரீர் திருவடியில் தரித்த) பிரணவசொரூபமாகிய அழகிய சிலம்பின். உல்லாசம்பாரேனோ - அழகைத் தரிசியேனோ, பாங்கான - பொருத்தமான, தண்டைப்பலபணியும் - தண்டைமுதலிய பலபூஷணங்களையும், பாரேனோ. (46)

வீரகண்டாமணியின்வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூரர்கொண்டுபோற்றுமந்தச்சுந்தரத்தைபாரேனோ.

(ப-ரை.) வீரகண்டாமணியின் - ஜயகண்டாமணியென்னும் ஆபரணத்தின், வெற்றிதனை-வல்லபத்தை, பாரேனோ-பாரேனோ, சூரர்கண்டு போற்றும்-வீரர்கள் தரிசித்து வணங்கும், அந்தச்சுந்தரத்தை-அவ்வழகை, பாரேனோ.(47)

இடையில்புலித்தோலிருந்தநலம்பாரேனோ
விடையிலெழுந்தருளும்வெற்றியினைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) இடையில் - அரையில், புலித்தோல் - புலியின்தோல், இருந்த நலம் - தங்கிய அழகை, பாரேனோ-, விடையில் - (தருமரூபமான) இடபத்தில், எழுந்தருளும் - ஆரோகணித்திருக்கும், வெற்றிதனை - ஜயத்தினை, பாரேனோ. (48)

ஆனையுரிபோர்த்தவழகுதனைப்பாரேனோ
மானைப்பிடித்தேந்துமலர்க்கரத்தைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) ஆனையுரிபோர்த்த - யானைத்தோலைத்தரித்த, அழகுதனை - சுந்தரத்தை, பாரேனோ-, மானைப் பிடித்தேந்து - மானையேந்திய, மலர்க்கரத்தை - தாமரை மலர்போன்ற திருக்கையினை, பாரேனோ. (49)

மாண்டார்தலைபூண்டமார்பழகைப்பாரேனோ
ஆண்டார்நமக்கென்றறைந்துதிரியேனோ.

(ப-ரை.) மாண்டார் - இறந்தவர்களாகிய பிரமவிஷ்ணுக்கள், தலை - சிரங்களை, பூண்ட - தரித்த, அழகை - சுந்தரத்தை, பாரேனோ-, ஆண்டார் - தலைவர், நமக்கென்று - அடியேங்கட்கென்று, அறைந்து திரியேனோ-பேசிச் சஞ்சரியேனோ. (50)

கண்டங்கறுத்துநின்றகாரணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டர்குழுவினின்றதோற்றமதைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) கண்டங்கறுத்துநின்ற - திருமிடற்றில் விடந்தங்கிய, காரணத்தை - ஏதுவை, பாரேனோ -, தொண்டர் குழுவினின்ற - சிவனடியார் சங்கத்திருந்த, தோற்றமதை - காட்சியினை, பாரேனோ. (51)

அருள்பழுத்தமாமதியாமானனத்தைப்பாரேனோ
திருநயனச்சடையொளிருஞ்செழுங்கொழுந்தைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) அருள்பழுத்த - திருவருள் முதிர்ந்த, மாமதியாம் - அழகிய சந்திரனையொத்த, ஆனனத்தை - திருமுகத்தினை, பாரேனோ -, திருநயனம்.

திருபாநேத்திரத்துடன், சடையொளிரும் - சடாபாரம் விளங்கும், செழுங் கொழுமை-மிகுந்த அழகினை, பாரேனோ. (52)

செங்குமிழின் துண்டம்வளர் சிங்காரம் பாரேனோ
அங்கனியை வென்றவதரத்தைப் பாரேனோ.

(ப-ரை.) செங்குமிழின் துண்டம்வளர் - செம்மையான குமிழமலரினை யொத்த நாசியினிலுண்டாகிய, சிங்காரம்-அழகினை, பாரேனோ-, அங்கனியை வென்ற-அழகிய கோவைப்பழத்தினுமிக்க, அதரத்தை-உதட்டினை, பாரேனோ.

முல்லைநிலவெறிக்குமூரலொளி பாரேனோ
அல்லார் புருவத்தழகுதனைப் பாரேனோ.

(ப-ரை.) முல்லைநிலவெறிக்கும் - முல்லையரும்பினைப்போலப்பிரகாசிக்கும், மூரலொளி-பற்களின்பிரகாசத்தினை, பாரேனோ -, அல்லார்புருவத்து-கறுத்தபுருவத்தின், அழகுதனை-அந்தத்தை, பாரேனோ. (54)

மகரங்கிடந்தொளிரும் வண்மைதனைப் பாரேனோ
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும் பாரேனோ.

(ப-ரை.) மகரங்கிடந்தொளிரும் - முதலையின் வடிவத்தினையொத்துப் பிரகாசிக்கும், வண்மைதனை-குண்டலங்களினழகை, பாரேனோ-, சிகரமுடியழகும்-சிரசினமுடியழகினையும், செஞ்சடையும்-சிவந்தசடையினையும்-, பாரேனோ

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப் பாரேனோ
பொங்கரவைத் தான் சடையிற்பூண்டவிதம் பாரேனோ.

(ப-ரை.) கங்கையொடுதிங்கணின்ற - கங்காநதியுடனே சந்திரனுநங் கிய, காட்சிதனை-அழகை, பாரேனோ—, பொங்கரவை - மிகுந்த சர்ப்பக்கூட்ட ங்களை, தான் சடையில் பூண்டவிதம் - தானது சடாபாரத்தில் தரித்தவகை யினை, பாரேனோ. (56)

சரக்கொன்றைபூத்தசடைக்காட்டைப் பாரேனோ
எருக்கறுகூமத்தையணியேகாந்தம் பாரேனோ.

(ப-ரை.) சரக்கொன்றைபூத்த - தொங்கும் கொன்றைமலர் புடபித்த, சடைக்காட்டை-நெருங்கியசடையினை, பாரேனோ-, எருக்கறுகூமத்தை-எருக்கு அறுகு ஊமத்தை, அணியேகாந்தம்-அணிந்ததனிக்கோலத்தை, பாரேனோ.

கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம் பாரேனோ
அக்கினியையேந்திநின்றவானந்தம் பாரேனோ.

(ப-ரை.) கொக்கிறகுசூடிநின்ற - கொக்குப்பட்சியின் இறகினைத்தரித் திருந்த, கொண்டாட்டம் - ஆனந்தத்தை, பாரேனோ, அக்கினியை - மழுவா யுதத்தை, ஏந்திநின்ற - தாங்கிய, ஆனந்தம் - களிப்பினை, பாரேனோ. (58)

தூக்கியகாலுந்துடியிடையும்பாரேனோ
தாக்குமுயலகன்மேற்றாண்டவத்தைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) தூக்கியகாலும் - கனகசபையின் கண்ணே தூக்கிய திருவடியும், துடியிடையும் - உடுக்கைபோன்ற இடையினையும், பாரேனோ-, தாக்கு முயலகன்மேல்-எதிர்த்தமுயலகாசுரன் முதுகில், தாண்டவத்தை - செய்தருளும் நிர்த்தனத்தை, பாரேனோ. (59)

வீசுகரமும்விகசிதமும்பாரேனோ
ஆசையளிக்குமபயகரம்பாரேனோ.

(ப-ரை.) வீசுகரமும் - சிற்றம்பலத்திலே வீசுகின்றதிருக்கரத்தினையும், விகசிதமும் - குஞ்சிரிப்பினையும், ஆசையளிக்கும் - விருப்பத்தினைவிளைவிக்கும், அபயகரம் - அபயாஸ்தத்தையும், பாரேனோ. (60)

அரிபிரமர்போற்றவமரர்சயசயவெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர்பேரழகைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) அரிபிரமர்போற்ற - நாரணனும் நான்முகனுந்தோத்தரிக்க, அமரர்சயசயவென - தேவர்கள் ஜெயஜயஎன்ன, பெரியம்மை - பெரியநாயகியம்மை, பாகம்வளர் - இடதுபாகத்தில் தங்கியிருக்கும், பேரழகை - மிகுந்த அழகினை, பாரேனோ. (61)

சுந்தரநீற்றின்சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனுய்த்தயவுசெய்தல்பாரேனோ. (கண்ணி)

(ப-ரை.) சுந்தரநீற்றின் - அழகியவிபூதியின், சொகுசுதனை - அலங்காரத்தினை, பாரேனோ-, சந்திரசேகரனுய் - சந்திரசூடனுய், தயவுசெய்தல்- கிருபையுடன் தரித்திருத்தலை, பாரேனோ. (62)

கெட்டநாள்கெட்டாலுங்கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலுமபதமெனக்குக்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) கெட்டநாள்கெட்டாலும் - அருளையடையாமல் வீணுனகாலம் போனுலும், கிருபையினிபாரேடா -- இனியாயினும் கிருபைபாலிப்பாயாக, பட்டநாள்பட்டாலும்-துன்பமடைந்தநாள் பலவுண்டாயினும், பதமெனக்குக் கிட்டாதோ-தேவரீர் திருவடி அடியேனுக்குச் சித்தியாதோ. (63)

நற்பருவமாக்குமந்தநாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்றவேகாந்தங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) நற்பருவமாக்கு மந்தநாள் - பரிபக்குவமாகும்காலம், கிட்டாதோ-,எப்பருவமுங் கழன்ற ஏகாந்தம்-எல்லாப்பருவங்களையுங்கடந்து தனித்திருக்குநாள், கிட்டாதோ. (64)

வாக்கிறந்துநின்றமவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத்தற்சுத்திகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) வாக்கிறந்துநின்றமவுனமது - பேசாதிருந்தமவுனயோகநிலை, கிட்டாதோ-, தாக்கிறந்துநிற்கும் - தற்போதமற்றுநிற்கும், அந்தத்தற்சுத்தி - அச்சுத்தமாந்தன்மை, கிட்டாதோ—. (65)

வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்தவெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையந்தீர்க்குமந்தத்தேறலதுகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) வெந்துயரைத்தீர்க்கும் - கொடியபிறவித்துன்பத்தை நிவிர்த்திக்கும், அந்தவெட்டவெளி-அச்சிதாகாயம், கிட்டாதோ—,சிந்தையையந்தீர்க்கும்-மனச்சந்தேகத்தையொழிக்கும், தேறலது-தேனனது, கிட்டாதோ.

ஆனவடியார்க்கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னையுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதே.

(ப-ரை.) ஆனவடியார்க்கடிமைகொள - தேவரீருக்குரித்தாகிய சிவனடியவர்கட்கு அடிமையாய்வாழ, கிட்டாதோ-, ஊனமறவென்னை-குற்றம்நீங்க அடியேனை, உணர்த்துவித்தல்-உள்நின்று திருவருளையூட்டல், கிட்டாதோ,

என்னென்றுசொல்லுவண்டாவென்குருவேகேளேடா
பின்னையெனக்குநீயல்லாற்பிறிதில்லையே. (கண்ணி)

(ப-ரை.) என்குருவே - அடியேனதுஆசிரியரே ! என்னென்றுசொல்லுவன் - அடியேனது வினையின் செயலை என்னவென வெடுத்துரைப்பேன், கேளேடா-கேட்பீராக, பின்னையெனக்கு-பின்புஅடியேனுக்கு, நீயல்லாற்பிறிதில்லை - துணைதேவரீரல்லது வேறில்லை. (68)

அன்னவிசாரமதுவற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந்தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) அன்னவிசாரமது - ஆகாரசம்பந்தமாக விளையுந்துக்கம், அற்றவிடம் - நீங்கினஇடம், கிட்டாதோ—, சொன்னவிசாரம் - பொருள் சம்பந்தமானதுன்பம், தொலைந்தஇடம், நீங்கின இடம், கிட்டாதோ—. (69)

உலகவிசாரமொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார்வசியாதுங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) உலகவிசாரம் - பிரபஞ்சதுன்பம், ஒழிந்தவிடம் - நீங்கினஇடம், கிட்டாதோ—, மலக்குழுவினமின்னார்-மலத்தடிப்பு மிகுந்த மாதர்கள், வசியாதும்-அவர்களுள்மத்தியில் தங்காதிருப்பதும், கிட்டாதோ—, (70)

ஒப்புவமைபற்றொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத்தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) ஒப்பு-சமுத்துவம், உவமை - திருட்டாந்தம், பற்று - பந்தம், ஒழிந்தவிடம்-நீங்கியநிலை, இட்டாதோ —, செப்புதற்கு - வாக்காலெடுத்தும் பேசுதற்கு, எட்டா-,இட்டா—, தெளிந்தவிடம்-சலனமற்றநிலை, இட்டாதோ.

வாக்குமனதீதவகோசரத்திற்செல்லவெனை
தாக்குமருட்குருவேநின்றாளிணைக்கேயான்போற்றி.

(ப-ரை.) வாக்கு - பேச்சினுக்கும், மனம்-உள்ளத்திற்கும், அதீதஅகோசரத்தில்-கடந்த துரியததில், செல்ல - அடை, எனை - அடியேனை, தாக்கும்-சேர்க்கும் அருட்குருவே-திருவருணிறைந்தவடிவே, நின்தாளிணைக்கே - தேவரீர்திருவடிக்கே, யான்போற்றி - அடியேன்தோத்தரிக்கின்றேன். (72)

முதல்வன் முறையீடு முற்றிற்று.

—oo—

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
மகடூஉமுன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த

அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டேனருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன்றற்சொருபங்காட்டியெனை

(ப-ரை.) ஐங்கரனை-ஐந்துகரங்களுடன் கூடியவிநாயகரை, அருளடைய வேண்டுமென்று-திருவருளினைப் பெறவேண்டுமென்று, தெண்டனிட்டேன், அஞ்சலித்தேன், ஒருவன் - முதல்வன், தங்காமல் - உடனே தாமதியாமல், வந்து - எழுந்தருளிவந்து, தற்சொருபங்காட்டி - தனதுஉண்மை வடிவினைக் காட்டி, எனை - அடியேனை. (1)

கோளைப்பிறப்பறுக்கக்கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்ககாரணமாய்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) கொள்ள - அநேகமான, பிறப்பறுக்க - சென்மங்களினை, ஒழிக்க, குருவடிவம் - ஆசாரியகோலததினை, கொண்டான் - எடுத்துக்கொண்டான், கள்ளம் - கபடமாகிய, புலனறுக்க- ஐம்புலன்களை வெல்ல, காரணமாய்-ஏதுவாய், வந்தாண்டி—, (2)

ஆதாரமோராறுமைம்பத்தோரட்சரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ்சுட்டான்துரிசறவே.

(ப-ரை.) ஆதாரமோராறும் - மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனுகதம் விசுத்தி ஆக்ஞையாகிய ஆறினையும், ஐம்பத்தோரட்சரமும் - ஐம்பத்தோரெழுத்துகளையும், சூதானகோட்டை-இவையடங்கிய உடலையெல்லாம், துரிசறவே-குற்றமறவே, சுட்டான்-தீட்சிததான். (3)

மெத்தவிகாரம்விளைக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந்தலைகெட்டுவெந்ததடி.

(ப-ரை.) மெத்தவிகாரம் - அனேகமானவிகாரங்களை, விளைக்கும் - உண்டாக்கும், பலபலவாம்-பற்பலவாகிய, தத்துவங்களெல்லாம்-தத்துவ கூட்டங்களெல்லாம், தலைகெட்டு-ஆற்றலழிந்து, வெந்ததடி—. (4)

என்னோடுடன்பிறந்தாரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியேதரித்திருக்கமாட்டேனடி.

(ப-ரை.) என்னோடு-அடியேனுடன், உடன்பிறந்தார்-கூடவுற்பவித்தனவாகிய, எல்லாரும்-தத்துவசமூகமும், பட்டார்கள் - அழிந்தனர், தன்னந்தனியே-இனியடியேன் தனிமையாக, தனித்திருக்கமாட்டேன்-தனித்துவாழேன். (5)

எல்லாரும்பட்டகளமென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற்றுயரமெனக்காறுமடி.

(ப-ரை.) எல்லாரும் - தத்துவங்களெல்லாம், பட்டகளம் - ஒடுங்கிய இடம், என்றுதொலையும்-எக்காலநீங்கும், சொல்லியழுதால் - என்துன்பங்களை வாயாற்சொல்லிக்கதறினால், துயரமெனக்காறுமடி - எனதுவிசனம் நீங்கும். (6)

மண்முதலாமைம்பூதமாண்டுவிழக்கண்டேனடி
விண்முதலாமைம்பொறிகள்வெந்துவிழக்கண்டேனடி.

(ப-ரை.) மண்முதலாமைம்பூதம்-மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பூதங்கள் மாண்டுவிழ - அவற்றின்காரியநீக்க, கண்டேன், விண்முதலாமைம்பொறிகள்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐம்பொறிகள், வெந்துவிழ-அழிய, கண்டேன்—, (7)

நீக்காப்புலன்களைந்துநீறாகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையுமாண்டுவிழக்கண்டேனடி.

(ப-ரை.) நீங்கா-நீங்குதற்கருமையான, புலன்களைந்தும் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களும், நீறாகவெந்தது-சாம்பலாயிற்று, வாக்காதிஐவரையும்-வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களும், மாண்டுவிழ-ஒடுங்க, கண்டேன்—. (8)

மனக்கரணமத்தனையும்வகைவகையேமட்டழிய
இனக்கரணத்தோடேயெரிந்துவிழக்கண்டேனடி.

(ப-ரை.) மனக்கரணமத்தனையும்-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் யாவும், வகைவகையேபட்டழிய-கிரமமாகஒடுங்க, இனக்கரணத்தோடே-இவைகட்சேர்ந்தான புறக்கரணங்களுடன், எரிந்துவிழ-சாம்பலாக, கண்டேன். (9)

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோபோதமிழந்தானே.

(ப-ரை.) ஆன்மதத்துவங்கள்-ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், அந்தக்கரணம், தன்மாத்திரை, பூதம் ஆகிய இவைகள், அடுக்கழிய - கலைய, வெந்ததடி—, போதமிழந்தானை - தற்போதமில்லாத முதல்வனை, போற்றும்வகை-இனியேத்துமிடம், எப்படியோ-எங்ஙனமோ அறிகிலேன்.(10)

வித்தியாதத்துவங்கள்வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ்சுட்டான்றுரிசறவே.

(ப-ரை.) வித்தியாதத்துவங்கள் - கலை, காலம், நியதி, வித்தை, இராகம் புருடன், மாயை ஆகியஇவைகள், வெந்துவிழ-அழிய, கண்டேண்டி-, சுத்தவித்தை ஐந்தினையும் - சுத்தவித்தை, ஈச்சுரம், சத்தி, சிவம், ஆகிய இவைகளின் துரிசறவே-காரியந்தலையெடாதபடி, சுட்டான்-தீட்சித்தான்.

மூன்றுவகைக்கிளையுமுப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக்கருவேரறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) மூன்றுவகைக்கிளையும்-சுத்தம், அசுத்தம், சுத்தாசுத்தமாக மூன்றுவகைப்பட்ட, முப்பத்தருவரையும்-முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கான்றுவிழ-செயலற, சுட்டு - தீட்சித்து, கருவேரறுத்தான் - ஆசாரியன் அங்குரியாதவண்ணம் செய்தான். (12)

குருவாகிவந்தானோகுலமறுக்கவந்தானோ
உருவாகிவந்தானோவுருவழிக்கவந்தானோ.

(ப-ரை) குருவாகிவந்தானோ ஆசாரியனாகி எழுந்தருளினனோ, குலமறுக்கவந்தானோ-குலப்பற்றை நீக்கவந்தனனோ, உருவாகிவந்தானோ-சகளீகரித்து வந்தனனோ, உருவழிற்க வந்தானோ - தேகத்தடிப்பை நீக்க வந்தனனோ. (13)

கேடுவருமென்றறியேன்கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
பாடுவருமென்றறியேன்பதியாண்டிருந்தேண்டி.

(ப-ரை.) கேடுவருமென்றறியேன்-இனிவரும் கேட்டைப்பற்றிச் சிந்தித்தேனில்லை, கெடுமதி கண்தோற்றாமல்-அறிவுவிளங்காமல், பாடுவருமென்றறியேன்-துன்பத்தினை நோக்கினேனில்லை, பதியாண்டிருந்தேன்-பூமியிற்றலைமை பூண்டிருந்தேன். (14)

எல்லாரும்பட்டகளமின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும்பொறியிலியைக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) எல்லாரும்பட்டகளம்-தத்துவங்களெல்லாம் ஒடுங்கியஇடம், இன்னவிடமென்றறியேன் - இன்ன நிலைக்களமெனத் தெரிந்தேனில்லை,

பொல்லாங்கு தீர்க்கும்-வினையையொழிக்கும், பொறியிலியை-ஐம்பொறி கடந்த முதல்வனை, கண்டேன்—. (15)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரறுபதுபேர்பட்டார்கள்.

(ப-ரை) உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தார்-தேகத்துள்ளேயிருந்த தத்துவங்கள், ஒக்கமடிந்தார்கள்-ஒருங்கே மடிந்தன, அக்கோட்டைக்குள்ளே-அவ்வுடலின்கண்ணேயிருந்த தத்துவங்கள், அறுபதுபேர் பட்டார்கள் - அறுபது மொடுங்கின. (16)

ஒக்கமடிந்ததடியூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங்கரிக்கோட்டையாச்சுதடி.

(ப-ரை) ஒக்கமடிந்ததடி-தத்துவக்கூட்டங்கள் ஒருங்கேயொடுங்கியது, ஊடுருவவெந்ததடி-அவைநீராயின, கற்கோட்டை யெல்லாம்-கருங்கல் கோட்டையொத்த உடலானது, கரிக்கோட்டையாச்சுது-கரிக்கோட்டைக்குச் சமானமானது. (17)

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ்சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணேறுபட்டதடிகருவேரறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) தொண்ணூற்றறுவரையும்-தொண்ணூற்ருறுதத்துவங்களையும், துரிசற - குற்றமற, சுட்டான்-ஆசாரியன் தீட்சித்தான், கண்ணேறுப்பட்டது-பிறரால் திருஷ்டிபட்டது, கருவேரறுத்தான் - இனி முளையாதபடி செய்தான். (18)

ஓங்காரங்கெட்டதடியுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடியடியோடறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஓங்காரங்கெட்டது - பிரணவத்திற் கேதுவாகிய நாதமுங்குறைந்தது, உள்ளதெல்லாம் போச்சுது-அதுசம்பந்தமானவெல்லாம் நீங்கியது, ஆங்காரங்கெட்டது-செருக்கொழிந்தது, அடியோடறுத்தான் - அதற்காதாரமானதும் முளையாதபடி செய்தான். (19)

தரையாங்குடிலைமுதல்தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பையெல்லாமறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) தரையாங்குடிலைமுதல்-ஆதாரமானபூமியையொத்த சுத்தமாயைமுதலாக, தட்டுருவவெந்தது-ஊடுருவ அடங்கியது, இரையுமனத்திடும்பை-விவகரிக்கும் மனத்துன்பம், எல்லாமறுத்தான்-யாவு நீக்கினான்.

முன்னைவினையெல்லாமுழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவேதானொருத்தியானேனடி.

(ப-ரை.) முன்னைவினையெல்லாம் - சஞ்சிதமுழுவதும், முழுதுமறத்தான்-முற்றும் நீக்கினன், தன்னையறியவே-ஆன்மசொரூபத்தினை யறிந்தமாத்திரத்து, தானொருத்தியானேன் - முதல்வனை நாயகனாகக்கொண்டு நான் தனித்துவிட்டேன். (21)

என்னையேநானறியவிருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத்தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி.

(ப-ரை.) என்னையேநானறிய-ஆன்மசொரூபத்தினைத் தெரிந்துகொள்ள, இருவினையுமீடழிற்து-நல்வினைத்தீவினைகளைக்கெடுத்து, தன்னையறிய - முதல்வனைத்தெரிந்துகொள்ள, தலமெனக்குச்சொன்னான்-தெரிந்துகொள்ளுமிடம் அறிவித்தான். (22)

தன்னையறிந்தேனண்டி தனிக்குமரியானேனண்டி
தன்னந்தனியேதனியிருக்கும்பக்குமோ.

(ப-ரை.) தன்னையறிந்தேன் - முதல்வனைத் தெரிந்துகொண்டேன், தனிக்குமரியானேன்- அனுபவிக்கும்பக்குவமடைந்தேன்,தன்னந்தனியே தனித்திருக்கும் பக்குவமோ -,இனித்தனித்திருக்கும் பக்குவம்போலும்.

வீட்டிலொருவரில்லைவெட்டவெளியானேனண்டி
காட்டுக்கெறித்தநிலாகனவாச்சேகண்டதெல்லாம்.

(ப-ரை) வீட்டிலொருவரில்லை - உடலில் தத்துவமொன்றுமில்லை, வெட்டவெளியானேன்-சிதாகாசசொரூபனாயினேன்;எல்லாம்காட்டுக்கெறிந்தநிலா-பிரபஞ்சமுழுவதும் காட்டிலெறிகின்ற நிலவினையொத்தும், கனவாச்சே-கனவாக முடிந்தது (24)

நகையாரோகண்டவர்கள்நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள்பார்த்தாருக்கேச்சலவோ.

(ப-ரை.) கண்டவர்கள் நகையாரோ - என்றுறவினைக் கண்டவர்கள் சிரியாரோ? நாட்டுக்குப் பாட்டலவோ - நாடனைத்தும் பேச்சாக முடியாதோ? கண்டவர்கள் பகையாரோ - கண்டார்விரோதியாரோ? பார்த்தாருக்கேச்சல்லவோ-நேர்ந்தவர்க்குப் பழிப்பலவோ? (25)

இந்நிலைமைகண்டாண்டியெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டிகற்பைக்குலைத்தாண்டி.

(ப-ரை.) இந்நிலமைகண்டு-அடியேனுடைய நிலையினைநோக்கி; எங்குமிருந்தான்-பரிபூரணனாயிருந்தவன், கன்னியழித்தான் - ஆசிரியக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளி அபக்குவத்தை நீக்கி, கற்பையழித்தான் - ஏகதேசஞானத்தினை யொழித்து எல்லாம் சிவமாகப் பாவிக்கச்செய்தான். (26)

கற்புக்குலைத்தமையுங்கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புக்குலைத்தமையும்போதமிழந்தமையும்.

(ப-ரை.) கற்புக்குலைந்தமையும்-கற்பினை நீக்கினமையும், கருவேரறுத்தமையும்-பிறப்பினையொழித்தமையும், பொற்புக்குலைத்தமையும் - அழகைக்கெடுத்தமையும் போதமிழந்தமையும்-தற்போதநீங்கினமையும். (27)

என்னவினைவருமோவின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம்பலித்ததடிசோர்வறவே.

(ப-ரை.) இன்னமெனக்குமேலுமடியேனுக்கு, என்னவினைவருமோ-எத்தத்துன்பம் விளையுமோ, அறியேன்-தெரியேன், சொன்னசொல்லெல்லாம்-ஆசாரியன் கூறிய வார்த்தையெல்லாம், சோர்வறவே - தவறாமல் பலித்தது-அனுபவத்தில்வந்தது. (28)

கங்குலபகலற்றிடத்தைக்காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டிபார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்.

(ப-ரை) கங்குல்பகலற்றிடத்தே-இரவுபகலில்லாதசிதாகாசத்திலே, காட்டிக்கொடுத்தான்-சேர்ப்பித்தான், பங்கமழித்தான்-வினையைப்போக்கினன், பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்-அடியேனை நோக்கிய சிவத்தை யான் தரிசித்திருந்தேன். (29)

சாதியிற்கூட்டுவரோசாத்திரத்துக்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லாமுள்ளபடியாச்சுதடி.

(ப-ரை.) சாதியிற்கூட்டுவரோ-இரக்கத் துணிந்துகொண்டமையின், இனியுலகினர்குலத்திற் கூட்டிக்கொள்ளுவரோ, சாத்திரத்திற் குள்ளாமோ நன்மை தீமை இறந்த என் செயல் சாஸ்திரங்களிற் கட்டுப்படுமோ, ஓதியுணர்ந்ததெல்லாம-படித்துத்தெரிந்ததெல்லாம், உள்ளபடியாசசுது-பலித்தது. (30)

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோவெல்லாருங்காணுமல்
அன்னைசுற்றமெல்லாமறியாரோவம்புவியில்.

(ப-ரை) எல்லாருங்காணுமல்-பிறரறியாதபடி, என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ-எதுத்மை புரிந்தேனோ, அன்னைசுற்றமெல்லாம்-தாயதந்தையராதியர், அறியாரோ அம்புவியில்-பூமியின்கண்ணே தெரிந்துகொள்ளாரோ.

கொன்றுரைத்தின்றேனோதின்றுரைக்கொன்றேனோ
எண்ணுதெல்லாமெண்ணுமிச்சைமறந்தேனோ.

(ப-ரை.) கொன்றுரை-ஒருகாலத்திலென்னைக்கொன்றஜீவனை, தின்றேனோ-மற்றொருகாலத்தினைதனைப்புசிததேனோ, தின்றுரை-ஒருகாலத்திலென்னைப்புசித்தசீவனை, கொன்றேனோ-யான்கொன்று புசித்தேனோ, எண்ணுதெல்லாமெண்ணும் - இத்துன்பங்களையெல்லாம் எண்ணி, இச்சைமறந்தேனோ - ஆசைமறந்தவனுயினனோ. (32)

சாதியிற்கூட்டுவரோசமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம்பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி.

(ப-ரை.) சாதியிற்கூட்டுவரோ - இரந்துண்டவென்னை மறுபடியும் சாதியிற்கூட்டிக்கொள்ளுவரோ, சமயத்தோரென்னுவரோ-கட்டுக்கட ங்காதவென்னைச சமயத்தாருளொருவராக மதிப்பார்களோ, பேதித்து வாழ்ந்ததெல்லாம் - வேற்றுமையாகவாழ்ந்ததெல்லாம், பேசசுக்கிடமாச சு-வைதற்கு இடமாயிற்று. (33)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோகாணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலாமூணல்லாதுண்பர்களோ.

(ப-ரை.) கண்டார்க்குப் பெண்ணல்லவோ-உண்மை தேர்ந்தவர்கட் கு முன்னேநான் பெண்டன்மையுடையவனல்லவோ, காணார்க்குக்காமம டி-அனுபவியாதவர்க்கே இசைவிளையுமன்றே, உண்டார்களுண்டதெல் லாம்-அனுபவிப்பவர்போகமனைத்தும், ஊணல்லதுண்பார்களோ-ஊழன் றியனுபவிப்பார்களோ. (34)

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங்கொள்ளாதார்கொள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோகண்டவர்கள்விண்டவரோ.

(ப-ரை.) கொண்டார்கள் கொண்டதெல்லாம்-ஆசாரியரிடத்துப்பெ ற்றபேறனைத்தும், கொள்ளாதார் கொள்ளுவரோ-பெறார் அநுபவிப்பவ ரோ, விண்டவர்கள் - பேசுபவர், கண்டவரோ - உண்மையறிந்தவரோ, கண்டவர்கள்-உண்மைதெரிந்தவர்கள், விண்டவரோ-பேசுவரோ. (35)

பண்டாயநான்மறைகள்பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந்தோற்றியொடுங்குமதோ.

(ப-ரை.) பண்டாய நான்மறைகள்-பழமையான வேதங்கள், பாடும் பரிசலவோ-தோத்தரிக்குந்தன்மை யுடையதன்றே, தொண்டாய தொ ண்டருள்ளம்-அடியார்களடியாரது மனதில், தோற்றி யொடுங்குமதோ - விளங்கியடக்குவதன்றே. (36)

ஓதவெளிதோவொருவருணர்வெளிதோ
பேதமறறெங்கும்விளங்கும்பெருமையன்காண்.

(ப-ரை.) ஓதவெளிதோ - வாக்கினுக்கெட்டுவதோ, ஒருவருணர்வரி தோ-ஒருவன்தெரிந்துகொள்ளுந்தன்மையதோ, பேதமறவெங்கும்-அபே தமாக எவ்விடத்தும்,விளங்கும் பெருமையன்காண்-பிரகாசிக்குந்தன்மை யுடையன். (37)

வாக்குமனமுங்கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கவரியவன்காணுண்ணரியனுண்ணியன்காண்

(ப-ரை.) வாக்குமனமும் - சொல்லும் இருதயமும், கடந்த - கடந்த, மனோலயன்காண்-மனத்திருப்பவன், நோக்கவரியவன்காண்- பிரத்தியட் சத்திற்கேலாதவன், நுண்ணியரில் நுண்ணியன்காண் - அணுவிற்கணுவா யிருப்பவன், (38

சொல்லுக்கடங்கான்காண்சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோனின்றவன்காண்.

(ப-ரை.) சொல்லுக்கடங்கான்காண்-அபரஞானத்திற் கட்டுப்படாதவன், சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்-அபரஞானதலைதக்கடந்தவன, கல்லுளிருந்த-சிவலிங்கத்திலெழுந்தருளியிருந்த, கனலொளிபோல்-அருட்சோதிபோல, நின்றவன்காண்-இருப்பவன்காண். (39)

சுட்டிறந்தபாழதனிற்சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
எட்டிலெழுத்தோவெழுதினவன்கைப்பிழையோ.

(ப-ரை.) சுட்டிறந்த-ஏகதேசவறிவிற்கெடாத, பாழதனில் - சிதாகாயத்தில்,சுகித்திருக்க-சுகமாகவாழ்ந்திருக்க, சொன்னவன்காண்-கட்டளையிட்டவன் எட்டிலெழுத்தோ-(இந்தகையன் கட்டுக்கடங்குவனென்பது) எட்டிலெழுதியவெறும்பேச்சோ, எழுதினவன் கைப்பிழையோ-எழுதும்போதுண்டானதவறோ, (அறியேன்.) (40)

சும்மாவிருக்கவைத்தான்சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதெனவடையவிழுங்கினண்டி.

(ப-ரை.) சும்மாவிருக்கவைத்தான்-மவுனநிலையில் வாழவைத்தவன், சூத்திரத்தை நானறியேன் - தந்திரத்தினை முதலிலறிந்து கொண்டேனில்லை, அம்மாபொருளிதென-(தெரிந்துகொண்டபின்னர்) அம்மா இன்னதுதான் பொருளென்ன, அடையவிழுங்கினன் - என்னைத் தானாக்கிக் கொண்டனன். (41)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்தகொள்கையறியேண்டி.

(ப-ரை.) பார்த்தவிடமெல்லாம் - நானோக்கியபொருளனைத்தும், பரமாகக்கண்டேன்-சிவமயமாகத் தரிசித்தேன், கோத்தநிலைகுலைத்த-(தரிசித்தபின்) தத்துவக்கூட்டங்களால் கட்டப்பட்டிருந்த, கொள்கை யறியேன்-தன்மைகலந்தவிதம் தெரிந்தேனில்லை. (42)

மஞ்சனமாட்டிமலர்பறித்துச்சார்த்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானேனின்றநிலைகாணேண்டி.

(ப-ரை.) மஞ்சனமாட்டி - (சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு) அபிடேகம் செய்து, மலர்பறித்து-புட்பங்களைப்பறித்து, சாத்தாமல்-அருச்சனை செய்யாமல், நெஞ்சு - மனத்தினை, வெறும்பாழானேன் - வீணாக்கிவிட்டனன், நின்றநிலைகாணேன்-(அதனால்) முதல்வன்உண்மைநிலைதெரிந்தேனில்லை.

பாடிப்படித்திருந்தும்பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாமலுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.

(ப-ரை.) பாடிப்படித்திருந்தும்-(பலசாஸ்திரம்) ஆராய்ச்சிசெய்திருந்தும் பன்மலர்கள்-பலபுட்பங்களை, சாத்தாமல்-சிவலிங்கத்தின்மேல்அருச

சியாமல், ஓடித்திரியாமல் -'பலதிவ்வியத்தலங்கட்குச் செல்லாமல், உருக்கெட்டுவிட்டேன்-தேகத்தை வீணாக்கினன். (44)

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார்பேசாப்பெருமையன்காண்.

(ப-ரை.) மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்-மாணிக்கத்தின்கண்ணே விளங்கும் பிரகாசத்தினைப்போல, மருவியிருந்தான்-சிவசத்தித் திருமேனிகொண்டுவிளங்கினன், பேணித்தொழுமடியார் - அத்தகைய முதல்வனை விரும்பிப்பணிந்தார், பேசாப்பெருமையன்-சொல்லுதற்கரிய அருமையினையுடையன். (45)

அன்றுமுதலின்றளவுமறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவாயிருந்தநிராமயன்காண்.

(ப-ரை.) அன்றுமுதலின்றளவும் - பிறந்தநாள்முதல் இன்றையவரையில், அறியாப்பருவமதில் - என்னையானறியாக் காலமுழுவதும், என்றும் பொதுவாயிருந்த-எக்காலமும் கலந்திருந்த, நிராமயன்-நிராமயனானவன்.

சித்தவிகாரத்தாலேசின்மயனைக்காணாமல்
புத்திகலங்கிப்புகுந்தேன்பொறிவழியே.

(ப-ரை.) சித்தவிகாரத்தாலே - மனமயக்கத்தினாலே,சின்மயனைக்காணாமல்-பெருமானைத்தரிசியாமல், புத்திகலங்கி-அறிவுவேறுபட்டு, புகுந்தேன் பொறிவழியே-இந்திரியங்களின்வழியே சென்றனன். (47)

பத்தியறியாமற்பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையென்றொத்துமிருந்தேண்டி.

(ப-ரை.)பத்தியறியாமல்-சிவபக்தியின்னதெனத்தெரிந்துகொள்ளாமல், பாழிற்கவிழ்ந்தேன் - வீண்காலம்போக்கினேன், ஒத்தவிடநித்திரையென்று-சௌகரியமான இடமேசுகமென்ன, ஒத்துமிருந்தேன் - தங்கிவாழ்ந்தேன். (48)

செத்தாரையொத்தேண்டிசிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடி மறுமாற்றங்காணேண்டி.

(ப-ரை.) செத்தாரை-பிணத்தினை, ஒத்தேன் - ஒத்து வாழ்ந்தேன், சிந்தைதெளிந்தேன்-(அதனால்)மனத்தெளிவுற்றேன், மற்றொருமில்லை-சுட்டியவொருவருமில்லை, மறுமாற்றங் காணேன் - வேறு வார்த்தையுங்காணேன். (49)

கல்வியல்லகேள்வியல்லகைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடியெங்குநிறைந்ததடி.

(ப-ரை) கைகாட்டுங் காரணம் - சின்முத்திரைக்குக்காரணம், கல்வியல்லகேள்வியல்ல-கல்விகேள்விகளால் தெரிந்துக்கொள்ளத்தக்கதல்ல, எல்லையளவற்றது - அகண்டிதமானது, எங்குநிறைந்தது - சர்வவியாபகமானது. (50)

வாசாமகோசரத்தை மருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆருசயில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி.

(ப-ரை.) வாசாமகோசரத்தை மருவி - ஆன்மாக்களின் வாக்குக்கெட்டாததைப் பொருந்திய, இடங்கொண்டான்-இடத்தினைவாய்ந்தவன், அறிவுக்கறிவாய்-அறிவினுக்கு அறிவாகி, ஆருசயில்லான் - (யாரிடத்தும்) அருசையில்லாதிருப்பவன். (51)

பத்துத்திசைக்கும் மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி.

(ப-ரை.) பத்துத்திசைக்கும் - பத்துத்திசைகட்கும், அடங்கா - கட்டுப்படாத, பருவம் - நிலையினையுடையான் எத்திசைக்கும் - எவ்விடத்தும், எங்கும், இடைவிடாதேகம் - பரிபூரணமாக ஒன்றாயிருப்பவன். (52)

தித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதித்தபரஞ்சோதியடி.

(ப-ரை.) சித்தமுடையார்க்கு - சிவத்தியான முடையார்க்கு, தித்திக்க ஊறும் - சுவைப்பொருளாயுள்ளவன், பத்திக்கடலுள் - பத்தியென்னும் சமுத்திரத்தில் பதித்தபரஞ்சோதி - நிலைத்த அருட்பெருஞ்சோதி. (53)

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த் முணர்க்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளத்திலே யேறிக்குறையாண்டி.

(ப-ரை) உள்ளுணர்வாய் நின்றவர்தம் - அதோமுகத்தி லிருப்பவர்கள் உணர்வுக்குணர்வான் - அறிவிக்கு அறிவாயிருப்பவன், எள்ளளவும் - சிறிதளவும், உள்ளத்திலே - அடியார்) மனத்திலே, ஏறிக்குறையான் - வித்தியாசமாகவிரான். (54)

தூருந்தலையுமிலான் றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாம லகண்டமாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) தூருந்தலையுமிலான்-அடிமுடியிலாதவன், தோற்றமொடுக்கமிலான்-பிறப்பு இறப்பில்லான், ஆருமறியாமல்-ஏகதேச உணர்விலைறியப்படாத, அகண்டமாய்நின்றான் - வியாபகமாகவிருந்தான். (55)

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி.

(ப-ரை.) எத்தனையோ அண்டத்து - எண்ணிறந்த உலகங்களில், இருந்தவர்கள் எத்தனைபேர் - வாழ்ந்தவர்கள் எவ்வளவோ, அத்தனைபேர் உண்டாலும் - அவ்வளவு ஆன்மாக்கள் (திருவருளை) யுண்டாலும், அணுவுங்குறையான் - சிறிதும் குறையான். (56)

வாக்குமனமும்வடிவுமிலா வான்பொருள்காண்
போக்குவரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) வாக்கும் - சொல்லும், மனமும் - உள்ளமும், வடிவும் - உருவமும், இலான்-இலாதவனாகிய, பொருள்-பொருளாயுள்ளவன், போக்கும்-போதலும், வரவும் - வருதலும், இலான் - இல்லாதவன், பொருவரியபூரணன் - ஒப்பற்ற வியாபகன். (57)

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணான்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு மாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.

(ப-ரை.) காட்சிக்கெளியான் - திருவருட்பார்வைக்கு இலேசானவன், கண்டாலும்காணான் - ஊனக்கண்ணுக்கு எட்டாதவன், மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு - பெருமையான மனத்தால் தியானித்தவர்கட்கு, மாணிக்கத்துள்ளொளி - மாணிக்கவொளி போன்றவன். (58)

வாழ்த்தியவனைவழிபட்டால் மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்.

(ப-ரை.) வாழ்த்தி - வாயாரத்தோத்தரித்து, அவனை - அம்முதல்வனை, வழிபட்டால் - வணங்கினால், தோற்ற பிரத்தியட்சமாக அரியான்காண் - அருமையானவன். சொல்லிறந்த - சொல்லுக்கெட்டாத, சோதியன்-அருட்பிரகாசன். (59)

ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானால்
வையகத்தேவந்துமலர்ப்'பாதம்வைத்திடுவான்

(ப-ரை) ஐயமறுத்தவனை - சந்தேகமொழித்தவனை, ஆராய்வாருண்டானால் - விசாரிப்பாருண்டானால், வையகத்தே - பூமியின்கண்ணே, வந்து-ஆசாரிய கோலங்கொண்டுவந்து, மலர்ப்பாதம் வைத்திடுவான் - திருவடி தீட்சை செய்திடுவான். (60)

அணுவுக்குமேருக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றுஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்

(ப-ரை.) அணுவுக்கும் - அதிசிறிதாகிய அணுவினிடத்தும், அதிபெரிதாகிய மேருவுக்கும் - மேருவனிடத்தும், அகம்புறமாய்-உள்ளும்புறமுமாய், நின்றான் - வியாபகமாகவிருப்பவன், கணு-கணுவானது, முற்றும்-உதிர்ந்த, ஞானக்கரும்பின் - ஞானவடிவான கரும்பினது. தெளிவான் - சுவையுடன் விளங்கும் சாரமானவன். (61)

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச்
சொன்னாலுங்கேளான்காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளான்காண்

(ப-ரை.) எந்நாளும் - எக்காலத்திலும், இந்நாளும் - இப்போதும், இப்படியாய் அப்படியாய் - இவ்விதமாயுள்ளவன் அவ்விதமாயுள்ளவன், என்று, சொன்னாலும் - அறிஞர் எவர்சொல்லினும், கேளான்காண் - கேட்கமாட்டான், சோத்திரத்திற் கொள்ளான் - காதுகொடான். (62)

ஆக்தாளுக்காத்தாளா மப்பனுக்குமப்பெனுமாம்
கோத்தார்க்குக்கோத்தநிலை கொண்டகுணக்கடல்காண்.

(ப-ரை. ஆத்தாளுக் காத்தாளாம் - அன்னைக்கு அன்னையாகியும், அப்பனுக்கப்பனும் - தந்தைக்குத் தந்தையும், ஆம் - ஆனவன், கோத்தார்க்குக் கோத்தநிலை-சுற்றத்தினர்க்குச் சுற்றத்தினராயிருந்து, கொண்டகுணக்கடல்-வாய்ந்த கருணைக்கடல். (63)

இப்போபுதிதோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி

(ப-ரை.) இப்போபுதிதோ - இன்றுதித்தவனோ, எத்தனைநாளுள்ளது - பழமையாயுள்ளது, அப்போதைக்கப்போது - அடிக்கடி, அருளறிவுதந்தான் - திருவருளையறிந்தான். (64)

பற்றற்றுற்பற்றுகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) பற்றற்றுற் - பிரபஞ்சப்பற்றுநீங்கினர், பற்றுக - அவர்கட்கு ஆதரவாக, பற்றியிருந்தான் - சம்பந்தித்திருந்தான், குற்றமறுத்தான் - பாசத்தையொழித்தான், கூடியிருந்தான் - அத்துவிதமாகவிருந்தான். (65)

வெட்டவெளியிலென்னை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லாரும்

(ப-ரை.) வெட்டவெளியில் - சிதாகாயத்தில், என்னைமேவியிருந்தான் - அடியேனைக்கலந்திருந்தான், பட்டப்பகலில் - சுத்தமாயாபுவனத்தில், பார்த்திருந்தாரெல்லாம் - அன்பரெலாம் பார்த்திருந்தனர். (66)

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டி சற்றுங்குறையாமல்

(ப-ரை.) எனக்கு - அதனாலடியேனுக்கு வாழ்வானவாழ்வு - திருவருளாகியவாழ்வு வந்தது - கிடைத்தது, வாழாமல் - பாசத்தில்வாழாமல் தாழாமல் - அதனாற்கீழ்ப்படாமல், சற்றுங்குறையாமல் - சிறிதுங்குறையுண்டாகாதபடி, தாழ்ந்தேன் திருவருளினமைந்தேன். (67)

பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேண்டி
மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி

(ப-ரை.) பொய்யான - நிலையில்லாத, வாழ்வெனக்கு - பிரபஞ்சவாழ்வெனக்கு, போதுமெனக்காணேன் - திருப்தியடையக்காணேன், மெய்யான வாழ்வெனக்கு - சத்தியமாகிய திருவருளெனக்கு, வெறும்பாழாய்விட்டது - சிதாகாயமாகவாச்சுது. (68)

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியேன் என்னமாயமடி.

(ப-ரை.) கன்னியழித்தவனை - மலத்திற்கட்டுப்பட்டிருந்தவய்தைத நீக்கினவனை, கண்ணாரக்கண்டேன் - பிரத்தியட்சமாகத் தரிசித்தேன், என்னியல்புநானறியேன் - (பின்னர்) எனது சுதந்தர நிலையினைத்தேரேன்; ஈதென்ன மாயம் - இஃதென்ன வாச்சரியம். (69)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.

(ப-ரை.) சொல்லாலேசொல்லுதற்கு - அபரஞானத்தாற் பேசுதற்கு, சொல்லவாயில்லை-வாயெழவில்லை, எல்லாருங்கண்டிருந்தும் (இவ்வுண்மை) யாருமறிந்தும், இப்போதறியார்கள்-மலத்தடிப்பாலிப்போதுணரார்கள் (70)

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்தழிந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழியக்கண்டேண்டி

(ப-ரை.) கண்மாயமிட்டான் - (ஆசாரியன்) நயனதீட்சை செய்தான்' கருத்தழிந்தேன்-(அங்ஙனம்செய்தமாத்திரத்தில்)என்தற்போதமிழந்தேன் உண்மாயமிட்டவனை - என்னுள்ளே போதமிழக்கச்செய்தவனை, உருவழியக்கண்டேன் - நிஷ்களசிவமாகத் தெரிசித்தேன். (71)

என்னசொல்லப்போறேனு னிந்தவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்ததடிகண்ணார.

(ப-ரை.) இந்தவதிசயத்தை - நிகழ்ந்த அருமைப்பாட்டினை, என்னசொல்லப்போரேன்-என்னவெனவெடுத்துச் சொல்வேன், கண்ணார-பிரத்தியட்சமாக, கன்னியிளங்கமுகு - (இளம்பாக்குமரம்போன்ற) சிறுவயதிலேயே, காய்த்தது - (காயுண்டானதுபோல) திருவருள்விளைந்தது. (72)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாஞ் சவ்வாதுமணக்குதடி.

(ப-ரை.) ஆர்ந்தவிடமத்தனையும் - தங்கியவிடமெல்லாம், அருளாயிருக்கும் - திருவருண்மயமாக விருக்கும், சார்ந்தவிடமெல்லாம் - அடைந்தவிட முழுவதும, சவ்வாதுமணக்குது - சிவமணம்வீசுகின்றது. (73)

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தசுசாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி

(ப-ரை.) இந்தமணம் - இங்ஙனம்வீசிய சிவமணம், எங்குமியற்கைமணமென்றறிந்து-இயற்கையாகவேயெவ்விடத்தும் வீசுகின்றமணமென்னத் தெரிந்து, அந்தச்சுகாதீதவருட்கடலில் அந்த ஆனந்தநீதாகிருபாசமுத்திரத்தில், மூழ்கினன் - அழுந்தினேன். (74)

இரும்புநிறைநீர்போலவென்னை விழுங்கிக்கொண்டாண்டி
அரும்புநிறைவாசனைபோ லன்றேயிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) இரும்பினுறைநீர்போல-காச்சியவிரும்பு கிரகித்தநீரினைப்போல, என்னை விழுங்கிக்கொண்டான் - அடியேனைக் கிரகித்துக் கொண்டான்,

அரும்பிலுறை வாசனைபோல் - புட்பத்திலுற்ற மணம்போல, அன்றே யிருந்தான் - எக்காலத்தும் கலந்திருந்தான். (75)

அக்கினிகற்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல்
மக்கினகிம்பட்டுள்ளே மருவியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) அக்கினி - தீயானது, கற்பூரத்தை-கற்பூரத்தினை, அறவிழுங்கிக் கொண்டாற் போல் - கிரகித்தாற் போல, மக்கினப்பட்டு - மலக்குறைவடைந்த, உள்ளே - என்னிடத்தே, மருவியிருந்தான் - கலந்திருந்தான். ()

கடல்நீருமாறும்போற் கலந்துகரைகாணேனண்டி
உடலுமுயிரும்போலுட் கலந்துநின்றாண்டி.

(ப-ரை.) கடல் நீரும் - கடற் சலமும், ஆறும்போல் - நதியும்போல, கலந்து கரைகாணேன் - சேர்ந்து எல்லைக்காணேன், உடலும் - தேகமும், உயிரும்-சீவனுமபோல, உட்கலந்து-ஒருங்கு சேர்ந்து, நின்றான்-இருந்தான்.

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற் பொருவரியபூரணன்காண்
மன்னுமனுபூதியடிமாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்.

(ப-ரை.) பொன்னுமுரை மாற்றும்போல் - பொன்னும் அதனை யுரைத்துத் தெரிந்து கொள்ளும் மாற்றும் போலவும், மாணிக்கத்தினுள்ளொளி போல்-மாணிக்கத்தின் பிரகாசம் போலவும், பொருவரி பூரணன் - ஒப்பற்ற பரிபூரணனாய், மன்னுமனுபூதி - நிலை பெற்ற சுவானு பூதிக்குரியவன். (78)

கங்குகரையில்லாண்டிகரை காணுக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டியேகமாய் நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) கங்கு கரையில்லான் - அளவிடப்பூட்டான், கரைகாணுக்கப் பல்-எத்துறையினையு நாடாதகப்ப லொத்தான், எங்குமளவில்லான்-அகண்டிதன், ஏகமாய் நின்றான் - ஒருதனித்த பொருள். (76)

தீவகம்போலென்னைச் சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவகமொன்றில்லாண்டிபார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்.

(ப-ரை.) தீவகம்போல் - தீபத்தினைப்போல, என்னைச் சேர்ந்த பரசின்மயன் - அடியேனைக் கலந்த ஞானமயன், பாவமொன்றில்லான் - அமலன், பார்த்திட மெல்லாம்பரன் - கண்டவிடம் எங்கும் வியாபி. (80)

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக்காரணமாய் வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) உள்ளார்க்கு முள்ளான் - உண்டென்பார்க்குப் பிரத்தியட்சமானவன், ஊருமில்லான் - பேருமில்லான் தனக்கென ஊரும் பேருமில்லாதவன், கள்ளப்புலனறுக்க-வஞ்சகமான இந்திரியங்களை யொழிக்க, காரணமாய் வந்தான் - ஆச்சாரியனாய் வந்தனன். (81)

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தானிவனுகு மெய்ப்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) அப்பிறப்புக் கெல்லாம் - முன்செனனங்கட்கெல்லாம், அருளாயமர்ந்தான் - திருவருள் கூட்டி வந்தான், இப்பிறப்பில் - இச்சென்மத்தில், வந்தான் - ஆசாரியனாய் வந்தான், இவனுகு மெய்ப் பொருள்-இவனே உண்மைச் சிவம். (83)

நீரொளிபோலெங்கு நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்.

(ப-ரை.) நீரொளிபோல்-நீரிற்கலந்த அதனொளிபோல், நிறைந்த நிராமயன்-உலகவியாபகனான பல நோயற்றவன், பாரொளிபோல்-பூமியிற் சூரியப் பிரகாசம் போல, எங்கும் பரந்த பராபரன்-எங்கும் வியாபியாயுள்ளவன்.

நூலாலுணர்வரிய நுண்மையினு நுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்.

(ப-ரை) நூலால் - பாசநூல்களினாலே, உணர்வரிய - எட்டற் கரிய, நுண்மையினும-நுட்பத்திலும் நுண்மையன்-அதிசூக்கும மானவன், பாலாறு சர்க்கரைபோல் - பாலும் சருக்கரையுங் கலந்தாற் போல, பரந்த பரிபூரணன் - பிரவிய பரிபூரணன். (84)

உளக்கண்ணுக்கல்லா லூன்கண்ணுலோருமதோ
விளக்குத்திடரொளி போன்மேவியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) உளக்கண்ணுக்கல்லால்-மனத்தாலல்லது, ஊன் கண்ணுலோருமதோ-ஊன நேத்திரத்தாலாராயத்தக்கவனோ, விளக்குச்சுடரொளிபோல்-அகலிலேத்திய தீபம்போல, மேவியிருந்தான் - பொருந்தியிருந்தான். (85)

கல்லுளிருந்தகனலொளிபோற் காரணமாய்ப்
புல்லியிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) கல்லுள்ளிருந்த-கல்லினிடத்தே சூக்குமமாக வந்திருந்த, கனலொளிபோல்-அக்கினியைப்போல், காரணமாய் ஏதுவாக, புல்லியிருந்தும் - யாரிடத்தும் கலந்திருந்தும், பொருவரிய பூரணன் - ஒப்பற்ற சம்பூரணன்.

பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு

(ப-ரை) பொற்பூவும் வாசனைபோல் - அழகிய புட்பத்தினிடத்து மணம்போல, போதம் பிறந்தார்க்கு-அருளடைந்தார்க்குண்டு, கற்பூவும் வாசனைபோல் - கல்லாற் செய்யப்பட்ட பூவின் வாசனையைப்போல, காணுக்கயவர்க்கு மருளுடையாருக்குண்டு. (87)

மைக்குழம்புமுத்தும்போன் மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்கு.

(ப-ரை.) மைக்குழம்பு முத்தும்போல் - கருமையிற் கலந்த முத்தினைப் போல, மறவாதவர்க்கு மருவி-தன்னை மறவாதவரிடத்தே பொருந்தி , கருவ

முத்தகாரணர்க்கு - பிறவியை நீக்கிய பெரியோர்கட்கு, கைக்குட் கனியாகும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாவன். (88)

பளிங்கிற்பவளமடி பற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்பார் கிட்டாதார்கிட்டுவரோ.

(ப-ரை.) பற்றற்ற பாவலர்க்கு-பிரபஞ்ச மில்லாதவர்கட்கு, பளிங்கிற்பவளம் - பளிங்கினுடன் கலந்த பவளம்போன்றான், கிட்டாதார் - யாருக்குமெட்டாதவர், கிளிஞ்சிலை - வெள்ளியென்பார் - கிளிஞ்சலை வெள்ளியெனமயங்குவார்கட்கு, கிட்டுவரோ - எட்டுவரோ. (89)

எட்டுக்குகடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி.

(ப-ரை.) எட்டுக்கடங்கான் - அளக்கப்படாதவன், எழுத்திற்பிறவான் - சொல்லாற்றீர்மாணிக்கப் படாதவன், நாட்டில்-உலகில், நரிகளெல்லாம்-நரிகளெல்லாவற்றையும். நற்புரவிசெய்தான்-நல்ல குதிரைகளாகச் செய்தவன்.

பஞ்சப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்றன யனத்தழல்விழியான்.

(ப-ரை.) பஞ்சப்பிரளயத்து-பிருதிவியாதி ஐவகைப்பூதங்களின் பிரளயகாலத்தும், மிஞ்சியிருப்பான் - மிகுதியாகவிருப்பவன், நஞ்சுபொதிமிடற்றன் - விஷகண்டன், நயனத்தழல்விழியான் - அக்கினிநேத்திரன். (91)

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும் அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுத் திசைபத்துங்காக்குமடி.

(ப-ரை. அகங்காக்கும் புறங்காக்கும் - உள்ளும்புறமுங்காப்பவன், அளவிலாவண்டமுதல் - எண்ணிலாத அண்டமுதலாக, செகங்காக்கும் - உலகினைக்காக்கும் காணுதிசைபத்தும் - காணப்படாத பத்துத்திசைகளையும், காக்கும் - புரக்கும். (92)

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்.

(ப-ரை.) பேசாப்பிரமம் - இன்னபடியெனப் பேசப்படாததெய்வம், பேச்சிறந்தபேரொளி - வாக்குக்கெட்டாத பிரகாசன், ஆசாபாசங்களணுகாத பேரொளி-ஆசைபாசமு-மனுக்கிரகிக்கப்படாத, பேரொளி-பெரியசோதி. (93)

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததெண்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்ற வில்லாவுருபொருள்காண்.

(ப-ரை.) தேசமிறந்தவன் - ஊரில்லாதவன், திசையிறந்த தெண்கடல் - அளவில்லாத அருட்கடல், ஊசிமுனையூன்ற - ஊசிநுனியளவுமூன்றி, இல்லாவுருபொருள் - இல்லாதவியாபகன், (94)

சிப்பியின்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
அப்பிளொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) சிப்பியில்முத்தொளி-(ஞானிகட்குச்) சிப்பியில் விளங்குமுத்தினையொத்தவன், சின்மயநோக்கில்லார்க்கு-ஞானப்பார்வையில்லார்க்கு, அப்பிலொளிபோல் - நீர்ப்பிரகாசம்போல, அமர்ந்தவரும்பொருள் - தங்கியஅருமையானவஸ்து. (95)

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும் பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) அளவிலாச்சாகை - எண்ணில்லாத கிளைகளுடன்கூடிய, ஆலவிருட்சம் - ஆலமரம்போன்று, மேலாம்பதங்கள்விசும்பு - மேற்பட்ட உலகங்களில், ஊடுருவும்மெய்ப்பொருள் - பரந்த உண்மைப்பொருள். (96)

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து மருவாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து - பரம்பரையெல்லாங் கடந்து, வருமாமலர்ப்பாதம் - விளங்கும்தாமரைத் திருவடியன், அங்கிஷமாயெங்கும் - எவ்விடத்தும் நுண்ணியனால், ஆய்ந்தவரும்பொருள் - ஆராயத்தகுந்த அரிய பொருள். (97)

நாமநட்டமானதடி நவிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக் கனல்விழித்தகாரணன்காண்.

(ப-ரை.) நாமநட்டமானது - அஞ்சத்தகுந்த நடனஞ்செய்பவன், நவிலவிடமில்லை - பேசற்கிடமில்லாதவன், காமனைக்கண்ணாலெரிக்க - நேத்திரத்தால் மன்மதனை யெரிக்க, கனல்விழித்த காரணன் - அக்கினிநேத்திரம் வைத்தவன். (98)

கொட்டாதசெம்பொனடி குளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீய்புகாத்தேனமுதம்.

(ப-ரை.) கொட்டாத செம்பொன் - உளிபடாத சுயம்பாகியபொன், குளியாத்தரளம் - கடலில்முழுகி, எடுக்கப்படாதமுத்து, எட்டாதகொம்பில் - எட்டப்படாத கிளையில், ஈப்புகாத் தேன் - ஈக்கள் கட்டாத தேன், அமுதம் - தேவாமிர்தம். (99)

காணிப்பொன்னுணியுடன் கல்லுரைமாற்றின்னதென்றே
ஆணியுடன்கூட்டி யடங்கவிட்டுக்கொண்டாண்டி

(ப-ரை.) காணிப்பொன்னுணியுடன்-யாவருக்கும் உரிமையாகியபொன் கட்டையை, கல்லுரைமாற்றின்ன தென்றே - கல்லுரைமாத்திரை இன்னதென்றே-கல்லுரைத்து மாற்றுக் கண்டுபிடியாதபடி, ஆணியுடன் - கூட்டி பொன்கட்டையின் தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்போல், அடங்கவிட்டுக்கொண்டான் - எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டான். (100)

அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிரமமடி.

(ப-ரை.) அளவிறந்த வண்டத்தார் - எண்ணில்லாத அண்டத்தினர்கள், அத்தனைபேருண்டாலும் - அவ்வளவு பேர்களும் புசித்திடினும், பிளவளவும்.- ஒரு சிறிதும், தான் சற்றுப் பேசாப்பிரமம் - தான் சிறிதுங்குறையாத முதல்வன். (101)

கன்னெஞ்சினுள்ளே கழுநீலம்பூத்தாற்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே யிணையடிகள் வைத்தாண்டி

(ப-ரை.) கன்னெஞ்சினுள்ளே - (பக்குவனல்லாத) கல்போன்ற மனத்தினிடத்தே, கழுநீலம்பூத்தாற்போல்-நீலோற்பலமலர் பூத்ததுபோல், என்னெஞ்சினுள்ளே-அடியேன் மனத்திலே, இணையடிகள் வைத்தான்-இரண்டு திருவடிகளையும் வைத்தனன். (102)

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியுமறியார்
காதற்றஞானமடிகாண்பார் கருத்துடையோன்.

(ப-ரை.) வேதப்புரவி - மறைகளாகிய குதிரைகளின்மேல் செல்பவன், விரைந்தோடியுமறியார்-அதிவேகமாகப் பின்றொடர்ந்தும் அகப்படாதவன், காதற்றஞானம் - காதினாற்கேளாது (மவுனநிலையினால்) கேட்கப்படாதவன், காண்பார் கருத்துடையான் - (தற்போதநீங்கித்) தரிசிப்பார் மனத்திலே விளங்குபவன். (103)

பாசவினையைப்படப்பார்த்த பார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டி நில்லென்றுசொன்னாண்டி.

(ப-ரை.) பாசவினையைப் படப்பார்த்த - பாச சம்பந்தமான வினையொழிய தீட்சித்த, பார்வையுடன் - நேத்திரத்துடன், நேசத்தைக்காட்டி - திருவருளாகிய) அன்பினைக்காட்டி, நில்லென்று சொன்னான்-சிவோகம்பாவனையிலிருவென்று கட்டளையிட்டான். (104)

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி.

(ப-ரை.) ஓசையொடுங்குமிடம்-வாக்கிறந்தவிடம், ஓங்காரத்துள்ளொளிகாண்-பிரணவத்துட்சோதியானவன், பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றான். சிவம் மவுனநிலையினர்கட்குத் தோன்றுவதென்றான். (105)

சின்மயநன்னோக்காற் சிற்சொருபங்காட்டியெனைத்
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) சின்மய நன்னோக்கால்-ஞானப்பார்வையினால், சிற்சொரூபம் காட்டி - ஞானவடிவைத் தரிசிப்பித்து, தன்மயமாக்கி - சிவமயமாக்கி, தானவனாய் நின்றான் - நான்சிவமாக விளங்கச்செய்தான். (106)

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி.

T

(ப-ரை.) தானென்னைப்பார்த்தான் - ஆசாரியன் அடியேனைத் திருஷ்டித்தான், தன்னைத்தானல்லாமல் - எங்கும் சிவமயமா யிருப்பதல்லால், நானென்ன சொல்லுவன் - இன்ன நிலையினை நானென்னவெனச் சொல்லுவேன் நவிலவிடமில்லையடி-சொல்லும்வகை யில்லை. (107)

இன்றிருந்துநாளைக்கிறக்கிற பேரெல்லாரும்
என்றும்பரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.

(ப-ரை.) இன்றிருந்து - இன்றைக் குயிருடன்வாழ்ந்து, நாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லாரும் - அடுத்தநாள் இறக்கததகுந்த மனிதரையெல்லாம், என்றும் - எக்காலத்தும், பரிபூரணத்தில் - திருவருளில், இனிதிருக்கச் சொன்னான்-நன்றாய் வாழும்படி கட்டளையிட்டான். (108)

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட வவனிதனில்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஆர்க்குமிடங்காட்ட - யாவருக்கும் மோட்சநிலைகாட்ட, அவனிதனில் வந்தான் - ஆசாரியவடிவாக உலகில் வந்தவன், பார்க்கிலெளிதலவோ - (தற்போத மொழிந்துபார்க்கில்) எளிமையானவனன்றோ, பற்றற்ற பற்றலவோ - (பிரபஞ்ச) பற்றிலார்கட்கு பற்றுடையானல்லவோ. (109)

இத்தனைகாலமடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடியிரும்பிலுறைநீரானேன்.

(ப-ரை.) இத்தனைகாலம் - இதுகாறு (முலகில்,) இறந்த பிறந்த தெல்லாம்-இறப்பினும் பிறப்பினும் பட்டதெல்லாம், இத்தனையுமில்லை-இவ்வளவுமினி யில்லையென்னும்படி, இரும்பிலுறை நீரானேன் - காய்ச்சிய இரும்பு நீரைக் கிரகித்ததுபோலாக்கினான். (110)

எக்காலம்பட்டதடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனரகில்.

(ப-ரை.) இறந்து பிறந்ததெல்லாம் - இறப்புப் பிறப்பனைத்தும், எக்காலம் பட்டது - எவ்வளவுகாலமுண்டானதோ, அக்காலமெல்லாம்-அவ்வளவு காலமனைத்தும், அழுந்தினேனரகில் - நரகிலழுந்தினேன். (111)

காலங்கழிந்ததடிகர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவுநாமநட்டமாச்சுதடி.

(ப-ரை.) காலங்கழிந்தது - அனேக காலம்சென்றது, கர்மமெல்லாம் போச்சுது - கர்மவினையனைத்து நீங்கியது, நாலுவகைக்கருவும்-நாலுவகைப் பட்ட அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம, சராயுசம் ஆகியபிறப்பும், நாமநட்டமாச்சுது - பெயரற்றுச் சூனியமாகியது. (112)

மூப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண்எனைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்.

(ப-ரை.) முப்பாழுக்கப்பால் - விந்துமோகினிமாயாகிய மூன்றுபாழுக்குமப்பால், முத்தற்பாழ் முழுமுதலாய்-சிதாகாசத்தில் முழுமுதலாயுள்ளவன், இப்போது வந்தான் காண-இப்போது ஆசாரியகோலங் கொண்டுவந்தான், எனைவிழுங்கிக் கொண்டான்-அடியேனைத் திருவருளில் முழுகச் செய்தான்.

பாலின்கணெய்யிருந்தாற்போலப் பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

(ப-ரை.) பாலின்கணெய் யிருந்தாற்போல-பாலில் மறைந்த நெய்யினைப்போல, பரஞ்சோதி, அருட்சோதி, ஆலிங்கனஞ் செய்து - கலந்து, அற விழுங்கிக் கொண்டான் - தன்னருளில் முற்று மறையச் செய்தான். (114)

தெத்தபடமானேனடி தீயிரும்பினீரானேன்
ஒத்தவிடநித்திரையென்றோது முணர்வறிந்தேன்.

(ப-ரை.) தெத்தபடமானேன் - நெருப்பிலிட்ட வஸ்திரமாயினேன், தீயிரும்பினீரானேன் - அக்கினிமயமான இரும்புகிரகித்த நீராயினேன், ஒத்தவிட நித்திரையென்றோது முணர்வறிந்தேன் - வினையொத்த வவசரத்திலே சிவயோக நித்திரை யுண்டென்றறிந்தேன். (115)

ஒப்புமுவமையு மற்றோதவரிதாயபொருள்
இப்பூவினின்குருவேயென்ன வந்தோன்றாள்வாழி.

(ப-ரை.) ஒப்புவமையு மற்றோதவரிதாயபொருள் - சமுத்தவமும் உவமானமும் அற்ற முதல்வன், இப்பூவினில் - இவ்வுலகில், குருவே யென்ன வந்தோன் - ஆசாரியராக வந்தோன், தாள்வாழி - திருவடி வாழ்க. (116)

ஒப்பாரிசொல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருள்வார்.

(ப-ரை.) ஒப்பாரி சொல்லிடினும்-யான் ஒப்புச் சொல்லிப்பாடிப் புலம்பினும், உவமை பிழைத்திடினும் - உவமைதவறினும், முப்பாழுங் கற்றுணர்ந்தோர் - முன்னோர் மும்மாயையின் சொருபமறிந்த பெரியோர், பொறுத்தருள்வர் - பொறுத்தருள வேண்டும். (117)

அருட்புலம்பல் முற்றிற்று.

இறந்தகாலத்திரங்கல்.

வார்த்தைத்திறமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச் சதுரிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை) வார்த்தைத் திறமில்லா மனிதருக்கு-பேச்சுறுதியில்லாதமானிடர்கட்கு, புன்சொல்லாஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லி - பாசநூல்களைப்போதித்து, சதிரிழந்து கெட்டேன் - சமர்த்திழந்து கெடுதியடைந்தேன். (1)

மெத்தமெத்தச் செல்வாக்கில்வேறுமருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) மெத்தமெத்த செல்வாக்கில் - அபாரமான செல்வத்தில், மருளடுத்து - வேறானமருளிற்சிக்கி, தத்தித் தலைகீழாய்-ஒழுங்கற்று, தானடந்து கெட்டேன் - நான் வாழ்ந்து கெடுதியடைந்தேன். (2)

வழக்கத்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னாசையினும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) வழக்கத்தலங்களினும் - பழகிய ஊர்களிலும், மண் பெண் பொன்னாசையினும் - ஈஷணாதிரயங்களினும், பழக்கந் தவிராமல் - பழக்கத்தைவிடாமல், பதியிழந்துகெட்டேன்முதல்வனையிழந்துகெடுதியடைந்தேன்.

ஆணிப்பொருந்து மரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்றுகனம் பேசிக்கெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆணிப்பொருந்தும் - முதன்மை வாய்ந்த, அரும்பூமியத்தனையும் - அரிய உலகனைத்தும், காணிநமதென்று-சேர்ந்த நமக்கென்று, கனம் பேசிக்கெட்டேன் - கௌரவம் பாராட்டிக் கெடுதியடைந்தேனே. (4)

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப் பதியிழந்துகெட்டேனே

(ப-ரை) ஆசார மில்லா-ஒழுக்க மில்லாத, அரசருடன்கூடி - அதிபதிகளைச் சேர்ந்து, பாசாங்குபேசி-வஞ்சக வார்த்தைப்பேசி, மதியிழந்து கெட்டேனே. (5)

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) குருமார்க்க மில்லா - ஆசாரியனை வழிபட்டு நடவாத, குருடருடன் கூடி - மனக்குருடருடன் சேர்ந்து, கருமார்க்கத்துள்ளே - பிறவிக்கேதுவான வழியிலே, கருத்தழிந்து கெட்டேன்-உளந்தடுமாறி யழிந்தேன்.

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணாமல்
பாலர்பெண்டீர்மெய்யென்று பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆலமருந்தும் - விஷமுண்ட, அரன்பெருமை யெண்ணாமல் - சிவபெருமான் மகிமையினை நினையாமல், பாலர் பெண்டிர் - புத்திரரும் மனைவியரும், மெய்யென்று - நிலையென்று, பதியிழந்து கெட்டேன். (7)

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை) பிணவாசமுற்ற-முடை நாற்றமுற்ற. பெருங்காய மெய்யென்று-தேசம் சத்திய மென்றும், பணவாசையாலே திரவிய விருப்பத்தாலே, பதியிழந்து கெட்டேன். (8)

கண்டபுலவர் கனக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லா முப்பரித்துக்கெட்டேன்.

(ப-ரை) கண்டபுலவர் - எதிரிட்ட வித்துவான்கள், கனக்கவே தான் புகழ - அதிகமாகத் தோத்தரித்துப்பாட, உண்ட உடம்பெல்லாம் - ஊனூட்டிய தேகத்தினை, உப்பரித்துக் கெட்டேன்-தளர்ச்சியடையக் கண்டேன்.

எண்ணிருந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) எண்ணிறந்த சென்மம்-அளவற்ற பிறப்புக்கள், எடுத்து - பிறந்து, சிவபூசைபண்ணி-சிவபூசைசெய்து, பிழையாமல் - பிறப்பு வாராதபடி செய்துகொள்ளாமல், பதியிழந்து கெட்டேன். (10)

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றுறக்கவுஞ்சுடவு மொப்பித்துமாண்டேனே.

(ப-ரை.) சிற்றெறும்பு-ஒருசிறியஎறும்பு, சற்றுந்தீண்ட-சிறிதுங்கடிக்க, பொறா உடம்பை - சகியாத தேகத்தை, உற்றுறுக்கவும் சுடவும - கொளுத்தவும் சுடவும், ஒப்பித்து மாண்டேன்-நெருப்பினிடம் ஒப்புவித்துஇறந்தேன்.

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணியுணர்வில்லாம லின்பமென்றுமாண்டேனே

(ப-ரை.) தன்னுடம்புதானே - தனது தேகம்தானே, தனக்கும் பகையாமென்ற - தனக்கு விரோதியென்ன, உணர்வில்லாமல்-அறிவில்லாமல், இன்பமென்ற - இன்பமுடையதென்றெண்ணி, மாண்டேனே. (12)

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புஞ்சுத்தமென்று வீறுப்பாய்மாண்டானே.

(ப-ரை.) தோலெலும்பு மாங்கிஷமும் - தோலும் எலும்பும் மாமிசமும் தொல்லன்னத்தால் வளரும் - பழமையான அன்னத்தால்வளரும் உடலும், சுத்தமென்று-சுத்தமானதென்று, வீறுப்பாய் - கருவித்து மாண்டேனே.

போக்குவரத்தும்பொருள்வரத்துங்காணாமல்
வாக்கழிவுசொல்லிமனமறுகிக்கெட்டேனே.

(ப-ரை.) போக்கும் வரத்தும் - பிறப்பும் இறப்பும், பொருள் வரத்தும் - முதல்வனனுக்கிரகமும், காணாமல் - தோமல், வாக்கழிவு சொல்லி - வீண் வார்த்தைபேசி, மனமறுக்கி - மனமயக்குற்று, கெட்டேனே. (14)

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று.

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டிமாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்றதேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங்கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போலலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, செங்காட்டிலாடுகின்ற-திருச்செங்காட்டிலே நிர்த்தனஞ் செய்கின்ற, தேசிகனைப் போற்றாமல் - சிவபெருமானைத் தோத்தரியாமல், மண்காட்டி - மண்ணைக்காட்டியும், பொன்காட்டி-பொன்னைக்காட்டியும், மாயவிருள்காட்டி - மாயாசொரூபமாகிய (பெண்ணைக்) காட்டியும், கண்காட்டு - கண்சாடைகாட்டும், வேசியர் தம்-விலைமாதர்களுடைய, கண்வலையிற் சிக்கி மிக - மிகுந்த ஆசை வலையிற் சிக்குண்டு, அங்காடி நாய் போல - கடைத்தெரு நாய்போல, மிக அலைந்தனையே. (1)

புட்பாசனவணையிற்பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணியோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்றிமுயங்கிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே மனதே புட்பாசனவணையில் - புஷ்பம் பரப்பிய கட்டிலில், பொற்பட்டு மெத்தையின்மேல்-அழகியபட்டு மெத்தையின்மீது, ஒப்பாவணிந்த பணியோடு - அழகாகத்தரித்த ஆபரணங்களுடன், ஆணி நீங்காமல் - நிலைநீங்காது, இப்பாய்கிடத்தி - (அத்தகைய உடலை) பாயிலில் கிடைத்தி, இயமனுயிர் கொள்ளுமுன்னே-எமன் உயிர்க் கொண்டுபோ முன்னே, முப்பாழைப்போற்ற - விந்துமோகினிமானென்னும் பாழினை நீங்க, முயங்கிலையே - முயற்சித்தாயிலையே. (2)

முப்பாழும்பாழாய்முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பானின்றாடுமதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பியேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினைசூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, முப்பாழும் பாழாய் - பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை மூன்றும் பாழாக, முதற்பாழ் வெறும்பாழாய் - சிதாகாயம் சூனியமாய், அப்பாழுக்கப்பால்-சிதாகாயம் கடந்து, நின்றாடும் - நிலையுற்று நிர்த்தனம்செய்யும், அதைப்போற்றாமல்-அவரைத் தோத்தரியாமல், இப்பாழாம் வாழ்வைநம்பி - இவ்வுலக வாழ்வினைநம்பி, ஏற்றவர்க்கொன்றீயாமல் - யாசித்தவர்க்கொன்றும் கொடாமல், துப்பாழாய் வந்தவினை-குற்றமாக வந்தவினை, சூழ்ந்தனையே -அடைந்தனையே. (3)

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றமல்
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, அன்னம்பகிர்ந்திங்கு-இவ்விடத்திலன்னைத் தினைப்பங்கிட்டு, அலைந்தோர்க் குதவிசெய்யும் - ஆதரவற்றவர்க்குபகரிக்கும், சென்மமெடுத்தும்-மனிதசென்மமெடுத்தும், சிவனருளைப் போற்றமல்-சிவபெருமான் திருவருளுக் காளாகாமல், பொன்னும் மனையும்-பொன்னினையும் மண்ணினையும், எழிற்பூவையரும் வாழ்வும் - அழகுவாய்ந்த பெண்ணையும் போகத்தையும், இன்னும் சதமாக-இந்நாள் பரியந்தம் சத்தியமாக, எண்ணினையே - நினைத்தனையே. (4)

முற்றொடர்பிற்செய்த முறைமையால்வந்த செல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றேமென் றெண்ணுதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாமலரன் பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே.

(ப-ரை.) பாழ்மனமே - பழாகிய நெஞ்சே, முற்றொடர் பிற்செய்த - பூர்வ சென்மங்களிற் புரிந்த, முறைமையால் வந்த செல்வம்-கிரமமாக அனுபவிக்கத் தருந்த ஐஸ்வரியம், இன்றை நாட் பெற்றேமென்று - இந்நாளில் வாய்க்கப் பெற்றேமென்று, எண்ணுது - நினையாது, அற்றவர்க்கு மீயாமல் - தரித்திரர்க்கும் கொடாமல், அரன் பூசை யோராமல்-சிவபூசை நாடாமல், கற்றவர்க்குமீயாமல் - கல்விமான்களுக்கு உதவாமல், கண்மறந்து விட்டனையே - கண்மறைந்து வாழ்கின்றனையே. (5)

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்காதனத்தி லிருந்தாலும்
காணித்துடலைநமன்கட்டியே கைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு - இரத்தினம் முத்து வயிரமிவற்றலாய ஆபரணந்தரித்து, ஆணிப்பொன் சிங்காதனத்திலிருந்தாலும் - உயர்ந்த பொன்னுலிழைக்கப்பெற்ற சிம்மாசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தாலும், காணித்துடலை நமன் - இலட்சியம் வைத்துத் தேகத்தை இயமனானவன், கட்டியே கைப்பிடித்தால் - இறுக்கியே அவன் கையிற் சிக்கிக்கொண்டால், காணிப்பொன் கூடவர-காணியளவும் பொருள் தன்னுடன்வர, காண்கிலமே - கண்டோமில்லையே. (6)

கற்கட்டுமோதிர நற்கடுக்கனரைநாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்றத் திசைக்கொருத்தரானாலும்

பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, கற்கட்டு மோதிரம் - கல்லிழைத்தமோதிரம், நற்கடுக்கன் - உயர்ந்த கடுக்கன், அரைஞாண் பூண்டு - அரைஞாணும் தரித்து, திக்கெட்டும் போற்ற - எத்திசையும் புகழ, திசைக்கொருத்தராளுனும் - எத்திசைக்கும் மேற்பட்ட வனுயினும், பற்கிட்ட எமனுயிர் - பல்லு கிட்டுகையிலே உயிரினை இயமன், பந்தாடும் வேளையிலே - பந்தினைப்போல இலேசாகக் கொண்டு செல்லுகையில், கைசசட்டம் கூடவர - ஒரு ஓலையும் எடுத்துக் கொண்டுபோக, காண்கிலமே - கண்டோமில்லையே. (7)

முன்னநீசெய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச் சற்குருவைப்போற்ருமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியற்ருய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) முன்னநீ செய்ததவம் - பூர்வம்நீ புரிந்ததவம் முப்பாலுஞ் சேருமன்றி - மூன்று சென்மத்திலுந் தொடருவதல்லாமல், பொன்னும் பணிதிகழும் பூவையுமங்கே வருமோ - திரவியங்களும் ஆபரணங்களும் மாதர்களும் செல்லுமபோது வந்திடுமோ, தன்னைச் சதமாக - அவற்றை நிலையாக எண்ணி, சற்குருவைப் போற்ருமல் - உண்மைக் குருவை யாசிரியாமல் கண்ணற்ற அந்தகன் போல் - கண்கெட்ட குருடனைபபோல, காட்சியற்ருய் - பார்வை யில்லாதவனுயினை. (8)

பையரவம்பூண்ட பரமர்திருப்பொற்ருளைத்
துய்யமலர்பறித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்து விட்டனையேநெஞ்சே

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, பையரவம் பூண்டபரமர் திருபொற்ருளை - படத்துடன் கூடிய சர்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமான் அழகிய திருவடியை, துய்யமலர்ப் பறித்து - சுத்தமான புட்பங்களை யெடுத்து, அருசசித்துத்தொழுது வணங்காமல் - தோத்தரித்துப் பணியாமல், கையிலணிவளையும் - கரத்திண்கண்ணே வளையல்களையும், காலிலிடும்பாடகமும் - காலில் தரிக்கும் பாடகத்தையு (முடையமாதரை,) மெய்யென்று - நிலையென்றி இறுமாந்து விட்டனையே. (9)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவரன்பொற்ருளைப்
போதுக்கொருபோதும்போற்றி வருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, மாதுக்கு-பார்வதியாருக்கு, ஒருபாகம் வைத்த - ஒருபாகத்தைக்கொடுத்த, அரன்பொற்றாளை-சிவபெருமான்றிருவடியை, போதுக்கொருபோதும்-ஒருநாளைக்கொருபொழுதேனும், போற்றி வருந்தாமல் - ஏத்தியிரங்காமல், வாதுக்குத்தேடி - வம்பிலே சம்பாதித்து, இந்தமண்ணிற்புதைத்துவைத்து-பூமியிற்சேமித்துவைத்து, எங்குப்போக-எந்தநிலையடைய, எண்ணினை-நினைத்திருக்கின்றாய். (10)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே

(ப-ரை.) நெஞ்சமே மனமே, அஞ்சருளைப்போற்றி-பயப்படத்தகுந்த திருவருளினைத்தோத்தரித்து, ஐந்துபுலனைத்துறக்க-பஞ்சேந்திரியங்களையடக்க, நெஞ்சேயுனக்கு-மனமேஉனக்கு, நினைவுநான் சொல்லுகிறேன்-உனக்கு ஞாபகஞ்செய்விக்கின்றேன், வஞ்சகத்தைநீக்கி - வஞ்சகமொழித்து, மறுநினைவு வாராமல்-வேறுசிந்தை செய்யாமல், செஞ்சரணத்தானை - செவ்விய திருவடியுடையவனை, சிந்தைசெய்வாய்-தியானிப்பாயாக. (11)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல
உற்பத்திசெம்பொன் உடமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

(ப-ரை.) அற்புதமாயிந்தவுடல் - ஆச்சரியமாக இத்தேகத்தில், ஆவியடங்குமுன்னே - உயிரொடுங்குமுன்பே, சற்குருவைப்போற்றி - ஆசாரியனையேத்தி, தவம்பெற்றுவாழாமல் - தவத்தினையடையாமல், உற்பத்தி-உண்டாகின்ற, செம்பொன் - செவ்வியபொன், உடமை - ஆபரணம், பெருவாழ்வை - பிரபஞ்சபோகத்தை, நம்பி - நம்பி, சற்பத்தின் வாயின் - பாம்பினது வாயிலகப்பட்ட - தவளைபோலானேனே, தவளையினையொத்திட்டேன். (12)

உற்றாரார்பெற்றாரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றாவிழந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றாகிச்சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, உற்றார் - உறவினர்கள்யாவர், பெற்றார் - பெற்றவரியாவர், உடன்பிறப்பார்-கூடப்பிறந்தவர் யாவர், பிள்ளைகளார்-புத்திரரியாவர், மற்றாரிருந்தாலென்-மற்றவர்கள் எத்தனைபெயரிருந்துமென்ன, மாளும்போதுதவுவரோ - மரணகாலத்தில் உதவிசெய்வாரோ, கற்றாவிழந்த - பசுவினைப்பிரிந்த, இளங்கன்றதுபோல - சிறிய கன்றினைப்போல, உருகி-மனங்கசிந்து, சிற்றாகி - சிறுமையடைந்து, சிற்றின்பஞ்சேர்ந்தனையே - பிரபஞ்சவின்பமடைந்தனையே. (13)

வீடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்க
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கன்றிருக்க வைத்தபொருளிருக்கக்
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே.

(ப-ரை.) வீடிருக்க - வீடிருக்கவும், தாயிருக்க - அன்னையிருக்கவும், வேண்டுமனையிருக்க - மிகவிரும்பத்தகுந்த பெண்சாதியிருக்கவும், பீடிருக்க-பெருமையிருக்கவும், ஊணிருக்க-உணவிருக்கவும், பிள்ளைகளுந்தாணிருக்க-புத்திரர்களிருக்கவும், மாடிருக்க கண்ணிருக்க - மாடுகளும் கன்றுகளுமிருக்கவும், வைத்தபொருளிருக்க - இருப்பாயுள்ள செல்வமிருக்கவும், உடிருக்க - உடலிருக்கவும், நீபோனகோலமென்னகோலமே - ஆன்மாவாகிய நீபிரிந்த மாய்கையென்னமாய்கையே. (14)

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாப்பூசிமிகு வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்ற கன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனுமென் றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, சந்தனமுங்குங்குமமும்-சந்தனத்தினையும் குங்குமத்தினையும், சாந்தும்பரிமளமும் - கூட்டுவர்க்கத்தினையும் மற்றும் வாசனைகளையும், விந்தைகளாய்ப்பூசி-விநோதமாகப் பூசிக்கொண்டு, மிகுவேடிக்கைஒய்யார - வேடிக்கையாகவும் ஒழுங்காகவும், கந்தமலர்சூடுகின்ற - வாசனைப்புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற, கன்னியருந்தாணிருக்க - பெண்களுமிருக்க, எந்தவகைபோனுமென் றெண்ணினையே - என்னவிதத்தில் பிரிந்தாயென்று நினைத்தாயில்லையே. (15)

காற்றுத்துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல வளாவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனதே, காற்றுத்துருத்தி-காற்றினையடைத்துவைத்த தோல்துருத்தியாய்,கடியவினைக்குள்ளான-கொடியவினையிற்கட்டுபட்ட, ஊற்றைச்சடலத்தை - நாற்றமுறுதேகத்தை, உண்டென்றிருமாந்து - நிலையெனக்கருதி, பார்த்திரங்கி - கண்டுஇளகி, அன்னம்பசித்தோருக்கீயாமல் - ஐயமிட்டுண்ணுமல், ஆற்றவெள்ளம்போல - நதியின் நீரினைப்போல, அளாவினையே - பரதவிக்கின்றனையே. (16)

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாமன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்
போர்க்குளெமதூதன் பிடித்திழுக்குமப்போது
ஆர்படுவாரென்றே யறிந்திலையேநெஞ்சமே,

(ப-ரை) நெஞ்சமே-மனதே, நீர்க்குமிழிவாழ்க்கைநம்பி நிச்சயமென்றேயெண்ணி-சலத்திலுண்டாகிய நீர்மொகுளியை யொத்தவாழ்வை நிசமென்னகருதி, பாக்களவாய்அன்னம்-சிறிதன்னமும், பசித்தோர்க்களியாமல்-பசித்தவர்கட்குக்கொடாமல், போர்க்குள்-சிலேட்டும உபத்திரவகாலத்தில், எமதூதன்-இயமபடர்கள், பிடித்திழுக்கும்போது - கட்டிக்கொண்டு போம்போது, ஆர்ப்படுவரென்று - ஆர் எதிரடைவரென்று, அறிந்திலையே - தெரிந்துகொண்டாயில்லையே. (17)

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையால்
முன்னந்தமார்பின் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னந்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, சின்னஞ்சிறுநுதலாள் - மிகவுஞ்சிறிய நெற்றியையுடையவள், செய்தபலவினையால் - பூர்வத்திற்செய்த வினைக்குத்தக்கபடி, முன்னந்தமார்பில் - மார்பின்முன்னே, முளைத்தசிலந்திவிம்மி - உண்டாகிய கட்டியினையொத்ததனமானதுபூரித்து, வன்னந்தளதளப்ப-அழகுபிரகாசிக்க, மயங்கிவலைக்குள்ளாகி-அதனால் மோகங்கொண்டு அவ்வலையிற்பட்டு, அன்னம்பகிர்ந்துண்ணவறிந்திலையே - அடியவர்கட்கு அன்னங்கொடுத்துச்சாப்பிடத்தெரிந்தாயில்லையே. (18)

ஓட்டைத்துருத்தியை யுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்த ரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, ஓட்டைத்துருத்தியை - துவாரமுள்ள தோற்பையை, உடையும்புழுக்கூட்டை-இறக்கும்புழுக்கணிறைந்த கூண்டினை (யொத்தஉடலை), ஆட்டுஞ்சிவசித்தாஅருளை - ஆட்டிவைக்கும் எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவருளை, மிகப்போற்றியே - மிகநாடியே, வீட்டைத்திறந்து - ஆணவக்கதவைத்திறந்து, வெளியை - சிதாகாயத்தை, ஒளியாலழைத்து - அருட்சோதியாலழைத்து, காட்டும்பொருளிதென்று - காட்டுவிக்கும்பொருளீதென்ன, கருதிலையே - நினைத்தாயில்லையே. (19)

ஊன்பொதிந்தகாய முளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால்நீ சற்குருவைப்போற்றுமல்
கான்பரந்தவெள்ளங் கரைபுரளக்கண்டேகி
மீன்பரந்தாற்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனதே, ஊன்பொதிந்தகாயம்-மாமிசம்நிறைந்த உடலை, உளைந்தபுழுக்கூட்டை-துளைக்கும் புழுக்கள்நிறைந்த கூண்டினை, தான்சுமந்ததல்லாமல் - தான் தாங்கினதல்லாமல, நீசற்குருவைப்போற்று

மல்-உண்மையாசிரியனை வணங்காமல், கான்பார்த்தவெள்ளம்-காட்டினிடத்தே சலப்பிரளயம், கரைபுரள - இருகரையும்வழிய, கண்டேகி - பார்த்துச்சென்று, மீன்பறந்தாற்போல - மீன்பரவியதுபோல, விசாரமுற்றுய்த்துன்பமடைந்தனையே. (20)

உடக்கையொருக்கி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிறுமாந்தை
உடக்கைத்தகர்த்தே யுயிரையெமன்கொள்கையிலே
'அடக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே.

(ப-ரை.) உடக்கையொருக்கி- (வாயுவாகியஒரு) சுள்ளாணியை முறுக்கி, உயிரையடைத்துவைத்த-உயிரை அடக்கிவைத்திருக்கிற, சடக்கைச்சதமென்று - தேகத்தினைநிலையென்று, சார்ந்தங்கிறுமாந்தை-பொருந்தி இறுமாப்புற்றனை, உடக்கைதகர்த்தே - அச்சுள்ளாணியைக்கழற்றி, உயிரையமன் கொள்கையிலே-உயிரைஇயமன் கிரகிக்கையிலே, அடக்கமாய்வைத்தபொருள்-இரகசியமாகவைத்திருந்த திரவியம், அங்குவரமாட்டாதே - கூடவருவதில்லையே (21)

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தான மூப்பாழைப்போற்றுமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணஞ்
சுற்றியிருக்கும்வினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே

(ப-ரை) நெஞ்சமே - மனமே, தித்திக்குந்தேனை - சுவையுடையதேனை, தெவிட்டாததெள்ளமுதை - வெறுக்காதநல்லமுதத்தை, முத்திக்குவித்தான-மோட்சத்திற்குக்காரணமான, மூப்பாழைப்போற்றுமல் - முப்பாழினையும் கடந்தவொருபொருளை நாடாமல், பற்றிப்பிடித்தியமன்-நெருங்கிப்பிடித்துநமன், பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம் - கயிற்றால்பிணிக்கும்படியாக, சுற்றியிருக்கும்வினை - சூழ்ந்திருக்கும்வினையை, சூழ்ந்தனையே-கூடினையே. (22)

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தாயைம்பத்தோரட்சரமாய்ப்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றுமல்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே.

(ப-ரை.) அஞ்செழுத்தாய் - நமசிவயவாய், எட்டெழுத்தாய் - ஓம் அம் அவ்வும் சிவாயநமவாய், ஐம்பத்தோரட்சரமாய் - ஐம்பத்தோரெழுத்தாய், பிஞ்செழுத்தாய் - சத்தியட்சரமாய், நின்ற - இருந்த, பெருமானைப்போற்றுமல் - முதல்வனை வணங்காமல், வஞ்சகமாயுற்ற - வஞ்சகம்வாய்ந்த, முலைமாதர் வலைக்குள்ளாகி - தனமுடைய பெண்வலையிற்பட்டு, பஞ்சரித்துத்தேடி - கெஞ்சிப்பேசி, பாழுக்கிறைத்தோமே - பாழுங்காலமாக்கினமே. (23)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யப்புவியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல்

மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென் றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே-மனமே, அக்கறுகொன்றை-உருத்திராட்சம், அறுகம்புல்-இதழினையும், அம்புலியும் சூடுகின்ற-சந்திரனையந்தரிக்கின்ற, சொக்கர்திருத்தாளை-சொக்கலிங்கக்கடவுள் திருவடியை, தொழுது வணங்காமல்-தொழுதுவணங்காமல், மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமுடன் - புத்திரர் மனைவி உற்றாருடன், வாழ்வைமிகநம்பி-வாழ்வை அதிகமாகநம்பி, அன்பாய் - ஆசையாய், எக்காலமுண்டென் றெண்ணினையே - நித்தியமென நினைத்தனையே. (24)

ஆண்டகுருவி னருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதுநல்லார் பொய்மாய்கைக்குள்ளாகித்
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே.

(ப-ரை.) ஆண்ட - அடிமையென வாண்டுகொண்ட, குருவின் - ஆச்சாரியனுடைய, அருளை - திருவருளினை, மிகப்போற்றி - மிகவும் ஏத்தி, வேண்டும் - விரும்பப்படும்,கயிலாயவீட்டுவழி-கைலையாகிய மோக்ஷநெறியினை, பாராமல் - எதிர்பாராமல், பூண்டகுழல்மாதுநல்லார்-புட்பங்களைத் தரித்த மாதர்களின், பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி-பொய்யான வஞ்சனையிற் சிக்குண்டு, தூண்டிலகப்பட்டு - தூண்டிமுள்ளிற்சிக்கி துடிகெண்டையானேனே - துள்ளுகின்ற மீனினை யொத்தேன். (25)

எணிப்பழுவா மிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேனெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனமே, எணிப்பழுவாம்-எணியின் பழுமரம்போல(அஞ்ஞானத்திற்குச்சோபனம்) ஆகிய இருளையறுத்தாள - ஆணவமலத்தினை யொழிக்க, முற்றும்பேணித்தொழும் - என்றும் வணங்கத்தகுந்த, கயிலைபேறு பெறமாட்டாமல் - கயிலாயத்தினையடையும் இலாபத்தையடையாது, காணவரும்பொருளாய் - அருவமாக ஒரு பொருளிருப்பதாக வெண்ணி, கண்கலக்கப்பட்டு-கண்கலங்கி, அடியேன்-ஏழையேன், ஆணியற்ற மாமரம்போலாகினேன்-ஆதரவற்ற பெரிய மரத்தினையொத்தேன்.

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே கயிலாசஞ்சேராமல்
வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே

(ப-ரை.) கோத்து - கலந்து, பிரகாசங்கொண்டு-அருட்சோதியடைந்து, உருகி - மனங்கசிந்து, அண்டமெலாம்-உலகமுழுவதும், காத்தபடியே-இரக்ஷித்தவண்ணமே, கயிலாயஞ்சேராமல் - திருக்கயிலாய மடையா

மல், வேற்றுருவப்பட்டு - வேறுதெய்வங்களைவணங்கி, அடியேன் - ஏழையேன், வெள்ளம்போலுள்ளுருகி, நீர்போலத்தளர்ந்து. ஏற்றுங்கழுவிலிருந்த பிணமானேன் - ஏற்றியகழுமரத்திலே செத்துக்கிடந்த பிணத்தினையொத்தேன். (27)

நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேட்டனெச்சிற் றின்றானைச்சேராமல்
வலைபட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, நிலைவிட்டுடலையுயிர் நீங்கியகலுமுன்னே-தேகத்திலிருந்து ஆத்துமா பிரியுமுன்னர், சிலைதொட்டவேடனெச்சில் தின்றானை - வில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனார் எச்சிலையுகந்த முதல்வனை, சேராமல் - அடையாமல், வலைபட்டுழலுகின்ற-வலையிற்சிக்குண்டலைகின்ற, மான்போற்பரதவித்து-மானைப்போலக்கலங்கி, தலைகெட்ட நூலதுபோல் - நுனியகப்படாத நூலினைப்போல, தட்டழிந்தாய்-அலைந்தனை.

முடிக்குமயிர்பொல்லா புழுக்குரம்பைமின்னாரின்
இடைக்குநடைக்கு மிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனைநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(ப-ரை.). முடிக்கும் மயிர்பொல்லாமுழுக்குரம்பை மின்னாரின். புட்பங்களைத்தரிக்கும் கூந்தலைவாய்ந்த பொலலாத உடலுடன் கூடியமாதரின், இடைக்கும் நடைக்கும் இதங்கொண்ட வார்த்தைசொல்லி - (உடுக்கைபோன்ற) இடையென்றும், (அன்னம்போன்ற) நடையென்றும் இதமான வார்த்தைகளையும்பேசி, அடிக்கொண்ட தில்லைவனத்தையனே - ஆதாரமான சிதம்பரநாதனே, நாயனையேன்- நாயேன், விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனை (வாயிலுள்ள) மாமிசத்தை நீங்கிய (நாயாகிய) மிருகத்தையொத்தேன். (29)

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போலே
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(ப-ரை,) ஆகாத நெஞ்சமே - உபயோக மில்லாத மனமே, பூவாணர் போற்றும் - பிராமணர் வந்திக்கும், புகழ்மதுரைச்சொக்கரது - கீர்த்தி வாய்ந்த மதுரைச்சொக்கலிங்கப் பெருமானது, சீர்பாதம்போற்றி - திருவடியைவணங்கி, சிவலோகம் சேராமல் - சிவகதியடையாமல், தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்த நாய்போல - பலவீட்டின் தாவாரங்கள்தோறும் சென்று (அடியுண்ணும்) நாயினைப்போல, அலைந்து திரிந்தாயே-ஓடியலைந்தனையே.

பத்தெட்டாயிரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல்

தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணுக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே விடவுமறியாயே

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனமே, பத்து எட்டு ஓர் ஐந்து பதின்மூன்றை யுங்கடந்தே - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து, ஒத்திட்டு நின்றதோர் ஓவியத்தைப் போற்றாமல் - ஒத்தெழுந்தருளி அசைவற்று நின்ற சொரூபத்தினை வணங்காமல், தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணுக்குள்ளாகி - வேடிக்கையிற்பட்டுத் திரிகின்ற கண்மயமாகி, வித்திட்டாய் விடவுமறியா ய் - நிலையுற்றாய் நீங்கவுமறியாய். (31)

அஞ்சுமுருவாகி யைம்மூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல் நானலைந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) அஞ்சுடன் ஏழாகிஐம்மூன்றும் எட்டுமொன்றாய் மிஞ்சியிரு ந்த - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங்கடந்த, விளக்கொளியைப் போற்றா மல் அருட்சோதியைப் போற்றாமல், பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போல் பற்றிப் பிடியாமல் - பஞ்சியிற்பிரவேசித்த அக்கினியைப்போன்று தாவாது, நஞ் சுண்ட கெண்டையைப்போல - விடமுண்ட மீனைப்போல, நானலைந்து கெட்டேன் - நான் திரிந்து வீணாயினேன். (32)

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனே சுமந்து மண்ணுலகின் மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம் போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(ப-ரை.) ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை-குற்றமுடனே அழி யும் புழுநிரம்பிய தேகத்தை, மானமுடனே சுமந்து மண்ணுலகில் மாளா மல் - கவுரவத்துடனேதாங்கி உலகிலிறந்துபோகாமல், ஆனதொரு பஞ்ச வர்கள் ஆண்டிருந்த தேசம்விட்டு - பஞ்சபாண்டவர் ஆண்ட தமது சுதே சம்பிரிந்து, போனதுபோலே நாம்போய் பிழைத்தோமில்லை - காட்டிற் சென்று சீவித்ததுபோல நாமுஞ் சீவித்தோமில்லை. (33)

ஊரையிரைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
கூறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(ப-ரை.) ஊறையிரைக்கின்ற உப்பிருந்தபாண்டத்தை-மலசலமிறை க்கின்ற உப்படைத்த பாண்டம்போன்றதனை, நாறுமல்நாறி நழுவும்புழுக் கூட்டை - நாறுமலிருந்து இறந்துபோனவுடனே நாற்றமெடுத்து இறந்து போகும் புழுமலிந்தஉடலை, வீறும்புரத்தை-செருக்குவாய்ந்த தேகத்தை,

விரும்புகின்றதெப்படி - நேசிப்பதெவ்விதம், ஆருநாட்டிலகன்றிருந்தேனில்லை - அழிவற்றபூமியிற்சென்று வாழ்ந்தேனில்லை. (34)

அரியவரிதேடி யறியாவொருமுதலைப்
பரிவுடனேபோற்றும் பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாளிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே.

(ப-ரை.) அரியஅரிதேடியறியாவொருமுதலை-அருமையான விஷ்ணு தேடிக் காணப்படாத ஒப்பற்ற முதல்வனை, பரிவுடனே போற்றும் பரஞ்சுடரைப் போற்றாமல் - ஆசையுடனே வணங்கும் சிவபரஞ்சுடரை யேத்தாமல், கரியபெருவாழ்வைநம்பி கரிந்துபோகக்கருந்த பிரபஞ்சவாழ்வைநம்பி, காமத்தழுந்தியே - காமாந்தகாரத்திலுட்பட்டு, அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேன் - சிங்கத்தின்வாயிற்பட்ட யானையினையொத்தேன். (35)

தந்திரத்தையுன்னித் தவத்தைமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணாமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(ப-ரை.) தந்திரத்தையுன்னி-சிவாகமத்தைப்படித்து, தவத்தை மிகநிறுத்தாது - தவத்தினை நிலைபெறச் செய்யாது, மந்திரத்தையுன்னி-(சிறுதெய்வ) மந்திரங்களைத்தியானித்து, மயங்கித்தடுமாறி - மயக்கங்கொண்டலைந்து. விந்துருகிநாதமாம் மேலொளியைக்காணாமல் - விந்துநாதங்களைக் கடந்த அருட்பிரகாசத்தைத் தரிசியாமல், அந்தரத்தே கோலெறிந்த - ஆகாயத்தில் கோலைவீசிய, அந்தகன்போலானேன்-குருடனையொத்தேன். (36)

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைப்பட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றாமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தினாலழுங்கி
உலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, விலையாகிப் பாணனுக்கு வீறடிமைப்பட்டு-பாணபத்திரர்பொருட்டு அவருக்கு அடிமையாணவனாகி, அதுபின் சிலையார்கை வேடனெச்சில் தின்றானை-மற்றொருகாலத்தில் வில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனார் எச்சிலுண்டானை போற்றாமல் - ஏத்தாமல், அலைவாய்த்துரும்பதுபோல் - கடலில்மொத்துண்ணுந் துரும்பினைப்போன்று, ஆணவத்திலழுங்கி-ஆணவமலத்திற்கட்டுப்பட்டு, உலைவாய் மெழுகதுபோல் உருகினையே-கொல்லனுலையிற்பட்ட மெழுகினைப்போல் அயர்ந்தனையே.

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

முற்றிற்று.

பூரணமாலை.

மூலத்துதித்தெழுந்தமுக்கோணசக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல்மதிமறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே-எங்குநிறைந்தபொருளே, மூலத்துதித்தெழுந்த-மூலாதாரத்திலுதித்த, முக்கோணசக்கரத்துள்-திரிகோணவடிவான யந்திரத்தில், வாலைதனைப்போற்றாமல்-வாலாம்பிகைத்தாயை வணங்காமல், மதிமறந்தேன் - அறிவிழந்தேன். (1)

உந்திக்கமலத்துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற்றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உந்திக்கமலத்து உதித்துநின்ற பிரமாவை-சுவாதிட்டானத்தில் விளங்கு நான்முகனை, சந்தித்துக்காணாமல் - நெருங்கித் தரிசியாமல், தட்டழிந்தேன் - நிலைகுலைந்தேன். (2)

நாவிக்கமலநடுநெடுமால்காணாமல்
ஆவிகெட்டியானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நாவிக்கமல நடுநெடுமால் காணாமல் - மணிபூரகத்தில் விளங்குகின்ற விண்டுவைத் தரிசியாமல், ஆவிகெட்டு யானு மறிவிழந்தேன் - உயிரிழந்து புத்திகெட்டேன். (3)

உருத்திரனையிருதயத்திலுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநாளுங்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உருத்திரனை இருதயத்தில் உண்மையுடன் பாராமல் - அநாகதத்தில் உருத்திரமூர்த்தியைத் தரிசியாமல், கருத்தழிந்து நாளும் கலங்கினேன் - மனங்கெட்டுச் சஞ்சலமுற்றேன். (4)

விசுத்திமயேசுரனைவிழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம்பதறினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- விசுத்திமயேசுரனைவிழிதிறந்துபாராமல்-விசுத்தியில் விளங்கும் மகேஸ்வரனை நோக்கி தரிசியாமல், பசித்துருகி நெஞ்சம் பதறினேன் - பசியால் வருந்தி மனங்கலங்கினேன். (5)

நெற்றிவிழியுடையநிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நெற்றி விழியுடைய நிர்மல சதாசிவத்தை-விசுத்தியில் விளங்குகின்ற முக்கண்வாய்ந்த சதாசிவத்தினை, புத்தியுடன் பாராமல் - அறிவுடன் தரிசியாமல், பொறியழிந்தேன் - ஐம்பொறியிற் சிக்கினேன். (6)

நாதவிந்துதன்னை நயமுடனே பாராமல்
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நாதவிந்துதன்னை நயமுடனே பாராமல் - நாத தத்துவத்தையும் விந்து தத்துவத்தையும் விருப்பமுடனே தரிசியாமல், போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் - அறிவுமயங்கி ஐம்பொறியிற் சிக்குண்டேன். (7)

உச்சிவெளியையுறுதியுடன் பாராமல்
அச்சமுடனானுமறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உச்சிவெளியை யறுதியுடன் பாராமல் - சிதாகாயத்தை நிலையாகத் தரிசியாமல், அச்சமுடனானு மறிவிழந்தேன் - பயத்துடனே புத்திகெட்டேன். (8)

மூக்குமுனையைமுழித்திருந்து பாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானுமறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மூக்குமுனையை முழித்திருந்து பாராமல் - சுழுமுனையைக் கண்விழித்து தரிசியாமல், ஆக்கைகெட்டுநானு மறிவழிந்தேன் - உடல்கெட்டு அறிவழியப்பெற்றேன். (9)

இடைபிங்கலையினியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந்தயங்கினேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்-சூரியகலை சந்திரகலைகளின் தன்மையினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன் - தடைபட்டயர்ந்திட்டேன். (10)

ஊனுக்குளேநின்றுலாவினதைக்காணாமல்
நானென்றிருந்துநலனழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஊனுக்குளேநின் றுலாவினதைக்காணாமல்-தேகத்தில் ஆன்மாவினுக் கான்மாவாகி யிருப்பதை யறியாமல், நானென்றிருந்து நலமழிந்தேன் - சிவமே நானெனவெண்ணி நன்மையிழந்தேன். ()

மெய்வாழ்வைநம்பிவிரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப்புலம்பினேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மெய்வாழ்வை நம்பி விரும்பி மிகவாழாமல்-திருவருளில் ஆசைகொண்டு வாழாமல், பொய்வாழ்வை நம்பிப் புலம்பினேன்-பிரபஞ்சவாழ்வை நம்பித் துயரடைந்தேன். (12)

பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய்ப்பிறவியுடன்சுற்றமிவை
உண்டென்றுநம்பியுடலழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பெண்டு பிள்ளை தந்தை தாய் பிறவியுடன் சுற்றம்-மனைவி, புத்திரர், பிதா, அன்னை, சோதரர்,உறவினர், இவையுண்டென்று நம்பி யுடலழிந்தேன் - இவர் சதமென வெண்ணி தேகமிழிந்தேன்.

தண்டிகைபல்லாக்குடனேசகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பியுணர்வழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:- தண்டிகைப் பல்லாக்குடனே சகல சம்பத்துகளும் - தண்டிகை பல்லக்கு மற்ற ஐஸ்வரியம், உண்டென்று நம்பி யுணர்வழிந்தேன்-எந்நாளு மிருக்குமென நம்பி அறிவிழந்தேன். (14)

இந்தவுடலுயிரையெப்போதுந்தான்சதமாய்
பந்தமுற்றுநாளும்பதமழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- இந்த வுடலுயிரை யெப்போதுந் தான்சதமாய்-இத் தேகத்திலே ஆன்மா எக்காலு நிலையாய் (இருக்குமென்று,) பந்தமுற்று நாளும் பதமழிந்தேன்-பந்தப்பட்டவனாகியடியேன் பக்குவமிழந்தேன்.

மாதர்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மாதர் பிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்து-மாதர்கள் உலகபோகத்திலே முழுகி, போதமயங்கிப் பொறியிழந்தேன் - மிக்க கலங்கி அறிவிழந்தேன். (16)

சரியைகிரியாயோகந்தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-சரியை கிரியை யோகந் தான்ஞானம் பாராமல், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் அனுஷ்டிக்காமல், பரிதிகண்ட மதியது போல் - சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போல, பயனிழந்தேன்-பிரயோசனமிழந்தேன். (17)

மண்பெண்பொன்னாசைமயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மண்பெண் பொன்னாசை மயக்கத்திலே விழுந்து-மண் பெண் பொன் என்கிற மயக்கத்திலே சிக்குண்டு, கண்கெட்டமாடதுபோல்-குருட்டுமாட்டினைப்போல,கலங்கினேன்-கலக்கமடைந்தேன்.

தனிமுதலைப்பார்த்துத்தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங்கலைந்துநின்றேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- தனிமுதலைப்பார்த்து-ஒப்பற்றமுதல்வனைத்தரிசித்து, தனித்திருந்துவாழாமல்-தன்னந்தனியே வசியாமல், அனியாயமாய்ப்பிறந்து - வீணாகப்பிறப்படைந்து, இங்கலைந்துநின்றேன் - இவ்வுலகிற்றிரிந்து வாழ்ந்தேன். (19)

ஈராறுதன்கலைக்குள்ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராமலறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஈராறுதன்கலைக்குள்ளிருந்து-துவாதசாந்ததலத்திலிருந்து, கூத்தாடினதை-நடனஞ்செய்யுமுதல்வனை, ஆராய்ந்து பாராமல்-நிரவிசாரியாமல், அறிவிழந்தேன் - புத்திமயங்கினேன். (20)

வாசிதனைப்பார்த்துமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-வாசிதனைப்பார்த்து-பிராணவாயுவினை சோதித்து, மகிழ்ந்து-அதிசந்தோஷித்து, உனைத்தான்போற்றாமல்-தேவரீரையேத்தாமல், காசிவரைபோய்த்திரிந்து-காசித்தலம்வரையிற் சென்றலைந்து, காலலுத்தேன் - கால்நொந்தேன். (21)

கருவிகடொண்ணூற்றாறிற்கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராமலிடழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- கருவிகள் தொண்ணூற்றாறில்-தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களிலும், கலந்துவிளையாடினதை - அவற்றில் வியாபித்து அசைப்பித்த முதல்வனை, இருவிழியால்பாராமல்-இரண்டுநேத்திரங்களால் தரிசியாமல், நடழிந்தேன் - கெட்டேன். (22)

உடலுக்குணிநின்றுலாவினதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உடலுக்குள் நீ நின்று-தேகத்துள் நீதங்கி, உலாவினதைககாணாமல்-சஞ்சரித்ததைத் தரிசியாமல், கடல்மலைதோறுந்திரிந்து-கடலைத்தாண்டியும் மலைகளில் வாழ்ந்தும் காலலுத்தேன்-கால்சலித்தேன். (23)

எத்தேசகாலமுநாமிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராமலுருவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எத்தேசகாலமு நாமிறவாதிருப்பமென்று-எந்தகாலத்திலேயும் நாம் சாகோமென்று, உற்றுனைத்தான் பாராமல்-தேவரீரைத்தரிசியாமல், உருவழிந்தேன் - நிலைகுலைந்தேன். (24)

எத்தனைதாய்தந்தையிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனாயானும்பிறந்திறந்தேன்பூரணமே,

(ப-ரை.) பூரணமே:- எத்தனை தாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து-எண்ணில்லாத தாய்தந்தையர்களிடந்தங்கி, பித்தனாயானும் - பித்துப்பிடித்தவனாகியானும், பிறந்திறந்தேன்-இறப்பினும் உட்பட்டேன். (25)

பெற்றதுத்தார்தாயாரபிறநதலுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள்தந்துபுகலருள்வாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பெற்றலுத்தாள் தாயார் - அன்னைமார் பலர் என்னைப் பெற்றெடுத்து வாடினர், பிறந்தலுத்தேன் யானும்-அடியேனும் பலதரம் பிறந்துவாடினேன், உன்றன்பொற்றுணைத்தாள்தந்து - தேவரீர் அழகிய திருவடியிணைத்தந்து, புகலருள்வாய்-அடைக்கலம் தந்தருளாய்.

உற்றாரழுதலுத்தாருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தார்தாயார்பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- உற்றாரழுதலுத்தார் - சுற்றத்தினர் அடிக்கடி அழுது ஓய்ந்தார், உறன்முறையார் சுட்டலுத்தார் - உறவின் முறையார் அடிக்கடி கொளுத்தி ஓய்ந்தார், பெற்றலுத்தார் தாயார் - தாய்மார்கள் அடிக்கடிபெற்றெடுத்து ஓய்ந்தார், பிறந்தலுத்தேன் - யான் அடிக்கடி செனித்து ஓய்ந்தேன். (27)

பிரமன்படைத்தலுத்தான்பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதானுண்டலுத்தான் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பிரமன்படைத்தலுத்தான்-நான்முகன் அடிக்கடிசிருஷ்டித்து ஓய்ந்தான், பிறந்திறந்து நானலுத்தேன்-அடிக்கடிபிறந்து இறந்து நான் ஓய்ந்தேன், உரமுடையவக்கினிதான்-பலம்பொருந்தியதீயானது, உண்டலுத்தான் - என்னைசசுட்டு ஓய்ந்தான். (28)

எண்பத்துநான்குநூறாயிரஞ்செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும்புலம்பினேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எண்பத்து நான்குநூறாயிரஞ் செனனமும் செனித்து-எண்பத்து நான்குநூறாயிரம் பிறவிகளிற் பிறந்து, புண்பட்டு நானும்-யானும்துன்பமடைந்து, புலம்பினேன்-துக்கமடைந்தனன். (29)

என்னையறியாமலெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாமலுடலிழந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-என்னையறியாமலெனக்குள்ளே நீயிருக்க - நான் தெரிந்து கொள்ளாதபடி என்னிடத்தே அத்துவிதமாயிருக்க,உன்னையறியாமல் உடலிழந்தேன் - உன்னைத் தரிசியாது தேகத்தை விட்டேன்

கருவாயுருவாய்க்கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகநின்றதறிகிலேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- கருவா யுருவாய்க்கலந்து-கற்பத்திலிருந்தகாலத்தும் உடலெடுத்தகாலத்தும் நீஅத்துவிதமாகவிருந்து, உலகெலாம் நீயாய்-உலகமுழுதும் சர்வவியாபியாய், அருவாகநின்றது-நிஷ்களமாகவிருந்ததனை, அறிகிலேன் - தெரிந்தேனில்லை. (31)

செம்பொற்கமலத்திருவடியைப்போற்றமல்
பம்பைகொட்டவாடும்பசாசானேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- செம்பொற்கமலத் திருவடியைப் போற்றுமல்- சிவந்த அழகிய தாமரைபோன்ற சரணங்களை வணங்காமல், பம்பைகொட்டவாடும் பசாசானேன்-உடுக்கைக்கொட்டத் தலைவிரித்தாடும் பேயனை யேனுயினேன். (32)

எனக்குள்ளேநீயிருக்கவுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீரவரமருள்வாய்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே.- எனக்குள்ளே நீயிருக்க - என்னிடத்தே அத்துவிதமாகவிருக்கவும், உனக்குள்ளே நானிருக்க-உன் வியாபகத்தில் நான் வியாப்பியமாகவிருக்க, மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய்- (அது தெரியாது மயங்கும் எனது) மனத்துன்பமொழிய வரந்தந்தருள்வாய். (33)

எழுவகைத்தோற்றத்திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற்பயனிழந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எழுவகைத் தோற்றத்திருந்து விளையாடினதை-எழுவகையானபிறப்புகளிலேயும் நீ தங்கி செய்த அருள் விளையாட்டை, பழுதரவே பாராமல்-குற்றமற விசாரியாமல், பயனிழந்தேன்-அப்பிரயோசன மடைந்தேன். (34)

சாதிபேதங்கள்தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்றுமயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:- சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல் - சாதிவித்தியாசங்களி னுண்மையைத் தீர விசாரியாமல், வாதனையானின்று மயங்கினேன்-துன்பத்திலிருந்து கலங்கினேன். (35)

குலமொன்றாய்நீபடைத்தகுறியையறியாமல்நான்
பலபாண்டத்துள்ளிருந்துமயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- குலமொன்றாய் நீபடைத்த குறியை யறியாமல் மனிதசென்மமொன்றாகவே நீ சிருஷ்டித்த குறிப்பினைத்தெரிந்துகொள்ளாமல், யான் பலபாண்டத்துள்ளிருந்து-யான் மலநிறைந்த தேகத்திற் றங்கி மயங்கினேன்-கலங்கினேன். (36)

அண்டபிண்டமெல்லாமணுவுக்கணுவாய்நீ
கொண்டவடிவின்குறிப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- அண்டபிண்டமெல்லாம் - அண்டத்திலேயும் பிண்டத்திலேயும், அணுவுக்கணுவாய்நீ-அணுவினுக்கணுவாகி, கொண்ட வடிவின்-இருக்கின்ற உண்மை வடிவினது, குறிப்பறியேன் குறிப்பினைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (37)

சகத்திரத்தின்மேலிருக்குஞ்சற்குருவைப்போற்றுமல்
அகத்தினுடவாணவத்தாலறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சகஸ்திரத்தின் மேலிருக்கும் - இருதயத்தின் ஆயிரமிதழுடன் கூடிய தாமரையிலெழுந்தருளியிருக்கும், சத்குருவைப் போற்றாமல்-ஆச்சாரியனைத் தோத்தரியாமல் அகத்தினுடாணவத்தால்- மனத்து ஆணவச்செருக்கால், அறிவழிந்தேன் - மயங்கினேன். (38)

ஐந்துபொறியையடக்கியுனைப்போற்றாமல்
நைந்துருகிநெஞ்சநடுங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஐந்துபொறியையடக்கி - பஞ்சேந்திரியங்களை யுஞ் செயித்து, உனைப்போற்றாமல்-தேவரீரைத்தோத்தரியாமல், நைந்துருகி-மனங்கசிந்து, நெஞ்சநடுங்கினேன்-உள்ளங்குலைந்தேன். (39)

என்னைத்திருக்கூத்தாலிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியாதுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- என்னை-அடியேனை, திருக்கூத்தால் - (எனது கன்மத்திற்குத்தக்கபடி) பிரபஞ்சக்கூத்திலே, இப்படி நீயாட்டுவித்தாய்- இந்தப்பிரகாரம் ஆட்டிவைத்தனை, உன்னையறியாது - (அதனால்) தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், உடலழிந்தேன்-தேகமிழந்தேன். (40)

நரம்புதசைதோலெலும்புநாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல்மயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நரம்பு தசை தோலெலும்பு - நரம்பு, மாமிசம், தோல், எலும்பு, நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து-(இத்தகைய) நாற்றத்துடன் கூடியதேகத்திற்றங்கி, வரம்பறியமாட்டாமல்-திருவருளின் எல்லையினை யறியாமல், மயங்கினேன் - கலங்கினேன். (41)

சிலந்தியிடைநூல்போற்சீவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமனலமழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சிலந்தியிடைநூல்போல - சிலந்திப்பூச்சியினிடமிருந்து நூலுண்டானதுபோல, சீவசெந்துக் குள்ளிருந்த-ஆன்மாக்களுற்றங்கி (மாயையைக் காரியப்படுத்தின), நலந்தனை-உபகாரத்தினை, பாராமல்-ஆலோசியாமல், நலமழிந்தேன்-நன்மையிழந்தேன் (43)

குருவாய்ப்பரமாகிக்குடிலைசத்திநாதவிந்தாய்
அருவாயுருவானதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- குருவாய்-குருவாகியும், பரமாகி - பரம்பொருளாகியும், குடிலை - சுத்தமாயையாகியும், சத்தி - திருவருட்சத்தியாகியும், நாதவிந்தாய்-பரநாத பரவிந்துவாகியும், அருவாயுருவான- நிஷ்கள சகலமாகியும் உள்ள (உண்மையினை), அறிகிலேன்-தெரிந்தேனில்லை.

ஒளியாய்க்கதிர்மதியாயுள்ளிருக்குமக்கினியாய்
வெளியாகிநின்றவையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:- ஒளியாய் - அருட்சோதியாய், கதிர்மதியாய் - சூரியசந்திரர்களாய், உள்ளிருளாய்-மனவிருளாய், அக்கினியாய் - தீயாய், வெளியாகி நின்ற - ஆகாயமாகியிருந்த, வியனறியேன்-பெருமையைத்தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (44)

இடையாகிப்பிங்கலையாயெழுந்தசுழுமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்தவுளவறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- இடையாகி - சூரியகலையாய், பிங்கலையாய் - சந்திரகலையாய், எழுந்த சுழிமுனையாய் - சுழிமுனைநாடியாய், உடலுயிராய் - உடலுமுயிருமாய், நீயிருந்த-தேவரீர் வியாபித்த, உளவறியேன்-உண்மையினைத்தேரேன். (45)

மூலவித்தாய்நின்றுமுளைத்துடல்தோறுமிருந்து
காலனெனவழிக்குங்கணக்கறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மூலவித்தாய்நின்று - (ஆன்மாக்கள்உண்டாதற்குக் காரணமாகவிருந்து, உடல்தோறுமிருந்து-ஆன்மாக்கள்தோறும் அந்தராத்துமாவிருந்து, காலனெனவழிக்கும் - சங்கார கர்த்தாகவிருந்து ஒடுக்கும், கணக்கறியேன்-உண்மையறியேன். (46)

உள்ளும்புறம்புமாயுடலுக்குணீயிருந்த
தெள்ளளவுநானறியாதிருந்தேனே பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உடலுக்குள் - தேகத்தினிடத்தே, உள்ளும்புறம்புமாய்-உள்ளத்தும் புறத்தும், நீயிருந்தது-தேவரீர் எழுந்தருளி யிருந்தது, எள்ளவு நானறியேன்-சிறிதுநானறியாது, இருந்தேன்-இருந்தேன்.

தாயாகித்தந்தையாய்த்தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- தாயாகித்தந்தையாய்-அன்னைபிதாவாகி, தமர்கிளைஞர் சுற்றமெலாம்-உறவினர் சுற்றம் யாவும், நீயாகிநின்ற-தேவரீராகவேயிருக்க, நிலையறியேன்-உண்மையைத் தேறேன் (48)

விலங்குபுள்ளூர்வனவசரம்விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகைபினின்றகுறிப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- விலங்கு, புள், ஊர்வன, தாவரம், தேவர் நீர்வாழ்வன மக்கள்ஆகிய:—எழுவகையில் நின்ற-எழுவிதமாகவிருக்க, குறிப்பறியேன்-சைகையினைத் தெரியேன்.

ஆணாகிப்பெண்ணாயலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்றவகையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஆணாகிப் பெண்ணாய் - ஆண்பெண்ணாகியும், அலியாகி வேற்றுருவாய்-அலியாகியும் அவற்றினுக்கு மாறுபட்டனவாகியும், மாணாகிநின்ற-பெருமையுடனின்ற, வகையறியேன்.

வாலையாய்ப்பக்குவமாய்வளர்ந்துகிழந்தாலும்
பாலையாய்நின்றபயனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—வாலை - வாலையாகியும், பக்குவமாய் - யௌவன மாகியும், வளர்ந்து கிழந்தாலும் - முதிர்ந்த மூப்பாகியும், பாலை - சிறுவய தாகியும், நின்ற - இருந்த, பயனறியேன் - பிரயோசனந்தேரேன். (51)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப்புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்றவியனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பொய்யாய் - பொய்யாகியும், புவியாய் - பூமியாகி யும், புகழ்வாரிதியாகி - புகழப்படுகின்ற சமுத்திரமாகியும், மெய்யாகிநின்ற - உண்மையாகவுமிருந்த, வியனறியேன் - ஆச்சரியத்தைத் தேர்ந்திலேன். (52)

பூவாய்மணமாகிப்பொன்னாகிமாற்றாகி
நாவாய்ச்சொல்லானநயமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பூவாய் - புட்பமாகியும், மணமாகி - வாசனையாகி யும், பொன்னாகி - சொர்னமாகியும், மாற்றாகி - அதன் நிறமாகியும், நாவாய் - நாவாகியும், சொல்லான - அதன்சொல்லுமான, நயமறியேன் - நலத்தினை யறியேன். (53)

முதலாய்நடுவாகிமுப்பொருளாய்மூன்றுலகாய்
இதமாகிநின்றவியலறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—முதலாய் - ஆதியாகியும், நடுவாகி - மத்தியமாகி யும், முப்பொருளாய் - முத்தேவர்களாகியும், மூன்றுலகாய் - மூன்றுலமாகி யும், இதமாகிநின்ற - நன்மையாகவு மிருந்த, இயலறியேன் - தன்மையறி யேன். (54)

ஊனாயுடலுயிராயுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனாய்ருசியானதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—ஊனாய் - மாமிசமாய், உடலுயிராய் - தேகமும் ஆன்மாவுமாய், உள்நிறைந்த கண்ணொளியாய்-உயிருணிறைந்த கண்ணொளி யாகியும், தேனாய் - மதுவாய், ருசியான - சுவையாகிய, திறமறியேன் - தன் மையறியேன். (55)

வித்தாய்மரமாய்விளைந்தகனிகாய்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—வித்தாய் - விதையாய், மரமாய் - விருட்சமாய், விளைந்த - விளர்த்த, கனியாய் - பழமாய், பூவாய் - புட்பமாய், சித்தாகிநின்ற - அறிவாகியிருந்த, திறமறியேன் - தன்மையறியேன். (56)

ஐவகையும்பெற்றுலகவண்டபகிரண்டமெல்லாம்
தெய்வமெனநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :—ஐவகையும் - பஞ்சகிருத்தியங்களும், பெற்று அடைந்து, உலகவண்ட பகிரண்டமெல்லாம் - உள்ளும் புறம்புமான அண்ட

மனைத்தும், தெய்வமென்கிற - தெய்வமாகவிருந்த, திறமறியேன் - தன்மை யறியேன். (57)

மனமாய்க்கனவாகிமாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—மனமாய் - மனமாகியும், கனவாகி - மனத்தில் விளையுங்கனவாகியும், மாய்கையாய் - மாயமாகியும், உள்ளிருந்து - இருதயத்திலிருந்து, நினைவாகி - நினைவாகியும், நின்ற - இருநத, நிலையறியேன் - நிலையினையறியேன். (58)

சத்திசிவமிரண்டாய்த்தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—சத்திசிவமிரண்டாய் - சத்தியும்சிவமென்னு மிருவகையாகி, தான் முடிவிலொன்றாகி - சொரூபத்திலொன்றேயாகி, சித்திரமாய் நின்ற - விசித்திரமாயிருந்த, திறமறியேன் - தன்மையறியேன். (59)

பொறியாய்ப்புலனாகிப்பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்றவளவறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பொறியாய் - ஐம்பொறிகளாகவும், புலனாகி - ஐம்புலனாகியும், பூதபேதப்பிரிவாய், பஞ்சபூதப் பகுப்புகளாய், அறிவாகிநின்ற - அறிவு சொரூபமாகவிருந்த, அளவறியேன் - அளவினைத்தெரிந்தேனில்லை. ( )

வானிற்கதிர்மதியாய்வளர்ந்துபின்னொன்றானதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்தவுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—வானிற்கதிர்மதியாய் - ஆகாயத்தில் சூரியசந்திரர்களாய், வளர்ந்து பின் ஒன்றானதுபோல்-தோன்றிப்பின்பு அருளொளியொன்றேயானதுபோல, ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த - ஊனுடன்கூடிய தேகத்தினிடமிருந்த, உயிர்ப்பறியேன் - பிராணனைத்தெரிநதேனில்லை. (61)

பொய்யும்புலையுமிகப்பொருந்திவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனையுரைக்கவறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பொய்யும் புலையு மிகப்பொருநதி - பொய்ம்மையும் புலாலுண்ணுதலு மதிகமாகப்பெற்று, வீண்பேசலன்றி - வீணானவார்த்தை பேசுதலில்லாமல், ஐயோ - அநதோ, உனை உரைக்க அறிகிலேன்-தேவரீரைத் தோத்தரிக்கத் தேர்நதேனில்லை. (62)

நிரந்தரமாயெங்குநின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப்பதமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—நித்தியமா யெங்குநின்று - நித்தியப் பொருளாக வெங்கு நிறைந்து, விளையாடினதை-திருவிளையாடற் செய்ததனை, பரமதுவேயென்ன.- பரம்பொருளதுவேயென, பதமறியேன் - பக்குவமறியேன். (63)

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய்கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட்செயலறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—கொல்வாய்-சங்கரிப்பாய், பிறப்பிப்பாய்-சிருஷ்டி செய்விப்பாய், கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்-உடனிருந்துகாப்பாய், செல்வாய்பிறர்க்குள் - பிறருயிருக்குயிராவாய், செயலறியேன் - இக்காரியத்தினையறியேன்.

வாரிதியாய்வையமெல்லாமன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாருதியாய்நின்றதலமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—வாரிதியாய் - சமுத்திரமாய், வையமெலாம்-உலக முழுவதும், மன்னுமண்ட பிண்டமெல்லாம் - நிலைபெற்ற சர்வாண்டங்களும், சாரதியாய்நின்ற-நடத்துபவனுயிருந்த, தலமறியேன் - இடந்தெரியேன். ()

வித்தாய்மரமாய்வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்ததலமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பரிபூரணமே:—வித்தாய்-விதையாகி, மரமாய் - விருட்சமாகி, வெளியாய் - ஆகாயமாகி, ஒளியாய் - பிரகாசமாகி, நீசத்தாயிருந்த - தேவரீருண்மையாகவிருந்த, தரமறியேன் - தன்மைதேரேன். (66)

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத்தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துணைத்தான்பராமலுய்வாரோபூரணமே.

(க-ரை.) பூரணமே:—தத்துவத்தைப்பார்த்து-தத்துவ தரிசனம்செய்து, மிகத்தன்னையறிந்து - பின் ஆன்மதரிசனம்செய்து, அறிவால் - அப்படியறிந்த அறிவால், உய்த்துணைத்தான்பாராமல் - ஆராய்ந்து தேவரீரைத் தரிசியாமல், உய்வரோ , உச்சீவிப்பரோ. (67)

ஒன்றாயுயிராயுடல்தோறுநீயிருந்தும்
என்றுமறியார்களேழைகள்தாம்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—ஒன்றாய் - ஒருதெய்வமாய், உயிராய் - உயிராய், உடல்தோறுநீயிருந்தும் - ஆன்மாக்கடோறு மந்தரான் மாவாயிருந்தும், ஏழைகள் தாம் - அறிவீனர்கள், என்று மறியார்கள் - எப்போது மறியமாட்டார்கள்.

நேற்றென்றுநாளையென்றுநினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்றவளமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பரிபூரணமே:—நேற்றென்றும் - இறந்தகாலமென்றும், நாளையென்றும் - எதிர்காலமென்றும், நினைப்புமறப்பாய் - சகல கேவலமென்றும், படைத்து - உண்டாக்கி, மாற்றமாய் நின்ற - அவற்றின் வேறுபட்டிருக்கும், வளமறியேன் - தன்மையறியேன். (69)

மனம்புத்திசித்தமகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவாந்தலமானநிலையறியேன்பூரணமே.

(க-ரை) பூரணமே:—மனம்புத்திசித்தி-மனம் புத்திசித்தம், மகிழ்-களிக்கின்ற, அறிவாங்காரமதாய் - அறிவாகிய ஆங்காரமாகி, நினைவாந்தலமான அவையுண்டாதற்கேதுவான இடத்தின், நிலையறியேன் - நிலையுணரேன்.

உருப்பேதமின்றியுய்ந்தசப்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்தகுணமறியேன்பூரணமே.

(க-ரை.) பூரணமே:—உருப்பேதமின்றி - உருவினால் வித்தியாசமில்லாமல், உய்ந்த சத்தபேதமதாய் - சப்தமாத்திரத்தினாலே பேதமாய், குருபேதமாய்வந்த - ஆசாரியகோலங்கொண்டுவந்த, குணமறியேன் - தன்மையறியேன். (71)

சட்சமயபேதங்கள்தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென்றுரைத்தனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—சட்சமயபேதங்கள் - ஆறுவகைச்சமயங்கள், தான் வகுத்து - தானுண்டாக்கி, பின்னுமொரு - அதற்குமேலுமொரு, உட்சமயமுண்டென்று - அகச்சமய முண்டென்று, உரைத்தனையே - சொல்லினையே. (72)

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய்முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்பிடுவித்தைத்திறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—முப்பத்திரண்டுறுப்பாய் - முப்பத்திரண்டு அங்கங்களாய், முனைந்து படைத்து - கூடிய உடலை யுண்டாக்கி, உள்ளிருந்த - அவ்வுடலிலிருந்த, செப்படிவித்தையை - சாலவித்தையின், திறமறியேன் - சாமர்த்தியமறியேன். (73)

என்னதான்கற்றாலென்னெப்பொருளும்பெற்றாலென்
உன்னையறியாதாருய்வரோபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—என்னதான்கற்றாலென் - எவ்வளவு படித்துமென்ன, எப்பொருளும் பெற்றாலென் - எவ்வளவுசெல்வமடைந்துமென்ன, உன்னையறியாதார் - தேவரீரைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர், உய்வரோ - உச்சீவிப்பரோ. (74)

கற்றறிவோமென்பார்காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப்பிறப்பறுமோபூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:—கற்றறிவோமென்பார்-கல்விதெரிந்தோமென்பார், காணார்களுன்பதத்தை - உன்திருவடி யினைக்காணார்கள், பெற்றறியார்தங்களுக்கு-உன்னையடைந்து உன்னையறியாதவர்கட்கு, பிறப்பறுமோ - சென்மநீங்குமோ. (75)

வானென்பாரண்டமென்பார்வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர்தலையறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—வானென்பார் - இருப்பிடம் ஆகாயமென்பர், அண்டமென்பார், இருப்பிடம் அண்டமென்பர், வாய்ஞானம்பேசி - இங்ஙனம் வாசா கைங்கரியமாடி, தானென்பார் - தானேதெய்வமென்பர், வீணர் தலையறியார் - இவர்களியாவரும் ஆன்மவிலக்கணமறியாத வீணராவர். (76)

ஆதியென்பாரந்தமென்பாரதற்குணடுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத்தொழிலறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—ஆதியென்பார் - உற்பத்திசொல்வர், அந்த மென்பார் - முடிவுசொல்லுவர், அதற்குணடுவாயிருந்த சோதியென்பார் - அவற்றின் மத்தியிலுள்ள சோதிசொரூபமென்பர், நாதத்தொழிலறியார் - நாததத்துவத்தின் சொரூபநிலைதெரிந்து கொள்ளார். (77)

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோனமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடையபேரறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—மூச்சென்பார்-பிராணவாயுவென்பர்,உள்ளமென்பார் - மனமென்பர், மோகமெனு மோட்சமென்பார - மவுனநிலைமோட்சமென்பர், பேச்சென்பார் - சத்தரூபமென்பர், உன்னுடையபேரறியார் - தேவரீர் உண்மைத்திருநாமமறியார். (78)

பரமென்பார்பானுவென்பார்பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன்வழியறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பரமென்பார் - சிலர் மேலானவனென்பர், பானுவென்பார் - சிலர் சூரியனென்பார், பாழ்வெளியாய் நின்ற-சிதாகாயசொரூபமாகவிருந்த, வரமென்பார்-உன்றன் வழியறியார் - இவர்களியாரும் உன்நிலை தெரியார். (79)

எத்தனைபேரோவெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றுனதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—எத்தனைபேரோ - அளவிறந்தவர்கள், எடுத்தெடுத்து-வெகுவிதமாக, தானுரைத்தார்-எடுத்துப் பேசினர், அத்தனைபேர்க்கு - அவர்களுக்கெல்லாம், ஒன்றுனதறிகிலேன் - நீ யொரு பொருளாக விருந்த தன்மை யறிந்தேனில்லை. (80)

நகாரமகாரமென்பார்நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார்வகையறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—நகாரமகாரமென்பார் - நகரஎழுத்து மகர எழுத்து உச்சரிப்பர், நடுவே சிகாரமென்பார் - அவற்றினடுவே சிகர எழுத்தையுச்சரிப்பர், வகார யகாரமென்பார் - வகரஎழுத்து யகரயெழுத்து உச்சரிப்பர், வகையறியார் - இவ் வெழுத்துக்களை யதிட்டித்துக்கொண்டிருப்பவரைத் தெரிந்துகொள்ளார். (81)

மகத்துவமாய்க்காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—மகத்துவமாய் - கௌரவமாய், காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து-காமாந்தகாரத்திற் சிக்கி, பகுத்தறியமாட்டாமல் - பிரிதறியவாராது, பயனிழந்தேன் - பிரயோசனமிழந்தேன். (82)

உண்மைப்பொருளையுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலேபிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—உண்மைப்பொருளை - சத்தியமான பொருளினை, உகந்திருந்துபாராமல் - விரும்பித் தரிசியாமல், பெணமயக்கத்தாலே - மாதர் மோகத்தினுலே, பிறந்திறந்தேன்-இறப்பினும் பிறப்பினும் கட்டுப்பட்டேன்.

வாயாரவாழ்த்திமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றுமல்
காயமெடுத்துக்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—வாயாரவாழ்த்தி - வாய்நிறம்பத் தோத்திரஞ் செய்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, போற்றுமல் - தோத்தரியாமல், காய மெடுத்து - உடலெடுத்து, கலங்கினேன் - கலக்கமுற்றேன். (84)

சந்திரனைமேகமதுதான்மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப்பார்க்கிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே.—சந்திரனை - சந்திரனை, மேகமது - மேகமானது, தான்மறைத்த வாறதுபோல் - தான்மறைத்த விதம்போல, பந்தமுற - பாச முற, யானுமுனை - அடியேனுமுன்னை, பார்க்கிலேன் - தரிசித்தேனில்லை. (85)

செந்தாமரைத்தாளைத்தினந்தினமும்போற்றுமல்
அந்தரமாய்நின்றங்கலைந்தேனுன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—செந்தாமரைத்தாளை - சிவந்த தாமரைபோன்ற திருவடியினை, தினந்தினமும் - நாடோறும், போற்றுமல்-துதியாமல், அந்தர மாய் நின்றங்கு - அனுதரவாக நிருந்துகொண்டு, அலைந்தேனுன - நான் திரிந்தேன். (86)

நீர்மேற்குமிழிபோல்நிலைபற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான்றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:—நீர்மேல்-சலத்தின்மீதுண்டாகின்ற, குமிழிபோல் குமிழினைப்போல, நிலைபற்ற - நிலையில்லாத, காயமிதை - தேகமாகிய இதனை, தாரகமென்று - ஆதாரமென்று, எண்ணி - நினைத்து, நான் - அடியேன், தட்டழிந்தேன் - தடுமாறினேன. (87)

நெஞ்சமுருகிநினைத்துனைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்கவகையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே.—நெஞ்சமுருகி - மனங்கசிந்து, நினைந்து - தியானித்து, உனைததான் - தேவரீரையே, போற்றி - தோததரிதது, நெடுவஞ்சகத்தை - பெரியவஞ்சகத்தை, போக்க - ஒழிக்க, வகையறியேன் - ஏது தெரியேன். (88)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியாதுருகினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.)பூரணமே: —எள்ளுக்குள்-எள்ளினுக்குள்ளே, எண்ணெய்போல்-எண்ணெயினைபபோல, எங்கும் - எவ்விடத்தும், நிறைந்திருந்து - வியாபித்திருந்ததை, உள்ளமறியாது-மனதிற்கொள்ளாமல், உருகினேன்-இளைததேன்.

மாயாப்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்தே
ஓயாச்சனனமொழித்திலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—மாயாப்பிரபஞ்சம் - காரியரூபமான உலகத்தினது, மயக்கத்திலே - திகைப்பிலே, விழுந்தே - அழுந்தியே, ஓயா - நீங்காத, சனனம் - பிறப்பினை, ஒழித்திலேன் - நீங்கினேனில்லை. (90)

பூசையுடன்புவனபோகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பூசையுடன்-சிறுதெய்வப் பூசையுடன், புவனபோகமெனும் - பிரபஞ்சவாழ்வெனும், போக்கியத்தால் - அநுபவத்தினாலே, ஆசையுற்றே - அவாவைத்தே, நானும் - அடியேனும், அறிவழிந்தேன் - புத்தி கெட்டேன். (91)

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாத்துலங்குவிப்பாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—படைத்தும்-சிருஷ்டித்தும், அழித்திடுவாய்-சங்கரிப்பாய், பார்க்கில் - ஆராயில், பிரமாவெழுத்தை - பிரமன் ஏற்படுத்திய விதியை, தொடைத்து - கெடுத்து, சிரஞ்சீவியாய் - நித்தியமாய், துலங்குவிப்பாய் - பிரகாசிக்கச்செய்வாய். (92)

மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய்மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத்தகுமோதான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—மந்திரமாய்-பஞ்சாட்சரமந்திரமாகியும், சாத்திரமாய் - பதிநூலாகியும், மறை நான்காய் - நான்குவேதங்களாகியும், நீயிருந்த-தேவரீர எழுந்தருளியிருந்த, தந்திரத்தை - சூழ்ச்சியினை, நானறிய-அடியேன் தெரிந்துகொள்ள, தகுமோதான் - தகுதியாகுமோ. (93)

அல்லாய்ப்பகலாயனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்ததொடர்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—அல்லாய் - இருளாய், பகலாய் - பிரகாசமாய், அனவரதகாலமெனும் - எல்லாக்காலமாகியும், சொல்லாய்ப்பகுத்த-நூலாலே வகுத்த, தொடர்பறியேன் - சம்பந்தந் தேரேன். (94)

நரகஞ்சுவர்க்கமெனநண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்பதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே -நரகம் - நரகமெனவும், சுவர்க்கமென - மோட்சமெனவும், நண்ணும் - பொருந்திய, இரண்டுண்டாய் - இரண்டிருந்தும், அரகராவென்பது - அரகராவென்னும் சொல்லினை, அறிகிலேன் - செபிக்கத் தெரிந்திலேன். (95)

பாவபுண்ணியமென்னும்பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்தவருளறியேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பாவம்-பாவமென்றும், புண்ணியமென்னும்-புண்ணியமென்றும், பகுப்பாய் - இரண்டுபிரிவாய், படைத்தழித்து - அவற்றினை

னுபவத்திற்குத் தக்கபடி உண்டாக்கியும் அழித்தும், இங்கு - இவ்வுலகில், ஆவலே - ஆசையை, உண்டாக்கிவைத்த - ஏற்படுத்திவைத்த, அருளறியேன் - திருவருளினைத் தேரேன். (96)

சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ்சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—சாந்தமென்றும் - பொறுமையென்றும், கோபமென்றும் - சினமென்றும், சாதி பேதமென்றும் - வேறுவேறு சாதியெனவும், பாந்தமென்றும்-பந்தமெனவும், புத்தியென்றும்-அறிவென்றும், படைத்தனையே - வகுத்தனையே. (97)

பாசமுடலாய்ப்பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய்நின்றனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பாசமுடலாய் - பாசமென்பது தேகமாகியும், பசுவதுவும் - பசுவானதுவும், உயிராய் - ஆன்மாவாய், நேசமுடன் - விருப்பத்துடன், நீ பொருளாய் - தேவரீர் அவற்றிற்கும் பதியாய், நின்றனை - இருந்தனையே. (98).

ஏதிலடியாரிரங்கியிகத்தில்வந்துன்றன்
பாதமதில்தாழப்பரிந்தருள்வாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—ஏதில்-குற்றமில்லாத, அடியார்-சிவனடியார்கள், இரங்கி - மனமிரங்கி, இகத்தில்வந்து - இம்மையில்வந்து, உன்றன் - தேவரீரது, பாதமதில் - திருவடியில், தாழ - வணங்க, பரிந்தருள்வாய் - விருப்பத்துடன் திருவருள்புரிவை. (99)

நானேநீநீயேநானுமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்ருசிபதுபோற்றெவிட்டாய்நீபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—நானேநீ (சிவமாம் தன்மையடைய) நானே நீயாகியும், நீயேநானும் - நீயே நானாகவும், இரண்டுமொன்றானால்-இருவரும் சுத்தாத்துவித தன்மையடைந்தால், தேனின் ருசியதுபோல் - தேனின் சுவையைப் போல, தெவிட்டாய்நீ - தேவரீர் தித்திப்பீர். (100)

முடிவிலொருசூனியத்தைமுடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்திலலைந்தேனேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—முடிவில் - தத்துவங்களின் முடிவிலும், ஒரு சூனியத்தை - விளங்காதபொருளை, முடித்து - தெரிந்து தீர்மானித்து, நின்று - திருவருளிலிருந்து, பாராமல் - தரிசியாமல், அடியில் - ஆரம்பத்திலேயே, ஒரு சூனியத்தை-ஒன்றுமில்லையென்றும் அறியாமையை, பட்டேன்-அடைந்தேன். (101)

பூரணமாலைதனைப்புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந்தழைப்பிப்பாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பூரணமாலைதனை-பூரணமாலையென்னு மிந்நூலை, புத்தியுடன் - அறிவுடனே, ஓதினர்க்கு - படித்தோர்க்கு, தாரணியில் - உலகில், ஞானம் - சிவஞானத்தை, தழைப்பிப்பாய் - உண்டாக்குவாய். (102)

பூரணமாலை முற்றிற்று.

ஆருமுறாப்பேரண்டத் தப்புறத்துமிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆருமுறா - எவருமடைதற்குக்கூடாத, பேரண்டத்து - பெரிய ஆகாயத்தில், அப்புறத்தும் - அதன்வெளியிலும், இப்புறத்தும் - உள்ளும், நீருமுப்புமென - நீரிற்கலந்த உப்பேபோல, நிலைபெற்றாய்-நிலையுற்றனை. (14)

உடலாகவேயிருந்து முணரவரியானோடு
கடனீருமாறும்போற் கலந்திலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-உடலாகவேயிருந்து - ஆன்மாவோடு கலந்திருந்து, உணரவரியானோடு - அவ்வான்மாவினாலே எட்டற்கரியவனுடனே, கடல் நீரும் ஆறும்போல்-கடற்சலமும் ஆற்றுச்சலமும்போல, கலந்திலையே-கலந்திருந்தாயில்லையே. (15)

நெடியகத்தைப்போக்கி நின்றசழக்கறுத்துப்
படிகத்துக்கும்பம்போற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-நெடிய - நீண்ட, கத்தைப்போக்கி - பேச்சிறந்து, நின்ற - நிலையுற்ற, சழக்கறுத்து-குற்றங்களைந்து, படிகத்து - படிகத்தினாற் செய்த, கும்பம்போல்-கடத்தைப்போல, பற்றினையே-பிடித்தனையே. (16)

மேலாகியெங்கும் விளங்குபரம்பொருளிற்
பாலூறுமென்சுவைபோற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-மேலாகி - எவற்றினுக்கும் மேற்பட்டதாகி, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், பரம்பொருளில் - சிவத்தில், பாலூறும்-பாலிடத்திலுண்டான, மென்சுவைபோல்-விசேஷ சுவையினைப் போல, பற்றினையே - பிடித்தனையே. (17)

நீரோடுதண்ணாலிவிண்டு நீரானவாறேபோல்
ஊரோடுபேரில்லானோ டொன்றினையேநெஞ்சமே

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-நீரோடு-சலத்தினிடத்தில், தண் ஆலி - குளிர்ச்சி பொருந்தியஆலங்கட்டிவிண்டு - வெளிப்பட்டு, நீரானவாறேபோல் - மறுபடியும் நீரானதுபோல, ஊரோடு-ஊருடனே, பேரில்லானோடு-பெயரில்லாதவனுடனே, ஒன்றினையே - பொருந்தினையே. (18)

இப்பிறப்பைப்பாழ்ப்படுத்தி யிருந்தபடியேயிருக்கச்
செப்பவரிதாயவிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-இப்பிறப்பை-எடுத்தசன்மத்தினை, பாழ்ப்படுத்தி-மறுபடியு முண்டாகாதபடி பாழாக்கி, இருந்தபடியே யிருக்க - நிலையாகவிருக்க, செப்பரிதாய் - சொல்லுதற் கருமையாகிய - இடஞ்சேர்ந்தனையே - இடத்தினை யடைந்தனையே (19)

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தி னடந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-மேலாம் பதங்கள் - மும்மூர்த்திகளின் மேற்பட்ட பதவிகள், விட்டுவிட்டு - கடந்து கடந்து, ஆராய்ந்து - அதன்மேலிடத்தை விசாரித்து, நாலாம் பதத்தில்-நாலாவதாகிய சிவலோகத்தில், நடந்தனையே-அடைந்தனையே. (20)

கடங்கடங்கடோறுங்கதிரவனூடாடி
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே:

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-கடங் கடங்கள்தோறும் - உடலாகியபாண்டங்கள் தோறும், கதிரவன்-காரியமாயையாகிய சூரியன், ஊடாடி-தங்கி, அடங்கும்-தங்கும், இடந்தானறிந்து - காரணமாயையினைத் தெரிந்து, அன்புற்றாய் - விருப்பமுற்றனையே. (21)

கற்றவனாய்க்கேட்டவனாய்க் காணுனாய்க்காண்பவனாய்
உற்றவனாய்நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:—கற்றவனாய் - கற்றவனாகவும், கேட்டவனாய் கேட்டவனாகவும், காணுனாய் - காணுதவனாகவும், காண்பானாய் - காண்பவனாகவும், உற்றவனாய்-அடைந்தவனாகவும், நின்ற-நிலைபெற்ற, அதிலேயொன்றுபட்டாய் - அதிலேகலந்தனை. (22)

நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சீலமுற்றுநின்றதிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-நாலுவகைக்கரணம் - நான்குகரணங்களும், நல்கு புலனைந்தும் - விஷயங்களைக் கொடுக்கும் ஐந்து புலன்களும், ஒன்றாய்-ஒருமையாகி, சீலமுற்று - சுத்தனாகி, நின்றதிலே - இருந்த நிலையிலே, சேர்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (23)

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டிமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விட்டிடமும்-நீங்கிய இடமும், தொட்டிடமும் - அடைந்த இடமும், விண்ணிடமும் - ஆகாயமும், மண்ணிடமும - பூமியும், கட்டுமொருதன்மையென-சேர்ந்த ஒருதன்மையுடையதென, கண்ணுற்றாய்-பார்த்தனை. (24)

எந்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-எந்தெந்தநாளும் - எக்காலமும், இருந்தபடியே - இருந்தவிதமாகவே, இருக்க - நிலையுற்றிருக்க, அந்தச்சுகாதீத-அந்த இன்பமயமாக, ஆக்கினையே - செய்தனையே. (25)

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவேநின்றதிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே:-வாக்கிறந்து - சொல்லிறந்து, நின்ற - நிலைபெற்ற, மனோகோசரந்தனிலே - மனாதீத நிலையிலே, தாக்கறவே-சம்பந்தப் படாத, நின்றதிலே-இருந்தநிலையிலே, தலைசெய்தாய் - தலைமைவாய்ந்தாய்.

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்தினிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே:-எத்தேசமும - எல்லாத்தேயங்களினும், நிறைந்தே - வியாபித்தே, எக்காலமும் - எக்காலத்தும், சிறந்து - சிறப்புற்று, சித்தாய-அறிவுரூபமாயுள்ள, சித்தினிடம்-சிவசத்தியிடம், சேர்ந்தனையே-அடைந்தனையே. (27)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-தாழாதே - தாழ்வு அடையாமல், நீளாதே - உயர்வடையாமல், தன்மயமாய் - சிவமயமாகி, நிறைந்து-வியாபித்து, வாழாதே - தற்போதமுன்னிட்டு வாழாமல், வாழ - அருளில்வாழ, மருவினையே - கலந்தனையே, (28)

உள்ளும்புறம்பு மூவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்திநின்றநிலே கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-உள்ளும் - அகத்திலும், புறம்பும் - வெளியிலும், உவட்டாத தெவிட்டாத, ஆனந்த-சிவானந்தமாகிய, கள்ளருந்தி-தேனுண்டு, நின்றநிலே - நின்ற நிலையிலே, கண்ணுற்றாய் - தரிசித்தாய். (29)

வாதனைபோய்நிட்டையுமபோய் மாமௌனராச்சியம்போய்
பேதமறநின்றவிடம் பெற்றனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-வாதனைபோய்-பிரபஞ்சவாசனை போய், நிட்டையும்போய் - யோகம் கலந்து, மாமவுன ராசசியம்போய் - மவுனநிலை நீங்கி, பேதமற - அபேதமாக, நின்ற இடம் - இருந்த இடம், பெற்றனையே - அடைந்தனையே. (30)

இரதம்பிரிந்துகலந் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தணலபால் மேவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-இரதம்பிரிந்து - பாதரசம் நீங்கி, கலந்து-உடனே கலந்து, ஏகமாய்-ஒன்றாகும், வாறேபோல் - விதம்போல, விரகந்தவிர்ந்து-பிரபஞ்சமோகம நீங்கி, அணல்பால் - சிவாக்கினியினிடத்து, மேவினையே அடைந்தனையே. (31)

சோதியான்சூழ்பனிநீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின்றிருத்தாள் நீபெற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-சோதியான் - சூரியன் சூழ்பனிநீர் - தன்னைச்சூழ்ந்த பனிநீரினை, சூறைகொளும - நீக்கும், ஆறேபோல் - விதம்போல நீதிகுருவின்-ஒழுக்கம்வாய்ந்த-ஆசசாரியின், திருத்தாள் - அழகிய திருவடியை நீ பெற்றாய் - நீயடைந்தாய். (32)

நெஞ்சோடு மகிழ்தல் முற்றிற்று.

௯௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்.

உடற் கூற்று வண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான

தந்ததனந்தன தந்ததனந்த

தனனதந்தந்த தனனதனந்த

தானனதானன தானனதந்த—

தந்ததனதான தனதானனு

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு

மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து

ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(ப-ரை.) ஒருமடமாது - ஒரு அழகிய பெண்ணும், ஒருவனுமாகி - ஒரு வாலிபனுங் கூடி, இன்பசுகந்தரு - இன்பமாகிய சுகத்தினைக் கொடுத்தற் கேதுவாகிய, அன்புபொருந்தி - அன்பினையடைந்து, உணர்வுகலங்கி-கலவியில் அவசமாகி, ஒழுகிய விந்து-வெளிப்பட்ட சுக்கிலம், ஊறு சுரோணிதம்-பெண்ணின் சுரோணிதத்துடன், கலந்து - கலந்து. (1)

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்துபு

குந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று

பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

(ப-ரை.) பனியிலோர்பாதி - பனித்துளியில் பாதி, சிறுதுளி-துளியளவாகி, மாதுபண்டியில்-பெண்ணின்வயிற்றில், வந்து புகுந்து-பிரவேசித்து, திரண்டு-திரட்சியடைந்து, பதும அரும்பு-தாமரை மொக்கினை நிகர்த்து, கமடமிதென்ற-ஆமைவுருவாகி, பார்வை மெய்வாய் செவி கால் கைகளென்ற-கண் உடல் வாய் காது கால் கைகளென்று சொல்லத்தகுந்த. (2)

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்றுநி

றைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து

யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

(ப-ரை.) உருவமுமாகி - உருவத்தினை யடைந்து, உயிர்வளர் - உயிர் விருத்தியாதற்கு, மாதமொன்பது மொன்று - பத்துமாதங்கள், நிறைந்து - பூர்த்தியாகி, மடந்தை - அம்மாவின், உதரமகன்று - வயிற்றினின்றும் வெளி வந்து, புவியில் விழுந்து-பூமியில்விழுந்து, யோகமும்-இன்னயோகமும், வாரமும்-இன்னவாரமும், நாளும் - இன்னநாளுமென, அறிந்து-தெரிந்து. (3)

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

(ப-ரை.) மகளிர்கள் சேனை - பெண்களின் கூட்டம், தரவணையாடை - ஏணையில் வளர்த்த, மண்படவுந்தியுதைந்து - பூமியிலுதைத்தும், கவிழ்ந்து- கவிழ்ந்து, மடமயில் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய, கொங்கை - தாயின் தனத்தினது, அமுதமருந்தி - பாலைக்குடித்து, ஓரறி வீரறிவாகி-சிறிது சிறிதாக அறிவுவளர, வளர்ந்து - வயதடைந்து. (4)

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(ப-ரை.) ஒளி - பிரகாசிக்கின்ற, நகை - பற்களுடன் ஊறல் இதழ் - ஊறும் உதட்டினை, மடவார் - பெண்கள், உவந்து - விரும்பி - முகந்திட - முத்தமிட, வந்து தவழ்ந்து - ஓடித்தவழ்ந்து, மடியிலிருந்து-மடிமீதில்தங்கி மழலைமொழிந்து - குதலைவார்த்தைப்பேசி, வா இரு போவென - வா இரு போவென, நாமம் விளம்ப - இரண்டொரு வார்த்தை பேச. (5)

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரோ டோடிநடந்து—
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே—

(ப-ரை.) உடை - உடுக்கத்தகுந்த, மணி - ஆபரணம், ஆடை - வஸ்திரம் அரைவடம் - அரைஞாண், ஆட - அசைய, உண்பவர் - சாதம் சாப்பிடுபவரும், தின்பவர், - பலகாரம் சாப்பிடுபவரும், தங்களொடுண்டு - அவர்களுடனிருந்துஉண்டு, தெருவிலிருந்து - வீதியிற்றங்கி, புழுதியளைந்து - புழுதி பூசிக்கொண்டு, தேடியபாலரோடு-நாடிவரும் மற்றைய பிள்ளைகளுடன், ஓடி- ஓடி, நடந்து - நடந்து, அஞ்சுவயதாகி - ஐந்துவயதடைந்து, விளையாடியே - விளையாடியே. (6)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

(ப-ரை.) உயர்தரு - உயர்வாகிய, ஞானகுரு - ஞானாசிரியரிடம், உபதேசமும் - உபதேசமும், தமிழின் கலையும் - தமிழ் சாஸ்திரங்களில், கரைகண்டு - அளவுகண்டு; வளர்பிறையென்று - விருத்திச் சந்திரனென்று, பலரும் விளம்ப-பற்பலரும் சொல்ல, வாழ்பதினாறு-வாழத்தகுந்தபதினாறு, பிராயமும் வந்து - வயதடைந்து. (7)

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல வண்டிமிர்தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

(ப-ரை.) மயிர்முடிகோதி - தலைமயிர் வாரிமுடித்து, அறுபதம் - ஆறு கால்களுடன் கூடிய,நீலவண்டு நீலவண்டுகள்,திமிர-தங்கிப் பாடுகின்ற,தண்தொடை-குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலை, கொண்டைபுனைந்து-தலையிற்றரித்து மணி-இரத்தினங்களிழைத்த, பொன்னிலங்கு - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட பணிகள் - ஆபரணங்கள், அணிந்து - தரித்து, மாகதர் போகதர் - மாகதர் போகதராகிய பாடகர்கள், கூடி - சேர்ந்து, வணங்க - வணங்க. (8)

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டும
ருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(ப-ரை.) மதன சொருபன்-மன்மதனையொத்த வடிவினன், இவனெனை - இவனென்ன, மோகமங்கையர் - காமமாதர்கள், கண்டு-பார்த்து, மருண்டு - மருட்சியுற்று, திரண்டு-கூடி, வரிவிழிகொண்டு-செவ்வரிபடர்ந்த நேத்திரத்தினால், சுழியவெறிந்து - சுழற்றிமருட்ட, மாமயில்போலவர் - அழகிய மயிலென்ன அவர்கள் போவதுகண்டு - நடப்பதைப்பார்த்து. (9)

மனதுபொறாம லவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(ப-ரை.) மனதுபொறாமல் - மனந்தாளாது, அவர் பிறகோடி - அவர் பின்சென்று, மங்கல-மங்கலமாகிய, செங்கலசம்-அழகிய கலசத்தையொத்த

கொங்கை - அவர் தனங்களை, மருவ - அணைக்க, மயங்கி - திகைப்புண்டு, இதழமுதுண்டு - அதரபானஞ்செய்து, தேடிய - சம்பாதித்த, மாமுதல் - பெரிய செல்வத்தினை, சேரவழங்கி - முழுதுங்கொடுத்து, (10)

ஒருமுதலாகிய முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(ப-ரை.) ஒரு முதலாகி - ஒரு முதற்பொருளாகவும், முதுபொருளாயிருந்த - அபாரமாக விருந்த, தனங்களும் - செல்வமும், வம்பிலிழந்து-வீணுகச் செலவழித்து, மதனசுகந்த - மதனலீலை, விதனமிதென்று - விசனத்திற்கேதுவென்று, வாலிபகோலமும் - வாலிபப்பருவமும், வேறுபிரிந்து-வேறுபட்டு,

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரை திரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே—

(ப-ரை.) வளமையும்மாறி - அழகுங்கெட்டு, இளமையும்மாறி-இளமையுங் கெட்டு, வன்பல் விழுந்து-வலிய பற்கள் விழுந்து, இருகண்களிருண்டு - இரண்டு நேத்திரங்களும் மறைந்து, வயதுமுதிர்ந்து - மூப்படைந்து, நரை திரைவந்து - நரையும் திரையும் அடைந்து, வாத - வாதநோயும், விரோத குரோதம் - விரோதிக்கும் கோபமுங்கொண்டு, செங்கையில் - செவ்வியகரத்தில் ஓர் தடியுமாகியே - ஒரு தடியூன்றியே,

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல்வி டாமன்மொழிந்து—

(ப-ரை.) ஒரு முதுகூனு - ஒரு முதுகூனுடன், வருவது போவது - வருவதும்போவதுமாகி, மந்தியெனும்படி-குரங்கினைப்போல, குந்திநடந்து - குந்திக்குந்தி நடந்து, மதியுமழிந்து - அறிவுகெட்டு, செவிதிமிர் வந்து-காது செவிடுபட்டு, வாயறியாமல் - இன்னது சொல்வதென்றறியாமல், விடாமல் மொழிந்து - எந்நேரமும் பேசி,

துயில்வருநேர மிருமல்பொருது தொண்டையுநெஞ்சுமு
லர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

(ப-ரை.) துயில்வருநேரம்-தூங்குகின்ற சமயத்தில், இருமல்பொறுத்து-இருமல் சகிக்க முடியாமல், தொண்டையும் - தொண்டையும், நெஞ்சும்-மார்பும், உலர்ந்துவறண்டு - உலர்ந்துவறண்டு, துகிலுமிழந்து-இடுப்பிலுள்ள வஸ்திரம் நழுவ, சுணையுமழிந்து-சுரணையின்றி, தோகையர் - மாதரும், பாலர்கள் - பிள்ளைகளும், கோரணிகொண்டு - கோளாறு செய்யப்பெற்று,

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—

(ப-ரை.) கலியுகமீதில் - இக்கலியுகத்திலே, இவர் மரியாதை - இவர் தன்மையினை, கண்டிடுமென்பவர் - பாருமெனச் சொல்பவர்கட்கு, சஞ்சலமிஞ்ச - துன்பமதிகரிக்க, கலகலவென்று - கலகலவென, மலசலம் வந்து-மலமும் சலமும் பெருகி, கால் வழி - கால் வழியாகவும், மேல்வழி - தேகமேலும், சாரநடந்து-பொருந்த வழிந்து,

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
மலைந்துமருண்டு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதெனநொந்து—

(ப-ரை.) தெளிவு மிராமல் - மனத்தெளிவின்றி, உரைதடுமாறி - குளறு படிவார்த்தை யடைந்து, சிந்தையும் - நெஞ்சமும், மனமும் - எண்ணமும், உலைந்து மருண்டு - மிக அலைந்து திடமுமுலைந்து - தேகதிடம் தப்பி, மிகவுமலைந்து - மிகுதியும் பாடுபட்டு, தேறிநலாதரவு - நல்ல ஆதரவு, ஏதென நொந்து - ஏது மில்லையென வருந்தி,

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வுநி லாதினிநின்ற—

(ப-ரை.) மறையவன் வேதன் - வேதங்களுக்குரிய பிரமன், எழுதிய வாறு - தலையிலெழுதிய விதி, வந்தது கண்டமுமென்று - இனி மரண கண்டம் வந்ததென, தெளிந்து - தெரிந்து, இனியென கண்டம் - வேறு கண்ட மேது, இனியென தொந்தம் - இனியென்ன சம்பந்தமுளது, ஏதினிவாழ்வு - இனியுள்ள வாழ்வேது, நிலாது - நில்லாது, நின்ற - பாக்கியாக விருக்கும்,

கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு றங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—

(ப-ரை.) கடன்முறை பேசுமென-கடன் முதலியவற்றைப்பற்றி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென, உறைநாவுறங்கி - சொல்லிக்கொண்டிருந்த நாவானது குளறி, விழுந்து - இழுத்துக்கொள்ள, கைகொண்டு மொழிந்து - கைகளினாற் சாடைகாட்டி, கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து-கஞ்சி பக்கங்களில் ஒழுகிவிட, பூதமும் - பஞ்சபூதங்களும், நாலு சுவாசமும்-விடுகின்ற பிராணவாய்வும், நின்று - தடைப்பட்டு.

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

(ப-ரை.) வளர்பிறைபோல - வளர்ந்தசந்திரனைப்போல, எயிறும் - பற்களும், உரோமமும் - மயிரும், சடையும்-சடையும், சிறுகுஞ்சியும் - சிறு குடுமியும், விஞ்ச - காண, மனதும் - (கடின) மனமும், இருண்டவடிவும்-கறுத்த உருவமும், இலங்க-பிரகாசிக்க, மாமலைபோல் - பெரிய மலையினைப் போல, யமதூதர்கள்வந்து - நமன் தூதுவர்கள் நெருங்கி,

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்துகு
னிந்தழுநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

(ப-ரை.) வலைகொடுவீசி-பாசவலையைவீசி, உயிர்கொடுபோக - உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோக, மைந்தரும் - பிள்ளைகளும், வந்து குனிந்து-வந்து குந்தி, அழுநொந்து - துக்கப்பட, மடியில் விழுந்து- மடிமேல் விழுந்து, மனைவிபுலம்ப - பெண்டாட்டி அழ, மாழ்கினரே இவர் - இவரிறந்தனரே காலமறிந்து - இக்காலத்தினைக்கேட்டு,

பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

(ப-ரை.) பழையவர்காணும்-இவர் மிகவயோதிகரென, எனுமயலார்கள் -சொல்லும் அயலவர்கள், பஞ்சுபறந்திட - பஞ்சினைப்போலவோடி, நின்றவர் - இருந்தவர், பந்தரிடுமென - இனிப்பந்தர் முதலிய இடஞ்செய்யீரென வந்து பறையிட முந்தவே-(பஞ்சமர்) வந்து மேளங் கொட்ட ஆரம்பிக்கவே, பிணம்வேக - பிணத்தினைக்கொண்டுபோய்ச்சுட, விசாரியுமென்று - விசாரியுங்களென்று,

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிறொங்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

(ப-ரை.) பலரையுமேவி - பலரையுமனுப்பிக்கேட்டு, முதியவர்தாம் - சிலபெரியர், இருந்தசவம்-தங்கிய பிணத்தினை, கழுவும் சிலரென்று - சிலர் கழுவுவீரெனச்சொல்லி, பணி - ஆபரணம், துகில்-வஸ்திரம், தொங்கல் மாலை, களபம - வாசனை, அணிந்து - முதலியதரித்து, பாவகமேசெய்து- அலங்கரித்து, நாறுமுடம்பை-துர்வாசனையுடைய தேகத்தை,

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்கு
னிந்துசுமந்துகடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

(ப-ரை.) வரிசைகெடாமல் - கிரமமாக, எடுமெனவோடிவந்து - எடுமெனயாருமோடிவந்து, மைந்தர் குனிந்து - பிள்ளைகள் குனிந்து, சுமந்து- தாங்கி, கடுகிநடந்து - விசையாகச்சென்று, சுடலையடைந்து-சுடுகாட்டினைச் சேர்ந்து, மானிட வாழ்வு - மனிதவாழ்வு, என வாழ்வென நொந்து - இவ்வளவுதானோ வெனவருந்தி,

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்துமு
றிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(ப-ரை.) விறகிட - விறகு அடுக்கி, மூடி - மறைத்து, அழல்கொடு போட - நெருப்பு மூட்டிவிட, வெந்து - உடல்வெந்து, விழுந்துமுறிந்து- பிணம்விழுந்து நொறுங்கி, நிணங்களுருகி - கொழுப்பு உருகி, எலும்புகருகி- எலும்புகறுத்து,அடங்கி - தீயடங்கி, ஓர்பிடி - ஒருபிடியளவு, நீறு - சாம்பல், இலாதவுடம்பை - ஆகாததேகத்தினை, நம்பும்-நிலையென வெண்ணும், அடியேனை - அடியேனை, இனியாளுமே - இனியாட்கொள்ளவேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டார் திருவடிவாழ்க

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் உடற்கூற்று வண்ணம்

முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

மூலமும் - கருத்துரையும்

விநாயகர் வணக்கம்.

முத்திதரும்ஞான மொழியாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) மோட்சத்திற்கேதுவாகிய புலம்பலாகிய நூலினைப்பாட யானைமுகவிநாயகனை யடைவதெப்போது.

நூல்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அகங்காரத்தினைக் கொடுத்துப் பஞ்சேந்திரியங்களையடக்கித் திருவருளினை முன்னிட்டு யோக நித்திரை செய்வது எப்போது. (1)

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) சிவராஜயோக சமாதியடைந்து சிவானந்தவெள்ளம் நிறைவது எப்போது. (2)

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
ஏங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) கிருபாவெள்ள நிறைந்து பூர்வசென்ம குறையை அனுபவிப்பது எப்போது. (3)

ஓயாக்கவலையினா லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரபஞ்சக்கவலையினால் மனந்தளராது ஜென்மத்தினையொழிப்ப தெப்போது. (4)

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தை யூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) மாயாகாரிய பிறப்பினை யொழித்துக் காயசித்தியடைவ தெப்போது. (5)

காயாபுரிக்கோட்டை கைவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) காயசித்தி யடைவதற்குச் சிவானுபூதி யுண்டாவதெப்போது,

சேயாய்ச்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) இந்திரியமில்லாதவனைப்போலச் சஞ்சரித்துப் பேய்பிடியுண்டான் போல அருளடைவ தெப்போது. (7)

பேய்போற்றிரிந்து பிணம்போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பேய்போலும், நடைப்பிணம்போலுஞ் சஞ்சரித்து எல்லா மாதர்களையும் தாய்மார்களாகக் கருதுவது மெப்போது (8)

கால்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகங்காட்டி
மால்காட்டுமங்கையரை மறந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அங்கங்களால்மயக்கும் வேசியரை மறப்பதெப்போது (9)

பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமையினைவிட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பெண்மயக்கினை நீக்கித் திருவருளினிற் சுகிப்பதெப்போது.

வெட்டுண்டபுண்போல் விரிந்தவல்குற்றைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம்.

(க-ரை) மங்கையர்கள் அல்குலினில் மயங்கும் மயக்க மொழிவ தெப்போது. (11)

ஊறுதபுண்ணி லழுந்திக்கிடவாமல்
தேறுதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை) புண்ணையொத்தநிதம்பத்திலழுந்தாமல் மனதை நன்னெறியினில் வைப்பதெப்போது. (12)

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு திருக்கறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சுற்றத்தினரைமாயாசாலமெனக்கண்டு பிரபஞ்சமயக்கொழிப்பதெப்போது. (13)

மன்னுயிரைக்கொன்று வதைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதேக்காலம்.

(க-ரை.) பிறவுயிரையெல்லாம் தன்னுயிர்போல எண்ணுவதெப்போது.

பாவியென்றபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவியென்றசூத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பாவியென்றபெயரை வகிக்காது உயிர் உடலினிலேத்து நின்ற இரகசியத்தினை யறிவதெப்போது. (15)

உளியிட்டகல்லு முருபபிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்பும் பொருளாவதெக்காலம்

(க-ரை.) சிலையாதி விக்கிரகங்களில் (பெருமான் அதிட்டித்திருக்கும்) உண்மையினைக் கண்டு பிடிப்பதெப்போது (16)

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம்

(க-ரை.) உலகப்பகட்டனைத்து நீக்கிப்பற்றற்றிருப்பதெப்போது. (17)

பட்டுடைபொற்பணியும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகபாவனை நீங்கி உன்திருவடி விரும்புவதெப்போது. (18)

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்குஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆமைதனது உறுப்புகளையடக்குவது போல இந்திரியங்களை யொடுக்கி யொடுங்குவதெப்போது. (19)

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையு மாளிகையுங்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம்

(க-ரை.) உலகபதார்த்தங்களைத் தனக்குச சொந்த மெனச் சந்தோஷிக்கும் எண்ணமொழிவதெப்போது. (20)

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துநிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) முதல்வனிருப்பிடத்தைத் தெரிந்து நடைப்பிணம் போல திரிவதெப்போது. (21)

ஒழிந்ததருமத்தினைவைத் துள்ளெளுவும்பூவெள்ளெளுவும்பாய்ங்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) சிவதருமங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு சவம்போன்றிருந்து உனைத் தரிசிப்பதெப்போது. (22)

அற்பசுகமறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெற்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்ட கோளறுப்பதெக்காலம்:

(க-ரை.) சிற்றின்பமறந்து பேரறிவையறிந்து பிறப்ப ப்பதெப்போது.

கருப்படுத்தியென்னையெமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உருப்படுத்தியாள வுடன்படுவதெக்காலம்

(க-ரை.) இயமன் பிடிக்குமுன்பு சிவமாந்தன்மை செய்து ஆட்கொள லெப்போது. (24)

தூண்டுவிளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன் சூழ்ந்தாற்போல்
மாண்டுபிறைந்துவந்த வகைதெரிவதெக்காலம்,

(க-ரை.) இருளும் ஒளியுமாறிவருவதுபோன்று மாறிவரும் பிறப்பினு ண்மை தெரிவதெப்போது. (25)

தூரியினின்மீன்போற் சுழன்றுமனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம்,

(க-ரை.) வலையிற்பட்ட மீனைப்போல வாடாமல் குருநாதனைக் கண்டு வணங்குவதெப்போது. (26)

எண்ணூறுகமிருந்து மெய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) (விபூதியணியாது) அநேகயுகம் வாழ்வதைக்காட்டிலும் விபூதி யணிந்து உடனே மோட்சமடைவது எப்போது. (27)

அவவேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வீண்வேஷம் போட்டு வீணேதிரியாமல் சிவவேஷம் போட் டுச் சிறப்படைவது எப்போது. (28)

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன் [லம்.
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத்தொண்டுசெய்வதெக்கா

(க-ரை.) தேவரின் பொருட்டு விடமுண்டு நிர்த்தனம் செய்யும் நடரா ஜனுடைய அடியார்க் கடிமையாவ தெப்போது. (29)

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணுக்
குன்றில்விளக்கொளியைக் கூறுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை) பன்றிவடி வெடுத்துத் திருமாலாற் காணப்பெறாத சோதி சொரூபமான திருவண்ணாமலையைத் தோத்தரிப்பது எப்போது.

நித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அமுதம்போன்றவனை, சித்தாந்தத்துட்பொருளை, மோட்சவித்தாமானவனைச் சிந்திப்பதெப்போது. (31)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தேநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக விருப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பொதுவானவேதக்கருத்தைவிட்டுச் (சிறப்பான) சிவாகமநிஷ்டைகூடித் தனித்திருப்ப தெப்போது. (32)

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைத்தேடி யுறங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) பகிர்முகவிசாரணையால் வீணாள்போக்காமல், அந்தர்முகவிசாரணையால் யோகநித்திரை செய்வது எப்போது. (33)

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதுவும்பொய்யெனவே
மன்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) இன்றிருப்பார்நாளையில்லை யெனும் பெரியோர் வார்த்தையினுண்மை யறிவதெப்போது. (34)

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமல்
பஞ்சாமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கஞ்சா, அபினி, கள் முதலிய உண்டு கெடாமல் (அபிடேக) பஞ்சாமிர்தம் உண்பது எப்போது. (35)

சஞ்சலத்தினூற்றிரண்ட ஜெனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஜென்மமோட்சமடையச் சஞ்சலங்களை விடுவது எப்போது.

கும்பிக்கிரைதேடிக் கொடுப்பாரிடந்தோறும்
வெம்பித்திரிகை விடுப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) வயிற்றினுகாரத்தின் பொருட்டுப் பிறரிடநாடித்திரிதலை விடுவது எப்போது. (37)

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமளவுமேதிரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்

(க-ரை.) உலாவும் இத்தேகமானது அழியுமுன் தேவரீரைத் துதிப்பது எப்போது. (38)

நவசூத்திரவீட்டை நானென்றலையாமல்
சிவசூத்திரத்தைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகாபிமானத்தை விட்டுச் சிவஞான போதசூத்திரத்தினுண்மையறிவ தெப்போது. (39)

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுச்
சுரந்துனடியிணைக்கீழ்க் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அறிவுமயங்கி மலசலங்கழியுமுன்னமேஉன்திருவடியிற் கலப்ப தெப்போது. (40)

இம்மைதனிற்பாதகனு யிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொம்மைதனைப்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்

(க-ரை.) இப்பிறப்பின் பொய்யுடலை யொழிந்து உன்னைப் போற்றுவ தெப்போது. (41)

உப்பிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அப்பிட்டவேணியனுக் காட்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உப்புப்பாண்டத்தையொத்த உடலழிந்து பிறவியெடுக்கு முன் னர் கங்காதரமூர்த்திக் கடிமையாவ தெப்போது. (42)

சேவைபுரிந்து சிவரூபக்காட்சிகண்டு
பாவைதனைக்கழித்துப் பயனடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆலயவழிபாடுசெய்து சிவலிங்கப்பெருமானைக் கண்டு, மாதர் மயக்க நீங்கி மோட்சமடைவ தெப்போது. (43)

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உவர்நீரையுண்டு சுத்தநீரை மேகம்பொழிவதுபோல, மலநீங்கி அருளைப்பொழிவது எப்போது. (44)

சோற்றுத்துருத்திதனைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊத்தைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சோறடைக்குமுடலைத்தாங்காமல் அதைவிட்டு உனையடைவ தெப்போது. (45)

தோடக்கைச்சதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைகழற்றி உனையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை) தேகத்தைச்சுமந்து வாடாமல் தத்துவங்களைக் கழன்று உன் னைத் தெரிந்துகொள்வ தெப்போது. (46)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசையாகிய மாயையில் சிக்காமல் சோதியிலிரண்டறக்கலப்ப தெப்போது. (47)

கூறரிய நால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணாத
பாராகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை) வேதங்களாலறியப்படாத இரகசியத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்பதெப்போது. (48)

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) புல்லாகியும் விலங்காகியும், புழுவாயும், மனிதனும் பிறக்கின்ற தன்மை நீங்குவதெப்போது. (49)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இருவினையொப்படைந்து பற்றின்றித் திருவருளைத் தரிசிப்பதெப்போது. (50)

பருவத்தலைவரொடும் பல்கியின்பம்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) முதல்வனுடன் கலந்து பேரின்பமடைய தெரிவையைப் போன்ற பரிபக்குவ வயது அடைவதெப்போது. (51)

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேனினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) எனது பரிபக்குவகாலத்தில் திருவருளை யனுபவித்துக் குருநாதனை வணங்குவது எப்போது. (52)

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யம்பழமும்ஓடுமேபோ லாவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மாதருடன் கூடியிருக்கினும் புளியம்பழமும் அதனோடும் போலப் பற்றற்றிருப்பது எப்போது. (53)

பற்றற்றுநீரிற் படர்தாமரையிலைபோல்
சுற்றத்தைநீக்கமனந் தூரநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) தாமரைநீர்போலச் சுற்றத்தாருடனிருந்து வாழ்வதெப்போது. (54)

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்தசுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மனைவியின் கலவி சுகத்தைப்போன்று திருவருட்கலப்பிலுண்டாகும் சுகத்தைச் சொல்வது எப்போது. (55)

மருவவயற்புருடன் வருநேரங்காணுமல்
உருகுமனம்போலெனுள முருகுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கள்ளநாயகனைக் காணுது உருகும் காரிகையைப்போலத் தேவரீரினிடத்து மனம் கசிவதெனக் கெப்போது. (56)

தன்கணவன்றன்சுகத்திற் றன்மனம்வேறானதுபோல்
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) சொந்தநாயகன் சையோகத்தில் வேறு இஷ்ட நாயகனிடத்துச் செல்லுமனம்போல, பிரபஞ்ச போகத்திலிருக்கிற போதும் தேவரீரிடத்து நாடுவதெப்போது. (57)

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக்காணுமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மனைவியைக்காணுது வருந்துவன்போல உனைக்காணுது வருந்துவதெப்போது. (58)

எவ்வனத்தின்மோகம் எப்படியுண்டப்படிபோல்
கவ்வனத்தியானம் கருத்துவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) யௌவன மாதரிடத்துண்டாகும் மோகம்போல உன்மீது மோகிப்ப தெப்போது. (59)

கண்ணுலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கண்ணீரும் கம்பலையுமாகச் சிவபரம்பொருளை யாராய்வதெப்போது. (60)

ஆகமிகவுருக வன்புருகவென்புருகப்
போகவனுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல்புளகிக்க, அன்புமேலிட, என்புநெக்குருக சிவானுபூதி பொருந்துவதெப்போது. (61)

நீர்க்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) நீர்க்குமிழையொத்த வாழ்வை வெறுத்து நினது சிவானந்த வெள்ளத்து மூழ்குவதெப்போது. (62)

அன்பையுருக்கி யறிவையதன்மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அன்பைப் பெருக்கி யதன்வழியே யறிவைச் செலுத்தி மாயாவலையின் சம்பந்தத்தை யொழித்துக்கொள்வ தெப்போது. (63)

கருவின்வழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அருவிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிறப்பினுண்மை கண்டு அதன்வழிசெல்லாமல் ஆனந்த அன்பு பூணுவதெப்போது. (64)

தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மனந்தெளிந்து சிவானந்ததேனுண்டு சுகிப்பதெப்போது.(65)

ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியைப்
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மூலாதாரத்துக் கணபதியைப் பணிவதெப்போது. (66)

மண்வளைந்தநாற்கீற்றில் வளைந்திருந்தவேதாவைக்
கண்வளைந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சுவாதிட்டானத்துப் பிரம்மாவைத் தரிசிப்பதெப்போது. (67)

அப்புப்பிறைநடுவே யமர்ந்திருந்த விட்டுணுவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே யுணர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) மணிபூரகத்தின் விட்டுணுவைத் தெரிந்துகொள்வதெப்போது.

மூன்றுவளையமிட்டு மூளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அனுகதத்து உருத்திரமூர்த்தியைத் தொழுவதெப்போது.(69)

வாயுவறுகோணமதில வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) விசுத்தியில் மகேச்சுரனைநாடும் கிருபையுண்டாவதெப்போது.

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம.

(க-ரை.) ஆஞ்சையில் சதாசிவத்தினைத்தேடிக் கிருபையடைவதெப்போது. (71)

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்கு குருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) உச்சியில்விளங்கும் குருவின திருவடியை மனத்தில் தியானிப்பதெப்போது. (72)

பாராகிப்பார்மீதிற் பஞ்சவர்னந்தானுகி
வேராகிமூளைத்த வித்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிருதிவியாகியும், அதுமுதல் ஐம்பூதமாகியும் அவற்றைககடநதுள்ள தன்மையறிவ தெப்போது. (73)

கட்டறுக்கவொண்ணுக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கருவிகளின் சேஷ்டை யொடுக்கி நிட்டைகூடுவ தெப்போது.

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேரறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வஞ்சகமனத்தை யொழித்துச் சத்தியகருத்தை யறிவதெப்போது. (75)

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சடலத்துடனே
பட்ட பாடத்தனையும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகாடம்பரங்களை யொழித்து உண்மையறிவதெப்போது(76)

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைப்படுபாட்டையெல்லாம்
பிறியவுடனிருத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவத் துன்பங்களை யொழித்து திருவருளினைப்பெறுவதெப்போது. (77).

பூதம்பொறிகரணம் போந்தவிந்துநாதமுமாய்ப்
பேதம்பலவிதமும் பிறித்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பூதம், பொறி, கரணம், விந்து நாதம் முதலியவற்றைப் பிறித்தறிவதெப்போது. (78)

தோன்றுசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றுமல்
ஊன்றுசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம

(க-ரை.) ஆசைக்கேதுவாயுள்ள அராகதத்துவத்தினை யொழிப்பதெப்போது. (79)

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரிவட்ட ம்போகிலினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம.

க-ரை.) தூலதேகமுள்ளபோதே சூக்குமதேக நீங்கின் எங்ஙனம் அருளடைவதெனத் தெரிவதெப்போது. (80)

நட்டநடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) திரோதாயி திருநெறியினைக்காட்டித் தெளிவித்தலெப்போது.

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற் கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித் தருவனென்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) நானேபிரமமென்பதை யொழித்து அருள்மயமான முதல்வனை வேறறச் சிவசத்திகாட்டுவ தெப்போது. (82)

அடர்ந்தமனக்காட்டை யஞ்செழுத்தாம் வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டிச் சுடுவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) அஞ்ஞானவனத் தினைப் பஞ்சாக்கர வாளால் வெட்டிக் கொளுத்துவ தெப்போது. (83)

ஐந்துபொறிவழிபோ யலைந்துதிரிந்தப்பாழ்மனதை
வெந்துவிழப்பார்த்து விழிப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) இந்திரியவழி சென்ற மனத்தை யடக்கி திருவருளில் விழிப்ப தெப்போது. (84)

இணைமாண்டுசேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்மாண்டு
சிணைமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரபஞ்ச தத்துவமொடுங்கக் கோபங்கெட்டு அருளிற்கலப்ப தெப்போது. (85)

அமையாமனதமையு மானந்தவீடுகண்ட ங்
கிமையாமனேக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) ஓங்காதமனம் சிவானந்தவீடுகண்டு இமையாது தரிசித்து வாழ்த லெப்போது. (86)

கூண்டுவிடுஞ்சீவன் மெள்ளக் கொட்டாவிகொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடுமுன்னேநான் மாண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகத்தைவிட்டு உயிர்நீங்குமுனம் தேகசேஷ்டையையொ ழிப்பதெப்போது. (87)

ஊனிறைந்தகாய முயிரிழந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகத்தின் உயிர்நீங்குமுனர் அகங்காரமற்றுவாழ்வ தெப் போது. (88)

கேட்டுவிடுமோர்தர் கெர்விதங்கள்பேசிவந்து
சுட்டிவிடுமுன் னென்னைச் சுட்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மனிதர் என்னைக்கொளுத்திவிடுமுன்னர் நானந்தர்முகமாக யிருப்பதெப்போது. (89)

தோலேணிவைத்தேறித் தூரநடந்தெய்க்காமல்
நூலேணிவைத்தேறி நோக்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உடலை யாதாரமாகக்கொண்டு பலதேயஞ்சஞ்சரியாது சாஸ்திர மூலமாகத் திருவருளை தரிசிப்பதெப்போது. (90)

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுநில்லாமல்
தாயோடுகண்மூடி தழுவிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வாயையும் கண்ணையும் மூடிக்கொண்டு மவுனமுறாமல் அறிவாகியகண் மூடி அருளை யனுபவிப்பதெப்போது. (91)

காசினியெலா நடந்து காலோய்ந்துபோகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகமனைத்து அலைந்துவாடாமல் வாசியினையடக்கிவாழுவ தெப்போது. (92)

ஒலிபடருங்குண்டலியை யுன்னியுணர்வாலெழுப்பிச்
சுழுமுனையின்றுள்திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) குண்டலிசத்தியைத் தியானத்தாலெழுப்பிச் சுழுமுனையில் திருவருளைத் தரிசிப்பதெப்போது. (93)

இடைபிங்கலை நடுவே யிலங்குஞ்சுழுமுனையில்
தடையறவே நின்று சலித்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இருகலைக்கும் நடுநின்ற சுழுமுனையில் அசைவற்றிருப்ப தெப்போது. (94)

மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டிநிலாமண்டபத்தில்
பாலையிறக்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) மூலவக்கினியை யெழுப்பிச்சந்திரமண்டல அமுதினையுண்ணுவ தெப்போது. (95)

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காப்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) இருதயத்திலிருந்து வாசிவெளிபோகாதபடியிருந்து சிதாகாய தரிசனஞ் செய்வதெப்போது. (96)

பஞ்சரித்துப்பேசும் பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) விஸ்தாரமான நூல்கட்குமெட்டாத உண்மைப் பொருளைக் கலந்து வாழ்வதெப்போது. (97)

மலமுஞ்சலமுமற்று மாமாயற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) தேகசேஷ்டைகளும் தேகாபிமானமும் நீங்கித் தரிசிப்பதெப் போது. (98)

ஓடாமலோடி யுலகைவலம்வந்து சுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை) வேடிக்கையார்த்தமாகத் தலயாத்திரைசெய்து முதல்வனை நாடாமல் எனது சிதாகாயத்திலே முதல்வனைத் தரிசிப்ப தெப்போது. (99)

அஞ்ஞானம்விட்டே யருண்ஞானத்தொல்லைதொட்டு
மெஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அஞ்ஞான நீங்கி அருண்ஞான மேலிட்டு மெய்ஞ்ஞான மூறுவ தெப்போது. (100)

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாம்விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவங்களைச்செயித்துக் கோபத்தைநீக்கித் திருவருளினை அடையும் வரையில் மனத்தைவிடுவ தெப்போது. (101)

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவருளை விசாரித்து முதல்வனை மனத்திருத்திச் சிவசாயுச் சியமடைவ தெப்போது. (102)

எண்ணுததூரமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) வீணே சிந்திக்காமல் கண்ணாடியு ளொளிபோலத் தெரிசிப்ப தெப்போது. (103)

என்னையறிந்துகொண்டே னெங்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைந்திருப்பதெக்காலம்

(க-ரை) ஆன்மாவைத் தரிசித்து பரமான்மாவுடன் கலந்திருக்கும் தன் மையடைத லெப்போது. (104)

ஆறுதாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆறு ஆதாரத்திற்கு மேற்பட்டசோதியை இலாபமாகவடைவ தெப்போது. (105)

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆணவத்தா லுடலழியு முன்னர் சிவதரிசனத்தால் பேரின்ப மடைத லெப்போது. (106)

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து மூளத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்

(க-ரை) மும்மலத்தாலாகிய உடல் நிர்மலமடைத லெப்போது. (107)

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுறுவதினியெக்காலம்

(க-ரை.) பிராரத்துவநீங்கத் தத்துவதரிசனம்ஆன்மதரிசனம்சிவதரிசன மூன்றால் தேவரீரைத் தரிசிப்பதெப்போது. (108)

கண்ணொளியாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை) கண்ணொளியும் மனவறியும சிதாகாயப்பிரகாசமும் எனக்கு வெளிப்படுவ தெப்போது. (109)

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவது மெக்காலம்.

(க-ரை.) கனவினைப்போன்று திருவருள் மறவாது சதா சிதாகாயத் துறுவ தெப்போது. (110)

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவவிசாரணையும்ஆன்மவிசாரமும் முதல்வனைக்கண்டதும பகுத்தறிவ தெப்போது. (111)

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முனைத்தெழுப்புவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நினைவில் வியாபகமான சிவத்தைச் சுழுமுனையில் தரிசிப்ப தெப்போது. (112)

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழாய் யன்புசெய்வதெக்காலம்

(க-ரை.) பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை, விந்து, நாதம்முதலிய வற்றைச் சூனியமாக்கிச் சிவத்திற்கன்பு செய்வ தெப்போது. (113)

சீயென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீயென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரபஞ்சத்தை வெறுத்து மனத்துதித்த பொருள் சிவமென வறிவ தெப்போது. (114)

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும் வாளாநஞ்சிவ்வெழுத்தும்
யவ்வெழுத்தினுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சத்திஎழுத்தினையும் மலவெழுத்தினையும்சிவவெழுத்தினையும ஆன்மவெழுத்தி லடக்கிநிற்ப தெப்போது. (115)

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யேகமாய்நின்றதிலே
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) அபரஞானமொழிய பரஞானத்தே நின்ற சிவத்தை அடைவ தெப்போது. (116)

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தெனையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) அரு, உரு, முதல், முடிவு ஆகிநின்றசிவம் குருவாகவந்தருள்வ தெப்போது. (117)

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாம்
தானென்றுநீயிருந்த தன்மையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னை நானறியுமுன்னரே என்னுடனே அத்துவிதமாவிருந்ததனை யறிவதெப்போது. (118)

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லாமெண்ணியெண்ணிப்பார்த்தபின்பு
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆன்மசொரூபமாகக் கண்டதெல்லாம் பரமான்ம சொரூபமாகக் கண்டுசார்வு தெப்போது. (119)

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பூதவொளியில் அருளொளி தோன்றுமாறு, பூதாகாயத்தில் சிதாகாயந் தோன்றும்வித மறிவ தெப்போது. (120)

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைத்து
வெளியிட்டுச்சாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அருட்சோதியை மனத்தேநிறுத்தி மவுனமடைந்து சிவதரிசனம செய்வ தெப்போது. (121)

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திலிழுந்திக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பாதத்தில்வைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இரும்பைக் காந்தமிழுத்துக்கொள்வதுபோலத் தேவரீர் என்னை யாட்கொள்வ தெப்போது. (122)

பித்தாயுங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பற்றற்ற பைத்தியத்தால் பிரணவதியானங்கொண்டு நடைப்பிணம்போலச் சஞ்சரிப்ப தெப்போது, (123)

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளொளும்புவெள்ளொளும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகவாசனை நீங்கியமனத்தைச் சமாதிநிலையில் வைத்து தேவரீரைத் தரிசிப்ப தெப்போது. (124)

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) கபிலரகவலின்படி சாதிபேதம் விடுவதெப்போது. (125)

சூதுங்களவுந்தொடரா வினையுஞ் சுட்டக்கா
லூதுந்துருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) வஞ்சனை திருடு மொழிந்து இவ்வுடனீங்கி யுனையடைவ தெப்போது. (126)

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணிதீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசைவலை லகப்படாமல் மணிபோல் சப்திக்கும் சோதியிற் கலப்ப தெப்போது. (127)

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்
புல்லாய்ப்பிறந்தசென்மம் போதுமென்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) கல்லாகவும், மரமாகவும், மச்சமாகவும், பட்சியாகவும், புல்லாகவும் பிறந்தது போதுமென்ப தெப்போது. (128)

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாநின்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஒருபொருளினுந் தாக்காமல் நின்னருளை எதிர்பார்த்திருப்ப தெப்போது. (129)

நாறேடிசைந்து சுழன்றுவருந்தத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகச்சேற்றி லழுந்திய தத்துவத்தினை நீக்கிப் பிரகாசிப்ப தெப்போது. (130)

பாசநடுவேறிப் பயந்தெழுந் தசித்திரத்தை
ஏசநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) நமசியில் மகரமாகிய பிரபஞ்சத்தைவிட்டு மற்றையவிரண்டை மூலத்தில் வைத்துத் தியானிப்ப தெப்போது. (131)

ஓரின்பங்காட்டு முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இன்பமான சித்தாந்தவீதியிலேயிருந் திருவருளின்ப மடைவ தெப்போது. (132)

காரணமாய்வந்தென் கருத்தினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) புக்குவத்தில் என்னுள்ளே நுழைந்து போதித்த வெல்லாவற்றையு மனுபவிப்ப தெப்போது. (133)

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயென் றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) எல்லாநூல்களையு மாராய்ந்து தேவரீர் எனக்கன்னிய மில்லாத உண்மையினை யறிவதெப்போது. (134)

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இலட்சியமாக என்னை யடியனுக்கிய நாயகனைச்சேர்ந்து பிறப்பறுப்ப தெப்போது. (135)

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(க-ரை.) மருள்கொண்டாற்போல உன்பித்துப் பிடித்துத் திருவருளை யடைவ தெப்போது. (136)

சாவாமல்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) நடைப்பிணம்போலிருந்து ஆசாரியரின் திருவடிக்கீழ் ஞானக்கினியால் வேகவேண்டுவ தெப்போது. (137)

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ்சூத்திரநின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னையாட்டுவிக்கும் கன்மம் உன்னை யறியச் செய்யுந் தவம் பெறுவ தெப்போது. (138)

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மனத்தின்கண்ணே மறைந்துள்ள சிவத்தைத் தெரிந்து தரிசிப்ப தெப்போது. (139)

வாசித்துங்காணுமல் வாய்விட்டுப்போகாமல்
பூசித்துந்தோன்றுப் பொருள்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வாசிப்பினுலும், மவுனத்தினுலும், பூசித்தலினுலும் காணப்படாப் பொருளைக் காணப்படுவ தெப்போது. (140)

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்துசெல்லடந்தட்டாமல்
பன்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) பன்னிரண்டங்குலம்செல்லும்வாயுவினை விடாமல்பன்னிரண்டங்குல முள்ளடங்கச்செய்வ தெப்போது (141)

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) இரண்டு கலைகளையும் விடாது கும்பத்தின் மூலஞ்சென்று அங்கு நடிக்கும் இரண்டடிகளினடுவிலிருப்ப தெப்போது. (142)

பாற்பசுவைப்பூட்டிப் பதியில்வைத்துசீராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பசுத்துவ நீக்கிப் பதித்தன்மையிலிருந்து வாயுவை யுள்ளே நடத்திக் கட்டுவதெப்போது. (143)

பலவிடத்தேமனதைப் பாயவிட்டும்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) மனதைப் பலவிடஞ் செலுத்தாமல் குகையில் வாசஞ்செய்து தரிசிப்ப தெப்போது. (144)

காமக்கடல்கடந்து கரையேறிப்போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசைக்கடலைக்கடந்து முத்தியநகரைச்சேரச் சிவாக்கினி வளர்த்தியிருப்ப தெப்போது. (145)

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆகவனீயம் தட்சணாக்கினீயம் காருகபத்தியம் வளர்த்தி இருதய நடனம் தரிசிப்ப தெப்போது. (146)

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்

(க-ரை)வேதவேதாந்தங்களைக்கடந்துநாதாந்தத்தில்தங்குவதெப்போது

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவசித்தலெக்காலம்.

(க-ரை.) காற்றாடியிழந்தகயிறுஅசைவதுபோல, பிரபஞ்சவிஷயநீங்கிச் சிதாகாயத்தில் வசிப்ப தெப்போது. (148)

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) அட்டாங்கயோகத்தைக் கடந்து விளங்கும் சிவத்தை அடைவ தெப்போது. (149)

ஓட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிரும்பிரித்தே
எட்டாம்பழம்பதிக்கிங் கேணிவைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடலையும் உயிரினையும் பிரித்து எட்டாச் சிவபதத்திற்குத் திருவருளேணி சாத்துவ தெப்போது. (150)

பாசத்தைநீக்கிப் பசுவைப்பதியில்விட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) பாசத்தை யொழித்துப் பசுவைப் பதியிற் கலப்பித்து நேச மோடுறைவது எப்போது. (151)

ஆசாரநேய வனுட்டானமும்மறந்து
பேசாமெய்ஞ்ஞானநிலை பெற்றிருப்பதெக்காலம்

(க-ரை.) ஆசாரமுதலியவிட்டு மௌன ஞானமடைவதெப்போது.(152)

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம்

(க-ரை) பல்லாயிர மண்டங்களு முதல்வன் படைப்பென வறிவதெப் போது (153)

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே யுணர்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) அரியட்சர முணர்ந்து அதினதிஷ்டான மூர்த்தியையுணர்வ தெப்போது. (154)

சாத்திரத்தைசுட்டிச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சாத்திரங்களையும் சதுர்மறைகளையுமறுத்து சிவஞானசூத்தி ரத்தைப்படித்துத் துன்பமொழிவ தெப்போது. (155)

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) அறிவினைத்திருவருளாலறிந்து யோக நித்திரை செய்வ தெப் போது. (156)

இயங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல்
முயங்குமந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சராசரங்களிலெள்ளு மெண்ணெயும் போல விளங்கும் வேத முதல்வனை யறிவதெப்போது. (157)

ஊனாகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தனையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடலையசைவித்தும உயிருக்கறிவித்தும் எங்கும் வியாபியா யுள்ள முதல்வனை யறிவதெப்போது. (158)

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நீர் என்னிடமிருப்பதுபோல நானுன்னிடமிருப்ப தெப்போது. (159)

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணுவெல்லையற்றவான்பொருளைச்
சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) வாக்காற் சொல்லற்கரிய பொருளை ஆசாரியர் சொன்னுரென வறிவ தெப்போது. (160)

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணுக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) மனதை வில்லாகவும், இந்திரியத்தை நாணுகவும் அறிவையம பாகவும் செய்து ஆணவத்தின்மேற் பிரயோகிப்ப தெப்போது. (161)

என்னையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அகங்கார மமகாரங்களை யழித்து நான் சிதாகாயத்தில் மறைந்திருப்ப தெப்போது. (162)

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கப்பலை அதிலுள்ள மூங்கில் துளைத்துவிட்டதுபோல் உடலை வினைத்துளைத்து விடுமெனவறிவ தெப்போது. (163)

நின்றநிலைபேராம நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) தியானத்திலிருந்து பிரபஞ்சத்தினை மறந்து சித்தாந்த வழி முத்தியெனச் சேர்ந்தறிவ தெப்போது. (164)

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண்ட பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வேதச்சிலம்புகளைத் தரித்த திருவடித்தியானத்தால் உண்டாகும் சோதியில் கலப்பதெப்போது. (165)

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) கூட்டில் புழுவானது குளவியானதுபோல் உடலிலடைப்பட்ட உயிர் அருண்மயமாவ தெப்போது. (166)

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போற்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) சமுத்திரத்தினின்று வடவாமுகம் வெளிவந்தவாறு உடலிலிருந்து சிவம் வெளிப்படுவதெப்போது. (167)

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைதிருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சூரியவியாபகம்போன்ற அருள் வியாபகத்திற் கலப்பதெப்போது. (168)

பொன்னிற்பலவிதமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) பொன்பூஷணமாகக் காரிய காரணமாவதுபோல மாயையில் காரணகாரியமாகும் உண்மை தெரிவதெப்போது. (169)

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) நாயினுங் கடைப்பட்டயான் அருட்பிரகாசத்தில் விளங்குவதெப்போது. (170)

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) சூரியகாந்தியால் பஞ்சு நாசமாவது போல ஆசாரிய னருளால் மலநாசமாகி யருளடைவதெப்போது (171)

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) அக்கினியுருவமான இரும்புபோல அருளுருவமாகிச் சிவானந்தத்தேன் உண்பதெப்போது. (172)

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆமை முட்டையிட்டு மறுபடியுமதனை நினைத்துப்பொறிப்பது போல குருவென்னை நினைத்து ஆளாக்குவ தெப்போது. (173)

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுப்பாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உலகீ வீடுவிட்டு வெளிவருவது போல உடல் வீடுவிட்டுவெளி வந்த நாளில் திருவருட்குறிப்பை யறிவதெப்போது. (174)

Z—2

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வெண்ணெய் மறுபடியும் மோரில் கலவாததுபோல மலம் மறுபடியும் எனைக் கலவாதிருப்ப தெப்போது. (175)

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளைவிழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்.

(க ரை.) இருளை யொளிகெடுப்பதுபோல அருள் ஆணவ மலத்தினைக் கெடுப்ப தெப்போது. (176)

மின்னெழுந்துமின்னொடுங்கி விண்ணுரைத்தாற்போல்
என்னுணின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆகாயத்தில் மின்ன லுண்டாகி ஆகாயத்தி லொடுங்குவது போல அருள் என்னிடம் வெளிப்பட்டு என்னிடமொடுங்குவ தெப்போது.

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்தாற்போல்
கொண்டசொரூபமதைக் கூர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பாண்டந்தோறும் சூரியன் பிரகாசிப்பதுபோல் பிரபஞ்சந் தோறும் மாயை நிறைவதினை யறிவதெப்போது. (178)

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற் பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) பூண்டபொன்னாபரணத்தை உடல் சுமக்குமாறு அருளினை நான் சுமப்ப தெப்போது. (179)

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பிநின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) செம்பினைக் களிம்பு மறைப்பதுபோல, சிவத்தினை மறைக்கு மலத்தினைப் பிரிப்பதெப்போது (180)

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உயிரும் உடலும் அபேதமாகக் கலந்திருத்தல்போல அருளும் நானுங் கலந்திருத்தலை யறிவதெப்போது. (181)

ஊமைக்கனக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஊமைகனவுகண்டு தானே சந்தோஷிப்பதுபோல் நான் திருவருளடைந்து சந்தோஷிப்ப தெப்போது. (182)

சாகாச்சிவனடியைத் தப்பாதாரெப்போதும்
போகாவுடலகன்று போவரென்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) நித்தியனுகிய சிவபெருமான் றிருவடியைத்தியானித்து தேகம் மண்ணில் வீழாது மோட்சமடைவதெப்போது. (183)

நிட்டைதனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உபாசனைப்பலனையடைந்து நிஷ்டைவிட்டு முன்னிலைச்சுட்டுமெற்றுச் சிதாகாயத்தில் கலப்பதெப்போது. (184)

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தை
இட்டமுடன்கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்

(க-ரை.) சிதாகாயத்தி லிருந்து ஆணவமலவுண்மையறிந்து நீங்குவதெப்போது. (185)

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சிவமயமாய், சிவசொரூபம் சிவசொரூபமாய்ச் சகலகேவல மற்றிருப்ப தெப்போது. (186)

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரபஞ்சபோகத்தினை நீரே கூட்டிவைப்பபிரென்னு முண்மையறிவ தெப்போது. (187)

ஈமென்றுகேட்டதுவு மென்னுள்ளேநின்றதுவும்
ஓமென்றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நிஷ்டையில் ஈம் சப்தமுண்டாவதுபோல என்னுள்ளே ஓம் சப்தமுண்டாவ தெப்போது. (188)

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நாதோற்பத்தியும், திருவருள் மயமும், மனோற்பத்தியு மறிவ தெப்போது. (189)

போக்குவரவும் புறம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சகலத்திலுள்ள போக்குவரவினையும், நிஷ்ளைத்தில் வியாபகத்தினையுமறிவ தெப்போது. (190)

நானெனவுநீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும்
நீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நான் நீ என்னும் பேத நீங்கி நானே நீயென்றும் அபேதமடைவதெப்போது. (191)

அறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதனில்
பிறிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) அறிவைத்திருவருளாலறிந்து தாதான்மியமாய் நிற்பதெப்போது. (192)

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்தசிந்தூரமதாய
ஆடுந்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) சகல பிரபஞ்சத்தினையு நீறாக்கி நடஞ்செய்யும் தரிசனத்தைக் காண்பதெப்போது. (193)

தித்தியென்றகூத்துத் திருச்சிலம்பினோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம்.

(க-ரை) தித்தியென்று ஆடும குஞ்சிதபாத சிலம்பினோசை கேட்பதெப்போது. (194)

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனித்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கோதண்டத்தானத்தில் தியானித்து சிதாகாயத்தில் யோகநித்திரை செய்வதெப்போது. (195)

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அமுததாரை யோடிவரும் சந்திரமண்டலத்திலே பிரமரந்திர மண்டபத்தில் தரிசிப்பதெப்போது. (196)

மீனைமிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றகொக்கதுபோல்
தேனைமிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) மீனையுண்டு கொக்கு விக்கிக்கொள்வதுபோல சிவானந்தத் தேனையுண்டு விக்குவ தெப்போது. (197)

பொல்லாதகாயமதைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாவின்பால்கறப்பக் கற்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) தீய உடலைக்கிடத்தி ஆன்ம பசுவில் ஞானப்பாலினைக் கறப்பதெப்போது. (198)

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) சிதாகாயத்தில் சதாசிவத்தினைக் கிட்டிக் கிருபையடைவ தெப்போது. (199)

பேரறிவிலேமனதை பேராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலெங்நாளு மூன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவருண்மயமான அறிவினிடத்தே நிலையுருவ தெப்போது.

அத்துவிதம்போலுமென்ற னுக்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஒன்றிரண்டென்னப் பிரிக்கக்கூடாத அத்துவிதம்போன்று என்னுள் நீ யிருந்து முத்திதருவதெப்போது, (201)

நானின்றபாசமதி னுனின்றுமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிறைவிநிற்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) எனதுமலத்தி னுனிருந்து அழியாமல் நின்றிருவருளி னிறைவ தெப்போது. (202)

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) எள்ளிலெண்ணெயும், கரும்பிலிரசமும், மலரில் வாசனையும், உடலிலுயிரும்போல என்னிடத்து நீயிருந்ததன்மை யறிவதெப்போது.

அன்னம்புனலை வகுத்தமிர்தையுண்டதுபோல்
என்னைவகுத்துன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) அன்னம்பாலினின்று நீரைப்பிரித்துண்ணுமாறு பசுஞானத்தினின்றும் பதிஞானத்தைப் பிரித்தறிவதெப்போது. (204)

அந்தரத்தினீர்பூத் தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தைவைத்துக்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆகாயகங்கையில் பூத்த தாமரை போன்று நினது திருவருட் பெருக்கத்தில் எனதிதயதாமரை மலர்வதெப்போது. (205)

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்றுமூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) சுகதுக்கமற்று மவுனமாகிப்பிராணவாயுவையியக்காமல் கேவல சகல நீங்கித் தற்போதமொழிவ தெப்போது. (206)

மன்னும்பரவெளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம்

(க-ரை.) சிதாகாயவெளியை இருதயத்திலடக்கித் திருவருளை நினைத் திருப்பதெப்போது. (207)

ஆசைகொண்டமாத ரடைகனவுநீக்கியுன்மேல்
ஓசைகொண்டுநானு மொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) மாதர்சம்பந்தமாகவரும் கன்வினையொழித்து நினது தியானங் கொண்டு வுடங்குவதெப்போது. (208)

தன்னுயிரைக்கொண்டு தான்றிரிந்தவாறதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னுயிரைக்கொண்டு சுதந்தரனாகத் திரிந்ததுபோல நினது திருவருளை யாதாரவாகக்கொண்டு ஜீவன்முத்தனாய் வாழ்வதெப்போது. (209)

சேற்றிற்கிளைநாட்டுங் திடமாமுடலையினிக்
காற்றிலுழல்சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) சேற்றினட்ட கம்பம்போல பிராணவாயுவில் நிலைத்த தேக வுண்மை யறிவதெப்போது. (210)

என்வசமுங்கெட்டிங் கிருந்தவசமுமழிந்து
தன்வசமுங்கெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல், உலகு, ஆன்மா இவைகளின் சுதந்தர நீங்கித் திருவருள் சுதந்தர மடைவதெப்போது. (211)

தன்னைமறந்து தலத்துநிலைமறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல், உலகம், கன்மம் இவைகளினால் நேரும் செயலகளை மறந்து மோட்சமடைவதெப்போது. (212)

என்னையென்னிலேமறைந்தே யிருந்தபதியுமறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) உடல் பூமி, ஆன்மா இவற்றை மறந்து தனித்திருப்பதெப போது. (213)

தன்னையுந்தானேமறந்து தலைவாசற்றாழ்போட்டே
உன்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆன்மாவைக்கொண்டு ஆன்மாவை மறந்து மனவாயலை யடைத்து சிவயோக நித்திரைசெய்வ தெப்போது. (214)

இணைபிரிந்தபோதலறி யின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருணால் தொடர்ந்துகொள்வதெக்காலம்.

(க-ரை.) பிரிந்த பட்சியினைக்கூச்சலிட்டு அடைவதுபோல ஆசிரியனைப் பிரிந்தபோது சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணி யடைவதெப்போது. (215)

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவுசற்றுங்காணமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத் தேடுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) சிறிதுஞ் சலனமில்லாத திருவருளினைத் தேடுவதெப்போது.

முன்னைவினையாலறிவு முற்றுமற்பின்மறைந்தால்
அன்னைதனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) வினைவழிமறைவு நேரிடினும் அருட்சத்திமூலமாக ஞானமிர்த முடைவதெப்போது. (217)

கள்ளுண்டவர்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றுடித் தடைப்படுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) கள்ளினையுண்டு மயங்குவார்போன்று அருள்மலத்தால் பிரபஞ்சந் தோன்றாதபடி மயங்குவதெப்போது. (218)

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆணவாதிகள் தலையெடாதபடி மவுனமுறுவ தெப்போது.

நானவனாய்க்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனாய்நின்று சரணடைவதெக்காலம்.

(க-ரை.) முதல்வன் பிரேரகத்தால் நானறிவதெல்லாம் சிவோகம்பாவனையில் முதல்வனாகவிருந்து காண்பதெப்போது. (220)

தானந்தமில்லாத தற்பரத்தினூடுருவி
ஆனந்தங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவருளில் முழுகிச் சிவானந்தமுண் டிருப்பதெப்போது. ()

உற்றவெளிதனிலே உற்றுபார்த்தந்தரத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம்

(க-ரை.) சிதாகாயத்தை நோக்கி யதிலேயிருநது மாய்கையொழிவ தெப்போது. (222)

ஏடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணைநேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) திருவுருவுடன் உமது காட்சியை கொடுப்பதெப்போது.

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில்
மையிருளில் நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) தத்துவங்கள் கடந்த சிதாகாயத்தில் ஆணவநீங்கி மனமொடுங்குவதெப்போது. (224)

காட்டுமருண்ஞானக் கடலிலன்புகப்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆசாரியரால் ஞானசமுத்திரதகில் அன்பான கப்பலை நடத்தி கருணைசமுத்திரத்தில் மூழ்குவதெப்போது. (225)

நானேநீயோரோ நன்றாம்பரமான
தானேரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) என்னையும் உன்னையும் இடையிலுள்ள திருவருளையும்தெரிந்து தவத்தினை முடிப்ப தெப்போது. (226)

எவரெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவர்க்கப்படிநின் றுமென்பதெக்காலம்.

(க-ரை.) எவர்கள் எவ்விதம் கருதுவரோ அவ்விதம் அனுக்கிரகம் செய்யுமுண்மையறிவதெப்போது (227)

உற்றுற்றுப்பார்க்க வெளிதருமானந்தமதை
நெற்றிக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம்.

(க-ரை.) புருவமத்தியமாகிய கோதண்ட தானத்தில் அருட்பெருஞ்சோதியைத் தரிசிப்பதெப்போது. (228)

விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாற்போல்
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) நட்சத்திரங்களை சூரியன் மறைத்தாற்போல எனது மலத்தினை ஞானசூரியன் மறைப்பதெப்போது. (229)

என்னையேநானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதெல்லா
முன்னையோர்கைக்கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம்.

(க-ரை.) ஆன்மாவினுண்மையைச் சிவஞானிகள் மூலமாகத் தெரிந்து உன்னைப்பணிவது எப்போது. (230)

ஐஞ்சுகரத்தானையடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(க-ரை.) விநாயமூர்த்தியினுடைய இரண்டு திருவடியைத் தரிசித்து மனத்தில் வைப்பதெப்போது. (231)

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்

முற்றும்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராந் திருமுறையுள் ஓர் பகுதியாகிய

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்த

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அஞ்சரத்தான்	306
அடிசார்ந்த	272
அடிநின்ற	299
அடியாயிரந்	233
அடியொன்று	17
அடிவலப்பா	321
அம்பரங்கால	315
அம்பலவரங்க	108
அரிதன்றிருக்	306
அருளின்கட	141
அருளுவாழி	112
அருளைத்தரு	304
அருள்பழுத்தளி	150
அல்லல்வாழ்	56
அழகறிவிற்	316
அளவினிலிற	400
அறிவிலொழு	46
அன்றினர்	255
அன்றும்பனை	313
அன்றென்று	260
ஆ	
ஆகுவர்கணை	186
ஆதரித்த	16
ஆரணநான்கிற்	142
ஆலயநகரா	336
ஆளெனப்பு	74
ஆனேறே	125
இ	
இடத்துறை	362
இடவஞ்சுறு	324
இடைக்குமின்	325
இயங்குந்திரி	310
இருக்குமருதி	278
இருநிலமடந்	359
இருளந்தகன்	203
இலவவெங்கா	340
இலவிதழ்	26
இழையாரரவ	348
இறைத்தார்	330
இனியவரி	323
இன்றிருந்து-யிற	282
இன்றுசெய	356
இன்றெனவுள்	176
ஈ	
ஈரவேரித்தார்	121
உ	
உடைப்புலி	320
உடைமணியி	448
உத்துங்கயா	315
உயிராயின	351
உருவாமுலகு	363
உரையின்	11
உலவியமின்	349
உடவுசலதி	70
உவரச்சொல்	342
உழப்பின்வா	243
உளவார்குளிர	345
உள்ளம்பெட்பிய	312
உறுகின்ற	337
எ	
எம்மையு	303
எழுமலா	353
எனவேயெழு	165
என்னுமினி	93
ஏ	
ஏகம்பனே	296
ஒ	
ஒழிந்ததெங்க	54
ஒளிவந்தவா	149
ஒற்றியூர	407
ஒன்றினெ	230
ஓ	
ஓங்கின	327
ஓராதேயஞ்	253
க	
கச்சார்முலை	346
கடலான	157
கண்டேன்	184

செய்யுள்.	பக்கம்.
கண்ணின்	202
கண்ணென்ற	234
கதியாவது	235
கரத்தத்தம்	322
கரத்தினன்	294
கருமுதற்	144
கனிவந்த	9
கற்றைப்பல	318
கா	
காட்டிலை	357
காணீர்கதி	249
காதலைக்கு	319
காதளவோடி	418
கார்மிக்க	343
கார்முக	350
கார்விடை	352
காலற்சீறிய	410
காழிக்குவே	192
கி	
கிடக்குமொரு	3 7
கிழவருமாய்	39
கிறிபலபேசி	326
கு	
குடைகொண்	7
கும்பிட்ட	185
கூ	
கூறுஞ்செனன	194
கூறுமின்	331
கொ	
கொண்டலி	284
கொண்டல்	126
கொள்ளுங்	338
ச	
சங்கிடத்	52
சடைமே	277
சதுர்முகன்	130
சந்துபுனை	31
சா	
சார்ந்தவர்	168
சி	
சிறைவண்டு	344
சு	
சுடர்விடு	79
செ	
செய்யதிரு	50
செருக்குட	196
சென்றேறி	334
சே	
சேய்தந்த	307
த	
தாம்பொற்	320
தரித்தேன்	297
தருக்கவ	321
தருமருட்ட	318
தளராமிகு	348
தனமிட்டு	301
தன்மைபிற்	301
தி	
திரியப்புர	308
திருமால்	426
திருவளர்	136
து	
துணைத்தாம	316
துணையொத்த	341
தூ	
தூமதிசடை	368
தெ	
தெய்வத்தா	222
தெளிதரு	298
தே	
தேடுற்றி	326
தொ	
தொடரநரை	128
தொழுவா	159
ந	
நஞ்சுமிழ்	23
நடமாடியே	19
நடனமபிரா	322
நண்ணிப்பரவு	333
நம்மைப்பிற	310
நலந்தரநா	300
நல்கும்புகழ்	327
நன்னுதலார்	345
நா	
நாமத்திரு	41
நாமநவிற்	269
நாமேயிடை	254
நாயனைய	87
நானேபிறந்து	29
நி	
நிலத்திடை	404
நிலத்திமை	313
நிலாவுபுகழ்	335
நினைமின்	415
நினையார்	105
நினைவார்	332
நீ	
நீரொன்னி	349
நெ	
நெஞ்சார்	340
நெறிதரு	43
நே	
நேர்த்தமை	343

செய்யுள்.	பக்கம்.
நோ	
நோக்கிற்று	261
ப	
படையாலுயி	314
பணமஞ்ச	219
பரப்பார்	346
பரவித்தலை	323
பரிப்பரு	338
பருப்பதங்	329
பருமுத்து	305
பா	
…குடை	325
…தம்பரவி	357
…ற்கடல்	422
பி	
பிறிந்தே	241
பு	
புண்ணிய	320
புனங்குழை	312
பூ	
பூங்கொத்	302
பூமேலய	5
பெ	
பெயராநல்	309
பெருமானே	209
பெறுகின்ற	107
பெறுவது	204
பெற்றுகந்தே	298
பெற்றோர்	66
பே	
பேசுகையாவ	308
பேசுவாழி	9
பேதையெங்	68
பொ	
பொய்வரு	356
பொருளாசை	173
பொருளுங்	228
பொருளுணர்	365
போ	
போதுமபெரு	167
போற்றும்	175
ம	
மணியாரரு	328
மணிவாய்	90
மயக்கத்த	354
மயக்கமில்	366
மலர்ந்தபட	319
மலையத்தக	328
மா	
மானுமழுவு	148
மாலைக்கலந்த	220
மி	
மின்களொன்	300
மின்னலிக்கு	342
மு	
முகமபாகம்	354
மெ	
மெய்த்தொண்	296
மே	
மேயிரை	355
மேவியபுண்	219
வ	
வகுப்பா	311
வசையில்கா	160
வணக்கங்	299
வணங்குமி	119
வந்திக்கண்	242
வந்தும்மணம்	307
வரங்கொண்	350
வருத்தங்	303
வருந்தேனிற	229
வரையொன்	33
வழிபிழை	293
வளையார்	270
வனவரித்	339
வா	
வாழப்பெரி	337
வாழ்ந்தன	235
வாழ்வாக	118
வானோர்பணி	117
வி	
விடையாய்	353
விடையும்	210
விளம்புவன்	212
வை	
வையார்மழு	304

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்த.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அகங்காக்கும்	151
அக்கறுகு	164
அக்கினிகற்	149
அங்கங்கு	185
அச்சமாங்	120
அஞ்சக்கரமெ	96
அஞ்சருளைப்	161
அஞ்சுமுரு	167
அஞ்செழுத்	164
அடிமையெண்	130
அடியாருறவு	100
அடியார்க்கெ	50
அட்டாங்க	85
அணுவுக்கு	146
அண்டபிண்ட	174
அண்ணறன்	86
அத்தமும்வாழ்	77
அத்தனைமுப்ப	57
அத்திமுத	112
அநித்தியத்	127
அப்பிறப்புக்	149
அப்பென்று	22
அரிசியோ	107
அரிபிரமர்	134
அரியவரிதே	108
அருள்பழுத்தமா	132
அலையாதபே	185
அல்லாய்ப்பக்	183
அழலுக்குள்	42
அழுதாற்பய	91
அளவிறந்த	152
அள்ளியிடு	108
அறந்தாணி	1
அறியாமை	124
அற்புதமா	161
அன்றுமுத-மறி	144
அன்றுமுத-மாக்	145
அன்னமபகிர்	153
அன்னவிகார	135
அன்னவிசார	11
அன்னையெத்	39
அன்னைவயிற்	128
ஆ	
ஆங்காரப்	101
ஆங்காரமச்	186
ஆசாரமில்லா	156
ஆணுகிப்பெண்.	176
ஆணிபொருந்	156
ஆண்டகுரு	165
ஆண்பெண்	186
ஆதாரமோ	136
ஆதியாயநின	186
ஆதியென்பா	181
ஆத்தாளுக்	147
ஆத்துமதத்து	138
ஆயாய்பல	100
ஆயுமயுகழ்	48
ஆயும்பொழு	97
ஆருமுருப்	187
ஆரூராரிங	111
ஆர்ந்தவிட	148
ஆலமருந்து	156
ஆலாவிருட்	152
ஆவியொடு	117
ஆறுண்டு	79
ஆற்றிற்கரை	23
ஆற்றேறு	56
ஆனவடியார்	135
ஆனையுரிபோ	132
இ	
இடைபிங்கலை	
இடையாகி	
இடையில்	
இத்தனை	15
இந்தமண	14
இந்தவுடலு	171
இந்நிலைமை	140
இப்பிறப்பைந்	117
இப்பிறப்பைப்	188
இப்போபுதி	147
இரதம்பிரி	190
இருக்குமிடந்	116
இருப்பது	120
இரும்பினுறை	148
இரைக்கே	66
இந்லந்துறந்	68
இன்றிருந்து-க்கி	154
இன்னம்பிறக்	119
ஈ	
ஈராறுதண்	172
உ	
உச்சிவெ	170
உடக்கை	164
உடலுக்குள்	172
உடனுகவே	187
உடுக்கக்கவி	79

செய்யுள்.	பக்கம்.
உடுப்பானு	52
உடைகோவ	71
உட்கோட்	139
உண்மைப்	182
உந்திக்கம	169
உயர்தருஞான	192
உருத்திரனார்	129
உருத்திரனை	169
உருப்பேத	180
உரைக்கைசக்	88
உலகவிகார	135
உளக்கண்	150
உளியிட்ட	104
உள்ளார்க்கு	149
உள்ளுணர்	145
உள்ளும்புற-மா	176
உள்ளும்புற-மு	189
உற்றாரழு	172
உற்றாரார்	161
உன்னிலழை	130
உன்னைத்து	131
ஊ	
ஊட்டுவிப்பா	50
ஊரிறந்து	186
ஊரீருமக்கோ	92
ஊருஞ்சத	15
ஊறையிறை	167
ஊற்றைச்	27
ஊனமுடனே	161
ஊனவுடல்	128
ஊனுயுடனு	177
ஊனுக்குணி	170
ஊன்பொதிந்த	163
எ	
எக்காலம	154
எச்சிலென்	120
எட்டுத்திசை	87
எண்ணிறந்த	157
எண்பத்து	173
எத்தனைதாய்	172
எத்தனைநா	119
எத்தனைபேரோ	187
எத்தனைபோ	120
எத்தனையூ	112
எத்தனையோ	145
எத்தேசகா	172
எத்தேசமு	189
எத்தொழி	121
எந்தெந்த	189
எந்நாளு	146
எரியெனக்	85
எருமுட்டை	98
எருவாய்க்கி	112
எல்லாமறி	36
எல்லாருமின்	138
எல்லாரு-மென்	137
எழுவகைத்	174
எள்ளுக்கு	182
எனக்குள்	174
என்செயலா	82
என்பெற்ற	86
என்னகுற்ற	141
என்னசொல்	148
என்னதான்	180
என்னவினை	141
என்னென்று	135
என்னைத்திரு	175
என்னையறி	173
என்னையே	140
என்னோடே	137
ஏ	
ஏட்டுக்கடங்	151
ஏணிப்பழுவா	165
ஏதப்பட்டா	89
ஏதிலடியா	184
ஐ	
ஐங்கரனை	136
ஐந்துபுலனு	126
ஐந்துபொறி	175
ஐயமறுக்க	14
ஐயிரண்டு	106
ஐயுந்தொடர்	59
ஐவகையும்	177
ஒ	
ஒக்கமடிந்த	139
ஒடுவிழுந்து	110
ஒப்பரி	155
ஒப்புமுவமை	135
ஒப்புவமை	135
ஒருமடமாது	190
ஒழியாப்பி	101
ஒளியாய்	175
ஒன்பதுவா	118
ஒன்றாயுயி	179
ஒன்றென்றிரு	81
ஓ	
ஓங்காரங்	139
ஓங்காரப்	131
ஓங்காரமாய	93
ஓங்குபர	130
ஓசையொடு	153
ஓடாமற்	43
ஓடுமெடுத்த	49
ஓட்டைத்து	163
ஓதவரிதோ	142
ஓயாமற்பொ	21
க	
கங்குகரை	149
கங்குல்பக	141
கங்கையொடு	133
கச்சிற்கிடக்	[illegible]
கடங்கடங்க	188
கடல்நீரு	149
கடுஞ்சொல்	38
கடைக்க	131
கட்டவுலக	131

செய்யுள்.	பக்கம்.
கட்டியணை	2
கட்டுவர்க்க	125
கண்டங்கரி	110
கண்டங்கறு	132
கண்டபுலவர்	157
கண்டார்க்கு	142
கண்ணுக்கு	126
கண்ணுண்டு	73
கண்மாய	148
கந்தனையீன்ற	127
கருவாயரு	173
கருவிகடொ	172
கல்லாப்பிழை	12
கல்லார்	26
கல்லுளிரு	150
கல்வியல்ல	144
களவிறந்து	185
கறையற்ற	87
கற்கட்டு	159
கற்புக்குலை	140
கற்றவனாய்	188
கற்றறிவோ	180
கன்னியழித்	147
கன்னெஞ்சி	153
கா	
காடேதிரி	60
காடோசெடி	62
காட்சிக்கெளி	146
காணிப்பொன்	152
காதல்தணி	131
காதென்று	14
காமக்குரோ	126
காமன்கணை	129
காம்பிணங்கு	41
காலங்கழிந்	154
காலன்வரு	114
காலையுபாதி	48
காற்றுத்துரு	162
கான்சாயும்	67
கி	
கிரியைக்	128

செய்யுள்.	பக்கம்.
கு	
குருமார்க்க	156
குரும்பை	127
குருவாகி	138
குருவாய்	175
குலமொன்று	174
கெ	
கெட்டநாள்	134
கே	
கேடுவரு	138
கை	
கைப்பிடி	3
கையாரவே	69
கையொன்று	73
கொ	
கொக்கிறகு	133
கொட்டாத	152
கொண்டார்	142
கொல்லாமற்	46
கொல்லாய்வி	179
கொள்ளை	136
கொன்றுரை	141
கொன்றே	39
கோ	
கோத்து	165
ச	
சகஸ்திர	174
சடக்கடத்து	33
சட்சமய	180
சத்திவெ	178
சந்தனமுங்	162
சந்திரனை	182
சரக்கொன்	133

செய்யுள்.	பக்கம்.
சரியைகிரி	170
சற்குரு	103
சா	
சாதிபேதம்	174
சாதியிற்சமய	141
சாதியிற்-சாத்	141
சாந்தமென்று	180
சி	
சித்தவிகார	144
சிப்பியில்	151
சிலந்தியுடை	175
சிற்றம்பல	114
சிற்றெறும்பு	157
சினந்தனை	68
சின்மயநன்	153
சின்னஞ்சிறு	163
சீ	
சீதப்பனிக்	78
சீயுங்குருதி	78
சீறும்வினை	17
சு	
சுடப்படுவர்	59
சுட்டிறந்த	143
சுந்தரநீற்றி	134
சும்மாவிரு	143
சுரப்பற்று	89
சூ	
சூதற்ற	75
செ	
செங்குமிழி	133
செத்தாரை	144
செந்தாமரை	182
செம்பொற்	173
செல்வரைப்	69

செய்யுள்.	பக்கம்.
செல்வரைப்	91
சொ	
சொக்கிட்ட	34
சொல்லாலே	148
சொல்லால்	28
சொல்லிலுஞ்	74
சொல்லுக்	143
சொதியான்	190
சோ	
சோறிடுநாடு	42
த	
தண்டிகை	171
தத்துவத்தை	179
தந்திரத்தை	168
தரையாங்கு	139
தவியாதிரு	55
தவிர்ப்பை	130
தனிமுதலே	171
தனுவாதி	121
தன்னுடம்பு	157
தன்னையறிந்	140
தா	
தாயாகித்தந்	176
தாயாகித்தா	128
தாயாருஞ்	97
தாயும்பகை	61
தாழாதே	189
தானென்னை	153
தி	
தித்திக்க	145
தித்திக்குந்	164
திருவேட	83
தீ	
தீவகம்போ	149
தூ	
தூக்கியகா	134
தூருந்தலை	145
தெ	
தெத்தபட	155
தெய்வச்சித	51
தே	
தேசமிறந்த	151
தொ	
தொண்ணூற்ற	139
தோ	
தோடவிழும்	115
தோலெலும்பு	151
ந	
நகாரமகார	181
நகையாரோ	140
நச்சரவம்	116
நரகக்குழி	127
நரகஞ்சுவர்க்	183
நரம்புதசை	175
நல்லாயென	32
நல்லாரிண	6
நற்பருவ	131
நன்னாரிற்	5
நா	
நாடிக்கொ	72
நாட்டமென்	82
நாதவிந்து	170
நாப்பிளக்க	122
நாமநட்ட	152
நாமந்தரித்	130
நாயாய்ப்	23
நாய்க்குண்டு	94
நாய்க்கொரு	102
நாலின்மறை	55
நாலுவகை	188
நாவாரவே	25
நாவிக்கமல	169
நாறுங்குறுதி	69
நாறுமுடலை	33
நானெத்தனை	95
நானேநீ	184
நான்முகன்	129
நி	
நிரந்தரமா	178
நிலைவிட்டு	166
நில்லாமை	129
நின்றநிலை	131
நீ	
நீக்காப்பு	137
நீரொடுசண்	187
நீரொளி	150
நீர்க்குமிழியா	126
நீர்க்குமிழிவா	162
நீர்மேற்குமிழி	182
நீருர்த்த	69
நீற்றைப்	92
நூ	
நூலாலுணர்	150
நெ	
நெஞ்சமுருகி	82
நெடியகத்	187
நெருப்பான	58
நெற்றிவிழி	169
நே	
நேயங்கணிட்	95
நேற்றென்று	179
நொ	
நொந்காமந்	107

செய்யுள்.	பக்கம்.
நோ	
நோயுண்ண	128
ப	
பஞ்சப்பிரள	151
படைத்து	183
பட்டகளை	128
பட்டைக்கி	75
பண்டாய	142
பத்தியறி	144
பத்துத்திசை	145
பத்தும்	63
பத்தெட்டா	166
பரபென்பா	181
பருத்திப்	19
பளிங்கிற்	151
பற்றற்றூர்	147
பா	
பாசமுடலா	184
பாசமெரி	129
பாசவினை	153
பாடிப்படி	143
பாராமலே	44
பாராமற்	185
பார்கிலெ	154
பார்த்தவிடமெங்	146
பார்த்தவிடமெல்	140
பாலின்கண்	155
பாவுண்ணணிய	183
பி	
பிணவாச	156
பிறமன்புடை	173
பிறக்கும்	9
பிறந்துமண்	30
பிறப்பைத்	129
பிறவாதிரு	53
பு	
புடபரசன	158
புல்லாகிப்	12
பூ	
பூணும்பணி	97
பூசையுடன்	183
பூதங்களற்று	31
பூதமொடுதே	128
பூரணமாலை	184
பூவாணர்	166
பூவாய்மண	177
பெ	
பெண்டுபிள்ளை	170
பெண்ணாகி	24
பெற்றனுத்தாள்	172
பே	
பேசாப்பிரம	151
பேச்சிறந்து	185
பேய்போற்	90
பை	
பையரவம்	160
பொ	
பொய்யாய்	177
பொய்யான	147
பொய்யும்	178
பொய்யை	173
பொருளுடை	18
பொல்லாதவ	8
பொல்லாவிரு	19
பொறியாய்	178
பொற்பூவும்	150
பொன்னற்	64
பொன்னுமு	149
பொன்னை	37
போ	
போக்குவரத்	157
ம	
மகத்துவ	181
மகரங்கிட	133
மக்கள்சுற்ற	125
மஞ்சனமா	143
மண்காட்டி	158
மண்ணுசை	125
மண்ணுந்த	114
மண்ணுமுருகு	123
மண்பெண்	171
மண்முதலா	137
மந்திக்குரு	70
மந்திரத்தி	125
மந்திரமாய்	183
மனக்கரண	137
மணமாய்	178
மனம்புத்தி	179
மனையாளு	77
மா	
மாண்டு	74
மாணிக்கத்	149
மாணிக்கமு	59
மாண்டார்	132
மாதருருக்	127
மாதர்பிர	171
மாதர்வுடல்	113
மாதுக்கொரு	160
மாத்தான	30
மாமாயை	125
மாடநட்போ	13
மாயப்பிர	183
மாலைப்பொ	121
மாற்றுஞ்சல	126
மானார்விழி	103
மு	
முடிக்குமயிர்	166
முடிசார்ந்த	47
முடிவிலொரு	18
முட்டற்ற	29

செய்யுள்.	பக்கம்.
முதலாய்	177
முதற்சங்க	119
முத்தியளி	130
முந்தித்தவங்	106
முப்பத்திரண்	180
முப்பாழுக்	154
முப்பாழும்	158
முப்போது	65
முல்லைநில	133
முற்றொருடர்	159
முன்னநீசெய்	160
முன்னையிட்ட	108
முன்னைவினை	139
மூ	
மூக்குமுனை	170
மூச்செண்பா	181
மூலத்துதித்	169
மூலமறியேன்	124
மூலவித்தாய்	176
மூன்றுவகை	138
மெ	
மெத்தமெத்த	154
மெத்தவிகார	136
மெய்வாழ்	170
மென்றுவிழு	110
மே	
மேலாகி	187
மேலாம்பத	188
மேலுமிருக்க	118
மை	
மைக்குழம்பு	150
மையாடுகண்	99
வ	
வங்கிஷமெ	152
வடிவந்தா	122
வட்டிலிலு	107
வரிக்கோல	14
வருந்தேன்	70
வருவதுபோவ	193
வழக்கர்	156
வளர்பிறை	195
வா	
வாக்கிறந்து-மவு	135
வாக்கிறந்து-மனோ	189
வாக்குமனமும்	142
வாக்குமனமுப்	145
வாக்குமனோதீத	135
வாசற்படி	115
வாசாமகோ	145
வாசிதனை	172
வாதனைபோ	189
வாதுக்கு	20
வாதுற்ற	76
வாயாரவா	182
வாய்நாறு	88
வாரிதியாய்	179
வார்த்தை	155
வாலையாய்	177
வாவியெல்	111
வாழ்த்திய	146
வாழ்வான	147
வாளான்மக	65
வானமுதத்	27
வானிற்கதிர்	178
வானென்பர	180
வி	
விசுத்தி	169
விடக்கே	90
விடப்படு	71
விட்டிடமுந்	188
விட்டுவிட	116
விட்டேனுலக	84
விண்ணிறந்து	185
விதியார்	93
வித்தாய்-விளை	137
வித்தாய்-வெளி	179
வித்தாரம்	53
வித்தியாதத்து	138
வித்தை	125
விருந்தாக	35
விருப்பு	187
விலங்கு	176
விலையாகி	168
வினைப்போக	74
வீ	
வீசுகரமும்	134
வீடிருக்க	162
வீடுநமக்கு	72
வீட்டிலொரு	140
வீரகண்டா	132
வீற்றிருந்தா	109
வெ	
வெட்டவெளியா	117
வெட்டவெளியி	147
வெட்டாத	98
வெந்தாளோ	109
வெந்துயரை	135
வே	
வேகுதேதீ	109
வேதத்தினுட	76
வேதப்புரவி	153

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அஞ்ஞானம்	209
அடர்ந்தமனக்	207
அட்டகாசஞ்	206
அட்டாங்க	214
அண்டருக்கா	200
அத்தனிருப்பிட	199
அத்துவிதம்	221
அந்தரத்தினிற்	221
அப்புப்புரநடு	205
அமையாமன	207
அருணபிரகாச	27
அருவாயுருவா	211
அருவிமலைநடு	220
அல்லும்பகலு	215
அவ்வேடம்	200
அறிவிக்கருவி	206
அறிவையறி	220
அற்பசுகமறி	200
அன்னையுரு	204
அன்னம்புனலை	221
ஆ	
ஆகமிகவுருக	204
ஆகவெளிக்கு	208
ஆங்காரமும்	197
ஆசாரநேய	215
ஆசைகொண்ட	221
ஆசைவலைப்	202
ஆடுகின்ற	201
ஆட்டமொன்று	222
ஆணவமாய்	209
ஆதாரமூலத்	205
ஆதிகபிலர்	212
ஆதிமுதலாகி	215
ஆமைவரு	199
ஆயுங்கலைக	213
ஆறென்று	210
ஆவியுங்காய	218
ஆறாதபுண்ணி	198
ஆறாதாரங்	209
இ	
இடைபிங்கலை	208
இணைபிரிந்த	222
இம்மைதனிற்	202
இயங்குஞ்சரா	215
இரும்பிற்கனல்	211
இருளையொளி	218
இனமாண்டு	207
இன்றுளோர்	201
இன்னதென்று	210
ஈ	
ஈமென்று	219
உ	
உச்சிக்கிடை	205
உண்டதுவு	219
உதயச்சுடர்	214
உப்பிட்ட	202
உளியிட்ட	199
உள்ளமறியா	213
உற்றவெளி	223
உற்றுற்றுப்	224
ஊ	
ஊமன்கனாக்	218
ஊனாகியூணி	215
ஊணிறைந்த	207
எ	
எங்கும்பரா	219
எண்ணாததூர	209
எண்ணூறுக	200
எவரெவர்க	224
எவ்வனத்தின்	204
எழுத்தெல்லா	210
எள்ளுங்கரு	221
என்மயமாய்	211
என்வசமுங்	222
என்னையறிந்து	209
என்னையறியா	213
என்னையிறக்க	216
என்னையென்	222
என்னையே	224
என்னைவிட்டு	216
ஏ	
ஏடலர்ந்த	223
ஐ	
ஐந்துபொறி	207
ஐயாறுமாறு	223
ஐந்துகரத்	224
ஒ	
ஒட்டாமலொ	214
ஒலிபடருங்	208
ஒழிந்தகருத்தி	211
ஒழிந்ததரு	199
ஒளியிட்ட	214
ஒளியிலொளி	211
ஓ	
ஓடாமலோடி	208
ஓயாக்கவலை	197
ஓரிண்பங்	212
க	
கஞ்சாவபினி	201
கடத்துகின்ற	217
கடலிலொளித்	216
கடைந்தவெண்	218
கட்டறுக்க	206
கண்டபுனற்	218
கண்ணாலருவி	209
கண்ணினொளி	210
கருக்கொண்	217
கருப்படுத்தி	200

செய்யுள்.	பக்கம்.
கருவின்வழி	205
கல்லாய்மர	212
கள்ளக்கரு	206
கள்ளுண்டவர்	223
கனவுகண்டா	210
கா	
காசினியெலா	208
காட்டுமருள்	223
காண்டத்தை	202
காந்தம்வலி	211
காமக்கடல்	214
காரணமாய்	212
கால்காட்டிக்	198
காயாபுரிக்	198
கு	
கும்பிக்கிரை	207
குறியாகக்	213
கூ	
கூடிப்பிரிந்து	204
கூட்டிலடை	206
கூணுவிடுஞ்	207
கூறரிய	203
கெ	
கெட்டுவிடு	207
ச	
சத்தம்பிற	219
சல்லாபலீலை	203
சா	
சாகாச்சிவ	219
சாகாமற்	213
சாத்திரத்தை	215
சீ	
சீயென்றெழு	210
சூ	
சூதுங்களவுந்	212
சூரியகாந்தி	217
செ	
செஞ்சலத்தி.	201
செம்பிற்களி	218
சே	
சேயாய்ச்சமை,	198
சேவைபுரி	202
சேற்றிற்	222
சோ	
சோற்றுத்துரு	203
த	
தங்கும்வளைத	203
தண்டிகை	199
தந்தைதாய்	198
தன்கணவன்	204
தன்னுயிரை	222
தன்னைமறந்து	222
தன்னையுந்தா	222
தா	
தானந்தமில்	223
தானென்ற	323
தி	
தித்திக்குந்	201
தித்தியென்ற	220
தூ	
தூண்டுவிளக்	200
தூரியின்மீன்	200
தூரோடசைந்து	212
தெ	
தெரிவையுறும்	203
தெளியத்தெளி	205
தே	
தேங்காக்கருணை	197
தொ	
தொடக்கை	208
தோ	
தோலேணிவை	207
தோன்றுசை	201
ந	
நட்டநடுவே	206
நயனத்திடை	220
நவகுத்திர	201
நா	
நாட்டுக்கா	214
நாயிற்கடை	217
நானவனுய்	223
நானுரோ	223
நானின்றபரிச	221
நானெனவு	228
நானென்றறி	211
நானேநானென்	206
நி	
நிட்டைதனை	219
நினைக்குநினை	210
நின்றநிலை	216
நீ	
நீங்காச்சிவ	197
நீடும்புவன	220
நீரிற்குமிழி	204
ப	
பஞ்சரித்து	208
பட்டமற்று	214
பட்டுடையு	199
பருவத்	203
பலவிடத்தே	214
பல்லாயிர	215
பற்றற்று	203
பன்றிவடி	200
பன்னிரண்டு	213
பா	
பாகநமொழி	218
பாசத்தை	215
பாராகிப்பார்	205
பாவியென்றே	196
பாற்பசுவைப்	214
பி	
பித்தாயங்	211
பிறப்பு	211
பு	
புல்லாய்வில	203
புன்சனனம்	208

செய்யுள்.	பக்கம்.
பூ	
பூணுமின்ற	218
பூதம்பொறி	206
பெ	
பெண்ணினல்லா	198
பே	
பேய்போற்	198
பேறறிவிலே	221
பொ	
பொல்லாத	220
பொன்னிற்	217
பொன்னும்	216
போ	
போக்கும்வர	219
ம	
மண்விளைந்த	205
மத்தடுத்து	213
மருவுவயற்	204
மலமுஞ்சல	208
மறந்து	202
மற்றிடத்தை	201
மனதையொரு	210
மன்னும்பா	221
மன்னுயிரை	199
மா	
மாயாப்பிறவி	198
மி	
மின்னெழுந்து	218
மீ	
மீளாமிக	220
மு	
முத்திதரு	197
முப்பாழும்	210
மும்மலமுஞ்	209
முன்வினை	209
முன்வினையா	222
மூ	
மூன்றுவளைய	205
மே	
மேலாம்பதந்தே	209
வ	
வட்டவழிக்கு	205
வம்படிக்கு	203
வவ்வெழுத்து	210
வா	
வாசித்துங்கா	213
வாயுவறு	202
வாயோடுகண்	227
வி	
விளங்குகின்ற	224
வீ	
வீடுவிட்டுப்	217
வெ	
வெட்டவெளிக்	220
வெட்டவெளித்	219
வெட்டுண்ட	198
வெல்லுமட்டு	209
வே	
வேடிக்கையுஞ்	199.
வேதாந்தபேத	201
வேதாந்தவேத	210

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.